M. Th. u. Sch. 99 b
(1) 2. Ex.

Liber Vallis S. Petri in Heisterbach A° 163[illegible]

In hoc volumine continentur sequentes libri ho
norabilis viri Dñi Johis de Gersonno artiū liberalium mgri. sacre pa
gine pfessoris famosissimi. doctorisq; cōsolatorij. et Cancellarij parisien.

Monotesseron.
Tetramonum folio .ij.
Unum ex quattuor
Super Canticum Marie Magnificat. folio .lxxi
Sermo de natiuitate beate virginis folio ccxlij
Carmen Josephinum ccli
Que veritates sint de necessitate salutis credende: cclij
Centilogium de conceptibus. cclvi
Anagogicum de verbo et hymno glorie cclxvi
Super Cantica canticorum ad Carthusien. cclxxvi
De susceptione humanitatis christi allegorica. tropologica.
et anagogica ad generalem Celestinorum. cccxij
Epistola ad fratrez Bartholomeū Carthusien sup tertia par
te Johis Ruysbroich. cccxvi
Libellus Johis de Schoenhauia defendentis cōtra Cancel/
larium dicta Ruysbroich cccxix
Epistola Cancellarij otra predictū defensorem cccxxviij
Lectiones super Marcum. ccc xxxi.
De mystica theologia. ccc xliij
De practica theologia ccc lxiij
De elucidatione theologie mystice ccclxxix.

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

¶ Circa lecturā istarū cōcordantiarū consi-
derandū est ꝙ lr̄a. M. posita inter duo pūcta significat ꝙ Ma-
theus illā dictionē ponat. M. sequentē Sil̄r qn̄. R. ponit̄ intelligē-
dum est de Marco. Ubi. L. lucā significam⁹. Eodem mō. vbi. J.
ponit̄ intelligendū est de Jobe ¶ Unde si aliqn̄ de lr̄is predc̄is
duo vel tres vel q̄ttuor ꝯueniūt cōsiderandū est ꝙ lr̄e illoꝝ euā-
gelistarū in scp̄tis ꝯcordāt Ex quo eliciunt̄ duo. p̄mū ꝙ lr̄e ad-
iuncte dictionib⁹ inter duo pūcta ꝯputant̄ ad dictionē p̄cedentē
et ad illud qd̄ tali dictioni adiūgitur. Scd̄m ꝙ lector ꝯtinue dēt
istas cōcordātias legere. et in legēdo nihil attendere dictiones
positas inter puncta. Et sic habebit vnum continuū euangelium
omniū euangelistarum.

¶ Augustinus Inter om̄es diuinas auctoritates que sa-
cris lr̄is cōtinent̄ merito euāgeliū p̄cellit

¶ Hieronym⁹. Euangelia legis impletio sūt. et in his p̄-
cepta ⁊ exēpla viuēdi plenissie sūt digesta

¶ Chrysostomus Sicut eni in domū vbicūqꝫ fuerit po-
situ euāgeliū. non audebat accedere
diabolus. multo magis aiam intelligentias habentē tl̄es ⁊ cir-
cūferentē nō tāget vnqꝫ neqꝫ supueniet ei demon neqꝫ pcc̄i natu-
ra. Attēdamus igit̄ dilecti scp̄turis. etsi nullū aliud. euāgelica sal-
tem nobis circūstudiosa fiant et hec pre manibus habeam⁹. Cō-
festim eni expandēs librū si ꝑmanseris vsqꝫ ad finē. om̄ia respu-
es mūdana. om̄ia deridebis que hic sūt. Et si diues fueris nihil
reputabis diuicias. si inops nō confunderis inopia. Nō rapies
non auarus eris. sed ꝯcupitor eris magis inopie et despicies di-
uicias. Si vero hoc fiet omnia exterminabis mala ¶ Et iterum
Quid vnqꝫ euāgelijs equale fiet? Utiqꝫ deus ꝯuersatur in terra
homo ascendit in celū. ⁊ facta est omniū vna ꝑmixtio Angeli cū
homibus choꝝ faciebāt. homines angelis cōmunicabāt. ⁊ alijs
celestibus supernis qꝫ virtutibus Et ēat videre antiquū repente
preliū dissolutū. deum homibus reconciliatū. diabolū confusum
demones fugientes. mortē ꝑemptā. paradisum apertū. maledi-
ctionē remotā. peccatū de medio sublatū. errorē lapsū. veritatez
reuersam. pietatis sermonē vbiqꝫ seminatū et vegetatū. celestem
ꝯuersationē in terre regione plantatā. supernas virtutes famili-
ariter nobiscū loquētes. et ad terras sepe angelos ventitantes.
ex qꝫ his om̄ibus spem firmari certissimā futurorū. hec ille.

Prohemiū seu plogus in cōcordantias euangelistarū collectas per Venerabilē Magistrū Johem Gerson Cācellariū Parisiēsē quas intitulauit monotessarō aut vnū ex quatuor.

Euangeliū latū esse et magnū. ⁊ rursus concisum. diuinus Bartholomeus dixit dionysio in de mystica theologia teste. Cuius ratio multiplex/ nostre congruens intentioni. potest elici dum aliquid proloqui volumus super vnū ex q̄tuor nuper edita compilatione. Verbū quidē quod in p̄ncipio erat apud deū est vnū et multiplex. put de spiritu sapiētie tradit sapiens vnū in essentia. multiplex in effectu. Est vnū rursus apud nos p̄grediendo per viā negationis resolutorie. oñimodū vero per viā attributorie positionis. Est p̄terea vnū et efficax cuilibet accōmode se coaptans et loquēs verbū euangelicū et penetrabilius omni gladio ancipiti. p̄tingēs vsq; ad diuisionē spūs et anime vt spūs a quadā aialitatis cōcretione solutus liber et expeditus: phas habeat circūquaq; in circuitu leuare oculos suos. vbi videt ⁊ affluit et mirat et dilatat cor suū. Vbi rursus est iuxta physicū intellectū dictū intellectus adeptus quidez. Insup habet innocētie status vbi visus fuisset deus in libro creature totius clare contemplationis intuitu. Deniq; verbū quod erat in p̄ncipio immensū. fecit deus abbreuiatū. dū verbū caro factū est. imo si profūde speculamur x̄bū istud vnū q̄d erat in p̄ncipio apud deū. dici p̄t. tam in creatione rerum q̄z in incarnatione q̄ammō multiplicatū iuxta metaphisicalez de creatis intellectibus consideratione. Qui quāto sūt imperfectiores et a prima verbi luce distantiores. tanto magis plurificantur: pluribus egentes speciebus et actibus q̄z perfecti. Et certe sic experimur in humanis intellectibus q̄ p̄stantiores tam ingenio naturali q̄z exercitio doctrinali sub pauciorib⁹ cōceptibus plura maioraq; sub vniuersalitate ognoscūt. Sūt qui ad paucula verba. puta ad orationē dñicam. cōsiderationes velut innumerabiles per mīta septenaria petitionū. donoꝝ x̄tutū. beatitudinū. sacramētoꝝ dotū

et ſimiliū ſub oñi facilitate reſoluūt. Et tanq̄z in libro legentes q̄ in ſerena mente conſtituti. collectā rerum magnitudinē quaſi ſub vno ſolis radio otemplant Cur iſta dicimus? Nimirū quia ſi dignū ē q̄ ſalubre xp̄ianos p̄ſertim ſtudioſos in theologia que multa eſt p̄m p̄fatū Bartholomeū minima vt ponāt ſibi reſolutionē et ordinez ad pauca. qñ habet omnis veritas ad vnum paucū reduci. Quid erit illud vnū vel paucū ꝺuenientius accipiendū q̄z euangeliū. Ita enim narratū eſt de theologizante cecilia q̄ ſemper euangeliū x̄pi gerebat in pectore ſuo. Cuius exēplo nūquid non eſt vtile ſapiētie ſectatoribus. vt ſuū oñe ſtudiū referant ad euangelicam vnitatem Prorſus erit hoc ad memoriā vtile. et ad pietatē p̄ficiens cuz in eo reconditus ſit cultus dei p̄cipuus. Cuz ſit preterea in auctoritatis arce locatū. Proinde talis reductō habebitur faciliter ſi verbis ſingulis. ſi ꝓpoſitionibus. ſi ſentētijs pondus ſuū detur cum inquiſitōnibus et ſolutionibus dubioꝝ ſicut edocent theologici tractatoēs et hoc ſiue fuerit doctrinis practicis ſiue ſpeculatiuis intendenduz Vide totā materiā de trinitate locum inuenire congruū vbi dicit. In principio erat verbū et verbū erat apud deum q̄ deus erat verbū. Materiā de creatione rerū ibi oia p̄ ipſū facta ſunt Materiā de incarnatione ibi verbū caro factū eſt. Materiā de gr̄a q̄ habitauit in nob. poſtremo de gr̄a ſacramenti ibi vidimus eum plenū gr̄e q̄ veritatis Quiſquis igitur voluēit vel legere vel ſtudere quaſi ſalubberrimū et ſolidiſſimū diuine legis fundamentū oſtenſa eſt ſibi via latiſſima qua progrediatur Et omnia que alibi vel audierit vel ſtuduerit velut in vnum principium reducat colligat et reponat. Ita enim theologiā egregius doctor Bona vētura in ſuo breuiloquio totam inchoauit mediauit et finiuit a primo p̄ncipio quod ſine dubio eſt illud quod in principio erat apud deū Ego inquit ieſus p̄ncipiū qui et loquor vobis. Et in apoc̄. Ego ſum alpha et o p̄ncipiū et finis. Quis digne laudabit aureolam qui totam ſub paucis concluſionibus bibliaz precipue quatuor euangelia mira ſubtilitate compegit. Nonne Sanctus Thomas. totā pene theologie practicam prolixioribus licet verbis in ſcōa ſecunde concluſit. Quam ſummā ſi tāto quereret impendio theologicoꝝ ſobria ſtudioſitas quanto conteritur in ſuperuacuis multorū heu vana curioſitas haberent profecto theologi vnde quorundaz ſapientiū in oculis ſuis inſultatio/fantaſticos appellās theologos. retuſa ceſſaret Conat? eſt noſtrū vnus ex theologie profeſſoribus notare ſemitā per quā

ſcūs Thomas

nouus theologie discipulus haberet pergere. Sed dum etiaz atqz etiā recogitauit tot inuenit ingenioꝝ varietates. tot p̄terea pro diuersitate finiū multiplicitates mediorū pro loco. pro tēpore. et societate. Deniqz pro currentibus exercicijs. nūc in istis doctoribus nūc in illis. vt vix aut nusq̄z valeat vniformis regula cōstitui. Veniebat rursus in animū cudere quedā noua opuscula super vnuz ex quattuor. sed repressit modestior consideratio et pauculis ānotationibus voluit esse cōtenta. Prospice quot et quāta pateāt a sūmis ingenijs elaborata sup euāgelia per glosas ordinarias. interlineares. per marginales. per omelias per postillas per determinatōes per cōcordantias magistrales. per sermones et themata. per cōpilationes. nūc sūmatim. nūc cū ingēti coaceruatione ex alioꝝ dictis q̄s cūcta dinumeret? Consultius idcirco visum est relinquere ꝓpriū cuilibz studiū laborē ordinēqz q̄rēdi. q̄z glosas iteꝝ sup glōs addē q̄ nec sufficerēt curiosis. ⁊ negligētes vel onerarent vel nō satis instruerent. Vescendus est panis sed neduz materialis sed doctrine in sudore vultus nostri Mos iste nō virorū est sed infantiū nō posse vel nolle cibū recipere nisi aut p̄masticatū aut minutatim discissuz Vanitas quoqz nōnullorū ex scp̄toribꝰ mystice notat̄ ab ecc̄iaste qm̄ diebus ac noctibus nō cessant ⁊ sua sūmo labore quesita dimittunt homini extraneo et ocioso. qui vel nō vtitur vel in supbiā abutitur derelictis. Quid ꝓderit oro cecis vl̄ auersis oculis si digito vt aiūt lux ip̄a mōstret̄. Ceterū si nō inspicit̄ Aug⁹ in suo de doctrina xp̄iana. si hugo in didascalicō. si documēta sūmatim notata ab auctore de virtutibus ⁊ vicijs sup mō docilitatis tā in doctore q̄z in discipulo Quid habet exiguitas p̄sentiū sperare scp̄torū vt legi mō digna putetur ne dixerim⁹ imitari (q̄z q̄z min⁹ inutile sit noua q̄z nll̄a sectari) dū optima queqz vetera per negligētiā intereūt? Nūquid nō hec est causa nō infima cur opiniones totiēs et s̄m aristl. infinities reuertuntur ⁊ voluūtur qꝛ nimis est fastidiosū cor humanū, quodā insatiabili pruritu noua semp appetēs et vetera seu que ab alijs dicta scriptaqz ꝯgnouerit etiā meliora fastidiens. Cur aliunde si nō ex hoc tot lecturarū sup sn̄ias ⁊ alibi p̄grandes sarcine? Nōne idō qꝛ qd̄ in vna pte alter tractauit idē mox in alterā ab illo retorquet dū tritā alteri⁹ semitā pudet sequi et placet ꝯtentionibus intēdere? Nihilomin⁹ q̄sq̄s exercitationis gr̄a voluerit in hac ꝯpilatione noua q̄ dicit̄ vnū ex q̄ttuor nouā expositiōis semitaz inuenire vel ꝓgredi vel oñdere nō culpamus. Neqz enim paucior est spūaliū q̄z corpaliū gustuū varietas Et suus cuiqz mos est nec vo

to viuitur vno. Alteri⁹ postremo natura gaudet donec venerim⁹ ad illud vnicū verbum quod erat in p̄ncipio apud deū.

Prologus

Euangelicos canones ꝯposuit Eusebius. Cesarieñ. in greco q̄s Jeroni⁹ Damasi rogatu latinis tradidit. referens de Amonio alexādrino ꝙ ediderit vnū ex q̄ttuor. Et ipsū se dicit Eusebius imitatū sed vicio scp̄torū et ꝓpter varias trāslationes euāgelioꝝ ꝯtextus illius āmonij Jero. teste false fedeq̄ lace ratus inueniebat̄. Ut igit̄ maneret euāgelioꝝ integritas. nihilominus notū fieret studiosis in q̄bus ⁊ in quibus nō euāgeliste ꝯueniebant Inuēta est canonū p̄dicta compositio. que iam pene recessit ab vsu: Forte ꝓpter nouā in euāgelijs ꝓut ⁊ in alijs sacre scripture libris ꝑ capl̄a q̄tationē Ut aūt labor veterū tāt⁹ nō ex toto ꝑiret placuit tradere modū. quo posset q̄libet studiosus vti p̄fatis canonib⁹ in libris etiā nō hñtibus eos vel ip̄os nouit̄ inscribere phas hr̄et. Procedūt āt canones euāgelioꝝ ꝑ ꝯcordātias nedū reales vel historicas. ꝫ q̄ñq̄ ꝑ vocales. vbi ꝯstat nō esse eandem doctrine vel historie narrationē. sicut de pascha sic̄ de filio reguli. et de seruo cēturionis. sic̄ de ceco sanato i ingressu iericho. et de cecl. in egressu sanatis et aptissime in piscatione petri q̄ñ fuit vocat⁹ ad seq̄laz. et de piscatione quam exercuit post resurrectionez q̄ñ manifestauit se iterū iesus. Jo. zi. Cōstat eni nō eandē sed diuersā piscatōez fuisse et ita de plurimis q̄d expedit ꝯgnoscē. ne dissonātia difficil⁹ ⁊ possibilis ad ꝯcordandū textualit̄ oriri videat̄. Utrū vero liber āmonij. vnū ex q̄ttuor repiat̄ vsq̄ apud latinos. ignoro. Egregi⁹ autē doctor Augl. librū edidit p̄clarissimū de ꝯsensu euāgelistaꝝ in quo modū exorsus est ꝯponēdi vnū ex q̄tuor. Cui nuꝑ exordio datum esse credim⁹ in reliq̄s. auctore dño ꝯplemētū. q̄d opus eo facilius poterit incorruptū ꝑuari q̄ꝫ in p̄ncipio nascētis ecc̄ie quo suscepta ē multiplicata (q̄ ē vnica) euāgelistaꝝ Jeronimi trāslatō Sz heu nr̄a hac etate misera. q̄s leget hec? q̄s studebit? q̄s transcribet? Cernis ⁊ sētis fr̄ charissime q̄nt⁹ mō belloꝝ plusq̄ ciuiliū horror circūtonat q̄nta succrescit heresū infelix pullulatio. q̄ntū insuꝑ p̄ualente iniq̄tate refriguit charitas: quēadmodū rursus sacre legis studiū intermissū ne dicam⁹ irrisū. Verū ꝯsolat̄ nos pollicitatio xp̄i dicētis. In mūdo p̄ssurā in me pacem habebitl. de qua loquit̄ ad dñm ꝓph̄a dicēs pax multa diligētibus legē tuā. Et iterū btūs hō quē

tu erudieris dñe et de lege tua docueris eũ. vt q̃d ita? Ut mitiges ei a dieb⁹ malis ꝛc. hinc de sapia gloriat̃ alius ꝙ erit allocucõ tedij sui q̃a nõ habet amaritudinẽ ꝯuersatio illius nec tediũ cõuictus illius sed leticiã et gaudiũ. Hãc ãplectamur frater charissime vt tã/ q̃ altera suam mitis suo calore viuido castoq̃ nr̃amq̃ refoueat in mia vberi senectutẽ. Deniq̃ iuxta verbũ Jeroni. se ꝯsolantis. ⁊ inducẽtis hismeneũ cautius nob̃ et miseris imo deo et angelis si aures surde fuerint cetẽoꝝ. Siue vt epicurus amico loquit̃. duo nos satis magnũ theatrũ sumus Aut certe sedebit solitari⁹ ⁊ tacebit q̃ leuabit se supra se. Nunquã minus solus q̃ cum solus. nec magis actuosus q̃ ociosus Siquidẽ regnũ dei intra nos est q̃d prorsus esse q̃s dubitet ãplissimũ ꝯpellens ibi rões ⁊ canones oim sclorum Ubi de⁹ oia in oib⁹ in q̃ h̃ ⁊ nũc et iugit̃ deãbulem⁹ aio Vale frat̃

Prohemiũ sup̃ vnũ de quattuor cuius titulus esse potest tetramonũ vel monotesseron

Vnum ex q̃ttuor euãgelijs cõponere diuinus aperuit Aug⁹: qui libro suo de ꝯsensu euãgelistarũ subtilissimo quidem ⁊ oposissimo ꝯpingit sub vna serie narratiõis euãgelioꝝ verba vsq̃ ad tp̃us quo p̃dicare et baptizare iohẽs exorsus est q̃ten⁹ hoc exemplo siue vt a me factũ est inq̃t siue alio mõ ꝯmodosius fieri possit. videat vnusquisq̃ et in cet̃is talib⁹ locis fieri posse quod hic factũ esse fieri ꝑspexerit Tentam⁹ ergo cõtinuare ꝓut inchoauerat Visus ẽ ꝓtin⁹ labor vix explebilis maxie ꝓpt̃ ordinis reꝝ gestarũ incertitudinẽ. Marc⁹ eni teste Jero. nõ ordinẽ rerũ gestaꝝ ꝫ ordinẽ leuitice electionis ꝯplexus est. Lucas silr̃ in multis Johs vẽo seorsũ plura posuit ab alijs p̃termissa pauca iterãs q̃ tradidert̃ Cũ igit̃ triplex sit ordo narratiõis lr̃alis. Vnus rei geste. alter anticipationis terti⁹ rememorationis ꝓut sp̃us scũs voluit nũc ad hũc nũc ad illũ ordinẽ mouere scp̃tores Nõ eni refert iuxta traditionẽ Augustini. q̃bus v̄bis vel ordine eadez sñia vel veritas nota fiat Sufficiat ꝓbabilis collatio facta sine p̃iudicio alicui vel sentientiũ vel scribentiũ. Nõ etiã tali ausu temerario q̃n intemeratũ velim⁹ manere q̃druplicis euãgeliste narratiõis sac̃mentũ Quis eniz nesciat sp̃m xp̃i potuisse sub vno eodẽq̃ penit⁹ v̄borũ sñiaꝝ q̃ cõtextu tradidisse gestoꝝ suorũ verborũq̃ salutarẽ historiã? Sed cuz magno sacr̃i mysterio sibi placuit sub q̃dã ꝯcordissima s̃rita dici possit dissonãtia mẽtes fideliũ ꝯmouẽ ad hũiliorẽ vigilãtiorẽ q̃ necnõ multipliciorẽ inuestigatõnẽ v̄itatis palã q̃ fieret q̃tuor euãgelistas nõ

mutua ꝯspiratione sed diuina inspiratione fuisse locutos. Nec offē dat petimus aliquē si cōtextus q̄ttuor euāgelioꝝ in vnū cōpactus nō potuit sonoritatē suā custodire ab omī ꝓrsus specie nugatiōis et cuiusdā apparētis dissonantie alienā q̄a sola textus v̄ba ponere miscēdo q̄ꝫ custodire cura fuit. Deniq̄ꝫ dabūt illustratiōꝫ glose doctorū p̄sertim. Aug. lib. p̄tacto q̄ꝫuis pauculas annotare q̄si marginales glosulas studiū fuit obtestatiōe p̄missa ne scp̄toēs eas textui misceāt neq̄ꝫ quotationes capl̄orū et euāgelioꝝ ānotatiōes omittant vel ꝯfundāt. Sit ip̄a merces increata dei sapia pollicēs et dicens. Qui me elucidāt vitā eternā habebūt. ¶ Diuidit̄ āt p̄ns opus in tres partitiones et q̄libet in suas rubricas et historias iuxta variā materie q̄litatē. partitio p̄ma ꝯtinet originē et ingressū xp̄i vsq̄ꝫ ad ꝓgressū sue p̄dicationis ibi. Anno. xv. ꝛc. Ubi est scd̄a partitio vsq̄ꝫ ad egressū sue passionis et resurrectionis ibi p̄ma aūt die azimorū vbi ponit̄ tertia et finalis ꝑtitio ¶ Sequit̄ tabula continēs i7o. rubcas q̄ tabula etiā per se vtilis erit ad ꝯgnoscendū in q̄bus cōueniāt et in quib⁹ euāgeliste nō ꝯueniāt. Deniq̄ꝫ supaddūt̄ rubcelle sb̄ q̄tuor p̄ncipalib⁹ rubricl. ne lectorl. memoriā sua magnitudo confūderet. Qui lector aduertat pl̄es q̄ꝫ hic ꝯcordātias in canonibus euāgelioꝝ reperiri quarū plurime sūt tm̄mō vocales. videat si cor habeat ad illa.

¶ Tabula cōtinens. cl. rubricas

Rubrice partitionis prime.

.1. De eterna xp̄i generatione. Iob̄is. p̄mo
.2. De ānūciatōne iob̄is baptiste ⁊ ꝯceptiōe eiusdē. L. i
.3. De annūciatione xp̄i ad mariā ꝑ gabrielē. Lu. i.
.4. De visitatione elisabeth ꝑ mariā et ymn⁹ magnificat. Lu. i.
.5. De ortu iob̄ et circūcisiōe ip̄i⁹ Et bn̄dict⁹ dn̄s. de⁹. isrl̄. Lu. i.
.6. De genealogia xp̄i et appitione āgeli ip̄i ioseph. Ma. i.
.7. De edicto augusti. ntitate xp̄i. ānūciatōe ꝑ āgelū ad pastoēs
.8. De circūcisione xp̄i. L. z. et de magoꝝ aduētu. M. z (L. z
.9. De obl̄atione xp̄i in templo. L. z.
.10. De fuga iesu in egyptū et occisione innocētū ac regressu ioseph de egypto. M. z.
.11. De inuētione xp̄i pueri in templo a parētibus eius. L. z. Et habitatione iob̄is in deserto. Lu. i.

Rubrice partitionis secūde principalis de predicatione iohis seu progressu preconis.

.12. De p̄dicatiōe ꝛ baptismo ioh̄ in deserto. M.3. R.3. L.3
.13. De genealogia xp̄i s̄m lucā. L.3. M.1.
.14. De ieiunio xp̄i et tentatione. M.4. R.1. L.4.
.15. De testimonio iohis de xp̄o. Jo.1.
.16. De p̄ma vocatiōe andree pet̄ philipp̄i ꝛ nathanael. Jo.1.
.17. De mutatione aque in vinū: Jo.2.
.18. De p̄mo aduētu ad pascha et soluite templū hoc. Jo.2.
.19. De Nicodemo. Jo.3.
.20. De querela ꝙ iohes baptisabat. Jo.3.
.21. De incarceratione iohis. M.14. R.6. L.3.
.22. De iudea r̄licta a xp̄o ꝛ de samaritana. M.4. R.1. L.4. J.4
.23. De filio reguli. J.4.
.24. De libri traditiōe ip̄i iesu et electione ei⁹ ex̄ ciuitatē et ꝙ relicta nazareth venit ad capharnaū. M 4. R.1 L.4. J.4.
.25. De scd̄a vocatione q̄tuor ap̄lor̄ ad fāiliaritatē xp̄i. L.5.
.26. De tertia vocatione ad sequelā. M.4. R.1. (M.4. R.1
.27. De expulsione imundi demonij et sanatione oīs languor⁹.
.28. De socru simonis. M.8. R.1. L.4. (mōte. M 9. R.2. L.5
.29. De vocatōe mathei que s̄m augl. est fc̄a ante s̄monē dn̄i in
.30. De electione. 12. ap̄lor̄ et s̄mone dn̄i in monte thabor que cōtinet multas rubricellas p̄ multitudinē doctrinar̄. M.5.6 7. ca. per totū. R.3. L.6. 11. et. 12.
.31. De leproso sanato. M.8. R.1 L.5.
.32. De seruo centurionis. M.8. L.7.
.33. De filio vidue suscitato. L.7.
.34. De duobus volentibus sequi xp̄m. M.8. L.9.
.35. De quietatione maris ad iussum xp̄i. M.8. R 4. L.8.
.36. De duobus demōiacis curatis. M.8. R.5. L.8.
.37. De paralitico sanato. M.9. R 2. L.5.
.38. De conuiuio in domo mathei. M.9. R.4. L.5. (5. L.8.
.39. De suscitatiōe filij archisinagogi et de emorroissa. M.9. R.
.40. De duobus cecis illuminatis. M.9. (nat. L.8
.41. De admiratione turbar̄ sup̄ doctrina xp̄i. M.13. R.6. cōso/
.42. De iussione facta discipulis rogate dn̄m messis mittē operarios. M.9. R.6. L.10.

.23. De missione.xij.apostolorum.M.10.et.11.R.6.L.9.
.22. De interrogatione iohis Tu es qui venturus es.M.11.L.7.
.27. De pharizeo q̄ rogauit xp̄m mādūcare cuz eo et de maria magdalena.L.7.
.26. De occisione iohis baptiste.M.12.et.R.6.
.27. De probatica piscina.J.7. (R.6.L.9.
.28. De herode dicēte iohem surrexisse et miracula facere.M.12
.29. De reditu apostolorū ad xp̄m.R.6.L.9.
.70. De q̄nq̄z panibus et duob⁹ piscibus.M.12.R.6.L.9.J.6.
.71. De ambulatione xp̄i sup mare.M.12.R.6.L.9.Jo.10.
.72 De predicatione eucharistie Jo.6.
.73. De missione.72.discipulorū.L.10. (L.10.R.3.
.74. De maledictionib⁹ ciuitatū in q̄bus xp̄us p̄dicauerat M.11
.75. De demonio muto.M.12.R.3.L.11.
.76. De matre iesu ⁊ fr̄ibus q̄rentibus loqui ei.M.12.R.3.L.8.
.77. De petentibus signū de celo.M.12.L.11.
.78. De discipulis q̄bus demonia subijciebant.M.11.L.10.
.79 De samaritano curante vulneratū.L.10.
.60. De ministerio marthe.L.10.
.61. De doctrina orationis.M.6.L.11.
.62. De traditionib⁹ pharizeorum rep̄hensis a xp̄o.M.17.L.11.
.63. De confricatione granorum sabbato.M.12.R.2.L.6.
.64. De sanatione manus aride.M.12.R.3.L.4.
.65. De quattuor parabolis in mari.M.13.R.4.L.8.et.13.
.66. De tribus parabolis in domo.M.13. (c.11.
.67. De rep̄hēsione traditōis iudeorum.M.17.R.7.ꝯsonat.L.sup̄
.68. De cananea.M.17.et.R.7.
.69. De surdo et muto sanato et multis alijs.M.17.et.R.7.
.70. De scd̄a refectōne turbe ex.7.panib⁹ et paucl.piscib⁹M.17.
.71. De iudeis iterū petētibus signū de celo et (R.8.
de fermento phariseorum cauendo.M.16.R.8. (R.8.
.72. De ceco sanato q̄ videbat hoīes velut arboēs ābulantes
.73. De int̄rogatiōe xp̄i quē me dicūt hoīes eē.M.16.R.8.L.9.
.74. De cruce baiulāda p⁹xp̄m.M.16.R.8.L.9.Et ꝯsōat.j.L.12
.75. De trāsfiguratōne dn̄i.M.7.R.9.L.9. (L.9
.76. De spū muto quē nō poterāt curaē discipl̄i xp̄i.M.17.R.9.
.77. De scenopheia ⁊ p̄dicatōe passiōe xp̄i.M.17.R.9.L.9.J.7
.78. De muliere deprehensa in adulterio.J.8.
.79. De verbis christi in Gazophilatio.J.8.

.80. De alio ſmone xp̄i ꝓpt̄ quē voluerūt eū iudei lapidar̄. J.8
.81. De ceco nato. J.9
.82. De ſermone xp̄i Ego ſum paſtor bonus. J.10.
.83. De ſolutione didragmat̄. M.17. R.9.
.84. De ꝯtentione diſcipuloꝝ q̄s eoꝝ videret̄ eē maior et de doctrina xp̄i. M.18. R.9. L.9.
.85. De correptione fraterna. M.18. L.17.
.86. De ſuo nequā cui om̄e debitū dimiſſū fuerat. M.18.
.87. De illo q̄ eijciebat demonia et nō ſequebat̄ xp̄m M.9. L.9
.88. De aduētu xp̄i in fines iudee et ꝙ diſcipuli xp̄i nō timeant eos qui occidūt corpus nec vult xp̄us poſt diuidere hereditatem. M.18. et ſup̄. 10. R.10. L.12. (L.12.
.89. De diuite hn̄te fructuū abūdantiā et ne diſcipl̄i ſoliciti ſint
.90. De galileis occiſis et ficulnea. L.13.
.91. De muliere incuruata. L.13. (10. L.16.
.92. De int̄rogatōe iudeoꝝ an liceat vxorē dimittē. M.14. R.
.93. De paruulis oblatis. M.19. R.10. L.18.
.94. De filio prodigo. L.17. (19. R.10. L.18.
.95. De adoleſcēte q̄rēte q̄d faciēdo vitā eternā poſſideret. M.
.96. De int̄rogatōne pet̄ ecce nos reliq̄m' oia. M.19. R.10. L.18
.97. De opariis in vineā miſſis M.20. L.13.
.98. De int̄rogatōe fc̄a xp̄o ſi pauci ſalui fiāt ⁊ ꝙ herodes q̄rebat eū occidere. L.13
.99. De ydropico ſanato et exhortatōe xp̄i ad hūilitatē. L.14.
.100. De vocādis paupib' ad ꝯuiuiū et pabl̄a de cēa mag̃. L.14
.101. De odiendis parentibus ꝓpter xp̄m. L.14.
.102. De villico iniquitatis. L.16.
.103. De diuite epulone. L.16.
.104. De petitione diſcipuloꝝ vt augeat̄ in eis fides. L.17.
.105. De encenijs q̄n voluerūt lapidare ieſum iudei. J.10.

Hic incipiunt preambula paſſionis domini.

.106. De ſuſcitatione lazari. J.11.
.107. De ꝯſpiratione facta ꝯtra ieſū et ei' egreſſū in effrem. J.11.
.108. De aſcenſu ieſu in ihrl̄m. M.20. R 10. L.18.
.109. De leproſis ſanatis in via. L.17.
.110. De nō receptione xp̄i per ſamaritanos. L.9.
.111. De petitione filiorū zebedei. M.20. R.10.
.112. De illūinatiōe ceci de zacheo et de x. mnis. L.18. ⁊ 19. R.10.

.113. De duob⁹ cecis in egressu iericho sanatis. M.20. R.10.
.114. De alabastro vngenti. M.26. R.14. J.12.
.115. De sessione aselli. M.21. R.11. L.19. J.12.
.116. De fletu iesu sup ciuitatē ⁊ eiectōe vēdētiū. M.21. R.11. L.19.
.117. De gētilibus querētibus videre iesū et p̄dicatione iesu ⁊ regressu eius in bethaniā. M.21. R.11. J.10.
.118. De ficulnea arefacta. M.21. R.11.
.119. De questione baptismi iohis. M.21. R.11. L.20.
.120. De duobus filijs quoꝝ vnus fecit volūtatē p̄ris. M.21
.121. De parabola vinee locate agricolis. M.21. R.12. L.20.
.122. De iudice iniquitatis et de pharizeo et publicano. L.18
.123. De veste nuptiali. M.22. et consonat. L.14. cum glo.
.124. De tributo reddendo cesari. M.22. R.12. L.20.
.125. De muliere septēuira. M.22. R.12. L.20.
.126. De dilectiōe dei ex toto corde. M.22. R.12. de quo ⁊ L.10
.127. De quadā interrogatione phizeoꝝ et alia interrogatōne xp̄i cuius xp̄us filius sit. M.22. R.12. L.20
.128. De doctrinis phariseoꝝ audiendis. M.23. R.12. L.20.
.129. De ve multiplici. M.23. L.11. et.13
.130. De vidua duo minuta offerente. R.12. L.21.
.131. De edificio tēpli ⁊ cōminatione euersionis ihrlm. M.24. R.13. et. L.21
.132. De signis iudicij. M.24. R.13. L.17. ⁊ 21. ⁊ 22
.133. De vigilia ⁊ oratione. M.24. R.13. L.12.
.134. De decē v̄ginibus et de.x.talētis et de mō iudicij. M.25.
.135. De modo xp̄i in docendo. L.21.
De obstinatione iudeorū. J.12.
.136 De festo diei azimoꝝ ꝓppinq̄nte. M.26. R.14. L.22. J.13.

Sequunt̄ rubrice tertie ꝑtis de egressu passionis et resurrectionis christi

137. De missione petri et iohis p̄ma die azimoꝝ quā iohes vocat ante diem festum pasche. M.24. R.14. L.22. J.13
.138. De ablutione pedum. J.13.
.139. De sacramēti eucharistie institutione. M.26. R.14. L.22
.140. De p̄dicatiōe negacōis ⁊ q̄stione discipuloꝝ. M.26. R.14
.141. De sermōe dn̄i p⁹ cenā Et ꝯtinet multas rubricellas ꝓ multitudine doctrinaꝝ vbi ꝑ totū de misterio t̄nitatis. J.14. 15. 16. ⁊ 17

.142. De orōne iesu in sua captione. M.26. R.14. L.22. J.18
.143. De missione iesu ad annā ꝛ ꝑma negatiōe petri. M.26. R.
.14. L.22. J.18.
.144. De missione iesu ad cayphā. M.26. R.14. L.22. J.18.
.145. De scda et tertia negatiōib⁹ pet. M.26. R.14. L.22. J.18
.146. De tertia ꝯuentione iudeoꝝ et traditione iesu pilato. M.27.
R.14. et.15. L.22. et.23. J.18. et.19
.147. De ductōne iesu ad crucē et eius crucifixione. M.27. R.15. L.
.23. J.19.
.14 . De irrisione iesu in cruce et de verbis eius et signis post mor
tem. M.27 R.15. L.23. J.19.
.149. De sepultura domini. M.27. R.15. L.23. J.19.
.150. De resurrectiōe dñi per totū et cōtinet multas rubricellas
ꝑ mltitudine apparitionū ꝛ gestoꝝ. M.28. R.16. L.24. J.20. ꝛ.21

Sequūtur. xx. Rubricelle sub magna rubrica xxx. de sermōe domini in mōte supra ānotata

.1. Beatitudinū enumeratō. M.5. L.6. et hec p⁹ aplꝝ noiatiōz
.2. Aplorū ꝯmendatio et legis impletio. M.5.
.3. Cōsilioꝝ sup legē veterē additō Et ꝑmo ad illd nō occides
.4. Supaddicio ad illud non mechaberis. M.5. (M.5.
.5. Superadditio ad illud non periurabis. M.5.
.6. Judicialiū euacuatio vel moderatio. M.6. L.6.
.7. Inimicoruz dilectio. M.6 L.6.
.8. Ipocrisis detestatio et commendatio elimosyne. M.6.
.9. Qualiter orandum. Mathei.6 Luce.11.
.10. Qualiter indulgendum. Mathei.6.
.11. Qualiter ieiunandum. Mathei.6.
.12. Qualiter thezaurisandum. Mathei.6.
.13. Qualiter intentio dirigenda. M.6. (nenda. M.6. L.12.
.14. Qualiter nimia solicitudo vitāda et in ꝓuidētia dei spes po
.15. Qualiter miserendū nec iudicandū nec improbe arguendum
nec porcis nec canibus sanctum dandū. M.7. L.11.
.16. Qualiter instanter et fiducialiter orandum. M.7. L.11.
.17. Preceptū vniuersale legis et porte salutis angustia. M.7.
.18. Qualit hñda flꝝ ꝓphaꝝa fructib⁹ eoꝝ sit notitia. M.7. L.6
.19. Qualit colēdus de⁹ nō ore solū ꝫ operū efficacia. M.7. L.6

20. Qualiter opatio miraculoꝝ non saluat ꝫ stabilis in christo permanentia: M.A.L.6.

Rubricelle.xij.sub magna Rubrica.cxli.de sermone domini post cenā sumpte iuxta diui sionē euāgelioꝝ que legūtur in ecclesia ex qua ruor capitulis sc̄z.xiiij/xv.xvj.et xvii

.i. Non turbetur cor vestrū.J.ix. finis. hoc faciā
.2. Si diligitis me māndata mea seruate.J.ix. finis me ipm
.3. Si quis diligit me J.ix. .finis sic facio
.4. Ego sum vitis vera. .J.xv. finis. impleatur
.5. Hoc est p̄ceptū.J.xv. finis det nobis
.6. Hec mando vobis.J.xv. finis. habuerunt me gratis
.A. Cū venerit paraclitus.J.xv.et.xvi. .finis dixi vobis
.8. Vado ad eū qui misit me J.xvi. .finis. annūciabit vob
.9. Modicū et iā nō videbitis me.J.xvi. .finis. .tollet a vob
.10. Amē amē dico vob si q̄d petieritis p̄r̄z.J. finis.a.deo existi
.11. Subleuatis oculis in celum dixit pater venit hora. J.xA. finis Ad te venio
.12. Subleuatis oculis in celū et sic dixit pater sancte.s.e J.xA finis.et ego in ipsis.

Rubricelle.xi.sub magna rubrica.cxlvi. de passione domini

.i. Fit tertia conuentio et datur Iesus pilato
.2. Judas se suspendit
.3. Jesus accusatur et pilatus interrogat
.4. Herodes Jesum spernit
.5. Barrabas requiritur
.6. Jesus flagellatur.
.A. Jesus iterum interrogatus non respondet
.8. Uxor pilati monet pilatum
.9. Barrabas iterum requiritur et datur
10. Preses lauat manus
.11. Jesus illuditur in pretorio

Rubricelle.xij. sub rubrica magna.cl.de resurrectione dñi sumpte iuxta diuisionē euāgeliorū que legunt in ecclesia paucis immutatis.

.i. Maria magdalena et maria Jacobi et salome.R.16 finis. sicut dixi vobis.

.z. Una sabbati maria magdalena venit.Jo.zo. finis a mortuis resurgere.

.3. Maria stabat ad monumentū foris.Jo.zo. finis. hoc dixit mihi.

.4. Et mlieres exierūt.M.z8.R.16.L.z4.J.zo. finis.factū

.5. Duo ex discipulis iesu ibāt.L.z4. finis. fractiōe pāis

.6. Stetit iesus in medio discipulorꝝ.L.z4. finis in oēs gētes

.7. Cū esset sero die illa.J.zi. finis.habeatis in nomine

.8. Manifestauit se iesus discipulis suis ad mare.J.zi. finis a mortuis.

.9. Dixit simoni petro iesus.J.zi. finis. .testimoniū eius

.10. Undecim discipuli abierunt in galileā.M.z8. finis. ad consūmationē seculi.

.11. Recūbentibus.xi.discipulis.R.16. .finis.sequētibꝫ signis

.12. Eduxit aūt eos foras.L.z4.R.16.J.zi.finis. sūt libros

J.i. L.i. L.i. L.i: L.i. M.i. L.z.

J ij iij iiij v vi vij
Erbū mutus aue mōtana puer liber oztus
M.z. M.z.
L.z. L.z.7.L.i
viij ix x xi
Reges purificat it in egyptum reperitur
M.3. M.x.
R.i. R.i.
L.3. L.3. L.x J.i. J.i. J.z J.z.
xij xiij xiiij xv xvi xvij xviij
Mor fuit esurijt tu quis dolus yoria pascha
M.ix M.x. M.x.
R.8. R.i. R.i.
L.3. L.x L.x.
J.3. J.3. J.x J.x. J.x.
xix xx xxi xxij xxiij xxiij
Spirat baptisat capitur fons regulus ibat
M.x M.x M.8 M.9. M.7.6.A
R.i. R.i. R.i. R.i. R.3.
L.7. L.x L.x L.7. L.6.ii.7.iz.
xxv xxvi xxvij xxviij xxix xxx
Rete secuti demon socrus leuiqz sermo
M.8. M.8 M.8 M.8 M.8 M.9
R.i. R.x. R.7. R.z.
L.7. L.A L.A. L.9 L.8. L.8 L.7
xxxi xxxij xxxiij xxxiiij xxxv xxxvi xxxvij
Si vis dic surge sequitur mare legio tolle
M.9. M.9. M.9 M.iz M.9
R.z. R.7. R.6. R.6
L.7. L.8.
xxxviij xxxix xl xli xlij
Conuiuiū tibicen ceci doctrina rogate
M.10.ii. M.ii M.ix M.ix
R.6. R.6. R.6. R.6.
L.9. L.9. L.A. J.7. L.9. L.9.
xliij xliiij xlv xlvi xlvij xlviij xlix
Misit arundo flet moꝛs piscina fama seoꝛsum

M.12. M.12. .M.11. M.12 .M.12.
R.6. R.6. .R.3. .R.3 R.3.
L.9.J.6. J.6. L.10. L.10. L.11. L.8.
.J.6.
.l. .li. .lñ. .liñ. liiñ: lv: lvi.
Quinq̃ sup manna binos ve ve belzebub bi sunt
M.12. M.11.
L.11. L.10 .L.10. L.10. L.11. L.11.
lvñ. .lviñ: lix. .lx' lxi. lxñ.
Signa sathan stabulo ps optima nos voce stulti
M.12. M.12 M.13 M.13. M.14. M.14
R.2. R.3 R.2. R.A. R.A.
L.6. L.2: L.8.et.13.
lxiñ. lxiiñ lxv. lxvi. lxvñ lxviñ.
Grana manus para bis bine tres irrita clamat
M.14. M.14 M.16 M.16
R.A. R.8. R.8. R.8:
.L.9.
lxix. lxx. lxxi. lxxñ lxxiñ
Surdus pisciculis a fermento spuit abiit
M.16 M.1A M.1A M.1A
R.8. R.9. R.9. R.9.
L.9. L.9. L.9. L.9 J.8 J.8.
lxxiiñ lxxv. .lxxvi lxxvñ lxxviñ lxxix
Crux vt sol nequeunt ascendite nemo locutus
M.A. M.18. M.18
.R.9. R.9.
J.9. J.9. .J.9. .L.9. L.1A:
lxxx. lxxxi lxxxñ lxxxiñ lxxxiiñ lxxxv
Abscondit siloe pastor soluit minor in te
M.18 M.18.et sup̃.19.
R.9. R.10.
L.12. L.12. L.13.
lxxxvi. lxxxvñ lxxxviñ lxxxix .cx.
Nequã pro nobis qui me vides galilei
M.19 M.19 M 19
R.10. R.10. R.10
L.13. L.16. L.18. L.14. L.18.
xci. xcñ. xciñ. xciiñ .cxv.
Incuruata libellus parui, prodigus Imple b 1

M.19. M.20.
R.10.
L.18 L.13. L.12. L.12.
xcvi. xcvij. xcviij. xcix. .c.
Quid nos vineã pauci postremus egenos
L.12. L.16. L.16. L.1A.
J.10.
.ci. cij. .ciij. .ciiij. .cv.
Odit nõ poteris epulo serui sumus vnum
M.20. M.20. M.20
R.10 R.10. R.10.
L.18 L.1A L.9 R.10.
J.11. J.11. L.18.19.
cvi. .cvij cviij. cix. cx. cxi. cxij. cxiij
Fetet abit scandit lepra vis dic ad me duo ceci
M.26 M.21 M.21 M.21 M.21 M.21 M.21 M.21
R.12. R.11. R.11. R.11. R.11. R.11. R.13
L.19. L.19. L.19 L.19 L.20 L.18 L.20
J.13. J.13 J.13.
cxiiij. cxv. cxvi. cxvij cxviij cxix. cxx cxxi cxxij
Ut quid rex flet gens ficus vnde duo in vitis
M.22. M.22 M.22 M.22 M.22. M.23. M.21
R.13 R.13 R.13. R.13. R.13. R.13
L.12. L.20 L.20 L.10. L.1A. L.20. L.20
J.20
cxxiij cxxiiij cxxv cxxvi cxxvij cxxviij cxxix
Testem deo septem toto dauidis cathedrã ve
M.24 M.24 M24 M.27 M.26
R.13. R.13. R:13: R.13. R.12.
L.21. L.21 L.1A L.13. L.21 L.22
.21.22: J.13. J.13
cxxx. cxxxi cxxxij cxxxiij. cxxxiiij cxxxv cxxxvi
Plus quãdo signa vigiles rex credere pascha
M.26. M.26 M.26 J.13. M.26 M.28
R.12. R.12. R.12 12.17 R.12. R.12
L.22. L.22 L.22 16.1A L 22 L.22
J.13. J.13 J.13. J.18. J.18
cxxxvij. cxxxviij. cxxxix cxl. cxli. cxlij. cxliij
Cena lauat sacrat ter me docet orat ad annã

M.26. M.26. M.71.
R.12. R.12. R.12.et.17
L.22. L.22. L.22.et.23.
J.18. J.18. J.18.et.19.
cxliiij. cxlv. cxlvi.
Ad caypham fleuit vinctus damnatur inique
M.27. M.27. M.28. M.28.
R.17 R.17. R.17. R.16.
L.23. L.23. L.23 L.24.
J.19. J.19. J.19 J.20.7.21.
cxlvij. cxlviij. cxlix. .cl.
In cruce ridetur sepelitur 7 inde resurget

Sequunt rubricelle in magna rubrica.30.

J 2 3 4 7
Octo beant lux lex racha qui viderit est non
6 7 8
Cede malo benefac ingratis da sine teste
9 10 11 12 13
Ora condona ieiuna cor sit tibi vbi lux
14 17 16
Ne sis solicitus damnans sanctum canibus dans
17 18 19 20
Dat pater arta bonos fructus operare petre pax

Sequũtur rubricelle in rubrica.cxli.

J 2 3 4 7 6
Sum via cum patre do vitis quia te sed odit
7 8 9 10 11 12
Obsequiũ mundũ modicũ siquid pater vnũ

Sequunt rubricelle in rubrica.cxlvi.

J 2 3 4 7
Poncio dant vinctũ iudas albis homicida
6 7 8 9 10 11
Ecce homo nil vxor latro lauit luditur intus

Sequunt rubricelle in rubrica.cl.

J 2 3 4 7 6
Tres duo stabant auete fregit stat medio pax.
7 8 9 10 11 12
Octo naui petre vobiscum tingite signis

Monotesseron siue

Prima pars principalis de origine et

ingressu Et ꝑmo de eterna xꝑi generatiõe Joh. ꝑmo Ca. i.

In ꝓncipio erat verbũ. ⁊ v̄bũ erat apud deũ. et deꝰ erat verbũ. hoc erat in ꝓncipio apud deũ. Oĩa per ipm fca sũt et sine ipo factũ est nihil. qđ factũ est. in ipo vita ẽat et vita erat lux hoim. et lux in tenebris lucet. et tenebre eã nõ oꝑ henderũt Fuit hõ missus a deo. cui nomẽ erat iohes. Hic venit in testimoniũ vt testioniũ phiberet de lumie. vt oĩes crederẽt ꝑ illũ Nõ erat ille lux. ꝫ vt testimoniũ phiberet de lumine Erat lux vera q̃ illumiat omnẽ hoiem venientẽ in hunc mundũ In mũdo erat et mũdus ꝑ ipm fcus est⁊ mũdus eũ nõ ognouit In ꝓpria venit. ⁊ sui eũ nõ receperũt Quotq̃t aũt receperunt eũ. dedit eis ptãtem filios dei fieri. his qui credũt in nomie eius. qui nõ ex sã guinib⁹. neqꝫ ex volũtate carnis neqꝫ ex volũtate viri sed ex deo nati sũt Et v̄bũ caro factũ est. et habitauit in nobis. Et vidim⁹ gloriã eius. gloriã quasi vnigeniti. a pr̃e. plenũ gr̃e et veritatis.

Gloſa. Fit hic ꝓoccupatio de missiõe iohãnis q̃ postmodũ lati⁹ explicat

Hic ꝓoccupatio fit de incarnatõe verbi q̃ postmodũ latius explicatur

Prohemiũ Luce

Quoniãquidẽ multi conati sũt ordinare rerũ narratõez que in nobis oplete sũt. sicut tradiderũt nob qui ab initio ipi viderũt. et ministri fuerũt ꝓmonis Visũ est⁊ mihi assecuto oĩa a ꝓncipio diligẽter tibi ex ordine cõscribẽ optime theophile vt ognoscas eorũ v̄boꝝ de q̃bus erudit⁹ es v̄itatem

Seda de ãnũciatione iohãnis baptiste

Et oceptione eiusdẽ Luce. ꝓmo. Capm. ij.

Fuit in diebus herodis regis iudee sacerdos q̃dã noie zacharias de vice abia. et vxor illi de filiabus aaron et nomẽ eius elisabeth Erãt aũt ãbo iusti añ deũ inceden/tes in oĩbus mãdatis et iustificatiõibus dñi sine q̃rela.. Et non erat illis filius eo ꝙ esset elisabeth sterilis. et ãbo ꝓcessissent in diebus suis Factũ est aũt cuz sacerdotio fungeret zacharias in ordine vicis sue. añ deũ ꝑm osuetudinẽ sacerdotij sorte exijt. vt incensũ poneret ingressus in tẽplũ dñi Et erat omnis multitudo populi foris oras hora incensi Apparuit aũt illi ãgelus dñi stãs a dextris altaris incensi. Et zacharias turbatus est videns. et timor irruit sup eũ Dixit ãt ad illũ ãgelus Ne timeas zacharia. qm̃ exaudita est depcacio tua. et vxor tua elisabeth pariet tibi filiuz

Tres fuerunt heroes vñ versus Ascolõita necat pueros. antipa iohez Percutit agrippa iacobũ. dat carceri petrũ

et vocabis nomē eius iohem Et erit gaudiū tibi et exultatio.et multi in natitate eius gaudebūt Erit eni magn⁹ corā dño.et vi/nū et sicerā nō bibet.et spū scō replebit adhuc ex vtero mr̄is sue. Et multos filioꝝ isrl̄ ꝯuertet ad dñm deū ip̄orū Et ip̄e p̄cedet añ illū in spū et v̄tute helye.vt ꝯuertat corda pr̄m in filios.et in credulos ad prudentiā iustoꝝ.ꝑare dño plebez ꝑfectā Et dixit zacharias ad āgelū Et vñ h̄ sciam? Ego eni sū senex ⁊ vxor mea ꝓcessit in dieb⁹ suis Et rñdens āgel⁹ dixit ei Ego sū gabriel qui asto āte deū.et missus sū loqui ad te.et hec tibi euangelizare. Et ecce eris tacens et nō poteris loqui vsqꝫ in diē quo hec fient pro eo ꝙ nō credidisti v̄bis meis. q̄ implebunt in tempe suo Et erat plebs expectās zachariā.et mirabant ꝙ tardaret ip̄e in templo Egressus aūt nō poterat loqui ad illos et ꝯgnouerūt ꝙ visionē vidisset in tēplo Et ipse erat innuēs illis et ꝑmāsit mut⁹. Et fc̄m est vt impleti sūt dies officij ei⁹.abijt in domū suā. Post hos āt dies ꝯcepit elisabeth vxor eius.⁊ occultabat se mēsibus q̄nqꝫ di/cens Quia sic fecit mihi dñs in diebus quibus respexit auferre opprobriū meū inter homines. (brielē.Lu.p̄. Ca.iij.

De annūciatione christi ad mariā per ga

In mense aūt sexto missus est āgelus gabriel a deo in ciui tatē galilee cui nomē nazareth ad v̄ginē despōsatā viro cui nomē erat ioseph de domo dauid.et nomen virginis maria Et ingressus angel⁹ ad eā dixit Aue gr̄a plena.dñs tecū. bñdicta tu in mulieribus. Que cū audisset turbata est in sermone eius.et cogitabat q̄lis esset ista salutatio Et ait āgelus ei Ne ti/meas maria.inuenisti eni gr̄aꝫ apud dñm. Ecce ꝯcipies in vtēo et ꝑies filiū et vocabis nomē ei⁹ iesū Hic erit magn⁹.et fili⁹ al/tissimi vocabit. Et dabit illi dñs sedē dauid.pr̄is eius.⁊ r̄gnabit in domo iacob in et̄nū.⁊ regni eius nō erit finis Dixit āt maria ad āgelū. Quō fiet istud qm̄ virū nō ꝯgnosco? Et rñdens āgel⁹ dixit ei Spūsscus supueniet in te.⁊ v̄tus altissimi obūbrabit tibi Ideoqꝫ et qd̄ nascet ex te sc̄m.vocabit fili⁹ dei Et ecce elisabeth ꝯgnata tua.et ip̄a ꝯcepit filiū in senectute sua Et hic mēsis ē sext⁹ illi.q̄ vocat sterilis.qꝛ nō erit impossibile apud deū omne verbū Dixit āt maria Ecce ancilla dñi.fiat mihi s̄m verbū tuū Et dis/cessit angelus ab illa.

Sic patet ꝙ maria fuit de genere sacerdotali et regali vide qualiter in postilla

De visitatiōe elisabeth per mariā et cāticū

Magnificat Luc.p̄mo. Ca.iiij

Probabile est q̄ prius maria ⁊ ioseph conuenerūt celebri cultu nuptiarū. ⁊ q̄ de licentia ioseph vel forte ipso ducente Maria iuerit ad montana. reuelato prius ipsi ioseph incarnationis mysterio. q̄ uis Origl ⁊ eius sequaces secus dicant.

Exurgens aūt maria abijt in montana cū festinatione in ciuitatem iude. et intrauit in domū zacharie et salutauit elizabeth Et factū est vt audiuit salutationē marie elisabeth. exultauit infans in vtero eius Et repleta est spū sc̄o elisabeth Et exclamauit voce magna et dixit Bn̄dicta tu int̄ muliēs et bn̄dictus fruct⁹ ventris tui Et vn̄ hoc mihi vt veniat mat̄ dn̄i mei ad me? Ecce eni vt facta est vox salutationis tue in auribus meis exultauit in gaudio infās in vtero meo Et btā q̄ credidisti qm̄ perficient̄ in te que dicta sunt tibi a dn̄o Et ait maria. Magnificat aīa mea dn̄m Et exultauit ꝛc̄ vsq̄ abrahā ⁊ semini eius in secula Mansit aūt maria cū illa quasi mēsibus tribus et reuersa est in domū suā ticū zacharie Bn̄dc̄s. d. d. is. L. i. Ca. v.

De ortu iohis et circūcisione ipsius et can

Hic fit preoccupatio iuxta communiorem opinionē que ponit mariam fuisse in circūcisiōe iohis in die octauo.

Elisabeth aūt impletū ē tp̄s pariēdi et pepit filiū. Et audierūt vicini et ꝯgnati q̄a magnificauit dn̄s miam suaz cū illa et ꝯgratulabant̄ ei Et fc̄m est in die octauo venerūt circūcidere puerū et vocabāt eum noīe p̄ris sui zachariā Et rn̄dens mr̄ ei⁹ dixit Nequaq̄ ꝫ vocabit̄ iohes Et dixerūt ad illam Quia nemo est in ꝯgnatiōe tua qui vocet̄ hoc noīe Innuebāt aūt p̄ri eius quē vellet vocari eū Et postulās pugillarē scripsit dicēs Johs est nomē ei⁹ Et mirati sūt vniuersi Aptū est aūt ilico os eius et lingua ei⁹. et loq̄bat̄ bn̄dicens deū Et factus ē timor sup oēs vicinos eoꝝ ⁊ sup oīa mōtana iudeoꝝ diuulgabāt̄ om̄ia v̄ba hec Et posuerūt oēs qui audierāt in corde suo dicentes Quisputas puer iste erit? Eteni man⁹ dn̄i erat cū illo Et zacharias p̄r eius impletus est spū sancto et ꝓphauit dicēs Bn̄dictus dn̄s deus isrl̄ ꝛc̄. vsq̄ ad in viā pacis.

De genealogia christi et apparitione angeli ipsi ioseph. Math. p̄mo. Capi. vi

Liber generatiōis iesu xp̄i filij dauid filij abrahā. Abraham genuit ysaac Isaac aūt genuit iacob. Jacob autez genuit iudā et fr̄es ei⁹. Judas genuit phares et zarā de thamar. Phares ge. esrom. Esrom ge. aram. Arā ge. aminadab Aminadab ge. naason. Naason ge. salmon. Salmō ge. booz de raab. Booz ge. obeth ex ruth. Obeth ge. iesse. iesse ge. dauid regē. Dauid rex ge. salomonē ex ea q̄ fuit vrie. Salomon ge. roboā Roboā ge. abiā Abia ge. aza Aza ge. iosaphat. Josaphat

genuit iorā. Joram ge:ozyā. Ozyas ge.ioathan. Joathan ge. achaz Achaz ge.ezechiā. Ezechias ge.manassen. Manasses ge. amon. Amon ge.iosiam. Josias ge.ieconiā et fr̄es eius in trāsmigratione babilonis Et post trāsmigrationē babilonis ieconias ge.salathiel. Salathiel ge.sorobabel. Sorobabel ge.abiud Abiud autē ge.elyachim. Elyachim ge.azor. Azor ge.sadoch. Sadoch ge.achym. Achym ge.eliud. Eliud ge.eleazar. Eleazar āt ge.mathā. Mathan aūt ge.iacob Jacob aūt ge.ioseph virū marie de qua nat⁹ est iesus qui vocat̄ xp̄us. Om̄es ergo generationes ab abrahā vsq; ad dauid .xiiij. Et a dauid vsq; ad transmigrationē babilonis.xiiij. Et a trāsmigratione babilonis vsq; ad xp̄m generatōes.xiiij. Xp̄i aūt generatio sic erat. Cū esset despōsata mr̄ eius maria ioseph anteq̄ ꝯuenirēt inuēta est hn̄s in vtero de spū sc̄o Joseph aūt vir ei⁹ cuz esset vir iustus et nollet traducere eā voluit occulte dimittere eā Hec aūt cogitāte eo Ecce angel⁹ dn̄i in somnis appuit ei dicēs Joseph fili dauid noli timē Accipe mariā ꝯiugē tuā qđ eni in ea natū ē de spū sc̄o ē Pariet aūt filiū et vocab̄ nomē eius iesū Ip̄e eni saluū faciet ꝑ l̄m suū a pcc̄is eoꝝ Hoc aūt totū factū est vt adimpleret̄ qđ dictum est a dn̄o per ꝓpham dicentē Ecce v̄go in vtero hēbit ⁊ pariet filiuz et vocabit̄ nomē eius emanuel qđ est interp̄tatū nobiscū de⁹ Exurgens autē ioseph a somno fecit sicut p̄cepit ei āgelus dn̄i Et accepit cōiugem suā et nō cognoscebat eā donec pepit filiuz suū p̄mogenitū et vocauit nomen eius iesum.

Glosa. Tres hic omittūtur reges

Glosa Cōuentio hec recipit̄ pro celebri cultu nuptiarum qui factus ē post q̄ ioseph inuenit Mariaz ꝯcepisse de spūsancto et ꝑ angeli preceptuz accepit eam cōiugem priusq̄ appareret pregnans ⁊ vtero tumescēte post reditum de mōtanis q̄a tunc non fuisset honorabiliter facta celebritas ꝯiugij

De edicto augusti. natitate christi. annūciatione per angelū ad pastores Luc̄.ij. Ca.vij.

Factū est aūt in diebus illis Exijt edictū a cesare augusto vt describeret̄ vniuersus orbis Hec descp̄tio p̄ma fc̄a ē a p̄side Sirie Cirino ⁊ ibant oēs vt ꝓfiterent̄ singuli in suā ciuitatē Ascendit aūt ⁊ ioseph a galilea de ciuitate nazareth in iudeā ciuitatē dauid q̄ vocat̄ bethleē. eo q̄ esset de domo ⁊ familia dauid. vt ꝓfiteret̄ cū maria despōsata sibi vxore p̄gnante. Factū est aūt cuz essēt ibi. Impleti sūt dies vt pareret et pepit filiū suū p̄mogenitū et pānis eū inuoluit et reclinauit eū in p̄sepio q̄a nō erat locus ei in diuersorio Et pastores erāt in regiōe eadem vigilātes ⁊ custodiētes vigilias noctis sup̄ gregē suum Et ecce āgelus dn̄i stetit iuxta illos et claritas dei circūfulsit illos ⁊ timuerūt timore magno Et dixit āgelus illis. nolite timere Ecce

Glo. Hic fit preoccupatio q̄ postmodum explicabitur loco suo cum de circuncisione dicetur

eni euāgeliso vobis gaudiū magnū qđ erit om̄i populo qꝛ nat⁹ est vobis hodie saluator qui est xp̄s dn̄s in ciuitate dauid ⁊ hoc vobis signū Inuenietis infantē pānis inuolutū et positū in p̄sepio Et subito facta est cū āgelo multitudo milicie celestis laudātiū deū et dicentiū Gloria in altissimis deo et in terra pax hoībus bone volūtatis Et factū est vt discesserūt ab eis āgeli in celum. pastores loq̄bant ad inuicē Trāseamus vsqꝫ bethleem ⁊ videamus hoc v̄bū quod factū est qđ dn̄s on̄dit nobis Et venerūt festinātes et inuenerūt mariā et ioseph et infantē positum in p̄sepio Videtes āt ꝯgnouerūt de v̄bo qđ dictū erat illis de puero hoc Et oēs q̄ audierūt mirati sūt ⁊ de his q̄ dicta erāt a pastorib⁹ ad ip̄os Maria āt ꝯseruabat om̄ia verba hec conferens in corde suo Et reuersi sūt pastores glorificātes et laudātes deū que audierant et viderant sicut dictū est ad illos.

De Circūcisione christi. L.ij. et aduentu magorū Mat.ij. Ca.viij.

Et postq̄ꝫ ꝯsūmati sunt dies octo vt circūcideretur puer vocatū est nomē eius iesus qđ vocatū est ab āgelo p̄usq̄ꝫ in vtero ꝯcipetur Cū natus esset iesus in bethleem iude in diebus herodis regis Ecce magi ab oriēte venerunt ierosolimā dicētes Vbi est qui nat⁹ est rex iudeoꝝ? Vidim⁹ eni stellam eius in oriēte et venim⁹ adorare eū Audiēs aūt hēodes rex turbatus est et om̄is ierosolima cū illo Et ꝯgregās om̄es p̄ncipes sacerdotū et scribas ꝓpl̄i sciscitabat ab eis vbi xp̄s nasceret At illi dixerūt ei In bethleē iude Sic eni scp̄tū est per ꝓphaz Et tu bethleez terra iuda nequaq̄ꝫ es mīma in p̄ncipib⁹ iuda Ex te eni exiet dux qui regat ꝓpl̄m meū israel Tūc herodes clā vōtis magis diligēter didicit ab eis tp̄s stelle q̄ apparuit eis ⁊ mittēs illos in bethleē dixit Ite et int̄rogate diligēter de puero et cū inueneritis renūciate mihi vt ⁊ ego veniēs adorē eū Qui cū audissent regē abierūt Et ecce stella quā viderāt in oriēte ap̄cedebat eos vsqꝫ dū veniēs sup̄ vbi erat puer Videtes aūt stellā gauisi sūt gaudio magno valde Et intrātes domū inuenerūt pueꝝ cū maria mr̄e eius et ꝓcidētes adorauerūt eū Et ap̄tis thesauris suis obtulerūt ei mūera aurū thus et mirrā Et rn̄so accepto in sōnis ne redirēt ad herodē ꝑ aliā viā reuersi sūt in regionē suā.

De oblatione christi in tēplo. L.ij. Ca.ix.

Et postq̃ impleti sũt dies purgationis marie ꝑm legem moysi tulerũt iesũ in ihrlm vt sisterẽt eũ dño sicut scp̃tuz ẽ in lege dñi Quia om̃e masculinũ adapiens vuluã scm dño vocabit̃ Et vt darẽt hostias dño ꝑm ꝙ dictũ est in lege dñi par turturũ aut duos pullos colũbaꝝ Et ecce hõ erat in ihrlm cui nomẽ simeõ et hõ iste iustus et timorat⁹ expectãs ꝯsolationẽ isrl̃ et spũsscus erat in eo Et rñsum accepat a spũ scõ nõ visuruz se mortẽ nisi p̃us videret xp̃m dñi Et venit in spũ in tẽplũ Et cũ inducerẽt puerũ iesũ ꝑentes ei⁹ vt facerẽt ꝑm ꝯsuetudinẽ legis ꝓ eo et ip̃e accepit eũ in vlnas suas et bñdixit deũ et dixit Nũc dimittis seruũ tuũ dñe ꝑm v̄bũ tuũ in pace.ꝛc. vsq̃ plebis tue isrl̃. Et erãt pr̃ eius et mr̃ mirãtes sup̃ his q̃ dicebant̃ de illo et bñdixit illis simeõ et dixit ad mariã mr̃ez ei⁹ Ecce positus est h̃ in ruinã et in resurrectionẽ multoꝝ in isrl̃ et in signũ cui cõtradicet̃. Et tuã ip̃ius aiam ꝑtrãsibit gladi⁹ vt reuelent̃ ex multis cordib⁹ cogitationes Et erat anna ꝓphetissa filia phanuel de tribu azer Hec ꝓcesserat in dieb⁹ multis et vixerat cũ viro suo ãnis septez a v̄ginitate sua Et hec vidua erat vsq̃ ad annos lxxxiiij. q̃ nõ discedebat de tẽplo. ieiunijs et obsecrationibus seruiens deo nocte ac die Et hec ip̃a hora supueniẽs ꝯfitebat̃ dño et loquebat̃ de eo oĩbus q̃ expectabãt redẽptionẽ isrl̃ Et vt ꝑfecerũt omnia ꝑm legẽ dñi reuersi sũt in galileã in ciuitatẽ suaz nazareth Puer aũt crescebat ⁊ ꝯfortabat̃ plenus sapia ⁊ gr̃a dei erat in illo

De fuga in egyptũ. occisione innocentũ et regressu ex egypto Mat. ij. Ca. x.

Glo. Probabile est ꝙ angelus iste fuerit gabriel. ⁊ ꝙ i omnibus ministerium incarnationis concernentibus quotiens introducit̃ angel⁹ apparuisse ipse fuerit. sic̃ fuit apud danielez. ⁊ ad pastores. et ad magos. ⁊ quater ad ioseph. et in agonia christi. et resurrectione et in ascensione.

Eum magi recessissẽt Ecce ãgelus dñi Apparuit in somnis ioseph dicẽs Surge et accipe puerũ et mr̃em eius et fuge in egyptũ et esto ibi vsq̃ dũ dicã tibi Futurũ ẽ eni vt herodes q̃rat puerũ ad ꝑdendũ illũ Qui consurgens accepit puerũ et matrẽ eius nocte et secessit in egyptũ ⁊ erat ibi vsq̃ ad obitũ herodis vt adimpleret̃ quod dictũ est a dño per ꝓpham dicentẽ Ex egypto vocaui filiũ meũ Tunc herodes videns qm̃ illusus esset a magis iratus est valde. et mittens occidit omnes pueros qui erant in bethleẽ et in om̃ibus finibus ei⁹ a bimatu et infra ꝑm tẽpus quod exquesierat a magis Tũc adimpletũ est qd̃ dictũ ẽ ꝑ hieremiã ꝓpham dicẽtẽ Vox in rama audita ẽ ploratus ⁊ vlulat⁹ rachel plorãs filios suos et noluit ꝯsolari q̃ ñ sũt Defũcto ãt hẽode Ecce apꝑuit ãgel⁹ i sõnis ioseph in egypto

dicēs Surge et accipe puerū et matrē eius et vade in terrā isrl̄. Defuncti sūt eni qui q̄rebant aiam pueri Qui ꝯsurgens accepit puerū et matrē eius et venit in terrā isrl̄ Audiēs autē ꝙ Archelaus regnaret in iudea pro herode pr̄e suo timuit illo ire Et admonitus in somnis secessit in ꝑtes galilee Et veniens habitauit in ciuitate q̄ vocat̄ nazareth vt adimpleret̄ qd̄ dictū est per ꝓphetā qm̄ nazarenus vocabit̄

De inuētione christi pueri in tēplo a parentibus eius. Luc̄.ij. Et de habitatiōe iohis in deſto Lu.i. Ca.xi.

Et ibant parētes eius ꝑ om̄es ānos in ihrl̄m in die solenni pasche Et cū factus esset iesus ānoꝝ duodeci. Ascendētibus illis ierosolimā ſm ꝯsuetudinē diei festi Cōsummatis q̄ꝫ diebus cū redirēt remāsit puer iesus in ihrl̄m et nō cognouerūt parētes ei⁹ Existimātes aūt illū esse in comitatu. venerūt iter diei et req̄rebāt eū inter cognatos ⁊ notos. ⁊ nō inuenientes regressi sūt in ihrl̄m req̄rentes eū Et factū est post triduū inuenerūt illū in tēplo sedentē in medio doctoꝝ audientē illos ⁊ interrogantē Stupebāt aūt om̄es qui eū audiebāt sup̄ prudentia et respōsione eius Et vidētes admirati sūt Et dixit mater ei⁹ ad illū Fili q̄d fecisti nob̄ sic? pater tuus et ego dolētes q̄rebam⁹ te Et ait ad illos. Quid est qd̄ me q̄rebatis? An nesciebatis q̄a in his que pr̄is mei sūt oportet me esse? Et ip̄i nō intellexerūt verbum qd̄ locutus ē ad illos Et descēdit cū eis et venit nazareth et erat subditus illis Et mater ei⁹ ꝯseruabat om̄ia verba conferens in corde suo Et iesus ꝓficiebat sapiētia et etate ⁊ gr̄a apd̄ deū et homies Puer aūt iohes crescebat et ꝯfortabat̄ spiritu et gr̄a Et erat in deserto vsq̄ꝫ in diem ostensionis sue ad israel.

Prius positū est hoc a luca sed h̄ repetit̄ pro ꝯtinuatione sequentiū

Incipit scd̄a ꝑs principalis huius libri predicatiōis Rubrica.xij. de predicatione et baptismo iohis in deserto. M.iij. R.i. L.iij. Ca.xij.

Anno āt q̄ntodecimo Imperij Tiberij cesaris ꝓcurante pontio pilato iudeā Tetrarcha aūt galilee herode Philippo aūt fratre eius tetrarcha ituree et traconitidis regionis et lisania abiline tetrarcha sub principibus sacerdotum Anna et caypha Factū est verbū domini sup̄ iohem filiū zacharie in deserto Et venit in omnē regionē iordanis predicās. L.R baptismū penitētie in remissionē pc̄coꝝ sicut. L. scp̄tū. R. M. ē in

Homo fuit missus a deo cui nomē erat iohes.

libro ꝑmonū ysaie ꝓphe Initiū. R. euāgelij iesu xp̄i fili dei sic̄ scri
ptū ē in ysaia ꝓpha Ecce mitto āgelū meū añ faciē tuā qui p̄pa/
rabit viā tuā añ te Vox. M. R. clamātis. L. R. in deꝑto parate
viā dñi rectas facite semitas dei nr̄i. Oīs. L. M. vallis implebit̄
et oīs mons ⁊ collis hūiliabit̄ Et erūt p̄ua in directa et aspēa in
vias planas Et. L. videbit oīs caro salutare dei In. M. dieb⁹ āt
illis venit ioh̄s baptista p̄dicās in deꝑto iudee ⁊ dicēs Pñiam
agite Appropinq̄bit eni regnū celoꝝ Ip̄e. M. R. aūt ioh̄s habe
bat vestimētū de pilis cameloꝝ et zonā pelliceā circa lūbos su/
os Esca āt ei⁹ erat locuste et mel siluestre Tūc exibāt ad eū iero/
solimite et. M. om̄is. R. iudea et oīs regio circa iordanē et bapti
sabant̄ ab eo in iordane flumie. R. ꝯfitētes. M. R. pcc̄a sua Vi/
dens. M. aūt mltos ph̄iseoꝝ et saduceorū veniētes ad baptismū
suū et turbas q̄ exibāt vt baptisarent̄ ab ip̄o dixit. M. eis Pro/
genies genimia. L. viperaꝝ. M. L. q̄s oñdit. L. vob̄ fugere a ven
tura ira? facite ergo fruct⁹ dignos pñie. Et ne cepitis. L. velitis
M. dicē intra vos Pr̄em habem⁹ abrahā. Dico eni vobis qm̄
potēs est de⁹ de lapidib⁹ istis suscitare filios abrahe. Jā eni secu
ris ad radicē arboris posita ē Om̄is ergo arbor q̄ nō facit fru/
ctū bonū excidet̄ et in ignē mittet̄. Et. L. int̄rogabāt eū turbe di
cētes Quid ēgo faciem⁹? Rñdens āt dicebat illis. Qui hz duas
tūicas det vnā nō hñti. Et q̄ hz escas sil̄r faciat. Venerūt aūt ⁊
publicani vt baptisarent̄ Et dixerūt ad illū Magr̄ q̄d faciemus?
At ille dixit ad eos Nihil āpli⁹ q̄z q̄d ꝯstitutū est vob̄ faciatis.
Int̄rogabāt aūt et eū milites dicētes Quid faciem⁹ et nos? Et
ait illis Neminē ꝯcutiatis neq̄z calūniaz faciatis ⁊ ꝯtenti estote
stipēdijs vr̄is. Existimāte aūt ꝓplo et cogitātib⁹ oībus in corde
suo de ioh̄e ne forte ip̄e essz xp̄s Rñdit ioh̄s dicēs oib⁹ Ego. M
quidē. L. R. aq̄ baptiso vos in pñiam. M. Qui aūt p⁹ me vētur⁹
ē fortior me est cui⁹ nō sū dignus calciamēta portare et. R. ꝓcū
bens soluē. R. L. corrigiā calciamētoꝝ ei⁹. Ip̄e. M. vos. R. L. ba
ptisabit in spū sācto et. R. igne. L. cui⁹ ventilabrū in manu eius
et ꝑmūdabit et purgabit. L. areā suā ⁊ ꝯgregabit triticū in hor
reū suū. paleas āt ꝯburet igni inextinguibili. Mlta. L. q̄dē ⁊ alia
exhortās euāgelisabat ꝓplo. Et fc̄m. R. ē in dieb⁹ illis. Venit ie/
sus a nazareth galilee i iordanē. M. ad ioh̄ez vt baptisaret̄ ab
eo Joh̄s āt ꝓhibebat eū dicēs Ego a te dēo baptisari ⁊ tu vēis
ad me? Rñs āt ies⁹ dixit ei. Sine mō. Sic eni decet nos adimple
re oēm iustitiā tūc dimisit eū. Factū est āt dū baptisaretur om̄is

ꝓplus et iesu baptisato a iohe in iordane. R. ꝯfestim ascendit de aqua. Et. L. eo orãte. Ecce M. apti sũt celi Et vidit celos aptos et spm scm dei. M. corpali. L. specie descẽdentẽ. M. sicut columbã et venientẽ sup se et manentem. R. in ipo Et. M. ecce vox de celis facta. R. L. est dicẽs. M. Hic ẽ filius meus dilectus in quo mihi complacui. Tu. R. L. es filius meus dilectus in te cõplacuit mihi

De genealogia cristi scdm Lu. L. iij. C. xiij.

Glo. Quõ Joseph duos habet patres .s. heli legalem ⁊ iacob carnalem. quere in postill'.

Et ipe iesus erat incipiẽs q̃si annoꝝ. xxx. vt putabat fili' ioseph q̃ fuit hely q̃ fuit mathat. q̃ fuit leui. q̃ fuit melchi qui fuit Janne. qui fuit ioseph. q̃ fuit mathathie qui fuit amoz. qui fuit naũ. q̃ fuit hesli. q̃ fuit nagge. q̃ fuit maath. q̃ fuit mathathie. qui fuit semei. qui fuit ioseph. qui fuit iuda. qui fuit iohãna qui fuit resa. qui fuit zorobabel. q̃ fuit salathiel. qui fuit neri. qui fuit melchi. q̃ fuit addi. q̃ fuit thosan. qui fuit elmadan qui fuit her. q̃ fuit ihesu. qui fuit heliezer. qui fuit iorim. q̃ fuit mathat. qui fuit leui. q̃ fuit simeon. qui fuit iuda. q̃ fuit ioseph. q̃ fuit iona. qui fuit elyachim. q̃ fuit melcha. q̃ fuit mẽna. q̃ fuit mathatha. qui fuit nathan. q̃ fuit dauid. qui fuit iesse. q̃ fuit obeth. qui fuit booz. q̃ fuit salmõ. qui fuit naason qui fuit aminadab. qui fuit aram. q̃ fuit esrom. qui fuit phares. q̃ fuit iude. q̃ fuit iacob. qui fuit ysaac. qui fuit abrahe. q̃ fuit thare. qui fuit nachor. qui fuit saruch. qui fuit ragau. q̃ fuit phalech. qui fuit heber. qui fuit sale. qui fuit caynã. q̃ fuit arfaxat. q̃ fuit sem. qui fuit noe. qui fuit lamech. qui fuit matusalẽ. q̃ fuit enoch. qui fuit iareth. q̃ fuit malalehel. qui fuit caynan. qui fuit enos. qui fuit seth. qui fuit adã. qui fuit dei. (Luc: iiij. Ca. xiiij.

De ieiunio christi ⁊ tentatione. M. iiij. R. j

Scdm narrationez luce math h̃ p̃occupat ⁊ incertũ est quis fuerit ordo rei geste. vide in postillis

Iesus aũt plen' spũ scõ regressus ẽ a iordane et statim. R. sps expulit eũ in desertũ duct'. M. a spũ in desertũ vt tentaretur a diabolo Et agebat. L. in spũ in desrtũ Et erat. R. in desrto. xl. dieb' et. xl. noctibus et tentabat a sathana et. L. nihil manducauit in illis diebus Eratq;. R. cũ bestijs Et. M. cũ ieiunasset xl. diebus et. xl. noctibus cõsummatis illis postea. M. esurijt. L. Et accedens. M. tentator diabolus. L. dixit. M. L. illi. Si filius dei es dic. M. vt lapides isti panes fiãt Dic. L. lapidi huic vt pãis fiat Et. M. rñdit ad illuz iesus Scriptũ est enim qꝛ non in solo pane viuit homo sed in om̃i verbo dei. L. quod ꝓcedit. M. de ore dei. Tũc assũpsit illũ diabolus in sanctã ciuitatẽ et duxit. L. illũ in ie

rusalē et. M. statuit. L. illū sup pinaculū tēpli et dixit illi Si filius dei es mitte te deorsū Scriptū est enī qz angelis suis mandauit de te vt cōseruent. L. te et qz in manibus. M. tollēt te ne forte offē das ad lapidē pedē tuū Dit illi iesus rursū scriptū est Nō tenta/ bis dñm deū tuū et reduxit. L. eū diabolus Et. M. iterū assūpsit eū in montē excelsū valde et ondit ei omia regna mūdi orbis. L. terre in momēto tpis et gloriā. M. eorz et ait. L. M. ei Tibi. L. po testatē dabo hāc vniuersā et gloriā. M. eorū ḡa mihi tradita sūt et cui volo do illa Hec. M. oia tibi dabo et erūt tua omia si. M. cadēs. L. adorazueris me Tūc dixit illi iesus Vade. M. sathana Scriptū. M. L. est enī dñm deū tuū adorabis et illi soli seruies Et osūmata. L. omi tentatione diabolus recessit ab eo vsqz ad tps et reliquit. M. eū Et ecce angeli accesserūt et ministrabāt. M. R. illi et regressus est iesus in virtute spūs in galileā.

De testimonijs iohis de christo Jo. i. Ca. xv

Plures ibi vēit

Iohes testimoniū phibet de ipo et clamat dicēs Hic erat quē dixi Qui post me vēturus est. ante me factus est. qui ꝓor me erat Et de plenitudine eius nos omes accepim⁹ gram pro gra ḡa lex per moysen data est. gra et Ritas per iesuz xpm facta est Deū nemo vidit vnqz Unigenit⁹ dei filius qui est in sinu pris. ipe enarrauit. et hoc est testimoniū iohis qñ miserūt iudei ab ierosolimis sacerdotes et leuitas ad eū vt inrogarent eū Tu ḡs es? Et ofessus est. et nō negauit Et cōfessus est. ḡa nō sū ego xpūs. et inrogauerūt eū ḡd ergo? Helias es tu? Et dixit Nō sū. ꝓpha es tu? Et rndit nō Et inrogauerūt eū ḡs es vt re/ sponsū demus his qui miserūt nos Quid dicis de te ipo? ait Ego vox clamātis in deserto dirigite viā dñi sicut dixit ysaias ꝓpha Et qui missi fuerāt erant ex pharizeis Et inrogauerūt et dixe/ rūt ei. Quid ergo baptisas si tu nō es xpūs neqz helyas neqz ꝓ pheta? Rndit iohes dicēs eis. Ego baptiso in aqua. medius ār vrm stetit quē vos nescitis. ipe est qui post me vēturus ē qui āte me fcus ē cui⁹ nō sū dignus vt soluā ei⁹ corrigiā calciamēti hec in bethania facta sūt trās iordanē vbi erat iohānes baptisans. Altera die vidit iohānes iesum ad se venientē et ait. Ecce agn⁹ dei ecce qui tollit peccata mundi. Hic est de quo dixi. Post me venit vir qui ante me factus est. qui prior me erat et ego nescie/ bam eum. sed vt manifestaretur in israel propterea veni ego in aq̄ baptisans Et testimoniū phibuit iohs dicēs Quia vidi spm

descendentē quasi colūbā de celo et mansit sup eum et ego nescie/bam eū sed qui misit me in aqua baptisare ille mihi dixit. Super quē videris spm descēdentē et manentē sup eū hic est qui bapti/sat in spū scō. Et ego vidi et testimoniū phibui qa hic est filiꝰ dei

De vocatione andree petri philippi et na thanael. Joh. pmo. Ca. xvi.

Altera aūt die stabat itez iohs et ex discipulis eius duo. et respiciēs iesū ābulantē dixit. Ecce agnus dei. Et audi erūt eū duo discipuli loquentē et secuti sūt iesū. Conuer/sus aūt iesus vidēs eos sequētes se dixit eis. quē qritis? qui dixe runt ei. Rabbi qđ dicit interptatū magr vbi habitas? Dicit eis Venite et videte. Venerunt et viderunt vbi maneret. et apud eum manserunt illo die. Hora aūt erat quasi decima. Erat autē Andreas frater simonis petri vnus ex duobꝰ qui audierāt a io hāne et secuti fuerāt eū. Inuenit hic pmū frez suū simonēz dixit ei Inuenimus messiā qđ est interptatū xpūs et adduxit eū ad ie sum. Intuitus āt eū iesus dixit tu es simon filiꝰ iohāna tu voca/beris cephas qđ interptatur petrus In crastinū voluit exire in galileā et inuenit philippū. Et dicit ei iesus seqre me. Erat autem philippus a bethsaida ciuitate andree et petri. Inuenit philippꝰ Nathanael et dicit. Quez scpsit moyses in lege et pphe. Inueni/mus iesū filiū ioseph a nazareth et dicit Nathanael. D nazareth pōt aliqđ boni esse? Dicit ei philippus. Veniz vide Vidit iesus nathanael venientez ad se et dicit de eo. Ecce vere israelita in q̄ dolus nō est. Dicit ei Nathanael vnde me nosti? Rñdit iesus et dixit ei. priusqz te philippus vocaret cū esses sub ficu vidi te. Re/spondit ei nathanael et dixit Rabbi tu es filius dei tu es rex isr̄l Rñdit iesus et dixit ei. Quia dixi tibi vidi te sub ficu credis maꝰ his videbis. Et dicit eis. Amen amē dico vobis. Videbitl. celū aptū et āgelos dei ascendētes et descendētes sup filiū hominis.

De mutatione aque in vinū Jo. ij. Ca. xvij.

Et tertia die Nuptie facte sūt in chana galilee et erat ma ter iesu ibi. vocatus est aūt iesus et discipuli eiꝰ ad nupti/as. Et deficiente vino dixit mater iesu ad eū. vinū nō ha bent. Et dixit ei iesus. Quid mihi et tibi est mulier? Nondū venit hora mea. dicit mr eius ministris qđcūqz dixēit vob facite Erāt aūt ibi lapidee ydrie sex posite secundū purificationē iudeorum capiētes sīgule metretas binas vl trinas Dicit eis ihs Imple/

te ydrias aqua. et impleuerūt eas vsq; ad sūmū Et dic̄ eis iesus haurite nūc. et ferte Architriclino et tulerūt Ut aūt gustauit architriclin⁹ aquā vinū factā et nō sciebat vñ esset. ministri aūt sciebant qui hauserāt aquā. vocat sponsū architriclinus et dicit ei. Ois hō p̄mū bonū vinū ponit et cū inebriati fuerint tūc id qd̄ deteri⁹ ē. tu aūt ꝑuasti vinū bonū vsq; adhuc Hoc fecit initium signorū iesus in chana galilee et manifestauit gloriā suā et crediderunt in eum discipuli eius. (templū hoc Joh. ij. Cap. xviij.

De primo aduētu ei⁹ ad pascha Et soluite

Post hoc descēdit in capharnaū ip̄e et mr̄ eius et fr̄es ei⁹ et discipuli eius et ibi māserūt nō multis diebus Et ꝓpe erat pascha iudeoꝝ Et ascēdit iesus ierosolimā et inuenit in tēplo vēdētes boues ⁊ oues ⁊ colūbas ⁊ numularios sedentes Et cū fecisset q̄si flagellū de funiculis om̄es eiecit de templo Oues quoq; et boues et numularioꝝ effudit es. et mensas subuertit Et his qui colūbas vendebāt dixit Auferte ista hinc ⁊ nolite facē domū p̄ris mei domū negociatōis Recordati v̄o sūt discipuli eius qr scp̄tū est zelus dom⁹ tue comedit me Rñderunt ēgo iudei et dixerūt ei Qd̄ signū oñdis nob̄ qr hec facis? Rñdit iesus et dixit eis soluite tēplū hoc et in tribus diebus excitabo illud Dixerūt ergo ei iudei q̄draginta et sex ānis edificatū ē templū hoc et tu tribus dieb⁹ excitabis illud Ille autē dicebat de tēplo corp̄is sui Cū g° surrexisset a mortuis recordati sūt discipli eius q̄a hoc dicebat Et crediderūt scp̄ture et ꝑmoni quē dixēat iesus Cū esset ierosolomis in pascha in die festo multi crediderūt in nomie eius Videtes signa que faciebat Jp̄e aūt iesus nō credebat semet ip̄m eis eo ꝙ ip̄e nosset om̄es Et qr op⁹ ei non erat vt q̄s testioniū ꝑhiberet de hoie Jp̄e eni sciebat q̄d essz in hoie.

Colligit̄ ex euangelio Jo. ꝙ christus fuit ad min⁹ ad triplex pasca licet alij euangeliste de vnico solū faciāt mentionem. et inde vēit apud aliquos naturaliter rōnis ꝯfusio ponētes h̄ pasca cuz vltimo

De Nicodemo Jo. iij. Ca. xix.

Erat aūt hō ex pharizeis Nicodemus nomie p̄nceps iudeoꝝ. hic venit ad iesū nocte et dixit ei Rabbi scim⁹ qr a deo venisti magr̄ Nemo eni p̄t hec signa facē q̄ tu facis nisi fuerit deus cū eo Rñdit iesus et dixit ei Amē amē dico tibi Nisi q̄s renat⁹ fuerit denuo nō p̄t videre regnū dei Dixit ad eū Nicodem⁹. quō p̄t hō nasci cuz sit senex? Nūq̄d p̄t in ventrē mr̄is sue itēato introire et renasci? Rñdit iesus Amē amē dico tibi nisi q̄s renat⁹ fuēit ex aq̄ ⁊ spū ñ p̄t introire in r̄gnū dei. qd̄ natū ē ex

carne caro est et qd̄ natū est ex spū spūs est. Nō mireris quia dixi tibi. oportet vos nasci denuo. spūs vbi vult spirat et vocē eius audis et nescis vnde veniat aut quo vadat Sic est om̄is qui natus ē ex spū Rn̄dit Nicodem⁹ et dixit ei Quō possunt hec fieri. Rn̄dit ei iesus et dixit ei Tu es magr̄ in isrl̄ et hec ignoras? Amen amē dico tibi qr qd̄ scimus loq̄mur et qd̄ vidim⁹ testamur ⁊ testimoniū nr̄m nō accipitis. Si terrena dixi vob̄ et nō creditis quō si dixēo vobis celestia credetis? Et nemo ascēdit in celū nisi qui descēdit de celo filius hois qui est in celo Et sicut moyses exaltauit serpentē in deserto ita exaltari oportet filiū hois vt om̄is qui credit in illo nō ꝑeat sed habeat vitā eternā? Nō eni misit deus filiū suū in mundū vt iudicet mundū sed vt saluet̄ mūdus per ip̄m. Qui credit in eū non iudicat̄. Qui aūt nō credit iā iudicatus est qr nō credit in noīe vnigeniti filij dei. hoc est aūt iudiciū q̄a venit lux in mundū ⁊ dilexer̄t homines magis tenebras q̄ꝫ lucē Erāt eni eoꝝ mala opa Om̄is eniꝫ qui male agit odit lucē et nō venit ad lucē vt nō arguant̄ opa eius qui autē facit veritatē venit ad lucem vt manifestentur opera eius quia in deo sunt facta.

De querela q̄ iesus baptisabat Jo. iij.

Capitulū. xx.

Non ꝑ se ꝫ discipl̄os suos vt dicitur infra

Post hoc venit iesus in iudeā terrā et discipuli eius et illic demorabat̄ cū eis et baptisabat Erat aūt et ioh̄s baptisās in ennon iuxta salim qr aq̄ multe erāt illic ⁊ veniebāt mlti ⁊ baptisabant̄ Nonduꝫ eni fuerat missus ioh̄es in carcerē Facta est ergo q̄stio ex discipulis ioh̄is cū iudeis de purificatiōe. ⁊ veniebāt ad ioh̄em et dixerūt ei Rabbi q̄ erat tecū trās iordanē cui tu testimoniū ꝑhibuisti Ecce hic baptisat et om̄es veniūt ad eū. Respōdit ioh̄es et dixit Nō pōt homo accipe quicq̄ꝫ nisi fuerit ei datū de celo. ip̄i vos mihi testioniū ꝑhibetis q̄ dixerim. ego nō sū xp̄us ꝫ qr missus sū ante illū Qui habet sponsā sponsus est Amicus āt sponsi qui stat et audit eum gaudio gaudet ꝓpter vocē sponsi Hoc ergo gaudiū meū impletū ē Illū oportet crescere me aūt minui. q̄ de sursū ē sup̄ om̄es ē. q̄ est de terra de terra ē et de t̄ra loquit̄. q̄ de celo venit sup̄ om̄s est et qd̄ vidit et audiuit hoc testat̄ ⁊ testioniū eius nemo accipit. qui aūt accipit ei⁹ testimoniū signauit qr de⁹ verax ē quē eni misit de⁹ v̄ba dei loquit̄ Nō eni ad mensurā dat deus sp̄m Pr̄ diligit filiū et oīa dedit in manu ei⁹ Qui credit in filiū hēt vitā et̄nā. q̄ aūt incredulus ē filio nō videbit vitā ꝫ ira dei manꝫ sup̄ eū

De incarceratione iohis. M.xiiij. R.vi.

Herodes. L. aūt tetrarcha cū corripet̄ L.iij. Ca.xxi.
h a iohe de herodiade vxore philippi. R. fr̄is sui q̄a duxe/
rat eā. et. L. de oibus malis que fecit herodes Dicebat
M. enim illi iohs Nō licet tibi hr̄e. R. vxorē fr̄is tui Adiecit. L. et
hec herodes sup omia tenuit. M. iohem et alligauit eū et posuit
M. L. eū in carcerē ꝓpter. M. herodiadē vxorē fr̄is sui. Herodias
M. aūt insidiabat̄ ei ⁊ volebat occidere eū nec poterat Herodes
aūt metuebat iohem. sciens eū virū sc̄m et iustū et. M. volens eū
occidere timuit populū qꝛ sicut ꝓphām eū hēbant ⁊ custodiebat
R. eū et audito eo multa faciebat et libenter eū audiebat.

De iudea relicta a christo ⁊ de samaritana

M.iiij. R.i. L.iiij. J.iiij. Ca.xxij.

Cum. M. aūt audisset ihs ꝙ iohes traditus esset et vt. J.
cognouit ꝙ audierūt pharisei ꝙ ihs plues discipulos
facit et baptisat q̄ꝫ iohes q̄ꝫq̄ꝫ ihs nō baptisaret ꝫ disci
puli ei⁹. secessit. M. reliq̄t J. iudeā et abijt ⁊. L. regressus est in vir/
tute spūs ⁊. L. R. venit in galileā. M. R. L. J. Oportebat. J. eū
aūt trāsire ꝑ samariā Venit ergo ihs in ciuitatē samarie que di
citur sichar iuxta p̄diū qd̄ dedit iacob ioseph filio suo Erat aūt
ibi fons iacob Jhs quoqꝫ fatigat⁹ ex itinere sedebat sic sup fō/
tem Hora aūt erat quasi sexta Venit mlier de samaria haurire
aquā. Dicit ei ihs Da m̄ bibere Discipuli aūt eius abierāt in ci
uitatē vt cibos emerent Dicit ergo mulier illa samaritana Quō
tu iude⁹ cū sis a me bibere poscis q̄ sū mulier samaritana? Nō eni
coutūtur iudei samaritanis Rn̄dit ihs et dicit ei Si scires donū
dei et q̄s est qui dicit tibi da mihi bibere tu forsitā petisses ab eo
et dedisset tibi aquā viuā Dicit ei mulier Dn̄e neqꝫ in q̄ haurias
habes et puteus altus est Vn̄ ergo hēs aquā viuā? Nūquid tu
maior es pr̄e nr̄o iacob qui dedit nob̄ puteū istū. et ip̄e ex eo bi/
bit et filij ei⁹ et pecora eius Rn̄dit ihs et dixit ei Om̄is qui bibit
ex aq̄ hac sitiet iterꝝ. qui aūt biberit ex aqua quam ego ei dabo
nō sitiet in eternū. ꝫ aqua quā ego dabo fiet in eo fons aq̄ saliē/
tis in vitā et̄nā Dicit ad eū mulier Dn̄e da m̄ hanc aquā vt nō
sitiā neqꝫ veniā huc haurire Dicit ei ihs Vade voca virū tuuꝫ
et veni huc Rn̄dit mulier et dixit Nō hēo virū Dicit ei ihus Bn̄
dixisti qꝛ nō hēo virū. q̄nqꝫ eni viros habuisti et nūc quē habes

nō ē tuus vir hoc vere dixisti. Dicit ei mulier Dñe vt video q̄a
ꝓpha es tu Pr̄es nr̄i adorauerūt in mōte hoc. et vos dicitis q̄a
ierosolimis est loc⁹ vbi oportet adorare Dicit ei ihs Mulier cre/
de mihi qꝛ veniet hora qñ nec in monte hoc neqꝫ in ierosolimis
adorabitis pr̄ez. Vos adoratis qd̄ nescitis. nos adoram⁹ qd̄
scim⁹ qꝛ salus ex iudeis est Sꝫ venit hora et nūc est qñ veri ado
ratores adorabūt pr̄em in spū et v̄itate Nā ꝛ pr̄ tales q̄rit qui
adorent eū Spūs est de⁹ et eos qui adorāt eū in spū et veritate
oportet adorare Dicit ei mulier Scio qꝛ messias venit q̄ dr̄ xp̄s
Cū ergo venerit ille. nob̄ ānūciabit om̄ia Dicit ei ihs Ego sum
qui loq̄ꝛ tecū Et ꝯtinuo venerūt discipuli ei⁹ et mirabant̄ q̄a lo/
quebat̄ mulieri Nemo tñ dixit q̄d q̄ris aut q̄d loq̄ris cū ea Reli/
quit ergo ydriā suā mulier et abijt in ciuitatē et dicit illis hoib⁹
Venite et videte hoiem qui dixit m̄ om̄ia q̄cūqꝫ feci Nunq̄d ip̄e
est xp̄us? Exibāt de ciuitate et veniebāt ad eū Interea rogabāt
eū discipuli dicētes. Rabbi māduca Ille aūt dixit eis Ego cibū
hēo māducare quē vos nescitis Dicebāt ergo discipuli eius ad
inuicē Nūq̄d aliq̄s attulit ei māducare? Dicit eis ihs Me⁹ cibus
est vt faciā volūtatē pr̄is mei qui misit me vt ꝑficiā op⁹ ei⁹ Non/
ne vos dicitis qꝛ adhuc q̄tuor menses sunt ꝛ messis venit? Ecce
ego dico vob̄ leuate oculos vr̄os et videte regiones qꝛ albe sūt
iā ad messē et qui metit. mercedē accipit ꝛ ꝯgregat fructum in vi
tam et̄nā vt et qui semiat simul gaudet ꝛ qui metit In hoc enim
v̄bū est verꝫ qꝛ ali⁹ est qui semiat alius ē qui metit Ego misi vos
metere qd̄ vos nō laborastis Alij laborauerūt ꝛ vos in laboēs
eoꝝ introistis Ex ciuitate aūt illa multi crediderūt in eū samari/
tanorū ꝓpter v̄bū mulieris testioniū ꝑhibentis qꝛ dixit oia que/
cūqꝫ feci Cū venissēt ergo ad illū samaritani rogauerūt eū vt ibi
maneret et māsit ibi. duos dies Et multo pl̄es crediderūt ꝓpt̄
ꝑmonē ei⁹ Et mulieri dicebāt qꝛ iaꝫ nō ꝓpter tuā loq̄lā credim⁹.
ip̄i eni vidimus ꝛ scim⁹ q̄a hic est vere saluator mūdi Post du/
os aūt dies exijt inde et abijt in galileā Ip̄e eni ihs testioniū ꝑ/
hibuit qꝛ ꝓpha in sua pr̄ia honorē nō habꝫ Cū ergo venisset in
galileā exceperūt eū galilei cū om̄ia vidissēt q̄ fecēat ierosolimis
in die festo Eteni ip̄i venerāt ad diē festū.

De filio reguli. Jo. iiij. Ca. xxiij

Venerat ergo iteruꝫ in chana galilee vbi fecerat de aqua
vinū Et erat quidā regulus cuius filius infirmabat̄ ca/
pharnaū Hic cū audisset q̄ ihs adueniret a iudea in ga

lileā. abijt ad eū. et rogabat eū vt descēderet et sanaret filiuz ei⁹ Incipiebat ei mori. Dixit g° ihs ad eū Nisi signa et ꝓdigia videritis nō creditis. Dicit ad eū regul⁹. Dñe descēde ꝑusq̄ moriat̄ fili⁹ me⁹. Dicit ei ihs. Vade fili⁹ tuus viuit Credidit hō ꝑmoni quē dixit ei ihs et ibat Jā aūt eo descendēte ꝑui occurrerūt ei ⁊ nūciauerūt dicētes qꝛ filius ei⁹ viueret Interrogabat aūt horā ab eis in qua meli⁹ habuerat. Et dixer̄t ei. qꝛ heri hora septima reliq̄t eū febris. Cognouit ergo pr̄ qꝛ illa hora erat in qua dixit ei ihs filius tuus viuit. et credidit ip̄e et domus eius tota. Hoc iterꝝ scd̄m signū fecit ihs cū venisset a iudea in galileā.

De libri traditione ip̄i ihu ⁊ eiectione ei⁹ extra ciuitatē Et relicta nazareth venit capharnaū. M. iiij. R. i. L. iiij. J. iiij. Ca. xxiiij

Et fama. L. exijt per vniuersā regionē de illo Et ip̄e docebat in synagogis eoꝝ et magnificabat̄ ab oib⁹ et venit nazareth vbi erat nutrit⁹ Et intrauit ꝑm ꝯsuetudinē suā die sabbi in synagogā Et traditus ē illi liber ysaie ꝓphe. Et vt reuoluit libꝝ inuenit locū vbi scp̄tū erat Spūs dñi sup me ꝓpter qd̄ vnxit me. euāgelisare paupib⁹ misit. me sanare ꝯtritos corde. et p̄dicare captiuis remissionē et cecis visū. dimittere cōfractos in remissionē. p̄dicare ānū dñi acceptū et diē retributiōis Et cū plicuisset librū dedit ministro et sedit Et oim in synagoga oculi erāt intēdentes in eū Cepit aūt dicere ad illos qꝛ hodie impleta est hec scp̄tura in aurib⁹ vr̄is Et oēs testioniū illi dabāt ⁊ mirabant̄ in v̄bis gr̄e q̄ ꝓcedebāt de ore illi⁹ ⁊ dicebāt. Nōne hic est fili⁹ ioseph? Et ait illis vtiq̄ dicetis mihi hāc sil̄itudinem Medice cura teip̄m Quāta audiuim⁹ fc̄a in capharnaū. fac et hic in pr̄ia tua. Ait āt Amē dico vob̄ qꝛ nemo ꝓpha acceptus est in pat̄a sua In v̄itate dico vob̄ multe vidue erāt in dieb⁹ helye in israel qñ clausū est celū ānis t̄bus et mēsibus sex qñ fc̄a est fames magna in oi t̄ra ⁊ ad nullā illaꝝ missus ē helyas nisi in sareptā sydonie ad mulierē viduā Et multi leꝓsi erāt in israel sub helyseo ꝓpha et nemo eoꝝ mūdatus est nisi naamā syrus Et repleti sūt om̄es in synagoga ira hec audiētes Et surrexerūt ⁊ eiecerūt illū extra ciuitatē et duxerūt illū vsq̄ ad supciliū mōtis sup quē ciuitas eoꝝ erat edificata vt p̄cipitarēt eū Ip̄e aūt trāsiens per mediū illoꝝ ibat Et relicta. M. ciuitate nazareth descēdit L. vēit. M ⁊ hītauit in capharnaū ciuitatē. L. galilee maritimā. M. in finib⁹ zabulō et neptalim vt adimpleret̄ qd̄ dc̄m est ꝑ ysaiā ꝓphetam Terra zabulon et t̄ra neptalim via maris trans iordanē galilee

Colligit̄ ex hoc iam christum antea multa fecisse signa que Lucas se nō narrasse sciebat. fecit enim multa que nō sūt scripta.

gentiū ꝓplus qui ābulabat in tenebris vidit lucē magnā Et sedē/
tibus in regione vmbre mortis lux orta est eis Exinde cepit ihs
ꝑdicare euāgeliū. R. regni dicēs Qm̄ impletū est tp̄s pñiam. M
agite ⁊ credite. R. euāgelio. appropinq̄bit. M. R. eni regnū celoꝝ

De vocatione scd̄a aplorꝝ ad familiaritatē. L. v. Ca. xxv.

Factū est āt cū turbe irruerēt in ihm vt audirēt v̄bū dei ⁊
ip̄e stabat secus stagnū genezareth ⁊ vidit duas naues
stātes sec⁹ stagnū Piscatores āt descenderāt ⁊ lauabāt
retia Ascendēs aūt in vnā naui q̄ erat symonis rogauit eum a
t̄ra reducere pusillū Et sedens docebat de nauicula turbas Ut
cessauit aūt loq̄ dixit symoni Duc in altū et laxate retia vestra in
capturā Et rñs symō dixit illi. Preceptor ꝑ totā noctē laborā/
tes nihil cepim⁹ In v̄bo aūt tuo laxabo rete Et cū hoc fecissent
cōcluserūt pisciū multitudinē copiosā Rūpebat̄ aūt rete eoꝝ Et
ānuerūt socijs suis qui erāt in alia naui vt venirēt et adiuuarēt
eos et venerūt et impleuerūt ābas nauiculas ita vt pene merge/
rent̄ Qd̄ cū videret symon petr⁹ ꝓcidit ad genua ihu dicēs Exi
a me dñe qꝛ hō pcc̄or ego sū Stupor eni circūdederat eū ⁊ oēs
qui cū illo erāt in captura pisciū quā cepant Silr āt et iacobum
et iohem filios zebedei qui erāt socij symonis Et ait ad symōz
ihs Noli timere. ex hoc iaz eris hoies capiēs et subductis ad ter
ram nauibus relictis om̄ibus secuti sūt illū.

De tertia vocatione ad sequelā. M. iiij. R. i. Ca. xxvi.

Non est improbabile dicere vocationem istam esse eandem cum precedēti. licet scd̄o modo fiat narratio. nō tamen cōtrario. quanq̄ si leatur hic de captura piscium

Ambulās. M. aūt ihs et. R. p̄teriens iuxta. M. mare. R. ga
lilee vidit duos. M. fr̄es symonē. M. R. qui vocat̄ petr⁹ ⁊
andreā fr̄em ei⁹ mittētes rete in mare Erāt eni piscato/
res Et. R. ait. M. illis ihs Venite post me faciā vos fieri piscato
res hoim At. M. illi R. ꝯtinuo relictis retib⁹ et naui secuti sūt eū.
Et. R. ꝓgressus. M. inde pusillum Vidit. M. R. alios duos fr̄es
Jacobū zebedei ⁊ iohem fr̄em eius in naui cū zebedeo pr̄e eoꝝ
reficientes ꝯponentes. R. retia. M. eoꝝ Et. M. statim. R. vocauit
eos Illi. M. aūt R. statim relictis retib⁹ et pr̄e. M. R. suo zebedeo
in naui cū mercenarijs suis secuti. M. R. sūt eū

De expulsione immūdi demonij ⁊ sanatione om̄is languoris
M. iiij. R. i. L. iiij. Ca. xxvij.

Attendite q̄ ibi pluries fuit

Et ingrediebat̄ capharnauz Et statim sabb̄is ingressus
in synagogā docebat eos Et stupebāt sup̄ doctrina ei⁹
Erat eni docēs eos q̄si ptātem hñs et nō sicut scribe. qꝛ
L. in ptāte erat ꝟmo ip̄i⁹ Et i synagoga. R. eoꝝ erat hō. L. R de
moniū hñs imūdū Et exclamauit voce magna dicēs Sine. q̄d

nobis et tibi ihu nazarene Venisti. L. añ tpūs pdere. A. R. nos
Scio q eniz sis scus dei Et ominatus. R. est eū ihus ⁊ increpa/
uit eū dicēs Obmutesce. L. R. et exi ab illo Et discerpēs illū spūs
imūdus et exclamās voce magna exiuit ab eo Et. L. cū piecisset
illū demoniū i mediū exijt ab illo nihilqz illi nocuit Et fcus ē pa/
uor in oibus et. R. mirati sūt oēs ita vt pquirerēt int se ⁊ colloq̄
bant. L. ad inuicē dicētes Quidnā. R. est hoc? Quenā doctrina
hec noua? qd est hoc vbū qr in ptāte et virtute impat immūdis
spiritib⁹ et exeūt et obediūt ei Et pcessit rumor ei⁹ statim Et. L.
diuulgabat fama de eo in oēm locū et. R. regionē galilee Et cir
cuibat. M. ihs totā galileā docēs in synagogis eoꝝ et pdicans
euāgeliū regni et sanās oēm languorē et omez infirmitatē in po
pulo Et abijt opinio ei⁹ in totā syriā Et obtulerunt ei oēs male
hñtes varijs lāguorib⁹ ⁊ tormētis ꝯphensos et qui demōia ha
bebāt ⁊ lunaticos et paliticos et curauit eos Et secute sunt euz
turbe multe de galilea ⁊ decapoli et de ierosolimis ⁊ de iudea ⁊
de trans iordanē.

Augꝰ dicit libro vltimo q non nocuit discerpens id est membra nō debilitauit sicut aliquando solet.

De socru Symonis. M. viij. R. i. L. iiij. Ca xxviij

Surgens aūt ihs de synagoga ⁊ ptinus egrediētes de
synagoga venerūt in domū symonis petri. M. ⁊ andree
R. cū iacobo et iohe Decūbebat aūt et socr⁹ symonis et
tenebat. L. magnis febribus Et. M. vidit socrū eius iacentē ⁊. R.
febricitātē Et stati dicūt ⁊ rogauerūt. L. eū p illa Et stās sup illā
Impauit febri et. R. accedēs eleuauit eā appheusa manu eius ⁊
ꝯtinuo dimisit eā febris et. M. surrexit ⁊ ministrabat. L. M. R. eis
Vespe. R. aūt fco cuz occidisset sol. L. oēs qui hēbant infirmos
varijs lāguoribus ducebāt illos ad eū Afferrebāt ad eū omes
male hñtes et multos M. R. demonia hñtes Et erat ois ciuitas
ꝯgregata ad ianuā Et ille singulis man⁹ imponēs curabat eos.
multos. R. qui vexabant varijs lāguorib⁹ et demonia mlta eijci/
ebat et spūs. M. imūdos vbo Et oēs male hñtes curauit vt ad/
implerēt quod dcm est p ysaiā pphām dicentē Ipe infirmitates
nras accepit et egrotatiōes nras ipe portauit Exibāt. L. āt de/
monia a multis clamātia et dicētia Quia tu es xpūs fili⁹ dei Et
increpās. nō. L. R. sinebat ea loq̄ qr sciebant eū esse xpm Et. R. di
luculo valde fco die surgēs egressus abijt i desrtū locū ibiqz ora
bat Et. L. turbe req̄rebāt eū Et. R. psecut⁹ est eū symō et qui cū
illo erāt Et cū inuenissēt eū dixerūt ei Quia oēs q̄runt te Et di/
xit illis Eam⁹ in primos vicos et ciuitates vt et ibi pdicē. ad h

Fuit inter predicatōnes istas sermo domini i mōte.

eni veni Et.L.venerūt turbe ad xp̄m et detinebāt eū ne discede ret ab eis Quibus ille ait Quia et aliis ciuitatibus oportet me euāgelisare regnū dei qr ido missus sū Et:R.erat.L.p̄dicans in synagogis eoꝝ et in om̄i galilea et demonia eijciens

De vocatione mathi q̄ s̄m augl.fc̄a est añ sermonē dñi in mō/te.M.ix.R.ij L.v. Ca.xxix:

Repetit postmodum vocatio mathei vt ꝯmemoretur prandium qd̄ fecit ei.

Glo

Probabile est ꝙ fuerit idez sermo quem Matheus et Lucas narrāt sicut hic cōnectit Nihilominus ꝓbabilis est altera pars ꝙ fuerit distincti pro diuersis temporib⁹. locis et personis. non enim mirabile ē si christ⁹ pluries similia fecit. dixit ⁊ docuit Et hoc per totuz huius narratiōis cōtextum vbi similia cōiunguntur habeatur annotatum

Vel vnde prius descēderat vt dicit Luc. vel imaginande sūt due ꝑtes montis vna bassior altera

Siquis voluerit ꝓfunditatē et ordinem totius sermonis illius cognoscere recurrat ad postillas

Et.L post hoc exijt Et.M.dū trāsiret inde Egressus.R. rursus ad mare oisqz turba veniebat ad eū ⁊ docebat eos Et cuz p̄teriret vidit.L.M.ih̄s.R.publicanū nomie leui alphei.R.Matheū.M.sedentē.R.L.in teloneo Et ait illi Seq̄re me Et.L.relictis oibus surgēs.L.M.R.secutus est eū

De electione xij.aplorū et s̄mone dñi in mnnte thabor qui ꝯtinet multas rubricellas pro multitudine doctrinaꝝ.M.v.vi.vij capitulis.per totū.R.iij.L.vi.xi.et.xij

Factū.L.est aūt in dieb⁹ illis exiēs ascendit.R.in montem orare Et erat.L.ꝑnoctās in orōne dei Et cuz dies fc̄us fuisset vocauit discipulos q̄s voluit ip̄e et venerunt ad eū Et fecit vt essēt duodeci cū illo Et vt mittēt illos p̄dicare et dedit illis ptātem curādi infirmitates ⁊ eijciendi demonia quos L.et aplos noiauit Symonē quē ꝯgnoiauit petrū Et andreaz fr̄em ei⁹ Et iacobū zebedei.R.et ioh̄em fr̄ez iacobi Et imposuit eis noia boanerges qd̄ ē filij tonitrui.philippū.L R.⁊ bartholomeū matheū et thomā iacobū alphei et symonē qui vocabat̄ zelotes cananeū.R.iudā.L.iacobi thadeū.R.⁊ iudā.L.qui fuit ꝓditor qui.R.tradidit eū Et.L.descendēs ih̄s de mōte cū illis stetit in loco cāpestri et turba discipuloꝝ eius ⁊ multitudo copiosa plebis ab om̄i iudea et ihrl̄m et maritima et tyri et sydonis qui venerāt vt audirēt eū et sanarent̄ a lāguorib⁹ suis Et qui vexabant̄ a spiritib⁹ imūdis curabant̄ Et om̄is turba q̄rebat illū tangere q̄a v̄tus de illo exibat et sanabat oēs. Vidēs M.autē ih̄s turbas ascendit in montē Et cū sedisset accesserūt ad eū discipli eius.et.L.ip̄e eleuatis oculis in discipulos suos ⁊.M.apiens os suū docebat eos dicēs Bti.M.L.paupes spū qm̄ ip̄oꝝ ē r̄gnū celoꝝ Bti mites.M.qm̄ ip̄i possidebūt t̄rā Bti qui lugēt qm̄ ip̄i ꝯsolabunt̄ Bti qui esuriūt et sitiūt iustitiā qm̄ ip̄i saturabuntur. Bti misericordes qm̄ ip̄i miam cōsequent̄ Bti mūdo corde qm̄ ip̄i deū videbūt. Bti pacifici qm̄ filij dei vocabunt̄ Bti qui ꝑsecutionē patiūtur ꝓpter iustitiā qm̄ ip̄oꝝ est regnuz celorū Beati eritis cū vos oderint homies et cū sepauerint vos et exꝓbraue/

rint et eiecerint nomē vr̄m tanq̄ malū ꝓpter filiū homis Beati
estis cū maledixerint vob̄ hoies et ꝑsecuti vos fuerint ⁊ dixerit
om̄e malū aduersū vos mentientes ꝓpter me. Gaudete in. L. illa
die ⁊ exultate. M. qm̄ m̄ces vr̄a copiosa est in celis Sic. M. eni. L.
ꝑsecuti sūt et ꝓph̄as qui fuerūt añ vos pr̄es. L. eoꝝ Verūtñ ve
vob̄ diuitib⁹ qui hētis ꝯsolationē vr̄am Bti qui nūc esuritis qm̄
saturabimi Beati qui nunc fletis qꝛ ridebitis Ve vob̄ qui satu/
rati estis q̄a esurietis Ve vobis qui nūc ridetis q̄a lugebitis et
flebitis Ve vob̄ cū bñdixerint vos oēs hoies Scd̄m ei hoc fa
ciebāt pseudo ꝓph̄e pr̄es eoꝝ. ¶ Vos estis sal t̄re qd̄ si sal eua/
nuerit in quo salieť Ad nihiluz valet vltra nisi vt mittať foras et
ꝯculceť ab hoib⁹. Vos estis lux mūdi Non p̄t ciuitas abscondi
sup̄ montē posita neq̄ accendūt lucernā et ponūt eā sub modio
sed sup̄ cādelabrū vt luceat om̄ibus qui in domo sūt Sic luceat
lux vr̄a corā hoib⁹ vt videāt opa vr̄a bona et gl̄ificent patrem
vr̄m q̄ in celis ē. ¶ Nolite putare qm̄ veni soluere legē aut ꝓphe
tas. nō veni soluē ꝫ adimplere Amē q̄ꝓpe dico vobis donec trā
seat celū et t̄ra, iota vnū aut vn⁹ apex nō p̄teribit de lege donec
om̄ia fiāt Qui ergo soluerit vnū de mādatis istis mimis ⁊ docu
erit sic hoies minim⁹ vocabiť in regno celoꝝ Qui autē fecerit et
docuerit hic magn⁹ vocabiť in regno celoꝝ Dico eni vob̄ quia
nisi abūdauerit iustitia vr̄a plusq̄ scribarū et phariseoꝝ non in/
trabitis in reg^m celoꝝ. ¶ Audistis qꝛ dc̄m ē antiq̄s Nō occides
qui aūt occiderit. reus erit iudicio Ego aūt dico vob̄ qꝛ ois qui
irascit̄ fr̄i suo reus erit iudicio Qui aūt dixerit fr̄i suo racha re⁹
erit ꝯcilio. qui aūt dixerit fr̄i suo fatue reus erit gehēne ignis Si
ergo offers mun⁹ tuū ad altare et recordat⁹ ibi fueris qꝛ fr̄ tu⁹
habz aliq̄d aduersū te: relinque ibi mun⁹ tuū añ altaē ⁊ vade p̄⁹
recōciliare fr̄i tuo. et tūc veniēs offeres mun⁹ tuū Esto cōsentiēs
aduersario tuo cito dū es in via cū eo ne forte aduersarius tra/
dat te iudici et iudex tradat te mistro et in carcerē mittaris Amē
dico tibi Nō exibis inde donec reddas nouissimū q̄drātē ¶ Au
distis qꝛ dc̄m est antiq̄s Nō mechaberis Ego aūt dico vob̄ qm̄
om̄is qui viderit mulierē ad ꝯcupiscendū eā iā mechatus ē eam
in corde suo. Q si ocul⁹ tuus dexter scādalisat te. erue eū et ꝓiice
abs te Expedit eni tibi vt ꝑeat vnū mēbroꝝ tuorū q̄ totū corp⁹
tuū mittať in gehēnā Etsi dextera man⁹ tua scādalisat te abscide
eā ⁊ ꝓiice abs te Expedit eni tibi vt ꝑeat vnū mēbroꝝ tuorū q̄
totū corp⁹ tuū eat in gehennā ¶ Dictū est aūt. Quicūq̄ dimise/

.i. Apostolorum cōmendatio.

.2. Legis impletio

.3. Consiliorum sup legem additio veterem et p̄mo ad illud nō occides

.4. Additio super illud Non mechaberis

.5. Superadditio super illud Non iurabis

rit vxorē suā excepta cā fornicatōis facit eā mechari et q̄ dimis/
sā duxerit adulterat Iterꝫ audistis qꝛ dc̄m est antiq̄s nō ꝑiura/
bis Reddes aūt dño iuramēta tua Ego aūt dico vob̄ nō iuraē
ꝯino Neqꝫ ꝑ celū qꝛ tron⁹ dei est. neqꝫ ꝑ t̄rā qꝛ scabellū pedū ei⁹
ē Neqꝫ ꝑ ierosolymā q̄a ciuitas ē magni regis neqꝫ ꝑ caput tuū
.6. iurabis qꝛ nō potes vnū capillū albū facē a' nigrū Sit āt sermo
Iudicialium euacuatio ⁊ moderatio. vr̄ est ē. nō nō. qd̄ āt his abūdanti⁹ a malo ē ¶ Audistis qꝛ dc̄m
est oculū ꝓ oculo dentē ꝓ dēte Ego aūt dico vob̄ nō resistē ma
lo Sꝫ. M. siq̄s L. te ꝑcusserit in dexterā maxillā p̄be illi et alterā
Et q̄ vult tecū iudicio ꝯtēdere ⁊ tunicā tuā tollē dimitte ei ⁊ pal
liū Et. M. quicūqꝫ te āgariauerit mille passus. vade cū eo ⁊ alia
duo Qui. M. petit. L. a te da ei Et volēti. M. mutuari a te ne auer
.7. taris Et q̄ aufert. L. q̄ tua sūt ne repetas Et ꝓut vultis vt faciāt
Inimicorum dilectio vob̄ hoies ⁊ vos facite illis silr̄ ¶ Audistis. M. qꝛ dc̄m ē diliges
ꝓxim tuū ⁊ odio hēbis inimicū tuū Ego āt dico vob̄ Diligite
M. L. inimicos vr̄os bn̄facite his qui oderūt vos bn̄dicite male
dicētib⁹ vob̄ Et. M. orate. L. ꝓ ꝑsequētib⁹ ⁊ calūniātibus vos vt
M. sitis filij pr̄is vr̄i q̄ in celis ē q̄ solē suū facit oriri sup̄ bonos ⁊
malos ⁊ pluit sup̄ iustos ⁊ iniustos Si eni. M. diligitis. L. eos q̄
vos diligūt quā. M. m̄cedē hēbitis? q̄ vob̄ L. est gr̄a Nā ⁊ pcc̄o/
res se diligētes diligūt Nōne. M. et publicani h̄ faciūt? Etsi salu
taueritis fr̄es vr̄os tm̄ q̄d āpli⁹ faciatis Nōne ⁊ ethnici h̄ faciūt
Si. L. bn̄feceritis q̄ vob̄ bn̄faciūt q̄ ē vob̄ gr̄a? siq̄dē ⁊ pcc̄ores
h̄ faciūt Et. L. si mutuū dederitis his a q̄b⁹ sp̄atis accipe q̄ gr̄a
ē vob̄. Nā ⁊ pcc̄ores pcc̄orib⁹ fenerant̄ vt recipiāt eq̄lia Verū/
tn̄ diligite īimicos vr̄os et bn̄facite et mutuū date nihil in̄ sp̄an/
tes ⁊ erit m̄ces vr̄a multa. ⁊ eritis filij altissimi qꝛ ip̄e benign⁹ est
sup̄ igratos ⁊ malos Estote. M. ergo ꝑfecti sic ⁊ pr̄ vr̄ celestis ꝑ
Ipocrisis detestatio fect⁹ ē ¶ Attēdite ne iustitiā vr̄am faciatis corā hoib⁹ vt videa/
mini ab eis Alioq̄n m̄cedē nō hēbitis apud pr̄em vr̄m q̄ in cel'ē
8. ¶ Cū ergo facis el'iam noli an̄ te tuba canē sic ypocrite faciunt
Commēdatio elemosyne. in synagogis ⁊ in vicis vt honorificent̄ ab hoib⁹ Amē dico vob̄
receperūt m̄cedē suā Te aūt faciēte el'iam nesciat sinistra tua q̄d
faciat dextēa tua vt el'ia tua sit in abscōdito ⁊ pr̄ tu⁹ qui vidꝫ in
9. abscōdito reddet tibi ¶ Et. M. cū oratis nō eritis sicut ypocrite
Quomodo sit orandum tristes q̄ amāt in synagogis ⁊ āgulis plateaꝝ stātes oraē vt vi/
deant̄ ab hoib⁹ Amē dico vob̄ qꝛ receperūt m̄cedē suā Tu aūt
cū oraueris intra in cubiculū tuū ⁊ clauso hostio ora pr̄em tuū
in abscōdito et pr̄ tu⁹ q̄ videt in abscōdito reddet tibi Orantes
āt nolite multū loq̄ sic ethnici faciūt putāt ei ꝙ in multiloq̄o suo

exaudiant Nolite ergo assimilari eis. scit enim pr̄ vr̄ q̄d opus sit vo
bis añq̄ petatis eū Sic eni orabitis Pr̄ nr̄ qui es in cel Sācti/
ficet nomē tuū Adueniat regnū tuū Fiat volūtas tua sic̄ in celo
et in t̄ra. Panē nr̄m sup̄sbalē. M. q̄tidianū. L. da. M. nob hodie
Et dimitte nob debita nr̄a Sicut et nos dimittim⁹ debitoribus
nr̄is Et ne nos inducas in tentationem Sed libera nos a malo
Amē Si eni dimiseritis hoib⁹ pcc̄a eoꝝ dimittet ⁊ vob pr̄ vr̄ ce
lestis pcc̄a vr̄a Si aūt nō dimiseritis hoibus nec pr̄ vr̄ dimittet
vob pcc̄a vr̄a ¶ Cū aūt ieiunatis nolite fieri sic̄ ypocrite tristes
Extmināt eni facies suas vt appareāt hoibus ieiunātes Amen
dico vob receperūt m̄cedē suā Tu āt cū ieiunas vnge caput tuū
et faciē tuā laua ne videaris hoib⁹ ieiunās ꝫ pr̄i tuo qui ē in ab
scōso Et pr̄ tu⁹ qui videt in abscōso reddet tibi ¶ Nolite thesau
risare vob thesauros in t̄ra vbi erugo ⁊ tinea demolit et vbi fu
res effodiunt et furant Thesaurisate aūt vob thesauros i celo
vbi nec erugo nec tinea demolit et vbi fures nō effodiūt nec fu/
rant Ubi eni est thesaur⁹ tu⁹ ibi ē et cor tuū ¶ Lucerna corpis
tui est ocul⁹ tuus Si oclus tu⁹ fuerit simplex et totū corpus tuū
lucidū ēit Si āt ocul⁹ tu⁹ fuerit neq̄ totū corp⁹ tuū tenebrosū ēit
Si ēgo lumē q̄d in te ē tenebre sūt. ip̄e tenebre q̄nte erūt ¶ Nēo
M. p̄t duob⁹ dñis seruire ⁊ eni vnū odio hēbit ⁊ alterū diliget. ⁊
vnū sustinebit ⁊ alteꝝ ꝯtemnet Nō potestis deo seruire ⁊ māmo/
ne Jō dico vob ne. M. L. soliciti sitis aie vr̄e q̄d māducetis aut
corpi vr̄o q̄d induami Nōne aia vr̄a ē plusq̄ esca ⁊ corp⁹ plus
q̄ vestimētū Respicite. M. volatilia celi qr nō serūt neq̄ metūt
neq̄ ꝯgregāt in horrea ⁊ pr̄ vr̄ celestis pascit illa Considerate
coruos q̄b⁹ nō ē cellariū neq̄ horreū et de⁹ pascit illos quāto
magis vos plis estis illis Quis aūt vr̄m cogitans p̄t adijcere
ad staturā suā cubitū vnū? Si. L. ēgo neq̄ q̄d mimū ē potestis.
q̄d de vestimētis ⁊ de cetis soliciti estis? Cōsiderate. M. lilia. R.
agri quō crescūt nō laborāt neq̄ nent Dico aūt vob q̄m nec Sa
lomō in oi glia sua vestiebat coopt⁹. M. ē sic̄ vnū ex istis Si āt fe
nū agri q̄d hodie ē ⁊ cras in clibanū mittit de⁹ sic vestit quāto
magl. vos mime fidei? Nolite g° soliciti eē dicētes q̄d māducabi
mus ⁊ q̄d bibem⁹ aut quo opiemur Et. L. nolite in sblime tolli
Hec. M. L. aūt gētes mūdi. L. q̄rūt Scit eni pater vester qr his
om̄ibus indigetis Querite ergo primū regnū dei ⁊ iustitiaꝫ. M
eius et. M. hec. L omnia adijcient vobis. Nolite. M. ēgo soliciti
esse in crastinū Crastinus enim dies solicitus erit sibi ipsi Suffi
cit enim diei malicia sua ¶ Estote. L. ergo misericordes sicut et

Glo. Lucas hāc orationē ponit sub q̄nq̄ petitionibus.

10 Quomodo sit indulgendum

.ii. Qualiter ieiunādum.

12. Qualiter thezaurisandum

13. qualiter intentio dirigenda.

14. qualiter solicitudo nimia tollēda et spes in dei ꝓuidentia dirigenda

15. Qualiter miserēdum nec iudicandum.

pr̄ vr̄ misericors est Nolite iudicare ⁊ nō iudicabimi In quo eni iudicio iudicaueritis.iudicabimi Nolite ꝯdēnare ⁊ nō ꝯdēnabimini dimittite et dimittemi Date ⁊ dabit̄ vob̄.mensurā bonā et ꝯfertā et coagitatā et supeffluentē dabūt in sinū vr̄m Eadez.M quidē.L.mēsura q̄ mēsi fueritis remetiet̄ vob̄ Dicebat.L.autē et illis silitudinē Nūq̄d p̄t cec⁹cecū ducē Nōne ābo i foueā cadūt? Nō est discipul⁹ sup magr̄m Perfect⁹āt erit ois si sit sic̄ magr̄ ei⁹ Quid.M.L.aūt vides festucā in oculo fr̄is tui et trabē in oculo tuo nō vides? Aut quō dicis fr̄i tuo.Fr̄ Sine.eijciam festucā de oclo tuo ⁊ ecce trabes ē in oclo tuo? Ipocrita eijce p̄mū trabez de oculo tuo et tūc videbis eijcere festucā de oculo fr̄is tui.Nolite.M.sc̄m dare canib⁹ neq̄ mittatis margaritas vr̄as añ porcos ne forte ꝯculcēt eas pedib⁹ suis ⁊ canes ꝯuersi dirūpāt vos Petite ⁊ dabit̄ vob̄ q̄rite ⁊ inuenietis pulsate et apiet̄ vob̄ Ois eni qui petit accipit ⁊ qui q̄rit inuenit et pulsāti apiet̄ Aut q̄s ē ex vob̄ hō quē si petierit fili⁹suus panē.nūq̄d lapidē porriget ei Aut si petierit piscē nūq̄d ꝑpentē porriget ei? Aut si petierit ouū nūq̄d scorpionē porriget illi.Si ergo vos cū sitis mali noscitis bōa data dare filijs vr̄is q̄nto magis pr̄ vr̄ qui in celis ē dabit bōa sp̄m bonū petētib⁹ se Oia.M.ēgo q̄cūq̄ vultis vt faciāt vobis hoies ita ⁊ vos facite ill̄ Hec ē eni lex ⁊ ꝓphe Intrate p angustā portā qr lata porta ⁊ spaciosa via ē q̄ ducit ad perditionē et multi sūt qui intrāt p eā Quāangusta porta ⁊ arta via q̄ ducit ad vitā ⁊ pauci sūt qui inueniūt eā Attēdite a fl̄is ꝓphis q̄ veniūt ad vos in vestimētis ouiū.int̄nsec⁹aūt sūt lupi rapaces A fructib⁹eoꝝ ꝯgnoscetis eos Nūq̄d colligūt de spinis vuas aut de t̄bulis fic⁹? Nō.L.est eni arbor bōa q̄ facit fructus malos Neq̄ arbor mala faciēs fructū bonū Unaqueq̄ eni arbor de frc̄u suo ꝯgnoscit̄ Neq̄ eni de spinis colligūt ficus neq̄ de rubo vindemiāt vuā Bon⁹ hō de bono thesauro cordis sui ꝓfert bonū Et mal⁹ hō de malo thesauro cordis sui ꝓfert malū Ex abūdātia eniz cordis os loquit̄ Sic.M.ois arbor bona.fructus bonos facit.mala aūt arbor malos fructus facit Nō p̄t arbor bona fruct⁹ malos facere.neq̄ arbor mala fruct⁹ bonos facē Ois arbor q̄ nō facit frc̄m bonū excidet̄ ⁊ in ignē mittet̄ Igit̄ ex fructib⁹eoꝝ ꝯgnoscetis eos Quid.L.āt vōtis me dñe dñe ⁊ nō facitis q̄ dico Nō.M.ois q̄ dic̄ m̄ dñe dñe intrabit i reg^m celoꝝ ꝫ q̄ facit volūtatē patris mei qui in celis ē.ip̄e intrabit in regnum celorum Multi dicent mihi in illo die domine domine Nonne in nomine tuo prophetauim⁹ et in nomine tuo demonia

Non improbe arguendum.
Non porcis ⁊ canib⁹ sanctum dandum.

16.
Qualiter instanter ⁊ fiducialiter orandum.

17.
Preceptum vniuersale legis Angustia porte salutis.
Luce xiij.Contēdite intrare p angustam portaz.vide j.c.xcviij

18.
Falsorū prophe phetaruz notitia scilicet a fructib⁹

19.
Qualiter deus sit colendus non ore tm̄ sed opeꝝ efficacia

eiecimus. et in noie tuo ꝟtutes multas fecim⁹ Et tūc ꝯfitebor ill
q̄a nunq̄ noui vos Discedite a me oēs qui opamini iniq̄tatem
Om̄is. L. M. qui venit ad me ⁊ audit ꝑmones meos et facit eos
oñdam vob cui sit silis Silis est homi edificāti domū qui. L. fo/
dit in altū et posuit fūdamentū sup̄ petrā Et. M. descēdit pluuia
et venerūt flumia et flauerūt vēti et irruerūt in domū illaz et nō
cecidit. fūdata eni erat sup̄ firmā. L. petrā Et. M. om̄is. L. qui au
dit ꝟba mea hec. et nō facit ea. silis est viro stulto qui edificauit
domū suā sup arenā sine. L. fundamēto et. M. descēdit pluuia et
venerūt flumia et flauerūt vēti et irruerūt in domū illā in quam
L. illisus est fluui⁹ et ꝯtinuo cecidit et. L. facta. M. est ruina dom⁹
illius magna Et. M. fc̄m est cū ꝯsūmasset ihs verba hec āmira/
bant̄ turbe sup doctrina ei⁹ Erat eni docēs eos sicut ptātem ha
bens et nō sicut scribe eoꝝ et pharisei. M.

De leproso sanato. M. viij. R. i. L. v. Ca. xxxi.

Cum. M. aūt descēdisset ihs de mōte secute sunt eū turbe
multe Et. L. fc̄m est cuz esset in vna ciuitatū Et ecce. M.
le ꝓsus plen⁹ lepra vidēs ihm veniēs. M. adorabat eum
dep̄cans. R. ⁊ genu flexo ⁊ ꝓcidēs. L. in faciē rogabat eū dicēs
Dñe. L. M. R. si vis potes me mundare Jhs R. aūt misertus ei⁹
extendēs. M. R. L. manū tetigit eū dicēs. Volo. mūdare. ⁊ ꝯfesti
mūdata est lep̄ ei⁹ Et. R. ꝯminatus est ei. statim q̄z eiecit illū ⁊ di
xit illi Et p̄cepit. L ei. Vide. L. R. M. nemini dixeris ꝫ vade ostē
de te p̄ncipib⁹ sacerdotū ⁊ offer ꝓ emūdatiōe tua mun⁹. M. qd̄
p̄cepit moyses in testioniū illis Et. R. egressus cepit p̄dicare et
diffamare ꝑmonē Perābulabat. L. āt magis ꝑmo de illo ⁊ cōue
niebāt t̄be mlte vt audirēt illū et curarent̄ ab infirmitatib⁹ suis.
ita. R. vt iā nō posset māifeste introire in citatē ꝫ foris in deꝑtis
loc. eē Jp̄e. L. āt secedebat in deꝑtū ⁊ orabat ⁊. R. ꝯueniebāt ad
(eū vndiq̄z

De seruo centurionis. M. viij. L. vij. Ca. xxxij

Cum. L. aūt implesset om̄ia ꝟba sua ad aures pleb intra/
uit. L. M. capharnaū Cēturionis. L. autē cuiusdā seruus
male hñs erat moritur⁹ q̄ erat illi p̄ciosus Et cū audissz
de ihu misit ad eū seniores iudeoꝝ rogās eū vt veniret ⁊ sana/
ret seruū eius At illi cum venissent ad ihm rogabāt eum solicite
dicentes ei Quia dignus est vt hec illi p̄stes. diligit eni gentem
nostram et synagogam ipse edificauit nobis Jhus autem ibat
cum illis Et cum iaz non longe esset a domo misit ad eum cen/
turio amicos Accessit. M. autem ad eū centurio et rogans eū et
dixit Domine puer meus iacet in domo paralyticus et male

Qualiter operatio miraculorum nō saluat sed stabilis ī petra christo permanentia

Glos
Colligit̄ ex hoc loco et alijs pluribus ꝙ euangeliste non semper secuti sunt ordinem rei geste sed vsi sūt regula de preoccupatione et rememoratiōe Videtur autem Mattheus sepi⁹ sequi ordinē rei geste.

Considerādū est hic ꝙ cēturio fecit vtrunq̄z. misit iudeos ⁊ amicos ⁊ ꝙ ipse secutus est

torq̄tur Et ait illi ihs Ego veniā ⁊ curabo eū Et rñdēs cēturio ait illi Dñe noli vexari Non. M. L. eni. sū dign⁹ vt sub tectū meū intres ꝓpter. L. qđ et meip̄m nō sū dignū arbitratus vt venirē ad te sed. M. L. tm̄. M. dic. M. L. v̄bo et sanabit̄ puer me⁹ Nam et ego sū hō sub ptāte ꝯstitutus hñs sub me milites ⁊ dico huic va de et vadit. et alio veni ⁊ venit. et seruo meo fac hoc et facit Au diens. M. aūt ihs mirat⁹ est Et ꝯuersus. L. sequētibus. M. L. se di xit Amē. M. dico vob nō inueni tantā fidē in isrl̄ Dico aūt vobis ꝙ multi ab oriente ⁊ occidēte venient ⁊ recūbent cū Abraam et ysaac ⁊ iacob in regno celoꝝ Filij aūt regni eijcient̄ in tenebras exteriores Ibi erit fletus et stridor dentiū Et dixit ihs cēturiōi Vade et sicut credidisti fiat tibi Et sanatus est puer in illa hora Et reuersi q̄ missi fuerāt domū inuenerūt ꝑuū q̄ languerat sanū.

¶ De filio vidue suscitato. L. vij. Ca. xxxiij.

Et factū ē deinceps Ibat ihs in ciuitatē q̄ vocat̄ naym Et ibāt cū illo discipuli ei⁹ et turba copiosa Cū aūt ap/ propinq̄rent porte ciuitatis Ecce defūctus efferebat̄ fi/ lius vnic⁹ mr̄is sue Et hec vidua erat et turba ciuitatis mlta cū illa Quā cū vidisset dñs mia motus sup eā dixit illi Noli flere et accessit ⁊ tetigit loculū Hi aūt qui portabāt steter̄t Et ait Ado lescēs. tibi dico surge Et resedit qui erat mortu⁹ et cepit loqui et dedit illū mr̄i sue Accepit aūt om̄es timor et magnificabāt deū dicētes Quia ꝓpha magn⁹ surrexit in nob ⁊ qr de⁹ visitauit ple bē suā. ⁊ exijt h̄ ꝑmo in vniuersā iudeā de eo ⁊ oēm circa r̄gionē

¶ De duobus volētibus sequi xp̄m. M. viij. L. ix. Ca. xxxiiij.

Videns aūt ihs turbas multas circū se iussit discipulos ire trās fretū ꝓcm. L. est aūt ābulātibus illis in via acce dens. M. vn⁹ scriba ait illi Magr̄. M. L. sequar te q̄cūq̄ ieris Et dixit ei ihs. Vulpes foueas hñt et volucres celi nidos filius aūt homis nō habet vbi caput suū reclinet Ait. L. autē ad alteꝝ Seq̄re me. Ille aūt ali⁹. M. de discipulis ei⁹ ait illi Dñe. M L. ꝑmitte me p̄mū ire ⁊ sepelire pr̄em meū Ihs. M. autē ait illi Seq̄re me et dimitte. M. L. mortuos sepelire mortuos suos Tu aūt vade ⁊ ānūcia regnū dei Et alter ait Sequar te dñe ꝫ p̄mū ꝑmitte mihi renūciare his qui domi sūt Ait aūt ad illū ihs Nēo mittēs manū ad aratrū et respiciēs retro aptus est regno dei.

¶ De q̄etatōne maris ad iussū xp̄i. M. viij. R. iiij L. viij. C. xxxv. N. R. illo die cū sero factū eēt ait discipulis suis Trāseam⁹ ꝯtra et dimittētes turbā assumūt eū ita vt erat in naui Et ip̄e. L. ascē dit in nauiculā et. R. alie naues erāt cū illo Et. M. ascendēte eo

in nauiculā secuti sūt eū discipuli ei⁹ Et. L. ait ad illos Trāseam⁹ trās stagnū et ascēderūt Nauigātib⁹ aūt illis obdormiuit Et. M ecce motus magn⁹ fc̄us est in mari Et. L. ascēdit. R. ꝓcella venti magni. R. in stagnuz. L. et. R. fluctus mittebat in naui ita. M. R. vt nauicula opiretur fluctib⁹ Et. L. ꝯpellebant̄ fluctibus et ꝑicli tabant̄. ip̄e. M. ꝟo dormiebat. ⁊ R. erat i puppi sup ceruical dormiens Et. M. accesserūt ad eū discipuli ei⁹ et suscitauerūt eum dicētes magr̄. R. nō ad te ꝑtinet ꝙ perim⁹. dn̄e. R. p̄ceptor. M. L. salua. M. nos ꝑimus Tunc surgēs impauit ventis et mari et. R. ꝯminatus est vēto Increpauit. L. ventū et tempestatē aque ⁊ dixit. R. mari Tace obmutesce et cessauit vētus ⁊. M. facta. R. est. L tranquillitas magna Dixit. L. aūt eis Ubi est fides vr̄a? Quid M. R. timidi estis modice. M. fidei? nec. R. duz habetis fidē? Porro. M. homies mirati sūt et timuerūt. R. timore magno Et dicebāt ad alterutrū Quisputas est iste? Qualis. M. est hic? qz. L. ventis. M. R. et mari impat et obediūt ei.

De duobus demoniacis curatis. M. viij R. v. L. viij. C. xxxvi.

Nauigauerūt. L. aūt et. R. venerūt trāsfretū maris in. M. regionē. R. L. gerazenoꝝ que est ꝯtra galileā Et. M. tūc cū venisset et cū. L. egressus esset ad t̄rā occurrerunt. M. ei duo hn̄tes demonia de monumētis exeuntes. seui nimis ita vt nemo trāsire posset ꝑ viā illā Stati. R. occurrit ei de monum̄tis hō in spū immūdo qui hēbat demoniū iā tꝑib⁹ multis ⁊ vestimēto nō induebat̄ neq̄ in domib⁹ manebat Qui R. domiciliuz habebat in monumentis Et neq̄ catenis illū quisq̄ potuit ligare. quin sepe catenis ⁊ ꝯpedibus vinct⁹ dirupisset catenas et compedes ꝯminuisset et nemo poterat eum domare Et semꝑ die ac nocte in monumētis erat et in mōtibus clamās et ꝯcidens se lapidibus Uidēs aūt ih̄m alōge cucurrit et adorauit eū Et. L. ꝓcidit añ illū Et. M. ecce ābo clamauerūt voce. L. magna dicētes M. Quid nob̄ ⁊ tibi. L. ih̄u. R. M. fili dei altissimi? Cur. M. vēisti huc añ tp̄ūs torq̄re nos? Adiuro. R. te per deū Obsecro. L. te neme torq̄as Precipiebat eni spūi imūdo vt exiret ab hoie multis eni tꝑib⁹ arripiebat illū ⁊ vinciebat̄ catenis et ꝯpedibus custoditus Et ruptis vinculis agebatur a demonio isto in desertum. Dicebat. R. eni illi ih̄us Exi spūs immūde ab hoie Int̄rogauit L. R. aūt illū ih̄us dicēs Quod tibi nomē est? At ille dixit Legio R. L. mihi nomen. R. est quia multi sumus qz. L. demonia multa intrauerūt in eū Et. R. dep̄cabat̄ euz multū ne se expelleret extra regionē Et. R. rogabāt illū ne impaaret illis vt in abyssum irent

Cōmuniter tenetur ꝙ eadem ē historia quāuis lucas et Matheus nō faciūt mentionem nisi de vno demoniaco qui erat famosior

Addat̄ ambo q̄a fit reditus ad narationem Math

Joem est hic stagnum et mare

Erat.M.aũt nõ lõge ab eis grex porcoꝝ multorũ circa.R.mõtem pascẽs in agris in mõte.L. Demones.M.aũt rogabãt illuꝫ dicẽtes Si eĩcis nos hinc mitte nos in gregẽ porcoꝝ vt in eos introeam⁹ vt.L.pmitteret eis in illos ingredi.et pmisit illis Et concessit.M.eis statim ihesus Et ait.M.illis ihs Jte Dt illi ereũtes abierunt q.R.introierunt in porcos Et.M.ecce magno impetu abĩt totus grex per preceps.L.in stagnum Et.R.precipitatus est in mare ad duo milia et suffocati.L.sunt in mari Et.M.mortui sunt in aquis.Quod.L.vt viderunt factum pastores.M.qui.R.pascebant.L.eos fugerunt.M.R.L.et venientes nunciauerũt.M.L.in ciuitatẽ.R.et in agros et in villas.L.hec oĩa.M q de his qui demonia habuerãt Et ecce tota ciuitas exĩit obuiã ihu Exierũt.L.aũt videre qõ fẽm est et ouenerũt ad ihm et.R.vidẽt illũ qui a demonio verabat a quo.L.demonia exierũt sedentẽ.R.L.ad pedes.L.ei⁹ vestitũ.R.et sane mẽtis et timuerunt Nũciauerũt L.autẽ illis et hi qui viderãt quõ sanus fact⁹ esset a legione et de porcis.R.Et viso.M.eo rogauerunt.L.M.R.eum oĩs multitudo regionis gerazenoꝝ vt.M.trãsiret.R.a finibus eoꝝ et.L.descẽderet ab ipis ꝙa magno timore tenebant Jpe ãt ascendẽs in naui reuersus est Tũqꝫ.L.R.ascendẽt nauim cepit illum deprecari qui a demonio verat⁹ fuerat vt esset cũ illo Jhs ãt nõ admisit eũ ꝫ ait illi Jade et redi in domũ tuã ad tuos q nũcia illis ãnta tibi dõs fecerit et misertus.R.sit tui Et.L.abĩt p vniuersã ciuitatẽ Et.R.cepit.L.pdicare in decapoli.R.ãnta sibi fecisset ihs Et.R.oẽs mirabant Et cuꝫ ascẽdisset ihs in nauim et rursũ trãs fretũ ouenit turba multa ad eũ q erat circa mare Factũ.L.est aũt cũ rediisset ihs trãs fretũ excepit illũ Erãt enim omnes expectantes eum.

¶ De paralitico sanato.M.ix.R ij.L.v .Ca.xxxvij.

Et.M.ascendẽs in nauiculaꝫ trãsfretauit et venit in ciuitatẽ suã et itez.R.intrauit in capharnaũ post dies octo Factũ.L.est aũt vna diez q ipe sedebat docens et.R.auditum est ꝙ in domo esset q ouenerũt mlti ita vt nõ capent neqꝫ ad ianuã.et loquebat eis verbũ Et erãt pharisei sedẽtes q legis doctores qui venerãt ex oĩ castello galileeq iudeeq ihrlm Et virtus dñi erat ad sanandũ eos.Et.M.ecce offerebant paraliticuꝫ iacentẽ in lecto qui.R.a quatuor portabatur Et.L.querebant eum inferre et ponere ante eũ et nõ inuenientes qua parte eum inferrẽt pre turba Ascenderũt sup tectũ q.R.nudauerũt tectum vbi erat q patefaciẽtes submiserũt.L.R.eũ in lecto in mediũ añ

ihs Videns. M. R. ãt ihs fidẽ illoꝝ dixit paralitico Fili hõ. L. M ꝯfi
de remittũtur. L. M. R. tibi pcca tua Et. L. ceperũt cogitare scri/
be et pharisei dicẽtes intra se. M. Quis. L. est hic qui loquit blas
phemias. M. R. qs põt dimittere pcca nisi solus de⁹? Ut aũt co/
gnouit ihs in spũ. R. sco cogitatiões. L. M. eoꝝ Rñdẽs. L. dixit
ad illos Ut L. M. R. qd cogitatis mala. M. in cordibus vris?
Quid est facili⁹ dicere paralitico. R. dimittunt tibi pcca tua An di
cere surge tolle grabatũ. R. tuũ et ãbula. Ut ãt sciatis qm̃ fili⁹
homis habz ptãtem in tra dimittẽdi pcca Ait paralitico Tibi. L
R. dico surge tolle lectũ tuũ et vade in domũ tuã Et. L. cõfestim
corã illis surgẽs tulit lectũ suũ in quo iacebat et abijt in domum
suã Et stupor apphendit oẽs et magnificabãt deũ et glificaue/
runt. M. qui dedit ptãtem talẽ homibus et. L. repleti sunt timore
magno dicẽtes qr vidimus mirabilia et. R nunqz sic vidimus

De Cõuiuio in domo mathei. M. ix. R. ij. L. v. Ca. xxxiij.

Fecit L. aũt ei ꝯuiuiũ magnũ leui in domo sua et. M. fcm
R. est discũbente eo in domo sua ecce multi publicani et
pccores veniẽtes discũbebãt cũ ihu et discipl'is ei⁹ Erãt
R. eni multi qui seqbant eũ Et. M. vidẽtes pharisei. R. ⁊ scribe qr
mãducaret cũ publicanis ⁊ pccorib⁹ murmurabãt. L. dicẽtes ad
discipulos ei⁹ Quare. R. M. cũ publicanis ⁊ pccorib⁹ mãducat ⁊
bibit R. magr vr et. L: vos mãducatis et bibitis? Et rñdẽs ihs
ait illis Nõ. L. egent. R. M. qui sani sũt medico sed qui male hñt
Eũtes. M. aũt discite qd est qr miam volo et nõ sacrificiũ Nõ. M.
eni. R. veni vocare iustos ꝫ pccores ad pñiam. L. Et. R. erãt dis
cipuli iohis et pharisei ieiunãtes Tũc. M. accesserũt ad eũ dicẽ
tes Quare nos et pharisei ieiunam⁹ frequent et. L. obsecratiõez
faciũt discipuli iohis silr et pharisei eoꝝ. tui aũt edũt et bibũt et
nõ. M. ieiunãt. R. Et. M. ait illis ihs Nũqd pñt filij sponsi et nu/
ptiarũ. R. qdiu cũ illis est spõsus ieiunare ⁊ lugere? M. R. Quan
to. L. M. R. tpe hñt secũ sponsũ nõ pñt ieiunare Veniẽt ãt dies
qñ auferet ab eis spõsus et tũc ieiunabũt in dieb⁹ illis Dicebat
L. aũt et silitudinẽ ad illos Quia nemo cõmissurã a vestimento
nouo mittit in vestimentũ vetus. Nemo. R eni assumentũ panni
rudis assuit vestim̃to veti Alioqn affert supplemẽtũ nouũ a veti
Tollit. M. eni plenitudinẽ ei⁹ a vestimẽto nouũ L. rũpit et peior
M. et maior. R. scissura fit et. L. vetẽi nõ ꝯuenit ꝯmissura a nouo
neqz. M. mittũt vinũ nouũ in vtres vetẽs Alioqn rũpunt vtres
et vinũ effũdet ⁊ vtres pereũt Sz vinũ nouũ in vtres nouos
mittũt et. R mitti debz mittẽdũ. L. ẽ. vt vtraqz ꝯseruentur. M. Et

L.nemo bibēs vetus statim vult nouū.dicit eni vetus melius est

De suscitatione filie Archisynagogi et de emoroyssa.M.ix.R.v.L.viij. Ca.xxxix.

Hec.M.eo loquēte Ecce p̄nceps vn⁹ de archisynagogi.R noie yairus cui.L.nomē yairus ⁊ ip̄e p̄nceps synagoge erat Et cecidit ad pedes ih̄u rogās eū Videns.R.eū accessit.M.p̄cidit.R.ad pedes ei⁹ et dep̄cabat̄ euz multū Et adorabat.M.rogās.L.vt intraret domū suā q̄a vnica filia erat illi fere ānoꝝ.xij.et hec moriebat̄ Adorabat.M.eū dicēs Dn̄e filia mea mō defuncta est.in extremis.R.est Sed.M.veni.R.impone manū tuā sup̄ eā vt.R.salua sit et viuat Et.M.surgēs ih̄s seq̄bātur eū ⁊ discipuli ei⁹ ⁊.R.turba mlta Et ꝯtigit.L.dū iret a turbis ꝯp̄mebat̄ Et.M.ecce mulier que fluxū sāguinis patiebat̄ duodecim ānis q̄ R.fuerat multū p̄pessa cū medicis plurib⁹.et erogauerat.L.oēm sb̄am suā.omnia.R.sua nec quicq̄ꝫ p̄fecerat nec.L.ab vllo potuit curari sed magis.R.deteri⁹ hēbat Cū audissz de ih̄u venit in turba retro et tetigit.M.R.L.fimbriā vestimenti ei⁹ Dicebat.M.R.aūt intra se Si tetigero tm̄ vestimētū eius saluaero Et.L.ꝯfestim stetit fluxus ⁊.R.siccatus est fons sāguinis ei⁹ Et sensit corp̄e qꝛ sanata esset a plaga Et ih̄s statim agnoscēs in semet ip̄o v̄tutē q̄ exierat de illo.ꝯuersus ad turbaz ait Quis L.me et.R.vestimēta mea tetigit? Negātibus.L.aūt oībus petr⁹ et qui cū illo erāt dixerūt Preceptor turbe.L.R.te ꝯp̄mūt ⁊ affligūt et tu dicis q̄s me tetigit? Et.L.dixit ihesus Aliq̄s me tetigit Nā et ego noui v̄tutē de me exisse Et.R.circūspiciebat vidē eaz que hec fecisset.Videns.L.aūt mulier qꝛ nō latuit eū timens.R.et tremēs sciens qd̄ fc̄m esset in se Venit et p̄cidit añ euz et pedes.L.eius et ob quā cām tetigerat eū indicauit corā om̄i p̄plo et quēadmodū ꝯfestim sanata sit At.M.ih̄s ꝯuersus et videns eā dixit Cōfide filia fides tua te saluū fecit Vade.L.R.in pace et esto.R.sana a plaga tua Et salua.M.fc̄a ē mulier ex illa hora Adhuc.R.eo loquēte venerūt nūcij ad archisynagogā dicentes Quia filia tua mortua est q̄d vltra vexas magr̄m? Noli.L.vexare illū Ih̄s audito hoc v̄bo rn̄dit p̄ri puelle Noli timē.tm̄mō R.crede et salua.L.erit Et.M.cū venisset ih̄s in domū p̄ncipis nō.M.admisit quēq̄ꝫ se sequi nisi petrū et iacobū et ioh̄em fr̄em iacobi Et vidit tumultū et flentes ⁊ eiulātes multū.et tibicines M.flebāt.L.āt oēs ⁊ plāgebāt illā At ille dixit Nolite flere.q̄d.R turbamini et ploratis? recedite.M.nō est mortua puella sed dor

mit et deridebant eum. L. scientes ꝙ mortua est Ipse. R. vero eiectis turbis assumit patrem. R. L. et matrez puelle que. R. secū erāt ⁊ ingrediunt vbi puella erat iacēs. ⁊ manū puelle tenēs clamauit et: L. ait. R. illi Thabitacumi qd̄ ē interp̄tatū Puella tibi dico surge Et. L. reuersus est spūs ei⁹ et surrexit ɔtinuo et. R. ambulabat et. L. iussit illi dare māducare ⁊. R. obstupuerūt stupore magno. L. pentes ei⁹ Quibus p̄cepit vehement. R. ne. L. cui dicerent. ꝙ fc̄m nemo: R illud sciret Et. M. exijt fama hec in vniuersā terrā et. R. egressus inde abijt in p̄riam suā Et sequebant eū discipuli eius. (demoniaco. M. ix. Ca. xl.

De duobus cecis illuminatis et de muto

Solus Matthe⁹ hec narrat de cecis ꝑm Augl

Et transeūte inde ihu secuti sūt eū duo ceci clamātes ⁊ dicētes miserē nr̄i fili dauid. Cū aūt venissēt domū accesserūt ad eū ceci Et dixit eis ihs Creditis qꝛ hoc possū facere vob̄? Dicūt ei Vtiq; dñe Tūc tetigit oc̄los eoꝝ dicēs. ꝑz fidē vestrā fiat vob̄ Et apti sūt oculi eoꝝ Et ɔminat⁹ ē eis ihs dicens Videte ne q̄s sciat Illi aūt exeūtes diffamauerūt illū per totā terrā illā Egressis aūt illis ecce obtulerūt illi hoiem mutū hn̄tem demoniū ⁊ eiecto demonio locut⁹ ē mutus Et mirate sūt turbe dicētes Nunq̄ apparuit sic in isrl̄ Pharisei āt dicebāt. In p̄ncipe demonioꝝ eijcit demonia.

De admiratione turbarū super doctrina

xp̄i. M. xiij. Cōsonat. L. iiij. R. vi. Ca. xli.

Et fc̄o sabb̄o cepit in synagoga docē Et multi videntes admirabant in doctrina ei⁹ dicētes Vn̄ huic hec oia. q̄ ē sapia que data ē illi. ⁊ v̄tutes q̄ p manū eius efficiunt? Nōne iste est fabri. M. fili⁹? Nōne. M. R. mr̄ ei⁹ dicit maria? ⁊ fr̄es eius iacob⁹ et ioseph symon ⁊ iudas et sorores ei⁹ nōne omnes apud nos sūt? Et scādalisabant ex eo Ihs aūt dixit illis Non ē ꝓpha sine honore nisi in p̄ria sua ⁊ in domo sua et in ɔgnatione R sua Et nō poterat vllā v̄tutē ibi facē nisi paucos infirmos impositis manib⁹ curauit Et mirabat ꝓpter incredulitatē eoꝝ.

De iussione facta discipulis rogare dominū

messis mittere oparios. M. ix. R. vi. Ca. xlij

Et. M. circuibat. R. ihs oēs ciuitates ⁊ castella in circuitu R. docēs. M. in synagogis eoꝝ et p̄dicās euāgeliū r̄gm

et curās oēm languorē et om̄ez infirmitatē Videns autē turbas misertus est eis qr erāt vexati ⁊ iacētes sicut oues nō habentes pastorē Tūc dixit discipulis suis Messis quidē multa oparij aūt pauci Rogate ergo dn̄m messis vt mittat oparios in messē suā

De missione.xii.apostolorū.M.x.et.xi.R.vi.L.ix. Ca xliij.

Conuocatis.L.āt ihs duodeci aplis cepit.R.eos binos mittere.dedit L.illis v̄tutē ⁊ ptātez sup oia demonia vt M.eijcerēt et curarēt oēm languorē et om̄em infirmitatē Duodeci aūt aplorꝝ hec sūt noia Prim⁹ symō qui dicit petr⁹ et ādreas fr̄ eius philippus et Bartholome⁹ Jacobus zebedei.et Johs frat eius Thōs et mathe⁹ publicanus Jacob⁹ alphei et Thadeus Symō Canane⁹ et iudas scariothis qui tradidit eū Hos duodeci misit ihs p̄dicare regnū dei et sanare infirmos.p̄cipiens eis et dicēs In viā gentiū ne abieritis et in citates samaritanorꝝ ne intraueritis ꝫ poti⁹ ite ad oues q̄ pierūt dom⁹ israel Eūtes āt p̄dicate dicētes qr appropinq̄bit r̄gnū celorꝝ ifirmos curate mortuos suscitate.leprosos mūdate demōes eijcite g̃tis accepistis gratis date Nolite possidē aurꝝ neqꝫ argētū Et p̄cepit R.eis ne q̄d tollerēt in via nisi virgā tm̄ Et.L.ait ad illos Nihil tuleritis in via neqꝫ v̄gā neqꝫ perā neqꝫ panē neqꝫ pecuniā neqꝫ in zona es neqꝫ.L.duas tūicas hēatis neqꝫ.M.calciamēta ꝫ.R calciat os sādalijs Dign⁹.M.est eni oparius cibo suo In q̄ncūqꝫ aūt ciuitatē aut castellū aut domū.L.intraueritis Int̄rogate M.q̄s in ea dign⁹ sit ⁊ ibi manete.et inde.L.ne exeatis Intrātes M.aūt domū.salutate eā dicētes Pax huic domui Et siq̄dē fuerit dom⁹ illa digna.veniet sup eā pax vr̄a Si āt nō fuerit digna. pax vr̄a ad vos reuertet Et quicūqꝫ nō recepit vos neqꝫ audierit sermones vr̄os.exeūtes foras de domo vel ciuitate excutite puluerē de pedib⁹ vr̄is in testioniū.L sup illos Amē.M.dico vobis Tolerabilius erit terre Sodomorꝝ et gomorreorū in die iudicij q̄ꝫ illi ciuitati Ecce ego mitto vos sic oues in medio luporꝝ Estote prudētes sicut ꝑpentes et simplices sic colūbe Cauete āt ab hoib⁹.tradēt eni vos in ꝯcilijs et in synagogis suis flagellabūt vos.et ad p̄sides et reges ducemi ꝓpter me in testioniū illis et gētibus Cū aūt tradēt vos.nolite cogitare quō a q̄d loq̄mi Dabit eni vob in illa hora q̄d loq̄mi Nō eni vos estis qui loq̄mini ꝫ spūs pr̄is vr̄i qui loquit in vob Tradet aūt frat fr̄em in mortē et pr̄ filiū Et insurgēt filij in pentes et morte eos afficiēt

Virga sumit ꝫ a Marco et Luca diuersimode. Marcus prout significat mystice potestatez accipiendi necessaria. Mattheus autē ⁊ Lucas ad litteram vel mystico ne innitantur rei cuilibet vel potestati aut auctoritati temporali

Et eritis odio oībus hoībus ꝓpter nomē meū Qui aūt ꝑseuera
uerit vsqꝫ in finē hic salu⁹ erit Cuꝫ aūt ꝑsequent̄ vos in ciuitate
ista. fugite in aliā Amē dico vob̄ Nō ɔsūmabitis cītates isrl̄ do
nec veniat fili⁹ hoīs Non est discipul⁹ sup magr̄m nec ꝯuus sup
dn̄m suū. sufficit discipulo vt sit sicut magr̄ suus. et seruo sic̄ dn̄s
eius Si pr̄emfāilias beelzebub vocauerūt q̄nto magis domesti
cos ei⁹? Ne ergo timueritis eos Nihil eni ē optū qd̄ nō r̄uelabit̄.
et occultū qd̄ nō sciat̄ Qd̄ dico vob̄ in tenebris dicite in lumine
et qd̄ in aure auditis p̄dicate sup tecta Et nolite timere eos qui
occidūt corp⁹. aīam aūt nō pn̄t occidere ꝫ poti⁹ eū timete qui p̄t
et corpus ⁊ aīam ꝑdere in gehennā. Nōne duo passeres asse ve/
neūt et vn⁹ ex illis nō cadit sup terrā sine pr̄e vr̄o? Vr̄i āt et ca
pilli capitis oēs numerati sūt Nolite ergo timere. multis passeri
bus meliores estis vos Om̄is ergo qui ɔfitebit̄ me corā homib⁹
ɔfitebor et ego eū corā pr̄e meo qui est in celis Nolite arbitrari
qꝛ venerim mittere pacē in terrā Nō veni pacē mittere ꝫ gladiū
Veni eni hoīez separe aduersus pr̄ez suū ⁊ filiā aduersus mr̄ez
suā et nurū aduersus socrū suā ⁊ inimici hoīs domestici ei⁹ Qui
amat pr̄em suū aut mr̄ez pl⁹ q̄ꝫ me nō est me dignus Et q̄ amat
filiū ꝯ filiā sup me nō est me dign⁹ Et qui nō accipit crucē suā et
sequit̄ me nō est me dignus Qui inuenit aīam suaꝫ. perdet illam
Et qui perdiderit aīam suā ꝓpter me inueniet illam Qui recipit
vos. me recipit. et qui me recipit. recipit eū qui me misit Qui reci/
pit ꝓphām in noīe ꝓphe. m̄cedē ꝓphe recipiet Et qui accipit iu/
stū noīe iusti m̄cedē iusti accipiet Et q̄cūqꝫ dederit potum vni ex
istis mīmis calicē aq̄ frigide tm̄ in noīe discipuli Amē dico vob̄
nō ꝑdet m̄cedē suā. Et. M. factū est cū ɔsūmasset ihs v̄ba. hec p̄/
cipiēs duodeci discipulis suis egressi. L. circuibāt ꝑ castella euan
gelisātes ⁊ curātes vbiqꝫ p̄dicabāt. R. vt pn̄iam agerēt. et demo
nia mlta eijciebāt ⁊ vngebāt oleo multos egros ⁊ sanabantur
Trāsijt. M. aūt ihs inde vt doceret ⁊ p̄dicaret in ciuitatib⁹ eorū

De inc̄rogatiōe iohis tu es qui vēturus es. Mat. xi. Lu. vij. Ca. xliiij.

Annūciauerūt. L. āt iohi discipuli ei⁹ de oībus his Johs
a M. v̄o cū audisset in vinculis opa xp̄i mittens duos de
discipulis suis ad ihm. L. dixit Tu es qui vēturus es An alium
expectam⁹? In ip̄a aūt hora curauit multos a languorib⁹ suis ⁊
plagis ⁊ spiritibus malis. et cecis multis donauit visuꝫ. Et. M

rñdens ihs ait illis Eũtes renũciate iohi q̃ vidistis ⁊ audistis. ce
ci vidẽt. claudi ãbulãt. le ꝓsi mũdanť. surdi audiũt. mortui resur/
gũt. paupes euãgelisanť Et btũs qui nõ fuerit scãdalisat' in me
Illis aũt abeũtib' cepit ihs dicẽ ad turbas de iohe Quid exist.
in desertũ videre? arũdinẽ vento agitatã? Sed q̃d existis videre?
hoiem mollib' vestitũ? Ecce qui mollib' vestiunť. ⁊ q̃. L. in p̃cio/
sa veste sũt ⁊ in delicijs in domib' regũ sũt Sz. M. q̃d existis vidẽ?
ꝓpham? Etiã dico vob ⁊ plus q̃z ꝓpham. Hic est eni de q̃ scp̃tũ
est Ecce ego mitto ãgelũ meũ añ faciez tuã qui p̃parabit viam
tuã añ te? Amen dico vob Nõ surrexit inť natos mulierꝝ maior
iohe baptista Qui aũt minor est in regno dei maior est illo A die
bus aũt iohis baptiste vsq̃z nũc regnũ celoꝝ vim patiť ⁊ violẽti
rapiũt illud Om̃es eni ꝓphe et lex vsq̃z ad iohem baptistã ꝓpha/
uerũt Etsi vultis recipe ipe ẽ helyas q̃ vẽtur' est Qui hz aures
audiẽdi audiat ⁊. L oĩs ꝓplus audiẽs et publicani iustificauerũt
deũ baptisati baptismo iohis. Pharisei ãt ⁊ legispiti ꝯsiliũ dei
spreuerũt in semet ipis nõ baptisati ab eo Ait aũt dñs Cui ẽgo
siles dicã hoies generatiõis hui' ⁊ cui similes sũt? siles sũt puer.
sedẽtib' in foro ⁊ loquẽtibus ad inuicẽ et dicẽtibus Cãtauimus
vob tibijs et nõ saltastis. lamẽtauimus ⁊ non plorastis Venit
eni iohs baptista neq̃z mãducãs panẽ neq̃z bibẽs vinũ ⁊ dicitis
demonẽ hẽt Venit fili' hois manducãs ⁊ bibẽs ⁊ dicitis Ecce
hõ vorax. M. ⁊ potator vini publicanoꝝ ⁊ pc̃corũ amic'. ⁊ iusti/
ficata. L. est sapientia ab om̃ibus filijs suis

De phariseo qui rogauit christũ mãducare cũ eo et de maria magdalena. L. vij. Ca. xlv

Rogauit aũt illũ q̃dã de phariseis vt mãducaret cuz illo
Et ingressus domũ pharisei discubuit Et ecce mulier q̃
erat i ciuitate peccatrix vt agnouit ꝙ accubuit in domo
pharisei attulit alabastrũ vnguẽti ⁊ stãs retro secus pedes eius
lachrymis cepit rigare pedes ei'. ⁊ capillis capitis sui tergebat
et osculabať pedes ei'. ⁊ vngẽto vngebat Videns aũt pharise'
qui vocauerat eũ. ait intra se dicẽs Hic si essz ꝓpha sciret vtiq̃z
q̃ et q̃lis eẽt mulier que tãgit eũ qr peccatrix est Et rñdẽs ihs di/
xit ad illũ Symõ hẽo tibi aliq̃d dicẽ At ille ait Magr̃ Dic Duo
debitoẽs erãt cuidã feneratori. vn' debebat denarios q̃ngẽtos
et ali' quinq̃ginta Nõ hñtib' illis vñ redderẽt donauit vtrisq̃z
Quis ergo eũ pl' diligit? Rñdens symõ dixit Estimo q̃a is cui
pl' donauit At ille dixit ei Recte iudicasti Et ꝯuersus ad mulierẽ

dixit symoni Vides hāc mulierē? Intraui in domū tuā. aquam pedib' meis nō dedisti Hec aūt lachrymis rigauit pedes meos et capillis suis tersit Osculū m̄ nō dedisti Hec āt exquo intrauit nō cessat osculari pedes meos Oleo caput meū nō vnxisti. hec āt vngēto vnxit pedes meos ꝓpter qđ dico tibi Remittunt̄ ei pcc̄a multa qm̄ dilexit multū Cui aūt min' dimittit̄ min' diligit Dixit aūt ad illā Remittunt̄ tibi pcc̄a tua Et ceperūt qui simł accūbebant dicere intra se Quis est hic qui etiā pcc̄a dimittit? Dixit aūt ad mulierē fides tua te saluā fecit Vade in pace.

De Occisione Joh̄is. Mat. xiiij. R: vi Ca. xlvi

Cum. L. aūt dies oportun' accidisset herodes natalis sui cenā fecit p̄ncipibus ⁊ tribunis et p̄mis galilee Cūqꝫ intrasset filia ipsius herodiadis et saltasset in medio. M. et placuisset. R. herodi simł qꝫ recūbentib' Rex ait puelle Pete a me q̄d vis et dabo tibi Et iurauit illi qꝛ quicq̄d petieris dabo tibi lꝫ dimidiū regni mei Que cū exissꝫ dixit mr̄i sue Quid petā At illa dixit Caput ioh̄is baptiste Cūqꝫ introisset stati cū festinatōe ad regē petiuit p̄monita. M. a mr̄e sua. Volo R. ꝓtin' inq̄t. M. da m̄ hic in disco caput ioh̄is baptiste Et ɔtristatus est rex. et ꝓp̄t̄ iusiurandū et ꝓp̄t̄ simł discūbentes noluit eā ɔtristare sed misso spiculatore p̄cepit afferri caput ioh̄is in disco. ⁊ dedit illud puelle ⁊ puella dedit mr̄i sue Quo audito discipuli ei' venerūt et tulerūt corp' eius et posuerūt illud ac. M. sepelierūt in monumēto. R. Et M. venientes nūciauerūt ih̄u Quod cū audisset ih̄s secessit in nauiculā in locū desertū seorsum.

De Probatica piscina. Joh̄. v. Ca. xlvij.

Post hoc erat dies festus iudeoꝝ et ascēdit ih̄s hierosolymā Est āt ir̄lymis ꝓbatica piscina q̄ ɔgnoiat̄ hebraice bethsaida q̄nqꝫ porticus hn̄s In his iacebat multitudo magna languentiū cecoꝝ claudorū aridoꝝ expectantiū aq̄ motū Angel' aūt dn̄i ꝑm tp̄us descēdebat in piscinā ⁊ mouebatur aq̄ Et qui p̄or descēdisset in piscinā post aq̄ motionē. san' fiebat a q̄cunqꝫ detinebat̄ infirmitate Erat aūt ibi q̄dā hō xxxviij. annos hn̄s in infirmitate sua Hūc cū vidisset ih̄s iacentē ⁊ cognouisset qꝛ multū iā tp̄s hr̄et. dixit ei Vis sanus fieri? Rn̄dit ei languidus. Dn̄e Hoiem nō hēo vt cū turbata fuerit aq̄ mittat me in piscinā. dū venio eni ali' an̄ me descēdit Dicit ei ih̄s. Surge tolle grabatū tuū et ābula Et statim san' factus est hō ⁊ sustulit grabatū suū et ābulabat Erat aūt sabb̄m in illa die. Dicebāt

ergo iudei illi qui sanus fuerat Sabbm est. Nō licet tibi tollere grabatū tuū Rñdit eis Qui me sanū fecit ille mihi dixit Tolle grabatū tuū ⁊ ābula Interrogauerūt aūt eū. Quis est ille hō qui dixit tolle grabatū tuū ⁊ ābula Js autē qui sanꝰ fuerat effectus nesciebat q̄s esset Jhs aūt declinauit a turba constituta in loco Postea inuenit eū ihs in tēplo ⁊ dixit ei Ecce iā sanus factus es iā noli peccare ne deteriꝰ tibi aliq̄d ōtingat Abijt ille hō ⁊ nūciauit iudeis q̄ ihs essz qui fecit eū sanū. Ꝓpterea pseq̄bantur iudei ihm q̄ hoc faciebat in sabbo Jhs aūt rñdit eis Pr̄ meus vsque mō opat̄ et ego operor Propt̄ea ergo magis q̄rebāt eū iudei interficere. q̄ nō solū soluebat sabbm ꝫ et pr̄em suū dicebat deū. equalē se faciēs deo Rñdit itaq̄ ihs ⁊ dixit eis Amē amē dico vobis Nō pt filius a se quicq̄ facere nisi q̄d viderit pr̄ez faciēt̄ Quecūz ei ille fecēit hec et filiꝰ silr facit Pr̄ eni diligit filiū ⁊ oia demr̄at ei que ipe facit ⁊ maiora his demōstrabit ei opa vt vos miremi. Sic eni pr̄ suscitat mortuos ⁊ viuificat sic et filiꝰ quos vult viuificat Neq̄ eni pr̄ iudicat quēq̄ ꝫ iudiciū oē dedit filio vt oēs honorificēt filiū sic honorificāt pr̄em Qui non honorificat filiū. nō honorificat pr̄em qui misit illū Amē amen dico vob q̄ qui x̄bū meū audit et credit ei qui misit me. hz vitā eēnā ⁊ in iudiciū nō venit ꝫ trāsit a morte in vitā Amē amē dico vob q̄a venit hora et nūc est q̄n mortui audiēt vocē filij dei ⁊ qui audierint viuēt Sicut eni pr̄ hēt vitā in semet ipo sic dedit et filio vitā hr̄e in semet ipo Et ptātez dedit ei iudiciū facē q̄a filius hois ē Nolite mirari h q̄ veniet hora in qua oēs qui in monumētis. sūt audiēt vocē ei⁹ Et pcedēt qui bōa fecerūt in resurrectiōz vite. qui x̄o mala egerūt in resurrectionē iudicij Nō possū ego ipse a me ipo facere q̄cq̄. ꝫ sicut audio iudico. ⁊ iudiciū meū iustū ē q̄ nō q̄ro volūtatē meā ꝫ ei⁹ qui misit me Si ego testimoniū phibeo de me. testimoniū meū nō est vez Alius est qui testimoniū phibet de me. et scio q̄ verū est testimoniū ei⁹ q̄d phibet de me Vos misistis. ad iohez et testimoniū phibuit x̄itati Ego aūt nō ab hoie testimoniū accipio ꝫ hoc dico vt vos salui sitis Ille erat lucerna ardēs et lucēs Vos aūt voluistis ad horā exultare in luce ei⁹ Ego āt hēo testimoniū maiꝰ iohe Opa eni que dedit mi pr̄ vt perficiā ea. ipa opa q̄ ego facio testimoniū phibēt de me q̄ pr̄ me misit Et q̄ misit me pr̄ ipe testimoꝝ phibz de me Neq̄ vocē ei⁹ vnq̄z audistis. neq̄ spēm ei⁹ vidistis. ⁊ x̄bū eius nō hētis in vob manēs q̄a q̄ misit ille. huic vos nō creditis Scrutami scꝑturas q̄ vos putat

Hic primo cepit dominus iudeis manifestare diuinitatē suam quia patrem videlicet haberet deum

Manifeste loquitur h dñs de patre et filio vnde iudeorū indignatio ⁊ odiuz generat̄ ōtra ipsū. Et hic i verbis christi cōfunditur error Arrij q̄ dixit christuz non esse filium naturalem patris neq̄ patri consubstantialez neq̄ coeternum. seo minorem patre dicentis Est. quando non fuit filiꝰ quasi qui ceperit ex tempore

tis in ip̄is vitā eternā hr̄e. et ille sūt q̄ testioniū perhibēt de me. et nō vultis venire ad me. vt vitā hēatis Claritatē ab hoibus nō accipio ꝫ ꝯgnoui vos qꝛ dilectionē dei nō habetis in vob̄ Ego veni in nomie pr̄is mei ⁊ nō accepistis me. Si ali⁹ venerit in noie suo illū accipietis. Quō potestis vos credē qui gloriā ab inuicē accipitis. et gloriā que a solo deo est nō q̄ritis? Nolite putare qꝛ ego accusatur⁹ sim vos apd̄ pr̄em Est qui accusat vos moyses in q̄ spatis Si ei crederetis moysi crederetis forsitā ⁊ m̄. de me ei ille scp̄sit Si eni illius lr̄is nō creditis. quō verbis meis credetis

De herode dicente iohem surrexisse et miracula facere. Mat. xiiij. R. viij. L. ix. Ca. xlviij.

Audiuit. L. āt herodes tetrarcha. famā. M. de ihu ⁊ oia L. que fiebāt ab eo. manifestū. R. eni fc̄m est nomē eius ⁊ hesitabat. L. eo ꝙ diceret̄ a q̄busdaꝫ ꝙ iohes surrexit a mortuis A quibusdaꝫ vero qꝛ helyas apparuit Ab alijs aūt ꝙ ꝓpha vn⁹ de antiq̄s surrexerit. et. M. ait herodes Johez ego decollaui. quis est iste de quo ego talia audio? Et q̄rebat vidē euꝫ et. M. ait pueris suis Hic est iohs bap̄. ip̄e surrexit a mortuis et v̄tutes opant̄ i eo quē. R. ego decollaui iohez hic a mortuis surrexit.

De reditu apl̄orū ad xp̄m. R. vi. L. ix. Ca. xlix.

Et. L. reuersi apostoli ꝯueniētes. R. ad ihm renūciauerūt ei oia q̄ egerāt ⁊ docuerāt Et ait ill̄ Veīte seorsū in desertū locū ⁊ req̄escite pusillū Et assūptis. L. illis secessit seorsū in locū desertū qui est bethsaida Erant. R. eni qui veniebāt ⁊ redibant multi ⁊ nec spatiū māducandi habebant

De q̄nq̄ panibus et duob⁹ piscibus. M. xiiij. R. vi. L. ix. J. vi.

Et ascēdentes. R. in nauim abierūt trās mare Ca. l. J. galilee qd̄ est tyberiadis in desertū. R. locū qd̄. M. cū L. audissent turbe secute sūt eū Et. R. viderūt eos abeuntes et ꝯgnouerūt multi ⁊ pedestres de oibus ciuitatibus cōcurrerūt illuc et p̄uenerūt eos Et exiens vidit turbā multaꝫ ihus ⁊ misertus est sup̄ eos q̄a erant sicut oues nō hn̄tes pastorē ⁊ excepit. L. illos et loq̄bat̄ illis de regno dei Et. R. cepit illos docere multa. et curauit. M. languidos eoꝝ Sequebat̄. L. aūt illū multitudo magna quia videbant signa que faciebat sup̄ his qui infirmabant̄ Abijt aūt in montē ihus ⁊ ibi sedebat cū discipulis suis Erat aūt ꝓximū pascha dies festus iudeoꝝ. Vespe. M. aūt facto accesserūt ad eū discipuli eius dicentes Desertus est locus ⁊

Glo. Videtur hoc eē scd̄m pascha. alterum a primo iā dicto et ab illo q̄ fuit occisus.

et hora iā p̄terijt dimitte turbas vt eūtes in castella. L. villas q̄ q̄ circa sūt diuertāt vt inueniāt escas vt emāt. R. cibos q̄s mau/ ducēt q̄r in loco. L. deꝑto sumus Jhs M. aūt dixit eis. Non hn̄t necesse ire date illis vos māducare Cū. L. subleuasset ergo ocu los ihs et vidisset q̄a multitudo maxia venisset ad eum dixit ad philippū Unde emem⁹ panes vt māducēt hi Hoc autē dicebat tentās eū Jp̄e eni sciebat q̄d esset factur⁹ Rn̄dit ei philipp⁹ Du/ centoꝝ denariorū panes nō sufficiūt vt vnusq̄sq̄ modicuz quid accipiat Et. R. dixit eis Quot panes hētis? Jte ⁊ videte. Dixit ei vn⁹ ex duodeci Andreas frat̄ symonis petri Est puer vn⁹ hic hn̄s q̄nq̄ panes ordeacios ⁊ duos pisces. Sed et hec quid sunt int̄ tātos? nisi. L. forte nos eam⁹ et emamus in oēm hanc turbaz escas. Dicit. J. ergo ihs. facite hoies discūbere per quinia. L. q̄n gentos Erat āt fenū multū in loco Discūbuerūt ergo viri q̄i nu mero q̄nq̄ milia in ꝑtes. R. per cētenos ⁊ q̄nquagenos Accepit J. ergo ihs panes et intuēs. R. in celuz bn̄dixit et fregit Et cum gr̄as. J. egisset dedit. R. discipulis suis vt ponerēt an̄ eos. Disci puli. M. aūt dederūt turbis Silr aūt ⁊ de piscib⁹ distribuit discū bētibus q̄ntū volebāt Ut aūt impleti sūt. L. om̄es et saturati di xit discipulis suis Colligite q̄ supauerūt fragmēta ne ꝑeant Col legerūt ergo ⁊ impleuerūt duodeci. R. cophinos fragmētoꝝ ex q̄nq̄ panib⁹ ordeaceis ⁊ duobus piscib⁹ q̄ supfuerāt his q̄ mā/ ducauerāt. Māducantiū. M. aūt fuit numer⁹ q̄nq̄ milia virorūz exceptis mulierib⁹ et ꝑuulis Et. R. statim coegit discipl̄os suos ascēdere in nauim vt p̄cederēt eū trans fretū a bethsaida dū ip̄e dimittēt populū. Jlli ergo homies cū vidissēt q̄ fecerat signum dicebāt Quia hic est vere ꝓpha qui vēturus est in mundū Jhs aūt cū ꝯgnouisset q̄ vēturi essent ⁊ rapent euz et facerent eum regē. fugit in mōtē iteꝝ ip̄e solus orare Vespe āt fc̄o sol⁹ ēat ibi

Sicut Aug̃ hic notat Si non fie ret per eundē eu angelistam mētio de secūda refecti one septem panū vidētur esse inter euangelistas con tradictō quasi na rarent contrarie vnam et eandem refectionem. et h̄ videlicet pro con cordantia talium vt dicantur pluri es facta que non nisi semel vident̄ esse narrata.

¶ De Ambulatiōe xp̄i sup̄ mare. M. xiij. R. vi. J. vi. Ca li.

Vt J aūt sero factū est descenderūt discipuli ei⁹ ad mare et cū ascēdissent nauim Veniūt trans mare in caphar/ naum et tenebre iaz facte erāt et nō venerat ad eos ihs Mare aūt vento magno flante exurgebat. Nauicula. M. autē in medio mari iactabat̄ fluctib⁹ Erat aūt vētus ꝯtrarius eis. ⁊ vi/ dit eos laborātes in remigādo Cū. L. ergo remigassent stadia q̄si vigintiq̄nq̄ aut triginta circa. R. q̄rtā vigiliā noctis vēit ad eos ābulans sup̄ mare ⁊ volebat p̄terire eos At illi vt viderunt

eū ābulantē sup̄ mare putauerūt fantasma esse et exclamauerūt
pre timore. M. Om̄es. R. eni viderūt eū et ꝯturbati sūt Stati. M
qꝫ ih̄s locut⁹ est eis dicēs Habete fiduciā Cōfidite. R. ego sum
Nolite timere Rñdēs. M. aūt petrus dixit Dñe si tu es iube me
venire ad te sup aq̄s At ip̄e dixit Veni Et descendens petr⁹ de
nauicula ābulabat sup aq̄s vt veniret ad ih̄m Videns āt ventū
validū timuit Et cū cepisset mergi clamauit dicēs Dñe saluum
me fac Et continuo ih̄s extendēs manū app̄hendit eū ⁊ ait illi
Modice fidei q̄re dubitasti? Voluerūt. J. ergo eū recipe in nauī
Et. M. cū ascēdisset in nauiculā cessauit vētus ⁊. R. multo magl.
intra se stupebāt Nō eni intellexerāt de panib⁹ Erat ei cor eoꝝ
excecatū Qui. M. aūt in nauicula erāt. venerūt ⁊ adorauerūt eū
dicētes Vere fili⁹ dei es Et. J. statim nauis fuit ad t̄rā ad quā
ibāt Et. M. cū trāsfretassēt venerūt in terrā genezareth ⁊. R. ap
plicuerūt Cūqꝫ egressi fuissēt de naui. ꝯtinuo ꝯgnouerūt eum ⁊
ꝑcurrētes ꝑ vniuersā regionē illā ceperūt in grabatis eos q̄ ma
le habebāt trāsferre vbi eū audiebāt esse Et q̄cūqꝫ introibat in
vicos vel in villas aut ciuitates in plateis ponebāt infirmos et
dep̄cabant̄ eū vt vel fimbriā vestimēti ei⁹ tāgerēt Et q̄tq̄t tan/
gebant eū salui fiebant.

¶ De Predicatione eucharistie. J. vi. Ca lij.

Altera aūt die turba q̄ stabat trās mare vidit qꝛ nauicu
la alia nō erat ibi nisi vna Et qꝛ nō introisset ih̄s cū dis
cipulis suis in naui ꝫ soli discipuli ei⁹ abijssēt Alie v̄o su
peruenerunt naues a tyberiade iuxta locū vbi māducauerant
panē gr̄as agētes deo Cū ergo vidissēt turbe qꝛ ih̄s nō ēat ibi
neqꝫ distipuli ei⁹ ascenderūt nauiculas ⁊ venerūt capharnaū q̄/
rentes ih̄m Et cū inuenissent eū trās mare dixerūt ei Rabbi qñ
huc venisti? Rñdit ih̄s ⁊ dixit Amē amē dico vob̄ q̄ritis me nō
q̄a vidistis signa sed qꝛ māducastis ex panibus ⁊ saturati estis
Opamini nō cibū qui ꝑit sed qui ꝑmanz in vitā eternā quē fili⁹
hois vob̄ dabit. hūc eni pr̄ signauit deus Dixerūt ergo ad euꝫ
Quid faciemus vt opemur opa dei? Rñdit ih̄s ⁊ dixit eis Hoc
est opus dei vt credatis in eū quē misit ille Dixerūt ei Quod er
go tu facis signū vt videamus ⁊ credamus tibi? Quid oparis?
Pr̄es nr̄i māducauer̄t māna in deꝑto sic̄ scp̄tū ē Panez de celo
dedit eis māducare Dixit ergo eis ih̄s Amē amē dico vob̄ Nō
moyses dedit vobis panē de celo. sed pater me⁹ dat vob̄ panē

Aug. dicit q̄ ca
pharnaum est iu
xta stagnum gene
sar quod dicitur
mare

de celo verū Panis eni dei est qui descēdit de celo ⁊ dat vitam
mūdo Dixerūt ergo ei Dñe semp̄ da nob̄ hūc panē Dixit autē
eis ihs Ego sū panis vite. qui venit ad me nō esuriet. ⁊ qui cre/
dit in me nō sitiet vnq̄ Sed dixi vob̄ qr et vidistis me et non cre
didistis Om̄e qd̄ dat mihi pr̄. ad me veniet. ⁊ eū qui venit ad me
nō eijciā foras. q̄a descēdi de celo. nō vt faciā volūtatē meam ꝫ
volūtatē eius qui misit me Hec est autē volūtas ei⁹ qui misit me
pr̄is. vt om̄e qd̄ dedit m̄ nō p̄dam ex eo sed resuscitē illud in no
uissimo die. Hec est eni volūtas pr̄is mei qui misit me vt omnis
qui videt filiū ⁊ credit in eū habeat vitā eternā ⁊ ego resuscita/
bo eū in nouissimo die Murmurabāt ergo iudei de illo qr dixissꝫ
Ego sū panis qui de celo descēdi Et dicebāt Nōne hic est ihs
filius ioseph cui⁹ nos nouimus pr̄em ⁊ mr̄ez? Quō ergo dicit h̄
q̄a de celo descēdi? Rn̄dit ergo ihs ⁊ dixit eis Nolite murmuraē
inuicē Nemo pōt venire ad me nisi pr̄ me⁹ qui misit me traxerit
illū Et ego resuscitabo eū in nouissimo die Est scp̄tū in ꝓphetis
Et erūt hoies docibiles dei Om̄is qui audiuit a patre ⁊ didicit
venit ad me. nō qr pr̄em vidit quisq̄ nisi is qui ē a deo hic vidꝫ
pr̄em Amē amē dico vob̄ qui credit in me habꝫ vitā eternaꝫ Ego
sū panis vite. Pr̄es vr̄i māducauerūt māna in deſto ⁊ mortui
sūt. Hic ē panis de celo descendēs vt siq̄s ex ip̄o māducauerit
nō moriat̄ Ego sū panis viuus qui de celo descēdi. siq̄s mādu/
cauerit ex hoc pane viuet in eternū Et panis quē ego dabo: ca
ro mea est ꝓ mūdi vita Litigabāt ergo iudei ad inuicē dicentes
Quō p̄t hic nob̄ dare carnē suā ad māducādū Dixit g⁹ eis ihs
Amē amē dico vob̄ Nisi māducaueritis carnē filij hois ⁊ bibe/
ritis eius sanguinē nō hēbitis vitā in vobis Qui māducat meā
carnē ⁊ bibit meū sāguinē hꝫ vitā eternā Et ego resuscitabo eū
in nouissimo die Caro eni mea vere est cibus ⁊ sāguis me⁹ vere
est pot⁹ Qui māducat meā carnē ⁊ bibit meū sāguinē in me ma
net ⁊ ego in illo Sicut misit me viuens pater et ego viuo ꝓpter
patrem Et qui manducat me. et ipse viuet propter me Hic ē pa
nis qui de celo descēdit Nō sicut manducauerūt pr̄es vr̄i māna
et mortui sūt Qui māducat hūc panē viuet i eternū Hec dixit
in synagoga docēs in capharnaū Multi ēgo ex discipl̄is audiē
tes dixer̄t Dur⁹ ē hic ſmo ⁊ q̄s p̄t eū audire? Sciēs āt ihs apd̄
semet ip̄m quia murmurarent de hoc discipuli ei⁹ dixit eis Hoc
vos scādalisat? Si ergo videritis filium homis ascendentē vbi

erat p̄us Sp̄s ē qui viuificat. caro nō ꝓdest q̄cq̄ Verba q̄ ego locutus sū vob̄. spūs et vita sūt Sed sūt quidā ex vobis qui nō credūt Sciebat eni ab initio ih̄s qui erāt credētes ⁊ q̄s traditurus essz eū et dicebat ꝓptēa dixi vob̄ qr nēo p̄t venire ad me nisi ei datū fuerit a p̄re meo Ex hoc multi discipulorꝫ ei⁹ abierūt retro et iā nō cū illo ābulabant. Dixit ergo ih̄s ad duodeci Nunq̄d et vos vultis abire? Rn̄dit ergo ei Symō petr⁹ Dn̄e ad quē ibim⁹? Verba vite et̄ne hēs et nos credimus ⁊ ꝯgnouim⁹ q̄a tu es xp̄s filius dei Rn̄dit eis ih̄s Nōne ego vos duodeci elegi et vn⁹ ex vob̄ diabolus est? Dicebat aūt de iuda symonis scariothis. hic eni erat traditur⁹ eū cū esset vnus ex duodecim

De Missione septuagintaduorꝫ discipulorū. L. x Ca. liiij

Post hoc autē designauit dn̄s et alios. lxxij. et misit illos binos añ faciē suā in oēm ciuitatē ⁊ locū quo erat ip̄e vēturus Et dicebat illis Messis quidē multa. oparij autē pauci Rogate ergo dn̄m messis vt mittat oparios in messē suā Ite ecce ego mitto vos sic̄ agnos int̄ lupos Nolite portaē saccu lū neq̄ perā neq̄ calciamēta ⁊ neminē per viā salutaueritis In quācunq̄ domū intrauēitis p̄mū dicite pax huic domui Etsi ibi fuerit fili⁹ pacis req̄escet sup̄ illā pax vr̄a Sin aūt ad vos reuertet̄ In eadē āt domo manete edētes et bibētes q̄ apud illos sūt Dign⁹ est eni oparius m̄cede sua Nolite trāsire de domo in domū Et in quācūq̄ ciuitatē intraueritis et susceperint vos mādu cate q̄ apponūt̄ vob̄ ⁊ curate infirmos qui in illa sūt ⁊ dicite ill̄ Appropinq̄bit in vos regnum dei In quācūq̄ aūt ciuitatez intraueritis. ⁊ non receperint vos exeuntes de plateis eius dicite Etiā puluerē qui adhesit pedib⁹ nr̄is de ciuitate vr̄a extergimus in vos Tn̄ hoc scitote q̄a appropinq̄bit regnū dei Dico vob̄ q̄a zodomis in die illa remissius erit q̄ illi ciuitati.

De Maledictionibus ciuitatū in q̄bus p̄dicauerat xp̄us. M. xi. Luc̄. x. R. iij Ca. liiij

Tunc. M. cepit exꝓbrare ciuitatibus in quibus facte sūt plurime v̄tutes eius q̄a non egissent penitentiā Ve. L. tibi. M. corrosaȳ ve tibi bethsaida q̄a si in tyro ⁊ sydōe facte fuissēt v̄tutes q̄ in vob̄ facte fuer̄t. oliz in cilicio ⁊ cinere sedētes peniterēt Verūtn̄ dico. M. vob̄ tyro et sydoni remissius erit in die iudicij q̄ vob̄ Et tu Capharnaū Nūq̄d vsq̄ ad celū exaltaberis. vsq̄ ad infernū descēdes q̄a si in zodomis facte fuissēt v̄tutes q̄ in te fc̄e sūt forte māsissent vsq̄ in hūc diē Verūtn̄

dico vob̄ q̄a terre zodomoꝝ remissius erit in die iudicij q̄ꝫ tibi
Qui vos. L. audit me audit. ⁊ qui vos spnit me spernit Qui aūt
me spnit. spernit eū qui me misit Et. R. veniūt ad domū. et cōue/
nit iteꝝ t̄ba ita vt nō possēt neqꝫ panē māducare Et cū audissēt
sui discipuli exierūt tenere eū Dicebāt eni qm̄ in furorē versus ē

¶ De demonio Muto. M. xij. R. iij. L. xi. Ea. lv.

O Blatus. M. est ih̄u demoniū hn̄s. cecus ⁊ mut⁹. ⁊. L. ēat
eijciēs demoniū ⁊ illud erat mutū Et cū eiecisset dēoniū
locut⁹ ē mutus. Curauit. M. āt eū ita vt loq̄ret̄ et vidēt.
et admirate. L. sūt turbe ⁊ dicebāt. M. Nūq̄d hic est filius dauid
Pharisei āt et scribe. R. q̄ ab hierosolymis descēderāt audiētes
M. dixerūt qm̄. R. beelzebub hꝫ Et. L. in beelzebub p̄ncipe demo
nioꝝ eijcit dēonia Alij tētātes. signū de celo q̄rebāt ab eo. Et. R
ꝯuocat. eis. ip̄e. L. vt vidit cogitatōes eoꝝ i ꝑabolis. R. dicebat
ill' Quō p̄t sathanas sathanā eijcē. Om̄e L. regnū in se ip̄ꝫ diuisū
desolabit̄ et dom⁹ sup̄ domū cadet et. R. nō p̄t stare regnū illud
Et oīs. M. citas vel dom⁹ diuisa ꝯtra se nō stabit Si. L. āt satha
nas in se ip̄ꝫ diuisus ē. quō stabit regnū ip̄i⁹? Si. R. sathanas cō
surrexerit in se ip̄m disp̄tit⁹ ē ⁊ nō poterit stare ꝫ finē hēt. Quia
dicitis in beelzebub eijcere me demonia Si āt ego in beelzebub
eijcio dēonia. filij vr̄i in q̄ eijciūt? Jō ip̄i iudices vr̄i erūt Porro
si in digito dei. spū. M. dei eijcio L. demonia ꝓfecto ꝑuenit i vos
regnū dei Cū fortis armat⁹ custodit atriū suū in pace sunt oīa q̄
possidet Nēo. R. p̄t vasa fortis ingressus in domū diripē nisi p̄⁹
fortē alliget Si. L. āt fortior eo supueniēs vicerit eū. vniuēsa va
sa ei⁹ aufert in q̄bus cōfidebat. ⁊ spolia ei⁹ distribuet et. R. tunc
domū ei⁹ diripiet Qui nō est mecū. aduersū me ē. ⁊ q̄ nō colligit
mecū disp̄get Amē. R. dico vob̄ qm̄ oīa dimittent̄ filijs hominū
pcc̄a ⁊ blasphemie q̄b⁹ blasphemauerunt. Qui aūt blasphema/
uerit in sp̄m sc̄m nō hēbit remissionē in eternuꝫ ꝫ reus erit eterni
delicti qm̄ dicebāt sp̄m immūdū habꝫ Quicūqꝫ. M. dixerit v̄bū
ꝯtra filiū hoīs remittet̄ ei Qui aūt dixerit ꝯtra sp̄m sanctū v̄bū
nō remittet̄ ei neqꝫ in h̄ seculo neqꝫ in futuro Aut facite arborē
bonam ⁊ fructū eius bonum Aut facite arborē malā et fructuꝫ
eius malum Siquidem ex fructu arbor cognoscitur Progenies
viperarum quomodo potestis bona loqui cum sitis mali? Ex
abundantia enim cordis os loquitur Bonus homo de thesau/
ro bono profert bona. et malus homo de thesauro malo ꝓfert
mala Dico autez vobis quoniam de omni verbo ocioso quod
locuti fuerint hoīes reddent rōem de eo in die iudicij Ex verbis

eni tuis iustificaberis et ex ꝟbis tuis ꝯdemnaberis Cū. M. āt. L immūdus spūs exierit ab hoīe ābulat ꝑ loca arida q̄rens req̄ez ⁊ nō inuenit Tūc dicit Reuertar in domū meā vñ exiui. ⁊ veniēs inuenit eā vacantē. scopis mūdatā ⁊ ornatā Tūc vadit ⁊ assūit septē alios spūs secū neq̄ores se ⁊ intrātes hitant ibi Et fiūt nouissima homis illius peiora p̄oribus Sic erit ⁊ generatōni huic pessime ꝓfactū. L. est cū hoc diceret Extollēs vocē q̄dam mulier de turba dixit illi Btūs vēter q̄ te portauit ⁊ vbera q̄ suxisti At ille dixit Quinimo Bti qui audiūt ꝟbū dei et custodiūt illud

De matre ihu ⁊ fratrib⁹ querētibus loqui

ei. Mat. xij. R. iij. Luc. viij Ca. lvi.

Adhuc. M eo loquēte ad turbas Ecce mr̄ eius ⁊ fr̄es ei⁹ foris stabāt q̄rentes loq̄ ei Nō eni poterāt adire p̄ t̄ba Et. R. miserūt ad eū vocātes eū et sedebat circa euz t̄ba Dixit. M. aūt ei q̄dam Ecce mr̄ tua ⁊ fr̄es tui foris stāt q̄rentes te. L. videre At. M. ip̄e rñdens dicēti sibi ait Que est mat̄ mea? et qui sūt fr̄es mei? Et. R. circūspiciēs eos qui in circuitu eius sedebāt Et. M. extendēs manus suas in discipulos suos dixit Ecce mater mea et fr̄es mei Quicūq̄z eni fecerit voluntatez patris mei qui in celis est ip̄e meus frater. soror et m r̄est. mater. L. mea et fratres mei sūt hi qui verbū dei audiūt et faciūt.

De petētib⁹ signū de celo M. xij L. xi. C. lvij

Tunc. M. rñderūt ei q̄dā de scribis ⁊ phariseis dicentes Magr̄ volum⁹ a te signū videre Cōcurrētibus. L. autez turbis cepit dicere Generatio hec generatio neq̄z est Generatio M. mala et adultera signū q̄rit. ⁊ signū nō dabit̄ ei nisi signū ione ꝓphe Nā. L. sicut ionas fuit signū niniuitis ita erit filius homis generationi isti Sic. M. eni ionas fuit in ventre ceti tribus dieb⁹ et t̄bus noctibus. sic erit filius hois in corde terre tribus dieb⁹ et tribus noctibus Viri niniuite surgent in iudicō cū generatione ista et ꝯdemnabūt eā qr pñiam egerūt in p̄dicationē ione Et ecce pl⁹ q̄z ionas hic Regina austri et surget in die iudicij cū generatōe ista ⁊ ꝯdēnabit eā qr venit a finib⁹ t̄re audire sapiam salomonis Et ecce plus q̄z salomon hic Nemo. L. lucernam accendit ⁊ in abscondito ponit neq̄z sub modio ꝫ sup candelabruz. vt qui ingrediunt̄ lumen videant. Lucerna corpis tui oculus est tuus Si oculus tuus fuerit simplex totum corpus tuum lucidum erit Si autem nequaz fuerit etiam corpus tuum

tenebrosū erit vide ergo ne lumē qđ in te est tenebre sint Si ēgo corp' tuū totū lucidū fuerit nō hns aliquā ptem tenebrarū erit lucidū totū et sicut lucerna fulgoris illuminabit te.

De discipulis qbus demonia subjciebant

Mat.xi.Luc.x Ca.lviij

Reuersi.L.sūt aūt oēs.lxxij.discipuli cū gaudio dicentes Dñe etiā demonia subjciunt nob in noie tuo Et ait illē Videbā sathanā sic fulgur de celo cadentē Et ecce dedi vob ptātem calcādi sup ꝑpentes q sup scorpiones et super oēm ptātem inimici et nihil vos nocebit Verūtn in hoc nolite gaudē qz spūs vob subjciunt Gaudete aūt đa noia vra scꝑta sūt in celis. In ipa āt hora exultauit ihs in spū sco Et.M.rndēs.L.dixit Cōfiteor tibi pr dñe celi q ēre qz abscōdisti hec a sapiētib' q prudētibus et reuelasti ea puulis Ita pr đa sicut placuit añ te Oia mihi tradita sūt a pre meo Et.L.nemo.M.scit qui sit filius nisi pat neqz qui sit pr nisi filius q cui voluerit filius reuelare Et cōuersus ad discipulos ait Bti oculi qui vidēt q vos videtis Dico enī vobis qz multi reges q ꝓphe voluerūt videre q vos videtis et nō viderūt q audire q auditis et nō audierūt Venite ad me oēs q laboratis q onerati estis et ego reficiā vos Tollite iuguz meū sup vos q discite a me qz mitis sū et humilis corde Et inuenietis requiē aiabus vris Jugū enī meū suaue est q onus meū leue

De samaritāo curāte vulneratū. L.x. C.lix

Et ecce quidā legispitus surrexit tentās illū q dicēs Magister đ faciendo vitā eternā possidebo? At ille dixit ad eū In lege đ scꝑtū est? Quō legis? At illi rndens dixit Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo.et tota aia tua q ex omnibus viribus tuis q ex omni mēte tua.q primū tuū sic teipm Dixit qz illi Recte rndisti hoc fac q vives Ille āt volēs iustificare seipz dixit ad ihm Et qs est meus prim? Suspiciēs āt ihs dixit ihō quidā descēdebat ab ihlm in iericho et incidit in latrones qui etiā despoliauerūt eū q plagis impositis abierūt semiuiuo relicto Accidit aūt vt sacerdos quidā descēderet eadez via et viso illo pteriuit.similiter q leuita.cū esset secus locum et videret eum pertransiit Samaritanus autē quidaz iter faciens venit secus eum et videns eum misericordia motus est Et appropians alligauit vulnera eius infundens oleum et vinum et imponens illum in iumentum suum.duxit in stabulum et curam eius egit.

Et altēa die ꝓtulit duos denarios et dedit stabulario et ait Cu
rā illi⁹ habe ⁊ qđcūqꝫ superogaueris ego cū rediero reddā tibi
Quis hoꝝ triū videt tibi ꝓxim⁹ fuisse illi q̄ incidit i latrones? At
ille dixit Qui fecit miaꝫ in illū Et ait illi ihs Vade et fac tu sitr

De ministerio marthe. L.x. Ca.lx

Factū est aūt dū irent et ipe intrauit in q̄ddā castellū Et
mlr q̄dā martha noie excepit illum in domū suā Et huic
erat soror noie maria q̄ etiā sedēs sec⁹ pedes dñi audie/
bat v̄bū illi⁹ Martha āt satagebat circa frequēs misteriū q̄ stetit
et ait Dñe nō est tibi cure ꝙ soror mea reliq̄t me solā ministraē?
Dic ergo illi vt me adiuuet Et respōdens dixit illi dñs Marha
martha solicita es et turbaris erga plurima Porro vnū est nc̄a/
rium Maria optimā partē elegit que nō auferetur ab ea.

Ciecta iam erant septem demonia a maria. vl' preoccupatur historia et ita de remissione peccatorum i domo simonis leprosi

De doctrina orōnis L.ii. Ca.lxi

Et factū est cū esset in loco q̄dam orans. vt cessauit dixit
vn⁹ ex discipulis eius ad eū Dñe doce nos orare sicut ⁊
iohēs docuit discipulos suos Et ait illis Cū oratis di/
cite pater. Sāctificet nomē tuū Aduenīat regnū tuū Panē nr̄m
q̄tidianū da nob quotidie Et dimitte nobis debita nr̄a siquidē
et ipsi dimittimus debitorib⁹ nr̄is Et ne nos inducas in tenta/
tionē Et ait ad illos Quis vr̄m hēbit amicū. et ibit ad illū me/
dia nocte. et dicet illi Amice accōmoda m̄ tres panes qm̄ amic⁹
meus venit de via ad me. et non habeo qđ ponā añ illū Et ille
deintus rñdeat dicēs Noli mihi molestus esse Jam eni hostium
clausū est et pueri mei mecū sūt in cubili. nō possū surgere ⁊ dare
tibi Et ille si ꝑseuerauerit pulsās dico vob etsi non dabit illi sur/
gens eo ꝙ amic⁹ eius sit. ꝓpter im ꝓbitatē aūt eius surget et da
bit illi quotq̄t hꝫ nc̄arios Et ego dico vob petite et dabit vob

Probabile est ꝙ hoc fuerit repetitum et due petitiones tunc pretermisse

De traditionib⁹ phariseorū reprehensis a xp̄o. Luc. xi. Ca.lxij

Et cū loq̄ret rogauit illū quidā phariseus vt pranderet
apud se et ingressus recubuit. Phariseus aūt cepit intra
se reputās dicere q̄re nō baptisatus esset añ prandium
Et ait dñs ad illū Nūc vos pharisei qđ deforis est calicis ⁊ ca/
tini mūdatis. qđ aūt intus est vr̄m plenū est rapina et iniq̄tate
Stulti Nōne qui fecit qđ deforis est etiam id qđ intus est fecit?
Verūtñ qđ supest date elemosynā Et ecce om̄ia mūda sūt vob

Patet in hac rubrica variam esse tam preoccupationem q̄ rememorationem. et hoc ex quotatione capitulorum habet rei geste certus ordo prout nec refert ad notitiā veritatis vl' salutem

De cōfricatione granoꝝ sabbatis. M. xij. R. ij. L. vi. Ca. lxiij.

Factū. L. est aūt in illo tpe sabbo scdo. pmo cuz transiret ihs per sata discipuli. M. ei⁹ esuriētes ceperunt ꝓgredi ⁊ euellere spicas et māducabāt. R. ɔfricātes manib⁹ Quidā āt phariseoꝝ dicebāt illis Quid facitis qd nō licz in sabbis? Et. M. vidētes dicebāt ihu Ecce discipuli tui faciūt qd non licet eis facere sabbis Et. R. ait illis Nunq̄ legistis q̄d fecerit dauid qñ nc̄itatē habuit ⁊ esurijt ipe et qui cum eo erāt. quō intrauit in domū dñi sub abiathar p̄ncipe sacerdotū ⁊ panes ꝓpositiōis sūpsit. L. R. M. et māducauit et dedit eis qui cū ipo erāt. quos. M L. nō licebat ei ɔmedere neq̄ his qui cū ipo erāt nisi solis sacerdotib⁹ ⁊. R. dedit ei et his qui cū ipo erāt Aut. M nō legistis q̄ in sabbis sacerdotes in tēplo sabbm violāt et sine crimie sūt? Dico aūt vobis q̄a tēplo maior est hic Si aūt sciretis q̄d est miam volo et non sacrificiū nūq̄ ɔdemnassetis innocētes Et dicebat R. eis Sabbm ꝓpter hoiem factū est ⁊ nō homo ꝓpter sabbatū Itaq̄ R. L. M. dñs ē fili⁹ hois etiā sabbati (iiij. Ca. lxiiij

De sanatione man⁹ aride. M. xij. R. iij. L.

Et. M. cū inde trāsisset factū est et in alio sabbo vt intraret in synagogā et doceret. ⁊ erat ibi hō et manus eius dextra erat arida Obseruabāt aūt scribe et pharisei si in sabbo curaret vt inuenirēt cām vñ accusarēt eū Ipe eni sciebat cogitatiōes eoꝝ Et. M. introgabāt eū dicētes Si licz in sabbis curare vt accusarēt eū Et. R. ait hoi hñti manū aridā Surge et sta. L. in mediū. Et surgens stetit Et ait ad illos ihs Interrogo vos si licet in sabbis bñ agere an male? aiam saluare an perdere At. R. illi tacebāt Ipe. M. aūt dixit eis Quis erit ex vob hō qui hēat vnā ouē etsi ceciderit hec in sabbis in foueā Nōne tenebit et leuabit eā? Quāto magis est hō melior oue? Itaq̄ licz sabbis bñfacere Et circūspiciēs. R. eos cū ira ɔtristatus sup cecitatem eorū dixit hoi Extēde manū tuā ⁊ extēdit ⁊ restituta est manus illi ⁊ sanitati. M. sic altera Ipi. L. aūt repleti sūt insipientia ⁊ colloq̄bant ad inuicē q̄dnā facerēt de ihu Exeūtes. M. āt pharisei ɔsiliū faciebāt stati. R. cū herodianis aduersus eū quō eū ꝑderent Ihs. M. aūt sciēs recessit inde ⁊ secuti sūt eū multi ⁊ curauit eos om̄es ⁊ p̄cepit eis ne manifestū eū facerēt vt adimplerēt qd dc̄m ē ꝑ ysaiā ꝓphām dicentē Ecce puer me⁹ electus quē elegi

dilectus meus in quo bñ oplacuit aie mee. ponā sp̄m meū super eū et iudiciū gētibus nūciabit ¶Non ostendet neq; clamabit neq; aliqs in plateis audiet vocē ei⁹ ¶Arūdinē quassatā non ofringet Et lumē fumigās nō extinguet donec efficiat ad victoriā iudiciū et in noīe eius gētes sperabūt Jhs. R. aūt cū discipulis suis secessit ad mare. ⁊ turba multa a galilea et iudea secuta est et ab iero solymis ⁊ ydumea et trās iordanē et q̄ circa tyrū ⁊ sydonē multitudo magna ¶Audiētes q̄ faciebat et venerūt ad eum Et dixit ihs discipulis suis vt nauicula sibi deseruiret p̄pter turbā ne cōp merēt eū ¶Multos enī sanabat ita vt irruerēt in eū vt eū tāgerēt. quotq̄t aūt habebāt plagas. et spūs imūdi cū illū videbāt. p/cidebant ei ⁊ clamabāt dicētes tu es filius dei Et vehemēt cō minabat eis ne manifestarent eū. ¶L. viij. et. xij. ¶a. lxv

De quatuor pabolis in mari. M. xiij. R iiij

ET factū. L. est deinceps Et ipe iter faciebat p ciuitates et castella p̄dicās ⁊ euāgelisans regnū dei et duodecim cū illo Et mulieres aliq̄ que erāt curate a spiritib⁹ malignis ⁊ infirmitatib⁹ Maria que vocabat magdalene de q̄ septē demonia exibant et iohanna vxor chuse p̄curatoris herodis et susāna ⁊ alie multe q̄ ministrabāt ei de facultatib⁹ suis Jn. M. illa die exiens ihs de domo sedebat sec⁹ mare Et. R. cepit iterum docere ad mare Et. M. ogregate sūt ad eū turbe multe ita vt in nauiculā ascendēs sederet in mari. R. ⁊ ois turba in litore. M. circa. R. mare sup terrā erāt Cū. L. aūt plūa turba oueniret ⁊ de ciuitatib⁹ p̄perarēt ad eū locut⁹. L. est ⁊ docebat. R. eos in pabolis multa. ⁊ dicebat illis in doctrina sua p similitudinez Audite. R. Ecce. M. exiit. L. qui seminat semiare semē suū seminās. R. ad seminandū Et L. dū semiat aliud cecidit sec⁹ viā ⁊ conculcatū est ⁊ venerūt. R. volucres celi ⁊ comederūt illud Et aliud. L. cecidit sup petrā vbi. R. nō habuit trā multā. et statī exortū est qm̄ non habebat altitudinē terre Et qñ exort⁹ est sol exestuauit et. L. natum aruit qz nō hēbat humorē et. M. eo q̄. R. nō hēbat radicē Et. L. aliud cecidit inē spinas ⁊ simul exorte spine ascēderūt. R. et creuerūt. M. ⁊ suffocauerūt. L. illud ⁊ fructū. R. nō dedit Et. L. aliud cecidit in trā bonā ⁊ ortū fecit fructū ascēdentē. R. et crescentez aliud. M. cētesimū. R. aliud sexagesimū aliud tricesimū ¶Hec L. dicens clamabat Qui hēt aures audiēdi audiat Et. R. cū eēt singu

Quamuis cōuertantur dicta triū euangelistarū nihilomin⁹ possunt intelligi varijs tēporibus fuisse repetita sicut. s. de sermone domini in monte notatū est

laris accedētes. M. discipuli interrogauerūt eū hi qui cū illo erant
duodeci. ꝑabolā exponē que. L. esset hec ꝑabola Et. M. dixerūt
ei Quare in ꝑabolis loq̄ris eis? Quib⁹. L. ipe dixit Quia. M. vo/
bis datū est nosse mysteriū regni dei. L. celoꝝ. M. Ceteris. L. aūt
qui. R. foris sūt om̄ia in ꝑabolis fiūt et. M. illis nō est datū Ido
in ꝑabolis loq̄r eis. vt. R. vidētes videāt et nō videāt et audien
tes audiāt ⁊ nō intelligāt. qr. M. vidētes nō vidēt ⁊ audiētes nō
audiūt neq; intelligūt vt adimpleat̄ in eis ꝓphetia ysaie dicētis
Auditu audietis et nō intelligetis ⁊ vidētes videbitis ⁊ non vi/
debitis Incrassatū est cor eni ꝑ l̄i hui⁹ et auribus grauit̄ audie/
rūt et oculos suos clauserūt neqñ videāt oculis ⁊ aurib⁹ audiāt
et corde intelligāt et ꝯuertant̄ et sanē eos et dimittantur. R. eis
pcc̄a Vr̄i. M. aūt bti oculi qui vidēt et aures vr̄e q̄ audiūt Am̄
q̄ꝑpe dico vob̄ qr multi ꝓphe et iusti cupierūt videre que videtis
et nō viderūt et audire q̄ auditis ⁊ non audierūt Et. R. ait illis
Nescitis ꝑabolā hāc Et quō oēs ꝑabolas ꝯgnoscetis Vos. M
āt audite ꝑabolā seminātis Est. L. āt hec ꝑabola Semē ē v̄bū
dei qui. R. seminat. v̄bū semiat Qui. L. aūt sec⁹ viā vbi. R. semiat̄
v̄bū hi. L. sūt qui audiūt Et. R. cū audierint ꝯfestim venit satha/
nas et tollit L. v̄bū de corde eoꝝ ne credētes salui fiāt Ois. M.
eni qui audit verbū regni dei ⁊ nō intelligit venit malus ⁊ rapit
qd̄ semiatū est in corde. Nā. L. qui sup̄ petrā hi sūt qui cū audie/
rint stati. R. cū gaudio suscipiūt illud Et. L. hi radices nō hñt in
R. se qr tꝑales sūt q̄a ad tp̄s credūt. deiñ orta tribulatōe ⁊ ꝑse/
cutione ꝓpter v̄bū ꝯfestim scādalizant̄ et. L. in tꝑe tentatiōis re/
cedūt. Qd̄ aūt in spinis cecidit hi sūt qui audierūt et a solicitu/
dinib⁹ seculi. M. istius et fallacia diuitiaꝝ et voluptatib⁹. L. vite
eūtes et circa. R. reliq̄ ꝯcupie introeūtes suffocant̄. L. et nō refe
rūt fructū. Qui aūt in t̄rā bonā hi sūt qui in corde bono ⁊ optio
audiētes v̄bū suscipiūt. R. L. et retinēt. L et fructū afferūt in pa
tiētia Et. M. facit. R. aliud q̄dē cētesimū Aliud aūt sexagesimū
porro aliud tricesimū Et dicebat. R. illis Nunq̄d venit lucerna
vt sub modio ponat̄ aut sub lecto? Nemo aūt accēdit lucernā et
opit eā vase aut subtus lectū ponit ꝫ sup̄ cādelabrū ⁊ intrantes
videāt lumē Nō eni est occultū qd̄ nō manifestet̄ nec abscōditū
qd̄ nō ꝯgnoscat̄ et in palā veniat Si. R. q̄s hz aures audiendi
audiat. et dicebat illis Videte ergo. L. quō et q̄d R audiat. In
qua mēsura mēsi fueritis remetiet̄ vob̄ et adñciet̄ vobis Qui M
L. R. eni hz dabit̄ ei et abūdabit Qui aūt nō habz et qd̄ habet
Scda parabola. et putat. L. se hr̄e auferet̄ ab eo Aliaz. M. ꝑabolā. M. ꝓposuit

eis dicēs Sile factū est regnū celorū homi qui semiauit semē bo
nū in agro suo Cū aūt dormirēt hoies venit inimic⁹ eius ⁊ supse
minauit zizania in medio tritici et abijt Cū aūt creuisset herba ⁊
fructū fecisset tūc apparuerūt et zizania Accedētes āt ꝯui pr̄issa
milias dixerūt ei Dn̄e Nōne bonū semē semiasti in agro tuo. vn̄
ergo hēt zizania? Et ait illis Inimic⁹ hō fecit hoc Serui āt dixe
rūt ei Vis imus et colligim⁹ ea? Et ait. Nō Ne forte colligētes
zizania eradicetis simul ⁊ triticū cū eis Sinite vtraq; crescē vsq;
ad messē Et in tpe messis dicā messorib⁹ Colligite p̄mū zizania
⁊ alligate ea in fasciculos ad ɔburendū. triticū aūt ɔgregate in
horreū meū Et dicebat. R. eis. Sic est regnū dei quēadmodū si
iaciat hō sementē in terrā ⁊ dormiat et exurgat nocte et die ⁊ se/
men germinet ⁊ increscat dū nescit ille Vltro eni terra fructificat
p̄mū herbā. deinde spicā. deiñ plenū fructū in spica Et cū ex se ꝓ
duxerit fructū stati mittit falcē qm̄ adest messis Aliā. M. pabo
lam ꝓposuit eis et. R. dicebat Cui assimilabimus regnū dei? Aut
cui pabole ɔpabimus illud? et cui. L. sile esse estimabo? Simile ē
M. regnū celoꝝ grano sinapis qđ accipiēs hō semiauerit i agro
et. L. misit in ortū suū Qđ. R. cū semiatū est in t̄ra mimū. M. q̄dē
est in oibus semib⁹ q̄. R. sūt in t̄ra et cū natū fuerit et. M. creuēit
mai⁹ est oibus oleribus Ascēdit. R. in arborē magnā. L. ⁊ fit. M
arboꝛ ⁊. R. facit ramos magnos ita. M. vt volucres celi veniāt
et habitēt in ramis ei⁹ et. R. possint sub vmbra ei⁹ hitare et volu
cres celi requieuerūt in ramis eius Aliā. M. pabolā locutus ē
eis Et. L. iteꝝ dixit Cui sile regnū dei estimabo? Simile. M. L. ē
regnū celoꝝ fermēto qđ acceptū mulier abscōdit i farine satis
trib⁹ donec fermētatū est totū Hec. M. oia locut⁹ ē ihs in pabo
lis ad turbas Et talib⁹ R. mltis pabol' loq̄bat' eis v̄bū ꝓut po
terāt audire Sine pabola aūt nō loq̄bat' eis vt. M. impleret' qđ
dictū ē p ꝓphaz dicētē Aperiā in pabolis os meū ⁊ eructuabo
abscōdita a ɔstitutōne mūdi Seorsū. R. aūt discipulis suis disse
rebat oia Tūc. M. dimiss' t̄bis venit in domū ⁊ accesser̄t discipl'i
ei⁹ ad eū dicētes. Edissere nob' pabolā zizanioꝝ agri Qui rn̄s
ait. qui semiat bonū semē est fili⁹ hois Ager āt ē mūdus. bonuz
v̄o semē sūt hi filij regni. zizania aūt sūt filij neq̄ Inimicus autē
qui semiat ea est diabol⁹. messis v̄o ɔsūmatio seculi est Messoēs
aūt sūt āgeli Sicut ergo zizania colligunt' ⁊ igni ɔburunt' Sic
erit in ɔsūmatione seculi Mittet fili⁹ hois āgelos suos ⁊ colligēt
de regno ei⁹ oia scādala id est eos qui faciūt iniq̄tatē et mittēt

Tertia parabola

Alia parabola

eos in caminū ignis Ibi erit fletus et stridor dentium Tūc iusti fulgebūt sic̄ sol in regno p̄ris eoꝝ Qui hꝫ aures audiēdi audiat

De tribus ꝑabolis in domo. M. xiij. C. lxvj.

Simile est regnū celoꝝ thesauro abscōdito in agro quē qui inuenit hō abscōdit ⁊ p̄ gaudio illi⁹ vadit et vendit vniuēsa q̄ hꝫ ⁊ emit agrū illū. Iterū sil̄e est regnū celoꝝ hoi negotiatori q̄renti bonas margaritas Inuēta āt vna p̄cio/sa margarita abijt ⁊ vēdidit oia q̄ habuit ⁊ emit eā Iteꝝ simile ē regnū celorū sagene misse in mare et ex om̄i genē pisciū ꝯgregā ti Quā cū impleta esset educētes ⁊ sec⁹ litus sedētes eleger̄t bo nos in vasa sua malos aūt foras miserūt Sic erit in ꝯsūmatiōe seculi Exibūt āgeli et sepabūt malos de medio iustoꝝ et mittēt eos in caminū ignis Ibi erit flet⁹ et stridor dentiū Intellexistis hec om̄ia? Dicūt ei etiā Ait ill̄ Ido ois scriba doct⁹ in regno ce lorū similis est hoi p̄rifamilias qui ꝓfert de thesauro suo noua ⁊ vetera Et factū est cū ꝯsūmasset ih̄s ꝑabolas istas. trāsijt inde et veniēs in p̄riam suā docebat eos in synagogis eoꝝ ita vt mi/rarētur et dicerēt Unde huic sapiētia hec et virtutes

De reprehēsione traditiōis iudeorū. M xv.

R. vij. et. L. ꝯsonat sup̄. ca. xi. Ca. lxvij.

Tunc. M. accesserūt et. R. ꝯuenerūt ad eū ab irl̄ymis. M. scribe ⁊ pharisei Et. R. cū vidissēt q̄sdā de discipulis ei⁹ cōibus manib⁹ ⁊ nō lotis māducare panē. vitupauerūt. Pharisei aūt ⁊ oēs nisi crebro lauēt man⁹ nō māducāt tenentes traditiones senioꝝ Et a foro redeūtes nisi baptisarent̄ nō come dūt Et alia multa q̄ tradita sūt illis ꝯuare baptismata calicū vr/ceoꝝ et eramentoꝝ et lectorū Et int̄rogabāt eū pharisei et scri/be dicētes Quare. M. discipuli tui trāsgrediunt̄ et. R. nō ābulant iuxta traditiōes senioꝝ? Nō. M eni lauāt man⁹ suas cū panē mā ducāt ꝫ R coibus manib⁹ māducant panē. Ip̄e. M. aūt rn̄s ait illis Quare et vos mādatū dei trāsgredimini ꝓpter traditionē vr̄am? Relinquētes. R. eni mādatū dei. tenetis traditiōes hoim et baptismata vrceoꝝ et calicū et alia sil̄ia his facitis multa Et dicebat eis Bn̄ irritū fecistis mādatū dei vt seruetis traditionē vr̄am Nā. M. de⁹ dixit et. R. moyses. Honora p̄rem tuū ⁊ matrē Et qui maledixerit p̄ri vel m̄ri morte moriat̄ Vos autē dicitis Si dixerit hō p̄ri aut m̄ri corban hoc est donū q̄dcūq̄ ex me ti/bi ꝓderit M. et nō honorificabit p̄rem suū aut m̄rem suā ⁊ R. vl

tra nō dimittitis euz quicq̄ facere pr̄i suo aut mr̄i. rescindentes verbū dei ꝑ traditionē vr̄am quā tradidistis ⁊ multa sil̄ia hmōi facitis Ipocrita. M. bñ ꝓphauit de vob ysaias dicēs Scriptū ē ꝓplus hic labijs me honorat. cor aūt ipoꝝ lōge est a me Invanū aūt et sine. M. cā colunt me docētes doctrinas ⁊ mādata hoim Et ꝯuocatis iterū. R. ad M. se turbis dixit Audite me om̄es. R. et intelligite Nō. M. qd̄ intrat in os coinq̄nat hoiez Nihil. R. est extra hoiem introiēs in eū qd̄ possit eū inq̄nare ꝫ q̄ de hoie ꝓcedūt illa sūt q̄ coinq̄nāt hoiem Siq̄s hz aures audiēdi audiat Et cū introisset in domū a turba. accedētes. M. discipuli ei⁹ int̄rogabāt. R. euz ꝑabolā. Et. M. dixerūt ei Scis qꝛ pharisei audito hoc v̄bo scādalisati sūt At ille rñdēs ait Om̄is plātatio quā nō plātauit pr̄ me⁹ celestis eradicabit̄ Sinite illos. ceci sūt et duces cecoꝝ Cecus aūt si ceco ducatū p̄stet ābo in foueā cadūt Rñs aūt petr⁹ dixit ei Edissere nob ꝑabolā hāc At ille dixit Adhuc ⁊ vos sine intellectu. sic. R. et imprudētes estis? Nō intelligitis q̄a omne extr̄nsecus introiēs in hoiem Om̄e. M. qd̄ in os intrat nō. R. pōt eū coinq̄nare qꝛ nō introit in cor ei⁹ sed in ventrē vadit ⁊ in secessū emittit̄. purgās om̄es escas. Dicebat aūt qm̄ q̄ de hoie exeūt illa coinq̄nāt hoiez que. M. aūt ꝓcedūt de ore de corde exeunt ⁊ ea coinquināt hoiez Abint⁹. R. eni de corde hoim male cogitationes ꝓcedunt homicidia. M. adulteria fornicatiōes furta fl̄a testionia blasphemie Auaricie. R. neq̄cie dol⁹ impudicicia ocl̄s mal⁹ suꝑbia stultitia Oia hec mala abint⁹ ꝓcedūt ⁊ hec. M. sūt q̄ coinq̄nāt hoiez Nō lotis āt manib⁹ māducaē ñ coinq̄nat hoiez

Vide Luc. h. s. xxx. rubricella xv

De Cananea. M. xv. R. vij. Ca. lxviij

ET. M. egressus iñ surgēs. R. secessit. M. ⁊ abijt. R. in ꝑtes M. in fines. R. tyri ⁊ sydonis. et ingressus. M. domū neminē voluit scire ⁊ nō potuit latere Et. M. ecce mlier cananea nati. R. vt audiuit de eo cui⁹ filia hēbat sp̄m imūdū egressa. M. a finib⁹ illis intrauit ⁊ clamauit. M. dicēs ei Miserē mei dñe fili dauid filia mea male a demonio vexat̄. Qui nō rñdit ei v̄bū Et accedētes eū discipuli ei⁹ rogabāt eū dicētes Dimitte eā q̄a clamat post nos Ip̄e aūt rñs ait Nō sū missus nisi ad oues que ꝑierūt dom⁹ isrl̄ At illa venit ⁊ adorauit eū et ꝓcidit. R. ad pedes ei⁹ Erat eni mulier gētilis sirofenissa genē ⁊ rogauit eū vt demoniū eijceret de filia ei⁹ dicēs. M. Dñe adiuua me. q̄ rñs ait Sine. R. M. p̄us saturari filios Nō est bonū sumē panē filioꝝ et mittere canibus At illa rñdēs dixit illi Etiā. M. dñe nā et catelli

Videtur dicere Marcus q̄ christus sanauit i domo filiam sed cōtextus iste cōcordat eū cū Math.

edũt de micis que cadũt de mensa dñorũ suoꝝ. ꝙ comedunt. R. de micis sub mensa puerorũ Tũc. M. rñdens ihs ait illi O mlier magna est fides tua fiat tibi sicut vis. ꝓpter. R. hũc ꝑmonẽ va/de. exĩt demoniũ de filia tua et sanata. M. est filia ei⁹ ex illa ho/ra Et R. cũ abĩsset domũ suã inuenit puellã sedentẽ sup lectum et demoniũ exisse

Cvĩ Ca. lxix.

De Surdo et muto sanato et multis alĩs. Ma. xv. R.

ET R. iterũ exiẽs de finib⁹ tyri venit ꝑ sydonẽ sec⁹. M. maẽ qđ ẽ inẽ. R. medios fines decapoleos et adducũt ei surdũ ꝙ mutũ ꝙ deꝓcabãt eũ vt ponat illi manũ ꝙ ponens illi manũ ꝙ apꝓhendẽs eũ de turba seorsũ misit digitos suos in auriculas eius et expuens tetigit liguã ei⁹ Et suspiciẽs in celũ ingemuit et ait Effeta qđ est adapire. et statim loqbaẽ recte Et ꝑcepit eis ne cui dicerẽt. qnto aũt eis ꝑcipiebat tãto magis pl⁹ ꝑdicabãt et de eo ãplius admirabanẽ dicẽtes Bñ omĩa fecit ꝙ surdos fe cit audire ꝙ mutos loqui Et. M. ascendẽs in mõtẽ sedebat ibi Et accesserũt ad eũ turbe multe hãtes secũ mutos et claudos debi/les cecos et alios multos et ꝓiecerũt eos ad pedes ei⁹ et cura/uit eos ita vt turbe admirarenẽ vidẽtes mutos loquẽtes ꝙ clau dos ãbulantes. cecos videntes et magnificabant deũ ĩsrael.

De Scđa refectione turbe ex septẽ panibus et paucis piscib⁹

M. xv. R. viij. Ca. lxx.

IN diebus. R. illis Cũ turba multa esset cũ ihu nec hĩrent qđ mã ducarẽt Cõuocatis discipulis suis ait illis Misereor sup turbam qr ecce iã triduo sustinẽt et ꝓseuerãt. M. mecũ. nec hñt qđ mãdu cent. et dimittere eos ieiunos nolo ne deficiãt in via Et. R. si di misero eos ieiunos in domũ suã deficiẽt in via. quidã enĩ ex eis delõge venerũt Et rñderũt ei discipuli Ũñ illos poterit qs sa/turare panib⁹ in solitudine? Ũñ. M. nob panes in deꝓto tantos vt saturem⁹ turbã tantã? Et. R. inꝛrogabat eos. qt panes habe tis? Qui dixerũt septẽ ꝙ paucos. M. pisciculos. Et ꝑcepit turbe vt discũberẽt sup ꝛrã Et. R. accipiẽs. M. septẽ panes gr̃as agẽs fregit ꝙ dabat discipulis suis vt apponerẽt. ꝙ apposuerũt turbe ꝙ dederũt. M. ꝓlo Et hẽbãt pisciculos paucos et ipos bñdixit ꝙ iussit apponi Et mãducauerũt omes. M. et saturati sũt Et sustu/lerũt. R. qđ supauerat de fragmẽtis septẽ sportas plenas Erãt aũt qui mãducauerãt R. qsi qtuor milia hoim extra. M. puulos et mulieres ꝙ dimisit. R. eos Et dimissa. M. turba ascendit in na uiculã. R. cuꝫ discipulis suis ꝙ venit. M. in fines magedon ꝑtes

R. dalmanutha

De iudeis iterū petentibus signū de celo et de fermento pharisеorū cauēdo. M. xvi. R. viij. Ca. lxxi

Et exierūt. R. et accesserūt. M. ad eū pharisei et saducei tentātes vt rogarēt eū Et. R. ceperūt inquirere cū eo q/rentes ab eo vt. M. signū de celo oñderet Ipse ille rñdēs ait illis Facto vespe dicitis Serenū erit. rubicundū est enim celū Et mane. hodie tēpestas. rutilat eni triste celū Faciem ergo celi dīiudicare nostis Signa aūt tpm nō potestis Et ingemiscēs. R. spū ait Quid generatio ista signū qrit Generatio. M. mala et a/dultera signū querit Amē. R. dico vob Non dabit generationi huic nisi. M. signū ione pphe Et relictis illis ascendit in nauim q abijt trās fretū Et cū venissēt discipuli ei⁹ trās fretū obliti sunt panes recipe Et. R. nisi vnū panē nō hēbant secū in naui Et p̄ci piebat eis dicēs Intuemini. M. R. et cauete a fermēto phīseorū et saduceoꝝ. q fermto. R. hēodis Dt. M. illi cogitabāt intra se dicentes qa panes nō accepim⁹ Quo. R. ognito. ait illis ibs Quid M. cogitatis inter vos modice fidei qz panes nō hētis? nondū R. ognoscitis nec intelligitis Adhuc cecatū hētis cor vīm? oculos hītes et nō videtis q aures hītes nō auditis Nec recorda mini qñ q̄nq; panes fregi in quinq; milia hoim. M. Et q̄t cophinos fragmētoꝝ. R. plenos tulistis? Dicūt ei duodeciz Qñ q septem panes in q̄tuor milia hoim. M. Et q̄t. R. sportas fragmentoꝝ tulistis? Dicūt ei. vij. Et dicebat eis. quō nondū intelligitis qz. M. ñ de pāe dixi vob Cauete a fermēto phariseoꝝq saduceorū Tūc intellexerūt qa nō dixerit cauendū a fermēto panū sed a doctrina phariseorū q saduceorū. Ctes. R. viij. Ca. lxxij.

De Ceco sanato qa videbat homies velut arbores ambulā/

Et veniūt bethsaidā et adducūt ei cecū et rogabāt eū vt illū tāgeret Et apphensa manu ceci. educit eū ex vicum expuens in oculos ei⁹. impositis manibus suis interrogauit eū siquid videret Et aspiciēs ait Video homies velut arbores ambulātes Deiñ iterū imposuit manus sup oculos eius et cepit videre et restitutus est ita vt clare videret oīa Et misit illū in domū suā dicēs Vade in domū tuā Etiñ in vicū introieris nemini dixeris (viij. Luc ix. Ca. lxxij

De Interrogatōe xpi quē me dicūt homies esse. Mat. xvi R.

Et ingressus. R. est ibs et discipuli eius in castella Venit aūt in ptes cesaree philippi Et factū. L. est cū sol⁹ orās et discipuli ei⁹ cuz eo et. R. in via. M. Interrogabat discipu/

pulos suos dicēs Quē. R. dicūt homies esse filiū hois. quem. L
me esse dicūt turbe? Qui rñderūt illi dicētes Alij. M. iohēz bapti
stam Alij helyā Alij vero hieremiā Alij. R. q̄si vnū de ꝓphis Alij
L. qꝛ ꝓpha vn⁹ de p̄oribus surrexit Tūc. R. dixit illis ihs Vos
M. aūt quē me esse dicitis? Rñs symon petr⁹ dixit Tu es xp̄s fi
lius dei viui Rñs aūt ihs dixit ei Btūs es symō bariona q̄a ca
ro et sanguis nō reuelauit tibi sed pr̄ me⁹ qui est in celis Et ego
dico tibi qꝛ tu es petr⁹ et sup hāc petrā edificabo ecclesiā meaꝫ
et porte inferi nō p̄ualebūt aduersus eā Et tibi dabo claues re/
gni celoꝝ Et q̄dcunqꝫ ligaueris sup terrā erit ligatū et in celis.
Et q̄dcūqꝫ solueris sup terrā erit solutū ⁊ in celis At. L. ille incre
pans eos ꝯminatus. R. est eis. ⁊ p̄cepit. M. discipulis vt nemini
dicerēt de. R. illo ꝙ ip̄e esset xp̄ūs Exinde cepit ihs docere. R.
eos ⁊ oñdere. M. discipulis suis qꝛ oporterꝫ eū ire ierlymā ⁊ mul
ta pati et. R. reꝓbari. L. a. R. sūmis senioribꝰ a scribis. M. ⁊ p̄nci
pibus sacerdotū et occidi et tertia die resurgē et. R. palaꝫ ꝟbū
loq̄bat̄ Et assumēs. M. eū petr⁹ cepit illū increpare dicēs Absit
a te Nō erit tibi hoc. qui. R. ꝯuersus vidēs discipulos ꝯminat⁹
est petro dicēs Vade retro post. M. me sathana scandalū es m̄
qꝛ nō sapis ea que dei sūt sed ea que hominū.

De Cruce baiulāda post xp̄m. M. vi. R. viij. Et cōsonat. L. .j.
xiiij. et. Luc̄. ix. Ca. lxxiiij.

Et vocata. R. turba cū discipulis suis dicebat ad om̄es
Si quis vult post me venire et. R. me sequi abneget. M
L. semet ip̄m ⁊ tollet crucē suā et sequat̄ me Qui. M. eni
voluerit. L. aiam suā saluā facere ꝑdet eā Qui āt ꝑdiderit aiam
suā ꝓpter me ⁊ euāgeliū. saluā faciet eā et inueniet. M. eaꝫ Quid
eni ꝓdest homi si vniuersū mundū lucret̄ aie ꝟo sue detrimentū
patiat̄ semet ip̄m. L. perdat et detrimentū sui faciat. Aut. M. R
quā dabit hō ꝯmutationē pro aia sua? fili⁹. M. eni hois vēturus
est in gl̄ia p̄ris sui cū āgelis suis ⁊ tūc reddet vnicuiqꝫ ꝑm opēa
sua Qui. R. eni me ꝯfessus fuerit et ꝟba mea in generatiōe ista
adultera ⁊ peccatrice. et fili⁹ hois ꝯfitebit̄ eū cū venerit in gl̄ia
p̄ris sui cū angelis suis Nā. L. qui erubuerit me ⁊ ꝑmōes meos
hūc fili⁹ hois erubescet eū cū venerit in maiestate sua et p̄ris et
sc̄oꝝ āgelorū Et. R. dicebat. L. illis Amē vere. L. dico vob̄ Sunt
M. quidā. R. L. de hic stātibus qui nō gustabūt mortē donec vi/
deant regnū. R. dei veniētis in virtute filiū. M. homis venientē
in regno patris sui.

De Transfiguratione dñi. M. xvij. R. ix. L. ix. Ca. lxxv.

Factū. L. est āt post hec vba fere dies octo post. M. dies R. sex Assūpsit ihs iterꝫ petrū Jacobū et iohez frem ei⁹ et duxit illos in montē excelsū seorsū solos R. vt oraret L. Et trāsfiguratus. M. est añ illos Et. L. fca est dū oraret spēs vultus ei⁹ altera et resplēduit. M. facies eius sic sol. vestimēta āt ei⁹ facta sūt alba ⁊ cādida splēdida. R. nimis velut nix. et q̄lia fullo nō p̄t cādida facē sup t̄rā Et. M. ecce duo. L. viri apparuerūt. M. eis moyses et helyas cū eo loquētes visi. L. in maiestate et dicebāt excessū ei⁹ quē ꝯpleturus erat in ihrl̄m Petr⁹ vero ⁊ qui cū illo erāt grauati erāt somno Et euigilātes viderūt maiestatē eius ⁊ duos viros qui stabāt cū illo Et factū est dū descēderet ab illo Rñs. M. petr⁹ dixit ad ihm Dñe p̄ceptor. L. Rabbi R. bonū. M. est R. nos. L. hic esse. si vis. M. faciam⁹ hic tria tabnacula tibi vnū moysi vnū et helye vnū Nō. R. eni sciebat quid diceret Erāt eni timore exterriti Adhuc. L. aūt illo loquēte Ecce M. nubes lucida obūbrauit eos ⁊ timuerūt. L. illis in nubē intrātibus Et. M. ecce venit vox R. de nube dicēs Hic est fili⁹ me⁹ dilectus. M. charissim⁹. R. in quo M. m̄ bene placui ipm audite Et audiētes discipuli ei⁹ ceciderūt in faciē suā ⁊ timuerūt valde Et accessit ihus et tetigit eos. dixitqꝫ eis Surgite nolite timere Et L. dū fiēt vox. leuātes. M. oculos ⁊ circūspiciētes. R. neminē. M viderūt āplius. R. nisi ihm tm̄ secū. et inuētus. L. est ihs solus Et M. descēdentib⁹. L. illis de mōte p̄cepit illis ihs dicens Nemini dixeritis visionē donec fili⁹ hois a morte resurgat Et. R. verbū cōtinuerūt apud se ꝯquirētes q̄d esset cū a mortuis resurrexerit Et tacuerūt. L. ipi et nemi dixerūt in illis dieb⁹ quicqꝫ ex illis q̄ viderāt Et interrogauerūt. M. eū discipuli ei⁹ ⁊ dicebāt Quid ēgo dicūt scribe et pharisei. R. qꝛ helyā oportet venire p̄mū Qui respondēs ait illis Helyas. M. quidē vētur⁹ est Cū venerit. R. primo restituet om̄ia. et quō scp̄tū est in filiū hois vt multa patiat̄ et ꝯtemnat̄ Dico. M. aūt vob qꝛ helyas iā venit ⁊ nō ꝯgnouerūt eū ꝫ fecer̄t in eo q̄cūqꝫ voluerūt sic. R. scp̄tū est de eo. sic. M et fili⁹ hois passur⁹ est ab eis Tūc intellexerūt discipuli quia de iohe baptista dixisset eis.

Regula ciconij de temporibus habꝫ hic locum. Marcus eniꝫ non nominat primum ⁊ vltimum diem. qꝛ fuerunt imꝑfecti.

¶ De Spū muto quē nō potuerūt curare discipuli xp̄i. M. xvij. R. ix. L. ix. Ca. lxxvi.

Factū. L. est autez in sequenti die descendentibus illis de mōte et veniēs. R ad discipulos suos occurrit illis t̄ba multa ⁊. R. vidit turbā magnā circa eos ⁊ scribas cōq̄rētes cū ill̄ Et ꝯfesti ois ꝓpl̄s vidēs ihm stupefc̄us ē ⁊ expauerūt

Monotesseron sine

Et.M.cum venisset ad turbā occurrentes.R.salutabant eum.⁊ interrogauit eos.q̄d inter vos ꝯqueritis? Et.L.ecce rñs.R.vir L.vnus.R.de turba accessit M.ad eū genib⁹ ꝓuolutus añ eum clamauit.L.dicēs Magr̄.R.attuli ad te filiū meū huc hñtē sp̄m mutū qui vbicūq; app̄henderit eū illidit eū et spumat et stridet dētibus ⁊ arescit Dñe.M.miserē filio meo q̄a lunaticus ē ⁊ male patit̄ Nā sepe cadit in ignē ⁊ crebro in aquā Magr̄.L.obsecro respice filiū meū q̄a vnic⁹ mihi est Et ecce spūs app̄hendit illum et subito clamat ⁊ elidit et dissipat eū cū spumat Et vix discedit dilaniās eū.et obtuli M.euꝫ discipulis tuis rogaui.L.⁊ dixi.R vt eijcerēt eū ⁊ nō potuerūt curare.M.euꝫ Rñdēs ihs ait O generatio incredula infidelis.L.et ꝑuersa vsq; quo ero apud vos et vobiscuꝫ.M.q̄ꝫdiu.R.vos patiar Afferte.M.huc illum ad me Adduc.L.huc filiū tuū Et.R.attulerūt eū ⁊.L.cuꝫ accederet et vidisset.R.illū statim spūs turbauit illū ⁊ elisit.L.eū demoniū et dissipauit Et.R.elisus in terrā volutabat̄ spumans Et int̄rogauit p̄rem q̄ntū tp̄is ē ex quo ei hoc accidit Et ille dixit Ab infātia et frequēter eū in ignē et in aquā misit vt eū ꝑderet.ꝫ ⁊ siq̄d potes adiuua nos misertus nostri. Jhesus autem ait illi Si potes credere.om̄ia possibilia sūt credēti Et ꝯtinuo exclamās pat̄ pueri cū lachrymis aiebat Credo dñe.adiuua incredulitatē meam Et cū vidisset ihs ꝯcurrentē turbā.cōminatus est spiritui immūdo ⁊ increpauit.M.L.eū ihus dicēs.R.Surde ⁊ mute spūs Ego p̄cipio tibi exi ab eo ⁊ amplius ne introeas in eū et exclamans.⁊ multū discerpēs eū exijt ab eo demoniū.M.Et fc̄us.R est sicut mortu⁹ vt multi dicerēt q̄a mortuus esset Jhs āt tenēs manū ei⁹ eleuauit eū et surrexit ⁊ curatus.M est puer.in illa hora sanauit.L.pueꝝ ⁊ reddidit illū p̄ri suo Stupebāt aūt om̄es in magnitudine dei.oibusq; mirātibus in om̄ibus que faciebat dixit ad discipulos suos ponite in cordib⁹ vr̄is ꝑmones istos Filius eni homis futurū est vt tradat̄ in man⁹ hoim Et.R cuꝫ introissent domū discipuli eius accesserūt.M.ad eū secreto ⁊ dixerūt ei Quare nos nō potuimus curare eū? Dixit illis ihus ꝓpter incredulitatē vr̄am Amē dico vobis Si habueritis fidem sicut granū sinapis dicetis monti huic transi hinc ⁊ transibit.⁊ nihil impossibile erit vobis Hoc.R.aūt genus in nullo pōt exire nisi in oratione et ieiunio

De Scenopheia et p̄dicatione passionis xp̄i.Mat.xvij.R ix.Luc.ix.Joh.vij. Ca.lxxvij.

ET. R. inde ꝓfecti ꝑtergrediebant ⁊. J. ãbulabat post ħ
ihs in galileã nec. R. volebat quẽq̃ scire Nõ. J. eniz vo-
lebat ãbulare in iudeã qꝛ q̃rebant eũ iudei inꝛficẽ Erat
eni in ꝓximo dies festus iudeorũ scenopheia. Dixerũt autẽ ad
eũ fr̃es eius Trãsi hinc et vade in iudeã vt ⁊ discipuli tui videãt
opa q̃ tu facis Nemo q̃ꝑpe in occulto aliq̃d facit et q̃rit ipse in
palã esse si hoc facis manifesta teip̃m mũdo Nec eni fr̃es ei⁹ cre-
debãt in eũ Dixit ergo eis ihs. tp̃us meũ nõdũ aduenit. tp̃s ãt
vr̃m semꝑ est paratũ Nõ põt mũdus odisse vos. me aũt odit. qꝛ
testioniũ ꝑhibeo de illo q̃a opa ei⁹ mala sũt. Vos ascẽdite ad
diẽ festũ hũc. ego aũt nõ ascendã ad diẽ festũ istũ. qꝛ tp̃us meũ
nõdũ impletũ est. Hec cũ dixisset ipe mãsit in galilea Cõuersan-
tibus. M. aũt eis in galilea docebat. R. discipulos suos et. M. di-
xit. R. illis ihs Filius homis tradẽdus est in man⁹ hoim et occi-
dent eũ et occisus. R. tertia die resurget At. L. illi ignorabãt ꝟ-
bum istud. ⁊ erat velatũ añ eos vt nõ sentirẽt illd̃ et. L. timebãt
R. eũ inꝛrogare de hoc ꝟbo et ꝯtristati. M. sunt vehemẽter. Vt
J. aũt ascenderũt fr̃es ei⁹ tũc ⁊ ipe ascẽdit ad diẽ festũ. nõ ma-
nifeste. ꝫ quasi in occulto Judei ergo q̃rebãt eũ in die festo. ⁊ di-
cebãt Ubi est ille? Et murmur multũ erat de illo in turba Qui-
dam eni dicebãt q̃a bonus est Alij aũt dicebãt nõ. ꝫ seducit tur-
bas Nemo tamẽ palã loquebat̃ de eo ꝓpter metũ iudeorũ Jaz
aũt die festo mediãte ascendit ihus in templũ ⁊ docebat et mi-
rabant̃ iudei dicẽtes Quõ hic lr̃as scit cũ nõ didicerit? Respon-
dit eis ihus ⁊ dixit Mea doctrina nõ est mea sed eius qui misit
me Si quis voluerit voluntatẽ ei⁹ facere ꝯgnoscet de doctrina
vtruz ex deo sit an ego a me ipo loquar Qui a semet ipo loquit̃
gloriã ꝓpriã querit Qui ãt q̃rit gloriã ei⁹ qui misit illũ. ħ verax
est ⁊ iniustitia in illo nõ est Nõne moyses dedit vob̃ legẽ. ⁊ nẽo
ex vob̃ facit legẽ? quid me q̃ritis inꝛficere Rñdit ei turba et dixit
Demonium hẽs Quis te q̃rit inꝛficere? Rñdit ei ihs et dixit eis
Unũ opus feci et om̃es miramini ꝓpterea moyses dedit vobis
circũcisionẽ. nõ qꝛ ex moyse est ꝫ ex p̃ribus Et in sabb̃o circũci-
ditis hoiem. Si circũcisionẽ accipit hõ in sabb̃o vt nõ soluat̃ lex
moysi. mihi indignamini quia totũ hoiem sanũ feci in sabbato?
Nolite iudicare ꝟm faciem sed iustum iudiciũ iudicate Dicebãt
ergo quidã ex ierosolymis Nonne hic est quẽ q̃rũt inꝛficẽ? Ecce
palam loquitur et nihil ei dicunt Nunq̃d vere ꝯgnouerũt ꝑnci-
pes qꝛ hic est xp̃us Sed hunc scimus vnde sit. xp̃s ãt cũ venẽit
nemo scit vnde sit Clamabat ergo docens in templo ihesus

et dicēs Et me scitis et vnde sim scitis et a me ip̄o nō veni sed est
ver⁹ q̄ misit me quē vos nescitis Ego aūt scio eū Etsi dixero q̄a
nescio eū ero silis vob mēdax ꝫ scio eū qꝛ ab ip̄o sū ⁊ ip̄e me misit
Querebāt ergo eū app̄hēdere et nemo misit in illū man⁹ qꝛ nō/
dū venerat hora ei⁹ De turba aūt multi crediderūt in eū Et di/
cebāt. xp̄us cū venerit nūq̄d plura signa faciet q̄ꝫ que hic facit?
Audierūt pharisei turbā murmurantē de illo hic Et miser̄t pha/
risei et p̄ncipes ministros vt app̄hēderēt eū Dixit ēgo ih̄s Ad/
huc modicū tp̄us vobiscū sū et vado ad eū qui misit me. q̄ritis
me ⁊ nō inuenietis Et vbi sū ego vos nō potestis venire Dixe
rūt ergo iudei ad seip̄os. Quo hic itur⁹ est qꝛ nō inueniem⁹ euꝫ?
Nūquid in disp̄sionē gentiū iturus est et doctur⁹ gētes? Quis ē
hic s̄mo quē dixit Queritis me ⁊ non inuenietis et vbi sum ego
vos nō potestis venire? In nouissimo aūt die magno festiuita/
tis stabat ih̄s et clamabat dicēs Si q̄s sitit veniat ad me et bi/
bat Qui credit in me sic̄ dicit sc̄ptura flumia de vētre ei⁹ fluēt aq̄
viue Hoc aūt dixit de sp̄ū quē accepturi erāt credētes in eū Nō
dū eni erat sp̄us dat⁹ qꝛ ih̄s nōdū fuerat gl̄ificatus Ex illa er/
go turba cū audissēt hos s̄mones ei⁹ dicebāt Hic ē vere ꝓp̄ha
Alij dicebāt hic est xp̄us Quidā aūt dicebāt Nunq̄d a galilea
xp̄s vēit Nōne sc̄ptura dicit qꝛ ex semie dauid. ⁊ de bethleē castel/
lo vbi erat dauid. venit xp̄us Dissentio itaqꝫ fc̄a est in t̄ba ꝓp̄t
eū. Quidā aūt ex ip̄is volebāt app̄hēdere eū ꝫ nēo misit super
illū manus Venerūt ergo ministri ad pōtifices ⁊ phariseos et
dixerūt eis illi Quare nō adduxistis eū? rn̄derūt isti Nunq̄ꝫ sic lo/
cutus est hō sic̄ hic hō loquit̄ Rn̄derūt ergo eis pharisei Nūq̄d
et vos seducti estis. Nūquid aliq̄s ex p̄ncipib⁹ ⁊ phariseis credit
in eū. ꝫ turba hec q̄ nō nouit legē maledicti sūt Dixit Nicodem⁹
ad eos Ille qui venit ad eū nocte qui vn⁹ ēat ex ip̄is Nunq̄d lex
nr̄a iudicat hoiem nisi audierit ab ip̄o p̄us ⁊ ꝯgnouerit quid fa/
ciat Rn̄derūt et dixer̄t ei Nūq̄d ⁊ tu galile⁹ es. scrutaē sc̄pturas
et vide qꝛ ꝓp̄ha a galilea nō surgit Et reuersi sūt vn⁹ q̄sq̄ꝫ in do/
mū suā

Nota q̄ Nicodemus iam venerat

De mlīere dep̄hēsa in adulterio. J. viij. C. lxxviij

Hesus aūt perrexit in montē oliueti et diluculo iterum venit in
tēplū et om̄is popul⁹ venit ad euꝫ ⁊ sedēs docebat eos Addu/
cunt autē scribe et pharisei mulierē in adulterio dep̄hensaꝫ ⁊ sta/
tuerūt eā in medio et dixerūt ei Magr̄ hec mulier mō dep̄hensa
est in adulterio In lege aūt mandauit nob dn̄s hmōi lapidare
Tu ēgo q̄d dicis Hec at dicebāt tentātes eū vt possēt accusare

eū Jhs aūt inclinās se deorsū digito scribebat in t̄ra Cū autē
pseuerarēt int̄rogātes eū erexit se et dixit eis Qui sine pcc̄o vr̄m
est. p̄m⁹ in illā lapidē mittat. Et iterū se inclinās scribebat in t̄ra
Audiētes aūt vn⁹ post vnū exibāt incipiētes a senioribꝰ ⁊ remā
sit sol⁹ et mulier in medio stās Erigēs āt se ihs dixit ei Mlr vbi
sūt q̄ te accusabant? Nemo te ꝯdemnauit? Que dixit Nemo dn̄e
Dixit aūt ei ihs. Nec ego te ꝯdemnabo. vade ⁊ āpli⁹ noli peccaē

De v̄bis christi ī gazophilatō. J. viij. C. lxxix

Terū ergo locut⁹ est eis ihs dicēs Ego suz lux mūdi. qui sequit̄
me nō ābulat in tenebris ꝫ hēbit lumē vite Dixerūt ergo ei pha
risei. Tu de te ip̄o testioniū ꝑhibes. testimoniū tuū nō est verum.
Rn̄dit ihs ⁊ dixit eis Etsi ego testioniū ꝑhibeo de me ip̄o. verū
est testioniū meū qꝛ scio vn̄ veni ⁊ quo vado. vos aūt nescit. vn̄
venio aut q̄ vado Vos ꝑm carnē iudicatis. ego aūt nō iudico
quēq̄ Etsi iudico ego. iudiciū meū verꝝ est q̄a solus nō sum sed
ego et q̄ misit me pr̄ Et i lege vr̄a scp̄tū ē q̄a duoꝝ hoim testio^m
verū est Ego sū qui testimoniū ꝑhibeo de memet ip̄o. ⁊ testimo
niū ꝑhibet de me qui me misit pr̄ Dicebāt ergo ei. Vbi est pat̄
tuus? Rn̄dit ihs Neq̄ me scitis neq̄ pr̄em meū. Si me sciret. for
sitan ⁊ pr̄ez meū sciretis Hec v̄ba locut⁹ est in gazophilatio do
cens in templo ⁊ nemo app̄hendit eū q̄a nōdū venēat hora ei⁹

De alio sermōe christi ꝓpter quē voluerūt

iudei eū lapidare Jo. viij. Ca. lxxx.

Dixit ergo iterum eis Ego vado et q̄retis me. et in pcc̄o
vr̄o moriemi. q̄ ego vado vos non potestis venire Di
cebāt ergo iudei Nūq̄d int̄ficiet semetip̄m qꝛ dicit quo
ego vado. vos nō potestis venire? Et dicebat eis Vos deorsū
estis ego de supnis sū. Vos de mūdo hoc estis ego nō sum de
mūdo hoc. Dixi ergo vob̄ q̄a moriemini in pcc̄is vr̄is Si enim
nō credideritis q̄a ego sū moriemini in pcc̄o vr̄o. Dixerūt ergo
ei Tu q̄s es? Dixit eis ihs. Principiū qui ⁊ loq̄ꝛ vobis. multa
habeo de vob̄ loqui et iudicare ꝫ qui me misit verax est ⁊ ego q̄
audiui ab eo hec loq̄ꝛ in mūdo. et nō ꝯgnouerūt q̄a pr̄ez eis di
cebat deū. Dixit ergo eis ihs. Cū exaltaueritis filiū hois tunc
cognoscetis qꝛ ego ip̄e sum et a memetip̄o facio nihil Et sic̄ do
cuit me pr̄ hec loquor et qui misit me mecū est. et nō reliquit me
soluz quia que placita sunt ei facio semper hec illo loquēte mlti
crediderunt in eum. Dicebat ergo ihs ad eos qui crediderūt ei

iudeos Si vos mānseritis in ꝑmõe meo.vere discipli mei eritis ⁊ cognoscetis veritatē ⁊ vitas liberabit vos Rñderūt ei Semen abrae sum⁹ ⁊ nemini huiuim⁹ vnq̄z.quõ tu dicis liberi eritis?Rñdit eis ihs Amē amē dico vob q̄a omis qui facit pccm.ꝺuus ē pcci.seruus aūt nõ manet in domo in eternū.fili⁹ manet in eternū Si ergo fili⁹ vos liberabit.vere libēi eritis.scio q⁹ filij abrae est.sed q̄ritis me inkficere.q⁹ ꝺmo mc⁹nõ capit in vob Ego q̄ vidi apud p̄rem loq̄r.⁊ vos q̄ vidistis apud p̄rem vr̄m faciatis Rñderūt et dixerūt ei.P̄r nr̄ abrae est Dicit eis ihs Si filij abrae estis.opa abrae facite.Nūc aūt q̄ritis me inkficere hoiem q̄ vitatē vob locut⁹ sū quā audiui a deo. hoc abrae nõ fecit Vos facitis opa p̄ris vr̄i Dixerūt ergo ei Nos ex fornicatõne nõ sum⁹ nati.vnū p̄rem hēmus deū Dixit ergo eis ihs Si deus pat̄ vr̄ esset diligeretis vtiq̄z me Ego eni ex deo ꝓcessi ⁊ veni.neq̄z eni a meipo veni ꝫ ille me misit. q̄rē loquelā meā nõ ognoscitis?q̄a nõ potestis audire ꝑmonē meū. Vos ex p̄re diabolo estis⁊ desideria p̄ris vr̄i vultis facē Ille homicida erat ab initio ⁊ in vitate nõ stetit.q⁹ nõ est vitas in eo.cū loquit̄ mendaciū ex ꝓpr̄ijs loquit̄ q̄a mēdax est ⁊ p̄r eius Ego aūt q⁹ vitatē dico nõ creditis mihi Quis ex vob arguet me de pcco?Si veritatē dico q̄re non creditis m̄?Qui est ex deo verba dei audit ꝓterea vos nõ auditis q⁹ ex deo nõ estis Rñderūt ergo iudei ⁊ dixerūt ei Nonne bñ dicim⁹ nos q̄a samaritanus es tu⁊ demoniū hēs?Rñdit ihs Ego demoniū nõ habeo ꝫ honorifico p̄rem meū ⁊ vos inhonorastis me Ego aūt nõ q̄ro gl̄iam meā.est qui q̄rat ⁊ iudicet Amē amē dico vob Si q̄s ꝑmonē meū seruauerit.mortez nõ videbit in eternū Dixerūt ergo iudei Nūc ognouimus q̄a demoniū habes Abrae mortu⁹ est ⁊ ꝓphe ⁊ tu dicis si q̄s sermonem meū ꝺuauerit mortē nõ gustabit in eternū.Nūquid tu maior es p̄re nr̄o abrae qui mortu⁹ est?et ꝓphe mortui sūt.quē tu te ipm facis?Rñdit ihs Si ego gl̄ifico me ipm gloria mea nihil ē Est p̄r meus qui glorificat me quē vos dicitis q̄a deus vester est.⁊ nõ ognouistis eū ego aūt noui eū Etī dixero nescio eū.ero similis vob mēdax sed scio eū ⁊ ꝑmonē ei⁹ seruo Abrae pat̄ vr̄ exultauit vt videret diē meū vidit ⁊ gauisus est Dixerūt ergo iudei ad eū Quinq̄ginta ānos nõdū habes ⁊ abraam vidisti?Dixit ergo eis Amen amen dico vobis anteq̄z abraam fieret ego sum Tulerūt ergo lapides vt iacerent in eum.ihus autez abscõdit se et exiuit de templo.

De Ceco nato J.ix. C.lxxxi.

Et p̄teriens vidit hoiem cecū a natitate Et int̄rogauer̄t eū discipuli sui Rabbi Quis peccauit hic an parētes ei⁹ vt cecus nasceret̄? R̄ndit ih̄s. Neq; hic peccauit neq; parētes ei⁹ ꝫ vt manifestent̄ opa dei in illo. Me oportz opari opa eius qui misit me donec dies est Venit nox qñ nemo pōt opari. q̄diu sū in mūdo lux sū mūdi Hoc cū dixisset expuit in terraz ⁊ fecit lutū ex sputo et liniuit lutū sup oculos ei⁹ et dixit ei Vade et laua in natatoria syloe qd̄ interp̄tat̄ missus Abijt ēgo et lauit et venit vidēs Itaq; vicini et qui viderāt eū p̄us quia mēdicus erat dicebāt. Nōne hic est qui sedebat ⁊ mēdicabat? Alij dicebāt q̄a hic est Alij aūt nequaq̄ sed similis ei⁹ est Ille v̄o dicebat. qz ego sū. Dicebāt ergo ei Quō apti sūt tibi oculi? R̄ndit Ille hō qui dicit̄ ih̄us lutū fecit et vnxit oculos meos et dixit m̄ Vade ad natatoria syloe et laua et abij et laui ⁊ video Dixer̄t ei Vbi est ille? Ait nescio Adducūt eū ad phariseos q̄ cec⁹ fuerat Erat aūt sabb̄m qñ lutū fecit ih̄s et apuit oculos ei⁹ Iterꝫ ergo int̄rogabāt eū pharisei quō vidisset Ille aūt dixit eis Lutū posuit mihi sup oculos ⁊ laui et video Dicebāt ergo ex phariseis quidam Nō est hic hō a deo qui sabb̄m nō custodit. Alij dicebant Quō p̄t hō pcc̄or hec signa facē Et scisma erat int̄ eos Dicūt ergo ceco iterū Tu q̄d dicis de eo qui apuit tibi oculos tuos? Ille aūt dixit qz ꝓpha est Non crediderūt ergo iudei de illo q̄a cec⁹ fuisset et vidisset donec vocauerūt pentes eius qui viderat Et int̄rogauerūt eos dicētes. Hic filius vr̄ est quē vos dicitis q̄a cecus nat⁹ est? quō ergo nūc videt? R̄nderūt ergo eis pentes ei⁹ et dixerūt Scimus q̄a hic est fili⁹ nr̄ et qz cecus natus ē. quō aūt nūc videat nescim⁹ aut q̄s apuit oculos eius nos nescimus ip̄m int̄rogate. etatē hz ip̄e de se loquat̄ Hec dixerūt pentes ei⁹ q̄a timebāt iudeos Jā eni ꝯspirauerāt iudei vt siq̄s ꝯfiteret̄ eū esse xp̄m extra synagogā fieret. ꝓpterea pentes ei⁹ dixerūt etatē habz ip̄m int̄rogate Vocauerūt ergo rursū hoiem qui cec⁹ fuerat ⁊ dixer̄t ei Da gl̄iam deo Nos scim⁹ qz h̄ hō pcc̄or ē Dixit ergo ille. si peccator est. nescio Vnū scio quia cum cecus essem modo video. Dixerūt ergo illi. Quid fecit tibi? quomō aperuit tibi oculos? Respōdit eis Dixi vob̄ iam et audistis. Quid iterꝫ vultis audire? Nūq̄d et vos vultis discipuli eius fieri? Maledixerunt ei et dixerunt Tu discipulus illius sis. nos autē moysi discipuli sumus Nos scimus quia moysi locutus est de⁹. Hunc aūt

Monocesseron sine

nescimus vñ sit Rñdit ille hō ⁊ dixit eis In hoc mirabile ē quia vos nescitis vñ sit et apuit oculos meos Scim⁹ aūt qꝛ pccores de⁹ nō audit. ꝫ siq̄s dei cultor est ⁊ volūtatē ei⁹ facit. hūc de⁹ ex/audit A seculo nō est auditū qꝛ q̄s aperuit oculos ceci nati. nisi esset hic a deo nō poterat facē quicq̄ Rñderūt ⁊ dixerūt ei In pccis nat⁹ es totus ⁊ tu doces nos? et eiecerūt eū foras Audi/uit ihs qꝛ eiecerūt eū foras ⁊ cū inuenisset eū dixit ei Tu credis in filiū dei? Rñdit ei ⁊ dixit Quis est dñe vt credā in eū Dixit ei ihs. Et vidisti eū ⁊ qui loquit̄ tecū ipe est At ille ait. Credo dñe Et ꝓcidēs adorauit eū. Et dixit ei ihus In iudiciū ego veni in hūc mūdū vt qui nō vidēt videāt. et qui vidēt ceci fiāt Et audie rūt ex phariseis qui cū ipo erāt. ⁊ dixerūt ei. Nunq̄d et nos ceci sum⁹? Dixit eis ihs si ceci essetis nō hr̄etis pccm Nūc vero qꝛ di citis qꝛ videmus pccm vr̄m manet Jo. x. Ca. lxxxij.

De sermone christi Ego sū pastor bonus

AMen Amē dico vob qui nō intrat ꝑ hostiū in ouile ouiū sed ascēdit aliūde ille fur est ⁊ latro Qui autē intrat per hostiū hic pastor est ouiū. huic ostiari⁹ apit ⁊ oues vocē ei⁹ audiūt et ꝓprias oues vocat noiatim ⁊ educit eas Et cuꝫ ꝓ/prias oues emiserit vadit añ eas. ⁊ oues illū sequunt̄ qꝛ sciūt vo cem ei⁹ Alienū aūt nō sequunt̄ ꝫ fugiūt ab eo q̄a non nouerunt vocē alienoꝝ Hoc ꝓuerbiū dixit eis ihs Illi aūt nō ꝯgnouerūt q̄d loq̄ret̄ eis Dixit ergo eis iteꝝ ihs Amē amē dico vob quia ego sū hostiū ouiū Om̄es quotq̄t venerūt fures sūt et latrones sed nō audierūt eos oues Ego sū hostiū. per me siq̄s introierit. saluabit̄ et ingredieť ⁊ egredieť ⁊ pascua inueniet. ꝑfur āt nō vēit nisi vt furet̄ et mactet ⁊ ꝑdat Ego veni vt vitā hēant et abūdā/tius hēant Ego sū pastor bon⁹. bonus pastor dat aiam suam ꝓ ouib⁹ suis Mercenarius āt et qui nō est pastor cui⁹ nō sunt oues ꝓprie. videt lupū venientē ⁊ dimittit oues et fugit ⁊ lup⁹ rapit ⁊ dispgit oues Mercenari⁹ āt fugit qꝛ m̄cenari⁹ ē ⁊ nō ꝑtiet ad eū de ouib⁹ Ego sū pastor bon⁹ ⁊ ꝯgnosco meas ⁊ ꝯgnoscunt me mee Sic̄ nouit me pr̄ et ego agnosco pr̄em ⁊ aiaꝫ meā pono ꝓ ouib⁹ meis Et alias oues hēo q̄ nō sūt ex h̄ ouili et illas oꝑtet me adducere et vocē meā audiēt et fiet vnū ouile ⁊ vn⁹ pastor ꝓptēa me pr̄ diligit q̄a ego pono aiaꝫ meā ⁊ iteꝝ sumā eā Nēo tollit eā a me ꝫ ego pono eā a me ipo. ꝑtātē hēo ponendi aiam

meā et ptātem habeo iterū sumēdi eā Hoc mādatū accepi a patre meo Dissentio itez facta est inter iudeos ꝓpter sermōes hos Dicebāt āt multi ex his Demoniū habet et insanit. q̄d eū audi/tis? Alij dicebāt hec verba nō sūt demoniū habētis Nunq̄d demoniū potest cecorū oculos aperire.

De solutione didragmatis. M. xvij R. lx.

Capitulū. lxxxix.

ET. R. venerūt capharnaū et cū venissēt. M. capharnaum accesserūt qui didragma accipiebāt ad petrū. et dixerūt ei Magr̄ vester ñ soluit didragma. Et ait Etiā. Et cū intrasset i domū. ꝓuenit eū ihs dicēs Quid tibi videt simō? Reges terre a q̄bus accipiūt tributū vl̄ censū. a filijs suis an ab alienis? Et ille dixit Ab alienis. Et dixit ei ihs Ergo liberi sūt filij Vt āt nō scādalizemus. Vade ad mare et mitte hamū. et eū piscē qui ꝓmus ascēderit tolle et apto ore ei⁹. inuenies staterē. illū sumēs da eis pro me et te.

De cōtentione discipulorū quis eorū videretur esse maior et de doctrina xp̄i. M. xviij. R. ix. L. ix.

NIlla. M. hora intrauit L. in eos cogitatio q̄s eoz videret esse maior Vt ihesus vidēs cogitatiōes cordis eoz. cū. R. domi esset interrogabat eos. Quid i via tractabatis? At illi tacebāt Siq̄dē i via inter se disputauerāt. quis esset illoz maior. Accesserunt. M. discipuli ad ihesuz dicētes Quis putas maior est in regno celoz? Et. R. residens vocauit duodeci. et ait illis Siquis vult primus esse. erit oim nouissimus et omniū minister Et. M. aduocās ihs puerū accipiēs. R. apphēdit. L. et statuit. M. eū secus se in medio M. eoz Quē. R. cum cōplexus esset. ait illis Amē. M dico vobis Nisi cōuersi fueritis et efficiamini sicut paruuli nō intrabitis in/regnum celorum Quicunq̄ ergo humiliauerit se sicut paruulus iste. hic maior est in regno celorum Et qui susceperit. vnū puerum talē in nomie meo. me suscipit Et. R. quicūq̄ me suscepit nō solū me suscipit sed eū qui misit me Nā qui minor. L. ē inter vos oēs. hic maior est Qui. M. aūt scādalizauerit vnū de pusillis istis minimis qui in me credūt expedit. bonū. R. est ei magis vt. M suspē datur mola asinaria in collo eius et demergat in ꝓfundū maris Ve mūdo a scandalis Necesse est eni vt veniāt scādala: verūtñ

ve homi illi p quē scādalū venit Si.M.aūt.R.man⁹ tua scādali/
sat te abscide eā et pīce abs te Bonū.R.est tibi debilē vel clau/
dū.M.introire in vitā q̄z duas manus vel duos.M.pedes hītē
mitti q ire in gehēnā ignē.M.eternū inextinguibilē.R. vbi ver
mis eoz nō mozīt et ignis nō extinguīt Et si pes tuus scandali/
'at te.amputa illum.bonū est tibi claudū intrare in vitā eternaz
q̄z duos pedes hītez mitti in gehennā ignis inextinguibilis vbi
vermis eorū nō mozīt et ignis nō extinguīt Et.M.si oculus tu⁹
scādalisat te crue eū q pīce abs te Bonū:R.est tibi lusco cū.M
vno oculo vitā intrare regnū.R dei q̄z duos oculos hītē mitti
in gehennā ignis vbi vmis eorū nō mozīt et ignis nō extinguīt
Oīis eni victima igne salīt et oīis victima sale salīt Bonū ē
sal qō si sal insulsū fuerit in quo illud odietis?habete in vob sa
lem.et pacē habete inter vos Videte.M.ne otemnatis vnuz ex
his pusillis Dico eni vobis q̄a āgeli eoz in celis semp vident fa
ciem pris mei qui in celis est.venit eni filius hois saluare quod
pierat Quid vobis videt?Si fuerint alicui centū oues.errauerit
vna ex eis.Nōne relinq̄t nonagintanouē in mōte et vadit q̄rere
eā que errauerat.Et si cōtigerit vt inueniat eā Āmē dico vobis
quia gaudet sup eā magis q̄z sup nonagintanouē que nō erra/
uerūt Sic nō est volūtas ante patrē vestrū q̄ in celis est vt pcat
vnus de pusillis istis. Ca.lxxxv.

De correptione fraterna.M.xviii.L.xvii

Attēdite vobis si.M.aūt peccauerit in te frater tu⁹ Vade
et corripe increpa.L.illū inē.M.te et ipm solū Si audie/
rit te et pīam.L.egerit.dimitte illi.lucratus.M.es frem
tuū Et.L.si septies in die peccauerit in te et septies in die ad te
uersus fuerit dicēs penitet me dimitte illi Si.M.aūt nō te audi
erit adhibe tecū adhuc vnū vel duos vt in oze duoz testiuz vel
triū stet oīe verbū.q si nō audierit eos dic eccie Si aūt q eccle/
siam nō audierit sit tibi sicut ethnicus et publican⁹ Āmē dico vo
bis q̄cunq̄z alligaueritis sup terrā.erūt ligata et in celis q q̄cūq̄z
soluerītis sup terrā erūt soluta et in celis Iterz dico vobis q̄a si
duo ex vob ɔsenserint sup terrā de oīi re quācūq̄z petierint fiet
illis a pre meo qui in celis est.vbi eni sunt duo vel tres ogregati
in nomie meo ibi sū in medio eorū. Tūc accedēs petrus ad eum
dixit Dīne q̄tiēs peccabit in me frater me⁹ q dimittā illi: Usq̄z
septies?Dixit illi ihs.Nō dico tibi vsq̄z septies sed vsq̄z septua/
gies septies.

De seruo nequā cui omne debitū dimissū fuerat M.xviij. Ca.lxxxvi.

Ideo assimilatū est regnū celoꝝ homi regi qui voluit rōnem ponere cū seruis suis Et cū cepisset rōnez ponere. oblatus est ei vn⁹ qui debebat decē milia talēta Cū aūt nō hr̄et vñ redderet. iussit eū dñs venūdari et vxorē eius et filios et om̄ia q̄ hēbat et reddi Procidēs āt ꝑu⁹ ille rogabat eū dicēs. Patiētiā habe in me et om̄ia reddā tibi Misertus aūt dñs serui illi⁹. dimisit eū. et debituz dimisit ei Egressus aūt seruus ille inuenit vnū de ꝯseruis suis q̄ debebat centū denarios ⁊ tenēs suffocabat eū dicēs Redde qd̄ debes Et ꝓcidēs ꝯseruus ei⁹ rogabat eū dicēs Patiētiā habe in me et om̄ia reddā tibi. Ille aūt noluit sed abijt et misit eum in carcerē donec redderet debitū Vidētes aūt ꝯserui eius que fiebant cōtristati sūt valde. et venerūt et narrauerunt dño suo oīa que facta fuerāt Tūc vocauit illū dñs suus ⁊ ait illi Serue neq̄z om̄e debitū dimisi tibi qm̄ rogasti me Nonne ergo oportuit et te misereri cōserui tui sicut et ego tui misertus sū? Et iratus dñs ei⁹ tradidit eū tortorib⁹ quo ad vsq̄z redderet vniuersū debitū Sic et pater meus celestis faciet vobis si nō remiseritis vnusq̄sq̄z fr̄i suo de cordibus vestris.

De illo qui eijciebat demonia et nō sequebatur xp̄m. R.ix. L.ix. Ca.lxxxvij.

Rñdens. L. autē illi. R. Iohes dixit Preceptor. L. magr̄. R. vidimus quendā in nomie tuo eijcientē demonia et ꝓhibuim⁹ eū qꝛ nō sequit̄ te nobiscū Et ait ad illos ihs Nolite ꝓhibere Nemo est qui faciat v̄tutē in nomine meo ⁊ possit cito male loq̄ de me Qui. R. L. eni nō est aduersū vos pro vob̄ est Quisq̄s. R. eni vobis potū dederit calicē aq̄ frigide in noie meo quia xp̄i estis Amen dico vobis non perdet mercedē suā.

De aduētu christi in fines iudee ⁊ q̄ discipuli nō timeāt eos qui occidūt corpus nec vult xp̄us diuidere hereditatē. M.xviij. et sup̄. x. R.x. L.xij. Ca.lxxxviij.

Et. M. factū. L. est cū ꝯsūmasset sermones istos ihs inde exurgens et migrauit. M. a galilea ⁊ venit in fines iudee trās iordanē et secute sūt eū turbe multe Et ꝯueneṙt. R. iterū turbe ad eū et curauit. M. eos ibi et. L. sicut ꝯsueuerat iterū docebat eos Multis aūt turbis circūstantibus ita vt se inuicē cō

culcarēt cepit dicere ad discipulos suos Attēdite a fermēto pha riseoꝝ qđ est ypocrisis Nihil aūt opertū est qđ nō reuelēt neqꝫ absc̄ditū qđ nō sciatur qm̄ que in tenebris dixistis.in lumie di cētur⁊ qđ in aure locuti estis in cubilib⁹.p̄dicabīt in tectis Dico aūt vob amicis meis ne ₹reamini ab his qui occidunt corpus et post hoc nō hñt āplius q̄d faciāt Ostendā aūt vobis quē timea/ tis.timete eū qui postqꝫ occiderit hꝫ ptātem mittere in gehennā Ita dico vob hūc timete Nōne q̄nqꝫ passeres veneūt asse.M.di pondio.L.et vn⁹ in illis nō est in obliuione cor̄ā deo nō.M.cadit R.in terrā sine p̄ris vr̄i voluntate?ꝫ⁊ capilli capitis vr̄i oēs nu merati sūt Nolite g⁹ timē multis passerib⁹ meliores.M.pluris.L estis vos.dico.J.aūt.M.vobis quicūqꝫ me ꝺfessus fuerit cor̄aꝫ hoibus et fili⁹ homis cōfitebīt eū cor̄ā āgelis dei Qui aūt nega uerit me cor̄ā hoibus denegabīt cor̄ā āgelis dei Et oīs q̄ dic verbū in filiū hois remittet illi Si aūt in sp̄m sc̄m blasphemaue rit nō remittet ei Cū aūt inducent vos in synagogas et ad ma gistratus et ptātes nolite soliciti esse qualit aut q̄d rñdeat.l.aut quid dicatis.sp̄us eni sc̄us docebit vos in ipa hora q̄d oporte/ at vos dicere. Dixit autē illi quid̄ de turba Magr̄ dic fr̄i meo vt diuidat mecū hēditatē Et dixit ei hō q̄s me ostituit iudicē⁊ di/ uisorē sup vos: Dixitqꝫ ad illos Videte et cauete ab oī auari tia q⁊ nō in abūdantia cuiusqꝫ vita eius est ex his que possidet.

De diuite habēte fructū abundantiā ⁊ ne discipuli soliciti sint. Luc.xij. Ca.lxxxix

Dixit aūt similitudinē ad illos dicēs homis cuiusd̄ diuitis vberes fructus ager attulit et cogitabat intra se dicens quid faciā q⁹ non hēo quo ogregē fruct⁹ meos?Et dixit hoc faciā destruā horrea mea et maiora faciā et illuc ogregabo oīa q̄ nata sūt mihi et bona mea et dicā aie mee Anima mea hēs multa bona posita in annos pl̄imos.requiesce omede bibe epulare Dixit aūt illi de⁹.stulte hac nocte repetēt aiam tuā a te. que aūt parasti cuius erūt? Sic est qui sibi thesaurizat et nō est in deū diues.dixitqꝫ ad discipulos suos Jđo dico vob Nolite so liciti esse aie vr̄e q̄d māducetis neqꝫ corpi vr̄o quid vestiamini. Anima enim plus ē q̄ꝫ esca.et corpus plus q̄ꝫ vestimentū.Consi derate coruos q⁊ nō seminant neqꝫ metūt. q̄bus non est cellariū neqꝫ horreū et deus pascit illos.quanto magis vos estis pluris illis? Quis āt vestrū cogitans p̄t ad staturā suā adīcere cubitū

Multa que h̄ po nuntur sunt posi ta s̄ sentēt̄ialiter vel etiā in verbis in sermone domi ni in monte.

vnū? Si ergo neq; qd minimū est potestis q̄d de ceteris soliciti estis? Cōsiderate lilia agri quō crescūt. nō laborāt. neq; nent. Dico aūt vob q̄a nec salomon in om̄i gl̄ia sua vestiebat sicut vnū ex istis Si aūt fenū qd hodie in agro est et cras in clib anū mittitur de⁹ sic vestit. q̄nto magis vos pusille fidei? Et vos nolite q̄rere q̄d māducetis aut q̄d bibatis et nolite in sblime tolli. Hec eni om̄ia gētes mūdi q̄rūt. pr̄ aūt vr̄ scit qm̄ his indigetis Verūtamē p̄mū q̄rite regnū dei ⁊ hec om̄ia adijcient vobis Nolite timere pusillus grex qr ꝯplacuit pr̄i vr̄o vob dare regnū Vendite que possidetis et date elemosynā Facite vobis sacculos q̄ nō veterascūt. thesaur nō deficientē in celis. quo fur non appropiat. neq; tinea corrūpit. Vbi eni thesaur⁹ vester ē ibi ⁊ cor vr̄m erit Dicebat aūt ad turbas Cū videritis nubē orientē ab occasu stati dicitis nimbus venit et ita fit Et cū austrū flantē dicitis qr estas erit et ita fit. Ipocrite faciē celi et t̄re nostis ꝓbare. hoc aūt tp̄s quō nō ꝓbatis? Quid aūt et a vobis ip̄is nō iudicatis qd iustū est? Cum autē vadis cū aduersario ad p̄ncipē in via da operā liberari ab illo ne forte trahat te apud iudicē. ⁊ iudex tradat te exactori et exactor mittat te in carcerē Dico tibi quia nō exies inde donec etiā nouissimū minutū reddas:

De galileis occisis ⁊ de ficulnea L. xiii. C. xc

Aderāt aūt quidā illo tp̄e nūciantes illi de galileis q̄ruz sanguinē pilat⁹ miscuit cū sacrificijs eoꝝ Et rn̄dens dixit illis. Putatis q̄ hi galilei p̄ oib⁹ galileis pcc̄ores fuerūt q̄a talia passi sūt Nō. Dico vob. ꝫ nisi pn̄iam egeritis simlr oēs ꝑibitis. Sic̄ et illi. xviij. sup q̄s cecidit turris in syleā ⁊ occidit eos Putatis qr et ip̄i debitores fuerūt p̄ter oēs hoies habitātes in ihrl̄m Nō. Dico vobis. sed si non pn̄iam egeritis om̄es silr ꝑibitis Dicebāt aūt hāc silitudinē Arborē fici hēbat quidā plantatā in vinea sua et venit q̄rēs fructum in illa et nō inuenit Dixit aūt ad cultorē vinee Ecce anni tres sūt exquo veni q̄rēs fructū in ficulnea hac. ⁊ nō inuenio Succide ergo illā. vt q̄d etiā terrā occupat? At ille rn̄dens dixit illi Dn̄e dimitte illam et hoc āno vsq; dū fodiā circa illā et mittā stercora. et siquidem fecerit fructū. bene Sin aūt in futurū succides eam.

De muliere incuruata. L. xiii. Ca. xci.

Erat aūt in synagoga eoꝝ docēs sabbatis Et ecce mulier

Monotesseron siue

que habebat ſ̄m infirmitatis ānis decē et octo et erat inclinata nec oīno poterat ſurſū reſpicere Quā cū⁹ videret ih̄s vocauit ad ſe et ait illi Mulier dimiſſa es ab infirmitate tua. ⁊ impoſuit illi man⁹ et p̄feſtim erecta eſt et gl̄ificabat deū R̄ndēs aūt archi ſynagog⁹ indignās q⁹ ſabbo curaſſet ih̄s· dicebat turbe ſex dies ſūt in q̄b⁹ oportet opari. in his g⁹ venite et curami et ñ in die ſabbi R̄ndit aūt ad illū dñs et dixit Ypocrite vnuſq̄ſq⁹ vr̄m ſabbo nō ſoluit bouē ſuū aut aſinū a p̄ſepio ⁊ ducit adaquare? ihanc autē filiā abrae quā alligauit ſathanas ecce decē⁊ octo ānis nō opor tuit ſolui a vinculo iſto in die ſabbi? Et cū hec dicēt. erubeſcebāt oēs aduerſarij ei⁹. et oīs p̄plus gaudebat in vniuerſis q̄ gl̄iose fiebant ab eo. (dimittere. M. xix. R. x. L. xvi Ca. xcij.

De increpatione iudeoꝝ an liceat vxorē

ET. M. acceſſerūt phariſei tentātes eū atq⁹ dicētes Si licz homi dimittere vxorē q̄cunq⁹ ex cā? Ait. R. ille r̄ndēs ait Quid vobis p̄cepit moyſes? Qui dixerūt. Moyſes p̄mi ſit libellū repudij ſcribē et dimittere Qui. M. r̄ndens ait illi. Non legiſtis q⁹ qui fecit hoiem ab initio creature. R. maſculū. M. R. ⁊ feminā fecit eos de⁹ Et dixit p̄pt̄ hoc relinquet hō p̄rem ⁊ mr̄ez et adherebit vxori ſue et erūt duo in carne vna. Itaq⁹ iā nō ſūt duo ꝫ vna caro Q̄ ergo de⁹ diunxit hō nō ſepet Dicūt. R. illi Quid. M. ergo moyſes mādauit dari libellū repudij et dimittē? Ait illis Q̄m. M. R moyſes ad duriciā cordis vr̄i p̄miſit vob⁹ di mittere vxores vr̄as. et ſcripſit vobis p̄ceptū iſtud Ab initio. M. aūt nō fuit ſic Et. R. in domo iterꝫ diſcipuli ei⁹ interrogauerūt eū Et ait illis Dico. M. aūt vobis q⁹. M. R. quicūq⁹ dimiſerit vxorē ſuā niſi ob fornicationē. et aliā duxerit mechat. et. R. adulteriū omittit ſup eā. et. R. qui. L. dimiſſā a. L. viro duxerit mechat. Et ſi vxor dimiſerit virū ſuū et alij nupſerit mechat. Dicūt: M. ei diſ cipuli eius Si ita eſt cā hois cū vxore nō expedit nubere Qui di xit Nō omnes capiūt verbū iſtud ſed quibus datū eſt Sūt eni eunuchi qui de mr̄is vtero ſic nati ſunt Et ſunt eunuchi qui facti ſūt ab hominib⁹ Et facti ſūt eunuchi qui ſe ipos caſtrauerūt vel eunuchiſauerūt p̄pter regnū celorū Qui poteſt capere capiat

De parvulis oblatis. M. xix. R. x. L. xviij

Ca. xciij.

TUnc. M. oblati. R. ſūt ei puuli infātes. L. vt L. tāgeret. R eos et man⁹. M. imponēt et orarēt Q̄. L. cū⁹ viderent

discipuli increpabāt. L. M. illos et cominabant. R. offerentibus Quos cū vidisset indigne tulit. Jbs. L. aūt ouocās illos dixit M eis. R. Sinite. M R. L. puulos venire ad me et nolite phibē eos taliū est enī regnū celoꝝ Et dixit. R. Amē. R. dico. L. vob quicū qz nō accepit regnū vt puer nō intrabit in illud Et complexans il/los et imponēs manus sup eos bñdicebat illos Et. M. cū impo suit eis manus abīt inde.

De filio prodigo. L. xv. Ca. xciiij.

Erant aūt appropinquātes ei publicani et pcōres vt au dirent illū Et murmurabāt scribe et pharisei dicētes ḡa hic pcōres recipit et manducat cū illis Et ait ad illos pabolā istā dicēs Quis ex vobis hō qui habz centū oues etsi p diderit vnā ex illis Nōne dimittit nonagintanouez in deserto et vadit ad illā que perat donec inueniat illā? Et cū inuenerit illaz imponit in humeros suos gaudēs et veniēs domū cōuocat ami cos et vicinos dicēs illis Congratulamini mihi qz inueni ouem meā que perat Dico vob qꝫ ita erit gaudiū in celo sup vno pec catore pñiam agēte qz sup nonagintanouez iustis qui non indi gent pñia Aut que mulier hns dragmas decē etsi pderit dra/gmā vnā Nōne accendit lucernā. et euertit domū et qrit diligēt donec inueniat? Et cū inuenerit ouocat amicos q vicinos dicēs Congratulamini mihi qz inueni dragmā quā pderā Jta dico vobis gaudiū erit āgelis dei sup vno pcōre pñiam agente. Dixit aūt ihc quidā habuit duos filios. et dixit adolescentior ex illis pr̄i P̄r da mihi portionē sbstantie que me otingit Et diuisit illis sbam Et nō post multos dies ogregatis oibus adolescētior fi/lius pegre pfectus est in regionē lōginquā et ibi dissipauit sbam suā viuēdo luxuriose Et postqz oīa cōsūpsisset facta est fames valida in regiōe illa q ipe cepit egere et abīt q adhesit vni ciuiū regionis illi⁹ et misit illū in villā suā vt pasceret porcos Et cupi/ebat ventrē suū implere de siliquis quas porci manducabant et nemo illi dabat Jn se aūt reuersus dixit Quāti mercenarij in do mo pr̄is mei abūdāt panib⁹. q ego hic fame pereo? Surgā ibo ad p̄rem meū q dicā illi P̄r peccaui in celū et cora te. et iā nō sum dignus vocari fili⁹ tuus. fac me sicut vnū de mercenarijs tuis Et surgēs venit ad p̄rem suū Cū aūt adhuc longe esset. vidit illum p̄r suus et mia motus est Et occurrēs cecidit sup collū ei⁹ q oscu latus est eū Dixitqz ei filius. P̄r peccaui in celū et coram te. iaz nō sum dignus vocari filius tuus Dixit aūt p̄r ad seruos suos Cito

pferte stolā pmā et induite illū et date ānulū in manu ei⁹ et cal/ciamēta in pedes eius et adducite vitulū saginatū et occidite et mādūcemus et epulemur qz hic fili⁹ meus mortu⁹ erat et reuixit pierat et inuētus est Et ceperūt epulari Erat aūt filius ei⁹ senior in agro Et cū veniret q approp̄inq̄ret domui q audiuit sympho niā et chor.et vocauit vnū de puis.et inkrogauit q̄ hic eēnt Is q̄z dixit illi frater tuus venit et occidit p̄ tu⁹ vitulū saginatū qz saluū illū recepit Indignat⁹ est aūt et nolebat introire P̄ ergo illi⁹ egressus cepit rogare illū At ille rñdens p̄ri suo dixit Ecce tot ānis seruio tibi et nūq̄z mādatū tuū p̄teriui et nunq̄z dedisti mihi edū vt cū amicis meis epularer.sed postq̄z hic filius tuus q̄ deuorauit sbam suā cū meretricib⁹ venit.occidisti illi vitulū sagi/natū At ipe dixit illi fili tu semp mecū es et omnia mea tua sunt epulari aūt et gaudere oportebat.qz frater tuus hic mortu⁹ ēat et reuixit.perierat et inuentus est.

¶ De Adolescente querente quid faciēdo vitā possiderz.M xix R.x.Lu.xviij. Ca.xcv.

Hñt.M.inde ibs q.R.cū ingressus esset in via Et ecce.M vn⁹ pnceps.L.p̄curens.R.et accedēs.M.genu.R.flexo añ eū inkrogabat.L.et rogabat.R.illū dicēs Magr̄.M. bone.R.q̄d.L.boni.M.faciēdo.L.vitā eternā possidebo Dixit ei ibs Quid.M.me inkrogas de bono? Unus est bon⁹ de⁹ Nēo R.L.bonus nisi sol⁹ deus Si M.aūt vis ad vitaz ingredi serua mādata.Precepta.R.L.nosti? Dixit.M.illi Que? Ibs aūt dixit illi Nō.M.homicidiū.R:L.facies Nō adulteraberis Nō facies furtū.Nō falsū testioniū dices.Ne.R.fraudē feceris.Honora M R.L.p̄ez tuū et mr̄ez tuā Diliges.M.primū tuū sic te ipm Di xit illi adolescens Hec.M.omnia.R.custodiui.L.a iuuētute mea Quid.M.adhuc mihi deest Ibs.R.aūt intuitus est eū dilexit eū Quo.L.audito ibs ait Adhuc vnū tibi deest Si vis.M.p̄fectus esse vade et.M.vende.R.L.oīa q̄ habes et da paupib⁹ et ha bebis thesaurū in celo et veni et seq̄re me.Cum.M.aūt audisset adolescēs vbū.otristat⁹ in vbo abiit.M.R.tristis.M.et merēs R.Erat M.R.eni hns mltas possessiōes.q diues.L.valde Vi/dēs āt ibs tristē factū ait discipul⁹ M.suis.R.Quā.R.L.difficile q̄ pecuniā hnt in regnū dei intrabūt Amē.M.dico vob qz diues difficile intrabit in regnū celoz Discipuli.R.aūt obstupescebant in vbis eius At ibs rursus rñdens ait illis Filioli q̄z difficile est confidētes i pecunijs in regnū dei introire Et iterū.M.Dico vob facilius.M R.L.est camelū p foramē acus trāsire q̄z diuitez in/

trare in regnū celoꝝ.in regnū.R.L.dei Duditis.M.aūt his dixi
puli mirabanť valde.Quidā.R.qui.L.hoc audiebant magis
admirabanť dicētes.M.R.L.ad se ipos.R.et.L.q̄s.M.pōt salu⁹
fieri?Et intuēs.R.M.illos ihs ait illis Apd.M.hoies ꝺ impossi
bile est sed apud deū oīa possibilia sūt.que.L.impossibilia sunt
apud homies. possibilia sūt apud deū

De interrogatione petri Ecce nos reliq̄mus oīa quid ergo
erit nobis.M.xix R.x.L.xviij. Ca.xcvi.

Tunc.M.rñdens petrus cepit.R ei dicere Ecce.M.nos
R.reliq̄mus.M.oīa et secuti sum⁹ te.q̄d.M.ergo ēit no
bis Rñdens.R.ihs ait eis.L.Amē.M.dico vob q̄ vos
qui secuti estis me in regeneratiōe cū sederit fili⁹ hois in sede ma
iestatis sue.sedebitis et vos sup sedes duodeci iudicantes duo/
decim ębus isrl'Et oīs qui reliq̄rit domū.R.L.vel frēs aut so
rores aut p̄rem aut matrē aut vxorē aut filios aut.M.agros.R
L.p̄pter.M.nomē meū.p̄pter.R.me et p̄pter euāgeliū et.L.p̄ē
regnū dei.cētuplū.M.accipiet.mlto.L.plura nūc.R.i hoc.L.tpe
domos frēs et sorores et se et mr̄em et filios et agros cū p̄secu/
tōib⁹ et.R.in seculo futuro vitā eternā possidebit.M. Multi R.
M.aūt p̄mi erūt nouissimi et nouissimi.primi.

De operarīs in vineā missis.M.xx. Ca.xcvij.

Simile est regnū celorum hoi p̄ifamilias qui exīt p̄mo
mane oducere oparios in vineā suā Cōuentione āt fca
cū oparīs ex denario diurno misit eos in vineā suā Et
egressus circa horā ętiā vidit alios stātes in foro ociosos ⁊ di
xit illis Ite et vos in vineā meā et q̄d iustū fuerit dabo vob.illi
āt abierūt Iterꝝ aūt exīt circa horā sextā et nonā ⁊ fecit silr Cir
ca vndecimā ho exīt et inuenit alios stātes et dic illis Quid hic
statis tota die ociosi?Dicūt ei q⁊ nēo nos cōduxit Dicit ill' Ite
et vos in vineā meā Cū sero factū esset dicit dns vinee procura
tori suo. Voca oparios et redde illis mercedē incipiēs a nouissi
mis vsq; ad primos Cum venissent ergo qui circa vndecimam
horam venerant acceperunt singulos denarios Veniētes autē
et primi arbitrati sunt q̄ plus essent accepturi Acceperūt autem
et ipi singulos denarios Et accipientes murmurabāt aduersus
patrem familias dicentes ihi nouissimi vna hora fecerunt ⁊ pa/
res illos nobis fecisti qui portauimus pondus diei et estus?At
ille respondēs vni eorū dixit Amice non facio tibi iniuriā Nōne
ex denario conueniśti mecum.tolle q̄d tuū est ⁊ vade Volo aūt
et huic nouissimo dare sic̄ et tibi Aut nō licz mihi facē q̄d volo?

An oculus tu⁹ neq̄ est qꝛ ego bonus sū. Sic erūt nouissimi p̄mi et p̄mi nouissimi Multi sūt eniꝫ vocati pauci vero electi.

De interrogatione facta christo si pauci fiant salui et ꝙ herodes q̄rebat eū occidere L. xiij. Ca. xcviij.

Et ibat per ciuitates et castella docens et iter faciens in ihrl̄m Ait aūt illi quidā. Dn̄e si pauci sūt qui saluantur? Iterꝝ aūt dixit ad illos Cōtendite intrare per angustā portā qꝛ multi dico vob̄ q̄rent intrare ⁊ nō poterūt. Cū autē intrauēit pr̄familias et clauserit hostiū incipietis foris stare ⁊ pulsare hostiū dicētes Dn̄e aperi nobis. ⁊ rn̄dēs dicet vob̄ Nescio vos vn̄ sitis Tūc incipietis dicere. māducauim⁹ corā te ⁊ bibim⁹ et in plateis nr̄is docuisti et dicet vob̄ Nescio vos vn̄ sitis. Discedite a me om̄es oparij iniq̄tatis. ibi erit fletus et stridor dētiū Cū videritis abraā et ysaac et iacob et om̄es ꝓph̄as in regno dei. vos aūt expelli foras Et venient ab oriente et occidēte ⁊ aq̄lone et austro et accūbent in regno dei Et ecce sūt nouissimi qui erāt p̄mi. et sūt p̄mi qui erāt nouissimi In ip̄a aūt die accesserunt quidā phariseorū dicētes illi Exi et vade hinc herodes vult te occidere Et ait illis Ite ⁊ dicite vulpi illi Ecce eijcio demonia ⁊ sanitates ꝑficio hodie et cras et tertia die cōsumor Verūtamē oportet me hodie et cras et sequēti die ābulare q̄a nō capit ꝓphetā perire extra hierusalem

De ydropico sanato et de exhortatione xp̄i ad humilitatē L. xiiij. Ca. xtix.

Et factū est cū intraret in domū cuiusdā p̄ncipis phariseorū sabb̄o māducare panē. et ip̄i obseruabāt eū Et ecce homo quidā ydropicus erat ante illū Et rn̄dēs ih̄s dixit ad legisp̄itos et phariseos dicēs Si licet sabb̄o curare? At illi tacuerūt. Ip̄e vero apprehensū sanauit eum ac dimisit: Et respondēs ad illos dixit Cuius vestrū asinus aut bos in puteum cadet et nō cōtinuo extrahet illum die sabbati? Et nō poterant ad hoc rn̄dere illi. Dicebat aūt et ad inuitatos ꝑabolā intēdēs quomō p̄mos accubitus eligerēt dicēs ad illos Cū inuitat⁹ fueris ad nuptias nō discumbas in p̄mo loco ne forte honoratior te sit inuitatus ab illo. ⁊ veniēs qui te et illū vōuit dicat tibi Da huic locū et tūc incipias cū rubore nouissimū locū tenē Sꝫ cū vocat⁹ fueris vade ⁊ recūbe in nouissimo loco vt cuꝫ venit q̄ te inuitauit dicat tibi Amice ascende sup̄ius. tūc erit tibi gl̄ia corā

simul discūbentibus. quia omnis qui se exaltat humiliabit⁊ qui se humiliat exaltabitur.

De vocādis pauperibus ad cōuiuiū et parabola de cena magna Luc̄ xiiij. C.c.

Dicebat aūt et ei qui se inuitauerat Cū facis prādiū aut cenaz noli vocare amicos tuos neqꝫ fr̄es tuos neqꝫ cognatos neqꝫ vicinos diuites ne forte et ip̄i te reinuitent et fiat tibi retributio Sed cū facis ꝯuiuiū voca paupes debiles claudos cecos et btūs eris q̄a nō hn̄t retribuere tibi. retribuetur eni tibi in resurrectione iustoꝝ. Hec cū audisset quidā de simł discūbentib⁹ dixit illi Btūs qui māducat panē in regno dei At ip̄e dixit Homo quidā fecit cenā magnā et vocauit multos Et misit seruū suū hora cene dicere inuitatis vt venirēt qꝛ iā parata sūt om̄ia Et ceperūt simul om̄es se excusare Primus dixit illi. Villā emi et necesse habeo exire et videre illā. rogo te habe me excusatum Et alter dixit Juga boū emi q̄nqꝫ et eo ꝓbare illa. rogo te habe me excusatū Et alius dixit Vxorē duxi et ideo nō possum venire Et reuersus seruus nūciauit hec dn̄o suo. Tūc iratus paterfamilias dixit seruo suo Exi cito in plateas et vicos ciuitatis et paupes et debiles eecos et claudos introduc huc Et ait ꝑu⁹ Dn̄e factū est vt imperasti. et adhuc locus est. Et ait dn̄s seruo. Exi in vias et sepes et cōpelle intrare vt impleatur domus mea Dico aūt vobis ꝙ nemo virorū illorū qui vocati sunt gustabit cenam meam. (Ca.ci.

Si fuerit hec eadem parabola cū ista que ponitur .j. Math. xxij. ca. Greg. relinquit sub dubio dicēs ꝙ mauult alieno intellectui vl' sensui cedere q̄ꝫ contentioni deseruire. et dat moduz concordādi si dicatur eadez. vide

De odiēdis ꝑentibus ꝓpt̄ christū . L. xiiij

Erant aūt turbe multe cū eo et ꝯuersus dixit ad illos Si quis venit ad me et nō odit pr̄em suū et mr̄em et vxorez et filios et fr̄es et sorores. adhuc aūt ⁊ aīam suā nō pōt meus esse discipul⁹ Et qui nō baiulat crucē suā et venit post me nō pōt meus esse discipul⁹. Quis eni ex vob̄ volens turrim edificare Nonne p̄us sedens cōputat sumptus qui nc̄arij sūt si hēat ad ꝑficiendū. ne postea q̄ꝫ posuerint fūdamentū et nō potuit ꝑficere om̄es qui vidēt incipiāt illudere ei dicētes qꝛ hic hō cepit edificare et nō potuit ꝯsūmare? Aut q̄s rex iturus ꝯmittere bellum aduersus aliū regem Nōne sedēs p̄us cogitat si possit cum decē milib⁹ occurrere ei qui cū viginti milib⁹ venit ad se? Alioq̄n adhuc illo lōge agēte legatōez mittēs rogat ea q̄ pacis sūt Sic

r̄go oīs ex vob̄ q̄ nō renūciat oībus q̄ possidet nō p̄t meus esse discipulus. Bonū est sal Si aūt sal euanuēit in quo cōdiet̄? neq̄ in terrā neq̄ in sterquilinium vtile est sed foras mittet̄ Qui habz aures audiendi audiat.

De villico iniq̄tatis. L.xvj. Ca.ij.

Dicebat āt et ad discipulos suos. Hō quidā erat diues qui hēbat villicū et hic diffamat' est apud illū q̄si dissipasset bona ip̄ius. ⁊ vocauit illum et ait illi. q̄d hoc audio de te? Redde rōem villicationis tue Jā eni nō poteris vltra villicare Ait aūt villicus intra se. q̄d faciā q̄r dn̄s meus aufert a me villicationē? Fodere nō valeo mēdicare erubesco Scio q̄d faciam. vt cuz amotus fuero a villicatione recipiant me in domos suas Cōuocatis aūt singl̄is debitoribus dn̄i sui dicebat primo. q̄ntū debes dn̄o meo? At ille dixit. centū cados olei Dixitq̄z illi Accipe cautionē tuā ⁊ sede cito scribe q̄nq̄ginta Deinde alio dixit Tu v̄o q̄ntū debes? Qui ait Cētū choros tritici Ait illi Accipe lr̄as tuas et scribe octoginta Et laudauit dn̄s villicū iniq̄tatis q̄r prudēter fecisset. q̄a filij hui' seculi prudētiores filijs lucis in generatione sua sūt Et ego vobis dico. Facite vob̄ amicos de māmona iniq̄tat̄. vt cū defeceritis r̄cipiāt vos in et̄na tab̄nacl̄a Qui fidel̄ ē in mimo ⁊ in maiori fidelis ē. ⁊ q̄ in modico iniqu' ē et in maiori iniqu' ē. Si g° in iniquo māmona fideles nō fuistis q̄d vr̄m est quis credet vob̄? Etsi in alieno fideles nō fuistis q̄d vestrū est. q̄s dabit vobis. Nemo seruus potest duobus dn̄is seruire. aut eni vnū odiet ⁊ alterū diliget aut vni adherebit ⁊ alter̄ ꝯtemnet. Nō potestis deo seruire et māmone. Audiebāt aūt oīa hec pharisei q̄ erāt auari et deridebāt illū Et ait illis Vos estis qui iustificatis vos corā hoībus. De' autē nouit corda vr̄a. q̄a q̄d hoībus altū est abominatio est apud deū Lex ⁊ ꝓp̄he vsq̄z ad ioh̄em Ex eo regnū dei euāgelisat̄ ⁊ om̄is in illud vim facit. Facili' est ei celū et terrā p̄terire q̄z de lege vnū apicē cadē. Omnis qui dimittit vxorē suā et ducit alterā mechat̄ et qui dimissaz a viro ducit mechatur.

De diuite epuloue L.xvj. Ca.iij.

Homo quidaz erat diues et induebatur purpura ⁊ bisso et epulabat̄ quotidie splēdide Et erat quidā mendicus nomie lazarus qui iacebat ad ianuā eius vlceribus plenus cupiēs saturari de micis que cadebāt de mēsa diuitis ⁊ nēo

illi dabat. sed et canes veniebant et lingebāt vlcera eius. Factuz
est aūt vt moreret mendic⁹ et portaret ab angelis in sinū abrae.
Mortuus est aūt et diues et sepultus est in inferno. Eleuans āt
oculos cū esset in tormentis. vidit abraam alonge. et lazarū in si
nu eius. Et ipse clamās dixit. Pater abraam miserere mei. ⁊ mit
te lazarū vt intingat extremū digiti sui in aquaz et refrigeret lin
guā meā qz crucior in hac flāma. Et dixit illi abraam. Fili recor
dare qz recepisti bona in vita tua. et lazarus similiē mala. Nunc
āt hic consolat. tu vo cruciaris. Et in his omnib⁹ inter nos⁊ vos
chaos magnū firmatū est vt hi q̄ volūt hinc transire ad vos nō
possint neq; inde huc trāsmeare. Et ait. rogo te g⁹ pr̄ vt mittas
eū in domū patris mei. habeo eniz quinq; fratres vt testet illis
ne⁊ ipsi veniāt in locū hūc tormentoz. Et ait illi abraā Habeāt
moysen et pphetas. audiant illos. At ille dixit Nō pater abraā
ꝫ siquis ex mortuis ierit ad eos. penitentiā agent. Dit āt illi. Si
moysen⁊ pphetas nō audiūt neq; siquis ex mortuis resurrexerit
credent

De petitione discipulorū vt augeat eis fides. L. xvij. Ca. liij

Et dixerūt apli dño. Adauge nobis fidem. Dixit āt dns
Si haberetis fidē sic granū sinapis. diceretis huic arbo
ri moro. eradicare et explantare in mare. ⁊ obediret vob
Quis āt vestrū habens seruū arantem aut oues pascentē qui re
gresso de agro dicit illi statim. transi recūbe. et dicat ei Para q̄
cenem et precinge te. et ministra mihi donec manducē et bibam.
et post tu manducabis ⁊ bibes? Nunq̄ gratiaz habet seruo illi
quia fecit que sibi imperauerat? Non puto. Sic et vos cū feceri
tis omnia que precepta sūt vobis. dicite. serui inutiles sumus q̄
debuimus facere fecimus.

De encenijs quādo voluerūt ihesū lapidare

(iudei. J. x. Ca. v.

Facta sunt āt encenia in hierosolymis et hyems erat. Et
ambulabat ihesus in templo in porticu salomonis. Circū
dederunt ergo eū iudei. et dixerunt ei. Quousq; aiaz no
strā tollis? Si tu es christ⁹ dic nob palam. Rñdit eis ihus Loq̄r
vob⁊ nō creditis. Opera q̄ ego facio in nomine patris mei hec
testimoniū perhibent de me. sed vos non creditis quia nō estis
ex ouibus meis. Oues mee vocem meam audiunt et ego agno
sco eas et sequuntur me et ego vitam eternam do eis et nō peri
būt in eternū. et non rapiet eas quisq; de manu mea. Pr̄ me⁹ q̄

vedit mihi malus oibus est et nemo ꝑt eas rape de manu ꝑris mei Ego et ꝑr vnū sum⁹ Sustulerūt ego lapides iudei vt lapidarēt eū. Rñdit eis ihs Multa bō opa oñdi vob ex ꝑre meo. ꝓpter qđ hoꝝ opus me lapidatis? Rñderūt ei iudei ꝓpter bonū opus nō lapidam⁹ te ꝫ de blasphemia ꝙ qꝝ tu hō cum sis. facis teipm deū Rñdit eis ihs Nōne scꝑtū est in lege vra Ego dixi dīj estis Si illos dixit deos ad qs sermo dei fc̄us ē ꝙ nō ꝑt solui scꝑtura quē ꝑr sāctificauit ꝙ misit in mundū vos dicitis qa blasphemat. qꝝ dixi filius dei sū Si nō facio opa ꝑris mei nolite credē mihi Si āt facio etī mihi nō vultis credē. opib⁹ credite. vt cognoscatis et credatis qꝝ in me est pater et ego in ꝑre Querebant ergo eū apꝑhendere et exiuit de manib⁹ eoꝝ Et abīt iterū trans iordanē in eū locū vbi erat iohs ꝑmū et mānsit illic Et multi venerūt ad eū et dicebāt quia iohs quidē signū fecit nullū Omnia autez quecūqz dixit iohes de hoc. vera erant et multi crediderūt in eū

Potuisset hic fieri vna partitio ꝓncipalis quoniam inchoat occasio ꝓma vice passionis

Incipiūt preambula passionis domini de

suscitatione lazari Jo.xi Ca.vi.

Erat aūt quidā languēs lazarus a bethania de castello marie ꝙ marthe sororū ei⁹ Maria aūt erat q̄ vnxit dñm vnguēto ꝙ extersit pedes ei⁹ capillis suis cui⁹ fr̄ lazarus infirmabat Miserūt ergo sorores ei⁹ ad eū dicētes Dñe ecce quē amas infirmatur Audiēs aūt ihs dixit eis Infirmitas hec nō est ad mortē ꝫ pro glia dñi vt gl̄ificet filius dei per eaz Diligebat aūt martham ꝙ sororē eius mariā et lazarū Vt ergo audiuit qa infirmabat tūc quidē mānsit in eodē loco duob⁹ diebus. deīn post hec dīc discipulis suis Eam⁹ in iudeā iterꝝ Dicūt ei discipuli Rabbi nūc q̄rebant te iudei lapidare et iterū vadis illuc? Rñdit ihs Nōne. xij. horę sūt diei? si qs ābulauerit in die nō offendit qa lucē huius mūdi videt Si aūt ābulauerit in nocte. offendit. qa lux non est in eo Hoc ait Et p⁹ hoc dicit eis. Lazarus amic⁹ nr̄ dormit ꝫ vado vt a sōno exuscitē illū Dixerūt ergo discipuli ei⁹ Dñe si dormit salu⁹ erit Dixerat aūt ihs de morte ei⁹ Illi aūt putauerūt qꝝ de dormitione somni diceret Tūc ergo dixit ihesus manifeste. lazar⁹ mortuus ē ꝫ gaudeo ꝓpter vos vt credatis qa nō erā ibi ꝫ eam⁹ ad eū. Dixit ergo thōs q̄ dicit didimus ad cōdiscipulos. Eam⁹ et nos et moriamur cū eo. Venit igit ihs ꝙ inuenit eū quatuor dies in monumēto iā hñtē Erat aūt bethania iux̄ ierosolimā q̄si stadijs. xv. Multi aūt ex iudeis venerāt ad mar

tham et mariam vt ꝺsolarent eas de fratre suo. Martha aũt vt audiuit qz ihesus venit. occurrit ei. Maria aũt domi sedebat. ¶Dixit aũt martha ad ihesum. ¶Dñe si fuisses hic. frater meus non fuisset mortuus. ℟ et nunc scio. qz quecunqz poposceris a deo dabit tibi deus. ¶Dicit illi ihesus. Resurget frater tu⁹. ¶Dicit ei martha. Scio qz resurget in resurrectione in nouissimo die. ¶Dicit ei ihesus. Ego sum resurrectio et vita. qui credit in me etiamsi mortu⁹ fuerit viuet. Et omnis q̃ viuit et credit in me. non morietꝫ in eternuz. Credis hoc? ¶Ait illi. Vtiqz dñe. Ego credidi qz tu es christus filius dei viui qui in hunc mundũ venisti. Et cũ hec dixisset. abĳt et vocauit mariam sororẽ suã silentio dicens. Magister adest. et vocat te. Illa aũt vt audiuit. surrexit cito et venit ad eũ. Nondu enim venerat ihesus in castellũ. ℟ erat adhuc in illo loco vbi occurrerat ei martha. Judei igitꝫ qui erant cũ ea in domo et ꝺsolabantꝫ eaz cũ vidissẽt mariã qz cito surrexit q exĳt. secuti sũt eã dicẽtes qz vadit ad monumẽtũ vt ploret ibi Maria ergo cuz venisset vbi erat ihs Videẽs cũ cecidit ad pedes eius et dixit ei ¶Dñe si fuisses hic frater me⁹ nõ fuisset mortu⁹ Jhs aũt vt vidit eã plorantẽ et iudeos qui venerãt cũ ea plorãtes. fremuit spũ et turbauit semetipm et dicit vbi posuistis eũ? ¶Dicũt ei ¶Dñe veni q videz lachrymatus est ihs ¶Dixerũt ergo iudei Ecce quõ amabat eũ Quidã aũt ex ipis dixerũt Nõ poterat hic qui oculos ceci nati aperuit facere vt et hic nõ moreretꝫ Jhs ergo rursũ fremẽs in semetipso venit ad monumẽtũ Erat aũt spelũca q lapis suppositus erat ei Dit ihs Tollite lapidẽ ¶Dicit ei martha sororꝛ eius qui fuerat mortuus ¶Dñe iã fetet. q̃triduan⁹ eni ẽ. ¶Dicit ei ihesus Nõne dixi tibi si credideris videbis gloriã dei. Tulerũt ergo lapidẽ Jesus autẽ eleuatis sursũ oculis dixit Gras tibi ago pater qñ audisti me. ego autẽ sciebã quia semp me audis sed ꝓpter populum qui circũstat dixi vt credãt quia tu me misisti Hec cum dixisset voce magna clamabat Lazare veni foras. et statim ꝓdĳt qui fuerat mortu⁹ ligatus manus q pedes institis Et facies illius sudario erat ligata. ¶Dicit ei ihs: soluite eũ q sinite abire Multi ergo ex iudeis qui venerãt ad mariã q viderãt q̃ fecit crediderunt in eum Quidã aũt ex ipis abierũt ad pharizeos q dixerũt eis q̃ fecit ihs

¶De cõspiratione facta cõtra ihesũ et eius egressu i effrem J.ĳ.

Monotesseron sine

Collegerũt ergo põtifices et pharisei cõciliũ. et dicebant Quid facim⁹ q̃a hic homo multa signa facit. si dimitti/mus eũ. sic om̃es credent in eũ. ⁊ venient Romani et tollent nr̃m locũ et gentẽ. Unus aũt ex ip̃is cayphas noĩe cũ esset pontifex anni illi⁹ dixit eis Vos nescitis quicq̃ nec cogitatis q̃ expedit vobis vt vnus moriat̃ hõ pro ꝓpl̃o. et nõ tota gẽs ꝑeat Hoc ãt a semet ip̃o nõ dixit. sed cũ esset põtifex ãni illius ꝓphauit q̃a iesus moritur⁹ erat pro gente et nõ tm̃ pro gente sed vt filios dei qui erãt dispsi ɔgregaret in vnũ Ab illo ẽgo die cogitauerũt vt int̃ficerẽt eũ Jesus aũt iã nõ in palã ambulabat apud iudeos sed abijt in regionẽ iuxta desertũ in ciuitatẽ que dicitur Effrem et ibi morabat̃ cũ discipulis suis Et abierũt multi ierosolimã de regione ante pascha vt sanctificarẽt seip̃os Querebãt ergo ih̃m et colloq̃bant̃ ad inuicẽ in tẽplo stãtes Quid putatis q̃a nõ venit ad diẽ festũ? Dederãt ãt põtifices et pharisei mandatũ vt siquis cognouerit vbi sit indicet vt apprehendãt eũ.

De ascẽsu ih̃u ĩ ierusalẽ. M. xx. R. x L. xviij Ca. viij.

Quãuis sub vn̄o contextu ponant̃ sequẽtia quasi fuerit vnicus ascensus christi in hierusalem tamen ꝓbabilius ẽ fuisse diuersos cursus et recursus christi ĩ quibus facta sequuntur vt magister ĩnic. de ly. notat

Erãt. R. aũt in via ascẽdẽtes in hierosolymã. ⁊ p̃cedebat illos iesus. et stupebant. et sequentes timebant. Et. M. ascendens. M. iesus hierosolymam assumpsit iterũ. R. duodecim. M. R. discipulos. L. suos secreto cepit. R. eis dicere que essent ei ventura. Et. M. ait R. illis. L. Ecce nos ascendimus hierosolymã et ɔsũmabunt̃ oĩa que scripta sunt ꝑ ꝓphetas de filio hominis. Tradet̃ M. R. enim principibus sacerdotũ ⁊ scribis ⁊ senioribus. R et ɔdemnabunt. M. R. eum morte. et tradẽt. M. R illũ gentibus ad illudendũ et flagellandũ et crucifigendũ. ⁊. L. conspuet̃. R Et postq̃ flagell'auerint occident eũ. et. M. tertia. R L. die resurget. Et ipsi nihil hoꝝ intellexerũt. ⁊ erat verbũ istud absconditũ ab eis et non intelligebant que dicebant̃.

De. x leprosis sanatis in via. L. xvij. Ca. ix.

Et factũ est dũ iret in hierusalem trãsibat ꝑ mediã samariam et galileã. et cũ ingrederet̃ q̃ddam castellũ occurrerũt ei decem viri leprosi. q̃ steterunt alonge. et leuauerũt vocem dicentes. Jesu preceptor miserere nostri Quos vt vidit. dixit. Jte. ostendite vos sacerdotibus. Et factũ est dũ irent mun

dati sunt. Unus aūt ex illis vt vidit qꝛ mundatus est: regressus est cū magna voce magnificans deū. et cecidit in faciez ante pedes eius gr̄as agēs. et hic erat samaritanus Rñdens aūt iesus dixit Nōne decē mūdati sūt. et nouē vbi sūt? Non est inuētus qui rediret et daret gloriā deo nisi hic alienigena. et ait illi Surge. vade quia fides tua saluū te fecit. (Luc̄. ix. Ca. x.

De nō receptione christi per samaritanos

Factū est aūt dū ꝯplerent̄ dies assūptionis ei⁹ ꝛ ip̄e faciē suā firmauit vt iret in ihrl̄m et misit nūcios añ ꝯspectum suū Et eūtes intrauerūt in ciuitates samaritanoꝝ vt pararēt illi et nō receperūt eū qꝛ facies ei⁹ erat eūtis in ihrl̄m Cuz aūt vidissēt discipuli ei⁹ Jacobus et ioh̄es dixerūt Dñe si vis dicimus vt ignis descēdat de celo et ꝯsumat eos sicut helias fecit. Et ꝯuersus increpauit eos dicens Nescitis cui⁹ spūs estis. filius homis nō venit aias ꝑdere ꝫ saluare et abierūt in aliud castellū

De petitiōe filioꝝ zebedei. M. xx. R. x. C. xi.

Tunc. M accessit ad euz mr̄ filioꝝ zebedei cum filijs suis adorās ꝛ petēs aliq̄d ab eo. q̄ dixit ei. Quid vis Et. R accedūt ad eū fllij zebedei Jaco. et ioh̄s dicētes Magr̄ volum⁹ vt q̄dcūqꝫ petierim⁹ facias nob̄ At ille dixit eis. q̄d vultis vt faciā vob̄. et dixerūt da nobis vt vn⁹ ad dexterā ꝛ alius ad sinistrā tuā sedeam⁹ in gl̄ia tua. Dit. M. illi. mr̄ Dic vt sedeāt hi duo filij mei vn⁹ ad dexterā tuā et vn⁹ ad sinistrā tuā in r̄gno tuo. Rñdēs. M. R. aūt ih̄s dixit eis Nescitis q̄d petatis Potestis M. R. bibē calicē quē ego bibo. R. bibitur⁹. M. suz? aut baptismo R. quo ego baptisoꝛ baptisari: At. M. illi. R. dixerūt ei Possum⁹ Dit illis ih̄s. R. M. Calicē quidez meū bibetis et. R. baptismo q̄ baptisoꝛ baptisabimi. sedē. M. R. aūt ad dexterā vel sinistrā meā nō est meū dare vob̄ sed q̄bus ꝑatū est a pr̄e. M. meo. Et audiētes. M. R decē indignati sūt de duob⁹ fr̄ib⁹ iacobo. R. et Joh̄e Ih̄s. M. aūt. R. vocauit eos ad se et ait illis. Scitis. M. R. q̄a. M p̄ncipes gentiū hi. R. qui vident̄ p̄ncipari gentibus dñant̄ eis. et M. qui maioꝛes sūt ptātez exercēt in eos Nō ita. M. R. erit inter vos. sed. M. q̄cunqꝫ. R. int̄. M. vos voluerit maioꝛ. R. fieri sit. M. vr̄ minister. R. Et. R. q̄cūqꝫ voluerit inter vos p̄mus esse. erit. M R. vr̄m. M. oim. R. seruus M. R. sicut. M. filius. R. homis nō venit ministrari sed ministrare et aiam suā dare redemptōez ꝓ multis

Potuit vtrunqꝫ fieri ꝙ et mater peteret et filij. vel dicuntur petijsse quia matrem mouerāt ad petendū ideo dominus respondit eis.

De illuminatione ceci et de zacheo et de decē mnis. L. xviij. et. xix. R. x. Ca xij.

Actū. L. de. c. xviij. est aūt cum appropinq̄ret ihs iericho Cecus q̄dā sedebat sec⁹ viā mēdicās et cū audiret t̄baz p̄tereuntē int̄rogabat q̄d hoc essz Dixerūt aūt ei ꝙ ihs nazarenus trāsiret Et clamauit Jhu fili dauid miserē mei Et q̄ p̄ibāt increpabāt eū vt tacēt Jp̄e v̄o multo magis clamabat fili dauid miserē mei Stās aūt ihs iussit illū adduci ad se Et cū ap ꝓpinq̄sset int̄rogauit illū dicēs. q̄d vis vt faciā tibi? At ille dixit Dn̄e vt videā. Et ihs dixit illi. Respice. fides tua saluū te fecit. Et ꝯfestim vidit. et seq̄bat̄ illū magnificās deū Et oīs plebs vt vidit dedit laudē deo et veniūt. R. iericho Et. L. de. c. xix ingress⁹ ꝑambulabat iericho Et ecce vir noīe zache⁹ et hic erat p̄nceps publicanoꝝ et ip̄e diues. et q̄rebat videre ihm q̄s esset et nō po/terat p̄ turba qꝛ statura pusillus erat. ⁊ p̄currēs ascēdit in arbo/rem sicomoꝝ vt videret illū qꝛ inde erat trāsitur⁹. Et cū venisset ad locū suspiciēs ihs vidit illuz et dixit ad illū. zachee festinans descēde qꝛ hodie in domo tua oportet me manere ⁊ festinās des cendit ⁊ suscepit illū gaudēs in domū suā Et cū viderēt omnes murmurabāt dicētes ꝙ ad hoiem pc̄corē diuertisset Stans aūt zacheus dixit ad dn̄m Ecce dimidiū bonoꝝ meorū dn̄e do pau perib⁹ et siquid aliquē defraudaui reddo q̄druplū Ait ihus ad euz. qꝛ hodie domui huic salus fc̄a est eo ꝙ et ip̄e sit filius abrae Venit eni fili⁹ homis q̄rere et saluū facē q̄d ꝑierat Hec illis au diētibus adijciens ꝑabolaz dixit eo ꝙ ꝓpe ihrlm esset Et q̄a esti marēt ꝙ ꝯfestim regnū manifestaret̄ dixit ergo Hō quidā nobi lis abijt in regionē longinq̄z accipe regnū ⁊ reuerti Vocatis āt decē ꝑuis suis dedit illis decē mnas et ait illis Negotiamini dū venio Ciues aūt ei⁹ oderāt illū et miserūt legationē post illuz di centes Nolum⁹ hūc regnare sup nos Et fc̄m est cū rediret acce/pto regno iussit vocari ꝑuos q̄bus dederat pecuniā vt sciret q̄n/tū quisq̄z negociat⁹ esset Venit aūt p̄mus dicēs Dn̄e mna tua decē mnas adq̄siuit Et ait illi Euge serue bone qꝛ in modico fi/delis fuisti. eris ptātē hn̄s sup̄ decē ciuitates Et alt̄ venit dicens Dn̄e mna tua fecit q̄nq̄z mnas Et huic ait et tu esto sup q̄nq̄z ci uitates Et alt̄ venit dicēs dn̄e ecce mna tua quā habui repositā in sudario. timui eni te qꝛ hō austerus es tollis q̄d nō posuisti ⁊ metis q̄d nō seminasti. Dicit ei de ore tuo te iudico serue nequā. Sciebas ꝙ ego hō austerus sū tollēs q̄d nō posui et metēs q̄d

Consonat illa parabola cū illa de talentis. j. Math xxv.

nō seminaui. Et q̄re nō dedisti pecuniā meā ad mensā. et ego ve/
niens cū vsuris vtiq; exegissē illā? Et astātibus dixit Auferte ab
illo mnā et date ei qui decē mnas habz Et dixer̄t illi Dn̄e decē
mnas habet Dico aūt vobis qr om̄i habēti dabit̄ et abūdabit.
Ab eo āt qui nō hz et qd̄ hēt aufert̄ ab eo Verūtamē inimicos
meos illos qui noluerūt me regnare sup se adducite huc et int̄fi
cite ante me Et his dictis p̄cedebat ascendēs hierosolymā.

De duob⁹ cecis in egressu iericho sanatis. M. xx. R. x. Ca. xiij.

Et egrediētibus. M. illis ab iericho et ꝓficiscēte. R. eo et
discipulis eius secuta. M. est eū turba multa Et ecce duo
ceci sedētes secus viā audierūt ꝙ ihs trāsiret et clamaue
rūt dicētes Dn̄e miserere nr̄i fili dauid Fili⁹. R. aūt thymei bar/
thymeus cecus sedebat secus viā mendicās Qui cū audisset q̄a
iesus nazaren⁹ est cepit clamare ⁊ dicere. Ihu fili dauid miserere
mei. Turba. M. aūt increpabat eos vt tacerēt et ꝯminabant̄. R
multi At. M. illi magis clamabāt dicentes Dn̄e miserere nr̄i fili
dauid ⁊. R. stās. M. ihs vocauit. M. eos et vocabāt. R. cecū dicē
tes ei Animeq̄or esto Surge. vocat te Qui ꝓiecto vestimēto suo
exiliēs venit ad eū Et ait. M. ihs. R. Quid. M. vultis vt faciā vo
bis Dicūt dn̄e Raboni. R. vt. M. apiant̄ oculi nr̄i Misertus aūt
eoꝝ ihs tetigit oculos eorū Ihs āt dixit Vade fides tua te sal
uū fecit. et ꝯfestim. M. viderūt ⁊ secuti sunt eū.

Marc⁹ nominat hunc solum quia famosior erat. vel nō esset improbabile dicere ꝙ alia sit historia marci alia mathei. sicut diuersis vicibus potuit Ihs egrede iericho et sanare nunc duos. nunc vnum cecū Ideo suppleat h̄ intelligētia lectoris moduz loquēdi nunc ad vnum nunc ad duos

De alabastro vnguenti. M. xxvi. R. xiiij. J. xij. Ca. xiiij.

Ihesus. J ergo añ sex dies pasche venit bethaniā vbi fuerat la/
zarus mortu⁹ quē suscitauit ihs Fecerūt aūt ei cenā ibi in R. do
mo simonis leprosi et martha. J. ministrabat. lazarus vero erat
vn⁹ ex discūbentibus Et. R. cum discūberet veniēs. R. M. mulier
maria. J. accepit librā vnguēti nardipistici p̄ciosi ⁊ vnxit pedes
ihu ⁊ extersit capillis ei⁹ pedes ihu Et. R. fracto alabastro effu/
dit sup caput ip̄ius recūbentis. M. ⁊ dom⁹. J. repleta ē ex odore
vnguēti Erant. R. aūt quidā indigne ferentes intra semet ip̄os
discipuli. M. et dicētes. R. Vt q̄d ꝑditio hec vnguēti facta ē? Di
xit. J. ergo vn⁹ ex discipulis suis iudas scariothis qui euz erat
traditurus Quare hoc vnguentū nō venit trecentis denarijs et
datū est egenis? Poterat. R. eni vnguentū istud venūdari mlto
M. R. plus q̄z trecētis denarijs et dari paupib⁹ Dixit. J. āt hoc
nō qr de egenis ꝑtinebat ad eū ꝫ q̄a fur erat et loculos hn̄s. ea
q̄ mittebant̄ portabat ⁊ fremebāt. R. in eā Sciēs. M. autez ihs
ait illis Sinite. L. illā vt in diē sepulture mee seruet illd̄ Quid mo

Non ē hec historia de qua lucas s̄. c. vij. et tres euangeliste loquuntur per rememorationem dū hoc referūt primo die azimorum.

Potest saluari h̄ ꝙ sol⁹ iudas murmurabat ꝑ modū quo dicunt̄ plures aliquid facere quando vnus ex eis male facit vel quia sol⁹ male mouebatur. alij pie.

lesti estis. M. huic mulieri? opus eni bonū opata est in me Semp̄ eni paupes habetis vobiscū et cū volueritis. R. poteritis eis bñ facere. me. M R. aūt. J. nō semp̄ hēbitis. qđ habuit. R. hoc fecit p̄uenit vngere corp⁹ meū in sepulturā. mittēs. M. eni hec vnguē/tū hoc in corp⁹ meū ad sepeliendū me fecit Amē. M. dico. R. vob vbicūq; p̄dicatū fuerit euāgeliū hoc in toto mūdo et q̄ hoc fecerit narrabitur in memoriā eius.

De sessione aselli. M. xxi. R. xi. J. xij. Ca. xv

Cognouit. J. ergo turba multa ex iudeis q̄ illic essz et venerūt nō ꝓpter ihm tm̄ sed vt lazarū viderēt quē suscitauit a mortuis Cogitauerūt aūt p̄ncipes sacerdotū vt ⁊ lazarū interficerēt q̄ multi ꝓpter illū abibāt ex iudeis et credebāt in ihm In crastinū aūt turba multa q̄ ꝯuenerat ad diē festū cū audisset q̄ ihs venit ierosolimā. acceperūt ramos palmaꝝ ⁊ ꝓcesserūt obuiā ei Et fc̄m. L. est cū appropinq̄sset ihs ad bethfage et bethaniā ad montē qui vocat̄ oliueti misit. M. R. duos discipulos dicēs illis Jte in castellū qđ ꝯtra vos ē In qđ. L. introeūtes statim inuenietis asinā alligatā. et pullū. L. R. asine alligatū cū ea cui nēo vnq̄z hoim sedit Soluite et adducite illū Et. L. siq̄s vos introgauerit q̄re soluitis. sic dicetis ei q̄ dñs operā ei⁹ desiderat et nc̄arius. R. est. et dñs. M. his opus hz. et ꝯfestim dimittet eos Hoc aūt fc̄m est vt adimpleret̄ qđ dictū est p̄ ꝓphām R. dicentē Dicite filie syon Ecce rex tuus venit tibi māsuetus sedens sup̄ asinā ⁊ pullū filiū subiugalis Noli. J. timere filia syon Ecce rex tu⁹ venit sedēs sup̄ pullū asine. Hec nō ꝯgnouer̄t discipuli ei⁹ p̄mū. ꝫ qñ glorificat⁹ ē ihs. tūc recordati sunt q̄ hec scripta erāt de eo et hec fecerūt ei Eūtes. M. aūt discipuli fecer̄t sic̄ p̄cepit eis ihs Et. R. inuenerūt pullū alligatū āte ianuā foris in biuio et soluerūt eū Soluētibus. L. aūt illis pullū dixerūt dñi ei⁹ ad illos. q̄d soluitis pullū At illi dixerūt sic̄. R. p̄cepit eis ihs. q̄ L. dñs eum nc̄ariū hz. R. et dimiserūt eis et adduxerūt. M. asinā et pullū et imposuerūt sup̄ eos vestimēta sua et eū desup̄ sedere fecerūt Eūte. L. aūt illo plima. M. turba strauerūt vestimēta sua in via alij aūt ramos de arboribus cedebāt et sternebant in via Turbe āt q̄ p̄cedebāt et que seq̄bant̄ clamabāt dicētes Osāna filio dauid Bñdict⁹ qui venit in noie dñi et. R. bñdictū qđ venit regnū p̄ris nr̄i dauid osāna in excelsis Et cū appropinq̄ret iam ad descensū mōtis oliueti ceperūt oēs turbe descēdentiū gaudētes laudare deū voce magna sup̄ oibus quas viderāt ꝟtutib⁹

Glos
Sequunt̄ hic euāgeliste diuersas translationes illius qđ hētur zacharie ix ꝓut eni voluit spūssanct⁹ translatōnem lxx̄ venire ad gentes ita voluit vt trāsferret ⁊ hoc videlicet ꝓ satisfactione omniū in quibus lxx̄ ꝺfecerūt ab hebraica veritate

Glo
Accipiendū est q̄ successiue sederit dominus sup̄ asinam et pullū

dicētes Benedictus.J.qui venit in nomie dñi.pax in celo⁊ gloria in excelsis Bñdictus qui venit in noie dñi rex israel Testimoniū ergo phibebat turba q̄ erat cū eo qñ lazarū vocauit de monumēto et suscitauit eum a mortuis ꝓterea et obuiā venit ei ⁊ba q⁊ audierūt eū fecisse hoc signū.Pharisei ergo dixerūt ad semet ipos Videtis q̄a nihil ꝓficim⁹ Ecce mūdus totus post eū abīt Et q̄dā.L.phariseoꝝ de turbis dixerūt ad illū Magr̄ increpa discipulos tuos Quib⁹ ipe ait Et si hi tacuerint lapides clamabūt

¶ De fletu ihu sup ciuitatē et eiectione vēdentiū.M.xxi.R.xi L. xix.T xvi.

ET.L.vt appropinq̄ret videns ciuitatē fleuit sup illā dicēs Quia si cognouisses et tu Et q̄dē in hac die tua que ad pacē tibi Nūc āt abscōdita sē ab oculis tuis.q⁊ veniēt dies in te.et circūdabunt te inimici tui vallo et circūdabūt te ⁊ coangustabūt te vndiq⁊ et ad terrā ꝓsternēt te et filios tuos qui in te sūt.et nō relinquēt in te lapidē sup lapidē eo ꝙ nō ognoueris tps visitatiōis tue.Et.R.introiuit ihrlymā Et cū.M.intrasset omota ē vniuersa citas dicēs Quis ē hic? Populi āt dicebāt Hic ē ihs ꝓpha a nazareth galilee Et itrauit ihs in tēplū dei et eiciebat oēs vēdētes ⁊ emētes in illo L. de tēplo M.et mēsas numulariox et cathedras vēdentiuz colūbas euertit et nō.R finebat vt quisq̄ trāsferret vas p tēplū. Et docebat eos dicēs Nōne.R.M.scptū est domus mea dom⁹ oīnis vocabitur cūctis.R.gētibus? Vos.M.āt.R.fecistis eam speluncā latronū Et accesserunt.M.ad eū ceci et claudi in templo ⁊ sanauit eos Videntes aūt pncipes sacerdotū mirabilia q̄ fecit⁊ pueros clamātes in templo et dicētes Osāna filio dauid indignati sūt et dixerūt ei Audis quid isti dicūt? Ihs āt dixit eis Vtiq⁊ Nūq̄ legistis Ex ore infantiū de⁹ et lactētiū pfecisti laudē Et.L.erat q̄die docēs in templo.Principes aūt sacerdotū et scribe ⁊ pncipes plebis q̄rebant illum pdere ⁊ nō inuenieb̄āt quid facerēt ei Omnis enim⁊ populus suspensus erat audiens illum.

Hec fuit eiectio secūda.licz historia scolastica videatur cū hac miscere primam. de qua s̄ Jo.ij.et miscet historiam de Nicodemo.

¶ De gentibus querētibus videre ihm et de pdicatiōe eius. J. xij.Et regressu eius in bethaniā.M.xxi.R.xi. Ca.xvij:

ERant.J.aūt gentiles quidā ex his qui ascēderāt vt adorarent in die festo sdi ergo accesserunt ad philippuz qui erat in bethsaida galilee et rogabāt eum dicentes Dñe volumus ihm videre Venit philippus et dixit andree Andreas rursū et philippus dixerūt ihu. Ihs aūt rñdit eis dicens Venit hora vt clarificet filius homis Amen amē dico vob Nisi granū

frumenti cadens in terrā mortuū fuerit ipm solū manet Si autē mortuū fuerit multū fructū affert Qui amat aiam suā pdet eam et q̄ odit animā suā in hoc mūdo in vitā eternā custodit eaz. Si quis mihi ministrat me sequat. et vbi ego sū illic q̄ minister meus erit Si quis mihi ministrauerit honorificabit eū pater meus qui est in celis Nūc anima mea turbata est. et quid dicā? ꝑpater saluifica me ex hac hora sed ꝑpterea veni in hanc horā. pater clarifica nomē tuū ak filiuz tuū. Venit ergo vox de celo q̄ clarificaui et iterū clarificabo Turba ergo que stabat et audierat dicebat tonitruū factū esse Alij dicebāt. Angelus ei locutus est. Respondit ihūs et dixit Nō ꝑpter me vox hec venit sed ꝑpter vos. Nūc iudiciū ē mūdi. nūc ꝓnceps huius mūdi eiicietur foras. q̄ ego si exaltatus fuero a terra omnia trahā ad me ipm Hoc autē dicebat significans qua morte erat moriturus Rñdit ei turba. Nos audiuimus ex lege q̄ xp̄s manet in eternū. q̄ quō tu dicis oportet exaltari filiuz homis? Quis est filius homis? Dixit ergo eis ihūs Adhuc modicū lumē in vobis est Ambulate dū lucem habetis vt nō tenebre vos oprehendāt Et qui ābulat in tenebris nescit q̄ vadit Dū lucē habetis credite in lucē vt filij lucis sitis. Hec locutus est ihs et abiit et abscōdit se ab eis Et relictis. M. illis et circūspectis. R. oībus cū iā vespa esset hora exiit in bethaniā cū. xij. foras. M. extra ciuitatē ibiq̄ māsit q̄ docebat eos de regno dei.

De ficulnea arefacta. M. xxi. R. xi. Ca. xviij

Et alia. M. die. R. cū exiret de bethania mane. M. fuertēs in ciuitatē esurijt Cūq̄z. R. vidisset alonge ficū secus. M. viā hītem. R. folia venit ad eū. M. si quid. R. forte in ea inueniret Et cū venisset nihil inuenit preter folia Non enim erat tēpus ficoꝝ Et rñdens dixit illi Nunq̄z. M. ex te fructus nascat in eternū Nō. R. amplius in eternū ex te quisq̄z fructus mādducet. Et arefacta. M. ē otinuo ficulnea Et vidētes discipuli ficum. R. aridā factā a radicibus mirati. M. sūt dicētes Quō otinuo aruit Et recordat⁹ petrus dixit ei Rabbi Ecce ficus cui maledixisti aruit Rñdens aūt ihs ait Habete fidē dei Amē. M. dico. R. vobis si habueritis fidē et nō hesitaueritis nō solum de ficulnea facietis ꝫ et si mōti huic dixeritis. tolle te et iacta te in mare ita fiet Proptēa. R. dico vob Omnia q̄cūq̄z orātes petitis credite q̄ accipietis et veniēt vob Et cū stabitis ad orandū dimittite si quid

Dicit Aug⁹ q̄ tertia die mirati sunt ita q̄ secunda die scilicet lune ficulnea fuit arefacta et nō dominica sicut alij dicunt. Et ly cō tinuo refertur ad diem precedentē

habetis aduersus aliquē vt̄ pater v̄r qui in celis est dimittat vobis peccata vestra.

De questione baptismi iohis. M.xxi. R.xi. L.xx. Ca.xix.

ET.M.cū venisset in templū factū est vna dierū docente illo populū in templo et euāgelisante cōuenerūt ꝙ accesserūt.M.ad eū docentē p̄ncipes sacerdotū ꝙ scribe.L.cū senioribus populi.M.dicentes In qua potestate hec facis? et q̄s dedit tibi hanc potestatē vt ita.R.facias? Dic.L.nobis? Respōdens.M.ibus.R.dixit.L.Interrogo vos et ego vnum sermonē quē si dixeritis mihi ꝙ ego vobis dicam in qua potestate hec facio Baptismus iohis vnde erat? De celo an ex hoibus Respōdete.R.mihi At.M.illi.R.cogitabāt.L.intra se dicētes. Si dixerimus de celo.dicet nobis quare ergo nō credidistis illi? Si aūt dixerimus ex hominibus.timemus turbā Omnes enim habēt iohannē sicut p̄phetā Et respōdētes iesu dixerunt ī Nescimus. Dit illis et ipe Neq; ego dico vobis in qua potestate hec facio

De duobus filijs quorū vnus facit voluntatē patris. M.xxi Capīm.xx.

QUid autē vobis videtur homo quidā habebat duos filios et accedens ad primū dixit. Fili vade hodie operari in vineam meā. Ille autē respōdens Nolo: postea autem penitentia motus abīt Accedens autem ad alterū dixit similiter At ille respōdens ait Eo domine.ꝙ non iuit Quis ex duobus istis fecit voluntatē patris? Dicunt Prim⁹ Dicit eis ihs Amen dico vobis quia publicani et meretrices precedēt vos in regnū dei Venit autē ad vos iohānes in via iustitie ꝙ nō credidistis ei.publicani autē et meretrices crediderūt ei. Vos aūt videntes nec penitentiā habuistis postea vt crederetis ei.

De iudice iniq̄tatis et de pharizeo et publicano. L.xviij. C.xxi.

DIcebat aūtꝙ parabolā ad illos quoniā oportet semper orare et nō deficere dicēs Judex quidā erat in ciuitate quadā qui deū non timebat et iudicē nō reuerebat Vidua aūt q̄dā erat in ciuitate illa et veniebat ad eū dicens Vindica me de aduersario meo et nolebat p multū tp̄s Post hec āt dixit intra se Etsi deū nō timeo nec hoiez.reuereor tñ qz molesta est mihi hec vidua.vindicabo eam ne in nouissimo veniēs suggillet me Dit autem dominus. Audite quid iudex iniquitatis dixit Deus āt nō faciet vindictā electorū suox clamantiū ad se

die ac nocte et patientiam hēbit in illis? Dico vob̄ q̄ cito faciet vindictā illoz. Verūtñ filius hois veniēs putas inueniet fidez sup terrā? Dixit aūt et ad q̄sdaz qui in se confidebāt tanq̄ iusti et aspnabant cetēos pabolā istā dicēs Duo homies ascenderunt in templū vt orarēt. vnus phariseus et alter publicanus Phariseus stans hec apud se orabat Deus gr̄as tibi ago q̄a nō sum sicut ceteri hoim. raptozes iniusti. publicani. adulteri. velut etiaz hic publicanus Jeuno bis in sabbo. decimas do oim que possideo Et publican⁹ alōge stās nolebat nec oculos ad celū leuare sed p̄cutiebat pectus suū dicēs Deus ꝓpicius esto mihi pc̄ori. Dico vobis. descendit hic iustificatus in domū suā ab illo. quia oñis qui se exaltat humiliabit et qui se humiliat exaltabit:

De pabola locate vinee agricolis. M. xxi. R. xñ. L. xx. Cxxñ. Lā. M. pabolā audite Cepit. R. aūt ad plebē dicere pabolaz hanc sp̄ō. M. quidā. R. L. erat. M. p̄familias qui plātauit vineā et. R. sepem circūdedit ei. q fodit in ea torcular. lacū. R. fodit et edificauit. M. turrim. et locauit eā agricol. colonis. L. Et p̄fectus est pegre. M. R. multis. L. tp̄ibus Cū. M. aūt tp̄s fructuū approp̄inq̄sset in. L. tpe vindemie misit. M. R. L seruos suos ad agricolas cultozes. L. vt de fructu vinee darēt illi Et. M. acciperent ab agricolis. R. fruct⁹. M. eius Et agricole app̄hensis ꝟuis eius aliū ceciderūt et dimiserūt. R. L. vacuuz et inanē. L. aliū. M. occiderūt. aliū ꝟo lapidauerūt Iterū misit alios ꝟuos plures ꝓzibus et fecerūt eis sic̄r. in capite. R. cedentes. L. vulnerauerūt. R. et otumelijs affecerūt. q addidit alterū mittere qui et illū vulnerātes eiecerūt Nouissime. M. autē adhuc. R. hñs vnū filiū charissimū dixit. L. dñs vinee Quid faciā? Mittā filium meū dilectū. et illum. M. R. misit ad eos nouissime. dicēs q̄ forte verebunt. L. filiū meū cū hūc viderint Quē. L. cū. M. vidissent coloni cogitauerūt intra se et dixerūt. R. ad inuicē ꝟic. M. ē. L. heres. R. venite occidam⁹ eū et hēbimus hēditatē vt. L. nr̄a sit hereditas Et. M. app̄hensuz. R. L. eum. eiecerūt eum extra vineam et occiderunt Cū ergo venerit dñs vinee quid faciet agricolis ill̄? Veniet. R. L. et p̄det colonos Malos. M. male p̄det. q vineā suam locabit alijs agricolis. qui reddent ei fructum tempibus suis Quo. L. audito dixerunt illi Absit Ille aūt respiciens eos dixit Quid ergo est hoc quod scriptum est. R. nec. M. scripturam hanc legistis Lapidem quem reprobauerunt edificantes hic factus est in caput anguli A domino factum est istud et est mirabile in oculis nostris Ideo. M. dico vobis quia auferetur a

Hoc ē intelligēdum dixisse christum vel aliquos de iudeis. Illud autē quod sequitur absit. dixerūt alij. vel ipsi oñes intellecta parabola christi.

vobis regnū dei et dabit̄ gēti faciēti fructus. L. ei⁹ Om̄is. M. q̄ ceciderit sup̄ lapidē istū ↄquassabit̄. sup̄ quē aūt ceciderit cōminuet et ↄteret eū Et cum audissēt p̄ncipes sacerdotū et pharisei parabolas eius cognouerūt ꝙ de ip̄is diceret Et q̄rentes eum tenere et. L. mittere in illū manus in illa hora timuerūt populuz quia. M. sicut ꝓp̄ham illū hēbant et relicto eo abierunt

De veste nuptiali. M. xxij. Cōsonat. L. sup̄. xiiij. cū. gl. iij. Ca. xxiij.

Et rn̄dens ih̄s dixit iterꝝ in ꝑabolis eis dicēs Sil̄e factū est regnū celoꝝ homi regi qui fecit nuptias filio suo Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias et nolebāt venire. Iterꝝ misit alios ꝟuos dicēs dicite inuitatis ecce prādiū meū paraui. thauri mei et altilia occisa et om̄ia parata vēite ad nuptias Illi aūt neglexerūt et abierūt ali⁹ in villā suā alius ad negociationē suā. reliqui ꝟo tenuerūt seruos ei⁹ et ↄtumelia affectos occiderunt Rex aūt cū audisset iratus est et missis exercitib⁹ suis ꝑdidit homicidas illos et ciuitatē illoꝝ succēdit Tūc ait ꝟuis Nuptie q̄dē parate sūt sed qui inuitati erāt nō fuerūt digni Ite ergo ad exitus viarū ⁊ quoscūqꝫ inueneritis vocate ad nuptias Et egressi serui ei⁹ in vias ↄgregauerūt om̄es quos inuenerūt malos et bonos et implete sūt nuptie discūbentiū Intrauit aūt rex vt videret discūbentes et vidit ibi hoiem nō vestitum veste nuptiali. et ait illi Amice quō huc intrasti nō hn̄s vestē nuptialē? At ille obmutuit Tūc dixit rex ministris. ligatis pedibus ⁊ manibus mittite eū in tenebras exteriores Ibi erit fletus et stridor dentiū Multi eni sunt vocati pauci vero electi.

De tributo reddendo cesari. M. xxij R. xij. L. xx. Ca. xxiiij:

Tunc. M. abeūtes pharisei ↄsiliū inierūt vt caꝑent eū in sermone. et. L. obꝟuantes miserūt insidiatores quosdam R. ex phariseis discipulos. M. suos cum herodianis. L. qui se iustos simularēt vt eū caꝑent in ꝟbo et traderent p̄ncipatui et potestati presidis. Qui. R. veniētes interrogauerūt. L. illū dicentes Magr̄. M. R. scim⁹ q̄a verax es ⁊ recte. L. dicis ⁊ doces et nō. M. est tibi cure de aliq̄ et. R. nō curas quenqꝫ ĩnō. M. eni L. respicis al's recipis personā homis neqꝫ. R. vides in faciez ꝫ L. in veritate. M. viā dei doces. Licet. L. M. nobis. R. dare tributum cesari an non dabimus. R. Considerans. L. autem dolum illorum sciens versuciam eorum et. cognita. M. ihesus nequicia eorum Dit Quid R. me tentatis ypocrite? Ostendite mihi nummisma census Afferte. R. mihi denarium. L. vt videam?

Dt.M.illi.R.obtulerũt ei denariũ Et ait illis ibs Cui⁹.M.ẽ ima go hec et supscriptio ei⁹?Cui⁹.L.habz imaginez et supscptionẽ? Et rñdẽtes.L.dixerũt ei Cesaris.M.R Tũc.M.R.ait.L.illis red/ dite ergo q̃ sũt cesaris cesari et que sũt dei deo et.L.nõ potuerũt rephendere verbũ eius coz̃ã plebe Et:M.audientes mirati sunt oñes.R.sup eo et mirati.L.sũt in rñso eius et tacuerũt.q relicto eo.R.abierunt

De muliere septẽuira.M.xxñ.R.xñ.L.xx. Co.xxv

Illo.M.die Accesserũt ad eũ saducei qui dicũt nõ esse resurre/ ctionẽ et inrogauerũt eũ dicẽtes Magr̃ moyses dixit et.R.scri/ psit.L.nob Ut.R.si.L.cui⁹.M.frater mortu⁹ fuerit et dimiserit uxoz̃ et filios nõ reliq̃rit vt.M.fr̃.R.ei⁹.L.ducat uxorẽ illius et suscitet semẽ frĩ suo Et erãt g⁹ apud nos septẽ frẽs Et p̃m⁹ uxoẽ ducta defũctus est sine.L.filijs nõ.R.relicto semine q nõ.M.hñs semẽ reliq̃t uxorẽ frĩ suo Silr̃ scds accepit.R.eã et mortuus est sine.L.filio et nec.R.iste reliq̃t semẽ et.R.terti⁹.L.silr̃.M.accepit L.eã vsq̃:M.ad septimũ et.R.acceperũt eã septẽ et nõ.L.reliq̃/ rũt semẽ et.L.mortui sũt Nouissima.M.R.oim mortua ẽ q mlier In resurrectione ergo eoz̃ cui⁹ erit uxor.si quidẽ septẽ habuerũ eã uxorem? Et rñdẽs ibs ait illis Nonne ideo erratis nescientes scpturas neq̃ ṽtutẽ dei Filij.L.hui⁹ scli nubẽt q tradunt ad nu/ ptias Illi vo qui digni habebunt scło illo q resurrectiõe ex mor tuis nõ nubẽt neq̃.M nubent.R.neq̃ L.ducũt uxores neq̃ eni vltra mori poterũt Equales.M.R.eni ãgelis sũt.et.M.sũt ãgeli dei in celo.et.L.filij sũt dei cũ sint filij resurrectionis Quia vẽo re surgũt mortui de.R.mortuis.M.Q resurgãt et moyses.L.ostẽ dit sec⁹ rubũ sic dixit dñm deũ abzaã deũ ysaac et deum iacob Nunq̃.R.legistis in libzo moysi qđ.M.dictũ est a deo dicente vobis Ego sũ de⁹ abzaã deus ysaac et de⁹iacob Deus L.M.ãt R.nõ est mortuoz̃ sed viuẽtiũ Oñes eni viuũt ei.Ios.R.ego multũ erratis Et.M.audiẽtes turbe mirabant in doctrina eius Rñdentes.R.aũt quidã scribarũ dixerũt Magr̃ bene dixisti q L. amplius nõ audebant eum quicq̃ interrogare.

De dilectiõe xpi et toto corde.M.xxñ.R.xñ.de q̃ et.L.r.C.xxvi

Pharisei.M.autem audientes q̃ silentiũ imposuit sadu/ ceis conuenerunt in vnũ Et accessit.R.vnus de scribis legis.M.doctor qui.R.audierat illos ꝯrẽtes et vidẽs q̃ bñ illis rñderit interrogauit tentãs.M.eũ Magr̃ qđ ẽ mãdatũ magnũ.R.p̃m.M.i lege.M.oim.R.Rñdit.R.ei ibs.M.q̃ p̃m oim

mãdatũ ẽ Audi israel dñs deus tuus deus vnus est Et diliges dñm deũ tuũ ex toto corde tuo et ex tota aia tua ⁊ ex tota mẽte tua et ex tota virtute tua hoc. M. est. R. p̃mũ ⁊ maximũ mandatũ Scõm aũt simile est huic Diliges primũ tuũ sicut te ipm. maius. R. horũ aliud mãdatũ nõ est In his. M. duobus mãdatis tota lex pendet et ꝓphe Et. R. ait illi scriba Magr̃ bene in veritate dixisti ꝙa vnus est deꝰ et nõ est alius p̃ter ipm ⁊ vt diligaꝫ ex toto corde et ex tota mente et ex toto intellectu et ex tota aia et ex tota fortitudine et diligere primũ tanqz scipm maius ẽ omnibus holocaustomatibus et sacrificijs Jhs aũt videns q̃ sapienꝫ respõdisset ait illi Nõ longe es a regno dei.

De quadã interrogatõne phariseorũ. L. xxij

Et alia interrogatõe cuiꝰ est xp̃s filius. M. xxij. R. xij. L. xx. C xxvij Interrogatus. L. aũt a phariseis qñ venit regnũ dei ⁊ respõdit eis et dixit Nõ venit regnũ cũ obsuatione neqz dicẽt Ecce hic aut ecce illic. Ecce enim regnũ dei intra vos est Cõgregatis. M. ãt phariseis Interrogauit eos ihs dicẽs. quid vobis videt de xpo? cuius filius est? Dicũt ei dauid. Et. R. rñdens iesus dicebat docens in tẽplo Quõ ergo dicũt scribe xp̃m filiũ dauid cui ipe dauid dicebat in spũ sco Dixit dñs dño meo sede a dextris meis Donec ponã inimicos tuos scabellũ pedũ tuorꝫ? Quõ ergo dauid in spũ in. L. libro psalmorꝫ Vocat. M. eũ dñm et. R. vñ Quõ L. est filius eius. Et nemo. M. poterat rñdere ei vbũ Et R. mlta turba libenter eũ audiebat. neqz. M. ausus fuit quisqz cũ ãplius ex illa die interrogare. (R. xij. L. xx. Da. xxvij.

De doctrinis phariseorꝫ audiẽdis. M. xxiij.

Tunc. M. ihs locutus ẽ ad turbas et ad discipulos suos et dicebat eis in doctrina sua Sup. M. cathedrã moysi sederũt scribe et pharisei Omnia ergo quecunqz dixerint vobis seruate et facite. fm vo opa eorꝫ nolite facere Dicũt enim et nõ faciũt Alligant aũt onera grauia et importabilia et imponũt in humeros hoim. digito aũt suo nolũt ea mouere Omnia vo opera sua faciunt vt videantur ab hominibus Attendite. L. et cauete R. a scribis Dilatãt. M. enim philacteria sua ⁊ magnificant fimbrias Volunt. L. R. in scolis ambulare. amãt. M. R. L. autem primos recubitus in cenis et. L. conuiuijs primas. M. L. cathedras in synagogis. et in primis cathedris sedere in synagogis et. M. salutationes. R. L. in foro qui. R. L. devorant domos vi

duaꝝ sub obtẽtu. R. ꝓlixe orõnis simulãtes. L. longã orõem. hi accipiũt damnationẽ maiorẽ et. R. ꝓlixius iudiciũ Amãt. M. vocari rabbi. vos aũt nolite vocari rabbi Vnus est eniꝫ magr̃ vr̃ Om̃es aũt vos fr̃es estis. et pr̃em nolite vobis vocare sup terrã L. vnus est eni pater vr̃ qui in celis est Non vocemini magr̃i q̃a magr̃ vr̃ vnus est xp̃us Qui maior est vr̃m erit minister vr̃ Qui aũt se exaltauerit. humiliabit̃ et qui se humiliat exaltabitur

De ve multiplici. M. xxiij. L. xi. et. xiij. C. xxix

Quamuis ista reponantur sub eo contextu dicta ꝑ euangelistas. potest tamen dici ꝙ diuersis temporibus fuerunt predicta.

VE. M. vobis scribe et pharisei ypocrite qui clauditis regnũ celoꝝ añ homies. vos eni nõ intratis nec introeuntes sinitis intrare Ve vobis scribe et pharisei ypocrite qui comeditis domos viduarũ lõga orõne orantes. ꝓpt̃ hec amplius accipietis iudiciũ Ve vobis scribe et pharisei ypocrite q̃ circuitis mare et aridã vt faciatis vnũ ꝓselitũ et cũ fuerit fact⁹. facitis eũ filiũ gehẽne duplo q̃ꝫ vos Ve vob̃ duces ceci qui dicitis quicũqꝫ iurauerit ꝑ tẽplũ nihil est. Qui aũt iurauerit in auro tẽpli debet. stulti et ceci. q̃d eni maius est aurũ an templuꝫ q̃d sãctificat aurũ? Et quicũqꝫ iurauerit in altari nihil est. qui aũt iurauerit in dono q̃d ẽ sup illud debet ceci. Quid eni maius ẽ donũ. an altare q̃d sanctificat donũ? qui ergo iurat in altari iurat in eo et in oibus q̃ sup illud sũt Et qui iurat in tẽplo iurat in illo et in eo qui hitat in ip̃o Et qui iurat in celo iurat in throno deiꝫ in eo qui sedet sup euꝫ Ve. M. vob̃ scribe. L. et pharisei ypocrite qui decimatis mentã et anetũ rutã. L. et ciminũ. M. et om̃e. L. ol⁹ et relinquitis. M. L. que grauiora sunt legis. iudiciũ ꝛ miam. et fidem et charitatẽ dei. Hec aũt oportuit facere et illa nõ omittere Duces. M. ceci excolãtes culicẽ. camelũ aũt glutientes. Ve. L. vobis pharisei qui diligitis p̃mas cathedras in synagogis ꝛ salutationes in foro. Ve vob̃ qui estis vt monumẽta q̃ non apparent et homies ãbulantes nesciũt Rñdens aũt quidã ex legispe/ritis ait illi Magr̃. Hec dicẽs etiã nobis cõtumeliã facis At ille ait Et vobis legispitis ve qui oneratis hoies oneribus que portare nõ pñt ꝛ ip̃i vno digito nõ tãgitis sarcinas Ve. M. vobis scribe et pharisei ypocrite qui mũdatis q̃d deforis est calicis ꝛ parabsidis. intus aũt pleni estis rapina et immũdicia Pharisee cece munda p̃us q̃d intus est calicis et parabsidis vt fiat illud q̃d deforis est mundũ Ve vobis scribe ꝛ pharisei ypocrite qui sil̃es estis sepulcris dealbatis q̃ foris apparẽt hoib⁹ speciosa int⁹

aūt sūt plena ossibus mortuoꝝ et om̄i spurcicia Sic et vos q̄dē a foris apparetis homibus iusti. intus aūt pleni estis ypocrisi ⁊ iniq̄tate Ve. M. vobis. L. scribe et pharisei ypocrite qui edificatis sepulcra ꝓphaꝝ. p̄res L. aūt vr̄i occiderūt illos ⁊ ornatis. M monumēta iustorū Et dicitis si fuissemus in dieb⁹ p̄rm nr̄oꝝ. nō essemus socij eorū in sāguine ꝓphārū Itaq̄ testionio estis vob met ip̄is. et. L. ꝓfecto testificamini ꝙ ꝯsentitis opib⁹ p̄rm vr̄orū qꝛ. M. filij eoꝝ estis q̄ ꝓphas occider̄t. qm̄ q̄dē. L. ip̄i eos occiderūt Vos aūt edificatis eoꝝ sepulcra et. M. vos implete mensuram p̄rm vr̄oꝝ. Serpētes genimina viperarū quō fugietis a iudicio gehēne? ꝓpterea. L. et sapia dei dixit Ecce. M. ego. L. mitto ad vos ꝓphas et aplos. L. et sapiētes. M. et scribas ⁊. M. ex illis L. occidetis et crucifigetis ⁊ ex eis flagellabit. in synagogis vestris. et ꝑseq̄mini de ciuitate in ciuitatē vt veniat sup vos ⁊ inq̄rat̄. L. om̄is. M. sanguis iustus. sanguis. L. oim ꝓphaꝝ qui effusus est sup. M. terrā a ꝯstitutione. L. mūdi a generatione ista. a sāguine abel iusti vsq̄ ad sāguinez zacharie filij. M. barachie quē occidistis et. L. perijt inter templū et edem. R. et altare Ita dico vobis req̄ret̄ ab hac generatione Amē. M. dico vobis venient hec om̄ia sup generationē istā Ve vobis legispitis qui tulistis clauē scie. ip̄i nō introistis ⁊ eos qui introibāt ꝓhibuistis Cū hec ad illos dicēt cepert̄ pharisei et legispiti grauiter insistē ⁊ os ei⁹ opprimere de multis. insidiātes ei. et q̄rentes aliq̄d cape ex ore eius vt accusarēt eū Ihrlm. M. ihrlm. L. xiij. que occidis ꝓphas ⁊ lapidas eos qui ad te missi sūt Quotiēs volui ꝯgregare filios tuos quēadmodū gallina ꝯgregat pullos suos sub alas suas ⁊ auis. L. nidū suū sub pennis et. M. noluisti. L. Ecce relinquet̄ vobis domus vestra deserta Dico eni vobis nō me videbit. amodo donec veniat. L. M. hora cum dicetis Bn̄dictus qui venit in nomine domini. (Luc. xi. Ca. xxx.

De vidua duo minuta offerente. R. xij.

Et. R. sedens ih̄s ꝯtra gazophilaciū aspiciebat eos qui mittebāt munera sua in gazophilaciū quomō. R. turba iactabat es et multi diuites iactabāt multa Cū venisset aūt vna vidua paup. misit duo minuta q̄d est quadrans Vidit L. aūt ih̄us paupculā illā viduā mittentē era duo minuta Et cōuocatis. R. discipulis suis ait illis Amen vere. L. dico vobis qm̄

R.L.vidua hec paup plus oibus misit qui miserūt in gazophila
ciū Oēs eni ex eo qđ abūdabat illis miserūt in munera dei Hec
aūt ex eo qđ illi deest ꝛ.R.de penuria sua om̄ia que habuit misit
totū victum suū (hierusalē.M.xxiiij.R.xiij.L.xxi.Ca.xxxi

De edificio tēpli et cōminatione euersionis

Et egressus.M.ihs de tēplo ibat et.R cū egrederet Ac/
cesserūt.M.discipuli eius vt oñderent ei edificationez tē
pli Et q̄busdā.L.dicētibus de tēplo ꝙ bonis lapidibus
et donis ornatū esset Ait.R.illi vnus ex discipulis suis Magister
aspice q̄les lapides ꝛ quales structure.Jp̄e.M.āt rñdēs ait eis
Videtis hec oia et.R magnas edificationes Amē.M.dico.R.
L.vobis veniēt.L.dies in q̄bus non.M.relinquet.R.L.hic lapis
sup lapidē qui nō destruat Sedēte.M.R.aūt eo sup montez oli/
ueti ɔtra tēplū Accesserūt.M.ad eū discipuli ei⁹ secreto et.R.in/
terrogabāt eū sepatim Petr⁹ et Jacobus et Andreas et iohes
dicētes.M Dic nobis p̄ceptor.L.qñ hec erūt et.R hec fient.et
M.qđ.R.L.signū aduētus tui et ɔsūmatōis scl̄i.et. R.qđ signū
L.cū hec fieri incipiēt et ɔsūmari.R.Et.M.rñdens.R.L.ihus di
xit Videte ne q̄s vos seducat.multi veniēt in noīe meo dicētes.
Ego sū xp̄us et multos seducēt et.L.tp̄s appropinq̄bit. Nolite
ergo ire post illos Audituri.M.eni estis p̄lia et opiones prelioꝝ
Cū āt.R.L.audieritis p̄lia et seditiones nolite t̄reri. Videte.M
ne turbemini oportet.M R.eni p̄mū hec fieri sed nōdū statim fi/
nis. Tūc dicebat illis. Surget gēs ɔtra gentē et regnū aduēsus
regnū et terremot⁹ magni erūt p loca et pestilētie et fames t̄ro/
res q̄ de celo et signa magna erūt.Hec.M.aūt.R.oia initia sūt
doloꝝ Videte.R.āt vosmet ip̄os Sed.L.añ hec om̄ia inijcient
vobis man⁹ suas p̄sequent tūc.M tradēt vos in tribulationē et
occident vos Tradēt.R.L eni vos in ɔcilijs et in synagogis su
is vapulabitis.et añ reges et p̄sides stabitis ꝓpter me ꝓpter L.
nomē meū.Cōtingit aūt vob in testimoniū illis.R.et eritis.M.
odio oibus gētibus ꝓpter nomē meū Et tūc scādalisabunt mlti
et inuicē tradēt et odio habebūt inuicē Et multi pseudo ꝓphete
surgent et seducēt multos Et qm̄ abundabit iniq̄tas refrigescet
charitas multoꝝ Qui aūt p̄seuerauerit vsq̄ in finē hic salu⁹ erit
Et p̄dicabit hoc euāgeliū regni in vniuerso mūdo.et in omnes
gētes p̄mū oportet p̄dicari euāgeliū in.M.testioniū oibus gen/

Hoc videtur tā
gere penas pec
catorum nouissi
morum temporū

tibus Et tūc veniet oſūmatio Et.R.cū duxerint vos tradentes ponite.L.in cordib⁹ vr̄is nō p̄meditari quēadmodō rn̄deat.M.Nolite.R.p̄cogitare q̄d loq̄mini.M.Nō eni vos estis loquētes sed sp̄s/ scūs Ego.L.eni dabo vob os et sapiam cui nō poterūt resistere et otradicere oēs aduersarij vr̄i Tradet.R.aūt frater fr̄em in mortē et p̄ filiū et osurgēt filij in pentes.et morte eos afficient Trademini.L.eni a pentibus et frib⁹ et amicis et cognatis q eri tis.L.R.odio oīb⁹ hoibus p̄pter nomē meū et.L.capillus de capite vr̄o nō p̄bit Qui.R.aūt sustinuerit vsq̄ in finez hic salu⁹ erit In pacia.L.vr̄a possidebitis aias vr̄as Cū.M.ergo.R.vi/ deritis abominationē desolationis q̄ dicta est a daniele p̄pheta stantē in loco sco vbi.R.nō debz qui.M.R.legit intelligat Tum L.aūt videritis circūdari ab exercitu ihr̄m tūc scitote q̄ app̄ro/ pinquabit desolatio ei⁹ Tūc.M.R.qui.L.in iudea sūt fugiāt ad mōtes.et.M.qui.R.in tecto nō descendāt aliq̄d tollere de domo sua.et q̄ in agro nō reuertat tollere tunicā suā et.L.qui in medio eius sūt discedāt.et qui in regionib⁹ nō intrēt in eā q̄ dies vltio nis hi sūt vt impleant oia q̄ scr̄pta sūt Ve āt.M.R.L.p̄gnātib⁹ et nutrientibus in illis diebus Orate.M.R.ne fiat fuga vr̄a hye/ me vel sabbo Erit.L.eni p̄ssura magna sup terrā et ira populo huic Et cadēt in ore gladij et captiui ducent in oēs gentes et ihr̄m calcabit a gentibus donec impleant tp̄a nationū

De signis iudicij.M.xxiiii.R.xiii L.xvij et xxi.ac.xij Capm.xxxij.

ET.L.ait ad discipulos suos veniet tp̄us q̄n desiderabi/ tis videre vnū diē filij homis et non videbitis Erit.M eni tūc tribulatio magna.Erūt.R.aūt dies illi tribulati/ onis et tales q̄les nō fuerūt ab initio creature quā cōdidit de⁹ vsq̄ nūc neq̄ fient Et nisi abbreuiasset dn̄s dies illos nō fuisset salua omnis caro ꝫ p̄pter electos quos elegit dn̄s abbreuiabit dies Et.L.dicēt vobis Ecce hic ecce illic Tunc.M.si.R.q̄s vob dixerit Ecce hic est xp̄s aut illic.nolite credere nolite.R.ire neq̄ sectemini Surgēt.M.R.eni pseudo xp̄i et pseudo p̄phe q dabūt signa magna et p̄digia et portenta.R.ad seducēdos si fieri p̄t etiā electos Ita.M.vt in errorē ducant si fieri p̄t etiā electi Ego p̄dixi vob oīa.vos ergo videte Si ergo.M.dixerint vob Ecce in deserto est nolite exire Ecce in penetrabilib⁹ nolite credere Sic L.sic fulgur exit.M.ab oriēte coruscans.L.de sub celo in ea que

¶ possūt hec intel ligi dicta diuersis vicib⁹ licet sonēt

sub celo sūt fulget et apparet. M. vsq; in occidentē. ita. L. erit filij homis et aduētus. M. in die. L. sua Ubicūq;. M. fuēit corp illuc ogregabunt et aq̄le. Primū. L. aūt oportet illū multa pati et reprobari a generatione hac Stati. M. R. ām post tribulationē dierū illoz sol obscurabit. et luna nō dabit lumē suū q stelle cadent de celo Et. L. erūt. xxi. signa in sole q luna et stellis q in terris pssura gentiū p ofusione sonitus maris q fluctuū arescētib' hoibus pre timore et expectatione q̄ supueniēt vniuerso orbi Et. M. vtutes L. celoz et R. que sub celo sūt mouebunt. M. R. L. Et tūc. M. apparebit signū filij homis in celo et. M. tūc. R. L. plangēt se omes tribus tre Et tūc videbūt filiū hois venientē in nube cum ptāte magna. R. L. et gloria. R. et maiestate. L. M. Et mittet. M. R āgelos. cū tuba et voce magna et ogregabūt electos a q̄tuoz vētis a sūmis celoz vsq; ad ēminos eoz. a. R. sūmo tre vsq; ad sūmū celi Ab. M. arboze. R. fici discite pabolā Cū iaz ramus ei tener fuerit et folia nata. cognoscitis. R. q̄z in primo sit estas sic vos. L. aūt fieri incipiētib' respicite q leuate capita vra qm̄ appropinq̄t redēptio vra Et dixit illis silitudinē Videte ficulneā et oms arbores cū producūt iā ex se fructū. scitote q̄z prope est estas Ita. M. q L. vos. R. cuz videritis hec fieri scitote q̄z pe. M. est et in ianuis et hostijs. R. regnū. L. dei Amē. L. M. R. dico vob qm̄ nō trāsibit generatio hec. donec oia fiāt Celū et tra trāsibūt. Verba autē mea nō transibūt Attēdite. L. aūt vobis ne forte grauent corda vra crapula et ebrietate et curis hui vite et supueniat sup vos repētina dies illa Tanq; eni laqus supueniēt in omes qui sedent sup faciē omis tre De. M. die. R. aūt et hora illa nemo scit neq; āgli celoz neq;. R. filius nisi solus p̄ Sicut autē. L. fuit. xvij. in dieb' noe ita erit in dieb' aduētus. M. filij hois Sic eni erāt ante diluuiū omedētes et bibentes. nubētes et nuptui tradētes. edebant L. et bibebāt et vxores ducebāt. et dabant ad nuptias vsq; ad eū diē in quo intrauit in arcā noe et non ognouerūt donec vēit diluuiū et tulit et pdidit. L. oēs. M. Ita erit aduētus filij homis Silr. L. sicut fēm est in dieb' loth edebāt et bibebāt emebant et vendebāt plātabāt et edificabāt. Qua die aūt exiuit loth a Zodomis pluit dns ignē et sulphur de celo et oēs pdidit. Sm B erit qua die filius hois reuelabit. in die illa qui fuerit in tecto et vasa eius in domo ne descēdat tollere illa Et qui in agro silr nō redeat retro Memores estote vxoris loth Quicūq; q̄sierit aiam suā saluā facere poet illā Et quicūq; pdiderit eam viuificabit illam

Dico.L.vobis.M.In illa nocte erūt duo in lecto.vnus assumet et alter relinquet.Duo erūt molētes in vnū.in.L.mola vna assumetur et altera relinquet.Duo in agro vn⁹ assumet ⁊ alē relinq̄tur Rñdentes dicūt illi.Ubi dñe?Qui dixit illis Ubicūq; fuerit corp⁹ illic ogregabunt et aqle Uigilate.L.xxi.itaq; oñi tpe orā tes vt digni habeamini fugere oñia ista que futura sunt ⁊ stare ante filiū hominis

(Ca.xxxiij.

De vigilia et orōne .M.xxiiij R.xlij.L.xli.

Uoete.R.vigilate et orate nescitis eni qñ tpūs sit Sicut eni hō qui pegre pfectus reliqt domū suā et dedit buis suis potestatē cuiusq; opis et ianitori pcepit vt vigilaret Uigilate ergo nescitis eniz qñ dñs dom⁹ veniat sero an media nocte an gallicantu an mane. Ne cū venerit repēte inueniat vos dormiētes Qd aūt vobis dico.oibus dico.vigilate.Sint.L.lū/bi vr̄i pcincti et lucerne ardētes in manib⁹ vr̄is Et vos similes hoīb⁹ expectātibus dñm suū qñ reuertat a nuptijs vt cū venerit ⁊ pulsauerit ofestim apiant ei Bti sūt bui illi q̄s cū venerit dñs inuenerit vigilātes Amē dico vob⁹ q⁹ pcinget se ⁊ faciet illos dis cūbere et trāsiens ministrabit illis Et si venerit in scōa vigilia et si in tertia vigilia venerit et ita inuenerit. Bti sūt bui illi Uigila/te.M.ergo qz nescitis qua hora dñs vr̄ vēturus sit Doc.M.aūt L.scitote qm̄ si sciret pr̄familias qua hora fur veniret vigilaret vtiq; et nō sineret pfodi domū suā Et vos estote parati quia q̄ hora nō putatis fili⁹ hois veniet Dit.L.aūt ei petr⁹. Dñe ad nos dicis hāc pabolā an et ad oñes? Dixit aūt dñs Quispu/tas est fidelis dispensator et prudēs quē ostituit dñs sup fami/liā suā vt det illis cibū in tpe.in tpe.L.tritici mensuraz? Btūs.L.M.ille buus quē cū venerit dñs inuenerit sic facientē Amē.M.L. dico.M.vobis sup oia bona q̄ possidet ostituet eū Si.M.aūt.L. dixerit male ille buus in corde suo.morā facit dñs meus venire et cepit pcutere oseruos suos.pueros.L.et ācillas et edere⁊ in/ebriari.māducet autē et bibat cū ebriosis Ueniet.L.M.dñs bui illi⁹ in die qua nō spat et hora qua nescit.et diuidet eū.ptē qz ei⁹ cū infidelib⁹ ypocritis.M.ponet Ubi erit flet⁹ et stridor dentiū. Ille.L.aūt buus qui ognouit volūtatē dñi sui et nō se pparauit et nō fecit bm volūtatē ei⁹ plagis vapulabit multis Qui autez nō ognouit et fecit digna plagis vapulabit paucis Oñi āt cui multū datū est multū q̄ret ab eo.et cui omendauerūt multū pl⁹

possunt hec intelligi posita per rememorationem

petēt ab eo Ignē veni mittere in trā Et q̄o volo nisi vt accēdat Baptismo hēo baptisari et quō coartor vsq; dū p̄ficiat. Putatis q; pacē veni dare in terrā. non dico vob ꝫ sepationē Erūt ex hoc q̄nq; in vna domo diuisi. tres in duos q duo i tres. Diuidet pr̄ in filiū et filiꝰ in p̄rem suū Et mr̄ in filiā et filia in mrēz Socrꝰ in nurū suā et nurꝰ in socrū suā. (mō iudich̄. M xxv. Ca. xxiiij.

De decē virginibus et de decē talentis et de

Tunc simile est regnū celoꝝ decē v̄ginibꝰ q̄ accipiētes lāpades suas exierūt obuiā sponso et sponse. Quinq; āt ex eis erāt fatue et q̄nq; prudētes. ꝫ q̄nq; fatue accepti. lāpadib' non sumpserūt oleū secū. Prudētes v̄o acceperūt oleū in vasis suis cū lāpadib' Morā aūt faciēte spōso dormitauer̄t oēs et dormierūt. Media aūt nocte clamor f̄cus est Ecce spōsus vēit exite obuiā ei. Tūc surrexerūt oēs v̄gines ille q ornauerūt lāpades suas. Fatue aūt sapiētib' dixerūt Date nob de oleo vr̄o q lāpades nr̄e extinguūt. Rn̄derūt prudētes dicētes Ne forte nō sufficiat nobis et vobis ite potiꝰ ad vendētes q emite vobis. Dū aūt irēt emere venit spōsus et q̄ parate erāt intrauerūt cū eo ad nuptias. et clausa est ianua Nouissime v̄o veniūt et reliq̄ v̄gines dicētes. Dñe dñe api nobis Rt ille rn̄dens ait. Amē dico vobis Nescio vos. Vigilate itaq; q nescitis diē neq; horā. Sicut eni hō pegre p̄ficiscēs vocauit p̄uos suos q tradidit illis bona sua et vni dedit q̄nq; talēta. alij duo. alij v̄o vnū. vnicuiq; ꝑm ꝓpriaz v̄tutē et p̄fectus est statī. Abīt aūt qui q̄nq; talenta accepat et opatus est in eis et lucratꝰ est alia q̄nq;. Sicq; qui duo accepat lucratꝰ est alia duo. Qui aūt vnū accepat abīt et fodit in terraz pecuniā dñi sui. Post multū v̄o tpis venit dñs p̄uoꝝ illorū q posuit rōem cū illis. Et accedēs qui quinq; talēta accepat obtulit alia q̄nq; talēta dicēs Dñe q̄nq; talēta tradidisti mi ecce alia q̄nq; talēta suplucratꝰ sū Rit illi dñs eiꝰ Euge p̄ue bone q fidelis q sup pauca fuisti fidelis sup multa te ostituā Intra in gaudiū dñi tui Accessit aūt et qui duo talēta accepat q ait Dñe duo talēta tradidisti mihi. ecce alia duo suplucratꝰ sū Rit illi dñs eiꝰ Euge p̄ue bone et fidelis q sup pauca fuisti fidelis sup mlta te ostituā intra in gaudiū dñi tui Accedēs aūt et qui vnū talentū accepat Rit. Dñe scio q durus es. metis vbi nō semiasti. q ogregas vbi nō sparsisti q timēs Abī et abscōdi talentū tuū in trā Ecce hēs q̄ tuū est Rn̄dens aūt dñs eiꝰ dixit ei Serue male et piger scie/

bas qꝛ meto vbi nō semino et ꝯgrego vbi nō sparsi. oportuit ergo te pecuniā meā ꝯmittere numularijs ⁊ veniens ego accepissē vtiq; qđ meū est cū vsura. Tollite igit̄ ab eo talētū ⁊ date ei qui habet decē talēta. om̄i eni hn̄ti dabit̄ et abūdabit. ei aūt qui nō habz et qđ videt̄ hr̄e auferet̄ ab eo. et inutilē seruū eijcite in tenebras exteriores. Illic erit fletus ⁊ stridor dentiū. Cū aūt venerit filius homis in maiestate sua et om̄es angeli eius cū eo. tunc sedebit sup sedē maiestatis sue ⁊ ꝯgregabunt̄ añ eū om̄es gētes et sepabit eos ab inuicē sicut pastor segregat oues ab edis. Et statuet oues quidem a dextris. edos āt a sinistris. Tūc dicet rex his qui a dextris eius erūt Venite benedicti pr̄is mei possidete paratū vobis regnū a ꝯstitutione mundi Esuriui eni et dedistis mihi māducare. sitiui et dedistis mihi bibere hospes erā et collegistis me. Nudus erā et cooperuistis me. infirmus et visitastis me In carcere erā et venistis ad me. Tūc rn̄debunt ei iusti dicentes Dn̄e qn̄ te vidimus esurientē et pauimus. sitientē et dedim⁹ tibi potū? qn̄ aūt te vidimus hospitē et collegimus Aut nudū ⁊ cooperuimus te? Aut qn̄ te vidimus infirmū aut in carcere ⁊ venim⁹ ad te? Et rn̄dēs rex dicit illis Amē dico vobis q̄ꝫdiu fecistis vni de his fr̄ibus meis mimis mihi fecistis. Tunc dicet et his qui a sinistris eius erūt. Discedite a me maledicti in ignem eternū qui paratus est diabolo et angelis eius. Esuriui enim ⁊ nō dedistis mihi māducare. sitiui et nō dedistis mihi potū. hospes eram ⁊ nō collegistis me Nudus et nō operuistis me Infirmus et in carcē et nō visitastis me. Tūc rn̄debūt ei et ip̄i dicētes Dn̄e qn̄ vidim⁹ te esurientē aut sitientē aut hospitē aut nudū aut infirmū aut in carcere et nō ministrauimus tibi? Tūc rn̄debit illis dicēs. Amen dico vobis. q̄ꝫdiu non fecistis vni de minoribus his. nec mihi fecistis. et ibunt hi in suppliciū eternū Iusti aūt in vitā eternā.

De mō christi in docēdo L. xxi. et de obstinatione iudeorū Jo. xij. Ca. xxxv.

Erat L. aūt in diebus docēs in tēplo. noctibus v̄o exiēs morabat̄ in monte qui vocat̄ oliueti Et om̄is populus manicabat ad eū venire in tēplo audire illū Cū. J. autē tāta signa fecisset corā illis nō credebāt in eū vt sermo ysaie cōpleret̄ quē dixit Dn̄e q̄s credidit auditui nr̄o? ⁊ brachiū dn̄i cui reuelatū est? Propterea nō poterāt credere qꝛ iterū dixit ysaias Et excecauit oculos eoꝝ et indurauit cor eorū vt nō videāt ocu

Potest hoc intelligi positum hic per rememorationē quando sequitur ad ea q̄ christus dixit Ante sex dies pasche.

lis et intelligant corde et conuertantur et sanem eos Hoc dixit ysaias qñ vidit gloriã eius et locutus est de eo Jerũtamẽ ex ꝓn cipibus multi crediderũt in eũ sed ꝓpter pharizeos nõ ꝯfitebãt vt de synagoga nõ eijcerent Dilexerũt eni gloriã hoim. magis ꝙ gloriã dei Jhus ãt clamauit et dixit Qui credit in me nõ cre dit in me sed in eũ qui misit me Ego lux in mundũ veni vt oñis qui credit in me. in tenebris nõ maneat et si ꝙs audierit ẏba mea et custodierit ego nõ iudico Nõ eni veni vt iudicẽ mundũ sed vt saluũ faciã mũdũ Qui spnit me et nõ accipit ẏba mea. habet ꝙ iu dicet eũ. Sermo quẽ locut⁹ sũ ille iudicabit eũ i nouissimo die. qz ego ex meipo nõ sũ locutus sed qui misit me pr̃. ipe mihi mãdatũ dedit quid dicã et quid loquar Ego scio qz mandatũ eius vita eterna ẽ. Que ergo ego loquor sicut dixit mihi pater sic loquor.

De festo azimorũ appropinquãte. M. cxxvj.

R xiiij. L. xxij. J. xiij. Ca xxxvi.

Hec ẽ dies mercurij ante diez veneris sanctam

Apropinq̃bat. L. ãt dies festus azimorũ qui dicit pascha Erat. R. aũt pascha et azima post biduũ. Et. M. factuz est cũ ꝯsũmasset ihus sermones hos oñes. dixit discipulis suis. Scitis qz post biduũ pascha fiet et filius homis tradetur vt crucifigat? Tũc ogregati sũt ꝓncipes sacerdotũ et seniores in atriũ ꝓncipis sacerdotũ qui dicit cayphas et ꝯsiliũ fecerunt Et R. q̃rebãt. L. sumi sacerdotes et scribe quõ eũ dolo tenerẽt et occi derẽt. timebãt A. vero plebẽ Dicebãt. M R. aũt non in die festo ne forte tumult⁹ fieret in populo Intrauit. L. aũt sathanas in iu daz qui ognomiat scarioth vnũ de duodeci. Tũc. M. abiit. R. L. vnus de duodeci ad ꝓncipes sacerdotũ et sumos. R. sacerdotes vt ꝓderet eũ illis Et L. locut⁹ est cũ ꝓncipibus sacerdotũ et ma gistratib⁹ quẽadmodũ illũ traderet eis. et ait. M. illis Quid vul tis mihi dare et ego vob eũ tradam! Qui. R. L. audietes gauisi sũt et ꝓmiserũt. et pacti. L. sũt pecuniã illi dare Et ille ꝯstituerũt ei ẽginta argẽteos et spopõdit Et. M. exinde. R. L. q̃rebat opor tunitatẽ vt eũ oportune. R. traderet sine. L. turbis. Dñi. J. diem festũ pasche scies ihs qa venit hora ei⁹ vt trãseat ex hoc mundo ad pr̃em. cũ dilexisset suos qui erant in mũdo in finẽ dilexit eos.

Hec est dies Jouis in cuius vespere fiebat esus agni. et hec vocatur prima dies azimorum

Tertia pars principalis huius cõtextus de egressu passionis et resurrectionis christi

De missione petri et iohis prima die azimorū quā iohes vocat añ festū pasche. M. xxvi. R. xiiij. L. xxij J. xiij Capl̄m. xxxvij.

PRima. M. R. aūt die azimoꝝ qñ. R. pascha immolabat̄. in qua. L. nc̄e erat pascha occidi Accesserūt. M. discipuli ad ih̄m et dicūt. M. R. ei Quo vis eam⁹ ⁊ parem⁹ tibi vt māduces pascha? Et mittit ex discipul̄ suis petrū. L. ⁊ Johez dicēs Eūtes parate nob̄ pascha vt māducem⁹ At illi dixer̄t Vbi vis paremus? Et dixit ad eos Jte. M. in ciuitatē. R. ad quendā M. Ecce. L. introeūtib⁹ vob̄ in ciuitatē occurret vob̄ hō āphorā aq̄ portās. seq̄mini eū in domū in quā intrat. ⁊ dicetis p̄rifāilias dom⁹ Dicit tibi magr̄ Tp̄us. M. meū ꝓpe est apud te facio pascha. vbi. R. est refectio mea? vbi. L. est diuersorium vbi. L. R. pascha cū discipulis meis manducē? Et ip̄e oñdet cenaculū magnū stratū et ibi parate Et. R. abierūt discipuli eius et venerūt in ciuitatē Euntes. L. R. aūt inuenerūt sicut dixit illis ih̄s et parauerunt pascha Vespe. R: autē facto venit cū duodeci et. L. cuz fc̄a esset hora discubuit et duodeci apl̄i cū eo. Hic fuit esus agni.

De ablutione pedū Jo. xiij. Ca. xxxviii.

ET cena facta cum diabolus iam misisset in cor vt traderet eum iudas symonis scarioth sciens quia om̄ia dedit ei pater in man⁹. et q̄a a deo exiuit. et ad deū vadit Surgit a cena et ponit vestimenta sua. et cū accepisset linteū p̄cinxit se Deinde misit aquā in pelui et cepit lauare pedes discipulorū suoꝝ et extergē linteo quo erat p̄cinctus. Venit ergo ad symonem petrū et dicit ei petr⁹ Dñe tu mihi lauas pedes? Nō lauab̄ mihi pedes in et̄nū Rñdit ei ih̄s Si nō lauauero te nō habebis ꝑtē mecū. Dicit ei symō petr⁹ Nō tm̄ pedes. ꝫ et manus ⁊ caput Dicit ei ih̄s Qui lotus est nō indiget nisi vt pedes lauet ꝫ ē mūdus totus. et vos mūdi estis sed nō oēs Sciebat nāq̄ q̄snā essz qui traderet eū. ꝓpterea dixit nō estis mūdi oēs. Postq̄ ergo lauit pedes eoꝝ accepit vestimēta sua. et cū recubuisset iteruz dixit eis. Scitis q̄d fecerim vob̄? Vos vocatis me magr̄ et domine et bene dicitis. Sū eteni Si ergo ego laui pedes vr̄os domin⁹ et magr̄. et vos debetis alter alteri⁹ lauare pedes Exemplū eni dedi vobis vt quemadmodū ego feci vobis ita et vos faciatis Amen dico vobis nō est seruus maior dño suo Neq̄ apl̄us maior eo qui misit illū. si hoc scitis beati eritis si feceritis ea.

Monotesseron sine

De sacramēti institutione. M.xxvi.R.xliij.Luc.xxij. Caplm.xxxix.

Videtur intelligendum q̄ cena agni fuerit alia cena vel eadem vis continuata p̄ pedum lotionem vt intelligitur p̄ victum Johis.

Et.M.discūbentibus.R.eis et māducātibus ait ihs De siderio.L.desideraui hoc pascha māducare vobiscū āte q̄z patiar Dico enī vob̄ q̄z ex hoc nō māducabo illō donec impleat in regno dei Cenātibus.M.āt illis Accepit ihus panē grās.L.egit et benedixit.M.et fregit.M.L.dedit q̄z discip̄lis suis q̄ ait Accipite.M.q̄ comedite.hoc.M.ē.L.corpus.R.meū qđ pro vobis tradet.hoc facite in meā cōmemorationē Silr q̄ calicem postq̄z cenauit accipiēs.M.grās egit q̄ dedit illis dicēs Accipite.L.et diuidite inē vos et bibite.M.ex hoc oēs ibic est sanguis me⁹ noui testamēti ibic.L.est calix nouū testamentū in meo sanguine.L.q̄ p̄ vob̄ et.M.p̄ multis effūdet in remissiōz pcōz Dico aūt vob̄ q̄z nō bibā amodo de h̄ genimie vitis vsq̄z in diē illū cum illud bibam nouū vobiscū in regno p̄ris mei dei.R.Et biberunt ex eo omnes.

De predictione negatiōis petri ⁊ questione

discipulorū.M.xxvi.R.xliij.L.xxij.J.xiij. Ca.xl.

Intelligenda est trina negatio petri velut vna negatio continuata que incepit ante q̄z gallus cātaret Et sic intelligūt euangeliste trinā negationem factā antequaz gallus cantaret.sed consummata est ante scām gallicantū vt ponit Marc⁹ Nec repugnat q̄ christus vtrunq̄z dixerit. nunc vt Marc⁹ ponit de bis. nunc vt alij ad maiorem exaggerationem.

Tunc.M.L.dixit illis ihs Omēs vos scandalū patiemini in me in ista nocte q̄z scptū est Percutiā pastorē ⁊ dispergent oues gregis.sed postq̄z resurrexero p̄cedaz vos in galileā.Rndens aūt petr⁹ ait illi Et si oēs scandalisati fuerint in te.ego nūq̄z scādalisabor Et.M.ait illi ihs.p̄usq̄z.R.gallus bis vocē dederit-ter me es negatur⁹ Amē.M.dico tibi.q̄z in hac nocte anteq̄z gall⁹ cātet ter me es negaturus Dt.R.ille āplius loq̄batur Et.M.si.R.oportuerit me mori tecū te nō negabo Similit ⁊ oēs discipuli dixer̄t Nō.J.de oibus vob̄ dico Ego scio q̄s elegerim.ꝫ vt adimpleat scptura Qui māducat panē meū leuabit ctra me calcaneū suū Amē amē dico vob̄ p̄usq̄z fiat vt cū fuerit factū credatis q̄a ego sū Amē Amē dico vob̄ qui accipit si quē misero me accipit.qui aūt me accipit.accipit eū qui me misit Cū hoc dixisset ihus turbatus est spiritu et ptestatus ē⁊ dixit Amē J.R.dico vobis q̄z vnus ex vobis me tradet qui.R.manducat mecū Aspicientes.J.ergo ad inuicē discipuli hesitantes de quo diceret Et.M.contristati.R.valde ceperunt singuli dicere Nunquid ego sum domine! At ille respondēs ait Vnus R.ex duodecim qui.M.intingit.R.mecū manū in parabside.M.in catino R.hic me tradet Filius q̄dē hois vadit sic scriptū est de illo Ve āt hoi illi p̄ quē fili⁹ hois tradet Bonū erat ei si nat⁹ nō fuisset

homo ille Rñdens. M. ãt iudas qui tradidit eũ dixit Nũqd ego sum Rabbi? Dit illi Tu dixisti. Erat. J. ergo recũbens vnus ex discipulis ei⁹ in sinu ihu quẽ diligebat ihs Innuit ẽgo huic symõ petrus et dixit ei. Quis est de quo dicit? Itaqz cũ recubuisset ille sup pectus ihu dicit ei Dñe q̃s est? Rñdit ihs. Ille est cui ego intinctũ panẽ porrexero. Et cũ intinxisset panẽ dedit iude symoni scariothis Et post buccellã tũc introiuit in eũ sathanas Et dicit ei ihs. Quõ facis fac citius. Hoc aũt nemo sciuit discũbentiũ ad q̃d dixerit ei Quidã enĩ putabãt qr loculos hẽbat iudas qr dic ei ihesus Eme ea que opus sũt nob ad diẽ festum Aut egenis vt aliq̃d daret Cũ ergo accepisset ille. exiuit otinuo Erat autẽ nox Cũ ergo exisset dicit ihs Nũc clarificat⁹ est filius homis⁹ deus clarificatus est in eo. si deus clarificatus est in eo et deus clarificabit eũ in semetipo et otinuo clarificabit eũ Filioli adhuc modicũ vobiscũ sũ. q̃ritis me q sicut dixi iudeis quo ego vado vos nõ potestis venire Et vobis dico mõ. Mandatũ nouũ do vob vt diligatis inuicẽ sicut dilexi vos. vt et vos diligatis inuicẽ In hoc ognoscẽt omes qr mei estis discipuli. si dilectionẽ habueritis ad inuicẽ. Dicit ei symon petr⁹ Dñe quo vadis. Rñdit ihs quo ego vado non potes me sequi mõ. sequeris aũt postea Dicit ei petr⁹. Quare nõ possũ te sequi mõ? Animã meã pono pro te Respondit ihs Animã tuã p me pones Amẽ amẽ dico tibi. Nõ cãtabit gallus donec ter me neges. Et ipi ceperũt q̃rere inẽ se quis esset qui eũ traditur⁹ esset Facta est aũt et otentio inter eos. quis eor videret esse maior Dixit aũt eis Reges gẽtiũ dñantur eor et qui ptãtem hñt sup eos benefici vocant Vos aũt nõ sic sed qui maior est in vobis fiat sicut minor. et qui pcessor est sicut ministrator. Nã quis maior est qui recũbit An qui ministrat? Nõne qui recũbit? Ego aũt in medio vr̃m sum sicut qui ministrat Vos aũt estis qui pmansistis mecũ in tẽtationib⁹ meis Et ego dispono vob sicut disposuit mihi pr̃ meus regnũ vt edatis et bibatis sup mensã meã in r̃gno meo. q sedeatis sup thronos iudicãtes duodeci trib⁹ isrl̃ Dit aũt dñs symoni. Symõ ecce sathan expetiuit vos vt cribraret sic triticũ Ego aũt rogaui p te vt nõ deficiat fides tua Et tu aliq̃n uersus ofirma frẽs tuos Qui dixit Dñe tecũ sũ paratus et in carcerẽ q in mortẽ ire Et ille dixit Dico tibi petre Nõ cãtabit hodie gallus donec ter abneges nosse me q dixit eis Cũ misi vos sn̄ sacculo et pera calciamẽtis Nũqd aliq̃d defuit vob? At illi dixer̃t Nihil Dixit g⁹ eis ꝟ nũc qui hz sacculũ

Intelligendum ẽ ꝙ Johes propinquus iesu inclinauit faciez ad faciem iesu. ipsum familiariter et silenter interrogans. cui christus summisse respondit.

Dixit hoc pmittendo. non iubendo nec scelus appetendo

Hoc põt intelligi eleuate vel depresse

tollat.similiter ⁊ perā.sed qui nō habet vendat tunicā suā et emat gladiū. Dico eni vob qm̄ adhuc hoc qd̄ scp̄tū ē oportz impleri in me Et cū iniustis deputat⁹ est Eteni ea q̄ sūt de me.finez hn̄t At illi dixerūt. Ecce duo gladij hic At ille dixit eis.satis est

De sermone domini post cenam et continet

multas rubricellas ꝓ multitudine doctrinarū vbi per totum de mysterio trinitatis Jo.xiiij.xv.xvi.xvij.

Prima rubricell'

Et ait discipulis suis Nō turbet' cor vestrū Creditis in deū et in me credite In domo p̄ris mei mā̄siones multe sūt Si quo min⁹ dixissē vob qr vado ꝑare vobis locū ⁊ si abiero et p̄parauero vobis locum.iterꝝ venio ad vos et accipio vos ad meip̄m vt vbi ego sū et vos sitis.et quo ego vado scitis. et viā scitis. Dicit ei thōs. Dn̄e nescim⁹ quo vadis et quō possumus viā scire? Dicit ei ihs Ego sū via v̄itas et vita Nemo venit ad p̄rem nisi ꝑ me. Si ꝯgnouissetis me et p̄rez meū vtiqꝫ cognouissetis et amodo ꝯgnoscetis eū et vidistis eū. Dicit ei philipp⁹ Dn̄e on̄de nob p̄rem et sufficit nobis? Dicit ei ihs Tāto tp̄e vobiscū sum et non cognouistis me? Philippe qui videt me.videt et p̄rem meū Quō tu dicis on̄de nobis p̄rem? Nō credis qr ego in p̄re et p̄r in me est? Verba q̄ ego loq̄r vobis a meip̄o non loq̄r. P̄r aūt in me manēs ip̄e facit opa. Nō creditis qr ego in patre et p̄r in me est. Alioq̄n ꝓpter opa ip̄a credite Amē amē dico vob qui credit in me.opa q̄ ego facio ip̄e faciet ⁊ maiora hoꝝ faciet qr ego ad p̄rem vado. Et qd̄cūqꝫ petieritis in noie meo hoc faciā vt glorificet' p̄r in filio.si q̄d petieritis in noie meo hoc faciā

Scda rubricella

Si diligitis me mādata mea ꝟuate.et ego rogabo p̄rez ⁊ alium ꝑaclitū dabo vob vt maneat vobiscū in et'nū sp̄m veritatis quē mūdus nō p̄t accipe qr nō videt eū nec scit eū. Vos aūt cognoscetis eū qr apud vos manebit et in vob erit Nō relinquaz vos orphanos.veniā ad vos Adhuc modicū et mūdus me iā nō videt. Vos autem videtis me quia ego viuo et vos viuetis In illo die vos cognoscetis qr ego in p̄re meo et vos in me et ego in vobis Qui habz mādata mea et ꝟuat ea ille est q̄ diligit me.qui aūt diligit me diliget' a p̄re meo et ego diligā eū ⁊ manifestabo ei meip̄m Dicit ei iudas nō ille scariothis. Dn̄e q̄d fc̄m est qr manifestatur⁹ es teip̄m nob et nō mūdo? Rn̄dit ei ihs et dixit ei Si q̄s diligit me ꝟmonē meū ꝟuabit et p̄r me⁹ diliget eū ⁊ ad eū veniem⁹ ⁊ mā̄sionē apud eū faciem⁹ Qui n̄ diligit me sermones meos nō seruat Et ꝟmonē quē audistis nō est meus ꝫ

Questio Jude apostoli.

Tertia rubricell'

Implend⁹ sermo christi.

eius qui misit me pr̄is Hec locut⁹ sū vobis apud vos manens.
Paraclitus aūt spūssanct⁹ quē mittet pr̄ in noīe meo ille vos do
cebit om̄ia et suggeret vobis om̄ia q̄cunq; dixero vobis Pacē
relinquo vobis pacē meā do vobis.nō quō mūdus dat ego do
vobis Nō turbet̄ cor vr̄m neq; formidet Audistis q̄a dixi vob̄
vado et venio ad vos.si diligeretis me.gauderetis vtiq;.q̄a ad
pr̄em vado qr pr̄ maior est Et nūc dixi vobis p̄usq̄ fiat vt cum
factū fuerit credatis Jā nō multa loquar vobiscū Venit enim
p̄nceps mūdi hui⁹ et in me nō habz quicq̄.ꝫ vt ꝯgnoscat mūd⁹
q̄a diligo pr̄em et sicut mādatū dedit mihi pr̄ sic facio Surgite
eamus hinc. Ego sū vitis vera et pr̄ meus agricola est. Oēm
palmitē in me nō ferentē fructū tollet eū.et oēm qui fert fructuz
purgabit eū vt fructū pl⁹ afferat Jā vos mūdi estis ꝓpt̄ ꝑmo/
nem quē locutus sū vobis.manete in me et ego in vobis Sicut
palmes nō p̄t ferre fructū a semet ip̄o nisi māserit in vite.sic nec
vos nisi in me māseritis Ego.J.sū.xv.vitis ⁊ vos palmites.qui
manz in me ⁊ ego i eo hic fert fructū mltū qr sn̄ me nihil potest.
facere Si q̄s in me nō māserit mittet̄ foras sic̄ palmes et arescet
et colligēt eū et in ignē mittēt et ardet Si māseritis in me ⁊ ver
ba mea in vob̄ māserint qd̄cūq; volueritis petetis ⁊ fiet vobis
In hoc clarificatus est pr̄ me⁹ vt fructū plimū afferatis ⁊ efficia
mini mei discipuli Sicut dilexit me pr̄ et ego dilexi vos Manete
in dilectiōe mea.si p̄cepta mea ꝑuaueritis manebitis in dilectiōe
mea sic̄ et ego p̄cepta pr̄is mei ꝑuaui et maneo in eius dilectōne
Hec locut⁹ sū vob̄ vt gaudiū meū in vobis sit et gaudiū vestrū
impleat̄ Hoc est p̄ceptū meū vt diligatis inuicē sic̄ dilexi vos.
Maiorē hac dilc̄oem nemo hz vt aīam suā ponat q̄s pro amicis
suis Vos amici mei estis si feceritis q̄ ego p̄cipio vobis Jā nō
dicā vos ꝑuos qr seruus nescit q̄d faciat dn̄s ei⁹. Vos aūt dixi
amicos qr oīa q̄cūq; audiui a pr̄e meo nota feci vobis Nō vos
me elegistis sed ego elegi vos.et posui vos vt eatis et fructum
afferatis et fruct⁹ vr̄ maneat vt qd̄cūq; petieritis pr̄em in noīe
meo det vob̄ Hec mādo vob̄ vt diligatis inuicē Si mūd⁹ vos
odit.scitote qr me p̄orē vobis odio habuit Si de mūdo fuissetis
mūd⁹ qd̄ suū erat diligeret.qr v̄o de mūdo nō estis ꝫ ego elegi
vos de mundo.ꝓpterea odit vos mūdus Mementote sermonis
mei quem ego dixi vobis Non est seruus maior domino suo.si
me persecuti sunt et vos persequentur.si sermonem meum serua
uerint et vestruz seruabunt Sed hec omnia facient vobis ꝓpter

Quarta rubricel̄ Scd̄z aliquos h̄ incipit capituluz xv. Jo.non explicat euangelista q̄ iuerit dominus ⁊ dixerit sequentia qr nondum transierat torrētem cedron.nec erat hymnus dictus. Nisi velimus vti regula vel anticipationis vel rememorationis.

Preceptum dilectionis.

Quinta rubricel.

Sexta rubricella

nomẽ meũ q̃a nesciũt eũ qui misit me Si non venissẽ et locut⁹ eis fuissẽ pc̃m nõ hr̃ent Nũc aũt excusationem nõ hñt de pc̃o suo Qui odit me.et pr̃em meũ odit Si op̃a nõ fecissẽ in eis que nẽo alius fecit.pc̃m nõ hr̃ent Nũc aũt et viderũt et oderũt et me et pr̃em meũ.sed vt impleat̃ ꝓmo qui in lege eor̃ scr̃ptus ẽ qr odio habuerũt me gratis Septia rubricell. Cũ aũt venerit paclitus quẽ ego mittam vobis a pr̃e sp̃m veritatis qui a pr̃e ꝓcedit ille testioniũ ꝓhibe/bit de me et vos testimoniũ ꝓhibebitis qr ab initio mecũ estis. Hec locut⁹ sũ vobis vt nõ scãdalisemini Absq̃ synagogis faci/ent vos.ꝫ venit hora vt oñis qui interficit vos arbitret obseq̃z se p̃stare deo Et hec faciẽt vob qr non nouerũt pr̃em neq̃ me.ꝫ hec locut⁹ sũ vobis vt cũ venerit hora eor̃ reminiscamini qr ego Octaua rubricell' dixi vobis.Hec aũt vobis ab initio nõ dixi qr vobiscũ erã. Et nunc vado ad eum qui me misit et nemo ex vobis interrogat me quo vadis Sed qr hec locut⁹ sũ vobis tristitia impleuit cor vr̃m sed ego veritatẽ dico vobis Expedit vobis vt ego vadã Si enim nõ abiero paclit⁹ nõ veniet ad vos.si aũt abiero mittã eũ advos Et cũ venerit ille.arguet mundũ de pc̃o.et de iustitia.et de iudi/cio De pc̃o quidẽ qr nõ crediderũt in me.de iustitia vo q̃a ad pr̃em vado et iã nõ videbitis me De iudicio aũt qr p̃nceps hu/ius mũdi iã iudicat⁹ est Adhuc multa hẽo vob dicere sed nõ po/testis portare mõ Cũ aũt venerit ille spũs veritatis docebit vos oẽm veritatẽ Nõ enim loquet a semet ipo sed q̃cunq̃ audiet loq̃/tur et que vẽtura sũt annũciabit vob Ille me clarificabit q̃a de Nona rubricell'. meo accipiet et ãnũciabit vob Modicũ et iã nõ videbitis me. et iterũ modicũ et videbitis me qr vado ad pr̃em Dixerũt ergo ex discipulis eius ad inuicẽ Quid est hoc q̃d dicit nob modicuz et non videbitis me et iterũ modicũ et videbitis me et q̃a vado ad pr̃em Dicebãt ergo q̃d est hoc q̃ dicit nob modicũ Nescimus q̃d loquit̃.Cognouit aũt ihs q̃a volebãt eum interrogare et dixit eis De hoc q̃ritis inter vos qr dixi modicũ et nõ videbitis me et iterũ modicũ et videbitis me Amẽ amẽ dico vob qr plorabit. et flebitis vos.mũdus aũt gaudebit.vos aũt otristabimini.sed tristitia vr̃a vertet̃ in gaudiũ.Mulier cũ parit tristitiã hz qr vẽit hora ei⁹ Cũ aũt pepit puerũ .iã nõ meminit p̃ssure ꝓpter gaudiũ qr natus est hõ in mũdũ Et vos igit̃ nũc quidẽ tristitiã habet̃. Iterũ aũt videbo vos et gaudebit cor vestrũ et gaudiũ vestrũ nẽo tollet a vob Et in illo die nõ rogabitis q̃quã Decia rubricell' Amẽ amẽ dico vob si q̃d petieritis pr̃ez i noie meodabit vob. Usq̃ mõ nõ

petistis quicq3 in noie meo Petite et accipietis vt gaudiuz vr̄m
sit plenū Hec in ꝓuerbijs locut⁹ sū vob. Venit eni hora cū iaz
nō in ꝓuerbijs loquar vob sed palā de pr̄e meo ānūciabo vob
Illo die in nomie meo petetis Et nō dico vobis qz ego rogabo
pr̄em de vobis Ipe eni pater amat vos ꝙa vos me amatis et
credidistis qz a deo exiui Exiui a pr̄e et veni in mūdū Iterū re/
linquo mūdū et vado ad pr̄em Dicūt ei discipuli ei⁹ Ecce nunc
palā loq̄ris et ꝓuerbiū nullū dicis Nūc scimus qz scis oia ⁊ nō
est opus tibi vt q̄s te interoget In hoc ognouim⁹ qz a deo existi
Rñdit eis ihs Mō creditis Ecce venit hora et iā venit vt disper
gamini vnusquisq3 in ꝓpria et me solū relinq̄tis.et nō sū solus qz
pr̄ mecū est Hec locut⁹ sū vobis vt in me pacē hēatis In mun/
do pressurā habebitis sed confidite ego vici mundū Hec locutus
est ihs et sublevatis in celum oculis dixit Pr̄ venit hora clarifica
filiū tuū vt filius tu⁹ clarificet te sic̄ dedisti ei ptātem omis carnis
vt omne qd̄ dedisti ei det eis vitā eternā. Hec est vita eterna vt
cognoscāt te solū verū deū ⁊ quē misisti ihm xp̄m Ego et clarifi
caui sup terrā.opus cōsūmaui qd̄ dedisti mi vt faciā.et nunc clari
fica me tu pr̄ apud temet ipm claritate quā habui ꝑus q3 mun/
dus esset apud te Manifestaui nomē tuū hoibus quos dedisti mi
de mūdo Tui erāt et mi eos dedisti ⁊ sermonē tuū seruauerūt ⁊
nūc cognouerūt qz omnia q̄ dedisti mihi abs te sūt qz verba que
dedisti mihi dedi eis.et ipi acceperūt ⁊ cognouerūt vere ꝙa a te
exiui et crediderūt qz tu me misisti Ego pro eis rogo nō ꝓ mun
do rogo sed ꝓ his q̄s dedisti mihi qa tui sūt Et mea omia tua
sūt et tua mea sūt et clarificatus sū in eis Et iā nō sū in mūdo et
hi in mūdo sū et ego ad te venio. Pr̄ sancte serua eos in nomie
tuo quos dedisti mihi vt sint vnū sic̄ et nos Cū essem cū eis ego
seruabā eos in noie tuo.q̄s dedisti mihi custodiui ⁊ nemo ex eis
perijt nisi fili⁹ pditōis vt scptura impleat Nūc aūt ad te venio
et hec loquor in mundo vt habeant gaudiū meū impletū in se/
metipis. Ego dedi eis smonē tuū ⁊ mūdus eos odio habuit qz
nō sūt de mūdo sic̄ et ego nō sum de mūdo Nō rogo vt tollas
eos de mūdo ꝫ vt serues eos a malo De mūdo nō sūt sicut et
ego non sum de mūdo Sanctifica eos in veritate.sermo tuus
veritas est.sicut tu me misisti in mundum.⁊ ego misi eos in mun
dum et ego pro ipsis sanctifico meipsum vt sint et ipi sanctifi/
cati in veritate Non pro his autē rogo tantum, sed et pro eis

Undecima rubri
cella.

Duodecima ru
bricella.

qui credituri sūt per verbū eorū in me. vt om̄es vnū sint. sic̄ ⁊ ego
pr̄ in te et tu in me. vt et ip̄i in nobis vnū sint. vt mundus credat
qr tu me misisti Et ego claritatē quā dedisti mihi. dedi eis. vt sint
vnū sicut et nos vnū sum⁹ Ego in eis ⁊ tu in me vt sint cōsūmati
in vnū ⁊ cognoscat mūdus qr tu me misisti. et dilexisti eos sicut ⁊
me dilexisti Pr̄ quos dedisti mihi volo vt vbi ego suz et illi sint
mecū vt videāt claritatē meā quā dedisti mihi. qr dilexisti me añ
ɔstitutionē mūdi. Pr̄ iuste mund⁹ te nō cognouit ego āt cogno/
ui et hi cognouerūt qr tu me misisti et notū feci eis nomē tuū vt
dilectio. qua dilexisti me. in ip̄is sit et ego in ip̄is

De orōne ihu et sua captione. M. xxvi.

R. xiiij. L. xxij. J. xviij. Ca. xlij.

Hec. J. cū dixisset ihs ⁊. M. hymno. R. dicto exierūt in mō
tem oliueti et. L. egressus ibat ꝑm ɔsuetudinē in montem
oliuarū trās torrentē. J. cedron in villā. M. in prediū. R:
cui nomē gethsemani. Secuti. L. sūt āt eū et discipuli ei⁹. Sciebat
J. et iudas qui tradebat eū/locū. qr frequēter ɔuenerat ihs illuc
cū discipulis suis. et. M. dixit. R. Sedete hic donec. M. vadam il
luc. M. et orem. R. Et coassūpto. M. R. petro ⁊ duob⁹ filijs zebe/
dei cepit. M. cōtristari et mestus esse pauere. R. ⁊ tedere Tūc. M
ait. R. illis Tristis ē aia mea vsqz ad mortē Sustinete hic ⁊ vigi
late mecū. et. L. ip̄e auulsus est ab eis q̄ntū est iactus lapidis Et
ꝓgressus. M. R. pusillū ꝓcidit. M. in faciē suā sup̄. R. terrā ⁊ ora/
bat vt si fieri posset trāsiret ab eo hora Et dixit Abba pr̄ om̄ia
possibilia sūt tibi. transfer hūc calicē a me. sed nō quod ego volo
sed qd̄ tu. Mi. M. pr̄ si possibile est trāseat a me calix iste Verūtñ
nō sicut ego volo sed sic̄ tu Et venit ad discipulos suos et. M. in
uenit. R. eos dormiētes. et dixit petro sic. Symō. R. dormis. Nō
M. potuisti. R. vna hora vigilare mecū? Vigilate et orate vt nō
intretis in tentationē Spiritus quidem promptus est caro autē
infirma Iterū scd̄o abijt et orauit eundē sermonē. dicēs Pater
M. mi si nō pōt hic calix trāsire nisi bibā illū fiat volūtas tua Et
venit. M. R. iterū ⁊ inuenit eos dormiētes Erāt eni oculi eorum
grauati et ignorabāt. R. q̄d rñderēt ei. Et relictis. M. illis iteruz
abijt et orauit eundē ꝑmonē. et positis L. genib⁹ orabat dicens
Pr̄ si vis trāsfer calicē istū a me Verūtñ nō mea ꝫ tua volūtas
fiat Apparuit autē illi angelus de celo cōfortans eū Et factus

Potest intelligi ꝙ christ⁹ bis ita dixit.

Probabile est ꝙ fuit gabriel.

in agonia ꝓlixius orabat.et factus est sudor eius sicut gutte sā
guinis decurrētis i terrā Et cū surrexisset ab oratione ⁊ venisset
ad discipl̄os suos inuenit eos dormiētes pre tristicia.et ait illis
Quid dormitis? Dormite iā.M R.et req̄escite Sufficit.R.surgi
te.L. ⁊ orate ne intretis in tentationē Ecce M.appropinq̄bit.R
hora ⁊ fili⁹ hoīs tradet̄ inman⁹ pc̄cor̄.surgite eam⁹ Ecce qui me
tradet ꝓpe est.Judas.J.ergo cū accepisset cohortē a pōtificib⁹
et phariseis ministros.venit illuc cū laternis ⁊ facibus et armis
Et.M.adhuc.R.iesu loquēte Ecce iudas schariothis vn⁹ ex.xij
et cū eo turba multa cū gladijs ⁊ fustibus.missi.M. a p̄ncipibus
sacerdotū et scribis.R.et seniorib⁹.M R.populi Dedēat āt tra
ditor eis signū dicēs Quēcunq̄ osculatus fuero ip̄e est tenete eū
et ducite.R.caute et.L:antecedebat eos et appropinq̄uit iesu vt
oscularet̄ eū Et.M.cū venisset.R statim accessit ad eū ⁊ ait Rab
bi.R.Aue.M.rabbi.et.M.osculatus.R.est euz Dixit.M.ei iesus
Amice. Ad q̄d venisti? Juda osculo filiū homis tradis Jesus J
itaq̄ sciens om̄ia que vētura erāt sup eū ꝓcessit ⁊ dixit eis.quē
q̄ritis? R̄nderūt ei Jesū nazarenū dixit eis iesus ego sū Stabat
aūt et iudas qui tradidit eū cū ip̄is Ut ergo dixit eis iesus ego
sum abierūt retrorsū et ceciderūt in terrā.Iter̄ ergo eos interro
gauit Quē queritis? Illi āt dixerūt Jesū nazarenū.R̄ndit iesus.
Dixi vob̄ q̄a ego sū.si ergo me q̄ritis sinite hos abire Ut imple
retur sermo quem dixit quia quos dedisti mihi non ꝑdidi ex eis
quēq̄ Tūc.M.accesserūt et manus.M.R.iniecerūt in iesū ⁊ tenu
erūt eū Uidētes.L.aūt hi qui cū ip̄o erāt.q̄d futurū erat dixe/
rūt ei Dn̄e si ꝑcutimus in gladio.R̄ndens aūt iesus ait.sinite vs/
q̄ huc Simō.M.R.ergo petrus hn̄s gladiū eduxit eū et ꝑcussit
pōtificis sūmi.R.sacerdotis seruū ⁊ abscidit auriculā ei⁹ dexterā
J.Erat autē nomē seruo malchus Dixit ergo iesus petro Mitte
gladiū in vaginā Calicē quē dedit mihi pater nō vis vt bibam
illū? Om̄es.M.eni qui acceperint gladiū gladio peribūt An pu/
tas q̄a nō possū rogare p̄rem meū ⁊ exhibebit mihi mō plus q̄ꝫ
duodeci legiones āgelor̄? Quomō ergo implebunt̄ scp̄ture? q̄a
sic oportet fieri Et.L.cū tetigisset auriculā eius sanauit euz.Di/
xit aūt iesus ad eos qui venerāt ad se p̄ncipes sacerdotū et ma/
gistratus tēpli et seniores Tanq̄ꝫ.M.L.ad.R.latronē existis cū
gladijs et fustibus ꝯprehēdere me.cū q̄tidie.L.fuerim vobiscuz
in tēplo et sedebā.M.docēs et nō.M.me.R.tenuistis.sed hec est
hora vr̄a ⁊ ptās tenebrar̄.Hoc.M.aūt.R.totū factū est vt ad/

Intelligendū est postq̄ꝫ iudas osculatus est iesū quia p̄cesserat regressus ad turbā ad quam Jesus ꝓcessit.

Intelligendū est q̄ non expectata respōsione xp̄i petrus percussit

Supuenerāt forte aliqui cum turba.vel post.vl' iō dicunt̄ p̄ncipes venisse quia miserunt suos

implerētur scp̄ture ꝓphetaꝝ. Tūc. M. discipuli. R. relicto eo om̄s fugerūt Adolescēs. R. aūt quidā sequebat eū amictus sindone sup nudo et tenuerūt eū Et ille relicta sindone nudus ꝓfugit ab eis Cohors. J. aūt et tribunus et ministri iudeoꝝ ꝯphenderunt iesū et tenētes. M. L. ligauerūt eū et adduxerūt eū ad Annā primū Erat eni socer cayphe qui erat pontifex āni illius Erat autē cayphas qui ꝯsiliū dederat iudeis q̄a expedit vnū hoīem mori pro populo Et ꝯuenerūt. R. in vnuz omnes sacerdotes scribe et pharisei et seniores.

De missione iesu ad annā Et prima negatione petri. M. xxvi. R. xiiij. L. xxij. J. xviij. Ca. xliij.

Sequebat. J. autē ih̄m Simō petr⁹ et alius discipul⁹. discipulus aūt ille erat notus pōtifici et introiuit in atriū p̄ncipis cū iesu Petrus autē stabat ad hostiū foris. Exiuit ergo alius discipulus qui erat notus pōtifici et dixit hostiarie et introduxit petrum. dixit ergo petro ancilla hostiaria sūmi. R. sacerdotis cū vidisset petrū calefacientē se. L. sedentē ad lumē Et M. tu cū iesu nazareno. R. galileo eras Nunq̄d. J. et tu ex discipulis es homis isti⁹? Et hic. L. cū illo erat At. M. ille. R. negauit L. illū corā om̄ibus dicēs Mulier. L. nō noui illū Nō. J. sum neq̄ R. scio. neq̄ noui quid dicas Stabāt. J. autem serui et ministri ad prunas q̄a frigus erat et calefaciebāt se Erat autē cū eis et petrus stans et calefaciēs se Et. R. exiuit foras ante atriū ⁊ gallus cātauit Pōtifex. J. ergo int̄rogauit iesum de discipulis et de doctrina eius R̄ndit ei iesus. Ego palā locut⁹ sū mūdo ego sēp docui in synagoga et in templo quo om̄es iudei ꝯueniūt ⁊ in occulto locutus sū nihil Quid me int̄rogas. Interroga eos q̄ audierūt que locutus sum ip̄is Ecce hi sciūt quid dixerim ego Hec cū dixisset vnus assistens ministrorū dedit alapā iesu dicens Sic r̄ndes pōtifici? R̄ndit ei iesus Si male locutus sū testimoniū ꝑhibe de malo. si aūt bene quid me cedis? Et misit eū annas ligatū ad caypham pontificē

Quāuis diuersi diuersimode videant loqui de mō ꝯcordandi triplicem negationem petri ita vt Aug̃ sentire videat totam fuisse in domo Anne Ip̄e nihilomin⁹ vel alij non intendunt p̄ iudicare ꝓbabiliori modo dicendum si et textu possit elici sicut eē videtur mod⁹ hic contētus iudicet lector

De missione iesu ad cayphā. M. xxvj. R. xiiij. L. xxij. J. xviij. Ca. xliiij.

At. M. illi tenētes iesū duxerūt illū ad cayphā p̄ncipē sacerdotū vbi scribe seniores et pharisei cōuenerāt Petr⁹ M. R. aūt seq̄bat eū alonge vsq̄ in atriū p̄ncipis sacer/

dotū Et ingressus intro sedebat cū ministris vt. M. videret finē Accenso. L. aūt igne in medio atrio et circūsidentibus illis. erat petr⁹ in medio eoꝝ ⁊ calefaciebat se ad ignē Principes āt sacer dotū et om̄e ꝯsiliū q̄rebāt falsū cōtra iesū testimoniū vt eū mor/ ti traderēt et nō inueniebāt cū multi falsi testes accessissent et. R. ꝯuenientia testionia nō erāt Nouissime. M. aūt venerūt duo falsi testes et. R. flm testioniū ferebāt aduersus eū dicētes. Qm̄ nos audiuim⁹ eū dicentē Ego dissoluā tēplū hoc manufactū ⁊ post triduū aliud nō manufactū edificabo. Hic. M. dixit possū destru ere templū dei et post triduū reedificare illud Et. R. nō erat ꝯue niens testioniū illoꝝ Et exurgēs sūmus sacerdos in mediū int̄/ rogauit iesū dicens Nō rn̄des quicq̄ ad ea q̄ tibi obijciūtur ab his? Ille āt tacebat ⁊ nihil rn̄t Rursus sūmus sacerdos int̄roga uit eū et dixit ei Adiuro. M. te ꝑ deuz viuū vt dicas nob̄ si tu es xp̄us fili⁹ dei bn̄dicti. R. Dixit illi iesus Tu dixisti Ego. R. sū Ve rūtamē. M. dico vobis amodo videbitis. M. R. filiū homis sedē/ tem a dextris v̄tutis dei ⁊ venientē in nubibus celi Tūc p̄nceps sacerdotū scidit vestimēta sua dicēs Blasphemauit. quid adhuc egemus testibus et desideram⁹. R. testes? Ecce. M. nunc. R. audi/ stis blasphemiā. q̄d vob̄ videt̄? Qui: R. om̄es. M. ꝯdemnauerūt eū reum esse mortis Et. L. viri qui tenebāt eū illudebāt ei Tunc M. expuerūt R. L. in faciē ei⁹ et velauerūt. L. eū cedentes. L. eum colaphis. R. et. L. interrogauerūt. M. eū dicentes ꝓphetisa nob̄ xp̄e quis est qui te percussit? Et R. ministri eū alapis cedebant ⁊ alia multa blasphemantes dicebant in eum.

Difficultas pro uenit in hoc pas su q̄ tres euāge liste nō loquūtur de Anna ideo vi dent̄ ꝯp̄hendere factū Anne cum facto cayphe vt ī p̄ma negatiōe pe tri quā hic ponit cū duabus alijs.

De scd̄a et tertia negatione petri M. xxvj.

R. xiiij. L. xxij. J. xviij Ca. xlv

Exeunte. M. aūt petro ianuā rursus. R. cū vidissz illū alia M. ācilla. R. cepit dicē circūstātib⁹ Quia h̄ ex illis ē. Hic M. erat cū iesu nazareno Et. L. post pusillū alius videns eū dixit Et tu de illis es Erat. J. aūt simō petr⁹ stans et calefa/ ciens se Dixerūt ergo ei Nunq̄d et tu ex discipulis ei⁹ es? Et ite/ rū negauit cū iuramēto q̄ nō noui hoiez Et. M. post. R. pusilluz interuallo. L. q̄si hore vni⁹ rursus. M. R. qui astabāt dicebant pe

Glosa. Intelligendū q̄ in qualibet nega tione petri mlte p̄sone locute sūt sic̄ fuit in tumul tu. et q̄ petrus nūc exijt nunc re dijt vt turbat⁹. nō ꝯsiderās quid di ceret aut ageret p̄ timore. et nunc stabat nunc sedebat Possūt etiam intelligi tres esse in nocte gallicantus circa me diam noctem. circa tertiam. circa auroram. Non autem videtur q̄ Jesus ⁊ petrus manserunt in do mo Anne. vel ad scd̄m aut tertium gallicantum. Et forte etiam petrus in prima negatione ter nega uit anteq̄ gallus cantaret. quia non negat euangelium plures q̄ tres fuisse negationes.

tro Vere ex illis es Nā et galileus es ⁊ loq̄la. M. tua manifestū te facit Dixit J. vn⁹ ex huis pōtificis ɔgnatus eius cui⁹ petrus abscidit auriculā Nōne ego te vidi in orto cū illo? Ille. R. aūt cepit anathematisare detestari. M. et iurare. M. R. q̄a R. nescio hominē istū quē dicitis Et ɔtinuo. L. adhuc eo loquēte iterꝝ. R. gallus. M. R. cātauit. L. J. Et. L. ɔuersus dn̄s respexit petrū Et. M. recordatus. L. R. ē petrus ꝟbi dn̄i sicut dixerat ꝙ p̄usq̄ gallus cantet bis. R. ter me negabis Et egressus foras fleuit amare

De tertia cōuentione seniorū et traditione

esu pilato. M. 21. R. 12. et. 17. L. 22. et. 23. J. 18. et. 19. C26.

Prima rubricll'a Intelligendū est ꝙ bis cōuenerūt in domū caypho reseruato ibidem et a seruis custodito non sine cōtumelijs et flagellis.

Littera Aug̃ habet ad caypham. ꝫ hec est clarior. licet saluet suam vide.

Attēdēda ē multiplex acceptio pasche. vide ī postill'.

Scda rubricella

Mane. M. autē facto vt factus. L. est dies ɔsiliū. M. inierūt omēs p̄ncipes sacerdotū et seniores populi aduersus iesū vt eū morti traderēt Et adduxerūt L. eū in ɔsiliū suū dicētes Si tu es xp̄us dic nobis Et ait illis Si dixero vobis nō creditis mihi. si aūt et interrogauero nō rn̄debitis mihi neq̄ dimittetis Ex hoc aūt erit filius homis sedēs a dextris ꝟtutis dei Dixerūt autē omnes Tu ergo es fili⁹ dei? Qui ait Vos dicitis quia ego sū At illi dixerūt Quid adhuc desideram⁹ testimoniū. ipsi eni audiuimus de ore eius Et surgēs om̄is multitudo eorū et. R. vinciētes. M. iesū duxerunt illū ad pilatū a caypha in p̄torium Erat autem mane et ipsi non introierunut in pretorium vt non ɔtaminarentur sed manducarent pascha Exiuit ergo ad eos pylatus foras ⁊ vinctū. M. adduxerūt et tradiderūt pōcio pylato p̄sidi Tūc vidēs q̄ eū tradidit ꝙ dānat⁹ esset p̄nia ductus retulit. xxx argēteos p̄ncipibus sacerdotū et senioribꝰ ꝓpli dicēs Peccaui tradēs sanguinem iustum. At illi dixerunt Quid ad nos? tu videris Et ꝓiectis in tēplo argēteis recessit ⁊ abiēs laq̄o se suspendit Principes aūt sacerdotū acceptis argēteis dixerūt Nō licet mittere eos in carbonā q̄a p̄ciū sāguinis est. Cōsilio autē inito emerunt ex illis agrū figuli in sepulturā ꝑegrinorū ꝓpter hoc vocatus est ager ille acheldemach. hoc est ager sāguinis vsq̄ in hodiernū diē Tūc adimpletū est qd̄ dictū est per Jeremiā ꝓphām dicentē Et acceperūt. xxx. argēteos p̄ciū appreciati qd̄ appreciauerūt a filijs isrl' et dederūt eos in agrū figuli sicut ɔstituit mihi dn̄s Jesus autē stetit āte p̄sidem Et. J dixit p̄

Tertia rubricll'a Quāuis hec prophetia sit magis in zacharia. nihilominus venit ī mentem hieremie ꝓpter aliquam similitudinez quorundā verborum hic positorum cū verbis suis et nō curauit mutare. quoniam omnes ꝓphete vno spiritu locuti sūt. tanq̄ si vn⁹ scriptor diuersis calamis cōscriberet. eadē scriptura videret. vide in postillis.

ses Quā accusationē affertis aduers⁹ hoiem hūc? Rn̄derūt et di
xerūt ei Si nō esset malefactor nō tibi tradidissemus eū Dixit er
go eis pilat⁹ Accipite eū vos et ꝑm legē vr̄am iudicate euz. Di
xerūt ergo iudei Nobis non licet interficere quēq̄ vt sermo iesu
impleret̄ quē dixit significās qua morte esset moritur⁹ Ceperūt
L.xxij.aūt illū accusare dicētes Hunc inuenim⁹ subuertentē gen
tem nr̄am.et ꝓhibentē tributa dari cesari.et dicentē se xp̄m regē
esse Pilatus ergo interrogauit eū dicēs Tu es rex iudeoꝝ? At il
le rn̄dens.ait Tu dixisti Ait aūt pilat⁹ ad ꝑncipes sacerdotū et
turbas Nihil inuenio cause in hoc hoie At illi inualescebāt dicen
tes Cōmouit ꝓplm docēs ꝑ vniuersā iudeā incipiēs a galilea vs
q̄z huc Pilatus aūt audiēs galileā Interrogauit si hō galileus
esset Et vt cognouit ꝙ de herodis ptāte esset remisit eū ad hero
dem q̄ et ip̄e ierosolimis erat illis dieb⁹ ¶ Herodes aūt viso ie/ Quarta rubricet
su gauisus ē valde Erat eni ex multo tp̄e cupiēs videre eū eo ꝙ
audierat multa de illo Et sp̄abat signū aliqd̄ ab eo videre fiēi
Int̄rogabat ergo illū multis ꝑmonib⁹ At ip̄e nihil illi rn̄debat.
Stabāt etiā ꝑncipes sacerdotū et scribe ꝯstanter accusātes euz
Spreuit āt illū hēodes cū exercitu suo et illusit idutū veste alba
⁊ r̄misit ad pilatū Et fc̄i sc̄ amici hēodes ⁊ pilatus in ip̄a die Nā
ātea iimici erāt ad inuicē Pilat⁹ āt ꝯuocatis ꝑncipib⁹ sacēdotū ⁊
magr̄atib⁹ ⁊ plebe dixit ad illos Obtulistis m̄ hoiez hūc q̄i auer
tentē ꝓplm Et ecce ego corā vob̄ interrogās nullā cām inuenio
in hoie isto ex his in q̄bus eū accusatis ꝫ nec herodes? nā remisi
vos ad illū et ecce nihil dignū morte actum est ei Intrauit ergo
iteꝝ in p̄toriū pilatus.et vocauit iesū et dixit ei Tu es rex iudeo
rū? Rn̄dit ih̄s A temet ip̄o hoc dicis An alij tibi dixerunt de me
Rn̄dit pilat⁹ Nunq̄d iudeus ego sū? Gens tua et pontifices tra
diderūt te m̄.q̄d fecisti? Rn̄dit ih̄s Regnū meū nō est de h̄ mun
do Si ex hoc mundo esset regnū meū ministri mei vtiq̄z decerta
rent vt nō traderer iudeis Nūc autē regnū meū nō est hinc Di
xit itaq̄z pilatus Ergo rex es tu? Rn̄dit iesus Tu dicis qr rex sū
ego Ego in hoc nat⁹ sū et ad hoc veni in mundū vt testioniuz ꝑ
hibeā v̄itati Om̄is qui ex veritate est audit vocez meā Dixit ei
pilat⁹ Quid est v̄itas? Et cū hoc dixisset ad iudeos iteꝝ exiuit ⁊
dixit eis Ego nullā cām inuenio in eo Est aūt ꝯsuetudo vobis
vt vnū dimittā vobis in pascha.vultis ēgo dimittā vobis regē
iudeoꝝ Clamauerūt rursū oēs dicētes Nō hūc sed barrabam Quinta rubricet
Erat aūt barrabas latro qui.L.xxiij.erat ꝓpter seditionē q̄ndā

factā in ciuitate et homicidiū missus in carcerē Iterꝝ ergo pilat⁹ locut⁹ est ad illos volēs dimittē iesū At illi succlamabāt dicētes Crucifige crucifige illū Ille aūt tertio dixit ad illos. Quid enim mali fecit ille? Nullā cām mortis inuenio in eo Corripiā ēgo illū et dimittā ¶ Tūc. J. 19. ergo pilat⁹ appꝫhendit ihm et flagellauit et milites plectētes coronā de spinis imposuerūt capiti ei⁹ ⁊ purpura circūdederūt eū et veniebāt ad eū et dicebāt Aue rex iudeorū et dabāt ei alapas Exijt iterꝝ pilat⁹ foras ⁊ dixit eis. Ecce adduco eū vob foras vt ꝯgnoscatis qꝛ in eo nullā cām inuenio Exijt ergo iesus portās coronā spineā et purpureū vestimētū ⁊ dicit eis Ecce hō. Cū ergo vidissēt eū pōtifices ⁊ ministri clamabāt dicētes Crucifige crucifige eū Dicit eis pilat⁹ Accipite eū vos ⁊ crucifigite Ego eni nō inuenio in eo cām Rñderūt ei iudei Nos legē hēmus ⁊ ꝑm legē debꝫ mori qꝛ filiū dei se fecit Cū g° audisset pilat⁹ hūc ꝑmonē magis timuit Et ingressus ē iterū in ꝑtoriū et dicit ad ihm Vñ es tu? Jhs aūt rñsū nō dedit ei Dicit ei pilat⁹. m̄ nō loq̄ris Nescis qꝛ ptātē hēo crucifigere te ⁊ ptātem hēo dimittē te? Rñdit ihs Nō hr̄es ptātez aduersus me vllā nisi tibi esset datū desup. ꝓpterea qui me tradidit tibi mai⁹ pccm habꝫ Et exiñ q̄rebat pilat⁹ dimittere eū. Judei aūt clamabāt dicētes Si hūc dimittis nō es amic⁹ cesaris. Om̄is eni qui se regē facit ꝯtradicit cesari. Pilat⁹ ēgo cū audisset hos ꝑmōes adduxit foras ihm et sedit ꝓ tribunali in loco qui dr̄ litostratus hebraice aūt gabatha vl̄ golgatha Erat aūt ꝑasceue pasce hora q̄si sexta Et dicit iudeis Ecce rex vr̄ Illi aūt clamabāt Tolle tolle crucifige eū Dic̄ ei pilat⁹ Regē vr̄m crucifigā. Rñder̄t pōtifices Nō hēmus regē nisi cesarē Et. R. xv. accusabant eū sūmi sacerdotes in multis ⁊ seniores. M. ꝓpl̄i. et nihil rñdit. Pilatus. R aūt rursus int̄rogauit eū dicēs Nō rñdes quicq̄ꝫ. vides in quātis te accusāt? Jhs aūt āpli⁹ nihil rñdit Ita vt mirare̅t pilatus p̄ses. M. vehement̄ Per. R. xv. diē. aūt festuz solebat dimittē illis vnū ex vinctis quēcunqꝫ petissēt Erat aūt q̄ dicebat̄ barrabas qui cū sediciosis vinct⁹ erat qui in seditiōe fecerat homicidiū Et cū ascēdisset turba cepit rogare sic̄ semꝑ faciebat illis Cōgregatis. M. ergo illis dixit pilat⁹. Quē vultis dimittā vob barrabā. an ihm qui dr̄ xp̄s? Sciebat eni ꝙ ꝑ inuidiā tradidissēt eū sūmi R. sacerdotes. ¶ Sedēte. M. āt eo ꝓ tribunali. misit ad eū vxor ei⁹ dicēs Nihil tibi et iusto illi. multa eni passa sū hodie per visū ꝓpter eū Principes āt sacerdotū et seniores ꝑsuaserūt ꝓpl̄is ⁊

Sexta rubricella Glo.

Videntur ec̄ pl̄es fuisse flagellationes xp̄i vt ista q̄ facta ē ad satisfaciendū iudeis. veluti quedaꝫ punitio. Altera vero iuxta legem rōnorum ꝑm quaꝫ prius flagellabatur occidēdus

Septia rubricel.

Probabile est Jesum crucifixuꝫ inter tertiam et sextam horam. et q̄a mediū participat extrema. marcus ponit tertiaꝫ. alij sextam vel quasi sextam Intelligēdum est multa fuisse facta ⁊ dicta ⁊ per pilatum et iudeos quorū aliq̄ narrat vnus euangelista. alter alia. et aliquādo talia que videntur esse simillima sicut ec̄ potuerunt

Octaua rubricel

Nona rubricella

ɔcitauerūt. R. turbā vt M. peterēt barrabā. iesū ꝟo ꝑderēt. Rñ/
dēs āt p̄ses ait ill'. Quē vult. vob̄ de duob' dimitti? At illi dixer̄t
Barrabā Dicit illis pilat' Quid ergo faciā de ihu qui dr̄ xp̄s.
Dicūt oēs crucifigat̄ Ait ill' p̄ses Quid eni mali fecit. At illi ma
gis clamabāt dicētes crucifigat̄ ¶ Vidēs āt pilat' ꝙ nihil ꝓfi/
ceret sed magis tumultus fieret accepta aq̄ lauit man' corā ꝓplo
dicēs Innocēs ego sū a sāguine iusti huius vos videritis Et rñ
dens vniuersus ꝓplus dicēs Sāguis eius sup nos et sup filios
nr̄os Adiudicauit. L. xxiij. fieri petitionē eoꝝ Tūc. M. dimisit illis
barrabā Ihm āt flagellatuz tradidit eis vt crucifigeret̄ ¶ Tūc
milites p̄sidis suscipientes iesū in p̄torio ɔgregauerūt ad eū vni/
uersā cohortē et exuētes eū clamidē coccineā circūdederūt ei Et
plectētes coronā de spinis posuerūt sup caput eius ⁊ arūdine in
dextera ei' et genu flexo añ eū illudebāt dicētes Aue rex iudeoꝝ
Et expuentes in eū acceperūt arūdinē et ꝑcutiebāt caput ei'. Et
postq̄ illuserūt ei exuerūt clamidē et induerūt vestimētis eius et
duxerūt eū vt crucifigeret̄ Pilat'. R. aūt volēs ꝓplo satisfacē di
misit illis barrabā et tradidit eis iesū flagellis cesū vt crucifige/
ret̄. Milites āt duxerūt ihm intro in atriū p̄torij ⁊ ɔuocāt totaz
cohortē et induūt purpura et imponūt ei plectētes coronam spi/
neā et ceperūt salutare eū dicētes Aue rex iudeoꝝ Et ꝑcutiebāt
caput ei' arūdine et ɔspuebāt eū ⁊ ponētes genua adorabāt eū
Et postq̄ illuserūt ei exuerūt illū purpura et induerūt illū vesti/
mentis suis. ¶ De deductione ihu ad crucē et eius
crucifixione. M. xxvij. R. xv. L. xxiij. J. xix Ca. lxvij

Susceperūt: J. aūt ihm et eduxerūt eū et baiulās sibi cru
cem exiuit in eū qui dicit̄ caluarie locū hebraice golgata
Et cū ducerēt eū Appp̄henderūt simonē quendā cyrenē/
sem venientē de villa. p̄rem. R alexādri et rufi Hūc. M. angaria
uerūt vt tolleret crucē ei' Et. L. imposuer̄t illi crucē portare post
ihm Seq̄bat̄ aūt illū turba multa ꝓpli ⁊ mulierū q̄ plangebāt et
lamētabant̄ eū Cōuersus aūt ad illas iesus dixit Filie ihrlm no
lite flere sup me ꝫ sup vos ip̄as flete et sup filios vr̄os Qm̄ ecce
veniēt dies in q̄b' dicēt Ste steriles et vētres q̄ nō genuerunt ⁊
vbera q̄ nō lactauerūt. Tūc incipiēt dicē mōtib' cadite sup nos
et collibus coopite nos. qꝛ si in viridi ligno hoc faciūt in arido
q̄d fiet? Ducebant̄ autē et alij duo neq̄ cū eo vt int̄ficerent̄. Et
M venerūt in locū q̄ dr̄ golgata qd̄ est caluarie loc' Et dedert̄
ei vinū mirratū. M. R. bibere. M. cū felle mixtū et cū gustasset no
luit bibere ⁊ nō. R. accepit Ibi. L. crucifixer̄t eū et latrones vnū

Decia rubricell.

Undecima rubricella.

Hec flagellatio videtur eadez cū precedenti

Bis datum ē. vel hic est p̄occupatio p. M R ⁊ L

a dextris et alterꝝ a sinistris hinc. J. et hinc mediū aūt ihm Et. R
impleta ē scp̄tura q̄ dic̄ Et cū impijs deputat' ē Jhs. L. aūt dice
bat Pr̄ dimitte illis Nō eni sciūt q̄d faciūt Scp̄sit. J. āt ⁊ pilat'
L. titulū cāe. R. ei' et posuit sup crucē sup caput. M. ei' Erat L. āt
supscriptio scp̄ta sup illū lr̄is grecis ltis ⁊ hebraicis Hic. M ē ihs
nazaren'. L. rex. M. R. iudeoꝝ. L. J. Hūc. L. ēgo titulū mlti lege
rūt iudeoꝝ qꝛ ꝓpe ciuitatē erat locus vbi crucifixus ē ihs et erat
hebraice grece et latine scriptum. Dicebant ergo pilato pontifi
ces iudeoꝝ Noli scribē rex iudeoꝝ ꝫ qꝛ ip̄e dixit rex sū iudeorū.
Rn̄dit pilatus quod scripsi scp̄si. Milites ergo cū crucifixissēt eū
acceperūt vestimēta ei' ⁊ fecerūt q̄tuor ꝑtes vnicuiq̄ militi ꝑtē ⁊
tunicā Erat aūt tūica incōsutilis desup ꝯtexta ꝑ totū Dixer̄t er
go ad inuicē Nō scindam' eā ꝫ sortiamur de ea cui' sit. Ut scri
ptura impleret̄ dicēs Partiti sūt vestim̄ta mea sibi ⁊ in vestē meā
miserūt sortē Et milites q̄dē hec fecerūt Erat aūt hora tertia ⁊
crucifixerūt eū.

Ultra glo. predi
ctaꝫ videat Aug
qui refert hoc di
ctum. R. ad cruci
fixionē linguarū
⁊ ita ponit̄ hic ꝑ
rememorationeꝫ

De irrisione iesu in cruce et de verbis eius ⁊ signis post mortem
Mat. xxvij. R. xv. Luc̄. xxiij. ⁊ Jo. xix. Ca. xlviij

Pretereūtes āt blasphemabāt eū mouētes capita sua et
dicētes Vach q̄ destruis tēpluꝫ dei et in triduo illud re
edificas. salua te ip̄m si filius dei es descēde de cruce Si
milit̄ et p̄ncipes sacerdotū illudētes ad alt̄utrū cū scribis et seni
orib' dicebāt Alios saluos fecit se ip̄m nō p̄t saluū facere Si rex
isrl̄ est descēdat nūc de cruce et credim' ei Cōfidit in deo liberet
eū si vult. dixit eni qꝛ fili' dei sū Idip̄m āt et latrones q̄ crucifixi
erāt cū eo im ꝓperabant ei et ꝯuiciabant̄. R. ⁊ L. stabat ꝓplus ex
pectās et deridebāt illū p̄ncipes cū eis dicētes Alios saluos fe
cit se ip̄m saluū faciat si h̄ est xp̄s dei elect' Illudebāt āt ei ⁊ mili
tes accedētes ⁊ acetū offerētes illi. et dicētes Si tu es rex iudeo
rum saluū te fac Vnus autē ex his qui pendebāt latronib' blas
phemabat eū dicēs Si tu es xp̄s saluū fac te ip̄m ⁊ nos Rn̄dēs
āt alt̄ increpabat eū dicēs Neq̄ tu times deū qꝛ in eadē dānati
one es. et nos q̄dē iuste nā digna factis recipim' h̄ v̄o nihil mali
gessit Et dicebat ad iesū Dn̄e memēto mei dū veneris in regnū
tuū Et dixit illi ihs Amē dico tibi hodie mecū ēis i ꝑadiso Erat
āt fere hora sexta Stabat. J. āt iux̄ crucē ihu maria mr̄ ei' et so
ror mr̄is ei' maria cleophe ⁊ maria magdalene Cū vidissꝫ ergo
ihs mr̄eꝫ et discipulū quē diligebat. dixit mr̄i sue Mulier ecce fili'
tu' Deiñ dicit discipl̄o Ecce mr̄ tua. ⁊ ex illa hora accepit eā disci
pul' in sua A. M. sexta. R. L. āt hora tenebre facte sūt sup vniuer

Potuit sic fuisse
in principio. sed
vnus conuersus
est Vel est mod'
loquendi quo fa
ctum vnius refer
tur ad plures

sam t̃rã vsq̃ ad horã nonã et obscuratus est sol Et. M. circa. R.
horã nonã exclamauit ih̃s voce magna dicẽs Heli heli lamaza
batani Hoc est de⁹ me⁹ de⁹ me⁹ vt q̃d dereliq̃sti me? Quidã aũt
illic stãtes ⁊ audiẽtes dicebãt Heliã võt iste Et ɔtinuo currẽs
vn⁹ ex eis acceptã spongiã impleuit aceto ⁊ imposuit arũdini et
dabat ei bibẽ Cetẽi v̄o dicebãt Sine. videam⁹ an veniat helias
liberãs eũ. Postea sciẽs ih̃s q̃ iã oia ɔsũmata sũt vt consũma
ret̃ scp̃tura dixit Sitio Vas g⁹ positũ erat aceto plenũ. Illi ãt
spongiã aceto plenã ysopo circũponẽtes obtulerũt ori ei⁹ Cuz
ergo accepisset ih̃s acetũ dixit ɔsũmatũ est Et. L. clamans voce
magna ih̃s ait pr̃ in man⁹ tuas ɔmẽdo sp̃m meũ. et hec dicẽs ex
pirauit R. L. et inclinato. J. capite tradidit et emisit. M. sp̃m Et
M. ecce. R. velũ tẽpli scissũ ẽ in duas ꝑtes a sũmo vsq̃ deorsũ Et
M. t̃ra mota ẽ ⁊ petre scisse et monumẽta apta sũt Et multa cor/
pora sc̃oꝝ q̃ dormierãt resurrexer̃t Et exeũtes de monum̃tis p⁹
resurrectionẽ ei⁹ venerũt in ciuitatẽ sc̃am et apparuerunt multis
Cẽturio. M. R. L. ãt ⁊ q̃ cũ eo erãt custodiẽtes ih̃z. viso t̃remotu
⁊ his q̃ fiebãt. ⁊ q̃ sic clamãs expirassz timuer̃t valde. Dicẽtes
Vere fili⁹ dei erat iste Et gl̃ificauit. L. deũ cẽturio dicẽs Vere
h̃ hõ iust⁹ erat et oĩs t̃ba eoꝝ q̃ simł aderãt ad spectaculũ istud
et videbãt q̃ fiebãt ꝑcutiẽtes pectora sua reuertebant̃ Stabant
ãt oẽs noti ei⁹ alõge Erãt. M. ãt. R. et ibi muliẽs delõge aspici
entes Int̃ q̃s erat maria magdalene ⁊ maria iacobi minoris et
ioseph mr̃ ⁊ salome et mr̃ filioꝝ zebedei Et cum essẽt in galilea
seq̃bant̃ eũ ⁊ mistrabãt ei ⁊ alie mł̃te q̃ sił ascẽderãt cũ eo ieroso
De sepultura dñi. M. xxvij. R. xv L. xxiij. J. xix. C. xlix. (limã
Vdei. L. g⁹ qm̃ ꝑasceue ẽat vt ñ r̃manerẽt in cruce corꝑa sabb̃o
Erat eni magn⁹ dies ille sabb̃i. rogauer̃t pilatũ vt frãgerent̃ cru
ra eoꝝ ⁊ tollerẽt̃ Venerũt ẽgo milites ⁊ p̃mi q̃dẽ fregerãt cru
ra et alteri⁹ q̃ crucifix⁹ ẽ cũ eo Ad ih̃m ãt cũ venissẽt vider̃t eum
iã mortuũ nõ freger̃t ei⁹ crura. ꝫ vn⁹ militũ lancea lat⁹ ei⁹ aꝑuit
et ɔtinuo exiuit sãguis ⁊ aq̃ Et q̃ vidit testio⁹ ꝑhibuit ⁊ verũ ẽ
testioniũ ei⁹ Et ille scit q̃ v̄a dic̃ vt et vos credatis Facta sũt
enim hec vt scriptura impleretur Os non cõminuetis ex eo Et
iterũ alia scriptura dicit Videbunt in quem transfixerũt. Cum
M. sero. R. autem factũ esset quia. R. erat parasceue quod est añ
sabbatum Venit M. quidam homo diues ab arimathia nomie
ioseph nobilis. R. decurio Vir. L. bonus et iustus. Hic non con
senserat consilio et actibus eorum qui expectabat et ip̃e regnum
dei Et. M. discipulus J. erat iesu. occultus. L. autẽ ꝓpter metum

Dubiuz ẽ an mõ vel die resurrecti onis resurrexerit etsi rursus obie rũt vide doct.

iudeorꝝ Et audacter introiuit ad pilatū et petijt corpus iesu. Pilatus aūt mirabat si iā obijsset Et accersito centurione interrogauit eū si iā mortuꝰ esset et cū ꝯgnouisset a cēturione donauit ⁊ iussit. M. reddi corpꝰ iesu Joseph āt mercatus sindonē ⁊ deponens eū inuoluit sindone mūda. M. Venit J. aūt ⁊ nicodemꝰ qui venerat ad ihm nocte ꝑmū ferēs mixturā mirre et aloes libras q̄i centū Acceperūt ergo corpꝰ ihu et ligauerunt linteis illud cuꝫ aromatibꝰ sic̄ mos est iudeis sepelire Erat āt in loco vbi crucifixus est ortus et in orto monumentū nouū Et. M. posuit eū ioseph in monum̄to suo nouo qd̄ excidit in petra in. L J. q̄ nōdū q̄sq̄ positꝰ fuerat Ibi g°. R. ꝓpter ꝑasceuē iudeorꝝ qꝛ iux̄ erat monum̄tū posuerūt ihm Et aduoluit. M. ioseph saxū magnū ad hostiū monumenti et abijt Maria. R āt magdalene et maria ioseph aspiciebant vbi poneret sedētes M. contra sepulcrum Et. L. dies erat ꝑasceues et sabbatū illucescebat. Subsecute āt mulieres que cuꝫ ip̄o venerūt de galilea viderūt monumētū ⁊ quēadmoduꝫ erat positū corpꝰ eius Et reuertētes ꝑauerūt aromata et vnguēta ⁊ sabb̄o q̄dē siluerūt ꝑm mādatū Altēa. M. aūt die q̄ ē pꝰ ꝑasceuē Cōuenerūt ꝑncipes sacerdotū ⁊ pharisei ad pilatū dicētes Dn̄e recordati sumꝰ qꝛ seductor ille dixit adhuc viuēs post tres dies resurgā Jube ergo custodiri sepulcꝝ vsq̄ in diē tertiū Ne forte veniāt discipuli eiꝰ et furent eū et dicāt plebi surrexit a mortuis Et erit nouissimꝰ error peior ꝑore Ait illis pilatus Habetis custodiā ite custodite sic̄ scitis Illi aūt abeūtes munierunt sepulcꝝ signantes lapidē cū custodibus.

De resurrectione dn̄i ꝑ totū Et ꝯtinet multas rubricellas ꝓ multitudine gestorū. M. xxviij. R. xvi. L. xxiiij. et. J. xx et. xxi. Ca. l.

Vespe. M. āt sabb̄i q̄ lucescit in ꝑma sabb̄i venit maria magdalena et altera maria videre sepulcrū Et ecce terremotꝰ fc̄us ē magnꝰ Angelus āt dn̄i descēdit de celo. Et accedēs r̄uoluit lapidē et sedebat sup eū Erat āt aspc̄us eius sic̄ fulgur ⁊ vestimēta eiꝰ sic̄ nix Pre timore āt eiꝰ exterriti sūt custodes et facti sunt velut mortui ¶ Et R. cū trāsisset sabbatum maria magdalena et maria iacobi ⁊ salome emerūt aromata vt venientes vngerent iesum Et valde mane vna sabbatoruꝫ veniūt ad monumentū orto iaꝫ sole Et dicebant ad inuicē Quis reuoluet nob̄ lapidē ab hostio monumēti? Et respiciētes viderūt reuolutū lapidē Erat quippe magnꝰ valde Rn̄dēs. M. āt āgelꝰ dixit mulieribꝰ Nolite timē vos scio eni ꝙ ihm q̄ crucifixꝰ ē q̄ritis n̄ ē h̄. surrexit eni sic̄ dixit Et introeūtes R. ī monum̄tū viderūt iuuenē

Pria rubricella

sedentē in dextris cooptū stola cādida ⁊ obstupuerūt: q̄ dic̄ illis
Nolite expauescere Jhm q̄ritis nazarenū crucifixū Non est hic/
Ecce locus vbi posuerūt eū. ꝫ ite. dicite discipulis eius ⁊ petro.
qꝛ p̄cedet vos in galileā ibi eū videbitis sicut dixit vob̄ Et. L. fa
ctū est dū mēte essent ꝯsternate de isto Ecce duo viri steterūt sec⁹
illas in veste fulgēti. Cū aūt timerēt et declinarēt vultū in terrā
dixerūt ad illas. Quid q̄ritis viuentē cū mortuis? Nō ē h̄ ꝫ surre
xit Recordamini q̄liter locutus est vob̄ cū adhuc in galilea essꝫ
dicēs qꝛ oportet filiū hois tradi in man⁹ hoīm pc̄coꝝ et crucifi/
gi et tertia die resurgē Et recordate sūt v̄boꝝ eius At ille exeū
tes fugerūt de monumēto Inuaserat eas eni tremor et pauor ⁊
nemini q̄cq̄ꝫ dixerūt. timebāt eni ¶ Vna. J. xx. aūt sabb̄i maria
magdalene venit mane cū adhuc tenebre essent ad monumentū
Et vidit reuolutū lapidē a monumēto Cucurrit ergo ⁊ vēit ad
simonē petrū et ad aliū discipulū quem diligebat ih̄s ⁊ dixit eis
Tulerūt dn̄m meū et nescio vbi posuerūt eū Exiuit ergo petrus
et ille ali⁹ discipul⁹ quē diligebat ih̄s et venerūt ad monumētuꝫ
Currebāt ergo duo simul et ille alius discipul⁹ p̄cucurrit citi⁹ pe
tro et venit p̄mus ad monumētū Et cum se inclinasset vidit lin/
teamina posita nō tn̄ introiuit Venit ergo simō petrus sequēs
eū et introuit in monumentuꝫ et vidit linteamina posita ⁊ suda
riū qd̄ fuerat sup caput eius non cū linteaminib⁹ positū ꝫ sepa
tim inuolutū in vnū locū Tūc ergo introiuit et ille discipul⁹ qui
venit p̄mus ad monumentū et vidit et credidit Nondū eniꝫ scie
bāt scp̄turā q̄a oportebat eū a mortuis resurgere Abierūt ergo
iterū ad semet ip̄os discipuli Maria aūt stabat ad monumētū
foris plorās Dū ergo fleret inclinauit se ⁊ ꝓspexit i monumētū
et vidit duos āgelos in alb̄ sedētes. vnū ad caput et vnū ad pe
des vbi positū fuēat corp⁹ ih̄u Dicūt ei illi Mlier q̄d ploras? Dic̄
eis. qꝛ tulerūt dn̄m meū et nescio vbi posuerūt eū Hec cū dixis/
set ꝯuersa est retrorsū et vidit iesū stantē et nō sciebat qꝛ ih̄s est
Dicit ei ih̄s Mulier q̄d ploras? quē q̄ris? illa existimās q̄a ortula
nus est dicit ei Dn̄e si tu sustulisti illū dicito mihi vbi posuisti eū ⁊
ego eū tollā Dicit ei iesus Maria Cōuersa illa dicit et Rabboni
qd̄ dicit̄ magr̄ Dicit ei ih̄s Noli me tāgere Nondū eniꝫ ascēdi
ad p̄rem meū. Vade āt ad fr̄es meos et dic eis Ascēdo ad p̄rez
vestrū deū meū et deū vestrū ¶ Et. M. mulieres exiuerūt cito de
monumento cū timore et gaudio magno currentes nunciare dis
cipulis suis Et ecce iesus occurrit illis dicens Auete. Ille autez

Angeli erant vel illi de quib⁹ pri⁹ vel alij. et habēda ē cognitio de mō sepulcri ⁊ figura eius. vide in postillis.

Scd̄a rubricella Videt̄ q̄ maria magdalena esset vna ex istis. q̄ tamen dixit Petro christum sublatū Sed intelligēdū ē q̄ nemini ibi existenti quicq̄ꝫ dixerūt sicut custodibus. Principium erat diluculi in quo sūt simul tēbre et lux solis

Tertia rubricell̄

Glos
Forte ideo ꝯuersa est quoniaꝫ angeli assurrexerūt presentie christi

Prima apparitio

Quarta rubricel̄

Scda apparitio.

Potest intelligi q ille mulieres satis prope erant ad mariaz magdalenam quando vidit iesum. et q redeundo iunxit secum eis et iterū vidit christum in via.

)(

Quita rubricell'.

)(

Forte petrus solus iuit ad monumentum sine Johanne ⁊ in ingressu vidit christum et ista fuit tertia apparitio de qua q̄ dicitur quia apparuit symoni.

accesserūt ⁊ tenuerūt pedes ei⁹ et adorauer̄t eū Tūc ait illis ihs Nolite timere Ite nūciate fr̄ibus meis vt eant in galileā ibi me videbūt. Que cū abissēt ecce q̄dā de custodib⁹ venerūt in ciuitatē et nūciauerūt p̄ncipib⁹ sacerdotū om̄ia q̄ fc̄a fuerāt Et ꝯgregati cū senioribꝰ ꝯsilio accepto pecuniā copiosā dederūt militibus dicētes Dicite discipuli eius nocte venerūt et furati sūt eū nob̄ dormiētibus Et si hoc auditū fuerit a p̄side nos suadebim⁹ ei ⁊ securos vos faciem⁹ At illi accepta pecunia fecerūt sic̄ erāt edocti Et diuulgatū est v̄bū istud apud iudeos vsq̄z in hodiernum diē Surgēs. R. aūt iesus mane p̄ma sabbati apparuit p̄mo marie magdalene de qua eiecerat septē demonia Et. R. illa vadens nūciauit his qui cū eo fuerāt lugētibus et flentib⁹ Venit. J. eni maria magdalene ānūcians discipulis qꝛ vidi dn̄m et hec dixit mihi Et illi audiētes q̄a viueret et visus esset ab ea nō credider̄t Erāt. L. aūt maria magdalena et iohāna et maria Jacobi et cetere q̄ cū eis erāt q̄ dicebāt ad apl̄os hec. Que regresse a monumēto nūciauerūt hec om̄ia illis. xi. et cet̄is oībus Et visa sūt āte illos sicut deliramētū verba ista et nō credebāt illis Petrus aūt surgēs cucurrit ad monumentū et ꝓcumbēs vidit linteamia sola posita et abn̄t secū mirās qd̄ factū fuerat Et ecce duo ex ill' ibāt ip̄a die in castellū qd̄ erat in spacio stadioꝝ. lx. ab ihr̄lm nomine emaus et ip̄i loq̄bant̄ ad inuicē de his oībus q̄ acciderant Et factū ē dū fabularēt̄ in via ⁊ secū q̄rerēt et ip̄e ies⁹ appropinquās ibat cū illis Oculi aūt eoꝝ tenebant̄ ne eū agnoscerēt ⁊ ait ad illos Qui sūt hi s̄mones quos ꝯfertis ad inuicē ābulantes et estis tristes? Et rn̄dens vn⁹ cui nomē cleophas dixit Tu sol⁹ pegrinus es in ihr̄lm ⁊ nō ꝯgnouisti q̄ facta sūt in illa his dieb⁹ Quib⁹ ille dixit Que? Et dixer̄t De iesu nazarēo q̄ fuit vir ꝓp̄ha potēs in ope ⁊ s̄mone corā deo et omni populo Et quomodo tradiderūt eū sūmi sacerdotes et principes nr̄i in damnationem mortis et crucifixerūt eū Nos aūt sp̄abam⁹ q̄ ip̄e esset redēpturus israel Et nūc sup̄ hec oīa tertia dies est q̄ hec facta sūt Sed et mlieres q̄dā ex nr̄is terruerūt nos q̄ an̄ lucē fuer̄t ad monumentū et nō inuēto corpe ei⁹ venerūt dicētes se etiā visionē āgeloꝝ vidisse. q̄ dicūt eū viuere Et abierūt q̄dā ex nr̄is ad monumentuz et ita inuenerūt sicut mulieres dixerunt. ipsum vero non inuenerunt Et ipse dixit ad eos O stulti et tardi corde ad credēdum in omnibus que locuti sunt prophete. Nonne sic oportuit pati christū ⁊ ita intrare in gloriam suam? Et incipiens a moyse

et omnibus ꝓphetis interꝓtabatur illis in omnibus scꝑturis que de ipo erāt Et appropinquauerūt castello q̄ ibant et ipe se finxit longus ire Et coegerūt illū dicētes Mane nobiscū qm̄ aduespa/scit et inclinata ē iā dies q intrauit cū illis Et factū ē cū recūbe/ret cū illis Accepit panē et bñdixit ac fregit et porrigebat illis. Et apti sūt oculi eoꝝ et ognouerūt eum et ipe euanuit ex oculis eoꝝ Et dixerūt ad inuicē Nōne cor nr̄m ardēs erat i nob dū lo querek nobis in via et aperiret nob scꝑturas? Et surgētes cadē hora regressi sūt in ihrlm Et inuenerūt ogregatos .xi. et eos qui cū ipsis erant dicētes: q̄a surrexit dns vere et apparuit simoni. et ipi narrabāt q̄ gesta erāt in via et quō ognouerūt eū in fractōe panis Nec. R illis crediderūt Duz: L. hec loq̄rek ihesus stetit in medio coꝝ q dicit eis pax vobis ego sū. nolite timere Cōturba/ti vero et oterriti extimabant se sp̄m videre Et dixit eis Quid turbati estis et cogitatiōes ascendūt in corda vr̄a Videte ma/nus meas q pedes meos q̄r ego ipe sū Palpate q videte q̄a sps carnē et ossa nō habz sicut me videtis hr̄e Et cū hoc dixisset oñ dit eis man⁹ et pedes Adhuc aūt illis nō credētib⁹ et mirātib⁹ p gaudio. dixit Hētis h aliq̄d q̄ māducek? At illi obtulerūt ei ptē piscis assi q fauū mellis Et cū māducasset corā eis sumēs re liq̄as dedit eis q dixit ad eos Hec sūt vba que locut⁹ sū ad vos cū adhuc essē vobiscū qm̄ nce est impleri oia q̄ scꝑta sūt in lege moysi q ꝓphis et psalmis de me Tūc aperuit illis sensū vt intel ligerēt scꝑturas q dixit eis qm̄ sic scꝑtū est et sic oportebat xp̄z pati et resurgere a mortuis ctia die et p̄dicare in noie ei⁹ pñiaz q remissionē peccatorū in oēs gētes incipiētibus ab ierosolima Vos āt estis testes horū et ego mittā ꝓmissuz p̄r̄ismei in vos Cū. J. xxi sero ergo esset die illa vna sabbatoꝝ q fores essēt clause vbi erāt discipli ogregati ꝓpt metū iudeoꝝ venit ihesus et stetit in medio q dixit eis Pax vob Et cū hoc dixisset oñdit eis manus et latus Gauisi sunt ergo discipuli viso dño Dixit ergo eis itez ihs pax vob Sic misit me p̄r̄ q ego mitto vos Hoc cū dixisset Insufflauit q dixit eis Accipite sp̄m sanctū quorū remi seritis pcā remittunt eis et q̄r retinueritis retenta sūt. Thōs aūt vnus ex duodecim qui dicit Didymus nō erat cū eis q̄ndo venit ihesus Dixerūt ego ei alii discipli Vidimus dñm Ille aūt dixit eis Nisi videro in manibus eius fixuram clauoꝝ et mittaz digitū meū in locū clauorū et mittā manū meam in latus eius nō credā. Et post dies octo iterū erāt discipuli ei⁹ intus q thōs

Tertia apparitio

Patet hic q̄ ap paruerat symoni

Serta rubricella Intelligendū est non de omnibus seo de aliquibus inter quos thōs fuit qui egressus ꝓterea nō vidit illo die christum cum alijs in quin apparitione. a

Septia rubricell

cū eis Venit ihesus ianuis clausis q stetit in medio q dixit. Pax vobis Deinde dicit thome Infer digitū tuū huc et vide manus meas et offer manū tuā. et mitte in latus meū. et noli esse incredulus sed fidelis Rñdit thōs et dixit ei Dñs me⁹ et deus meus Dicit ei ihesus. qa vidisti me credidisti Beati qui nō viderunt et crediderūt Multa quidē et alia signa fecit ihesus in cōspectu discipulorū suorū q nō sūt scpta in libro hoc Hec aūt scpta sūt vt credatis qz ihesus rps est filius dei et vt credētes vitā habeatis in nomine ei⁹. Octaua Rubricella. Postea manifestauit se iterū ihs ad mare tyberiadis manifestauit aūt sic Erāt simul simon petrus et thomas qui dicit dydimus et nathanael qui erat in chana galilee et filij zebedei et alij ex discipulis eius duo. Dicit eis simon petr⁹ Vado piscari Dicūt ei Venim⁹ et nos tecū Et exierūt et ascēderūt in nauim. et illa nocte nihil prendiderūt Mane autē iā facto stetit ihesus in litore. nō tamē cognouerūt discipuli qa ihesus est Dixit ergo eis ihesus. Pueri nūquid pulmētariū habetis? Rñderūt ei Nō. Dixit eis Mittite in dexterā nauigij rete. q inuenietis. Miserūt ergo rete et iā nō valebant trahere p multitudine piscium Dicit ergo discipulus ille quē diligebat ihesus petro. Dñs ē. Simon petrus cū audisset qa dñs est. tunica succinxit se Erat eni nudus et misit se in mare Alij aūt discipuli nauigio venerūt Nō eni longe erant a terra q quasi cubitis ducētis trahentes rete piscium Ut ergo descenderūt in terrā viderūt prunas positas et piscē suppositum q panē Dicit eis ihesus Afferte de piscib⁹ quos prendidistis nunc Ascendit aūt simon petrus et traxit rete plenū magnis piscibus centū q̄nquagintatribus Et cū tāti esset nō est scissū rete. Dicit eis ihesus Venite prandete Et nemo audebat discūbentiū interrogare eū Tu qs es. sciētes qz dñs ē Et venit ihesus et accepit panem q dabat eis et piscē silr. Hoc iā tertio manifestatus ē ihesus discipul⁹ suis cū resurrexisset a mortuis. Nona rubricella. Cū ergo prandissent dicit simoni petro ihesus Simon iohis diligis me pl⁹ his? Dicit ei etiam dñe tu scis qz amo te. Dicit ei pasce agnos meos. Dicē ei iterū Simō iohis diligis me? Dit illi Etiā dñe tu scis qa amo te Dicit ei pasce agnos meos. Dicē ei ktio. simō iohis amas me? Cōtristat⁹ est petrus qz dixit tertio amas me et dicē Dñe tu oia scis tu scis qa amo te Dicit ei pasce oues meas Amen amē dico tibi cū eēs iunior cingebas te q ābulabas vbi volebas. cū āt senuer. extēdes man⁹ tuas q ali⁹ te cinget q ducz q tu nō vis. Hoc āt

Interrogatur petrus q papa cōstituit q sua mors ei predicitur.

dixit significās qua morte clarificaturus esset deū Et cū hoc di/
xisset dixit ei seq̄re me. Cōuersus petrus vidit illū discipulū quē
diligebat iesus sequentē qui et recubuit in cena sup̄ pectus eius
et dixit. Dn̄e q̄s est qui tradet te Hūc ergo cū vidisset petrus di
xit iesu. Dn̄e hic aūt quid? Dicit ei iesus Sic eū volo manere do
nec veniā q̄d ad te? tu me seq̄re ¶ Exiuit ergo s̄mo iste int̄ fr̄es
quia discipl̄s ille non morit̄ Et nō dixit iesus q̄r nō morit̄ sed sic
eū volo manere quid ad te Hic est discipul⁹ ille qui testimonium
p̄hibet de his et scp̄sit hec et scimus q̄a verū est testimoniū eius
Vndecim. M. aūt discipuli abierūt in galileā in montē vbi cōsti/
tuerat illis iesus Et vidētes adorauerūt. quidā aūt dubitauer̄t.
Et accedēs iesus locutus est eis dicēs Data est mihi om̄is po/
testas in celo et in terra Eūtes docete om̄es gentes baptisantes
eos in nomine p̄ris et filij et sp̄us sancti Docentes eos seruare
om̄ia q̄cunq̄ mādaui vobis Et ecce ego vobiscū sum om̄ib⁹ die
b⁹ vsq̄ ad ꝯsūmationē seculi ¶ Nouissime. R. aūt recūbentib⁹ xi.
Apparuit illis iesus et ex.p̄brauit incredulitatē illoꝝ et duriciā
cordis quia his qui viderāt eū resurrexisse nō crediderūt Et di/
xit eis Euntes in mundū vniuersū p̄dicate euāgeliū om̄i creatu/
re: Qui crediderit et baptisatus fuerit saluus erit Qui vero non
crediderit condemnabit̄ Signa aūt eos qui crediderint hec se/
quentur In nomine meo demonia eijcient. linguis loquent̄ no/
uis serpentes tollent Etsi mortiferū quid biberint non eis noce
bit Sup̄ egros man⁹ imponēt et bene habebūt ¶ Eduxit. L. āt
eos foras in bethaniā et eleuatis manibus suis bn̄dixit eis. Et
factū est dū bn̄diceret illis recessit ab eis ⁊ ferebat̄ in celū Et. R.
dn̄s quidē iesus postq̄ locutus est eis assumptus est in celum ⁊
sedet a dextris dei Et. L. ip̄i adorātes regressi sūt ihr̄lm cū gau/
dio magno et erāt semp̄ in templo laudātes et bn̄dicentes deū
Illi. R. aūt p̄fecti p̄dicauerūt vbiq̄ dn̄o coop̄ante et sermonē
cōfirmante sequētibus signis Sūt. J. aūt et alia multa que fecit
iesus que si scribant̄ per singula nec ip̄m arbitror mundū capere
eos qui scribendi sunt libros.

¶ Explicit Vnū ex quattuor Magistri Johis
gersonis

Decima Rubricella

Probabile ē multos alios ibi fuisse ab. xi. sic̄ apl̄us loquit̄ q̄ app̄uit plus q̄ q̄ngētis fratrib⁹ siml̄ in q̄bus aliqui potuerūt dubitare vel non credidisse illis qui videbant

Vndecima rubricella.

Duodecima Rubricella.

Glosa.

Videt̄ apd̄ lucā hec apparitio fuisse facta in die pasche vbi vigilāter intendat̄ aliorū simul euangelistarū narratō supplementū eoꝝ q̄ lu. omisit non q̄ ex ignorantia sic̄ patz Actuū. i. vbi narrat se p̄buisse viuū in ml̄tis argumentis p̄ dies q̄draginta.

¶ Prologus

¶ Liber magistri Johis Gersonis Cancellarij parisiensis doctoris egregij sup Magnificat

Collectoriū super magnificat particulas habet expositas. nō sēp eodē ordine quo sunt in cantico neqz sub eodē stili genere. sed vario ꝓut se fragmentorū appositio per sportas duodecim offerebat. Totidē eni tractatus habet p̄ncipales. Deniqz plurima reperies in fragmentis que diuersis in sportis recondita. vnū in sentētia saporem ostendūt Qui capit accipiat pro sua qualibz volūtate. benedicēte deo. multiplicāte. distribuente. saciante. ¶ Primꝰ tractatus post ꝓhemiū dragmaticꝰ est seu ꝑ dyalogū. et habz notulas. l. ꝑm quas patet materia. ¶ Tractatus scd̄us dragmaticꝰ. super cātico marie. de exultatione spiritus. et cōtinet notulas. lxxiij. ¶ Tractatꝰ tertius. dragmaticꝰ ē in cātico marie. de respectione humilitatis sue per notulas centum viginti Jūgi vero possent opuscula de oculo triplici. et de vna p̄ciosa margarita. et de oculo spirituali. et de triplici visione dei. ꝛ ꝯside rationes. xij. de cōcordia theologie mystice cum scolastica sed alibi collocantur in collectorio septem sportarū. ¶ Tractatꝰ quartus per dragma seu dialoguz de marie beatificatōne sup illd̄ Ecce eni ex hoc beatā me dicent om̄es generationes per notulas. lxxxij. ¶ Tractatus q̄ntus per dragma seu dialogum quomō fecit marie magna qui potens est. ¶ Ubi prima partitio est. si maria passionabiliter mouebat̄. per notulas. lx. Alia partitio est sine dialogo. de sancto nomine dei. vbi de triplici nomine dei ꝑ notulas. lxij. Posset huic materie de noticia dei que ē sanctū nomē eius cōiungi duplex centilogiū. De cōceptibus vnum Alterū de modis significādi. Sz alibi positū est vtrūqz in collectorio septez sportarū ¶ Tractatus sextus dragmaticus super quinto versu. Et misericordia eius ꝛc. De lamēto marie. et de timore dei. Et sup eius mia finalis dep̄catio ꝑ notulas cētū. Jungit̄ iniciū q̄ddā tangens modū expositōis moralis seu tropologice lamētationū Jeremie. ¶ Tractatus septimus prosaicus principaliter de mente cordis et ꝯgnitione dei. super illo quinto v̄su. Fecit potentiam ꝑ notulas centum quinq̄ginta ¶ Tractatꝰ octauus ꝑ dragma seu dyalogū partitiōes habz q̄tuor Prima de depositiōe potentium. per impulsuz demonioꝝ per notulas

cliiij Scda ptitio de custodia angelor et fallacijs demonū per notulas centum quinq̃ginta Tertia partitio de septē mōis generalib⁹ angelice custodie p notulas octoginta tres. Quarta partitio per soliloquium vbi de custodia angelor per notulas.l. Fit etiā mentio de centilogio sup impulsibus qd seorsuz alibi ponit in collectorio septē sportarū ¶ Nonus tractatus sup illud Esurientes ⁊c. cōponit pncipalit de eucharistie sacrāmēto per quinq̃ partitiones Prima ptitio per dialoguz pcedit p notulas centum Scda partitō p soliloquiū de laudib⁹ sacri altaris. et vt digne suscipiat exhortatō. p notulas centū. Tertia ptitio p soliloquiū. ouersū ad mariā p notulas.l. Quarta partitio per soliloquium. q̃si narratiuū de otēplatōnibus marie sup hoc sacro. et pncipalit de vndeciz bonis eius q̃bus replent esurientes p notulas centū cū additōne.xl. theoreumatum devnitate Quinta partitio p soliloquiū exhortatozia hui⁹ sacri per notulas.l. Sūt in sūma q̃tuor centilogia notularuz. q̃bus iungi posset cētilogiū de causa finali. occasione hui⁹ bñdicti sacri opositū qd alibi posituz est in collectorio septē sportarū ¶ Tractat⁹ decim⁹ sup versu Suscepit isrl puerū suū ⁊c. Est aūt in ipo duplex partitō Prima fit p dialoguz et notulas lxx. Altera fit quasi per soliloquz q meditationes per notulas.xxx. ¶ Tractat⁹ vndecim⁹ sub duplici partitione sup illo versu Sicut locutus est ad patres. Prima partitio de otemplationibus marie sup locutione dei per pphetas et maxime per se ipam. incipiēdo ab euāgelica narratione. iuxta opilationē nouiter factā que dicit vnū ex quatuor per notulas. xl. sup rubrica pma In pncipio erat vbū. Unde datur intelligi quantū sup reliquis sermo ptensior esse possz Secūda partitio de vita solitaria Jobis. quasi sup rubca scda. de nūciatōne Jobis et habitatōne in deserto Sūt in hac partitione tres particule. iuxta triplicem modū manifestandi vitam solitariā. cōtinet notulas centū ¶ Tractatus duodecimus in psona marie per soliloquiuz sūmatim colligens sensū cantici huius cāticorū marie. per notulas cētū quasi per psalteriuz decies decacordū superadditis his duobus vsiculis ab ecclesia frequentatis. Gloria pri filio. Sicut erat in principio ⁊c. Spectat ad hanc materiā centilogium de gloria Queratur in collectorio septē sportarū

Prologus

Sequit̃ prohemiũ sup̃.xij.tractatibus in cãtico marie Magnificat Magistri Johannis Gerson Cancellarij Parisiensis doctoris egregij.

Canticũ marie tractaturus in solaciũ pegrinationis mee vergentis in occasũ (vtinã felix matutinũ.carẽs vespe subsequat̃). Decreui ꝓcedere per dialogũ.more didascalico.qualẽ socrates.qualem plato socratẽ introducens tenuit Poterit et hic noster ꝓcedendi modus.nominari dragmaticus.qualis ascribit̃ cãticis canticorũ.qualis insuper cõmodus est.cãticis vel eulogijs amorosis Qđ ecclesiastica attestatur exhortatio.que de v̄ginibus canit Ante thorũ huius virginis.frequẽtate nobis dulcia cãtica dragmatis. Sic igitur te fauente beatissima virgo super omnes amans amabilis.et amata.fit hoc iniciũ.per dragmata.notulasq; distinctũ. Magnificat aia mea dñm. Colloquunt̃ duo fratres Junior instar discipuli interrogans.Senior magistri locũ retinet et nomen ambo solitudinis.non solitarie dilectores

Sequũtur versus decẽ Cancellarij parisiensis qui congrue premittũtur operi suo super magnificat post ꝓhemiũ.

Se lugdune tua.fratres solantur in vrbe.
Dum de quolibet est sermo frequens in eis:
Junior et senior.hic celestinus.et iste
Theologus.plaudens Junior hec loquitur.

Junior Ecce bonũ fratres et iocundũ simul esse.
Idem quos vterus.par q; dies peperit.

Senior. Fraternalis amor cor nostrũ nectet in vnũ.
Firmet ꝛ hoc vnũ.gratia xp̃e tua.

Junior. Carne.quidẽ frater meritis pater atq; magister.
Sunt data que nobis ocia grata vides:

Senior. Ocia post diros conflictus atq; ꝓcellas:
Dat deus atq; locat.litore nos placido.

Junior. En fas est viuas pariter dare reddere voces:
Fert mens de studijs.querere multa tuis.

Senior. Quare vices reddã Lenit fastidia sermo.
Est sua solamen garrula vox senibus.

Tractatus Primus

Junior Discipulus vocer ergo tuus. tu iure magister
Cõmoda doctrine. talia nomina sunt.
Senior Discipulus tu sis. magis illius esse magistrũ
Qui vetat. hic solus corda docere potest:
Junior Hoc sub doctore. meus en potes esse magister.
Plantans atq; rigans. crescere christe dabis.
Senior Det precor ille. pete de quolibet vt fuit olim
Theologis mos hoc querere mox aliud
Junior Gratulor est modus hic placidus mihi. talis q aptus
Sermo peregrinis. sit Jesus in medio.
Senior Promisit faciet talem. da te modo qualem
Se dedit in templo. sim q docendo sequar.

Sequitur Primus tractatus dragmaticus super magnificat. magistri Johis de Gerson.

cãcellarij parisien. habens notullas. I.

Discipulus

Magnificat aia mea dñm.

Magr. dic oro te quo pacto. beata et pulcerria mulier. post salutationẽ elisabeth Post exultationẽ Johis in vtẽo Post collaudatõnẽ. quia credidit. erumpens in iubilũ. cepit a magnificatione dei canticũ suum dicens. Magnificat anima mea dominũ. Gratũ quippe mihi feceris tum sciendi studio. tum consolationis desiderio. duz solos nos hic euomuit seuiens tempestas velut in scopulũ. Benedictus deus qui nos in' pacato solitudinis atrio collocauit.

Magister. Gratum et illud mihi subueniet. quoniam mandauit dominus in aduersitatis nocte canticũ eius. Sũma q̃z miseriarũ ineuitabiliũ medicina ẽ oblinio. Digneris ergo laudare nos te virgo sacrata. que non ingrata beneficijs dei mozẽ prestãs mox canticũ edidisti cõsonãs eis in exordio et dicens. Magnificat anima mea dominũ. Taliter olim maria sozor moysi in medio iuuẽculorũ tympanistriarũ. Talit dauid Rex inclitus. vnde maria regali ex progenie exorta refulget Taliter alij plures ad dei magnificationẽ eruperũt vt est illud Cantemus domino. gloziose enĩ magnificatus est Et illud. Magn' dominus et laudabilis nimis cum ceteris in archano cordis marie pfũde collocatis. Similiter et acceperat nouissime pmissionẽ angelicã de filio nascituro sic dicit magn' inquit. Deniq; nouerat quia fece

rat sibi magna qui potēs est. Magnus dn̄s ⁊ magna virtus ei⁹ virtus altissimi que obumbrauit sibi. et sapientie eius non est numerus Quia veritas est illa que magna est. et p̄ualet testimonio omniū ꝑ esdram prolato. ¶ Discipul⁹ Venit in manus ꝓtinus questio qua ratione dicatur magnificari deus cuꝫ penitus nec augeri valeat nec minui. ¶ Magr̄ Hesitas nō intelligēs scripturas quēadmodū dominus a creatura magnificat̄ nō in augmentū sui in se. sed quia magnus esse p̄dicatur. canitur et laudatur. aut certe quia magnificam facit aīam. cui mag̃ facit q̄ potēs est Nā quos iustificauit hos ⁊ magnificauit. Nunq̄d parū tibi videtur magnificata. beate marie virginis anima. que oꝑationi supra modū magnifice fuit ausa p̄bere consensū? Fiat inquit mihi. ſm verbuꝫ tuū id est fiam mater filij cui⁹ est pater deus. Quid excelsius q̄d sublimius et magnificētius poterit cogitari? Quod ⁊ vidit. cum ꝓphetice subiūxit. Ecce inq̄t ex hoc beatā me dicent om̄es generationes. ¶ Discipulus Quomō stant et in vnū conueniūt. tanta humilitas cū tanta magnificentia. tanta deuotio cū tanta gloria? Sed habebit hec questio locū suū. cuꝫ de beatitudine virginis erit sermo. Vellem nūc colligeres aliq̄s magnificationes domini. quas mēs marie cōtemplabatur sapienter in cantici sui principio. quatenus ordo nobis suppetat ad loquendum magnalia dei/nō quidē om̄ia. hoc eniꝫ impossibile nō dubito. ſꝫ pauca pro captu nr̄o. ¶ Magr̄ Quid appropriatius. quid ve diuini⁹ poterimus accipere q̄ꝫ ip̄mmet psalteriū marie decacordū habēs decez versus. quasi totidē cordulas sonorissimas. conformiter ad illd̄ vniuersale decacordū. toti⁹ rationalis creature. quod ɔnectitur ex nouē ordinibus angelorū. q̄si nouem fidibus argutis iuncta ex hominibus decima. quā in p̄mis parentibus. per peccatū ruptā sūm⁹ noster cytharista reꝑauit. vt ɔcordaret psalteriū iocundū cū cythara Est itaqꝫ prima huius nr̄i psalterij marie cordula sonās dei magnificentiā. quia dominus est cui⁹ eleuata est magnificentia super celos. Magnificat inq̄t anima mea dominū. nō dicit illum vel illū. sed simpliciter ⁊ anthonomatice dn̄m Scd̄o magnificatur in saluatōne ꝓpterea vocat ipsum salutare. q̄a domini ē salus. Tertio magnific⁹ est in respectione humiliū ⁊ beatificatōne. quoniā excelsus domin⁹ et humilia r̄spicit Quarto magnificus in magnoꝝ operatōne ⁊ nominis sui sanctitate. Quia inq̄t fecit mihi magna qui potens est et sanctū nomen eius Cōsonat psalmista Quia magnificasti sup om̄e nomē sanctū tuū. Quinto magnificus est in misericordia. et misera

tione timentibus eum. Sexto magnificus in superbor mente cordis sui deiectione seu dispersione. Septimo magnificus in humiliū exaltatione potētibus de sede depositis. Octauo magnificus in esurientiū impletione cū diuites dimisit inanes. Nono magnificus in pditor liberatione. qz suscepit israel puer suū Decimo magnific⁹ in pmissor suor completiōe Sicut locutus est ad pr̄es nostros abraham et semini ei⁹ in secula. Discipulus Placet adaptatio. breuis et lucid⁹ ordo Magister Quid vero censeres. si varios omniū organorū sacre scripture modulos. imo voces omnis generis musicorum cōcordare faceremus cū hoc marie psaltēio decacordo. Discipulus. Redderet̄ scio supadmirabilis armonia. Magr̄. Sciueris similiter q in auribus suis nostra psaltes copiosissime et distinctissime faciebat resonare voces omniū musicor dū mētis intuitū. simul cum plectro meditatiōis liberrimo discursu. mira qz celeritate diffūdebat vbiqz. dū quasi simul in omnes et singulos se diffundebat affectus. quos solet humana mens singillatim variare canēdo Discipul⁹. Mirū vero qua vtute valuerit hoc effici cum sint affectuū voces innumere Cū p̄terea sibi sint ɔtrarie vel aduerse Nōne ɔtrariat̄ vox amoris odij sono? Sic desideriū seu psecutio tēdit in aduersū fuge. Repugnat q̄z gaudiuz tristicie. spes timori. cōpassio seueritati. et ita de plurimis Magister. Iure miraris mirabilia Iō nempe cantauit dño maria canticuz nouū quia mirabilia fecit Mirabilia prsus misericordie q̄ charitas maiora fecit q̄z fuerūt (si ita dici pōt) mirabilia potentie Fecerat apud veteres mirabilia. q̄ potentiā. que sapientiā que iustitiā q̄ dominationē et virtutē ostendebant. Sed tunc nouū dñs fecit super terrā q̄ndo mulier circūdedit virū. quādo scz suscepit deus per incarnatiōez israel puerū suū Qñ recordatus est Cuius recordat⁹? Nō dixit potentie. nō sapiētie. nō iusticie sed misericordie sue. Tunc memoriā fecit mirabiliū scz misericordiarū misericors et miserator dominus Quoniā in rebus p tēpus ortis mirabilius nihil vtiqz teste Augustino q̄z vt deus fieret homo et homo eēt deus Vis horum deductionē accipere. Discipulus. Nolo de p̄senti quia locū forte posterius habebit amplior declaratio sup illud Quia fecit m̄ magna qui potēs est Sed ad inq̄sitionē redeo qua ratione miraberis omnes affectus in hoc cātico nono mariā ɔprehendere simul potuisse beatā. dū gratulabunda iocunditate dicit deo. Deus cāticū nouū cantabo tibi in psalterio decacordo psallam tibi Psalterium quippe decacordū. esse hoc cāticū

marie supius est ostensū. ¶ Magr̄ Vocas ad rem diu mihi multūq; quesitam. Qua super re te docebunt opuscula nostra de canticis nominatiz illud cui titulus est cāticordū id est canticū cordis In cuius vltima parte tradit̄ ꝑ praxi canticorū spiritualiuz gama nouū et mysticū ad ꝓportionem vel analogiaz game manuali sub q̄nq; vocibus iuxta quattuor passiones seu potius affectiones principales iuncta quinta que fit ex cōcursu pluriū que dicit̄ compassio quasi cum aliis passio. Prima est amor vel gaudiuz. scd̄a spes vel desideriū. tertia timor vl̄ diffugiū quarta dolor vel odiū ¶ Discipulus. O ego nūc memini q̄d ibidem tractaueris Sed quia veniet forte in noticiā paucoꝝ pro sua magnitudine opus illud vtile feceris studioso desiderio si sub compendio practicaz hanc cantici mystici tradideris. ¶ Magr̄. Factum est hoc iam alibi nec istic pigebit (q̄a sic vis) inserere.

Quintadecima notula ꝑ proprias subdistincta notulas

Nobilis apostol⁹ puer euāgelicus nō sensibus ꝫ malicia puer habens quinq; panes doctrinalis refectionis. in quinq; milia hominū dicebat corinthiis Volo quinq; verba sēsu meo loqui vt alios instruā q̄ꝫ decem milia verboꝝ in lingua. Premiserat tamē per exēplū de tibia et cythara que nisi distinctionē sonitum dederint sciri nequit quid canitur aut quid cytharizat̄. Et eni si incertā vocē det tuba. quis p̄parabit se ad bellū? Cōcludit ꝙ opus est sensu. tam cognitōnis q̄ꝫ affectus. dum quis orat. loquitur aut psallit. quatenus ꝑm tropologiam. homo spūalis se paret ad bellū. et cū quinq; lapidibus limpidissimis de torrente scripturaꝝ goliā id est sathanā sternat. alter dauid puer factus. Hec est ꝑabola mystici canticordi. vel cantici cordis quod hortatur idē apl̄us psallere spiritu. psallere et mente. In quo cantico cordis tria reperiuntur vt in cantu oris. Primum est cātus materia que vocat̄ lr̄a. scd̄m cant⁹ vox que dicitur resonantia. tertiū cantus figuratio. q̄ denominat̄ nota vel notula. Materiā canticordi dicimus. omnium diuinoꝝ et humanorū cognitionē piam et modestā. Resonantiā appellamus omnē cordis ⁊ spiritus affectionē moderatā et ordinatā. Notā vel notulā figuramus ad p̄cedentiū duoꝝ notitiā. vt appareat cui resonantie affectuū sit aptanda littera meditationū. Hac super re dabunt̄ pauci versus q̄ꝝ sentētia plus elucidabit̄ et h̄ ꝑ triplex quinariū. Quinq; v̄ba ꝑ lr̄a

Magnificus largus pius es iust⁹ misericors. Quinq; affectus ꝓ armonia. Gaudia. spes, pietas hinc timor atz dolor. Adaptatio q̄nq; vocaliū ad voces q̄nq; affectōnū A gaudēs amat. e sperat. ⁊ i miseretur O timet. u q; dolens odit et ista notes Cōformatio ad q̄nq; notl̄as Sol. fa. mi. re. vt. Quisquis aniaduertere diligenter voluerit. inueniet ꝙ om̄is meditatio salubris tā diuinarū q̄; humanarum sciarū reduci pōt ad quinq; verba quoꝝ q̄ttuor p̄ma deuz respiciūt scz magnificentia munificentia mia iusticia Quintū est hoi spāle videlicet miseria Om̄e siq̄dē canticū spūs et cordis habet formari ꝑm alterū q̄nq; verborū seu duoꝝ. seu trium. seu oim simul p̄dictorū Possent silr. om̄es cordis et spūs affectiones ad numeꝝ deduci q̄nariū que sūt gaudiū spes cōpassio timor dolor. Applicādo singulū verbū lr̄is meditationis singule. per ordinē hic positum. voci sonantis affectionis Demū q̄nq; vōles ordie naturali posite. notule sc̄ indicātes cui voci lr̄a sit accommoda. etiā ꝑ dep̄ssionē ⁊ eleuationē ad instar game manualis. sol fa. mi. re. vt. Aut ponat̄. ordo nature vocaliū demptis cōsonātib⁹ vt patz in figura sequēti

A	E	I	O	U
Gaudiū	Spes	Cōpassio	Timor	Dolor
dei mag̃	Muni	Miseri	Justi	Nostra
ficētia	ficētia	cordia	cia	miseria

Nolumus āt vt existimet aliquis gama p̄ns. mysticoꝝ oim cāticorū valere ꝓtinus efficaciter vt cātet cor et spūs per affectū simul et effectū. si nō fuerit huic arti de se ꝯgnitu facillie. supaddit⁹ vehemēs et iugis vsus Quippe sic inspicim⁹ in ceteris artibus. p̄sertim in musica sēsuali Sic in psalterio ⁊ cythara Sic in choro vocali Sic in cordis et organo. Sz nec oportz nec expedit sola p̄ntiū fātasia figurali versari diutius. q̄; ducant̄ ad intelligētie puritatē. fantasmatibus vel transcensis vel interim q̄ntum fas extiterit derelictis Nec ideo putāda est p̄ns ars inutilis vel supuacua vel solum fantasialis. qm̄ p̄us est qd̄ aiale est ꝑm Aplm̄ Et om̄is nr̄a cognitio intellectiua sumit a sensitiua p̄ncipiū. que iuuat̄ dū ordinata sibi fantasmata p̄sentant̄ et sub ꝯpēdio Hoc vnum fident̄ pollicemur ꝙ p̄ns ars tāq; in vtero nature formata. cui nulla ē lingua barbara vel ignota practicabilis erit omnibus. Et ꝑ oēs sine discretione idiomatū/qui conuerti voluerint ad cor. vbi tanq; in libro scp̄tū est imp̄ssum ⁊ signatū et notulatū licet obumbratū in multis p̄scriptū ternariū Naz q̄s negauerit deū esse magnificētissimū ⁊ ido gaudendū de tāto dn̄o. rege p̄re deo Quis insup nesciat. munificentiā ip̄ius siue largitatē. et ita spes in eo ponenda est. Porro. q̄a mitissimus et iustus/nobis

aūt miseris miris modis surgunt
alij tres affectus qui sūt timor iu/
sticie. dolor miserie. et cōpassio tā
aliene q̄z sue calamitatis. ad implo
rationē faciendā diuine mie. Vo
caliū subinde naturaliter ordo. posi/
tus est tanq̄z a psalterio ꝓfundo
cordis incipiat A. dehinc E. pau/
lo acutius Deinde J. Postmodū
O. Tādē V. labijs sūmis exp̄ssū
Est igit̄ praxis vt quotienscunq̄z
et vbicunq̄z syllaba lr̄alis cantici
posuerit A pōt meditatio de ma/
gnificentia dei fieri cū resonātia
gaudij Si ponit̄ e sit de largitate
dei spes Si sit J resonet ad mise/
ricordiā dei et humanā miseriam
cōpassio Si O timor iusticie Si v
dolor nr̄e miserie deploretur. Et
rursus hinc inuenire cōbinatiōes
et ꝓportiones suaues vt diatesse/
ron diapente diapason. Necnon
neumata cū tonis. cantū cū discā
tu/tenorē cū triplo/ꝛ cōtratenore
ꝓut in opusculo cāticordi latiori
traditione deductū est. ac sub exē/
plis monocordi ac decacordi fi/
guratū Sic in om̄i cātico sonabili
cuiuscunq̄z sit lingue valz notulari
vsus psalmi. Vtrū vero sufficiat
in ecc̄iastica psalmodia ꝙ intentō
cantātis vel audiētis fert̄ ad pre/
missa colligi p̄t ex opusculo de so/
licitudine ecc̄iasticoꝝ. Hoc vnum
dicim⁹ hic ꝙ nec inspirationes sc̄i
spūs artare nec meditatiōes eru/
ditoꝝ. circa sensū psalmorū ꝑ ista
tollere volum⁹ aut debemus Sz
sūt qui nec sensū lr̄e q̄modolibz in
telligūt. neq̄z quomō se meditādo
recolligāt inueniūt. Proderit hec
ars p̄cipue talib⁹ cū exercitō pau
latino q̄ntūcunq̄z laici sūt Verbi
gr̄a tu audies. a vocalē in sua ꝑte
psalmi. dirige meditationem tuā
ad magnificentiam dei ac ꝓinde
formet cor tuū vocē gaudij vl̄ for
mari desideret. qꝛ desideriuz pau/
peꝝ exaudiuit dn̄s. si plus nequit.
dicēs cū ꝓph̄a. Cōcupiuit anima
mea desideraē iustificatiōes tuas
in om̄i tempe Tu audies. e. tu fer
meditationē tuā in dei liberalita/
tē seu munificentiā ac inde spera.
vel spare desidera. Similit̄ ad. J.
meditare dei miam cū hūana mi/
seria et huic ꝯpatere vel ꝯpati tā
aie tue q̄z alijs ꝯcupisce. Ad o. co
gitabis iustitie dei seueritatē ꝛ in̄
timebis vel timere desiderab̄ Sic
ad. v. dolebis hūanā miseriā vel
dolē curabis vt nō appōas vltra
magnificare te sup terrā Et q̄s ē
obsecro tā hebes aliq̄s q̄ n̄ possit
sub morula tp̄is hec addiscē me/
ditari. meditataq̄z vel desiderata
exequi. et si nō volatu ꝯtēplatōis
saltē lento nō nunq̄z saltu cordis
instar locust̄aꝝ Veniet hora fer/
uētior qn̄ dicē ex sn̄ia dn̄o sic sata/
gēs poterit Viā mādatoꝝ tuoꝝ
cucurri cum dilatasti cor meū. Po
stremo si videatur aliquibus hoc
artificiū magis curiosū q̄z fructu
osū. hz totā musice spūal̄ seu cor/
dialis armoniā sb̄ duab⁹ vocib⁹

que sūt spes salutis ⁊ timor dāna
tiōis. sub duplici lr̄a vel duobus
v̄bis q̄ audiuit ꝓpha postq̄ semel
locut⁹ est deus. Et hec sunt ptās
seu seueritas iudiciorū dei. et mia
respectu p̄mioꝝ ⁊ miseriarū nr̄aꝝ
ꝑm que duo formabat ꝓpha can
ticū suū dicēs. Misericordiā ⁊ iudi
ciū cātabo tibi dn̄e. cui⁹ nomen est
sanctū et terribile. Nec aliq̄d inue
nies in scripturis et creaturis qd̄
ad alterū eoꝝ reduci nō possit ¶
Discipulus. Gratū habeo q̄a sen
tio te ꝯdescendisse voto meo. Ni/
hilomin⁹ adhuc supest p̄mus inq̄/
sitōnis scrupulus. qua rōne potu/
erit mens marie ꝑ oēs affectionū
istaꝝ modulos. tāta facilitate. su/
auissimū guttur mētis aptare. cū
vix in magno ocio cum sollerti stu
dio possit hec practica mō tradi/
ta facilit̄ obseruari ¶ Magr̄ Acci/
pe primo. qr fecit marie magna q̄
potēs est. Subinde mirabilia sūt
que simul efficiūt ars et vsus. Do/
cent hoc in ꝓposito sil̄i. musicoruz
tractatores Nō eni cytharizās si
ꝑfectus est deliberat de qualibet
corda sic aut sic tangēda qm̄ pho
teste. ars ꝑfecta nō deliberat. dū
ꝯsuetudo trāsit velut in naturam
que vt sic magis sequit̄ impulsum
suū. q̄z deliberās arbitriū. Deni/
q̄z reddit habit⁹ radicatus et ꝑfe
ctus. illa facilia q̄ difficilia vel im
possibilia videbant̄ habitu caren
tibus. Nō minus hoc in spūalib⁹
et intrinsecis opationibus intelle
ctus et affectus q̄z in sensib⁹ extr̄n/
secis. ¶ Discipulus. Dū acute cō
sidero cogor experientijs. simul et
p̄uilegijs assentire. Transeo nunc
ad inq̄sitiōes alias Vna. cur btā
maria cū cecinit hoc cāticū. varie
posuit et diuisit sp̄m et aiaz dicēs
de aia. magnificat addēs de spū
exultauit: Cur p̄terea magnificaē
dat aie. et exultare spiritui Cur ꝓ
inde magnificationez aie sue dat
dn̄o. et exultationē spūs dat deo
salutari suo. Deniq̄z cur incepit
maria cāticū suū a magnificatōe
dn̄i poti⁹ q̄z a sapiētia et bonitate
Prius q̄z narrauit beneficia sibi
singularit̄ collata q̄z distributa ce
teris vniuersaliter. ¶ Magr̄. Vo/
cas me ad questiones. ꝯgnitu di/
gnas. Quarū p̄ma ꝯcernit mate/
riam de diuisione aie ac spūs. Et
hec quidē multa p̄supponit si ꝑfe/
cte debeat intelligi. Diximus p̄dē
aliq̄ in tractatib⁹ de mistica theo/
logia. Vix fuit quoq̄z aliq̄s p̄ci/
puus doctor. phus aut theolog⁹
quin aliqua de spū et aia tradide/
rit pro ꝯgnoscēdo nosmet ip̄os.
que cognitio iure ceteris om̄ibus
antefertur. ita vt nunq̄z possit de
ea sermo nimis dici sicut neq̄z pōt
nimis sciri. ¶ Discipulus. Vere
sic est. nec in aliqua quauis tradi/
tione fateor me magis occupari
velle. Presuppositis igitur multis
alibi traditis dic ad pn̄s accōmo
dum ꝓposito. ¶ Magr̄. Accipe ꝙ
ip̄ius aie rōnalis q̄ est fōr homis
eēntialis ꝑm determinatōez ecc̄ie
sūt p̄ncipalit̄ duo actus vl̄ officia
Intelligē scz et aiare. ꝓpter p̄muz
dicitur spūs Anima vero ꝓpter al

terũ Nec ignoro multis vtrunq3 nomibus aliter appellari Sz acceptionẽ nostrã significabit taz descriptio q̃ subdiuisio Et vt apud eruditos catholicos aptior fiat intentio nostra Recepimus xp̃m pro exẽplo. qui dixit Tristis ẽ anima mea vsq3 ad mortẽ Et de spũ subiũxit Spũs quidẽ ꝓmptus est Cõsiderãt igitur doctores in xp̃o quasi duplicẽ anime rõnalis portionẽ Vnã ꝫz quã fuit vere btũs ab instanti conceptionis clare videns deũ et fruens eo Altera fuit substãtia. tristicijs ⁊ ceteris affectibus vie, qui erat ꝫz illa passibilis. quanq̃ spontanea susceptiõe penalitatũ. non absoluta necessitate Si potes igit̃ cõcipere diuisionez istam quã credimus in anima xp̃i fuisse. poteris cõiecturare. quid in ceteris homibus valeat effici. Et primo respiciamus beataz nostrã mariã que dũ erat viatrix. habuit post xp̃m tũc viatorẽ. diuisionẽ spũs et anime modo ꝑfecto. ꝫ differenter a xp̃o. Primo quia spũs christi erat ꝑfecte beatus vt nũc in gloria. spũs marie nõ. sed in enigmate et speculo cernebat ⁊ amabat deũ. Scdo quia non nc̃itate. anima xp̃i suberat passionibus sẽsitiuis vel afflictiuis. sed vltro suscipiebat eas Quod intuẽs Hylarius dixit xp̃m hora passionis nõ doluisse. nec timuisse. nec timorem fuisse sibi. Supplendũ est nisi voluisset. Alioq̃n esset error toti⁹ euãgelice narrationis subuersiu⁹ Anima vẽo marie nc̃ario patiebatur ad presentiã obiecti tristabilis.

Vnde q̃uis esset sine peccato originali cõcepta. nõ tamẽ habebat innocentie statũ p̃morũ parentuz sicut nec alij ꝑ baptismũ mũdati. qñ deletur culpa manet pena id ẽ nc̃itas patiendi. Tertia differẽtia sumit̃ quia beatitudo xp̃i que fundabat̃ in spũ nõ redundabat nec effluebat in animã. nec passiones anime cõturbabãt spiritũ vt spũs erat Aliter vero fiebat vtraq3 redundãtia de virtutibus spiritus marie in animã scz. et econtra de passionib⁹ aie in spũm Hinc min⁹ doluit in filij passione. nec ita clamauit pro sẽsualitate deus meus quare dereliquisti me sicut filius. Quarta dat̃ dr̃a q̃a spũs xp̃i (q̃ dici p̃t cor ip̃ius) semꝑ vigilabat. etiã anima dormiente iuxta illud. Ego dormio et cor meuz vigilat. Nõ sic in maria. ¶ Discipul⁹. De beato paulo quid dicimus cũ vidit arcana dei. ¶ Magr̃. Probabile ẽ ꝙ Maria aliqñ sic rapta fuerit et sic inspexerit. atq3 multo diuinius fuit in maria diuisio spũs ⁊ anime q̃ in paulo vel Johe vl̃ ceteris viatoribus. Quia nll̃i mot⁹ aie rõnalis (qui nati sũt obedire ratiõi) p̃ueniebãt i maria iudiciũ rõis vel sp̃s Sec⁹ in alijs q̃ ꝓptẽa peccare poterant venialit̃ ¶ Discipul⁹. Cur apposuisti de motib⁹ q̃ nati sũt obedire rõni. ¶ Magr̃

Sane ꝓpter motus nutritiue po/
tētie vel naturalis. qui nō sequūt̄
cognitionē aliquā ideo mouētur
nō ex impio vel motu rationis. ꝫ
nature quodā impulsu trahūt̄
Discipul⁹. Utrū sic fuisset in adā
nō peccante. Magr̄. Nō videt̄
satis determinatū. qm̄ potuit de⁹
subijcere libertati p̄mi hois suas
om̄es potētias. quēadmod̄ dicūt
aliqui nō im ꝓbabiliter ꝙ in bea/
tis om̄es potentie sūt in suis opa/
tionibus ꝯiuncte libertati vel sub/
dite. et in xp̄o similit̄ Discipul⁹
Vellē dares exemplū sensibile de
hui⁹ mōi diuisione spūs et anime.
Deinde varietatē aperires. post/
modū subdens diuisionis huius
causas. Magr̄. Tria petis diffi
cilia nec satis intelligibilia per so/
lam doctrinā. nisi comes fuerit ex/
perientia Dat aug⁹. exempluz de
monte sublimi. in cui⁹ vertice fit il
lustratio solis quieta ⁊ serena sine
nubibus In pede vero mōtis fit
obscuritas nubilosa cum agita/
tione ventoꝝ. Dat aliud exēpluz
hugo sup ecc̄iasten de igne qui fu
mat cū flāma et de illo qui seren⁹
lucet in carbone viuo. Discipu/
lus Nunc varios modos hui⁹ di
uisionis spūs et anime nobis ape
ri. Magister. Differētia triplex
est quia spūs aliqn̄ manet in actu
suo nihil agente anima' sensitiua.
Hoc primū ꝑspicuū est in spiritu
separato qui viribus sensitiuis nō
vtit̄ ꝫ ꝓbabiliora dicta doctoꝝ
q̄uis auctor de spiritu et anima ⁊
cassiodorus sonent in oppositū ꝙ
anima separata. sētit. videt. audit.
⁊ tangit Sed tūc frustra facta fu
isset cōiunctio anime ad corpus. si
nō egeret organo corpeo dū ope
rationes sensitiuas exercet. Forte
volebāt isti dicere ꝙ vires iste ma
nent radicaliter in spiritu sepato
sicut visiua vis est in pede viuētis
homis. licet ibi videre non possit.
Sed magis ad rez nostrā dat̄
exēpluz de paulo qui raptus fuit
in spiritu a deo sine sēsu corporeo
quod dicebat Siue in corpe siue
extra corpus nescio. deus scit. Fit
p̄terea aliqn̄ viceuersa ꝙ duz aia
ꝑm portionē inferiorē ē in actib⁹
suis. spūs superior nihil intelligit
Hoc v̄o frequētissimū est in non
habentibus expeditum rationis
iudiciū. quales sunt pueri vl̄ fatui
vel dormiētes. vl̄ attenti vehemē
ter ad sensibilia. et bestiales hinc
effecti. Discipl's. Nunq̄d appel/
landa est hec diuisio anime ⁊ sp̄s
aut raptus vel extasis? Magister.
Nequaq̄ꝫ si ꝓprie iudicauerim⁹. ꝫ
magis est hec absorptō spūs ⁊ de
pressio vel alligatio q̄ꝫ ab anima
ꝑ extasim ⁊ raptū sepatio. Dis
cipulus. Sic videt̄. qm̄ raptus di
cit impulsū quendā ad superiora
vel actionē vel ductionē. quemad
modū ductus ē iesus a spū duct⁹
impulsus et actus in desertū ꝓpte/
rea dic alteros modos Magr̄
Un⁹ est dū sp̄s efficit̄ in actu suo
ad sil̄itudinē fulgur. coruscātis. a'
emicāt. scintille solū i q̄dā trāsitu

in quodā transitu repentino. non
in tali valēs ꝯsistere claritate. Sic
plato quē sequit̄ aug⁹. dixisse fert̄
de cognitione nr̄a circa deuz vel
diuina per homies a sensibilibus
se conātes abstrahere. Sonat ad
hoc similitudo alaliū ezechiel̄. de
quibus dicit̄ ꝙ ibant et nō reuer/
tebantur. Subdit̄ tñ ꝙ ibant et
reuertebant̄. nō quidem absolute
loquēdo. ne videat̄ ꝯtradictō sed
addit̄ in similitudinez fulguris co/
ruscantis. que coruscatio ad ma/
tricē suā regredi videtur. quāuis
ꝑsistat in se ipa Trahitur insuper
ad hoc verbū Job de deo ꝙ ab/
scondit lumen in manibus oñdēs
illud quando vult et quomō vult
Loquit̄ ad hoc ꝓpositū frequēter
Aug⁹. satagēs exurgere ad ꝯgni
tionem diuinoꝝ Sed subito resor
beor inquit dum quicq̄z emicare
cernitur in intelligētia vel affectu.
Apud aliquos vero transitus iste
repentinus qñq̄z fit paruissimus
ꝑm plus et minus Magnū ꝟo ma
gnū valde. si vel hora dimidia sit
in celo silentiū dū hic viuim⁹ Hoc
aūt magnū senserat ⁊ experiebat̄
quasi quotidie beata que dixit Fe
cit mihi magna qui potens est.
¶ Discipulus. Istud pie credi pōt
Sed vtruz solo dei miraculo vel
illapsu sancti spūs intimo. fiat tan
ta diuisio spūs et anime aut si qñ/
q̄z naturalit̄ eueniat per vehemēs
studiū meditatiōis circa diuina et
exercitij per virtutes more phylo/
sophantiū. qui soli tali via nitebā
tur. ¶ Magr̄. Non arbitreris hoc
possibile. Alioq̄n negas xp̄m esse
hostiū quo venitur ad deum Sic
diuin⁹ dionysius posuit hāc theo
logiā esse misticā. solis ꝓpriā xp̄ia/
nis. Potest nihilomin⁹ auxilio eē
taz angelica visitatio. q̄z humana
exercitatio cum corporis apta dis
positione et ꝯtemplatiōe. ¶ Dis/
cipulus Dicis auxilia tria vnum
per āgelū aliud ꝑ exercitiū. aliud
per corpus bonū. Dicas de quo/
libet breue verbū ¶ Magr̄. Inci/
piam ab vltimo. Omnis itaq̄z co/
gnitio nostra q̄ntūcunq̄z fiat per
spiritū naturali via sine reuelatio/
nis immediato miraculo. capit a
sensibus initiū. per quos fātasma
ta veniūt ad aiam fantasiantē. de
quibus dixit ph̄us. et theologi cō
sentiūt. ꝙ necesse est quemcūq̄z in/
telligentez fantasmata speculari.
Hec sunt ad spiritū sicut color ad
visum. Hinc fit per irradiationez
intellectus agentis. quez nō aliud
opinor q̄z spiritū prout lumie vul
tus dei signato super se naturalit̄
preditus est. Fit inq̄z actuatio fan
tasmatū quatenus in possibilē in/
tellectū se p̄sentent et possibilis in
tellectus ex ipsis fātasmatibus eli
ciat incorpeas spēs intelligibiles
et immat̄iales. ꝑ quas intelligat
sine sensu et corpe nō vt subiecto.
q̄a semꝑ reseruat. ꝫ vt organo spi/
rituali Exempluz datur de luce q̄
requiritur vt color videatur. tam
pro coloribus vt actuētur et fiat
ex ipsis et lumine vnuz in ratione

motu Requirit insup ad illumina
tionē medij pspicuū Supplet autē
officiū lucis exterioris ipm lumen
intrinsecū et naturale quibusdam
oculis quod in cattis et lupis et
aliqbus hoibus videre est. qui no
cturnis vident in tenebris ¶ Dis/
cipul⁹. Appares disgredi nec ido/
nea dicere rei nostre. ¶ Magister.
Ostendā mox idoneitatē Itaqz si
necesse sit ɔgnitionē spūs/etiā ab
anima diuisi. sue cognitōnis initiū
sumere per inspectionē fantasma/
tū Quid ɔsequentius qz iuxta va
riā fantasmatū psentationez fiat
in spiritu cognitio? Hoc est fiat
clara et serena cognitio spiritua/
lis si talia psentantur fantasmata
serena clara ordinata quoqz ⁊ im
perturbata. Quo cōtra contrarij
euenient cognoscendi defect⁹ Ca
pis hec? ¶ Discipulus. Capio et
quotidiano probamus expimēto
¶ Magister. Vides pinde iuua/
ri spiritus cognitionē p omē illud
quod efficit serenationē fātasma/
tum circa rem que intelligenda ē
pcipue spūalē et diuinā. ¶ Disci/
pul⁹. Video dū tñ serenitas illa
nō efficiat aliūde per ɔuersionē in
tellectus simul et affectus ad libi/
dinosā ɔcupiscentiā terrenorū
¶ Magr̄. Hoc excipis sapient ⁊ so/
lerter. qa nō omis hñs clara ⁊ or
dinata fantasmata ɔuertit ptin⁹
illa ad solā diuinoꝝ cōquisitionē
meditandā seu ɔtemplandaz. At
vero supponam⁹ amodo loq nos
de ɔtēplatis. qui qdē sūt ꝫ nō nul

li tñ accipiūt pinde duplex illud
qd ptactū est auxiliū Vnū desup
per angelicā opationē ppriā abs/
qz nouo miraclo Aliud per ppriā
extrinsecus exercitationē. in vtu/
tibus moderatiuis passionū nec/
nō in sciētijs illustratiuis vel cau/
satis pulcraꝝ meditationū p spe/
culationē fantasmatū ¶ Discipu
lus. Explica modos ¶ Magister
Scis quēadmodū fit rceptō ⁊ dis
positō fantasmatū sm dispositōz
sps aialis qui radicalit a corde p
ueniēs ad cerebrū fit aialis p de/
purationē et actionez in cerebro.
Qui spūs dū solū mouet hūores
in corpe dicit natalis. dū aūt im/
plet cerebrū bñ dispositū dr aia/
lis. ɔgnitiuus et motiu⁹ ¶ Disci/
pul⁹. Sciunt hec ex phia ¶ Magr̄
Sciunt fateor. ꝫ ista repetere bre
uiter ⁊ supponere ncce fuit ad tue
explicationē qstiōis ¶ Discipul⁹
Placet. vltra pge ¶ Magr̄. Expe
ditur iste sps aialis. vt aptū sit in/
strumentū ɔgnitiōis. et mot⁹ vno
mō dū remouet illud qd impedit
et turbat obscurat vl oppilat ipm
Alio modo si positiue iuuetur vt
clarus sit serenus et tranquill⁹.
¶ Discipulus. Jaz cōcessi qtidianū
sup h esse testimoniū expiētie. cui⁹
hoc vnicū sufficēt exēplū aristotil
positū de vini actiōe. qd excessiue
sumptū turbat ad insaniā. mode/
rate vo bibitū ɔfert ad ɔgnitiōz
¶ Magr̄. Collige ptin⁹ ex his q
medio pt āgel⁹ iuuare fantasiā vt
spūi sua pñtet fantasmata clara

et serena Adiuuat simul industria diligens moraliū ⁊ ꝟtuosorū De carbone et dicamus. ꝙ si sit in eo/dem cerebro pars vna fantastice virtutis similit̄ et imaginatiue ac estimatiue que sit actuata spiritu animali lucido et sereno et claro habeatq; sil̄ia fantasmata q̄ nata sūt ducere in cognitionē diuinoꝝ per abstractionē intellectus agentis tūc spūs intellectualis seu mē talis poterit erigere se ad ꝯtēplationē diuinoꝝ p̄sertim si fuerit habituat⁹ diu frequēterq; ꝑ fortē taliuz meditationē. p̄supposito semꝑ auxilio p̄ris lumi^m. a q̄ ē oīs sapia et om̄e donū ꝑfectū Si ꝟo fuerit altēa ꝑs obscurior. fuit aīalis sic̄ apparet possibile. tunc illic appare būt turbulētiora fātasmata. ac ꝓ/inde videbit̄ sibi rōnalis spūs ve/lut in monte cui⁹ apex lucidus est et radix obscura. Dilatatur exemplū ex durissima (q̄ reperit̄ q̄tidie circa nubes int̄positas) solis ra/diatione respectu sensualis oculi. Habes hic modo similitudinem diuisionis anime et spiritus q̄ di/citur fieri duz illud quod lucidissimum est totum apparet superius quēadmodū ñ satis ē explicabile. nec intelligibile sine ꝓprio interius experimento Illud vero quod est deorsum apparet turbulentū ⁊ obscurū. Sic in transfiguratione dn̄i dicit̄ ꝙ nubes lucida obumbrauit apl̄os cuius postmodū aperietur intellectus. Hanc insuꝑ diuersitatem. de ignis obscuritate in accenso fumo. et de sua serenitate in carbone viuo. fas ē speculari ad scin/tillas exilientes que clarius ꝫ breuius emicāt. Adde coruscationes in nubibus seu fulgentias. Et ita de varietatibus quidē exemplum secutus boetius cecinit. Tunc me discussa. liquerunt nocte tenebre. Luminis q; prior redijt vigor ꝛc. Et iterū Nubibus atris. condita nulluz. fundere possunt. sydera lumen: Et rursus. Heu q̄ precipiti mersa profūdo. mens hebet ꝛc.

Discipulus. Sentio me. non sine causa contulisse sermonez suꝑ hac diuisione spiritus et anime. Quā qui nō repperit potest nihilomin⁹ eam credere reperibilē in deuotis hominibus Sit hoc per illapsum dei miraculosum ⁊ immediatū. sit angelico ministerio. sit ꝓprie virtutis exercitio Consonare video si/militudines. et similitudinib⁹ ꝟba scripture Domine quis habitabit in tabernaculo tuo Aut quis req̄/escet in monte sancto tuo Ecce ꝓ montis exemplo. Et pro altero In meditatione mea exardescet ignis Magister. Quid si tertiuz exemplū iunxerimus. de aqua va/sis vel fontis vel maris. quale posuit vnus patrum. Et alludit fa/bula de narcisso. Virgili⁹ quoq; non siluit postq̄ dixerat Annum celerem huc nunc diuidit illuc. Si/cut aque tremulum labris vbi lumine eneis. Sole repercussum

aut radiātis imagine lune. O m̄ia
puolitat late loca iāq; sub auras
Exigit sūmi q; ferit laq̄aria tecti
Discipulus. Narrabat vnus
expertorū passorū q; diuina Ego
inquit nōnunq̄; sensibilē talē mihi
visus sum in cerebro diuisionē q̄si
pars inferior esset aqua subobscu
ra cōmotaq;. Supior vero velut
aer nitidissimus. serenus ⁊ tranq̄l
lus emineret. et hoc pulcerrimis
omniū fere p̄teritarū cognitionū
mearū meditationūq; salubriū si/
mulacris Nonne erat ista diuisio
spūs ⁊ anime? Magister Nō exi/
stimo. sed ad illaz erat dispositio.
Actuabat quippe spūs mētalis p
spēs intelligibiles illicitas vt intel
ligeret spūalia. iā auersus a fātas
matib⁹. Sicut habes duodecimā
industriā pro mystica theologia.
animū a fantasmatib⁹ auertere
Discipulus. Quomō fiet istud. cū
necesse sit omnē intelligentē fātas/
mata speculari? Magr̄. Necesse
est p̄mitus. sed forte non assidue.
nec ita q̄n adiutrice memoria spi/
rituali cū habitibus per intelligē
tie cōtinuationem adquisitis. ipse
spūs immaterialis. valeat de ha/
bitu et memoria se in actu ɔtinua/
re. sine ministerio sp̄s aialis Hinc
estimo Remigiū descp̄sisse cōtem/
plationē q̄ est opatio sine motu:
et hoc siue sonet contemplatio co/
gnitionē siue amorē. siue delecta/
tionē ex vtrisq; ɔsequentē in sb̄ie/
cto bene disposito et habituato.

Nā quid est delectatō nisi ɔiūctio
cōuenientis cū ɔueniēti p̄cepta et
amata. Talis igit opatio causat
diuisionē spūs ab anima. q̄a nihil
agit ip̄a. vt anima noiatur. tūc ad
actuz spūs. sed vel sopita q̄dāmō
silet et tacet. vel si mouet et sentit.
nō ɔturbat neq; deijcit spiritū ab
arce ɔtemplationis Hec est pax
quā deus dat vt nō ɔturbet cor
ip̄ius neq; formidet. ⁊ q̄ ꝯz apl̄m
exuperat omnē sensū modo dicto
Priuatur eni spūs et si non a vita
anime. tn̄ a sensu vite eius Simul
accipe verba Richardi q̄ posuit
in forma auctor de spū ⁊ aia. ne
videar in tāta re minus h̄re fidei
tanq̄; inexp̄tus. Detur ēgo fides
vel expertis. Viuus et efficax est
sermo dei p̄tingēs vsq; ad diuisio
nem spūs et aie. Sed in hac diui/
sione. anima ⁊ qd̄ aiale est in imo
remanet/spūs aūt et qd̄ est spiri/
tuale euolat ad summa. et ab infi/
mis diuidit vt ad sūma subleuet.
ab aia scindit vt deo cōiungatur
qm̄ qui adheret deo vnus sp̄s est.
Felix diuisio et mirabilis sep̄atio.
vbi qd̄ corpulentuz est remanet
deorsuz. qd̄ spūale et sb̄tile ē. vsq;
ad speculationē diuine glorie sub
limatur. et in eandē imaginē trās/
format Pars inferior ɔponit ad
sūmā pacē et trāq̄llitatē/ cū p̄s sb̄
limat supior ad gloriā ⁊ iocūdita
tē Discipl̄s Magna st̄ hec et in
alterū reseruāda tractatum. dies
crastina expectet. Nūc aūt breuit

absolue Cur dicit anima magni
ficare dñm potius q̃ ip̃e spirit⁹.
¶ Magister vtrũq; profecto fc̃m
est sed specialis ratio fuit in ani/
ma que v̄bi incarnati spiritali ma/
iestati preparauit hospiciũ/in car
ne prorsus animali. Rursus quia
futur̃ erat ꝙ hec incarnatio scan
dalũ esset iudeis et gentibus stul/
ticia preuenit maria monstrãs nõ
ex impotentia sed sũma dñatione
dñm carnem suscepisse. Proinde
spectat pl⁹ exultatio (quasi extra
saltatio) spiritui q̃ anime. simul ⁊
tria coniunxit. deũ pro timore ca
sto. Salutare pro honore grato.
suo/pro amore summo qui sic fuit
singularis in maria quaten⁹ ipsaz
alliceret vt esset. nihilomin⁹ cõis
vt plus proficeret Postremo spi/
ritus marie prius exultauit q̃ ani
malis pars impregnata magnifi
caret dñm qđ tũc maxime factuz
fuit dum cõsentiendo ait. Ecce an
cilla dñi fiat mihi secundũ verbuz
tuũ. Quod qr perficiendum fore
post ab elizabeth ꝓphetizante et
bñdicente (quã visitauit) accepit
exurrexit in iubilũ Et ait Magni
ficat anima mea dñm. ¶ Discipu
l⁹ et nos magnificem⁹ dñm ⁊ ex/
ultet spũs noster in deo salutari
nostro. Cras reuertemur in idip/
sum. ¶ Explicit primus tractat⁹.

¶ Sequitur tractatus se

cundus dragmaticus sup Cã/
tico marie de exultatione spiri/
tus Et continet notulas. lxxiij.
Prima notula sequitur.

Exultauit spũs me⁹ in đo
salutari meo. ¶ Discipu/
lus Assuz quesitur⁹ Utr̃
beata nostra dum cecinit Magni/
ficat anima mea dñm. Et exulta/
uit. ꝛc. fuerit in spiritu vel supra spi
ritum vel sine spiritu vel extra spi
ritũ ¶ Magister quesitũ h̄ quadri
membrũ volo si possũ ad intelli/
gibiliores t̃minos reducẽ p̃suppo
nens spiritũ hic capi per nos ꝓ
superiori portione rationis que
alio modo dicitur mens vel apex
mentl. vel intelligẽtie scintilla que
noiatur grece synderisis ¶ Disci
pul⁹ Placet acceptio licet multi/
plex alia sit vel etiã dicatur ab ali
quibus non parue auctoritatis
pars rationis inferior. Ibi glosa
psallam spiritu psallam et mente
A medicis vero concorditer ap
pellat̃ vapor iste naturalis ⁊ vita/
lis. effumatus a corde per corp⁹
ad cerebrũ. precipue illic fact⁹ ani
malis sensitiu⁹ et motiuus. nõ tñ
principaliter s̄m veritatem sed in
strumentaliter per animam que ẽ
in homine res eadem cuz spiritu
rationali differẽs penes officia ꝓ
vt alias declarasti. ¶ Magister
concedo tibi singula tue diuisiõis
mẽbra ꝙ maria freq̃nter fuit nũc
in spiritu nunc supra spm̃ nũc sine
spiritu seu non habens spm̃ nnnc
extra spm̃. ¶ Discipul⁹ Non ẽ in
me spũs qui capiat ¶ Magister

Nesciens An sciens dū ita loque
ris aperis intellectū Sciscitor ita
q3 q̄d intelligis dicēs ꝙ nō ē in
te spūs nūq̄d oro sepat⁹es a cor
pore tuo? ¶ Discipul⁹ Qualiter
hoc loq̄ris q̄ me viuere ꝯgnoscis
vel ex v̄bis certe ꝑpendis ¶ Ma/
gister Est ergo i te spūs? ¶ Disci
pul⁹ Nullo pacto id negauerim
Magister Nunq̄d non ꝯtradicis
primo dicto. nō est in me spūs
¶ Discipl's Allegas acriter nisi ꝓti
nus addidissem q̄ capiat. ¶ Ma
gister Vigilāter attendis et eua/
dis ꝯtradictiōem si vocem ꝓpriā
explicaueris ¶ Discipl's Tu expli
ca vice mea. ¶ Mgr̄ Hz spūs du
plicē vitā sic̄ et aīa q̄d ex diffini
tione data aīe ꝑ ph̄z colligit̄ Est
inq̄t Aīa act⁹ corpis phisici orga
nici vitā h̄ntis in potētia. supplēt
expositoēs ad vitā scd̄az q̄ est o/
peratio vite p̄me Nū spūs d̄r nō
solū esse vel viuē vel intelligē q̄a
sit essētialit̄ itrinsece formalit̄ essē/
tia vita et intelligētia Sed q2 ꝓ/
ducit ex se tales act⁹ vitales qui
vita scd̄a noiantur nedū a ph̄is
sed in vsu vulgari q̄ res om̄is q̄
mouet̄ d̄r viuax aut viuēs Mor/
tua vero dū q̄escit vt aqua fōtis
viua Aqua laci mortua Tali mō
distinguūt ph̄i cū theologis t̄pli/
cem vitam s̄m triplicis boni finē
quē opando nitit̄ q̄s adipisci iu/
xta poeticā de trib⁹ deabus ficti/
onē Juno preest diuitijs vtilib⁹. ve
n⁹ delicijs et voluptatib⁹ Pallas

Ito multi vite d̄r s̄m phos poetas theologos

sciētijs et artib⁹ hōrabilib⁹ Poni
tur alia distinctio s̄m speculatōez
et praxim et mixtim ex vtroq̄ q̄d
est vita practica Est vita specula
tiua Est vita simul actiua et contē
platiua qualez habuit beata nr̄a
s̄m euāgelicū p̄ntis diei sue assū/
ptionis misteriū de susceptiōe xp̄i
ꝑ martham et mariā Siquidem ergo
beata suscepit xp̄um cum officio
duplicis hui⁹ sororis quia solicite
ministrauit et deuote sedens sec⁹
pedes audiebat v̄bū illi⁹ ¶ Disci
pulus Intelligo melius q̄z antea
ꝓpriaz vocem dū dixi ꝙ nō erat
in me spūs q̄ caperet. non em̄ vo/
lui me simpliciter nō h̄re spm̄ ꝫ o/
peratiōem spūs explicatiuā talis
ministerij. h̄ ē intelligentiā me h̄re
negaui ¶ Mgr̄ Stet memorit̄ hec
distinctio pergā ea deducē q̄ po/
sui Et primo beata virgo fuit in
spiritu dū opatōem spūalem ha/
buit in cognoscēdo plurima que
cantabat de magnificētia dei in
suis opibus vt de creaturaꝝ ori
gine magnitudine multitudine
plenitudine pulcritudine opatio/
ne et ordine. Erat scd̄o sup̄ spm̄
vel in excessu spūs vel in extasi mē
tis respectu illoꝝ q̄ꝝ non pote/
rat ex sua virtute vel intelligentia
ꝓpriam cognitionem accipe. Vt
quid esset deus in se et in sua ma/
gnificentia. q̄d angeli ꝑ oīa. q̄d fe
licitas quā nec ocul⁹ vidit. nec au
ris audiuit nec in cor hois ascen/
dit. Erat tertio sine spū respectu

illoꝝ quorum nullam ex spū suo poterat rōem attingere Ut regi/na saba respectu sapiētie salomo/nis Hec alio modo dicitur defe/ctio spūs/vsitato nomine in psal/mis et cāticis Sic em̄ canit̄ in ꝓsa de sanctis Miranť et deficiūt in e/um quē ꝓspiciūt Hāc xp̄s nota/bat cū dixit Nisi quis abnegaue/rit semet ip̄m non p̄t me⁹ esse disci pul⁹ Quia nisi q̄sq; a semet ip̄o de ficiat/exponit gregori⁹. ad illū q̄ sup̄ ip̄m est non a ꝓpinquat Hanc aplus noiat captiuatiōem intelle ct⁹ in obsequiū xp̄i Sub h̄ tropo dicūtur monachi sine voluntate nec hr̄e velle vel nolle Vocat̄ ali qn̄ stupor vel extasis consurgens ex admiratiōe vehementi rei cui⁹ causa penit⁹ ignoratur s̄m dama scenū Erat q̄rto maria sub spiri/tu dum aīe sue h̄ est portiōis infe rioris opationib⁹ intēdebat.

¶ Discipul⁹ Eia v̄o non ē mirabi lis expositio talis q̄ puerl. etiam possz inculcari ¶ Mgr̄ Itaq; sapi entia est q̄ abscondita ꝓduxit in lucem ꝑ quā fit doctrina pruden tū facilis. dū confusa discriminat et distinguit. dūq; vaga inordina ta et obscura resoluit ad pauca ꝑ spicua. ¶ Discipl̄s Qua rōe fiūt ista? ¶ Mgr̄ Nimiꝝ ꝑ logicā q̄ iō dicitur ad oīm methodoꝝ princi pia viā hn̄s. ¶ Discipul⁹ Quid agis de logica q̄m studiosi nostri tp̄is vilez hn̄t terministā irriden/tes eo ꝙ oīa referat ad terminos

Nos inq̄unt rem inq̄rim⁹. ad rem imus. q̄d ad nos de t̄minis? ¶ Ma gister Grauissime rn̄t talib⁹ olim preceptor noster inclit⁹. sic fuit et est in plurimis q̄ se gratis inuol/uūt. cura erroꝝ inextricabilibus modis q̄s sola scit et p̄t logica re soluē diffiniēdo diuidēdo t̄mino/rū deniq; q̄tatiōes cū modis si/gnificādi viuacit̄ exponēdo. Nec nō sophismatū ꝑalogisatiōes fā/tasticas detegēdo ¶ Discipulus Sufficēt ergo scire logicaz ꝑ co/gnitione metaphisice soli⁹ aut the ologie nec esset ꝑscrutatiōe pluri opus ¶ Mgr̄ Falleris qm̄ logica nō dat cognitiōez sciētiaꝝ hmōi ꝫ expedit iter. modis certis q̄ ve/nitur ad eas Docet insup modū explicatiōis. ꝯceptuū subtiliū. cir ca res ipsas tā diuinas q̄ natu/rales tā in cogitatiōib⁹ q̄ in affe ctiōib⁹ quē explicare difficillimuz est imo nec plene possibile si logi/ca cū grāmatica defuerit q̄s ad h̄ officiū sūmi viri metaphisici et phisici reppererūt Aristoteles p̄ci pue Hāc opinor esse cām erroris hoīm deuotioni se dare putātiuz sine logica et metaphisica sicut ho mines sicut feīe. duz nesciūt apud se concept⁹ habitos. presertim af/fectuales resoluē et min⁹ pn̄t ad extra v̄bis cōueniētib⁹ exponere. vn̄ se ip̄os sophisticāt et alios vel nō instruūt vel decipiūt. exp̄tus centies et centies loq̄r. Ecce duz audiūt ꝙ marie sp̄us exultauit in

deo salutari suo. conant exultare sic fantasiantes mlta. nūc amando. nūc timēdo nūc gaudēdo. nē dolendo q̄lia dū satagūt. assidue fiūt apud eos insolita fantasiaꝝ ydola siue simulacra q̄ qꝝ nesciunt discernē a veritate rex et intelligentia rōis. oia deputāt ad miraculū vel ad doctrinā deuotionis excellentē p anagogiaz et mētis excessū. Patuit in thuriluminis q bagardis et alijs absq̄ numero q̄ꝝ scpta plurima. maxie circa feminas. q̄ꝝ ē auiditas ptinacior in affectu q̄uis in vtute. q cognitione. q̄z viris lōge fragilior Inde datū ē epitheton hoc feis marie senib⁹ veteres sūt sortene vel sortilege Veniūt in hāc supbiā ose/quēter vt viros etiaz theologos loq̄ndo scribēdo qz docē p̄sumāt Cōtinentes illō apli Mulierē docē ñ pmitto Ecce q̄z modesta fuit sapiētissia feiaꝝ q̄ nō nisi septies ab euāgelistis inuenīt esse locuta Discipul⁹ Transi materiā hāc incidēter nō inutiliter positā. q̄a de exultatione spūs marie. cupiolati⁹ inq̄rē. Nā cū exultatio spūs sit quidā mētis excessus anagogic⁹. q̄ fit vt crebri⁹ p amorē. Dicī maria cātica cāticoꝝ salomonis agnouit. Et si ꝓriū cāticum iūgebat illoꝝ dcētui Siq̄dē apte q̄dē videor mihi ℔ petē. dū legūtur in hac solēnitate felicis assumptionis sue talia cātica q̄lia vocasti saltatiōes vel exultatōes spūs amantis p amorem tractās illō euāgelicū Tecinim⁹ vobis et nō saltastī. Mgr̄ Presupponas mlta oportz q̄ ibidē posita nouisti. et q̄oam ad illa adñciā Sentio tñ nc̄ariam tuā. o beata btōꝝ opitulatiōem quā supplex imploro per btitudinez tuā quaz oēs p̄dicant generatiōes. p illā gr̄e plenitudinē/q̄m inueniſti apud deū. per illā exultatiōem spūs tui. in deo salutari tuo. dicam et nr̄o quia nobis dat⁹ est et nobis natus. Da magnificare in te. p te. et ꝓpter te animam meā dñm. fac exultare spm̄ meū/in do salutari tuo et suo. Da spūalium gr̄am gaudioꝝ qualis affuit elizabeth cognate tue. q̄lis et infanti exultāti in vtero suo dū aduenies cū festinatione p mōtana intrasti domū zacharie. q iulutasti elizabeth cū tanta vocis efficacia q repleta mox spūsāto exclamauit voce magna qz affectu magno. Benedicta tu in mulierib⁹/et benedict⁹ fructus ventris tui. Qui fruct⁹ dedit intelligē cum mirando subiunxit Et vñ ih ℔ vt veniat mater dñi mei ad me Cui⁹ dñi? Plane illius cui q̄a credidisti beata es qui p̄ficit ea q̄ dicit. Et cui non ingrata protin⁹ cecinisti canticū nouū. canticū canticoꝝ Magnificat anima mea dominū. Et exultauit spūs me⁹/in deo salutari meo. p anagogicos in deū excessus. Beatus siquidem vir cuius est auxilium a te ascensiones in corde suo disposuit in valle. ⁊c. Clamās ex sūia coꝝ meuz q caro

mea. deus cordis mei et ꝑs mea deus in eternū. ¶ Discipul⁹ Vale at ista deprecatio tua. q̄ nos diri gat. me q̄rendo. te rñdēdo Memi nisti reor altera collocutōe. te spo pōdisse rñsurum. si cātica salomo nis cecinerit aliqñ btā ꝟgo dum sepius aio voluebat canticū ꝓpri/ um. ꝓferēs illud in corde suo An in exultatione spūs sui eructauēit cor suū ꝟbū bonū dicēs Oscule tur me osculo oris sui ¶ Mgr̄ Ita ꝓrsus existimo. Nimirū plēissime docta erat ab infātia in lege dñi et ꝓphis et psalmis de x° scriptis Int̄ q̄ salomon in exultatiōe sp̄s edidit cātica cāticorū. tanq̄ epi/ thalamū spōsi et sponse mutuo fe dēatoꝝ per amorem/ quā maria cōiūctiōem. modo sentiebat vberi us impletā dū in ea verbuz caro factū ē deus homo. q̄ teste Johe spōsus est hñs spōsaz ad cui⁹ pñ/ tiam et vocem ipse Johes amic⁹ sponsi gauisus ē et exultauit etiaz nūc iam ex vtero Qua in re. duc cor sursum atq̄ ꝯsidera per ana/ gogiaz. Per eaz q̄ppe cātica cāti/ coꝝ pādunt̄. anime se in deū leuā ti per fidem spez et amorez. Vi/ debis h̄ tpe quo maria dicit exul tasse se. q̄druplicem exultationis dr̄am. iuxta q̄druplicem modum spūalis mr̄imonij aie deuote seu deiformis. cū viro suo d̄o. vt inte rim de h̄ solo mr̄imonio fiat ser/ mo. vbi de⁹ spōsus est et aia spon sa. ¶ Discipul⁹ Placet ista redu/ ctio De ceteris quippe. doctores abunde locuti sunt in expositione canticoꝝ. ¶ Mgr̄ Exultant hac hora. Johes. elizabeth. ihus. ma ria. conspicio cuiuslibet mētez vel aiam. que duo nūc accipio ꝓ eo/ dem Cōsidero inq̄ deo fuisse con iūcta mr̄imonialit̄. sed varie. Ma trimoniū aie xp̄i cū deo fuit ab in stanti sue creatiōis initiatū. ratū et ꝯsūmatū Illud aūt aie marie. nūc erat initiatū et ratū. nō ꝯsū/ matū Illud aūt Johis erat initia tū. sed non oio ratū. q̄n possz cul/ pa saltem venialis copulā offen/ dere cōiugalem. Illud autē eliza/ beth. fuerat quidem initiatū. sed nō ita ratū. q̄n repudiū posset inci dere ꝓpter fornicatiōem spūalez pcci mortalis. Neq̄ em̄ ponit̄ in gr̄e vinculo fuisse ꝯfirmata ¶ Di scipul⁹ Dicis insuetā mihi distin/ ctiōem Edissere pleni⁹ q̄d intēdis per eam. ¶ Mgr̄ Vereor et mo/ lior oñdere q̄ pacto ꝯueniat epi/ thalamū salomonis beate marie priuilegio singulari. cui⁹ in despō/ satiōe nulla fuit par aia q̄ nec pri mam silem visa est nec hr̄e sequen tem. ad quā anagogia. traduce/ ret cantica cāticoꝝ. Nil preterea dubitādū q̄n creberrima. libētiq̄ iocūditate cantauit ista dū viuēt Et primo de aia filij. scz xp̄i vide/ amus. Hec itaq̄ fuit absq̄ vlla dubitatiōe ꝑfectior. sed nunquaz talis cui ꝓprie cōueniret hoc epi/ thalamū Didicisti em̄ si memine/

ris hoc epithalamū solū ꝯuenire anime pro statu vie. dum despon sata est solū in fide. spe. et carita/ te. postulās cū omni desiderio cō/ plementū in re ⁊ eternitate Disci pulus Memini id te posuisse in li/ bello de canticoꝝ origine. tertio tono seu ꝑticione principali Ubi de anagogicl. nuptijs mlta nota/ ta sunt Nūc aīaduerto nunq̄ fuis se xp̄m ꝑm mētem seu portiōez a/ nime superiorem nisi btm̄. q̄uis ꝓ inferiori. viator extiterit cui porti oni non aptat ꝓprie desponsatio cū deo spōso Mgr̄ Aīaduertis ꝓprie tn̄ qualez habuerit mētalis despōsatio aīe Marie dr̄am Simi liter attende et singularem inueni es. in qua matrimoniū fuit ante ꝯfirmatiōem in pr̄ia. semꝑ ratum in via. Volo dicē talit ꝯfirmatū ꝙ neq̄ repudiū ꝑ mortalem for/ nicatiōem potuit interuenire nec offensio queuis ꝑ originalez aut venialem maculaz ꝑm duplicem in elizabeth et in Johe nūc indu ctam ꝯditiōem Discipul⁹ Ele/ uatis pie ꝯsideratiōis oculis in/ tueri videor mariā/ ꝑm dicta tua ꝓximaz valde nūc fuisse cubiculo sponsi. nec obstitisse ad ꝯsūmatio nem mr̄imonij spūalis preter ve/ lum vel cortinā enigmatis vie te/ gētem cubiculū qđ tūc peruiū nō erat ingressui Mgr̄ Cernis acu te nōne tu vides a sili q̄nto ma/ ria desiderio/ ꝯsūmatiōem in glo/ ria matrimonij. iaz inchoati. ⁊ ra ti per grām ꝯfirmatam. optabun da quesierit. nō quidem impuden tia q̄i meretricia. rapiētē virū vl/ tro sed verecūdia virginali ꝑ insi nuatiōem formatā. reuerētial pu dicitie ꝟbis. petebat qđ optabat cōi voto cū spōso. neq̄ ei tepidi/ or erat spōsi ad spōsam zelus do nec introduceret eā in domū ma/ tris sue. et in cubiculū genitricis sue. omni deinceps ablato vela/ mine qn̄ facie ad faciem vidē sibi dabitur. spōsum. et vnū fieri cum spōso. Itaq̄ iam nō duo. sed vn⁹ spūs/ fedē ꝑpetuo nubentur Hinc sunt ille voces amoris interrupte suspirijs Hinc allocutiōes alter/ ne. Hinc mutue collaudationes. hinc cursus ⁊ recursus crebri sub/ iti q̄ spōsi saliētis tripātis seu tri pudiātis Audi spōsam. verecūde petētem spōsum. Osculet me oscu/ lo oris sui. Trahe me p⁹ te Indi ca mihi quem diligit aīa mea vbi pascas. vbi cubas in meridie Fa/ scicul⁹ mirre dilect⁹ me⁹ mihi. int̄ vbera mea ꝯmorabit̄ Deinde cū pulcritudinez spōse laudassz spō sus. spōsaq̄ de spōso sile fecisset. Cōsidera q̄ aꝑte vel q̄ verecū/ de dedit intelligi nil restare nisi se cretū ingressum cubiculi Lectulus inq̄t noster florid⁹. Sed redeo ad osculū Amor igne⁹ est lampades eius lāpades ignis atq̄ flāmaꝝ Propterea neq̄t se in se cōtinē q̄n assilatiōem querat sibi facē. semꝑ inq̄etus ē quousq̄ ꝑtingat ad in

timū rei quā diligit. Vocat inq̄ diuin⁹ dionysius vim amoris esse quid sp̄ mobile incessabile calidū acutū. feruidū sup̄feruidū. Quid igit̄ existimas/ faciet sponsa talib⁹ ad sponsum succensa flāmis amoris. nisi q̄ inq̄rat intimos amplexus suos. vt in illis refrigeriū iueniat tota toti coniūcta. Expectat tñ pudicicia v̄ginalis tp̄s bñplaciti sponsi. diē q̄ statutū pro nuptijs anticipaē nō audet ¶ Facit interea qd̄ sibi fas ē. petit ad solatium. petit ad refrigeriū estuantis. ardoris sui/ osculum sponsi castissima suauitate iocunduz. Osculetur me inquit osculo oris sui Vidi raptaz vidi exultātem extra se spōsaz Ip̄a petit osculū nec explicat cui⁹ Cur ita? Reputat em̄ illud omnes intelligē qd̄ solū cogitat. qd̄ vnicū desiderat qd̄ totuz cor occupat sic̄ illa philocapta de dño. Si tu sustulisti inq̄t eū dicito mihi. ¶ Discipul⁹ Discere rogo. cur non contēta fuēit. osculet̄ me. sed subinfert osculo oris sui.

¶ Mgr̄ Distinctio vulgata ē. et alias diligētissime deuotissimeq̄ deducta de triplici osculo. Hoc quidem pedis. hoc man⁹. hoc oris. Hanc triplicē repies differētiam in osculo oris. pro conditiōe hui⁹ vel illi⁹ anime. Osculū q̄ppe datur aliqñ in signū recōciliatiōis Sic pr̄ euangelic⁹ vidēs alonge filiū suū veniētem a regione p̄ditiōis et egestatis. mia motus occurrit. et cadēs sup̄ collū eius. osculat⁹ ē eū. Aliq̄ vero dat̄ osculum in signū noui muneris seu benedictionis. sicut ysaac benedicēs filio osculū petijt ab eo Porro dat̄ osculū ad solū amoris non tā indiciū q̄ exercitium. sicut pius pr̄ et pia mr̄ filiū osculat̄ in fātulū. sic castissima coniunx maritū Cōpetit qd̄libz osculū si tropologiā attēdis. aie viat̄ci querēti deū. et h̄ s̄m triplicem aie statū. Petit osculū recōciliatōis. aia. pcc̄oꝝ ꝛ offēse ɔscia. vt sanet̄. Exēplo martini. sanātis osculo leprosum. Petit osculū benedictiōis. aia nō satis opulenta sed egens munerib⁹. Petit osculū exercende dilectiōis mutue aia. iā in oibus bene conscia nihil requirens. nihil intēdens in osculo preter amorem. vt amet̄ et amet.

¶ Discipul⁹ Nunq̄d elicere nō vis. solam int̄ om̄s et sup̄ oēs aias viatrices. aiam marie potitaz fuisse tali osculo. tertio dei spōsi sui duz viuēt? Erat siquidē tota sp̄ mundissima. nunq̄ egens recōciliatione. erat gl̄a plena. sup̄ om̄s benedicta. non egens nouis munerib⁹ licet augeret̄ ipsa. tñ magl. amari et amaē. dilectoq̄ suo frui p̄ximeiam ad statū patrie p̄optabat.

¶ Mgr̄ d̄t Recte cōiecturas ad singularem nostre btē laudez. veruz ad edificatiōez alteri⁹ cuiusuis anime. fas habes obseruare. q̄ pacto sine presūptiōe. possit ipsa pe/

tere que peccatrix est / osculum sponsi et dicere cum modestia. Osculetur me osculo oris sui Que consideratio dat aperire tanq̃ mystica clauis parabolicas locutiones canticorum. ad triplicem statum repertum in animabus. Quoruz primus dicitur incipientium. Alter proficientium Tertius perfectorum. Sed est aliud quod attendas. in osculis castis et licitis iesu sponsi Unum corporale fuit. Aliud sacramentale. Tertium figurale. Ecce reductl. ad beate marie tẽpa. lũibus fidei conspicio beatam istam matrem virgineo fouentem gremio. speciosum forma pre filijs hominum puerum iesum. quem deosculabatur crebro. recipiens vicissitudinẽ osculi. cum amplexu tenerrimo a semet ipso O quis mihi det te fratrem meũ sugentez vbera matris mee. vt inueniaz te solum foris et deoscular te. et iã me nemo despiciat. Felix prorsus extitisti. vir marie iuste ioseph. cui totiens concessa sunt oscula blãda pueri iesu quem gestare manibus. sinu refouere. brachijs amplecti. pectus dei capax tuo pectori stringere cum omnibus puericie gratissime blandimentis totiens meruisti O quotiens intuitus oculorum btõrum. tibi sponse q̃ tue letos afflabat honores. O q̃tiens iocũdissima vox. diuinos vobis spirabat amores. Sic oculos. sic ille man⁹. sic ora ferebat. tanq̃ vere cũ filio hois. fili⁹ essz dei. Ista dum dicis. dũ optas. dũ miraris q̃re nõ sacerdotiũ recogitas tuuz rõe cui tibi fas ẽ q̃tidie. filio dei et hois oscula dare ip̃m cernere. ip̃m gestare. cõtrectareq̃ manib⁹ Dicaz mirabili⁹. q̃ nec ip̃i ioseph concessuz est. Potes sacramentaliter ip̃m manducare. q̃ est panis vite eterne. qui dat vitã mũdo. q̃ mutabit te in se vt sis ipse in eo et ipse in te vt dices cũ apl̃o. Viuo iam nõ ego. viuit aũt in me xp̃us Discipul⁹ O ego noui q̃d loq̃ris sed h̃ ad ꝯfusiõem miseri peccatoris qui et sumit xp̃m. et sacramentũ osculat̃ et fruitur osculato ꝑ sacramentalẽ vnionem Ne mihi q̃ntũ vereor illud im ꝓperiũ frequẽter impingi posse mihi qđ Iude nequissimo / benign⁹ intulit agn⁹. O Iuda. osculo filiũ hois tradis. Mgr̃ Prohibeat a seruis suis. hoc im ꝓperiũ de⁹. faciens vt dignitatem osculi sacramentalis sꝑ attendãt eminentiorẽ esse q̃ fuerit pñtie corꝑalis. maxime iũctã cibatione. Neq̃ enim qui manducasset particulaz carnis xp̃i. vtputa genaz vel auriculã. mansissz in xp̃o et xp̃s in eo Sicut nũc fit dũ talis adest nobis velatus. et vere deus abscondit⁹. tot⁹ manducat⁹ manducans et nos totos. Felix anima sacerdotũ. felix et ceteroꝝ xp̃ianorum / qui post esũ et potũ inebriantis. letificantis. et confor

tantis preclarissimi hui⁹ sacramē
ti huius benedicti fruct⁹ ꝟginei p̄t
ex sententia dicere. Sub vmbra
illius quem desiderabam sedi. per
ocium ɔtēplatiue quietis. Et fru/
ctus illius. fit in accipientiū vm/
bra ministratus. dulcis gutturi
meo. Introduxit me rex in cellam
vinariā. ordinauit in me caritatez
vt nihil plus amarem. nihil plus
desiderarem. q̄ꝫ summe amabilem
et totuz desiderabilem. Fulcite me
floribus sanctarum affectionum.
stipate me malis ordinatarum af
fectionum seu meditationum. qui/
bus abundat ortus vester. O filie
hirl̄m que ē celestis libera/ mater
nostra. O beatificate anime quia
amore langueo quia vulnerata
sum claritate Et hinc est iste pal/
lor meus. hinc ista nigredo. qꝛ iu/
sticie sol combussit me. vulnerauit
me. decolorauit me feruide dilecti
onis amore seu ardore. Angeli
quoq̄ conciues vestri custodes
ciuitatis hierusalem amici sponsi
filij matris mee. que est gratuita
bonitas diuinitatis. pugnauerūt
contra me. sed pugna felicissima.
que carnalia desideria trucidat.
Posuerunt me custodem in vine/
is sanctarum operationum Vine
am quoq̄ meam/ non ego tam cu
stodiui. q̄ꝫ ipsi de mandato spon/
si. Hec inq̄ꝫ ꝟba inter suspiria cu
dit spōsa. vtputa tota sobrie ebri/
a. tota feliciter caritate vulnerata
quam cadentem et spasmataz ze/
lotes sponsus. inter brachia susce
pit sua. leuat caput leua. a leuan/
do dicta. Hec sponsa quamuis
sobrie temulenta ad presentiam
sponsi respirat. et suspirabunda
trahit de imo pectoris vocem. Le
ua eius sub capite meo et dextera
illius amplexabitur me. ¶ Di/
scipulus Jam siste obsecro vides
ne. quo te pertrahit estus cum ser
mo tuus erat de osculo. Dic si q̄d
habeas amplius quod afferas?
¶ Magister Plane multum. tam
in bonis bonum. q̄ꝫ in malis ma/
lum. Ve ve. carni et sanguini
Quis offerre sermo pudicus au/
deret? Quid enim nequius q̄ꝫ q̄d
excogitauit caro et sanguis
¶ Discipulus Ne precor adamato/
ria cantica admisce vel satiram ꝛ
tragediam/ mordaces/ vel come/
diam lubricam vel sordētes eglo
gas. sola nobis anagogia diui/
nos cantet amores. ¶ Magi/
ster Mones probe qui conuiuio
vetas induci nuptiali funereas tu
bas. vocis tracheree atq̄ꝫ sulphu/
reas. amoris infausti tedas incen
di perhorrescis. Sed quid tan/
gis de osculo figurali duz vel cru
cem. vel imagines. aut reliquias
sanctorum sanctarumq̄ꝫ quispiaz
osculatur? ¶ Discipulus Puto
post passionem filij. beata mater
ei⁹ crucez crebro fuerit āplexata.
oiaq̄ꝫ loca vbi steterāt sacri pe/
des ei⁹ sedula deosculatiōe colue/
rit Sz neq̄ꝫ fuēat expers sacramē

talis osculi. de quo locut⁹ est. sicut nec exẽplar illud duplex pñie. maria magdalena et egyptiaca. q̃z/uis ꝓtin⁹ intrauerũt thalamum sponsi sublato velamine. nec glo/sus dionysi⁹ in morte carere voluerũt. At v̄o quid sit os dei sponsi. et quid osculũ subtili⁹ edissere si potes cũ sit incorꝑea diuinitas

Mgr̃ Vocas iterꝝ ad distinctionez oris et osculi trimẽbrem. Os habem⁹ dei pr̃is. os filij. osculuz vtriusq̃ qd̄ est spũssãctus. Os suũ aperuit xp̃s hñs labia distillãtia mirrã primã mortificatiuã vicio/rũ. cui⁹ tot sunt oscula q̃t v̄ba Ip̃e filr cum pr̃e et spũsc̃o aperuit ora ꝓphetaꝝ. Aperuit et os p̃dicato/rũ et doctoꝝ q̃ sapiaz eructãt porrigẽtem oscula volẽtib⁹. Dicunt aũt p̃dicatores os dei ideo quia separant p̃ciosa a vili. Discipulus Jũge duplex b̄ osculũ vltimũ ip̃is tropologie vel allegorie adolescẽtul. satis em̃ patẽt et sobrios edificant et in primo consiste

Mgr̃ Deus sicut est vnus et vno/mius per essentiam et ꝓprietatem sic est ꝑ anagogiam symbolicam oinomius Ita vnus ẽ multiplex q̃z. Sciens itaq̃z deus nos par/uulos et balbos voluit instar nutricis frangere verba sua. quibus ipse nobiscũ. et nos secũ intelligibiliter vtrinq̃z loqueremur. Cõcessit igit̃ locutões transsũptiuas a reꝝ cognitaꝝ similitudinibus assũptas. tam abundãter vt nihil in/ueniat̃ qd̄ nõ valet ad ip̃m trahi noiandũ. qd̄ loquẽdi gen⁹ appellauit dionysi⁹ symbolicũ de q̃ et scripsisse notat libꝝ. ꝫ ad latinos nõ ꝑuenit. Hoc typo loq̃ndi. de⁹ pr̃ hz os. ex q̃ fili⁹ ei⁹ increata sapiẽtia ꝓdijsse se gl̃iat̃. Ego inq̃t ex ore altissimi ꝓdij. p̃mogenita añ oẽm creaturã. hz et vteꝝ. Ego inq̃t ex vtero añ lucifeꝝ genui te. Pr̃ itaq̃z diligit filiũ suũ. et fili⁹ genit⁹ mutuũ repẽdit amorẽ. q̃ vicissitudo dilcõis cur nõ deosculatio noiabit̃? Ex q̃ spiratio cõis amoris emanat et flagrescit. q̃ spiratio qꝛ nectit q̃dãmodo pr̃is os ad os filij. dici p̃t osculum vt̃usq̃z Spõsa ergo. dũ q̃rit osculũ spõsi ptz q̃le sit illud osculũ. qꝛ spũs est oris vt̃usq̃z pr̃is et filij. Discipul⁹ Sz q̃ vel q̃lia sũt labia spõse? Mgr̃ Illa nimiꝝ sũt due vires p̃cipue mẽtis Vis intellectiua. et vis ei corrñdẽs affectiua. seu volitiua vel appetitia q̃s dũ spũssc̃s. osculũ pr̃is et filij inspirãdo ꝯnectit. ꝛ osculat̃ illabẽdo. fit mẽs tota deiformis et ꝯformis btissime t̃nitati. fit t̃nitatis nobile t̃cliniũ Itaq̃z fit ei⁹ memoria fecũda parẽs verbi cũ acies intelligẽtie ꝯuertit̃ sup ip̃am. ex q̃ simul ꝯuersiõe spirat̃ amor cõis vni⁹ et eiusdez volũtatis. Hec ẽ spẽs et imago pulcerrima. et cõformata et assil̃ata diuine trinitati. que per gratiam est id ipsum qd̄ de⁹ per naturam. Exultabat ad hãc assil̃atiõem ꝑ/

tingere spūs marie suspirās et e/
stuans assidue desiderio spōsi sui.
Osculet me osculo oris sui. Quid
q̄ris o btā? q̄d osculū spōsi petis
o benedicta? quid est illud osculū
nisi spūssanctus qui vtiq; supuent
q in te. q̄ virt⁹ altissimi obūbra/
bit tibi. imo iam ꝑierat nec post/
modū recessit a te qz dñs sp tecū
Qz q̄d affectas o pulcerrima mu
lierū? Sentio q̄d requiris et si dis/
simulare videaris verecūdia ꝺgi
nali Thalamo sponsi ꝓrima es.
gaudēs osculo oris Sed et leua
ei⁹ sepe sub capite tuo. Et inē vbe
ra tua omozatur. te amplexās. te
osculās. quid tibi vis āpli⁹? Ter/
te nondū subintroisti secreta cubi
culi silentia vbi fedē ꝑpetuo mri/
moniū osūmetur Inquieta es do
nec introducat te/et tu illū in do/
mū mris tue et in cubiculū gene/
tricis tue. Et q̄ ista mater tua nisi
diuinitas sua. vtiq; oim creatrix q
gubernatrix Et que dom⁹ eius q̄
altera si nō eternitas amplissima?
Q̄d deniq; cubiculū nisi sin⁹ altis
simus occultissim⁹ dei prīs in quo
spōsus tu⁹ q̄escit penni felicitate
Hoc cubiculū intrare. in q̄ esce/
re delectari fecūdariq; desidera/
būda suspirās. pensabas q̄le sit i/
stud Exultabūt sancti in gla leta/
būtur in cubilib⁹ suis Hallor. si nō
hec ipsa q̄ dixim⁹ exꝑsisti spōsum
inuenēs et dicēs Tenui eū nec di
mittā. donec introducā illū in do
mū matris mee et in cubiculū ge/
nitricis mee Et ecce nūc o btā q̄
speraſti tenes quē desideraſti pos
sides quē credidisti vides. quē di
lexisti tota oplectens ipsoq; secu/
ra frueris in eternū. Discipul⁹
Quid sibi vult spōsus iste suus q
vnā suā vnice dilectam mrēm di/
stulit introducē secū in cubiculum
felicitatis eterne q̄n latronē de cru
ce protin⁹ in hoc cubiculo collo/
cauit Audiente mre et incōsolabi
liter anxiante. ptransierat em gla
dius aiam eius. Amen dico tibi.
hodie eris mecū in paradiso. O
mitissime ihu. Et vbi erat mater
tua nisi in dolore cōtinuo rema/
nens in hoc neq; seculo. sepata e/
tiam a corpe tuo q̄d inclusū iace
bat in sepulcro. O vere tribilis in
consilijs deus sup filios hoim O
certe verissimū q erunt nouissimi
primi. Quis hoc estimasset quis
credidisset. quis speraſſz? assūitur
ad glorie cubiculū latronis aia. q
aia mris relinq̄t ad lamētū Cui
et lōgo tpe p⁹ patet ingress⁹ ad i/
dē spōsi cubiculū Potuit inuidia
sibi facē glorificat⁹ ipse latro. si nō
fecisset eā caritas vnū cor et vnā
aiam cū eo. Suasit eadē caritas
q̄rēs q̄ dei sūt hre vitā in patien/
tia ꝑpē electos dei. p se et ex se do
cēdos de mysterijs vere fidei. Et
quia desiderium quanto per in/
colatus huius prolongationem
plus et plus adauctum est tanto
bz in adeptōe sup oēs pl⁹ gaudiū
Mgr. Concernit hec responsio

tua ꝓlongatiōem huiꝰ miserie in
ista amorosissima ꝑ annos q̄ per
osculū pedū primū mūdata. post
hēmicola diu fuit. Sic discipulus
ille quē diligebat iesus. vsq̄ ad se
nectaz vixit et seniū. Tāgit igni/
tus martir Ignaciꝰ. scribēs beate
v̄gini cām suꝑstitis vite sue. vt ce/
teros ex se et ꝓpter se/et in se ꝯfor
taret. Cui etiā btā virgo rescripsit
vt exultaret in deo salutari. Por/
ro quis te docuit o Luca. medice
carissime primas euāgelij tui par
tes nisi solū taliū conscia v̄go pru
dētissima cui te familiarē ꝯsiliarat
castitas. quia nec vxorez nec ꝓlē
habuisse narraris Per te p̄curso/
ris annūciatio. ꝯceptio. exultatio
natiuitas. circūcisio cū nois impo
sitiōe nobis patēt Per te cāticuz
zacharie. Per te totiꝰ incarnatio/
nis xp̄i mysteria. nobis tradita
sunt Per te cantica cāticoꝝ ma/
rie et illud symeonis. pueri ih̄u fe/
lix inuentio describunt̄ et quo a/
lio nisi Maria reuelante? Disci/
pulꝰ Ardet animꝰ multa q̄rē suꝑ
enumeratis euāgelij materijs q̄s
oēs ꝯseruabat maria ꝯferens in
corde suo. ac ꝓinde magnificans
dn̄m et exultans in deo salutari
suo. Sed cepto curramus itinere.
pꝰodorem vngētoꝝ tuoꝝ quē spi
rant amoris cātica. de quibꝰ post
osculum subdit̄. Quia meliora sūt
vbera tua vino fragrātia vnguē
tis optimis. Dic si sp̄osa singula/
ris. sibi volebat tāq̄ osculi causaz
subdens. quia meliora sūt vbera
sponsi super vinū. Que sūt hec v/
bera? Mgr̄ Si dixero q̄ vbera
sūt amor vel amores. nihil erraue
ro/qm̄ oīa sortitur amor vocabu
la instar dei. quia deus caritas ē
amor est. os. osculū. ipse vbera ip
se vnguētū fragrās ipse oleū effu
sum. ipse nardus. ipse fasciculꝰ mir
re. ipse equitatꝰ dei. ipse botrꝰ cy/
pri. ipse lectulꝰ. ipse flos cāpi et li/
liū conualliū. Quid moror ꝑ sin/
gula? Ipse ꝑ denoiatiōem ꝑtici/
patam. vnꝰ omnia in oībus cuiꝰ
natura si perfecte cognosceretur
cessaret linguarum necessitas.
Ipse sibi totꝰ et vnus sufficiēs lin
gua esset/sufficiens oculus. suffici
ens auris et naris et gustus et
tactus. imo vero nullum esset per
essentialem proprietatem. sed per
eminentiam singularem. Disci
pulus Cur ista premittis? Ma/
gister Plane ne prestoleris amo/
ris cantica exponendo posse fini/
ri. qui certe infinitus est. cuius q̄n
titatem non molis. sed perfectio/
nis accipientibus semper est ali/
quid vltra recipere. Non expecta/
ueris ergo. totam salomonis can
ticorū et marie. seriem posse nos
decurrere. qui nec duos versicu/
los vtriusq̄ cantici. imo nec pri/
mum versum satis attingere pene
trareq̄ valemus. Discipu/
lus Et si de deo nil perfectum
possumꝰ eloqui conemur tn̄ more
pueroꝝ nos balbutiendo solari.

Dic aliq̄d idcirco de vberib⁹ spō
si. et spōse de q̄bus additur terti/
um osculū. qꝛ meliora sunt vbera
tua vino fragrātia vngētis opti/
mis. Et qꝛ viu⁹ est sermo dei ꝑm
aplm p̄t tn̄ cū quolibet ⁊ ad quē/
libet loq̄ Propterea si reliq̄s can
ticoꝝ ꝑticulas quādoq̄ ꝯmisce/
ris non erit ingratū ꝓlixioris tra
ctatus tollēs fastidiū ¶ Mgr̄ Di
cit hoc loco mgr̄ nicola⁹ de lyra
postillator ad lrām. q̄ fūdamētū
est allegorie tropologie nec nō ⁊
anagogie Dicit inq̄ꝫ ꝓ noie isto
vbēa iudeos hr̄e amores ob eq̄/
uocatiōem nois hebrei ad amo/
res ⁊ vbera. Hieroni⁹ vbera secu
t⁹ est. hebre⁹ amores ¶ Discipul⁹
Transi inuenies tale positū mille
locis in biblia. Pro quo sedādo
scripsit olim volumen egregium
p̄ceptor nr̄. P. Cardinalis Ca/
meracen̄. cui⁹ sn̄iam alio loco dū
inq̄rā pādes spero ¶ Mgr̄ Pādaꝫ
tu nihil h̄ calūniabile vel aduersū
reperies si modos loq̄ndi typi/
cos seu figuratiuos attēderl. q̄b⁹
res ꝯtenta significat̄ ꝑ cōtinētez
et econtra Cōtinēt aūt vbera cū
pectore cor ipsum qd̄ sedes amo
ris ē radicat̄. Laudās igit̄ vbera
laudat amores ꝙ meliores sint
vino fragrātes vnguentis opti/
mis Video ilico ꝙ nō surrexit in/
cōgruitas si sponso dētur vbera
q̄ cor habent ꝯpletū et estuās a/
morib⁹ Siue dicat̄ g°. meliora sūt
vbera tua. siue meliores sūt amo
res. Anagogia ꝓbat vtrūq̄ veꝝ
sciens ꝙ amor diuinus nescit sexū
apud quē nō est mascul⁹ neq̄ feia
q̄uis dicat̄ spōsus et spōsa.
¶ Discipul⁹ hoc obseruādum arbi/
tror ꝓ deuotis ne se carnalib⁹ in/
uoluāt simulacris Video ꝓinde
ꝙ nec lac vbeꝝ nec vinū nec vn/
guētum sit aliqd̄ corꝑale Nihilo/
min⁹ cām trāssūptionis ⁊ ꝯpatio
nis licet inquirere. cur vbera vino
sint meliora cū sponsus duxerit
spōsam in cellam vinariam. Cur
rursus inuitās clamauēit postq̄ꝫ
dixisset Bibi vinū meū cum lacte
meo Comedite amici et inebria/
mini carissimi ¶ Mgr̄ Bibit itaq̄ꝫ
vinū sponsi spōsa viatrix. sed per
vbera sponsi transfusū ⁊ lac factū
Alioquin debile nūc cerebꝝ spō/
se. vini puri virtute turbaret̄ Exē
plū dant nobis nutrices q̄ paruu
lis infantibus si sagaces sunt vini
puritatem non ministrant sed qd̄
in suum lac conuersum est. Sunt
enim hac ratione nutricis vbera
meliora vino non secus in vberi/
bus sponsi qui propter sponsam
in incarnatione lacteus factus est
Conati sunt philosophi sugere
vinum sapientie de vberibus pri
me cause dum inuisibilia dei per
ea que facta sunt cognouerunt.
sempiternam quoq̄ꝫ virtutem ei⁹
et diuinitatem Concaluerunt et
estuauerunt et inflati sunt vino
multo. de calice aureo babilonis
et inebriati/dati sunt in reprobū
sensum. et obscuratum ē insipiēs
cor. coꝝ Rationem dicit aplus

qz cū cognouissēt deum nō sicut deū glorificauerūt neqz grās egerūt sed habes vinū sine lacte q plane lac melius est. pīsertim cōditū ex vino vel factū cuius potus inebriat sed sobrie sine luxuria. Accipe signū ebrietatis. nocte simul sit et cāz in pblis q veritatis studio tā vehementer intēti nihil de amādo deum toto corde. tota aia. et tota mēte. fortitudie. scrutati sūt. Quid mirādū si defecerūt scrutātes scrutinia. si p errorū pcipicia cespitantes impegerūt potati vino mixto veneno olim vicioz nec q̄liūcūqz sed nephādoz q̄lia notauit apls. q̄ꝫis nō oia q in occulto fiūt abeis inq̄t turpe ē dicē. Et cū q fiūt nisi cū illa merecke q apō salomonē allicit dicēs Veni inebriamur vberib⁹ Discipls fugiam⁹ otius hos vboz fetores q de viberib⁹ et amoribus loq̄mur fragrātibus optimis odoribus. Mgr Audiamus potius aure pietatis et fidei mrēm vginē et filiā magnificantez dīm et exultantem in deo salutari suo. Cuius nomē est oleū effusū qō sanat incipiētes. pascit proficientes. delectat primantes Discipls Verūq̄ siperat intentio q̄rē de tertio vsiculo. cur maria oleū sue magnificatiōis et exultatiōis ptin⁹ intulerit Quia respexit inq̄t hūilitatē ancille sue. Nihilomin⁹ exponi pus opto doctrinalr qō spzie sit magnificare deū et q̄t modis fieri reputur.

Mgr Pertinēs ē inq̄sitio talis Magnificatur accipe q magnificare dīm nihil aliud ē q̄z magnū significare Nō em facim⁹ deū aliter magnū Sūt aūt modi significādi magnitudinē dei sine nūero in genē duo Un⁹ interior in aia cognoscēte diligēte deū Etei fide spe caritate magnificat in aia de⁹ qm magn⁹ ab ea et in ea significat. Mod⁹ alter ē exterior tā multiplex q̄z varia sūt signa q reputare possūt ab extra magnitudinē dei Quid ē em significare nisi aliqd intellectui repūtare Sit b p voces. sit p colores vel spēs colorū. sit p obiecta q̄rūlibet sēsuū. sit p enigmata figuraz in scripturis sāctis. sit p reuelatiōes mysteriorū Concluſit ideirco cāticū suū vgo btā sub attestatione diuinarum locutionum quas fecit dīs ad pres nostros Abraham et semini eius in secula Conseruabat omnia verba hec conferens in corde suo nūc ysaie pphetiā de virgine paritura Nūc Jemie vaticiniū q mulier circūdabit vir. Nūc ebdomadas danielis. Nē portā clausā ezechielis. cū tēplo toto Discipls Descpsisti qd ē magnificare dīm qm est significare dīm esse magnū vniuersaliter pfectū Scio qm significare bm grāmaticos est aliqd intellectui repūtare q tractāt. de modis significandi sup qb⁹ Cētilogium oposuisti. Sūt insup varij modi sīc notas magnificādi dīm scz bñdicē sanctificare glorificare cōfiteri dīo laudare et ita de ceteris quorum mandamur Magnificamur vel ca mandamur Magnificamur vel magnificandi sumus. De significatis Dicit boc est significare nomen benedicere. Magnificare boc est significare nomen dei. bonoꝝ nr̄arum actionū est ut magnificēt. q. d. ad hoc facere i nomen dei. Ita ait benedicē est bona facere. Ita ait benedicē est bona dicere. Dico ait benedicē significare bona apō Dico ait benedicē est bona dicere. Ideo dicit benedicētis ideo dicit benedicētis ideo dicit benedicētis

dare et ita de silibus quoꝝ canti/
ca memorantur Inquiramus igi
tur de singulis. Dic quid est do/
minum benedicere ¶ Magister
hoc est significare dominum esse
bonoꝝ datorem factorē vel do/
natorē qꝛ suū dicē facere ē. dixit ⁊
facta sūt Ita suū benedicē est suū
bene agē Dño āt benedicē signi
ficat ꝟbū benedictiōis ideo fieri
vel dirigi vt ibi Sācti tui bñdicāt
te ¶ Discipl's Dic q̄d sit sāctifica
re nomē dñi ¶ Mgr̄ h̄ ē significa
re dñm in sāctitate et mūdicia ꝑfe
ctū Quid aūt sit sanctitas dñi et
noticia et mūdicia habes alibi
Discipul' Dic q̄d est exultare in
deo salutari nr̄o ¶ Mgr̄ h̄ ē signi
ficare deū esse saluatorem nr̄m et
salutare vel saluatiōem nō q̄licū/
q̄ signo sed modo leticie exterius
se ꝓdentis et q̄i se nō caꝑet vlte/
ri' saliētis ¶ Discipul' Dic quid
est cōfiteri dño ¶ Mgr̄ hoc est si/
gnificaē certo signo ip̄m esse dñm
Et h̄ multipliciter vel qm̄ bonus
vel qm̄ in eternuꝫ mia eius vel qm̄
laudabilis nimis et magnitudis
ei' non est finis vel qm̄ pcc̄a di/
mittit et p̄stabilis est super mali/
cia aut ex reliquis perfectiōibus
suis ¶ Discipl's Dic q̄d ē sacrifi/
care dño ¶ Mgr̄ hoc est significa
re certis signis adhibit. ꝙ ille cui
sacrificatur vel in cui' honorem
principalit̄ offert̄ sacrificiū supre
mus est dñs plenariam hñs po/
testatem vite et mortis super nos
sicut in animali sacrificato vel oc
ciso. ¶ Discipul' Dic q̄d ē gr̄as
agere deo. ¶ Magister hoc est si/
gnificaē bona recepta ab eo pure
gratis nō meritis nr̄is. Modi āt
significandi sunt varij pro varie/
tate eorum que recipiuntur ad si/
gnificandum corde voce corꝑe
et opere ¶ Discipulus Dic quid
est adorare dñm vel colere cultu
latrie ¶ Magister hoc est signifi/
care supremaꝫ in oibus suā dña/
tionem atq̄ maiestatem et h̄ mo/
dis varijs interius in aia vel exte
rius in corꝑe aut alijs rebus ex/
hibitis. ¶ Discipulus quid ē iu/
bilare deo ¶ Mgr̄ hoc est signifi/
care magnitudinem eius in boni/
tate et benedictionibus mō gau/
dij cuiusdam ineffabilis vt aliqñ
plausu manuū aliqñ vultus ala/
critate Aliquando vultus dilata
tione que dicitur leticia quasi lati
cia Aliquando voluptate que di/
citur a volubilitate circa rem dile
ctam. non nunq̄ꝫ a delectatione q̄
dicitur quasi lactatio. quandoq̄ꝫ
a iocunditate que dicitur a ioco.
sepius ab alacritate que dum ha
bet liberum et expeditum vsum
corporis vel membroꝝ vel sensu/
um et maxime cordis ad signifi/
candum leticiam. ¶ Discipulus
Quid est deum laudare in sanctis
suis. ¶ Magister hoc est significa
re ipsum esse causam sue sanctita/
tis Sicut deum laudare in crea/
turis suis est significare ꝙ ipse e/
as gubernat et eas fecit et regit
eas pure grat. et magnific. mōis

Tractatus secundus

Discipulus Quid est alloqui creaturas ꝙ benedicant deuꝫ ꝙ collaudent ꝙ adorent ꝙ predicēt ꝙ letentur in eo cum similibus acclamationibus Magister Totum est hoc significare cōplacentiam quā habemus in beneficijs omnibus que creaturꝫ collata sunt et hoc varijs modis significandi ꝓ varietate alloquendi sicut solem⁹ hortari per psalmos dicētes laudate dñm in tympano et choro laudate eum in cordis et organo cum alijs talibus instrumētis oibus. hoc autem est significare cōplacentiam exultatiōem atqꝫ letitiam quā habemus in recognitione beneficiorꝫ dei talib⁹ modis representandi Quemadmodū dare gloriam deo honorem et virtutem et similia omnia perfectiōem importātia non est aliud qꝫ significare talia supereminenter esse in deo vel a deo procedere. Et hoc tot modis significandi qꝛ modi sunt representādi corde voce corpore et opere. Discipulus Dic differentiam inter magnificatōez dei quā faciunt irrationales creature et magnificationē rationalꝫ anime de qua dicitur in hoc cantico. Magnificat anima mea dñm Magister magnificatio creaturarum mensuratur et accipitur a participatione diuine magnitudinis cui⁹ omnes sūt participes suo modo ꝫ irrationalis natura tñ modo representat artem creatoris Et ideo dicitur transumptiue sapientia vel ars eius. Rationalꝫ vero creatura non est solum obiectiue vel vt vestigium. sed etiam subiectiue ꝛ formaliter perceptiue significat dñi magnitudinem intelligit et predicat. Assumit insup creaturas alias imo et se ipaz qi materiam significationis diuine maiestatis. deniqꝫ in omnibus sicut in fistulis organorum certificationis spiritusancto flante decantat Discipulus Bonum est nos hic esse Sed vocat sequens versiculus de humilitate marie. Jam vero tardior hora differre suadet ad matutinum diei sequentis. Nos interim proprijs intēdamus officijs Explicit secundus tractatus

Sequitur tractatus tertius dogmaticus in Cantico marie de respectione humilitatis sue per notulas. cxx. Prima notula.

Quia respexit humilitatez ancille sue. Discipulus Ibic sumus hic protinus absoluenda est qstio altera die ꝓposita sed dilata Cur beata mater causam magnificationis dñi cum exultatione spiritus in deo salutari suo cecinit esse respectionem humilitatis sue a domino. Exultauit inquit spiritus meus in deo salutari meo. Et tanqꝫ ratio quereretur ab ea mox subiūgit

quia respexit hūilitatē ancille sue ¶ Mgr Doctam formas q̄stionem cui nequit perfecte dari ratio siue responsio nisi respectus dñi cā pri⁹ pscrutetur. que nō nisi amor inuenitur. ¶ Discipulus Consentio fiat ꝫ prius notū. sitr et quod est obiectū suū. ¶ Mgr Oculꝰ vulnerans sponsā. oculus est amoris quo nullꝰ acutior. nullꝰ penetrabilior nullus ad intimi cordis vulneratiōem efficacior dici pt. vulnerasti cor meū ait spōsa in vno oculoꝝ tuoꝝ. Non aliter est de oculo spōsi respectu sponse. Quia respectus amorosus sponsi sauciat spōsam vt exclamet vulnerata caritate. Ego suz vel amore lāgueo hoc est precipuū in spōsa vel in sponso mēbrum. Unde sponsus cū laudaret. sponse pulcritudinez ōt. Quā pulcra es amica mea. q̄z pulcra. Mox subiūxit. Oculi tui colūbaꝝ. Et q̄d per colūbam intelligis. si nō amorem simplicem? In colūba em̄ spūssēs cui appropriat amor. sepi⁹ apparuit. Sic postmodū sponsa. insinuās filiabꝰ hirlm pulcritudinē dilecti sui. ꝓpatiōem posuit eandē dicens. Oculi eius sicut colūbe desup riuulos aquarum. que lacte sunt lote et residentes sup fluenta plenissima. Hinc est illa duoꝝ mutua postulatio. videri scz et videre. Audiam⁹ modum Sane dilecta nup consopita inē brachia sponsi q̄ adiurauerat. filias hirlm per capreas ceruos q̄z campoꝝ. eo q̄ sūt aialia satis alacria. mūdaq̄z et solitudinis amica pspicaciūq̄z oculoꝝ. Adiurauerat inq̄z. ne suscitarent. neq̄z euigilarent dilectā donec ipsa vellet. Tūc velut elapsus ad horaz dilectus regredit ardens videre spōsam et alloqui. qō latere non potuit spōsam. cui⁹ p amorem cor vigilat. Exilit igit et dicit. Vox dilecti mei ⁊c. Hec est vox amici mei. Cōuersis confestim oculis exclamat Ecce ipse venit. saliēs in mōtibus et transiliēs colles. Et cur obsecro salit et trāsilit nisi zelo sponse vidende. totꝰ rapit atq̄z tripudiat ad similitudinem capree. hinnuliq̄z ceruoꝝ. Lasciuiēs. alacris et iocūdus. Nihilominꝰ tanq̄z zelotipus exploratoz. et verecūdꝰ amator. nō irrūpit cubiculū sponse. ꝫ stat. post parietem respiciēs p fenestrā prospiciēs per cancellos. Deniq̄z blandit dicēs Surge ꝑpera amica mea. colūba mea formosa mea et veni. Sequit pⁿ verni tpis gratam descriptionem. que nouam signat grāz infusiōez. aduersitate depulsa. Oñde mihi faciem tuaz Sonet vox tua in auribus meis. Vox em̄ tua dulcis et facies tua decora. ¶ Discipulꝰ Perspicuum fecisti desideriū q̄d hñt in cāticis spōsus et spōsa se videndi q̄m visio nūciꝰ est pcipuꝰ amoris cordialis. Ubi est amor. ibi est oculꝰ. Nihil amore amabiliꝰ Dabo tibi dit Seneca poculz amatozium sine

herbis absq; veneficijs. Si vis amari. ama. Hoc in amatoribus etiam fetidissimis locū hz. quāto efficaci⁹ in pulcerrimis? Mgr̄ h respectus dei. mariaz hūilem iure traxit ad amorē suū. vt tota ne/dū gauderet. sed pre amoris ma/gnitudine. spūaliter exultaret. i. e/xtra se saltaret in dilectū. Hic etiā respect⁹ corpalis in infātulo iesu. solabat oēs illi⁹ pegrinatiōis la/boriosissime. dolores et angusti/as. Sic in puericia. sic in adolescē/tia. donec in cruce vidit extēsum. q̄ visa est semel ab eodē. vñ ptrā/sit gladi⁹ acerbissime passiōis a/morosissimū cor vt̄usq; Pēsent a/micoꝝ corda. q̄nto intolerabilit̄ anxi⁹ fuit/hic respect⁹ q̄ dici neq̄t verbis. neq; scriptl. inseri Disci pulus Supest vero declarādum q̄d vel quale sit amoris obiectum Mgr̄ Videor mihi fas dicē. ꝙ pulcritudo vel pulcerrimū. Nihil em̄ amatur sub rōe turpitudinis. sed tātūmodo sub rōe pulcritudi nis et pulcri vel speciosi. vel for/mosi. Hinc dictū est de sapiētia. ꝙ pulcritudinē illi⁹ admirabit̄ ocul⁹ Discipul⁹ Nūquid diuersa vel aduersa est ꝓpositio tam ph̄is q̄z theologis ponētib⁹ bonū esse q̄d oīa appetūt. et ita ratio boni vel appetibilis ē amoris obiectuz. Mgr̄ Multe sūt rōes appetibilita/tis q̄ in vnā ꝯueniūt pulcritudi/nis. sicut et boni et finis et ꝯueniē tis vel pfecti vel btitudinis rōem

Discipul⁹ Expone ꝯseq̄nter q̄ est rō pulcritudinis vel pulcri. Mgr̄ Pulcritudo ꝑm augl. ē eq̄li/tas numerosa. Discipl's Est i/git̄ pulcritudo in sola q̄ntitate cū numer⁹ sit spēs q̄ntitatis? Ma gister Accipit̄ hec eq̄litas. neduz ex rōe molis corpalis ꝫ pfectōis spūalis. Silr nūer⁹ nō ꝓ q̄ntitate discreta realit̄. sed formalit̄ scd̄m aliq̄s Sz vel ꝓbabili⁹ scd̄m ali/os soli⁹ rōis. q̄lis in deo psonisq; diuinis iuenit̄. qꝛ alia rōe et ydea ꝯdit⁹ est hō. alia equ⁹ scd̄m augl. et h scd̄m modū intelligēdi diui/nam essētiaz p relatiōez ad crea/turas. siue sit iste mod⁹ intelligen di in intellectu diuino. siue sit solū in intellectu angelico. Discipu/l⁹ Sufficit hec tetigisse de diuina pulcritudine ꝓ verificatiōe diffi/nitiōis illi⁹. ꝙ pulcritudo est eq̄li/tas nūerosa. Nūc adapta pulcri/tudines spōsi et spōse q̄les posuit salomon in cāticis. simil̄ aptū faci ens de differētijs taliū noim. pul crū. formosū. suaue speciosū deco rū Rursus de noib⁹ spōse. ꝙ ē a/mica soror colūba. imaculata to/ta pulcra. et ita ꝯseq̄nter p singl'a mēbra discurre tā spōsi q̄z sponse Mgr̄ Rem exigis q̄ sua ꝓlixita te fastidiū. vel sua breuitate pote/rit obscuritatē afferre nisi fortas/sis inuenirem ꝯpendiū. Disci/pul⁹ Placet inuenias. Mgr̄ Ec ce tot p̄ maib⁹ h̄ntur expōnes do ctoꝝ. tot sil̄itudinū expōnes, hic

positaꝝ.tot vē sup distinctiōes ꝓ qualibet dictiōe mgr̄ales.tot de/mū q̄druplicis sēs⁹scripturaꝝ ad/aptatiōes ad diuersa spūaliū ge/nēa nuptiaꝝ Supponam⁹hec oia nobis.et pauculas de pulcritudi ne spōsi et spōse.et dei et aie silitu dines h̄ positas elucidare cure/m⁹.Dicētes in primis.ꝙ formosi tas et speciositas.et pulcritudo ⁊ decor freq̄nter accipiunt̄ synoni/me.Nihilomin⁹pulcritudo..vltra formositatē dicē videt̄ q̄ndaz co/loris suauitatē.cui⁹ defect⁹nō tol/lit formā.Nigra sū inq̄t sponsa ꝫ formosa .Decor āt refert̄ ad mo dū et decentiā gest⁹et ornat⁹.cuz q̄dam iocūditate.leticia vel ala/critate vult⁹ toti⁹ꝙ corpis gest⁹. Porro speciositas oia simł d̄t vt ibi Speciosꝰ forma p̄ filijs hoim Et illd̄ Spēs p̄ami digna ē impe rio Exēplū in imagie cui⁹possem⁹ p̄ma lineamenta ɔsiderare. ꝙ nu merosa sit sub eq̄li ꝓportōe forma ta/et formositas inde resultat Cō siderem⁹ scd̄o colores supindu/ctos accōmode singul̄ lineamētis vñ reddit̄ pulcrior forma .Cōsi/derem⁹ tertio in imagie viuēte.a/lacritatē faciei.et oclꝝ leticiaz et decētiaz.in oi gestu modestiā Sic ait poeta de venere.ꝓ enea.et le/tos oclos efflaret hōres.Et dicit vulgo .Ceste dame ē de bel mam treug et ē byen adueniāt.el ē sim ple et toye. Notem⁹ vltra ꝙ pul critudo picture vel imaginis re/fert̄ ad ip̄am tabulā q̄ ꝓiñ pulcra noiat̄ Addam⁹ p̄terea ꝙ pulcritu do maxie refert̄ ad exēplar.si per oia ɔformis ē imago.vel exēpla/tū suo exēplari . Sic licet exēplar istd̄ turpissimū sit/dicim⁹ bufonis imaginē inde pulcrā . sic bubonis et vesp̄tiliōis Ecce inquiūt bufo/nē pulcre pictū.Patet ꝓiñ ratio. cur symea d̄r turpissima.cui⁹ tñ fi gura ꝓxima ē pulcerrime figura rū scilz hūane At v̄o qr deficit ab imitatiōe ꝑfecta.reputat̄ inde tur pior.q̄ imitatōe videbat̄ ꝓximior Quib⁹ ita notatis de pulcritudi/ne generalr̄ facil̄ ē applicatio ad pulcritudinē aie rōlis spūalis q̄ i/mago ē bñdictissime t̄nitatis.in q̄ potētie tres p̄ ncipales aie.s. me/moria.intelligētia ⁊ volūtas. sūt tāq̄z lineamēta q̄lia sūt indelibilit̄ imp̄ssa nec tollunt̄ etiā a dānatis Ceteꝝ dona gr̄aꝝ variaꝝ.v̄tutū donoꝝ.btitudinū.sūt sicut colo/res supinducti.Rursus opatōes iñ ꝓueniētes decorē supaddunt. Tādē in oi pulcritudie spūali.tā/to btē t̄nitatl.imago formosior ē et pulcrior et hñs pl⁹ decoris.q̄n to repit̄ suo exēplari. scilz eidem btē t̄nitati cōformior. Ex aduer/so āt de turpitudie .deformitate. despectu.dedecore ɔstat sētiēduz

Discipul⁹ Naturā pulcritudis ad oclm sic̄ d̄r oñdisti.⁊qr turpis ē ꝑs q̄ suo toto nō ɔgruit.pulcri/tudoq̄z toti⁹ ex vniuersa partium mltitudine ɔsurgit.restat exponē pulcritudines mēbroꝝ singuloꝝ.

Sed antea dissere oim distinctio/
nes vocabulorꝫ amica sponsa so/
ror colūba dilecta qm̄ de aliis aie
noib⁹ satis cōstat ex p̄missis vt ꝙ
est speciosa formosa Tota pulcra
et immaculata qꝛ bene colorata ꝛ
mūda ꝑ oia ¶ Mgr̄ Amica dꝛ ex
mutua cōicatiōe secretorꝫ q̄i ani/
mi custos vel altera mea cui⁹ est i/
dē velle et idē nolle cū aico Spō
sa dꝛ ꝓpt̄ spez fecūditatl. ꝓlis vt
sint vnū p̄ncipiū in ꝓductōe et e/
ducatōe filiorꝫ nō ꝙ sit iā mr̄imo
niū ꝯsūmatū Aliqn̄ dꝛ ꝯiūx et nu
pta sed in spe sicut ꝯtracta Spon
salia a spōdeo es. q̄uis vnū qn̄q̄
recipiat̄ ꝑ altero Soror appellat̄
ꝓpter natuē ꝯformitatē maxie p⁹
incarnatiōem Aut si ad angelos
q̄z transferat̄ diceret̄ nature ꝯfor
mitas nō vniuoca. nec penit⁹ eq̄/
uoca sed analoga. ꝓpter sil̄itudi
nē btissime t̄nitatl. Vn̄ noiat̄ etiā
alibi filia vt ibi. Audi filia et vide
Et filia hirl̄m. qꝛ inhabitatrix pa
cifice ciuitatis. Et filia syon ꝓpter
speculatiōem diuinorꝫ. Et filia p̄n
cipis. Colūba dꝛ ꝓpter inhabitā/
tem in ipsa spūssc̄i plenitudinem.
Dilecta dꝛ vltra amicaz. ꝙ sit a/
mor ex electiōe genit⁹ vel nutrit⁹
¶ Discipul⁹ Redi nūc ad p̄us q̄/
situ de membris singulis. ¶ Mgr̄
Redeo. ꝓpones pro regl̄a vel cla
ui dicendorꝫ. ꝙ nihil in cāticis po
situ reꝑies nisi q̄ten⁹ facit ad pul/
critudinē. et ꝯseq̄nter ad amorez
scd̄m alterꝫ gen⁹ cause q̄druplicl.
efficiētis. materiał. fōrlis. et finał.
Nō idcirco quispiā errauerit si di/
xerit subiectū cāticorꝫ esse. vel a/
morē pulcritudinis vel pulcrū a/
morem. Quod vtiqꝫ sapiētia vi/
dit q̄ duo ꝯiūxit dicens. Ego mr̄
pulcre dilectiōis Protin⁹ ergo dū
occurrit tibi v̄bū aliqd̄ in cāticis
si nō sonet pulcritudinē in cortice
trāssūptōis. decortica illd̄. vł enu
clia q̄usqꝫ decor amabił et amor
decor⁹ pulcer atqꝫ formos⁹ emine
at ¶ Discipł̄s Enitar. Sꝫ q̄d ex i/
stis inferendū cēses. vtꝫ cognitio
sit speculatiua vel practica ¶ Ma
gister Torquet multos/diuersos
practice et speculatiue mod⁹ acci
piendi. ¶ Discipul⁹ Da modum
q̄ tibi ꝓbabilior apparet. ¶ Mgr̄
Diffinit aristoteles intellectū spe
culatm̄. ꝙ est solū respectu veri vt
verꝫ est Intellect⁹ v̄o practic⁹ dꝛ
ꝯfesse se hn̄s appetitui. i. ꝯformis
et ꝓtens⁹ in appetitū cui⁹ obiectū
est nō solū verū sub rōe veri sed
sub rōe boni Deinde cōcludit ꝙ
metaphisica ē tm̄ speculatiua. ars
aūt et prudētia sūt practice qꝛ re/
spiciūt volūtatem respectu facti/
biliū vel agibiliū. nec sistūt in itel
lectiua ꝯgnitiōe sola Sed theolo
gia scrutat̄/ ꝓfūdi⁹ q̄ supremā sciē
tiaꝫ se ip̄am asserit. et in dei dile/
ctiōe sup̄ oia finē suū statuit Naz
finis legis est dilectio. Et ideo sa
ne debuerat ꝯsentire de metaphi
sica pb̄us. ꝙ nō in ꝯgnitōe nuda
prime cē sistebat. ꝫ ad ei⁹ dilectio/

nez extendebat. Alioqn deforma
bat pulcritudinē metaphisice cau
dā ei⁹ pulcerrimā (q̄ ē finis dñice
dilectiōis) euellēdo. Dat⁹ q̄z fuis
set in reprobū sensū. q̄ cū deuz co
gnouissz. nō sicut deuz glificasset
nec amasset. nec gr̄as egisset. Dic
tñ in ethicis de ɔtēplatiuo felici
ꝙ videt dei eē amātissim⁹ qz ɔgni
tiōem ei⁹ desiderat Qualit oro fi
eret ɔiūctio optie potētie rōlis cū
optimo obiecto deo ꝑ cōtēplatio
nē si nō inde dilectio seqret. si vel
obsisteret ꝑuersitas voluntatis?
Vocāt aliqui theologiaz nrām.
nec pure speculatiuā. nec oīo pra
cticā. sed affectiuā qđ epitheton
aptissime noscit theologie mysti
ce cōuenire. Discipul⁹. Perspi
cuū est illđ qđ loq̄ris nec a pħo
negādū. q̄ dixisse legit Inueni te
ꝑmaz cām. fac me tibi placētez vi
rū. Quid inde vis cōcludē mani
festa. Mgr̄ Cōcludo ꝙ vel me
taphisica ē practica scia. vl ꝙ nō
oīs intellect⁹ ꝓtensus in appetituz
seu volūtatē diceret practicus
Discipul⁹ Ita sequi videt Mgr̄
Esse dz igit de intellectu practico
sermo restrictior. vt solū dicatur
practic⁹ dū ad factibilia et agibi
lia inferiora ɔuertit ꝑ extēsiōez in
affcm̄ ꝛ i effcm̄ opatiōis. h⁹ ɔside
rādo relatiōez ad fines ꝓximos
nō ad suꝑmum qui de⁹ est colen
dus ꝛ amand⁹. Propterea sic bea
titudo dicenda est speculatiua sic
theologia ꝓprie accepta. sic hec sa
pientia canticoꝝ. cui⁹ finis ē amor
pulcer sponsi ad spōsam. t̄reno q̄
libet amore calcato. Sic vbilibet
ars amoris t̄reni. vel aīalis pra
ctica. Ars itaqz diuinalis amo
ris seu fruitiōis speculatiua dicet
velut ꝑma et altissima sciaꝝ quā
imitat. metaphisica philosophāti
um Sz vbi desinit ipa theologia
ꝑ fidē sūit exordiū. ꝑ spem insuꝑ
et amorē cōsiderans deū sic ama
bile et pulcerrimū. et q̄ iuxta ꝟbū
spōse ē desiderabilis. imo fons ꝛ
origo radix et parēs oīs pulcre
dilectiōis. Discipul⁹ Et si ꝓpero
cognoscē singuloꝝ ꝓprietates mē
broꝝ. q̄ sponso tribuūtur. et spōse
sub tropicis locutiōib⁹ trahit tñ
nescio q̄ pacto mens illud attingē
qđ modo dixisti de dilectiōis vel
amoris origine. Mgr̄ Iure em̄
trahit. nam ħ ɔgnito. cetera mox
patebūt. q̄zuis hec cognitio scđz
ꝓcessiōem theologicā incipiat ꝑ
fidez a pulcritudine prime cause
ad pulcritudines effectuū insinuā
das vie pħie nō aduerso ħ ɔuer
so Discipul⁹ Acceptus erit iste
mod⁹ fidelib⁹. Proseqre Mgr̄
Pulcritudo prima nobis ꝑ fidez
relucet in btissima t̄nitate Tradit
em̄ fides ꝙ pr̄ in diuinis ē mens
siue memoria fecūda oīm intelli
gibiliū ad quā pr̄nus intellectus
ɔuertens aciē gignit ex se ꝟbū ex
ꝑssiuū oīm intelligibiliū. Hoc est
illud ꝟbū qđ erat in ꝑncipio apđ
deū. ꝑ qđ oīa facta sūt Hoc ꝟbū
est naturalis imago pr̄is. eadem

essentialiter cū pfe sola relatione
prēm psonalr ab illo distincta Et
qm̄ imitatr pfectissime prēz supest
vt dicatr imago pulcerrima vr spe
ciosissima prīs et ita dilectissima
a pfe se teste q̄ ait Hic ē fili⁹ me⁹
carissim⁹ in q̄ mihi bñ cōplacui. Cū
vo pr cōicauerit diuinā vitā filio
cōicauit nedū cognitiōez ois ve/
ri. sed amorē filr ois boni Est aūt
pma bonitas suprema et primuz
amabile Amauit ergo fili⁹ summe
prēm et cōuertendo volūtatē in
ipm totus vt ita loq̄mur exarsit
et flagrauit in ei⁹. dilectionez ex
qua dilectione mutua prīs. ad fili
um et filij ad prem. pcessit amor
psonalis. quē dicim⁹ spūsc̄m. Cō
siderat hec fides. circulū quēdaz
intelligibilē in triangulo psonaz
Pater em̄ dat se filio quem dili/
git. fili⁹ patri impendit se per amo
rem quo flagrat in prēm. Hic āt
amor cōis est prī et filio. tanq̄
nexus amboz. Jure ergo dictus
est de⁹ quasi spera intelligibilis.
cui⁹ cētrū vbiq̄. circūferentia nul
q̄. nisi supple in se ipso. Non autē
potest se deus ad extra cōicare.
nisi quodāmodo pūctualiter. Ip
se vero totū se. in se toto continet.
quē tenebze creaturaz nō oprē/
hendūt. Ostēdit nobis hec fides
sūmam dsūmatam in tota trinita
te. pulcritudinē amabilē. et dilecti
onē pulcerrimā. qm̄ hic est equa/
litas numerosa que reddit pulcri
tudinē. et pulcritudo succēdit ad
amorez. vt sit pulcritudo dilecta.
et dilectō pulcerrima mutuo se re
spicientes. Ihñ dionysi⁹ diuinus.
Amor est sicut q̄daz eknus circul⁹
per optimū ex optimo. et in opti/
mo. et in optimū. inenarrabili cō
uersione circuiens. Est aūt circu/
lus pulcerrima figuraz. Discipul⁹ Omiseris precor nūc amplio/
ra hic disserē. de inenarrabili pul/
critudine diuinitatis. et ad marie
pulcritudinē te cōuerte. dicens in
primis. Cur nō dixit deū salutare
suū respexisse pulcritudinē ancille
sue sed hūilitatem Mgr Duas
habitudines esse ponit pbus in
intelligentijs q̄s angelos dicim⁹
Una qua cōuertunt ad deū ad
contēplandū magnitudinez eius
cū admiratiōe. pulcritudinē cum
dilectione. et oīmoda subiectiōis
obedientia. motu quodā assiduo
quasi circulari circa diuinā vnita/
tez Ita loquit apd boeciū phia.
mētemq̄ psundaz. scz diuinitatē
circuit. Et itez Da fōtem lustra/
re boni. Alterā dt pbs habitudi/
nē intelligentie respectu inferiorū
q̄ regit mediāte motu sui orbis.
put phia subiūgit. Sile cōuertit
imagine celū. Determinat osequē
ter idē pbs q̄ habitudo prima q̄
est subiectiōis ad deū. longe pfe/
ctior est et pulcrior q̄ habitudo
regitiue dñatōis respectu inferio
rū. qm̄ in prima dsistit intelligen
tiaz felicitas q̄ btitudo. nō i scda
Dr si angel⁹ magnificās deum et

exultās i d̄o gr̄as ageret verbis
hūanis. q̄d obsecro mallet dicere
vel ꝙ deus respexit hūilitatez ser
ui sui subijciēs eū sibi. vel ꝙ respe/
xit dn̄atiōez atq; potētiaz. scz in
regimine creature? ¶ Discipulus
Res apta est sup electiōe primi.
Vn̄ palā intelligo btām mariam
nedū pia deuotione sed altissima
metaphisicaliq; rōe suā pulcritu/
dinis btifice pfectōez. pl⁹ insinuas
se p hūilitatez subiectiōis quā re/
spexit in ea dn̄s. q̄z si dn̄ationis
nomen aliqd̄ posuisset. ¶ Mgr̄
Accipe rōem alterā. nō minus in
theologia fūdatā. Quid em̄ pdi/
dit apostatas angelos. q̄d post/
modum deiecit hoies destitutos
ad repatiōez angelice ruine? Uti
q; supbia. pl⁹ gl̄iantes in fantasti
ca dn̄atiōe q̄z in hūili ad deū sub/
iectiōe. Cauendā hāc pditionis
turpitudinē insinuat maria et exē
plo vocis sue. qua suā hūilitatem
gl̄iatur respexisse deū. ⁊ formidā/
da ptestatione. Fecit inquit dn̄s
potētiam iu brachio suo. Disper
sit supbos mēte cordis sui. Quaē
excelsus dn̄s et hūilia respicit et
alta alōge cognoscit Quare a lō
ge? Quia lōge pijcit et deijcit. et p
ijcit et deponit potētes de sede ⁊
exaltauit hūiles. ¶ Iam maria ge
rebat alta mente repositū v̄bū fi/
lij. Qui se exaltat hūiliabit̄. et qui
se hūiliat exaltabit̄. Illud q̄z disci
puli sui. De⁹ supbis resistit. hūili/
b⁹ aūt dat grām. Verificauit id/
circo de⁹ in ea v̄bū sapiētis Ubi
hūilitas. ibi sapiētia. De⁹ colloca
uit p incarnatiōis mysteriū sapiē
tiā in hūilitate sua Discipulus
Occurrit p⁹ solutiōez q̄stiōis ꝓpo
site. petendum q̄d sit respect⁹ dei.
q̄les ei⁹ oculi q̄bus hūilitatez an/
cille sue respexit. Sz omissa multi
plicatiōe q̄stionū. ꝯuertat̄ ptin⁹
sermo tu⁹. ad describēduz pulcri/
tudinē btē marie. q̄ taz grata. taz
incredibili formositate refulgens
inuēta est. vt ꝯcupiscēt rex speciez
ei⁹. et de sublimi solio deitatis. de/
scendēt ad infima nr̄e mortalita/
tis. accipiēs serui formā. Quanta
q̄lisq; putāda ē pulcritudo toti⁹
qn̄ in vno ocl̄oꝝ suoꝝ dicit se spe
cios⁹ forma pre filijs hoim corde
vulneratū. Vulnerasti ait cor me
um in vno ocl̄oꝝ tuoꝝ. et qd̄ mi/
n⁹ videt̄ in vno crine colli tui. De
niq; p̄muz nomē q̄ maria legit̄ in
cāticis noiata p spōsū fuit. O pul
cerrima mulieꝝ Vere pulcerrima
q̄ pro supba mystica vasti. eua. su
perno regi nō assuero sed d̄o me/
ruit copulari gr̄am inueniēs in o/
culis ei⁹. quā adamauit sup om̄s
mulieres. Erat em̄ formosa val/
de et incredibili pulcritudine oīm
q; oculis gr̄osa et amabilis vide
bat̄ ¶ Mgr̄ Conabimur inaniter
si v̄bis equare volum⁹ pulcritudi
nē ei⁹. qua sub deo maior nequit
intelligi. colligēs in se oēs pulcri/
tudines sparsas in creaturis. Ita

vt sit vere vna speciosa vni⁹ spon si. vna pfecta sua. vna mri sue ele/ cta genitrici sue. q̄ genitrix ē gra tuita dei bonitas . q̄ pulcerrima pulcerrimā sibi fecit. Dicē nihilo/ min⁹ aliqua tēptabim⁹ ordine p/ mit⁹ doctrinali. Pulcritudo q̄ est eq̄litas numerosa diuidit. prima sui diuīsiōe. ꝙ q̄dam ē naturalis q̄ quedā artificialis. Naturalis ml/ tiplex est. q̄dam intellectnalis. Al/ tera rōlis. dehinc aialis Rursum aliqua est solū vitalis. altera solū sēnalis. altera accidētalis. Artifici alis vo quedā est p se. quedā per accidens p rōis industriā supin/ ducta. pulcritudine naturali Pul/ critudo aūt naturalis describi pt ꝙ est eq̄litas numerosa ꝯsurgens et resultās ex vnitate veritate et bonitate vel ex mēsura numero q̄ ponde vel ex modo specie et ordi ne Jtaq; pprietates eē sūt vnū et verū et bonū. Et ic ꝙ ens et vnum ens et verū q̄ bonū conuertūtur Nec est possibile ꝙ ens aliq̄d sit . quin hec tria sibi conueniāt . q̄ non re di/ stinguūtur. ꝛ sola significādi rōe. Sic de modo. specie et ordie. Sic de mensura nūero et pondē. Pul/ critudo igit naturalis. nō hz ali/ q̄d ens positiue ctrariū. q̄ sit posi tiua turpitudo naturalis vt iupſ māichei sōniabāt duo principia. vnū malorū et ꝑ turpissimū et alt/ ud bonorū q̄d nēe est esse pulcerri mū. Nec oportet post augl. et dio nysiū conari deducē malū . nec eē positū in entib⁹. sed tātūmodo di ci ꝓuatōez pulcri seu bonī. seu mo di. spēi et ordinis Pulcrū sit cum ente cōuertit. tanq̄ pprietas re/ sultās ex trib⁹ priorib⁹. et hec pul critudo tanq̄ ex triplici lineamē/ to figurali instar canguli . q̄ ē pri/ ma q̄ pfecta forma lineaꝝ rectaꝝ Hec nihilomin⁹ pulcritudo natu/ ralis in circulū deducit q̄ est pfe/ ctissima figuraꝝ nō rectilineaꝝ ꝛ curuarū Jta ꝙ pter legē geome/ tricalē sit hic circul⁹ triangulat⁹ et triangul⁹ circulat⁹ Pulcritudo naturalis. repibilis ē vniuersalit i creaturl. q̄ nēe ē q̄libz esse vesti giū sue prime cē. qđ gerat sūtudi nē aliquā nō penit⁹ vnuocā . sed analogā ei⁹ tanq̄ exēplatū sui ex emplaris et sigillatum sigilli sui Sūt aūt tria prime cē ppria et ap ppriata. scōm que repitur vnūq̄d q̄ ens ꝓducē. scōm triplex gen⁹ cause. efficientis . formalis vel ex emplaris et finalt. Pulcritudo na turalis accipit. lineamentū modi et vnitatis vel mensure a potētia efficiēte. lineamētū spēi vel veritl numeri a sapiētia exēplāte. linea/ mētū ordinis vel ponderis incli/ nātis. a bonitate diuina finiente. Que tria diūxit apls dicēs. Om̄ ex ipso et p ipm. et in ipso sūt oia Jpsi glia in secula q̄ oia facit spe ciosa q̄ pulcra scōm tria hec inde/ lebilia prius lineamēta in q̄libet ente ptracta. q̄ rursus se reducūt in circulū ad prime vnitatis exē/

plū. Nunc aūt ad spāles pulcritu
dines naturalis ꝓprietatis ɔscen
dam⁹ Itaqꝫ qđlibet ens hꝫ tātū
de pulcritudine naturali. q̄ntū hꝫ
in se de entitate ⁊ bonitate. Inue
nit̄ aūt ens intellectuale et b̄ du/
plicit̄. vel vt ꝑ se exñs vel vt altēi
natū vniri vt hūani intellect⁹ In/
uenit̄ rursus ens rōle scđm dupli
cem portiōez Inuenit̄ ꝑterea ens
aiale et b̄ duplr̄. vel ɔiūctū rōi vt
in hōib⁹. vel ꝑ se stās vt in brutis
Proinde inuenit̄ ens vitale seu ve
getabile. ⁊ b̄ duplr̄. vel cū sensu vl̄
sine sensu. Ampli⁹ ē ens solū sb̄ale
vt elemēta. vel materia ꝑma q̄ de
se. nō est ꝑncipalit̄ nihil. cū sit ꝑs
sb̄alis ɔpositi. sed ɔsiderata sine
forma. nō est act⁹ fōrlis. et info/
mis đr ⁊ sic turpis. appetēs for/
mā sicut aliq̄d pulcꝝ Tandē est
ens analogū qđ appellam⁹ acci/
dēs. cui⁹ ē inesse nō eē scđm ph̄os
cum tñ ponat fides ea posse sine
subiecto per se esse. ¶ Discipulus
Dicito de singulis. doctrinali qui
aptus est stilo. qui tante rei ma/
gis est accommodus ¶ Deinde
traduces omnia ad pulcritudinē
mulieris. quā respexit. amoris o/
culo totus desiderabilis sponsus
eius. ¶ Magister Intellectualis
pulcritudo ad primū et indelebi/
liter expressuꝫ lineamētum. qđ di
ctum est. suꝑaddit tanqꝫ imago
iam perfectior. triplicem lineam.
trium virium suꝑiorum. naturalit̄
insitarum sibi. que sunt memoria
intelligentia et voluntas. Siue di
cantur iste vires. tria quedam ac/
cidentia naturam intellectualem
necessario sequentia ꝑm thomaꝫ
et sequaces. siue sint vires essenti
aliter eedem cū natura intellectua
li. sed formaliter differentes iuxta
scotum. siue sint penitus eedem
res. tantūmodo scđm rationem
distincte. per respectum ad opera
tiones. seu rationes obiectales.
vel terminorum connotationes.
qđ nobis magis placet scđm ex/
pressionem a gregorio datā. In/
tellectualis hec pulcritudo. primo
consideratur vt nuda. sine habi/
tu superaddito vel operatione ⁊
hoc in ordine ad suum superius
qđ ē de⁹. vt vis memoratiua dei.
corrñdeat patri seu pr̄nali memo
rie tanqꝫ appropriate indita sibi
a patre seu ꝓtracta in tabula na/
ture intellectualis. Vis intellectu
alis dei q̄ est exp̄ssiua verbi. corrñ
det filio vt v̄bū est in acie intelli/
gentie potentialr̄ aut aptitudina
liter exp̄ssū Vis amatiua dei cor/
rñdet spūisc̄o. ratione amoris iñ
ꝓductibil̄ ꝑ volūtatē siue ꝑ vim
affectiuā intellectualē Ita sꝑ dicet̄
mēs. recolē deū. et intellect⁹ intel
ligē deū ꝑ hitum et diligē nō in
actu ꝫ aptitudie Silr̄ ⁊ seipsā mō
q̄ loquit̄ freq̄nt̄. Aug⁹. dicet̄ reco
lere intelligē et amare Ita ꝙ nō
accipit̄ hic memoria ꝓ recorda/

tiõe preteritoꝝ cũ sit respectu oĩm modo tacto. Intellectual ꝟo pulcritudo. intelligiť ꝓncipaliꝝ in angelis. q̃ ꝓterea noiaň a pbis intelligẽtie. Repitur tñ licet imperfecti⁹ in pozt̃oe supioꝝ rõlis anime q̃ mens ꝺz ꝑput ẽ dei capar⁹ particeps ei⁹ esse pt. Proinde dicta ẽ facta ad imaginẽ diuinitat. imitatiue. p similitudinẽ analogã. Et q̃m/ uis hũana mẽs sic ꝺsiderata iuxta ꝟbũ aristotelis q̃ ꝺsonat in h̃ fidei. ꝙ sit tanq̃ tabula rasa. non repleta scia et ꝟtutib⁹ oib⁹. iuxta platonis errorẽ si ꝺoc mõ mens ẽ naturaliꝝ lũiosa. imo lumẽ intellectuale immoꝛtale. et intelebile. in q̃ et p qõ nata sũt intelligi prima ꝓncipia apprehẽsiõe facta ĕmino/ rũ a sensib⁹ scõm modũ cognoscẽdi in via. hoc lumẽ ꝺz illud qõ signatũ est sup nos. Estimo autẽ ꝙ sit intellect⁹ agẽs. de q̃ pbus sit locut⁹. qui sup fantasmata irradiat vt spẽs intelligibiles abstrahat. vel eliciat. vel fodiat et sit intellect⁹ possibilis. scz ipsemet ꝺsiderat⁹ vt tabula rasa. fiat actuat⁹ p spẽs intelligibiles ad intellectiõnẽ ¶ Discipul⁹ q̃ pacto mẽs hũana dũ sepatur a corpe statim p⁹ infusiõem ei⁹ poterit cognoscẽ cũ nõ hẽat fantasmata q̃ speculata fuit nec speculari pt extra corp⁹ ¶ Mgr Si singulas circa materiã q̃ tractaň incidẽtes dubitationes vellẽ tollẽ rñdendo. nec igemũ nec horã. nec suscepti de pulcritudie opẽdiũ ferre possz. Pergam⁹ interea ceptũ iter absq̃ tot diuerticuľ q̃ collocutionib⁹ alijs subintrare poterim⁹. ¶ Discipul⁹ Assentio. ¶ Mgr Intellectualis pulcritudo tũc augeri et q̃dãmõ supcolozari et pingi ꝺz p infusiõez habituũ diuersi generis. tã intellectualiũ q̃ affectualiũ taz in via q̃ in pria scõm triplicẽ differẽtiam. In via q̃dez p infusiõez ꝟtutum theologicaꝝ. fidei spei et caritatis. aut aliq̃ꝝ supioris pfectionis sub enigmate tñ. In pria ꝟo scõz tres dotes aie siue sint eedẽ cũ lumine glie siue distincte. sicut habit⁹ ad facili⁹ eligendũ act⁹ gliosos visiõem. dilectiõez. fruitiuã inhesionẽ vel adherẽtez fruitiõem corrfidẽtem spei. Juxta illud. Mihi aũt adherẽ deo bonũ ẽ. Et hec ťa sũt tres vires. rõlis ocupiscibilis ꝛ irascibilis. q̃les theolog⁹ ponit in supioꝝ portiõe rõis. Intellectual pulcritudo rursus augeť p act⁹ q opatiões exponẽs eã virib⁹ et habitib⁹ ꝓdeũtib⁹. Qui dici pñt rationabiliť. tertia pulcritudo ꝓncipalis sup naturalez primariaz et generalẽ cuilibet enti supinducta vbi statim vidẽ est q̃ multiplicata sit. tam in eadẽ natura q̃ in diuersis hmõi pulcritudo actualis opatiõis Nam ꝓncipalis et ꝺsũmata repitur in glia. q̃lem hz nũc pulcerrima et beatissima beatoꝝ beataq̃ omnium in visione dei cum nuda dilectione et fruitione.

In quib⁹ essentialis btitudo formalis q3 cõsistit. Qua pulcritudine nulla sub deo speciosior in formis accidẽtalib⁹ inuenit. nulla honestior. nulla suauior et iocũdior nulla melodiosior et sonorior. nulla salubrior et vtilior. q hoc scõm tripler gen⁹ boni. honesti. delectabilis et vtilis. Intellectualẽ hãc pulcritudinẽ precessit et inchoauit illa pulcritudo mẽtis quã habuit in via ter btã nr̃a dña. Diuine cõtẽplatiõi dedita fuit assidue q̃ntum stat⁹ patiebat exilij. dum exultauit spũs ei⁹ in deo salutari suo. qz inspiciebat dñs hũilitatez ancille sue. Ille em̃ respect⁹ cũ deus imutabilis sit q̃d aliũd erat nisi candela talis pulcritudinis. talis exultatõis in mente marie. hũilis ancille sue. Et ideo iã pulcerrime q dilectissime qz fuit hũillima. in q̃ figurat lilium cõualliũ ibus salutaris su⁹. Erat tũc spũs marie licet in corpe q̃i nihil de corpe portaret. Inde defecisse. Inde extra se fuisse. Inde in atrijs dom⁹ domini. Inde in extremis maris habitasse. Dicta sint hec cũ tropis talibus sine nũero q̃ cõtribuũtur cõtẽplatiuis q3q3 lõge aliter distantius in maria. Intellectualis hui⁹ otẽplatiõis pulcritudinez in via. nemo melius apprehẽdit q3 experientia doctrine. Nihilomin⁹ eruditio doctrinalis dat aliq̃d intelligi. et non meli⁹ q3 si ois̃derek status mentis q̃i separat⁹ nondũ a corpe. sed a rõis inferioris portione Tunc pfecto et non aliter intelligit quid sit diuisio spũs et aie. quid rapt⁹. quid extasis. q̃d li q̃factio aie. quid transformatio. quid vnio. quid mors rachelis. i. rõis in partu bẽiamin q̃ contẽplatio signat. Cur pterea noiat dionysi⁹. mysticaz sapiẽtiaz esse irrationalẽ h ẽ sine rõe q̃ntũ ad vim rõis apprehẽsiuã. nõ quo ad affectiuã. q̃ iungit spũisco per amorẽ extaticũ Insup cherubin in celesti b⁹. p quẽ amorez oiũgunt. Nõ q3 oino sit amor sine cognitiõe pua vel comite iuxta cuiusdã mystice theologizãtis imaginatiõez Verũ est q3 ista cognitio nõ sup se reflectit vt videat se vidẽ. Jam em̃ auolaret ista simplex sinderesis. scitiliãtis et ardẽs. affectio Juxta illud cãticoz. Auerte oculos tuos a me quia ipsa me auolare fecerunt. Discipulus Multa dicuntur de statu mentis hmõi et nunc3 sufficiunt. Imo potius eo magis exaltat a nobis deus. q̃ plus ascendit homo ad cor altuz vt iam non solum de pulcritudine patrie. sed istius vie verificetur q3 nec oculus vidit nec auris audiuit nec in cor hominis ascendit. que preparauit deus diligentibus se. Unde clamat.

Quammagna mltitudo dulcedinis tue domine quam abscondisti timentibus te. Non dicit reuelasti eam timentibus

te. patiuntur enim qō nesciunt. Hinc etiā ōt cōtēplatiu⁹ raptus in hāc caliginē/ sentiens sibulum aure tenuis alicui⁹ cuius ignorat vultū. qui nescit vñ venit aut quo vadat. Dicit inqz. Nescivi. Nia mea oturbabat me. ꝓpter quadrigas aminadab .i. raptus tales. Et etiā alibi Ad nihilū redactus sum⁊ nesciui. Fit deniqz collustratio spūs. nō sine q̄dam inkpositione. q̄lem suo modo sentit oculus. pelliculis palpebrarū tenuib⁹ interpositis. ad radios solis nitidissimos incidētes. sup oculos. Videt itaqz solē oculus in suo lūine ꝛ quid sit nō dak inspici. medio ꝓhibente. Tolle pelliculā. vel aperi ꝓtin⁹ aspicies. ¶ Mgr Noli mirari si nō opbendik incōprehēsibilis Jam cm̄ nō esset magn⁹ dñs et laudabilis nimis cui⁹ magnitudinis eēt finis aut sapiētie nūer⁹. Jam nō esset ꝓprietas verbi de q̄ diceret. cogitationū scrutator et intentionū cordis. qō inscrutabile testak aplus esse Quo circa versus ad marie pulcritudinem oculk perpende si potes qualis fuerit. in via stat⁹ sue mētis aut spūs. qz sublimis in arce cōtēplatiōis . qz eleuata a terra sursum. quātis irradiata fulgoribus ab isto qui illuminat mirabiliter a montibus eternis. Unde turbati sunt oēs insipientes corde q̄ dicūt saltem affectu vel effectu. et si non assensu in corde suo non ē de⁹. Si erat vt mulier amicta sole iusticie. cui⁹ sub pedibus luna totius mutabilitatis creaturarū. et in capite ei⁹ pulcerrima spiritualiū siderum in eternitate splendentiū corona . Quid inde colligi potest si vales considera. Nonne lumen illud immensuz scintillabat aliquotiens ad oculum mentis intuendum se inde prebēs. qualiter in via vidit se moyses et paul⁹ estimank. Nō/ne sicut in rimula quadaz exilis cozuscationis dū oculos ferit emicās flāma. mox disparens. ita fulgurabat in mente marie splendor diuine glozie ? Nonne cernebat eam qñqz tanqz dum aliquis videt seu vidisse putat nascentem ꝑ nubila lunam ? Fallor si non tot vicissitudines cuntis et redeūtis sponsi dant hec intelligi . Modo tenek. modo elabitur. modo videtur. mox disparet. modo stat post parietem. nihilomin⁹ respicit per fenestras. ꝓspicit per cancellos. ¶ Discipul⁹ Quid oro putaueri. esse talē ꝓspectū ꝑ fenestras spō/se. ¶ Mgr Quid nisi radiosas et āgustas illūinatōes in domo spō se. q̄ dom⁹ est. supi⁹ mētis cenacu/lū Nō cm̄ ꝑt alik cōcipi prospicē nouik de⁹ nisi qz prospici se facit. sed in trāsitu subito. referens aliquod simile si pie dici potest ad illud pastoriū seu galatheā⁊ fugit ad salices. et se cupit ante videri. Tota deniqz visio. ezechielis de aialib⁹ et rotis ꝑ mysticas cozu/

scatões ꝛ scintillatões nob illd insi
nuat Sz nos ꝑmo. de raptu et ex/
tasi. fere tot⁹ obripuit. dū delectat
nec saciat Redeam⁹ ad semitā. lin
quam⁹ inattingibilē mētis ɔtē/
platiōem pulcritudinis. et de ra/
tionali pulcritudine. ꝟbuz fiat.
Rōlis/itaqꝫ pulcritudo pingit̄ et
collocat̄. in tabula rōis inferiori.
quā distinguē fas est ꝓportionabi
liter ad distinctiōes traditas. de
pulcritudine portiōis supioris. q̄
ad naturā. q̄ ad habit⁹. q̄ ad opa
tiōem suo modo. Hz em̄ inferior
portio duplicē oculū seu faciem
sicut et supior. Vñ et supior cōne
ctit̄ ad deū. potest attamē oculuz
dimittē ad rōis inferioris aspe/
ctū. Nō sec⁹ inferior portio faciez
eleuat ad portiōem supiorē. quasi
mulier ad viꝝ suū. nihilomin⁹ di/
uertit oculos ad aīalez portiōem
q̄ corporeo in sua opatione egit
organo vel instrumēto. Hec por/
tio ɔgrue d̄r ancilla. qꝛ ministrat
in hūilitate. dom⁹ triclinio. ꝑdcis
viro et mulieri duplici videlz por
tioni rōis. q̄ꝝ nulla requirit cor/
poris organū in ꝓpria actiōe licz
ancilla subministret eis simulacra
vel obiecta. qꝛ nc̄e est quēqꝫ intel
ligētem fantasmata speculari.
Discipul⁹. Nup ad duas portio
nes dūtaxat partiebaris formaz
hōis. s. in aīam et spm̄. ¶ Mgr̄
Spm̄ accepi. pro mente supiori.
Aīam vero pro toto illo qd̄ ei
subditū est. ¶ Discipulus Nunc
aūt inferior rō distincta memorat̄
ab aīali ꝟtute. quā ancillā deno/
minas: Mgr̄ Negare nō valeo
nec volui. et si forte nō satis exp̄ssi
q̄n tres ɔmuni⁹ assignent̄ hmōi
portiōes. a diuersis diuersimode
nō aduerse. Sz volens coartare
sermonē eo modo quo btā et pul/
cerrima mulieꝝ. canticū inchoaue
rit cōmemorās tātūmodo aīam
et spm̄ posui cū aīa portiōem infe
riorez. quā multi sicut scim⁹ cōiū/
gūt aliqñ cū mēte. vel spū. qm̄ int̄
vtrāqꝫ ꝑtem seu portiōem. q̄i me/
diū tenet locū. accipiens aliqñ su/
as opatiōes. ab illustratiōe p̄nci
paliori. atqꝫ stabiles cōclusiones
deducendo resoluit. Qñqꝫ ꝟo re/
ducit ad sensatiōes de foris im/
missas. tanq̄ꝫ ad habitā de ipsis
certitudinal̄r experiētiaz. Porro
tres hmōi vires exprimēdo pau
lus distinxit. loquēs freq̄nter siml̄
de spū et aīa. de corpe nō q̄dem
mortuo. sed aīato qd̄ est sensuali/
tas Sic xp̄s insinuauit Tristis ē
inquit aīa mea. vsqꝫ ad mortem.
Et statim post. Spūs quidē ꝓm
ptus est. nec miruz. qꝛ btūs. caro
autē infirma que relicta passioni/
bus tota erit. Hinc apl̄us loq̄ns
de diuisione spūs et aīe addidit.
cōpages et medullas et cor forte
sensualitatem indicare volens
¶ Discipul⁹ Non oportet vt video
magnipendere. si hoc vel illo mo
do quis accipiat. dummodo con
ueniant. in acceptione colloquen/

tes quo cõfusa euitet eq̃uocatio. Nã caro aliq̃n sumit p aia corpe et spũ. vt ibi Verbũ caro factũ ẽ. Nia siliter p toto hoie vt ibi. Oẽs aie descẽderũt in egyptũ. Spũs ẽo p tota aia rationali vt de cristo. Emisit spiritũ Transfer te igitur ad similitudies que supersunt insinuandas. ¶ Mgr Nialis pulcritudo sequit ad intellectualẽ et rationalẽ. put in hoie sẽsualitas in ipso diũcta ẽ rõi. nata p ipam regulari pncipatu despotico i. seruili nõ em̃ ẽ libera sicut supior appetit⁹ intellectual essentialr. ẓ pticipatiue tãtũmõ. cui rõ cõsiliatiua pncipalr nõ dñatu tyrãnicovl seruili sed libero. Hinc fit vt appetit⁹ sensitiu⁹ opelli et corrigi et flagellari debeat a rõe si fuerit inobediẽs sibi de q̃ dictũ est ad cayn. Sub te erit appetit⁹tu⁹. et tu dñaberis illi⁹. voluntas ẽo cogi neq̃t Nialis hec portio multiplici pulcritudine decorat vltra naturalẽ q̃ generalis ẽ. vltra dsignatas hñs totidez insup lineaz q̃nqz vires sensuũ exteriorz. et q̃nqz vl interiorz sicut alibi dixisti et dicetur q̃ntum repetẽdum esse voluerís. Supaddũtur p speciositate maiori tam habit⁹ q̃z passiones morales salubres. et opationes multiplicate sup numez. Quales q̃sq̃z dinumerare voluerit. nce est vt cognoscat oẽz sciẽtiaz differẽtiã. q̃ per sensus interiores et exteriores acq̃runt. Oẽs q̃z moraliũ virtutuz distinctiões. oẽm grãmatice logice rhetorice disciplinã cũ arismetrica. geometria. musica. astronomia. q̃s sine aiali portione ratio supior et inferior nõ addiscũt. Legisti q̃ntam sup vna virtute memoratiua. deduxerit Aug⁹. admiratiõem. Et q̃s ad hãc et alias singulas sufficeret exponendas. Cetez aialis pulcritudo q̃ nõ est cõiũcta rõi. qualis est generalr in quolibet aiali pter hoiem. q̃t obsecro depicta est ornataq̃z formis instinctib⁹ et industrijs. vl q̃z adeo p in nõ nulr relucet q̃dã pticipatio rõis. Ita nimirũ secdm legẽ deitatis. sicut mentis hũane. supmuz diũgit infimo nature angelice. et infimuz rõis attingit a fãtasmatica vtute. Sic fãtasticaz hõis portionez. bruto fantasia. nõnulloz imitãdo cõtingit. Oẽs ẽo pulcritudines hmõi respersas in brutis natura diũrit in hũana rõe. Rõem deniq̃z supplet in brutis intelligẽtia prima regẽs infallibiliter ista. cui⁹ ꝓuidẽtia in sui dispositiõe nõ fallit. Cui⁹ ars prima dedit et indidit tam hõib⁹ q̃z ceteris aiantibus artes innumeras. Unde prodeũt artificiales pulcritudines sicut in nidis aialium sibi fabricandis. In victu q̃rendo per insidias mirabiles. vt in vulpibus et araneis in prouisione circa vel contra futuros euentus vt in apibus et formicis. Quis cuncta dinumeret?

Tandē occurrit B. aialis cogniti
onis pulcritudo. in vitali. seu ve/
getatiua vtute. siue sit p se posita
sepatim a potētia ɔgnitiua. sic in
plātis et in singul' absq; ɔgnitiōe
viuētib'. siue ɔiūcta sit quēadmo
dū vidē est in hoib' et aialib'. vs
q; ad illa q̄ fixa t're. solo ⁊ vnico
vigēt. sēsu tact'. sicut conche et o/
strec. qd̄ eaꝝ dilatatio. ⁊ ɔstrictō
manifestat. Quā vitā dicūt aliq̄
ad matricē. in femellis retinē. Vi
talis aūt pulcritudo q̄ multa sit
q̄ admirabil' et stupēda. in attra/
hēdo cibū in frāgēdo. in digeren
do. in disptiēdo. i assilando. Rur/
sus in expulsiōe supfluoꝝ. in au/
gmentatiōe in generatiua vtute.
in organizatiōe figuraq; mēbro/
rū. null' explicaret sermo. Null' eti
am de mimo grano vel folio pla
nā sufficēt. naturali vtute ⁊ plenā
tradē rōem. Qd̄ cernēs ecclesia/
stes. cūcte inq̄t res difficiles sunt.
et nō p̄t eas/ hō explicare sermōe
Et iteꝝ Intellexi ꝙ oim opm dei
nullā possit hō inuenire rōem. sup
ple sufficiētem. et si dixerit sapiens
se nosse/ nō potēit repire Tota po
stremo Job interrogatio. fc̄a sibi a
dn̄o de diuinis opib'. q̄ꝝ pulcri/
tudo ɔphendi nō p̄t ad B tendit
Quis de pulcritudie. quid porro
de pulcritudinib' reꝝ tot artifici
aliū. q̄d de obiectis sēsibilib'. per
accidētia sua vel spēs se rep̄sētāti
bus ad sensum. Ecce ꝙ in grano
frumenti sūt infinite ptes ꝓportio
nales. scd̄m deductiōem arist. de/
mōstrātis cōtinuū nō esse ɔposi
tū. ex indiuisibilib'. Oportet ex B
ɔcludē ꝙ infiniti numeri sint illic ⁊
figure. imo tot q̄t in toto mūdo.
Oim insup creaturaꝝ lr̄aꝝ et no/
minū ɔtinet. nedū potētialr sed a/
ctualr in aspectu dei. vidētis nūe/
ros hmōi lr̄as et figuras. Cuius
signū accipito de vna imagine. q̄/
lem inferre licebit de ceteris Po/
test itaq; statue factor p solā pari
tiū ablatiōem formare pulcraz i/
maginē. ex vno trunco ligni. q̄lis
vtiq; p̄us ibi nō erat cū nihil ad/
diderit. et adhuc tn̄ nihil de celoꝝ
secretis tot pulcritudinib' attingi
m'. Discipul' Si taliter res se
hn̄t de pulcritudine reꝝ oim ꝙ in
cōprehēsibiles habeant. cur acte/
n' frustra illas desudauim' inq̄re/
re? Mgr̄ Frustra nequaq̄ nec
inaniter sine fine q̄ triplex ē. Vn'
ducēs ad āmiratiōem opificis p̄/
mi dei. Spēi em̄ genēator hec oia
ɔstituit. qui vtiq; speciosior eē cō/
cludit creature. Alter finis est ad
hūiliatiōem nostri p contēptum
vie. et desideriū patrie. vbi relucet
pulcra perfectaq; cognitio scd̄m
visionem quā deuotus bernard'
cuius hodie dies agitur fertur in/
sinuasse p ascēsum suū post obitū
in mōtem lybani. Reliquus finis
est nostre cōq̄sitioni ꝓpri' ⁊ accō/
modus. de pulcerrima mulierum
quam respexit deus. Exultauit
spiritus eius in deo salutari suo.

Qua sup re. ꝗttuor accipito ꝺsideratiões. Prima est spōsitas pulcerrime mulieris. ꝙ sibi dat in cāticis et alibi. ꝙ plene neꝯ intelligi. pulcritudinib⁹ alioꝝ entiū nō intellectis. Exponit ēm p similitudies. ois tam naturalis ꝙꝫ artificialis formositas ꝗbus ignoratis. vt ignoret trāslūptio nce est. Scōa speciositas ꝗlibet repta in creaturis sparsim. tota colligit in btām pulcerrima mulierꝫ. vel formaliter vel eminēter. Hec ē regula diuini dionysij ierarchias ordinātis ꝙ superius tangebat. Tertia speciositas pulcre mulieris quā sumit ab oīm pulcritudine ceteraꝝ creaturarū donis et ornamentis et quo mireris ampli⁹. ois deformitas aliena. demonum et pcōꝝ. sibi cedit ad ornamentū. Quarta speciositas et pulcritudo creaturaꝝ pie recognita. fidē illustrat. spem roborat. caritatem inflāmat cū optulatiōe. in oīm tribulatiōe et angustia. ¶ Discipul⁹ Vere magna ꝓposuisti. quoꝝ certificatiōem expecto. psertim sup illo qō me miraturū iure dixisti. ¶ Mgr Rñdet aplus. si sue locutiōis ꝟtus. ognoscit. vbi ꝺt. ꝙ diligentib⁹ deū oia cooperāt in bonū. Si in bonū igit in pulcrū. Et si oib⁹ diligentibus. ꝗnto ampli⁹ marie sup oēs deum diligenti tale ꝗd eueniet? Putas ne sūmus artifex de⁹ quicꝗ in vniuerso mūdo. quē pulcꝫ pulcerrim⁹ ipse. mente gerēs formauerit aut esse ꝓmiserit sine cā? ¶ Discipul⁹ Nequaꝗ putauerim. sed oia sub ordine pulcro pulcra fecit val de. ¶ Mgr Nōne primū in ꝗlibet genere ꝓcipuū ē et mensura alioꝝ quēadmodū dux in exercitu? Maria vero dicta est pulcerrima ꝙ ꝓfecta sup ceteras creaturas. non vnitas diuinitati ꝗlis ē hūanitas xpi. Cōsequēs est igit. ꝙ oia sibi subseruiāt. tā bona nature ꝙꝫ grē ꝙꝫ artis et fortune. ¶ Discipulus Sit ita de bonis. Mala aūt quid afferre habent nisi maliciā et turpitudinem? ¶ Mgr Scis ad honorem regis esse. si puersos ꝓditores suos alligatos. coerceat in cōpedib⁹ Scis ꝙ in picturis. nigredo rite iūcta dat decorez imagini. Hoc in supcilijs formosissime mulieris aspice. quib⁹ nigredo decēs. rubedo indecēs eēt vel viredo. ¶ Discipul⁹ Sic inuenio Sed de turpitudine flagicioꝝ. et scelerū. et blasphemiaꝝ. nūqd nō secus erit? ¶ Mgr Secus esset. si dedecus culpe maneret inordinatū. sine decore iusticie Nūc autem pulcrius nō collocat angel⁹ in celo. ꝙꝫ demon in inferno. qui positus est illic tanꝙꝫ scabellū pulcerrime mulieris. cōterētis scōm legem dñi caput suū. Quānis igit. ois pulcritudo filie regis sit ab int⁹ ideoꝙ cōstituit et astitit regina a dextris. hec est in vestitu corporis deaurata. est quoꝙ circūdata varietate cuiuslibet creature

cui stat vnicuiq; sua pulcritudo
saltez naturalis. cui⁹ prima linea/
menta deleri nō pñt. possūt tñ su/
perindui. tenebrositates et turpi/
tudies viciosoꝝ. tā habituū q̄ a/
ctuū Que turpitudines in sua rōe
formali nihil dicūt positiuū. sunt
em̄ priuatiōes pulcritudinis ineē
debito. ꝑ modū spēm et ordinem
Discipul⁹ Magl. certe cōturba
rer ambagib⁹. presertim de odio
dei. qualiter possit esse pulcrum si
nō alibi dissolutiōem docuisses.
Perge nūc oñdere. q̄ pacto sit in
maria pulcritudo q̄libet repibil'
in creatura. maxie qꝛ minorata ē
sicut et fili⁹. s. paulo min⁹ ab angel'
adeo ꝙ naturalis speciositas dā
nati luciferi insignior sit ex dictis
qꝛ ꝑfectior Quot sūt p̄terea v̄tu/
tes specifice. totā vt d̄r naturam
spēi ɔsequētes. in gēmis. herbis.
verbis industriis q̄z aialiū. Rur/
sum in donis hoim gratuitl. vt ē
caracter sacerdotalis. repugnās
sexui femineo. Nūquid vt interea
filētiū sit de ceteris ex his oibus
marie formositatē ornabis. vl' eā
coronabis? Mgr̄ Ornabo pla/
ne et coronabo. Qd̄ q̄modo sit
iam deduxi Circūdatur quippe
oibus et singulis quasi vestimen/
to decoro. multimoda varietate
depicto quoꝝ oim virtutes insi/
gnes cōtinet. nō quidem formali/
ter. sed eminēter. Unde si nō ha/
bet naturalia. qualia gerit ange/
lus etiam dānatus Jam ideo tñ
est admirabilior. et eminētior ma
rie pulcritudo ꝑ grām. que natu/
rā inferiorē q̄z sublimiorē copiosi
us ornat et ꝑficit. Non hz cara/
cterem sacerdotalē fōrliter fate/
or Hz aūt eminēti⁹ ad recōcilia/
tiōem pccoꝝ. ad aptiōem ꝑadisi
qꝛ vere ponitur. felix celi porta.
Ad auxiliādū cōtra ptātes aere/
as cōtra calamitates et miserias
oēs tā aiaꝝ q̄z corpoꝝ. quotiēs
placuerit scilz illos misericordes
oculos ad nos cōuertē. quotiens
ad nos se voluerit. tanq̄z pia mr̄
filios q̄z q̄z debiles ⁊ fedos curā/
dos purgādos q̄z suscipe. Di
scipul⁹ Respiro tot⁹ in spem bonā
dū te audio talia disserētem. To/
tus exultat spūs meus et aspirat
meditari frequēti⁹ istam btām et
pulcrā mulierem. quā tali poten/
tia pie disseris eminētem. O feli/
ces qui te talem o maria genuere
parētes. O vere felix Joseph spon
sus tu⁹ v̄ginalis. q̄ tui custos cū
puero ihu fidelis. sedul⁹. prudens
atz carissim⁹. audire videq̄z te cū
filio tāto tpe dignus fuit Mgr̄
Credidi ꝓpter qd̄ locut⁹ sū. Pro/
pterea iā istos. nō btificare neq̄o
neq̄z sufficio. q̄s o btā. tibi feceri.
esse deuotos. q̄s traxeris p⁹te. p⁹
q̄z ihm benedictū fructū ventris
tui. in odorem vnguētoꝝ tuorum
Qūo modo nō beati. quibus vbe
ra caritatis lactanda. quibus os
pietatis osculādū nō dedignata

Maria nō habet characterem sacerdotalem sz aliquid eminentius

fueris ondere? Ergo iam oleū ef/
fusū nomen tuū. Ergo tu fōs or
toꝝ. ad emūdatiōez simul et re/
creatiōem. cū delectatōe mirabili
mundo dat⁹. Tu pute⁹ satietatis
aque viue salientis in vitā eternam
Pute⁹ aquaꝝ. q̄ fluūt impetu de
lybano cādido paradisi. Tu ortus
consit⁹ omī genē tam arboruz q̄z
areol aromatū Tu iam coronata
triumphas de capite amana. i. tur
bulenti. de vertice sanir et hermō
fetoris et anathematizatiōis. de
cubilib⁹ leonū. de montib⁹ pardo/
rū. s. tyrannide supboꝝ dānato/
rū q̄ luna mutabilitatis. sūt sub pe/
dib⁹ tuis ad calcāduz. Porro se/
xaginta sūt regine. et octoginta
cōcubine et adolescentulaꝝ nō ē
nūer⁹. scdm varios aiaꝝ grad⁹.
Una tñ colūba pfecta quā vide/
rūt filie p adoptiōem. et btissimā
p̄dicauerūt regine. q̄ suis dnānt
affectib⁹. et concubie querentes
cōcupiscētie remuneratiōem. per
filiorum boni opis generatiōem
Laudauerūt te. quia btām te di/
cent oēs generatiōes ¶ Quāpul/
cra es et q̄z decora carissima in
delitijs. Sed cui carissima in deli/
tijs? Illi nēpe. cui⁹ delitie sunt esse
cū filijs hoim Statura tua assila
ta est palme triumphali. et vbera
tua botrus vinee germinantis. Vgi
nes. i. virginales affectiōes. et so/
bria ebrietate debriantis vsq̄z ad
sanaz insaniam apud stultos scli.
vsq̄z ad denudatiōem p. volūta/
riam pauptatem. Tu delitijs af
fluens. tota dilecto supinniteris.
dicēs vocē plenaz. sensib⁹ inexpli/
cabilib⁹ Ego dilecto meo. et dile/
ctus me⁹ mihi. ¶ Discipul⁹. Eia
mgr̄. euge euge. quid nos agim⁹
obsecro. cātica canticoꝝ exponen
da. cū canticū marie susceperam⁹
Et ecce nūc in laudes erūpimus.
nūc obsecrationes interserim⁹ ad
q̄s titubat anim⁹ ad quas hac il
lacq̄z defluit oratio mentis. incer
to pede. lingua balba vagis ocu/
lis. gestu vario quasi fabulando
seu frenasiando. nos habemus.
imo veri⁹ nos habemur rapimur
distrahimur. nescio quo spū quez
nescim⁹. vnde veniat aut q̄vadat
¶ Mgr̄ Valet frater Quid si nos
introduxerit. ista quā loq̄mur be/
ata in cellaria regis. in cellam vi/
nariam cui⁹ est modo clauigera.
Quid stupes. q̄d mirarl. si sobriaz
biberim⁹ ebrietatez spūs. Quid si
datū fuerit accede ꝓximi⁹. o sere/
nissimas voces amoris. audire ꝓ
fundi⁹. Tot⁹ ipse gestio me. quem
iam nō capio. cōsiderare. qd̄ vtri
q̄z ꝯtinget qñ dicē fas ē vnicuiq̄z
nr̄m. Anima mea liquefacta ē vt
dilect⁹ locutus est Fulcite me flori
bus stipate me malis. qr amore e/
ius lāgueo. Leua eius sub capite
meo. et dextera illi⁹ amplexabit
me. ¶ Discipul⁹ Cessemus iā. ces/
sem⁹ sperare talia. qualia aman/
tes. sibi sōnia fingunt. et ad ince/
pta reuertamur. ¶ Mgr̄ Que ce/

pta? Discipulus O queso non meministi? Cur inquiris? Intremus elucidationem cantici beatissime et pulcerrime mulieris cuz epithalamio salomonis. Mgr Dimiꝝ istic sum⁹ Neqꝫ em̄ exigūt certū expōnis ordinē. q̄ nullo sūt ordine cōtexta. vel coherētia. que p̄terea. si vni tm̄ affectui sūt accōmoda sed innūeros. v̄bū qd̄libꝫ affect⁹. eructat. pro audiētiuꝫ q̄litate. Expone si potes dū egrot⁹ assiduis suspiriis plangens et singult⁹ ex imo pectore. anheloqꝫ spū repetit. ha. ha. ha. quid tibi significet ista vox plāgorosa. Discipul⁹ Donatus rn̄det dicēs. interiectiōem esse ꝑtem orōis significātis mentis affectū. voce incognita. Quid aūt postulas vocem me incognitam exponē cognoscēdā?

Mgr. Non perdidit opam et impensam. qui te puerū docuit. oratiōis ꝑtes. Tu nunc grādior effect⁹. ita ꝯgnoscito quēlibet amoris intimi et nō ficti vocez. ꝓrsus incognitaz nō amanti. imo nec alienam cōpertaz amanti. si non q̄libet coniectura. Exemplū de doloris interiectione. dū sanus egrotum audit ⁊ solari querit. Cui respondet apud comicū talis aliquis. Facile cū valem⁹. aliis consilia damus. Tu si hic sis aliter sentias. Discipulus desperare doces. elicere nūc hac. nūc istac exultationes. per agitatiōem. concussionemqꝫ studij vehementis. pauculas emicantes scintillulas. ꝓut istas excessiui amoris B vel illud verbū inserit ad aciem mētis perstringēs istā et gerens. Aut vero sub alia similitudine. stude familiari. esse vocib⁹ amoris. in loco peregrinatiōis tue. nō se adeo poterūt occultare. q̄n familiari⁹ in te magis. et magis ꝓdent. et intelligibilē. nūc hoc modo. nūc altēo manifestent. vel nutib⁹ etiam se et gestibus insinuēt. Peregrinātes pariter in exēplum habe. q̄uis barbari sint. Pueros q̄z colludentes necdū ꝑfectis. resonantes verbis qui qūo se intelligē ꝯsuescūt imitari coneris. Deinde btām et pulcerrimā mulieꝝ postulem⁹ vt nos illo respiciat pietatis. et amoris oculo. quali respecta fuit a deo salutari suo A quo nos impetret respici. saltem vt amare fleam⁹ exēplo petri. Respiciat terrā cordis nr̄i ⁊ faciat eā tremere Et ab illo tremore suo concipiam⁹ spm̄ salutis. qui in amoris spm̄ aliqn̄ trāsformetur. et hymnū tūc canam⁹ cum alacritate cordium. Magnificat aia mea dn̄m Mgr Irritas meum querendi studium de plurimis. sed aliorsū me vocat vt audis. occupatio domestica regularis. Dies crastinus solicitus erit in id ip̄m. Discipl's. Expeditū me reperies. ꝓpiti⁹ sit nob̄ de⁹.

Sequit q̄rtus tractat⁹

per dragma seu dialogum de marie beatificatione. Per notulas. lxxxij.

Prima notula

Ecce enim ex hoc beatam me dicēt omnes generationes. Discipul⁹ Nōne cor nr̄m ardens erat in nobis hesterno colloquio. dum de cantic. canticoꝝ marie. simul et salomonis ꝯquirerem⁹ quasi fabulantes peregrini. necnon dilatato corde videremur anhelando spm̄ attrahere? Mgr̄ Memini et visa est renouari vt aquile iuuent⁹ nostra senilis quodammodo. et cana in exteriori homine. sed interior renouatur de die in diem. si assit verbum dei reficiens ip̄m. si iesus instar peregrini nec proinde cognitus se comitem coniunxerit. si aperuerit sensum nobis vt intelligamus scripturas. hymnoꝝ et maxime psalmoꝝ et canticoꝝ Osi se talem exhibere dignabit̄. qui loq̄tur anime nostre. Surge ꝓpera amica mea. colūba mea. formosa mea et veni. Discipul⁹ Osi iā hyems congelationis spiritualis transeat. si gelicidium torporis. si imbris stillicidiū assidue tēptationis abeat et recedat. si flores pulcrioꝝ aspectuum appareāt in t̄ra cordis nostri dante dn̄o benignitatem. Osi tempus putationis et resecatiōis cure omnis superflue adueniat. si vox turturis caste gementis ⁊ consolantis luctu bono audiatur in terra sensualitatis nostre. conformantis se rationi vt concordet philomene ⁊ alaude cōtēplationis alacris turturis suspirium. Osi ficus iā nō maledicta nec solis onusta verboꝝ foliis ꝓferat grossos suos in signū fruct⁹ post suauis. Demū si vinee bonarum opationum. dent odorem suum bone fame in vitam et letificationem dei et hoim quid secutuꝝ sit o mgr̄ agnoscis. Mgr̄ Quenam anima frater ē tam hebes et gelida. que non ad vocem blandientis amici. vel dilecti quē sequitur expergiscatur? Que non tota liquefiat se iam in se non continēs ꝓprijs terminis desideriorꝝ. sed effluat in dilectuꝫ currat post vocātem se gratis nominibus? Surge inquit ꝓpera amica mea. Surge que male iacueras. cum adolescēte perdito. ꝓpera paternam adire miam vt accūbat super colluꝫ tuū. detqꝫ in accubitu tali. nard⁹ hūilitatis tue. odorem suum. vt iure voceris amica. suscipiēs pacis osculum et speciosa. recipiens primaꝫ innocentie stolam cū anulo fidei. Proinde facta colūba. nidifices in foraminib⁹ petre. in cauernis macerie. Petra autē erat xp̄s Tu in fixura clauoꝝ. in cauerna lateris. vsqꝫ ad patefactiōem cordis. fidei deuotione subintrans.

illic reponas scāꝝ meditationuꝫ pullos tuos. Ostende dilecto petenti faciem tuam. iā colore roseo decorē et vernātem in aspersione sāguinis agni immaculati. Sonet vox tua in aurib⁹ dilecti. que dulcis sit in laude cōferens in iubilo. Deniq̄ sis vinea florens. desiderijs odoriferis. de qua vulpecule paruule intentionū dolosaꝝ. diffugiant capte. Surrepunt em̄ qn̄q̄ suffodiētes ad elatiōis p̄cipicia. et vineas radicit⁹ demoliunt̄ et corrodunt Osi postmodū fas habeat. aia talis. iam facie decora. iam voce suauis. suspirabūda dicere. Dilect⁹ meus mihi et ego illi. q̄ pascitur inter lilia donec aspiret dies et inclinent̄ vmbre

¶ Discipulus Quid oro vult hec interrupta et inexplicata penit⁹ locutio. ¶ Mgr̄ Audisti iam voces amoris ideo nō perfici quoniam tot occurrūt anime desideria valida ꝙ nequeūt simul erūpere Cōfundūt se potius et opprimūt Sētit amans. quicq̄d exprimē potest nihil ad hoc qd̄ optat satis est.

¶ Quaē dat se magl. intelligi ꝑ int̄ruptiōes. more interiectionuꝫ ab imo pectorl. eructatas vel erutas Solet inde patē taliter anhelātibus quorsum mittitur illud suspiriū. ¶ Discipul⁹ ¶ Da supplementum v̄borū istoꝝ. Dilect⁹ me⁹ mihi et ego illi ¶ Mgr̄ Quis arenulas maris. aut pluuie guttas dinumeret? Quis inscrutabilia scrutetur corda? Non facili⁹ est id qd̄ requiris. Nihilomin⁹ aliquid accipito. Dilect⁹ meus mihi intendit et ego illi. Dilectus me⁹ mihi oculū amoris dirigit. osculū porrigit loquit̄. assentit. blandit̄. et ego illi Dilect⁹ meus. mihi finis oim desideriorꝝ meoꝝ. et oim cogitationū et intentionū cordis. ꝛ opationis cuiuslibet seu motionis cardo centꝝ est et axis. et ego illi totum qd̄ dat reddo. Dilect⁹ meus mihi deliciosus est. amorosus est. cōcordans est. suauis est. benignus est. iocūdus est. delectabilis est. Mihi oia est. Quippe cū quo sum vnū cor. vna anima. vnus spūs. Ideo dilect⁹ meus mihi vnitur et ego illi. Dilectus me⁹ se mihi dedit in preciū in mortem. qūo non oia mihi secū donauit? ¶ Discipulus Quo pacto dicitur se donare deus. qui nusq̄ abest. Qualiter est anima sibi finis desideriorū suorum vel opationū qui ꝓpt̄ se ip̄m oia opatus est scd̄m sapiētem? Mgr̄ Docet angelica salutatio. modum donatiōis dei. Salutatur em̄ maria per angelum. sic anima per spūssācti aliquē instinctum. qui loquitur pacem ad conuersum cor. Mandat quoq̄ salutes. dicens anime secreto cordis silentio salus tua ego sum. Et illd̄ Remittūtur tibi peccata tua. Vade in pace. Non em̄ dat̄ salutatio excōicatis. nec eis quoruꝫ presen

tiam horrescim⁹ Sic inuenit apd̄ deū gr̄am aia que per eum fit dis posita et organizata suo modo calore vitali gr̄e ad susceptiōem dn̄i. de quo et a quo viuit anima non minus q̄ disponit corp⁹ organicū per armoniā q̄litatiuarū dispositionū ad anime rational introductiōem faciendā in corpe Tunc audit anima dn̄s tecuz. qz se dat ad nutū anime vt fruatur se. et alio quolibet vtatur in se et ꝓpter se. Unde fit amoris illa reciproca donatio mirabilis. quo manet in caritate in deo et deus in eo. Dilect⁹ meus mihi supple se ipsum dat et ego illi se ip̄m reddo et me ipsum cum eo cū quo iā vnū effecta sum. Et sicut in illa trinitate ineffabili pater dat filio sp̄m. et filius patri reddit eundē sp̄m. sic anima datum sibi dilectū dat. ⁊ reddit se ip̄m sibi qui tribuit. vt sit ipse principiū et finis oim desideriorꝝ vtriusq; Hanc dignatōez amoris iestimabilē qz ph̄i superbi non potuerūt nec voluerūt attendē. propterea nullas tales ad deum voces depromē conati sunt. Dilectus meus mihi et ego illi. Fuerunt idcirco ab hmōi epithalamio marie et salomonis penitus alieni et ad illud surdi. Qd̄ attendēs xp̄s. exultauit in sp̄ū in illa hora Confiteor tibi inquit pr̄ dn̄e celi et terre qz abscōdisti hec a sapientib⁹ et prudentib⁹ et reuelasti ea paruulis. Ita pater quia sic placitū est ante te. Non memini cuiuscūq; nequis gl̄ietur in se Unde si tale. aliq̄d cecinit maria dicens. Deposuit potentes de sede et exaltauit hūiles ¶ Discipulus Quantum intelligo. deus se dat i dono. qd̄ informat aiam ⁊ viuificat eaz. reddens deiformez et pulcram. amabilem et desiderabilem. qui letatur in opibus suis. maxime in filijs hoim Sed cur anima dicit aliqn̄. Dilectus me⁹ mihi. vt hec transferet. aliqn̄ se p̄ponens ⁊ dicēs. ego dilecto meo? ¶ Mgr̄ Dilecta fertur in dilectū scd̄m vim duplicez. apprehensiuā scz et motiuaz His apprehensiua seu cognitiua quodāmodo trahit ad se et in se suū obiectū. qd̄ ē verꝝ: sed cōuersus est ordo virtutis motiue vel affectiue presertim dilectiue. cuius obiectū est bonuz qz tendit et extendit se ad ipsum Causam dat ph̄us Verꝝ inquit est in anima sed bonū in rebus. Unde bonū qd̄ est appetibile aptum imprimendo se per cognitionem. non em̄ velle possum⁹, incognita Appetitus vero quasi circulo quodaz. redire conatur in appetibile. et se sibi dare. cōicare. vel imprimere. Propterea dicitur anima dū dilectuz cogitat. et imaginem sui format vel sp̄em. ꝙ sibi dilectus imprimitur Duz vero diligit. ipsa se dilecto dat et explicat et ad ip̄m quasi foris egreditur. ¶ Discipulus Quid ad rem

nostram? ¶ Mgr. Multū per oēm modum. Hoc est illud mysticum verbum xp̄i de dilecto suo. ꝙ ingredieť et egredietur et pascua inueniet. Hoc item aliud de moyse. qui minauit gregez ad interiora deserti. vbi vidit dn̄m in flamma rubi. Gregem intellige. totaz cogitationū turbaz. que ad interiora mentis colligitur. Est alter ordo dū moyses vocatus a dn̄o de nube caliginis. exit ad ip̄m. sic xp̄s relicta turba ascendit in mōtem. Sic anima subintrans se et trahens ad se sponsum ꝑ cognitionem. dici potest pascē sponsum. Sic ip̄m habere in lecto pacifice mentis. et coangustate. ne sit locus adultero. Exiens vero ꝑ dilectiōez ad sponsum trahitur ad sponsi palatiū. thalamū/vel cubiculū. ¶ Discipul⁹ Quid postremo. ¶ Mgr Siquidem in hac cōiūctione. sponsi et sponse per dilectionez consurgit delectatio. dum rursus iprimit se dilectus in dilectam. sugentem vbera consolationis sue. ¶ Dicitur hinc delectatio quasi quedā lactatio. hinc ē fruitio cōplectens vniuersas beatitudinis partes. vt dotes. tentionez vel apprehensiōez inhesiuam pro cognitiōe et dilectione pariter ꝛ delectatione. Sic fruitiōem descripsit Augl. ꝙ est amore inherē alicui rei ꝓpter se in qua mentis delectatio quiescit. ¶ Discipul⁹ Dū rapit nos estus amoris obliti sumus pene inquisitiōem primitus occurrentem super verbo tuo o beata beatarū. Ecce em̄ ex h̄ beatam me dicent omnes generationes. ¶ Mgr Regredi licet quando volueris. ¶ Discipul⁹ pulsat hec animum questio. qua rōe potuit absqz spiritu iactantie. hūilis ancilla dn̄i tam excelsum de se ꝓferre preconiū. Subit inde questio. quo nomine digniori maria nominetur. An beata / q̄ cecinit. Ecce em̄ ex hoc beatam me dicēt omnes generationes. Subsequit alia questio. q̄t modis maria dicta sit beata. ¶ Mgr Conabor satisfacere quesitis his Et quidem de primo scieris aiam marie magnificasse dn̄m non solum. qꝛ magnus in se est et magn⁹ a creatura sua predicatur et colitur. sed etiam quia magnificaz reddit animā cui magna facit qui potens est. Nunquid parū tibi magnificata videtur marie anima. que operationi supra modum magnifice fuit ausa prebere consensum dicens ad angelum Fiat mihi scd̄m verbum tuū. Quid est hoc nisi fiam mater filij cuius pater est deus? Quid excelsius. quid sublimius vel vt alius vult arrogantius poterit cogitari? ¶ Discipulus. Hoc mouet multos. quomodo stant simul et in vnum conueniūt tanta humilitas. ecce ancilla dn̄i cū tanta magnificentia fiat mihi

scdm verbum tuū talis abiectio cum tali glia. ¶ Mgr Doceat nos phia si theologia paꝝ ē. cōditiones magnifici. seu vim vtutis magnificentie. Magnific⁹ vtiq3. non de honore vel glia curaz habet. sed de opibus preclaris. q̄ glia digna sūt et honore. colit lucem. spernit vmbram Gloria sua est sicut docet aplus. testimoniuz conscie sue Non de alieno pendet iudicio. cui modicuz est si iudicet ab hoibus vel ab homine aut ab hūano die. Nā qui se iudicat dñs est. Fit hūilis ꝓinde in fuga glie. fit magnanim⁹ in opatione magnoruz. cum dignitate meritoꝝ Deniq3 cū gliatur. in dño gliat. Obseruat hoc magnifica nostra et magnificanda. que tota in dei gloriam refudit btitudinis sue famaz. Quia fecit inquit mihi magna qui potens ē. Non ergo mihi gloria. gloria sola sibi. Fuisti ꝓpterea virgo btā. sicut angel⁹ dei. vt nec benedictio te moueret nec maledictio. per elationis aut deiectionis viciuz. Que quo magis gliam fugiebas. eo magis te seq̄batur. sicut vmbra corpus. Esse bona. non videri volebas. ¶ Discipul⁹ Magnificus magnoꝝ. dignus honoꝝ. nunquid iniquos iudicat eos qui se spernūt? ¶ Mgr Plane sic iudicat. censetq3 puniēdos. non ꝓpter se sed ꝓpter iusticiam et alienam vtilitatem. At vero longe diuini⁹. dat fides cuz gr̄a. magnificentiaz cū hūilitate coniūgi. q̄3 inanis phia. Dicit ex sententia. Non nobis dñe nō nobis. sed nomini tuo da gloriam. Tibi gloria nobis aūt confusio qui serui inutiles sumus. qui nihil habem⁹ qd̄ a te non accepimus. tua tibi dona confitemur et reddimus. Volum⁹ vt ad locū vnde exeūt flumina gratiaꝝ reuertantur vt iterū fluant te donāte. sis magnificus in sanctitate ⁊ gloria ¶ Discipul⁹ Non est qd̄ contradicam dic de scda q̄stione. ¶ Mgr Enūciasse videtur ꝓphetico spiritu plena verbigena nostra q̄ hoc nomen adiectm̄ appropriate sibi ⁊ antonomatice daretur ꝑ omnes generatiōes. velut nomen epitheton desuper sibi datū. sibi debitū. sibi placentissimū. necnon ꝯueniētissimū iocūdissimuz et appropriatum Dignare nos laudare te virgo sancta. o ter quaterq3 beata. Beata primo que credidisti clamat elizabeth. Beata scdo, quia gratia plena scdm gabrielis salutatiōem. Beata tertio et benedicta quia benedict⁹ fructus vētris tui. Beata quarto quia fecit tibi magna qui potens est. Beata q̄nto qꝛ mater dñi. Beata sexto q̄a fecūdata virginitatis honore. Beata septimo qꝛ nec primaz similem visa es nec habere sequentem. ¶ Discipul⁹ Numerasti nūe/

ros btitudinis sub quadā gene/
rali laude. q̄d censes si ad specia/
lia descendam⁹. ¶ Mgr̄ Descen
dam⁹ placet Sic em̄ plenior dabi
tur intellectus preconij q̄ beata
dicitur per oēs generatiōes. Of/
fertur aīo triplex btitudo ¶ Una
vie per spem. altera patrie ꝑ rem.
tertia quasi mediat inter spem et
rem. inter viam et patriam. q̄lem
habuit manifeste xp̄s quez fuisse
viatorem scd̄m aīam. et ꝯprehen
sorem scd̄m spm̄ nullus ambigit
theolog⁹ Porro qualis sit beati/
tudo per spem et grām. norunt
cōiter fideles xp̄iani. Qualis p̄te/
rea sit beatitudo glie videm⁹ nūc
per speculum in enigmate. creden
tes eam esse quā nec oculus vidit
nec auris audiuit. nec in cor ho/
minis ascendit. Recogitata vero
duplex hec beatitudo. viam ape/
rit vt tertia quasi media titi⁹ co/
gnoscatur. quia minor est q̄ glo/
ria consūmate. et maior q̄ solius
spei et cōis gratie. Nec abhor/
ret hec distinctio theologica ph̄i/
caz consideratiōem. q̄ ponit vir/
tutes p̄mas politicas. scd̄as pur
gatorias. tertias purgati animi.
q̄s aristoteles vocat heroicas.
Hec beatitudo que purgati ani/
mi. vel heroicalis excellentie dici
potest fuit in beata nostra dū vi/
ueret. sup oēm purū hoiem sicut
beata residet in patria sup oēm
angelicam ptātem. hoc est que a
nullo vincitur illustriū scd̄m da/
mascenū. Et iuxta ierarchicā dio
nysij legez ꝯtinet eminenter oēm
ꝑfectionem creaturaꝝ tanq̄ infe
rioꝝ. vt iure dicatur Regina mū
di et dn̄a Vis igitur breui cōpen
dio marie beatitudinē. notaz tibi
fieri. da sibi per eminētiam q̄cq̄d
in creaturis videris melius ip̄m
q̄ non ip̄m. Et si non formaliter
tn̄ eminenter q̄q̄ distanter a deo
Et qm̄ particeps fuit in via vtri/
usq̄ beatitudinis vie scz et patrie
ponemus aliq̄s de conditionib⁹
btitudinis eterne per q̄s grada/
tim veniam⁹ ad petita vel ad pe/
tenda. ¶ Discipul⁹ Expediēs iu/
dico nec audiendi tenebit me fa/
stidiū etiam si precognita narra/
ueris ¶ Mgr̄ Est btitudo sp̄s q̄ se
paratur ab anima. i. a sēsuali por
tiōe. Hec fuit in xp̄o viatore Hec
in spiritibus separatis viget Ha
bet nihilominus anima suaz bea
titudinem. dum resumetur incor/
ruptibile corpus a spiritu beato.
Dicitur incorruptibile pro tollen
da calūnia quam vellent aliqui
struere de resuscitatis iustis tem/
pore passionis quorum spūs sta
tim in descēsu spūs xp̄i in limbuz
patꝝ btificati sūt. qn̄ momordit
xp̄s infernū. saluādo sp̄s istos ꝑ
btificaz visionez. de q̄ latroni di
ctū est. Hodie mecū eris in ꝑadi
so. q̄ purganduz fortassis aliq̄d
habebat. nisi priuilegiū nouitat.

aduentus regis ip̄m sicut et ali/
os multos. forsitan et omnes tūc
a purgatorio liberasset ¶ Tales
inquam spūs beatificati. si corp⁹
non incorruptibile susceperunt.
aut quia mortui sunt ꝑm q̄sdam
sequitur vnum mirabile ꝙ tales
fuerunt comprehensores in cor/
pore mortali sicut christus Sequi
tur etiam ꝙ fuerunt bis mortui.
sicut lazarus cum statutum sit oī/
bus semel mori scd̄m Apostoluz
Respondent quia apostol⁹ non
negat quin pluries. At vero nul/
la fit ambiguitas de resurrectiōe
nouissima. Sunt autem tres do/
tes spiritus beati. sit separatus
aut coniunctus. que sunt fruitio
visio et tentio. Sunt quattuor ip/
sius anime sensitiue. resumpto cor
pore glorioso quod plene subdi/
tum est tam anime q̄ꝫ spiritui Vn
de reddetur clarum. impassibile
agile. subtile. Nolo tamen existi/
mes ꝙ spiritus et anima sunt in
eodem homine modo vel tunc
due nature distincte. vel due ani/
me et essentie. licet fuerit aliquan/
do articulus in anglia cōdemna/
tus. dicere ꝙ non sunt due anime
in homine eodem rationalis et
sensitiua. Prior vero sententia te/
nēda est ꝓut ecclesiastici dogma
tib⁹ ꝯtinetur. Dixit xp̄s ꝙ ptātez
habebat ponēdi aiam suā. sed ꝙ
illa sit spūs. notauit euangelista
Tradidit spm̄ ¶ Discipul⁹ Pridē
ita dixisti. p̄dem ita monuisti. ex/
pone quod ordiris ¶ Magister
Quia loquimur de dotibus que
solēt attribui nubētib⁹. Sponsus
em̄ dotat spōsam. et nulla creatu
ra. non vnita diuinitati vt excipia
tur aīa xp̄i. dignior fuit dei spōsa
noīari maria vti pro sponsi ꝗ spō
se metaphora dum inquirimus.
beate marie laudes. atq̄ preco/
nia. dū viatrix etiā ꝑegrinaretur
in terra. ¶ Discipul⁹ Gratanter
ac letus accipio. q̄tenus in his as
sūptionis sue solennijs duz canti
ca cāticoꝝ resonat ecc̄ia tanq̄ꝫ e/
pithalamū suū. materia ꝯquirēdi
iocūdissima ministretur. ¶ Mgr̄
Aia duerte quēadmodū tres in
matrimonio succedūt grad⁹. Est
em̄ matrimoniū initiatū. est ratū.
est ꝯsūmatuz. ¶ Discipul⁹ Scio
sed quid ob hoc texē vis? ¶ Mgr̄
Volo dicē virginalē spōsā nrāz
scd̄m t̄plicem hūc statuz. t̄plicem
habuisse btitudinez Btām respi
ce primo mō dum ab instāti crea
tionis spūs sui. initiatū est matri/
moniū cuz eterno spōso deo. per
arram fidei. spei charitatis ꝗ cete
raꝝ virtutum Btām respice scd̄o
modo dū matrimoniū plene con
sūmatum est in assūptione corpo
ris ꝗ anime. cū eternitate dotū su
arū. Btām intellige tertio modo
qn̄ matrimoniū fuit ratū in cōce/
ptiōe filij dei. et deinceps ꝑ grāz
ꝯsūmatū. ne dissolui possz ꝑ pcc̄m
q̄uis ad cubiculi secretū. p̄mo fu
it i assūptiōe introducta vbi fuit

et est matrimoniuz ꝯsummatum. ¶ Discipulus Jam velut per ri/mulas.incipio videre quo tendit iter tue deductionis. ¶ Magister Videbis apertius si paucula de dotibus · enumerauero potius q̄z docuero . ¶ Tres idcirco di/cuntur dotes.spōse ad cubiculuz sponsi recepte per gloriam. visio fruitio et tentio. que respondent tribus theologicis virtutib⁹ vie. que sunt fides spes et caritas. et tribus anime viribꝰ.rationali cō cupiscibili irascibili. Dicuntur in/q̄z igitur dotes.quia sunt habitꝰ disponētes.tres istas vires scōm mētem.que est spūs.imo vnꝰ tūc cum sponso spūs.ad actus q̄ beatitudinem constituūt.quiq̄ sūt in/tuitiua visio . et actualis fruitio cum eternitate. ¶ Ad quid valēt dices iste dotes? Sane quatenus sponsa suppetet.vnde portet iugū suauissimum et onus leuissimum beati coniugij . vbi fit mens suo modo parens verbi.et sacrarium spiritussancti . Nunquid videtur talis.tantiq̄ filij educatio iugis et eterna qualem habet ipsa mēs verbigena virgo in vnum mater et filia? ¶ Discipulus Conue/nisse credimus hec tria simul in maria.sed quo pacto⁹ conueni/ant in mente rationali non ita p/spicio vt virgo dicatur.mater et filia. ¶ Magister Virgo nomi natur propter finderisim.que nū/quam violatur. Mater.quia pa/rit in se verbum.rorante desuper patre lūinuz cuius est filia. cuius filio nuptialiter cōiūcta est Quid/ni tūc psallet et exultet marie sps in deo salutari suo.laudās. psal/lens et iubilans pleno totoq̄ coz dis affectu.hoc canticoꝝ canti/cum amoris per amorez canticū nuptiale.qō dicitur epithalamū Canticū nouū. ꝓpter illū.qui no/ua fecit omnia. Tenor huius can tici consistit in essentiali beatitudi ne visionis dilectionis et fruitio/nis dei que sēper vno et inuaria/bili tenore subsistit et resonat Poz ro respectus creaturaruz. tam in verbo q̄z in ꝓprio genere. mouet ad canticuz multiplici varietate decorum.tanq̄z pro discantu. Ne/q̄z dubitaueris oēs et singulas in vnum concurrere.mentalis spi ritus affectiōes. Formabitur em̄ melodia spūs. ad exemplar ar/monie siue melodie diuinalis . q̄ stabilis semper in se manens fa/stidire non potest . tanq̄z assidue renouetur. Habes ecce veritatē conclusiōis vnius quā tu tibi de/clarari q̄ndoq̄ postulabas si ma ria in hoc cantico se in omnes p fundebat affectus vel anime pas siones. ¶ Discipulus Habeo forte pro statu glorie q̄uis ambi guum videatur.si sint in spiritib⁹ beatorum omnes affectus.tot q̄ tales. q̄t et quales sentim⁹ in via. imo non ē dubiū de dolore. Non enim erit amplius ibi luctus

neq̃ clamor sed nec vll⁹ dolor
Mgr̃ De hoc statim videbimus.
Tu colligas et intelligas interea
quale fuerit canticũ beate v̄ginis
quot vocibus alternatũ. dũ iam
adepta fuerat beatitudinẽ illam.
que dicta est superior ad btitudi/
nem solius vie.. ꝓximans et vici/
na beatitudini patrie. Quid si via
tores aliqui. exercitatos pro con
suetuetudine sensus mentis habẽ/
tes possint cũ om̃i ꝓmptitudie vo
ces affectuũ. scd̃m notulas q̃nq̃
vocaliũ. sparsas per sillabas psal
moꝝ. vnãquanq̃ ꝯcinere vel for
mare ¶ Discipul⁹ Cõcludit intel
ligẽtia tua. q̃ rationabilis sit con
clusio que nõ ita recipienda ẽ. q̃si
vox quelibet affectiõis. retineat
sonũ integrũ. frangũtur em̃ q̃dã
allisione nõ aliter q̃ in cõpositio/
ne dictionũ videm⁹. Non em̃ hec
dictio magnificat plene sonat. i/
stas lr̃as magnificat. ꝫ in v/
nũ colligũtur quasi tertiũ mixtum
sonum. Usus est ph̄us. hoc exem
plo. dũ de mixtione tali loq̃retur
elementoꝝ. ꝙ manẽt quidẽ in mi
xto. sed refracta. vel scd̃m essentiã
vt placet auicenne. vel vt auerro/
is scd̃m ꝓprias q̃litates. ¶ Mgr̃
Exẽpluz placet qd̃ inquisitionem
ph̄icaz p̄supponit. Exẽpluz aliud
video de multis aromatib⁹ simul
tritis. ex quib⁹ odor terti⁹ mixt⁹ re
sultat. q̃nq̃ pl⁹ redolens aroma
p̄donãns. Coaptetur exclamatio
canticoꝝ. Que est ista q̃ ascendit
ꝑ desertũ sicut v̄gula fumi ex aro
matib⁹ mirre et thuris. et sequit̃
et vniuersi pulueris pigmentarij?
Exẽplum aliud est in re nr̃a. licet
em̃ pueri distincte pri⁹ sonent. vt
re mi fa. p⁹modum iũgunt. lr̃am
paulatim cũ vocibus istis. tãdem
vsu cõtinuo cãtant sine vocib⁹ no
tularũ. qd̃ tãdẽ exẽplũ in ꝯpãctu
deinde in discantu pl⁹ apparet. vñ
valeam⁹ ad musicam cordis trãs
ferre rõem. vbi celeritas maior est
atq̃ facilior sonoritas affectionũ
spũaliũ. q̃ sit exterior vocaliũ.
¶ Discipul⁹ Das praxim vtẽdi gã
ma mystico canticoꝝ cordis Vñ
palam fit non esse sistendũ iugit̃
in his q̃nq̃ vocalibus. a. e. i. o. v.
Sed nec in singulis deliberate
pensandũ est affectib⁹. Alioquin
fantasia plus tandem lederetur.
q̃ intelligẽtie recreatio ꝓueniret
Cuius rationem. sensualis nos
quotidie docet cantus. Sed ma/
net dubitatio mota de beatis d̃o
iubilãtibus. apud quos sola vox
leticie. ⁊ nulla spei. nulla cõpassio/
nis. nulla timoris. nulla deniq̃
doloris resonare videtur. Et hec
dubitatio verti potest ad btitudi/
nem marie v̄ginis. pro statu vie.
proxima statui patrie quando
non habebat peccata que dole/
ret. quãdo ꝯformis erat sua in oi
bus voluntas prouidentie dei. q̃
in sui dispositione non fallitur.

Mgr habebit hoc vltimū de con
formitate volūtatis locū ꝓprium
Ceterū de affectib⁹ btificati spūs
edoceri poteris/ ꝑ similitudinē deter
minatiōis abundant tradite per
doctores de virtutib⁹ moralibus
et theologicl. et de donis. beatitu
dinib⁹ et fructib⁹ si manent in pa/
tria. Quoꝝ finalis est resolutio
ꝙ in quolibet bono habitu repit
aliq̄d qd̄ dicit ꝑfectiōem. ꝫ in plu
rib⁹ cōiūctū est aliquid pro statu
vie imꝑfectiōem notās vel indigē
tiam. Fides dicit innitētiaꝫ prime
veritati. spes diuine liberalitati.
caritas diuine bonitati. et horuꝫ
qd̄libet vtiq̄ bonū est perficiens
spm̄. Sed imꝑfectiōeꝫ respice. Fi/
des importat enigma. spes cū eni
gmate futuraꝫ fruitiōeꝫ. caritas
v̄o a deo. q̄uis hic nō cōsequat
intuitiuā visiōeꝫ. Penitentia dicit
detestatiōem pccoꝝ. Timor fugā
separatiōis a deo. Cōpassio seu
misericordia ꝓmptitudineꝫ auxi/
liandi. zelus amoreꝫ iusti. Et ita
ꝑ oia reperies aliqua de se bona
si cōiūctos defect⁹ abstuleris. vt a
penitētia pccm cōmissuꝫ. a timoꝛ
periculū cadendi. a ꝯpassiōe mi/
seriam. cui nūc oporteat subueniri
Sic itaq̄ de singulis affectiōib⁹
beatoꝝ spūum. q̄s theologia vo
cat extenso noie passiōes. que nō
sunt in spū rationali. maxie sepa/
rato. scd̄m realeꝫ inuitatōeꝫ. quē/
admodū pb̄i stricte loquūtur de
passiōibus sensitiue anime. Affe
ctio aūt spm̄ inuitās intentionalis
est sicut gaudiū et desiderium de
deo. odium vel displicētia de pec
cato. resilitio in deū ⁊ ab inferno
affect⁹ succurrendi alieno incōm
do. ¶ Discipul⁹ Et si magna ꝑs
q̄stionis soluta cernatur per exem
plum de v̄tutibus. tn̄ descriptio
btitudinis affert scrupulū. qm̄ be
atus est qui habet quicquid vult
s̄m antiquos. et Aug^m qui addit
nihil mali vult. Beatus dicitur q̄i
bene actus cui omnia optata suc/
cedūt scd̄m cassiodorum. ¶ Mgr
Conclude primo per etymologi
am beati contra stoicos. ꝙ virtu/
tes non sunt insensibilitates. quia
dicitur beatus quasi bene actus
ergo bene motus. ergo non insen
sibilis. Et hec certe concedūt de
affectionibus intrinsecis ratio/
nis. sed sensuales omnino detra/
hunt a sapiente q̄si saxios virtus
efficiat. Porro non est de ratione
beatitudinis ꝙ beatus statim ha
beat quicquid vult optandū ma/
xime circa alterum. sed absoluta
beati voluntas sicut semper con/
formis est diuine voluntati sic sē/
per impletur. Et huius declara/
tio proprium locum habet.
¶ Superest distinguere de spiriti/
bus. affectionum receptiuis Aliq̄
sūt ipassibiles effcī. et ꝫ ꝯtra pas/
sibilitatē lesiuā vel corruptiuā vl̄
abiectiuam perfectionis. debite

vt in celo qm̄ nihil impedit. imo confert esse passibiles passiōe p/fectiua. sicut sūt dilectio dei suaq; fruitio. Nōne celuz impassibile d̄r primo modo. qd̄ lumine solis cernitur mutari. Alius ē spūs rōlis atq; receptiu⁹ lesiue passiōis etiā vt spūs ē. et h̄ quotidianū est no/bis viatorib⁹ velimus nolum⁹. Et de dānatis spiritib⁹ fides credit. sed mod⁹. alio loco dicend⁹ ē Est tertia vel fuit in nōnullis spiritib⁹ ꝓprietas q̄ dedit eis posse nō pa/ti passiōe lesiua vel discōuenienti. q̄lis fuit pro statu natuē institute. ⁊ q̄liter erat in aīa xp̄i. nisi sponte passiōes suscepisset. Vides ne igitur ꝙ prim⁹ spūs p passiōes non leditur q̄lescunq;. nec si poneret̄ in stagno sulphuris ardētis Gaudet assidue nec gaudiū minuūt a/lie iūcte affectiōes. sicut cōpassio deficiētiū detestatio pcc̄i. resilitio reuerētialis in ꝓpriam ꝑuitatem que timoris spēs est Odiū deniq; vicioꝝ. qd̄ est zelus bonus et ita de reliquis imꝑfectione semota. Tertius spūs suo mō. carebat lesiuis passiōibus in primo parente. et nunc forte sit in enoch et helya Sed an beate nr̄e. talis fuerit ex/ultatio spūs in deo salutari suo non arbitror asserendū. q̄n dolu/erit tam anima q̄ꝫ spū. non enim glr̄ificatus fuit spūs suus. sicut spi/ritus xp̄i. nec voluntate sola passionibus lesiuis subiacebat Tuam inquit symeon ipsius aīam. ꝑtrā/sibit gladius ¶ Discipul⁹ Nonne fuit imunis ab om̄i pcc̄o nr̄a btā. et si sic cur passa est. qr q̄cquid patimur. peccata nr̄a meruerūt Eua deniq; fuisset añ lapsū. ipsa maria ꝑfectior. qr tūc poterat nihil pati ¶ Mgr̄ Notata est alibi rn̄sio. ꝙ in maria fuit necessitas originale pccm̄ cōtrahendi. scd̄m cās inferiores. scd̄m legem ꝓpagationis ex cōiūctione viri cū femina. Lex em̄ superior p̄iudicauit huic nc̄itati. p̄ueniendo casū. ꝑ sanctificationē et grām. Sic dicit in alio casu scūs thomas. de occurrentib⁹ tpe iudicij obuiaz xp̄o in aera ꝙ si nō moriantur. hoc non est scd̄m cās inferiores quib⁹ habebāt necessi/tatem moriēdi. Nec est ɔtra aplm̄ dicentem. statutum est hominib⁹ semel mori. deinde iudiciū. qr priuilegium superioris h̄ suspendit. Non secus est in proposito de maria. a necessitate contrahendi ori/ginale peccatum. preuenta et priuilegiata. et excellentissime sic re/dempta qualiter redimi non ege/bat iesus christus quia per carnalem concubitum non formatus. Dolores idcirco pertulit maria non omnino spōte sicut filius. sed nec penitus inuolūtarie sicut nos in quibus motus viciosi preue/niunt iudicium rationis. quos ratio preueniebat in maria. Alioq̄n venialia saltem cōmisisset Nihilo/minus dolebat ꝓpt̄ spm̄ passibilē: et statum. cum om̄i tn̄ moderatio

ne.et virtute.et merito continuo :
Cōplebat insuper illud apl'icum.
Gaudete in dño semp̄ . iterꝝ dico
gaudete. Sciebat.qꝛ dñs sibi ꝓxi
m⁹ erat et fuerat.sup̄ ceteros via/
tores qđ notauit cū subiunxit ꝓ
cā exultatiōis sui spūs. In deo sa/
lutari suo.qꝛ respexit inq̄t hūilita
tem ancille sue. Juxta ꝓmissum ꝑ
ysaiā . Sup̄ quē respiciaz.nisi sup̄
paupculū ⁊ ɔtritū spū.et tremen
tē sermones meos.q̄uis certa es
set.nō min⁹ apl'o.ꝙ neq̄ mors ne
q̄ vita ꝛc. separet eā a caritate
dei q̄ erat in xp̄o ihu salutari suo
Et ideo cōtinuo gaudebat pl⁹ q̄
in sola spe.sed min⁹ q̄ in re gl'ie.
Ecce habes in hac dictiōe btām.
E. pro spe.habes a ꝓ leticia. Jā
supra spem addit.tertiū a.dū ve/
nit in gl'iam Huc ꝓ cāticis acce/
dit incidens ɔsideratio nois hui⁹
btitudo.ꝙ q̄nq̄ vocales q̄nq̄ si/
gnificātias affectuū in se claudit.
Ceterꝝ qꝛ dixisti.oē qđ patimur.
pcc̄a meruisse.verꝝ est ꝓpter origi
nale peccatum qđ remouit pro/
hibens lesiuas passiones cū pec/
catis .Nostra deniq̄ beata sem/
per habuit gratiaz gratū facien/
tem.que originali supereminet iu/
sticie.qua primit⁹ ornata fuit.eua
sed perdidit. ¶ Discipul⁹ Acce/
pisse puto sufficientem pro elicita
prius ɔclusiōe.deductōem de can
tico marie scđm omnes affectio/
nes sub omni facilitate formatas
ꝑ organum cordis.vbi fulgebat
mētis ꝟbū sententiossissima nūe/
rositate repñtans velut mirabi
les rōes rerū instar pr̄ie.licet ad
huc in enigmate vie. At vero pu
tas ne credēduz. ꝙ vocale. cāti
cū addiderit . nōnunq̄ hec btā.
¶ Mgr̄ Sane puto/maxie in ista
peregrinatione laboriosissima.co
mitib⁹ Jesu puero ⁊ virginali spō
so ioseph.vt adimplēt ad lrāz illđ
psalmiste. Cātabiles mihi erāt iu
stificatiōes tue in loco peregrina
tiōis mee Cur p̄terea nō cecinerit
corꝑaliter recreando laborē. nūc
psalmos pr̄is sui dauid.nūc cāti
cuz ꝓpriū.nūc illud zacharie.nūc
symeonis alludēs spōso blandiē/
ti et dicenti. vox tua sonet in auri
bus meis. vox enim tua dulcis.
Nunq̄d existimas beatam nrām
in iocūdissimo partu.et post par/
tum.dū natus erat saluator mun
di.concinentibus angelis. gloria
in excelsis deo. siluisse? Nunquid
non infanti posito in presepio et
flenti.debuit et consolatoriū fe/
scenninū.dulci susurrio velut aure
tenuis resonare? Quid vero de ce
lebri ritu ꝓpriaꝝ nuptiarum con/
iecturas.que nuptijs alienis inter
fuit hilariter honorandis.. et vi/
no de aqua facto.gratuita pieta
te solandis . Quidni in templo
nutrita et de canticis syon edo/
cta.debuit queso silere? ¶ Di/
scipul⁹ Grata cōmemoras.q̄ non
abhorrent a pia credulitate . eti/
am si addideris iustum ioseph

cū puero ihu nōnunq̄ vna ceci/
nisse Sed hec acten⁹. q̄ scl̄i prudē/
tibus in oculis suis. quib⁹ oē qd̄
putant sublime vidē. nuge vide/
bunt̄ aniles et indigne. quasi non
multo amplior. fuerit hūiliatio
nis. vel crucis mysteriū. vel lotio
pedū. imo generalr̄ oīs actio no/
uissimi viroꝝ. quia fact⁹ est ꝓpter
nos opprobriū hoīm et abiectio
plebis. q̄ fuit ista q̄ dicim⁹ de ma
ria. ¶ Mgr̄ Das materiā dissolu
tiōis pri⁹ facte q̄stiōis tue. cur e/
rūpens in cāticum nouū dixerit
beata. Mgnificat aīa mea dn̄m.
¶ Sane q̄d magnificenti⁹ eo. cuius
magnificentia eleuata est super ce
los? Quidni talē magnificaret h̄
est magnificum p̄dicaret? Quidni
toto nisu dilataret. et extenderet
aīe sinū ad ei⁹ amplexū? Quidni
p̄terea. crebrius alternaret affe/
ctus suos. scd̄m notulas vocaliū
modo de leticia in ꝯpassiōem. sen
tiens ꝙ miseratiōes dei sūt super
oīa opa eius. Precipue nunc. qn̄
misericordia dn̄i plena fuit terra.
qn̄ cōpleta est postulatio psalmi/
ste Et veniat sup me misericordia
tua dn̄e salutare tuū scd̄m eloqui
um tuū. qn̄ misericordia ⁊ veritas
obuiauerūt sibi. qn̄ iusticia et pax
osculate sunt. qn̄ de⁹ dedit beni/
gnitatez. et terra nostra dedit fru
ctū suū. qn̄ timidus. dolens et lan
guidus homo. per sapientiam ac
cusatus. per iusticiam damnatus
et punitus per potētiam. suscept⁹
ad grām per viscera misericordie
dei nostri. in quib⁹ visitauit nos
oriens ex alto. glificatiōis eterne
spem afferēs. qn̄ soluta mors de/
perit, datur triūphus gr̄e. ¶ Di
scipul⁹ Cōnn̄cio Tales inenarra/
biliter contēplationes. beatā no/
strā sub omni celeritate in momē/
to. in ictu oculi in nouissima tuba
cōtulisse. et in affectum suauissimi
cordis traducendo cantasse. Ju/
xta et supra ꝑmixtiōem notulaꝝ
vt fit in verbulis seu minutis dis/
cātuū Intonās igit̄ voce serena
ꝑsonuit post elizabeth p̄conium.
imo tonuit et exclamauit voce
grandi ad aures scl̄oꝝ oīm. Ma/
gnificat aīa mea dn̄m. Tale tuū
carmen nobis diuina maria. qua/
le sopor fessis in grauamine. q̄le
per estū dulcis aque salientis si/
tim restringere vino. Sed redit
ad cor. cur nō dixit maria. Ma/
gnificat aīa mea dn̄m salutare su
um. sed dn̄m. ¶ Mgr Altiori repe
tamus principio dicentes marie
linguā fuisse calamū scribe veloci
ter scribentis h̄ est spūsscūs q̄ ne/
dū velociter. sed multipl̄r scribit
adeo ꝙ nō est yota vnū positum
sine causa. nō est apex vn⁹ tam in
significatione q̄ in ordine frustra
locatus. Ex quo perpendit̄ q̄ la/
ta et lauta sit mensa sapientie sa/
cre. que tot epulas et fercula mi/
nistrat q̄t possunt a quocūq̄. ve/
ri et salubres sensus elici. scd̄m q̄/
druplicis expositionis genus.

Preuidēs igitur spūsscūs semi-
nariū q̄nq̄ vocaliū non esse p̄te-
reundū a posteris. sed inde signi-
ficatiōes alias modo quo nunc
fecimus et facturi sunt alij subtili-
us eliciendas voluit primum can-
tici canticoꝝ marie versiculū. ter-
minari sub hoc nomine trisillabo
dñm. tanq̄ neuma ꝓpriū. o. i. v.
Discipul⁹ Mirū vero cur cāti-
cum sūme leticie finiuit in voce
doloris et mesticie. q̄lem. v. quin-
ta notulaꝝ designat. Mgr̄ tri-
plex occurrit hic et nunc mystica
ratio. Prima q̄tenus ex prima vo
cali. a. et vltima. v. redderet quasi
diapente que est q̄nta ꝑfecta Al-
tera q̄tenus fieret anthiteton seu
contrapositio gaudij ad merorē
Tertia ꝓ laude hūilitatis q̄ can-
tica vie solet in dolore terminare
quasi dicēt Quō cantabim⁹ can-
ticū dñi in terra aliena? Fit ꝓinde
grauior solidior et eminētior ip̄a
salubris leticia q̄ tali fine stabili-
tur interrogatiōe hūane miserie
sed nō absq̄ misericordia quā J
iūctuz sibi notat Discipul⁹ Nō
dilatauerīs nc̄ hāc imaginatiōez
sed te confer magis ad cām lrā-
lem. Mgr̄ Jsta quidez lr̄alis ē.
qr scd̄m lrās. Sed ad intentiōem
tuā dico ꝙ initiū sapiētie ē timor
dñi. Si ego dñs ait ipse. vbi est ti-
mor meus Timor vt scis ad anti-
quā legez spectabat. sicut ad no-
uā amor. Dñs p̄terea. plus respi-
cit op⁹ creatiōis et potētie. Añ
ab oibus magnificand⁹ esse cōce-
ditur dñs. Nomen ꝟo qd̄ ē deus
salutaris me⁹. ad op⁹ recreatōis
et gr̄e. nemo xp̄ian⁹ ambigit ꝑti-
nere. Jdeo cur debuerit subsequi
vides. Discipul⁹ Nisi p̄us oñ-
disses quēadmodū btā nr̄a par-
ticeps iuuēculaꝝ tympanistriaꝝ
potuit alt̄nare repēte ꝓprias me-
ditatiōes et affect⁹ nō ita satisfa-
cerent mihi rñsiōes tue. qr talem
neq̄o cōsequi celeritatez. Mgr̄
Dat cām q̄ ait. Corp⁹ qd̄ corrū-
pitur aggrauat aiam. et dep̄mit
terrena habitatio. sensū multa co-
gitātem. Nr̄e vero btē ꝯuersatio
iam erat in celis iā q̄z dotes cor-
poris gl̄ificati inchoabat. ex abū-
dantia ꝟtutū necnō dñij spūs sup
aiam et corp⁹. vt esset inde corp⁹
agile ꝑm oēs vires cognitiuas. ⁊
motiuas subtile. Preterea claruz
. nec ita passibile. vt nostrum qd̄
p̄uenitur a p̄mis motibus. sed tñ
ista min⁹ q̄z nūc in patria Disci-
pul⁹ Des aliqd̄ indiciū corporis
marie spm̄ nō p̄grauātis Mgr̄
Preueniebat spūs su⁹. corpales
intus mot⁹. qui nati sūt obsequi
rōi. Non grauabat eā puerperiū
nulla labes tyrānice rebellionis
ex fomite colaphizabat eā. deni-
q̄z nullas in se cōmotiōes illece-
brose carnis sensit. sed a respicien-
tib⁹ se sedauit. Credi sil̄r debet ꝙ
ab audientib⁹ serenissimā vocem
ei⁹ Secus de aliaꝝ vocibus q̄ ad
gehennam inflāmant. Jdeo nec

p̄dicare ꝑmittunt̄.nec cāt⁹ apud eas caret discrimine.plus q̄ꝫ sibulus colubri vel serpentis .quaruꝫ sūt oculi vt aspect⁹ reguli.et tact⁹ germina virtutū eradicās et exurens. ¶ Discipul⁹ Sētio q̄s et quas tāgit illud.secus et ista diuersitas a maria.Sꝫ vtꝝ caruerit tentatiōibus inimici? ¶ Mgr̄ Non oportet.qꝛ sathan si ausus ē tentare filiū dei.qūo non tentasset mrēm .qđ ei cessit ad palmam victorie multiplicis et aureole vt coronaret̄ q̄ legitime certasset.qꝛ nō vt eua succubuit tentatori. Polebat p̄terea cū dolentib⁹ gaudēs cū gaudētib⁹.sed vtrūqꝫ moderamine sūmo.vt pl⁹ de vulnerib⁹ et nexibus aiaꝝ ꝑ viciū q̄ꝫ corporū ꝑ pestem et gladiū vreret̄.exēplo filij pl⁹ dolentis ingratitudinem nr̄e nequicie. q̄ꝫ tormentum mortis ꝓprie suo mō. Quare noli dubitare.qꝛ cāticum suū iocūdissimū et a iocūditate inceptū.instituerit maria cum timore scō.cum zelo bono cū viscerosa ꝯpassione cum spe et multo desiderio. quaꝫ vrgebat charitas exclamare p⁹ ascensiōem filij sui. Filie hirl̄m nūciate dilecto qꝛ amore lāgueo.

¶ Discipul⁹ Vellē ꝯparares beatitudinez marie qua nūc fruit̄ . ad btitudinem vie .que licet fuisse sit ꝓbata singularis .nihilomin⁹ patrie par non fuit. Cū em̄ pretulissꝫ ih̄s Joh̄em.inter natos mulieruꝫ subiūxit. Qui minor est in regno celoꝝ maior est illo Itaqꝫ rez mihi feceris.festisqꝫ suis accōmodaꝫ q̄ recolim⁹. ¶ Mgr̄ Suspice nūc oculis intelligentie et aures erige fidei quēadmodū magnificauit hodie maria dn̄m.vidēs facie ad faciē xp̄ꝫ q̄ sibi magna fec̄ et inscrutabilia p̄us in t̄ris nūc in celis. ¶ Discipul⁹ Cōstituit ipsa sola hierarchiaꝫ scđam sub deo trino et vno hierarcha primo et sūmo.apud quē hierarchā hūanitas filij sui sola sublimata sedet a dextris virtutis dei per vnitatem suppositi. ¶ Mgr̄ Suscepit ipsam dn̄s recordatus misericordie sue collocās ipsam sup oēs choros angeloꝝ.apud q̄s videt̄ beatus Joh̄es baptista.prim⁹ p⁹ mariā positus in ordine seraphin loco luciferi.simul et alij pro qualitate meritoꝝ.vsqꝫ ad infimū ordinez angeloꝝ.sub quo repositos dicūt saluatos ex solo xp̄i merito. deficiēte ꝓprio qui scđam hierarchiam ꝯstituūt : Magnificata est ita hodie beata virgo. vt regina celi . imo et mundi iure vocetur habens preeminentiā et virtutez influxiuā sup oēs. Principatū habet dimidij regni dei.si sic dici p̄t sub typo hester et assueri. Regnū quippe dei consistit in ptāte et misericordia. Semel locut⁹ est deus duo hec audiui.quia ptās dei est et tibi dn̄e misericordia. Potestate dn̄o remanente.cessit quodāmodo misericordie ꝑs xp̄i matri

sponseqz regnanti. Ihinc ab eccia tota. regina mie salutaꝝ. Magnificat. hodie dñm qz magnificata p̄ oibus diebus vite sue. Plenū gre oplementū. hodie secura recepit. Nulla dies ipsi festiuior. nulla desiderabiliori iocūditate refulsit. Felici⁹ parit hodie gloriosa filiuz in corde quē viatrix in corpe genuerat. imo iam nō meminerit p̄sure. qz nat⁹ est homo in mūdum alterū et in sinu p̄ris collocat⁹.

O quantis hodie. o qualibus armonie modulis adaucta celestis melodie cantilena resultat. Nulla p⁹ rp̄z vox suauior. nulla penetrabilior et acutior. nulla liquidior exaudiꝝ. Cōsonat ei pro tenore grauissime presso. grauissim⁹q in fimus pcōz lucifer cū simul vulantib⁹ et stridētib⁹ damnatoruz rugitib⁹ Cōsonāt inqz qz iusticie voces cōsentaneas. molli mō cātui melodizant. sed eis ve. ve. deo asit glia et magnificentia in scla sclorz. Exultauit spūs. inhians p̄us in deo salutari suo. nūc implето fundit⁹ hiatu desiderij. requiescit in intimo sinu spōsi dilecti. dei salutaris sui. Prius anxia deprecabaꝝ. osculetur me osculo oris sui Prius vbera sponsi sitiebat. prius trahi se post se postulabat. Ido die toto amplexu nunqz abrūpēda. toti sponso beata cōiūgiꝝ Inebriatur ab vbertate vberū sponsi et torrente voluptatis. nulla iam nctitate trahenda potaꝝ. Trahat nos post se deprecamur. cui⁹ nomen oleū effusū. vt curram⁹ in odore vnguentorz suorz Currāt in via q̄dam adolescentule. scilicz vtutes et actiōes portionis inferioris. Ita per metaphoram nominauerim⁹ Gaudēt oēs. p vtutes esse fecūdas. fecūdet em̄ infecūditatem meritis. ei⁹ vir noster vur virginitatis nr̄e. q̄ ē superior portio mentis nostre. Gliabatur se introductaz in cellaria regis. q̄si sub claue custodita. cui modo oia patēt. secreta regis celestia. Stillet nobis de pmptuarijs paradisi plenissimis refrigerans potu aduersū estum viciorz. Nulla iam sibi nigredo. vel fuscedo. nulla per solis exustiōem decoloratio. nulla iam pugna filiorz matris sue cōtra se. nulla vineaz habenda custodia. oia quippe parata. oia secura sunt et tranquilla Tu beata dilectū tuū optabūda petebas Indica mihi quē diligit anima mea. vbi pascas. vbi cubas in meridie. ne vagari. i. vane agi incipiaz post greges sodaliū tuorz. Cernis nūc dilectū. nimia claritate simul et feruore p̄ intimaz et meridianam visionem. vt null⁹ sit ampli⁹ euagandi timor nullū discrimen oberrandi post greges fictorz pastorum. qui spōsi se fikabant amicos. sed fallebāt Non iam audies quasi sub ambiguitate sermonis. Si ignoras te o pulcerrima mulierū. q̄ deū. q̄ te

que omnia cognoscis ꝓcul hinc
procul egredi ꝑiculū post vesti/
gia gregū.nulli supererūt sedi fe/
doꝝ affectuū pascendi Nulla pa/
storum tabernacula pl'a videbun/
tur.qm̄ tibi est vnū ouile et vnus
pastor.omni diuisionis suspitiōe
reiecta.qn̄ scandēs ad ethera po/
testates aereas debellasti .nihil
aduersum te malignantes spūs
posse sentientes .Admirari poti⁹
oportebat demones et pauescere
quasi q̄rentes inter se.Que ē ista
que ascendit per desertum. quasi
aurora consurgēs. que nobis est
vmbra mortis.et terribilis vt ca/
stroꝝ acies ordinata. ¶ Non est
quidē incredibile xp̄m fuisse cuius
currus erat decē milib⁹multiplex
per angelos ducēs secū multam
ex purgatorio captiuitatē.ob ho/
norem noue coronatiōis ip̄i⁹ . q̄
regina misericordie ⁊ dn̄a gr̄e et
mater mie.sub cui⁹ imperio sunt
om̄ia iura regnoꝝ.vt in suo noie
flectatur omne genu celestiū t̄re/
striū et infernoꝝ q̄uis aliter ad
filiū benedictū.qui tn̄ subdit⁹ di/
gnatus est esse illi.Causam medi/
tor alteram.cur maria cōpatur
equitatui dei in currib⁹ pharao/
nis Jam nō ꝓpter se.sed ꝓpt̄ nos
viatores.q̄s a diabolico phara/
onis defendit incursu .¶ Confu/
giam⁹ ad ei⁹ opem.qm̄ subm̄git
pharaonem istū regem sup om̄s
filios supbie et b̄ cū currib⁹ et eq̄
tib⁹ amarissime p̄nie lacrimose

O q̄tiens dispr̄is supbis mente
cordis sui.deposuit potētes affe/
ct⁹.de sede tyrānidis.et exaltauit
hūiles penitentes.eos esurientes
implēs bonis.q̄les inuitat dicēs
Et a generatōib⁹meis iplemini
Discipul⁹ Quo pacto marie spūs
id qd̄ est ꝓpriū dei ɔfessa est fecit
inquit potentiaz in brachio suo
dispsit supbos mente cordis sui.
¶ Mgr̄ Cū spōsus et sponsa spi/
ritales sint vn⁹ spūs.cur nō eadē
poterit esse vox amboꝝ . quāuis
dispariter.hec impetrādo.iste im
perando fecit potētiaz Quidni
sponsus cōicet sponse verba sua.
que sibi tribuit vbera sua ¶ Fate/
mur ꝙ nō p̄t opari creatura. nō
innitendo prime cause potentie.
Quare nec oipotens nec creatrix
vmq̄z. ꝓpria et p̄maria auctorita/
te dici p̄t etiā vbi possit tanq̄z in/
strumentū ad effectū creationis
assumi.nullo p̄supposito matēiali
principio cooperāte deo ad effi/
cax suū velle ¶ Discipul⁹expedis
te faciliter de ɔtrauersia doctoꝝ
Si habuerit oim potentiam aia
xp̄i sicut oim sciam . et si creatio
cōicabilis sit creature Sed quid
sibi vult.hec additio in brachio
suo. ¶ Mgr̄ Vsitata est trāssum/
ptio.qua ꝑ brachiū significatur
vis opatiua.sit in deo.sit in ange
lis mēbris. carentib⁹ corporeis
Veꝝ altior est ꝑscrutatio. vt per
brachiū fili⁹ dei insinuet̄ sicut ꝑ
digitū spūsscūs vt ibi si in digito

dei eiicio demonia. Opari quippe dr pr p filiū. p quē oia facta sunt et sine ipso factū est nihil ¶ Discipul⁹. Nunqd si de⁹ non esset trin⁹ in psonis relatiue ostitutl. sed essz vnicū suppositū absolutū. scdm errorem iudeoꝝ et phorū. haberet potētiā creaturaꝝ ad extra pductiuaz? ¶ Mgr Dici solet q ad impossibile sequit qdlibet. cum ergo dns ꝓpter immensitatez suaz. et infinitaz cōicabilitatē de ncita te fluat vt ita dicam⁹ in triplicez sbsistētiā psonalē relatiuā ad itra alioquin nō se pfecte cōicaret. qa nimiꝝ. non cōicaret se nisi velut vmbratice. vel vmbratilr. ⁊ quasi pūctualr in creaturis. prima cōicatiōe non posita cui⁹ vestigiū reperitur de ncitate in quolibz ope diuino vbi relucet potētia pris sapientia filij. amor spūssancti Nihilomin⁹ magl. ad intentiōez querētis puto rndendū q cū potentia dei put ad extra respicit. et opando se extendit. est eadē in qlibet psonaꝝ. et scdm istaz. opa trinitatis sūt oino indiuisa. videt ex suppositiōe qzuis impossibili seq potius ex illatiōis osideratione q dei potētie opeteret. creaturarū pductio sicut modo in quib⁹ relucet simul potētia. sapiētia ⁊ bonitas creatoris. ¶ Discipul⁹. Videt pbabilis illatio sed cur dictura virgo beata dispsit superbos mente cordis sui premisit. fecit potētiaz in brachio suo tāqz dispdē superbos esset oipotētie dei ꝓpriū.

¶ Mgr Credo legerat apd Job dnm dicētem. dispge supbos in furore tuo. et respiciens oēm arrogātem hūilia. Sequitur et ego cōfitebor q saluare te possit dextera tua. qi significaret h esse ꝓpriū soli⁹ dei. ¶ Discipulus Cur maria non otēta dicē dispersit superbos. addidit mēte cordis sui? ¶ Mgr Sūt q referant hāc additiōem. nō ad supbos sed ad dispsit. vt mens cordis sit ipse de⁹ disperdēs. onotādo morez hūanū qui mente recogitat ex affcu cordis. dū hostes pdere et eos deponendo a sede pestilentie humiles vult exaltare depressos Dat em frequēter scriptura. cor deo vt illic tact⁹ dolore cordis intnsec⁹. Et alibi de dauid Inueni virū scdm cor meū Et filius dr de corde pris genit⁹. cum pri mens seu memoria fecunda tribuit. ab exponētib⁹ mysteriū sublimissime tnitatis. Sūt aliqui rndentes mariā voluisse vehemētē exprmē supbiā et intnsec⁹ radicatā. dicēdo istos non qlicunqz mō nec leuiter supbos. sed mente cordis sui. qlis est demonū supbia. qualis fuit hoim. diuinitatl. honorem vsurpare querentiū. Aut. certe superbi dicunt hre cor nedū dispersuz sed mētem cordis. dū mens ipsa qdammodo subleuata ē a corde nec eadem vti fas est eis. vt in ha

bentib⁹ absorptū. vel ablatū iudi-
ciū. ꝓpterea deteri⁹ q̄ꝫ bestie vel
pecora pressi latēt. Lege si nō ta-
liter dispersos dat intelligē Na-
bugodonosor. cui cor fere datum
ē. hūano corde mutato. Quo cō-
tra dū cor hūiliū bene cōtritū est
aut puluēizatū i mortariolo peni-
tentie seu sub duplici mola. timo-
ris et spei reddit̄ sibi cor plus q̄ꝫ
hūanū. et fit vas in honorem ca-
pax dei seu gr̄a plenū. Supbi fi-
unt tanq̄ꝫ colūba seducta. nō hn̄s
cor. dicentes ex sententia. et cor
meū dereliquit me. et illd̄ Cor me-
um ꝯturbatū est in me. dereliquit
me virt⁹ mea et lumen oclo⁊ me-
o⁊ et ip̄m non ē mecū. Quo con-
tra pollicet̄ hūilis xp̄s supbie vi-
ctori Dabo ei sedē mecū in thro-
no meo sicut et ego sedi in thro-
no pr̄is mei Quid oro celsi⁹. quid
ampli⁹ exaltatū? ¶ Discipul⁹ Sē-
tio hāc materiaꝫ vberrimā ape-
ruisti ad loquēdū de dispsiōe cor-
dis. quā assiduis fluctuatiōibus
vt in mari feruēti ꝯpellimur expe-
riri Sed hāc dispsiōeꝫ israel my-
stici q̄s ꝯgregabit. q̄s vniet. q̄s
sedabit? ¶ Mgr̄ Dedit h̄ intelligi
palā btā maria. cātatrix nr̄a naꝫ
supbiam mente cordis sui disper-
sit. si taliū opulentia fit inanis et
vacua. q̄ sine pōdē v̄tutis rapta-
tur ꝑ inania. nec gr̄a cor suū sta-
bilitur ꝯsequēs vt hūilitas inni-
tēs deo fixa sedeat. et vt iusticiaꝫ
esuriens. iusticie fructib⁹ sit saciata
et repleta. iam nō ad instar arū-
dinis vento q̄libet vanitatis agi-
tanda. ¶ Discipul⁹ Consequens
est fateor. ¶ Mgr̄ Talē deniq̄ꝫ su-
scepit. i. sursū ad se capit tanq̄ꝫ pu-
erū q̄ vere israelita est in q̄ dolus
nō est. dn̄s recordat⁹ mie sue Bea-
t⁹ ergo vir cui nō imputauit dn̄s
pcc̄m. nec est in spū ei⁹ dol⁹. hūileꝫ
em̄ spū suscipiet gl̄ia. nec exēplum
nobis lōge q̄rendū ē Ecce ancil
la dn̄i. cui⁹ dn̄s hūilitatē respexit.
quā ideo btām dicēt oēs genera-
tiōes. q⁊ fecit mihi magna q̄ po-
tens est. cui⁹ nomen scm̄. cui⁹ mi-
sericordia in generatiōe et gene-
ratōes timētib⁹ eū qui vt timerēt
et p̄uenit et dedit. Hodie sibi ma-
riā de secl̄o nequā eripuit. et extu-
lit ad dexterā suaꝫ Ita verifica-
tā ꝯspicim⁹ psalmiste gl̄iatōeꝫ. q̄a
inq̄t inflāmatū est cor meū. Quo
inflāmatū si nō igne quē misit fili-
us su⁹ in t̄ram et voluit vehemen
ter accēdi? Et renes mei ꝯmutati
sūt mirabili ꝓrsus ꝯmutatiōe. vt
absq̄ꝫ viri copl̄a fūderet opatio-
ne spūssc̄i prolem benedictam Et
ego ad nihilū redact⁹ sum scꝫ ꝓ-
pria reputatiōe et nesciui Quare
Quia aīa mea ꝯturbauit me ꝓpt̄
q̄drigas aminadab/ qui spōtane⁹
interp̄tat̄. ¶ Discipul⁹ Que sunt
he q̄drige? ¶ Mgr̄ Sunt vel nun
ciatōes angelice. vel raptus ana-
gogici h̄ est sursum ductiui in di-
uinaꝫ caliginez. vel pēne colūbe
deargentate q̄b⁹ sepe assūptis di

luculo habitauit in extremis ma/
ris ad atria glie celestis. etiaz dñ
viueret. Beat⁹ igitur marie spūs
quē elegisti xp̄e et assūpsisti. Seq/
tur vt iumentū fact⁹ sū apud te.
De⁹ em̄ sessor est aie sc̄e ꝑm aug.
Et ego sp̄ tecū. qr de⁹ singularit̄
fuit secū. Tenuisti manū dexterā
meaz q̄ spūalibus adaptat̄. et in
volūtate tua deduxisti me. non te/
meritate elata p̄cipitasti me Quid
tādē. Ecce ꝯsūmatio et cū glia su/
scepisti. i. sursū ad te sūpsisti Scio
iā q̄d mihi sit in celo. Sciō quid
a te volui sup̄ t̄ram. Nūc oino de/
fecit a se cor meū et caro mea. dū
absorptum est om̄e qd̄ mortale
erat in victoria Deus cordis mei
et pars mea de⁹ in eternū. Pro/
pter qd̄ magnificat anima mea
dñm. Et nos magnificem⁹ deum.
cuius illustratione spūs. intelliga/
mus que sup̄sūt de cantico dum
interim pausabimus.

¶ Sequitur tractatus

quintus per didragma seu dia
logum. Qm̄ fecit dñs marie
magna qui potens ē. Ubi pri
ma partitio est si maria passi/
biliter mouebatur.

Prima notula

Quia fecit mihi magna q̄
potens est ¶ Discipulus
Magna plane et inscruta/
bilia que fecit marie dñs. Cupi/
mus nihilomin⁹ scrutari. si magni
ficans aia marie dñm passionalr
mouebatur ad eū Fuit em̄ absq̄
vlla dubitatōne sapiētissima at/
q̄ virtuosissima Passiones vero
non cadūt in sapiētem scd̄m stoi/
cos. quoꝝ in hoc doctrinā multi
xp̄iani p̄sertim anagogici ana/
chorite secuti sūt. dicentes virtuo/
sū si perfectus est ad nihil passio/
nabiliter affici. imo ꝯsequitur im/
passionabilitatez. circa res corpo
reas tam in ꝯcupiscibili q̄ in ira/
scibili et ad hunc finem suas diri/
gebāt intentiones Et hoc ipsum
collationes patrum et Clima/
cus et bernardus in scala trigin/
ta graduum manifestant

¶ Sed in contrarium est textus eu/
angelij narrans ipsam doluisse.
de quo dolore prophetauit sy/
meon. et tuam inquit ipsius ani/
mam pertransibit gladius. quod
in passione filij se presente et do/
lente scd̄m doctores effectum est

¶ Magister Amplissimos sin⁹
habet questio tua que de passio/
nib⁹ ē. super quibus habes opu/
scula specialiter edita conformi/
ter ad philosophos et catholi/
cos doctores. Quid igitur vis
molestus esse vel superfluus in
querendo. ¶ Discipulus. Mo
ueor ad tollendum scrupulos.
imo laqueos magnos. qui pro/
ueniunt conscientijs timoratis ex
lectura taliū doctrinaꝝ. que tepi
dos et viciosos nominant om̄es

mõnachos nisi vicerint et eradicauerint funditus huiusmodi passiones aut saltem toto studio conentur ipsas euellere .quod assequi plures reputant impossibile et frustra niti .cum audiunt aplm conscium arcanozum dei protestando gemere Sentio aliam legem in membris meis.in quibus scilicet est anima . repugnantem legi mentis mee.Et iterum.Caro concupiscit aduersus spiritũ ꝙ spiritus aduersus carnem . Consonat cum experientia vox cõis doctorum.ꝙ primi motus non sũt in nostra potestate.dicente Aug. Non est in potestate nostra . quibus visis tangamur ¶ Est autez conquisitio specialis de pulcerrima et specialissima mulierum maria.si motus suos omnes habuerit in sua potestate et quousqz .

¶ Utrum videlicet non potuerit non dolere visa morte filĩ Et ita de reliquis passionibus quereret per apprehensionem obiectorum variorum sub conuenientis et disconuenientis ratione . Cũ dixerit xps Tristis est anima mea vsqz ad mortem.qui tñ fuit incõparabiliter virtuosus . ¶ Magister Altioz est inquisitio tua qz estimẽtur a pluribus qui de passionib⁹ et peccatis et motibus primis loquũtur assidue Possit initiũ perscrutationis accipi a plurib⁹. qui de passionib⁹ loquũtur et motib⁹ primis et peccatis Nihilomin⁹ vna placet ad pñs quasi narratiua triplicis processus qui fit in hõibus. ꝓportionabiliter ad triplices hierarchias angelorũ. et scõm tres gradus hoim aialium rationabiliũ.et spiritualiũ. Accipe in primis puerulum.vtẽtem solo sensu.et non rõe nec spũ. Accipiamus alteruz vtentem sensu et ratiõe.sed non spũ vel mente. Accipiam⁹ tertiũ vtentem sensu rõe et spũ. ¶ Discipulus sub primo tertio gradu vidim⁹ et legimus hoies existere . sed de scõo non ita fit pspicuũ.ꝙ aliqs possit vti sensu et ratione sine spũ.cum spiritus sit eadem res cum ratione

¶ Mgr Nonne similiter in quolibet hoie sensualis anima et ratio.sũt eadem ꝑsus anima scõm cõmuniozem ecclesie doctrinaz.et tñ reperitur in vno hoie.vsus aie sensualis vt in pueris.in quibus nullus est vsus rõis Ita nihil videt incongruũ.si dicatur ꝙ aliqs vtatur rõe qui pro tunc non vtitur spũ vel mẽte.qz diuersas hñt facies spũs rõis ꝓpus ãt sola diuina et eẽna.Rõ ad tpalia respicit et creata ¶ Discipul⁹ Nolo otẽdere de possibilitate rei . qz scio posse p intelligẽtiã sic accipi tãqz ista : sẽsus.rõ.et spũs essẽt reali . imo locali distinctione diuisa .Perge quo tendim⁹ ad euidentiaz ꝓpositę questionis. ¶ Magister Consi derem⁹ in puero tria per ordinez in potentijs sensitiuis qz de solis

vitalibus et vegetatiuis nihil ad
pñs plus q̃ de plãtis in quibus
non solem⁹ ponẽ passiões nisi for-
te ꝑ transsũptiõem ad aiata. Di-
cimus em̃ pratum ridet. letantur
segetes. horret hyemez terra. fu-
giunt se contraria. desiderãt se et
vniũtur similia ¶ Discipulus Se-
quamur vsum ꝓpriũ loquendo de
passionibus quas dicimus esse in
sensu ¶ Unde passio describit̃ ꝙ
est apprehensio sensualis cõueni-
entis vel discõuenientis presẽtis
vel absentis. ¶ Magister Suppo-
namus et hic nũc descriptionem
hanc passiõis quasi causalem cũ
declaratõe vl̃ suppletione. ⁊ dica-
mus ꝙ in anima sensitiua pueri
qualis intelligi potest aia marie
dum cecinit. magnificat aia mea
dñm Inuenimus ⁊ apprehensiõez
et motionem et executionem. et
hec vel in potentia vel in habitu
vel in actu. Sed loquamur de a-
ctu et exemplificemus in visu Pu-
er itaq̃ dum mater ostendit vbe-
ra apprehendit per visum et sen-
sum cõem et fantasiaz. deinde si
esurit sequitur ad hanc apprehen
siõem motio quedã desiderij. ne-
dum naturalis ꝫ sensualis ⁊ aia-
lis. ⁊ si nõ eget cibo. seq̃tur aliqñ
motio fastidij cuiusdam. tandez
tertio si non fuerit impedimentũ
consequitur executio mouendo
membra. ad sugendum vbera vel
ab eis diuertendo. ¶ Discipulus
Quotidie videm⁹ hec tria tam in
pueris q̃ in aĩalib⁹ brutis. Sed
qd̃ istoꝝ triũ noiat̃ formalit̃ et
ꝓprie passio? ¶ Mgr̃ Certe mediũ
scz motio interior cõsequẽs na-
turaliter apprehensiõem. ¶ Disci-
pul⁹ Non est igit̃ passio formalit̃
apprehensio. ¶ Mgr̃ Hoc vtiq̃
verũ est sed causaliter. qr passio
formalis causat̃ ab apprehensiõe
sicut et passio risus exterior poni
tur pro effectu passionis dicendo
puer ridet. Ita sũitur aliqñ nomẽ
passionũ a causa formali vel etiã
exẽplari extrinseca vel a materia-
li siue obiectali vel a signo. Nihilo
min⁹ passiõis descriptio formal̃
est ꝑ motionem ꝯsurgẽtem ex ap
p̃hensione cõueniẽtis vel discõue-
niẽtis pñtis vel absentis. Qd̃ ab
sens apprehendit̃ tanq̃ pñs si
nõ re tñ intentiõe vel specie. Sed
vtꝝ apprehensio ꝯueniẽtis cũ cõ
ueniente. sit ipsamet motio licet
sub alia rõe. reducit̃ ad ꝓbleu-
ma de quo nil ad pñs. Sufficit
hic supponẽ ꝙ passio dicit̃ motio
talis quã fecit apprehendẽs obie
ctũ suũ sub rõe ꝯuenientis vel dis
cõueniẽtis. executio sequẽs in o-
pus dicitur effect⁹ eius. ¶ Ex qui-
b⁹ ptz confestim intellect⁹ prein-
ductoꝝ verboꝝ augustini docto-
ris ꝙ non est in potestate nostra
q̃b⁹ visis tangamur. Accipit̃ ita-
q̃ visio ꝓ apprehensiõe. et tactus
pro ista consequẽti motione / de
qua dicũt doctores ꝙ primi mo
tus non sint in potestate nr̃a.

Discipul⁹ Nulla dubitatio fit q̄n ad pueros. vel alios hoies impotētes vti rōe vera sit ista regula. q̄ primi mot⁹ nō sint in ptāte nostra pl⁹ q̄ in bestijs. q̄q̄ sit valde difficile in hōib⁹ reddē cām cum habeant rōem iūctā eis. q̄d sit illud qd̄ impedit vsū rōis. Mgr̄ Multa p̄terim⁹ q̄ querenda sūt alibi. q̄ten⁹ ad rem sub ɔpēdio veniam⁹. quā rez nemo tā plane cōcipiat q̄ non (sic in geometricis) priora cognouerit. Sed q̄ tradita sūt alibi sufficiēter. q̄d ea nūc ē assidue repetē? Discipul⁹ Presupponam⁹ illa sicut de origine. nūero et diuisiōe passionū. de causis insup̄ et effectib⁹ eaꝝ. tu v̄o non obmiseris p̄uenire quo tendim⁹. Mgr̄ Nostꝝ itaq̄ ꝓsequamur exēplū de aīa p̄uuli. q̄rentis Primo si p̄ñtato obiecto visui suo p̄t nō apprehendē. Scd̄o si facta apprehensiōe. p̄t non moueri Tertio si facta motiōe. quā dicim⁹ passionem p̄t in executiōe non ꝓgredi? Discipul⁹ Rñdet experientia quesitis istis trib⁹ negatiue Mgr̄ Nūc oritur ꝓfecto difficilis questio de maria. Ponam⁹ eaz coraz oculis nostre ɔsideratiōis. in lūie fidei q̄si paruulā sicut aliquando paruula vere fuit et infans. Queram⁹ si tūc poterat vti rōe. vt interim sileam⁹ de statu q̄ latebat in vtero matri. Discipul⁹ Quorsū precor euadet hec q̄stio tua Mgr̄ Nos viderim⁹ Qd̄ vt aperti⁹ fiat. ɔstituam⁹ apud paruulū quē p̄dixim⁹ vnū pedagogū peruigilē. q̄ ptātem hēat talē sup̄ eū vt absq̄ iussu suo p̄uio nihil videat. Scd̄o si viderit aliq̄d nō ad id moueat̄. Tertio si viderit et moueat̄ nō tñ exequat̄. imo si ceperit exeq̄ possit tñ ne cōtinuet impedire. Discipul⁹ Cū nō sit impossibile apud deū om̄e v̄bū concedo tale aliq̄d tanq̄ possibile. Mgr̄ Nūq̄d nō p̄supposito casu tali poterit pedagog⁹ inculpari. si p̄miserit p̄uulū vidē aliquid vel ad visa moueri vel ꝓsequi sine iussu suo cōtra volūtatez ⁊ ordinatiōem primi p̄ris subdētem filiū sub pedagogo tali? Discipul⁹ Poterit iuste sed q̄d elicē vis non video. Mgr̄ Hec est parabola istius quā inquirim⁹ veritatis. Si cōsiderem⁹ itaq̄ primam hōis institutiōem in adaz et eua prius q̄ peccarent. occurrit nobis sensualitas vtriusq̄. que si nō habuisset coniunctaz rōem filis fuisset ceteris aiantibus irrationabilibus que mouent̄ sup̄ t̄ram At vero data fuit ratio libera regēs eā instar pedagogi iuxta q̄tuor p̄missa quantū ad apprehensiōem. ad motionem. ad executionem. ad continuationem. sed homo cum in honore esset. non intellexit cōparatus est iumentis insipientibus. et similis fact⁹ ē illis. vt iam sensualitas inobediens sit date sibi rationis. preueniens

iudiciū.in videndo in mouēdo in exequēdo in cōtinuando.sepe velit nolit ratio. ¶ Discipul⁹ Experimur heu nimis q̄tidie hāc ꝯpatiōem in nobis ¶ Mgr̄ Putas ne sit absq̄ rōis culpa p̄uētio talis? Discipul⁹ Non arbitror p̄uentionem hmōi rebelliōis ꝓcessisse sine culpa alicui⁹ p̄uaricatōis ¶ Mgr̄ Culpa ista est quā appellam⁹ originale pccm.qd̄ in primis parentib⁹ fuit actuale.et primū. q̄ fcm̄ est in eis et oibus posteris iusta ꝑuersio talis.vt ratio q̄ noluit eē subdita diuino p̄cepto sentiet sensualitatem.iure sibi primo subditam nūc rebellez ei.vt nō q̄cūq̄ ratio velit vel spūs illa faciet sed remurmuret ꝯtumax et rebellet. ¶ Discipul⁹ Volo multa in hac re q̄ sūt dubitabilia q̄rere. qꝛ sūt abūde satis tractata per doctores.vt qua rōe puniunt̄ filij pro pccō parentū. Aut cur pccō deleto remanet rebellio sicut in baptizatis et sc̄ificatis.imo et in xp̄o.licet spontanee dixerit. Spūs q̄dē ꝓmptus ē caro aūt infirma Alioquin nō fuisset tristis aīa ei⁹ vsq̄ ad mortez.si penit⁹ ꝯsensisset rōi. non pl⁹q̄ in adaz luct⁹ fuissz ꝛ dolor inocētia ꝑmaneēte Sz adhuc remanet de btissima v̄gie dubitatio spālis quaz p̄supponim⁹ nullo vmq̄ fuisse pccō fedataz.nec veniali.nec origiali.nec actuali. cur dnāte sunt ei multe passiōes. doloris et lāguoris. Nō em̄ p̄t rn̄deri q̄ hmōi passiōes dispensatiua volūtate.sicut xp̄s assūpserit.nec solis fuit subiecta passionib⁹ in viduplici.s.ꝯcupiscibili et irascibili q̄n etiā habuit ignorātiā in rōli dū putauit filiū ꝑditū.et dū loq̄ret̄ inuēt⁹.nō intellexit q̄d diceret In his q̄ p̄ris mei sūt oportz me esse. Tu his iterꝫ ꝑtrāsitis.q̄ reperiunt̄ vtcūq̄ tractata.remanet ꝓposito nr̄o cōfinis dubitatio Si maria ab istāti ꝯceptōis sue hūit ꝑfectū vsū rōis.sup sensualitatez vt nihil apprehēderet.nec in app̄hēsis moueret̄ sine iudicio rōis eiusdē Alioq̄n nō fuissz in ea stat⁹ nature integre p̄mit⁹ institute. q̄ fiebat vt nihil app̄hendēt vel appetēt nihil exeq̄ret̄ sēsualitas nisi p̄uio iudicio rōis.et ita fuissz maria nō sine pccō saltē veniali. q̄le habēt pueri ceteri etiā vni⁹ diei. qꝛ preuenit in quolibet tali mot⁹ sensualis qui impedit iudiciū rationis. ¶ Magister Urges vehementer nedū in isto qd̄ opponis. sed in silib⁹ multis vt de paruulis si stetisset adaz remanēt par dubitatio. Non em̄ videt̄ q̄ statim nati cum iusticia originali vel in vtero positi viguissent iudicio rationis sicut in etate ꝑfecti.neq̄ cū dormiebant. Deniq̄ non apparet q̄ eua potuerit libere non audire serpentem exterius suadentem. nec ita semper auertere visum .quin aspiceret obiecta visibilia . et in aspectis moueretur vt

videret lignū qđ pulcꝝ erat visu et ad vescendū suaue. ¶ Discipul⁹ Si prim⁹ status permansissꝫ nō oporteret dicē pueros fuisse natos etate ꝑfectos nec tñ sensualitas rebellasset in eis iudicio rōis q̄ caruisset etas ista. non em̄ fomitem captiuātē in legē peccati sensissēt vt paruuli nr̄i. Saluaret ita de nostra virgine maria in infantia qꝛ vel oino fomite caruit. vel vsus et stimul⁹ ita ligat⁹ fuit. vt nihil aduersus rōem p̄ualeret.

¶ Mgr̄ Scio talia posse dici. sed an satisfaciant exēplo ꝓposito nō est oino perspicuū. Amplioris fuissꝫ priuilegij. si marie anima simul vt creata est infusaqꝫ corpi p̄parato perfecto gauisa fuisset vsu rōis nō dicim⁹ cū gr̄a. Sic em̄ aliqui non penit⁹ improbabilit̄ posuerūt vsuꝫ rōis acceleratū in Johe dū exultaret in vtero. et dū circū cisiōis tpe mirabant̄ inspicientes Quisputas inquiunt puer iste erit? Etem̄ man⁹ dñi potentia. scilꝫ miraculoꝝ opatrix erat cū isto.

¶ Discipul⁹ Dixisti de p̄mo gradu hoim. qui vt sic ꝯsiderati sine vsu rationis ꝯparantur iumentis insipientib⁹ imo iam ex infectione peccati deteriores iumentis conditionis. nisi gratia saluet et iuuet Dic nunc de gradu scđo quo puer. habet vsum nedum anime vt sensualis ē sed vt rationalis.

¶ Mgr̄ Preassūpta similitudo. de pedagogo. dat intelligi statū illum et magl. hec manifestat̄ in tertio qñ simul addit̄ libertas spūs.

¶ Dant doctores per allegoriam triplicis hui⁹ grad⁹ noticiā in tētatiōe prima. Vbi fuit serpēs q̄si sensualitas instigans rōemqꝫ preueniens. fuit eua quasi iam hñs rōem. sed viro minorem. fuit adā perfectus in mente et spū. cuius erat dirigē mulierē. ¶ Discipul⁹ Sentio mariā materiā hāc intensibilem in lōgi⁹ Dic modo modū quo tētamur in tentatiōib⁹. nunc ab infima parte aie. vsqꝫ ad sup̄mam. nūc ordine conuerso vel vtrobiqꝫ ꝑ nouez gradus qm̄ aia apprehēdit. mouet̄ et exequitur. Deinde ratio sic apprehēdit mouet̄ et exequit̄. Demū sic in spū fit apprehensio motio et executio.

¶ Vertamus ordinez a sūmo deorsū. apparebūt duo ꝓcessus. tanqꝫ in angelicis ordinibus. ¶ Mgr̄ Considerate notasti ꝓcessū. quez ad alios t̄minos posuim⁹ sub eadem sentētia deducē In adimpletione siq̄dem diuinoꝝ p̄ceptoꝝ que via sūt ad vitaꝫ ꝯtingit quadruplex habitudo. Prima est apprehensio per spm̄ fidei inspirantem formatum. q̄ spūs primo iudicat p̄cepta esse adimplēda. q̄a iussa a deo, Scđo mouet̄ ꝑ valitudinem et charitatem vt impleat ista. Tertio precipit rōi et aie sensuali. quatenus exequātur ista Sūt in ratiōe facilr̄ subinde tria illa velle. consentire. precipere.

Sed aia sensualis. et si cõsentiat. velit et exequat. ɔsentiẽdo volendo et exequẽdo. hoc tñ est freqn/ter cũ remurmuratiõe q̃dam. et renisu ꝓpter anneras passiões distrahentes aim ne ɔdelectet spũi et rõi in h tñ dum agitur sufficit ad salutez Sũt em̃ priora nostre supposita voluntati. vltimũ h neq̃ q̃z. qd̃ est ɔdelectatõ sensualis in via mandatoꝝ. Hinc iugum dei suaue. Hinc on⁹ dei leue. fit ei molestũ et graue. ¶ Discipul⁹ Experiri cogimur assidue rixam istam dũ passionabilr afficimur ad varia. dũ iudiciũ rõis dũ libeꝝ mẽtis arbitriũ ɔformans se legi dei lex mẽbroꝝ tyrãnica. conat auertere cui⁹ q̃rimonie. plenas paul⁹ reliquit epl̃as Sz dic interim q̃d in hac ꝑte aia marie fecerit. aut senserit. q̃d insuꝑ ab aliis faciẽdũ censueris. ¶ Mgr̃ Accipe ɔsideratiões duodecim Aia marie. nũc est gloriose magnificata. vt nihil apprehẽdat nihil affectet nihil exequatur. contra vel preter iudicium rõis et spũs sed neq̃ ꝑt lege stante Hec itaq̃ lex btitudinis eterne. vt sicut deus est omni in oibus Ita stat in beatis. aia cõiuncta libertati spũs. qui adhẽt deo existens vn⁹. cũ eo spũs. Extenditur hec libertas spũs. nedũ ad ratiõem inferiorem. nedũ ad aiam sensualem resũpto corpe sed ad oẽm generaliter in hoie beatificato motionem. ¶ Soluant pinde multa que de beatis. taz hõibus q̃z angelis queri solent Qũo loquũtur. qualiter illũinant et illũinant. qñ volunt et qñ nolũt Datur insuꝑ intellectus subtilior de primi stat⁹ impassibilitate. non q̃ non potuit pati. sed potuit a passione saluari a dei potentia et angeloꝝ custodia a ꝓpria iusticia et clarissima industria. Deniq̃z a loci conuenientia. cũ dñatione suꝑ se perfecta. et super irrationalia vniuersa. ¶ Aia marie dũ viatrix erat. ita fuit magnifica vt in nullo mouerẽt contra iudiciũ rationis et spũs. Sed neq̃z poterat post filij conceptiõem lege stante Consequitur hec veritas ex dict. doctoꝝ. ponentiũ ip̃am nullatenus venialiter deliquisse. qd̃ saluari non posset si non habuisset oẽs motus nedũ spũs et rõis. sed aie sensualis subditos rõi. vel nõ cõtrarios neq̃z ꝑueniẽtes rõem Dũ aũt rõ sopita erat et in suo impedita iudicio sine culpa sua ꝓut euenit in sõno nõ oportz tales mot⁹ ꝑuenisse iudiciũ rõis qd̃ ꝓ tũc nullũ erat. Facit exẽplũ ꝓpositũ de pedagogo si sine culpa fuerit absẽs vel inclusus vt paruulo cõsulere nõ valeat Sic soluit ꝙ adã vel maria somniando non errauit. ¶ Anima marie dum viatrix erat potuit apprehendere tẽtationes forinsecus immissas sicut anima christi. sed nullo modo fuisset mota passionabiliter

per eas absq; iudicio rationis. Poterat sane ꝓtin⁹ eas dijudicare atq; repellē Poterat non moueri scd̄m eas. ad libidinē vel ad iram vel ad supbiam. ipsis etiam in apprehensiōe durātib⁹. qd̄ valde secus in nobis est nō potētib⁹ ad apprehensiōem hmōi non moueri. non tñ hoc semꝑ fit cum demēito nr̄o. sed si ꝑstiterim⁹ absq; ꝯsensu rōis et spūs redūdabit in meritū. qñq; repugnando viriliter vt diffugiat. qñq; nō repugnādo sed fugiendo vt ibi Fugite a diabolo et fugiet a vobis. qñq; non curando sed irridēdo poti⁹ et vilipēdendo diabolicas immissiones. q̄les sunt blasphemie abominabiles et horrēde immissas. qñq; purissimis atq; sāctissimis. q̄s magis oportet irridē q̄ horrere ¶ Elicitur ex his quēadmodum victoria castitatis et hūilitatis in maria. non fuit absq; pugna ad q̄lem iugiter attingē nos monēt Petrus et paul⁹ qm̄ aduersarius vester diabol⁹ circuit q̄rens quē deuoret Nec ignorarē ꝯuenit astutias ei⁹ cui mille mille nocēdi artes sed ꝯfidam⁹ ꝙ plēs nobiscuz sunt si toto corde suis innitamur auxilijs ¶ Nia marie duz viatrix erat cogebat̄ inc̄itate naturali mlta pati cōtra naturalē inclinationem suā. sed non ꝯtra rōem vel spūm Fuit iste stat⁹ marie singularis. inferior q̄ status btōꝝ et xp̄i dū mortalis erat. Fuit supior ad alterum cuiuslibet hōis viatoris statum. quamuis hoies possent iuxta ꝯsideratiōem p̄cedētem vti passionibus illatis ab intrinseco virtuose negociari cū deo. tolerādo eas tāq; iusto iudicio missas vel ꝑmissas ab eo vt in Job et in paulo et in oīb⁹ generaliter martyrib⁹ Euenit āt vt q̄ sūt his passiōib⁹ inq̄etiores et min⁹ in anima sereni sint in opib⁹ mādatorū iplendis fortiores q̄ ꝑstāt vbi delicat⁹ nr̄ ꝯtēplati⁹ deficēt. ¶ Impassibilitas aīe ꝑ hūanaz industriā non p̄t acq̄ri. neq; ꝑ v̄tutes ꝯsuetudiales a ph̄is positas. Lex itaq; carnis q̄ fomes d̄r semꝑ introrsus heret scd̄m theologos q̄ lex ꝯpesci paulomin⁹ p̄t assuefactiōe ꝯtraria. nō euelli. Satagentes in oppositū p̄sūptiōe spūs sui ꝓstrati sūt poti⁹ q̄ deuenerūt ad intētuz finē. siue fuerūt stoici ph̄i vel platonici vel ꝙ mirabili⁹ epiturei. ꝓmittētes ad hāc deducē serenitatis voluptatē detrahētes cupiditatib⁹ seu passionib⁹. non illis adijciendo maliciam vel fomentum ¶ Impassibilitas anime tanto proximi⁹ habetur ceteris paribus. quāto spūs et ratio fuerint in suis actibus bonis. et habitibus fortiores. Deducitur h̄ ex eadem causa qua ponitur impassibilitas beatorum in resumptis corporib⁹. que ꝯsurgit principaliter ex plenitudine dñatiōis spūs et rōis supra corpus.

Impassibilitas anime nō reqrit in hac vita ꝑ ꝓsecutiōe felicitatis eterne Manifestat hec gr̄a dei tanq̄ iugū suaue et onus leue. q̄ subito pessimos et inueteratos dieꝝ maloꝝ iustificat. et ꝑ baptismū et martyriū ꝓuehit ad celos Hāc nō intellexerūt grām et purificationem spūs. hoies illi sine xp̄o sicut nec haberi p̄t sine xp̄o. qui eā cui vult. et q̄ cito vult cōicat. Patuit in illo latrone benedicto comite suo in passione et regno Impassibilitas nec in via p̄t haberi. neq̄ in patria. sine stabilimento gr̄e Iuxta illud bonuz est gr̄a stabiliri cor Cōfunditur in h̄ iuxta qd̄ p̄tactuz est. ph̄antiū non nulloꝝ vanitas p̄sumentium per theletas. seu purgatiōes aliq̄s sacrilegas. sic a passiōibus absolui et virtutib⁹ armari moralibus ꝙ in exitu mortis aia libera scandēt celū. Qualia dixerunt porphiri⁹. plotin⁹ et appollonius teste Aug. x. de ciuitate dei Ponit et aliud sile Albert⁹ in fine de intellectu et intelligibili. Passibilitas aie fit sepe occasio virtutis exercende sicut patuit in ap̄lo paulo. Declarat̄ insuper ex vtilitatib⁹ per tentationes varias ꝓuenientib⁹. q̄s esse cū passionib⁹ nemo nescit. Nñ qui nō est tentatus q̄d scit? Et ꝑ multas tētationes oportet nos intrare in regnū dei. Quo circa concludit̄ ex p̄missis atq̄ subsequētib⁹ doctrina saluberrima ꝙ non ex ablatione passionū aie. sed ex obs̄uatione mādatoꝝ dei. debz sumi religiosi ꝓfect⁹ argumētuz Hoc etiaz in missaꝝ celebratiōe locū hz vt celebratur⁹ nō tātundē introget si sibi deuot⁹ appareat recollectus et tranq̄llus. q̄ntuz si p̄cepta seruauerit dei. et seruare ꝓponit. nō iuxta ꝓpriā estimatiōez. sed regulaz euangelicā a sc̄is p̄rib⁹ declarataz Siq̄d in sentimētis suauib⁹ ei additū fuerit. lucro deputem⁹ sicut vltra panē. deputam⁹ vinū q̄si pitātiaz vel saporis ꝯdimentū. Passibilitas aie. nc̄ario ꝯiūgitur p̄nti vite mortali. nec aliq̄n min⁹ in ꝯtēplatiua q̄ in actiua. tā exteri⁹ q̄ interi⁹. taz in bonis q̄ in malis. licet diuersis finib⁹ ⁊ meritis Probāt hec exēpla beatoꝝ p̄cedentiū. cū experiētia p̄ntium. Dispensat et hec de⁹ freq̄nter. vt nō apponat se hō magnificare super t̄rā Si deuotis ꝑmittit̄ aliq̄n talis apparēs deuotio in laqueū in retributiōes et in scādalū. Ve ve. nobis ab h̄ scādalo. Quid h̄ nobis erit tutū cū nec tuta sit ip̄a deuotio? Passibilitas debz a mltis viatorib⁹ tolerari poti⁹ q̄ vt excutiat̄ eniti Diuisiones itaq̄ grāꝝ sūt. sil̄r et administrationes in quaꝝ aliquibus expedit passiones anime cū virtute et ratione misceri. vt in bellātibus pro republica quo ad irascibilem. et quo ad ꝯcupiscibilē in vxoratis.

filioꝝ ꝓcreatiōi vacare debētib⁹
Et ita de multis q̄ vitam actiuaz
respiciūt. In quib⁹ mai⁹ est ꝟtutl.
meritū q̄z venialiū passionū detri
mentū. ¶ Passibilitas aie obsta/
re solet plimuz q̄rentib⁹ ɔtēplati/
onez. et suauitatem q̄etis interne
Cōsonat ois doctrina scōꝝ ꝙ re
gulariter ad ɔtēplatiōis q̄etem
nemo ꝑuenit nisi passiōibus edo/
mitis in aia et si non radicit⁹ euul
sis. Et hoc qūo fiet cōueniēti⁹ an
in solitudine an in multitudie spe
cialis ē ɔsideratio. Sed non oēs
capiūt ɔtēplatiōis donū in se ꝓ
ɔplexiōe vel statu. cōditōe vel of
ficio. ¶ Discipul⁹ Grat⁹ mihi est
ternari⁹ iste. qnaternaꝝ ɔsiderati
onū. Et q̄zuis vt infers nouissime
non oim sit ꝑfectam querē passio
nū mortificatiōez. sicut nec altitu
dinem ɔtēplatiōis. Nihilominus
audire cupio de fructib⁹ mortifi/
catiōis hmōi q̄tenus istos cōcu
piscē et si non obtinē. fas mihi sit
¶ Mgr̄ Assignabo duodecim v/
tilitates ex cantico marie sūptas
non eas ꝓsequēdo. sed pūctatim
annotādo paucula que lati⁹ ali/
bi legere et si de⁹ sensuz aperueru
erit viuati⁹ experiendo potēis in/
telligere. ¶ Discipul⁹ Ut placet.
¶ Mgr̄ Consequit̄ ad edomatio
nem passionū in aia iuxta decur/
sum cantici canticoꝝ marie. p̄mo
altior. latior. sublimior et alacrior
dñi magnificatio. ¶ Cōsequitur
scdo iocūdior in deo salutari no/
stro spūs exultatio. ¶ Cōseq̄tur
tertio ꝓfūdior. quā. respicere di/
gnabit̄ dñs hūiliatio ¶ Cōseq̄t̄
quarto ꝓfūdior ad btititudinez
approximatio in edificatiōez alio
rū dantiū laudē deo ¶ Consequi
tur quinto diuini nois in se apud
alios sanctificatio ¶ Cōsequit̄
sexto copiosior dei per generatio
nes et generatiōes se timētes mi/
sericordia. seu miseratio ¶ Conse
quitur septimo mirabilior et gra
tiosior et cautior cōtra suꝑbiam
cordis et mentis dispersiōez quā
seuera diuini brachij potentia fa
cit. vnitio cordis seu recollectio.
¶ Cōsequitur octauo. precelsior
et celsior. depositis de sede sua su
perbis passionib⁹ et demonibus
hūilium affectionū et aiaꝝ subli/
matio. ¶ Conseq̄tur nono opu/
lentior suauior et diuinior esuriē/
tium iusticiaz repletio. dum diui/
tes sibi dimittunt̄ inanes omni
bono. ¶ Consequit̄ decimo mise/
ricordior istoꝝ qui fide et morib⁹
sunt israhelite. pueri susceptio ¶
Conseq̄tur vndecimo per ei⁹ im/
petratiōez. diuine misericordie su
per nos amplexās retordatio ¶
¶ Cōsequitur duodecimo perspi
catior oim que locutus est deus
ad patres nostros ꝓphas et do/
ctores reseratio. ¶ Discipul⁹ Pre
ciosos elicuisti fructus ꝓueniētes
ex mortificatione animalis affe/
ctus. cum appenso. spūs studio.
Nos istoꝝ participes fructuum

faciat in terris.qui ꝑficiant̄ in celis vbi deꝰ q̄s ꝑdestinauit vocauit.iustificauit.magnificauit gloriose cantātes in id ip̄m Magnificat aīa mea dn̄m. ¶ Mgr̄ Fecit tibi magna qui potēs ē o maria fecit ⁊ tibi magna scm̄ nomen eiꝰ Nomen et verbū fidei qđ et cui credidisti o btā et beatificāda ꝑ oēs generatiōes.Nō es ingrata beneficijs dei.ꝯfiteris illa. q̄tenꝰ vn̄ exeūt flumina grāꝝ illic reuertant̄. ¶ Discipulꝰ.Affer rōem q̄re mariā btām dicēt oēs generatiōes. ¶ Mgr̄ Dabit̄ ex fine rō. et ex affinitate.qm̄ mater ē illiꝰ q̄ fecit oēs generatiōes celi et terre et oīm q̄ in eis sūt Ideo iure dicitur mater pietatis.et ꝯseq̄nt̄ oīs diuine magnificatiōis laudis et gl̄ie. ¶ Discipulꝰ Quo pacto sic? ¶ Mgr̄ Mirabilis accipiat̄ deductio.sed vera Itaq̄ pietas ex affinitate et affinitas ex generatiōe ꝯsurgit.Est em̄ pietas in genere q̄dam amor ꝓueniēs inter aliq̄s ex radice vel causa cuiusdā affinitatis mutue.qualis est inter parētes et filios et ecōtra. qualis int̄ ciues et ciuitatez suā vel patriaz q̄lem ꝑterea nos dicimur hr̄e ad deū prēm nr̄m et dn̄m.q̄ vicissim pius erga nos esse laudat̄ . quia possedit.fecit et creauit nos. Vn̄ pietas de qua magis ad ꝓpositū q̄ cōcernit mutuā dei ad nos habitudinez describi p̄t Pietas est amor ꝓueniēs .eo ꝙ dei genꝰ simus.capaces atq̄ participes eiꝰ Fūdat̄ in hac pietate q̄libz altera sicut a diuina pr̄nitate.oīs ꝑm apl̄m pr̄nitas in celo et terra nominat̄ Cū ergo btā nr̄a sit mater huiꝰ pr̄is nr̄i ꝯsequens est vt sit mr̄ pietatis et origo eiꝰ Est vero pietas ex affinitate q̄ finē dicit. ¶ Discipulꝰ Placet deductio. Mgr̄ Quāto magis si vltra progredimur.attendētes illud ꝑclarissimū de se et ā se ꝑcouiū. Ego mater pulcre dilectiōis et timoꝛ. et agnitiōis et sc̄e spei In me oīs gr̄a vie et veritatis. ¶ Discipulꝰ Elucida distinctiꝰ ¶ Mgr̄ Descripsimꝰ pietatē ꝙ est amor ꝓueniēs eo ꝙ dei genꝰ sumꝰ et capaces eius.Nulla v̄o pulcrior dilectio q̄ꝫ in amore fūdata et talis pietat̄. ¶ Discipulꝰ Assentio Doce quid sit mater timoris et sc̄e spei.conuenit em̄ materie quā de passiōibꝰ mō tractabamꝰ ¶ Mgr̄ Conuenit scio.ꝓpterea nō insciꝰ aut im ꝓuidus hec induco.Siq̄dem amor ē origo cuiuslibet affectiōis alteriꝰ. Est aūt maria mr̄ pulcre dilectionis.sic igit̄ nc̄e est.mater timoris et spei et leticie et doloris.q̄lis ē illoꝝ q̄s beatificat lugētes filius eiꝰ. ¶ Discipulꝰ Nō habeo quid ꝯtradicā. ¶ Mgr̄ Cōuerte nūc recordatiōem tuā ad tractata ꝑus in ꝑma cordula pn̄tis psalmi marie decacordi.et latiꝰ in libro de canticis inuenies fecundū pie exercitatiōis et ꝯsolatiōis instrumē

tū sub figura multiplici. ¶ Discipul⁹ Scio q̄d suggeris. sed nescio si curiosa magis q̄z officiosa reputabit hmōi figuratio difficilis scribentib⁹ fantastica meditātib⁹ vana devotis. Quid ad nos inquunt de figuris et notulis ambulare q̄rētib⁹ in simplicitate cordis? ¶ Mgr Nemo quēpiaz cogit. ¶ Scio mihi pfuisse pro fastidio. ex varietate tollendo. pro recorda/tōis facilitate. pro sentētiaz multiplicitate. Constituit em̄ figura/tio. nō vt mēsura semp sit in imaginatiōe sed q̄ ad intelligentiam purā fortī imaginatōe trahenda est fantasmatib⁹ supatis. ¶ Discipul⁹ Arduū istuo nimis atq̄z rarissimū. ¶ Mgr Vanū est nobis fateor ad ꝺ ipsum ante lucē spūsci sugē. fiat q̄d sequit. Surgite postq̄z sederitis q̄ māducati. panē doloris ¶ Doleam⁹ prius in mortificatiōe viciorū passionū moderatiōe Tollant si placet ptractiones lineaz. dek ordo sentētijs vocib⁹ et t̄minis. .a.

A .e. gaudiū .o.
E. I. O Spes .i. pietas Timor
U v. Dolor.

Parum refert ordo talis a crucl. vel rote figuratiōe Sufficit tñ nobis ad oīe canticū spūale talis ordinatio. ¶ Discipul⁹ Delicat⁹ esse videbit qui respuet. ¶ Mgr Ecce vides ostitutā in medio pietatem q̄ q̄tuor ex equo respicit alias affectiōes q̄ten⁹ cor pie gaudeat. pie speret. pie timeat. pie doleat. Quisq̄s ꝺ seruauerit. secur⁹ sit virtuosus est. Psaltes est dñi in psalterio iocūdo. cythara. in oi generaliter musico instrumento. cū cāntico symphonia et choro ¶ Discipul⁹ Fac ergo manifestum. ¶ Magister Descriptio pietatis facit illud perspicuum. Sane si pietas hōis ad deū ē integer amor ad ipm. eo q̄ ipsi⁹ gen⁹ sum⁹ capaces eius atq̄z participes Summe descriptiōes alias vtiles nimis. Pietas dolens ē affectio p/ueniens ex ꝺiuinatiōe diuūctionis ad deū. Pietas sperās est ex affectiōe primādi deo vel herendi. Pietas timēs. ex renisu q̄ fuga elongatiōis a deo. Et semp vno pio q̄z tenore fiat circa pietatem circum⁹ sequit armonia. i. ad vnitatem resonātia suauis et secura q̄ trpata. Semp em̄ et dolor erit gaudiosus. et gaudiū doloros⁹ Spes timorata. et timor non desperās. imo q̄libet mixt⁹ erit cum q̄libet. fiat insup mirabili tēperie quasi oplexio mixti vni⁹ tēperati pter vniōem in centro pietatis. quasi in vita cōcliante otrarieta tē Sicut si hmōi cor. nēario est in moribus suauissimū. velut hūoribus tēperatis Sic in vita morali simul et meritoria viuaz et iocundū. semp ex equo gaudēs. tristis. sperās. timēs. Et cōtra si pietas abscesserit. defluēt iste passiones. armonia dissipabit tanq̄z ab ho/

Pietas

nō opinor armoniā mutari p⁹ passiones q̄ ordinē q̄ ordinē ymo ꝺ pietatē q̄ sic finente dissipantur

rologio sine pondere sine modo. vel ordine tanqz postremo decor a cadauē sine vita. Obuiabit ista rotatio sēsualis. regulari q̄lez di/ rim⁹ circulo rōis. ¶ Discipulus Speciosa sūt ista dū audiunt. sed impet⁹ obliqui circuli. sensus de/ orsum iugiter ad tpalia se depri/ mens vehemētior impellit et cir/ cuit. ¶ Mgr Non clam me ē. sed vincē. sed obsistere scōm pietatez hoc opus. ℞ labor est. mr̄e pieta/ tis adiutrice. ¶ Porro si scire dele/ ctat q̄d sit magnificare dn̄m q̄d exultare in deo salutari nr̄o cum oibus ad collaudatiōem spectan tibus in hymnis et canticis. q̄d lucidius q̄z ex pietatis ratiōe de/ scriptiōes assignare Quid est ma gnificatio dn̄i si quer̄itur. Dic q̄ ē spēs pietatis corde ore vel ope pueniens ex ōsideratiōe vel pte statione diuine magnitudinis et maiestatis sui dn̄i. Est em̄ maie/ stas q̄i magnitudinis stat⁹ Quid exultatio spūs in deo si q̄eritur dic q̄ est pietas ptestans in gau dij signo quoniā deus est saluta/ re nr̄m. Dic itaqz ōsequenter ad in/ terrogatiōes de benedictiōe id ē bona donatiōe. de gr̄az actiōe de adoratiōe. de latria. de religio ne. de tubis ductilib⁹. de cordisq̄ organis. q̄m hec oia sunt pietas ad deū talib⁹ signis et indicijs se ptestans. Est aūt pietas vt dixi mus ad deū amor integer. eo q̄ dei gen⁹ capaces et participes e/ ius sum⁹ ¶ Dignatur ℣o de⁹ vicis/ situdinem ad gen⁹ suū refundere imo p̄uenire in benedictiōib⁹ dul cedinis. maxime per incarnatio/ nē p̄ qua cecinit mater ista pieta/ tis canticū suū nouū Magnificat aia mea dn̄m et scm̄ nomē. de q̄ supest non colloquēdo. sed disse/ rendo subire tractatū Tu interim silueris. ¶ Discipul⁹ Supest ali/ ud speciali⁹ insinuādū. fundamen tuz. qua rōe btām nr̄am dicunt oēs generatiōes. ¶ Mgr Ratio iam p̄tacta est ex fine. oēsq̄ ge/ nerationes sūt affines ei nō q̄lic̄/ cūq̄z sed vt matri. ¶ Debent idcir/ co cognoscere beneficioz largi/ tiones. ex ipsa p̄cedere. hec autez recognitio ē sua benedictio. Qua in re dices ea q̄ sequūtur ¶ Dicitq̄z oēs generatiōes. btām dicūt ma riam. sicut ad ipsam oēs hn̄t pie/ tatem saltem naturalem. Ratio q̄z naturalem hn̄t amorez oīes generatiōes ad eā. scōm genus suū p⁹ dn̄m nr̄m Jh̄m xp̄m. ¶ Dei quidez mr̄ est effecta Clamat id circo Venite ad me oēs qui con cupiscitis me. et a generatiōibus meis adimplemini. Et iterū. Me/ moria mea in generationes scō/ rū. Sicut misericordia dei est a p̄ genie in progenies timētib⁹ eum ¶ Dic q̄ generationes hoim. dege neres sunt habende. q̄ mariā nō pie colūt nec btām spontanee re/ cognoscunt. ¶ Additur spontanee q̄z velint nolint. ipsam naturali

pietate veneranť et colūt quēad/
modū. de demonib⁹ ait Jacobus
ꝙ credūt et ɔtremiscūt. Dic p̄te
rea ꝙ ab initio et ante secula cre
ata sit hoc est p̄destinata causa fi
nis ⁊ affinis oim generationum
ꝙ debēt iō recognoscē et benedi
cere gen⁹ suū. imo regeneratiōis
initiū p⁹ xp̄m Dic ꝙ apud gene/
ratiōes seculoꝝ generatio p̄terit
et generatio aduenit. Ipsa v̄o est
terra ꝑmanens de q̄ veritas or/
ta est q̄ manet in eternuz. Dic ꝙ
nobis oibus affinis est velut in
om̄i genere affinitatis ista. quam
benedicūt et beatificāt oēs gene/
ratōes Est soror ab hūana spē.
est mater ex nr̄a p⁹ filiū regenera
tōe. Est cognata cū angelis ⁊ no
bis. ex silitudine intellectualis na
ture. Est vnū cor nobiscū. vna a/
nima. vn⁹ anim⁹ et vn⁹ spūs ex di
lectiōis obligatiōe. Dic ꝙ ꝑin
de fiduciā magnā habem⁹ adire
in oib⁹ nc̄itatib⁹ nostris. sue thro
nū pietatis Plane despicē nō p̄t
gen⁹ suū q̄ mater ē pietatis cui⁹
origo ꝓgredit̄ ex generis vnita/
te. Discipul⁹ Gratis ita dicere
desidero gratis affecto colē bene
dicere et p̄dicare btām et beatifi/
cādam ꝑ oēs generatiōes qꝛ fe/
cit ei dn̄s magna qui potēs est et
scm̄ nomen ei⁹

Sequitur altera parti/tio siue dialog⁹ de scō nomine dei. vbi de triplici noticia dei per notulas lxxij.

Prima notula

Magnificat aia mea dn̄m
quia fecit mihi magna q̄
potens ē et scm̄ nomē ei⁹
Magna sūt et magna nimis o
virgo beata. q̄ fecit in aiali por/
tione dn̄s ꝑ incarnatiōez sui. dnz
suꝑuenit spūsscūs in te fecūdans
nedū in mente sed in corꝑe. et vir
tus altissimi. obūbrabat tibi. tam
in corꝑe ꝑ extinctōem fomitis q̄z
in mente ꝑ infusiōem effectualem
nois sui vt experimentalr agno/
scēs. o sancta scāꝝ. qꝛ scm̄ nomen
eius. Scm̄ nomen. impollutū. in/
cōtaminatū ɔsecratū ɔfirmatuz.
sine terra sine cōcretōe materie. ⁊
ab om̄i ꝓrsus impuritate liberuz
et alienū. Scm̄ nomē illi⁹ q̄ dedit
filio tuo Jhu xp̄o nomen salus
Naz ideo Jesus. a deo et angelo
et hoie noiatus est. qꝛ saluū faci/
et ꝓplm̄ suuz a peccatis eoꝝ. ipso
dicente. qꝛ nemo venit ad prēz ni
si per me. Sed obsecrat te bea
tā. cui fecit magna qui potēs est.
obsecrat te pauꝑ exul et aduena
non abscondas O pulcerrima et
prudentissima feminaꝝ nomen i/
stud scm̄ filij tui qui fecit tibi ma
gna qui potēs ē. non sileas a me
neqꝫ taceas a me seruo tuo. ⁊ pu
ero tuo. Cupis glificari nomen i/
stud ꝑ te inde gliaris te btām di/
ci ꝑ oēs generatiōes. nō ꝓpter te
sed ꝓpter natū de te. hortaris cū
psalmista et dicis. Magnificate
dn̄m mecū et exaltem⁹ nomen ei⁹

in idipm. Consci⁹ est et testis me⁹ fidelis in celis dñs. qui tecū ē iaz non in vtero carnis carnaliter ꝫ spūaliter in vtero tā corpis qꝫ a/nime. Cōsci⁹ inqꝫ qz studiose me/ditata ē mens cogitare qđ et q̄le esset nomē scm̄ ei⁹. nō qđ est apđ se. qz nec possibile nec fas. istud mortalem inquirē. sed apđ crea/turam suā. imagine sua notatam et sui capacē. q̄re me creaē digna tus ē nō meo merito. Quid enim merēi potui p̄usqꝫ in eē fui? Scri pſit de dinis noib⁹ collaudator tu⁹ dionysi⁹ diuin⁹. O btā p oēs generatiōes. hebreoꝝ grecorum latinoꝝ. q oim generaſr nationū et linguarū. Scripſit et docuit p noia. ſ. dei sumunt ex triplici via seu ꝺsideratiōe. Via cālitatis'. et symbolice ſilitudinis ex sensibili/b⁹. Via supeminētie ex intelligi/bilib⁹ Via abnegatiōis p super/mentales excessus. Dic obsecro mihi. dic benedicta inter oēs mu/lieres. Dic vbi pascat. vbi cubet dilect⁹ tuus iste ex dilecto, dilect⁹ amic⁹ tu⁹. dilectus et amic⁹ per a/mozē. Trahe me coraz te. p⁹ eum in odozē vnguētoꝝ suoꝝ simul et tuorū. qm̄ oia sua tua sūt. tibi nūc est oia in oib⁹ q̄ cubat et pascitur in lectulo floridо mētis tue. et tu in secreto cubili maiestatis sue a/pud prēm qui fontale principiuz est toti⁹ diuine maiestatl. Ibi p̄fecto dom⁹ mr̄is sue Ibi cubiculum genitricis sue. Ibi p⁹ deosculatio nē scām et pudicam docet te. Do ce tu me que nec ipm. nec te igno ras. doce p̄cor qđz q̄le sit nomē scm̄ ei⁹. Doce si sufficienē modos cognitiōis explicuit paul⁹ consci⁹ verborū q̄ nō licz hōi loqui. q̄ ex te muliere dicit ipm factuz sub le/ge. Muliere siquidē illa q̄ fas ha/bet dicere. Ego, mater pulcre dilectiōis. cū ceteris in laudē sapi entie positis. tibi per ecclesiam an thonomatice et emphasice lauda biliter attributis. Doce q̄so suffi ciēter. ſ. et ad plenū nomē dei quē admodū ab eo sit expositū cū ait Videm⁹ nē p speculū et i enigma te tūc āt facie ad faciē. Ecce ꝓpli cē inuenio nois sci dei ognitiōez specularē. enigmaticā et facialez Prima et scđa nobis hic cōcedū tur et nūc. tertia tūc in re. nūc in spe sola pstatur. Doce si scā peto si scā requiro que q qualis sit hec triplex ognitio. Audiaz q̄đ loq̄/tur in me dñs. p spm̄ sapiētie sue et tue. sue per essentiā. et tue per gratiam singularem. Semel loq̄/tur de⁹. et id ipm non repetit. Ha bes legem et pphetas. interroga diligenter eos et dicent tibi. Fiat ita. Sed assit spiritus tuus bon⁹ interroganti Assit et audienti ne vel stulte et indigne interroget. ne responsiones deniqꝫ datas auribus surdis accipiat. sed obe/diat spūi totiens incalcanti Qui habet aures audiendi audiat.

Nõ sic cor icrassatũ nec ocli mẽtl. ceci. Audiã videã et intelligã ꝑ disciplinã scꝑture dicẽtis .ꝑ os ꝓ phetaꝝ. phoꝝ et theologoꝝ. q̃/ admodũ noticia dei que ẽ nomẽ suũ multiplicit̃ acq̃ritur. quo ma/ xime nũc intelligẽ. resonãs illud apli v̄bum. Videm⁹ nũc ꝑ specu lũ in enigmate tũc autẽ facie ad faciẽ. Et qꝛ ꝓponit visiõis verbũ questio est si oĩs de deo cognitio sit visio. cũ visio quelibet videat̃ esse cognitio. ⁊ intuitiua cognitio Multa v̄o sũt noia de deo q̃ non significãt ĩtuitiuã cognitõem Est ergo primũ inq̃sitiõe dignissimũ q̃d sit intuitiua ɔgnitio siue visio

Cognitio intuitiua

Cognitio intuitiua licet appro prieť visui vel oculo corꝑali. nihi lomin⁹ extẽdit se ad oẽs sens⁹ cor porales q̃nq̃. imo ad oẽm vim ꝑceptiuã Põt aũt describi cogni tio intuitiua. q̃ est simplex et ĩme/ diata cognitio rei scd̃m obiecta/ lẽ directam immutatiõez in se vel in ꝓpria sua specie. Patet descri/ ptio qꝛ ɔuenit oĩ et soli cognitõi intuitiue. Differt a ɔplexis. et me diatis ɔgnitiõib⁹ reꝝ. que nõ cau sant̃ scd̃m obiectalẽ et directã im mutatiõem in se vel in ꝓpria sua specie. q̃les sũt ɔgnitiões abstra cte ɔplexe. vel incõplexe q̃ fiũt ꝑ alienas spẽs ĩ imaginatõe vl̃ rõe reb⁹ absentib⁹ seu nõ existẽtib⁹

Videť aũt q̃ cognitio intuitiua sic descripta sit idem qd̃ experien tia vl̃ experimẽtal̃ ꝑceptio. seu no ticia Possz h̃ nũerari ꝑ singulos sens⁹. Sed ẽ dubitatio si cognitõ debeat dici imediata et intuitiua q̃ fit ꝑ ꝓpriam spẽm derelictaz in sensu. deficiente vel absente obie/ cto Qualiter em̃ diceť cognitio immediata de re. dũ nc̃ario req̃ri tur media spẽs? Qũo ꝑterea dice tur exꝑimentalis cognitio de re que absens ẽ vel q̃ nullo modo ẽ? Oportet h̃ ꝓpť ɔcordãtiã docto rũ de cognitiõe intuitiua et ĩme/ diata ɔquirere. que ɔgnitõ diceť et q̃re dicať imediata. Periñ ve/ nit ad cognoscendũ q̃ et q̃lis. et q̃t modis visio intuitiua noietur. Inuenim⁹ aũt q̃druplex medium in ɔgnitiõe vnũ eleuãs. alteꝝ cõ/ tẽperãs. alterũ adducẽs. alid̃ cõ iũgens Exẽplũ in ostensiõe colo/ ris. primo req̃rit̃ lumen mediũ. e/ leuãs potẽtiam visiuã et ponens colores in esse spũali. visibili ⁊ di aphano seu perspicuo. Hoc autẽ mediũ nõ impedit q̃n ɔgnitio co loris dicať immediata. Est scd̃m mediũ ɔtẽperans obiectũ visibi/ bile. oculo corꝑali vt seruetur ar monia ɔueniens oculo vt nõ ab excessu visibilis destruať Ne pre/ terea peruiũ ⁊ ꝑspicuũ nimia radi atiõe ꝓportiõez excedat ad ocu/ lum. Sed nec tale mediũ ꝓhibet ɔgnitiõem imediatã dici et intui/ tiuam. Quid est mediũ tale nisi ꝓ portio ɔplexiõis organi vidẽtis Est mediũ tertiũ deducẽs obie/ ctum ad oculum. qꝛ sensibile posi

tum supra sensum non facit sensa
tiõem scõm aristotelẽ et experien
tiam Propterea nõe est spẽs esse
medias q̃ deducũt p̃ mediũ oue
niens in contẽperatã rem sensibi
lem ad ꝓriũ sensum suũ Discur
re per oẽs et singulos sensus. et
ita videbis. Sed nec obstat tale
mediũ q̃n cognitio sit immedia/
ta et intuitiua Alioq̃n nulla talis
essz in sensu de rebus ad extra ni
si q̃ sit de spẽb⁹ et actib⁹ ad intra
de intelligibilib⁹. vbi bene reperi
tur aliqua res. immediate ogno/
sci per essentiam suã nulla specie
mediante. sed actu distincto a re:
Est quartũ mediũ cõiũgẽs obie
ctũ cũ potentia Vocat ãt hmõi
mediũ actus quo res intuitiue vi
detur forte etiã habit⁹ infusus vl̃
acquisitus põt dici tale mediuz
nisi melius referat ad mediũ ele/
uans Certũ est aũt q̃ nec mediũ
tale. diungẽs potentiã cuz obie/
cto. reddit cognitionem dici me/
diatã. et nõ intuitiuam. vel experi
mentatiuã. Alioquin nulla crea/
tura habẽt immediatam cogniti/
onem q̃z sol⁹ deus est sua cognitõ
actualis scõm articulũ parisien q̃
veritatem. Remanet tñ ex p̃dict.
satis apertis. difficultas p̃dicta
si res possit dici videri intuitiue q̃
experimentaliter dum non est vel
absens ẽ Doctrina cõis artistaꝝ
tempore meo non habebat incõ/
uenientem hanc positionem. q̃n
sol absens a nostro emisperio vi/
deretur intuitiuè per lumen suum
in aurora. quin sonus audiretur
dum non erat. Ita de reliq̃s sensi
bus exquo spẽs simplex et ꝓpria
erat pñs. quasi deducens obie/
ctum ad potentiã Notanter ad/
dim⁹ ad spẽm. q̃ sit simplex et ꝓ/
pria. ne cogamur concedere no/
ticias sensus cõis. et imaginatio/
nis et rationis de rebus ad ex/
tra esse intuitiuas Est doctor v/
nus q̃ ponit mediã noticiam. inẽ
intuitiuam et abstractionem sim/
plicem. dicens in casu nostro q̃
noticia que presente obiecto et
causãte spẽm. scilicet in oculo dice
batur intuitiua. desinebat autem
esse intuitiua. i. vertebatur in ab/
stractiuam. corrupto seu absente
obiecto. Nihilomin⁹ positio p̃
probabilis est. que non deputat
incõueniens. q̃ res videatur intu
itiue dum non est. Patet in deo. q̃
omnia ista que non sunt intuetur
Similiter et beati in eo. imo et ꝓ
phetica visio de absentibus in
suo lumine magis dicenda videẽ
intuitiua q̃z abstractiua. sicut q̃ in
angelorum cognitiõe. per innatas a creatione species vel rece/
ptas Duget vero difficultatez
hanc consideratio perspectiuoꝝ
dicentium visionem non fieri. nisi
sub euersa piramide cuius basis ẽ
in re visa et pũct⁹ aspidis in ocko
Rursus determinat decretalis be/
nedicti. q̃ beatitudo formalis cõ

sistit in duob⁹ actib⁹. qui sunt visio ⁊ fruitio. sed addit ꝙ obiectalis beatitudo est ipse deus. Ponatur ergo ꝑ possibile vel impossibile ꝙ sbtrahēte se deo in rōe obiectali ꝙ̄admodū libere p̄t. maneant illi duo actus visio et fruitio. nunq̄d dicetur iste prim⁹ beatus. etiā. nūc beatus formaliter ⁊ intuitiue? Augetur amplius si cōsiderem⁹ oēm creaturam. q̄ ꝯpat̄ ad deum in rōe vestigij vel imaginis. tanq̄ in rōe speciei represētātis deum q̄ per analogiam. sed non min⁹ q̄ radius. q̄ lumen sol ꝯpetur ad solem licet non sit eiusdem sbe cuz sole. Videns igitur creaturas. et intelligens. i. int⁹ legens habitudines hmōi imaginis et vestigij in triplici genē cause efficientis formalis exēplātis. et finis. nedum intelliget inuisibilia dei per ea que facta sūt. iuxta verbum sapientis et apl̄i. sed habebit notitiam intuitiuam de d̄o non minus immediatam et ꝓpriā q̄ habeat oculus de suo obiecto puta de sole per lumen suū viso. Hoc nullus videtur concessisse. imo damnatus est articul⁹. ꝙ deus hic immediate per essentiam videatur. Et si non immediate. ergo nec intuitiue. Addamus ad difficultatem et contra articulum quia existente homine in prospectu dicimus ꝙ homo videtur. constat tamen ꝙ oculus corporalis non attingit ad substantiam hominis sicut nec ali⁹ quiuis sensus Oportz ergo ꝙ referatur ad visiōem intellect⁹ visio substantie hominis vel essētie sue Ac ꝓinde ponunt aliqui ꝙ obiectum intellectus naturaliter. et pro statu p̄nti est quidditas rerum naturaliū. habita per abstractionem intelligentie vel intellect⁹ agentis ex fantasmatib⁹. Nūq̄d ergo agentis hec intellectualis cognitio dicet̄ intuitiua? Procedam⁹ vltra. ꝙ si requirit̄ et sufficit talis abstractio hic nos non plus cognoscim⁹ substantias seu quidditates rerū materialiū q̄ dei quidditatem. nec pl⁹ aiam nostram q̄ angelicam naturā. imo breuiter nihil intelligim⁹ intuitiue et exp̄imentalr de reb⁹ nisi sola accidentia. nec iā ꝑ intellectū vt intellect⁹ est. sed ꝓut influit in sens⁹ exteriores. per se vel ꝑ vires ꝓprias. si ponunt̄ substātialr ab eo distincte Sz neq̄ poterit haberi cognitio simplex et imediata et absoluta cuiuscūq̄ differētie sbalis imo nec differētijs accidētiū. qd̄ ꝯcedit vn⁹ doctor Quid p̄terea si ꝯcesserim⁹ cū Aug⁹. ꝙ nō possum⁹ hic habere cognitiōez sincerā de rebus. nisi de luce diuina nunquid oportebit ꝙ in omi cognitione veritatl. presertim sincere cognoscat̄ lux diuina saltim in suo lūie sicut ꝯgnoscit̄ sol in oi visiōe corpali colore ꝑ irradiatiōem lucis a lūis sol. et ita redibit ꝙ de⁹

hic intuitiue videt. Deniq; supest exponendū quid aptius intelligit dū ait Videm⁹ nūc p speculū in enigmate. tunc aūt facie ad faciē q̄ sit differētia inter istas tres visiones. Difficultates iste sunt diu mihi multūq; q̄site. sed nec satis apparet exitus nisi p noīm distinctiōem q̄ noīa cū sint ad placitū si per ea constet de reb⁹ et sententijs satis dz esset inquirentibus veritatem maxime p disciplinam et doctrinā sed nō satis ad experientiam. Possum⁹ itaq; de noticia intuitiua loqui generaliē. magis ꝓprie. loqui ꝓprijssime. Diffinitionē p̄scriptam. de noticia intuitiua loquēdo scz ꝓut visio et intuitio se extendit ad oēm vim ꝑceptiuā sui obiecti simplr q̄ immediate vt dicim⁹ vide quō hoc sonat quō redolet quō sapit. Sic dz de intelligente hec dicim⁹ q̄ bene sentit. Et inde venit sentētia generaliter Oīs ꝑceptio obiecti simplex q̄ immediata p̄t appellari intuitiua siue obiectū sit realiter p̄s in se siue p suam speciem tantūmodo: ipso destructo vel absente quemadmodum solet dici q̄ oculus videt et auris audit res aliquas iam destructas vel ablatas. propter species colorū vel sonorum que remanent in exteriori sensu. sicut pretactum est. Aut si miraculose visio causaretur a deo in oculo vel ab obiecto causata seruare tur. Cadent etiam hic exempla de coloribus qui videntur alij q̄ sint vt in iride et in nubibus et in vitris suppositis obiectis et oculo linea recta visuali. Magis ꝓpe nominatur intuitiua noticia. que fit obiecto p̄sente. et actualiter. immutante per se vel per suam speciē immediate. Exemplū omune est in sensibus exterioribus p differentiam ad interiores. Ꝓprijssime vero noīatur intuitiua cognitio q̄ causatur ex obiecto per se ipsam et essentiā. scz absq; specie media. Sicut em̄ deus intuetur se ipsum sic angeli cognoscunt essentias suas. licet per actum superadditum. Sic cognoscimus nostros actus interiores. sic percipimus immutationes passionum per ipsasmet passiones actualiē immutantes sine specie media. licet non sine actu ꝑceptiuo medio. quoniam hoc ꝓpriū est soli deo. q̄ fit sua perceptio. Elicimus ex premissis q̄ omnis noticia ꝓprijssime intuitiua. ac p̄ma de noticia que habetur per deuotiōem. et vniōem mentis ad deū nequaq; fit aut fieri p̄t sine cognitōe p̄uia vel comite scōz Qui cennā aut ex perceptione tali cōsurgit. Alioquin in plantis. et in inanimatis poneretur delectatio Sed et vt cum p̄bica rōe loquinos pateat. Fundemus istud dictum per aliquas veritates.

Dans formā dat ɔsequētia ad formā Ista ē pbi et experiētie. cō seq̄ns vero ad oēm formā. tā naturalem q̄z realē q̄z intentionalez q̄z spūalem. ponit̄ esse coaptatio vel inclinatio vel appetit⁹ vel affectus spōtane⁹ et suauis. aut volūtas tēdēs in finē suū. Quisq̄s sit iste finis ꝓxim⁹ mediat⁹ vel vltim⁹. Ceterꝝ ne multitudo noim nos impediat appellam⁹ ɔseq̄ns illud ad oēm formā. noie amorl. de quo augl. Amor meus pond⁹ In illo feroꝛ q̄cunq̄z feroꝛ Est āt in omī re pōdus suū. Oia em̄ in numero. pōdere et mensura formata sūt de q̄ Jerothe⁹ referēte dionysio ɔposuit hymnos amatorios Ceterū de mltiplici amoē dei sparso ꝑ creaturas de quo boetius O felix hoim gen⁹. si vestros animos amoꝛ quo celū regitur regat. Et diuin⁹ Ignatius amoꝛe igne⁹ Amoꝛ inq̄t mens crucifix⁹ est. de quo amoꝛe puellule martyres gl̄iate sūt inter tormenta. noiatim Agnes et felicula cū ceteris. Ecce inquit felicula sicut cepi videre amatoꝛē meum xp̄m in quo amoꝛ meus fixus est Unde d̄r affectio Cōcludit̄ statim ꝙ amoꝛ vel affectō aīalis. rationalis et intellectualis nō causatur sine cōgnitione p̄uia comite et ɔsequēte. Omittam⁹ interea de amoꝛe vel affectu rerū inaīataꝝ. qui vtiq̄z amoꝛ vel appetit⁹ ɔsequit̄ formaz naturalē ipsoruz ad loca sua tāq̄z fines sue ɔseruatiōis sicut ignis causās ignē. dat formā suā cū inclinatiōe ad locū suū sursū. in q̄ q̄etat̄. si est. mouet̄ aūt si nō est. impedimēto cessante Restringam⁹ ad amoꝛē t̄plicē q̄ ꝓposito nr̄o ɔgruit vt oñdam⁹ ꝙ de⁹ ꝑ amoꝛē cognosci nō p̄t sine ɔgnitōe p̄uia et comite. Sic perinde palā fiet. q̄ sit et q̄lis ɔgnitio ꝑ amoꝛē. ꝑ experimētalez ei⁹ noticiā. ⁊ q̄liter intuitiua dici p̄t. Itaq̄z ꝑceptio amoris vel affcualis vel expimētalis ē ꝓprijssime intuitiua nō q̄dem sꝑ de re dilcā ꝫ de ipso amoꝛis actu vel affectu q̄ tendit̄ in dilectū Sistat h̄ oro deuota mēs. et attēdat q̄d intendit hec veritas oñdere. Dicit em̄ duo Unū ꝙ amoꝛ vel affect⁹ sētitur intuitiue. vel experimentaliter ꝓprie et per essentiam et hoc tertio dicim⁹ nisi se coniungat amanti immediate per essentiam suam. et non per alienam speciem non tamen sine actu cognitionis medie inter amantem et amatuz quantūlibet amatuz sit essentialiter presens amanti. Capiamus exemplum primitus de tertio in diuinis et in beatis Itaq̄z deus pater non produxit spirituz. nisi prius origine produxerit verbū q̄d in forma dei est scd̄m aplm. Porro generādo et cōmunicando verbo formam. dat consequētia ad formam. Quid autem consequentius ad formam est.

nisi q̄ inclinet et afficiat ad suuz
p̄ncipiū. et locū generatōis scilz.
quēadmodū exp̄imur i generati-
one naturali ignis vel alioꝝ. q̄b⁹
p⁹ mensurā numerū et formam.
dat pōdus amoris naturalis ad
locū suū. et hec q̄dē materialit in
immaterialib⁹. in spūalib⁹ spūalr
sicut in angelis. sic in aia rationa-
li imo sicut altiori longe mō in v̄-
bo dino. qd̄ ex forma diuinal pr̄-
nitat. sibi cōicata ɔseq̄nt iclinat
afficit et inamorat. et zelat p a-
morē suū spiratū. q̄ spūsscūs ē re-
dire ad prēm circulo ɔpletissimo
vbi nō differt alpha et o p̄ncipiū
et finis. Et hec circulatio in et̄nū
est. fuit et erit. sicut pr̄ et̄nalit dat
formā suā filio ꝛ ɔseq̄nt eādē vim
spiratiuaz cōicat filio p q̄m vim
spirat ɔcordit spūsscūs. amor v-
triusq̄z Redeam⁹ sup alia duo
dicta. Primū et scd̄m Itaq̄z z^m
dc̄m' ē q̄ tal noticia nō sp ē intui
tiua vel ꝓprie exp̄imētalis rei di
lecte Rō manifesta ē qꝛ nō sēp est
noticia talis simplex et imediata
p obiectalem et immediatam no-
tionem rei dilecte sicut supponit
et crebro videm⁹ Primū vero sta
tim perspicuū est intuenti descri-
ptiōem noticie intuitiue et experi
mentalis ꝓprie dc̄e. Nihil em̄ ma
gis imediate. et simplr et p essen
tiam et p obiectalez actu p̄ntiaz
sentit q̄z amor intim⁹ vel affectus
sit iste intellectual. sit sensualis. sit
de. re p̄nte vel absente. vel nō exi-
stēte Tollat attn̄ calūnia sup hec
q̄ d̄r de absentia rei dilecte vl nō
exn̄tia ei⁹ Et dicam⁹ cū ph̄is et
theologis subtilissimis. qd̄ om̄is
res creata habet triplex esse. q̄ꝝ
qd̄libz p̄t dici presēs suo modo.
Habet esse in arte diuina. nec q̄le
cūq̄z esse sed diuinū et vitale. qd̄
factū in ip̄o scz verbo vita erat.
Et qualis vita? Nimiꝝ illa q̄ est
lux vera q̄ illuminat oēm hoiem
veniētem in hūc mūdum Siq̄dē
om̄is creatura est in deo creatrix
essentia. Habet scd̄m esse in intel
ligentia angelica s̄m sapiētiam
quam effudit deus super omnia
opa. sua q̄ ab initio creata est im
mediate. angelice postmodū de
multis. hoc esse cōicatum est om-
nibus in prima creatiōe et in cō-
seq̄nti in omniū hoim illuminati-
one et plus et minus clarius et
obscurius Habet tertium esse om
nis creatura in ꝓprio genere seu
materiali seu spūali Coaptemus
distinctiōem triplicis huius esse
ad rem nrām et dicamus q̄ nul-
la res amari potest vniuersaliter
loquendo/nisi presens sit amanti.
altero triū modoꝝ p̄cedētium. q̄
referunt ad duos. s. ad modum
p̄ntie essentialis in ꝓprio genere.
vel ad modum presentie intentio-
nalis seu formalis in sua cogniti
one. Unde de⁹ si per impossibile
non cognosceret creaturas ip̄e
nō diligeret eas qꝛ in principio
qd̄ est verbū creauit oia. portās

oia ꝟbo virtutis sue. Silr in an/
gelis. amor nō esset ad alia a se.
imo nec ad se nisi tale qđ amat̄ ⁊
pñs esset essentialit̄ vel intētiona
lit̄ diligēti vel cognoscēti. Obijce
ret aliq̄s ꝙ insensibilia feruntur
pōdere suo ad loca sua. nec tñ i/
sta ꝯgnoscūt Rñsuz est p̄us ꝙ ha
bent naturalē formaz suā in se ip
sis. cui data est et imp̄ssa talis in
clinatio ꝯsequēs formā. Uñ nec
hz ꝓ incōueniēti. doctor vn⁹ to/
tus seraphic⁹ ꝯcedē. ꝙ in om̄i re
sit imp̄ssus. q̄daz mot⁹ cognitio/
nis naturalis dirigētis quodam
suaui impetu rē quālibet in suū fi
nē sicut ⁊ in angelis sicut ⁊ in hōi/
bus sicut in aialib⁹ ꝑ cognitiōez
sup̄additaz. q̄i formalē et accidē
talē Sic in eisdem quēadmodū
in ceteris. imp̄ssa ē forma essenti
alis. q̄ spōtanee in brutis. libere
in intellectualib⁹ dirigit in ꝓpriū
finē Uerē ꝙ libertas vt arbitra
ria est nō sp̄ ꝯformat̄ et inde ꝓce
dit pcc̄z qđ corrūpit modū spēz
et ordinē debitos addi ꝑ habit⁹
et act⁹ virtuosos ad libertatē na
turalē. q̄ licet sp̄ in se virgo sit et
pulcra. etiā in demonib⁹ violari
nō possit in essentia sua. p̄cipitat̄
tñ a dño suo ꝑ inobediētiaz arbi
trarie libertatis. vt non exerceat
naturale dñium suū et quo p̄di/
ta est dñij. Qua in re cecinit nr̄a
tympanistria disp̄sit sup̄bos mē
te cordis sui. Deponēs potētes
de sede naturalis sui dñij. nō per
suā. ꝫ ꝑ subditorū rebellionē. Cō
sonat p̄missis descriptio diony/
sij de regno dei. Regnuz inq̄t est
oīs finis et ordinis et legis ⁊ or
nat⁹ distributio. vbi ꝑ totū orna
tū. scđm expositores accipit̄ incli
natio naturaliter indita cuilibet
creature vt obediat suauiter crea
tori Juxta illud sapiētis a ph̄ia
deductū apđ boetiū. Q̄ sapien/
tia attingit a fine vsq̄z ad finem
fortit̄. et disponit oīa suauit̄ Tē/
pus ē et locus ex p̄missis soluere
difficultates p̄tactas circa ꝯgni/
tiōem nois dei intuitiuā. exp̄imē
talez et effectualē. sicut orat ecc̄ia
in orōe pñtis dñice. De⁹ ꝟtutum
cui⁹ ē totū qđ est optimū insere
pectorib⁹ nr̄is amorē tui nois ꝛc.
Presupponēdo q̄d sit noticia itui
tiua cōiter dc̄a. q̄d ꝓprie. q̄d ꝓprijs
sime. Rurs⁹ q̄d sit amor vel affect⁹
et vñ oriat̄. et quēadmodū affc̄s
oīs exp̄imētalr ꝯgnoscat̄. colli/
gat se mēs hūilis ⁊ videat q̄t cō
curr̄t ad visiōez glie ꝯsūmatā. vt
de his q̄ certa fide credim⁹. et ex
alijs q̄ q̄tidiana nos docet expe/
riētia citi⁹ attingam⁹ ea q̄ medi/
ant inter cognitionem naturalez
vie. ⁊ supernaturalem glorie. Il/
la ꝟo sūt q̄ proueniunt. hic nobis
per grās spiritales sup̄naturalit̄
immissas. prout vnicuiq̄z diuidit
deus mensuram fidei. donorū q̄z
suoꝝ Ista sūt specula. iste species
iste forme. iste theophanie. iste ca
ligines lucidissime. ista silētia sub

quib⁹ et in quib⁹ speculat̄ a nobis
hic et nūc de⁹. Cōcurrit ad visio/
nē glie lumen q̄druplex scz lumen
potētiale. habituale. obiectale et
actuale. Lumen potētiale est ipsa
met aia rationalis. Remanet em̄
sp̄ naturale lumen ei⁹ et substerni
tur tā gr̄e q̄z glie q̄cquid sit de a/
lijs lūinib⁹ naturalit̄ adq̄sitis in
actu vel habitu. Porro lumen ha
bituale. p̄cipuū et principale vo/
cat̄ lumen glie corrn̄dens. lumini
gr̄e in via. differēs ab ea p̄ esse cō
sūmatū quēadmodū doctrina cō
munis docet de habitu caritatis
q̄ manet idē in patria q̄ nō exci/
dit scd̄m apl̄m. Ceterꝝ lumen ob/
iectale est ipse de⁹. se pn̄tans in ob
iectali rōe. nulla specie mediante.
Ꝓterea d̄r videri facie ad faciez
et sicut est. et oculo ad oculū. De/
niq̄z lumē actuale ponit̄ in actib⁹
intellect⁹ et volūtatis qui sūt vi/
sio et fruitio Juxta det̄miatiōem
extrauagātis bn̄dicti Corrn̄dēt
āt visiōi et fruitioni actualib⁹ tres
habit⁹ succedētes habitib⁹. fidei
spei et caritatis in via. q̄s tres do
tes appellam⁹. aie. xp̄o despōsate
matrimonio p̄ gl̄iam ꝯsummato
Quāuis ab aliquib⁹ ponant̄ do/
tes. ipsi actus. visiōis ⁊ fruitionis
sub q̄b⁹ includit̄ act⁹ qui d̄r tentio
succedēs spei vie et p̄ approp̄atio
nem fruitio noiat̄. si distinguam⁹
dilectiōem a tentiōe. vel etiā frui/
tiōe stricte sūpta. q̄ delectationi
ꝓria ē. Sicut in via ponit̄ in acti
bus et habitib⁹ gratuitis q̄dam
t̄nitas v̄tutū theologicaꝝ. similr
ponūtur suo mō in btitudine t̄ni
tas dotū in vnitate luminis glie
Hec aūt vnitas in t̄nitate. et tri/
nitas in vnitate vocat̄ btitudo
formalis. Si in habitib⁹. habitu/
alis. actualis si in actib⁹ Sed ob
iectalis dei repn̄tatio. facialis ap
pellat̄ obiectalis btitudo. Ha
beat̄ q̄so pre manib⁹ vt ita loq̄r
pn̄s distinctio de duplici btitudi
ne obiectali. s. ⁊ formali. qr facit
ad intellectū et cōcordātiaz do/
ctoꝝ p̄cedētiū tp̄s decretal̄ Rur
sum aduertat vnusq̄sq̄z q̄ memo
rie nō abstrahit̄ btitudo formal̄
in p̄dicta decretali. qm̄ memoria
nō facit spālez potētiaz distinctā
ꝯtra intellectū in assignatiōe ha/
bituū v̄tuosoꝝ vel actuū. sic̄ nec
vis irascibilis ꝯtra ꝯcupiscibilez
ponit numeꝝ. Applicem⁹ sermo/
nē de h̄ q̄druplici lūie btifico. ad
q̄druplex lumē qd̄ ꝯcurrit ad cō
tēplatiōem vie. dicētes q̄ ex p̄te
lūis naturalis in se nō est varia/
tio h̄ et ibi. sicut nec ip̄a aie natu/
ra essētialr diuersa ē p̄sertiz i ea/
dē aia q̄cq̄d sit d̄ p̄fc̄one eēntiaꝝ
diuersaꝝ aiaꝝ put sonare videt̄
articulus Q̄ anima christi nō sit
perfectior anima iude. error. Di
camus de habitu gratie ad habi
tum glorie. q̄ differunt penes
imperfectum et consummatum. si/
militer ⁊ act⁹ eius. Et ita de actu
et habitu charitatis posset dici.

Sed de habitib⁹ et actib⁹ fideiq spei longe aliter qz in visione et fruitiõe patrie. Et h ꝓpter tertiũ lumen qđ noiam⁹ obiectale qđ ẽ ipsemet de⁹ in se visus. Sicut ergo deficit hic in via. tertiũ illđ lumen obiectale non đoez in se qm̃ vbiqz est sed in rõe obiecti. clare et nude et immediate in se visi. sic deficit et differt visioq tentio vie a visiõe et tentiõe patrie ¶ Nomen insup dei q̃ se noiat et manifestat in celo a noib⁹ q̃bus in terra nominat. Quo sup scõ noie recipe q̃ sequũtur. ¶ Scm̃ đr dei nomẽ a scitate qua dion̄. describẽs ait Scitas est ab oñi inq̃natiõe. libera et pfectissima et incõtaminatissima puritas. Grece em̃ noiatur agyos scm̃ ab a qđ est sine et gekra Põt aũt hec pticula ostrui p se subintellecto x̃bo qđ nomen dei est vel dicitur vel eminet scm̃ Potest nihilomin⁹ hec sententia pendẽ. seu cozrñdere ad p̃cedentem vt dicat maria. q̃ scm̃ nomẽ dei fecit sibi magna. Siq̃dez ois cognitio dei. sicut ẽ fides vel itelligentia recte vocat nomẽ dei. Cõstat aũt q̃ p fidem et assensũ datum verbis angeli virgo cõcepit filiũ dei. Fecit te g⁹ btãm. q̃ credidisti fecit magnã. nomen scm̃ dei Docent sacramenta. qz magna sit in noie dñi virt⁹ eius Aut certe nomen hoc in filib⁹ accipit ꝓ noiato qđ est de⁹. Scm̃ nomẽ dei est. i. ofirmatũ p oẽm creaturam. maxime intellectualem. quaz nulla subsisteret. nisi causa q̃ dedit eẽ influeret Hinc canit Ambrosius Rerũ de⁹ tenax vigor immotus in te pmanens. Et facit h ad p̃cedẽtem intellectũ de magna virtute nois dei. Scm̃ est nomẽ dei qz scificatũ. i. osecratũ et dedicatum est in electis dei ad ei⁹ gl̃iam. laudem et obsequiũ Sci eritis quia ego sãct⁹ sum dicit dñs Scm̃ est nomen dei qz sanctificatũ legib⁹ eternis. qđ nephas ẽ violari Clamãt seraphin. scs. scs. scs. ad insinuatiõez trinitatis psonaz. iũgebant ad ter scs nomen h. dñe de⁹ sabaoth qz trinitas ẽ in psonis. vnitas ẽ in essentia. cui⁹ opa participãt triplr imitatione interne scitatis et eterne. ¶ Nomen dei vni cũ ẽ sibi soli cognitũ ꝓterea non potuit ab aliq̃ alio a se iponi vel effari. plene et ꝓprie qz naturaz suam cũ suis ꝓprietatib⁹ sol⁹ opre/hẽdit. Dicit hinc inhabitare lucẽ inaccessibilẽ. necnõ ineffabilis et innominabilis esse laudatur.

Nomen dei datũ est christo. qđ est super omne nomen. sic ad p/prietatem reducendo factum est per incarnatiõem. vt esset homo deus. et deus homo. per communicationem idiomatum et noim

¶ Nomen dei singulariter inter puras creaturas. eminet in maria q̃ illuminans vel illuminata p inẽpretationẽ nominat et dña

Nomen dei sūptum a creaturis. sic est oimodū. ꝙ ab oi creatura vsq; ad infimā p̄t sumi noticia quedam rei et inde nomen q̄ cognoscat̄. imponi et formari. Rō quia q̄libet est vestigiū. vel imago trinitatis. scd̄m tria appropriata et secundū triplex gen⁹ cause efficiētis exēplaris et finalis. De⁹ sicut p̄t noiari scd̄m suas creaturas. sic p̄t ab hoīe q̄ creatura antonomatice mūdi d̄r. participās cuz om̄i creatura videri et intelligi. nūc. ꝑ speculū et in enigmate verba sūt apl̄i. Deus in suis. et ex suis creaturis. p̄t dici intuitiue videri. sic̄ visio intuitiua largissime sūatur. primo ꝓut generalr̄. ois ꝑceptio obiecti simplex. ec̄ imediata d̄r intuitiua. siue obiectū sit realit̄ p̄ns in se siue ꝑ suā spēm seu sil̄itudinē tātūmodo. Constat em̄ ꝙ ois res. siue extra aiaz siue intra gerē sil̄itudinez dei. Potest em̄ hō intelligēs. i. int⁹ legēs et credens ferri in noticiā obiecti cui⁹ ē hec sil̄itudo vestigiū. spēs. vel imago Sec⁹ de brutis et hebetib⁹. q̄ deum et cui⁹ signa et verba. voces ⁊ spēs et specula nō assumunt nisi vt sūt res q̄dam ad aliud nō relate. De⁹ experimētaliter cognosci p̄t aut percipi a creatura mundi viatrice. et si nō in se tn̄ in sua obiectali rōe. vel imagine seu similitudine. tā extra q̄z intra. Sequit̄ ex p̄cedēti. iūcto corrolario vno q̄ dictū ē. oēm noticiā ꝓprie intuitiuā esse experimētalē et ecōtra Deductio patebit infra in tractatu de mēte cordis Sil̄r diffinitio sapiētie. q̄ sup̄muz locū tenet in noibus dei ꝓ statu vie quā ita descripsit dionys⁹. Sapiētia ē diuinissima dei cognitio que est per ignorātiam cognita. scd̄m vnitionē supeminētez. qn̄ mēs ab alijs recedens postea etiā se ip̄am dimittēs. vnita est sup̄splēdētib⁹ radijs inscrutabili et ꝓfūdo sapiētie lūie illūinata. De⁹ si neget̄ h̄ cognosci exp̄imentalr̄ vel intuitiue. vel etiā q̄dditatiue vt qr̄ nescim⁹ h̄ de deo q̄d est. sed q̄d nō est. q̄a cognoscit̄ ꝑ ignorātiaz vt dicit diffinitio nūc iducta. oportet ad ꝯcordiā dictoꝝ sāctoꝝ nostris vti distinctiōib⁹. q̄ rōbiliter ab vt̄sq; p̄nt admitti Una iā posita ē de noticia mediata et imediata. Altera sil̄r inducta ē de noticia ituitiua q̄ rōbilior apparebit si cōsideremus ꝯseq̄ntias istas ⁊ sil̄es n̄ valē. Hec res ē intellecta. ergo hec res ē. Hec res ē imaginata ergo ē. Hec res ē ituitiue visa ꝑ suā spēm g⁹ ē sic̄ nec ista. hec res ē cognita a deo intuitiue per suā essētiaz ergo ista res ē demōstrata re. q̄ est solū possibilis. nec fuit. nec erit Tertia distinctio ē de q̄dditatiua cognitiōe rei Cognoscit̄ itaq; res. vno mō scd̄m q̄d nois sicut chimera cognoscit̄ quia scimus quid hoc nomen significat. scilicet chimera.

Scdo dr res ɔgnosci q̄ddita tiue. qñ scit̄ qr tal' res ē actu aut sub q̄daz generalitate ɔgnoscun tur alique sue ꝓprietates et cause Si nō admittit̄ h mēbrū distin/ ctōis. vix relinquet̄ aliq̄ cognitio q̄dditatiua de reb' etiā creatis ⁊ visibilib' Tertio mō ꝓprijssime q̄d est de re scit̄. duz ipsa cogno/ scit̄ ꝑ suā cām ꝓximā et totalem Sic em̄ intelligit̄ illud ph̄i. Scire est rem ꝑ cām cognoscē. et qm̄ il/ lius est causa. ꝛc. Cognoscimus hic q̄d est de' duobis p̄mis mo/ dis. Terti' vel est ꝓpri' deo soli vl' cōicat' beatifice visioni. vbi fa cie ad faciez videbit̄ scm̄ nomen ei'. et cantabit̄ in id ipsum. Ma/ gnificat anima mea dñm

Sequtur tractatus

sextus dragmatic' sup h versu Et misericordia ei' a ꝓgenie in progenies. ꝛc. Ubi de lamē/ to marie. per notulas centum

Prima notula

Et misericordia ei' a ꝓge nie in ꝓgenies timentib' eū. Discipulus Sentio quēadmodū ɔsonat in cātico suo maria cū pr̄e suo. cui' i vno psal. est initiū. Misericordiā et iudiciū cātabo tibi dñe. Timor itaq̄ ve/ nit ex ɔsideratiōe iudicij. Quid ē igit̄ in hoc cantico. iūgere miam cū timore. nisi miam et iudicium parit̄ cātare? Quid p̄terea miam et timorē deo psallē. nisi exultare cū tremore? Sūt in h cātico tenor iusticie et mollis cant' mie. Sz q̄stio ē si maria iūxerit cantās et ɔferēs in corde suo cū spūs exul tatiōe lamentū iusticie. presertim qr dc̄m est ꝙ in oēs affectionum voces se cantantis marie varia/ bat affect' Sic em̄ leui' induci po terim' nos pc̄cores. sꝑ cum letis miscē tristia. desiderare lectulum sponsi. sed timē spelūcaz inferni. girare ꝑ meridiē sed flecti ad aq̄/ lonē. sperare de mia. sed timē iu/ diciū. scire tp̄s ridendi. et tp̄s flē di Si spes eleuat ad p̄sūptiōem. deprimat timor. sed nō ad despe/ ratōez. Resiliat timor ab horroē seueritatis ad placorē benignita tis. Dicat oīs xp̄ian' Impulsus euers' sū vt caderē ꝓpt̄ miam ini/ q̄tatū meaꝝ. et dñs suscepit me scd̄m multitudinē miserationū su arū. Mgr̄ Lamētata est absq̄ dubitatiōe. cū mltis. tūc apd̄ dei aures mentis sue ploratib' v̄go btā Absit vt imitaret̄ inertiam iudeoꝝ. quā sub inducta ꝑabola pueroꝝ in foro ludētiū dānauit xp̄s. Cecinim' vobis nec saltastl. Lamētauim' nec plorastis Judei siquidē si per allegoriā loq̄mur. neq̄ xp̄m māducātem cū eis. nec Joh̄em abstinētem in heremo su/ sceperūt. sed vtriq̄ detraxerunt. Sic mente corrupti hoies om̄ia ad suū trahūt iuteritū. quēadmo dū egris aurib'. nec carmē placz

nec lamentū Ut in corpalib⁹ nō
min⁹ spūalib⁹ cantib⁹ et auribus
¶ Discipul⁹ Offert ergo questio
dum sederim⁹ sup flumina babilo
nis hui⁹ exilij. quid eligibilius sit.
vel cantare vl saltare vel lamēta/
ri et plorare. ¶ Mgr Nōne soluti
onem aperit nobis. qui de seden/
tib⁹ sup flumina babilonis et flen
tibus subiungit In salicib⁹ in me
dio eius suspendim⁹ organa nr̄a
Deinde Quō cantabim⁹ cāticuz
dn̄i in terra aliena? Legim⁹ xp̄m
crebro plorasse ⁊ doluisse. exultas
se spū semel Maria semel exulta/
uit in cantico. Jobes cui⁹ hodie
dū hec scribim⁹ decollatiōis di/
es agit. exultauit semel in vtero.
O quotiens. marie aiam. doloris
gladi⁹ ptransijt Jobes exēplar ⁊
p̄co pn̄ie. nō min⁹ opibus q̄z p̄di
catiōe. quotiēs bene credit lamē/
tasse Saltat herodiadis filia cū
gaudio. et preciū saltationis sibi
dat. caput Jobis in disco. Egre/
diunt inquit Job de gaudētib⁹
Egrediunt q̄i. greges paruuli e/
orū. ⁊ infantes eoꝝ exultāt lusib⁹
Tenēt tympanū et citharā et
dent ad sonitū organi Ducūt in
bonis dies suos et in puncto ad
inferna descēdūt. Et q̄d ecc̄iastes
denūciet audi Meli⁹ est ire ad do
mū luct⁹ q̄z ad domū cōuiuij Et
iteꝝ Risum reputaui errorez. et
gaudio dixi Cur frustra decipe/
ris? ¶ Discipul⁹ Volo vexent te
allegatiōes hmōi. que suppetunt
absq̄z numero. de gaudio vel tri/
sticia stultoꝝ. q̄ dū letant insani/
unt. dū tristant furiūt Sic collo/
quiū pn̄s de lamēto spōse. dū ad/
huc pegrinat a spōso postq̄z de
canticis ⁊ epithalamio satis abū
de ɔfabulati sum⁹ ¶ Mgr Fiat vt
vis Et vn̄ vis exordiamur? Pu/
to q̄ a lamento lāguoris sponse
querētis. spōsum in lectulo q̄etis
scz p noctes cognitiōis enigma/
tice et nō inueniētis. Sed neq̄z p
vicos et plateas ciuitatis dū an
xia circuit et discurrit. dū adiurat
filias hirl̄m ciuitatis q̄ est libera
mr̄ nr̄a p obsecratiōes ardētis
desiderij Si inueneritis inquit di
lectū meū vt annūciet. ei qr amo
re lāgueo. ¶ Discipul⁹ Jmo p̄us
sentio ɔferendū de lamēto spōse
cui sponsus ob turpitudinez su
am. deformitatēq̄z dedit libelluz
repudij. qr vetula. s. et rugis ara/
ta. qr deposita a sede stabilitatis
et honoris. sedet in puluere vani
tatis aut vagat egressa p⁹ vesti/
gia gregū illoꝝ. q̄ ab vnitate gre
gis sponsi se separāt. aut certe fa
melica inanis et egens effecta. pa
scē q̄rit hedos fedoꝝ desideriorꝝ
iuxta tabernacula pastoꝝ q̄ sunt
cōuenticl̄a hereticoꝝ istoꝝ q̄ ver
bis et exēplis ab ouili pastor. vni
us qd̄ vnicū est se diuidūt. non a/
mici sed ficti sodales effecti. Fal/
lor si nō sponsas tales. vetulas ⁊
rugosas. vagas et esurie cōsum/

ptas.notabat pulcerrima mulie/
rū q̄uis genere masculino loque
ret̄ Nō em̄ est in amore spūali ma
sculus aut femina. Dixit ergo de
sponso Dispsit supbos mēte cor
dis sui. Itaq; sicut te docente di
dici pulcritudinē cōsistere in veri
tate vnitate et bonitate.sic opor/
tet ꝙ ex istoꝝ carētia resultet tur
pitudo Mgr̄ Sagaciter aduer
tisti.vn̄ vero reputas tale incō/
modū turpitudinis odiose acci/
disse sponse? Discipul⁹ Nimiꝝ
ex ignorātia sui et supbia quoꝝ
qd̄libet aut diuortiū aut repudi/
um opatur. Si ignoras te o pul/
cerrima mulieꝝ.egredē et abi Ec
ce de ignorātia Porro de supbia
vasti legim⁹. et in cantico marie
de supbis audiuim⁹ potentib⁹ et
diuitib⁹ nec alicui⁹ vt dicūt egen
tibus et instruit qꝛ miseri sūt ⁊ mi
serabiles paupes ceci et nudi q̄/
les euomit a se deus.quales di/
spergit a mēte cordis sui sine mō
necnon de sede veritat̄. deponit
sine numero.demum inanes sine
pondē bonitat̄. ordinisq; dimit
tit. Mgr̄ Loq̄ris scd̄m tropolo
giam.et allegoriā.que repudium
hmōi varijs locis notant in scri/
ptur̄.maxime ꝓphetic̄. in ysaia.
ezechiele. Jeremia cum ceteris.
Isaias p̄mo sub typo vinee ele/
cte.que debuit facē vuas et fecit
labruscas Postea sub figura tiri
Sume citharā pñie. circui ciuita
tem ecclesie vel celestis patrie per
orōem.meretrix obliuiōi tradita
.i.repudiata.bene cane et frequē
ta canticū ꝑ petitōez venie.vt me
moria tui sit ꝑ recōciliatiōem mi/
sericordie Talē deplorat Jeremi
as Et egressus ē inquit a filia sy/
on oīs decor eius. Discipulus.
Scio multa sūt in hāc sñiam que
triplicem statū sponse notāt. Que
dam ē recōcilianda ꝑ abiectiōem
turpitudinis vt iste q̄s loq̄mur i/
gnorātes et supbe. Quedā exer/
cenda ad nitorem pulcritudinis
Quedā citi⁹ introducenda ad fe
cūditatem generatiōis Sic q̄rū/
tur assuero virgines. q̄ primo se/
gregant̄ a ꝓplo.de hinc decoran
tur pigmentis varijs in triclinio
demū collocātur in thalamo Sic
filij isrl̄ primo fugiūt ab egyptijs
⁊ sūmerso pharaone ꝑ baptisma
fluminis aut flaminis.trāseūt ma
re rubꝝ.postea trāseūt ꝑ desertū
tandē iordane trāsito. ꝯmedunt
terre ꝓmissionis fructū Hec ē via
triū dieꝝ.p⁹ qd̄ triduū repitur ie
sus in templo celorū in medio se/
niorū scōrū suoꝝ. Deniq; triplex
iste stat⁹ diuisiōe diuidit̄ Incipiē
tiū proficientiū et ꝑfectorum.
Nūc ē questio.q̄d cuilibz huic sta
tui sponse sit eligibili⁹ an exultatō
vel lamentū. Mgr̄ Oportz nos
addere dictis priorib⁹ primit⁹ di/
stinctiōem de lamento. Unū est
in sola rōe.nō redūdās passiona
lit̄ ad sensualitatem.et h̄ appellat̄
displicētia vel odiū vel detestatō

vel abominatio. libere elicita per iudiciū rōis. Sic ꝓportionabilit̄ de gaudio et desiderio. et ita generalr̄ de omni nomine passionem sonāte ꝯpetit accipe suo mō lamentū. Aliud est qd̄ orit̄ et radicatur in sensualitate aut ortū in rōe diriuat̄ et redūdat ad cor sēsuale. non aliter de ceteris affectib⁹ q̄s pb̄i solas ꝓprie voluerunt dici passiones q̄ sensum afficiunt et q̄dammodo affligūt. Amplius vero vt mō notabat̄ lamentū vnū est tp̄ale hoc est ꝓ solū tp̄alibus incōmodis. apprehēsio a rōe sub rōe pene afflictiue. Aliud spūale ꝓ solis malis culpe apprehensū sub rōe offense diuine bonitatis et iusticie. Lamentū pene hn̄t dānati. n̄ lamētū culpe vt offēsiua fuit aut ē diuine iusticie q̄liter ē in viatorib⁹ plurimis inuenire. Quibus presuppositis ex alijs declarat. ꝑ doctores. quatuor tibi pn̄tabo theoreumata. aut ꝑadoxas .i. gl̄iosas et vix credibiles ꝓpositiōes de lamento culpe ꝓut ē offensiua diuine iusticie. ¶ Hoc em̄ solū ꝓprie ē laudabile et meritorium nec p̄t ꝓcedere nisi ab electione libera volūtat. Lamentū offēse diuine q̄ mai⁹ intensi⁹ q̄ fuerit in sponsa eo maiorez causat in ea spūalez leticiā. Hoc sentiebat qui ꝯfitebat̄ dño dicēs. Scd̄m multitudinez dolorū meoruz in corde meo. ꝯsolatiōes tue. letificauerūt aiam meā. Rurs⁹ si simplr̄ ad simpliciter. et magl. ad magl. et maxime ad maxime. scd̄m regulā pb̄i. Regula xp̄i vera ē q̄ lugētes ꝯsolātur. q̄ q̄ tristicia sua vertat̄ in gaudiū. ⁊ p⁹ lamētatōez et fletuz teste sara iuniore ꝯsolatiōem infūdit ergo magl. lugēs. magl. ꝯsolatur. et maxie maxie. ¶ Lamentum offense tanto magl. est in sponsa. q̄ fuerit ip̄a ꝑfectior in via. Patuit in aia xp̄i scd̄m portiōem inferiorem. In maria vero et in paulo et in silib⁹ scd̄m etiā supioris mentis apicem. Nn̄ iurabat aplus q̄ ꝓpter frēs iudeos nolētes credere erat sibi cōtinu⁹ dolor in corde. adeo vt exemplo moysi petēt anathema esse a xp̄o ꝓ fratribus q̄i delet⁹ de libro vite. cui⁹ intelligentiā alibi didicisti. Legis insup exhortationem apl̄i. Gaudete in dño sp̄. iterꝫ dico gaudete. Ipsuz n̄ fine putas qd̄ hortabat̄ obs̄uasse. ¶ Lamentū offense. redūdans in sensualitatē sponse. fortitudinē indicat eo maiorē in spōsa ceterl. parib⁹. quo lamentū pl⁹ sentitur in sensibilib⁹. ¶ Pro cui⁹ intellectu cū silib⁹ vtilis est valde distinctō iuncta priorib⁹. q̄ lamentū q̄nq̄ ꝓcedit ab obiectis exterioribus immutātib⁹ primo sensus q̄nq̄ deforis vel alterꝫ de his. Deinde transeūt ad interiores sensus. qui radicaliter sunt in corde ⁊ in cerebro completiue et tandē immuta

tur ratio inferior vel superior sil cum inferiore. ꝛ hic est ꝓcess⁹ naturalis ꝯmunior. Aliqñ vero fit ordo ꝯuersus nõ aduersus ꝙ ex actib⁹ rõis vtriusqꝫ libere diriuãtur immutatiões ad cor carnale et ꝯseq̃nter ad cerebꝝ p⁹ ad sensus exteriores. vt ad oc̃los ꝑ lacrimas. aut ad linguã ꝑ plangores et ad man⁹ ꝑ ꝯplosiões et ceteroꝝ mẽbroꝝ distensiones aut cõtrectatiões. mille modis ꝓ q̃litate passionũ rõis imperio. Loq̃t ꝓpositio de h̃ ꝓcessu. scd̃o Cuius hec ẽ probatio ꝙ maioritas effect⁹ attestatur maiori fortitudini sue cause Attñ act⁹ actiuoꝝ. quia sũt in patiente disposito. posuit ꝓpositio nr̃a ceteris parib⁹ non ignorans ꝯplexiões. sponse hui⁹ aut illi⁹ varias. scd̃m dispositões ad lamentũ vel leticiã. ad metum vel ad spem cũ sil̃ib⁹. quoꝝ cãs expedit esse cognitas a deuotis q̃ꝝ noticiã theologi et oratores accipiũt a ph̃is. et medicis. Per rõem quidẽ a ph̃is et a medicis ꝑ experiẽtiã Qua sup̃ re nr̃m habes de passiõib⁹ opusculũ ¶ Lamentũ redũdat eo facili⁹. ad cor sensitm̃ sponse. quo fuerit ceteris parib⁹ min⁹ in ipsa de lamento soli⁹ pene min⁹ quoqꝫ de reliq̃s passiõib⁹ sẽsitiuis rõe cõmodi solius vel incõmodi tp̃alis Fũdat̃ hec ꝓpositõ in apl̃ica doctrina. cuius rõem explicat ꝓpõnis nr̃e cã. Ait nãqꝫ apl̃s scd̃a ad cor. c. vij.

Gaudeo nõ qꝛ ꝯtristaui vos. sed qꝛ ꝯtristaui ad pñiam Cõtristati em̃ est. scd̃m deũ vt in nullo det̃mẽtum patiamini ex nobis. Que em̃ scd̃m deũ tristicia ẽ. pñiam in salutẽ stabilẽ op̃at̃. seculi aũt tristicia mortẽ op̃at̃ Ecce ista q̃ posita ẽ distinctio. sub apl̃ic. verbis paucioꝛib⁹ exposita. ꝙ q̃daꝫ est tristicia scd̃m deũ. q̃dã scl̃i vel s̃m scl̃m Una vitã qꝛ salutem. altera mortẽ qꝛ salut. suffocatõeꝫ op̃at̃ Porro tã apl̃icũ q̃ꝫ nr̃e ꝓpõnis v̄bũ ph̃ica cũ theologica rõe mõstrat̃. si teneam⁹ illud vulgare vel mgr̃ale metꝝ. Plurib⁹ intent⁹ minor ẽ ad singula sens⁹. Qd̃ satiric⁹ aliter explicat. Pectora nr̃a duas nõ admittẽtia curas. Si igit̃ fuerit occupata. distractaqꝫ ratio sup̃ior cũ inferiori. imo q̃ñqꝫ summersa ꝛ penit⁹ in vsu suo p̃pedita ꝑ lamẽtũ scl̃i. ꝯseq̃ns ẽ vt vel minor vel oĩo nulla sit ad tristiciam scd̃m deũ seu lamentũ culpe liberũ Proportionalit̃ de gaudio dꝫ dici Habes ecce q̃tuor ꝓpõnes q̃ q̃quo mõ tue petitiõi satisfaciant mẽte ꝑtractata ¶ Discipul⁹ Salubria q̃deꝫ sũt q̃ dicũtur. sup̃sũt tñ aliq̃ diffusi⁹ exponẽda Nõ em̃ rõ prime ꝓpõnis assignata ẽ sed auctoritates inducte q̃ pñt intelligi de gaudio nõ vie sed patrie. q̃ñ seru⁹ bon⁹ et fidelis audiet Intra in gaudiũ dñi tui Nõne p̃terea calũniabilis est scd̃a ꝓpositio de spõsa nõ h̃nte ꝯsciam pcc̃i. q̃l

indubie fuit aia pulcerrime muli/
erũ Sed nec assignat⁹ est mod⁹
ɔcordandi ꝓpõnem simul et apli/
ca verba. q̃b⁹ iubz in dño gaudẽ
sp. et iterꝝ gaudẽ si sp oportz spõ
sam etiã pfectissimam ꝑm te tor/
q̃ri lamento Ampli⁹ qualiter op
posita simul stabũt. lamentũ cor
ɔstringẽs et dilatãs leticia Por/
ro ẽtia ꝓpositio videt inniti tota/
liter distinctiõib⁹ deuotionis. ad
cãs naturalis rõis. seu dispositio
nis sensualis Deniq̃ ɔtra ꝓpo/
sitiõem q̃rtã cũ sua declaratione
ponit gregl. q̃ mala q̃ hic nos p̃/
mũt et vtiq̃ lugẽ faciunt crebro
scd̃m seclm. ad deũ nos ire ɔpel
lũt Juxta pabolã xp̃i de rege di/
cẽte ad seruũ Cõpelle intrare vt
impleat dom⁹ mea Sic hebrei cõ
pellẽtib⁹ egyptijs. tenebrosã egy
ptũ sunt egressi. Alioq̃n flagella
sue iracũdie immittẽt frustra de⁹
presertiz in electis vt in spõsa seu
recõcilianda. seu decorãda p ex/
ercitiũ. seu ad spõsuz ꝓximi⁹ intro
ducẽda. ¶ Mgr̃ Jure expostulas
sed nõ oia parit dici poterãt. Et
quidẽ ratio prime ꝓpõnis q̃ poni
tur cũ gaudio vie simul et lamen
to. talit accipit Desideriũ. q̃nto
feruẽti⁹ ⁊ efficaci⁹ fuerit eo ceterl.
parib⁹ (vt sp intelligi volumus)
dũ implet ẽ causatm̃ intẽsiorl. leti
cie. Sicut em̃ desideriũ qd̃ dif/
fert affligit aiam. sic oblectat duz
implet. Quis vero nesciat spõsaz ꝓ
culpa lamentãtem scd̃m deũ desi
derare plurima. q̃ lamentũ implet
saltim ꝓbabili ɔiectura Desidẽat
q̃nq̃ recõciliatiõem p absolutio/
nẽ culpe. Hãc efficit lamentatio/
nis cõtritio Desiderat absolutio
nem pene. hãc efficit et opat in
toto vel tãto lamẽtans cõfessio
vel satisfactio Desiderat augmen
tũ gr̃e ac pinde glie Nonne ꝓmo
uet ad hoc. lamẽtãs oro. vel affli
gẽs ieiuniũ vel depauperãs lar/
gitio q̃ semet exinaniuit bonis
fortune. vel nature. vel gr̃e alijs
miserãdo. Rursũ desiderat spõsa
lamẽtãs. purgatõez a scoria pec/
catoꝝ. renouatiõem q̃z pulcritu/
dinis et augmẽtũ p lauacruz la/
crimaꝝ. debilitatiõem fomitis ⁊
sũmersiõez mystici pharaonis di
aboli. Libidinose p̃terea ɔmotio
nis et luxurie magne extinctiõem
cui⁹ obliuiõez facit tristicia vni⁹
hore. Quid morarer p singula cũ
nemo possit verbis lamenti scd̃z
deum exeq̃re valorem? Sufficiat
apls vbi supra. reddẽs rõem sui
gaudij. qz ɔtstauerat corinthios
scd̃m deuz. Ecce em̃ h ip̃m scd̃m
deũ ɔtristari vos q̃ntam in vo/
bis opat solicitudinẽ. sed defensi/
onẽ sed indignatiõem sed timorẽ
sed desideriũ. sed emulatiõez sed
vindictaz. In oibus exhibuistis
vos incõtaminatos esse negocio
Jũgam⁹ officiũ h vnũ lamẽti se/
cũdũ deũ. q̃ nihil efficaci⁹ ad ɔtẽ
platõis q̃etez. nihil admirabili⁹
ad mentis illuminationẽ serenam

q̄z profūde lamētās ɔpūctio Sē
tētia ē venerabil' et exptissimi ta/
liū Richardi. Cui ɔsonāt scōꝝ v/
ba multi. locis de p̄conio hūilia/
ti cordis Deniq̄z lamētatio scd̄z
deū q̄nto min⁹ hz de ɔplacentia
scd̄m sc̄lm. tanto min⁹ suspecta est
tāto securior a latēte supbia. nisi
forte q̄s diabolico monstro gi/
gnat supbiam ex suo ɔtrario qd̄
est hūilis lamētatio. Ceterum
ꝓpositio scd̄a loquit̄ de lamento
culpe nō ꝓprie sed aliene poti⁹. q̄/
le xp̄s suscepit ꝓ nobis. cui virgo
mater spōsa. soror et filia sup oēs
carissima. se absq̄z vlla dubitatōe
ɔformauit ad̄o q̄ vltronea volū
tate ɔsensit dilectū suū ex dilc̄o et
amicū p amorē et filiū talē ꝓ no/
stra redēptiōe crucifigi. cui⁹ redē
ptōis p⁹ filiū fuit desideratrix ma
xime. fuit et zelatrix. Ideo donec
ɔpleret̄. nedū sufficient̄ p̄cio passi
onis soluto ꝓ oib⁹. sed etiā iugit̄
et efficacit̄ in singulis nondū dā/
natis Ip̄a q̄ad vixit. amarissimis
deū sponsū et inenarrabilib⁹ ge/
mitib⁹ postulabat. freq̄nter q̄z cū
clamore valido et lacrimis exau/
dita est pro sua reuerētia. De/
mū quaten⁹ nūc btā et impassibi
lis facta exaudiat̄. lamētādo tūc
meruit. Petis rōem intēsiorl. t̄sti/
cie in spōsa q̄ diligit intēsi⁹. Dat
istā ꝑspicue ɔsideratio ph̄ica iun
cto fidei lumine. Cuz em̄ tristicia
sit apprehensio obiecti sub rōe dis
cōueniētis. q̄nto fuerit apprehen/
sio fortior ⁊ clarior obiecti sb̄ rōe
incōueniētis amplioris insinuati.
ɔstat inde sequi lamētū ꝓportio/
nalit̄ intensi⁹ Cōstat ꝓinde malū
culpe im ꝓportionabil'r deteri⁹ eē
q̄cūq̄z malo pene. Quib⁹ attētis
q̄d supest ɔcludē vides Mira
ris aūt qūo sūmuz lamentū stat
cū ɔtinua leticia. Solz h̄ tractari
abūde p doctores de passiōibus
xp̄i cū beatitudine gaudij Qd̄ nō
oportz in btā maria. nō in paulo
vel moyse. vel magdalena cū sil'/
bus in via ponē gaudiū et lamē/
tū in sūmo ɔtinuū fuisse. sed inter
ruptū frequēter aut alt̄natū suc/
cessiue. nūc remissi⁹. nūc intēsi⁹. ꝓ
loco et tp̄e scd̄m alt̄nas medita/
tionum suaꝝ volubilitates circa
cardinē suū deū pro modulis ex/
ercitationū Ita em̄ videre ē in a/
lijs viatorib⁹ ipsos diuersimode
s̄m grad⁹. officia stat⁹ ceteras q̄z
vicissitudines circūstantiaꝝ exer
ceri Hoc vidit q̄ dixit Oia tp̄s
hn̄t. ꝓsequēs p plurima Subin/
de null⁹ catholicoꝝ negauerit q̄
tenorem scripture sacre veteris et
noue q̄ narratiōes scōꝝ prm̄ co/
gnouēit Anthonij Macharij Mar
tini et sil'lum. p tentatiōes diabo
licas nos in affectiōibus carnis
ac spūs impugnari. quēadmodū
boni angeli nos adiuuant. Que
tentationes et adiutoria non sine
sēsuali passionū immutatiōe natu
rali q̄z uis nō naturalit̄ sepe fiunt.
sit hoc a celo. sit a t̄ra. sit ceteris

modis multis Postrema obiectō tua de tribulatōib⁹ ꝓcedit ex eq̄uocatione Passiones quippe sensuales nō ex iudicio ratiōis ꝓueniētes sed quadā necessitate naturali sensib⁹ impresse non sunt vt sic dicende passiones hūane ꝫ aīales Sunt ob hoc impertinentes ad laudē vel vituꝑiuz ꝓut tales sunt Dicūtur ideo ꝑ Cassianuz bona vel mala media quib⁹ vti contingit bene vel male ꝑ liberū arbitriū Loquit̄ aūt cōclusio de lamento et tristicia sensualib⁹ virtualiter seu participatiue liberis qꝛ libere īperat. vel recept. Tunc em̄ dicitur tristicia scd̄m sclm. silr et gaudiū vel timor vel desideriū qn̄ sola radix est amor sui ipsius vsqꝫ ad ɔtēptum dei Alioquin si referatur in deū ꝑ amorē ei⁹ sup oīa Cū in habētib⁹ symbolū facilior sit transit⁹ ceter. parib⁹. tristicia sensualis augebit rationalem et leticia leticiā. nisi de ꝑ accidēs ꝓueniat impedimētum. rōe tꝑis aut loci. vel ɔplexionis. aut circūstantie alicui⁹ quā tūc obseruare suadet virtus. et ita symbolicam silitudinē variare decet. quando plus obesset q̄ꝫ prodesset ¶ Discipul⁹ Diu iam dum sedulus attendi que disseris voluebat animus dubitatiōez quā modo verbis multis posuisti. Cū em̄ ꝓ statu vie. confusa aut saltim mixta sint omnia. spes metus meror gaudium apud sponsaz. cuiuscū/

que fuerit etiam supremi et incomparabilis status. qualem tenuit maria beata. pulcerrima mulierum. non absurde queritur q̄le sit exercitiū landabili⁹. pulcri⁹ atqꝫ nobili⁹. vel exultatiōis vel lamentationis. ¶ Magister Videt̄ deuotus bernard⁹ loquēs de vnguent. sponse pietatis vnguētū p̄ponere preciosi⁹ esse vnguento deuotionis et vnguēto contritionis Hoc vltimū suffūditur ad pedes iesu. 2m ad caput qd̄ est de⁹ qꝛ caput xp̄i de⁹. tertiū ad corp⁹ suū vngendū. qd̄ est ecclesia nunc militās. que vnctio fit per miseratiōem alienoꝝ peccatoꝝ. sicut primū conficitur ex fecib⁹ contritis ꝓprioꝝ criminū in mortariolo cordis per pilam timoris Scd̄m vero conficitur. ex redolētib⁹. herbis diuersoꝝ beneficioꝝ per pilā seu pistillū spei. contusū in petra meditatiōis Consonat grego. et eū sequēs Richard⁹ in suo benyamin. ꝙ nullū deo acceptabili⁹ sacrificiū q̄ꝫ zel⁹ animaꝝ. qui tā certo affectu. plangit pcc̄a ꝓximi. q̄ꝫ certo q̄uis ali⁹ peccata ꝓꝓria lamentatur. imo pluri affectu quia puriori ⁊ perfectiori potētia mentis et corꝑis ad lamentum ꝑm deū disposita ¶ Discipul⁹ Si res ita se habet inestimabilis est nobis exhibita. sperandi materia. apud dilectissimā et amātissimam feminaꝝ. et ɔsequenter apd̄ scōs

sanctas q3 omnes iuxta propor/
tionem meritorũ Itaq3 si pro pec
catoribus saluandis cum tanta
lamentorum anxietate precaban
tur quid agere nunc ista fornax
sue charitatis imperturbabilis ⁊
impassibilis speranda est? Ma/
gister Pie vereq3 cõcludis Quid
si superaddidero propositiones
aliquas. vere fidei et bone spei.
de beata nostra? Prima q̃
nihil absoluta voluntate petit
a deo quod non obtineat. Alio/
quin non esset idez velle et idem
nolle sponsi et sponse. sed dissolu/
tio amicitie q̃lis hic esse nequit.
Rursus nemo q̃ petit mariam
pro se pie et perseueranter in no/
mine iesu saluatoris sui. hoc ẽ ad
salutez. quin illud maria. velit ab
soluta voluntate cõpleri. Rur/
sus maria voluntate pietatis. que
dicit optatio q̃dam adiutorij. pe
tit et obtinet nũc efficacius a deo
q3 voluntate simili. ꝫ passibili. duz
actu dolebat in mũdo Hoc intel/
ligit bernard⁹ dum dicit. Maria
si perdidit passionem. nõ tñ com/
passiõem Rursum maria tripli
cit adiuuat viatores Impetrati/
ue. si non meritorie ꝓpt statũ Cõ
missiue ꝑ aliquos angeloruz vel
scõꝝ quales voluerit destinare.
cũ sit suprema hierarchisans post
filiũ. purgando illuminando et
perficiendo. Cooperatiue qñq3 ꝑ
principalem sui donatõem. scdm
testimonia miraculoꝝ. multis ex/
hibita. tã in morte q3 in vita.
Narrat anselm⁹ cuidaz morienti
astitisse mariã et interrogata q̃/
nam esset. Rñdet Ego mater ⁊ re
gina misericordie Rursus ergo
maria potest vt cuiuis in suo exi/
tu pñs consolatrix. ductrix et ꝓ/
tectrix existat. Non aliter suo mõ
dicere potuim⁹ de oib⁹ sanctis sin
gillatim ad robur certe spei
Discipul⁹ Grata sũt ista deuotio
nisq3 plenissima Vellẽ igitur sus/
cipere sub doctrina tam specula/
tiua regulari q3 practica velut ex
perimentali. quis sit orãdi mod⁹
maxime ꝓuocatiu⁹ ad lamentuz
Mgr̃ Tradit orator tulli⁹. cer
tos locos scdm q̃s amplificatur
miseratio. silr et indignatio q̃s ti
bi possum nũc numerare. et ad la
mentationis excitatõem inducẽ
q̃liter a uõnullis ꝯperi factũ sup
lamẽtatiões Jẽmie Discipul⁹
Placeret adaptatio si nõ fastidi/
ret ꝓlixitas et nõ rapina q̃dam
videret a ꝓpriatiua sibi traditio/
onis aliene q̃ oibus patet vltro.
Mgr̃ Veritas a quocũq3 di/
cat ẽ cõis oibus et singulis que
ꝑ generatiões se trãsfert vt loq̃/
tur sapientia Non em̃ caruit cice/
ro prioꝝ doctrina Sic de rheto/
rica aristotelis q̃ causas dat ⁊ ra
dices passionum. Sic de tracta/
tu orationis per hugonem studi
osissime. compendiosissime condi/
to. Sic de rethorica diuina wil/
helmi ꝑisieñ. Sic de meditatio

nibus Anselmi.bernardi..Augustini. Isidori et similium fas esset nos remittere ad actiones.et nihil quod nō nouiter efficeremus afferre.ne corniculam alienis ornatam plumis.risui nos preberemus. Discipulus Non ita certe desipio.non ita glorior in arrogantia nouitatum vt ita sapiam. Sed consilio senece sunt apes imitande. colligentes ex multis floribus fauos mellis. Itaq; materiam afferre non possumus nisi cōmunem toti seculo. Forma vero potest esse nostra .vt elementa cōmunia sunt .sed per formas mixtorum in species distinguuntur. Cuperem hoc modo fieret inter nos Modus enim tractandi quasi formalis est. tollens sui nouitate fastidium.et inuitans vl' irritans ad ascensum. Magister Tradidimus in alio tractatu super initium cantici Marie quinq; verba ad que totam scripturarum seriem diximus reducibilez. et secundum que cantabilis est omnis melodia passionum. Discipulus Mente teneo Sunt enim ista quinq; Dei magnificentia. munificētia .misericordia.iusticia et nr̄a miseria Magister Quid si ad pauciora reduxero. simul ostendens concordiam rhetorice mystice diuine q; cum seculari. Discipulus Placeret audire. breuitas enim memorie.simul et ordinis et luciditatis est amica. Magnam quoq; soliditatem habet in se doctrina quelibet quam fundat natura rer̄ .a quibus qr nesciunt mentiri gloriabatur aristoteles tam multa didicisse et philosophice id est naturaliter didicisse. Magister Celeberrimus hugo pinxit sicut in tabula paruula radices rhetorice naturalis orationis insinuando coloribus Orator quippe nominatur ab orando Unde nomina prouenerunt orationibus.tullij demostenis et similium. Sic autem incipit Quo studio.quoue affectu.orandus a nobis sit deus ex dei misericordia et nostra miseria ꝛc. Positis subinde speciebus orationis cum diffinitionibus.colligit se tādem ad tria que propria sunt oratorum captantium iudicem inflectere. Primum respicit personā iudicis. Alterum personam aduersarij. Tertium personam pro qua fit oratio. Hec vero tria theologice reducuntur ad duo premissa scilicet ad dei iudicis misericordiam et ad nostram miseriam Discipulus Quo pacto sic cū indignatio.et inde miseratio maxime solent amplificari.ab aduersariorum insolentia .crudelitate. malicia.fraude dolo.astucia facinore . nequicia . proteruia ? Magister Dicam illud q̄ theologie proprium est attendere. scilicet aduersarium nihil posse ad augmentum nostre miserie.

deo nō ordināte vel permittente
Propterea Job afflict⁹ et orator
peritissim⁹. p⁹ tot aduersāt. satha
ne crudeles iniurias et persecuti/
ones. oratur⁹ iudicē deū pro libe
ratiōe sua. conuertit totā aduer/
sarij machinatiōem et tyrānidem
in deū iudicē suū. ꝑ hūilem cōfes/
sionem Dñs inqt dedit. dñs ab/
stulit Non impugnat maledictuz
sathanā nec insectat vt raptorem
et ꝑsecutorem Dñs inquit abstu
lit Sit nomen domini benedictū
Deinde ꝑcussus plaga pessima
scimus quid responderit mulieri
blasphemare suadenti. Quasi v/
na inquit ex stultis mulieribus lo
cuta es. Si bona suscepimus de
manu dñi. mala aūt quare nō su
stineam⁹? Ecce mala. se de manu
dñi. non sathane ꝯfitetur accepis
se Huc accedit ꝙ oīs aduersā/
tium crudelitas ad nostre cumu/
lum miserie retorquet si non aufe/
rat istam aut comprimat aut in
meli⁹ vertat. dei iudicis misericor
dia. Nulla sane maior miseria. q̄ꝫ
si remota pietate velit nos cū se/
ueritate tractare Vides arbitror
quēadmodū theologizātiū orō
fundat in dñi pietate et in miseri
cordia. cū cernāt pietatez vnam
dei. alteram scōꝝ scāꝝqꝫ oīm q̄
sunt tanq̄ꝫ assessores iudicis hñ/
tes in ꝯsulēdo. in sententiandoqꝫ
vocem suā Porro iusticia dei spe
ctat ad seueritatē. punienem per
tortores. s. demōes. vl hoīes pes
simos. offēsas pcc̄oꝝ Deniq̄ꝫ q̄c/
q̄d patimur vñcunqꝫ ꝓueniat q̄d
nisi calamitas nr̄a. q̄d nisi misēia
nr̄a cēsebit. si non oīo in meli⁹ v̄/
tat iudicis mia? Et certe salubri⁹
est. hūilius atqꝫ modesti⁹. totam
aduersarioꝝ debachatiōez fremi
t⁹ et hostilitatē. deuotis ꝓtinus
fidei oculis. retorqueri ad infalli
bilez diuine ꝓuidētie legē. q̄ꝫ ad
tortoꝝ. nihil absqꝫ suo nutu valē
tiū. crudelitatez. et irā ꝯuertere
Mentior si nō ita practicauit p̄s.
Cū tribularer inquit ad dñm cla
maui. Et leuaui oculos meos in
montes ꝛc Ad te leuaui oc̄los me
os ꝛc Et alibi alios sine numero
a sacris lr̄is narratos inuenim⁹
sic orasse. Discipul⁹ Perspicue
concordasti hugonē secū et cum
tullio. nostraqꝫ v̄ba q̄nqꝫ sub ter/
nario limitasti q̄lem q̄ habet. ip̄o
signo thau triāgulari. q̄d ē signū
lugentiū salutare. signat⁹ est Quo
igitur ꝓgredimur longius. eo se
plures offerūt q̄stiones. et velut
inexhauribili fonte sapiētie riuuli
scaturiūt. Vox ista multoꝝ est.
Quid lamentū. quid fletus no/
ster p̄t coram dño cui⁹ ire resistē
nemo p̄t. qui nec penitētia mouet
vt homo. qui res sic administrat
vt eas ꝓprios motus agere sinat
? Qui nos tēptari vult. nōne vult
vt hostium nostroruz non obuie
m⁹ insultib⁹? Nōne disposuit ab
eterno q̄ futura sūt vt dici valeat
illd sibille ad pa. Desine fata de

um flecti sperare precãdo. Quid tandẽ eget nostris vel bonis vel gemitibus et lacrimis. qui cuius vult miseretur ⁊ quẽ vult indurat? Sed qm̃ tales inuenio dubitationes alibi tractatas statui nõ insistere ꝓ hic et nũc. Cõuerto potiꝰ inq̃sitiõem ad marie cãticum. Si tres p̃dictas rhetorice ꝑtes in se cõtineat q̃tenꝰ inflecteret dñm. ꝓ salute ꝯsequẽda. nedũ sui soliꝰ. sed mũdi totiꝰ satisfaciendo ꝑ lamentũ. dolorẽ et fletũ. cũ nihil audiat̃ resonare. nisi leticiã. gaudiũ. ⁊ laudes. q̃les ꝯfiteor voces hic concrepare ꝯformit̃ ad q̃tuor verba deo ꝯueniẽtia. q̃ sunt magnificentia largitas pietas iusticia. De nostra ꝟo miseria ꝟbũ nullũ. qr q̃d ad iocũdum epithalamiũ tibia funerea? ¶ Mgr̃ Erras si miserationez vllo tẽpe vel loco. si cantico vel silẽtio credideris in maria defuisse. q̃ mater ideo dicit̃ mie quia quodãmodo sibi ꝓpriũ est miserẽi miseris. q̃ figurat̃ apte ꝑ templũ sine simulacro dedicatũ athenis ip̃i mie. cui solis lacrimis et gemitibus offerebat̃ sacrificiũ. nõ sanguie hircoꝝ vl̃ tauroꝝ de q̃ Statiꝰ Nullis inclusa metallis forma dei. mentes habitare et pectora gaudet Fortassis ista fuit ara. cuius titulum legit paulus ignoto deo ¶ Discipulus Patefeceris ergo quod loqueris de lamento marie cum cantico. Proderit itaq̃ pro generaliori cognitione totius rhetorice cordialis. dum exemplo doctrinam firmaueris simul et cordulam nostri psalterij decacordi quã modo tangendã accepimus cõmodius adaptabis. ¶ Magister Et misericordia eiꝰ a progenie in ꝓgenies timentibus eũ Ecce duo misericordiaz. s. dei subuenientis. et miseriã peccatoris timẽtis deũ et orãtis Puto nõ dubitas de maria q̃n cũ ꝓpha vidit oĩs ꝯsũmatõis finẽ. Credis p̃terea ꝙ nostre redẽptõis mysteriũ fuit finis huiꝰ ꝯsũmationis de qua nõ siluit xp̃us in cruce. dicens. Cõsũmatum est. Cognosc. subinde. q̃t et quãtas q̃les et q̃tiens lamentatiõis materias. secũ habuerit. finis ꝯsũmatiõis huiꝰ mysterij Deniq̃ nõ negabis. q̃n maria ꝯseruabat oĩa verba hec ꝯferens in corde suo hoc est em̃ secretarij sui Luce testimonium. Discipulꝰ Oĩbꝰ his assentio. progredere. ¶ Mgr̃ Cõcedis insuꝑ ꝙ maria non satiabat̃ dulcedine mirabili. ꝯsiderare altitudinẽ ꝯsilij diuini. suꝑ admirabili pijssimo mysterio redẽptionis generis humani cum simile legas de Augustino Cuius sensus interiores nõ erant perfectionis illiꝰ. ⁊ perspicacie. cõparabiliter ad mariaz ¶ At vero legimus pariter in Augustl. lacrimas et lamẽta. et potissime c̃ca mortẽ. ex duplici r̃cogitatõe legẽda sua teste Dũ ꝓfũdiꝰ secreta dinitat. ⁊ familiariꝰ miseriã hu

mane fragilitatl. rimaret. nec ere
feras volo lacrimas suas ad so/
lam leticiā qꝛ subdit ibidē. ꝙ lu/
gubrem et amarissimā tūc duxēit
vitam ¶ Discipul⁹ Nō adeo sum
hebes vl incredul⁹ euāgelio vt ne
gem in maria fuisse lamentū. nec
in h̄ ꝟsat inq̄sitio pñs Sꝫ ꝯuicas
peto lamentasse mariā in cātico
¶ Mgr̄ Talia p̄parare nō sine ve
volum⁹. addentes ne dicēda for/
te nimis horrescas. ꝙ maria iugi
ter in om̄i meditatiōe sua et ꝯtem
platione dicere potuit. Ocl̄i mei
semp ad dñm quo ad vim ꝯgni/
tiuaꝫ. Et illud fiat volūtas tua.
q̄ ad indeuiabileꝫ amoris assen/
sum. quo fiebat vt nullo turbare/
tur fletu. vel lamento ꝯtra iudici
um rōis qd̄ diuine voluntati per
oīa concors erat nihil volēs. nisi
qd̄ eā velle. volebat spōsus. Nūc
accipe finē. cur maria cecinerit in
exultatōe sp̄s. Magnificat anima
mea dñm. Utiq̄ qꝛ magnificata
erat vehementi⁹. Cur magnifica
ta qꝛ respexit hūilitatē ancille sue
et qꝛ fecerat ei magna qui potēs
ē vt oīo liberalissim⁹ distributor
Proiñ subdit ꝛ^m in q̄ sum⁹. et mi
sericordia ei⁹ a ꝓgenie in ꝓgenies
timentib⁹ eū. Progredē. tūc ter/
ribile resonabit. diuine potētie. se/
ueritatl. et iusticie tonitruū aduer
sum miseros et miserabiles tam
hoies q̄ꝫ angelos sup̄bos disper
sos. potētes depositos. diuites.
exinanitos. Nunq̄ꝫ ꝑtractare po/
tuit. secū maria. totā vim tante se
ueritatis in deo. calamitatl. pōd⁹
in hōib⁹ nō dānatl. q̄n ꝯpassione
mouerent q̄n ꝯcuterent. btā visce
ra sue pietatl. ꝓ oīb⁹ hōib⁹. p̄teri
tis et futurl. atq̄ꝫ pñtib⁹. q̄ntuꝫ in
se erat ꝯformit ad filiū redimen/
dis ꝛ saluādis Discipul⁹ Aduer
to qd̄ intēdis Sꝫ videam⁹. si reco
gnitio diuine seueritatl. dispgētis
sup̄bos potētes deponētis. et di
uites exinianētis fuerit ip̄i nō la/
menti sed gaudij magna matēia
Iuxta illd̄. letabit iust⁹ (q̄lis pla
ne iusticia fuēat i maria) cū vide
rit vindictā. ¶ Mgr̄ Letā ꝟo non
negauerim. in ꝯformitate volūta
tis ad deū. sed acerbissime ꝯtsta/
tā. simul eū vnico ꝓpt̄ iniq̄tates
pcc̄a et scelera atq̄ꝫ delicta q̄ talē
dispsiōem et exinanitionē deme/
ruerūt. p̄sertim ꝓ illis q̄s fore re/
dimēdos efficacit p̄sumebat ꝛ o/
rabat verbis int⁹ in corde fōrtis
et h̄ ore ꝓlatis ¶ Discipl̄s Quid
orabat? ¶ Mgr̄ Quaten⁹ iterato
resurgerēt ad vniōem sublimati/
onē repletiōemq̄ꝫ bonoꝝ. Nimiꝝ
cū fili⁹ in cruce pendēs ꝓ trāsgres
sorib⁹ orauerit. Pr̄ ignosce illis
qꝛ nesciūt q̄d faciūt. Audiebat se/
pe talia maria recordata mie filij
sui. q̄ suscepit isrl̄ puerū suū Intue
bat ergo maria. dū caneret ꝯtra
sup̄bos potētes. diuites. abyssuꝫ
imp̄scrutabilē miseriaꝝ. q̄ inuoca
bat abyssū misericordiaꝝ in alte
ra abysso. q̄ est cataractaꝝ dei.

Catharacte q̄d aliud dicunt nisi
vias occultissimas diuinoꝝ iudi
cioꝝ de quib⁹ p̄s. Judicia tua ab
yssus multa qui terribilis est in
ꝯsiliis sup̄ filios hoim. In cuius
man⁹ horrendū ē incidē. dū arri/
puerit man⁹ sue iudiciū. dū acce/
perit h̄ ē ad se ceperit tp̄s. vt p⁹
mias iudicet iusticias qñ repro
bis ē intonatur⁹ Ite in ignē eter
nū. Grāde malū ꝓiici a facie dñi
et talis dñi. peius dū eiecti male/
dicunt̄ Rursus malū addit̄. quia
pergūt in ignē. Q̄d v̄bo subinfert̄
in ignem eternū. nec estimari q̄dē
p̄t. quantū sit horrendū Nōne q̄/
so hec oīa ꝯferebat freq̄nti cor/
dis ꝯtēplatiōe btā nr̄a prudētis/
sima feminaꝝ? Nunq̄d nō obse/
cro totos tremor. horror ⁊ dolor
occupabat pios artus suos. la/
crimeq̄ decore manabāt ex oc̄lis
q̄uis in dñi volūtate mēs immo/
ta maneret? Discipul⁹ Nō fru/
stra dubitaui q̄ redeo nedū certi/
or de marie lamento sed doctior
ex istis sil̄ia colligē. q̄lia vides seri
atim ex p̄mo v̄bo magnificatōis
per reliquū cantici. pulcerrimū or
dinē reperiri. Null⁹ demū mihi su
perest scrupul⁹ de ꝯclusiōe colla/
tiōis alteri⁹. q̄ in oēs affectionuz
voces marie se mēs. in h̄ cantico
cū oī facilitate vertebat. et marie
dū attēdo. q̄nta puritate. q̄ꝫ inte/
gra p̄spicacitate. sens⁹ intimi cor
dis p̄diti erāt ad audiēdū. vidē/
dū odorādū gustāduz ꝯtrectan/
dū. int̄pretandū seu loq̄ndū sp̄ua
lia cū corp̄alib⁹ a sūmo celoꝝ vs
q̄ꝫ deorsū in op̄ib⁹ q̄ dñs volens
fecit in celo et in t̄ra in mari et in
oīb⁹ abyssis. Est em̄ ꝯtēplatio li/
ber mentis. intuit⁹ ad res p̄spicien
das. circūquaq̄ diffus⁹. tāq̄ꝫ si in/
star b̄ndicti sub vno sol̄ radio to
tus mūd⁹ collect⁹ cerneret̄ Cōie
cturo de āpliatiōe cordis marie
dū de p̄re suo salomōe legit̄ q̄ de
dit ei dñs sapiaz. ⁊ prudētiā mul
tā nimis. et latitudinē cordis q̄si
arenā q̄ st̄ in litore maris. Nēo fi
del̄ dubitauerit q̄n āplitudo cor
dis. incōp̄abilis maior emicuerit
in maria. Mgr̄ Si ꝯcessa mō
volueris cū traditiōe canticordi
ꝯferre. ꝯcludes facilit̄. q̄ nedū in
toto cātico. ꝫ in singl̄o v̄bo et ad
quālibet notulā potuit maria sic̄
p̄itissima et exercitatissima cāta/
trix. cū organo gutturis. interioris
v̄bula multiplicare. nō estimabil̄
armonie. Discipul⁹ Cōferā ali
as Nūc inuestigem⁹ si lamētatōes
Jēmie coaptauerit aliqñ maria
cātico suo pleno lamētis. cū gau/
dio. et si sic vtꝝ pl⁹ ad lrāz de de/
structōe matēiali hirl̄m. q̄ꝫ ad tro
pologiā domoꝝ sb̄uersiōez in a/
nima peccat̄ce. intellexerit et sense
rit ꝯpatiēdo sponse repudio.
Mgr̄ Nunq̄d oblitus es. q̄ de
lamēto culpe scd̄m deū mōstraui
m⁹ cui⁹ respectu lamentū pene vix
est alicuius momenti quemad/
modū in canticis canticorū. licet

Contemplaꝰ

Vba sūt carnalia. sēsus oio spūal requirendus ē. Nō secus intelligē possem⁹ de lamentatiōib⁹ Jēmie imo generaliter in oib⁹ hymnis nō ꝙ lr̄a negāda sit vel abigēda sed ꝙ sensus suauior et salubrior latet in medulla. quā p̄cipue inq̄rere decet spōsam q̄ se dedit statui lugentiū in tp̄e nouiciat⁹ et ꝓbatiōis sue in hoc mūdo sub spōso et abbate xp̄o. Discipulus Heu mihi meis q̄ꝫ sil̄ib⁹. q̄ totis nō dicam horis. non dieb⁹. non ebdomadis sed mensib⁹ et annis aridi manem⁹ nō suspirātes. non gementes et flentes in hac lacrimaꝝ valle. Nunq̄d certe reꝓbationis estimabit̄ signū. Cor em̄ durū male habebit in extremis siue in nouissimo Et q̄d aliud cor durū q̄ꝫ cor lapideū. cor adamātinū. ꝓrsus insensibile manens ad oēs diuinoꝝ canticoꝝ lr̄ās. notulas ⁊ voces. Leditur vet⁹ homo nr̄/spoliat̄ bonis fortune. tollitur sb̄a. O q̄ꝫ mox defletur lacrimis amissa pecunia veris. cū tn̄ oportuerat lament. amarioꝛib⁹ aīam deflere ꝑditam. flere repudiatam quā sola mors gehennalis expectat. Ve. ve. qualiter expectat? Certe demergendam in stagnum sulphuris ardentis. vbi fum⁹ tormentoꝝ ascendit in secula seculorum. Magister Jure flem⁹ dū nos flere non possumus Quid miserius misero nō miserante se? plorat Aug. Cuius miserie dum causas inspicimus. ille multos a desperatōe reuocāt. alios in spez maiorez attollūt. alios formant. ad humilitatem. alios in ampliori securitate constituūt. nōnullos vero. dānabilis ingratitudis vel inertie reos monstrāt Discipulus Causas edissere Mgr̄ Diuisiōes itaq̄ꝫ grāꝝ sūt Est autem gr̄a ꝯpunctiōis lacrimose donū spūssancti faciens postulare gemitibus inenarrabilib⁹. Datur aliquādo grā in corde molli et pio qualem femine⁹ nisi degenēt habet sexus. hic facilis ad lamentuz ꝯpassiōez et fletū. Datur alij par grā deuotiōis. q̄ꝫuis sit in eo cor virile ꝓpter siccitatem vel ꝯplexionis ratōem. Quis habuit excellenti⁹. strennuitatem cordis naturalem q̄ꝫ dauid ipse. qui puer leonem. interfecit. et vrsum Qui inermis goliad multis terribilē aciebus armatis. inuasit deiecit. iugulauit? Quammagnanim⁹. q̄ꝫ bellicosus. q̄ꝫ victoriosus extiterit legimus. Nulla tamen muliercula nullus puerulus delicatus ita faciles. stillat lacrimas. q̄ꝫ faciles ad deum et sub deo. vir talis et tantus rex dauid orando fundebat. Testes sunt omnes psalmi sui penitentiales. precipue quos lacrimis rugitibusq̄ꝫ lamētis gemitibus assiduis plenos liquit. Sūt alij se magnanimes ꝑ arro/

gātiam reputantes. iudicio quo/
rum flere indecorum in orōibus
aut canticis Sunt qui lacrimaꝝ
laudant lauacrum sed eas hauri
re de puteo cordis per cordam
meditatiōis. et in peluim oculorū
immittere sūt inertes. ¶ Est in a/
lijs fons cordis. limo replet⁹ ter/
rene cogitatiōis. vt scaturire non
valeat Vult alios de⁹ i hūilitate
sicci cordis custodiē ne ex effusio
ne lacrimarū supbiant Supplet
in alijs carētiam intēnsici doloris
cordialis. ꝑ dolores exercitatio
nis corꝑalis multis modis vt q̄
non hñt irriguū superi⁹ in corde
quo delectent̄ balneati nec inferi
us quo purgent̄ abluti ipsi tāq̄
ferrū vel es vel argentū ponant̄
in camino tribulationis. animas
clarificare vel emollire valentis.
Sūt qui nauseāt sup māna deli/
catissimo verbi dei suspirātes ad
alliū vel pepones vel carniū ol/
las egypti. carnales scz delecta/
tiōes in fabulatiōib⁹ in rumorib⁹
in desiderijs mundi continuis.
Possunt aliquando tales plorare
fatemur. sed fletu seculi non scd̄m
deum. quem iterum deflere neces/
se erit quia mortem operatur. taz
culpe q̄ pene eterne. Videbis a/
lios qui presentis miserie curas.
rumoresq̄ vndiq̄ alienas inuti/
les imo noxias veroq̄ lamento
contrarias semper accumulant.
¶ Discipulus Vetas ergo fle
re damna seculi. mortes parentū
subuersiones regnorum. strages
corporum. Vbi erit illud aposto
li flere cum flentibus. vbi pietas
naturalis. vbi christiana chari/
tas. vbi compassio proximoruz?
¶ Magister Fortiter impellis
si non restitero. aut si non cautus
aliorsum declinauero. Vtrunq̄
difficile sed armabit nos gladi⁹
biceps verbi dei viamq̄ faciet
euadendi. Paratus est hic gladi/
us aperire sepem obicis tui. diui/
dendo lamentum. iuxta diuisio/
nem circūstantiarum. potissime
finiuz qd̄ fiet theologice. si fodi/
amus originem lamenti secūduz
duplicem moralis scaturiginis
sue venam. Hec vena certissime
amor est. Quis em̄ flet nisi quia
leditur amor suus. s. qd̄ amat in
se vel in altero Porro philosophi
scd̄m diuisionem boni triplici. tri/
plicem amorem posuerunt Theo
logizans siquidem aug⁹. coartat
amorem sub duplici fine. simul cū
origine proportionali dicens.
q̄ est amor sui. supple vel suorum.
vsq̄ ad contemptum. dei per ino
bediētiam preceptorum. Et ē cō/
uersus. ad priorem euersum. qui
est amor dei vsq̄ ad contemptuz
sui supple et suorum ¶ Discipulus
Non refugio diuidentem hūc gla
dium si viam patefeceris per eū
¶ Magister. ¶ Dum quis flet
damna bonorum temporalium

scom aliqō gen⁹ boni. vel hono/
rabilis. vel vtilis vel delectabilis
ex primo amoris sui in finez ote/
ptus dei. nemo xpian⁹ dubitaue/
rit. q̄n pessim⁹ sit et deflend⁹ flet⁹
iste. ¶ Discipul⁹ Nec dubito. sed
mediū inuenio qui nec ad deū di
rigit. nec contēnit ipm. qualis est
pius amor naturalis bon⁹ de ge/
nere. ¶ Mgr Dellis itez ad aliō
Demū si sit aliqs act⁹ indifferēs
inter bonū morale et malū. et int̄
bonū meritoriū et malū demeri/
toriū. Declinem⁹ ad pns talem
introitū et dicam⁹ sub opēdio de
fletu deliberato. bono vel malo.
ex vltimo fine deo. cū circūstātijs
ad finē illū positis vel neglectis
seu reiectis Non em̄ agit hō lamē
tū in genere sed agit lamentuz in
numero teste aristotele q̄ actōes
sunt singulariū. Fit igitur lamen/
tū cum circūstātijs et fine Quis/
q̄s ergo flet deliberate tpalia vel
se ipm aut odidit oditiōem deo
quā apponē xps docuit tā verbo
q̄ exēplo suo. Ueruntā nō sicut
ego volo sed sicut tu Fiat volun
tas tua et ita plozat meritorie. si
dicto suo nō dissentit affect⁹ vel ef
fect⁹ su⁹. Si vero oditiōem hmōi
nec affect⁹ nec effect⁹ plozātis ad
uerint actu vel habitu. lamētuz
tam est scū nō scom deū. et mortē
opatur Loquimur tū expressius
de fletu humano sez libero. Non
em̄ est in ptāte nra q̄q̄ multis
vtijs aut sensatis nō plozare. con
tranitēte etiā volūtatis affectu p
tpe ¶ Discipul⁹ Būt aliq̄ qui nec
vno modo nec alio mō flere p̄nt
etiā dū affectāt. qualit̄ implebūt
illud apli p̄missū. flere cū flentib⁹
? Būt qui lamētatiōibus ita sunt
absorpti seu depressi q̄p gaudē cū
gaudentib⁹ vim nō habēt.
¶ Mgr Una est p oēs passiones
cōis difficultas. et siquidem desit
facultas sufficit et supplet volun/
tas. Ecce debet aliquis modo fle
re cū flentib⁹: gaudē cū gaudēti/
bus nō inuenit fletū. desidēt aut
desiderare cōcupiscat imitando
psalmistam Cōcupiuit inquit ani
ma mea desiderare iustificatiōes
tuas in omi tpe. Valet hoc con/
siliū in multis et apud multos. tm̄
maxime paruulis in xpo. nōdum
habentib⁹ exercitatos sensus p
consuetudine boni operis. aut q̄
tentationū pondē vel interi⁹ vel
exteri⁹ conturbant. dū in eis ob/
tenebrat intellect⁹. alligat affe/
ctus. obturat affatus. tollitur ef/
fectus Suppetūt exēpla plurima
pro pluralitate scandaloz vt a
carne sicut in leprosis et phi/
locaptis et egrotis. vt a mūdo
sic in calūniaz passis. spoliati. car
ceratis. et alijs mille modis. vt a
diabolo Demū a diabolo null⁹
est qui se abscondat qui circuit
assidue querens quem deuozet.
¶ Sit aliquis cui dedit ociū de/
us vacandi sibi. sit segregat⁹ in
beremo. vel cenobio ab hūanis

turbinib⁹ q̄ q̄ non ignoret bella opiniões ve bellor̄ cū ceterl. De quibus ait gregl. ꝙ necesse ē multa mala p̄uenire vt malū valeant sine fine nunciare Aut si sit talis in seculo ad quē nihil de regimie publico spectat tp̄ali vel ecc̄iastico Aut forte nihil p̄cipit auditu de talibus qualis erat in baliuavas basamite ꝯtemplationis et seraphice sursuz deuotiōis maria magdalene .qualis altera maria egyptiaca qualis prim⁹ heremicola paul⁹ Queritur si fas sit cuilibz taliū nec lugē nec gaudē ꝓ ꝓximis q̄s r̄tinēs mūd⁹ exagitat vicissitudinibus infinitl. Hoc nō absurde queri.sciet ille qui ꝯgnouerit plures acerrimos pati scrupulos.si non defleant bellor̄ varios euentus mutationes q̄ regnor̄ Sapiens est dicūt alij qui non curat in cui⁹ manu mundus sit Quid si pereūt p̄itura. Tales cōtrarie conditiōis referūt seneca.et flacc⁹ ph̄s In⁹ puto eraclit⁹ ad oēm occursū hoim ridendo cachinnabat Adeo nihil seriū sibi fieri videbat̄ Ali⁹ democritus hūanos incessanter deflebat errores.de quo mirandū dicit flaccus .vnde oculis tantus suffecerit humor? ¶ Nemo in primis obligat̄ ad lacrimas exterior. oculi sufficiūt ille cordis.seu iudicij rationis que nihil aliud dicūt q̄ cōpassiōem aliene miserie.que compassio interior desiderat subleuationē facere ꝓvt oportet et q̄uo oportet cū ceteris circūstātijs . si facultatē haberet ¶ Null⁹ p̄terea tenetur pro quolibet tp̄e vel incōmodo.ꝯpassiōem affectualez vel effectualem accip̄e.dū occupatio suppetit in affectionib⁹.et operib⁹ alijs saltē bonis.et si nō eque vel magis bonis Non em̄ tenet̄ homo semp̄ ad meli⁹ faciendū Tollit hec doctrina scrupulos ab oibus de quib⁹ inquiris. si se circa diuina et sp̄ūalia sepius afficiāt humanis affectionib⁹ non inspectis.quibus obuiare suū non est. nec ex officio vt supponitur.nec ex nc̄itatis articulo.dum p̄t afflictl. probabilr aliunde succurri ¶ Ceterū nemo pius et sapiens imitator esse debet alterutrius ph̄orū quos inducis.quia miseriam alterius ridere.intēperantis est et superbi. Dolē v̄o quālibz sortez hūanam.intolerabilis est miserie vel inuidie stultissime.de q̄ in iob Stultū occidit inuidia. Et satyricus Inuidia seculi non inuenere tyranni.tormentū mai⁹ Et flacc⁹ Inuid⁹ alteri⁹ rebus marcescit opimis Hinc q̄dam cū vidissz tristem alium. Euenit tibi inquit aliquid mali.aut alteri aliq̄d boni. ¶ Rursus appropriate.pro xp̄ianis scientibus illud apl̄i. Diligentibus deuz omnia cooperant̄ in bonū.et ꝙ dei ꝓuidentia in sui dispositiōe nō fallitur. Addimus pro serenatiōe.consciar̄ de q̄b⁹

inquiris. ꝙ secure possunt in omni recogitatiõe miserie tpalis. sit illa ꝓpria. sit cõis in solaciũ recipe oia que scripta sunt de patientia tribulationũ sustinẽda quẽadmodũ petr⁹ admonet oẽm curaz nostram. et solicitudinẽ ꝓiicere in eum. non solũ tuã de te. sed omnez de oibus Neqꝫ em̃ tibi pl⁹ oneri debet esse cura vel solicitudo aliena qꝫ ꝓpria. vt nõ excutias istam ex hũeris tuis sup deũ. Lege quẽ admodũ xp̃s in cruce. tanqꝫ grã dei dilectissimã ꝯmendauit mrẽm suo dilectissimo discipl̃o. nec post modũ de mr̃e verbũ vllũ iuenies

Hoc itaqꝫ exemplo docemur cruci religiõis affixi. domũ pr̃is et mr̃is obliuisci. et eẽ sup t̃rã sine prẽ sine mr̃e et sine genealogia Quisq̃s ista ꝯpleuẽit. serena pace gaudebit in vtrãqꝫ paratus fortunam tpalium. vel dextrorsũ vel sinistrorsum quasi neutri⁹ partis existens. nisi quã deus monstrauerit eligendaz. nõ ꝙ nõ oremus pro principib⁹ et amicis iuste certantib⁹. sed ꝙ omnino voluat̃ et terminetur ad hoc centꝝ. oro. Fiat voluntas tua Nunquid non hoc modo resistẽtes inuicẽ apud danielem angeli habent sub expectatiõe diuine dispõnis concordiam? Potes addere ꝙ ꝓ varietate circũstantiaꝝ expedit. nũc diuti⁹ frequentari lamentũ. nunc v̄o gaudiũ spũs pl⁹ assumi Exem de duob⁹ fr̃ib⁹. conclusis in carcere penitẽtiali. Uni⁹ meditatio magl. erat ad penas inferni q̃s demeruerat alteri⁹ ad gaudia paradisi que sperabat. hic scd̃s pulcro. vegetoqꝫ corpe. alter squalida cute. vix ossib⁹ herente. sententia prm̃ in eis par meritũ. iudicauit. Postremo teneat̃ pauli determinatio cũ sapiente. omnez tristiciã seculi a corde pellendam. Qd̃ salubriter p̃t ad oẽm passionem. sit gaudiũ. sit ira sit desiderium sit timor. qñ nõ est scd̃m deuz apte trahi Nõ ẽ aũt scd̃m deum si tollat aut non edificet debitum religiose deuotiõis affectũ vel effectũ vel intellectum cum affectu

Discipul⁹ Ne miseris quib⁹ licebat flere. sibimet ipsis totos intendere. vacare. et vidẽ qm̃ suauis est dñs. qui nihilomin⁹ se derelinquunt nec se nec alios digne flentes qui rumorum fabulationibus indulgent. sed non vt lex tua dñe qui gratis occupãtur nil ꝓ futuri. cogitatõibus vagis. q̃bus cũ se oblectauerint dicẽte seneca tristes manẽt. nec sibi nec alijs vtiles. Inutiles crebro. quia tẽpa furantur. rem preciosissimã nec redituram. graui postremo se fasce onerãt impediũt circũligãt mergunt per murmur. per detractiones per leticias de casu inimicoꝝ per crudeles incõpassiões super perditiones animaꝝ gaudentes de partialitate valitura nihil alijs. obfutura plurimũ sibi. Dicũt

tñ hoc agimus⁊ querim⁹. vt ore/
mus attenti⁹. imo vero vt sedulí⁹
vos dñnetis. ¶ Mgr Intras sa/
tyram cui nulla poterit par esse
tragedia quin poti⁹ redeam⁹. ad
btē nostre lamentū. qđ nobis fit
in exēplar fructuose lamentatōis
¶ Discipul⁹ Nescis q̄ntū doleaz
plen⁹ indignatiōe spūs. ¶ Mgr
Vide ne lacū intres quez fodisti
gemens frustra. fer eos q̄s non
habes fas corrigē timori quoq̄
dei locū linque ¶ Disci. Cōfera/
m⁹ laudo de btā pulcerrima mu
liez nedū q̄nā mō lamētata sit ⁊
plorauerit. ꝫ de q̄libz vniuersalr
affectu qualiter vsa fuerit in can/
tici. ⁊hymnis canticorōis hoc est
in exultatiōe cordis sui Tetē nos
interea deserāt mordaces et no/
xie curaz muisce. mentis irruētes
oculis et suauitatē deuotiōis. cuz
sabbati trāquillitate ꝓdentes
¶ Mgr Reficiat tñ antea nr̄i labo/
rem multiloquū quies oportuna
silentiū Tras agem⁹ vt voles Tu
iuslibet interea sigillatim apud se
vigeat recordatio. lamentū nu/
triens et ofirmās timoratū apd
deū q⁊ misericordia ei⁹ a ꝓgenie
in ꝓgenies timentib⁹ eū.

¶ Sequūtur decē ⁊ octo

considerationes.

¶ Prima fit misericordia dñi ti/
mentib⁹ eū. Letetur cor meū vt ti/
meat nomen tuū. nomē sčm et ter
ribile. Scio canente te btissima
virgo teste ꝑphetico sermone. q̄a
beneplacitū est dño sup timentes
eū et in eis qui sperāt sup mia ei⁹
Jūgit merito spes de misericor/
dia ad timorez de iusticia. Sicut
em̄ nomen dñi redolet scm̄ et sua/
ue sperātib⁹. sed ne dulcedo mel/
lei spūs pl⁹ omendat q̄z satis est
terror addit districti onis iusticie
q̄si salis ad saporem Terret te o
aia. de⁹ vltionū dñs. de⁹ iustus ⁊
iusticias diligens. allicit miseri
cors in essētia. ⁊ miserator in ef/
ficacia. dñs suauis et multū mise/
ricors Damnat te thron⁹ iusticie.
adi cū fiducia thronū mie dū licz
appellare. dū adhuc dies ē opati
onis. dū mia sedet in throno suo
que exuperat iudiciū Caue ne dif
fēas. q̄sq̄ dñs accipiat tps a te
tunc vtiq̄ iusticias iudicabit nec
appellare licebit. Ecce. confugit
ad thronuz mie. reus iste o btissi/
ma virgo regina mie. defende iu
ra curie regni tui cū filio tuo. dū
sedes a dextris i ea dū tps ē mise/
rendi Defer appellatiōi mee susci/
piēs eā ad te. Nō remittas ad se/
dez iusticie. qm̄ terribilis ē nimis
et aggrauās et insustentabilis i/
ra ei⁹. Horrendū ē deniq̄ incidē
in man⁹ eius ōt aplus. Audio
q̄d moneat. imo iubeat mia. Si
vis miam fac miam et ama eam
serua leges curie q̄s dictat mia.
Quales leges? Dimittite⁊ dimit
temini. Nolite iudicare et nō iudi/

Tract. vi. sup illo di mitte m̄ debita mea sic

cabimini. Date et dabit̄ vobis. In qua em̄ mensura mensi fueritl. remetiet̄ et vobis. Deniq; iudicium sine mia. fiet ei q̄ nō fecerit misericordiā Remota mia. et q̄s iudiciū sustinebit? Credo dn̄a q̄a sic est. adiuua incredulitatē meaz Consci⁹ itaq; sū mihimetipi q̄ ex corde. desidero dimittē debitoribus meis. sicut et vult et precipit misericors fili⁹ tuus sed trepidat conscia sup effectib⁹ Desiderium pauperis exaudiet dn̄s. p̄paratio/nem ocupiscentl. dimittē magl. aspiciet. q̄ ad exhibitiōem opis. Si nō satis effecero qd̄ in me fieri ocupisco. vt dimittantur mihi peccata mea fiat mihi scd̄m desideriū. qualiter ea cupio mihi dimitti. dimittaz et debitorib⁹ imo generalr vniuersis desideret Igitur misericors fili⁹ tu⁹ O regina mie desideret te orāte. q̄ten⁹ mihi dimittat pcc̄a mea. certe cum sibi suppetat posse in om̄i qd̄ desiderat Si desiderare dici p̄t. dimittet. vtiq; talē me faciet cui dimittere iā sit op⁹ iusticie sue. qz p̄missionis. dimittite et dimittet̄ vob. Dicā tn̄ aliqua quoꝝ mihi videt̄ esse testis conscientia si fallitur corrigat̄ Dimitto tali deuotione cuilibz debitori pro xp̄o inuita rea. q̄ nullū volo reū fieri debiti pene gehēnalis et tandem a paradiso secludi. Absit hec iniq̄tas tam crudelis. Dimitto rursus tali rōe. q̄ nulli vellē penas iferri vt pene sunt. vijs iniustis. Nullas insup molestias p̄curare fieri iuris ordine. qui tu⁹ est o de⁹ intrupto. Si aūt p te aut tuos iudices subordinatos. iudiciū infligis sic ad correctōem maloꝝ. et innocētiū subleuatiōem aut osolatiōem Benedict⁹ tu in oib⁹ opib⁹ tuis. qz iusta sūt in oib⁹ vijs Oro plane mihi sic dimitti iniquitates meas p afflictiōes in p̄nti. sub manu mie tue. q̄ten⁹ nō reꝑues eas. vbi et qn̄ horrendū est incidē in manus dānantis iusticie tue. Da mihi misero. mater misericordie. q̄ten⁹ misereat aīe mee. placens deo. habeā odio iniquitatē. qz q̄ diligit iniquitatē odit aiam suaz Quid aūt infelici⁹. q̄d crudelius. q̄z odire aiam suā. qz q̄ sibi neq̄m cui bon⁹? Sentio dn̄a mie. sentio fateor. et si negare p̄sumerē mētiretur iniquitas sibi. Sētio ve misero mihi. omotiones aliqn̄ varias. aduersus sil̄es mihi pcc̄ores. aut minus pcc̄ores presertim si m̄ aut meis verbis vel opib⁹ molestias inferūt etiā si iuste sūt Renitor o dn̄a dn̄ veniūt omotiōes ad iudicium superioris rationis vellem nō moueri. non irasci. non formidare non conturbari. ꝫ imperfectū meū viderūt oculi tui. genio sub pondē veteris hōis mei. velle pacis. mihi adiacet. sed posse non inuenio. Fiat dn̄e volūtas tua. sicut in celo rōis sic in t̄ra sensualitatl. Sed h̄ aliqn̄ d̄r non ex

toto perfecte. quousq; absorpta fuerit mors in victoria. laborabo et onust⁹ ero q̄diu sū peregrin⁹ a te. Onerat corp⁹ onerat quotidianū op⁹. onerat peccās ꝓxim⁹ onerat diabol⁹ astut⁹. caro blandicijs. mund⁹ angustijs. demū sic on⁹ graue. g̃uate sūt sup me iniq̄tates mee cum oibus iniusticijs. Succurrāt obsecro q̄drige tue. q̄drige aminadab q̄ volūtarius interpretat̄ Benigne fac dñe in bona volūtate tua mecū. i. bñ ignite age cū q̄drigis his virtutū ignitis. vt helye. Subleuent fides spes et charitas Veniāt eq̄ tractores q̄drigaꝝ cū rotis q̄ttuor virtutū totidem cardinalium. Ista. vij. onera molestiaruz fides on⁹ corpis. spes on⁹ opis. charitas onus ꝓximi peccatoris: Prudentia supet astutiaz. tpantia cōcupiscētiam. fortitudo tristiciam Justicia postremo oēm nequiciā Letetur cor querētiū dñm. Jubz hec virgo suauissima fili⁹ tuus totus desiderabilis p ꝓphetam Fiat in me qd̄ iubet. Fiat qd̄ sequit̄ Querite dñm et ꝯfirmamini. q̄rite faciem eius semp. Ita dña sim numeratus in generatōe q̄rentiū dñm. q̄rentiū faciem dei Jacob. Ve quid tibi et leticie pc̄cor stolidissime? Nunq̄d nō audis. nonne pauescis verbum sapientis? Non decent stultū delicie Nonne legis ꝙ melius est ire ad domū luctus q̄ ad domū cōuiuij? Et rursū Risum reputaui errorem. et gaudio dixi. cur frustra deciperis. Sz ex aduerso. consolātez. et ꝯsulentem audio. Delectare in dño ⁊ dabit tibi petitiōes cordis tui. Totus deniq; psalmoꝝ decursus inuitat ad exultatiōem. gaudiū et laudē nedum hoies. sed generalit̄ oēs creaturas. Hinc de hoib⁹ in spāli Beat⁹ homo q̄ scit iubilationem Quid āt est iubil⁹ nisi gaudiū cordis intēsuz. qd̄ nec retineri p̄t it⁹ nec foris exprimi. Hilarez ad extremū datorem diligit de⁹ Onerosa res dño suo seru⁹ tristis Delectat alacris hilaritas obsequentis Qualis honor dñi si seru⁹ sēp horreat eum tortorem. vt delusorem. vt irrisorem et tyrannum? Crudelem litem hanc o aīa xp̄iana iam scripsimus absolutam ex aplica distinctione de tristicia et leticia secundum deum. et scd̄m seculū. scd̄m veterem ⁊ nouū hoiez Teteꝝ finis et intentio leticie tue nomen imponet. si timorata. Letetur inquit ꝓpheta ad dñm cor meum. quo fine vt timeat nomen tuum Si cum modestia Gaudete in domino semper. Sequit̄. Modestia vestra nota sit om̄ibus hōibus Si suauis in spiritu sācto Si gratus. si seria. si modesta. si subtristis in veteri hoie. si verecūda coraz domino. si vilis sibi speret in misericordia dei. si lacrimosa cum decore. si querulosa cum

pace.exultabunda cum timore. Cōmonitio deniq; sapiētis Qui diligitis dñm timete illuz.ecce timorem. Deinde de misericordia et leticia simk in oblectatōem.i.omnē lactationē.vobis veniet misericordia Recte quidez ad marie canticum.et misericordia eius a progenie in progenies timentibus eum. Unde? ꝑpter generale in omnes beneficium Magnificat anima mea dñm Initiū qdam tangens modum expōnis moralis seu tropologice lamētationū Jeremie. Aleph Quomodo sedet deiecta.et eiecta.ciuitas animme mee.prius plena ꝑpo.virtutū omnium.nunc sola et solitaria facta.locus spinarum.q vepriū peccatoz Facta est ipsa pri⁹ dña gētium per subiectiōem passionum omnium.nunc velut mater vidua non habens viri.dei sui protectionem.aduersus tyrannidez demoniorum Ipsa dudū princeps prouintiarum.que sunt sensus sui iure subditi suo principatui. facta est eis sub tributo durissime seruitutis.in luto luxurie.paleis superbie. latēibus auaricie.fornace ferrea totius miserie Beth.Plorans plorauit assidue in afflictiōis nocte.q lacrime eius voluūtur in maxillis eius exterius.Non ē qui cōsoletur eam.ex omnibus caris eius.angelis et sanctis caris eius et omnes amici eius spreuerūt eā quia videt a sponso spretaz.et facti sunt eius inimici.zelantes aduersus miseram et ream.pro honore dñi.quem offēdit Gymel Migrauit iudas deserēs animaz meam ne confiteret.et hoc ꝑpter afflictionem culpe totiens repetite.et multitudinem seruitutis verecunde.quam habet totiens iterata.nec valitura propter continuum recidiuum/confessio De leth Vie syon que sunt itinera. quibus anima scandit ad specu/lationem diuinorum.lugent.duz materiam dant lugendi.eo q nō fit bonus et altus cogitatus. qui veniat ad solēnitatez gaudentis affectus.Omnes porte eius.sens⁹ videlicet exteriores. sunt destructe.peruersis secantium securibus Sacerdotes eius.vires superioris rationis.gementes pro voce exultationis et confessionis. virginales olim affectiones sue sunt squalide turpesq fede.Quid plura et ipsa tota est oppressa amaritudine viciorum pro suauitate. sanctorum bene olentium vnguētorum

Sequitur tractatus septimus principaliter ꝑsaic⁹ de mente cordis. et cognitione dei super illo quinto versu. Fecit potentiam in brachio suo.per notulas.C.quinquaginta.

notula Prima

Super Magnificat

Fecit potentiam in brachio suo dispersit superbos mente cordis sui. Canticum istud. Cantemus domino nostro gloriose enim magnificatus est. equum et ascendentem proiecit in mare. Adiutor et protector factus est mihi in salutem. Hic deus meus et glorificabo eum. deus patris mei et exaltabo eum. Dominus conterens bella. dominus nomen est illi. Quadrigas pharaonis et exercitum eius proiecit in mare. Electi principes eius submersi sunt in mari rubro. Abyssi operuerunt eos descenderunt in profundum quasi lapis. Dextera tua domine magnificata est in fortitudine. Dextera tua domine percussit inimicum. Et in multitudine gloriae tuae deposuisti adversarios tuos. Misisti iram tuam qui comedit eos sicut stipulam. Et in spiritu furoris tui congregate sunt aque. Stetit fluens unda. congregati sunt abyssi in medio mari. Dixit inimicus persequar comprehendam. Diuidam spolia impletur anima mea. Evaginabo gladium meum interficiet eos manus mea. Flavit spiritus tuus et operuit eos mare. Submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus. Quis similis tibi in fortibus domine. Quis similis tibi magnificus in sanctitate. horribilis atque laudabilis et faciens mirabilia. Extendisti manum tuam et devoravit eos terra. Dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti. Et portasti eum in fortitudine tua ad habitaculum sanctum tuum. Ingressi sunt principes terre philistiim. Et turbati sunt principes edom. Et duces moab obtinuit tremor. Et obriguerunt omnes habitatores chanaan. Irruat super eos formido et pavor. In magnitudine brachii tui fiant immobiles quasi lapis. Donec pertranseat populus tuus domine. Donec pertranseat populus iste quem possedisti. Introduces eos et plantabis in monte hereditatis tue. Firmissimum habitaculum tuum quod operatus es domine. Sanctuarium domine quod firmaverunt manus tue. Dominus regnabit in eternum et ultra. Quoniam intravit equus pharaonis cum quadrigis et equitibus eius in mare. Et reduxit super eos aquas maris. Filii autem israel perierunt per siccum in medio mari. Tollat ergo sapiens omnia et cuncta perfecta sit oratio. nisi in eloquiis carnalibus non nisi pars aperta. Intelligendi ut est in primis ne subito fallat intelligentiam nostram vel expositio. vel ignoratio. Quapropter nos cordis hoc corpus pauperum ger et multiplicat gratiarum Mes et sup. Memoratiua ejus. Summe ut cū dicit mes memoratiua. nihilominus ergo pius conditur acceptio. ad illud est impetret et est precipua in creatura. Sensuali vel intellectuali. Quia mes eminendo dicta est. vel a mensura quo et illud

Fecit potentiam in brachio suo dispersit superbos mente cordis sui. Consideremus attenta mēte cordis nostri. nos q̄ tota anima magnificare dn̄m. qui deū tota mente. et corde perfecto diligere precipimur Audiamus quid in h̄ cantici tono. notauerit iuuēcula tympanistria. cuius mens hūilis contēplata est multa sapient̄ Dispersit inquit sup̄bos. Hoc sufficē videri poterat ad confusiōem sup̄boꝝ. ad collaudatiōem hūiliū ad potētiam diuinaz in suo brachio ɔmendādam. etiāsi nō additum esset mente cordis sui. Sz firmissime teneam⁹. nihil in h̄ tractatu canticoꝝ sup̄fluū. sicut nihil eē diminutū. qꝛ nimiꝝ spūsco dictante sapienter editū est. cuius perfecta sūt opa. cui⁹ in eloquijs nec vnū iota nec vn⁹ perit apex. Intelligendū tn̄ est in primis ne nostrā fallat inuestigatiōem nominū vel equiuocatio. vel ignorātia. quid vocetur mēs cordis. Lucidius. hoc cognito patebit integer et multiplex hui⁹ p̄ticule sēsus Mēs et si ꝓ vi memoratiua qn̄qꝫ sumit̄ vt cū dicim⁹. mēs meminit hui⁹. nihilomin⁹ ad pn̄s coartabitur acceptio. ad illud qd̄ eminet et est precipuū in creatura rationali vel intellectuali. Jn̄ ꝛ mēs ab eminendo dicta est. vel a meliore vel a mensura qm̄ et illud qd̄ eminet et simplicissimū est in vna quaqꝫ re mensura alioꝝ in tali re ɔsistētiuz est. Volum⁹ aūt in primis incedē grossa et palpabili fide plus q̄ꝫ ph̄ica et subtili det̄minatiōe. quēadmodū pro simplicibus et ideot. fidelibus tn̄ quib⁹ cuditur hoc opusculū. Cui⁹ titul⁹ esse p̄t de mente cordis seu de triclinio cordis in quo p̄sidet tanq̄ꝫ architriclin⁹. spūs rational̄ scd̄m tres mansiōes. seu cenacula vl̄ tabernacula cordis sui. Cōstituam⁹ idcirco. quid ꝑ nomen mētis volum⁹ intelligi. Nec obstrepet aut ɔtradicat quispiaz ɔtētiosus acceptioni. naz noia sūt ad placitū Cū p̄terea ꝓcessus aperire poterit ɔgruā impositōis rōnem. Dū aūt q̄rit de re stultū ē dicit dionysius ɔtendē de noie ¶ Mēs ē portio. vl̄ potentia creature rational̄ que facta est capax dei. et ei⁹ particeps esse p̄t Cōsonat hec discriptio ph̄icis et theologic. traditōnib⁹ Sed hz pl̄imas q̄stiones. q̄ vix etiā ab ipsis litteratis pn̄t terminari. vt de q̄dditate potētiarū anime rationalis. de ipsaꝝ diuersitate et idētitate cū essentia De numerositate et officijs ꝛ hmōi ceteris Placeat igitur rudior manifestatio. et dicat̄ ꝙ rational̄ vl̄ itellectualis creatura nominatur vti mente sua. imo se ipsa. tanq̄ꝫ mentalis tūc exn̄s. dū tota conuertit̄ ad solū deū. tanq̄ꝫ ad obie

ctum suū. vnū primum. supremuz optimū. eternū. p̄cipuū et summū Teneat̄ iterim ista descriptio seu q̄d nois mentis. Ac ꝓinde meta physicales cessent inq̄sitōes. q̄les notate sūt de q̄dditate reali mentis de mō quo p̄t clare et nude ꝑcipere solū deum vel ferri in eum Rñdeat etiā q̄uis idiota fidelis interrogatus. que qualis et q̄nta est mens tua. Rñdeat inquam mens est anima mea. dū ip̄a ꝯuertit̄ ad deū soluz. tōꝫ sola. ad solū ꝛ vnū Sic sonat initiū vulgati auctoris etiā pri⁹ inculcatū Si deus ē anim⁹ vt nobis carmina dicūt Hic tibi p̄cipue sit pura mēte colend⁹ Ecce ꝙ mentis officiū ē p̄cipue colere deū. Quo stabilito cōfestim elicere fas habem⁹ ratiōes aliquas. cur ad hec verba dispersit superbos. additum est. mente cordis sui. Vna ratio est. si respiciamus ad primos parentes nostros adam et euam quos condiderat deus ad sui contēplatiōem claram et serenam pro statu vie. quā ꝯtēplatiōem fuisset in gloria visio facialis subsecuta... Ne tibi suꝑbia Ita enim mente a primis parētib⁹ dispergi. per diuini brachij potētiam demeruisti. vt iam heu nos infelicissima ꝓles. nullū mentis habitaculū in cordib⁹ habere potuissem⁹ sicut nec deuz cognoscē. nisi misericors et miserator dñs noster Jesus xp̄s. potenti virtute ꝓuidisset Deuz quippe nemo vidit vnq̄ ait Joh̄es. h̄ vnigenit⁹ q̄ ē in sinu p̄ris ip̄e enarrauit. Potest altera ratio sumi. si respect⁹ habeat̄ ad apostatas āgelos. q̄s in tantam. conata est attollere celsitudinem. stulta sue mentis p̄sūptio vt diceret prim⁹ eoꝝ Sedebo in laterib⁹ aq̄lonis et silis ero altissimo. Mens v̄o nimiū sublimata. nimiū etiā p̄cipitata est. simul et dispsa. Ad h̄ em̄ q̄dam in alta tollunt̄. vt lapsu grauiori ruant finisq̄ ad alta leuat. ē ruere. Querēt hic scrupulosior aliquis. Nunquid hñt demones ipsi corda. cū corpa nō habeant. p̄sertiz carnalia cuiusmōi sb̄e cor esse ꝯptum est At vero si deū hr̄e cor trahim⁹ de scripturis vt dicimus filium esse de corde p̄ris iuxta illd̄ psalmiste Eructauit cor meū v̄bū bonū. nēo iure negabit posse cordis nomē angelis attribui cū de insensibilibus creatur. inueniamus dictum. Transferent̄ montes in cor maris. Trāseam⁹ idcirco nunc et alibi digressiones morosiores inducere per concordantias multiplices. vbi statim constare potest de varijs acceptionibus termioꝝ in scripturis Ex quib⁹ accipe paucas. ad propositū q̄d in manibus habetur sufficerit Hoc indulto poterit et ali⁹ sensus elici. ꝯiūgendo hoc cōplexum. mente cordis sui. dispersit superbos. sicut in geñ dictū ē tact⁹ dolore cordis intrinsecus cū di-

sperſit per diluuiū generale oēm carnem. Occurrit et alius ſenſus ſi traducamus diſperſionem in bonum. Diſperſio ſiquidem malorū vel a malis bona eſt ſicut et defectio et ſeparatio. Similiter inuenimus a ſanctis notatam aliquando ſuperbiam ſanctaz. que ſcilicz nobilitatis ſue conſcia neſcit ꝓſtitui vel calcari. neſcit niſi ſūmis iūgi. Ponam te in ſuꝑbiam ſeculorum ait dñs de birīm noua. Aſſumat vtinaz mens noſtri cordis hanc ſuperbiam vt nulli digne/tur intendere. nulli iungi. nulli inherere niſi vni. ſoli quod eſt neceſſarium. optimum eternum. q ſummum. qualiter elegit maria partem optimam. qualiter exultans propheta dicebat. Defecit cor meum et caro mea. pars mea deus in eternum. O vere ſancta et deſideranda ſuperbia. que vnicum bonum ſuum poſſidere vult excellenter. ſine arrogantia et vana gloria. ſingulariť ſine inuidia. Imperturbabiliter ſine ira. Infatigabiliter ſine acidia. Indeſinenter ſine auaricia. Delectabiliter ſine luxuria et gula. honorabiliter ſine ypocriſi ficta. Diſperdat oro potentia diuine miſerationis vniuerſas alteritates. omnes cōcupiſcentias. omnes ſolicitudines et fantaſias. a mente cordis noſtri vt libera mens ab omni diſperſione glorietur exultans. Mihi autem adherē deo bonum eſt

O felix diſperſio. que ſummam congregationem operatur prout loquitur diuinus dionyſius ꝙ vnifica virtus diuinorum luminuz reſtituit et replet et conuertit nos ad congregantis patris vnitatem et ſimplificam deitatem. Cui concinens. vates regius. Edificans inquit hierūſalem dominus diſperſiones iſrael congregabit. ſIhanc diſperſionem meretur ſancta ſuperbia. quatenus purgetur et illuminetur. perficiatur in vnico optimo mens cordis puta q deiformis. ſIhec autem non habetur perfecto complemento. preterq̄ in gloria. participatiue vero per gratiam. plus aut minus in via ſm diſtributionez ſāctiſps marime per theologiam myſticā ꝓut aperient ſequencia quantum conceſſerit ſpūs bonus. quez dat pater celeſtis petentibus ſe. Incideret hic locus de diuiſiōe ſpūs et anime. cōpagumq̄ et medullarum. et diſcretione cogitationuz et intētionū cordis. p potētiam verbi. qđ eſt brachiū ꝓris eterni. Qua diuiſiōe ſcōz doctores myſticos nulla mirabilioz. nulla potentioz. Sed ad faciliora reuertamur vt cepimus. eis contenti que tractatu dragmatico ſecundo notauimus. Pretactum eſt ꝙ in corde rationalis creature reperitur triplex habitaculum. Inde nominari poteſt cordis triclinium. Spūs vero q̄ſi preſidēs. iure dr

architriclin⁹. de q̊ ꝑ tropologiā
signatū est in nuptijs. duz in cha/
na galilee xp̄us aquā ꝯuertit in
vinū Procedem⁹ aūt ordine ma
gis narratiuo q̄z demonstratiuo
vel ꝓbatiuo. supponentes. dicta
doctoꝝ. cū suis declaratiōib⁹ me
taphysicalib⁹ et theologicl. vsque
quaq̄z multiplicicq̄z rōe fulcitl. q̊s
insecuti. ꝯposuim⁹ pridez opuscu
lū de theologia mystica. ꝑtitū in
duos tractat⁹ scd̄m traditionem
speculatiue primo. p⁹ practice ꝑ
xij. industrias. Cōtentet̄ obsecro
quisq̄s lector accesserit. si nō mox
ꝑiter oia numerauerim⁹. q̄ faciūt
ad decorē et ornatū. dispositionē
q̄z mirabili varietate descriptaz
ex libris tam nature q̄z scripture
qꝛ forte dicetur altero loco Suffe
cerit h̄ ⁊ nūc sensibilis descriptio
quēadmoduz ꝑ corꝑalia. spūalia
figurant̄. eo ꝙ ois nostra cogni/
tio incipit a sensu. ꝓ statu pn̄tis
miserie. Propterea interior hō
noiat exteriorem ꝙ est vnanimis
dux su⁹ et notus su⁹. Proponetur
vna descriptio. nō vt in ea sistat̄
sed vt manuductio q̄dam ꝓ rudi
b⁹ et ideotl. ad diuina qūolibz ca
pescēda Juxta qd̄ ita gregl. exor
ditur in omelia q̄dam de thezau
ro et preciosa margarita Regnū
celoꝝ idcirco terrenis reb⁹ simile
d̄r vt ex his q̄ anim⁹ nouit. sur/
gat ad incognita et per hec q̄ scit
nota diligere. discat et incognita
amare Assignabim⁹ igit̄ hūano
cordi. tanq̄z loco grādi et spacio
so tria cenacula. supremū mediuz
et infimū Primū noiabim⁹ cena
culum mentis. Mediū vero. cena/
culū rationis. Tertiū erit et infi/
mū. aie cenaculo deputatū. Nolu
m⁹ tn̄ vt statim. arbitret̄ inspector
Hec idcirco depingi ꝙ ita sint. ꝫ
vt facili⁹ accipiat figurata dū in/
cipit sed nō sistat in figurl. Sic ꝑ
mysticos intellect⁹. archa noe lit
teralis. sic archa federis. hn̄s in/
star illi⁹ spūalis. q̄ monstrata est
in monte. sic tricliniū samuelis ꝑ
typū. sic t̄cliniū femiaꝝ in hester
Sic vniuersal̄r vt ad vnū dicam⁹
omnes ꝑabolice locutiōes signi/
ficatū accipiūt. Sic p̄terea coraz
oculis positum cordis tricliniū.
in quo mens obtinet sūmū locuz
de q̊ seorsuz ꝯseq̄nter ꝓprie ꝯside
rationes annectent̄. ꝙ rarius ser
mo inuenit̄ de mente p̄cisus. Rō
ponitur in medio Anima stat in
imo Spūs noster tanq̄z architri
clin⁹. p̄sidet toti triclinio nunc ab
arce mentis dilabens ad vltimū
aie cenaculū. ꝓ administratione
sensuū. nūc stat in cenaculo rōnis
ad inuestigationem pb̄ice cuiusli/
bet discipline Porro si q̄s aspe
ctu p̄mo despexerit. aut abiecerit
hanc nrām speculationē. et tanq̄z
cōmunis vulgata vilescat quasi
nihil afferat nouaꝝ sententiarum
preter verba vel figuras Accipi/
at pro responso primo ꝙ ideo nō
est abijcienda. qꝛ consonas habz

et priscas doctoꝝ sñias sicut et ipsi secũ ꝯueniũt Deinde fastidium tollit dũ eadez sñia varie describit Vñ fundat color rhetoricꝰ. expolitio noiatus: Deniqꝫ nemo cogit insistere huic speculationi. p̄sertim cũ neglectu alioꝝ. imo si nõ fallor. ꝓderit ad oim silium faciliores intellectꝰ. p̄cipue si ꝯditio primi cenaculi. q̄ mẽs residet velut in aureo salomonis reclinatorio fuerit plene nota Caueatqꝫ sibi maledictũ illud sibi dici. disp̄sit sup̄bos mente cordis sui.

Quibꝰ ita p̄ordinatl. subiũgamꝰ triclinium cordis. Architriclinꝰ d̄r corculꝰ. i. cordis cultorꝰ ⁊ cordatꝰ dici p̄t spiritus. s. rationalꝭ. q̄ꝫuis sit vnꝰ in essentia triplex tñ in potẽtia. imo multiplr triplex in viribus et efficacia. Triclinium fuit maria quam ecc̄ia sic salutat Salue mater pietatis. et totiꝰ trinitatis nobile triclinium. verbi cum incarnati. speciale maiestati preparas hospiciũ Primũ spectat ad mẽtem. alteꝝ ad carnem. ex qua verbũ caro factũ ẽ. triplex in natura. vnꝰ in p̄sona. Triclinium triplicatũ. reperitur in celesti hierarchia. Triplex insup̄ actus hierarchicus. Purgare. illuminare et p̄ficere Materiaz hãc supponimus latissime. per doctores prosecutã Hoc primuz notetur ꝙ in omni creatura rationali. et iusta presertim in hoie triplex hec triplicata hierarchia. repitur scd̄m triplicẽ vim. memoratiuã. s. et p̄ceptiuam et affectiuã. primo in mente. scd̄o in rõe. Tertio in aia tripliciter in q̄libet singillatim. Hic est amplissima speculatio. ex hierarchia dionysij tracta decimo. c. Triclinium multiplr triplex ꝯformit ad celestem reperit in ecclastica hierarchia. sic similit et in seculari iuxta triplicem in q̄libet statuũ coordinatiõem ꝯsideret speculator Triclinium habet magnꝰ mũdꝰ sub d̄o Quia q̄dam sũt entia pure spũalia. q̄dam pure corp̄alia. q̄daz ex corp̄e ⁊ spũ ꝯdita Declaratõ supponit. Triclinium habet minor mũdus in habitaculo cordis. s. p̄ut sup̄ius figuratur. Hec pars magis p̄posito ꝯgruit Ad cuiꝰ elucidatiõem et dilatatõem. nõ ẽ necesse simplices inducẽ subtilit. sufficiat eis pro deuotiõe capescenda qm̄ sunt creature rationales. ad beatitudinis impassibilitatem ordinate. q̄s necesse est intendere qñqꝫ regimini corp̄is morali. qñqꝫ erudiẽde rõi. sepe et primo. diuine dilectiõi. p̄ impletiõe suoruz p̄ceptoꝝ Intentio p̄ma cõcernit naturã. scd̄a industriã. tertia puram grãm. Triclinium minoris mũdi. perfecta distinctiõe ꝯgnoscere spectat ad p̄hie ⁊ theologie professores. si voluerint naturaz p̄prietatẽqꝫ ꝯtẽplationis agnoscere et illud implere grecum oraculum. notosolitos id ẽ noscete ipsum. Si preterea voluerint

sapienter discernere quēadmodū theologia actiua spectat ad infimū. speculatiua ad mediū. mystica ad supremū cordis nr̄i. In infimo sūt adolescētule. In medio cōcubine et regine In tertio ē vnica ꝑfecta cū dilecto. ¶ Tricliniū cordis includit̄ in p̄cepto dilectionis Diliges dn̄m deū tuū ex tota mente tua. Ecce supremū. ex toto intellc̄u. vt ponit̄ in luca ⁊ hec est ratio. Ecce 2m Ex tota anima tua. ecce tertiū Ex toto corde. ecce simul totū. ¶ Hic tn̄ attēde ꝙ oia vocabula. rationali creature vt rationalis ē attributa sepe ꝑmixtim accipiūtur. vnū ꝓ altero ⁊ singulū ipsoꝝ ꝓ singulis q̄ multiplicitas vtendi. causat frequenter ꝯfusiōem in doctrinali disciplina vel in studiosa meditatiōe. nisi ꝓpetas noim. qūo sūitur apud doctores annotetur Tricliniū elegāter exposuit et distinxit venerabil̄ Richard⁹ et añ eū hugo. fundantes se in Aug⁹ p̄cipue. Boetius q̄q̄ in suo de ꝯsolatōe q̄rto ⁊ q̄nto et p⁹ istos dn̄s bonauētura. tam in lc̄ura scd̄i sn̄iaꝝ. q̄ꝫ in suo breuiloquio sub ꝯpendio Deniq̄ꝫ mirabil⁹ in suo itinerario mētis in deū Sz et auctor de spū et aia. q̄ se iudice fuit tātūmō ꝯpilator et collector ex alijs. mlta notauit digna Oēs postremo. q̄ de aia rationali et virib⁹ ei⁹ philosophice aut theologice tractauerunt. illustrāt triclinij nr̄i noticiā Ita tn̄ ꝙ theologica traditio p̄ferat̄ Dicitur hoc ꝓpter Auicennaz et auerroim et platonicos et alios q̄rū recitator fuit Albert⁹ in suo de anima. et de intellectu et intelligibili discrepātes in mltis a fidei pietate Seruet̄ illud apl̄i. Oia tentate qd̄ bonū ē tenete. ¶ Tricliniū cordis ꝯueniēter assignatū ē s̄m triplex habitaculū seu cenaculum sub aꝓpriatione. noim istoꝝ. mēs rō. aia. q̄bus p̄ponit̄ velut archi triclin⁹ ipse spūs rational̄ Sponsus āt p̄t noiari anim⁹. vxor vero dicetur affect⁹ vel affectio et hec multiplex. signant̄ triplex Unde noiari p̄t noster anim⁹. nūc aial̄. si ex vtero aialis affect⁹ gignit ꝓlem. nūc rōlis si ex vtero rōlis affectōis gignit sobolem. nūc spūalis. si fetus ex multis affectiōib⁹ ꝓcedat. spūsācto supueniēte atq̄ꝫ sui roris intima aspersione. mentem fecundante. ¶ Triclinium cordis. quandoq̄ꝫ reducitur ad binarium et senarium. quandoq̄ꝫ ad septenarium protenditur. Famosa est apostoli distinctio. de homine veteri et nouo. interiori: scilicet et exteriori Dat interiori quicquid spectat ad diuina. Dat exteriori quicquid ad vicia. ⁊ ad brutales spectat affectus Primū vocat. spiritualem hominem. alterum animalem. Ubi nominibus aliter vtitur. q̄ꝫ habeat distinctio nr̄i triclinij. sed sn̄ia facilit̄ ꝯsonat sicut ista q̄ septenario dilatat̄.

Tricliniū cordis habuit deꝰ. ⁊ ꝓ/
ximꝰ noster Jesus xp̄s Scd̄m hu
manitatē q̄dem fuit in eo mēs be
ata. ratio ꝓmpta. aīa mesta cum
carne infirma. Significauit h̄ tri/
cliniū Hugo sub metaphora. tri/
plicl. oculi. s. carnis rōis et mētis
seu ɔtēplatiōis. Significauit hoc
ip̄m Richardꝰ sub typo triplicl.
ɔiugij ip̄iꝰ Jacob. Unū cū ancil/
lis fuit. bala et zelpha Alterꝝ cuz
liberis. rachel et lya. Tertiū qd̄
satis dat intelligi cū diuina sapiē
tia. de q̄ salomon cecinit Mulierē
fortem q̄s inueniet? Hec vtiqꝫ ē
sapientia. mr̄ pulcre dilectionis.
Hec nō ex virili semine. sed mysti
co spiramine. virgo ɔcipit et pa/
rit dei filiū. qm̄ spūs rationalis ꝑ
Jacob figuratus. non sufficit ad
hūc partū. in vtero mentis. sicut
nec maria v̄go. fecūdabat̄ a Jo
seph spōso suo q̄ non dn̄at̄. ꝫ ob/
sequi debz. dn̄e sponse suc. quā fe
cūdat spūs Jesu xp̄i. q̄ dn̄s simul
et pr̄ est et sponsus et filiꝰ in hoc
partu Porro de mente. q̄ supio/
ra cordis tenet principaliter. est
ꝓpter verba lr̄e simul cū mysterio
ꝑtractandū Hec est velut in arce
ad quā inuitat apud salomonem
sapientia. et apud boetiuz ph̄ia.
quibus obedientes sc̄i. et electi vi
ri ɔscendebant in excelsa. hely/
as. helizeus. daniel. petrus sara.
iudith. Hester quoqꝫ rogatura
assuerū. venit ꝑ ordinē ad tertiuz
ostiū. Xp̄s demū in monte trāsfi/
guratus ē Jesus in cenacl̄o grā/
di strato. montis syon cibauit a
postolos corpore suo. quibus et
prebuit se videndū post resurre
ctionem. et spūssancti. celitus mis
si virtute. roborauit. docuit. et suc
cendit. colligēs illic et vniens hu
miles mente, cordis sui

Sequuntur de mente.

veritates xij.

Continuetur ergo de mente
expositionis collectio repetendo
primitus. ꝙ mens ab eminentia
nominatur. et in supremo cordis
triclinio collocatur. quia propriū
habet officium spiritualibus intē
dere non qualibuscunqꝫ. qꝛ ratio
cōiter. circa sui cognitionem: ⁊ spi
ritualiū occupat̄. sed mens vacat
soli deo. Hoc iam premisimus
in hoc quid nois conuenimus a/
deo ꝙ si vacet mens sibi. iam nō
sortitur nomen mentis. pro q̄nto
vacat alteri q̄ꝫ deo. Ipsam vero
constat non esse deum. Conuenis/
sent in hoc quid nominis etiam
ph̄i summi. licet a modo ponendi
discrepassent. Mens sicut a
solo deo creatur in natura et in
essentia sic a solo deo formatur
et illuminatur tanq̄ꝫ imago. et si/
militudo sua. Hec iam conside/
ratio. discrepat a traditionibus
philosophoꝝ qui posuerūt men
tem rationalem secundū mentem
proxime formari ab intelligen/
tia vltima cum ceteris erroribus

notatl. in tenore articulorum parisi⁹ damnatorum. de quib⁹ nō est hic insistendū p singula Sufficiat interim pōnes fidei simplr supponere nō pbare. ¶ Mens opatur ad deū sub triplici habitudine. Primo sicut ad pncipium productiuū. Scdo sicut ad obiectū motiuum Tertio sicut ad donū sāctificatiū Primū hz cōe cū quolibet ente. Vñ reperit in mente. mod⁹. spēs et ordo. Rursus. vnitas. veritas. bonitas. Deniq; mensura. numerus pōdus. Etenim cōsistit in re qlibet qntūcūq; modicū habeat entitatis. et in accidētib⁹ et in materia prima vestigiū trinitatis

¶ Mens dū opatur ad deum sicut ad obiectū motiuū. sortit imaginem trinitatis. in natura sua vbicūq; ⁊ qlitercūq; fuerit collocata Rō. qr capax dei est. vt eū recolat. intelligat et diligat. nec pt aboleri triplex hec potētia a mente ipsa. stante. Vñ nec in demonib⁹ lux harum potētiarum seu viriū seu aptitudo naturaliū extinguit qn in se lux existat put esset sol in luce sua. etiāsi nihil extra se actualiter illustraret ¶ Mens opata ad deū sicut ad obiectū motiuū. est nobilior ⁊ expssior silitudo dei naturalis q̄ si osideret primo mō tanq̄ vestigiū Rō qr imago ppt maiorem expressionem est nedum mediū deducens a posteriori tāq̄ a signo causato ad cē sue noticiam. sed habet in se formaliter saltim in actu primo cognitiōem et dilectiōem sue cause prime Recte eodē modo quo discipul⁹ cognoscit. artē mgri obiectiue in alijs. sed formaliter eā aut saltim virtualiter in se capit. et hec ē ppa distinctio imaginis a vestigio

¶ Mens opata ad deuz sicut ad donū scificatiuū. sortit nomē silitudinis dei. qr p hūc modū. particeps ei⁹ esse pt et h pl⁹ aut min⁹ scdm exuberātiaz gre gratū facientis. cū trib⁹ theologicl. virtutibus in via. aut trib⁹ dotib⁹. aut actib⁹ in glia. Rō qr gra gratum faciēs. vna est in radice et essētia. et triplex in habitib⁹ fūdatl. ⁊ formatl. in ea. et ab ea. qr ipsa est radix et forma. et finis pportionalr ad essentiā diuinā. vnā in trinitate. et trinam in vnitate ¶ Vtrum vo gratia sit pri⁹ subiectiue in essentia aie q̄ in potentijs. Videt q in essentia sicut essētia est prior et potētior q̄ potētie. qr radicātur et fluūt ab ea Sed neq; gra. immediate elicit act⁹ potētiarum sed impat illos ⁊ virtutes eliciūt scz fides. spes. ⁊ charitas aut potētie mediātib⁹ his habitib⁹ qui sūt fides in rationali. spes in irascibili charitas in concupiscibili.

¶ Mens in paruulis baptisatis. censenda est vera imago et similitudo trinitatis Ecce nūc incipimus inuestigationem theorice christianorum quam nullus sapiētiū ⁊ prudentiū mūdi cepit.

Ad cui⁹ cognitiōez.nō sunt nc̄a/
rie.inquisitiones ph̄ice.vel meta
physicales.nec mathematice sed
sufficit grā cum spe ⁊ fide per di/
lectiōem opante. Quēadmodum
sub ɔpendio.diuin⁹ enūciauit Au
gust.q̄ fide spe et charitate colit̄
de⁹ Vñ deduxit ɔtra platōicos
plotinū.porphiriū.hermetē.apu
leum et sil̄es longo ꝓcessu.in suo
de ciuitate dei ⁊ in de v̄a religiōe
q̄ sol⁹ xp̄s dederat modū gene/
ralem redeūdi.mentes in deum.
purgādo.illūinando ⁊ ꝑficiendo
neq̄ oportebat theletas aut tar
gyas magicoꝝ.vel ydolatraruz
induci.sed respui. Sufficiebat de
niq̄ illud impleri.qd̄ hortatur ec
clesia sursū corda ¶ Mens ꝑuulo
rum baptisatoꝝ.et general̄r oīm
xp̄ianoꝝ q̄ntūcunq̄ simplicium si
sint in grā.censenda est soli deo.
tanq̄ sponso v̄o et soli suauit̄ in/
herē.ꝑ influxum formalez gratie
gratū facient̄. Rō qꝛ acceptatur
q̄uis nō semꝑ exeat grā in actū
scd̄m exēplū in qualitatib⁹ mate/
rialibus albedine nigredine ⁊ ca
lore.qꝛ forma ɔmunicat actū su
um primū.q̄diu manet in subie/
cto. Sic em̄ homo dicitur ratio/
nalis et viuēs a mente sua.etiam
dū homo dormit.duz actu nihil
intelligit Sūt aūt influxus fōrles
ip̄i⁹ gr̄e tres p̄ncipal̄r.q̄s appellat
hierarchicos dionysi⁹ purgare.
illūinare.ꝑficere a ꝓpriate ad vi/
gorē v̄tutis in mente.ad fulgorē
veritat̄.et ad ardorē vel amorez
charitat̄.q̄s oēs influxus.ip̄a cō
plectit̄ q̄etudo fruitiōis.q̄ ē pax
exuperās oēm sensū ⁊ in q̄ effect⁹
p̄ncipalis stat theologie mystice
q̄ ideo d̄r amens. i.sine mente. et
irrational̄.i.sine rōe et stulta. i. si/
ne ɔsueto ordine ɔgnoscēdi.ꝓut
infra nōbit̄ ¶ Mēs ꝑuuloꝝ bapti
satoꝝ.de q̄b⁹ min⁹ videt̄.qꝛ nōdū
hn̄t vsuz liberi arbitrij.cēsenda ē
natural̄r ⁊ suꝑnatural̄r libere d̄o
frui.q̄uis nō libertate.vt ē arbi
trans siue deliberans ꝓpterea
nondum dicuntur actu mereri
vl̄ agere v̄tuose.ꝫ complacenter
et pulcre cū decore v̄tutū.copu/
lātur ipsi deo spōso suo. Rō ē q̄a
imago sue mēt̄.ad sui reformata
ē honorē p̄ncipij scd̄m memoriā
intelligētiā ⁊ volūtatē. ¶ Mēs oī
bus hōib⁹.ē eq̄lis libertat̄. q̄ ad
essentiā et actū primū sed non q̄
ad actū scd̄m ꝓpter impedimen/
ta vel adiutoria.modo istis. mō
illis aduenientia. ¶ Caderet hic
sermo de triplici libertate. scilz a
coactione.a peccato.et a seruitu/
te Unde est preterea.q̄ libertas
arbitrij non p̄t cogi.nec ab ho/
minib⁹.nec a deo nec a corꝑe.ꝓ/
prio.cuz experiamur ipsam liber/
tatez totaliter frequentius impe/
diri.quo ad actum suum. Sed a/
liud est cogi. aliud impediri vel
deturbari.prout sancti docent.
¶ Mēs primo mō p̄us descripto
nedū eminet i cordis t̄clinio sup̄

ratiōem supiorem. sed locāda vi/
detur supra sinderisim et ɔsciam.
Ratio qꝛ portio siue ratio supior
vt talis ē intendē p̄t alijs sub d̄o
que sūt spūalia et intellectualia.
vt sūt angeli et sancti. Porro sin/
derisis est naturale iudicatoriuꝫ
vel inclinatio sicut alij loquūtur.
Sed h̄ iudicatoriū generalr attē
ditur ad veꝝ in vniuersali. et in/
clinatio ad bonū simlr in vniuer/
sali ¶ Mens aūt solū respicit deū
et inclinat̄ ad ip̄m vnū verū bo/
nū eternū solū et sūmum. Habet
igit̄ obiectū p̄us et p̄ncipali⁹ ip/
sa mens. q̄ꝫ ratio supior aut sin/
derisis. ꝑpendit̄ hoc. dū ꝓcedit
ad actū 2ᵐ tam scd̄m potentias
suas et vires q̄ꝫ scd̄m habit⁹ q̄b⁹
ipsa format̄ et decorat̄. ¶ Mens
nō hꝫ intellectū agētem vel potē
tialem. q̄i potētias distinctas es/
sētialr ab inuicez. vel a se ip̄a. sic̄
multi ph̄antiū locuti sunt. q̄s nō
oportꝫ imitari. qꝛ ponebant aut
vnitatem mentis in oib⁹. aut ip/
sam nō esse corpis formā nec de
nouo creatā. sed ꝑpetuaꝫ. nec ad
grām et gl̄iam a deo sublimari
cū erroribꝰ hmōi. contra nr̄e fi/
dei pietatem. ¶ Caderet hic exq̄
sitior sermo qua rōe d̄r mēs. simlr
esse agens et patiēs. mota et mo/
uēs Sed hec in spiritib⁹ et a ma/
teria sepatis repitur libertas cū
se ip̄am mouet. dū se reflectit sup
se et sup act⁹ suos. Trāseam⁹ ad
p̄ñs. ɔq̄sitiōes hmōi speclatiuas
et metaphysicales. ⁊ ad modos
et ad cās vñ mens dispgit̄ reue
tamur q̄ten⁹ ei⁹ vnitio et simplifi/
catio pl⁹ nota sit. ne incurrat̄ ver
bū h̄ im ꝓperij Dispersit supbos
mente cordis sui. ¶ Dispsio men
tis dedit occasiōem impositorib⁹
noim. q̄s nc̄e fuit sapiēter attētos
esse circa reꝝ ꝓprietates. vt mens
a mene diceret̄. Est aūt mene. idē
qd̄ luna vel defect⁹ Mens aūt p̄/
sertim stulti. scd̄m sapiētis v̄bum
vt luna mutat̄. Lunatica q̄ꝑpe ē.
quā spūs immūd⁹. mittit nunc in
ignē cupiditat. male inflāmātez.
nūc in aquā tūoris male suffocā
tem. nūc elidit in terris cogitatio
nū noxiaꝝ. de terrenis. et voluta/
tat̄ et clamat. et stridet ⁊ spumat
et arescit. ⁊ discerpit̄ ꝑ varia. vix
tandem redit ad se. per lucidum
interuallum. vt deum noscat ⁊ se
et hoc ab infantia ¶ O q̄ꝫsepe de
scendit nostra mens. de hierusalē
pacis in hierico. lunaris mutatio
nis. O q̄tiens incidit in latrones
Sed loc⁹ est hic et nūc. doctrine ⁊
nō q̄rele. ¶ Dispsio mentis. cām
hꝫ duplicem in genere. Quedam
viciosa est. altera nō viciosa Vici
osaꝝ. quedā ē ex originali culpa.
q̄dam ex veniali. q̄dam ex morta
li. Sunt aūt cause alie. nō viciose.
sed naturales. quēadmodū est ne
cessitas sōni. q̄ꝫuis aliquoꝝ vide/
atur opinio sentire. q̄ ꝓ statu na/
ture institute mēs nō fuisset a so/
mno depressa nec etiā in pueris.

quin actu semp meminisset.intelle
xisset.et dilexisset deū. Et hoc pri
uilegiū trahere volunt ad btām
virginē.imo ad Johem baptistā
etiā ex vtero.sicut nō est dubium
q̄n xp̄s viator.sp dicere poterat.
Ego dormio et cor meū vigilat.
Quippe beat⁹ erat.scd̄m mentem
Nō sic Johes et maria Stem⁹ h̄
et in alijs .cū traditiōe cōi.ꝙ in i/
stis etiā.qñq̄ mens cessabat ab
actib⁹ suis.et causis naturalibus
et ꝯstat sine pcc̄o ¶ Dispsio men
tis ꝑ statu natuē lapse.de qua p̄n
cipalr erit sermo.nunq̄ intelligit
fieri.quo ad actū suū primū.Hoc
iā tactū est.qr sicut aia rational
est ꝑpetua.p⁹q̄ creata est. siue sit
in corpe siue extra corp⁹ ¶ Lux est
q̄dam in se nata lucidū reddē in
actu Scd̄o subiectū dispositū. vt
corp⁹ vel se ip̄m si nō aliq̄s inter
uenerit obex. Nñ et naturalia, in
demonib⁹ ꝟm dionysiū splēdida
remāserūt Vocat aūt act⁹ scd̄s
ipsa opatio elicita et immanens.
vel impata et transiens ¶ Disp/
sio mentis q̄ ad actū scd̄m ꝓue/
nit qñq̄ negatiue.qñq̄ priuatiue
Negatiue siquidē.dum nō sinitur
exire in actū sine culpa sua Priua
tiue vero cū culpa sua. Exēplum
primi in dormientib⁹.infātibus ⁊
fatuis naturalr. Exēplū scd̄i in e/
brijs ⁊ philocaptis ⁊ alijs q̄s ex/
cecat sua malicia ¶ Dispsio men
tis habet virtuose.dū spūs ꝓpter
actus virtutū.in actiua.pro tunc
impedit cogitare de deo solo et
manē in arce sua. Certū est āt ꝙ
oēs v̄tutes ꝯsonāt q̄ ad habit⁹
suos.nec se impediūt. Actus v̄o
sepe mutuo se nō ꝯpatiūt. Quis
nesciat ꝙ act⁹ vite actiue.suspen/
dūt act⁹ vite ꝯtēplatiue et econ/
tra. Non em̄ simul est vacare acti
onib⁹ extrinsecl.et intrinsecl.specu
latiōib⁹. ¶ Si aūt q̄rat vtr̄ sēp
oporteat agē id qd̄ meli⁹ ē in se
Clara ē rñsio ꝙ nō.alioq̄n q̄libz
obligaret ad opa superogatōis
Nam virt⁹ et ars t̄minos suos
hñt et certos ¶ Sufficit igit pro
regula ad salutē.ꝙ fiant act⁹ qui
tūc iacent sub precepto opantis.
q̄ntūcūq̄ q̄s videat idone⁹ ad
alia ⁊ p̄dit⁹ talēto mltiplici ad su
pererogandū q̄ regla tollit scru
pulos sup distributiōe talenti ac
cepti.q̄s frequēter inducit feruor
indscret⁹ et zelus nō scd̄m sciam
ꝓueniēs ex radice supbie vel va/
nitatl.vel certe a demonio meridi
ano.cui⁹ oculi sūt. sicut palpebre
diluculi.et qui p arrogātiaz fer/
uescē facit/sicut ollā/ꝓfundū ma
ris.cui cor stultoꝝ ꝯpatur.et po
nit q̄i vnguēta bulliuerit. h̄ est cū
de vitijs virtutes effingit. ¶ Di/
spersio mentis q̄ ad habituz grē
gratū faciētis.nunq̄ ꝓuenit abs
q̄ pcc̄o mortali.sed act⁹ eiusdem
grē p̄t sine culpa mortali vel ve/
niali freq̄nter interrūpi. Hec ps
seq̄tur ex p̄cedēti ¶ Nñ ꝑ facilio/

regula ad salutē

ri noticia oim q̄ tractam⁹. possu/
m⁹ p distinctiōem dicē ꝙ mēs in
hoie. sicut aia rationalis. p̄t cōsi/
derari dupl̄r Uno mō ꝑm eē su/
um. Alio mō scd̄m bene esse. Si
primo mō sic ē incorpalis ⁊ ima
terial̄ natural̄r Si scd̄o mō sic re
cipit varietates pl̄imas. et ꝫ du/
pliciter in genere. qꝛ vel ꝯstituit̄.
scd̄m bene esse habituale suū solū
vel secūdū esse actuale Si secūdū
esse habituale. sic est dupl̄r. vel se/
cūdū habit⁹ pure supnaturaliter
infusos. vel secūdū habit⁹ natura
lit̄ p assuefactiōem acq̄sitos Tal̄
est distinctō de bene eē actuali. q̄a
vel ꝓcedit illud ex habitu supna
turali vel supnatural̄r. vel solum
naturaliter Fierēt subinde multe
distinctiōes de ꝯpatiōe mētl. aut
aie rationalis. q̄ ad bene esse vel
q̄ ad esse scd̄m q̄d. qd̄ ē additu3
sub suo esse. ¶ Et secūdū istos re
spect⁹ haberet̄ noticia. cur aia tot
noib⁹ appellat̄. cū sit essentia sim/
plex et vna. vt ꝙ d̄r spūs. mens.
ratio. aia. dicit̄ portio superior ⁊
inferior. dr̄ intellect⁹ speculatiuus
et practic⁹. dr̄ simplex ⁊ ꝯpositus
aut discursiu⁹. dr̄ fōrlis et actual̄
vel adeptus. dr̄ agens et possibi
lis. dr̄ inuētiu⁹ et iudicatiu⁹. dr̄ li/
beꝝ simplicit̄ et libeꝝ arbitrium.
dr̄ sinderisis et ꝯscia. dr̄ natural̄r
agens. dr̄ rōlis ꝯcupiscibilis ⁊ i/
rascibilis. dr̄ tādem p̄ncipal̄r sp̄s
ꝯgnitiu⁹ et dr̄ volitiu⁹. dr̄ mens
collecta et vnita in hūilib⁹ deuotl.

dr̄. dispsa i superbis mēte cordis
sui. ¶ Veritates octo dixim⁹ de
dispsiōe mētl. ¶ De collectōe vi/
deam⁹ sil̄ et de deuotiōe ¶ Colle
ctō mētis ad deū p̄t acq̄ri. q̄i via
triplici in genere. Una ē p deuo
tionē simplicē. Altera p phyloso/
phicā inuestigatiōem. et intelligē
tiā. Tertia p theologiā. q̄ ꝯple/
ctit̄ intelligentiā. et deuotiōez sil̄
si plena sit. Nūc de prima p̄ncipa
lior ē intētio ad ꝯfusiōez supbo/
rū. mēte cordis sui: Describitur
āt deuotio ꝑm doctoēs. noiatim
hugonē in suo de orōe. Deuotio
ē eleuatio mentl. in deū p pium et
hūilem affectū. fide. spe. et chari/
tate subnixū. Nihil hac descript/
one veri⁹ nihil lucidi⁹. nihil ꝓpos/
to nr̄o simpliciū documēto accō/
modatius tradi potuerat Porro
de mētis deuotiōe. nō siluit scri/
ptura. loquēs de offerētib⁹ mēte
ꝓmptissima et deuotissima Mēs
deuota est in icipiētib⁹. deuotior
in ꝓficiētibus. deuotissima in ꝑfe
ctis Collectio mētis per deuotio
nē. nihil aliud est q̄ꝫ eleuatio Non
em̄ p̄t mētis eleuatio fieri ad de/
um p piū et hūilem affectū. quin
colligat̄ ad vnitatē In qua vnio
ne tradit diuin⁹ dionysi⁹ mysteri
um cōsistere. theosophie xp̄iano/
rū. Unde p̄terea sūitur. distinctō
spūalis amoris a carnali. qꝛ p̄m⁹
vnit. alter spargit Et qꝛ talis v/
nio nō attingit̄ absq̄ꝫ amore spū
ali extasim faciēte. tradiderūt ex/

positores sui ꝙ appellat theolo/
giam mysticā experimentatm̄ vl̄
gustatm̄ amorez de q̄ dt vn⁹ int̄
ceteros ꝙ amor hmōi cābatur
sine cognitione p̄uia vel comite.
Qd̄ an verꝝ sit et qūo p̄t accipi
tactū ē alibi sub xij. ɔsideratiōib⁹
et hic supaddent̄ aliq̄ Certissi/
mū quidē ē. ꝙ amor oīs ɔgnitio/
nem p̄supponit. vnam aut alterā
Habem⁹ ecce tria p̄ncipalr in de
scriptiōe deuotiōis Primo. ꝙ est
eleuatio mētl. in deū. scd̄o ꝙ hec
eleuatio fit ꝑ piū et hūilem affe/
ctū. tertio ꝙ hmōi affect⁹. debz es
se. fide. spe. et charitate subnixus
seu format⁹. Pñt hic explicari
q̄ttuor cē deuotionis finalis. ma/
terialis. efficiens et fōrlis. Posset
insup apiri. quid intelligim⁹ ꝑ ele
uatiōez mentil. in deū. qr nō fit h̄
sermo de eleuatione locali cū de⁹
sit vbiqz et sēp intimior menti q̄z
mens sibi ipi Sed intelligim⁹ de
eleuatiōe spūali. nō scd̄m esse mē/
tis. sed ꝑm bene esse habituale et
actuale ꝑ affectū. s. piū. et hūilem
qui qñqz stat in habitu solo. qñqz
ꝓcedit ad actū. quēadmoduz fi/
dem spem. et charitatē. Nūc pro
habitib⁹. nūc ꝑ actib⁹ accipimus
Accipiētes aūt ꝑ actib⁹. cōue
niēter in primis coartam⁹ sermo/
nez ad tria hec vocabula. affect⁹
pius et hūilis. Ita vt abbreuian
do dicere possem⁹ ꝙ deuotio est
affect⁹ pius et hūilis Quisq̄s er/
go plene cognouerit. quid est af/
fectus pi⁹ et hūilis. sciet vtiqz q̄d
est deuotio Et qm̄ finis legis est
dilectio ꝑm aplm̄. cōformiter ad
xp̄m testificātem in duob⁹ māda/
tis dilectiōis. tota lex pendet et
ꝓphete Fuit opinio celebrl. ꝙ the/
ologia xp̄ianoꝝ. magl. est affecti
ua ꝓprie q̄z speculatiua vel practi
ca Non em̄ data est lex xp̄iana vt
hic intelligam⁹ deū. sed vt capti/
uem⁹ oēm intellectū. in obsequiū
xp̄i. Valet hec ɔsideratio ꝑ sim/
plicib⁹ xp̄ianis. et militat aduer/
sus supbos mente cordis sui. qui
nihil credere volūt nisi pri⁹ intel/
ligāt. q̄les erāt ph̄i. q̄s damnant
pisienses articuli de errore. quasi
per oia specialr dū dicebāt. ꝙ ni
hil scit qui ph̄ie nō studuit Q. in/
sup nō est alia felicitas hoim q̄z
studere ph̄ie. et ꝙ nō est curandū
de fide Procedit rursus hec cō
sideratio. cōtra supbos. solo noie
et vanitate theologos. qui studēt
solū vt sciāt. vel sciant̄. nihil vero
trañciant ad effectū. nihil ad mo
res et virtutes Et cū dixerit eti/
am gentilis ph̄us Inquirim⁹ q̄d
sit virtus nō vt sciam⁹ sed vt bo/
ni efficiamur Cognouim⁹ ꝓch/
dolor aliq̄s quib⁹ oīs doctrina
miscens cū speculatiua. pietatez
fidei ad effc̄m reddebat̄ grauis
molesta. nauseās et onerosa Ita
vt doctoēs deuotos deriderēt vt
ideotas et vetulas. quales sūt a/
pud tl̄es. Gregl. bernardus. imo

damnata arrogātia et amentia.
Aug. ꝛ dn̄s bonauētura cū sil̄ib⁹
Est inquiūt doctrina eoꝝ. ad p̄di
catiōem et deuotionē. quasi stare
neq̄ant ꝑiter deuotio et eruditio
¶ Sed q̄d? verū est ꝙ repugnāt.
scia inflās et charitas edificans
qꝛ execrabilis est sup̄bo hūilitas
Sed est scia q̄ non inflat sapiētia
scz q̄ de sursuz est pudica. suadibi
lis pacifica q̄ erudiēs intellectum
simul per deuotionē informat et
inflāmat et pascit affectū. fauus.
.s. cum melle. oleū cum igne. vtile
cum dulci ¶ Deuotio nihil hn̄s
de ph̄ia vel theologia scholasti/
ca speculatiua. sufficit ad salutem
Sufficit insuper ad collectionem
vnitiuam mentis cum deo. per su
permentales excessus. ph̄ia vero
et theologia sine deuotione. disp̄
gunt superbos mente cordis sui.
deprimūt et auertunt. vt se misce
ant questionibus infinitis Ratio
breuis in ꝓmptu est. qꝛ deus su/
perbis resistit. hūilibus autez dat
gr̄am. Declaratio sermonū tuo/
rum illuminat ait psalmista et in/
tellectum dat paruulis. ¶ Consi/
deremus ꝓprietatem deuotionis
vt consequēter appareat. quales
sunt ad deuotionem Illi nimiruz
q̄bus est suauitas in affectu pie/
tas in intellc̄u. hūilitas in effectu
simul ꝛ intellc̄u Est itaqꝫ deuotio
affectus pius et humilis Quid ē
aūt affectus nisi spontanea q̄daz
et suauis inclinatō ait hugo Por
ro ꝯtrariat̄ affect⁹ suauitati/men/
tis duritia. q̄ ꝯpūctiōe nō mollit̄
de qua sapiēs. Qui autē mētis ē
dure corruet in malū. Et iterum
Cor duꝝ male habebit in nouissi
mo Cōtrariat̄ pietati fidei. men/
tis insipientia. de qua psalmista.
Dixit insipiens in corde suo. non
est deus Et alibi. Illuminans tu
mirabiliter a montib⁹ eternis tur
bati sunt oēs insipientes corde.
Predicam⁹ xp̄m ait apl̄s. grecis
quidē stulticiam Cōtrariat̄ hūi/
litati. spei. mentl. arrogantia. que
p̄sumit de meritl. vel desperat de
p̄mijs Hic ē vir q̄ nō posuit deū
adiutorē suū. sed p̄ualuit in va/
nitate sua. Et rursū Man⁹ ei nr̄a
excelsa et non dn̄s fecit hec om̄ia
Et illud de iudeis apud ꝓph̄am
Desperauim⁹ Sciuerit igit̄ ōnis
hō. qui noluerit ꝯprehendi sb̄ h̄
maledicto. disp̄sit sup̄bos mēte
cordis sui. ꝙ ad mentis collectio
nem vnitiuaz nc̄aria est deuotio.
quā descripsimus. q̄ est eleuatio
mentis in deum per piū et hūilez
affectū. fide. spe. et charitate sub/
nixū ¶ Propterea quēadmoduz
videris carētem istis dic ꝙ disp̄/
sus est mente cordis sui. q̄ntūcun
qꝫ se ph̄m. vel scholasticū theolo
gū eē iactet Dic illud Job de tali
Si ascenderit in celum sup̄bia ei⁹
et caput eius nubes tetigerit. q̄si
sterq̄linium in fine perdet̄. et di/
cent qui eū nouerāt vbi est? Qua
si sōnium auolans nō inuenie t̄. et

transiet q̄i visio nocturna Dic q̄ est sal infatuatū.efficiendū et con culcandū Sec⁹ vero si quez agno neris in affectu suauez.piū et hūi lem.si ad deū cū simplicitate fidei spei⁊ charitatī.eleuatū.q̄uis iste sit sine lr̄is sine p̄bia sine theolo/ gia.talis vtiq̄ collect⁹ et vnitus est mente cordis sui. Quid igit? Vana est p̄bia.inutilis est theo/ logia? Vana p̄sus inutilisq̄ no tia habenti si nō comes affuerit deuotio.que pius est et hūilis af fect⁹ qua comite poterit ad intel ligentias p̄mas euehi. q̄s non habebit de lege cōi simplex x̄pia/ nus.Poterit insup talis esse vti/ lis in doctrina q̄ fides saluberri/ ma gignit.nutritur defendit ro/ boratur Vtilis p̄terea sicut dicit apls ad arguendum Proinde deuotio sola non sufficit ad expli cationem sui mentib⁹ alienis insi/ nuandā.cū amplius in experimē tali sensu vel affectu.q̄z ratiocina tio intellectu consistāt.Sūt igit̄ eo male deuoti.simplices illi.qui iuxta suas affectōnes.tradere sa tagunt alijs regulas et leges ex scripturis sacris Hinc fatue reue lationes.hinc superstitiose affectio/ nes p̄dierūt Sic ecōuerso p̄bi q̄ theologi deuotione carentes fini stras de deuotiōis mysterio. de/ riſiones intulerūt Rursus ita se habent affect⁹ pietas et hūilitas in deū. vt neq̄at vna veracit̄ sine altera inueniri Quisq̄ em̄ pietas fi dei:rite stabilit̄ sine affectōe hu/ mili.nec hūilitas spei.et suauitas charitatī.sine fidei solide pietate. Quo factū est aliq̄n vt dolē. pe/ nitēq̄ se dicerēt si nulli frātoz.q̄ non in simplicitate parentū.s.lai coz p̄mansissent. Fides itaq̄ do/ nū dei ē. ne quis glier Paz isup in credendo p̄dicabat ab aplis suis De⁹ inq̄t spei.repleat vos oi gaudio et pace in credendo .Rō subdit vt abūdetis in spe et vir/ tute spūsci q̄ x̄tus est charitas Caderet hic sermo de certitudie fidei.et quēadmodū intellect⁹ in ipa stabilit̄ sicut⁊ in spe et in cha ritate.p oimodam sui derelictio/ nem sub potenti manu dei.capti uādo oēm intellectū in obsequiū x̄pi.q̄lit̄ suadebat.Trigosor⁹ a/ nastasie.Tu vero ancilla x̄pi.tro/ pheū crucis tota mente astringe Mod⁹ infra notabit Quid autez est mens tota.nisi mens vnita to talr et collecta? Ois vero mēs ta lis deuota est in incipientib⁹ de/ uotior in p̄ficientib⁹.deuotissima in p̄fectis.q̄s non dispgit super/ bia mentis cordis sui De deuo tissima mente dicem⁹ aliq̄ Primo de deuotiōe p̄fectoz ad alios re ditura Deuotissima mens q̄lis est in p̄fectis? hz in se secretū soli tudinis serenū lūinis.tabernacu/ lū pacis.hz et cenaculū seu diuer ticlm refectiōis.cubiculū req̄etio/ nis.nidulū pullificationis. hoc ē ex bernardo. Vidit illic lucē.q̄m

non capit loc⁹ Audit armoniaz quā non capit tēp⁹. Odorak fragrātiam. quā non sp̄git flat⁹. gustat cibū. quē nō minuit edacitas heret amplexui. quē non deuellit saciet⁹ hec ex augustio Sed admirabiliorē sup oēs. dionysij traditio. q̄ videt insipiētib⁹ corde rem magl. inuoluē otradictōibus q̄z docē. Siquidē ad timotheuz scribēs de mystica theologia sic ōt Tu aūt timothee circa mysticas visiōes. corroborato itinere et sensus defere. et intellectuales opatiōes. et sensibilia et inuisibilia et oīe nō ens. et ens. et ad vnitatē vt possibile est insci⁹ restituere ipi⁹. q̄ est sup oēm essentiaz et sciam et a te ipso. et oibus. immēsurabili et absoluto. pure mentis excessu ad supessētialez. diuinaz tenebraz radiū oia deserens. et ab oibus absolut⁹ ascendens.

Querēt aliquis quō p̄t hec fieri. q̄ repugnare videnē in forma ꝟbozᵗ? Tentem⁹ aliq̄ dicere p̄notando. q̄ duplex est hic notificatiōis mod⁹. Un⁹ doctrinal ex trinsec⁹ Ali⁹ exp̄imentalis intrinsec⁹ Un̄ sciendū q̄ ois ognitio nr̄a ortū hz ab aliq̄ experientia. Ois p̄terea ognitio si p̄fici debeat. in expientia t̄minat Expiētie vero nomē ōr ab ex. et pario paris. q̄z parit expientia. ex reb⁹ in virib⁹ ognitiuis q̄ affectiuis. hinc dicim⁹. B expioz B operio. B reperio Est aūt experientia scōm rez seu q̄d rei. p̄ceptio simplex nō discursiua. causata seu pata immediate ab obiectali motione Ita q̄ sufficit ad hāc p̄ceptionez p̄tia obiecti cū potētia p̄ceptiua. remotis ipedimenti. Si ei color obj̄ct visui. sufficit ad visiōez. p̄ solā impedimentoᵗ ablatiōez. vt q̄ oculus non sit clausus nec cecat⁹. nec aliter impedit⁹ Sic est de auditu respectu soni. De gustu respectu gustabilis. de tactu q olfactu suo modo. Cetez p̄ceptio ponit in diffinitiōe p̄ genē. q̄ scōm nomē ōr p̄fecta captio. et hec cōuenit exp̄imentali ognitiōi p̄cipue. qm̄ in ipsa p̄ut experimentalis ē. non cadit erroz vel deceptio. nisi forte occasionaliter apud potētiaz discursiuaz. quēadmodū ōt ypocras. q̄ experimentum est fallax Cām dicti p̄misit Ars inquit longa. Ars itaq̄ formak nō ab vno tm̄ exp̄imēto. sed a pluris quorū vtiq̄ singlm vez est. Alioquin n̄ esset p̄ exp̄imētū Attn̄ obinatō exp̄imentoᵗ. q ōq̄sitio discursiua de q̄ditate. et ōditiōib⁹ rez experimētataᵗ imo et ipoᵗ experimentoᵗ q̄ res sūt. an sbe vel accidētia sepe fallit Cōsurrexit pīm̄nēitas grāmatice et logice. pro cōicatiōe mutua sup experimētis singulis. et reb⁹ exp̄tis. ne omnes aut plures experiētie laterēt vicissim hoies. p̄sertim expertētie interiozes q̄s nemo nouit nisi spūs hōis qui in ipso est Cōsurrexit

deniq; mod⁹ alter cognitiōis. q̄ꝫ
ꝑ experiētiam q̄ disciplinalis vel
scholastic⁹ vel doctrinalis appel/
lat̄. per voces et scripta. qm̄ alit̄
nō possum⁹. ꝯcept⁹ p̄mos per ex/
periētiaꝫ habitos exponē Cōsur
rexit etiā distinctio vet⁹. de ꝯce/
ptib⁹ prime intentiōis. et scd̄e vel
tertie. et de modis significādi. et
de suppositiōe naturali. Tota po
stremo ꝑs. ph̄ie q̄ rationalis d̄r
ꝓpterea nc̄ariū sūpsit exordium.
¶ Suffecerit ad pn̄s ꝯmemora/
tio distinctiōis vt on̄dam⁹ p̄mo
ꝙ vnio mentis de q̄ nūc loq̄mur
ꝯsistit in experientia ꝓpterea trās
fundi nō p̄t in alios ꝑ doctrinaꝫ
sicut nec visio. nec aliq̄ sensatio ex
terior aliter in alios trāsfūditur.
nec amor nec odiū. nec leticia ne/
q; dolor. neq; generalr̄ aliq̄ expi
mentalis cognitio ¶ Nihilomin⁹
doctrinalis traditio nō ē frustra.
Primo ꝓpter inductiōem vt fiat
amplificatio. potētiaꝝ ꝑceptiua
rū. cū obiectis expimentalr̄ ꝑcipi
endis. Deiñ notificatio fiat ipe/
dimentoꝝ q̄ten⁹ auferant̄. Hec
em̄ duo sufficiūt ad experiētiam.
Ita tn̄ si obiecta moueāt natura/
liter Alioq̄n tertiū remoueret̄. s.
actualis et libera motio obiectal̄
qualē hꝫ extra se deus. q̄lem hꝫ
libertas arbitrij sup act⁹ suos
¶ Null⁹ idcirco putet vel expectet
ꝙ ab hoie de ꝑ se. sibi tradi pos
sit cognitio: sup vniōe mentis cū
deo. Merito quidē. qꝛ nec de q̄cū
q; experiētia p̄t hec fiēi circa crea
turas. Nemo p̄terea speret expe/
rimentū. nisi sublatū fuerit impe/
dimentū ¶ Est igit̄ cōe studium.
oim q̄ de theologia mystica. que
ꝯsistit in vniōe locuti sunt inducē
ad tria q̄ requirūtur et sufficiunt
videlꝫ desiderium diuini obiecti.
Remotio impedimenti Implora
tio diuini beneplaciti. Primū fit
insinuādo pulcritudinē et valorē
Scd̄m fit aperiēdo defectū nr̄m
et lāguoreꝫ Tertiū fit per orōnis
vehementiā et ardorē. Hec autē
tria ꝯplectit̄ ip̄a deuotio. q̄ est e/
leuatio mentis in deū. sicut in ob
iectū ꝓpriū et h̄ per piū et hūileꝫ
affectū. in quo sp̄ est deo benepla
cituꝫ ¶ Occurret forsan aliq̄s et
dicet Quid ad te de doctrina my
stice sapiētie q̄ non es particeps
hui⁹ experiētie? Rn̄deo Credidi
ꝓpter qd̄ locut⁹ sum. Credidi ser
monib⁹ expertoꝝ. ꝓpter qd̄ ꝯfor
mit̄ ad eos locut⁹ sū. q̄ten⁹ indu/
car. ⁊ inducā. quātū dn̄s adiuue
rit. ad desideriū tāti obiecti cum
isto q̄ dicebat. Vnā petij a dn̄o
hāc requirā Vnā videliꝫ p̄ciosā
margaritā euangelicā q̄ habita
dicam⁹. sufficit. q̄ non habita sal/
tem desiderare ꝯcupiscam⁹ Eni/
tamur deniq;. ꝓ remotiōe cuiusli/
bet impedimenti. cū imploratiōe
dini bn̄placiti Sanabit ita forte
oculū mentis. ⁊ ei se pn̄tabit expi
endū. gustandū ⁊ vidēdū. q̄ꝫ sua/
uis ipse ē. q̄ꝫ magna multitudo.

dulcedinis sue. quã abscondit timẽtib⁹ se. ¶ Supest oñdẽ. ꝙ doctrinal⁹ traditio theologie mystice se extẽdit ad theologiaz scholasticam nec ab ea diuersa ẽ vl̃ se clusa. imo nec a ẽa pbiaſſiet aũt ẽ omode. si verba bti dionysij a paulo. imo a spũscõ docti. ocozdauerim⁹ adinuicẽ. per scholasticaz theologiã. cui⁹ ignozãtiã habẽtes q̃uis expientiaz intẽsecaz sẽtiãt btẽ vniõis. tñ hanc doctrinal⁹ elucidare neqbũt. Exẽplum ẽ manifestũ in doctrinis physophicl. Nõne poterit astrolog⁹ q̃ nũq̃ expert⁹ est eclipsim sol⁹ et lune tradẽ doctrinã hui⁹ rei q̃lẽ rustic⁹ q̃ expiet ipsas ad oc̃m tradẽ neqbit? Posterit rustic⁹ vtiqz dicẽ socio pñti Aperi oculos et vide. poterit extẽdẽ digitũ ad eclipsim. sed nil ampli⁹. Astrolog⁹ vo. licet ita monstrare nõ poterit pñtialr. docebit tñ absentes q̃lit̃ aperiendi sunt oculi qualia sũt impedimẽta q̃ remoueri oporteat. imo si catholic⁹ sit diuinum bene placitũ iungẽ nõ omittet q̃ facit eclipses si vult et q̃n vult Sic in ꝓposito. nisi ꝙ astrologus hz demõstratõez. theolog⁹ vero solaz eruditiõez in fidei auctoritate firmatã ¶ Multi multa locuti sunt⁊ nos multotiẽs iam inter multos. de et sup vbis dionysij dum tractat de mystica theologia et diuina sapiẽtia xp̃iano⁊ ¶ Direrunt aliqui ꝙ cõsistit hec theologia. in abnegatiõe oim a deo. Alij ꝙ in affectu et dilectõe. nõnulli ꝙ in telligẽtie puritate. Alij ꝙ in mentis ad deũ collectiõe vel vnione Alij ꝙ in deuotiõe seu mẽtis eleuatiõe. Alij ꝙ in raptu vel extasi vel mẽtis alienatiõe q̃s ser positiões absq̃ otẽtõe ptractem⁹ sub certis ꝓpõnib⁹. oñsuri oformiter ad vba cãtici marie. qð existit in expimentali. et gratuita vnione seu collectiõe et exultatione hũiliũ mente cozdis sui cũ deo. dũ disp/sit supbos. dũ deposuit potentes de sede. dũ esurientes impleuit bonis dũ suscepit isrl̃ puerum suũ recozdat⁹ mie sue ¶ Dicam⁹ igitur abbreuiato sermone. ꝙ sapientia xp̃iano⁊ de q̃ tractauit diuinus dioñ. est vnio mẽtis seu collectio tanq̃z ꝓ genẽ Jũgit̃ experimẽtalis et gratuita. cũ pfectiuniuz deo tanq̃z ꝓ formali differẽtia et ꝓ fine vel obiecto: Mens ponit̃ q̃si ꝓ materia vel subiecto. ¶ habem⁹ ecce gen⁹ descriptiõis. s. vnionez simul cũ obiecto suo deo. et mẽtẽ ꝓ subiecto. Nec oportet insistere scrupulos⁹. qz null⁹ ambigit Sed in ẽ est difficultas. q̃ et q̃lis sit ista vnio. et quẽadmodũ opetur et cur ꝓ dña additũ. expimentalr et gratuita. Porro q̃n gratuita sit hec vnio. q̃s negaret. ad quaz nec natura sufficit nec industria? Sed neq̃z satis ẽ vnio gratuita si nõ percipiatr quẽadmodũ deus habitualr. vnit̃ ꝓ grãm ⁊ vtutes

in puulis baptisati. q̊s tñ nõ dici m⁹ mystice sapiẽtes. Superest igit̃ difficultas velut vnica q̃d sit et qũo sit vnitiõis expientia Possum⁹ aũt dicẽ. ꝙ expimentalis vnio mentis cũ deo. ẽ simplex ⁊ actualis pceptio dei gr̃e sue. gratũ faciẽtis dono qualis h̃ incipit. ⁊ pficitur in gl̃ia. per grãm ꝯsũmatã. Est igitur hec vnio expimentalis p̃gustatio q̃dam gl̃ie pignus et arra felicitat̃. eterne. cui cõtraria ẽ dispsio et auersio supboruz mente cordis sui. Relinquit̃ tãdẽ hec depurata. seu expolita. theologie mystice descriptio. Dicẽdo ꝙ ẽ expimẽtalis dei pceptio Potius aũt ponit̃ pceptio q̃z cognitio qꝛ generalis ẽ termin⁹ ad oẽz vim mentis. s. rationalem. cõcupiscibilem. irascibilẽ. vel ad vim ap̃phensiuã et affectiuã. q̃z uis nihil vere videat̃ pcipi. q̃n vis apprehensiua. concurrat. Alioquin vis affectiua fieri posset in cognitiua qd̃ aliq̃ nedũ ꝯcedunt. sed hoc ꝓbare ꝯtendũt. Nec theologiam scholasticã suscipiũt in hac parte sed a mystica secernũt super quare videri poterit in ꝓcessu.

De experimẽtali vnione veritates.

Experimẽtal̃ dei pceptio. facialis ⁊ ĩmediata. nõ hẽtur h̃ in via de lege cõi. sed expectat̃ ꝓ p̃mio in gl̃ia ꝯsũmata Cõcedit̃ hec ab oib⁹. nec oportz ꝓbatiõib⁹ imorari. imo sic concessa est propositio vt in errore aliq̃ ꝓlapsi sint. dicẽtes ꝙ nec in patria deus immediate videbit̃ sed in theophanijs q̃busdam ꝯtẽperãtib⁹ inaccessibile lumẽ dei. imbecilli menti. Quo sup errore destruendo. doctores nedũ copiosissima disputatiõe sed sẽtẽtiali det̃minatione ꝓcesserũt iuxta notata dñi bonauenture. scd̃o sñiaꝝ. dis. xxiij.

Expimentalis dei pceptio nõ videt̃ esse fõrliter ipsa vnio. Admittit̃ aũt hec p̃dicatio. q̃i per cãm vel ꝯcõitãtiam sed nõ multũ int̃est ad rẽ nrãm Tãta q̃ppe ẽ ꝯnexio oim viriũ mẽtis. vel habituũ virtuosoꝝ cũ habitu gr̃e. et actu principali ei⁹ ꝙ apparet q̃dã circũincessio. velut in benedicta trinitate. suo modo Est em̃ gr̃a gratũfaciẽs. vna in trinitate habituum theologicoꝝ et trina in vnitate sua seu radice. sicut mẽs vna est in essentia. et trina in potẽtijs Utꝝ vero potentie sint realit̃ ab inuicẽ distincte. vel tãtũmodo relatiue seu ꝯparatiue Et si gratia prius informat essentiam mẽtis q̃z potentiam. parũ interest. pro deuotis scrupulosius inquirere. Experimentalis dei perceptio videtur fieri. dum influxus formalis et habitualis gratie gratum facientis in actus suos immediate se protendit. Exemplum de formis alijs. dum ex actu primo qui ẽ informare. procedunt ad actus secundos sicut vita ad viuere. lux ad lucere.

intellect⁹ ad intelligē. sens⁹ ad sentire ¶ Sūt aūt effect⁹ plimi gre. Tres hierarchici. Purgare illuminare. perficere q̄s aliq̄ multiplicāt. scōm mētis vigorē. fulgorē et amorez. dicentes q̄ vtutem memorie. purgat. eleuat. et stabilit. fulgorē intelligētie illūinat informat et assilat Amorē affectiue pficit. viuificat et vnit. et mētē acceptam deo reddit. ¶ Experimētalis dei pceptio. fit scōz fruct⁹ spūs. q̄rū maxim⁹ et ꝑmus est charitas. i. cara vnitas. vñ ꝓdeunt alij. gaudiū pax patiētia. longanimitas. bonitas. māsuetudo et fides modestia otinentia castitas. Ista charitas put ē virt⁹ theologica dic̄ habitū sed put ē fruct⁹ dic̄ actuale charitat. experimentū. vel sentimētū. q̄uis nesciat hō certitudinalr vñ veniat aut q̄ vadat. sicut infra notabit ¶ Experimentalis dei pceptio, vel noticia si pura esse debeat. q vehemēs. re q̄rit in sensib⁹ aie ꝓportionat. sensibus carnis. q̄ purgent. illūinentur et pficiant ꝑ. opationes gre gratū facientis. q̄s nūc elicit immediate. nūc imperat mediate per habit⁹ virtutū. donoꝝ et beatitudinū. Sic experimur. q̄ homo nō ꝓcipit se viuē nisi duz aia ꝓcedit ad act⁹ scōos per opa vite. q̄ cessāt vtiq̄ posit. impedimentis insensib⁹. per ebrietates. per sōnum per infirmitates aut egritudines ¶ Experimētalis dei pceptio si debeat eē ꝓfecta. et talis q̄ dici mereat sapientia diuina vt mystica ēminat in caligine quā inhabitat de⁹ vere abscōdit⁹ et qui ponit tenebras latibulū suū q̄ō vt fiat experimētalr nōe est mētē ab omni cognitiuo actu. vel affectiuo circa creaturā oēm etiā circa se ipsam tūc vacare. q in silentio sūmo esse moriq̄ deniq̄ toti creature vt soli deo viuat creatrici eēntie ¶ Dic ē nūc pūct⁹ difficultat. q mysteriū abscōditū. q̄ō nemo nouit ꝑ experientiaz nisi q̄ accipit Pōt tñ nosse ꝑ doctrinā in auctoritate fūdatā cū manuductiōib⁹ et exēplis Alioquin vane penit⁹. studuisset btūs dionī. cū ceteris odere libros sup hac re. ¶ Experimētalis dei cognitio ēminat in caligine. ꝟ pri⁹ deserit aliā caligine Caligo q̄ deserit ē ois creatura. q̄ de se nō nisi caligo ē. ꝓpatio. s. lūis Alioq̄n nō diceret Jobes de creatur. q̄ lux in tenebris lucet. q tenebre eā nō cōphenderūt. Fit aūt ista desertio scōm tria. q̄ notat dionī. in vbis ꝓmissis. Primo deserit opatio sē sitiua. q nō oportz vt vegetatiua deserat. Scōo opatio intellectiua. scōm oē ens. et nō ens et ꝟ plane accipiēdō ē de ēte vt nō ente creato vel creabili. nō de ente primo et puro. Tertio deseritur mēs ipa. non vtiq̄ q̄n maneat essentialiter in se Alioq̄n essz q nō essz. nisi velimus insanire cū almarico. et sibus heretic. dicentib⁹

mētem ɔtēplatiui. vel beati ꝑdē suū esse in ꝓprio genere. et redire in illud esse ideale. qđ habuit essē tialr in arte diuina. Et h̄ essz ꝓr/sus mētē ānihilari. aut nihil oio posset ānihilare deꝰ. Et h̄ aliqui volūt sed male. qꝛ silr ipse creare nihil posset. ¶ Quid ē igit mētez se ipam deserē. hoc ē ipām in a/ctu primo suo essentiali manētez nullū actū scđm circa se ipsā aut circa qđlibz aliud ens. ꝑter deuz exercere. et tūc intrat nouā cali/ginē de qua sequitur exponēdū ¶ Experimentalis dei cognitio seu noticia vl ꝑceptio quā iuesti gamꝰ. qꝛ nō terminat in deū cla re et nude visuz. sistit in caligine q̄dam supra se. deserendo primā caliginem creaturaꝝ. pꝰ se. vel sb se imo et se pꝰ et sub se mō dicto. Nō est qꝛ nec mēs hz oculū qui natꝰ sit h̄ vidē deū. nec deꝰ obijcit directe et imediate se ipūm Gran/dis attū difficultas ē. si oīs noti/cia experimētalis sit intuitiua. su/per q̄ noticia tractat de scō noie dei Satis sit hic dicē ꝙ intuitiua cognitio dei nō negat hic in via ex h̄ ꝑscise ꝙ deꝰ est obiectū im ꝓ portionatū mētis oclo. ꝓpter ex/cellētiam visibilis. sed quia non placet deo. Ratio qꝛ obiectū in/telligibile. quāto est ꝑfectiꝰ. tāto magl. idoneꝰ est oculꝰ mentis ca/pere ipm Non em̄ leditur. armo/nia mentis de se ab excellentia in/telligibilis. quēadmodū destruit armonia oculi sensualis ꝑ excel/lētiaz luci. Cōꝑatio igit oculi ve/sꝑtilionis ad solē. nō đt oēm sili/tudinē ad oculū mentl. respcu ma nifestissimoꝝ in natura. dicēte a/ristotele ꝙ intellectꝰ q̄nto ꝑfectio ra itelligit. tāto sit habilis ad al tiora. vn̄ ꝓbat imaterialitatem ipiꝰ ¶ Exꝑimentalis dei ꝑceptio ꝑ caliginē non fit sine clarissima irradiatiōe ac sine silentio susur/rāte. et occlte dicēte. difficiliꝰ hoc videt ad explicādū Credendum tn̄ ē ꝟbis dionysij. crebro sic lo/quētis in diffinitiōe sapiētie ꝛ ali bi. Placuit inquirē exēplū sensibi le visus corꝑalis ad lucē solis. fit em̄ frequēs per dionysiū ꝛ augu/stinū et aristotelē cū ceterl. ɔpa/ratio talis. qꝛ nihil similiꝰ in crea/turis corporeis luci spūali. q̄z lux solis sic visui corꝑeo visio mētis. Exēplū vnū Sint due domꝰ val/de distātes. q̄ꝝ q̄libz fenestrā hē/at aꝑtaz. aspcu mutuo et directo sit mediū ꝓrsꝰ expeditū. sit oculꝰ seu vidēs in vna fenestraꝝ. ɔstat q̄z ꝙ si nullū sit i medio lumē. pu/ta de nocte. oculꝰ erit int duas ca ligines. q̄ꝝ nullā attinget. qꝛ nec illā q̄ retro se ē in domo sue fene stre vel istaz q̄ in ista fenestra est qꝛ ad fenestraꝝ vacuitatē nō ꝑ/tingit medio nō illustrato. Sz il/lustret mediū ꝑ qđ acies oculi di/rigat ad fenestrā oppositaz. iudi/cabit vtiq̄z talis oculꝰ eē caliginē quamuis domꝰ intra se copiose

sit illustrata. Docet h experiētia cū rōe ꝑspectiuoꝝ. qꝛ nunq̄ vide tur lux sine coloris mixtiōe. q̄ nō est nisi in corpe t̄minato. Nñ oculus carnis pure. in medio lucl. posit⁹ nihil videt. sed essz in caligine. Ecce ꝙ ad inspiciendū caliginez oportz ꝙ ocul⁹ sit inter duas caligines retro ⁊ añ. Oportz nihilominꝰ si debeat anterior caligo videri ꝙ fiat irradiatio ꝑ medium. Exēplū de voragine t̄re. q̄ nō agnosceret ꝑ oclm sub se tenebroso. medio inter oclm et voraginē nullatenꝰ illustrato. Exēplū alteꝝ. qđ ab augꝰ. iā priꝰ inductuz est de diuisione spūs. Sit oculus in excelso mōte. q̄lis fertur esse olimpꝰ sit ab imo nubes caliginosa ꝓhibens aspectū oim q̄ sub eo sūt. sit rursuz inter solez et oclm alia caligo impediēs aspectū solis directū nō aūt diffusiōem lūis ex obliquo. Cōstat ꝙ ocul⁹ satagens inspicē solē. nō intuebit nisi caliginem. q̄uis iñ suscipiat obliquā irradiatiōem. Alioquin non videret ocul⁹ istā caliginē radiatiōe hmōi non existēte. Potest h induci illud Isaie. Surge illūinaē hirlm. ecce tenebre operiēt t̄ram et caligo ꝑplos. sup te autē orieť dñs et gl̄ia eiꝰ in te videbiť. Consonāt exēplis. verba Richardi de diuisione aie et spūs. In hac inquit diuisione aia et qđ animale est in imo remanet. spūs āt et qđ spūale est ⁊ qđ eleuat ad sūma. ⁊ ab infimis diuidiť. vt ad summa subleueť. ab anima scindiť vt dño ꝯiūgať. qꝛ qui adheret deo. vnꝰ spūs est cū illo. Felix diuisio ⁊ mirabilis separatio vbi qđ corpulētū est et feculētū deorsū remanet qđ spūale ē et subtile. vsq̄z ad cōtēplatiōem diuine gl̄ie sublimať. et in eādez imaginē transformať. Pars inferior ꝯponiť ad sūmaz pacē et trāquillitatē. cū ꝑs superior sublimať ad gl̄iam et iocūditatē. Hec aūt sub eisdez verbis ponit auctor de spiritu et anima. Que aūt sit ista pax. q̄ gl̄ia. q̄ iocūditas et q̄d est qđ videať. hoc est qđ inquirimꝰ. Exꝑimentalis dei ꝑceptio. nō fit ꝑ solā abnegatiōem. Rō qꝛ pura negatio nihil ponit. Nñ damascl. li. 4. ca. 4. in fine đt. Sūt etiā q̄dā. affirmatiue de deo dicta. ꝟtutez superexcellētl. negationis habentia. puta tenebras dicētes. In deo. non tenebras intelligimꝰ. sed qm̄ lux nō ē sed super lucem. et lux qm̄ non tenebre est. hec ille. Sic igitur quicquid affirmatiue de đo dicimus includit negationem aliquam. et econuerso negatio relinquit affirmationem. non q̄dem ad idez et scđm idem. et pro eodem. Alioquin essz contradictio manifesta sed accipiuntur affirmatio et negatio respectu diuersorum. quia negatur a deo quicquid est imꝑfectōis in creatura sicut ois creatura est imperfecta. quantūcunq̄z

Richardꝰ

pfecta sit in suo genere. et ponit̄
p superexcellētiā affirmatio de d̄o
Propterea dicit sepe dioñ. q̄ de/
us nō est ens. ꝫ supens. supbon⁹
supdñs et sil̄ia ¶ Expimētal̄ dei
pceptio claudit in se duplicez vi/
am cognoscendi deū. scz per ab
negatiōem et excellentiā. nec via
abnegatiōis suffic̄. nisi via excellē
tie adiūgatur nec ecōtra. Propte/
rea dānatus est articul⁹ pisieñ. di
cens q̄ non cognoscim⁹ de deo h̄
in via nisi quid nō est Exēplū be/
ati dionysij est aptissimū vbi dic̄
scd̄o de mystica theologia Sicut
p se ip̄m agalma naturale faciē/
tes. i. imaginem. ex ligno vel lapi/
de. auferūt ea q̄ supiecta sunt. pu
ta oculi visiōem vetantia et ipsaz
in se ipsa ablatione sola occultaz
manifestāt formaz vel in manife/
statiōem ducūt. sic supple fit in co
gnitione. p abnegatiōem Cōstat
āt q̄ statue factor nihil addit ad
lapidem vt sculpat imaginē. sed
trahit tātūmodo de Verūtñ ali
qua ablatiōe facta. linq̄t pulcraz
scz imaginem. Cōsonat Aug⁹
dionysio. et exēplo p confirmati
one dictoꝝ sic dicit Cum audis.
bonum hoc. bonū illud. tolle bo/
nū hoc et bonū illd̄. et vide si po
test ipsū. bonū nullo alio bonū. tc̄
videbis deū. Ita de vero Ita de
pulcro Ita de ente precipue Ita
de q̄libet attributo dino ¶ Expe/
rimentalis cognitio dei. p̄t intelli

gi per ablatiōem fieri. septez mo
dis Quoꝝ duo spectāt maxie p/
posito nr̄o. Vn⁹ ad intelligentiā
ali⁹ ad deuotiōem Vn⁹ mod⁹ ē p
noinis impositiōem. ali⁹ p volun
tariā acceptiōez seu credulitatez
Terti⁹ p realez ablatiōez Quar/
t⁹. p itelligētie depuratiōez Quin
t⁹ p intelligentie pspicacitatē Sex
t⁹ p intelligētie deiformitatē Se/
ptim⁹ p intelligentie simplicissimā
vnitatez. ¶ Discurram⁹ p singu/
los modos. Est itaq̄ prim⁹ fami
liaris nobis p statu vie. vbi grā
de vno hoc noie bonū vel boni/
tas. qz hito de ip̄o. sic accipi pote/
rit de ceteris Experimur itaq̄ q̄
sint alique res a nobis appetibi/
les vel qz vtiles. vel qz delectabi/
les vel qz pulcre et honorabiles
Imponim⁹ ad hec appetibilia si/
gnificāda h̄ nomē bonū Experi/
mur ꝯseq̄nter. q̄ res appetibiles
sūt in mlt̄l. defcūose et q̄ vbicunq̄
q̄rim⁹ refectiōez ibi repim⁹ aliq̄m
defcōnez. molestā appetitui car/
nis a sp̄s Procedim⁹ vltra ad im/
positiōez vni⁹ nois qd̄ sig̃t bonū
vsq̄quaq̄ pfcm̄. cui nihil assit. vl̄
adesse possit de malo. nihil bonū
desit. ita q̄ sit bonū q̄ mai⁹ cogi/
tari nō possit sic̄ augl. accipit P⁹/
modū anselm⁹ de h̄ noie de⁹. qd̄
appellamus bonū simpl̄r. ens aūt
sūme perfectū Qua ipositiōe fa/
cta. ꝯfestim ois qui scit impōnem
et audit h̄ nomen de⁹ vel h̄ nomē

bonū nullo addito .i. bonū simpli
citer qz simplr. dico qđ sine addi/
to dico Ois itaqz talis accipit p
reliq̄ re tali pstantissima. quā ce/
teris oibus añponit: hoc nomen
bonū et hoc nomē de⁹. ita q̄ con
uertibilr se hñt bonū simplr et de/
us ¶ Cōstat ita fieri potuisse. et fa/
ctū esse. et ita retineri Quo ꝓsup/
posito voluit Anselm⁹ et quidaz
alij demōstrare. deū esse sicut pu/
tabāt. euidēs eē. q̄ bonū q̄ mai⁹
cogitari nō poterat. nc̄ario erat
Alioquin si possz nō esse: iā nō es/
set bonū q̄ mai⁹ cogitari nō pos/
set Sed scōm veritatē. ꝓcessus est
sophistic⁹ et inualid⁹ si nō aliter
ofirmet Diceret em̄ insipiens cō
tra quē arguit se admittere istō
đo nois. q̄ deus est bonū q̄ ma/
ius cogitari nō p̄t. negaret tm̄ q̄
aliqđ tale sit in re. sed tm̄ in noie
sic̄ si de⁹ imponeret ad significan
dū bonū sūmum in trib⁹ suppositl.
absolutis. nihil in re noi rñderet.
Propterea restat scōus mod⁹ q̄
nc̄arius est accedē volēti ad deū
credere. s. voluntarie. q̄ aliqđ ta/
le bonū est vere in rez natura. i/
mo sup oia q̄ cogitari pñt in rez
natura p aliquā imaginatōez. ra
tiōem vel intellectū. hec aūt vo/
luntaria et fidelis acceptio. q̄ ne/
dum concedit đo nois sed quid
rei firmiter credit. et ita in oī lo
cutiōe sibi supponit. hoc nomē de/
us. qz suppositio est acceptio ēmi/
ni in ꝓpone p suo signato vltima
to ¶ Ex hac acceptiōe scōa. pti/
nus elucidare possem⁹ quēadmo
dū deuotissima mēs laicoz sim/
pliciū ꝓtingere p̄t ad experimenta
lem dei pceptiōez seu theologiā
mysticā q̄ in vniōe ofistit mentis
ad deū dū oīūgit eos sibi dū di/
spgit supbos mētis sui Perga
m⁹ attn̄ prius ad aliquē modoz
alioz numeratoz declaratiōem
Et đoem terti⁹ p̄t a solo deo fie
ri redigendo oia bona in vnū se
bonū q̄liter erāt ab eterno ante
mundi ostitutionez in architipo
mūdo solo. sed nō mītū facit ad
ꝓpositū. nisi p q̄nto facili⁹ venit fi
delis simplex vel theolog⁹ ad co/
gnoscendū. supeminentiam boni
eterni super omne aliud boni no
men quādo credit vnū posse ne
cessario manē. alijs nō existētib⁹
vel destructis. Quart⁹ mod⁹ ma/
xime ogruit ꝓposito augustini ꝑz
quē ꝓcessit in suis ofessiōib⁹ imo
in oibus pene libris suis. etiā cuz
simplice mr̄e sua. dū colloq̄r ētur
valde dulcit ad fenestraz Depu
tabat itaqz mr̄em deuotā tal ab
stractōnis pbicalis esse capacez
put colligit ex libro suo secūdo
de ordine dū vult deducē q̄ ois
philosophica traditio. ordinate
processit ex amore preuia gram/
matica. de hinc logica et conse/
quenter suo ordine de reliquis
Amor enim cum fuerit humani
conuictus ad quem loquela re/
quiritur. nec sufficit nisi polita

sit ratio scom deductiõez illic tradita q̃uis in laudẽ pithagore nimius fuit vt idẽ in retractatiõib⁹ fateꝛ hũiliꝛ Augl. Modus iste tãtus reputat⁹ẽ a pbis. vt dicerent absq̃ illo nõ posse q̃cq̃ scie ꝑ vel intelligere Ita em̃ posuit Alb in suo de intellectu et intelligib. deducẽs per longũ ꝓcessuz. pones antiq̃z pho⁹z imo et idolatrarũ q̃ theletis et thurgit. purgatiõib⁹ vtebanꝛ q̃z meminit Augl. de trinit. disputãs aduersus eos Quid ꝓterea dicem⁹ de isto q̃rto abstractiõis mõ. si fieri ꝑt absq̃ deuotione? Cõstat ita posse. qz cõis est ad oẽm cognitionẽ de reb⁹ habẽdaz ꝓ rationez maxime ꝓ intelligentiã illaz aũt intelligentia multi ꝑr inueniri. sicut ex ẽbus modis dseq̃nter additis colligiꝛ. q̃uis dceperint aliq̃ boetiũ voluisse intelligẽtiaz esse soli⁹ dei. sed moderati⁹ est vsus. ꝙ est soli⁹ diuini generis. sicut ratio hũani. Gen⁹ aũt sum⁹ dei. licet nõ illa ꝓfectione hic q̃ erim⁹. dũ sikes erim⁹ deo et ãgelis vel intelligentijs eius. Intelligẽtia nõ exit in actũ suũ absq̃ multis abstractionib⁹. ꝓpꝛ oneriõez suã cũ materia Corp⁹ aũt qõ corrũpiꝛ aggrauat aiam. qm̃ ꝓ statu vie talis est ordo potentiaruz. ꝙ supior non exit in act⁹ suos nisi ꝓcesserint act⁹ inferiores Hoc ãt ꝑm Augl. nõ ẽ nature nisi destitute Porro seqns mod⁹ h⁹ respiciebat statũ nature sue ꝑmit⁹ instituite. siꝛ q excellẽti⁹ spectabat ad angelos aꝛi gñificatiõez creatos ¶ Remãsit hec ꝓspicuitas naturalis. etiã in ipis demonib⁹ q̃ ad speculabilia In practicl. em̃ excecat eos malicia vehemenꝛ Sext⁹ demũ modus spectat ad oẽs gñificatos spũs. Septim⁹ vo ꝓpri⁹ ẽ soli deo Restringeꝛ aũt ꝑmo nr̃ ad duos modos. q̃b⁹ ꝑt ꝙ abnegationẽ et ablatõez ognosci de⁹ Un⁹ est fideꝛ et simplex deuotio Ali⁹ est pha vel theologica itelligentie depuratio Sic em̃ sẽp a diss plione fit resolutio ad vnitatẽ sic a pluralitate singulariũ vagorũ. vt ens bonũ cũ inuolucrl. accidẽtiũ loci et tpis. hicq nũc fit resolutio ad vnitatez spẽi. et cõse q̃nꝛ ad q̃dditates simplicissimas q̃s signãt termini trãscendentes. Cozrñdent ãt vocibus ad extra cõcept⁹ naturaliꝛ significãtes. secundũ q̃s sumebaꝛ suppositio naturalis. ¶ Colligimus ex his. duas ꝓ fũdamẽto veritates ¶ Prima ꝙ exꝑimentalis dei ꝓceptio ognitionẽ intelligentie. pure ꝓcedẽtez. nõ reqrit nec seqntẽ Deparet ꝓ indirectũ. qm̃ hec inteligentia. paucissimis ꝟenit Theologiaz ꝟo mysticã ꝛt dion̄. cõem eẽ xpianoz. Altera ꝟitas Exꝑimẽtalis dei ꝓceptio. ꝑt in simplicib⁹ ꝓ deuotionẽ obtineri. q̃nq̃ facili⁹ q̃z ꝓ lr̃atos. Ptz ex descriptionib⁹ deuotiõis. et exꝑimẽtal⁹ noticie et abstractionis voluntarie

per solidam fidē Reuolet tandē.
O ad a finis ad principiū tracta
tus ipi⁹. O beata ɔsolatrix pcco/
rū q̄ ceptus ē sub hac nota canti
ci tui Dispsit supbos mente cor/
dis sui. Resumat imaginatio. de
triclinio cordis. Fiat scdm illud
deductio clarificās q̄ supsūt Cō
stituat sibi noster spūs tria cena/
cula Infimū mediū et summum.
Sit in infimo sicut incipiēs. sit in
medio. s scdo pficiēs sit in tertio
pfect⁹ Cōcordātiam sup qua sta
biliat. accipiat. ex ɔsideratiōe sa/
cramenti eucharistie. de q̄ fiet po
steri⁹ sermo. sup isto. Esurientes
impleuit bonis. Sūt in hoc be/
nedicto eucharistie sacramēto. p̄/
mo res sacramenti q̄ est verꝝ cor/
pus xp̄i signatū. p accidētia pa/
nis simul et vini et contētum Est
insup hoc corp⁹ verū sacramentū
toti⁹ corpis mystici. qd est hic si/
gnatū. nō signans aut ɔtentū Et
tertio p ɔcōitantiaꝫ psonalē ꝛ es
sentialē ipe verus de⁹ quia caput
xp̄i deus. Ecce ꝙ spūs hōis fide
lis. simplicis etiā et sine lr̄is. p̄t et
debet ɔsiderare et credere cū aia
. s. in infimo cenaculo posita. qm̄
hic est corp⁹ xp̄i verꝝ et viuū. cuꝫ
articloꝝ fide q̄ hūanitatē respici
unt Potest ex hac fide totā se re/
colligere ad meditatiōem istoꝝ
q̄ corpaliter acta sūt p xp̄m. et ex
illa meditatiōe p̄t cōcipe spm̄ de/
uotiōis p pium et hūilem affectū
Pōt etiā virt⁹ spūssācti talē affcm

deuotiōis ita purificare. vt ad ni
hil aliud diligendū p tūc. saltem
qd sit aduersus se conuertat affe
ct⁹ sic credētis. Cōuertat se mo/
do silr ad piā ɔsideratiōem. et fi/
delem corpis xp̄i mystici. i. aiarū
iā saluataꝝ in paradiso vel saluan/
daꝝ de hoc mūdo. ac etiā de pur
gatorio. Hec ascensio tenet locuꝫ
suuꝫ. vbi lustrat spūs vniuersa in
circuitu. celestiū. terrestriū. et infer
noꝝ Cōuertat et eleuet postremo
fidelē sue meditatiōis deuotiōeꝫ
ad solū deū. secludendo nō p ra/
tiōem seu intelligentiaꝫ. sed p sin/
cerā dilectiōem om̄e aliud diligi
bile creatū sub enigmate soli⁹ pie
fidei. qua credit actualiter. ꝙ hic
est de⁹ suus quo mai⁹ et nobilius
cogitari nō potest nec amari qui
tot⁹ est desiderabilis Sepe. ɔp/
tus est in deuotis simplicib⁹ tot⁹
casus quē ponim⁹ Ex quo col
ligim⁹. quēadmodū deuotus sim
pliciū spūs. exercet se triplicit v/
niendo mētem suā in deo. p pium
et hūilem affectū ad hoc sacr̄m.
Spūs aūt magl. erudit⁹. p rōem
et intelligentiā potest ex idustriis
sciētialib⁹ acq̄sit. clari⁹ ista ɔgno/
scere q̄ꝫ per solā fideꝫ sed nō veri
us neqꝫ sublimius Nn̄ visitaui
p̄dem in infirmitate sua q̄ndā fe/
minā etate grādeuā Quesiui qūo
sibi esset Mox suspirando clama/
uit qūo potuit Remoui cor meū
ab om̄i creatura ꝛ reposui in cre/
atore. Ego vero rn̄sionem tante

fidei stupens ⁊ laudās abscessi ꝫ vnū inferens. Satis est Et vere si ex aio. nihil supra. Spūs subiñ fas hz. per sapiētie diffusiōez et il lapsū magl. sursuz agi et reduci. qualis erat pauli mēs Siue inq̄t mente excedim⁹ deo Et iterꝝ Sapiētiam loq̄mur inter perfectos. Et rursus Nos aūt reuelata fatie. trāsformamur de claritate in claritatē. tanq̄ꝫ a dñi spū. ¶ Sapientiaz hāc supra diximꝰ descripsisse dionysiū. tractantes illud. Et scm̄ nomen eiꝰ circa finē ¶ Assignat idem dioñ. ꝙ hec sapiētia est amens et irrationalis ⁊ stulta et tñ est oīs rōis et mētis et scie causa ¶ Videamꝰ de verbo hoc te docente et illūinante O virgo btā. o sapiētissima feminaꝝ Quid sibi vult ꝫ verbū. vt sapiētia q̄m q̄rimꝰ in nullo videat̄. nr̄i triclinij cenaclo repiri Nūquid in sup̄mo vbi mens habitat? At sapiētia est amens. i. sine mēte. Nunq̄d in medio. vbi ratio collocat̄? At ip̄a dicit̄ irrationalis. sine rōe Nunquid in imo vbi cognoscit aia? Sz hec sapiētia stulta vocat̄. q̄i sciam nullā hñs Dic obsecro te virgo prudētissima. dic ꝑ sapiētiam tuaz q̄ pacto talis repugnātia. verborū et noim. imo et reꝝ secū stabit? Hoc ē qd̄ lōgo iā ꝓcessu vestigauimꝰ. Hoc altero iā tractatu p̄ori de scō noie filij tui q̄daz dicere spopondimꝰ sub te fisi Hoc nunc exsoluē tētabimꝰ. expōnez recensētes diffinitiōis. sapiētie. a deuoto tuo dioñ. posite. ¶ Sapientia inq̄t ē diuinissima dei cognitio. q̄ ē ꝑ ignorātiaz ꝯgnita scd̄m vnionē sup mētem. qñ mēs ab oībꝰ alijs recedēs. postea etiā se ipsaz dimittēs. vnita ē splēdētibus radijs. inscrutabili. et ꝓfūdo sapiētie lūine illūinata. Fiat ergo per ꝑticulas, nr̄ cursus Sapiētia est diuinissima dei cognitio Cuz dei ꝯgnitio hic in via (qꝛ sic loq̄mur in sequētibꝰ) sit triplex in genere Quedā symbolica bñ vtēs sensibilibꝰ. quedā ꝓpria. bñ vtēs intelligibilibꝰ. Tertia mystica q̄ ducit ad sup̄mentales excessꝰ. Hec tertia ꝫ noiat̄ diuinissima. qꝛ ꝑfectissima. qꝛ exp̄imētalr̄ habita Quid em̄ ꝑfectiꝰ scit̄. q̄ꝫ qd̄ in exp̄ientia cognoscit̄? Supra ꝟo deductum ē ꝙ theologia mystica ē exp̄imētalis dei ꝑceptio. et intuitiua suo mō. Sapiētia ē ꝑ ignorātiaz. cognita. Si ad idē et scd̄m idē oio fiat locutio ꝯstat ꝙ ꝫ ꝯstare nō p̄t sicut nec ꝯtradictio p̄t. Referūtur ergo ad diuersa hec duo. ꝑ ignorantiā et cognita Tollit̄ vnitio intellectual̄. discretiua cuiuscūq̄ꝫ rei create vel creabilis. et ꝫ nō in habitu. sed in actu. saltē intentio. q̄ possz monē vel trahere intellectū discretm̄ ad impediendū affectū mētis circa deū ab actu. q̄ d̄r ꝫ ꝯgnitio Sz q̄lis cognitio. statim ap̄it̄. scd̄m vnionē sup mētez. Erit sup hac vniōe sermo

posterior sup illud. Esurientes re
pleuit bonis. Non em̄ p̄t hec ma/
teria grandis. tota simul euolui.
Vocāt vniōez hāc expositores
dionysij q̄s legi. vniōez extaticā
vnientem affectū mentis cū deo.
Videt alijs ꝙ hec vnitio nō sit
formalr amor vel dilectio sed ra
dicaliter fūdat in gr̄a gratū faci
ente dū est in actu sicut principali
et sup̄mo q̄ est vnire cū deo. Ju/
xta illud apl̄i. Qui adheret deo
vnus spūs ē. Hec vnitio ꝑ grām
p̄supponit tres virtutes theologi/
cas. dona simul et beatitudines ⁊
ceteros habit⁹. p̄sertim infusos
q̄ꝝ gr̄a gratificans ē radix. for/
ma et finis. qđ đr ꝓpter grās so
lū gratis datas q̄ non reddunt
ex se gratū deo. vt sūt gr̄e om̄es
si stricte loq̄mur p̄ter charitatem.
Cui⁹ ratio ē qꝛ sola charitate ex/
cepta q̄ non ꝯpatit qđcūqꝫ mor
tale ꝯtra legez dei. ceteri habit⁹
stare p̄nt cū pcc̄o mortali et gr̄e
p̄uatiōe. sed ecōtra gr̄a stat sine
illis. Rursus hec vnitio đr sup
mētē. quēadmodū tractatu scđo
sup illud Exultauit spūs me⁹ de/
ductū ē. mariā fuisse sup̄ spm̄. imo
et sine spū qn̄qꝫ dū cecinit h̄ can
ticū. Magnificat aīa mea dn̄m.
Propterea đr hec sapiētia amēs
nō ꝙ mēs ꝑdita sit vel destructa
sed qꝛ ꝓ tūc. de se nil cogitat. in/
telligendo se ip̄az actualiter vel
amādo Et h̄ explicat cū subdit
in diffinitōe. qn̄ mēs ab oib⁹ alijs
recedēs. postea etiā se ipsā dimit
tēs. Hoc qūo fieri possit pluries
on̄sum est etiā naturalibus indu/
strijs maxime p̄supposita fide sū/
mi dei. Sed qđ seq̄tur ꝓrsus gra
tuituz. ad qđ nec natura sufficit
nec attingit industria ꝓpterea su/
re đr hec sapiētia singulari p̄uile
gio. data a spūscō. q̄bus vult ⁊ q̄
mō vult spirāte. ⁊ nō nisi fidelib⁹
xp̄ianis. q̄ntūcūqꝫ alij fuerint ꝑ
intelligentiā eleuati et illūinati.
Hec sapiētia nō dat ꝑ leticiā in/
ternā affect⁹ circa deū. sine sapiē/
tia incarnata et impanata sic lo/
quēdo. Sed qꝛ xp̄s ostiuz est. ad
hāc sapiētiam dux et scala Idcir
co sequit vnita est. s. mēs supior ⁊
p̄ncipalior portio spūal. sup̄splen
dētib⁹ radijs inscrutabili et ꝓfū/
do lūine sapiētie illūinata. Cō
festim elicit. ꝙ hmōi sapiētia nō
sit pura caligo. nec pure tenebre
nec pura ignorātia. Alioq̄n mēs
ipsa. q̄liter esset inscrutabili. et ꝓ/
fūdo lūine illūinata? Colligit
scđo ꝙ hec illūinatio neq̄t habe/
ri. ꝑ hūanum scrutiniuz. qꝛ đr in/
scrutabili. lūine et ꝓfūdo. qm̄ ad
illud neq̄t per se ratio vel aīa de/
ducē. sicut nec altitudinē diuine sa
piētie penetrare. Sunt cm̄ apud
deū idez altitudo seu sublimitas
et ꝓfūdū. sicut ip̄e ē initiū ⁊ finis
Sol⁹ igit spūsscs. causat hāc illu
minatiōez sapiētie. cui⁹ spūs ē a/
cut⁹. et oib⁹ mobilib⁹ mobilior.
attingēs vbiqꝫ ꝓpter suā mūdici

am. Spūs aūt scūs quē mittit pr̄ in noie filij n̄ ē acceptor sublimiū ꝑsōaꝝ. in docēdo veritatez ꝑuul et simplicib⁹ derelictis. q̄ credunt in filiū Quin etiā si q̄ dici possit acceptio. cadit illa sup paruulos et hūiles in oculis suis Ita pr̄ inquit fili⁹. et sic placitū ē apud te. Placitū dic̄. nō cuiuscūqꝫ meritū

Cōfūdit hec sn̄ia generaliter oēs scrutatores maiestatl. hūana q̄uis industria. nisi hac vna sola hūiliari sub potenti manu dei vt nos exaltet factos hūiles Porro recūbere in nouissimo loco. cū nouissimo viro xp̄o in cruce posito. vt dicat ipse q̄ nos inuitauit. Amice ascende superi⁹. veni vsqꝫ ad thronū patris. et in ei⁹ sinu q̄esce. vt tibi sit gl̄ia in id ip̄m.

Promptū erit. deinceps ꝯcordare. retētis prius dictis. q̄d sit diuina caligo q̄d diuine tenebre Si q̄dem est vna caligo. respectu creaturaꝝ. silr̄ et tenebre. qm̄ cessat actualis illuminatio. seu visio intellectualis. vel sensualis cuiuscūqꝫ creature Imo ꝛ ipsiusmet mētl. cessat ꝯsideratio de se. Est altera caligo seu tenebra. que d̄r diuina qr nullo modo ꝯprehendi p̄t a mente. illud qd̄ ꝑ illūinantem radiū. vel radios oñditur et h̄ min⁹ q̄ꝫ abyssus corꝑalis immensa ꝑ oculū. quocūqꝫ solis lūine. supfusum penetraret. Fas tn̄ ad illud immensū diuinū quantūcunqꝫ sit abscōditū et in caligine positū. vi sui spūali. Fas inq̄ꝫ affectui. qd̄ aspiret. qd̄ desideret. qd̄ ad illud q̄lecūqꝫ sit vnitiuis ꝓtensiōibus se extēdat Siq̄dē ꝛ inuisa nec plene cognita diligim⁹. desideram⁹. suspiram⁹ et speram⁹ Habem⁹ igit̄ duas caligines Vnā inferiorem q̄ est actualis ignorātia creaturaꝝ. Alterā a supiori. q̄ est actualis ignorātia dei. q̄ ad visionem obiectalez. Habem⁹ mediuz lucē. imo lūina multa. multos radios. que tn̄ sūt vna virtus vnitiua. vn⁹ radius sursū educens ad prēm lūinum vn̄ oriūtur vt a fōte. Sic̄ insup virt⁹ magnetis attrahit et reducit et ꝯuertit ad se ferrū. Et generali⁹ sicut om̄e obiectū appetibile suū trahit appetitū qd̄ vidit q̄ dixit. Trahit sua quēqꝫ voluptas. Quo mō loquitur sponsa ad spōsum. Trahe me p⁹ te. Sciebat qr nemo venit ad eum nisi tract⁹ Sed o felix tractus

Oritur hic non parua dubitatio. q̄ fundat̄ in notificatione. q̄d sit diuina caligo vel tenebre.

Est em̄ caligo talis. defect⁹ cōprehensiōis diuine maiestatl. Cōstat aūt ꝙ beati. silr̄ ab illa ꝯp̄hensione deficiūt. et si nō ab apprehensiōe. Soluit h̄ nomen mox additū et si nō ab apprehensiōe Apprehendūt itaqꝫ deū obiectaliter et nude et clare et immediate. ꝓpterea dicunt̄ extēso noie ꝯp̄hensores. nec reliquūtur eis tenebre vlle. vel caligines. vl̄ theophanie

Quid est caligo

put hic in via. Sūt idcirco sēp in luce et lūine sup se q̄ntūcūq; ex altetur de⁹ apud mētem btām in cognitiōe Sec⁹ in via. qr nec mēs hz oclos dispositos p lumē glie vt videat obiectalr deū. nec deus vult obijcere hic nude semet ipm Et hec ratio potior ē prima. qr si vellet hic de⁹ posset. qd et fecisse credit moysi et paulo. et dilectissime femiaꝝ. Nōnull etiā fortassis ex p̄uilegio et exercitio amorl. singulari. Hinc bernard⁹ p̄exposito verbo illo. Abscōdit lumē in manibus scribit ad Carthusieñ. de monte dei dicens Nōnunq̄ q̄i p/trāsiēs gr̄a pstringit sēsū amātl. et eripit eū sibi. et rapit in deum p modulo suo ad momētū id ipsū ei oñdens videndū sicuti ē Interim etiā et ipm efficit id ipm vt sit suo modo sicut illud ē. hec ille.

Sonāt in hāc sñiam. plima v̄/ba Augl. et Gregorij Nōnulli vero lati⁹ et elati⁹ b asserūt q̄z satis est. dicētes aiam in oēm plenitudinē dei trāsire vt optat apls. in illud. s. ideale esse suū cōuerti. qd hñt ab eterno. Posset et b sane i/telligi. et inde colligi singularitas amoris. singulorū btōrū in deo sicut hz et attingit q̄libet linea p/pe centꝝ suū. singularit et discrete qd tñ oib⁹ lineis cōe ē ꝛ sibi De sipiūt aūt qr nō ocedūt aiam in esse ꝓprio sui generis remanere

Sequit de reliq̄s q̄ otradictiōez implicare videnr: Silētiū occulte docēs ē pax illa mētis q̄ exupat oēm sensū. et quies ab oi ope itellectuali et sensuali mō dicto. Est q̄i sibul⁹ aure tenuis. p⁹ spm̄ opūctiōis. subuertētem mōtes. et oterētez petras pccoꝝ. p⁹ omotōez se manifestātem in ofessione. post ignez zeli satisfactiōis Hic sibul⁹ est vocatio marie in silentio per marthā. Hec ē vox. aure lenis. cuius venas susurrij furtiue capit aurl. otēplātis Hec mors optabilis. sine q̄ non videt de⁹. qr nō videbit me hō ꝛ viuet ait dñs moysi Hic ē vent⁹ roris flās in medio fornacis babilonice. q̄ ē cor nr̄m sue nature destitute derelictū Nā cor impij q̄i cliban⁹ ignis succensus Quāto putas opus est silentio q̄nta pace. q̄nta serenitate. vt audiat vox sponsi. in abscondito cubiculi cū spōsa int⁹ introrsū valde cū sūmo silētio sol⁹ cū sola delectat nec admittit alienos. Silr et spōsa secretū captat. nūc in foraminib⁹ petre in cauerna macerie. nūc in monte mirre aut colle thuris. nūc sup mōtes aromatuz Vñ cū q̄sisset dilectus Que habitas in ortis amici ausculta. Fac me audire vocē tuā. verecūda de pñtia amicoꝝ. interlinearl. Fuge dilecte mi. nō q eo vellet carere sed habere solitariū. Et vbi? Certe sup mōtes aromatū. q̄ sūt mōtes eterni a quib⁹ deus mirabilit illūinat Pascit in illis et quiescit vñ turbati sūt oēs insipiētes cor/

Super Magnificat

de Claret subinde q̄d sit obscurissimū illud .qd̄ est sup̄manifestissimū.hoc ē ipse de⁹. Cōstat autē illud ph̄ice traditiōi.ꝙ manifestissima nature.sic̄ de⁹ et itelligētie sūt occultissima nobis Veritas ē ꝙ ph̄ia nō ꝯsiderauit aut ꝯcessit reuelatiōes desup̄ a pr̄e lūinū.q̄les ponit et in quib⁹ q̄i solis. innitit̄ spūs xp̄ian⁹. Voluit de⁹ efferre nos ad sup̄naturalē et eternā vitā. Dedit ꝓpterea legē et sacramēta sua.sup̄ naturā Ita vt vita xp̄iani.magl pēdeat a miraculis q̄ꝫ natura Militat hoc cōtra curiositatez.oim naturalia scrutātiū vel ex eis in viuēdo pendentiū.sic̄ astrologorū nōnulli sūt et medicorū et alioꝝ p̄ prudētiaz suā.regere rempublicaz existimātiuz.q̄les oēs deducit in stultū finē crebro de⁹.vt sciāt qꝛ dn̄s ipse ē de⁹ q̄ regna mutat et tp̄a. Perspicuū deniq̄ꝫ fit.q̄ꝫ alta sis mente ꝯtemplata.virgo btā.tu sup̄ oēs illūinatrix.et illūinata cū decursu mūdi labentis p̄egrinatiōes hoim. sub stabili dei ꝓuidentia ꝓspiciens cecinisti. Dispsit sup̄bos mēte cordis sui.ꝯfirmās p̄ id qd̄ sequit̄ Deposuit potentes de sede et exaltauit hūiles.

Sequitur tractatus

:viij per didragma seu dialogū.partitiōes habens quattuor Prima de depositiōe p̄ impulsus demoniorum per notulas.xliiij.

Prima notula

Deposuit potētes de sede Discipul⁹ Gl̄iatur psaltes nr̄a cui⁹ dn̄s hūilitatem respexit.gl̄iatur in hūiliū collaudatione simul et exaltatione. Ex abūdantia em̄ cordis hūiliati.loquit̄.legerat ꝙ magna potētia dei soli⁹ et ab hūilib⁹ honoratur. Propterea magnificat dn̄m cū exultatiōe spūs qꝛ sibi hūili fecit magna qui potēs est qꝛ mīa eius a ꝓgenie in ꝓgenies timentibus eū. Et qui sūt timētes deū si nō hūiles? Quo cōtra.si ab hūilib⁹ honorat̄.et timet̄ de⁹.ꝯseq̄ns ē vt despiciat̄ a sup̄bis. Quid p̄terea sup̄est. nisi vt despicientes sup̄bi.disp̄gant̄.et a sede deponant̄ qui sibi ipsis in dn̄o potentes esse volūt Sz hz questiōez Qui sūt hi potētes? Mgr̄ Nolo prius agnoscas.quāta subtilitate.notat̄ in hac psalterij cordula.duplex impulsus. Un⁹ in deorsuz Deposuit.i.deorsum posuit.ꝛ depulit Alter sursū euehit.et trahit et impellit et exaltauit hūiles Cōsonantia multiplex sup̄ h̄ impulsu duplici suppetit. Uno deorsū et malo.sursum altero et bono Audi de malo Impuls⁹ euers⁹ sū vt caderē Et iteꝝ Expulsi sunt nec potuerūt stare De helya vero dicebāt filij ꝓph̄aꝝ. Ne forte tulerit eū spūs dn̄i.et ꝓiecerit eū

in vnū mōtiū vel in vnā valliuz
et de xp̄o scribit marc⁹ ꝙ expulit
eū spūs in desertū Vn⁹ tñ impul
sus viguit añ pecm̄. q̄ spūs intelle
ctualis ferret̄ in deū nō violent̄.
sed vltroneo voluntatis amore
Sic trahi petebat q̄ dicebat Tra
he me p⁹ te Et xp̄s Nemo p̄t ad
me venire nisi pr̄ qui me misit tra/
xerit eū. Peccauit lucifer. ortus ē
alter impulsus vsq̄z ad abyssum.
Vñ dict⁹ ē diabol⁹ q̄i deorsū flu
ens Seducti sūt et seductorē imi
tati sūt p̄mi parētes. in peccādo.
fact⁹ est par impuls⁹ in cadendo.
nec poterant stare ꝓpria virtute.
Sed dñs fecit potētiam suam in
brachio suo. Ipse misert⁹ est et fe
cit hūiles vt exaltarent̄ fierent q̄z
sublimes ¶ Discipl̄s Ve ve pcc̄o
rib⁹ ab impulsu male q̄sito. q̄ sūt
hic potētes. q̄s maria p̄intellexit
An demones isti? ¶ Mgr̄ Loq̄t̄
ad Job dñs de diabolo sub me/
taphora behemoth. ꝙ nō ē ptās
sup terrā q̄ ei possit ꝯpari qui ne
dum supb⁹. sed rex est sup oēs fili
os supbie. Qui testante apl̄o ex/
tollit̄ sup om̄e qd̄ d̄r de⁹ de quo
ꝓpha supbie sue vocem exp̄mēs.
Cōscendaz sup astra celi. exalta/
bo soliū meū. sedebo in mōte te/
stamenti Seq̄tur Et ero filis altis
simo ¶ Fuerūt qui opinarentur
lucifer̄. inuidisse altissimo filio. et e/
qualitatē ei⁹ affectasse. Et q̄z ꝓpt̄
filiū. tēpestas aduenerat mortis
ex inuidia diaboli. in orbez t̄raꝝ
dixit in secreto trinitatis consilio.
Si ꝓpt̄ me orta ē mitte me in maē
Fiam hō passibilis. oīb⁹ fluctibus
tentationū exposit⁹. et cessabit tē/
pestas Videt̄ huic pōni. text⁹ al
ludē cantici. Cū em̄ dixisset ma/
ria de deo. fecit mihi magna qui
potēs est. q̄z videlicz hūilitatē an
cille sue respexerat. rursū subiūxit
de dispsione locutura Fecit potē
tiam. nec hic stetit. sed addidit in
brachio suo. Nouimus aūt ꝙ ab
ysaia. fili⁹ incarnat⁹ et passus. ap
pellat⁹ ē brachiū dñi Quis inq̄t
credidit auditui nr̄o. aut brachiū
dñi cui reuelatū est. De quo seq̄t̄
vere lāguores nr̄os ipse tulit.
¶ Discipul⁹. Cōcordare videt̄ hec
positio cū traditione doctoꝝ per
oīa. Ponūt em̄ ꝙ per sūmaz hūi/
liatiōez filij dei. superbia diaboli
deiecta est. qui q̄si fortis armat⁹
custodiebat atriū suū. Sed habz
oppositiōez. q̄z lucifer nūq̄z vidit
intuitiue trinitatez nec ꝑ reuelati/
onem. videt̄ ei⁹ cognitiōem habu
isse. sicut nec fidem. et min⁹ vitam
eternam. q̄ est dicente xp̄o. vt co/
gnoscāt deū verꝝ q̄ē misit ih̄m
xp̄m Sz nec casū p̄sciuit suū Do
luisset em̄ penaliter sine culpa No
lo tñ ꝯtētionib⁹ deseruire. abun/
det q̄libet in sensu suo. Satis est
ad rē nrām. ꝙ diabol⁹ voluit eē
filis altissimo. q̄z sibi suā beatitu/
nez. a ꝓprijs virib⁹ expetebat. nul
li q̄rens. aut ferens esse subiectus
Hinc euenit illud xp̄i. Videbam

sathanam tanq̄ fulgur. de celo cadētē Sic finis ad alta leuatis ē ruere dū hūiles exaltant. Sunt q̄stiōes alie plimoꝝ. vt cur deus creauit. q̄ casuꝝ nouerat Cur nō apposuit vt redimēt eū sic̄ hoiem p⁹ lapsū erexit. et talia q̄ abūde tractata sunt ꝑ doctores Hec tn̄ oib⁹ curiosis. et potentib⁹ apud semet ipsos. nulla poterūt satl. esse. vt iuestigare sufficiāt sēsū dn̄i. Nisi ꝑ fidei hūilitatez se captiuent obtundet̄ et reuerberabit̄ poti⁹ ex lūine rationū. suus visus! Credant de dn̄o optimo et sapientissimo q̄ bene oia fecit. Alioquin de opib⁹ nullā poterint inuenire rōem. Mgr̄ Sobrie ꝯsulis Salubri⁹ est nobis intendē. ne deponat nos dn̄s de sede. sed exaltet hūiles. contra potentl. insidias et impulsus. aduersus quem est nob̄ colluctatio. q2 assidue circuit querens quē deuoret. Sit deinceps igit̄ si placet. collocutio nr̄a. cōtra tētationes inimici. cui noia mille mille nocēdi artes. Discl. Laudo ꝓpositum Mgr̄ Plus laudabis. si recogitaueris p̄cipuā hāc esse sibi artē celare suas artes.

Discipulus Quo pacto? Mgr̄ Tollere satagit ante oia nrōs oculos. ne credam⁹ vllos esse demones. aut vllos a demonibus tentationū impuls⁹ violentos immitti. Scit q̄ ꝑniciosior ē occult⁹ noster inimic⁹. Nihil insuꝑ ꝑiculo ꝓximi⁹. q̄ suū nescire nec credere ꝑiculū Aut si forte habitualr̄ creditū est. actualiter id nec attendit̄ nec timet̄. Male dormitur inter latrones. Cecatis oculis q̄d nisi pateat in foueam lapsus? At cōtra. Frustra iacit̄ rete añ oculos pennatoꝝ. Discipul⁹ Imo iacitur aliqñ vt terreant̄ sonoꝝ impulsib⁹ et territi capiant̄ Hec alta demonū fraus ē. si viderint se videri ꝑ oculos fidei aggrauant. ꝑiculū. spem euasiōis intercludūt Fallor. si nō conabat̄ sathan sic illudere. sic tenere. Anthoniū cū ei totū mūduz. laq̄is plenū ostēdit Qui territus et suspirans ait ad dn̄m. quis hos euadet? Scis q̄le rn̄sum accepit Mgr̄ Hūilitas

Discipul⁹ Cōsonat psalmista. Custodiens ꝑuulos dn̄s. hūiliatus sū et liberauit me. Euadūt pisciculi. ꝑ rimulas retis dum magni retinent̄ inclusi Sz in quo potissime ꝯsistit hūilitas. Vidim⁹ em̄ plimos. ꝑ nimiaz ꝑditos hūiliatiōem quales pusillanimes q̄les desperātes. quales tedio vite se necātes Mgr̄ Certum tene et nullatenus dubites. nullū perire diabolo impellente. nisi pri⁹ posuerit in eo pedē suꝑbie Vidit hoc. qui orabat. Nō veniat mihi pes suꝑbie. et man⁹ pc̄coris non moueat me. Ibi ceciderunt om̄es q̄ oꝑantur iniq̄tatem. Sūt ergo duoꝝ principum vexilla. duo distinctiua. hūilitas et suꝑbia. Hūilitas dei et suꝑbia diaboli. Sunt

impulsus duo. deorsũ et sursum. Quid hũili⁹ cruce xp̄i. Quid arrogãti⁹ sup̄bia diaboli. qui extollit̄ sup̄ omne qđ đr deus. ⁊ vt deus et plus q̄ deus satagit adorari. Hinc oia reperit machinamẽta p̄ ydolatras. per magos. sortilegos et maleficos ¶ Discipulus. Fuerit hec arrogãtia p̄ diabolũ sp̄ intẽta. multos tñ decipit non sup̄bos. quales aliq̄s notauim⁹ ¶ Mgr̄. Inueniat̄ in oib⁹ p̄ditis sup̄biaz dñatam. Nõne initiũ superbie est apostatare a deo. Apostatat ois q̄ non credit. q̄ desperat. qui suũ p̄ oibus iudiciũ anteponit. q̄ p̄priã nõ dñi volũtatem implere satagit qui iusticie dei nõ vult esse subiect⁹. sed p̄priaz statuere Sic cayn desperãs maior est inq̄t iniquitas mea q̄ vt veniam merear. Certe maior est o cayn. iniquitas tua q̄ meritũ tuũ ex te. sed non maior q̄ dei misericordia. si eidez subiecẽis te Judas p̄us in tenebris sathane nimis audax. postmodũ tenebris a corde remotis per astutiaz diaboli. factus ẽ pusillanimis supra moduz ad nudũ p̄spectũ. horrendissimi sceleris sui. Cecidit inde a se per desperatiõem. et sub se p̄ dãnationem. sed nõ adiecit vt ad venie petitiõem assurgeret de pcc̄o qđ ore ɔfitebat̄. qđ detestabat̄ ope pecunia restituta. ¶ Discipulus. Horreo tot⁹ dũ versutias diaboli; recogito. dũ terribilis de⁹ aspicitur in ɔsiliis sup̄ filios hoim. dũ iudicia sua abyssus multa. dum oia respicio fieri peccatorib⁹ ad muscipulã. laqueũ et ruinã Cadit iustus et resurgit. cadit alter nec dñs supponit manũ suã. ¶ Mgr̄. Sz nõ min⁹ mirabilis ẽ misericordia dei sup̄ hũiles. Illudit draconi isti behemoth sicut aui. Puer aũt emanuel tenet ip̄m laq̄is. Sinit̄ aliq̄ñ p̄cedere ad impulsionẽ electoꝝ. gaudz erumpere. Porro dũ excedit. p̄tin⁹ reuocat̄. facit ita de⁹ cum tentatiõe p̄uentũ nec sinit tentari supra id qđ possum⁹ Possum⁹. intellige. nõ in nr̄a. sed sui fiducia. ¶ Discipulus Putas ne sathan iste posuerit inimiciciarũ suaꝝ laqueos ɔtra mulierem nr̄ãm. virginez purissimã q̄ a sexu mulier nõ a corruptione đr. silr̄ a fecũditate et venustate. ¶ Mgr̄ Puto nanq̄ cantãtem vt audiuit Magnificat aia mea dñm mirat⁹ cãm gaudij pariter et exultationis. credidit arrogãtem. cum sb̄intulit. Ecce eĩ ex h̄ btãz me dicẽt. oẽs generatões Jũxit applausum suũ demon. impulit ab extra quasi blãdiens. vt eleuatam mariam vehemẽti⁹ allideret. Sed illusus est ⁊ elisus ab hũilitate marie validi⁹q̄ repulsus. Sed repulsus ad alteraz se ɔuertit astutiã. subinferens. O q̄nta facta es. btã p̄ oẽs generatiões. q̄ talis existis ⁊ tanta. Tu sup̄biam hũilitate. vicisti. rara p̄rsus honorata. Euge

euge. qꝛ digne beata. quia digne laudanda ꝑ oēs generatiōes es inuenta. Cui⁹ insidias subdolas. intelligēs maria. blādiētem mox repulit vt aduersātez Cōuertant̄ inquit retrorsum et erubescāt. qui dicūt. mihi euge euge. ¶ Discipulus Equissime deus. quid hic nobis erit tutū Dicitur in prosa cū nec ipsa vel virtutū tuta sit victoria O mōstrū horrendū ingens suꝑbia. q̄ nunc a suo ꝯtrario. nūc a vento solo. nunc a ꝓpria morte nephariā trahit. originem. Sz o quale p̄stabitur effugiuz si tam a dextris impugnat q̄ꝫ a sinistris? Si viuit si moritur. semꝑ seuit sēꝑ impellit sꝑ euertit vt cadam⁹.

¶ Mgr̄ Accipe consiliū Impulsus cadeꝛ vide ne steteris in te Jacta te cū nouissimo virorum in nouissimo loco. Securus eris. quia suscipiet te. Hoc erit altissimum refugium tuuz. Non accedet ad te malum si habitaueris in adiutorio altissimi. non in te. non in meritis tuis. non in industriis. non in timore malorum tuoruz. dicēs dño. Susceptor meus es tu. exultabis te liberatum a laqueo venantium. Ceterum pullicul⁹ esto sub alis sue miserationis. nō timebis ab hoc rapace miluo. Te pupillum et viduam animam tuam te mansuetum constitue. Crede psalmis suscipiet te Statuet te in sublimi protectionis sue throno. faciens etiam hic et nūc ꝯsedere te in celestibus. quia conuersatio in celis est. dū speras in eo impulsus impulsu vincet̄. Cantabis et dices Deposuit potentes de sede In me ponere. et super me et affectiones meas. exaltauit hūiles. quia gloriam precedit hūilitas

¶ Discipulus Speciosa sūt que loqueris et deuota. sed qua poterit ratione homo iustus sibi bene conscius de virtutibus iudicare se virtutes non habere. ¶ Magister Virtutes vere non sunt nisi quas gratie gratificantis radix profert. viuificat. fouet et roborat. quia non habet aliquid viriditatis ramus boni operis. nisi maneat in radice charitatis. Nescit autem homo an amore dignus sit gratificante. quare nescit se veras virtutes habere

¶ Discipulus Scit nihilominus gratias se plurimas a domino recepisse in bonis. vel fortune vel nature. vel anime. Quid super istis dicet deo? ¶ Magister Utiq̄ꝫ Confitebitur domino. gratias aget benefactori suo ¶ Discipul⁹ Lego pharizeū in euāgelio grās agentē. qꝛ nō erat iniustus adulter raptor. Jeiunabat bis in sabbato decimas dabat. Recessit tamen iniustificatus in domuz suam. potensq̄ꝫ in regratiatione sua deiectus est. dum publicanus hūilis exaltatus. ¶ Mgr̄.

Intende diligent̄ et inuenies la/
queos inimici superseminatos in
vñs pharizei Ambulabat iter re
ctū grāꝝ actiōis Quid em̄ grati/
tudine recti⁹ esse potest. q̄d puer/
si⁹ ingratitudine? Posuit iuxta h̄
iter quo pharize⁹ ambulabat la/
queū arrogantie: q̄ ꝯprehens⁹ cor
ruit in foueā cōtēpt⁹ ceteroꝝ. In
ꝯtēptuz noiatim astantis et peni
tent. publicani. Nequicia hec est
demonū. oia statim pariter dep̄/
uare. Sufficit eis vel vn⁹ aditus
ad ꝑniciez. Sciūt bonū ꝯstitui ex
circūstātijs oib⁹ bonis. malū ve/
ro sibi sufficit ad reatum si vel in
vno peccauerit ¶ Discipul⁹ Pha
rizeus iste bene dotat⁹ in gratijs
dei ꝯsiderare q̄d habuit? ¶ Mgr̄
Primo illd̄. Quid habes qd̄ nō
accepisti. et hoc videt̄ fecisse gra
tias agens deo. Scd̄o dicēt. Si
accepisti. q̄d gl̄iaris q̄i non acce/
peris Et si putabat obseruaē mē
tiebat̄ iniq̄tas sibi. Quare? Quia
ꝓximos ꝯtēnebat non h̄ntes Ju
dicabat alienū seruū publicanuz
q̄ dn̄o suo iā iustificatus astabat
Dedit dn̄s apl̄is formā. q̄d age/
rēt in articulo tali. Non inq̄t vos
me elegistis. ne gl̄iemini q̄i ex vo/
bis. sed ego elegi vos. ne sitis in
grati quasi nō acceperit. et posui
vos vt eat. et fructū afferatis. ne
torpeatis ocio. grām dei in vacu
um recipientes. et fructus vester
maneat. quatin⁹ ꝑseuerantia co/
ronetur ¶ Discipul⁹ Facile talia
dicim⁹. facile nos in verbis deijci
m⁹. Sz o prauū cor hois et iscru/
tabile Quis ꝯgnoscet illos occul
tissimos in cordis finib⁹. sathane
laq̄os. et vehemētes ipulsus. q̄s
euadet? ¶ Mgr̄. Paulo añ rn̄de/
bas ex oraculo. Anthonij hūili
tas ¶ Discipul⁹ Quid ꝙ hūiles
etiā in arrogantia mersi volum⁹
iudicari? ¶ Mgr̄ Hec est palma
suꝑbie. videri vult hūilis ne vile/
scat. Cōfitet̄ se aliqñ peccasse. i/
mo pl⁹ peccasse q̄z fecerit aut sibi
ꝯsci⁹ sit. Quare h̄? Quia querit in
pcc̄o laudē iusticie. dū audit a sa/
piente Just⁹ in principio accusa/
tor est sui. ¶ Discipul⁹ Vach. q̄l
hec ꝑnicies q̄z stulta gl̄iatio filij
hoim vsq̄z quo graui corde. vt
q̄d diligitis mendaciū Quale
dabit̄ inter ista ꝯsiliū? ¶ Magi
ster Cōsulit beda cōtrariū ad
pharizei v̄ba modū De⁹ ignosce
mihi pcc̄ori. qz nō sū sic̄ ceteri ho
minū Innocētes. castitate pollen
tes orōi istātes. sobrie iuste ⁊ pie
viuētes in h̄ seculo. fruct⁹ dignos
penitentie facientes. sicut etiaz h̄
publicanus sicut hec meretrix.
de qualib⁹ iurat veritas. ꝙ p̄ce
dent in regno dei pharizeos. Nō
ieiuno. non decimas do. Si ali/
quid boni facio. illud qua distri
ctione iudicetur ignoro aut quo
fine t̄minet̄ ¶ Discipul⁹ Tot⁹ in
tremiscit in me spiritus meus.
dum hoc vltimū maxie recogno/
sco. quia nescit homo finem suuz.

Quia ve etiā laudabili vite ho/
minū dt augl. p mre flens. si rmo
ta mia iudicet. Non aūt ex meri/
tis dat gra. alioqn iā nō eēt gra
tuita nec gra. Profecto si aliq de/
bet hūilitatez parere ɔsideratio.
hec vltima debet. qz q̄ districtiōe
iudicet vita nra. et quo fine tmie/
tur. ignoram⁹ ¶ Mgr Recte sētis
Sz tñ hic insidiari hic impellere
nō desinit inimic⁹. Testes accipe
multas hereses. ex his diuine gre
laudib⁹ ortas et velut aduersas
Dixerūt aliq. si totum diuine gre
tribuim⁹. nra quid agūt opera?
Bene male fecerim⁹. soli qs susce/
perit gra saluabunt. Vox alioꝝ
est. boni nō est nisi bona tribuere.
Nō fecit de⁹ hoies precipue fide/
les suos. vt dānent. Benignus ē
nō crudelis. q in pditione hoim
delectet Tollit sathan pinde se/
men bonū a terra cordis nri. p/
turbati. aut suffocat in ortu vel
dum fructus habend⁹ esset exter
minat. ¶ Discipul⁹ Hereticos in/
numerabiles nō inficior a satha/
na circūuentos. Porro sermonē
habeto de xpianis fidelibus ¶
Mgr ¶ O si cordis secreta. linceis
vt dicūt oculis penetrare fas ha
beres qt peiores heu introrsus he/
reticos sub velamine xpianitatl.
inuenires. Attñ nolo te curiosum
scrutatorē esse vite aliene. sp me/
minerl. pconij charitatl. qz nō co/
gitat malū. Vox est xpi Ut quid
cogitatl. mala in cordib⁹ vestris?
¶ Discipul⁹ Quo pacto possum
ista nō cogitare. q experiētia palā
facit? ¶ Mgr Fuge q̄ntuz potes
expientiam. tecū habita. te cogi/
ta te circūspice. clausos in alienis
scelerib⁹. apertissimos in tuis ocu/
los habe. Quid nce est vt alienis
sordib⁹. cor tuū inquines. aut im/
pleas suspitionibus maliuolis et
impuris. ¶ Discipulus. Homo
sum. fratres et pximos q̄ ratōe
possū non curare. quo pacto non
lugere cuz lugentibus cum infir
mātibus non infirmari? ¶ Mgr
Crede iam hic latet laque⁹ satha/
ne multiplex. vix extricabilis. tan/
q̄z dedali laborint⁹. quasi negoci/
um pambulās in tenebris. ꝛ vñ
veniat aut quo tendat vix depre/
hensibile. Ponatur interim silenti/
um de beneficiatl. et officiatl. in re/
publica de psidib⁹ alioꝝ qrū cu/
ra vel ingesta. vel arrepta. vel sus
cepta ē: Loqmur de homie sic li/
bero. q soli deo et sibi viuere q̄rit
q ñ hz hoies ipositos sup caput
suū. quē punitio pccoꝝ nō vrget
vt intēdat eis Cui cōuenit illud
attendē. qd ad te de his qui fo/
ris sūt iudicare Portabit on⁹ suū
vnusqsqz. vaca tibi. tueqz saluti.
Ecce tales multos cōtinet eccia
pcipue in religionib⁹ qui deposu
isse se credūt curā oim Ita vt nec
sui ipsorū retinuerint. Attendat
oro quilibet taliuz Fili accedens

ad seruitutē dei. sta in timore ⁊ p̄/
para cor tuū ad tētatiōem. Tp̄s
quippe nō deerit. nā impulsus eti
am in ista re frequēter. quā potis
simū vitare debueras ¶ Discipu
lus Que ē res ista? ¶ Mgr̄ Nimi
rū quā diximꝰ de alioꝝ iudicio.
Cogitāt malū gaudēt sup̄ iniqui
tate. et si nō facienda. tñ audiēda
Videt curiositatl. aspectu ɔtradi
ctiones nedū ciuitatl. sed regnoꝝ
Jñ tūc de bellis. de titul̄ regnāti/
um p̄mos oīm reꝝ motꝰ accipiūt
Carissimā. et in familiaritatē re/
cipiūt sibi famā. monstrū horren
dū ingens. qđ sua per mendacia
crescit. qđ magnas t̄ritat vrbes.
sp̄ et auditis / aliq̄d noui adijcit
auctor Deniq̄ꝫ sic cupiūt oīa co/
gitare q̄i de oībus fuerint rōem
reddituri. Jubent̄ a petro. solici/
tudinē oēm et curā suā in deū p̄/
ijcere Ipsi vero curā oīm suscipi/
unt ¶ Discipulꝰ Nunq̄d nō audi
re talia p̄nt q̄i nō audiētes? Au/
diūt vt sibi ɔsulāt vt vilescat mū
dꝰ cū p̄turbatiōibꝰ suis. vt patri
am celestē desiderēt vt p̄ afflictis
deuotiꝰ intercedāt apud deū: ¶
Mgr̄ Inducis perizomata pruri
entis ficulnee. q̄bꝰ nuditatis sue
pudenda tegē putāt. q̄i nō meliꝰ
in pace colat̄ et oret̄ deꝰ in animi
collectione. nō in disp̄sione quam
nc̄ario rumores ⁊ fabulatōes nō
vt lex tua dñe causant nutriunt ⁊
augēt Hinc incerte fluctuationes
impulsiue cordis. Hinc mō gau/
dia vana. timores soliciti. false
spes. odia luctus p̄tialitates Ex/
terminiū postremo totiꝰ vnitatis
ad deū. quā pro p̄te optima sibi
elegisse. blādiūt̄ ¶ Itaq̄ꝫ duas ci
uitates ɔstituūt duo amores Ci/
uitatē dei. amor vniēs / ciuitatem
babilonis. amor disp̄gens Sēti/
et hec q̄squis attendē p̄fūdiꝰ co/
gnouēit. q̄ ɔuersio ad creaturas
disp̄git de se cor in vana. Colli/
git aūt et vnit. sola in deū cōuer/
sio Relinq̄t illa pꝰ se tristiciā. ista
ɔsolatiōem Deniq̄ꝫ satis erit im/
pulsori etiā si cetera scelerū dāna
nō afferrēt. tp̄is ɔsūptio Hec vi/
ctoria. hic triūphus suꝰ ingens ¶
Discipulꝰ Quid q̄ in talibꝰ con/
tra tediū animi ɔsolatiōes q̄rūt
¶ Mgr̄ Querūt. sed inueniūt p̄ refe
ctiōe defectionē. Itaq̄ꝫ dulcedo
fallax. et scalpens auriū prurigi/
nē: abit celeriter fixus aculeꝰ. pū/
git acrius miscent se vltro rixis
alienis. Pares sunt tenentibꝰ ca/
nem. vel lupum auribus quorum
morsus vix vel nunq̄ꝫ effugiunt.
Nihil ad sanationem animi flu/
ctuantis. plus aduersum q̄ꝫ se in
talibus oblectare. qui nunq̄ꝫ ani/
mi suauitate sicut nec sanctitate
gaudebuut. ¶ Et quid opera
tur hec omnia nisi superbia men/
tis que spreto vero bono. que/
rit i infimis delectari. vult q̄etē p̄
inq̄etudinē possidē Quod si sēsēit

potēs calūniator xp̄ianoꝝ. q̄lem
loq̄mur rumores fugere. curare
se ip̄m solicite putas req̄escet? In
puluere sufflabit aliorsum. sed tñ
ad deorsū. Conabit̄ vt fiat soli/
tari⁹ agrestis. inciuilis. austerus
suis. sibi tristis. oib⁹ odiosus aut
inutilis. loquēda tacebit indiscre/
t⁹. tacenda loquet̄. Auar⁹ vtilis
Prim⁹ ad ɔfessiōes audiēdas i/
done⁹ ad ɔmotiōes secretas aut
publicas. Fugiet oia velut a fa/
cie colubri secū rabiosa silētia ro
dit. Vñ sub regula pōsuit q̄dam
Dū fugiūt stulti vicia. in ɔtraria
ruūt Nec iā currūt. ꝫ impulsi rapi
unt̄. ꝫ rapti p̄cipitant̄ Absorbet
eos ꝓfundū et vere qđ nō hꝫ re
mediū. si vrgeat sup̄ eos pute⁹ os
suū descēdent in eternū. qꝛ super
bia eoꝝ q̄ te oderūt ascendit sēp̄
Discipul⁹ Cōcludis in vnū cō
traria. ascensū et descensū Ma
gister Ascens⁹ sup̄bie. descēsus ē.
sic gr̄e descēsio. exaltatio sublimis
sima reputat̄. Qđ em̄ altū ē apđ
hoies. abominatio ē apud deuꝫ.
Dicta sūt multa sup̄ multis ipulsi
b⁹. qua rōe. q̄ ve possent indicio
secerni bon⁹ impulsus ⁊ mal⁹ Hec
breuis ē distinctio Seorsū deor
sum depositio de sede q̄etis. exal/
tatio ad sedeꝫ pacis dicta ē Alte
ra vnitio et disp̄sio noietur. Ter/
tia delectio et susceptio noietur.
Quarta rc̄itudo et curuitas ad/
datur. q̄nta sacietas et inanitas
vocari p̄t. Et sexta exultatio mē/
tis et desolatio Discipl̄s Quō
pñt hec fieri cuꝫ reproboꝝ multi
gaudeant. iusti lugubrē trahunt
vitā? Mgr̄ Intra in scūarium
dei. vt intelligas in nouissimis e/
orū Si videris stultū fixa radice
Vide simul et exitū Maledices
pulcritudini ei⁹ statim. qꝛ ducunt
in bonis dies suos. et in puncto
ad inferna descendunt At vero.
qꝛ nō attendūt ista filij hoim. ipsi
absq̄ timore ꝑpetrāt mala. q̄m/
uis timida semp̄ fit malicia. secu/
ra vero mens. q̄si iuge cōuiuium
Nō est aūt vnitas. nisi in vno
et solido. eternoq̄ bono. Pellitur
et impellit̄ vnita mens. sed remo
ta manet disp̄sa velut arūdo ven
tis agitata. non subsistit. corruit
tādem. ⁊ fit illi⁹ ruina magna Im
pellit̄ vicissitudine miserabili. nūc
contra deum p̄ presūptionez. per
impietatem p̄ desperationem. per
infidelitatez. Nunc contra se per
dissolutionem cordis. per debili/
tatem corporis. per eneruatiōez
virtutis per consūptionem tem/
poris. Deniq̄ contra proximum
per errorum inductionem. per pu
doris exterminationem. per ran/
coris contētionem. per fauoris
denegationem. Discipul⁹ Latis
simos. impulsuam malignorum
notos impetus generales. parti/
cularis enarratio. vl̄ enumeratio
plus doceret. Magister Infini
tū tradit Aristoteles incognituꝫ
eē. nec numerari p̄t. Circūstantie

vero pticulares impulsuũ sũt in
finite q̃ꝝ p̃terea. ꝙ nõ se sp̃ conti
nuo manifestãt. latet exit⁹. deffici/
unt aliqñ pl⁹ q̃ꝫ sentiat̃ Notauit
psalmista spẽs septez impulsuum
Un⁹ ẽ timor nocturn⁹. et hic ob/
scur⁹. Ali⁹ subit⁹ sagitta volãs in
die. Terti⁹ perplex⁹ et inuolut⁹
negotiũ ꝑambulans in tenebris
Quart⁹ importun⁹. Quint⁹ violẽ/
tus. q̃ pariter exeũt ab incursu. se/
xtus ẽ a demonio meridiano. q̃
se in angelũ lucis trãsfigurat. se/
ptim⁹ ẽ a diuinoꝝ curioso scruti/
nio. sup̃ filios hoim q̃ pereũt oẽs
a sinistris. cadẽt a latere suo mil/
le: q̃ videbant̃ ꝑfectiores. et decẽ
milia a dextris tuis oñes fide si/
gnati. Horrend⁹ nimis ẽ h̃ im/
pulsus Ecce dũ hic viuim⁹ naui/
gam⁹ velut in mari magno fluctu/
antiuz cogitationũ O q̃ꝫ sepe su/
scitat̃ et inhorret spũs ꝓcellose tẽ/
tationis. ꝑmittente deo. impellen
te diabolo Inuidet em̃ depositus
iste. sublimandis ad sedẽ vñ cor/
ruit Ascendũt fluct⁹ interioris no
stri maris ad celos ꝑ p̃sũptionẽ.
descendũt vsq̃ ad desperationis
abyssos. Afflat ex aduerso. bon⁹
noster spũs. ponit ꝓcellam nostri
cordis in aurã. et silent fluct⁹ eius
et deducit nos in portũ nr̃e vo/
luntatis Discipul⁹ Venit in re
cordatiõem illud scriptũ tuũ per
sex lectiones. vbi dictum apl̃i tra/
ctas In ipso viuim⁹. mouemur et
sum⁹. Distinxisti q̃druplicẽ vi/

tam spũs. Porro de motu et sta/
tu nostro in deo p̃stolabant̃ aliq̃
sermonem. Nũc aduenit occasio
loqui de motib⁹ impulsuũ bono/
rũ et maloꝝ. duz nunc impulsos
et depulsos suscepit ꝯtremiscens
morientiũ terra velut in quodam
statiõis serene. sinu Mgr̃ Centi/
logiũ accipies seorsũ de impulsi/
bus Cras preterea dum suppetit
hora q̃ nunc tarda est. pl̃ima rur/
sus me loquẽte. te auscultante de
bonoꝝ contra maloꝝ angeloruz
officio q̃etus accipies Discipu
lus Delectabit auditio.

Sequitur secunda par

ticio de custodia angeloruz et
fallacijs demonũ ꝑ notulas. l

Deposuit potẽtes de sede
⁊ exaltauit hũil. Discl.
In hoc heri stetimus. in hoc rur/
sus aduenio post impletũ cano/
nice institutiõis officiũ auditur⁹
te sicut es pollicit⁹ locuturũ Ma/
gister Si ꝑ potẽtes de sede depo
sitos dignitatl. intelligim⁹ aposta
tas ãgelos. ꝯseq̃ns ẽ vt exaltati
hũiles accipiant̃ ãgeli boni. in se/
de felicitatl. et̃nalr̃ exaltati Si ma
lignitas inuida demonũ. circuit ⁊
impellit hoies. ad ruinam viato/
res si per eos fiunt immissiones
male. vult opposita charitas btõ
rũ angeloꝝ fieri. qd̃ dicit̃ in psal/
mo Immittet angelos dñi in cir
cuitu timentium eum. Ad quid?
Ut eripiat eos. Hz lr̃a hierony/

mi ꝑm hebreū. Circūdat angel⁹ dñi in gyro timētes eū vt eruat eos. Audis circuitū malū. audis et gyrū bonū immissiōem. s. bonā et malaz Datur oībus ad exercitiū circuit⁹ sathane q̄rentis vt deuoret Circūdat angel⁹ dñi in gyro timētes eū vt adiuuet ⁊ saluet. Exaltat demon ad ruinaz qꝛ ꝑ suꝑbiaz Exaltat angel⁹ bonus ad gl̄iam. et ad vitā. qꝛ ꝑ hūilitatem Est nanqꝫ exaltatio q̄ causat hūiliatiōez ꝫ vtraqꝫ mala deprimēs et dānans. Est optata exaltatio hūilis. et hūiliatio exaltans. qꝛ penitēs et saluās. Si bñ te hūiliaueris bñ exaltaberis Si te humiliaueris ad pñiaz. habes veniaz et exaltaris ad gl̄iam.

Sūt hostiles nobis insidie. ꝑ depositos a sede. sunt excubie celestes. ꝓ nobis plures Ne timeam⁹ Merent̄ vt aliqui tradūt. angeli suā quā iam hñt beatitudinem ministrando hōibus. Cōgaudēt eis. certū est dū saluantur: Gaudiū est angelis dei. testatur xp̄us suꝑ vno peccatore pñiam agente. quanto magl. super vno iusto pñiam nō deserente. Vexilluz sathane. cū ꝑdito exercitu se defert infidelis temeritas Crux fidelis seu crucis hūilitas vexillū est angeli dñi qui circundat in gyro timentes eum vt eruat eos Hec est victoria que vincit mūdū teste dilecto dñi fides nr̄a. Petr⁹ quoqꝫ ꝑnceps. vexillū ꝫ iubet erigi contra diabolū. q̄ circuit q̄rēs quem deuoret. cui resistite ait. fortes in fide Sil̄is est apl̄i. nō ignorantis astutias sathane sñia. sub metaphora scuti. In oīb⁹ ait sumētes scutū fidei. in q̄ possitis oīa tela nequissimi ignea extinguere Scutū istud nūquid nō est veritas fidei de quo psalmista Scuto circūdabit te veritas ei⁹. Sequitur mult⁹ effectus victorie ꝑ discursū psalmi ꝑ totum. Interrogauit me pridez. virgo grandeua ꝓbatissime et deuotissime vite. nomie Agnes. ꝓpinqua q̄ndam. Urbani pape. v. Qđ ē potissimū cōtra diaboli tentatiōes subsidiū? Duz suspenderē ego cogitabūd⁹ rñsionem Ipsa subintulit mox. Crux. Suscepi ꝓtin⁹ hāc vocez. q̄si de celo sonuisset. ⁊ ita sonuerat Ego em̄ etiā atqꝫ etiā. multis iā ānis mecū reputās. ꝯferēs insuꝑ cū aliis. nō inuenio cōpēdiosi⁹ nō efficaci⁹ antidotū. Quare? Quia nullū hūili⁹. nullū īsuꝑ arrogātie diaboli magis aduersū. nullū qđ ita ipsū ꝓstrauerit O crux signum triūphale. clamat ecclesiastica ꝓsa. Et in hymno. O crux aue spes vnica. Et iteruz ecclesia Ecce crucem dñi fugite ꝑtes aduerse. Et apl̄s Mihi absit gl̄iari. nisi i cruce dñi nr̄i ih̄u xp̄i. Sileo interim de ꝓbatissimis miraculis qꝛ nota sūt satis In ꝯstātino In eraclio In iustina In xp̄oforo In iudeo cruce signato cū ceteris mlt̄l

Suadet ob hinc hieronymus Eustochio ad oēm gressū pingē crucis signū Et Crisogon⁹ ad anastasiā carcere clausam. Tu aūt ancilla xp̄i. tropheū crucis. tota mente ɔstringe. Accipiat breuis ars crucis. ad victoriā viciorum nō ad ꝑpetratiōem maloꝝ. q̄lit in militarib⁹ insignijs gerūt aliq̄ nō deuotione hūili. sed sacrilega tyrānide dnāndi Impellēis o anima xp̄iana. superba sapere vel q̄rere. crux apponat ꝓtin⁹. corde voce. vel opis signatiōe. Quid eī magl. est suꝑbie inimicū. Inuidia vult obrepe. vir⁹ q̄ suū aio sꝑgē crux tyriaca fiet efficacissima.

Crux oēm ire vel rācoris amaritudinez dulcorabit. Crux reddet ɔtra desidiā strennuū. cōtra cupiditatez efficiet pauꝑem spū. crux gule simul ⁊ luxurie febres acutissimas tēperabit. Una oim cōis ē ratio. qr pendens in ea crucifixit pestes istas oēs. triūphās in corꝑe suo xp̄s. Hoc ē signū thau q̄ signatos angelus extminator ꝑcutere nō sinitur. saluat poti⁹ et ꝓtegit. si tñ corde fideli cruci isti ɔsētiat. Alioq̄n mendax angelus et mendacij pater arripit qd suū est Sicut moyses exaltauit serpētem in deserto. sic exaltat⁹ ē filius hōis prudens vt serpēs Curabātur a serpētib⁹ ꝑcussi enei serpentis inspectores. Aspice serpentez hūc ꝓ silitudine. sine veneno culpe. xp̄m pendentez in cruce fides ei⁹ a morsib⁹ tentationū. ne te perimāt. liberabit Hinc de luca canit eccīa. ꝙ crucis mortificationē iugit in suo corꝑe portauit Hinc aplus ait. xp̄o cōfixus sū cruci.

Hinc Andreas let⁹ et alacer. ibat ad crucem. Hinc rurs⁹ paul⁹. nihil me iudicaui scire int vos nisi Jhm xp̄m et hunc crucifixum hec hūilitas sua fuit. hec exaltatio. Et scdm mensurā hūilitatis dabit sublimitas exaltationis. Propterea tu cui⁹ hūilitatez ꝓfūdiorem oib⁹ respexit dñs. vgo beata merito gl̄iaris suꝑ omnes in exaltatiōe tua. Nolo tñ putauerit aliquis lignū crucis vt lignū est adorandū sicut nec ē ens diuinū et sūmum quo sit fruendū qd sit suꝑ omnia diligendū Sciunt hec fideles. sciūt et phi omes Nihil hz lignū crucis diuinitatis etiā in qua pepēdit dñs. ꝫ in cruce tāq̄ in signo. surgit fides nr̄a ad dñm nr̄m. Jhm xp̄m deuz verū qui salutem nrām operat⁹ est in ea. Sic de imaginū veneratione: vetus habet doctoꝝ determinatio sic per figuram. signū accipitur ꝓ signato. vt nomen ꝓ nominato. imago pro imaginato.

Dices forte mihi. nunquid nō in hoīe. presertim in marie virgine. verior et expressior est imago beatissime trinitatis? Sed et ipse demon. retinet hanc essentialem imaginem. Asinus proinde cui christus insedit cur nō adorat.

Rñdebo primit⁹ sub vna genera
li veritate. de re qualibz indistin/
cte ¶ Non est aliq̃ res. q̃ntũlibet
etiam vilis appareat. q̃n ex ei⁹ cõ
sideratione. possit anim⁹ fidelis
eleuari ad magnificatiõem et o/
rationem dei. ¶ Ratio qꝛ a qua/
libet tanq̃z a signo p̃t a posterio/
ri vestigari. vel inquiri maiestas
dei. sempiterna quoqz virt⁹ eius
et diuinitas. ab aliis quidẽ clari⁹
ab aliis obscuri⁹ Porro min⁹ hz
de piculo scãdali et ydolatrie te/
ste btõ dionysio. si noietur deus
infimis noibus creaturaꝝ vilium
p metaphoram et symbolũ. q̃z si
fiat hoc de reb⁹ dignitatez hñti/
b⁹. quales sũt angeli q̃les sũt ho/
mines rõe prediti. Quis em̃ cre/
diderit. q̃ de⁹ sit essentialr lapis
ꝛ vmis. Cõfũdit nihilomin⁹ ydo/
latria. q̃cũqz fuerit circa creatu/
rã aliq̃m seu de creatura. qꝛ non
refert totũ hoiez ad deũ. sistẽs in
auxilio creature. maxie dũ hec. fa
cẽ ꝓhibet ¶ Hz virgo bñdicta sã
ctitatis p̃uilegia. hñt et hoies in
dignitatib⁹ ꝯstituti. q̃rũ ꝯsidera/
tione ꝑticipatiue solũ. et p analo
giã dicunt honorãdi. sed sub deo
cui veraciter soli debet honor et
gl̃ia Deniqz vitamus scandalum
vel irrisiõem infideliũ aut simplici
um. si coleret asin⁹ sicut colit crux
Non em̃ eque faciliter honorẽ re/
ferrẽt ad ꝓtotypũ. i. ad signatuz
xp̃m. nec ad redẽptionis nr̃e my/
steriũ. quẽadmodum fit de cruce

Crux hũilis mox vt in memoria
venerit anime fidelis. sit hoc vi/
su sit cogitatu sit auditu. q̃d ali/
ud sig̃t q̃d aliud p signum seu si/
gnationem. intellectui repñtat q̃z
dñm nr̃m Jh̃m xp̃m in quo est sa
lus vita ꝛ resurrectio nr̃a p quez
saluati et liberati sum⁹ Hec ideo
ꝯsonãt ꝓposito nr̃o. qꝛ vincẽ do/
cent nos de impulsore nr̃o Crux
hũilis memoriter intellecta. libe/
ratiõez sig̃t. vitam et salutẽ. Ipsa
ꝯsolatõez. ꝛ ex ꝯseq̃nti gl̃iaz ꝛ ex
ultatiõez si grat⁹ sit anim⁹ opat
Crux hũilis hoiem collocat ꝛ re
cũbere facit in nouissimo loco. q̃
null⁹ cogitari p̃t inferior qꝛ no/
uissim⁹ viroꝝ pendet in ea. Sic re
cogitat⁹. credit⁹. sperat⁹ et amat⁹
q̃ nos inuitauit dicet. Amice ascẽ
de supius et erit nobis gl̃ia Crux
sicut hũiliat in ꝓfundissimo loco
sic exaltat in sũmo Nõ em̃ mentit
nr̃a psaltes. Et exaltauit hũiles.
Gl̃ia crucis et exaltatio simul cũ
exultatione. tanto verior est soli/
dior atqz iocũdior. q̃nto min⁹ hz
de creaturaꝝ vanitate ¶ Gloria
crucis fit in cõfirmatiõis sacra/
mento. et aliis mysteriis de oleo
simul et balsamo. q̃nqz de oleo so
lo sed sacrato. vt qui ꝯsiderat pe
nam in cruce ꝯsolet ex intima. spi/
ritussci vnctiõe. Gl̃ia crucis facit
insignẽ xp̃ianũ. dũ oleo leticie li/
nit ip̃m ex noie Est ei xp̃s p iterp̃
tatiõem vnct⁹. Reges aũt sacer/
dotes ꝓphete ꝛ pugiles inungũt

prisco more Gl'ia crucis.nō cō
stāter retinet et predicat.si nō ad
crucis ignominiā.passiōez.et tole
rātiaz animus p̄parat Nō ei na/
tura ꝯpatitur.vt duo fines prin/
cipales et vltimi simul intendant
p̄sertim cōtrarij. Quid aūt vane
gl'ie quid auaricie.q̄d libidini.pl'
q̄z ip̄a crux repitur aduersū? Sūt
q̄ sub noie xp̄ianitatl.arbitrant se
magnificare dn̄m.q̄ crucifigūt in
se rursus filiū dei. et hn̄t ostentui
q̄ gustauerūt verbū dei bonuz et
virtutes futuri secl'i.sed ꝑ aposta
sie supbiā ꝓlapsi sūt.q̄s impossi/
bile ꝓ difficile dicit apl'us est rur/
sus renouari ad pniam.vel certe
sūitur hic renouatio baptismalis
quā ꝯstat iterari nō posse Gl'ie/
tur frater humilis in exaltatione
sua ꝑ crucē.mores insup scd̄m no
men xp̄iani.vitamq̄z ꝯponat Sit
p̄ma sit vltima.sit tota laus tua.
O aīa deuota.dic siml' et ꝓfitere
xp̄iana sum.Sic eniz magnificas
dn̄m Accipe rurs' Exaltatio cru/
cis xp̄i tota mysterijs plena re/
fulget.Est in ea lōgitudo. latitu/
do.sublimitas et ꝓfundū.longi/
tudo eternitatl.Latitudo charita
tis.Sublimitas maiestatl.Profū
dū sapientie iudicantis.Hz crux
excelsa.simul et hūilis .mediū cui
sursū deorsū.dextrorsū sinistrorsū
ꝯiūgunt in h medio Jh̄s tot' ef/
fluens et affluens misericordie vi
scerib' Vn̄ si eidem.fidē affixeris
tuā.radiabit sursū amor. dextror
sum spes.sinistrorsū timor. et de
orsum dolor.q̄ sūt aīe q̄ttuor p̄n
cipales affectiones.scd̄m q̄s .bn̄
cōtpatas et ordinatas ē ois ar/
monia spūalis Vocat te sup his
traditio de cantic. Cōuers' ad
crucē.pie mentis.oculis lacrimo/
sis.inspicias extēsuz in hoc ligno
sanctissimū corp' Jesu. sicut tym
panū vel citharaz . vn̄ ꝓtulit vo
ces suas in symphonia diuinis
aurib' gratissimas Pro inimicis
primā Ad latronē scd̄am.fuit ad
mr̄em tertia. Ad discipulum q̄rta
Ad prēm quinta.ꝓ se ipso sexta.
ꝓ ꝯsūmatōe redēptōis septima.
pro suo trāsitu octaua. Ita fact'
obediens pr̄i vsq̄z ad mortez de/
dit fidelib' suis. ꝑfectū hūilis o/
bedientie.nec non pietatis docu/
mentū. Est aūt hūiliatio ꝑ obe/
dientiā exultatio Triplex ē in ge/
nere q̄ sub arbore crucis exercet
hūiliatio.pn̄ialis. sacramentalis
supnaturalis.scd̄m tres stat' In
cipientiū Proficientiū et perfecto
rū Suadet rex ip̄e dauid.dare
psalmū iocūdū cū cithara. Est
aūt cithara penitētiū q̄ vertit in
luctu in psalterij solatiuz Tradit
expositor vn'.citharam qua da/
uid adhuc pastor et psallēs corā
saul.expellebat ab eo.spm̄ dn̄i ma
lum.p̄tendisse signū crucis Jubet
apud ꝓphetam.aīa peccatrix su/
mere citharā.et bene canē Cant'
iste puto lamētatōis ē pn̄ialis de
quo psalmista. Cōfitebor tibi

in cithara de⁹ meus Itez demuz
ꝯsonat psalterio iocūdo interne
leticie. Itē sub alio typo cōsonat
philomene modulis turturl. suspi
riū Ita spūs noster vexat⁹ ab an
gelo dñi malo. meli⁹ habz Ita si
de poeticis aliq̄d misceri placet
Orpheus furias mitigat inferna
les. i. furiosas suas passiones q̄
quidē potētes nimis deponūtur
de sede cordis. et hūiles exaltan/
tur affectiōes pie mētis Cōpone/
bat ad cithare modos pithago
ras. mot⁹ suos. ⁊ ad excitationez
ꝓpbici spūs psaltē adhibuit heli/
zeus Hec de crucis auxilio. cō
tra demonis impulsus generales
tātūdez dicta sūt. simul et angelo
rū p̄sidio. Teteꝝ qꝛ ꝑiculorum
ꝑticularīū aiaduersio. pl⁹ horret
et vitat. plus insuꝑ liberator im/
plorat. gratior deniq̄z fit mia
liberātis. expediēs iudicaui. ꝑti/
cularib⁹ mouendis intendere. nisi
tñ aliter cēsueris frater: Disci/
pul⁹ Imo. vere cupid⁹ et attent⁹
sicut actenus auscultabo. q̄usq̄z
petiueris a me verbū. Mgr̄ Fit
impulsus angelic⁹ virtuose. sapien
ter. ⁊ benigne. q̄tenus hūiles exal
tent At vero deposit⁹ iste de sede
diabol⁹. deorsū fluēs sathanas
satagit hoies deponere violent
fraudulēter. et maligne. Violen/
tia cernit in obsessis. Fraus vero
dū spē bona. salubris et virtuosi
ꝯsilij. quasi moralis pbus dolose
impellit. Paucos accipe modos
ex innumeris. et vt sit aliq̄s ordo
in non habentib⁹ ordinez. sed cō/
fusiōem babilonicaz. dicenda ꝑ
quaternaria seu ꝑ tetrades par
tiemur Detestat q̄nq̄z suꝑbiaz
patētem. sed vt i deteriorē sub in/
uolucro ficte hūilitatl. p̄cipitet Nā
est qui se nequiter hūiliat. Et rur/
sus ait sathanas. Noli hūilis esse
in sapiētia tua. q̄ten⁹ insipiēter ex
altet Detestat p̄sūptionē. et ti/
morem laudat q̄ten⁹ ingerat ti/
moris scrupulos. vbi nō ē timor
vt ablata pace cordis. recedat i/
ste cui⁹ locus est in pace. De/
testat inobediētiaz. vt pcci serui/
tutem inducat. et asininā patiēti/
am que fert nō ferenda. q̄les no/
tabat aplus esse corintheos Fe/
fellit innumeros nequā iste. q̄ sub
velamento obediētie nephanda
ꝑpetrarūt. q̄i peccare nō possent
qꝛ non hñt velle vel nolle iuxta
verbū suū. Detestatur suꝑstiti/
ones q̄nq̄z manifestas. ꝫ non oc/
cultas et obūbratas sanctis ob/
seruatiōibus In ieiunijs. in virgi
nitate. in sanctis orōibus. suꝑstiti
ones impellit. Proinde cur fuit
prima demonis vox ⁊ interroga
tio. Cur inquit p̄cepit vobis dñs
Utit frequētissime. cur isto q̄te/
nus hoies in curiositatl. noxie la/
q̄os cadant Cur fecit deus ratio
nales creaturas. q̄s p̄sciebat fore
peccaturas et dānandas? Cur e/
as de⁹ tales nō cōdidit. q̄ peccaē
nō possent? Cur delectat in perdi

tione viuentiū? Quod inde sibi lucrū crescit? Nunq̄d nō meli⁹ esset vniuersis. si peccatis oib⁹ ablatl. remanerēt i solo decore virtutū? Cur indurat aliquos et alioruz miseret? Cur acceptio ꝑsonarum repitur apud ip̄m? Cur nō citius venit ad hoies redimendos. ⁊ legē veterē quā dederat in fed⁹ et̄nū per aliam ꝯmutauit. Cur tot absq̄ baptismo innocētes tot in insulis sine legis auditu viuentes tot qui saluarent̄ si bonis doctrinis et societatib⁹ instruerent̄. perire permittit et dimisit? Scit iste nequā. ꝙ ꝑscrutator maiestatis opprimet̄ a gl̄ia Scit hominē ꝓhibituz. ne in pl̄ibus dei opibus fuerit curiosus. Culpat ypocrisim sed vt hoies absq̄ honestatl. velo. ꝑpetrent mala. Laudat simplicem cū verecūdia scā q̄ten⁹ ypocrisis fictiōes introducat Culpat inuidiā. ⁊ benignitatē laudat. sed vt malignitas improba nocentium foueatur. Culpat econtrario iniquitates alioꝝ vt ꝑsonale odium. cōtra fraternā charitatez suscitetur. Culpat iratos. sed vt zelū scm̄ abijciat. Laudat zelū scm̄ quo preceps ira furiat. Culpat inertiam. sed vt inquietudo plus equo laboriosa fatiget. Laudat quietem scām sed vt in sterq̄liniū torpentis inertie deijciat. Ostendit odibilez auariciaz. et ꝙ nihil neq̄us q̄z amare pecuniam. sed vt ꝓdigalitatez consumptione oim cū rapinis introducat. Pulcram dicit et amabilem frugalitatē. vt tenacitati locum paret. Ostendit quātas gignit infirmitates gula sed vt ꝑiculosiorem vacuitatem. capitis et corꝑis absq̄ remedio operet̄. Laudat oia sana eē sanis et nihil esse reijciendū. q̄d cū gratiaꝝ actione accipit̄. vt a tꝑantia fallax abducat. Ostendit q̄ feda sit luxuria. q̄z vilis nec honore digna. vt ꝯiugioꝝ iura ꝯtaminet. Laudat ꝓlificatiōez Imo iubet ꝑ illud. crescite et multiplicamini q̄tenus cōcubinatū. licere demonstret. Ostendit non esse iurādum Sit inq̄t sermo vester. est ē. nō nō vt detestet̄ om̄e iuramentum Dicit ex aduerso. Qui bene iurat. bene credit. vt ꝑiuria vl̄ ꝯtumelias nois dei multiplicet. Circuit iste sathan terrā et ꝑambulat eaz. vt circūstantias oim ꝯsideret Quis quid. vbi. quib⁹ auxilijs. cur q̄uo q̄n. Tendit laqueos in q̄s impellat mltos valde. vt si fuerit aliq̄s ab vno liberat⁹. cadat i alterū Facit ad hoc macharij narratio de poculis. Non em̄ semel vict⁹. cessat sicut opinat⁹ ē Origenes Itaq̄ ꝯsiderat dū circuit et obseruat volētes placere deo Videt aptū aliquē ad religionis ingressū Impellit ad oppositū sic illudēs Cur ciuilē vis deser ē ꝯuersatōem. qm̄ homo natura. ciuile aial est. homines hoim gratia facti sūt vt se mutuo iuuēt. sic pecora vt hōib⁹

seruiāt Ve soli Cur nō poteris
sub habitu sc̄lari. salutē tuā opa/
ri Sub vno abbate tuo xp̄o. gau
deas lege libertatis. quā dedit ti
bi deus. et emit xp̄s. Quid pulcri
us. quid eligibili⁹ libertate? Cur
tot et tales. vis subire obseruatio
nes. et vota sup̄ te inducere. qui
nō sufficis ad p̄cepta seruanda?
Quid sūt obligatiōes tot nisi la/
quei totidem ad transgressores
Vide ne illaq̄at⁹. verbis oris tui
cadas Displicet em̄ deo stulta ⁊
infidelis p̄missio Ecce q̄t. quales
in religionib⁹ defecerūt. q̄t cecide
rūt. q̄t apostate retro abier̄t Cur
nō vis talentū tibi creditū. in his
⁊ in alijs gratijs m̄ltiplicare? Ut
quid p̄ditio hec esset in religiōis
ingressu siue solitudine. Celat
p̄ditus iste laqueos in sec̄lo. fit i/
ste qui saluād⁹ fuerat in religione
p̄ditus in seculari ꝯuersatiōe. fit
secularis. ꝯiūgit̄ vxori ꝯheu q̄s il
lic laqueos tribulationū nō inue
nit? Nascunt̄ filij. alia cura si pro/
cax vxor. grauis magnifica. si ste
rilis. si feda. si lubrica. O q̄le sup/
pliciū: Sit de milicia. aut de curi
aliū nūero. q̄t illic curis inuoluit̄.
Primit⁹ erit dulcis inexperto cul
tura potētis amici. Expert⁹ metu
et. inuidiā nō tolerabit. Sit opor
tet assentator ad oia. fit miser vi/
uens. dormiēs. ꝯmedēs ad alteri
us arbitriū Sit causidic⁹ aut pra
ctic⁹ in p̄bica. fraudes mille spar
gent̄ in practicatiōe. Dū q̄rit di/
ues fieri. incidet in desideria mul
ta et laqueos. quib⁹ m̄gat̄ in inte
ritū Sit beneficiat⁹ in ecc̄ia et ce/
lebs. cauendū sibi erit a retib⁹ sy
monie a negligentia seruitij. a lu/
xuria. ab inerti ꝯuersatiōe. a dila
pidatione bonoꝝ ecc̄ie Circuit
et ꝯsiderat sathan iste alteꝝ quē
ex instabilitate ꝓpria vel infirmi/
tate cognoscit. ad religionis aut
solitudinis vitā ineptū Vide ait
quāta sit religiōis. quāta solitudi
nis p̄fectio. vacare soli deo. salu/
tem suaz opari. Quid p̄dest hōi
si vniuersū mūduz lucret̄. aie v̄o
sue detrimentū patiat̄. Vide q̄n
tū tot⁹ mundus in maligno posi/
t⁹ est. q̄z breuis vita. q̄z mors in/
certa que tormēta inferni. q̄ gau/
dia paradisi? Vide ne p̄crasti/
nes. ne ꝯsilia multoꝝ p̄sertim do
mesticoꝝ et seculariū q̄ras Inimi
ci hōis domestici ei⁹. et aialis hō
nō p̄cipit q̄ dei sūt. Res certa est
De solis incertis habendū ē cō/
siliū Dicere ꝙ religionis status
nō sit p̄fectior heresis est Magna
vero stulticia est nolle esse p̄fectū
Quid hesitas. quid tergiuersaris
Vocat te de⁹ per inspirationes
istas. quid in te stas et nō stas?
proijce te in eum. et ipse te suscipi
et neq̄z deseret iam susceptum Vi
de nunc pauper homuntio dum
cōpungeris. corde fac votū deo ce
li. firmet te iuramentuz. Felix nc̄i/
tas que ducit in melius. Sciueris
opus cū voto deo esse acceptabi

lius. Da totam arborē voluntatis tue cū fructibus suis deo tuo Veniq; qui propositum tuū istō scīm diuerteret a te reus essz vt do se redderet in religione loco tui. Tilet iste nequaz q; ad religionis introitum oportet attendere nedum bonitatem religionis in se. sed alias circūstantias maxie duas. Quarū vna se tenet ex parte religiosorum si perfecte regulam seruant. Altera ex parte sui ipsius si iuxta parabolam christi dum inchoat poterit consumma/re Q; sciliz ꝑm rationis consiliuz res tam grandis aggrediēda ē quam postmodū mutare non licet Non tamen sequendi sunt viriles impetus. aut motus deuotionum quales habere possunt pueri aut puelle. qñq; plus ex inconstantie vicio. vel melancolie. q; gratie certo instinctu potius aliqñ. qualiter modo ex astuto demonis impulsu. q; certe deuotionis afflatu Tilet. qñ media sūt moderāda ꝑm virtutē. tam agētis q; patientis Nec poterat dauid cum armis saul egredi cōtra golyam. Non pñt symee cum botis latiozibus quas in fraudē eis derelictis accipiunt. incedere Tilet onera religionis. cum moribus inhitantiuz Dat bene sentire de omnibus. neminez iudicare spes adñcit qñq; magnas q; proficiet alijs sua eruditio. suū consilium. qz litteras nouit. qz prudens

De impulsibus.

est in agendis. Veniq; dabit exē plū reliquis de secto. vt ita faciāt quēadmodū et fecit. et seculū derelinquāt. Quid? Tandem voto se cōstringit. deserit habita beneficia. dat sua paupibus. Ilia sibi vnica religionis relicta est Capt⁹ est ait insultans demon. Euge euge. Jam nō est silendū Jam in odium religionis. exaggeranda sunt oia Periendi sūt oculi. discrimina reuelāda. murmur indurendū Dicat ipse sibi sentiens se delusū. Quid mihi feci miser In qō me malū impuli Non potero ferre iugū hoc intolerabile Quesiui requiem. vt in pace seruirē do et ecce turbatio. Fugi hoies. homines inuenio. Cedebā tentatiōnib⁹ de seculo. deteriozes demonis ꝑfero. Quid feci. quid agam quo me vertam? Amicos carnales offendi spernens eos cū suis consilijs. Nullus mihi ad eos regressus. Si dispensationem voti quesiero nō dabitur. aut in data nunq; cōstans sibi animus quietabit Sed neq; qūo viuerē in seculo relictum est. Si ad aliam migrauero religionē. scandalosus ero mee. et forsitan intolerabilis aliene. Quid feci? Deuotiōem in seculo suauiorē. et crebrius inueniebam. qz sensus vegetiozes. nec ꝑturbati per vigilias. nō exinanitū cerebz ꝑ ieiunia. nō oppressa mens in ꝑplexitate vocalis seruitij sed q̄ secularib⁹ inuoluor curis. ꝑ

ncitatibus fratꝝ Cogit obedien
tia currē. discurrē ꝑ scm. qui quie
tem solā: sperabā mihi obtinere.
Sic quotidianis fatigor odijs ꝛ
rixis. Quid feci: quid tādem vo/
lui mihi miser? Delectabat me stu
diū. docebā et docebar. Nūc qui
doceatur aut doceat nullus est.
Frēs satis esse rñdent occupatio
nes Religionis sue vexatio satis
est Nō est inquiūt religio schola
docendi. sed disciplina viuēdi Si
vixero scdm mores fratꝝ. colla/
psos oio a regulis patꝝ. ꝑdit⁹ sū
sine dubio. Si singularis mihi vi
uere volo. nec datur nec sufficit.
Ecce qd murmurat incōstās qñ/
qꝫ nō sine magno. ꝑplexitatis vin
culo. maxime si monasteria mulie
rū collapsa. iunior iā aliqua vo/
uit et intrauit. Circuit iste de/
positus de sede. querit quē deuo/
ret Inuenit hoiem deditū studijs
lrāꝝ et sciētiaꝝ Si ꝑt auertit Af
fert occupatiōes ex seculo sicut
ex ꝑlatoꝝ seruitijs aut principuꝫ
aut penuria trāscribentiū. vel im/
pericia. aut libroꝝ causat nimie/
tatem onerosam. aut frustra fieri
verba surdis dicit Si nequiuerit
abducere q̄tenus ociū desideret
studiosū sed sibi vacet et sapiētiā
scribat in ocio. subdol⁹ impellit.
vt alios dū docere vult scribēdo
se seducat. Laudat iam laborem.
sed corrūpere satagit intentioneꝫ
Eia doctor scribe q̄ relegat
posteritas. que tibi sint in nomen
eternū. qm̄ meli⁹ est nomen bonū
qꝫ vnguenta preciosa Orabūt a/
lij pro te Non tibi soli laborabis
talentū tuū distribues Sꝫ ad
quid sathan ista? Quid sibi super
alioꝝ salute? Profecto nihil. ꝫ sa
tagit. vt iste sub hac intentiōe scri
bens. audiat in iudicio. recepisti
mercedē tuā. Accipe qd tuū est
et vade Ex ore tuo et scriptis tu
is te iudico serue nequā. Fers lit
teras mortis tue sal infatuatum.
Eia scribe sed subtilia sed extra
nea. sed nouiter inuenta Turpe
est alienis vti. Sic impellit vt
deserat terminos quos posuerūt
prēs sui. vt vane gloriosus dicat
Sup omnes docentes me intelle
xi. vt deserens vias certas dicat
Aque furtiue dulciores sunt. et
panis abscondit⁹ suauior. Eia
scribe. aut de tuis virtutib⁹ aut ce
leritatem oñde dictandi. Aut da
satis intelligi. ꝙ bene. ꝙ deuote
viuis vt loqueris Aut certe in alie
nis laudibus quere laudem tuaꝫ
Quere celebritateꝫ nois. si nō ex
te. saltē ex illis. quos exaltas scri
bendo. miracula sua. visiones. vi/
tam supra modū mirabilem diui
natiōes. sectas nouas. Canonisa
tus eris in ipsoꝝ canonisatione.
Sed o fraudem sathane dete
stādam qñqꝫ tñ ita fallentem. vt
interim taceam⁹ de manifestis er
roribus et heretica prauitate Eia
scribe. totus insiste laboribus.

importũe.nõ des requiẽ calamo
Postpone horas canonicas.aut
absq; intentiõe ꝓferas Indulge
secur⁹ lautiorib⁹ cibis. Utere so
mno vsq; ad saturitatẽ Desere ci
uilez alioꝝ ꝯuersatiõez Cõpensa
bit hec oia labor tu⁹ in dictãdo.
Sic impellit iste nequã.scit ꝙ in/
utiliter.imo noxie fiũt.non iussa
ꝑceptis omissis Scit ꝙ fauemus
vltra modũ scriptis nr̃is. diligi/
m⁹ vt filios. Placent etiã si defor
mia sũt et inculta.si vacua senten
tijs Testl.ẽ symea fabulosa Gal/
lina.dũ nimio clamore ꝓdit ouũ
ꝑdit illud Coru⁹ crocitans. vt a
vulpe laudet̃ fraudat̃ cibo suo.
Nõ aliter sepe virtutes ꝑdũt scri
be docti.vel q̃sitas pri⁹ vel acq̃/
rendas in tꝑe.Rõ.qꝛ dicũt ⁊ nõ
faciũt.qꝛ de dois dei dũ gl̃iaz q̃
runt.deo rapiũt qđ suũ est. quia
scit insuꝑ sinistra taliũ.quid facit
dextera Pñt nihilomin⁹ merito/
rie fieri noua scripta.si mod⁹ affu
erit.finis et ordo recti. Unũ facẽ
et aliud nõ omittere. Circuit ⁊
inuenit hoiem deditũ. ꝯfessiõib⁹
audiẽdis.O q̃t immissiões fac̃ ꝑ
angelos suos malos. Venit ad
ꝯfessiõem plebeius ideota. veni
ũt pueri ⁊ puelle iuuenes et mari/
tate. Suadet inuestigare diligẽ/
ter suꝑ oibus circũstantijs vt a/
gnoscat vultũ pecoris sui.qꝛ nec
aliter solui p̃t pc̃cor. nisi dixerit
oia Absit iste curiosus scrutator
et deficiat scrutãs scrutinia. cum
scãdalo ꝯfitẽtiũ. cũ lapsu ꝓprio
cũ suspitionib⁹ infinitis.cũ intẽmi/
nabilibus scrupulis siue remittat
nõ absolutũ.siue detineat moro/
sissime vix tãdem absoluẽdũ. Ve
niũt tales postmodũ et vertit̃ in
oppositã qualitatẽ qꝛ timet exper
tus.tales facẽ interrogationes.
Dicit sibi ip̃i.saluet se si voluerit
nõ intrabo domũ ꝯsciẽtie aliene
nihil interrogabo.scit pc̃ca sua di
cat illa si vult. Sic dimittit insci/
os sic verecũdos latere in pc̃cis
suis.nõ vtens claue sciẽtie.q̃ da/
ta est ad aperiẽdũ (cũ discretõe
tñ) secretas ꝯsciẽtie plagas. Ve/
niũt alij magni prudẽtes de secu
lo.veniũt p̃dones.vsurarij symo/
niaci.rãcorosi.violatores ecc̃ia/
stice libertatis concubinarij no/
torij nolũt a peccatis resilire. no/
lunt restitutiones facere.sũt excõ
municati.sũt irregulares. Alij si
culpant̃ excusant aut defendunt
pc̃cm̃ suũ.dicũt se iusta bella gerẽ
Et plane mirũ ẽ.si etiã angel⁹
de celo.reꝑiret quid agenduz in
talib⁹ multis.nisi coassisteret sibi
miraculosa dei virtus. Veniunt
alij vel alie curiose agentes.ad fa
bulatiões vertunt confessiões su/
as miscent̃ colloquia de ꝓphãis
vtinã nõ de nepharijs.vtinã que
spũ cepisse vident̃.nõ ꝯsũmẽt in
carne.ꝓhibeat deteriora deus
Circuit et inuenit declamãtem

in ꝓplo seu predicantem. Cogno
sce. demonis q̄t impulsus sunt in
sermone Dum de omni statu per
sone sūt. que vicijs ꝯtrarijs infe/
cte sūt Si culpat auariciam ꝓdi
gus applaudit. et ridet auaꝝ. Si
ꝓdigalitatem vituperat. auarus
libens ad se contrahit dicēs: te/
ne qd̄ habes Si loquitur aduer/
sus inertiam gaudet iste qui stul
to labore ꝯsumitur et esse sub sen
tibus curaꝝ mordentiū delicias
ꝯputat. zelus laudat⁹ accendit i/
racūdos Pietas laudata pusilla
nimes nutrit et desides. pro nunc
et q̄lē tua p̄dicatio fructū afferet
considera. Sunt qui nolunt pre/
meditari. volūt sanctorū allegati
onib⁹ vel auctoritatib⁹. aut certe
nesciunt vti. Garriunt et effūdūt
quicquid in buccam venerit. ceci
cecos alloquentes Sunt ex oppo
sito. qui tot accumulant allegati/
ones suꝝ allegationes. rigmos
ad rigmos. concordantias cum
concordantijs effluūt vsquequa
q̄z. nō deum sed se. sed scientiam
suam ostentare volentes. Blan/
diunt̄ sibi. quia nō ꝓpter se et fa/
mā scientie. sed ad edificationem
querūt alioꝝ Sunt qui solum a/
pud auditores scz inobedientiaz
et rebellionē culpando. vicia su/
periorū etiam dū absūt. ¶ Nihil
plausibilius audit inuida plebs
q̄z superiorum vicia prodere. au/
gere. inculpare. Et hec sepius et
accuratius student aliqui p̄dica/
tores detestari. qui si vel in modi
co vicio culparentur. protin⁹ im/
placabiliter obsisterent vera dicē
tibus. et capitali. clam vel palam
persecutione vexarent. Adde
ꝙ multitudo predicationuz sepe
fit in laqueum audientium. Qua/
re? Quia iam sane sciunt volunta
tem dñi nec faciunt preuaricato
res effecti de peccantib⁹ Propte
rea perplexos habet behemoth
neruos in multis. quibus non est
exitus frequenter possibilis. nisi
mors inflicta iudicialis seu capti
uitatis hostilis viam fecerit libe/
rans ab omnibus debitoruz vin
culis. Aut si non fuerit assumpta
religio cedens omnibus. aut vl/
tronea paupertas sua. et suorum
subeatur ¶ Sed q̄z difficilia sūt
hec remedia. presertiz in senibus
in egrotis. in delicatis viris et
pomposis In feminis. nescit ne/
mo. ¶ Singulariter idcirco no/
tauit apostolus auariciam. ten/
tationibus et laqueis diaboli
plenam esse. que mergunt homi/
nem in interitum vnde vix fit re/
sponsio. ¶ Circuit iste sathan
iste depositus et inuenit homi/
nem in solitudine. vel deserti. si/
cut est pellicanus. vel domicilij si/
cut nicticorax. vl̄ tecti sicut passer
ꝓtinus imittit fraudulēt⁹ auceps
iste laq̄os exq̄sitos. et tō maligni
tate conat̄ inuoluē nūc pēnas. nē

pedes isti⁹ q̄ solitari⁹ eligit viuē.
volatur⁹ vt estimat ad supna. et
secū furēs ait Nō sic abibit solita
rius iste. si bene me noui. Sit pi/
ger impatiēs. mala cogitet ⁊ sua
querat. Agitatur nūc feruore no
uitio fingit sibi quietē et otiū. fin
git patientiā si nō habeat ꝯsorti/
um. fingit puritatem in affectib⁹
habituraz. fingit deniq̄z ꝙ dabit
se deo totū Sed o miser nescit
q̄ntum meis artib⁹ ab expectati/
one sua. longe fiet. Surgite vos
infernales et im ꝓbe pestes mee.
Stultū hūc impellite casuꝝ in re-
tia pc̄coꝝ. que fugere putat nec
p̄cauet Tu primit⁹. inertia/ deses
ad bonū sed ad ꝑniciē efficacissi/
ma. Hic exteriori caret exercitio.
ociosus vacat. Age. Tediosa sit
oro sibi fastidiat et dicat. q̄usq̄z
eadem Succedat nūc impatiētia
Fac ip̄m suimet penitere: fac dis
plicē quietez. fac ociū ꝓpriū hor/
rere. nec se iā ferre possit Fac lā/
gueat totus et pigritet. Exurge
nūc blasphemia. cogitatiōes ne/
pharias immitte. Fac desideria
occidant pigrū Age doceat ocio
sitas mala multa Tradideris eū
q̄ttuor quaternionib⁹ passionuz
vinculandū. in carcere nr̄o pc̄co/
rū Scis noia scis officia vulga/
ta sūt. Spes meror met⁹ gaudiū
Speret vana. metuat falsa. mere/
at moleste. gaudeat molesti⁹ Tuū
erit vltimū hoc officiū. o libidino
sa cupiditas q̄rēs assidue q̄ tua
sūt Querat iste ꝯsolaciūculas ꝓ/
prias si poteris in carnalib⁹ deli/
tijs. cibo sōno venereis Si r̄fuge
rit patētem hāc turpitudinē tuā
velaueris eā sil̄itudine deuotiōis
ad deū Da mendaciter intelligi
ip̄m querē que dei sunt. se in dn̄o
delectari solo. cū sua principalit̄
q̄rat̄ obdulcatio Signū hui⁹ acci
pe certū. qr dimissis. diuinoꝝ im/
pletionib⁹ mandatoꝝ. laborat in
hoc totus. vt in alijs que spūalia
fingit delectetur Deridem⁹ meri/
to sabbata ei⁹. videntes ignomi/
niam ei⁹. Videmus introrsū for/
nicationib⁹ ꝓprijs mendax. pro/
cax meretrix inquit et rapit Ad/
auge dolos tuos o libidinosa cu
pido Interroget curiositas tua
cor eius in pl̄imis Si mallet da/
mnari q̄z offendere deū sponsum
suū. redēptorem suū de quo glori-
atur Si mallet subire mortez aut
incendi q̄z frangere ieiunium vel
incurrere carnis lapsum Quicq̄d
elegerit irretiemus eum. vel arro
ganti mendacio. si penam propo
suerit inferni vel incendij. Q si p⁹/
posuerit iam peccauit quia pecca
re preelegit Adde si videris ip̄m
in multis deficere. dic blandiens
non concutiant te defectus isti
frater Permittit eos deus in te
ad hūilitatis custodiā. ne magni/
tudo v̄tutū te extollat Habes in
paulo sil̄e de stimulo sathane ꝓpt̄

magnitudinem reuelationū Capi
amus eū et illaqueabim⁹ vt defe
ctus ꝓprios iam nō laboret corri
gi. ꝫ in illis audeat etiā gl̄ari. Sit
rursus tuum. o blasphemia. soror
inertis desidie machinamentū. sit
cogitatōes immittere. quales nec
hoies secli. nec meretrices digna
rent̄ admittere. Pudeat ip̄m qui
tant⁹ est in oculis suis. pudeat et
indignet̄ et irascat̄. sup̄biens eti
am in deū et scōs angelos eius ⁊
scōs. et desperet tandē se ipsum
Suaderē vobis inq̄ q̄tuor so
dalib⁹ mihi charissimis. sup̄ hmōi
solitarijs in alia discrimia detur/
bandis. sed ea q̄tidiana q̄i dome
stica Preterea in curiositatez per
scrutatiōis vite aliene. negligen/
tiaz ꝓprie vite. videre festucaz in
alieno oculo. nō aduertere trabē
in suo. Ceteros spernē. sibi suaq̄
placere Rumorib⁹ nouis assidue
agi. et suspitionib⁹ temerarijs in/
q̄etari Proinde minus oibus hōi
bus. alacres spū. min⁹ esse patien
tes. plus sui amatores. pl⁹ sordi/
dos alioꝝ mala tenētes Agite
postremo sodales fidelissime mi/
hi. quaten⁹ istos exhibeatis soli/
tarios. tādem mihi sil̄es fieri So
litudinem odiant. fiant dispersi
mente cordis sui. fiant gyrouagi
et ꝓfugi. fiāt instar cayn vagi et
ꝓfugi. Quid em̄ magl. ꝓpriū ē mi
hi. q̄ esse gyrouagū. circuire t̄raz
et ꝑambulare eā. Hec nequā sp̄s
At vo q̄d te agitas frater. quid

turbaris. cū iaz silētiū pati nō po
tes acten⁹ obseruatū? Discipu
l⁹ Nūc ꝓrsus inspicio. qm̄ vnde
quaq̄ miser sū. et miserabilis. nec
q̄d agā. nec q̄ me vertā scio. Ita
ꝯclusus sū inter angustias. ex im/
pulsib⁹ sathane numeratis. p̄ser/
tim in vltimis. vt merito tedeat
aiam meā vite mee. Nolo tn̄ de/
sperare memet ip̄m. sed auxiliaria
poti⁹ documenta querere Itaq̄
fraudes ⁊ laq̄os inuestigasti. tuū
sit remedia tradē cautelas et au/
xilia. Mgr̄ Si hūanum p̄stola
ris auxiliū falleris. Illud em̄. nec
ꝑspicuū ē nec validū. maxime ad
uersus aereas ptātes. Est vita
hōis milicia sup̄ t̄ram Aduocādi
sūt milites angeli boni cōtra ne
quā hos spūs. Plures sūt. fortio
res sūt. sapiētiores sūt absq̄ vlla
ꝯpatione. feruētiores in iuuādo.
q̄ alioꝝ malignitas in ipellēdo.
tātūmodo assim⁹ nobis ip̄is. nec
vltra pellam⁹ eos adiutores taz
sedulos beniuolos et certos.
Discipul⁹ Hoc ē ꝓfco potissimū
q̄d flagito. q̄d ab eis peto dari
mihi ne repellā eos Cupio ꝑiter ⁊
dep̄cor. q̄ten⁹ impulsiōes suas q̄/
b⁹ instigāt nos bene agē studue/
ris apire Mgr̄ Si de custodia
angelorū precipue singulorū. qui
dantur singul.s ab exordio. si
de suis officijs singillatim. cona/
rer aperire que sub exemplis
leguntur in scriptura sacra. que
q̄ per historias. que subinde per

doctores sacros tradita sūt. sup/
flu⁹ imo van⁹ iure dicerer. res sus
cipiens supra vires. Attñ ne tot⁹
obmutescam. quasi spernēs p̄cem
tuā. eligā vnū. sua auctoritare re
fulgens exēplū. Deinde ꝑ ꝯside/
rationes aliq̄s paucis versib⁹ cō/
prehensas. curabo nos aduers⁹
diabolicos insult⁹ reddere docti/
ores. ¶ Discipul⁹ Grat⁹ audiaz
et attent⁹. ¶ Mgr̄ Petr⁹ p⁹tot ꝑ/
petrata virtutū insignia. dormie/
bat in carcere. vinct⁹ catenis inter
duos milites. Tipus iste est xp̄ia/
ni licet egregij meritis. qui ꝑ he/
rodem istū sathan. gl̄iantem i pel
libus que palliāt nequiciam suaz
detruditur in tentatiōis horridū
carcerem. discrimen imminet mor
tis. nisi ꝙ orante iugiter ecc̄ia fit
qđ sequit̄. Angel⁹ astat. fulget.
pulsat. surgere clamat. Soluit et
eduxit. libertatiq̄z relinquit ¶ Di
scipul⁹ Placet metri cōpendium
quo septem. angelico sancto fc̄a
ministerio ꝯplecteris ¶ Mgr̄ So/
lerter aduertis existimo Nō gra/
uaberis si considerationes pau/
culas. rursus ita versibus ligaue/
ro super cautelis. quib⁹ agē nos
oportet. et prius facere qđ in no/
bis est. gallice. fay ce que doce
Discipulus Non grauabor nec
leuitati deputabo metrum quale
frequēter in psalmis et canticis
ꝓphe sūpserūt. ¶ Mgr̄ Imo nihil
apud veteres ph̄os. seriosi⁹ me/
tro fuit. Accipe ergo dogmata
septem. Pensa quis finis ꝓprius
q̄ sit status oīs. A sathan impelli
sperās fac iussa. timensq̄z Magni
fica dñm. dic o me suscipe xp̄e.
Vixeris hic et nunc velut hic et
nunc moriturus. Viue pius. pu
rus. velut hic et nunc obiturus. i.
obuiam xp̄o iturus. ¶ Discipul⁹
Et si prouocet me auiditas expo
sitiōis latioris. nolo tñ esse mole/
stus exactor post tam multiplex
eloquiū ꝑ te nunc habitum. Con
seruabo iterim oīa verba hec cō
ferens in corde meo. quousq̄z al/
tera nos collocutio. congreget
in id ipsum. quousq̄z preterea cen
tilogium de impulsib⁹ accepero.
¶ Mgr̄ Fiat vt vis et in eo bene
vale. qui deposuit potentes de se
de et exaltauit hūiles.

¶ Sequitur tertia par/

titio de septem modis genera
libus angelice custodie per no
tulas. lxxxiij.

Et exaltauit humiles
Discipul⁹ Cōuentiōis hu
ius nr̄e diez. et locū pro/
sperū faciat istorū beatoꝝ btissi/
ma ista per hūilitatem singularit̄
exaltata. cui⁹ est hoc verbū Et ex
altauit hūiles ¶ Mgr̄ Fiat. tu q̄d
affers colloqui post triduanum
h̄ silentiū? ¶ Discipulus Perlegi
tuū sup impulsibus centiloquiuz
Experior illud esse connexū p̄ori
nostre collationi. desinit in auxi/
lio bonorum. contra apostatas

angeloꝝ nobis i ꝑ exilio. vbi eē filius dilectus nihil differt a ꝑuo cū sit dñs oim. sed sub tutoribus angelis et actorib⁹ est vsq; ad ꝑfinitū tp̄s a pr̄e. ¶ Mgr̄. Bene est bonos tutores hz iste fili⁹ ¶ Discipul⁹ Istic nēpe sum⁹ ꝯgnoscere qualia sūt adiutoria bonoꝝ. q̄lia ministeria q̄les pulsus aut immissiones Memini vero te nudi⁹ tertius septez officia numerasse. sub tropologia liberatiōis petri. Angel⁹ astat. fulget. pulsat. surgē clamat. Soluit et eduxit. libertatiq; relinquit. ¶ Mgr̄ Non errat recordatio Scis ne memoriter. additas simul. vij. ꝯsideratiōes ad tutelā nr̄am. sub quadruplici ꝟsu. ¶ Discipul⁹ Nimiꝝ sic ꝯtinent. Pensa quis finis proprius ꝛc. vt supra. Spiritus esto pius velut hic et nunc obiturus vt supra ¶ Mgr̄ Scires adaptatiōem facere septē ad septē. reddendo singula angeloꝝ auxilia. singul⁹ his ꝯsideratōib⁹ aut doctrinis? ¶ Discipul⁹ Cupio securi⁹ ex te ꝯgnoscere simul vt abbreuiatior sermo fiat ¶ Mgr̄ Tēptabo sic efficere pariterq; reddere totū marie canticum consonans dictis nostris. Itaq; taliter accipe summatim primo. Dehinc amplior conquisitionis erit loc⁹. ¶ Angelus astat vt pensemus. hoc est ponderem⁹ et libremus in trutina cordis. quis sit finis Si em̄ sathan adest nobis vt noceat q̄s ferret. si non contra staret angelus bon⁹? Sicut p̄terea querit iste sathan claudere. vel eruere penit⁹ oculū fidei ne recogitem⁹ finem nostꝝ q̄ deus est. conueniens est vt angelus bonus sanet et illūinet oc̄los cordis in viaz et in finem pacis. hec de primo. ¶ Angelus astans fulget in carcere mortis hui⁹ vt nouerit vnusq̄sq; positus in tenebris. qualis suus sit status ꝓprius Sūt em̄ iuxta qualitates morboꝝ singuloꝝ. qualitates auxilioꝝ. Angelus astans et fulgens. pulsat incitans ad bonū. Scit em̄ generaliter omnes et hoc nos scire facit a sathan impelli. Dum em̄ scit periculum. solicitudine maiori fugitur ad auxiliū Angelus astans fulgens et pulsans. iubet surgere velociter. Hoc autem implet̄ duz sperando. diuina mandata seruātur. Alioquin iacet obrutus in peccatis vetus homo noster. de se desperans. aut non cū minori discrimine nimis sperans seu presumens Angelus astans. fulgens pulsans. surgere iubens. soluit a catenis viciorum. vinctum in mendicitate et ferro. Concussus enim timore casto et sc̄o cuz grata dñi magnificatione iā se p̄cingit ꝟtute actionis. iā calceat caligis p̄ceptoꝝ in p̄parationē euangelij pacis. Angelus sextum peragit officiū. dū astans. postq̄ fulsit. pul-

sauit surgere iussit et soluit. educit extra carcerē Aperit vltro portam ferreā pñie. trāsit vicū vnū satisfactiōis arte et directe.

Angel⁹ tandē. sic eductū. libertati derelinq̄t Quo facto sic sane deinceps q̄ retro sūt obliuiscēs. liberat⁹ in anteriora se totus extēdit Reuersus quidē ad se deo grat⁹ et angelo suo d̄t ex sñia Nūc scio vere qꝛ misit de⁹ angelū suū. et eripuit me de manu herodis. ⁊ de om̄i expectatiōe plebis iudeorum

Discipul⁹ Delectat simul et edificat adaptatio Neq̄ curiositati deputand⁹ iste mihi vere breuis et lucid⁹ ordo Addideris qd̄ spopōdisti. Mgr̄ Intellige pri⁹ quēadmodū q̄ttuor p̄ma spectāt ad oēs generaliter q̄ purgantur. spectāt alia duo magl. ad illūinādos. tanq̄ꝫ ꝓficientes. septimum ꝓprie querit eductus et ꝑfectus

Porro canticū nr̄m sic adapta. Sciueris vt scis. qm̄ finis vniuerse rationalis creature consistit in magnificatione dñi. et ꝙ exultet spūs in deo salutari suo Quid est em̄ btitudo nisi dñi dei nr̄i salutaris magnifica iocundaq̄ fruitio. honor et collaudatio? Hoc p̄mū Ceterū respect⁹ hūilitatl. ꝯsideratio et cognitio stat⁹ ꝓprij et cōditiōis in vnoquoq̄. hoc scd̄m. In hoc ꝑinde ꝙ facit nobis magna q̄ potēs ē. ꝙ beatificat apd̄ alios Cōcludim⁹ ꝙ dñs ē in circuitu ꝑpli sui. ꝙ immittit angelus dñi in circuitu timētiū eū. contra tot gyrouagos demonis impulsus. hoc tertiū Rursus ex sanctificatiōe nois sui. dū dat spem ⁊ impletiōem mādatorꝫ dei velociter inclamat. qui p̄us astiterat illuxerat. pulsauerat ad deum ad nos. ad aduersariū solerter ꝯgnoscendū Subsequit̄ q̄nto. timor dñi liberās a pcc̄o. timor em̄ dñi expellit pcc̄m testimonio sapiētis Sed ne seruilis sit a⁹ viliter mercenari⁹ timor. magnificat ip̄e grat⁹ dñm recogitās qm̄ mia ei⁹ a ꝓgenie in ꝓgenies timētib⁹ eū. Cōsurgit āt timor dū aia nr̄a ꝯsiderat hūanaꝫ miseriam si seuere faciat dñs potētiā in brachio suo. si sup̄bos disp̄git mēte cordis sui. deponit potētes de sede. si diuites dimittit inanes. quis non extimuerit? si ex ꝯsideratiōe sue mie. q̄s ip̄m nō magnificauerit. qꝛ timētib⁹ veniā dat. qꝛ hūiles exaltat. qꝛ esurientes saciat et saluat. Suscepit p̄terea sexto dñs isrl̄ puerꝫ suū. illūiatū pulsatū. ꝯmonitū. absolutuꝫ. si dixerit dñe Jesu suscipe spm̄ meū Dū vero susceperit quis de manibus suis eripiat eū. Dñs qui iustificat. dñs qui suscipit. q̄s ē qui condēnet aut quis abijciat? Postremo sp̄s ita suscept⁹ in mamb⁹ saluigardie .i. salue custodie xp̄i sueq̄ libertati derelict⁹. p⁹ oēm herodis expectatiōem q̄d sup̄est agat ille qui spū dei agitur. qui iam perspicit vltra in lege per/

fecte libertatis. q̄ nō timore suppli
cij. nō spe p̄mij trahitur. sed suaui
iugo xp̄i. mētem scām spōtaneaz
totaz ɔtulit ad honorez dei ⁊ pa
trie liberatiōem. Recordat̄ ꝓfe/
cto soli⁹ misericordie dei. dulce hz
in lege dn̄i meditari die ac nocte.
sicut locut⁹ est ad abraham prēm
nr̄m et semini eius in secla qd̄ ē
xp̄s. hoc deniq̄ ē perfectoꝝ. sicut
alia sūt illoꝝ q̄ ꝓficiūt aut incipi
unt ¶ Nūc per singla discurram⁹
angeloꝝ misteria q̄ tacta sūt cir/
ca petrū. ¶ Angel⁹ astat. Cur i/
ta. cur si nō vt astare coram deo
nos faciat. Deo aūt tunc astare
nos tradit dionysi⁹ cū castissimis
orōibus insistentes. reuoluto ani
mo ꝓpinquam⁹. credētes qm̄ ip̄e
est dn̄s deus salutaris noster. in/
nitentes ei sicut litori fixo. tracti
a magnete virtuoso. ¶ Astās vo
tūc Refulget angel⁹. cū nos edo/
cet cui⁹ ɔditiōis et stat⁹ et hūilita
tis sum⁹. q̄tenus inspiciat de⁹ hūi
litatem ancille sue aīe nr̄e. Noue/
rit ipsa q̄d se q̄rere ɔueniat. Non
em̄ oīb⁹. oīa equaliter licēt decēt
et expediūt. Totū pastorale gre/
gorij ɔtextū est in hmōi documē
to. Propterea trāseūtes. induca/
m⁹ q̄ttuor industrias specialiter
assumēdas cōtra astutias satha/
ne. fūdatas ex locis dialetici. q̄b⁹
hoies ignaros ꝓprij status conat̄
auertere. vel mutando dū bn̄ sūt
vel retinendo ꝑtinaciter statū. dū
male locati sūt. Locū assumit ab
auctoritate. sed applicat sinistre
Locū ab exēplo et similitudine ꝫ dis
similiter. cuz nihil in ꝑsona vel re
nr̄a Locū ab inductiōe. q̄ten⁹ pre
cipitet in iudicia falsa et temera/
ria Locos deniq̄ sub trūcato en
timemate. minore sua non appo/
sita vel explicata. Scit enim ꝙ ex
minorib⁹ seu ꝑticularibus p̄missis
tota pendet difficultas illationis
Fallit se volūtas sepi⁹ in hac ar/
gumentatione. dū p̄ntato aliquo
obiecto generaliter sub rōe boni
ɔfestim fertur in illud attēptādū
nō discernens in ꝑticulari. qd̄ vel
quale sit illud bonū Dicit ratio
succurrendū nc̄itati ꝓprij corpor.
sui. Comede et bibe iubet volun/
tas Colend⁹ est de⁹. tene ergo te
igitur in hac religione respondet
voluntas. Dicit ratio maledicti
sunt qui viam pacis prepediunt
Respondet voluntas. ꝙ maledi/
cti sunt qui viam cessionis huius
contendētis de papatu non inq̄/
runt. Notum est qualiter loco ab
auctoritate abutebatur aposta/
ta Julianus. xp̄us d̄t Nisi q̄s re/
nūciarēit ꝛc. Imo sic diabol⁹ aus⁹
est dicere christo. Scriptum est.
Angelis suis ꝛc. Non habemus
necesse. longe morari quia ex ip/
so sūpserunt om̄es deceptiones
hereticoꝝ exordiū. maxime dum
q̄runt hoies vltra sapere q̄ꝫ diui
sit eis deus mensuram fidei vel
doctrine dum fieri volunt ma/
gistri qui nunq̄ꝫ fuerunt discipuli

sacrarum lrarum interptes. qui nunquam
didicerunt illas. Adiecit igitur
diabolus aliud machinamentum ef-
ficacius ex hoc loco per auctoritatem fie-
ri translationes varias pro vulgari-
bus idiotis. quibus habitis et lectis.
in superficie. contemnunt mox sacros
expositores. Nolumus inquiunt nisi
textum nudum. quem tradidit spiritus sanctus
Tandem redduntur impersuasibiles
neque sibi relinquunt auctoritatis pon-
dus. vnde valeant ad veritatis co-
gnitionem illustrari Ceterum de lo-
cis ab exemplo et similiter. tot sunt experi-
menta fallaciarum. quot homini capita.
dum quilibet assequi vult quemlibet. dum
exemplo dicit se viuere talium et talium
quos approbat aut canonizat ecclesia
vel qui superiores eorum sunt. qui rectores
qui doctores quam laudati Quid
facit filius aiunt nisi quod viderit pa-
trem facientem? Patres tamen optimos
ipsi nolunt sed pessimos hoc exem-
plo sequi. Nox aliorum est Paulus
se laudauit. Paulus visiones in ra-
ptu suscepit cur non potest modo dominus
in talibus et talibus similia operari? Hinc
confictio prophetiarum. hinc miraculo-
rum admonitio. Hinc etiam adora-
tio damnatorum hominum in populis.
Testis est mihi legenda imo de ad-
oratione canis mortui. visum est in
vienna. Caueat igitur sancta sedes
Romana. caueat in ea sedens papa.
quibus argumentis et causis et me-
diis canonizatio alicuius sit facien-
da. Discipulus Cognita sunt omnia
que loquaris. etiam pro infelicissimis die-
bus nostris. Neque de loco per inducti-
onem nunc habes exempla ponere quia
quotidianis. suspitionibus impro-
bis. contra status varios mili-
tat per ipsum demon. presertim apud so-
litarios et deuotos in oculis suis
vt dannent ceteros omnes Diabolus
dicit ex particularibus inspectis. defecti-
bus. generalem inferant condemnationis
sententiam Aut vero difficultatem habens
maximam quadruplex ille fallendi lo-
cus. qua ratione vitabitur Dicunt isti.
Si glosas recipit textus vnus scri-
pture cur non alius? Si licuerit istis
glosas addere. cur non nos inqui-
unt. aut cur non eadem facilitate re-
spuimus eas sicut doctrinas ypo-
criphas? Quo pacto igitur fiet di-
stinctio inter miracula vera et fal-
sa Inter reuelationes veras et fi-
ctas. Si canonizata est hec perso-
na. propter attestationes miraculo-
rum et austeritatem vite. cur nequit
hoc tempore fieri simile sub similibus? Magister
Habes alibi tractatus quod ad istas
quotidie fiunt obiectiones respondere co-
nantur Sed apud plurimos. neque
talis sufficiet responsio nec puto quod al-
tera sine gratuito. miraculosoque
dei dono. Olim dum scriptis et ver-
bis ostenderem. quod in istis non potest
tradi ars vel regula infallibiliter
humanitus. inducebam argumentum
quod se fundat achademicorum ambi-
guitas dicens nihil sciri. imo nec
hoc sciri quod nihil scitur. Argumen-
tum est de distinctione. dormientis
et vigilantis. dum se videre putat

¶ Partitio .iii. De custodia angelica cliꝫ

dormiens. similiter ad vigilantem q hoc cū ratiocinationibus multis et reflectionibus quibus dicit sepe sibi. Tu non dormis. Ecce talia et talia facis et inspicis Tu somnum tuū alijs narras et recolis Est aūt vigilantis ait Seneca narrare somnia sua. Ita somnians hec et talia nūqꝫ agit Porro suppetit i hac re visitatio petri quam tractamus De ipo quidez vtiqꝫ vigilante scribit historia Luce. Nesciebat verum esse quod fiebat per angelum. existimabat autem se visum videre.

¶ Discipulus. Concludo magis qm̄ necesse sit nobis in his tenebris et vmbra mortis angelica visio simul et illuminatio cum ista que intimo sensu et gustu docet de omnib⁹ spiritussancti vnctione ¶ Magister Jure ocludis iure consulimus nos assidue per deuotionis orationem sub hoc duplici refugio suppliciter humiliari quatinus vēitas nos exaltet ¶ Angelus astat. Pōt in momento in ictu oculi noster angelus a summo celo deorsum nobis astare qui nihilomin⁹ semper astat deo beatifica visione. Non deserit exemplar eternū dum venerit circa nos operari. consulit non minus diligēter. quia sue actionis regulam esse scit et artem directiuam. Fit autez aliquando custos angelus longe a custodito. non per ignorantiam. non per negligentiā suā. sed ꝓpter maliciam nostram cui dedignatur astare. Fit hoc aliquando p dispensationem ad experientiā nostre colluctatiōis cum aduersarijs nostris Dū em̄ angeli boni qui iuxta nos erant delonge steterint fit quod sequitur. Et vim faciebant qui querebant animā meam. Et qui inquirebant mala mihi locuti sunt vanitates q dolos tota die meditabantur. Fit tūc angelus noster adiutor in oportunitatibus in tribulatione facit cum temptatione ꝓuentum. Eruditit em̄ prius quid agere conueniat tempore conflictus q impulsus ¶ Discipulus. Opere preciū est ognoscere quib⁹ doctrinis armat angelus bonus suos stare contra diabolum in die belli ¶ Magister Multi multa scripserunt in enigmatibus et figuris et similitudinibus varijs corporaliter pugnantiū Tu qm̄ scolasticus fuisti gratantius puto recipies si exemplū quasi familiare de scola tibi tradidero Constitue sathanam quasi sophistam cui⁹ hoc totū studiuz est fallere. nō querit sapiens esse sed videri Unde vt decipiat garrulus est. multa petit. Celat ꝓpositum suum et inuestigat alienū. sophisticus per omnia. Tu econtra doct⁹ ab angelo bono cautus esto. nominatim in quattuor: disseremus postmodū de reliquis. Primo velis nō videri sapiens. sed esse. Sapientis aūt precipua cura ē finem respicere. Secūdo pauca cū aduersario loqui vel ex toto silere Certū habe tertio ꝓpositū suum q te querat decipere. nō docē. Certū

Doctus ab angelo bono fit multis sophisticationes docta q cautus et [illegible]

sit quarto ꝓpositū tuū nolle veritatem deserere. Discipulus. Discurre sūmatim de singulis. Magister. Sapientia xp̄ianoꝝ est id ipa nō solū nomine ꝓfiteri se xp̄ianū. hoc q̄ bona fide quesierit. hoc qui cupierit vt malit esse bonꝰ q̄ꝫ videri. Exēplo cathonis ꝓueniet ad optatū. iuxta socratis documentū. Dtuēo spūs discipline effugiet fictū. ypocritā scz. et delusorē ipe deludet qz deludi sinet. Eligit talis seruire doobus dñis. Ingredi terrā viuentiū duabꝰ vijs. fit ꝓterea inconstans. fit arundo semet agitās. fit cū garrulo sophista se similiter in omnibꝰ effluens. deserit cautelā secundā silentij. In silentio aūt et spe est fortitudo nostra. Obseruatio silentij q̄ꝫ necessaria sit notauit rex penitens. Ego inquit tanq̄ surdus nō audiebaz q sicut mutus nō aperiens os suū. Vulgata veritas est femina q̄ auscultat et castrū qđ loquit. nesciunt diu stare. Possumꝰ addere de curiositate alteriꝰ cuiuslibet sensus. Eua si clausisset aures ad primam diaboli curiosam interrogationez. quia ꝑ Cur incepit. Si mox ofugisset ad mariti osiliū superasset tem/ptatoris astutiā. Exemplo cuiusdā matrone q̄ dū impeteret ab adultero. querā inquit a marito meo si tibi osentiā. Probe quidē si verbo suo cor et operatio ꝓtinꝰ iungebā/tur. alioq̄n ꝓcacitas dicti plus accendit adulterū. diuertere se ꝓtinꝰ et silere cautū magis. Fulciamꝰ etiā

vulgā vbi supra

fabulas ex. de vulpe et uuo ysengrimi

Sed priorem forte

sup magnificat

er animaliū fabulis dogma nostꝝ. Vulpes q cattus dū in nemore fuissent obuiam sibi. audierunt alōge sonitus venatoꝝ et latratꝰ canum. Cōtremuerunt. mutuo inquirentes qualit euaderent. Nescio inq̄t cattus nisi modū vnicū. Spernens eū vulpis asseruit se habere modos mille et mille ꝑ circuitū. Facta est interlocuendū irruptio canū. cattus exiliuit in arborē. vulpis canū morsus plurima circuitione deludens diu. tandē cōprehensa docuit saltū cattī vnicū plus ad euasionē valuisse. Hec nos fabula respicit semper ad arborē ad quā docet sapientia cōfugiamꝰ nō tā motu corpis q̄ꝫ pīj cordis. Damus aliq̄n aliquod tale salubre' osiliū dū preterimꝰ decipimur. Exēplū doceat a parabolis sumptū. Edificabāt palumbi silua-
rum in arboꝝ ꝑceritate more suo. circuibat vulpis ad radices se cōminans ascensurā se nidos omnes cū fetibꝰ direpturā nisi pullulꝰ sibi ꝓficeret vnus. Trepidantes palūbi agebant qđ petebat et abibat. Reuertebat ad simile quousq̄ passer dato palūbis osilio cōtinere se nidis suis. vlpes a fraude sua fraudata est. Sed in passerem vertit insidias. non viribus sed adulatione. Erat in domo passer. vulpis affuit beatificans auiculas q̄ volatu suo se ꝓtegerēt a bestijs et laqueis terre. Sed hoc vnū deest inquit quaratione otra ventoꝝ turbines q̄ frigora se protegant. Voluit passer

gloriari et concionari cũ garrulo. Respondit se ꝓtectionẽ habere dũ flabat boreas a sinistris. mergebat em̃ caput sub plumis ad dexteram et ecõtra si a dextris. Fingens vulpes se nõ satis audire ꝓpter distantiam. protrahebat alloquiũ. Dilapsus ẽ passer ad ramos ꝓximiores terre. quesiuit vulpes dum ventus flabat ab anteriori quid agebat. Sic ait demittens caput ad pectoris plumas. Exilijt vulpes in non videntem. et deceptam blandicijs vorax rapuit. Inducam⁹ de scp̃turis. Oculi mei semper ad dominum dicit p̃s. Sequitur effectus et ratio quia ip̃e euellet de laqueo pedes meos. Et in p̃s. de Dauid qui factus erat sicut homo non audiens et nõ habens in ore suo redarguti/ones. Subditur. Qm̃ in te domine speraui. tu exaudies me dñe deus meus. Et alibi. Educes me de laqueo quez statuerũt mihi qm̃ tu. ꝛc Et iterum. Prouidebam dominuz in cõspectu meo semper. Et rursus Ecce sicut oculi seruoꝝ ꝛc ¶ Discl. Ridebunt forte nr̃i scolastici fabulationes tuas de auibus et bestijs. quia subtilia querunt. Dicent preterea spectare potius ad opprobriuz respondentis metam silentij si non audeat cum aduersario congredi. congressus nihil respondeat. Ubi erit preterea quod iubetur Jacobi Resistite diabolo et fugiet a vobis Et petrus de eodem. Cui resistite fortes in fide. Dic que fortitudo. que laus est fugere? Time cede malis dicitur apud poetam. Sed contra audentior ita vulgo dicit̃. Qui fayt on le chasse. Qui fugit fugat̃. ¶ Magister. Quid si fugerint scolastici tui quartam cautelam a nobis hic notatã qualiter accipiat̃. crassius ridebunt. Docemus vt quicq̃d sophista nequam diabolus argumentans concluserit cõtra bonos mores aut fidem. Dicat pius et fidelis animus ab angelo monitus nego cõsequens nec aliter. nec alia forma respondeat. Stet in sua positione secur⁹. Unde illud de comico agunt homines birreus semper homo ¶ Discipulus. Stultus hic modus responsionis habetur. ¶ Magister Atuero nullus sapientior nullus cautior apud xp̃ianos respondendi modus contra diabolum Quicquid agarriat. quicquid nectat. hec vna sit responsio fidelis anime. Xp̃iana sum. Sic olim blandina martir. Sic re et nomine quidam sanctus apud tortores persti terãt vt nihil extorquere possz sua malignitas ab eis q̃z xp̃iana sum. xp̃ianus sum. Hoc meum nomen. meum genus. mea sors et patria. Mentior si non ita iusserit apostol⁹ deuitare ꝯtentões verboꝝq̃z ꝓphanas nouitates et nõ intendere genealogijs interminatis cũ similib⁹. ¶ Discipulus. Cur ergo sancti doctores tot questiones induxerunt/ agitauerũt. determinauerũt ¶ Magister. Habes altẽo opusculo rõez

Porro principalis noster sermo est hic de impulsibus secretis diaboli cum blasphemijs suis que non melius q̄ ꝯtemnendo vincuntur fugiens indignans aut deridens. anima xp̄iana dicat simpliciter quod alia dixit procaciter. Quere qui tibi respondeat. Dicat. blasphemia tua sup̄ te furcifer et damnate. alio q̄n si velit sibi facere laudem quia bñ dissoluerit sophistrias om̄es nequissimas. ip̄e se seducit. quia iam superbiens meretur illudi. meretur laqueis irretiri. nisi talis sit qui pro consuetudine habeat sensus exercitatos. totus spiritualis effect⁹ oīa dijudicās. Angelus astat ad recordationē dei fulget ad ꝯgnitionem nostri. Pulsat vlterius tertio ad confutationez aduersarij. Diximus super huiusmodi pulsibus et impulsibus iam plurima. volo nūc inducere fallacias quatuor ex logicalibus sumptas ad cautelas quatuor predictas. et totidē a locis dialeticis deceptiones ortas. Sunt huiusmodi fallacie. vna ꝑm plures interrogatōes vt vnam. altera ꝑm quid ad simpliciter. tertia ꝑm accidens ꝑ ꝯiugationes inutiles. quarta per apparentiam cōtradictionis ⁊ non existentiā Discipulus Iste sunt ꝯgnite logico. sed quid ad deuotum. quid ad morale documentum? Magister. Multū per omnē modum. Scis quia extra dictionē nominant̄ iste fallacie. quia non ex dictionibus sed ex rebus ortū habent in apparentia simul et defectu Neq̄ pretēa quispiaz ē ideota sine litteris q̄n istis possit falli Discipulus. Induc exempla Magister Subdolus impulsor. instar sophiste ꝓponit aīe timorate plurimas interrogationes Urget quatinus vna detur absoluta responsio. Ad formā inquit. Querit ab vno exempli gratia qui ex adulterio gratissimū ei optimis morib⁹ et artib⁹ institutū habet filium. Velles tu deuote petre non habuisse filiū talē? Si respondeat. placet hunc habebere. Perstat inquirens. Quid super adulterio dicis? exquo nō alit̄ habit⁹ est. responde. quid elegeris ex duobus. carere filio. vel adulterio. Si dixerit carere filio. conscientia sepe ꝯtradicit. Si placet adulterium. plane peccat. nec penitet. Discipul⁹. Sentio ꝙ danda sit duplex responsio. placet filius. displicet illicitus concubitus Magister. Consulte sentis. vnde si milies impulerit vt facta comparatōne filij ad adulteriū. respondeat petrus quid e duobus mallet. non oportz vt simpliciter respondeat sed distincte. Tactus est prius alter casus super interrogationibus curiosis. Si doleat homo de peccato. sic ꝙ mallet fuisse damnatus vel annihilat⁹ Si fugiat ita peccatū ꝙ mallet cruciari ꝑ incendiū multis dieb⁹ q̄ frāgere debitum ieiuniū aut ꝯmittere mendaciū Vitanda est fraus interrogationū hmōi pluriū que impel-

lunt respondentem aut ad temerariam falsam et arrogantem de suis viribus presumptionē aut culpabilem electionez. Dicat igitur. neutꝝ eligo. displicet peccatū. horreo incendium. nunc incendium non incūbit eligendū. Quid si vehementius vrgeatur aliquis eligere quid ageret aduenīente casu tali. prout erat martirium tempore tyrannorꝝ. Respondeat se humilians sub deo et sancto angelo eius dicat. Domin⁹ nō patiatur. me temptari supra id quod possum. Et si casus eueniret qualē ꝓponis spero in domini bonitate ꝙ faceret cum temptatione prouentū vt possez sustinere. vel aliter ꝙ per peccatum euadere. Caue at igitur arroganter predicere cū petro. Etiāsi oportuēit me mori tecum non te negabo. Dicat potius Imperfectū meum viderunt oculi tui. sis adiutor in oportunitatibus in tribulatōne. aut in talem temptationez me non inducas. Discipulus. Caute sobrie ꝙ consulis. Confundis ex hoc curiosas inquisitiones quorundam confessorꝝ sup voluntate certa non peccandi seu reciuiuandi in futurꝝ vt dū interrogat penitens a se vel altero. Credis tu ꝙ postmodum nunqꝫ cades in tale peccatū. Respondeat. ego fragilis formido lapsuz. non tamen volo nunc vel eligo casum. De futuro misericordie dei me commendo deprecās vt me custodiat a peccato. Et si ceciderit fragilitas mea. deprecor adiiciat vt resurgat. Hec fallacia ꝑm plures interrogatiōes vt vnam quantū video non melⁱ euitatur qꝫ per silentium modestū se diuertēs ad alia cogitanda. aut per distinctionem acutam interrogationū. aut perstet iuxta quod notasti. neget qꝫ sequēs. Magister. Ita est etiam circa speculabilia fidem rectam tangentia. Discipulus. Exemplifica. Magister. Dispene deceptio prouenit in speculabilibus ex defectu distinctionis et resolutionis ad simplicia. qua deficiente. doctor quo plus inquiret ꝑ argumenta se dissoluere. tāto plus inuoluet. et eo plus si non veritatē seo aduersarij confusionem ꝑ sua laude scrutatur. Exemplū volens vnus doctor cōcordare simul qūo actus peccati a deo et a libero arbitrio. Concludebat argumentorꝝ subtilitate non pia religiositate ꝙ deus erat causa peccati. ꝙ deus facit hominē peccare. ꝙ deⁱ vult hominē peccare dum peccat. Addidit ipe idem ꝙ libertas arbitrij cōparata ad deuz faciat ista necessario q̄ factura est In opatione ad diuinā pscientiā omia de necessitate sūt futura. alioqn inqt deus posset falli. Addidit qz ꝙ ideo et non aliunde res dicunt impossibiles fieri qz positiue deus vult ita esse possibile. cū tñ si deⁱ ꝑ impossibile non esset. impossibilia nūc nō essent tūc minus impossibilia Addidit otingentiaz in deo intrinsecā esse. qz distinguē

onotationes terminoꝝ vel nescie/
bat vel spernebat ¶Discipulus
Tange breuiter formas argumen
toꝝ. ¶Magister. Arguit sic in for/
ma logicali. demonstrato Sorte q̄
facit homicidiū. vocet actus ille. A
Sortes facit a. Et sortes habet p̄/
ceptum de nō faciendo. a. ergo sor
tes peccat Tunc vltra Deus facit
7 vult totum antecedens 7 quam/
libet partem antecedentis .ergo
facit et vult osequens qō est illud.
sortes peccat ¶Discipulus Videt
indissolubilis hec ratō ¶Magister
Videt si non distinxeris aliquid in
ea. Si preterea non respexeris ad
blasphemiā insanā vltime illatio/
nis. q deus facit et vult q sortes
peccat. Quanto magis oportuēret
sapere ad sobrietatem. vbi etiā so/
lutio rationis latuisset et dicere. sol
uat eam angelus dñi et solutionez
aperiat. Omnis absq dubitatione
ratio que militat contra pietatem
sophistica est peccās in materia vt
in forma. Qō si nō videat discipu/
lus hō. videt doctor xp̄s hō et an/
gelus eius in ipo. Itaq dū subsu/
mit doctor iste anglican⁹ quē p̄fū
dum ognominant q sortes habet
preceptū de non faciendo. a. actū.
vel intelligit absolute de esse actus
solūmodo. et tunc est falsa minor
ista quia sortes potest in casib⁹ mul
tis facere. a. actum sine peccato sic
in furia vel in inuincibili ignorātia.
Si vero intelligat q sortes habet
preceptū de non faciendo. a. defor
miter et peccabiliter. hoc vtiq̄ ve/
rum est. Sed iam deus neq̄ facit
neq̄ vult q sortes taliter agat et
ita non facit neq̄ vult antecedēs
predicte sophistrie siue quia palam
ocludit deformitatē. aut osequētia
nihil tenet. Constat em̄ q nec dñs.
imo nec homo potest velle defor
mitatem sub ratione deformitatis
dicente Dionysio et p̄ho q nemo
ad maluz aspiciens operatur. vel/
le aūt est quodā operari ¶Disci
pulus. Cui simplicitas placet. pla/
ceat et tua responsio. osequens est
iudicio meo. Sed neq̄ si calumnia
bilis esset ista vel altera respons/
deberet incōuenies tātū ocedi q
offendit omnium pias aures tam
p̄horꝝ q̄ moralium et simpliciū in
quacunq̄ lege viuentiū ¶Dic alterā
sophistriā de futuris otingentib⁹.
¶Magister Accepit sic. Antix̄pus
fuit heri futurus. et antix̄pus non
erit. ergo deus vel homo qui credi
dit antix̄m esse futurū decept⁹ est
Antecedens est possibile et cōpos/
sibile quia prima necessaria 7 secū/
da possibilis. omne autez possibile
stat cū necessario. Igitur osequens
possibile quod impiū est de deo cō
cedere ¶Discipulus. Dic respons
onez. ¶Magister. Distingue mino/
rem qua dicitur. antix̄pus nō erit.
tanq̄ possibilis sit. Aut intelligis
q est possibilis quacunq̄ lege po/
sita et tunc istam nego. Aut intelli/
gis q possibilitas opat ad dei po
tentiā absolutam secluſa omni lege

seu opatione.et sic odeuit. ℔ negat consequentia. Q ergo credens antixpm futuꝝ ex fide sit deceptus de facto vel de possibili. Ratio est clarissima qz in maiori nō credidit aut sciuit aliquis antixpm fore nisi de lege ordinata sciens q de absoluta potētia deꝰ nō posset facē q̄n potentiā haberet vt antixps nūq̄ꝫ foret. Nō est igit aliqua deceptio sed summa oformitas. Porro deceptionis rōez q̄ ponit intrinsecaz in deo otingentiā modo notauimus Alibi latiꝰ apta est in centilogio de modis significādi ¶ Discipulꝰ Perspicua fit amplius mihi sapientis narratō.qz q̄ sophistice loquit odibilis erit. Et itez. Illusores ipe deludet. Sic qui querit mendaciū sūuertet ab eo cadēs in laqos q̄s tetendit. Porro.q̄ ambulat simplicit ambulat cōfidenē ¶ Magister. Nō aliter est Narrat Rufinꝰ in illo quē addidit histozie ecclesiastice eusebij libzo de quodaz inuincibili sophista cōtra pietatē fidei quē simplicitas pij senis nudam ꝓponendo veritatē fidei vicit. Docemur in hoc apud sophistas etiā demones pstare in simplici cōfessione fidei. Nosti illū q̄ mox vt aliq̄ sentiebat sophistice otendē quiescebat nisi forsā ex silentio suo circūstantiū scandalisatio timeret. Mos sophistaꝝ est vt tandē semet ipos fallāt et apprehēdāt in astutia sua.dum ad agibilia venerint. Docet hec ꝑteruia demonū quoꝝ argutias retorquet angelus dñi otra semet ipos in fines cōtrarios ¶ Discipulꝰ. Exempla da. ¶ Magister. Impulit frēs Joseph vt ex visionibꝰ somnioꝝ inuiderent ei querētes media q̄ scripta sūt ne regnaret sup eos. Quis euentꝰ fuit scimus. Regnauit. Ita q̄tidie fideles impetit. quosdam vt deiſciat et exaltāt.qz p tribulationē humiliāt fiant doctores q̄s infatuare quēit fiunt purgatiores fiūt sanctiores q̄s satagit inficere.qz disciplinā cōuertūt in penitentie patientie qz virtutē. Permittit angelus futura q̄dē demones ab eis ognita similit inuestigare q audire. quare? quia scit q dū querēt obniti oplebūt voluntatem dei. Sic in Joseph sic in oībꝰ fiet electis ¶ Discipulꝰ Satis enim de fallacia ꝑm plures interrogatōnes dixisti quēadmodū nunq̄ꝫ absq̄ distinctione vanda sit vnica responsio. Video pinde osilium saluberrimū qđ est q̄ se fideliter resoluere osuescat ¶ Magister. Aduerte quēadmodū in moralibꝰ etiam istud ꝓdest et expedit. Si dolet caput aliq̄s ex ebrietate vel alia culpa.fiat eger.accepter doloꝛē q egritudinem patienter vt est afflictiua orans deū quatinꝰ sit ps purgatōnis sue.peniteat de causa.p q̄nto est culpabil. Si morit pater et fiat heres filiꝰ locupletatꝰ. doleat pie mortē pris.gaudeat gratis de opibꝰ relictis. Si puniunt iudicialiter pcōres letent de iustitia.tristentur de demeritis. Potes altiꝰ speculari

de prescientia dei circa damnatos etiāsi ꝓponis tibi talez fore. nō quidem asserendo vel cū desperatione Dic ꝯsiderando iustitiā dei. Iust⁹ es dñe et iustitie tue diligende sunt et honorande. peccata vero q̄ sunt damnatiōis occasio. detestor odio abominor. qꝛ taliter me velle vis ⁊ precipis. Soluit̄ inde laqueus iste neq̄ssimi quo vult responsionē vnā dari dū curiosus inquirit. Si deus vult te damnare. vis hoc et tu? dic nolo peccare. Q̄ si non peccauero non damnabor. Si rursus vrgeat pulsans. Quid si tibi reueletur tua damnatio? Quid si reuelet̄ de te petro. ꝙ alter q̄ peccauerit in hac die tandem saluabit̄. alter qui non ita peccauerit tandem damnabit̄. Casus ē possibilis. et ideo reuelabilis Nunquid eligeres hodie peccare. nunquid in p̄mo casu desperares? Responde cautus semp̄. non vnica sed duplici respōsione. Habēt hāc industriā pueruli dum interrogant̄ quē e duobus plus diligis patrez aut matrem? Inquiūt. diligo patrē diligo matrem. Sic interrogatus demū petrus. diligis me plus his? Distinxit et respondit Tu. scis dñe quia amo te. innuens quia diligūt et alij te. Si querit̄. nūquid malles peccare nūc. postmodum saluari? Respōdeo. Nolo peccare. volo saluari. Et in altero casu. Dic. volo sperare quia sic precipit̄. Credo similiter deū non reuelare nisi veruz sed non ita ꝙ neget semet ip̄m. Si sub electione ꝓponunt̄ duo mala. caue neutꝝ eligas. Nam in malis quid est eligendū? Atuero si culpa nostra ceciderim⁹ vt necesse sit alterum ex peccatis fieri minus est acceptandum. quia iam in ꝯp̄atione deterioris sortit̄ boni ꝑm quid rationem. Deniq̄ ꝓficit iste pulsus angelicus quo dissoluit colligationes spirituales. sicut in petro materialiter actū. Proficit inquā cōtra omnes pene fallacias que sequūt̄ si pia voluntas affuerit ¶ Discipulus. Explica de fallacia ꝑm q̄d ad simpliciter ¶ Magister. Considera solerter vnde volūtas decipit̄. presertim a mundo et carne p̄ ꝓsecutionem voluptatū. aut p̄ fugā tribulationū. Presētant̄ itaq̄ sibi tanq̄ bone simpliciter. vel simpliciter fugiende q̄si sic. arguat. caro vel mūdus. Hec delectant nūc. hec contristant modo. Est aūt delectatio bona. et tristitia mala. Si volūtas sit impia vel incauta confestim eligit hoc bonū ꝑm quid et refugit simile malū. Si vero sit virtuosa consulit rectam rationē et obedit cōsilio. Si vero neq̄ sit refugit rationē cōsulere. imo claudit oculos ⁊ aures sibi Porro voluntas incōtinentis. audit quidem ꝯsiliū rationis conscia sibi quia bene suadet. Sed tandem inclinata p̄ bonū ꝑm quid dimittit iudiciū ratiōis actualiter cōsiderare et impetu suo fert̄ in illud sciens semp̄ in habitu et ꝯsentiens rectū esse. preferendum q̄ rationis

iudiciuz ¶ Discipulus. Quo pacto fieri pōt ꝙ voluntas ferat in obiectum nō preuio rationis iudicio ꝙ in illud ita ferri debet. non em̄ ferē in incognitū ¶ Magister. Est inter doctos grandis disceptatio si et qualiter fieri valeat quod inquirimus. maxime qz dicente pbo cōsone ad sapientē. Oīs malus ignorans. Cetez parisien. articulus habet ita. Si ratio recta/et voluntas recta. est error supple sic dicē. Itaqz duo sūt in hōis liberi arbitrij iudicio Unū quod est recte rationis. z vocatur ꝓprie iudiciale seu legale. Aliud est p'modū arbitrarie potestatis. Arbiter aūt non semp tenet insequi iudiciū ꝑm leges. sed habet plenā facultatem eligendi sicut sibi placuerit. nunc aūt tale est iudiciū quia pōt insequi vel nō insequi ꝓ sue volūtatis arbitrio iudiciū rationis ¶ Discipulus. Intelligo tale effici sepe ꝓterea ratio participat voluntati non vt ancille sed sibi cōsulit vt dñe. Portat tam̄ sibi lucernā vt videat qualiter sit incedēdū non vt cogat eam. imo diuertit ad ei⁹ imperiū lucernā suā vel suffocat et deserit eam ne luceat actu pleno Et ita quāuis voluntas viciose eligens sit semp errans in electiōe tali arbitraria. nō oportz tñ ꝙ error sit ratione iudiciaria vel assensiua. Est nihilomin⁹ vt omuniter ignorantia crassa vel supina. Soluitur quēadmodū Adā potuerit peccare nec tñ errore seduct⁹ est in ratiōe sicut incōtinens dū peccat otra ca

ritatē nō ob hoc ꝓit fidē ꝑspicuā Deniqz factū ē auctoris moralis documentū dū aliquid ꝓponit cōfestim discute q̄d sit. Confestim virgo prudentissima sic discussit Cogitabat qualis esset ista salutatio./ ¶ Magister. Laudendū est ꝓ cautela quatin⁹ a bonis ꝑm q̄d delectabili b⁹ nimiū reuellendis volūtas ꝓtinus se diuertat dū ista ostiterit simpliciter mala esse. Pōt aūt i malis ꝑm quid de tristabilib⁹ osiderādis insistere ad pacientiā exercendam. Nō em̄ furant intellectū sapientis aduēsitates quēadmodū voluptates. Habes ꝓinde rationē dicti illius ꝓus inducti ꝓ te. Jubet apostolus. Fugite fornicationē. Esset hic oquisitio de ꝑmis motib⁹ sic z quō repelli debeant si et qñ stari pōt ꝙ volūtas acceptat istos vel refutat et hoc imputabit ad peccatū mortale. Kursus si stat in eodē tpe temptationis ꝙ voluntas peccet in venialib⁹ multis. et cū hoc multiplicit vitā eternā mereat. Tolleret istorū decisio scrupulos a oscientijs plurimis timoratis ¶ Discipul⁹. Sed peto trāseas ad aliā fallaciā q̄ dz accidentis. qz sup his dubijs alibi tractatū ē. Cōplectit in ipa accidētis fallacia q̄libet inutilis oiugatō seu connexio dū putet aliquis ꝙ ex conuenientia vel disconuenientia aliquorum duorum vel plurium ad vnum terminum cōueniant vel disconueniāt inter se. similiter i sta duo vel duo ¶ Magister ¶ Super hoc autem tene ꝓ regula ꝙ

omnes q singule volũtates que p caritatẽ vniuntur cum vno tertio quod est deus ipe vniuntur inter se quantuncunqz vise fuerant discordare. sicut de dispersione legimus pauli et barnabe ¶ Discipul⁹ Pulcerrimũ hoc p meam fidem et gratissimũ est hoc theozeuma verificat plane psalmiste verbũ. Particeps ego sum omniũ timentiũ te. et custodientiũ mandata tua. Felix ergo mirabilisqz vnio pluriũ in deo quasi in vnico medio onexorum ¶ Magister. Quid de plurib⁹ quantũlibet vnitis et coniunctis in alio qz in deo? ¶ Discipul⁹. Ideo q nõ simpliciter vniuntur. fas est q nulle virtutes inter se diungunt si non in vnica vitate ꝑma onexe sint. ¶ Mgr. Hoc videt difficili⁹ presertiz cũ in diuinis videat exceptio fieri. qm̃ pater et filius et spiritussanct⁹ vniunt in vna veritate que deus ẽ seu diuina essentia Est tamen alius pater. alius filius. alius spiritussanctus. ¶ Discipulus. Subintras aliam fallaciaz accidentis ad quã alie quasi singule reducũtur quẽad moduz fallacia ꝑm non causam vt causam sicut fallacia consequentis que omnes fere complectit paralogismos ex locis dialeticis male formatos ¶ Magister. Subit aim recordatio generalis me dum pueruus essem legisse quandã fallaciaz applicationem moraliter ad peccata mortalia. sed abolita est recordatio specialis ¶ Discipulus. Dic si habes istam in promptu vel aliquam affer probabilẽ ¶ Magister. Non recordor illius. possum⁹ autẽ dicere q infernalis bestia de mari passionũ exiens a corde impi qd ẽ sicut mare feruens habet septez capita et cornua decẽ quibus impellit ad transgressiones nominatim septem. Appropriat aũt quodãmodo singulas singulis capitalib⁹ vicis. Utitur ad superbiam fallacia petitionis principi. Arguens ita. Omnis magnus est honorandus. tu es magnus. dum quia nihil habet quod non accepit. q ita de nihilo sui potest gloriari quasi principio. Si autem venerit ad verũ ꝑncipiũ tam non in se sed in domino glorietur ¶ Discipulus Placz adaptatio. discurre per reliquos ¶ Magister. Utit ad inuidiam fallacia ꝑm non causã vt causam. arguens sic. Omne nociuũ est odiendũ. Iste qui pollet virtutib⁹ tibi nocet. Tollit em̃ tibi ne sis in virtutib⁹ singulariter honorandus. Ecce q virtutes assumit ad causam odi que sũt ad amorẽ cause vere. Utit ad iraz fallacia ignorantia elenci qi otra dictoriũ sumat ab aduẽsario honoris sui dum pturbat ip̃m ne alik qz oportz gloriek. Debet insup irasci culpe non persone. vincere maliciã que iram cõcomitak et hoc p mitigatẽ. nõ maliciã ipaz irascendo nutrire. Utit ad amdiã cõiugationibus inutilib⁹ et ineptis p euagatõnes mẽtis innumeas q ad fallatiã

spectant accidentis. Itē ad auaritiā fallacia ꝑm plures interrogationes vt vnā facere dū ad oēs necessitates hūanas subleuandas dicit sufficere ogregare pecunias que frequenter afferūt plures indigētias. qz qui plura habet plurib⁹ indiget. Itē ad gulā fallacia ꝑm quid ad simpliciter. Istud est delectabile q bonū gule. ergo est simpliciter eligendū. Itē tandē ad luxuriā fallacia ista et altera. qz nō cōiunguntē extremitates oueniēti medio Fallaciā q3 ꝓponit osequentis arguens sic Generatio filiorum est bona. erga cessatio a generatione mala. ꝑ argumētū a cōtrario sensu qđ fit ab opposito antecedētis ad oppositū osequentis. Sed ecce cuz tibi quasi scolastico satisfacē cupio viciū curiositatis apud nō scolasticos vereor incurro Discipulus. Tolerabūt inter alias matēias cōgruas eis hāc inseruisse scolasticā. Magister. Ita maxime qz ꝑt angelus dñi bon⁹ ex istis maligni sophiste pulsib⁹ curiosis inducere pulsus ad virtutes Discipul⁹. Tange qūo Magister. Si ꝑ singula discursus fuerit prolixitas pareret fastidiū. Dicā vero tibi sub cōpendio regulam certissimā sed non ab omnib⁹ statim ognoscibilē seu practicabilez Sic in pure speculabilib⁹ nulla formaē osequētia tenēs vniuersaliē nisi fieri possit reductio ad primā et vnicā veritatē que de⁹ est Sic nulla valet osequētia in agibilibus bonis nisi possit reduci ad ꝑ/

mam bonitatez que deus est. finis omnis bonitatis. Similitudo fundaē in hoc qz sic se habet finis vltimus in agibilib⁹ sicut primū principiū incomplexū vel oplexū in speculabilib⁹ hec est ꝑbi. Dozro nō fit silogismi resolutio ad primū principiū rez speculabiliū. nisi virtualiē aut expresse regulek ꝑ dici de oīni. aut ꝑ dici de nullo. alioq̄n nō posset effici vēa otradictio penes quā deficit fallacia ignozātie elenci specialiter sed generaliē etiā quecūq3 fallacia. Hinc est ꝙ ex puris indefinitis nō tenet argumētū de forma nec ex puris negatiuis. Hinc est ꝙ termin⁹ omunis ad plures res sic hoc nomen essentia diuina nō pōt esse mediū sufficiēs in silogismo expositorio. Hinc ē ꝙ si affirmatiua de dici de oīni nō includat omnia que possunt de subiecto predicari. illa nō sufficit vt sit p̄missa de oīni Exemplū. ois p̄ est generās. si nō distribuat ꝑ essentia diuina nō est efficax p̄missa ad silogisandū ꝙ dici de oīni. et sic ostat tūc. ꝙ est vēs falsa ꝑ essentia. Nō aliter accipiendū de dici de nullo ꝙ negek omne qđ affirmatia de dici de oīni/ponit alioq̄n nō esset vēa otradictio Caūt in absurditates nō ferēdas q illud nō osiderant Cōcedit vn⁹ ꝙ duo contradictoria non verificantur in instāti temporis. alius ꝙ innumerabilia contradictoria vera sūt in instanti eēnitatis Alī⁹ ꝙ p̄mū principiū nō est euidens in diuinis cū sit ibi precipue certissimū Alī⁹ ꝙ

anima mouetur et non mouetur. qz mouetur in manu q quiescere simul potest in pede. Alij p relatões in deo sunt deus et non sunt de⁹. Alij sunt de formalitatib⁹ in diuinis aut vere sic negatõ capiatur de dici di nullo que scz negat omne illud cõ/ uertibiliter quod affirmatio ponit in tempore modo. loco. et ceteris euidens est p erit vera cõtradictio Et si nõ. nõ. Unde non otradicũt iste due pater generat. essentia non generat nisi neget negatio genera tionẽ a patre. Sed homines gros si intellectus subtiles istas non ad uertũt resolutiões in negando vel affirmãdo. Putant idcirco otradi ctiones esse vbi nõ sunt. ¶ Discipu lus. Edoctus sum iuuenis sup hoc dici de omni q de nullo p in eis fũ datur vel resoluitur omnis dsequẽ tia bona et formalis sed non ha bui tam expressam super istis expla nationem. Putabam p esset idem Positio vniuẽsalis affirmatiua cũ dici de omni. Sed video differen tiam non modicaz similiter et in di ci de nullo ¶ Magister. Conabanẽ aliqui soluere paralogismos in di uinis addendo ly qđ est. Sed hec ars breuior est q certior quã aristo teles satis intelligitur posuisse Pla tonici quoqz de homine omuni et singulari loquẽtes habebãt intro ducere tale dici ¶ Discipulus. Nũ quid non multe sunt dsequentie to pice seu rhetorice que non possunt nec debent isto modo regulari?

Magister. Prudenter opponis pro/ pter canonistas et legistas. imo p/ pter omnes in sacra scriptura con sequentias in moralibus et histori cis accipiendas modo qui cõgruit morali negocio vbi nõ possunt ha beri consequẽtie vt sepius nisi que tenent solum gratia materie et non forme quales accipiuntur a locis dialeticis. quales preterea non re/ soluũtur ad contradictionem. nisi ꝑm quid q modificate. vt si dicatur Responde stulto iuxta stultitiã suã. statim subditur. Ne respõdeas stul to iuxta stultitiam suam que viden tur cõtradictoria. Similiter in euã gelio Videant opera vestra bona Et in eodem textu culpantur ipo/ crite qui faciunt opera sua coram hominibus. Sz ratio dictoz tollit otradictionẽ apparentem imo exi/ stentem ex vi logice in speculabili bus. Hinc de subtilitate logicoruz q metaphysicoz surrexit dictuz p nimia sbtilitas reprobat i iure cui⁹ intellect⁹ nũc exposit⁹ verissim⁹ est atqz saluberrim⁹. alioqn sũt ad mo rale negociũ subtilitates hmõi lo gicoz q metaphicoz sicut cynifes egypti morales oculos suis acule is tenebrãtes Sũt ex aduerso gros si morales ad subtilia speculãda q de metaphica sũt et theologia spe culatiua nimis inhabiles sic modo dixim⁹. qz dsequẽtias nõ accipiunt nisi ꝑ tropos q apologos mõ suo ¶ Discipul⁹ Quoz ẽ laudatioz cõ ditio? ¶ Mgr Utraqz laudabilis

imo necessaria. sed pro necessitate materiarum varianda. Dicit phs in primo ethicoꝝ de querentibus acribologias id est metaphisicas demonstrationes in moralib⁹ Topicas aūt rationes in mathematicis vtrunqꝫ est vituperabile. quia querenda est certitudo iuxta negocij qualitatez. Proficit hec regula contra nimiū scrupulosos in moralibus dū certitudinem querunt ampliorez q̄ꝫ haberi possit secluso miraculo. sufficit em̄ ꝓbabilis et moralis coniectura ¶ Discipulus. Cōcordas more vulpis fabulose que discantū philomene tenorez coruo dedit. Misces grossum subtili. vtile dulci. imo iam non misces sed suades separatiz accipere Veni si placet ad alteram principalis considerationis declarationem. ꝙ omnis consequētia debet in agibilibus reduci ad vltimū finem si probabilis debet esse ¶ Magister. Habes apostolum. Omnia in gloriā dei facite Habes xp̄z. Primū querite regnū dei. Habes ab eodē preceptum de dilectione dei super omnia q̄ finis precepti est. Quocirca ꝯcludimus salubre pro xp̄ianis omnibus documentū. Pl⁹ insistendū ē dilectioni q̄ꝫ speculationi. Plus insup̄ vnioni affectus vacandū est q̄ꝫ discretioni intellectus ¶ Discipulus. aperi qūo. ¶ Magister. ꝓprietas intellectus est discernere et hoc adeo ꝙ illa que realiter idem sunt. satagit. et valet sep̄atim ꝯsiderare et sep̄ata ꝯiungere. Veritas est hec phie et experientie. Atuero ꝓprietas affectus est se in vnū ferre ⁊ se in vnitatem recolligere. vbi etiā distincta sunt realiter amata. Propterea dicūtur amantes se vnū cor. vna anima. vnus spiritus. Cum autē deus sit totus desiderabilis s̄m om̄e qd̄ in eo pōt intelligi. constat quanta facilitate et libertate potest affect⁹ se totum in deum ferre. Intellect⁹ dum discreta rimatur metaphisicādo circa deum penitus vnicū. plus spargitur. plus difficultat̄. minus edificatur in fine legis que est dilectio. Deniqꝫ non ita deum comprehendit vel apprehendit intellectus cum non sit a nobis totus ꝯgnoscibilis sicut est totus amabilis. si formaliter sunt in deo perfectiones distincte. quo ad affectiuā que totum amare querit. nō perfecte formalez hanc vel illam. ¶ Discipulus. Saluberrimū in phica radice dogma fundatū elicuisti. Nos em̄ iubemur omnē intellectū captiuare in obsequiū affect⁹ xp̄iani. que necessitas est totū in intelligēdo seu discernēdo deū nr̄m p̄ vniuersū labilis vite tp̄s studiū ꝯsumē nec tñ attingē Videm⁹ effici poti⁹ tales temerarios assertores garrulos. inflatos aridos. sine deuotione. sine pietate ¶ Mgr̄. Experta loq̄ris ꝓ dieb⁹ nr̄is. Quocirca ē laudāda p̄ talib⁹ ideotaꝝ simplicitas amatia Neqꝫ mihi vident̄ aliunde phi dati in reprobū sensū q̄ꝫ eo ꝙ relicta pietate

vnitiua affectus circa deū. toti euanuerunt per inquisitiones solius intellectus impulsi non dubium a spiritibus erroris quibus seruierūt p theletas theurgias sacrilegas potius q̄ creatori. Collaudādus ad extremū est doctor theologus cui⁹ doctrina sic erudit ad intellect⁹ distinctionē. q̄ non minus allicit trahit et inducit ad affectus vnionem Sed ecce dum officia beatoꝝ angeloꝝ circa nos ex historia Petri querimus per multa digressi sum⁹. vix tamen attingimus pauca pro multitudine dicendorum nomina tim circa contradictionis obseruationem ad quā oportet fiat omnis resolutio Sed necessariū predixim⁹ esse q̄ in vēa contradictione negatio destruat quitquid q̄ qualecūq; quod affirmatio posuerit. Fundat in hoc ars obligationum. ars insuper responsionū ad insolubilia logicorum. ars theologoꝝ circa mysterium beate trinitatis. Sepe em̄ fit apud subtiliter intelligentes in speculabilibus q̄ negatio non accipitur vt negans simpliciter omnia de quibus fit affirmatio. Dicim⁹ enim q̄ pater et filius sunt essentia diuina. tamen vere dicimus q̄ pater non est filius. Non accipitur ibi negatio secludens essentiā sed vnitatem solum personalem. Saluat hec consideratio multos subtiliter formalisantes. sed paucissimi sunt qui capiant virtutem negationis hmōi nō simplicat̄ ꝫ cū moderatōe

Circa hāc vt estimo moderationē pbs in materia trinitatis facili⁹ admisisset q̄; hōies nō pbi si fides abeis secluſa sit. hec aūt fides saluat eos dicentes. Magister noster xp̄s sponsa ip̄ius ecclesia dedit nobis ita credere simul et confiteri Sufficit auctoritas. Si plus detur intelligi gratias ei Discipulus. Sentio q̄ multa supersint ex propositis de angelorum custodia quibus homines exaltantur contra diabolicos impulsus Vix diximus de constantia boni angeli quo ad primū. de illuminatione sua quo ad secundum. de impulsu suo quo ad tertiū Quid de clamore quo iubet surgere petrū quasi mystice diceret. Surge velociter per spem. fac iussa per obedientiam quo ad quartum.

Magister. Hoc est precipue seruandum. alioquin nihil valent cetera. Soluit proinde quinto ligatū angelus. vnde timens et gratus magnificat dominum. Educit sexto petrum quia Jhesus suscepit eū Septimo libertati relinquit tunc viuit purus velut hic et nunc moriturus. Cantat dum exierit de carcere corporis. Nunc scio vere ꝛc q̄ prius existimabat se videre visum. Et quid omne qđ videm⁹ in carcē positi nisi visus aliq̄s fidei simul et spei. Tunc autem sciet homo vere cum liberatus ab angelo plene relinquetur in libertate glorie filiorū dei qñ depositis potentibus de se de gloriari licebit apud sanctorum

omniū cōciues. Et exaltauit humi/
les Meditemur de reliquis

Sequit̄ quarta partitio

per soliloquiū vbi de custodia an/
gelorꝝ per notulas quinquaginta.

Prima

Deposuit potentes de sede.
et exaltauit humiles. Sis
igitur humilis anima mea
quatinus exalteris. Magnifica. ma
gnum predica dominum. Gratias
age sibi in quiete tui silentij. Quid
nisi magnificetur iste cuius opus ē
cōfessio et magnificentia. Gratias
et tibi beata virgo cui⁹ est hoc ma
gnitudinis exordiū. Itaqꝫ gratum
est anime mee posse in magnificati
one domini cantico tuo vti Donū
istud est gratie dei. donum pariter
meriti tui. Dederis exemplo tuo
cātare domino primitus misericor
diam pro beneficio speciali. Quia
respexit humilitatem ancille sue ani
me mee. creans eaꝫ sui capacem. fa/
ciens eam in baptismate sui partici
pem atqꝫ dei conformem. confor/
tans eam sacre confirmationis vn
ctione. Deinde per penitentiam. re
parans lapsam. eruens eam totiēs
misericorditer ab inferno inferiori
cibans eam pane celesti qui dat vi
tam mūdo. spem deniqꝫ felicitatis
eterne concedens. Magnificat ani/
ma mea dominū Cantans ei mise
ricordiam simul et iudicium ꝓ om̄i
bus et singulis animabus cum qui
bus debet esse anima vna et cor
vnū. quia misericordia sua est a pro
genie in progenies timentibus euꝫ
Cantet rursus anima mea magni/
ficans dominū. Primo super iudi
cio. quia deposuit potentes de se/
de. Dehinc super misericordia. q̄a
exaltauit humiles. fiat iterum ꝯuer
sio de misericordia in iudicium. q̄a
esurientes impleuit bonis Ecce mi
sericordiaꝫ. Et de iudicio sequitur
quia diuites dimisit inanes. Sola
postremo misericordia sicut ab ini/
tio decantetur. Quia suscepit israel
puerum suū recordatus misericor/
die sue. Apposuit ab initio magni/
ficare se lucifer super celū. et adam
postea super terram. Tu vero bea/
ta nostra contrario modo magni/
ficare cepisti non te sed dominum.
Vide anima mea si vere magnifi/
cas dominū Si sis humilis ancilla
sua. non diaboli serua. non ire filia
Horrendum nimis est dictum ad
iudeos. Vos ex pr̄e diabolo estis
Et iterū. Qui facit peccatū seruus
est peccati. Proditor igit̄ domini
sui nō magnificator. Vide anima
mea ne magnifices deū verbis. fa/
ctis aūt neges. vilifices et blasphe
mes. Dilige salutare dei. confitere
peccata tua et dic semp̄. magnifice
tur dn̄s. Nolo solam te cogitaueri.
Nolo ceteros excluseris. Exhorta/
re potius cum exultatione spiritus
Magnificate dominum mecum. Et
exaltemus nomen eius in id ipsum
Magnificatio tua sit oim ꝯmunis.
et oim sit tua special̄. Ita em̄ decet

fieri magnificationem vnā sicut est cor vnū et anima vna Si cecineri/ mus magnificantes dñm preueni/ ent nos principes angeli nostri cō iuncti psallentibus. Sis o anima mea talis qualiū in medio sunt ꝯdē principes. Sis tympanistria. quia sunt in medio iuuenulaꝝ tympani striaꝝ. Adolescentule sunt iste dñe deus salutaris meus que dilexerūt te nimis. que per mortificationem carnis innouate suauiter tympani sāt Osi depositio onere veteris ho minis qui nos tyrānisat .q̄ nos in carcerem mittit vt heroves petrū. qui nos tradit quatuor passionib⁹ carnis nr̄e quasi totidē quaternio/ nibus. Est em̄ quelibet in quatuor qualibet. Qui catenis alligat dua/ bus que sunt amor voluptatis et vanitatis. O si nos inter hec mala sopitos discinctos discalciatos p̄/ ueniat vel vnus de principib⁹ istis. Osi angelus astet. fulgeat. pulset. surgere clamet. soluat et educat. li/ bertatiq̄ relinquat. Osi tunc in iu/ bilo cordis. in magnificatione ani me. in exultatione spiritus cantare licebit. Nūc scio vere quia misit do minus angelum suū et eripuit me. Tanta est dignitas tua o aia mea tanta q̄ ab exordio creationis tue tibi tue q̄ custodie deputat⁹ est an gelus vnus de principibus celi qui depositis potentib⁹ in sua superbia de sede dignitatis ipe humiliatus sub dño ꝑncipio et supremo exaltat⁹ est magnificans nō ꝑncipiū dñm. sed dominantis maiestatis imperium. Veniq̄ datus est tibi quatinus se rectore se duce suscitet te dominus de puluere a stercoroso corpore vt collocet te cum ipo principe tuo. ceteris q̄ principibus populi sui et soliū glorie teneas in palacio dei. Caue precor o anima mea ne ipsi sis ingrata tanto principi tuo. No li turpiter in oculis suis viuere. no li vilis offendere. noli presentiā suā a te molestis actib⁹ iniuriosa repel lē. Ve tibi. ve si eo longe stāte vim faciant et impulsum qui te querunt ꝓdere. seducere. et devorare. Qua tunc virtute resistere. qua poteris aut scies industria sola miserabilis ceca. nuda. pauper euadere? Confi de nihilomin⁹ etiā si ambulaueris in medio vmbre mortis. si victa fu eris in mēdicitate et ferro ꝑnceps tuus pius et custos est tuus tibi nū cius id est angelus preueniet te fre quenter. astabit. fulgebit. p cusso q̄ latere tuo quod est finderisis accla mabit. surge velociter per spem. cir cunda tibi vestimentū tuū p opera tionē. p̄cingere p disciplinā. Calcia te in prepationē euangelij pacis p obedientiā. Tunc catene consuetu/ dinis male cadent de manib⁹ tuis vt possis bene agere. Educet te de medio duoꝝ militū timore et dolo re et hoc infra te. Transibitis ipe et tu primā et secundā custodiā no ctis circa carcerem. Ecce sunt hi cu stodes mundi temptationes in de siderijs et letitijs vanis q̄s bona

do o minſor

spes transit et letitia spiritualis. venietis ad portam ferream. Hec est diabolica custodia tertia. que viso angelo discedet vltro. viam faciēs transituris. Transibitis vicuz vnū strictum et longum et rectum. Hec est sancta meditatio de diuinis p̄ satisfactionem de peccatis. Hic te videbitur relinquere ductor tuus. quia soli deo per contemplationez tunc assistis. ¶ herebis sola soli. vni ca vnico. Quid est enim contemplatio nisi assistentia corāz deo. et hoc in secreto solitudinis. in sereno luminis diuini in ameno pacl. Postq̄z saluum te fecerit a pusillanimitate spiritus. per securitatem. et a tempestate per tranquillitatez. postq̄z indicauerit tibi. vbi pascat. vbi cubet in meridie. Tunc psalles ex sentētia Dominus regit me et nihil mihi deerit. in loco pascue ibi me collocauit. Deniq̄z si priora respexeris quasi tibi sobrie reddita et rediens a mentis excessu suspirabunda grata q̄z cantabis. Nūc scio vere quia misit dominus angelum suum Deinceps iā conaberis redire ad ipm familiaris esse satagens amplius et amplius principi tuo angelo bono. cuius preuentionem in medijs peccatorum tenebris in obliuione torpida diuine et sue pietatis experiri datum est. Absit vt aliquando immemor sis liberationis tui. Caue sic postmodū esse mortua in corde tuo. Absit vt gaudium suum suorum q̄z quod habuit in penitenti/ali solutione tua perdas vnq̄z vel minuas. Dic sedulo. dic toto cordis incendio ad ministrum tuū qui totus est ignis dei. quia ministros suos facit ignē vrentem id est vriel. Dic angele qui meus es custos pietate superna. Me tibi commissum serua. defēde. guberna. Parvulos honora qui tales angelos habent. Doce similiter eos credere. honorare proprios angelos qui vident omnia que faciūt. Caueant eis spectantibus agere turpia que videntibus hominibus facere non auderent. Assuescat orare sepius quilibet bonum angeluz suū modo predicto vel simili. Cancellatis manibus super cor et pectus stringens. Dicat ex affectu magno paruulus corpore. Mi bone angele custodi me bene. Men bon angel gardes me bien. Sic imbibat noua testa quem vetus seruet odorem. Lactet ab vberibus pietatē religionis. ad deum q̄ angelum suum sicut infans Agnes Jhesum. Non enim paruz refert pueros sic vel sic affici. Loquor expertus cuidam infanti pater effigiauit se contra parietem in modum crucifixi dicens. Vide fili mi quia sic fuit crucifixus et mortuus deus tuus qui te fecit et saluauit. Mansit hoc exemplar puero vt habuit memoriam illa etas illa anima speculum adhuc mundū mansit vsq̄z in senectam et senīū crescēs crescentibus annis. Benedict⁹ pater iste pius qm̄ dies exaltationis

sancte crucis fuit dies obitus sui quo obuiam ñt xpo per crucis humiliationem sublimiter exaltatus. Audis an libenter.obsecro te domina angelorum pium de tuis angelis soliloquium simul et preconium! Audis profecto.imo nude cõspicis complaces et approbas.Dignissima quoq verbũ de pietate collaudes neq sinas irremuneratam cuiuslibet ad angelos abire deuotionem.non magnificentiaz anime non exultationez spiritus in recordatione.Quid porro dicemus O regina celorum. o domina angelorum.quid de filio tuo qui vocat⁹ est magni consilij angelus! Consilium illud magnum et antiquũ per ipm verbum fuit nunciatum et expletuz.Si mater es principis imo creatoris angelorum.Si mater es illius qui totiens nominatur dominus exercituum dominus q virtutum.qui electus est ex milibus tam angelorum q sanctorum.Cui⁹ currus decem milibus multiplex. iure supereſt vt exaltata sis super choros angelorz vt audias a filio tuo Equitatui meo assimilaui te qui tibi me parificaui. tibi me humiliaui paulo minus in hoc ab angelis minor factus.Sic humiliatus in te et me et te superexaltaui vt in nomine Jhesu et marie omne genu flectatur celestium terrestrium et infernorum.Beatus ille cui beata deueris affectum diligendi te. honorandi te.loqui de te. cantando tecum.

Magnificat anima mea dominuz. salutandi te Aue maria gratia plena dominus tecum.benedicendi te super omnes mulieres. confitendi q laudandi.quia benedictus fruct⁹ ventris tui Jhesus.Amen. Beat⁹ cui beata spiraueris affectum petitionis septiformis ab angelo magni consilij filio tuo descendentis. Pete in primis triplicem nobis beatitudinem. obiectalem in sanctificatione nominis sui. formalem in aduentu regni sui.virtualem in adimpletione beneplaciti sui. Deinde prouentum cuiuslibet rei necessarie corpori vel anime in pane quotidiano et supersubstantiali.Denicq remotionis impedimenti. sit illud culpa dimitte nobis debita nostra.sit illud pugna. et ne nos inducas in temptationem.sit illud pena et miseria.sed libera nos a malo. Beat⁹ cui tu beata fidẽ deueris (que per dilectionẽ operatur) credere in deum cum ceteris ꝑm diuinitatem et humanitatem articulis.Beatus insuper magnificans et magnificus si astantibus angelis tuis in illuminatione vultus sui. si pulsantibus si vocantib⁹ nos magnificabit anima mea dominum.exultabit spiritus noster in deo salutari suo Si respiciet dominus humilitatem ancille sue.anime nostre .si beatificabit apud omnes generationes beatorũ in celis sanctificans in nobis. nomẽ sanctum suum.et hoc quo adimpletionem preceptorũ et osculũ

pedum ꝑm' animalem obedientiuꝫ statum. Si preterea soluerit angelus tuus bonus colligationes infirmitatuꝫ nostrarum. Si nos eduxerit a tenebris tot fantasmatuꝫ et custodiarum. Si portam ferream aperuerit vt nos in primis canentes suscipiat angelus magni consilij xp̄us ad osculum. manus per gratiaꝝactiones. quia timentibus misericordiam. quia humilibus exaltationeꝫ. quia esurientibus impletionem bonoruꝫ benigne largitus est superbis dispersis potentib' depositis diuitibus inanitis. et hoc quo ad rationalem statum. Si postremo deserit ipe magni cōsilij angelus liberos in lege perfecte libertatis. sub actōne vel impulsu sui spiritus tanqꝫ in statu perfectionis et filialis adoptōnis et in osculo oris Nam qui spiritu dei aguntur hi filij sūt dei. hi subleuatis oculis post ōtemplationem et mentis excessum nihil vident nisi solum Jhesum solā salutem. solaꝫ misericordie recordationeꝫ Sicut locutus est ad patres nostros Abraam qui diem eius vidit et gauisus est. Et semen eius in secula. Tūc fiet in quolibet tali quē ita dignatus fueris angeloruꝫ domina. Viue pius purus velut hic et nunc moriturus. imo vero iam mortuus toti mūdo viuens soli soliloquium meum et angelorum domino deo salutari suo Complacitū tibi sit o beata beatorum o domina angelorum. quia ita soliloquiuꝫ meum conformiter agito ad canticum tuū. conformiter ad aliud dragma meum. de pulsibus et officijs beatoruꝫ angelorum contra depositorum potentiū. tot violētos. tot fraudulentos. tot malignantes impulsus. conformiter rursus ad liberationem petri Insuper ad septemplicem industriam que versatur in recordatione dei in recognitione status propꝛij In debellatione aduersarij. In impletione diuini precepti. Dehinc in meditatiōe. in speculatione. in cōtemplatione aut beatifica visione. Nihil itaqꝫ dulcius nihil suauius qꝫ consone tibi dicere vel viuere cuius spiritus super mel dulcis que suauissima facta es in delicijs que mater es pulcre dilectionis timoris agnitionis et sancte spei. Quanta sententia sapientissima feminaꝝ latꝫ hic in paucis verbis Sūt ista eterne sapientie vbera cui tu vnigenito a patre eternaliter et a te temporaliter prebuisti vbera tua. Sunt nihilominus ista create sapientie verba ꝓprie angelorum. qui ab initio creati sunt in sapiētia dei. quo ad imagineꝫ. quo ad similitudinem fiunt ipis originaliter inspirata. Omnia siquidem in sapientia fecit. sed et refecit in sapientia q̄ primitus incarnata. postmoduꝫ vt ita dixerim voluit impanari. quia panis vite fieri. Non est iam o anima mea. quid excusationis inueniras. Si querit a te flente vbi est de' Respice in sacramētum altaris. dc.

tota fiducia. Iste est de⁹ meus. iste frater. iste dilect⁹ ex dilecto. Et ipe est amicus meus filie Iherusalem. Iste cui astant angelorum chori. Iste qui facit angelos suos spirit⁹ Iste qui misit angelu3 suum petro et eripuit eum de omni expectatio/ ne plebis iudeorum. Nellem ex te cogitare petre. quo nomine voca/ batur angelus tuus ille bonus qui astitit et refulsit in habitaculo car/ ceris. Da veniam si curiosus inter rogo. Habemus nomen illius qui Thobiam duxit et reduxit quia ra phael. medicina dei ꝑm nomen et officium eius. Nempe liberauit ip3 a deuoratione piscis. cuius mors. multis vsibus vtilis fuit. Junxit sa re coniugio. demone fugato. viro/ rum septem necatore. Reddidit pa tri senioi visu3 luminis. simul q spi ritū contulit ꝓphetandi que oīa plena sunt mysteriis Habemus no men principis sinagoge et nunc ec clesie Michaelem qui vt deus pro fi liis populi sui stat. qui primitus in celo fecit ruinam diaboli magnam et angelorum eius. Qui mulierem illam. signum magnum in celo ami ctam sole et luna sub pedibus eius et in capite eius corona stellaru m duodeci3 protexit a draconе septē capitum. liberauit filium quem pe/ perit q collocauit in throno dei. de dit mulieri alas sicut aquile vt vo/ laret. nō absorpta ea ab aqua dra/ conis sed vt in solitudine nutriret Non prosequimur per singula Ha

bemus nomen illius angeli qui ad te missus est virginem desponsatā viro. ꝛc Appellabat hic gabriel. for titudo dei. q3 forti mulieri quā sa/ lomon inquirebat deputat⁹ est. ḋa fortiorem forti armato nunciabat tibi quia singulariter ad opera for tis nostre saluatōnis ordinatus fu isse probabiliter estimatur Sicut in ꝓphetia ad Danielem in reuelatō ne confortatiua et directiua ad Jo seph sponsum tuum virginalem In nunciatione Johannis ad zacha/ riam. In cātico celesti ad pastores In monitione ne redirent ad hero dem. ad reges. In resurrectionis nunciatione ad mulieres. Habem⁹ ꝓinde nomen illius angeli q̄ pur gauit Isaie labia per calculum de altari. vocatus est seraphin ab in/ incendio. Habemus de cherubin. dictis a plenitudine scie. in aialib⁹ et rotis Ezechielis. Nunc p̄ssime quero Petre quod erit nomen an/ geli te liberantis quem angelū pro prium fuisse custodez tuum. fas cre dere est nobis. Dicitur in Apocri/ fis Esore Sermo nobis fieri de vri el angelo cuius interpretatio so/ nat ignis dei. Ur siquidem ignis el deus. benedictissime deus Lice at nobis cuius ignis est in Syon et caminus in iherusalem. in cuius dextera est ignea lex. cuius eloqui/ um ignitu3 vehementer. imo qui to tus ignis consumens es. Cuius de nicq3 ista vox est. Ignem veni mitte re in terram. Et quid volo nisi vt

ardeat. Liceat angelū tuū o petre licet et quemlibet aliozum viatozi/ bus singulis deputatum vriel ap/ pellare. cuius officium est suauiter vrere renes et coz nostrum. consu/ mere sordes viciozum succendere totum ad virtutes. sacrificare pie/ tatis holocaustuz quod est in odo rem domino suauissimū Potest nec negamus sufficere nomen angeli. quia nuncius domini est. sed adde/ re videtur aliquid ꝙ angelus iste sit spirit⁹. et flamma ignis quia ful/ get in intellectu et ardet in affectu. Subleuauit angelus spiritus hely am igneo curru qui prius ambos quinquagenarios e celo descēdēs incenderat. Data fuit lex per ange los in manu mediatozis. quantus vero flagrauerit ignis loquitur hi storia. Custos erat paradisi flam meus ensis. Descendit deniqz spiri tussanctus sup apostolos in igneis linguis fact⁹ vriel in singulis. Quid est ꝙ vriel iste redigit quos inflam mat in cinerem per timozem et hu/ militatem spiritus. mollit per pieta tem et mititatem contra cordis du ritiam lapideaz. resolvit in luctum per propzie fragilitatis scientiam. corroborat per decoctionem et hu mozis fluidi resolutionem vnde ve nit apud animaz fames et sitis cō/ grua. tractabilem reddit ad consili um et misericordiam. subtiliat ꝙ pu rificat coz ad intelligentiam De/ mum sapozem et internam pacem efficit per renouationez iuuentutis sicut aquile sicut ceruozum. sicut ac cipitris vt serpentis. Note sunt si/ militudines iste quales ꝙ metapho raz operatur in nobis vriel noster si non obstiterit ispi animus noster. anima nostra cū corde simul et spi/ ritu. Studiositas theologoꝝ que/ rit plurima de custodiis circa nos angelozum si nos vnqz deserunt. si nos saluandos presciunt aut dam/ nandos. Si xps magni consilij an gelus (cui ministrauerūt angeli p⁹ ieunium. quem et angelus in ago/ nia confortauit) habuit angelum pro custodia. Similiter si talem ha buerit domina nunc angelozum fu tura. Si deerit antixpo custos āge lus. Nunquid angelus bonus lo/ qui potest anime nostre sine fanta/ smatum simulacris. quia de ordina tione fantasmatum per angelum. q impedimentozum remotione nō est dubium Est em̄ modus iste ordina rius pro statu vie. qualiter erudit magister discipulum proponendo per ordinem doctrinaz cognoscen dozum iurta modum capacitatis sue. Si boni angeli sunt intētores ad bonum sicut mali dicuntur inci/ tatores ad malum. si causent radiū vel lumen spiritui nostro si cogita/ tiones nostras inspiciunt. Quis nu merus angelozum. Sit hec studio/ sitas theologis accōmoda. Desit autē curiositas ab omnibus quos decet amplius studere deuotōi qz subtili speculatione. Certum habe/ at vnusquisqz seruiens deo quoniā

omnes sunt ꝑm apostolum admini
stratorij spirit⁹. et hoc mediate vel
immediate in ministerium missi pro
pter eos qui hereditatem capiunt
salutis. Qui vero capiunt et quot.
noli querere si non vis errare. Cer
tus esto si bene vixeris sub lege ma
gni angeli et custodia suorum an/
gelorum quorum domina est maria
saluus eris. socius eorum factus in
euum. Studeamus igitur plus be/
ne viuere q̄ disputare Sis o xp̄ia/
ne spirit⁹ assidue paratus ad mor/
tem. Viue deo purus velut hic et
nunc moritur⁹. Erat vnus insignis
causidic⁹ in articulo mortis. Dixit
confessor vt voce qua posset dice/
ret septē psalmos Venit ad versū
illum Quoniā non est in morte qui
memor sit tui. Cepit arguere more
suo qualiter illud stare nō poterat
Nā et ip̄e moriens memor erat dei
Subintulit confessor. O domine tē
pus est penitendi et orandi. nō dis
putandi Respicit omnes hec narra
tio. quoniam media vita in morte
sumus. Angelicum potius implo/
remus auxilium. q̄ de modis auxi/
liandi disputemus. Sciunt aduocā
di sciunt auxiliandi. sciunt consulē/
di. sciunt purgandi. illuminandi et
perficiēdi suū gerarchicum triplex
officium. Non est egroti velle medi
cantis artem. neq̄ litigantis aduo
cati scientiam perscrutari. maxime
duz constitēit super vtroq̄ fidelis
et prudens. fidelis ne decipere ve/
lit. prudens ne decipi possit quales
sunt angeli. Deputet autem anima
quelibet xp̄iana magno dei dono
si se senserit affectam ad aliquē san/
ctorum nominatim ad propriū an/
gelum reuerenter pie et humiliter.
deputet hoc beneficio tuo o domi/
na angelorum. Magnificet tecuz su
per ista talis anima dominuz. psal
lat in conspectu angelorū domino.
ministret incensum deuote oratio/
nis quod offerant deo salutari no/
stro. Preterea non timuerit inuidi/
am facere anima xp̄iana ceteris si
forte fuerit ad vnū q̄ ad alterū de
uotior. si fiducialior ad quempiam
si frequentior sit recursus. Sunt re/
pleti charitate. non inuenit locum
inuidia. non querit q̄ sua sūt. Om̄ia
deputant ꝯmunia. Recursus est ad
Stephanum. recursus est ad petr̄
Johannem. michaelem gabrielem.
raphaelem. vrielem/ mariam. mar/
tham cum ceteris. Tuam em̄ in cō
mune recipiunt orationez vni fusā
dūmodo par vtrinq̄ deuotio. tuū
optant meritum non honorez a te
suum. Quid em̄ ip̄is est in celo que
gloria. que laus. que magnificentia
est ab omnibus. quid volunt super
terraz. Argue tibi sic O anima xp̄i/
ana dum impellit te spiritus super/
bie super vanitatibus transituris.
Si glorificanda. siue si magnificā/
da a domino in eternitate qui sem
per et vbiq̄ gloriam meam dicet.
Quid mihi de punctali et vmbrati/
li gloria super terrā? Si vero iusto
(quod auertat dei pietas) iudicio

damnandus sū totus honor impē sus ab hominibus plus ad tormē tum mihi cedet q̄ solacium. Plus inde blasphemabit anima mea do/minū. plus exilset furens spiritus in deum. quia nō fuit salutare suū. plus exardescent inuidi demones animaz cruciare quo plus in bonū senserūt honorari Agite quod ve/strū ē ministerium sancti angeli dei Depositū vestruz seruate. Poterit omnipotens dominus homines p se custodire quos possedit fecit et creauit. sed voluit p̄m legem sapiē tie sue q̄ nos inferiores reducere/mur ad ip̄m supremū per vos me/diatores. Voluit ostendere maie/statem potentie sue. magnificentiā glozie sue. quia tales habet virtutes et exercitus militantes sibi. vñ no/minat dominus exercituū q virtu tū Voluit cōmunicaē bonitatē sic cū virtute vobis angelis suis vt il lā nedum recipientes i vobis sed in alios omunicare possetis. audebo dicere debētis. Si deus ita res ad/ministrat vt eas agere p̄rios mo/tus sinat imo iubeat scōm ordinez iustitie sue Ifi autē p̄rij motus āgelici spiritus sūt custodire viato/res. magna nobis fiducia datur in vrē caritatis auxilio si dña. si regi/na nr̄a. si mr̄. si sozor nr̄a gratū vob erit semper tales filios et fratres dirigere protegere et saluare. maxi me quia sumus futuri ciues vestri. Si tanto furoze satagit nos satha nas impellere seducere et pdere tantus amoz vester conabitur am plius per impulsus bonos nos sal uare. Debilis ē oratio nostra pau/per. fragilis. balbutiens. cespitans. et ceca si non fulciatur et illumineē a vobis. si non loquelam placentē et aptam loco eius feceritis in ne/cessitatibus nostris Si nō ip̄az ege nā et mendicam deduxeritis hostia tim per vicos ciuitatis sancte hieru salē qui sunt ordines vestri. qui sūt sanctoz sāctaz q̄ omniū chozi va/rij. qui platee patentes omnib⁹ ad misericordiaz Clamate nobiscū et nobis. panem nostrum quotidianū da nobis hodie. cum ceteris petiti onibus. cum modis petendi querē di et p̄destandi per vniuersē scriptu re cōtextū. precipue euangelicū no bis in exemplū datū. Sed et ffes habem⁹ in purgatorio carceratos sub manu iustitie. futuri protin⁹ sunt consortes vestri. imo sunt iam per gratiā ofirmatam. Visitet eos pi/etas vestra. consuletur sedulitas ve stra. salutate singulos vice nostra. Suggerite vt memores nostri sint dū bene sibi fuerit. Insinuate qūo nos memores ip̄oz sumus. quati/nus inde cōsolationem accipiant. Sunt nobis viatoribus aduersan tes. mundus. caro. demonia. Vos potētiores excubie state pro nobis in acie. Sunt incōmoda nobis plu rima ratione corporis: nunc ab ele mentis per intemperiē. nūc a celesti bus influentijs p̄pter materialē ad influxus suos sustinendos vite in/

dispositionē ꝑfas habetis in meli⁹ naturalia etiā incōmoda vertere. si naturalia possūt demones bona frequenter in deterius quantū diuina ꝓuidentia et quantū vīa custodia ꝓmiserit immutare. Seuiūt aūt pfidi et homicide si et dū ꝓmittit eis. seuiūt tūc toto malignitatis ardore ꝙ si nō astiteritis aduitores in oportunitatib⁹ in tribulatione quis subsistet? Tradiderūt gentiles nos hīe ab hora deceptionis quēlibz vnū suū geniū qui cū morient deficiebat. Stulti dicebant geniū esse deū qui et fata fortunazqz deos faciebant. Prudētiores genium ad inclinationes nobis corporaliter impressas a celestibus referebant. Cum autem huiusmodi inclinationes nobis corpo raliter quedam et commode sint duplex genius erit nobis. bonusq malus Assumunt perfidi demones ad nostram vtrunqz pernicie em Vestrum vero est angelice virtutes principatus et ptātes ex aduerso pro salute nostra a dextris et a sinistris omnia in bonū deducere. si pij. si deuoti. si deuli q̄suerim⁹ opem vīam quam querere premonetis sepe. ꝓuenientes nos in bñdictionib⁹ dulcedis. Dormiebat petrus. nō orabat aliquē ex angelis. factū est tamē illud qđ s tractauimus in exemplū nr̄m et angelicum preconium Angelus astat fulget pulsat surgere clamat Soluit et educit libertatiqz relinqt Sed ecce dū meditatio nostra pro

sup magnificat

tendit in longius frater astat pulsans ad ostiolū solitudinis nostre quesitur⁹ (arbitroz) venit sup plurimis que de cantico nr̄o tractāda supsunt. precipue sup eo qđ sequit Esurientes impleuit bonis et diuites dimisit inanes. Nō me fallit estimatio. Sumit ab hoc versu principiū colloquendi. Et nos parebim⁹ inquirenti. Concētus est centilogium de impulsibus. consedebimus. sit in medio nostri iesus christ⁹ dominus noster

Sequitur tractat⁹ non⁹

de eucharistia dogmaticus. super illud Esurientes impleuit bonis ꝓ quinqz partitiones. Prima partitio procedit per dialogū ꝓ notulas centū

Esurientes impleuit bonis

Discipul⁹ Si ita res se habet esuriaz obsecro quatin⁹ impleat me dñs bonis. diues non fiam queso ne dimittar inanis Esurio nihilominus in hoc cātico nosse quid otemplabat anima marie super hac esurie. Mgr. Legis de diuina sapientia dictū ex ꝑsona sua. Qui edunt me adhuc esurient. et qui bibunt me adhuc sitient. Est igitur esuries et sitis aliqua nō corporalis quā experiuntur et bruta. Sed spiritualis que est fames non panis materialis sed audiendi verbum dei quod est sapientia dei pa/

tris procedens ex ore eius in quo viuit interior hō noster ¶ Discip. Vide ne dissona sibi sit hec expositio. Etenim si edentes et bibentes sapientiam adhuc esurient et sitiēt quomō dicunt hic repleri bonis? Sitis quoq; q fames dicunt vacuitatis indigentiam. nō plenitudinē satietatis. Nōne sapientie fons et fluuius est ista salutaris aqua quā qui biberint nō sitient in eternum? Nō aūt coherere vident. sitiet adhuc et nō sitiet in eternum. ¶ Mgr Erras. nesciēs diuersimode dici satietatē sitim et esuriez sapientie ceu et iustitie. ¶ Discipul'. Nō poterit hoc aptius fieri q̄z p descriptionez resolutionē q̄z terminoz iuxta morem tuum. Dic igit quid sit esuries quid satietas sapientie Et quid opposita satietas diuitū. quid sit inanitas eozundē osequenter apparebit ¶ Mgr. Esuries in genere describit q̄ est amor vel appetitus rei vt oueniētis q absentis. Etsi amor sequitur apprehensionē intellectualem seu rationalem de qua ad propositum tunc addendū est in descriptione tanq̄z pro differētia q̄ Esuries est amor osequens apphensionem rationalem rei sibi conuenientis et absentis vel vt conuenientis et absentis Satietas sibi cozrespōdens est amor consequēs apprehēsionem rationalem rei vt conueniētis coniuncte seu presentis ¶ Disci. Differunt ergo satietas et esuries sicut amor et desiderium quoz sūt oppositе rationes quia amor p̄sentis est. desiderū vero respicit ad futurū ¶ Magr. Inuenimus esuriem et sitim dici non tm̄modo de absenti vel futuro. sed etiam de presenti iam habito quod auide sumitur sine penuria propterea non tollit satietatem. Rursus auiditas ipsa tollit fastidiuz quasi nouū semper accipiens quod habet et amet id est cupiat. Unde dicit auiditas qua cupit simul habere q tenere. Sic habes in prosa Fruuntur nec fastidiunt. quo frui magis sitiunt. Exemplum est in vozaciter edentibus et bibentib' q̄a satisfaciūt desiderio. neq̄z protin' illud fastidiunt quousq̄z fiat alteratio virtutis appetētis in aliam qualitatem ¶ Discipulus Exemplis consentio. Sz vnde venit nausea vel fastidiū spirituali frutioni cū anima sit immortalis nec alterabilis in essentia sua? ¶ Mgr. Prouenit hoc ex coniunctione cuz corpore. Potest etiam in separatis spiritibus cum nō fuerint confirmati variatio cognitionū simul et affecti onū suboziri. Secus in cōfirmatis quos fruitio diuinitatis iugiter eodez tenore quasi semper renouato delectabit et implebit. Quam rem postulat eccl̄ia p' omunionē orās. Fac nos quesum' dñe diuinitatis tue sempiterna fruitōe repleri quā preciosi corpozis et sanguinis tui temporalis pceptio prefigurat.

¶ Discipul'. Audio nūc q̄z osone ōt xp̄s ad hoc canticum. Beati q̄ esu

riunt et ſitiunt iuſtitiam quoniã ipſi ſaturabunt. Et ps Edẽt pauperes et ſaturabũtur. Et alio cantico famelici ſaturati ſunt. Magiſter. Nondum forte ſenſiſti quorſum te ducere poſſunt hec cantica. Diſcipul⁹ Quorſum precor? Magiſter. Si quidem ad compendioſam totius beatitudinis cognitionem. Diſcipulus. Quonam modo? Magiſter. Paucis accipe. Si eſurientes implentur bonis. ſi ideo beati ſunt quia eſuriunt iuſtitiaz cum additur quia ſaturabunt. ſi beatitudo nihil aliud ſit qz dei fruitõ quod eſt oñe bonum. nõne conſequens eſt q eſurientes de quibus maria loquitur ſint beati? Diſcipul⁹. Conſequẽs eſt fateor. niſi de beatitudine fiat ſermo equiuocus. Magiſter. Deſcribamus quid ſit fruitio dei quatinus equiuocatio nulla latere poſſit. Eſt itaqz fruitio dei operatio ſm habitum gratie gratificantis non impedita. Diſcipulus. Breuis eſt deſcriptio hec magiſtralis. Sed vide ne cadas in illud. Dum breuis eſſe volo/obſcur⁹ fio. Magiſter. Non tm magiſtralis eſt hec deſcriptio ſed philoſophicalis qm uis de terminis ſit conterta theologicis. Deſcribit em pbs delectationem q eſt operatio ſm naturalem habitũ non impedita. Conſtat aũt q fruitio dei. delectatio eſt. aut nõ ſine delectatione fruimur inquit Auguſtinus cognitis in quib⁹ ipſis apter ſe mens delectata quieſcit.

Diſcipulus. Eluceſcere tenuiter incipit proportionalis ad tuam pbi deſcriptio. Sed habet vtraqz dubitationem. quo pacto deſcribitur delectatio per operationem. cum delectatio ſit paſſio quedam mulcedinis ad operationem conſequens. et nõ operatio. Ratio quia fit operatio quaſi exprimendo. delectatio autẽ velut imprimendo. Exemplũ in pueris lactentibus. vnde nomẽ delectationis et oblectationis tractum eſt. puer exprimit ſe ad vbera vnde lac imprimit in os ei⁹. Magiſter. Conquiſitio tua videtur a pbo ſine deciſione dimiſſa. Sed ſatuemus vtrarunqz viã. dicentes q ſi delectatio ſit aliud ab operatiõe cauſatur tamen ab operatione et ita deſcriptiones dicte ſunt date p cauſam quaſi diceremus. Delectatio eſt ex operatione ſm habitum connaturalẽ non impedita. Similiter de fruitione ſuo modo. Diſcipul⁹. Sit ita vt dicis. Nõ em placz in hac re litigiũ. Attñ nõ habeẽ intentũ q fruitio dei ſub tali deſcptione ſit beatitudo. Cõuenit em viatorib⁹ p graz deo fruẽtib⁹. Magiſter. Poterit mox explanari tua dubitatio ſi voluerim⁹ diſtinguere duplicẽ beatitudinẽ. Vnã ſpei. alteram rei. Vnã gratie. alteraz glorie qualis diſtinctio omnis ẽ q accepta. Aut ſi volum⁹ ad beatitudinẽ glorie ſermonẽ extrahẽ. patiẽt hoc ipſa additio qua dr nõ impedita. hoc nẽpe nõ implebit pfecte niſi in gria q eſt

gratia consummata nullatenus impedita ¶ Discipulus. Malo amplecti fateor distinctionē de duplici beatitudine. Similiter q̄ duplex est fruitio vie scz et patrie. scrupulus tamen ingeritur ex presenti dicto tuo. quia nulla ē hic operatio ſm habitum gratie gratificantis que non impedimentū patiatur ¶ Magister. Et patitur scimus. sed non semp tale q̄d tollat fruitionis dei rationez Unde quadruplex in genere numeratur impedimentū fruitionis actualis. vnum causat necessitas. alterum fragilitas. tertiū vanitas. quartum iniquitas. Causa prima est tolerabilis. secunda miserabilis. tertia punibilis. quarta damnabilis. Prima interrūpit fruitionem sed nō esse morali seu meritorio habitu gratie remanente. In secunda frustratur actus fruitiōis. In tertia sordidatur vt leprosi pānus propter veniales culpas que sunt ligna cremabilia fenum stipula. Quarta vero totum destruit et eradicat fundamentum ¶ Discipulus Nota loqueris. adde qualia sunt adiutoria ¶ Magister. Nimiz conatus libertatis multiplex. Insuper habitus adquisitus ex actuum frequentatione bonorū. Iuuat preterea roboratio vel augmentū habitus gratie gratificantis tam in se q̄ in suis ramificationibus per virtutes dona et beatitudines. Demum per ablationem impedimentorum intus et extra. diuinitus per angelos aut humana industria in corpore et anima comparatam.

¶ Discipulus. Lataz aperuisti materiā quam coartes oro. ¶ Magister. Si cupis agnoscere precipuū fruitionis dei pro statu vie nutrimentum et feruoris incentiuū quid vel quale potero cōuenienti⁹ exponere q̄ eucharistie sacramētū? ſhoc est sacre communionis mysteriuz in quo xp̄us sumitur. recolitur memoria passionis eius. mens implet gratia et future glorie nobis pignus datur. ſhoc exclamādo canit sancta ecclesia ſhinc superadvit. O q̄ bonus et suauis est domine spirit⁹ tuus in nobis qui vt dulcedinem tuam in filios demonstrares. pane suauissimo de celo prestito. esurientes implens bonis. fastidiosos diuites dimittēs inanes

¶ Discipul⁹. Sanctū pulcz et osonū das fruitionis auxiliū. De quo fiat obsecro collocutio inter nos p̄ lirioz q̄s ordinauit de⁹ esse regale sacerdotiū ¶ Mgr. Fiat vt voles. cui q̄renti responsiones adhīciā. ¶ Discl. ¶ Dic in p̄mis si beata nra ista fuerit vsa sacramētali cibo dū viueret marie in illo cenaculo grādi strato mōtis syon vbi p̄mit⁹ exhibita est institutio h⁹ sacramenti q̄d añ fuit p̄dicatū dicētib⁹ multis q retro abeūtib⁹. Dur⁹ ē hic sermo cui p̄dicatōi p̄babile ē inēfuisse mariā ¶ Mgr. Probabile qz seq̄bat filiū tē vnicū custodē suū sic loq̄mur. pede p⁹ pedē. Probabilia insuper

pietas fidei

sunt plurima de et super hac bea/
ta beatarum que sunt potius acci
pienda de pietate deuotiōis q̄ de
fidei necessitate vel temēitate asser/
tionis vbi non suppetit auctoritas
scripture cogens aut ratō ꝯuincēs
¶ Discipulus. Sic accipienda. de/
creui dicta tua alioꝝq̄ doctoꝝ in
hac materia. Alioq̄n via minus ꝓ/
na preberet ad errorem. Neq̄ pla
cet ratōcinatio nōnulloꝝ genēalis
dū arguūt. Deus potuit conferre
hanc gratiā matri sue. ergo ꝯtulit.
Potuit itaq̄ dare fruitionē patrie
ab instanti ꝯceptionis cū aliis mul
tis que certū est non dedisse ¶ Ma
gister. Quid si addat ad posse dei
ꝙ hec decuit ipm dare matri sue
Discipul⁹. Redit i mentē opusculū
tuū ꝓ articulo simili in materia ꝓ/
bationis articulorum fidei. Cuius
resolutio finalis stat in hoc ꝙ in re
bus ad extra non ideo deus dicen
dus est facere aliqua quia decen/
tia sunt et bona. sed ecōtra potius
ideo aliqua dicunt ⁊ sunt bona. qꝛ
deus talia vult esse illa. Consonat
illud phie apud Boetium de deo.
quem non externe pepulerūt finge/
re cause. materie fluitantis opus
¶ Magister. Sic est vt meministi.
Sic tollendū est argumentum tale
ad intelligentiā veritatis nisi p̄sup/
posita rectitudine fidei. alioq̄n non
edificatio sed irrisio sepe venit. ¶
Discipulus. Quid est pietas fidei.
¶ Magister. Habes a me lati⁹ ali/
bi quod nunc sub cōpendio repeti
pōt. Pietas fidei est ꝓbabilis seu
verisimilis opinio sup aliquib⁹ q̄ de/
uotionem edificare possunt. que ex
scripturis autēticis nec clare sequū
tur nec repugnant Et sic accipi vo
lo que pridē vel deinceps enuncia
uero qualiter in nr̄a Josephina pre
misi ꝓtestationem metro ludens
¶ Discipulus Redi nunc ad priora
post digressionē hanc non penitus
inutilem. ¶ Mgr̄ Imo necessariaꝫ
ꝓ dicendis vt temeritas euitet et
ceruicosa ꝯtentio qñ ⁊ vbi securior
est testib⁹ Hiero⁹. et Greg⁹. pia du
bitatio q̄ temeraria diffinitio. Po
test igit pie credi de beata nostra.
Primo ꝙ credidit et sciuit myste/
riū benedicti sacramenti. ⁊ ante in/
stitutionē et post. imo et dum insti
tuebat licet presens fuisse non cre
datur nec tūc ꝯmunicasse sacramē
taliter potuit. attñ tunc spiritualit
et ante et post effectū manducatio
nis accepisse ¶ Discipul⁹. Edissere
qua ratione fieri potuerit illud qd̄
dicis? ¶ Magister. Possū facilit ex
traditionib⁹ doctoꝝ de triplici mā
ducatione sacramēti. Quidā sacra
mentū manducāt solū spūalit. Alij
solū sacramentalit Alij vero sacra
mentalit et spūaliter vtroq̄ modo
¶ Discipulus. Visitata est hec dis
tinctio sed ipaꝫ per descriptiones
elucida ¶ Magister. Manducatio
sacramenti solū spūalis non sacra
mentalis fit per fidē hui⁹ sacramē
ti que per dilectionem operatur
Discipulus. ¶ Sistamus hic primo

cõquirentes si spiritus angelici vi/
ci possunt frui hoc sacramento be/
nedicto spiritualiter qz cõstat eos
frui deo impletos bonis ab eo Si
milis esset questio de maria beata
que non iam fruitur per fidem sed
per speciem clare et immediate visi
onis cum inhesione perfectissima.
quietissima qz per amorem. Ma/
gister Respondet descriptio negati
ue Non enim prorsus idẽ est frui deo
et frui spiritualiter hoc sacramento
licet econuerso quisquis fruitur spi
ritualiter hoc sacramento. fruitur
vere deo. Deficit igitur in angelis
ratio manducationis sacramenti.
quia non ordinatum est nisi p via/
toribus hominibus. Ideo recte vi/
aticum appellatur. Maria vero nõ
modo sed tũc dñi instituebat sacra
mentũ viatrix erat habens fidem.
De primo vero dicit Aug⁹. Crede
et manducasti. Credidit maria p/
pter quod et manducauit. Disci
pulus. Sic videt. transi nũc ad mã
ducationẽ solum sacramentalẽ de/
scribendo eam Magister Sacra
mentalis manducatio dũtaxat. est
actualis susceptio sacramẽti corpa
lis cũ informi fide sine caritate.
Discipul⁹. Si ita est ocstim video
sine multiplicatione questionum q
nec brutũ nec angel⁹ nec infidelis
nec heretic⁹ nec discredens hoc sa
cramentũ comedunt hic sacramen
taliter ipm. Ratio perspicua est qz
fide carent Infantes vero baptisa
ti quia fidẽ habent habitualez seu
fidei sacramentũ. assumere pũt etiã
sacramentaliter. qz de spirituali cõ
stat ꝑ habitũ fidei. Alioqn quo
vez esset generaliter illud verbum
xp̃i Nisi manducaueritis carnẽ filij
hõis non habebitis vitã in vobis
Consequẽter habeꝫ quid sit mãdu
catio sacramẽti spũalis simul et sa
cramentalis si due precedentes iũ/
gant in vnaz Magister. Liberat
nos a multiloquio preuolãs inge/
nio tuo. Nunc accipe qualis et qz
frequens fuerit manducatio marie
presupponẽdo p dicendis q in ipa
nõ minor fuerit fides cũ caritate
circa figuras hui⁹ sacramenti da/
tas in lege scripture simul et natu/
re qz in alijs parriarchis q ꝓphetis
saltẽ post oceptionẽ Jhu xp̃i Di
scipulus. Nõ dubito qn ex tunc nõ
obscurior sed clarior fuerit in ea fi/
delis cognitio cũ caritate pre cete
ris patriarchis et ꝓphetis imo et
aplis. Quicquid sit de illa põne q
ab vtero fuerit ab ea ꝑuentũ rõis
iudiciũ cũ actuali opatione gr̃arũ
simul q virtutũ. Sumũt argumẽtũ
ab exultatiõe Jobis in vtero mr̃is
Dicunt q nec in somno cessabat
opatio talis in actu mẽtis Jũgunt
q oia sciunt tũc q beati sciũt lz non
cũ claritate pari. Sufficit ãt ad rez
nr̃az solidior positio quam me dixi
nõ ambigẽ. Deduc vltra qõ inten
dis Mgr̃. Dignare me laudare te
dgo sacrata simul cũ bñdicto frũ
vẽtris tui ihu xpo. Da de ligno vi
te dignos ac salubres fruct⁹ carpe
sue excerpere. Da theozeumata di
gna promere quoz sit hoc primuz

Maria Sicut pre ceteris in via esuriit iustitiā. sic pre ceteris puris viatoribus impleta fuit bonis ex illo in illo ⁊ p illū q̄ ē omne bonum. dicens ex sententia anime sue magnificanti deū. Benedic anima mea dominum qui replet in bonis desiderium tuū. Discipulus. Consentio Magister. Maria Sicut pre ceteris in via cognouit credidit et intellexit figuras legis et nature xp̄i sacerdotium presignantes. sic in illis aut per illas māducauit fruitiue benedictum fructum ventris sui. et spiritualiter eius sacramentū vnde exultauit spiritus meus in deo salutari suo Disc. Consentio Mgr̄ Maria Dū legebat Dauid patrē suū, dicentē de xp̄o filio suo Tu es sacerdos i eternū ꝑm ordinem melchisedech qui scz panē et vinum obtulit ex tunc intelligebat et māducabat spiritualit̄ hoc sacramentum benedictum. vnde cecinit. Magnificat anima mea dominū Discipulus. Consentio. Magister Maria Psallens illud dauiticum. Memoriam fecit mirabilium suoꝝ misericors et miserator domin⁹ escaz dedit timentibus se. Memor ero in se. test. sui. Credebat et intelligebat hanc escam sacramentalem figurari ⁊ in figura comedebat eaz. et testamentum sperabat hereditatis eterne Discipulus. Consentio Magister Maria Non minus refecta ē et impleta bonis huius sacramenti q̄ꝫ patres antiqui quos loquit̄ apostol⁹ ꝙ eandem escam spiritualem manducauerunt et eundez potum spiritualem biberunt. Biberunt aūt de spiritali ꝯsequēte eos petra. petra autem erat xp̄s qui est vere panis qui de celo descendit Discipul⁹. Consentio Magister Maria Dum stans vel orās in templo aspiciebat credebat et intelligebat omnes oblationes victimas et holocausta. sacrificia insup matutina et vespertina māducās. implebat̄ bonis huius benedicti sacramenti etiam ante ꝯceptum benedicti fructus ventris sui Discipulus. Consentio Magister Maria Sicut intellexit filium suū fuisse agnum qui occisus est ab origine mundi prout Jobs in Apoc̄. loquitur. Sic recolens sacrificium abel et eius martiriū fruebat̄ xp̄o agno q̄ fuit figuralit̄ occisus in eo p̄mitie martiꝝ et virginitatis ꝯsecratoꝝ Disc. Cōsentio. Magister Maria Dū celebrabatur phase siue pascha iudeoꝝ. celebrabat et ip̄i⁹ aia cū exultatōe spūs pasca nostꝝ qd̄ immolat⁹ est xp̄s quē epulabat̄ in azimis sinceritatis et veritatis fermento veteri reiecto cū fermēto malicie ⁊ nequitie Discipul⁹. Cōsentio Mgr̄. Maria Quocunqꝫ loco fuerit corpaliter in vespere cene domini comedit ante ⁊ post institutionem huius sacramēti veꝝ corp⁹ ⁊ bibi

spiritualiter verū sanguinez filij sui plus appropriate duz illud iudas comedit solum sacramentaliter si fidem informez tūc habuit. aliter nō Ceteri vero tam spiritualiter q̄z sacramentaliter receperunt. ¶ Discipulus Consentio. ¶ Magister.

Maria Vespere dicte cene dicēda fuit frui corpore et sanguine filij sui plus appropriate q̄z ipe xp̄us. dicitur se cibasse eodē pane et vino mystice consecratis quia non in fide sed in clara visione nec in augmentuz charitatis sed ipo fruitus est. ¶ Discipulus. Consentio ¶ Magister.

Maria Dicto vespere Jouis sācto. Et si non fuit insignita caractē sacerdotalis officij dum Judas illum suscepit. Nihilominꝰ nūc et antea et postmodum fuit in regale sacerdotium pre consortibꝰ suis inuncta. non quidem ad consecrandum sed ad offerendum hanc hostiam puraz plenam et perfectā in altari cordis sui. In quo semper ignis ardebat holocausti. fuit cū rubus ardens incombustus ¶ Discipulus. Consentio ¶ Magister

Maria Plus complacuit deo plus humano generi profuit post xp̄m benedictum fructum siue filium suū offerendo ipm spontanee in holocaustum in ara cordis sui. feruentissima charitate succensi quāuis hoc primitus fieret in enigmatibus et figuris ante cenam hanc benedictam fructus ventris sui ¶ Discipulus Consentio Sed ecce numerasti quasi fructus duodecim ligni vite quod in paradiso viderunt Ezechiel et Johannes transplantatum iuxta decursus fluuij defluentis a sede threni dei et agni p̄m ripas duplices a dextris et a sinistris Dixisti ō sinistra figurarum in lege nature q scriptura veteris notatarum. Dode si vis totidem ex dextra. fructus veritatum in euangelicis historijs completarum maxime quia dixit apostolus Sacramentū christi absconditum fuisse a seculo. sed in ecclesia et ab ecclesia propalatum ¶ Magister. Dictum apostoli non ita strictum accipiendum putaueris vt nō aliqualiter fuerit et ab aliquibus intellectum. quippe sine cuius fide implicita vel explicita. nunquā fuit salus. Non tamen fuit ante legem gratie sicut in ipa realiter exhibitū seu opletum. Faciā igit quod hortaris. Et sit theorema primum

Jesu Tua fruitio esurientes replēs bonis virtuosiꝰ affecit marie spm̄ q̄z corporalis cōtrectatio et lactatio suauissima tui ipiꝰ q̄ es benedictus fructus ventris sui. Ratio qz cū maiori meritoū exultauit spūs suus in deo salutari suo ¶ Discipulꝰ. Consentio Mgr

Jesu Tua fruitio seu manducatio esuriētes replens bonis mirabilioz fuit q virtuosioz suo mō in maria filet virginali sponso suo Joseph q̄z sola ctrectatō vel visio

corporalis dum natus es in bethleem iude. dum reclinatus super fenum iacuisti in medio duum animalium in presepio quasi pabulum iumentorum. Et certe comparat⁹ est homo iumentis insipientibus quibus te dedisti cibum. Et ad quorū vilia et sordida corda sepe venis concinentibus cum ecclesia choris angelorū Gloria in altissimis deo. Et in ter. pax ho. bo. vo. ¶ Disc. Filētio meo deinceps osētire vide ar vbi nihil addidero ¶ Magister. Jhu Tua fruitio p̄sentabat Marie et Joseph in circūcisiōe quādo primo fudisti preciosum sanguinē tuū non dubium cum clamore validō lachrymis. vnde tunc erauditus es pro tua reuerentia ¶ Jhesu. tua fruitio figurabatur in oblationib⁹ trium regum pro primitijs gentiū. q̄m tūc figurā intelligebāt Joseph et maria confitentes in corde suo. sicut orās postulat ecclesia vt que solenni celebramus officio purificate mentis intelligentia osequamur ¶ Jesu. tua fruitio fuit ipi Symeoni qui iustus erat et timoratus Simul et anne pphetisse cum parentibus tuis in exultatione spiritus et gratiaruz actione cognita dum exclamauit Symeon benedicēs deū et inter vlnas te puerum baiulans Nunc dimittis ⁊c. Deniq; in oblatione et immolatione turturum aut pullorum columbarum cognoscebant oblationez tui ipius in cruce signatam. ¶ Jhesu Tua fruitio fuit in maria et Joseph per illud vniuersum peregrinationis septenniū dum preterea fuisti ipis subditus stans in medio sicut qui ministrat tam in domus obsequio q̄z in fabrili fortassis opificio. Unde dict⁹ es a iudeis nedum fabri filius sed faber. mansisti vsq; tempus dum eras quasi incipiens triginta annorum vt putabaris filius Joseph. ¶ Jhesu. Tua fruitio gustabatur iam a maria et ab apostolis credētibus dum predicasti. hoc sacramētum et dum abeuntibus alijs quesiuisti a remanentibus. Nunquid et vos vultis abire. Respondit petr⁹ illuminatus intus a patre fortassis et a matre tua astante nutibus et signis admonit⁹. Domine ad quē ibimus Verba vite eterne habes et nos credimus hoc primo. Deinde et cognouim⁹. q⁊ tu es christ⁹ filius dei. ¶ Jhesu. Tua refectio dum maria recepit ecclesie sacramentum etiā sacramentaliter maxime post aduentū spūssancti q̄n cepit hoc sacramētū frequētari fuit admirabilior suo modo q̄z maternalis generatio verbi dei. Hec em̄ fruitio sacramentalis ponit generationē verbi dei et aliud multum vltra in admirationē et vtilitatem oim a pgenie in pgenies timētib⁹ eum ¶ Jhu Tua fruitio sacramētalis fuit ministrata marie viatrici sicut pie credi potest nedū a Johāne custode. nedum a petro vicario tuo et totius ecclesie principali.

Nexetiã a diaconibus septem cõ/
stitutis ad hoc ipm inter quos pri
mus fuit Steph an⁹. imo et a quoli
bet passim sacerdote sine distinctio
ne. quia sic exigebat humilitas ma
rie singularis dũ attẽdebat opor/
tunũ tempus et loc⁹ ¶ Jhesu Tua
fruitio sacramentalis quo maria
impleta est bonis exemplar erat et
est omnib⁹ fidelibus q̃ esuriãt hoc
sacramentũ ꝙ impleant̃ bonis eius
cũ fidei certissime firmitate q̃ spez
et dilectionẽ operat̃. Deniq; q̃ nõ
inuanũ vel omissionẽ et otemptum
gratiã hanc id est eucharistiã susci/
piant. ¶ Jhesu. Tua fruitio sacra/
mentalis impleuit mariã prius bo
nis q̃ obiret id est obuiã tibi xp̃o
iret et assumeret̃ in celũ nec abhor/
ret a pietate fidei q̃ tu benedictus
fructus ventris sui totus festin⁹ ad
ueniens videris sibi sicut postmo/
dũ dionysio in carcere mysterium
hoc corporis dicẽs. Accipe hoc ca
ro mea qđ mox cõplebo tibi in re/
gno meo vna cũ patre meo ¶ Jhu
Tua fruitio nunc est matri tue re/
gnanti in patria copiosior et auidi
or quasi impletio ꝙ toto ore dilata
to sed suo modo videt̃ fuisse mira/
bilior in via. Ratio. q̃a difficilior ꝙ
in augmento meriti ꝓpter enigma
fidei maior. ¶ Discipulus. Consen
tio. ¶ Magister. Congaudeat igit̃
et exultet semper ecclesia cũ iocun/
do pignori. amorosi desolata dono
Ecce em̃ emanuel id est nobiscũ de/
us quãuis absconditus quãuis ve

latus tamen vere deus Compleuit
deniq; quod ascendens promisit.
Ecce vobiscum sum vsq; ad cõsum
mationez seculi. neq; iam est aut fu
it alia natio tam grandis que ha/
beat deos appropinquantes sibi. si
cut deus noster adest nobis. et cer/
te ipi non sunt dii ¶ Discipulus.
Stupeo totus mecum et admirati
one suspendor vnde talis qualiter
et cur hec gr̃a. hec eucharistia hec
bona gratia ¶ Magister. Mirari te
non ad infinita. Nolo que sic̃ volu/
it sciuit et potuit. Omnia em̃ quecũ/
q; voluit fecit. et que fecit bene fec̃.
Vidit em̃ cuncta que fecit et erant
valde bona ¶ Discipul⁹. Cur hãc
mihi causaz inducis que generalis
est ad omnia vellem vt ad particu
larem et primiorem causaz huius
sacramẽti descenderes ¶ Magister
Si hec in primis tibi causa nõ suffi
cit neq; si mille alias assignauero
poteris cõtentari. nec ad intelligẽ/
tie lumen ascendes. Et hoc dictuz
sit vniuersaliter ꝓ omnib⁹ articulis
fidei Verũ siquidem credere opor
tet accedentez ad deum quia est. q
quia mentiri aut fallere nõ potest
Sed in hoc sacramento precipue
requirit̃ firmissimũ fidei fundamẽ/
tum. Alioq̃n quicquid rationis in/
ductum fuerit plus offendet et ob/
ruet q̃ edificet vel ostendet. ¶ Di/
scipulus ¶ Credo sicut ecclesia cre/
dit ¶ Magister. Sta firmus in hac
certitudie verbozũ et secur⁹ es. aut
si opendiosius agere vis. dic ex to

to corde xp̄ianus sum ¶ Discipul⁹
Fiat assidue domino propitio.
Magister. Quid igitur vltra petis.
quid exigis? ¶ Discipulus Sane
Cupio vtrūq; intelligere quod cre
do. tum ad consolationem. meam.
tum aliorum catholicorum fortas/
sis edificationem simul et hereti/
corum confutationem ¶ Magister.
Cause placēt si tenueris illud apo/
stoli. Non plus sapere q̄ oportet.
Sunt em̄ diuisiones gratiaꝝ. Am/
bulet vnusquisq; igitur prout ei di
uisit dominus mensuraꝫ fidei Hoc
in expositione vel intellectu sacraꝝ
scripturarum. Hoc vniuersaliter in
omnibus operibus dei consideran
dis obseruari necesse est. quod q̄a
philosophi non fecerūt errauerūt
in vanitatibus suis. et obscuratum
factum est insipiens cor eorum. Si/
militer et secte omnes hereticorum
date ob hoc in reprobum sensum
¶ Discipulus. Dabit deus melio/
ra nobis qui credimus vt intelliga
mus. non intelligere volum⁹ vt cre
damus. ¶ Magister. Preposterus
esset ordo neduꝫ in theologica sed
in omni generaliter disciplina noui
ter accedentiū ad discendum. Hoc
pitagoras. hoc plato hoc sācti pa/
tres pro cenobijs. hoc omnis sco/
la non discola canit. Hoc rursum
absurdum est docentibus ne dent
sanctum canibus. ne spargant mar
garitas ante porcos. ne non edifi
cent sed destruant memores illius
sapientis. Qui erudit illusorem ip̄e
sibi iniuriam facit. Fuit notus mihi
quidam scolasticus habens deuo/
tionis spiritū. Ingesti sunt animo
suo scrupuli multi questionū circa
benedictū hoc sacramentum. Pete
bat instantia ꝯtinua dissolutioneꝫ
dubioꝝ suoꝝ a maximis theologi.
quos nouerat parisius. Quid mo/
rarer enarrando per singula. Cre/
scebat morbus ex remedijs. et sicut
de emorroissa legit̄ pei⁹ in dies se
habebat ex remedijs et impensis.
Consuluit tandem vnus experto/
rū vt ad orationē totū se ꝯuerteret
et cōtra scrupulos omnes ageret.
suscipiens sacramentū. dicens hec
aut similia verba. Credo sicut eccle
sia credit. Credidit et accessit. sere/
natus est et solidatus nec paꝝ illu
minatus deinceps circa veneratio
nem huius sacramenti ¶ Discipul⁹
Noui et ego illū ¶ Magister. Noui
ꝓinde et expertus noui nedum cir/
ca hūc articuluꝫ sed in alijs varijs
ꝯsiliū hoc habuisse similem effectuꝫ
quēadmodū testat̄ Aug. ꝙ ad vnā
vocem cesserunt om̄es dubietatis
tenebre. et perierunt om̄es questio/
nes quibus anxiebat̄ circa textum
apostoli. Deniq; meminit alio lo/
co ꝙ nō satiebat̄ dulcedine mirabi
li. ꝯsiderare dei ꝯsiliū circa redem/
ptionē generis humani. qualē de/
niq; postmodū in om̄ib⁹ articulis
fidei. nominatim in hoc se prestitēit
experta letat̄ om̄is ecclesia. Hodie
maxime sub annuo solennitatis sue
festo quo hec scribim⁹ ¶ Discipl̄s

Orandus ergo est de⁹ Magister Credo dñe. da intelligaz quod credo nunc quidez ex parte. tunc autē facie ad faciem et perfecte oratum est Discipulus. Quid si noluerit exaudire dicens. Sufficit tibi gratia mea quia credis. Fides eñ dei donū est ait apostolus ne quis glorietur Magister. Sufficit itaqz mihi. Sed si amplioza mihi libera/litas sua cōcedere voluerit nō abñ ciā nec ingrat⁹ recipiam. Alioquin deneget aut tollat omnez in caligine peregrinatōnis huiusmodi intelligentie collustrationem. sit lucerna pedibus meis solū fidei verbuz et lumen semitis meis potius qz cum claritate maioꝛi. man⁹ peccatoꝛis per superbiā aut curiositatē moueat me Discipul⁹. Placet hoc humilitatis fundamentū Magister. Nunc si vis videre Jhm oportet quia statura pusillus es et turbe fātasiaz te compmunt vt ascendas in arborē ficomoz exēplo zachei simul obedi sapientie que post preparationē hui⁹ sacramenti sub typo immolationis victimaruz suaz vocat ad arcez Discipulus. Explana quid p arcem intendis et sicomoz Magister. Mentem tuam et mysticam sapientiā. Discipul⁹ Quo pacto sic? Magister Colligge per interpretatōnē ficomori que ficus fatua dicitur similiter et crede dionysio dicēti sapiam dei diuinissimā stultā esse. Siquidē q apl̄s audi. Quod stultū inquit est dei sapientius est hōibus. Et itez. Qui vult sapiens eē stultus fiat ihc titulus scole hui⁹ stultitia est traden/te Lactantio. Audi apl̄m. Predicamus Jhm xp̄m Judeis quidē scādalū. Grecis vero stultitiā. sed qđ stultū est dei sapienti⁹ est hominib⁹ Discipulus. Cur ea que cōmunia sunt p tota fide xp̄iana nunc inducis ad singularē materiā quā tractamus Magister. Ratio in pmptu est quia nulla videt apud sapientes huius seculi maioꝛ. nulla absurdioꝛ stultitia. nulla qz magis infatuat sensus carnis exterius et interius qz hec sapiētia dei. Cognitum est quid latratoꝛ iste demens euomuerit aduersus leges omnes q male sunt. xp̄iana vero pessima que deum suū quotidie comedit Discipulus. Cum tot nephande leges fuerūt et horrende dantes in sacrificiū et epulas homies viuos imo filios pprios et filias cū alīs innominabilib⁹ portentis vicioꝛ. Colligo quantū quale ve scādalū et ruinā maledict⁹ iste sibi suscitaverit aduersus hoc bñdictū sacramētū Magister. Sic refert Lyra de iudeis q idolatras nos exinde pessimos execrant. Facit ad hoc historia iudei bullientis et transuerberātis hostiā ōsecratē parisi⁹ sed mirabiliū ofutauit illū. alios qz cōuertit Discipul⁹ Nota loqueris. Ad quesita nūc accede causā aperiens ad intelligentiā. Cur ita deus fieri voluerit qui omnia fecit in sapiētia

Magister Respondet apl's ꝙ qꝛ in dei sapientia mundus eum non cognouit. placuit deo ꝑ stultitiam predicationis saluos facere credẽtes. Est aũt hec stultitia p̃dicatõis ꝙ deus põt alia facere q̃ꝫ fecerit aut facit ꝓ liberrimo sue volũtatis arbitrio. Hoc em̃ xp̃iane religiõis fundamentale principiũ. quo cõcesso subuertit̃ et corruit fundit⁹ oim ph̃oꝝ radicale principium Omnia quecunqꝫ voluit dominus fecit. ait xp̃ian⁹. Omnia quecunqꝫ fecit domin⁹ dicit ph̃s necessario fecit. nec aliter aut alias facere potuit ¶ Discipulus. Pridem recensui mecũ. qꝛ nõ põt tradi capitalior diuersitas inter fidem et ph̃iaꝫ. Nam posito ph̃ie fundamento. sequit̃ necessario mundũ nunq̃ꝫ incepisse. Sequitur animas humanas vl' esse infinitas vel esse vnicã vt delirat Auerrois. vel migrare de corporibus in corpora ꝑ infinitas reuolutõnũ vices vt somniabant Pitagoras et Plato et sequaces. aut ꝙ anima rationalis mortalis est Quodcunqꝫ vero ꝯcessuꝫ fuerit ex altero quatuor hoꝝ modorum tollitur ꝯsequenter omnis pia religio ¶ Magister. Vere colligis nunc oculos tue cõsiderationis fide purgatos. Conuerte ad beatã beataꝝ Mariam perpendens aperte q̃ꝫ verum sit illud ecclesie laudantis eaꝫ preconiũ. Gaude maria virgo cũctas hereses sola interemisti in vniuerso mundo. ph̃oꝝ maxime ¶ Discipulus. Quo pacto sic? Magister Nimiꝝ. quia verbũ vẽbo virgo concepit. virgo ꝑmansit. hoc nos credimus. ip̃a ꝑ experientiam intellexit. Nihil vero scitur verius q̃ꝫ doctrine experientia. Hanc solam habere ducem et magistrã ꝓfessi sunt ph̃i. Siquidez tolle certitudinez experientie. tolle veritatẽ eius subuertit̃ pariter oĩs philosophantiũ via vel inuestigatio veritatis. Tollit̃ vero falsa. vel insufficiens experientia quã opinati sunt ph̃i habere generalem. ꝙ ex nihilo nihil fit. ꝙ nõ nisi ꝯmixtione sexuũ homo fit. ꝙ deus nec hominibus nec corporib⁹ cohabitat. cũ ceteris sine numero que om̃ia partus ꝑ virginem nostram expertus falsificat et confundit ¶ Discipul⁹. Habebat ne maria rationes alias ab hoc vnico partus experimẽto? ¶ Magister Habebat ꝓfecto per spiritũ ꝓpheticũ tam suũ q̃ꝫ precedentiũ patrũ. qui spiritus apertissima luce sup omnẽ rationem vel demonstrationẽ haberi naturalit̃ possibilẽ. veritates nostre fidei certissime reuelabat. et ad intelligentiam collustrabat ¶ Discipulus. Quid queso dixeris? An beata nr̃a videbat veꝝ corp⁹ filij sui. dũ ip̃m sacramẽtaliter ꝯsecratũ sumebat? ¶ Magister Si de visione sensuali queris nec ab oculis eius in via neqꝫ nunc in patria corpaliter ꝑcipi p̃t vt hic est. Intelligi vero sicut et credi vere p̃t ponit̃ spũs oculo ¶ Discipulus Confundit hec intellectualis

experientia sapientissima. stultum phie principiū velut in omnibus. Sed erat altera ne ratio Marie cōtra phos q̄z p reuelationem aut fidem? Magister. Erat pfecto q̄z uis rationē hāc etiā ex naturalib⁹ et metaphisicis officinis. et nostra fides plurimū iuuaret et illustraret Discipulus. Affer obsecro rationem vel moralem si habes. vel metaphisicā vel mathematicā vl logicalez vel legisticaz p̄m tres partes phie Magister. Animaduerte in p̄mis veritatē vnā. qua salubriorē. qua solidiorē nullus vnq̄z phorū legit posuisse. nullus recte philosophantiū tradit vel nescisse vel negasse Discipulus. Pape. dic que sit illa etsi theologie consona sit. Magister. Consona plane. Est aūt hec veritas. Quicq̄d fit. fit ꝓpt̄ finē Discipulus. Legi eam in phicis et metaphicis ab Aristotl. legi ab Auicenna. legi a omentatore et Algasel cum ceteris sub hac sentētia varie demonstrataz. Nec vox vlla experientie osonantior inuenit. sed quid ad rem nr̄az? Magister. Multū p omnia. Primo quia osequent oportet vt p̄m experientiā vel exigentiam finis cetere omnes cause tres habeant moderari. sicut efficiens causa sit illa p̄ncipalis instrumentalis aut coadiuuans. Iterum materialis causa sit illa prima vel secūda vel tertia. Rursus formalis causa sit illa. ostituēs. informās. inherēs aut solū exemplaris. aut obtectaliter seu vitaliter immutans de quibus nō est differendū p singula. sufficit applicare ꝓposito. Discipulus. Sufficiat. dū p̄mit⁹ ostenderis veritatē hanc theologie oformem esse Magister. Non pōt ad p̄ns efficacius exemplū sumi neq̄z sublimius q̄z in ostitutione prima gerarchice policie vbi seraphin supiores collocant et immediatiores deo. qz bonitatem et amorem dei p̄rimius inspiciunt. q̄ bonitas et amor finis est omniū alioꝝ. Ad cherubin vero causa formalis vel exemplaris spectat sicut efficiens ad potentiam in thronis designata Discipulus. Ego exemplū hoc a dionysio traditū simul et deductū Magister. Nunc vero solerter attende ꝓ re nr̄a demonstrationē moralē. primo a fine ꝓ stultitia nr̄a contra mundi sapientiā que more golyad iugulat ense suo. Portat insup litteras/vt Urias mortis sue. Si enim cuncta facta sunt ꝓpter finē. homo cū bona gr̄a pboꝝ. si sūt homines nō erit excludend⁹. Nunq̄d em̄ vane constituisti oēs filios hominū querit ꝓphetic⁹ p̄bs hoc a dño sic impossibile. Est igit hominū finis aliquis. et hic quidē supior ad bruta omnia. quēadmodū precellit ea ratione. qua dei capax est et particeps esse pōt p cognitionē et amorē cū memoria. Mentior si non Aristl. inchoauēit duos libros ab hoc p̄sēto p̄m duplicem vim anime rationalis. voluntatis scz et intellectus.

In ethicis de voluntate. Omnia inquit bonū appetūt In metaphisicl. de intellectu. Omnes inquit hoies natura scire desiderāt. Colligatur acriter vtrobiq; ɔsequēs deductio quid aliud inueniem⁹ ɔclusū q̄ ho mines factos esse ad beatitudinis seu ad felicitatis ɔsecutionez? Hec aūt ɔsecutio nequit haberi sicut ꝓximo dicebat̄ Si omnia de necessitate eueniūt. vtiq; necessario si de⁹ necessario agit ad extra. quia nulla causa secunda est nō sibi essentialit̄ subordinata Sed neq; p̄t vlla beatitudo manere si hōies vel infiniti ponunt̄ actu vel finiti sub vno intellectu vel ꝑ mortē totaliter deficientes aut de beluis ad beluas ꝑm animā regirantes ¶ Discipulus. Urget vehementer moralis hec ratio cōmunes habens ꝓ omni secta cause partes. dic logicalē rationem.

¶ Magister. Accipe simul cum metaphisicali ꝓ maiori solidiori q; ɔpēdio. Pono istā. De⁹ est quo mai⁹ cogitari nō pōt. Debet eam logicus admittere qm̄ ex eius ɔcessiōe nihil sequit̄ impossibile. Debz ꝛ eā metaphisic⁹ acceptare q̄ ponit deū esse primū in entib⁹. imo sup omnia quo nullū maius esse p̄t. qꝛ iā si esse posset. esset. cū in necessariis nō differant esse et posse ꝑm Aristotilē et veritatē. Pono ɔsequent̄ vtriq; logico et metaphisico. Cū deus sit optimū et sūmū in reb⁹ et sup oia. dicet̄ recte et erit ens vniuersaliter ꝑfectū. Et ne ꝓcessū impediat vel nominis equiuocatio vel ignorantia. Voco ens vniuersaliter perfectū cui nulla deest perfectio. nec imꝑfectio vlla adest. Et hoc anselm⁹ sic explicat. Ens cui conuenit omnis perfectio seu potius omnis ꝑfectionis denominatio que meli⁹ est ipm q̄ nō ipm id est vnde res ꝑfectior dicit̄ et est simpliciter si sibi cōueniat illa denominatō ꝑfectionis q̄ si careret illa ¶ Discipulus. Non video qualiter in hac descriptiōe entis simpliciter ꝑfecti debeat logic⁹ aut metaphisic⁹ dissentire tibi. cum nomina sint ad placitū ¶ Magister Vocamus ens tale deū. imo iam non solū vocam⁹ cū logico sed ipi metaphisico apertissime demōstramus qm̄ natura semꝑ incepit a ꝑfectis. Ideo necesse est ꝙ purus act⁹ precesserit omnē potentiam. Quid aūt est purus actus si nō ens ꝑ se et simpliciter dictū sine additione quacunq;? Et hoc vtiq; ɔcessuz est ab omnibus esse et esse deū. Nam si tale ens simpliciter dictū nō est ens quid aliud esse pōt? Si logicus resoluit diffinitiones suas ad aliquid primit⁹ intellectū. illud vtiq; necessario dicitur ens primū et simplex. Quitquid em̄ intelligit̄ arguit Bonauentura. intelligit̄ vel vt nō ens vel vt ens. Hec diuisio est ꝑ immediata et in p̄mo p̄ncipio scz vt ens et nō ens. cū p̄uationes et negationes nequeant intelligi nisi ꝑ habitū oppositū prius intelliget̄ ens q̄ nō ens. Si aūt ita est oportebit ꝙ

ens intelligaꝫ altero modo vel vt ens in potentia vel vt ens in actu. ꝑmixto potentie vel sine potentie admixtione. Si istud secundū veꝝ. habeꝫ ꝓpositū. qz illud est deꝰ. oportet aūt ꝙ ita sit ꝙ potētia non nisi ꝑ actū cognoscīt. et quasi ꝑ analogiam Et ꝯsequenter ex phī regula logicali. Si analogū ꝑ se positum ponīt. ꝑ suo significato principali Ista est prima vera necessaria. Deus est ens ꝯcedenda tam a logico qz a phō metaphīco. imo apud habētes veram ēminoz illoz duoz notitiā. Ens et deꝰ dicenda est per se nota nō minꝰ qz primū ꝓncipiuz ¶ Discipulus Irrefragabilīt mihi videris cōplecti iuncto ꝙ si ens in potentia prius dicaꝫ intelligi. necesse est hoc fieri resolutiue per ens in actu. sed perge ꝯsequēter. ¶ Magister. Precurro. tu sequere. Si deo competit omnis denominatio ꝑfectionis simpliciter. abiecta prorsus imꝑfectione. cū ꝑfectius sit agere libere. ꝯtingenter. extra se. qz necessitate nature. Cōuenit hec libertas deo. qz uis em̄ libertas ꝯtingentie nō sit perfectionis simpliciter respectu finis. est tn̄ ꝑfectionis respectu ordinatoz in finē qn̄ sine talib⁹ medijs finis nedū haberi vel adquiri pōt sed obtineꝫ necessario sicut est de deo cuius perfectio non dependet ab alijs extra se. alioqn̄ nō essz ꝑ se sibi sufficiens. alioqn̄ preterea nō posset esse beatus absqz creaturis ¶ Discipulus. Fecim⁹ ab incho

ata sacramēti eucharistie materia digressum plus mole sententiaꝝ qz verboz grauidum. nō tn̄ inutiliter ad exaltationē stultitie xp̄iane contra sapientiā mundanoz ¶ Magister. Quid si voluerim⁹ traducere metaphīcā ad rem nr̄az ¶ Discipulus. Vide oro quid agas. quia nō habet eucharistie sacramentum emulā acriorem que ꝑ suas acribologias id est demonstrationes potissimas q ꝑ omunes animi ꝯceptiones ꝯpugnare nos satagit. Cōstat ait ꝙ si due ꝙtitates iuxta ponaꝫ et neutra alterā excedat ambe sunt equales. Item si ab equalibus inequalia demas que remanēt sunt inequalia. Totū est maius sua parte. Et ita deꝰ ceteris ꝑ se notis. Ecce vero clamat ista. Ecce corpꝰ humanū solite quātitatis applicaꝫ hostie paruule. nec tn̄ excedit vl excedīt ¶ Magister. Esset vtinam nobis intellectualis iste vigor eleuatꝰ sup fantasiā et imaginationē quē admodū fuit in maria. perspicuum esset statim ꝙ aduersus hoc sacramentū metaphīsice posītōnes nihil ꝯcludūt. Possem⁹ insup ex diuersis eloquijs filiaꝝ metaphīce que sūt Arismetrica Geometria Musica ꝑspectiua. Astrologia gratas accipere ꝑ nobis manuductiones. Qz ad ꝯpendiū satis sit hic explodere q̄ obiecta sūt ꝑ distinctionē. Quid est quantitatē applicare quantitati Aut hoc fit dimensiue. aut dimensuratiue vel circūscriptiue. et ita meta

phisicas oceptiones non negam⁹. aut applicatio fit tm̃modo diffiniti ue et nō localiter. quēadmodū anima rationalis applicat corpori suo tota in toto. et tota i qualibet parte non localiter. Et super hoc nihil ad metaphisicā cui deest intellectualis oculus fide purgat⁹ vt possit diuinū hoc mysteriū intueri. Dem⁹ queso deū plus nosse q̄z metaphisicus naturalis pōt intelligere. Si filia ei⁹ astrologia potuit inuestigare licz vmbraliter et imp̄fecte. virginē beatā gestare in gremio puerū celitus in signo virginis quem aliqui Jēm vocant. sicut testis est Albumasar. Nō abnegem⁹ partū nostre virginis. q̄z talis decz partus deū

Discipulus Omiseris ista p nūc fauorē fidei sonantia et ad defensionem ꝓpriam intende docens quēadmodū quantū corp⁹ alteri possit coaptari modo nō quātitatiuo qm̃ exemplum de anima rationali nullū est vere. caret em̃ quantitate

Magister. Fiat hoc p̄ uersionē panis in corpus x̄pi iam existens. accidentib⁹ panis remanentibus. Ita q̄ iam corpus x̄pi non est hic locatū in hostia p̄ dimensiones p̄prias. sed per illas que panē afficiebant Et quia quelibet pars panis transsubstantiata est in totū corp⁹ x̄pi. ꝓterea totū est in tota hostia et totū in qualibet parte. non plus habens positionē ad locū dimensiuā q̄z anima nostra

Discipulus Etsi presupponat hec responsio tua rem valde mirabilē. non tm̃ ita deo impossibilē q̄n subsit sibi cum voluerit posse. Neq̄z em̃ maius. estimorem esse mutare in aliam per potē/tiam obedientialem creature q̄z rē ex nihilo p̄ducere. Sed quid dicetur ꝑm positionez illorum qui cōtendunt panis substantiam remanere tanq̄z sit facilior ad saluandū hec positio.

Magister. Jmo vero difficilior et hereticalis. tum quia damnata per ecclesiam. tum quia tollit veram existentiam corporis x̄pi in hoc sacramento. Non em̃ remanet via vel ratio saluandi verā presentiam actualem corporis x̄pi nisi quia transsubstantiatus est panis in ip̄m. sed saluat modo dicto. Fallitur itaq̄z p̄bor mathematicorum imaginatio quasi totum corpus sit extensum et extensiue sub dimensionibus hostie. ita q̄ propria quantitas sit ratio sibi essendi in loco. quasi ꝓterea sit respectus ad locum sicut est ad inuicem partib⁹ in toto. neq̄z tamē dimēsiones panis remanentes afficiunt corpus x̄pi vel inherēt sibi. sed per se stant ab omni corpore separate. Unde sicut dicimus nos petrum videre dum videmus sua accidentia vel figurā Ita dicimus nos videre corp⁹ x̄pi dum videmus accidentia panis illius qui in ip̄m transsubstantialiter conuersus est

Discipulus. Causam aperis cur predictus error dū putatur esse facilior destruit totaz fidem huius sacramēti de vera existentia corporis x̄pi sub speciebus panis que non solum figurant sed

¶ Sup magnificat

continent. Alioquin si non continerent non plus esset hostia adoranda q̄ petra deserti que xp̄m figurabat. Petra autem erat xp̄us ait apostolus. Sic de figuris oīmbus alīs. Sic de imaginibus et picturis et litteris curreret argumentū. Deniq̄ nec fides haberet merituz nec veritatem xp̄i verbum. nec efficaciam eius sacramentuz ¶ Magister. Dode q̄ fieret iniuria predicatozib⁹ primitiue ecclesie doctis ab ore ip̄rio beate virginis. Sicut et paulus asserit se hanc veritatem a domino accepisse Possem adducere mira super hac transsubstātiati/one mōstrata per alia Insuper manuducere legis vtriusq̄ mira exemplo ambrosij promptum essz. Sed si sensus deficat ad firmandum cor sincerum sola fides sufficit ¶ Discipulus. Sufficit mihi plane quāuis claritas intellectualis rationis adita sit deo laus et glozia. Claret ex fine q̄ institutum est hoc sacramentuz quatinus ostenderet deus immensitatem sue potentie. Incomprehensibilitatem sue sapientie Inenarrabilitatez sue beniuolentie. Et hec triplex ratio est potissima q̄m in perfectione finalis cause solidatur. Propterea transfer te nunc ad declarandum copiosissimā vtilitatem huius sacramenti et postmodum regredi posterius ad ceteras questiōes si fuerint insinuati fruct⁹ o benedictissima vgo benedicti fructus ventris tui. vnde crebro ceci/nisti magnificans cum exultatione spiritus ad supmentales excessus rapta. Esurientes impleuit bonis. et diuites dimisit inanes. ¶ Magister. Esuries in p̄mis necessaria nobis est. si tantis quernus impleri bonis ¶ Discipulus. Sic putandū sed quid impedit aut quid inducit hanc esuriem aperire paucis non postponas ¶ Magister Scis quid obstabat filīs israel ne manna saperet eis sed verteretur in nauseaz ¶ Discipulus. Murmur improbuz et ingratuz quia desiderabant carnes allia pozros et pepones egypti ¶ Magister Caueamus similes fieri. Sustatis quippe tam vilibus egyptiace tenebzositatis escis desipit omnis cibus spiritualis. Esuries itaq̄ causatur ex euacuatione stomachi. a noxīs humozib⁹. hanc vero paupertas spiritus facit. Exemplum habetur xp̄i crucifixi. non vult bibere vinū secularis delectationis. q̄ mirratū. q̄ fellcū. q̄ aceto sū ē spū Dicit cū p̄s. Renuit cō solari aīa mea. Memoz fui dei et delectat⁹ sū. Rursus ip̄e timoz domini reuerētialis obediēs et hūilis operat esurie sanctā. q̄ sanctā a seculo inanitatē. Mititas p̄terea cū pietate tollit vir⁹ amarissimū rancozis et inuidie. Scientia vero cū luctu purgat et abluit vasculū cozdis a sinthomatib⁹ et fetozib⁹ p̄teritoz criminū. Conferē pinde fortitudo sanitatis in spū vñ osurgit esuries et sitis iustitie. Et vbi iustitia si in hoc defuerit sacro? Deniq̄ p⁹ dixerat xp̄heta de male habentibus

Omnem escam abhominata est anima eorum. Addit. Clamauerunt ad dominũ. Sequitur Misit verbũ suũ et sanauit eos de interitionib⁹ eorum Et qũo sanauit? nisi quia fastidio pereuntez recreauit appetitũ. Ideo sanauit. quia non in solo pane viuit homo sed in omni verbo quod procedit de ore dei. At vbi mittit istud verbum presentialius alibi q̃z apud hoc sacramentum? Desit igitur iners desidia que sibi noxios ex indigestõne humores attulerat cũ per exerciciũ calor non acuitur in spiritu sed languescit. Assit tandez masticatio per integros et fortes meditationis sancte dentes. quo fiet vt cibus ita ruminatus plus sapiat plus appetat. ac ꝑinde plus nutriat. Suffecerit hic pro presenti dragmate psalterij marie sup hac cordula Esurientes impleuit bonis per notulas centum. Porro supersunt longe plura que certis ex causis censeo conuenientius per soliloquium q̃z per alloquium nostrum meditanda esse vel quantum nostra psaltes impetrauerit ꝯtẽplanda. Tu interim frater tecum habita. postmodum fiet dum reditus erit nobis ad commune colloquiũ doctrinalis apertio super omnibus in soliloquio personatis. Discipulus. Longanimis expectabo:

Explicit primus tractat⁹

De eucharistia

Sequit alter soliloqu⁹ multa varietate distinctus. Et sunt in eo particule quasi notule cantabiles cẽtene vel vltra ꝓ loco ꝑegrinatõis mee

Magnificat anima mea dominum. dum clauso ortuli nostri florẽtis hostiolo vacamus a seculo. dum nullus obstrepit alienus. Loquar nunc ad cor tuum. dicam. Magnifica precor anima mea dominuz. Magnifica quoniã magnifice fecit. Esurientes em̃ impleuit bonis. Dedit nobis panem de celo verum sub vmbraculo sacrosancti eucharistie sacramẽti. Dedit et nobis abunde omnia ad fruendum in hoc benedicto fructu ventris tui. O benedictissima feminaruz. Fas tibi est o anima mea fas gloriari et ex toto dicere. Sub vmbra illius quem desiderabam sedi et fructus eius dulcis gutturi meo. Sede igitur solitaria sede et sile et leua te super te sede per quietem non per torporem. deus implebit desiderium tuum in bonis. desiderabas dilectũ ex dilecto. dilectũ per amorẽ amorosissimũ Ecce sub vmbra isti⁹ sedes sub sacris eucha/

ristie simbolis.os aperi per auidi/
tatē deuotionis et attrahe spiritū
caritatis. Dilata os tuum per de/
siderij feruorem. Ipe sm ꝓmissum
suum complebit illud. Et quibus
implebit? Plane fructu eius qui dul
cis erit gutturi tuo. Sit o aia mea
guttur tuū sicut dilecti tui suauissi/
mū. Noli cadere in maledictionem
talium quales ꝓpheta detestat Se/
pulcrū patens est guttur eoꝝ. Ca/
ue fetores horridos exhalare cri/
minaliū sepulcroꝝ. Noli scatere te/
tris detractionū. aut quarumlibet
spurciciaꝝ cadauerosis feditatib⁹
et vermibus. Sit purum sanctum
nitidius oleo letitie guttur tuū Sit
vinū optimū dignum dilecto ad bi
bendum et labijs illius et dentib⁹
ad ruminandum. Experieris certe
vicissitudinem dilecti. quia dulcis
est gutturi tuo fructus eius. Fru/
ctus iste si nescis o anima mea. fru/
ctus est trium seminū. Tricesimus
incipientibus. Sexagesimus profi
cientibus. Centesimus perfectis.
Seminatus fuit in terra non excul
ta vel operta. sed fuso tm̄modo im
bre celitus cum voto spiritussancti
viuifico qꝫ calore. decoctus fuit me
ridiano sole passionis. Datur tibi
nunc velatus nebula. Dixit sapiēs
ꝙ in festinatione nebule est omniū
medicina. Suscipe latentem. sede
vacans tibi et sibi soli. Senties af/
firmo quid sapiat verbuz illud Et
fructus illius dulcis gutturi meo.
Gustabis itaqꝫ o anima mea qm̄
suauis est dominus gustabis bonū
verbum eius ⁊ virtutes futuri secu
li. credes sapientie de se illa preco/
nisanti. Spiritus meus super mel
dulcis et hereditas mea super mel
et fauum. Curres post exhortatio/
nes. Transite ad me omnes qui cō
cupiscitis me et a generationibus
meis adimplemini. Surge propēa
o anima mea. Curre. ecce trahit te
dilectus tuus post se. Trahentem
sequere. secura sede sub vmbra sa/
crorum eucharistie velaminū. Expe
rieris sane. gratulabunda qꝫ can/
tabis. Et fructus eius dulcis gut/
turi meo. Gustato fructu dulcis a/
mici tui. Quid supest o anima mea
quid dicis. quid speras. quid ge/
mis? Accipio furtiue venas susurrij
tui clamans introrsus cum silentio
Sitio Introducat me rex in cellā
vinariam. post cellaria fructus sui
En ipe est vitis vera. cuius vinum
generat virgines. nec solum gene/
rat sed impregnat. Det ipe vinum
illd̄. det bibē sobriā ebrietatē spūs.
Introducat me in cellam vinariaz
Quid tibi vis o anima mea? Du/
dum dixisti post petitum osculum
oris sui. Meliora sunt vbera tua vi/
no. Et iterum. Memores vberum
tuorum super vinum. Cur nunc vi/
num petis? Sed pro te mihi respō/
deo. quoniam ipe tibi est lac et vi/
num siquidem. et vbera eius sunt
botri vinee. Loquitur quoqꝫ. bi/
bi vinum cum lacte meo. Vo/
cat insuper Comedite amici et

bibite et inebriamini carissimi. do/
te facis O anima mea. inuitata
non abnegas. non dissimulas. non
causaris. Dulcis fuit fructus eius
gutturi tuo. queris sitiens et voca
ta bibere vinum diuine suauitatis
post vbera consolantis humanita/
tis. petis impleri quod sequitur In
troduxit me rex in cellam vinariam
Quid agis anima mea. quenā hila
ritas vultus. quis tremulus et ho/
norus oculoꝝ nitor. quisnā omnis
gestus. omnis alacritas letitia simꝫ
et voluptas? Quid siles. quid qua/
si spasmata stupes? Vere ognosco
quia introduxit te rex in cellam vi
nariam. ordinauit in te caritatem.
imo caritate vulnerauit te Imo ca
ritatem si dici potest. sicut sine mo/
do. sic sine ordie dedit. Hinc modꝰ
dilectionis tue non habz modum.
hinc tota liquescēs. tota collabēs.
tota te non sustinens suspirabūda
susurras. Fulcite me floribus. stipa
te me malis. quia amore langueo.
quia vulnerata caritate. ego sum.
Meditor ego mecum dummodo te
talem inspicio. O tristis nup anxia
et paup anima mea quāta et qua/
lis sit. hec dextre dei sponsi tui mu/
tatio mirans et ego tecum recog/
nosco. Itaqꝫ libet exclamare. O qꝫ
bonus et suauis est domine Jhesu
xpe spiritus tuus. qꝫ viuus et effi/
cax sermo oris tui qui in cenaculo
grandi strato ecclesie tue syon pa/
nem et vinum corporalis edulij cō
uertit in fructum dulcem animaruꝫ
corporis et sanguinis tui. Siquidē
sermo ille. verba ista que locutus
es. spiritus et vita sūt. Vere spiritꝰ
et vita. vnde in te talis effectus est
exortꝰ. in te sicut anima mea. Quid
reliquū est o anima mea. fulcita es
floribus sanctorum desideriorꝝ. sti/
pata malis ordinatarum affectio/
num sub expectatione futurorum
premiorum. Video qꝫ bene tibi sit
non deseruit te collabentem dilectꝰ
tuus. Indicat hoc tuum velut au/
re tenuis suspiriū. Leua eius sub ca
pite meo. et dextera illius amplexa
bitur me. Ecce iam fructum edere
non queris suauez gutturi tuo. nō
cellam vinariam introire. non fulci
ri floribus. nō stipari malis. sed to/
ta in totum lapsa et collapsa. tota
complexu suauissimo. serenissimo et
casto in eius sinu consopita quie/
scis. O qꝫ beatus et efficax et felix
est cibus iste fructuosus Vinum ē
viuacissimū corporis et sanguinis
tui xpe Jhesu. Vnde talis compa
ratur effectus. talis refectio. talis
dormitio quies talis in pace in id
ipm. Attuero qꝫ breuis hora dic ob
secro te benigne Jhesu. Sic enim
innuere videtur anima mea. Dic p
amores tuos quod sequitur. Adiu
ro vos filie iherusalem per capre/
as ceruos qꝫ camporum ne suscite
tis neqꝫ euigilare faciatis dilectaꝫ
donec ipa velit. O qꝫ bene sibimet
et mihi excidit. siue excedim⁹ deo.
verbum o Paule summa suaui/
tate refertum siue sobrij sumus

vobis verbuz heu erumna miserie repletum. quia repletur homo multis miserijs dum redit ad se. dū redditur ipe ad terram miserie et tenebrazum. ab illa qua interim quiescebat in regione viuoꝝ. Sic est o aima mea suscitauit te vita immoꝛtalis. reſoꝛbuit te ad se pondus coꝛporis. Coꝛpus itaqꝫ quod coꝛrumpitur aggrauat animaz. Languida proꝛsus et vulnerata charitate vigilas. Tu suspensa respectas vndiqꝫ si forte redeat ad te dilectꝰ tuus Cuiꝰ adhuc caloꝛe tepet lectulꝰ noster floꝛidꝰ. Dirigis aures ad oēm sonitū vel flatum seu sibilum aure tenuis. Si forte audiatur in silētio voꝛ optata dilecti tui. falloꝛ autez in somnis vigilo si nō ita res se habeat. Non eñ poterat zelotes amicus. minus amare qꝫ amica nō impar esse ad amoꝛis vicissitudinem. Nam audio clamantem. vulneraſti coꝛ meum soꝛoꝛ mea Quid igitur? Considerans ego amoꝛem sponsi in celeri reditu. laudo pariter vigilantiam solicitudinis tue o anima. Erat adhuc delonge saliēs in mōtibus. transiliens colles alacer et hilaris canticans pre amoꝛe. Sensisti continuo distantis adhuc vocem et exultationē. Exiliſti ilico tremefacta et dixisti. Voꝛ dilecti mei est. suppleudum quā audio Voꝛ sonoꝛa. cuius auditu reſurgunt moꝛtui. nā qui audierint viuent. Et nōne te moꝛtuā indicas o anima aut certe moꝛtue simile dum amicus abesse putatur? Non auertas inqt propheta faciem tuam a me. Dat rationem precis. quia similis ero descendentibus in lacum. Voꝛ autem domini dum super aquas et aquas multas. fantasticarum fluctuantium qꝫ curarum senuerit. fit cōfestim ipo iubente tranquillitas facit inhabitare diluuiū tale fluctuagum. illic sedens. illic virtutez populo suo spiritali dans et benedicens in pace. Sed et intercidit flāmam ignis illecebroſe temptationis vitulosqꝫ petulantis superbie licet libani id est cādidati videant sub coloꝛe boni concidit obruit et conterit. Hec est voꝛ dilecti Verū quod agimus quoꝛsū anima quoꝛsum abꝛipimur? Referam ego tecum secrete inter nos alloquia tractare de fructu vite. de pane qui de celo descendit. et dat vitam mundo. voꝛ exhoꝛtationis mee hoc deberat initium. Magnifica nunc anima mea dominū. subiunxeram quasi pro causa vel theoꝛcumate dicendoꝛuz. quia esurientes impleuit bonis. Sed ignoscendum est. danda venia sobꝛie ebꝛietati. quam cella vinaria propinauit imo vere iam venia. nil opus est quia dignissimo nostro probationem intimioꝛem operatur. ostendens in hoc nostro sacramēto Esurientes impleuit bonis. Et sic implentur vt plenitudinem non capiant. deliliant quasi ruptis lagunculis virium omnium. titubant quasi quis crapu-

latus a vino nihil pondere plenitu
dinis spūs. tandē resident et quie/
scunt in id ipm. Pond⁹ meū. amor
meus. Dic si potes quantis bonis
impleta est cuius oportuit caput a
leua dilecti suscipi et leua i sic ē ef
fectus principalis vnus inter cete/
ros. cibi et potus salutiferi sacra/
menti videt ne tibi parū deficere a
se. rapi super se. posse ex sentētia di
cere. Defecit i salutare tuū aia mea
Et rursū. Defecit caro mea et cor
meū. Sed ne mala putaret hec de/
fectio subiunctū est. Deus cordis
mei et pars mea deus in eternum.
Nonne pars optima quam elegit
maria. pars de qua gloriās ps. di
cebat Dominus pars hereditatis
mee et calicis mei? Sustollā te sup
altitudinez terre ait dñs et cibabo
te hereditate patris tui iacob Pro
pterea idez ps. subintulit. Etem̄ he
reditas mea p̄clara est mihi. Dic̄
i alio loco. Parasti in ꝯspectu meo
mensaz. Postq̄z premiserat. dñs re
git me et nihil mihi deerit. Tandē
subiunxit. Et calix meus inebrians
q̄z preclar⁹ est. Noli deinceps mira
ri ebriam que in cella vinaria bibit
hunc calicem. Verꝝtn̄ quia reperit
alius calix inebrians calix aureus
babilonis putares nil interesse inter
ebrietatē ⁊ ebrietatem. Audi quid
anima quam introduxit rex pacifi/
cus in cellam vinariam. addidit ꝓ
munere. Ordinauit in me caritatez
Babilon interpretat confusio. con
trarium vero confusioni quid am/
plius est q̄z ordo et ordo caritatis
Caritas enim quasi cara vnitas.
Unde colligis ꝙ ordo caritatis ē
ordo vnitatis Hic assum⁹ o anima
bonum est nos hic esse. faciam⁹ hic
tria tabernacula siue cenacula que
fabricauit ordo caritatis ad esum
⁊ potum spiritualis refectionis sub
vmbraculo spiritus obumbrantis
tibi vnum intellectui vnum. menti
vnum. vel tibi vnum. proximo vnū
xp̄o vnuz. Quid respondes anima
mihi. Nescit forte spiritus meus ex
emplo Petri quid dicat. Bibit et
ip̄e de cella vinaria. experitur in se
ordinatam caritatem. Est nimiruz
ordo parium disparium q̄z rerum
sua loca vnicuiq̄z tribuens disposi/
tio. Erit igitur ordo caritatis idez
qd̄ ordinat⁹ amor. Ordinatur au/
tem amor ad deum. ad ꝓximū. ad
se ipm. xp̄s est deus et proximus si
mul Moyses similiter inter deum ⁊
proximū mediator erat. Helyas
deniq̄z bonū zelabat vtriusq̄z. De
cet o anima mea attentionis trine
libenter accipere te que dicuntur
et que dicenda parantur. Multa su
per hoc triplici tabernaculo vel ce
naculo seu triclinio scis vbi tra/
ctauimus super cantico Marie po/
nentes spiritum nostrum velut ar/
chitriclinum te velut in inferiori ce/
naculo. cor vel intellectum in secun
do. mentez in tertio. Procedamus
nunc hic et altera via tribuantur
singulis vniuersa. Sit vnum cor.
et vna anima. et vna mens. et

et vnus simul cū intellectu et volū/
tate et ratione et affectu spūs. Oia
siquidem vnū facit ordo caritatis.
ordo care vnitatis. Cu anima sis
eadem. qz cor. mens. spiritus. intel/
lectus. ratio. volūtas. sinderisis. af/
fectus cum ceteris. Nec hoc extra/
neum cū legamus ꝙ multitudinis
credētiū erat cor vnū et aima vna
quāto magis vnius hominis in se
ipo qui habet nihilominus intra se
regnū dei. regnū omniū seculoruz?
Distribuat ordo singulis in plura/
litate et vniuersis in vnitate. fruct⁹
ligni vite. fructus duodecim spūs.
quoꝝ precipuus est caritas. supre
mus quidem. ideo dulcissim⁹ quia
altissim⁹. Distribuat in primis sub
ternario fructus suos. Assignet ꝑ
relationem ad deū sacrificij oblati
onem vel hostiaz. Assignet ad ꝓxi
mū istā ꝯmunionē et amiciciā. Assi
gnet ad se ipm totū hominē. viati/
ci refectionē et exitus ad patriam.
Bene hic datus est ordo caritatis
circa benedictū sacramentū ⁊ quo
ad initium. et quo ad medium. et
quo ad finem seu terminū. que tñ
tria redeunt ad se ipaz velut in my
sticum circulū vt sit ꝯsummatio in
vnū. Oblatio siquidem iniciata est
in cruce. facta deo sacrificiū viati/
cum. perducit hominē ad terminū.
ꝯmunio tenet interim ꝓximos hic
in vnū. O si habeamus amicū ad
quē vadam⁹ media nocte presentis
miserie et dicamus ei. Amice cōmo
da id est cōmode da mihi tres pa/
nes. O vtinā instantia victus. det
quotquot habemus necessarios et
esurientes impleamur bonis. studi
ositas nescio an curiositas ordina
re meditat̄ cuilibet hoꝝ triū fruct⁹
duodecim sub mysticis assignatio
nibus in scriptura. Primo de nume
ro duodecim panū ꝓpositionis in
antiqua lege. Secundo de numēo
duodecim panū in euangelio scz
septem et q̄nqz duplici refectione.
Tertio de fontibus Helym quasi
totidez refectionib⁹. quia nihil ꝓhi
bet omne quod reficit panem dici
Dicit̄ nanqz a pan quod est totū
Doceat nos hec petitio cū sua glo
sa. panem nostꝝ quotidianū et su/
persubstantialē ponit lucas. da no
bis hodie. Quid mirandū si fōtes
nominauerimus panes cum de la/
chrymis testatur p̄s. Fuerunt mihi
lachryme panes die ac nocte. Et
alibi de cinere. Cinerem tanq̄z pa/
nem manducabam. Bene suggeris
et suades o anima mea suffecerit
ista tetigisse pro ordine caritatis
pro qz iuuamento memorie in stu/
dio meditationis. Causam aperis
perspicuam. Nescit amor ordinem
talez insequi. nescit coartari. Ordo
suus est hic ordinē nō seruare Per
git quocūqz rapit. ducit aut impel
lit aut agit spūs. qui vbi vult ⁊ qñ
vult spirat. nā et rote sanctaꝝ scri/
pturaꝝ mouebant̄ ꝑm impetū spi/
ritus. Spūs em̄ vite erat in rotis.
et cum eleuatis animalibus. eleua/
bantur ꝑ cōtemplationē cū stātib⁹

stabant per distinctionē. et cum ambulantibus ambulabant ꝑ opationez. Sequamur quo rapiat feruor spiritus. Oremus vt olim quasi respōsuri deo. Prebe fili mi cor tuum mihi vt ita ꝓ mensura metri. prebe cor tuū mihi fili. respondeam⁹. Accipe pater quo vis. fer rape. duc. age. defluat a se et ferueat ad te. Estuet ebria mens in suū ꝯuersa furorez. Scis anima quid sequit̄ sub triplici silitudie solis nota tibi ⁊ m̄ Arx. pax. fax. dux. lux. frux. rex q̄q̄z lex. lanx. Concernunt he dictiones triplicate tria diuinis appropriata ꝑsonis. Solicitudinem interim nocturne vigilie teneam⁹ soror aīma dū ꝑuenēit german⁹ noster ꝯquesitur⁹ more suo ꝑ dialogum seu dragmata variādus erit sermo. Poterit nihilomin⁹ nostri postmodum particeps esse secreti. Esuriētes impleuit bonis. Volēs reficere benignus Jhs bonis nō qualibuscūq̄z sed eternis. cibo qui non perit. pane qui dat vitam mundo. calice noui et eterni testamenti predicabat dicens. Caro mea vere est cibus. et sanguis meus vere est potus. Litigabāt ergo iudei. Compescuit eos Nolite inquit murmurare. Nemo venit ad me nisi pater meus q̄ misit me traxerit eum. Mira sententia tua xp̄e si iungat̄ cū altera simil tertua. Nemo venit ad patrē nisi ꝑ me Dic nobis per benignitatē veritatis tue qualis iste sit circulus. qualis giratio. qualis circuitus Nemo venit ad me nisi a patre tract⁹. Nemo venit ad patrē nisi ꝑ te Atuēo sic est. Nemo venit ad filium nisi repletus bonis spūssancti. Null⁹ dat spiritūsanctū filio in diuinis nisi pater. Nō potest igit̄ venire ad filiū: nisi cū spūsancto quē dat ei pater. Hinc est oratio xp̄i ad patrem. vt dilectio inquit qua dilexisti me sit in eis et ego in eis. Mira circūincessio Rursus ip̄e filius nō redit ad p̄rez nisi ꝑ spiritūsanctū quem spirando reddit patri felici et inenarrabili id est. nō narrante circulo dat spiritussanctus mentē quaz inhabitat nūc filio a patre. nunc patri a filio. Petebat hūc circulū q̄ philosophans dicebat. Da fontem lustrare boni. Sic intelligit̄ illd̄ de sc̄is aiab⁹ q̄s lege benigna ad te ꝯuersas reduci facias igne reuerti .i. ignea caritate spiritussancti. Consone ad illud Ecclesiastes. Girat per meridiez ⁊ pergit in circuitu lustrās vniuersa spiritus celestiū terrestriū ꝫ et infernoꝝ quia flectitur ad aquilonem. motu vel obliquo vel recto. Ambulant impij in circuitu. sed circa se recurui sunt. Referunt om̄ia ad se. nihil diligunt. nihil agunt. nihil timēt nihil fugiunt vel odiunt nisi ꝓpter se. qꝛ se suū finē statuerūt Sunt genus sathan qui circuiuit terram et perambulauit eam qui circuit querens quez deuoret Perambulabat ⁊ Jesus hierico circuibat ciuitates et castella. Audis ex suis vnū perambulantem in innocentia cordis

sui in medio domus sue. nā et dñs in circuitu ꝑpli sui. Circuit igit iust⁹ et ꝑambulat sed circa deū. circa cē trū illi⁹ intellectualis spere cui⁹ cen trū est vbiqz. circuferētia nusqz nisi in se Deserit se iust⁹ nihil refert ad se. sed ad deū. nihil amat. nihil agit nihil desiderat nisi ꝓpter deuz. imo nec se vult esse vel viuere vel bene esse nisi ad deum et ꝓpter deū. Intelligis anima circuitū et circuitus attendas effectum Pauperes in se diuites in deū replētur bonis. qm̄ veritas est in circuitu suo lumen et requies. Diuites non in deum sed in se dimittunt inanes. qm̄ vniuersa vanitas omnis hō viuens. Dormierunt somnū suū et nihil inuenerunt omnes viri diuitiaꝝ in manibus suis. Stulte. hac nocte morieris. animā tuā repetent a te. et que congregasti cuius erunt? Querebam aliquando pauper et esuriens. Indica mihi quem diligit anima mea vbi pascas. vbi cubes in meridie. volebam pasci cum pascente. quiescere cum cubante. nolebaz vagari id est vane agi in circuitu impiorū. nolebā egredi a conspectu dñi. horrebat animus pascere hedos fetidos sensuū meoꝝ circa tabernacula pastoꝝ ab vnitate diuisorū. Inuitabat me qui dicebat. venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis qualis heu sum. Pollicebat repletionē in bono. Et ego inquit reficiam vos. O plena refectio. Suppadebat de quiete. et inuenietis requiem animabus vestris. Venerat aliquando timor et tremor sup me et contexerunt me tenebre. Ne quesierit aliquis vnde? quoniaz vidi iniquitatem et contradictionem in ciuitate babilonis. et dixi. Quis dabit mihi pennas sicut columbe? Ihe sunt suaue iugum xpi et onus leue qui totus columbinus est. totus mitis et humilis corde. Expectabam eum qui saluum me fecit a pusillanimitate spiritus q tempestate exorans. Velociter exaudi me domine. defecit spiritus meus. Defecit pre inopia cibi q potus in regione longinqua dissimilitudinis horroris et egestatis. Sic volebam. sic expectabam. sic orabam. Tu vero homo vnanimis. vetus homo quia fact⁹ eras vt esses vnanimis. dux meus et notus per preuiam sensibilium cognitionem. qui simul mecū dulces capiebas cibos sacramentalis deuotionis comunicatōis. in domo domini domo orationis ambulauim⁹ cum consensu. Et heu quale nunc et hic dissidiuz? Veniat mors sup illos vnde scandalum tale venit. Descendant in infernum viuentes et funditus pereant quo ad demones. aut si sunt homines vt corrigantur ne in infernum descendant morientes. Petierunt eurydicem meam mentē meā apud inferos. collocauerunt me in obscuris sicut mortuos seculi. Querebam elongare seculum et manere in solitudine sed ingenti mole fā

tasmatum depressus corruiq; durit/ ter allisus sum. Demersit me tempe stas aque fluctuantiū desideriorū. absorpsit me pfūdū curarū. superest vt vrgeat super me puteus os suuz vtriusq; mortis. Sed o tu benignis sime deus emitte manū tuam de al to. eripe me de aquis multis. de la cu miserie et de luto fecis. Da de/ xterā misero. et tecum me tolle per vndas. Jube me domine venire ad te super aquas fantasmatū. fac so lidū litus eternitatis attingere. Re putabam cū spiritu meo. Jn mihi talis oppressio. tanta depressio qui mentis alacri volatu. irruentia vn dicq; fantasmata transuolare non prevaleo! Ecce quotidie pauper et esuriens. ad mensam eius sacramē talem accedere satago. obedire vo lo preceptis salutaribus diuina in stitutione formatis. et dico. Panē nostruz quotidianū da nobis ho die. Dat. Accipio. Nō sentio me re pleri bonis. dimittor inanis fame liti. macie q; consumor et laboro. Jbi ergo vox tua xpe si vocatus si laborans oneratus. si veniēs ad mensaz tuam non inuenio refectio nem vtinaz non defectionem. Ter/ ret me heu nimis tua per os pphe ticū imprecatio. Dederunt in escaz meam fel. vtiq; fel amaricationis viciorum. et in siti mea potauerūt me aceto. quod et acerbum est et frigidum est per indevotionem. nec non obstupescere dentes cogit me ditationū p abominationē de qua pba. Omnē escam abominata est anima eorū. Ue. ve. ve. quid sequi tur. fiat mensa eorū coram ipis in laqueū vsq; ad maledictiones. xij. quaruz neutra tolerabilis est a re proba creatura. Consultius est niti per penitentiā effugere q; curiosi⁹ discutere vel effari velle. Da beata virgo pphetissa mea. da nunc ape rire misterium verbi tui. Esurientes impleuit bonis q diuites dimisit in anes. Mensa iudeorū erat mensa le galiuz. omniū sacrificiorum suorū. oblationū. victimarū. hostiarū pmi ciarū. decimarū. holocaustorū vñ implebant sacerdotes. Jnuebant cū ceteris quos per talia sācrifica ri dicebant. Venit summ⁹ pontifex et sacerdos in eternū Jēs xps sm ordinē melchisedech. panē et vinū obtulit. Fecit cessare sacrificia cū ce rimoniis oībus nō soluendo sed implendo legem. Non inquit veni solue legem sed adimplere. Trāsijt vmbra figurarū. lux veritatis emi cuit. verificauit xpus quod pdixit Auferetur a vobis regnum dei et dabitur genti facienti fructus eius Relinquetur vobis domus vestra deserta. hoc imprecabat seu predi cebat allegatus pheta. Fiat habi tatio eorū deserta. Consonat oīs cetus pphetarum super ablatione iugis sacrificij. super cessatiōe lega lium per mortem xpi. Hoc idem te statur effectus. Hoc devit xps intel ligi pendēs in cruce. dixerat. Sitio vt implerent scripture. Dederunt

in escam meam fel et in siti mea potauerunt me aceto. Vide mirabilē correspondentiā ad ꝓphetiā inductā Continuo xps dicit. Consummatū est. quare? quia oīa que de eo scripta erant finem habebant. Veritas veri sacrificij. vmbratile ꝙsummauit. Hoc in spiritu preuiderat qui dicebat. omnis ꝙsummationis vidi finē. finis itaq; legis xps ꝑm apl'm. Vidit ille mandatū dilectionis latū nimis latū ad deum ad ꝓximū. ad amicos et inimicos et ita latū vt ab eo et in eo pendēt oīs lex et ꝓphete. quia finis oīs legis dilectio. Tunc ablatum est a iudeis regnum dei. Voluerunt cōstituere iustitiam legis. i. in ea continue stare. abiicientes gratiaz dei nō pstiterunt. ipm velamen oculorum. et importabile legis iugum tenere super se. Itaq; regnū dei dicēte Dionysio est oīs finis ⁊ oīs ordinis et legis et ornat⁹ distributio. Reiecerunt a se quatuor ista iu dei. reiiciendo xpm. in quo. p quē. et ex quo. et a quo est omnis finis. ordo. lex et ornatus. Ornatū intelli ge quālibet in re qualibet inclinationem. quā indidit sapientia disponens omnia suauiter in finem suuz ꝑm legem a' deo et ordinē inter se mutuo ꝙstitutos. Nunqd non o benedicta in mulieribus notatā olim circa te desertionē hanc inuenimus Remanserat puer Jhūs in ihrlm q̄situs per triduū magni misterij Inuentus est in templo sedens in medio doctoꝝ. de lege disputans et respondens. Et de quib⁹ arbitrandum est questionib⁹ nisi de tpe aduentus messie. et scripturaꝝ impletione? voluit ipe benign⁹ filius tu⁹ O virgo benigna virgo bene ignita Voluit benigne facere bona voluntate sua tibi. deseruit litteralem syon cum sua ihrlm. Descendit cuz Joseph et tecum in nazareth floridam nō vetustam. et erat subditus vobis. in quibus mystica iaz syon et ihrlm residebant. Mansit annoꝝ spacio. xviij. quousq; baptisma sūpsit anno xxx. quousq; ꝙsummaret opus ad edificationē celestis ihrlz quousq; acceptaret deus sacrificiū iustitie. sacrificium spūs cōtribulati xpi oblationes. Demū in hoc vnico sacrificio holocaustū et vitulos typico super altare crucis imposuit Introiuit semel in sancta sanctorum eterna redemptione inuenta. facta est hostia peccati. Damnauit de peccato peccatū. liberauit ecclesiam suam ab intolerabili iugo tot sacrificioꝝ que neq; perfecta neq; plena neq; placita per se erant. sed nec placita reputabat ea dominus ex bonitate offerentiū. ꝓpter malitiam studiorum suoꝝ. Lege Jsaiā. psalmos discute. nihil apertius inuenies q̄ reprobationez et abominationē. cum ꝓhibitione sacrificiorum. si ad litterā prout accipiebāt tunc iudei referātur. Quoniā si voluisses ait dauid. sacrificium dedissem vtiq; holocaustis non delecta

beris. Et alibi. voce dñi. Non accipiã de domo tua vitulos neq; de gregibus tuis hircos cũ ceteris sine numero cadẽtib⁹ in hãc sentẽtiã Sacrificiũ nihilomin⁹ expetit dñs sed quale figurabant sacrificia illa non littera sed spiritu. Significauit hec sacerdos noster vnicus dũ predicaret oblationẽ puram pfectam et placitam corporis et sanguinis sui. Verba que ego loquor inquit vobis spiritus et vita sunt. Et pus ad samaritanã. Deus spiritꝰ est. et deuz oportet adorare in spiritu et veritate. Cũ igit̃ o anima mea sis spiritus in carne. quid ꝺuenientius q; vt sacrificiũ tuũ esset spiritus in carne. vel caro in spiritu. p cõmunicationẽ carnis et sanguinis. Neq; eñ absq; sacrificio manere debueras in ptestationẽ supremi dominꝫ quod habet deus super omnia. p omnia et in omnib⁹. Sic eñ describitur sacrificiũ. q; est oblatio facta deo in recognitionẽ supremi dominꝫ sui Sit hec oblatio solũ interior in spiritu. sit exterior in affectu vel effectu. Sacrificiũ sicut et verbum abbreuiatũ fecit deus super terraz hostiam vnã. vnicã. mundã. plenã bonis plenã effectib⁹ omnib⁹ illis pro quib⁹ hostia Ifalis solebat offerri. Si deletionẽ peccatorũ petis Ecce agnus dei. ecce qui tollit peccata mundi Si gratiarũ actionem gratias agit xp̃us patri. Si malorum euitationem. sanat ipe nos et liberat. Quia vere languores nostros ipe tulit. Si bonorũ osecutionez celerez. interrogatus latro docebit. qui tempore huius sacrificij vespertini audiri meruit cum iuramẽto. Amen dico tibi. hodie mecũ eris in paradiso. Nec dicis o aia Sunt ista. iam apud xp̃ianos oẽs ita digesta ita cognita vt fastidiuz fit apud plurimos vel repetere vel audire. Vis aliquid offerak nouũ aliquid insolitum? Subit illud rabidarũ deliciarũ ait Seneca Quo usq; eadem? Tales inuenit paulus athenienses qui ad nihil aliud vacabant q; audire vel discere aliq̃d noui. Similes sunt prurientes aures diuitum qui dimittunt inanes. qz quos nõ replet bonis spiritualibus veritas. vanitas inq̃etat. Sed ecce o anima nouus rex. noua lex. nouus grex. nouũ sacrificiũ. nouũ testamentũ. nõ vitulorꝫ sed xp̃i sanguine ofirmatum. testamentũ hereditatis eterne. pterea dicit qui sedet in throno. Ecce noua facio oia Vis vno verbo ognoscere. q̃d est nouũ et solũ tale? Eternũ. Vetera sũt omnia et ad interitũ tendũt que separant ab eterno. Breuis distinctio veteris et noui sic et tpalis et eterni. Noua plane oia sed in nouatis. noua si lex p spiritũ vuificata seruet. Que lex? Audi nouis supuenientib⁹ vetera pficietis. Et quid vetusti⁹ veteri hoie nro fm carnẽ? Quid si sibi nihil sapit nouũ? Febri citans et excecat⁹ est malis humoribus⁹. qz pessimis moꝛib⁹ replet⁹ est

Tolle vetera.noua erunt spiritua/liter omia.coz.opus.et lingua.Da bo tibi latissimā nouitatū materiā Tōsidera tot varietates sacrificio rum.oblationū.holocaustoz. vete ris legis psertiz in leuitico Tolle nebulas figuraz ab eis.Dufer ab oculis tuis velū qđ scissum est tpe passionis.Conser ad interiozis le/gis spiritū.oziet ptinus tibi sol iu/stitie xps Et qui in sacrificio cozpo ris q sanguinis sui noua fecit omia paschalez agnū manna deserti pa nem celi.thauros vitulos immola tiōis.hircū emissariū.passeres.tur tures et columbas. vinū et libami na.sal in omni sacrificio. caudā cū capite. neqz mel neqz fermentum. Deniqz quotidianū bis sacrificiuz cū matutino vespertinū. Omia hec cū similib⁹ erunt tibi nouitatis ma teria.immolabis hedū xpm.p sili tudine carnis peccati.sine peccato Comedes agnū nō crudū p infide litatē tuā.nō coctū aqua p curiosā pbiaz. sed assum igni. p caritatis ardozē.deuozabis p deuotā auidi tatē caput. Siquidē caput xpi de⁹ simul cū pedib⁹ humanitatis et vi scerib⁹ sacramentoz intimis. Os nō ofringes ex eo.violentia pscru tationis. Totū qđ comedi nō pōt p intelligentiā.igni sanctispūs obu res p veneratione amozosaz. Sint azimi panes sine fermento malicie cū lactucis agrestib⁹ amare opun/ctionis. Sint accincti renes p casti tatis zonā.sit spei longanimis ba/culus in manib⁹.et comede festinā/ter.auide scz anhelans et tendens peregrin⁹ ad patriā Usi ad extre/mū vtrunqz postez seu supliminare domus tue vel hostij de sanguine agni. Fit hec linitio sub signaculo fi dei in intellectu et amoris in affectu Scis hec o anima mea? Scio. Et nihil est qđ magis suadeā facē de te qz ipaz te sacrifices totam deo Fiet hoc si captiuaueris et quodā modo trucidaueris omnem intelle ctū tuū in obsequiū xpi.omnē affe/ctū in holocaustū caritatis.Crede et ama illū qui latet et pns est. sis ipa placens hostia.sis rationabile sacrificiū. nedū mane et vespe sed assidue nocte dieqz. Inuitata es o anima ad nuptias et cenā magni regis in hoc eucharistie sacramēto Noli excusare te noli tardare. Assu me vestem nuptialē tandē in nouis/simo loco recumbe.cū illo qui p te factus est nouissimus viroz.vnde nec reputauim⁹ eū ait pheta euā/gelic⁹.nec erat ei spēs neqz decoz Habet altare crucis latitudinē ca ritatis.lōgitudinē eternitatis.subli mitatē maiestatis.pfunditatē sapi entie iudicātis. Projce te et absco de in hoc pfundo.et toto nisu pe/dez crucis stringe amplectēs.Dic cū fiducia sperande pietatis. viuit dns quia non dimittaz te. Oritur hec virga crucis ex radice Jesse qđ interpretat incendiū Concremetur hic totū coz tuū o anima mea. Ar/deat in holocaustū in odorē suauis

simũ dño Dicit ꝓpheta dño de malignis.i.male ignitis Pone illos vt clibanũ ignis in ꝛpe vultus tui. Dicat idem de benignis. Sint ipi clibanus boni ignis qui est in syon.ꝛ camin⁹ eius in ihr̃m./Monstruosũ nimis gelicidiũ si non fluat sicut ceraꝛcoꝛ tuũ O aia mea a facie hui⁹ ignis qualiter defluebat qui dicebat in cãticis. Anima mea liq̃facta est vt dilectus locutus est. Jam habem⁹ nõ vocẽ sed pñtiaz. Quid si addiderim⁹ in bonũ qđ de malis subiũgit̃.dñs in ira sua in ira boni zeli quẽ tollit a repudiata. Contarbabit eos vt sanent̃. et deuozabit eos ignis bonus qui dñs est Felix vero deuozatio. Deuozet vtinam nos totos ignis tuus benigne ihu Si quidez ignis osumens es tu et pedes tui sicut electrum in camino ardenti. Jacuit ad pedes istos.cõgelata ꝓius maria tota mox in lacrimis instar niuis.ad solem feruidũ liquefacta est. Audiebat simul eloquiũ tuũ.quod est ignitũ vehementer. nõ solũ ignitũ sed t̃ oleũ effusum nomen tuũ in fomentũ ardoꝛis.Ante faciẽ ardoꝛis hui⁹ q̃s sustinebit? quis est qui se abscõdit a caloꝛe ei⁹? Quisq̃s erit infelix.cõgelat⁹ erit Spectat hoc nimis accõmode mysterio coꝛpis ꝛ sanguinis tui Jhesu christe. qui ꝓpter nimiã caritatẽ qua dilexisti nos descendisti in abissum incendij. Coꝛriget forte aliquis.et dicet nõ te descendisse.dũ mitteres hũc ignez in terrã sed ascendisse in altitudinem crucis.ꝛpe meridiane et ardentissime passiõis tue. Profecto nihil aduersum est. Quisquis descendit ipe est qui et ascendit. Quisquis humiliabit̃.ipe est qui ꝛ exaltab̃. Quisq̃s nouissimũ locũ eligit. ipe ẽ cui dic̃ inuitans. Amice ascẽde supi⁹. Felix nimiũ et sublimis humilitas. Ꝓꝛopterea demerge te o anima mea cũ nouissimo viroꝝ in ꝓfundũ sapientie iudicãtis qui et humiles eleuat et replet bonis.potentes vero deturbat et dimittit inanes. Est aliud ex dictis nr̃is qđ scire desideãt animus meus. Quo pacto põt ignis int⁹ claudi velut in clibano coꝛdis nr̃i dũ ipm deuozat exteri⁹. Grata ꝓrsus hec inquisitio sed gratioꝛ inuentio. Exꝛperientia deniq̃ cuz sensu gratissima et ita gratissima vt nil sup̃. Hec ẽ repletio omis boni. hic effect⁹ p̃cipu⁹ eucharistie sacramenti vbi ꝑm dionysiũ xpus est carbo ignitus.imo totus ignis. Adiuuet nos philosophica positio. Nihil ei ꝓhibet vel ab hoste doceri quãq̃ vera pbia nr̃e theologie nequaq̃m sit aduersa sed nõ ascendit ad eius altissima. Tradit pbia.q̃ aia p̃ser/tim rationalis tota est in toto cõposito suo et tota in qualibet eius parte tanq̃ in hoc sit microcosm⁹. id est minoꝛ mund⁹ maioꝛi filius vbi de⁹ tot⁹ est in toto et tot⁹ in qualibet parte ꝓ essentiã.pñtiaz.et potẽtiã. Cõsidera coꝛ hõis et vide qm̃ intra se est tota aia tãq̃ in clibano

Est em̄ anima ꝑm pħos et poetas ignea vis. vel igneus vigor. Diffū dit itaq; se ꝑ totū cor tanq̄ infra sperā actiuitatis sue viuificās ip̄m Ip̄a nihilomin⁹ aima preambit et circundat et ɔtinet exteri⁹ totū cor nostrū tanq̄ circūferentia eius ad extra dum est ip̄a eadē tota. sic̄ centrum ad intra. tota tñ indiuisibilis nō sicut punct⁹ positionē habēs in ɔtinuo nec extra se fluēs. sed aliter mira virtute et opatione qua penetrat se diffundens. Fatemur. Imaginatio em̄ nō capit hoc sed ratio ɔcludit et intelligentia. si pura sit ⁊ simplex intuet̄. Eleuat se supra cōtinuū et tp̄s. supra hic ⁊ nunc tp̄is ⁊ loci materialis. Vis intelligentie vel mentis pure. defigit oculos cōspicuos. ad hic et nunc eui vel eternitatis. Et si nō modo ꝑ essentiam tñ aliqñ ꝑ speculū nitidū et imaginem. de qua apostol⁹. Nos inquit reuelata facie supple ab inuolueris fantasmatū transformamur de claritate in claritatē tanq̄ a dñi spū. Fit quippe talis transformatio per illapsuz sancti spūs purgantis animā et eleuantis in id ip̄m. Actenus hec introducta faciunt vt orem⁹ cū ecclesia cui⁹ orationes eleuatissime sunt et tote ignee nisi sit frigidū pectus plus cristallo congelatū Illo nos igne spiritussanctus inflāmet: addam⁹ et deuoret. quē dominus noster Ih̄s xp̄s. addam⁹ in hoc sacramento. misit in terraz et voluit vehementer accendi. Capiet tunc ignea mens cum summa facilitate. Sentiet cū sūma iocunditate quē/admodū deus est om̄ia in omnib⁹ et totus in singulis. ɔmunis om̄ib⁹ et vnicuiq; singularis. totus apprehēsus a quolibet beato. a nullo cōprehensus totus intim⁹. tot⁹ extim⁹ totus omniū centꝝ. totus et circūferentia. totus stabilis dans cūcta moueri. Ad hoc pħi conati sūt maxime metapħici. sed sola dei gr̄a ⁊ veritas que per Ih̄m xp̄m facta est poterit hoc adipisci tunc ꝑ gloriaz ɔsūmataz et hic in via per theologiam mysticā Valet insuꝑ hec mētis eleuatō mirabiliter ad intelligētiam mysterioꝝ eucharistie sacramenti. Tradidit em̄ xp̄s rem a sensibus taliter elongataz vt discam⁹ nedū amare sed intelligere et venerari celestia. secernere materialia a spiritualib⁹. deum a creaturis om̄ibus. vitaz eternaz a mundi fluxis et caducis calamitatibus. Sciam⁹ ꝓinde ꝙ aliter habet ꝓcessum suū dei prouidentia super homines. aliter super bruta. Cur ita? Certe vt magis diuine gratie et miraculis innitamur q̄z nature. Non quidem vt temptemus deum sed vt nouerimus nos ad finem nostrum qui supra nos est non nisi gratuitis suꝑ naturaz miraculis peruenire. Hoc quia non vidit Pelagius. errauit. ingratus gratie dei non ꝙ homo destituatur operatione sua naturali ꝓpria plus q̄z bruta sed ad altiora niti debet ⁊ in his gratie dei to

tus inniti. Nota distinctionez hanc de duplicitate operationū et oppositas contra rationes Augustini cōcordabis. Voluit dei sapientia spiritū rationalē ɔiungere materie quatin⁹ ista nos connexio. doceret spiritū nostrū cum deo qui spiritus est facilius ɔiungi posse. Et qm̄ ex eisdez gignimur et nutrimur. incarnata prius. dehinc velut impanata vel inescata sub specieb⁹ sacramenti sapientia. facta est nutritio nr̄a sicut et formatio. Et qm̄ nutritio ꝓficit sanis et mundis. facta est eadē sapientia nobis in ꝓbatica piscina. quinqz vulnerib⁹ corporis sui. sal⁹ et mundatio. Cor famelicū. cor qđ aruit quia oblitus sum comedere panē meum. cor durum. cor carneū cor ad solem iustitie nō liquescens sed obduratū. Cor qđ derelinquit animā meā. et facta est sicut columba effraim seducta. Redi nunc ad vocantē te xp̄m in altari. Dic cum psalmista. Introibo ad altare dei. ad deū qui le. iuuē. meā. Eras nēpe cor vetustū priusq̄ emitteret lucē suam. Recreauit te et innouauit in tabernaculis ecclesie detracta pelle vetusta peccati/ defluentib⁹ plumis ad calorez austri. Contusa ad petram xp̄m in abstinentia curuitate nimia rostri. Grandem nobis fiduciaz sperande pietatis indulsisti benigne Jhu ꝓponens exemplum filij ꝓdigi cui tanta celeritate pater occurrit. cecidit sup collū osculatus est eum. Stolam cito primaz iussit ꝓferri. anulū cum calciamentis dari. Deniqz vitulū saginatum in epulationem occidi. Tu figuraliter es vitulus iste quē reuertēti de regione longinqua pcc̄i. filio vis apponi O altitudo diuitiaꝝ sapientie et scientie dei. O supeminens scientia caritatis xp̄i si mānsisset apud patrem. ꝑditus iste filius qui typū tenet ade fugientis a facie domini vitulus ad epulationē nō fuisset occisus quia nec xp̄s immolatus fuisset. Cesset igit̄ o curiositas questio tua. Cur dimisit deus vt peccaret adam? Ecce quantū fructū dei sapiētissima bonitas elicere sciuit potuit et voluit ex peccato. Curre iaz o anima penitens clama post xp̄m cum chananea. Dn̄e ihu fili dauid miserē mei. Qui si forte a matre comite rogatus vt dimittat te. sileat et procedat. irrue festinatione tota preueni faciem eius in adoratione dicēs. Domine adiuua me. Si rursus opposuerit ɔfūdens te ꝙ panis filioꝝ nō est dandus canibus. Responde tota fiducia. Etiā domine nam et catelli edunt de micis que cadunt de mensa dn̄oꝝ suoꝝ. Tandem mereberis audire. Fiat tibi sic vis. Filiā tuam (que est sensualitas lunatica ⁊ a demonio fomitis originalis male torta) inuenies sedatam et sedentē in obedientia rōnis Conuiuiū em̄ si recogites o anima figuraliter restaurāt septē filij Job cū tribus sororibus q̄libet in diem suum. Sensisti qn̄qz motū reueren/

tie ꝓfunde. necnō humilis ad deuz timoris. nō audens pre verecūdia sursum oculos attollere. dicens cū ꝑcussione pectoris. Deus ꝓpicius esto mihi peccatori Scito ꝙ apud te fecit ꝯuiuiū ꝑmogenitus filio timor in die suo. Sensisti motū pietatis ad deū. ad te. ad ꝓximū suauē et letum. mitem. insuper valde ꝓfusum Hec dies est secundi filij. Sensisti estimo tot miseroꝝ afflictiones in penis et culpis super filios hominū vel ex ꝓprijs angustijs luxisti beato sanctoqꝫ luctu. Hec est dies tertij filij. Corroborata es in vigore tolerandaꝝ aduersitatum vel in abstinētiaꝝ rigore firmata. Facta es esuriens et sitiens satisfacientem iustitiam. Ecce quartꝰ filius instaurauit die suo ꝯuiuiū. Consiliata es in opibus superogantis iustitie castitatis paupertatis et obedientie. Hec est dies q̄nti filij. Intellexisti mysteria sacramētoꝝ. ꝑcipue huiꝰ. retulisti omnia que videnť ad eternitatis spectacula. obtinuisti etiam mundiciam cordis neduz a peccatis. sed a fantasmatibus et curis. Pulcer iste dies et serenus est sexti filij. Sapuit tibi tandem ꝑ omnes sensus intimos q̄ꝫ suauis et bonus est spiritus domini gustantibus eū videntibus eum. audientibus eum. adorantibus eum. amplexantibus eum in hoc sacramento. Felicissimū hunc ac beatissimū in apparatu cōuiuij diem filius septimus habet suum. Bibunt illic vinum septem filij cum tribus sororibus. cuius qualis sit effectus si scire desideras. insinuabit qui dicit. Inebriabuntur ab vbertate domus tue et torrente voluptatis tue potabis eos. Biberat hanc sobriam ebrietatem spiritus pia mater augustini Monica dum post susceptionem sacramenti in publico rapta clamauit. volemꝰ in celum fideles volemus in celum Pulsataꝝ exquisita quid ita clamaret. Demissa cū vultu voce inquit Cor meuz et caro mea exultauerūt in deum viuum. Altera quedam ruptis venis expirauit vim amoris sancti ferre non sustinens. Felices sunt domus ille fidelium per quas fiunt per orbem per fructum conuiuia singulis diebus illuminate conuersationis. Offert nihilominꝰ holocausta Job mysticus. quoniā iustitie nostre non sunt omnino sincere. Egent insuper conseruatione. Debet deniqꝫ consūmationem accipere in gratiarum actione omnis cibꝰ ꝯmunis. Quos pretēa fructꝰ apponere soleat in hac eucharistie mensa spūs sapientie. censeo meditationi deuotoꝝ potiꝰ q̄ꝫ scriptoꝝ expressioni linquendū. veniant. vacent. gustent. et videbūt. Sed neqꝫ putandū est nos consortes et conciues futuros beatoꝝ spirituū ab ip̄is deseri. duz sedemus in ecclesie conuiuio. Facti sunt quippe omnes administratorij spūs ꝓpter eos qui hereditatē capiūt salutis cuius arram recepimꝰ hic et pignꝰ. Si ad

instructionem ouiuꝰ ꝓfectam pluri
ma requirunt. diuites sunt hꝫ spūs
ad ampliora. habent ad votum cel-
laria regis. ꝓferūt de thesauris su
is queꝙ voluerit intēior homo no
ster. Petit ignis et caminus incen/
dꝫ. seraphin ardent. Petit sal et lu
men. cherubin sapiunt et lucent. Pe-
tunt sedilia. throni habent illa. Mi/
nistrat a suprema gerarchia quia
ministrantibꝰ imperant. Queritur
qui dominet in ouiuio. qui virtute
pareat. qui potestate tueat. hec se/
cunda potest gerarchia. Queritur
ꝓ inferiori cenaculo q ordo sit in
ouiuantibꝰ. offerūt se principatus:
subordinant archangeli et angeli
subseruiunt. Si fructus defuerint
ascendamꝰ in palmā crucis. ꝫꝓpre/
hendamꝰ fructus eius. Q& si solos
carpere possumꝰ infimos minus qꝫ
maturos distribuat liberaliter de
medꝫs et suprēmis chorus ipe san
ctorum per ramos inhabitans. Exē
plum accipe Jbat ad passionē ¶ Do
rothea virgo Theophilus quidā
scolasticꝰ exclamauit ad eā (suspi/
cor irridēs) O ¶ Dorothea sponsa
xpi mitte mihi mala de paradiso
sponsi tui. Spopondit se missuram
Jussa flectere cervicem ozariū pri
us eximēs astanti dedit puero qui
ferret theophilo et diceret. ¶ Doro/
thea ancilla xpi mittit tibi mala de
paradiso sponsi sui. Recepit gratꝰ.
applicuit faciei. Sensit otinuo vim
celici cuiusdaꝫ odoris quo repletꝰ
et totus in alterꝫ virum mutatꝰ. re/
petens dicebat. Benedictū sit no/
men domini mei Jhu xpi. Qui mor
captꝰ. dire tortus post occisus ascē
dit in palmā vbi pleno ore vocat
fructus eius Ceteruꝫ qua possumꝰ
ad te fiducia ofugere bñdictissima
feminaꝫ. Tu mater es eucharistie.
quia mater gratie bone. Tu clavi
gera cellariorꝫ regis pacifici. Tu
frangere panem potes illum peten
tibus. Tu epularis quotidie splen/
dide. non negabis micas vlcerosis
nobis q mendicis quorꝫ tot sūt lin
gue clamantes ad tuam misericor
diam quot sunt vlcera nostrā offē
dentia miseriā. Nox sapientie. vox
tua est. Numirum. quia tu nedum sa
pientia ꝑ emphaticam locutionē
sed mater es sapiētie. sponsa. sororꝫ.
filia. O qꝫ amplissimū pandat no/
bis hec meditatio. et qꝫ amenū or/
tum. imo paradisum deliciarum tu-
arum virgo sapientissima. cuius in
filio sacramentaliter suscepto. laus
omnis terminatur. Ego inquit ex
ore altissimi ꝓdiui. Ego mater pul
cre dilectionis. Ego sicut vitis fru
ctificaui cū ceteris in sapientie p̄co
niū numeratis nec finiti. Tu quasi
oliua speciosa in cāpis que mūdo
naufrago. ramū illū oliue paterne
ꝓtulisti ihm xpm. Colligē fas hꝫ.
ipm in h eucaristie sacramēto fidel'
aia. fas illū ferre i ore suo dū vesp
mortis aduenies. suadebit regredi
ad verū Noe deū. qui duꝫ creauit
eū misit per aquas et terras huius
diluuiꝫ quatinus bene volando

rediret ad ip̄m qui misit illaz Felix plane anima que redibit ad vespe/ram vite sue ferēs in ore suo ramū hunc oliue xp̄m ꝑ sacramentalē sal tem spiritaliter susceptionem.

Sequit̄ tertia partitio.

Per soliloquiū ꝯuersum ad mariā per notulas quinquaginta:

Prima notula

Contemplationib⁹ tuis de/inceps intēdere cupientes Nos esurientes ꝯuertimur ad te esurientē olim. Ad te paupe/rem spiritu et humilē ancillam xp̄i. virgo beata. virgo iam benedicta ꝑ om̄es generationes. virgo nunc eternis epulis sꝑ abundantissime plena Cui⁹ mens ꝯtēplata est mul ta nimis sapienter. Tu ꝯscia super om̄es post filiū sacramenti hui⁹ ab/sconditi a seculis extitisti. Ecce pl⁹ q̄ꝫ salomon hec Quare? Dic nobis ꝑ miserationes tuas. dic q̄ et q̄nta bona ꝯtemplabat̄ mens tua cū p⁹ bn̄ficia tibi singulariter exhibita. Tu generalia om̄ib⁹ cecinisti dicēs Esuriētes impleuit bonis. Narrat Lucas ꝯsci⁹ secretoꝝ tuoꝝ. q̄ apl̄i erant cū mulierib⁹ et maria matre Jhu Subdit postmodū. Quotidie quoqꝫ ꝑdurātes vnanimit̄ in tem plo frangebāt circa domos panē sumētes cibū cū exultatione et sim plicitate cordis. Eras inter hos su mentes cibū haud dubiū O maria mater Jhu. exultabas in simplicita te cordis. collaudās deū et habēs gr̄az ad omnē plebē Quid sequit̄? Dn̄s aūt augebat qui salui fierēt quotidie in id ip̄m. Est igit̄ saluta ris effect⁹ hui⁹ sacramenti. salus ꝛ augmētū fideliū quotidie in id ip̄z ¶ Et hec ꝯtemplatio tua precipua Nulla fuit natio que nō sacrificiuz censeret offerendū illi soli quem cre debat aut fingebat deū sibi Sacer dos et sacrificiū est nobis fact⁹ o maria fili⁹ tuus. Sed qualis sacer dos et quale sacrificium? Exponit apl̄s eius latissime scribens ad he breos. Non in vituloꝝ sanguine. et tauroꝝ cede Hec ꝯtēplatio alte ra. Contēplabat̄ mens marie quā tū se sacrificiū arbitrabat̄ Dauid. quantū salomon. quatū oēs prisce legis exoluisse. Si multa milia tau roꝝ. si agnos absqꝫ numero iugu larent dn̄o. At nos sub vnica pa nis exigui specie. sub modici vini calice sacrificiū absqꝫ vlla ꝯpatiōe placidi⁹ in odorez suauissimū dn̄o ꝯsecram⁹ offerentes. Et siq̄dez ho stia ꝑm lr̄az. Parua. nitēs. sana. te/res. azima. mūda qꝫ scp̄ta. Signat hec septuplex cōditio nos debē vi cia capitalia septē excludē. In par uitate sup̄biā. In nitore inuidiā In integritate irā. In rotūditate volu bili acidiā. In azimo furfur auari tie. In mūdicia feditatē luxurie In scriptura hebetudinem gule. Gra/tias tibi virgo beata que talem no bis hostiā ꝓtulisti. Gr̄as filio tuo

qui nos a iugo legis intolerabili liberauit. ¶Ne temptantib⁹ inducere rursus sup ceruices credentiū illō. quib⁹ se paulus ostanter opposuit. et apostoli osenserunt. ¶Contemplabat maria ꝯadmodū fuit tps ante passionē dū legalia currebāt fructuose in populo iudeoꝝ. ¶Fuit tps post passionē vsq; ad pfectaz predicationē euangelij p iudeā dū erāt ꝓmissa ꝙuis inutilia quatin⁹ mater synagoga cum honoze ferret ad tumulū. ¶Fuit tps tertiū quo temeratoz materni sepulcri reputā dus est et a fide alien⁹. qui legalia vel obseruat vel obseruanda oten/dit. libenter ꝓfecto nos credentes de gentib⁹ carem⁹ iugo tali. libenē qz in hoc sacrificio puro facili pfecto qz gloziamur. Non sum⁹ ingrati gratie dei. Justitiaz em̄ ostituere volum⁹ sed p gratiā, speram⁹ saluari longe ofidenti⁹ qz illi p legem vt interim de sacrificijs execrādis gētilū sileam⁹. Congregauit nos de⁹ in vnā ecclesiā. in omunionē sanctorū vnā. dans remissionē peccatoꝝ Itaqz sub fide articuloqz vni⁹ eccie catholice oprehendit omunicatio seu omunio omniū sanctoꝝ. Est em̄ ecclesia ogregatio seu poti⁹ conuocatio fideliū viatoꝝ ꝓut accipit a triumphante distincta. Est insuper ecclesia otinens omunionē sanctorū id est sacramētoꝝ p que nimiꝝ sacramenta fit remissio pcc̄oꝝ. Cessat igit questio nōnulloꝝ. Cur de eucharistie sacramento nō fact⁹ est in symbolis articulus. fact⁹ quippe est sub omunione sanctoꝝ. i. sacramentoꝝ. Inter que post sacramentū baptismi istud sacramentū fuit predicatū et vsu otinuo diuulgatū qđ et anthonomatice omunio vocat ¶Contemplabat hec omunionē saput mens marie otinuandam p generationes vsq; ad ꝯsūmationē seculi Et si nō mutabit hoc sacrificium. vtiqz nec sacerdotiū xp̄i nec lex mutabunt otra Joachim et se quaces ei⁹ nouā spūssancti legez in euangeliū eternū damnabiliter p/mittētes. ¶Preterea dicit hora nouissima tps legis xp̄i. qm̄ altera non succedit ¶Cōtemplabat mens marie oferēs iugiter in cozde suo quē admodū xp̄i cozp⁹ otentū nō solū signatū sub specieb⁹ panis et vini. est vera res huius sacramenti. Est insup signū seu sacramentū totius cozpis mistici. qđ est ecclesia catholica tam militans qz triumphans. cui⁹ caput xp̄s est. xp̄i aūt de⁹. Cozpus xp̄i et si nō videat. est tn̄ de se signū visibile. gratia vero vniens fideles in vnū cozp⁹ et spiritū causat a xp̄o ¶Cōtēplabat quēadmodū in omni sacrificio altaris dat sponsus christus eccie sponse sue. dat caput mēbris a q̄ suscipiūt influētiā pfectōis ꝑm mensurā vnius cui⁹qz mēbri q̄uscqz pueniāt ad mensurā plenitudis xp̄i Contēplabat omnē hoiez viatorē significari sub B sacramēto q̄ ad sufficientiā sacrificij nō tn̄ q̄ ad finalē efficaciā nisi

tm electi. ¶ Cõtemplabat hominũ omunionẽ sub multiplici dra. Est omunio nature a qua null⁹ excipit Est omunio ꝑm aptitudinẽ ad gloriã. et ab ista nullus viator excipit qz de⁹ vult oẽs hoies saluos fieri. Est omunio predestinationis et gratie finalis. et ab illa oẽs reprobi viui et mortui excõmunicant vel excipiunt. ¶ Cõtemplabat omunionẽ aliquam esse in gra. in meritis ꝑm pñtez iustitiã tm modo Similit aliqua erat excõmunicatio ꝑm pñtez iniustitiaz et demeritũ Rursus aliqua erat ꝑm pñtis ecclesie extrinsecũ iudiciũ ꝑ sententias irregularitatũ et excõicationum iniciata. ¶ Contemplabat ꝙ in oblatione sacramenti vt erat sacrificiũ. null⁹ viator q̃ntũcũq; quersus vel excõicatus erat excipiend⁹ ab offerẽtis affectu caritatiuo. ex quo erat capax beatitudinis. Nec⁹ de excõicatiõe iam damnatorũ. hinc orat ecclia ꝙ hoc sacrificiũ sit absolutio sceleruz et remissio omniũ delictorũ. quatinus ꝑ sacrificij virtutẽ pcõres reuiuiscant et ad vitã gre reuertant. ¶ Cõtemplabat ꝙ ecclesie iudiciũ poterat arcere sacerdotes offerentes sacrificiũ ne ꝑ expressã ecclesie orõnez ꝓhenderẽt excõicatos ab ipa. Noluit tñ nec debuit ꝓhibẽ caritatis interiorẽ affectũ vt dictũ ẽ. Apterea forte fuit institut⁹ mẽtalis modus orandi ꝑ memento ¶ Contemplabat ꝙ horrenda esset excõmunicatio et q̃timide ferẽda et timid⁹ sustinẽda q̃ faceret hoiez ab hac omunione salutifera sepatũ ¶ Cõtemplabat ꝙ in ratione sacrificij petit sacerdos quoslibet associare nõ ꝓhibitos ab eccia et ei⁹ pia intentiõe. Ñ sicut oblatio xpi fuit singularis ꝓ oñnib⁹. ita fuit cõis ꝓ quolibet singulari. Hoc cõtra timide auaros in spualib⁹ q̃ querũt approbare ea sibi quib⁹ nõ est liberalitas hui⁹ sacrificij satis nota. ¶ Cõtemplabat ꝙ iz vna missa sufficiẽs essz de se. sicut et passio xpi ꝓ salutione omniũ viatorũ. Nihilomin⁹ in ratione satisfactiõis q̃ pcij plus valebant plures misse q̃z vna. et plus vna ꝓ vno q̃z ꝓ multis ꝑm ordinẽ diuine sapientie q̃ dat oñnib⁹ mensurã numerũ et pond⁹. Scit aũt ipa beata nũc in verbo mensuraz hanc in ezechielis mensuratiõe figuratã. nos nescim⁹ ¶ Cõtemplabat ꝙ exẽplo xpi poterat sacerdos offere sacramentũ ꝓ pcis aliorũ qñq; cũ pluri merito q̃z si ꝓ se solo celebraret nec se tñ nec aliq̃ dz excipe nisi modo dicto. nec singularie approbare. Apterea stulte agunt q̃ volunt missas dicẽ ꝑm intẽtiones suas q̃si venales q mercenarias q auaras. q non ꝑm intentionem et traditionẽ ecclesie liberalez plane. nec sunt audiendi. ¶ Contemplabatur q ita seruabat charitas Marie vt sacrificium intus offerret non nisi deo nec ad aliquẽ se obligaret q̃si pro vice gratuitoz oblatorum Jã esset videretur simoniaca mercatio. sed non primo modo duz solus deus est principalis terminus. Con

templabatur ꝙ titulus solus secu
rus et mundus a simonia vel tur/
pi questu in receptōne temporaliū
per sacerdotes est titulus sustenta/
tionis ministri seu sacerdotis cele/
brantis Qua super re longus alibi
de solicitudine ecclesiasticoꝝ tracta
tus est habitus. ¶ Contemplabat̄
ꝙ titulo generaliter quadruplici q̄/
libet persona viatrix tenet̄ offerre
sacrificium hoc ip̄i deo saltem spiri/
tualiter in sui cordis altari Primo
ratione caritatis ad se. Secūdo ti
tulo ratione ꝯsortij ad omnē homi
nem capacem beatitudinis Tertio
ratione beneficij suscepti. sit in bo/
nis nature. sit in bonis fortune. sit
in bonis gr̄e. Quarto ratione gra
tiarū actionis deo et sanctis omni
bus pro beneficio tanti sacramenti
cū ceteris. cōplacenter et beniuole
recolendo ¶ Contemplabat̄ ꝙ vl
tra titulos istos obligabant̄ sacer
dotes. titulo suscepti tanti sacerdo
talis officij vt possint gloriari cum
apostolo. Gratia dei in me vacua
nō fuit. Cū em̄ crescunt dona rati/
ones etiam crescūt donoꝝ. diuersi/
mode tn̄ ꝑ qualitate circūstantiaꝝ
¶ Contemplabat̄ quēadmodum
xp̄s lauit pedes aplorū ante cōsti
tutionē hui⁹ benedicti sacramenti.
et ante ministrationē in signū ꝙ so/
lis mundis debet tradi et a mūdis
celebrari. dicente aplo Probet aūt
se ip̄z homo et sic de pane illo edat
Nota sūt que sequūt̄. sed ꝑ multis
horrenda ¶ Contemplabat̄ ꝙ ad
celebrationē et susceptionē tā subli/
mis sacramenti nullus de se dign⁹
est qꝛ nec ex meritis que incerta et
sepe vana ⁊ sordida sunt. nec ex of
ficio qꝛ iuste et sancte q̄ sancta sūt
exequeri. Hinc fuit tāta apud mul
tos reuerētia ꝙ sacerdotes esse fu
gerunt. legit̄ hoc de sancto Marco
et de nōnullis heremitis. ¶ Contē
plabat̄ ꝙ stante ꝯscientia bene sibi
ꝯscia de nō impedimēto pcc̄i mor/
talis vel irregularitatis vel excom
municationis vel scandali. Sacer/
dos laudabili⁹ faciebat celebran/
do modo et tp̄e ꝯstitutis ab ecc̄ia
q̄ꝫ ꝓpter solā reuerentiā abstinēdo
et hoc. ceteris parib⁹ Rationes po
terūt infra tradi ¶ Cōtemplabat̄
quēadmodū staret aliquē sacerdo
tē vel alterū ꝯmunicantē esse realit̄
in pcc̄o mortali et extra gr̄am vel
in excōicatōe et tn̄ nō peccabit no/
uiter in celebrādo vel ꝯmunicādo
Nō negat̄ tn̄ q̄n sp̄ sit in pcc̄o ꝫ nō
peccat nouiter in hoc actu suo Va/
let hec ꝯtēplatio ꝑ scrupulosis. et
hꝫ locū qn̄ facta est examinatio cō
scientie ꝓut solet in talib⁹ fieri bo/
na fide de recolēdo et amouendo
om̄e pcc̄m et impedimentū ꝑ nunc
nō occurrit ¶ Cōtemplabat̄ exin/
de maria ꝙ ad nō indigne celebrā/
dū seu ꝯmunicandū sufficit ꝯscien/
cia probabilis ꝯiecture ꝙ nullū ꝑ
tūc habet impedimentū necessario
vetans vel arcens ad celebranduꝫ
vel communicandū. Et hoc iterum
ꝯtra scrupulosos ꝯsolatorium est
documentum ¶ Contemplabatur
ꝙ a tanto bono. tam honesto. tam

vtili de se et delectabili nō erat pri uand⁹ vel arcendus homo sine magno et legitimo impedimento vt p immundicia corpali sola que mortali peccato iuncta non est. scandalo tñ rationabili non imminente. Longus esset hic ꝓcessus de leprosis. de menstrua patiētib⁹. vl emorroydes. vel pollutiones in somno cū ceteris. Ratio omniū est. qr non est afflictio danda afflicto sed consolatio. Ratio altera quia cib⁹ iste magis est spiritus q̄ carnis q̄ nec carnalibus sordibus in se vel ex se maculat. Eleuet in hac considoeratione deuotio fideliū sursum corda ¶ Contemplabatur magnificans anima marie dñm cum exultatione spiritus in deo salutari suo quēadmodū presentialiter erat in hoc sacramento iste cui ministrant milia milium et decies centena milia assistunt ei. Non ita tñ q̄ oīes dimisso empireo celo assisterent huic in terris sacramento. nisi ꝑm ordinationem diuine sapientie cū beneplacito creatoris ¶ Cōtemplabat nō esse indignū ꝛ dignissimū vidēi angelicis spiritib⁹ visitare presentialiter ecclesias in qua celebrat vel seruat eucharistie sacramentū. Exemplū hui⁹ figurale fuit in scala Jacob et in monte synai q̄ data est lex per angelos in manu mediatoris cū similib⁹ multis. ¶ Contēplabat quanta erat patientia xp̄i. q̄nta angelorū beatorū hic assistētiū dū tolerant indignitatē cōtrectantium hoc sacramentū. Cū illi tanta seueritate puniebant accedētes ad montē synai Jñ et bestia si tetigisset montē obruebatur lapidibus. Sepe autē potest in hoc sacramento conqueri xp̄us. Manus tradentis me mecum est in mensa. Et illō Juda osculo filiū hominis tradis Nihilominus ex peccatis taliū elicit deus bona in salutē electorum. sicut ex bonis dei. mala pcōres elicūt ¶ Contemplabat q̄ hoc sacrificium dabat gloriā deo in excelsis Et in terra pacem hominibus bone volūtatis. letificabat angelos. liberabat purgatorio detentos. vt eorum pena breuior sit aut leuior. Viatorib⁹ impetrabat. nunc conuersionem ad gr̄az. nunc obseruationē in gratia. nunc ctra mundi pericula firmamentū. nunc angelorū custodiam et refrenationē temptatorū. ¶ Cōtemplabat ex his et similib⁹ effectibus. laudabili⁹ esse ex amore sacramenti. et ofidentia misericordie dei sepius accedere. q̄ ex timore vel scrupulis diu se ab eodem sacramento quodāmodo se excommunicatū facere. qui nec se exponit periculo qui nō habet certitudinez de legitimo impedimento. et accedit. quēadmodū supra notatum est Sed et stult⁹ illius timor est. vel reuerentia minus prudēs qui ad dominū se vocantē q̄ inuitantem non accedit sed procrastinat. sed dicit corui vocem. cras. cras. cras. Sepe demum fit illud. Qui non est

hodie cras min⁹ aptus erit. ¶ Cõ
templabat̃ tales qui nolunt acce/
dere nisi sint actualiter deuoti ⁊ fer
uidi. similiter agere quasi frigidus
nolit ad ignem ꝓximare nisi prius
calidus sit. nec sordidus nisi sanus
Sit tamen iste viuens non mortu⁹
per mortale qui confidit accedere.
alioquin si sit mortuus non recipit
emolumenta viuoꝝ. non est condi/
tio mortuoꝝ vt comedant ¶ Con/
templabatur maria etiã se ex se ne/
quaq̃ esse dignam. excelsior super
omnes. Dicebat igitur cũ aposto/
lo. Venit deus saluos facere pec/
catores quoꝝ prima ego sum. Sz
misericordiã in preseruatiua sancti
ficatõe ⁊ redemptione ab om̃i pec
cato etiã originali ꝯsecuta sũ. alio/
quin etiã natura filia ire fuissem si/
cut et alij. Solus et vnicus filius
meus. neq̃ peccatũ neq̃ necessita/
tem habuit consequendi peccatum
priuilegio singulari. quia singulari
ter ex spiritusancto natus. ¶ Con/
templabatur aliqñ cõmunicantes
secum in eucaristia peccatores esse
forte et peccatores sciebat esse ali/
quos qui sacramentũ ministrabãt
qualis fuisse putat̃ septimus dia/
conoꝝ Nicolaus. Sed non cessa/
bat ob hoc. non refugiebat. non se
excõmunicabat. i. extra ꝯmunicati
onem se ponebat. Sciens et reco/
lens dictũ filij sui qui sumit̃ in hoc
sacramento. Veni peccatores sal/
uos facere duz phariseoꝝ falsa iu
stitia indignaret̃. exprobrãs et di/
cẽs. hic peccatores recipit. Et iteꝝ
ad discipulos. Quare cuz publica
nis et peccatoribus manducat ma
gister vester? Sed neq̃ xp̃s prohi
buit iudaz per abnegationem cibi
sui ¶ Contemplabatur amplius ⁊
complectabat̃ amplissimo sinu cari
tatis om̃es peccatores terre publi
canos et meretrices quales sepe p̃
cedunt in regno dei. Clamabat va
lide cuz lachrymis intra templum
cordis sui se ꝯnumerans exemplo
danielis. Peccatores te rogamus
audi nos. Miserere nostri ꝑm ma
gnam misericordiam tuã. quia pec
catores magni sumus. Et ꝑm mul
titudinẽ miserationũ tuarũ. qꝛ mul
ti sicut inspicis sumus. Exemplum
itaq̃ dedit nobis quantũcunq̃ vi
deamur iusti vt quẽadmodũ illa fe
cit ita et nos faciam⁹. Nemo aliuz
iudicet. nemo damnet. sed solum ꝑ
ecclesiã suaz et suos damnet deus.
Coru⁹ fuit q̃ pascebat helyã. Pre
scripsit formã orõnis excipiẽs nul
lũ q̃ dicere iussit. pater nr̃. nõ me⁹.
dimitte nobis debita nr̃a. nõ mea
¶ Cõtemplabat̃ fieri qñq̃ vt rex
introducẽt questorẽ in cellaria sua
collatur⁹ bona dũ ꝓ plurib⁹ ⁊ ma
iorib⁹ indigentib⁹ exponit se querẽ
Siquidẽ vbi abundauit delictum
supabundat et gr̃a. maior q̃z mise
riarũ abissus abissũ forti⁹ inuocat
misericordiarũ ¶ Cõtemplabat̃ et
assumebat hm̃oi sacramentũ qua/
si hora sua essz qua transitura erat
ex hoc mundo ad patrem vel post

desertū ad terrā ꝓmissionis. come
stura de fructib⁹. Reuoluebat ani/
mo tota celeritate. omnia noua et
vetera de thesauro cordis sui que
ad deuotionē ⁊ venerationē ⁊ lau
dē et iubilū cū exultatione spūs ꝓ
uocabāt. maxime omnia que cepit
Jhus facere et docere singulariter
secū. et vniuersaliť cū om̄ib⁹ ꝑ totū
vite cursū ab introitu i exitū ⁊ vsqꝫ
in seculū. O quantā q̄ꝫ vberem vi/
des aia xp̄iana mariam tibi mini/
strasse materiā ꝯtemplandi. Exper
giscere igiť oculos aperi aures eri
ge. cor dilata. et excipiens euchari
stiā clama. Fasciculꝰ mirre dilectus
meus mihi inter vbera mea cōmo/
rabiť. Fasciculus vtiqꝫ paruulus
mole sed virtute immensus. Dic ex
sentētia hoc est sensu vel sentimēto
intimo. Omnia poma diuinaꝝ scri/
pturaꝝ noua et vetera dilecte mi
seruaui tibi. Et vñ? qꝛ dedisti mihi.
de tuo tibi reddo Talis mihi certe
es qualē te fideliter recogitauero.
Infans. puer Juuenis. predicans
sanans. moriens. resurgēs. regnās
¶ Contemplabať susceptionez eu
charistie quasi filiū audiret ex cru/
ce dicentez sibi qđ latroni iurauit.
Amen dico tibi hodie mecū eris in
paradiso. Siquidē gr̄a dei testimo/
nio sapientis est paradisus in bene
dictionib⁹. Et vbi gr̄a si nō eucha
ristia que ꝑ excellētiā bona gratia
nūcupať? Porro gr̄a dei vita eter
na scꝫ vita et pax. Est aūt in eucha
ristia pax nr̄a xp̄s. Compleť ergo
salutatio tua o paule totiēs posita
⁊ a Johāne ⁊ petro similiť. Gratia
vobis et pax. Quid gr̄a et pax nisi
gr̄a pacifica. Et si pacifica non est
impedita. Deductū v̄o p̄us habes
ꝙ paradisus et eterna vita est frui/
tio dei s̄m habitū gr̄e nō impedita
presertim qñ est ꝯsūmata. ¶ Con/
templabať cū exultatione spūs eu/
charistiā in templo. iubilansqꝫ di/
cebat. Suscepim⁹ de⁹ misericordiā
tuā in medio templi tui Suscepim⁹
olim misericordiā hāc visibiliť me
p̄ñtante Simeone recipiente Anna
ꝓphetante. Etem̄ de⁹ me⁹ misericor/
dia mea Suscipim⁹ hāc cādē sacra
mentaliter quotidie si volumus in
medio templo cordis nr̄i. Itaqꝫ tē
plū dei sum⁹. Nō q̄ram⁹ sapientiā
accusantē. nō iustitiā damnantē. nō
potentiā punientē. ꝫ mīaꝫ absoluē
tē. Suscipim⁹ eam sacramentaliter
quotidie mirabilia in excessu faciē/
tē. Facit de sapientia accusante ad
uocatā. de iustitia damnāte absol/
uentē. de potentia puniente ꝓtegē
tē et liberantē. Siquidē fact⁹ est no
bis xp̄s a deo sapiētia. iustitia. san
ctificatio redemptio. via. veritas ⁊
vita. ¶ Cōtemplabať existentiam
mirabilē filij in hoc sacramēto quē
visibiliter tractauerat cū blādicijs
⁊ osculis suauissimis in gremio cor
ridentē. Credebat hoc idē sibi licē
nūc q̄ꝫuis alio modo sed nō mino/
ri merito. Osculať. tāgit. et qđ sibi
tūc nō licuerat corꝑaliť manducat
et bibit et accipit vitā. Naꝫ q̄ man

ducat me inquit et ipe viuet ꝑter me. Grāde rē tibi o anima xp̄iana grandez nimis estimasses si virgo benedicta posuisset olim filiū suum in gremio tuo. Si accessisset ample xū et osculū. Sed habes hic rē suo miraculo q merito grandiorē. Dia nūc o aia canta cantica canticorū que suspirabunda petebas. Quis det mihi te fratruelem meū sugētez vbera matris vt inueniā te solū foris et deosculer te. et iam nemo me despiciat. Ecce foris. et vere foris a nemine visibilis. dat se soluz tibi. dat vt osculeris eū. fac qđ sequit. Apprehende eū et introduc in domū sciētie tue que est dom⁹ sapiētie matris tue. Illic docebit te. Da et mihi potū ex vino conditū deuotionis tue. Da mihi mustum malogranatoꝝ tuoꝝ feruide dilectiōis.

¶ Cōtemplabat in eucharistia. qz nō est hic localiter corpus filij sui. Nō em̄ posset trahi linea visualis a corpe xp̄i vt hic est sacramentalit vsqz ad oculum et ecōuerso. Credebat q̄ p ꝺcomitātiā erat anima in corpe. similiter cū sanguine et cum deitate. Sed nunqđ p ꝺcomitātiā erant illic dū consecrabat tpe cene vestes sue. nunqđ aer circūstās corpus q vestes? Curiositas aut studiositas hoc inquirit vt deducat q̄ in hoc sacramento p ꝺcomitantiā sūt omnes angeli. omnes sancti. Et tu beatissima virgo imo sub breui verbo tot⁹ mund⁹. Isquidē deo canit. Pleni sūt celi et terra gloria tua

Grat proinde ecclesia patrez vt veniens filius tuus cum omnib⁹ sanctis paratam sibi inueniat mansionem. ¶ Contemplabat corpus verū filij sui sacramentū esse corporis sui mystici. Signat igit hoc sacramentum totam ecclesiam electoruz etiam ex vi sacramenti Non tñ dicimus q̄ ꝺtineatur hic tota ecclesia sub sacramento. Cōcedim⁹ q̄ xp̄s homo est vbiqz personaliter quia videlicet persona xp̄i. verbum dei est vbiqz. Non tamen concedimus q̄ xp̄us sit vbiqz corporaliter dimē sue sed tm̄ in celo. et sacramentaliter in templo. Logica hic opus est vna ex ancillis sapientie si nolum⁹ male loqui ¶ Contemplabat ideo dici corpus xp̄i in hostia quia conuersa erat in se speciebus hostie reseruatis. Unde osequēs est. si xp̄s apparuerit hic aliquādo sub specie pueri vel crucifixi si debeat credi q̄ sit ibi xp̄s. Qportz q̄ species hostie remanserint. alioquin non erit ibi xp̄s sacramentaliter. sed nec videtur q̄ localiter cum talis non sit in celo status q statura Caueat igt sibi curiositas inquirendi miracula. Caueat vicina leuitate. tales protinus adorare visiones. Meminerit de martino cui spiritus nequz transfigurat⁹ apparuit in specie xp̄i qui angelus est magni cōsilij. nedū angelus lucis sed lux angelorum. ¶ Contemplabatur existentiā filij sui viuacius per intelligentiam q̄z per solā fidem. et nullo modo ims

ginationez admittebat imo nec rationem. Percipiebat insuper presentiam eius per amoris sentimentuz et cōplexum. Quanto vero sit perspicatioz oculꝰ intelligentie qz imaginationis vel rationis/metaphici tradiderūt imo et mathematici de quibꝰ minꝰ videē vir credibilia posuerunt. Putant se perspectiui demonstrasse qꝺ oīes radij luminis et coloꝝ omniū quātumcunqz a circumferentia prodeuntium concurrūt impermixti in quolibet puncto medij vel speculi vel oculi. Sic inqunt. In guttula iridis sunt tres colores qui apparent in arcu. sic in collo columbe. sic certe cōsequens est qꝺ infinities infinite. Sic i organo memorie diceremus Et quis ineruditus oro crederet ista? Demōstrat arismetrica cū geometria qꝺ in q̄libet paruo piso vel calculo sūt oēs numeri cum figuris omnibus q habitudinibus suis que omnia vtiqz sunt infinita. Nec est vt dicatur qꝺ solum sunt in potentia Videt quippe deus actu q in actu omnia talia Si potest per solam remotionem exemplo Dionysij vna figura fieri visibilis i hoc piso. preexistebat igtur in eo quia nihil additum est sed subtractum. cur non ita de ceteris figuris dici potest? Contemplabatur hec maria longe viuaciꝰ oculo intelligentie quantum spectabat ad magnificandum dominū (cuius potentie et sapientie non est numerus) qz quicunqz philosophus docente eam spiritu sancto omnem veritatez. Et si non forte semper in actu tamē in habitu. Accipiat hāc expositionem quisquis aliquā vellet struere calumniaz super omnibꝰ marie cōtemplationibꝰ tactis aut tangendis si et quantū continent veritatem Sciat mariaz maiori cognitione totius seculi cum decursu fuisse preditam qz pphetarum vel apostolorum vel philosophorum cetus vllus. Si mathematicꝰ viso piso cognoscit in eo non per imaginationem neqz per sensum exteriorem. sed per scientiam demonstrationis adquisitam tot theozemata geometrie. tot arismetrice. tot perspectiue. non abneget illa que de sacramento credimus intelligi posse domino reuelante qui intellectum dat paruulis Sunt innumerabiles populi quos deus trahere vult post se per cognitionem et amorē. Et quia cognitio intellectualis datur paucissimis. dedit fidem innitē tem auctozitati dicentis. intuentez vincius et adherentem firmius et certius qz adhereat pbus p. scientiam suis oclusionibus. Docet hoc effectus quia fidelis citius vitā deserit qz fidem. non ita pbus. Tale aliqꝺ mirat' est in ignatio Traianꝰ sicut legit. Cui' ignacij illud est insigne eulogiū Amoz meꝰ crucifixꝰ est q a te virgo beata lras accepit responsiuas suis petitionibꝰ vt ex te per te et in te fides neophitoꝝ firmaretur

Sequit̃ particio quarta

Per soliloquiũ quasi narratiuum de ꝯtemplationib⁹ marie sup hoc sacramento. Et p̃ncipaliter de duodecim bonis eius quib⁹ replent̃ esurientes p notulas centũ de additione quadraginta theoreumatũ de vnitate.

Incipit ꝑticula quarta

Contemplabat̃ amplius maria magnificãs dñm q̃ magnã fecit ip̃e cenã. q̃ lautũ et splendidũ cõuiuiũ dũ suis fidelib⁹ instituit hoc ꝯmunionis sacramentũ. Esuriẽtes impleuit bonis. Dicta sũt aliqua de eucharistia ꝓut data est in oblationẽ sacrificij. mixta sũt aliqua de ip̃a eadẽ ꝓut est in ꝯmunionẽ cõuiuij. Sz sup̃sũt ampliora. si bñdixẽit dñs cenam sue familie si fregẽit panes. si cũ pisciculis iusserit illos recũbentib⁹ ministrari. Nunc duodecim sporte. nũc cophini septẽ post saturitatẽ colligent̃ fragmentoruz. Tanta est tam efficax xp̃i bñdictio qꝛ et p bñdictionẽ se totũ largit⁹ ẽ in hoc ꝯmunionis sacramento. Ceterũ facto interim silentio de speciali seu p̃sonali refectiõe viatici qđ est tertium bonũ. Notemus adhuc pauculas beate marie ꝯtemplationes de secundo bono ꝯtenti de dictis sup p̃mo. Cõtemplabat̃ maria ꝯferens in corde suo ad instructionẽ hui⁹ ꝯuiuij quasi omnes cataractas celi aperiri. Quis fideliũ dubitet inq̃t Gregl. in ip̃a imolationis hora celos aperiri et imis celestia iũgi? Dicunt̃ hic aperiri celi nõ p fractionẽ sed p influentiã specialez qualiter optabat ꝓpheta dicẽs Utinã dirũperes celos. Et iterum Rorate celi desup ꝛc. Vox insuper est ecclesie gratulantis hodie p totũ mundũ. melliflui facti sũt celi. Sicut inuenim⁹ dalidaz p̃fidã dixisse de samsone. Nunc aperuit mihi cor suũ. secretũ em̃ reuelauerat. sic hic reuelant̃ celestia. Contemplabat̃ ꝙ istic iungunt̃ ima celestib⁹ ꝓpter ꝯnexionẽ membroꝝ ecclesie militãtis cũ membris ecclesie triũphãtis in vno capite xp̃o p̃ncipaliter hic exhibito. Orat ecclesia patrẽ Jube hec p̃ferri p man⁹ sancti angeli tui qui xp̃s est angelus magni ꝯsilij p̃ferens totũ corp⁹ mysticũ in sublime altare diuine maiestatis id ẽ supreme et altissime diuinitatis. Maiestas itaq̃ dicit̃ quasi magnitudinis status. Peracto demũ sacramẽto dicit̃ corp⁹ xp̃i rapi et in celũ ab angelis deferri. nõ p realẽ loci mutationẽ sed per opatiue ꝯnexionis virtutẽ. Cõtemplabat̃ ꝙ istic est oblatio vna et plures offerunt. Offert filius. offert sp̃us ei⁹ sanct⁹. Offerunt angeli. offerũt sacerdotes offerũt fideles assistentes q̃ quãto plures sunt et deuotiores tanto fit acceptior oblatio. qđ valet ꝓ celebrãtib⁹ in medio seu patẽti ecclesie loco. Tu singulariter et efficaciter

offers post filiū virgo bñdicta vi/
ta dulcedo et spes nr̄a ¶ Contem
plabat̄ ꝙ istic aliud est sacramētū
aliud vsus sacramenti. nō sic in ba
ptismo Vsus est sacramentalis co/
medere et bibere sub intentione ec/
clesie: Hic vsus etsi veraciter nutri
at corpus sicut et alios effect⁹ hz
naturales (ne dep̄hendat̄ transsub
stantiatio. et hoc ad fidei meritū)
nō tñ ordinat̄ vsus ad hūc effectū
sed ad solius mentis nutrimentum
Hinc xp̄s ait. Verba que loquor
vobis spūs et vita sūt. qr vitā spi/
ritalē reficiūt. Iste est finis hec insti
tutio ¶ Cōtēplabat̄ maria ꝙ istic
post desitionē accidentiū panis et
vini definit esse corp⁹ xp̄i et sāguis
non ꝑ annihilationē vel aliam in
se mutationem Redit aūt materia
vel eadē numero que p̄us fuit qđ
vtiqz fieri pōt ꝑ creationē vt rede/
at idem numero. aut materia creat̄
nouiter qualis est carnis vel v̄mis
vel alteri⁹ rei que ꝑ actionē accidē/
tium succrescit. Placet aliis melius
dicere ꝙ sicut accidētia habēt mo/
dū substantie ꝑ se subsistendo sic te
nēt locū materie et forme panis in
agendo et patiendo. nō nouo sed
antiquo miraculo. ¶ Contempla/
bat̄ magis ad rem nr̄az et deuoti
onis amplificationē. Aspiciebat in
latitudine cordis innocētis quēad
modū electi om̄es ɔferunt partes
suas ad opulentiā hui⁹ ɔuiuij a p̄/
mo abel iusto vsqz ad vltimū q̄ na
scitur⁹ est in mundo. Considerabat
precipue fratres suos .xij. apl̄os.
Hi volentes ɔuiuiū esse splendidū
collegerūt ex om̄ib⁹ reliquijs cibo
rū a dño bñdictoꝝ et multiplican/
dorum. xij. sportas vel cophinos.
Hos vocam⁹ symbolū apl̄oꝝ. Ap
posuit em̄ quilibet bolū suū. i. arti/
culū. Sed o magne de⁹ q̄z magna
virtute refertum. Introducat nūc
nos rex i hec cellaria sua. q̄ꝝ tu cel
leraria es. O tu beata tu maxime
ɔscia substantia .i. fundamentū es
illoꝝ qui xp̄m de te dicūt ɔceptuz
et natū. ¶ Contemplabat̄ quēad/
modū sup̄ floridū ih̄m (qui flos est
cāpi inenarrabilis. bñdicti ventris
sui) spūssanct⁹ septē dona q̄i totidē
refectionis spiritualis. nutrimenta
diffuderat ꝑ descensiuū illapsū nec
desinit effluere tanq̄z caput in mē/
bra. Sed ꝑ qđ mediū? Plane ꝑ te
virgo virga Jesse. Tu collū eccle
sie firmissimū et candidū. tanq̄z tur/
ris eburnea et suauissimū quasi vi/
nū Tu ɔnectis ecclesie membra suo
capiti xp̄o filio tuo. tu sustentas. tu
vitales haust⁹ prima suscipis et re
fluis. tu aspiras et respiras in eccle
sie corp⁹ vniuersū. ¶ Cōtemplaba/
tur septē panes dotū istoꝝ donoꝝ
ɔiunctos panib⁹ aliis septē beati/
tudinū quib⁹ ɔnectūt̄ septē panes
dotū beataꝝ Porro sacramenta
sub eodem numero necnō virtutes
totidē ɔtra rabidā famē septē vici
orū. Sed hec ex alibi traditis notis
sima. nō hic docendo sed cursim re/
memorādo posuisse satis sit ad am

plificationē nostri ꝯuiuij. Cōtem
bat maria paupes ecclesie militan
tis circa tale ꝯuiuiū diuēsimode se
habentes. Vox aliquoꝝ est. Para
sti in cōspectu meo mensā aduersus
eos qui tribulāt me. Et iteꝝ. Calix
me⁹ inebrians q̄ preclar⁹ est. O ve
re mirabilis cōtra tribulātes arma
ture spēs vt mensa sit ad tutamētū
que ꝑus litteraliter affēre solet car
nalib⁹ nocumētū. O vehemēs ebri
etas que mortē supat ⁊ infernū. de
qua ps. Inebriabunt ab vbertate
dom⁹ tue. Contemplabat alios
quasi mēdicos. petere. querere. pul
sare. dicētes ex institutione xpi. Pa
nē nr̄m quotidianū et supsubstan
tialē addit lucas da nobis hodie.
Jūgebāt sex petitiones isti medie.
tres vltimas que sūt de remotiōe
triplicis mali scz culpe. pugne. ⁊ pe
ne. Necnon tres ꝑmas que sunt de
collatione boni sanctificationis et
regni ⁊ bn̄placiti diuine voluntatis.
Cōtemplabat plurimos ꝑ oēs
generationes eā dicentes beataz.
quia gr̄a plena. qꝛ dn̄o sociata. q̄a
bn̄dicta i mulierib⁹. ⁊ p̄cipue qꝛ ꝑ
eā collat⁹ fuit fruct⁹ vite. fruct⁹ bn̄
dicti vētris sui ihs xps. amē Qua
re tota deuotione offerebant sibi
aue maria. qꝛ ꝯplacebant in recor
datione nōis sui. qꝛ ꝯgratulabant
sue felicitati et suā famā optabant
augeri Concinebāt deniq̄z post im
pletionē bonoꝝ ab ea ꝓuenientiuz
Magnificat anima mea dn̄z Cō
templabat mēs marie magnificās
dn̄m cū exultatione spūs quemad
modū dn̄s instituēs eucharistie sa
cramentū. Esurientes impleuit bo
nis et diuites dimisit inanes. Et h̄
sub triplici bono esurientiū impleti
uo. Vnū est bonū oblationis sacri
ficij. Alterū bonū ꝯmunicatōis cō
uiuij. Tertiū bonū refectionis via
tici vel edulij. Primū quo ad deuz.
scd̄m quo ad ꝓximū. tertiū cuiusli
bet quo ad se ip̄m. Et quidē de du
obus ꝑmis plurime sūt marie ꝯtē
plationes inducte. Fuerūt nōnulli
q̄ nō satis attēdebāt ad hoc ꝑmū
duplex bonū eucharistie qd̄ habet
oblationē deo et ꝯmunionē ꝓximo
Considerabant dūtaxat tertiū bo
nū ꝓpter similitudinē ad panē ⁊ vi
nū qd̄ dat in refectionē edulij seu
et viatici. Cōsulebāt idcirco seueri⁹
ne quis accederet ad hoc sacramē
tū nisi valde sanus et mund⁹ Moue
bat eos iste medicoꝝ amphorism⁹
Egra corpa quāto magis nutries
tanto plus ledes. Atuero ꝑspicuū
est ꝙ eucharistie sacramentū etiaz
vbi ledit accipientē aut cōsecrantē
neq̄z sibi ꝓdest ꝓ viatico refectio
nis. ꝓdest tn̄ ecclesie toti ꝓ sacrifi
cio oblationis et sacramento ꝯmu
nionis. Ve tn̄ homini si vniuersum
mundū lucret anime vero sue detri
mentū patiat. Hec ꝓ p̄fatione ve
niam⁹ ad marie ꝯtemplationes cir
ca tertiū fructum. Premittam⁹ sub
quadruplici metro totū marie ꝯpē
diū ꝓ dictis ⁊ dicēdis. Hostia sacri
ficat. satiat. cibat. Ecce tres fruct⁹

Egra corpora quanto plus nu
trices tanto plus ledes

principales. Sequit̃ in speciali de cibo sub numero ɔtemplationum duodecim. Et cibus iste. restaurat satiat. delectat. roborat. auget. obdormire facit. caro seruit. mēs dominat̃. vim genitiuaz dat. transformat. inarrat. et vnit. Cōtemplabat̃ mēs marie sacramentū eucharistie tanq̃z cibū refectōis sb̄ specie panis et vini vt signum signato respondēt vt sil̃itudo currēt pedib⁹ suis. dū d̄r Esuriētes impleuit bōis et diuites dimisit inanes Cōtemplabat̃ in eucharistie sacramēto filiū suū qui fact⁹ est cib⁹ hominū q̄ sp̄ est cib⁹ angeloꝝ Cōtēplabat̃ ꝙ esurientes q̄ sūt paupes spū impleuit bonis ꝑ hūc cibū/dū fastidiosi diuites dimittunt̃ inanes. Esurientes siquidē impleuit

Primo. bono restaurationis
Secūdo. bono satiationis
Tertio: bono delectationis
Quarto. bono roborationis
Quinto. bono augmentationis
Sexto. bono obdormitionis
Septimo bono subiectōis i carne.
Octauo. bono dñatōis in mente
Nono. bono insup̄ genēatie v̄tutl.
Decimo. bono transformationis
Vndecimo. bono inarrationis.
Duodecimo. bono vnionis.

Sumam⁹ ɔpendiū a vocabulis bonoꝝ istoꝝ cū suis ɔtēplationib⁹ in maria iūgendo p̄dictis. Primū bonū restaurat. Vita spūalis sicut et corp̄alis suo modo ɔseruat̃ in calido et hūido debite ɔmēsurat̃. Loquimur āt hic de vita scd̄a q̄ consistit in actiōe. ꝓuenitq̄z a vita p̄ma. Vicē calidi tenet caritas seu gr̄a ꝓut caritatē nōiam⁹ feruorē caritatis i agēdo vicē humidi q̄i passiuā sibi vendicat affectio bona volūtatis. Sit hoc memorabile ꝑ dicendis om̄ib⁹ fundamentū. Sicut em̄ nō ꝑdit̃ vita essentialis aie. sic nec restaurat̃. Porro dicim⁹ vitam aie xp̄iane. vitā amoris. Amor tu⁹ vita tua. loq̄t̃ ad aiaz suā Hugo. Amorē intellige nō cuiuscūq̄z ꝫ dei. alioq̄n q̄libet aduersus amor nōiat⁹ libido vel cupiditas mors non vita dicēd⁹ est. Diliges deū ex toto corde iubet de⁹. subiūgit amoris hui⁹ effectū et viues. Crescente v̄o cupiditate vel libidine minuit̃ aut obtūdit̃ act⁹ ⁊ feruor caritatl. etsi habit⁹ ꝑmaneat. Quot āt modis et quotiens istud ɔtingat plus exp̄ientijs edocemur q̄z verbis. Notauit hec mala sb̄ quadruplici clade Amos ꝓpheta q̄i ꝑ totidē aie passiones q̄ sūt spes. met⁹. meror. gaudium. In eruca nōiat̃ gaudiū carnis virētia carpens. In locusta notat̃ spes arrogantis. In bruco āt iners et totus exteriorib⁹ incūbens metus In erugine meror seculi interiora cōsumens. Et ex his q̄d sup̄ est nisi vita languens ⁊ egra. Pollicet̃ alius ꝓpheta vicē dñi ꝙ reuertentib⁹ ad ip̄m restitueret annos q̄s eruca. locusta. bruc⁹. et erugo ɔsumpserunt. Hec est restauratio quā op̄at̃ dñs ꝑ eucharistie sacrū cibū quia sanat

has infirmitatū pestes et replet in bonis eiuriētes Cōtemplabaris o maria restaurationē h mōi ꝫ alit̄ expiebaris q̄ ceteri. Nihil quippe p viciū deperdebat̄ in te de vita gr̄e qualiter in nobis. Attn̄ naturalis necessitas vie nō sinebat hāc vitā i suo feruore sp esse qualit̄ tibi nūc est in patria sed nec eras i termino meriti. Tu idcirco iusta iustificabaris adhuc et erat semita tua sic̄ lux splendens crescens vsq̄ ad pfectā et̄nitatis diē. Restauratio tua erat nō tā suppletio deperditi q̄ augmentatio iam habiti. Sciebas eucharistie susceptionē virtutē habere p̄uilegiatā quā dicim⁹ vim opis opati. Addit hec vis ad ꝓpriū meritū soli⁹ volūtatis vel ꝓprij opis plus valet hic. sicut et in baptismo actualiter accipe q̄ solū volūtatis desideriū hr̄e. Quocirca stulte agunt qui se reddūt inhabiles ad susceptionē. stulte qui sine causa rationabil̄ impedimēti se subtrahūt. Prudent̄ vero qui sibi bn̄ ꝯscij frequent̄ accedūt. Porro meret̄ sacerdos digne ꝯsecrās ꝫ ampli⁹ digne ꝯmunicās etiā non sacerdos. Adde ꝙ fingentes hostiā ꝯsecratā esse q̄ nō est. et ita pn̄tātes ad adorādū vel ꝯmunicandū rei sūt criminis idolatrie quātū in se est. Et q̄uis ignorātia possit alios excusare nec peccēt adorando ꝓpter ꝯditionē subintellectā etsi nō expressā. suscipientib⁹ tn̄ nō accrescit tant⁹ fruct⁹. Exemplū in alijs sacramētis maxime de baptismo. Deniq̄ non est cauta satis ꝯsecrantiū solicitudo q̄ hostiā p̄us q̄ sit ꝯsecrata sursū leuāt. flectūt genua post bn̄dicunt ꝓplo respiciente nec attēdente ꝯsecrationis horam vel momentū. Est āt corp⁹ xp̄i pn̄tialit̄ solū tūc in altari p̄mo dū ꝟba sacramētalia finita sūt in instāti vltimo Ita ꝙ primū nō esse verboꝝ est p̄mū esse corpis xp̄i in hostia q̄ verba nō solū sūt significatiua vel demr̄atiua. ꝫ opatiua ex ordinatione institutiōis xp̄i coassistētis efficacit̄ ꝓ isto instāti p̄mo non esse verboꝝ Et illud instans demōstrat̄ ad intellectū dū d̄r. hoc ē corpus meū. qr illud est primū instans existentie corporis xp̄i. et nō factio Ideo nō bn̄ d̄r. hoc fit corp⁹ meū. Conformiter de sanguinis ꝯsecratione suo modo cui⁹ forma nō dependet a p̄ma. Cognouit ista tu⁹ o virgo beata deuot⁹ et sapientie magn⁹ discipul⁹ Hugo q̄ laborās in extremis noluit vti hostia quā p intimū spūs sensū dep̄hendit non esse ꝯsecratā. Post dū est allata cōsecrata timens piculū vomit⁹ si sumeret. dixit magna fide. Fili⁹ redeat ad pr̄ez et spūs ad deū q̄ dedit illū. Et ita pie credim⁹. quia statim obijt esse ꝯpletum

Secundum bonū. satiat

Quanta sit et q̄ improba fames pc̄coꝝ q̄s nō implet et occupat caritatis cib⁹ et pot⁹ recogitare stupor est. sentire grādis et incōpabil̄

miseria. qz vsqz ad mortem. Orede nō mihi sed sapiēti. Desideria inq̄t occidūt pigrū. Expiētiā interroga respondebit quemadmodū aures pruriūt ad rumores. oculi furiunt ad respiciendū vanitates et insanias falsas. glo. scz q̄ faciūt insanire Itaqz nec satiat̄ oculꝰ visu nec auris auditu. Adde ꝙ os scurrilitate et vaniloq̄is. gustꝰ saporibꝰ. olfactꝰ odoribꝰ. tactꝰ ɔtrectationibꝰ adimpleri videt̄ nec saturat̄. Proinde sūma malorꝝ vanitas vanitatū ⁊ oīa vanitas si nō repleuerit veritas. et caritas erigit̄. et inanescit vanitas sibi diues. vacua deo. Suadet imo vrget supbia et dicit viuas excellēter Inuidia susurrat emineas singulariter. Ira vult hoc secundum imꝑturbabiliter retinē. Acidia infatigabiliter. Auaritia indefectibiliter Gula et luxuria delectabilit̄. ipocrisis venerabiliter. Deniqz sūmatim collige ꝙ vanitatis fames ⁊ ɔcupiscētia ē vt sibi subseruiat impunita neq̄tia. Hec felicitas mundanorꝝ. hec vero qz vana sūt et inania non satiāt sed acriori tales fame perurgent. lambūt vmbrā fructuū super spinas apparentem. Inhiāt vmbre crassi ossis instar canis q̄ natās dū vanitatē vmbre captat. hiādo perdit verā escā. Quidnā mortalia pectora n̄ cogis auri sacra fames. exclamat q̄daz. deuorat aliꝰ carnes suas. aliꝰ scintillas ardētes haurit. aliꝰ in mōtibꝰ attrahit ventos. Et cur hec oīa nisi qz rabies famis est valida. Atuero cibꝰ noster digne suscept̄. qz vero bono replet vere satiat aut ꝑ magna parte famē sedat. Alio q̄n timeat q̄ nō minꝰ aut plusq̄z ante dimittit̄ inanis ne iudiciū sibi māducet et bibat ¶ Cōtemplabaris satietatis hoc bonū simꝰ et expiebaris o beata. ꝓpterea nusq̄z in te dñabat̄ vana gloria quam replebit totā eucharistia. Nec erat locꝰ in te vanitati. nec duplicitati. nec falsitati quā fūditꝰ occupabat veritas simplex ⁊ solida. Quid em̄ q̄reres in celo aut q̄d velles super terrā p̄ter vnā hanc rem solā. optimā et eternā. dicens ex sentētia. Et ꝑs mea deꝰ in eternū. Plane nimis auarꝰ ē cui tāta ꝑs nō sufficit. imo miserrimꝰ et pauprimꝰ q̄ pret̄ hāc aliā q̄rit. Sūt qui te mariaz de inani gloriatiōe vellent notare qz cū exultatione spūs ꝓtulisti. Ecce em̄ ex hoc beatā me dicent om̄es generationes. qz fecit mihi magna qui potēs ē. Faciūt de te ꝑm se iudiciū qui ad omnē gloriūcule ventū agitant̄ vt arundo. Nesciūt quāto humilitatis pondē stabilita eras non in te sed i deo salutari tuo. Dū hec ꝓphetica nunciatiōe ꝓferres. beatā me dicent om̄es generationes

Tertiū bonū. delectat

Si delectatio est perceptio ɔueniētis cōiuncti aut ex hmōi ꝑceptione consurgit. Nihil vero cōuenientius nihil intimius coniungitur anime q̄z iste cibus in quo xp̄us sumitur.

Delectat igitur in summo. si sensus interiores ipius anime siue mentis purgati sunt in summo. Figuratur idcirco per mãna de quo sapiens testis est ꝙ omẽ delectamentũ in se habebat. Senserũt aliqui ꝑceptibiliter in sensib⁹ carnis delectationez huius panis Sicut iste a G. parisiẽsis memoratus qui per olfactum cognoscebat locum quantuncunqꝫ alias incognitum vbi reposit⁹ erat dominus suus. Ita em̃ loquebat̃ de eucharistia. Hui⁹ insup cibi gustus ita sibi sapuit vt nõ ꝯtent⁹ comestione sacramenti vasculũ ruminauerat ligneũ ꝯtentiuũ ei⁹. Quid dicemus de passis extasim sepe vel post comestionẽ hui⁹ sacramẽti vel ad solũ deuotionis intuitũ? Posset hui⁹ delectatõis feruid⁹ ardor totus incendẽs. tot⁹ liq̃faciens. colligi ꝑ totũ decursum cantici cãticoꝝ sub alloq̃is amorosis spõse ad spõsũ. Videre est illic vt estuet affectib⁹ vt totũ scintillet amorosũ ipi⁹ incẽdiũ. vulnerat̃. languet. stipat̃. fulcit̃ cadit et spasmat̃. Ve illis q̃ꝝ aia nauseat sup cibo isto leuissimo. suspirans ad ollas carniũ egypti alia porros et pepones. Ve alijs nec calidis nec frigidis q̃ nauseaz et vomitũ sui ꝓuocãt de ore dei. q̃ suauitatẽ vnguẽti ꝑdunt ꝑ muscas tepidoꝝ desideriorꝝ moriẽtes. q̃ similes sũt ouis male fotis. ⁊ ideo fetidis. vel qui maiori maledictione miscent fel in hoc cibo ⁊ vinũ dant mirratũ xp̃o ꝑuerse sumẽdo Cõtẽplabaris et exꝑiebaris hãc delectationẽ etiã in medijs dolorib⁹ o virgo beata. fiebat tibi in eucharistia dilect⁹ tuus sicut fasciculus mirre suauis et amar⁹. Sed in consideratione diuinitatis tot⁹ formosus et suauis et carissim⁹ i delicijs. et vere tot⁹ desiderabilis in exultatione spũs in deo salutari. Sic nouissime legeris ignatio scribens Nõ te moueat inq̃s ꝑsecutionis austẽitas. ꝫ exultet spiritus tu⁹ in deo salutari.

Quartũ bonũ roborat

Educas panẽ de terra querit psalmista. cui⁹ effect⁹ subiungit̃. Et panis cor hõis ꝯfirmet. Jungit̃. vinũ letificans cor et oleũ deuotiõis faciẽ exhilarãs. Hec sũt tria quibus Isaac sua bñdictione suũ filiũ Jacob stabiliuit. Frumento inq̃t et vino stabiliui eum Legit̃ in figura ꝙ mr̃ futura Samuelis ẽna comedit et bibit et vult⁹ ei⁹ nõ sũt ampli⁹ in diuersa mutati. Timeãt illi post cibũ istũ mutabiliores effecti quales notat aplus Corinthijs loquens. Ideo inter vos multi infirmi ⁊ imbecilles et dormiunt multi. hoc de somno mortis vel corꝑis p̃t intelligi seu mutabilitatis ad vicia Cõtẽplabaris et exꝑiebaris corroboratõis hui⁹ virtutes O maria ꝯualescebas et in aduersitatibus seculi quã nec ipa mors filij ꝓstrauit in terrã Stabat inq̃t custos tu⁹ virgine⁹ Jobs. stabat iux̃ crucẽ ibũ mater ei⁹. Habz virt⁹ suã antiparista/

Partitio iiij. De eucharistia ex eui

sim coadunaꝝ in se ex circūstāte nō penetrāte otrario. ac pinde fortifi caꝝ. Sedet Job pcussus vlcere pes simo sedet in sterquilinio vbi velut in throno regio cōcionaꝝ. nec inno centiā deserit nec vēitatē nec animi robur et virtutez amittit. Quāuis āt delectatio teneat opantē in opa tione. nihilomin⁹ tenet et otristatio que ꝑm deū est. Cur ita? Nimiꝝ qz delectat. Que ratio? qz scit se placē deo. Mñ hoc? certe qz vel ꝓbat ex/ercēs ad virtutē vel purgat et libe rat a reatu vel erudit ad sapientiā.

Quintū bonū. auget.

Consequūꝝ ista se mutuo in anima nōduz ꝓfecte charitatis videlicet. restauratio. satiatio. delectatio. ro boratio. et augmētatio. Et rursus sextuz qđ est obdormitio. Collige simul vnico psalmiste verbo tres vltimos fruct⁹ suos Vidisti inqt le titiā in corde meo. a fructu frumēti vini et olei sui multiplicati sūt. Ecce post delectationem augmentū seu multiplicationē. Sequit obdormi/tio. In pace in id ipm dormiā q re quiescā. Cōtemplabaris et expie baris hoc augmētū ꝑ eucharistiā o beata. Dixim⁹ supꝝ qm̄ virtus eu charistie sacramentaliꝝ opaꝝ in sui digna ꝓceptione. Differt ex ħ ma/xime a sacramētis antiq̄ legis. qm̄ virt⁹ inanis erat. si nō ex deuotiōe susciptentiū. aut si virt⁹ erat in circū cisiōe erat longe minor. Trāsibim⁹ interea de augmento virtutū tuaꝝ o beatissima beatissimaꝝ. Tu facta es nobis exemplar lōganimitatis efficacissimū vt non ita desiderem⁹ peregrinari a corꝑe q̄n incolatū ce dar ꝑ pacē et equanimitatē tolere/mus. Postulantes et sperātes gra tie simul et glorie nos ampliorem cumulū recepturos. Confundant et erubescāt neq̄ spūs qui pastos hoc cibo dū ꝓsternē querūt eleuāt dū expugnāt coronas fabricāt. dū se extollūt supꝝ omne qđ dicit de⁹. vi dent inuidi stercoroſū hoiez quem suscitat dñs egenū de puluere q de stercore erigit pauperem vt sedeat cū ꝓncipib⁹. vñ excōicati sē q solū glorie teneat qđ appetētes cecide runt vt fulgur in abyssum.

Sextum bonū Obdormi re facit

Felix vero somnus suauis et iocun dus. Ibic aufert et ligat sensus exte riores. vt vigeat interior. Ihz hic somnus extranea valde sed saluti fera somnia. suo modo peragit se/pe vigilantiū opera. Somnia hec si queris sunt diuina spectacula ad que noster spiritus dormiens rapi tur et eleuatur. Pulcra valde sūt et iocunda et que in fastidiū ducant omnē gloriam mundi. cum ista que dicebat. Regnū mundi et omnem ornatum eius otempsi. Contem plabaris et experiebaris frequenꝝ hec somnia o serenissima feminarū. Legimus de virginali sponso tuo Joseph ꝙ plures corꝑaliꝝ dormi/ens acceperit diuinas reuelatōnes

Tu corpaliter vigilans sed p con/
templationis extasim dormiens mi
rabiliores respexisti. Signū tue dor
mitionis post ɔceptionē filij notat
Lucas dicens Exurgēs aūt maria
in dieb' illis abijt in montana cum
festinatione. Nñ precor exurgēs fui
sti si nō a somno quodā non tā sen
suali q̄ spirituali. et hoc in contem
platione quatin' sedula fieres mi/
nistratrix in actione? Ociosoꝝ em̄ ē
sedere vel dormire. actiuoꝝ exurgē
et ꝓgredi. Ne nunq̄ soporatis in
hoc somno requiei spiritualis. Tor
quet eos insania vigiliaꝝ hui' secu
li. sequunt̄ fantasias et freneses ca
pitis sui. furiūt. mouent lites. neque
unt catenis preceptorum teneri. la/
cerant occurrentes. discerpūt se. re
uersant. nescientes q̄d dicant. neq̄
de q̄b' affirmāt. accipiūt vmbras
et falsa simulacra ꝓ veris rebus q̄
sole sunt eterne. coꝝ vero similitudi
nes sunt flexibiles ⁊ incerte. At ecō
tra dormientes mundo et vigilan
tes deo vidēt vera. sed ab insanis
istis irrident̄ vt insani. Ratio quia
nō capiunt ea que vera sunt ꝫ vm
bratilia vident' sub imagine vanita
tis que par est leuib' ventis volu/
cri q̄ similia somno. Hinc implaca
bilis rixa ɔtra spiritales p mūda/
nos. hinc subsānationes et pugne.
Volunt nempe spiritales ad sani/
tatē ducere freneticos istos. at sibi
met sapientes. sibi diuites. suis in
malis ridentes ⁊ cantantes refugi
unt odiunt et ꝑsequūtur. Dixit em̄
insipiens in corde suo. nō est deus
Dixit et sapienti quotidie. vbi est
de' tuus. Sapiens et fidelis ofidit
sacratā hostiā. et dicit. hic est deus
meus. Protin' extollunt risum. sub/
samnant et blasphemāt. Dur' est
hic sermo et quis pōt eum audire?
Contemplabaris o virgo tales
benigna ɔpatiebaris et orabas. ⁊
mentem optabas eis meliorē dari

Septimū bonū

Caro seruit

Debilitat̄ itaq̄ fomes carnis con
cupiscens et tyrannisans aduersus
spiritū dū rite sumit̄ iste cib' vita/
lis. Gustato quippe spiritu. desipit
caro. Contemplabaris experta (
non nouiter) bonū istud o maria.
quippe fomitē omnē carnē extinxe/
rat verbū in te caro factū. Utrum
vero passionabiliter aliqñ moueba
ris tractauim' quodaꝫ dragmate
cantici tui. Sed videre me videor
subsamnantes insanos legem et eu
charistiā dei nostri. Ecce inquiunt
ꝓmittis p eucharistiā carnem sub
seruitute redigi que plerunq̄ seuit
acrius. impugnat acerbius. Exem/
plū de apostolo vr̄o sumite qui di
cebat: Castigo corp' meū ⁊ in ser/
uitutē redigo. nihilomin' sub pon/
dere ei' pressus gemebat. Nō quod
volo facio. Et rursus. Velle mihi
adiacet. posse āt nō inuenio. Hinc
exclamabat. Infelix ego homo q̄s
liberabit me de corpe mortis hui'?
Accipiat v̄o q̄sq̄s opposuerit talia.
dictū q̄d ɔtinuo subiūxerit q̄i talib'

sibiq; respondens. Gr̄a dei supple li
berauit me ꝑ Jh̄z xp̄z. Et vbi gr̄a
si nō i eucharistia ꝯferť dispositis?
Dudū in re simili multas assignaui
mus rationes. fere viginti. cur non
sp ꝯcedit sentimentum spūs. extin/
guens fomitē carnis actualē. Tres
sunt principales. humiliatio. patiē/
tia seu ꝓbatio et coronatio. Pro/
cedim⁹ nūc alia via transeūtes ad
octauū eucharistie bonū.

Octauū bonū. Mens dominatur.

Si mens in sacramento eucharistie
subijcit se fideliter deo. subiectā ha
bebit ꝓfecto carnez. Dixit dn̄s ad
Cayn. Sub te erit appetit⁹ tuus ⁊
tu dn̄aberis illi⁹. Intellexerūt hoc
aliq̄ dictū de appetitu volūtario et
libero. Sed illi ꝑm aristl. ratio dn̄ať
regaliter qz pōt ꝯtradicere nec obe
dire tanq̄ libera ꝯtradictorie in se
ip̄a. Dominať āt ratio cū volunta
te appetitui sensitiuo seruiliter ⁊ dis
potice. qz pōt et debet rebellantez
coercere. At si non potest et vult li
berať a culpa. si mens sit in gratia
sub lege xp̄iane libertatis. Con/
templabaris hec dū viueres virgo
beata. Colligebas ex hac radice
causam assertionis filij tui. Jugum
em̄ meū suaue est et onus meū leue
Deť aliq̄s quantūlibet oneratus
pōdere carnis. tollat supra se iugū
xp̄i vel in baptismo vel in euchari
stie sacramento vel in penitentie la
uacro. ꝯfestim efficiť dign⁹ ciuis vi
te eterne. Tradebāt ph̄i felicitatez
aliquā nos posse ꝯseq̄. Sz o bone
deus ꝑ quāta tempoꝝ dispendia
ꝑ quot exercitia virtutū moraliū.
ꝑ quā ratā et artā prudētie semitā
⁊ directionē paucissimis datā. xp̄s
noster vno momento viā ad beati
tudinē. nō qualēcunq; sed eternam
aperuit. Qui crediderit ⁊ baptisat⁹
fuerit saluus erit. Et rursus pro re
nr̄a. Siq̄s māducauerit ex hoc pa
ne viuet in eternū. Deniq; legē de
dit quā obseruat. Si septies. imo
septuagesies septies peccauerit hō
et dixerit. penitet me. iubet vt dimit
tať ei. Nō est min⁹ misēicors vt nō
dimittat sibi dicēti penitet me. Ple
ne sunt exemplis scp̄ture sue de pu
blicanis. de pcc̄orib⁹. de adultera.
de latrone. de petro Quis v̄o nesci
at. q̄n mens eucharistie sacramēto
se rite subijciens. dicat ex animo. pe
nitet me. Quo dicto vincit carnem
vt nō sibi rebellis sit ad ꝑditionem
si nō sponte se dederit rursus man
cipiū sibi. serua vilis effecta ꝑ indi
gnā libidinē aut furorē. Ast forte
dicet aliq̄s. Dn̄ationē mētis supra
carnē esse fragilē seruitutiq; ꝓcliuē
Fatemur qm̄ et thesauꝝ nr̄m habe
m⁹ in vasis fictilib⁹. ne q̄s glorieť. ꝯ
assit robur fidei q̄ ꝑ dilectōez opa
tur. Accedat fides hmōi mēs vtiq;
dn̄a fiet inuincibilis. Poterit q̄dez
a corpe violēta morte tolli sed nō
vinceť. imo victrix coronabiť. Nolo
ꝑ exempla singula morari. Turba
martirū oim de om̄i etate et sexu ꝓ
fert testimoniū om̄i exceptione vel
calūnia mai⁹. q̄ꝝ plurimi sub eodē
pene momento. de reprobis ꝑ oēz

vitam seruis sue carnis. fecit fides xpi dare carnem suã ad mortẽ Roman⁹. Genesius Josias. latro bon⁹ mille alĩ tã subito mens eox dña ta est carni tã feliciter et fortiter ex eius subiectione sunt in eternũ triũ phatores effecti.

Nonũ bonũ Vim geniti uam dat.

Cibus habet hoc ꝓpriũ dũ nutrit omedentẽ. vt tpe suo faciat habilẽ ad generationẽ Semen em̃ superfluũ est alimenti. nõ in quali sed in quanto ꝓuenit inde stimul⁹ et tps amãtiũ. Plane qñ venit plenitudo tpis deus dedit cibũ eucharistie. fecit p ipm̃ mentẽ esse verbigenã sterilitate depulsa. Cibus iste iuxta p̃missa. restaurat. satiat. delectat. roborat. auget. obdormire facit. Quid cõsequẽti⁹ q̃z vt vim genitiuã det. Immisit dũs soporẽ in adam. ex ci⁹ costa vice seminis statuit eã in mulierem. Mysteriũ est xpi dormientis in cruce. et ecclesie sponse. Hunc xp̃m inebriatũ vino caritatis et nudatũ senioꝛ iudaic⁹ filius irrisit q maledictus est Contẽplabaris o maria qm̃ si mens exemplo tuo fit dña. fit apta ad generationem verbi. Tua em̃ interp̃tatio dñaz sonat. Et certe ita decebat vt ad dñaz mitteret angel⁹. partu dsecrãdã dño. pariturã q̃z dfim dominantiũ. hoc quo ad lr̃az de carnali generatione verbi. nõ secus de generatione mentali. Contemplabaris omnia que de spirituali despõsatione dei q anime notata sunt in scripturis ꝓcipue sup magnificat tim in canticis canticoꝝ. Intellige bas omnia quẽadmoduz vergunt in hanc sententiã. Ecce p anagogiam virginalis aliqua mens nutrita cibo vitali. manet in se tanq̃z in ciuitate. i. ciuiũ vnitate. q̃ sẽ cogitatõs q affectões ordinate Ciuitas hec ẽ galilee p transmigrationẽ eternã. per volubilitatẽ obedientie. per rotam interminabilem circa beatissimaz trinitatez. Huic ciuitati nomẽ nazareth ob floridam conuersationem. mittitur angelus a deo fortis sez instinctus diuinus. ad mentem hanc virginem/ desponsatam sed nõ in ocupiscentia iunctã. viro qui est spirit⁹ suus intellectualis sonãs in augmentũ Ideo nomen eius Joseph de domo Dauid regis vtiq̃z celestis manu fortis. Et nomen virginis maria q̃ dña salutat vt gr̃a plena. turbat vt verecũda. cogitat vt ꝓuidens. qualis est ista salutatõ Confortat. edocet. assecurat p instinctũ qm̃ spũssanct⁹ supueniet i se purificãs eã ab oñi ocretione materiali. et virt⁹ altissimi verbũ p̃is obũbrabit sibi p secretũ sui lũis il lapsũ. Ideoq̃z et qđ nascet ex illa sanctũ. vocabit fili⁹ dei. Credit optat osentit et ocipit. efficit verbigena mox vt obediendo dixerit. Ecce ancilla d.f.m.p̃m v.tuũ Cõtemplabaris expiens quotidie mentẽ tuã o maria filiũ dei parturire p amoroso exercitia donec idonea beth lee domo panis celesti. nascet. Sic iam non puer q̃z vir pfect⁹ nõ iam. et collocaret nõ i ꝓsepio. q̃z in throno

patris summi et astares a dextris eius regina. que omnia ecce cōpleta sunt in te. Ideo beata que credidisti. Ideo ꝑ hanc beatitudinē obsecram⁹ mentes nostras tuis precibus diuino germine repleat eucharistie sacer cibus.

Decimū bonū. transformat

Nullus inuenit̄ illapsus intimior in corꝑalibus q̄ꝫ vt cibus ꝯuertatur et transformet̄ in cibatū. Manet iā nō in se sed in comedēte. viuit eius vita nō sua. Scim⁹ ꝙ ex voce dñi dixerit Aug⁹. Cibus sum grandiū. Cresce et manducabis me. Nec tu me mutabis in te sicut cibū carnis tue. sed tu mutaberis in me Notauit hanc intimitatē xp̄us qui olim sub nomine sapientie posuisse se dixerat mensam et miscuisse vinū. Nouissime cum cenaret cū ap̄lis. Ecce inq̄t dispono vobis regnū vt edatis et bibatis sup̄ mensam meam. Poterat infirmos aut canales mouere vt crederent ꝙ regnum dei sit esca et potus nisi verba sapientie ꝓrsus nos a tali suspitione redderēt alienos. et ap̄ls expressisset imo et xp̄s affirmasset ꝙ erūt in gloria sicut angeli dei qui nec nubent nec nubent̄ ꝓfecto nec ideo comedent aut bibent. cibū carnis. Quid autē sit iste panis et iste cib⁹ regni celorū dedit xp̄us intelligi dū ait Qui manducat meā carnē et bibit meū sanguinē in me manet et ego in eo Est igit̄ hūc cibū manducare in eo manere. Contēplabaris o sapientissima feminaꝝ qm̄ in eucharistie sacramento fit trāsformatio panis in essentia sua remanentib⁹ accidentib⁹. Atuero dū mens in deū transformat̄ remanet quidē essentia mētis ꝫ accidētia noua succedūt non fantastica. nō materialia. ꝫ deiformia diuina claritate radiāte. Trāsformamur inq̄t ap̄ls de claritate in claritatez. de claritate cōmunis notitie rationalis adquisite in claritatē fidei deiformis infuse. de claritate hac fidei in claritatē intelligētie. Et de hac demū in claritatē saporose et sapiētialis exꝑientie. Experiebaris transformationē istā in sumptione sacri cibi. ꝓpterea sic̄ de voluptuoꝭ brutalib⁹ ꝯcludit ph̄ia apud boeciū ꝙ deformant̄ in beluas Ita de sapientibus elicit ꝙ in deū transformāt̄. Deniq̄ sicut p̄mi sunt belue vel pecora in effigie corꝑis hūani. Ita de secūdis recte dicim⁹ ꝙ sūt dij sb̄ hūana specie trāsformati. Lex hui⁹ transformatiōis ꝯgnitio sed exꝑimentū et sentimentū longe beatius

Undecimū bonū Inarrat

Dederat olim dñs anime rationali pignora sue dilectōis pulcras arras sue desponsatōis celū et terrā ad ei⁹ obsequiū simul et solaciū. Cōtempserant has arras plurimi ec̄ ph̄oꝝ atq̄ eis oīa viluerāt. Dedit ad extremū se ip̄z parit̄ i arrā ꝛ p̄ciū dū i h̄ sacro ꝯuiuio iux̄ cāticū

ecclesie future glorie pignus dat
Contemplabaris o dilectissima
mulier sedula mente cū grāraractio
ne pign⁹ et arram desponsationis
tue nō in vna tm̄ ꝫ in qualibet cre/
aturaꝝ refulgere. Dicebas ad in/
tuitū cuiuslibet. arrā hanc dilectio/
nis sue ꝯtulit mihi dn̄s spōsus me⁹
Dedit om̄ia mihi. et nō min⁹ mihi
qꝛ cū multis. imo tanto iocundius
quāto nulla sine socio iocunda pos
sessio. dedit om̄ia mihi. quatin⁹ ip̄z
cū om̄ib⁹ et sup om̄ia ꝯgnoscā. co
lam. diligā. laudē. et adorē. Dedit
celū et terrā. Quid em̄ hoꝝ indige
bat? Dedit et om̄ia que in eis sunt
in ꝯsolatū vel famulatum. Ecce pi
gnus amoris. Addit mai⁹ in repa
tione quia ꝓpter nimiam caritatem
suam exinaniuit maiestatem suam
vt acciperet causa mei. ꝓ me serui/
lem formā. frater effectus et fili⁹ ex
deo rege dn̄o et p̄re. Creuit itaqꝫ
arra beniuolentie simplicis in dile/
ctionē gratuite electionis. Vn̄ dile
ctio nomen hꝫ. Proinde ꝓlapsa ē
dilectio in amiciciā que addidit ad
dilectionē signa mutua cum ꝯmuni
catione secretoꝝ qn̄ cū hōib⁹ ꝯuer
satus est. Jam inq̄t nō dicam vos
seruos sed amicos. Amicitia em̄ ꝓ
inde ꝓlapsa est in zelū. ꝓpter singu
laritatē amicicie que nō cōpatit so
cietatē in amore. qualis est sponsi
ad sponsam et ecōtra. dū et si socie
tas rumpet fedēa pactionis. zelo/
tipiā hāc ꝯsequit inamoratio qua
lē suo modo exp̄imur in stulte phi/
locaptis. Hāc senserat qui languēs
dicebat. vulnerata caritate ego sū.
postremo nil sup̄est nisi plena et se/
cura possessio. Hec nōiat ꝓprie in
bonū charitas. i. cara vnitas de q̄
sequēs est vltimū eucharistie bonū

Duodecimū bonū vnit

Hic finis. hoc ꝯplementū omniuꝫ
que dicta sūt aut dici p̄nt sup cibi
isti⁹ laudib⁹. fructib⁹ et effectu. To
tus ob hoc mund⁹ creat⁹ est exteri
or et interior. Ad q̄d inquies? Cer
te ad vnitatē vt om̄ia sint in vnum
ꝯsūmata. hoc est illud verbū de q̄
xp̄s. Porro vnū est necessariū. Et
diuin⁹ dionysi⁹. omnia vno partici
pant. Demū et ip̄e theologiā suaꝫ
mysticā in vnione supra mentē con
stituit. Vnionē hāc preposuit spon
sa ꝓ fine dilectionis sub osculi no/
mine. Osculetur me osculo oris sui.
Consonat apl̄s. vn⁹ panis et vnū
corpus multi sum⁹. omnes qui de
vno pane et de vno calice partici/
pam⁹. Cōtemplabaris o beatis
sima beataꝝ vnionē istaꝫ sub vela
minib⁹ et symbolis multiplicit insi
nuatā. qualis erit i patria vna do
m⁹ p̄ris et mansiones multe et vnū
ouile et vn⁹ pastor. vn⁹ denari⁹ di
urn⁹. vna corona. vnū brauiū. vn⁹
lectul⁹. vn⁹ sin⁹. vnū cubiculū. vnus
nidul⁹. vn⁹ panis. vnū corp⁹ ꝛ vn⁹
sp̄us. vnū gaudiū penetralis ꝯtem
plās oēs has sil̄itudines. Sed ne
scio si difficili⁹ et ꝓfundi⁹ sit ad in
telligendū verbū xp̄i q̄ dū trāsitur⁹

ad patrem oraret ꝑ electis vt sint vnū inquit ꝯsūmati in vnū. Et rursus vt sint vnū sicut et nos vnū sum⁹ Maior itaq; vel singularior vnitas nulla ē q̄ beate trinitatis Magna igitur et singularis est vnitas omniū electoꝝ inter se et cum deo. Magna ⁊ admirabilis est vnio humanitatis xp̄i in vnitate ꝑsone verbi. Sz si ꝑ intellectū secludat̄ vnio beatifica. hec secūda erit inq̄ eligibilior p̄ma. Da sapiētissima beatorū omniū. da posse me quitq̄ in re tanta scribere qd̄ sentit aut sentire desiderat hebes mēs mea. da te illustrante et deo ꝓpicio aliq̄d balbutire. Assumit̄ i primis manuductio imaginatōis nō vt duret ꝫ vt trāseat. Imaginet̄ circul⁹ more mathematico. ex cui⁹ centro medio indiuisibili penit⁹ et vnico ꝓtendāt̄ linee recte vsq; ad qd̄libet punctum circūferentie. Trāscendat ratio vel mens imaginationē et addat ꝙ cētrū. habeat vim ꝯgnitiuā qualē hz angelus habeat silr̄ quelibz linea recta/a centro egrediens ad circūferentiā vim hmōi ꝯgnitiuā. Constat ex hac ypothesi ꝙ q̄libet linea ꝑ ꝯgnitionē. nō solū ꝑ t̄minationē attinget totū punctū. Neq; em̄ pōt dici ꝙ partē vnā vna. alterā altēa. solū apprehendat cū ꝑs ei⁹ non sit. Centrū similiter intelliget singulas lineas a se ꝓtensas ad circūferentiā. maxime si ponat̄ ꝙ iste sit ambit⁹ actiuitatis sue et ꝯgnitōis. Ascēdat adhuc sublimi⁹ mens nr̄a ⁊ ponat ꝙ illud centrū spere intellectualis nō accipiat ꝯgnitionē lineaꝝ a se ꝓgredientiū ꝑ receptionē cuiuscunq; motiōis obiectalis ab extra sed in se sit ex se sufficiens omniū cognitio. Ecce ꝙ hucusq; nihil posuimus a magnis et eleuatis ph̄is alienū. Si dixerim⁹ deū esse centrū tale. talis ve nature. Accedat modo fides aut intelligētia ꝑ fidē purgata. illustrata. roborata. eleuet mētē sup̄ ph̄iaz. sequētiū solā exꝑientiā effectuū ad inuestigationē cause p̄me. Doceat fides quēadmodū deus q̄i centrū iā positū. nō educit ex se lineas aut circūferentiā ex se causat extra ꝑ effect⁹. nisi pure libē/contingent̄ qr plane/ bonoꝝ creature sue nō eget sufficientissim⁹ ꝑ se sibi. Porro sicut nō efficit aliq̄d extra se nisi pure ꝯtingent̄ Ita nec obijcit se ꝑ modū forme intelligibilis cuicūq; intellectui creato nisi pure. libere ꝯtingent̄ sub quacūq; ratione. Sit ista ratio absoluta entis. Sit denominatiua ratio vni⁹/ꝑ indiuisionez sui. Sit denōiatiua ratio veri ꝑ cōꝑationē ad intellectū. Sit denōiatiua ratio boni ꝑ ꝯꝑationē ad appetitū. maxime ad appetitum rationalē vel intellectiuū seu mentalem qr ꝓprie solus talis est p̄mi boni capax ⁊ ei⁹ ꝑticeps esse pōt sicut ⁊ intellect⁹ p̄mi veri. Consequent̄ adiuuet imbecillitatē nr̄e mētis illustratio tua virgo sapientissima quatin⁹ istā quā q̄rim⁹ vnionē attingam⁹. Etsi non hic ꝑ exꝑientiā facialem.

saltē ꝑ intelligentiā discretiuā et ꝑceptionē directiuā. Concessū inuenio et deductum a magnis mundi phis maxime platonici. ꝙ ꝑ virtutes purgati animi p̄t intellect⁹ separat⁹ a corpe vniri. formari sustentari in deo p̄mo et vnico oim̄ cētro Cōcessit hoc aduersari⁹ noster ꝓcacissim⁹ Auerrois. Errauerūt tñ isti et defecerūt scrutātes scrutinio. qꝛ viā ⁊ hostiū scalā et vehiculū ꝑueniendi nō habuerūt aut reiecerunt dñm nr̄m Ihm xp̄m. Rurs⁹ qꝛ deū nō sicut deū glorificauerūt bñ viuēdo et humilit̄ gr̄as agendo pie qꝫ colendo Erat eoꝝ intelligentia discretiua nō satis q̄dez clara de deo sup hic ⁊ nūc. qualē habēt ⁊ demones. sed sine humilitate pietate et deuotione et caritate. In elatione oculoꝝ. in exaltatione cordis. in suis nō dei virib⁹ spez habētes. Venit xp̄s tuus et nostēr o bñdicta se viā et exemplar opposite humilitatis exhibuit fact⁹ obediēs deo vsqꝫ ad mortē. mortē āt crucis. quia nil abiectius poterat cogitari Cur sic? vt eleuat⁹ a terra. i. ab om̄ib⁹ q̄ terreni hoies querē pñt trahēt ad se om̄ia. tā exemplo tali. q̄ꝫ auxilio inuisibili Postremo qꝛ transitur⁹ erat ad p̄rez. etiā corꝑaliter videntib⁹ discipulis cū quib⁹ eras humillima creaturaꝝ. reliq̄t hoc pign⁹ dilectionis hanc arrā eucharistie que nos ꝯsūmat in vnū. Nā q̄d dici p̄t vnitius q̄ꝫ q̄ manducat meā carnē et bibit meū sanguinē in me manet et ego in eo. De inesse et mansione sup admirabilis ꝓrsus ista sententia Qui māducat meā carnez et bibit meū sanguinē in me manet et ego in eo. Nec min⁹ admiranda simul et amplexanda que sequit̄. Sicut me misit viuens pater et ego viuo ꝓpt̄ p̄rez. et q̄ māducat me et ip̄e viuet ꝓpter me. Deniqꝫ subdit̄. Qui manducat hūc panē viuet in eternū. Et qm̄ alio tpe et loco xp̄s ait. In domo p̄ris mei mansiones multe sunt Et iteꝝ de diligēti se. Et p̄r me⁹ inq̄t q̄d diliget eū. et ad eum veniem⁹ et mansionē apud eū faciem⁹ Subdamus aliqua de hmōi mansione per quā noster emanuel qd̄ interp̄tatū est nobiscū de⁹ manet in māducante se. et manducās in eo. Mansio in alio p̄supponit esse in. Sūt aūt ꝑm grammaticos. xvi. modi essendi in quos phus restringit ad octo. addūt aliqui nonū Sed sub ꝯpendio dicam⁹ ꝙ esse in alio maxime ꝑ māsionē dicit duo. Dicit em̄ distinctionē aliquaz qꝛ nihil vnū penit⁹ sine quauis distinctione reali. vel ratione substātiali vel accidentali absoluta vl̄ relatiua dicit̄ esse in aliquo licet bñ ꝯcedam⁹ aliq̄d esse idē sibi ip̄i resoluēdo locutionē ad hāc negatiuā ꝙ idē nō differt a se ip̄o: Alterū qd̄ importat mansio d̄t q̄ndā vnionē seu ꝯuenientiā duoꝝ in aliquo quasi tertio siue illud tertiū sit substātia siue sit res aliqua relatiua siue sit accidēs absolutū siue relatiuū Sublata em̄ ꝑ intellectū om̄i

ꝯuenientia ad inuicē nō remaneret modꝰ cur vna res diceret esse in altera. Fiet hoc ꝑspicuū quisq̄s modos essendi in discutē voluerit. Sz veniamꝰ ad cōpendiū sup ꝓposita mansione Mansio mutua. māducantis cū manducato in eucharistie sacramēto manifestā hz māducantis et manducati distinctionē et diuersitatē. Supest idcirco solum inuestigare q̄d est illud in quo vniunt. Et ꝑmo dici neq̄t ꝙ vniant in eadē essentia sicut tres ꝑsone distincte sūt eiusdē penitꝰ essentie. Vñ cōsurgit ꝙ pater est in filio et filiꝰ in pr̄e et spūsancto ꝑ circūincessionez q̄ nulla p̄t esse maior. Sic em̄ euangeliū sc̄i Jobis incipit. In p̄ncipio erat v̄bū. et verbū erat apud deū. Sed neq̄ est ista vnio in identitate relatiua ꝑsone quēadmodū i xp̄o tres nature vniunt. Porro nō ē vnio q̄ est ꝑ participationē carnis eiusdez qūo tu beata virgo cū filio tuo cōmunionē sortita es vt diceret singulariter. dn̄s tecuz. et ꝙ filio tuo singulare prepasti hospiciū. Māsio quā inq̄rimꝰ nō est tm̄modo generalis in existētia q̄ deꝰ d̄r esse in rebus ꝑ potentiā. p̄ntiaz. et essentiā. ꝟm triplex genꝰ cause. Efficientis qua d̄r deꝰ esse in rebꝰ appropriate ad potentiā. formalis ad p̄ntiā. et finalis ad essentiā. qm̄ hoc modo est in re qualibet vsq̄ ad insensibilia et demones. Jmo et si ꝑ impossibile res nō dependerēt a deo. i aliquo genere cause. tn̄ ꝓpter immensitatē suā qua diceret deꝰ adhuc esset in rebꝰ qꝛ videlicet res nō essent sine deo ip̄as penetrāte neq̄ deus sine eis. Sz neq̄ māsio quā q̄rimꝰ fundat sufficient in ꝯiunctione donoꝝ nō gratificantiū qualia numerauit aplus de diuisione gr̄aꝝ loquēs. q̄ lz sint a spūsancto. p̄nt nihilominꝰ esse sine ip̄o. supplēt doctoēs gratificāte vel acceptāte qꝛ cōstat istas gratias esse non posse. ipso nō opante ꝟm triplex genus cause. imo si scrutamur acutius nulla res p̄t dici esse i deo et ecōuerso nisi ꝟm aliquā hitudinē cause vel ꝓductionis vel cōicationis. accipiendo ample noⁿ cause ad creationē et ꝯſuationē. Et sic̄ Rich̄ extēdit in d̄inis ad ꝓductionē ꝑsonaꝝ ꝫ nō admittit a modernis. Sic em̄ pater est in filio qꝛ ꝯmunicat essentiaz quā hz p̄mitꝰ et fontalit ꝓducēdo filiū. et nō ꝙ sit ꝑfectior filio vel filiꝰ imꝑfectior. ꝫ hec est ꝓductio ex ꝓprietate primi principij. sicut est ex ꝓprietate filij ꝙ recipiat a pr̄e totū q̄d ē pr̄is. seclusa p̄mitate ꝓducēdi naturali modo filiū alteꝝ. ꝯmunicat nihilominꝰ p̄mitatē respectu spirationis spūssancti modo liberali. Sanctꝰ vero spūs nō p̄t vltra hr̄e p̄mitatē nisi respectu ꝓductiōis creaturaꝝ vt vnū p̄ncipiū cū pr̄e et filio.

Māsionis ꝯueniētia quā inq̄rimꝰ ꝯsistit in habitu vel actu vel vtroq̄ gr̄e gratū faciētis vel ꝯsūmate sic̄ in pr̄ia. vel inchoatiue sicut in via ꝯsonāt doctores. Seq̄t ex p̄missis

p indirectū. Stem⁹ igit̄ in hac veritate et videbim⁹ qūo sūt in domo p̄ris multe mā̄siones et tñ vnica ē. Multe quidē ꝓpter multitudinē singulariū gr̄aꝝ formaliū differentiū in ꝑfectione sicut stella differt a stella ꝑm ap l̄m in hoc ꝓposito. Est āt vnica gr̄a gratificās obiectalit̄. clarius et obscuri⁹ nō in actu suo intēnseco (qui certe vnic⁹ est. et immēsus et idē) sed in effectu extrinseco. Sic saluat̄ illud de ꝓsa ꝙ vna vox est letātiū et vnus ardor cordiū. Trahit ad idē illud p̄s. In voce exultationis et salutis son⁹ epulātis. Nō dicit in vocib⁹ et sonis. nec dicit in vna voce et sono Traheret nos si sequi vellem⁹ ad amplissimū istam de canticis materiam et armoniā. quēadmodū vnica est simphonia in vniuēso tanq̄ ī organo magno qm̄ vnica vox est et vn⁹ sonus vel vnison⁹ ꝯcent⁹. Vñ et armonia et concent⁹ et simphonia et vnisonuz vel monicordū sua interp̄tatiōe dicunt̄ ab vnitate. Et hoc quidē gratissime et appropatissime ad versuz psalmiste nūc inductū. Cōsonat ad māducationē vel epulationē eucharistie q̄ respicit insup simphoniā illā et chorū. dum occiso vitulo sagi nato pro reditu filij dicebat pater euāgelic⁹ duro et dissono fr̄i. Epulari ꝛ gaudere oportebat. Sz alibi copiosissime materia hec vtinaz salubriter a nobis tractata est ī vtraq̄ lingua. Mansionis hui⁹ ꝯuenientia lz sit vnica in radice gr̄e gratū facientis. sortit̄ nihilomin⁹ notationes plurimas sine numero ꝑ scp̄turas sacras. Et hoc expediens est scire simul et notare ꝓpter amplificationē sanctaꝝ meditationū ꝛ affectionū deuotarū ꝯsequendā. q̄uis hoc nequeat ad plenū fieri nisi fuerit hō spūalis effect⁹ et q̄i totus deiformis aut deiformat⁹ aut deificat⁹ ꝑm varios grad⁹ gr̄e in via et ꝯsūmatōis in p̄ria. Dicit̄ exēpli gr̄a mansio dei in hōie et hōis in deo vt hic d̄r viuificatio ꝛ habitio vite eterne saltē in radice vt hic viuet in eternū qz suā gr̄az hz. Dicit āt apl̄s ꝙ gr̄a dei est vita eterna. Dicit̄ et osculū oris sponsi qd̄ petit sponsa. Dicit̄ lac et vinū et vnguēta et oleū effusū. et tract⁹ et pulsus ad sponsū. Dicit̄ introductio i cellaria. ꝯiunctio dilecti inter vbēa spōse tanq̄ fasciculꝰ mirre. d̄r suus decor. sua quies in lectulo florido. hoc est donū ꝑfectū de sursū descēdens nō ascendēs de deorsū. Hec est sapia diuinit⁹ inspirata cū suis laudib⁹ vniuersis. hoc diuinū silentiū. hoc sibul⁹ aure tenuis. hoc susurriū v̄bi abscōditi. hoc vox q̄i aure lenis. imo et tonitrui magni. Et vt ad vnū colligam⁹ innumēa quicq̄d sonat mansionē vel habitationem vel inhesionē vel vnitatē vni⁹ corpis et vni⁹ spūs. aīe cū deo. sponse cū sponso. vnice cū vnico. sub gr̄e gratificātis nōie et radice. p̄ncipio forma. et fine vnico vocabulo dat̄ intelligi qd̄ est manē in xp̄o ꝑ mu-

tuū gr̄e cōplexū. Inuenies āt sp̄ in hac mansione qūolibet nōiet̄ habitudinē cause ad causatū et econtra Sic materia de qua min⁹ videt̄ d̄r esse in forma nedū qz recipit influxū formalē ab ea sed qz cōicat sibi potentialitatē subiectiuā vt substet in ea sicut in materia. q̄uis d̄r solū patiēs nihilomin⁹ appetitiua simul est vt accipiat formā vt p̄ficiat̄ ab ea. Sic locatū appetit locū vt ɔseruet̄. et loc⁹ locatū vt ɔseruet ipsum: Sil'r de⁹ q̄ bonoꝝ nr̄oꝝ non eget vult gratuita pietate cōicare se creature sue. p̄sertim rationali. q̄ cōicatio d̄r inhabitatio s̄m triplex gen⁹ cause extendēdo ad creationē ⁊ cōseruationē ⁊ obiectalē motionē. vel immutationē vocabulū cause. Plurimū est ista ɔsideratio p̄ ɔgnitiōe quidditatl. ip̄i⁹ mā̄sionis reꝝ i deo iuxta illud philosophicū qd̄ paul⁹ theologicū fecit In ip̄o viuim⁹. mouemur ⁊ sum⁹. Fas porro ɔuertibile dicē est. de⁹ in reb⁹ suis est p̄ potētiā p̄ñtiā et essentiā modo dicto. Sz in aliq̄b⁹ vltra simplex esse confert bñ esse. maxie p̄ gr̄az et gloriā Et hec inhabitatio respicit influentiā diuinaz q̄ sup̄addit̄ ad naturā et essentiā. Mā̄sionis hui⁹ ɔuenientiā gratuitaz. p̄fecto felix q̄ possederit habitualit̄. felicior q̄ actualit̄ cū habitu. Sz felicissim⁹ q̄ reuelata facie trā̄sformat⁹ fuerit in eandem imaginē. de claritate in claritatem tanq̄ a dñi spū act⁹ duct⁹ et tract⁹ ita ꝙ sētiat p̄ illūiatos cordis ocu

los. Sicut imp̄cat̄ apl's sup̄eminētē scie caritatē xp̄i. hoc ē gr̄az hāc ɔiūgentē et carā vnitatē ad simplificā deitatē. Multi q̄dez sunt q̄ hñt in habitu sicut pueri nouit̄ baptisati. Multi q̄ in actu possident et exercēt dū merent̄. Sz paucissimoꝝ est sentire distincte et ap̄te nexū istum. mansionē istā. vocē istā p̄pter occursatiōes curaꝝ in memoria. fantasiarū in inttelligētia et ɔcupiaꝝ. q̄uis minime criminaliū in volitiua vel affectiua. Sentiūt hāc gr̄az inhabitatōis xp̄i et spūssancti q̄ cum apl'o mente excedūt deo. q̄ p̄terea sentiūt op̄ationē intra se verbi dei. De quo dic̄ idē apl's ꝙ viu⁹ ē sermo dei qz loq̄ p̄t cū quolibet et efficax et penetrabilior om̄i gladio ancipite quez gladiū venit xp̄s mittē in terrā vt p̄trāseat vsq̄z ad diuisionē aīe et spūs vt ferat̄ spūs sursū ⁊ aīa maneat deorsū qd̄ fieri nequit nisi maxia pax fuerit et silentiū taz sursū q̄ deorsū. nisi p̄terea fuerit diuisio ɔpagū et medullaꝝ et cogitationū ⁊ affectionū naturaliū sese cōplectentiū. Fiat etiā discretio cogitationū et intentionū simpliciū naturalit̄ adq̄sitaꝝ vel adq̄sibiliū et remaneat in sentimēto et exp̄ientia Sol⁹ felix iste ⁊ gratuit⁹ deiformis illapsus et influx⁹ spūs Jh̄u xp̄i pl⁹ sup̄eminēs in spū et mēte sup̄ aīam q̄ distat celū a terra. Dicim⁹ op̄ationē vitalē nō ita penit⁹ esse eandē in spū vel cū spū et aīa. Sētiūt hāc gr̄az actualem et exp̄imentalē. non

quidē oīes qui digne manducant
corp⁹ xp̄i et in quib⁹ manet xp̄s et
ip̄i in xp̄o sicut modo dicebamus.
Sed ve etiā cordi hōis qđ prauū
est et inscrutabile. qz putauerūt ali-
qui gloriātes in se et habētes cor
elatū et exaltatū et elatos oculos
ambulātes in magnis et mirabili-
b⁹ sup se neqz hūiliē sentiētes. Puta-
uerūt inqz vel ex osuetudine sensuū
exercitato p̄ sic aliqñ fit i habētib⁹
osuetudinē p̄hetādi vel ex diabo-
lica illusione excecāte cor iusto sed
occulto dei iudicio tāqz in somno
graui. sentire distinguē et expiri in
se regnū dei hoc intra se et dicē ex
sentētia. Defecit caro et cor meum
de⁹ cordis mei. et ps mea de⁹ i eter
nū. Ez mētiebat iniq̄tas sibi. Beata
igit̄ et ter beata sp hūilitas quā
sol⁹ docet et dat ille q̄ ait. Discite a
me qz mitis sū et hūilis corde. De-
niqz. btūs vir q̄ sp est pauid⁹ et exul-
tās in tremore oplēs illō qđ ē ois
hō. Deū time et mādata ei⁹ obser-
ua. Nō qp timor hūan⁹ mūdan⁹ et
seruilis stet cū caritate q̄ talē oīez
timorē mittit foras. Ez nō illū p-
fecto castū qz manet in eternū. Au-
get poti⁹ assidue vsqz ad gloriā cō-
firmatā in qua firmat et sistit. Ma-
nifestū est igit̄ magnū pietatis sa-
cramentū qđ manifestatū est i car-
ne. iustificatū in spū et est assumptū
i gloria Neqz min⁹ mirabilit̄ i hac
sacra māducatione sacramentū b̄
pietatis exhibet. qđ q̄dez manife-
stū est in sensibilib⁹ signis panis et
vini velut in carne ex p gr̄az cū fide

spe et caritate iustificat hōis spiritū
et quodāmodo assumit. in gloria
qz fides dirigit ad imaginē specu-
larē glorie đi Spes erigit vsqz ad
interiora velaminis eiusdē gl̄he dei
Caritas vero se erigit subintrat et
app̄hendit et astringit dicēs. Inue
ni quē diligit aia mea tenui eū nec
dimittā. Subinde vox ei⁹ est suna-
mitis ad helizeū. viuit dn̄s et viuit
aia mea qz nō dimittā te. Apprehē
dā te inq̄t aia in cāticis et introdu
cā te in domū mr̄is mee et in cubi-
culū genitricis mee Felix introdu-
ctio et nota sūt q̄. sequūt. Quest⁹
pterea magn⁹ est pietas hec cū suf
ficientia. Reponit em̄ cor hōis in se
de sua et in centro et in loco qñqz
primi⁹ dū pl⁹ est cor assimilatū. de
puratū. et illūiatū cū pondē maio-
ris caritatis. Cremplū in magnete
ferrū trahēte nūc vehemētius nūc
remissi⁹ pro qualitate medioz. nā
si circūliniat ferrū p alliū suspendit
vis attractiua. Pietas itaqz subin-
de valet ad oia qm̄ reddē docet q
ordinare put vnicuiqz debitū est.
deo sibi et primo p̄m genus omne
passionū vel affectionū vt gaudeat
speret timeat q doleat sic optet mo
derata p̄m circūstantias oēs put
sapiens iudicabit et debita pij cor-
dis armonia suadebit. Dicam⁹ p-
terea qp māsio mutua māducantis
hoc sacramētū cū xp̄o manducato
saluari nō p̄t neqz ognosci sine cor-
dis mētalis motu. Ita em̄ dicebat
Bernard⁹ pluries exp⁹ sentire se p
sentiā verbi ex motu cordis intelli

ge mentalis. Vñ etsi nõnulli volue
rint hanc mansionẽ posuisse sine ha
bitu gr̃e distincto a spũsancto. nul/
li tñ negauer̃t motũ cordis distin/
ctũ tã a deo q̃ꝫ a corde seu mente
cordis q̃ mot⁹ cordis tot⁹ fit sup/
naturaliter ꝑ infusionẽ ac illapsum
spũssancti mouẽtis cor. qualit̃ nul/
la facẽ possꝫ creatura. imo nec ip̃a
mens sola taliter se mouẽ possꝫ. q̃ꝫ-
uis sit instrumentũ se ip̃m mouens.
sed non tali motu deiformi nisi det̃
a spũsancto. Iste ãt mot⁹ est nexus
ip̃e medi⁹ quo xp̃s est in manducã/
te se digne actualiter. ⁊ manducãs
in eo. ita ꝙ recipiẽs istũ motũ tan-
q̃ꝫ si corda musicalis ꝑcutiendo so
nore moueret̃. reddit illuꝫ motũ et
istũ sonũ deo: quẽadmodũ fili⁹ reci
piens spm̃sanctũ a pr̃e ꝑ inspiratio-
nẽ actiuã pr̃is. reddit ꝑ eãdẽ vim
spiratiuã quã recipit spm̃sanctũ pa-
tri. Agit̃ ergo et agit aia mandu/
cans actualiter digne xp̃m ⁊ in eo
manens. qꝛ scꝫ facit illũ actũ ꝑ ac/
ceptionẽ et redditionẽ spontaneaꝫ
esse suũ. Qualis ãt sit iste mot⁹ aut
q̃d. dixerũt aliq̃ nõ esse rem absolu-
tã vel formã. vel respectiuã seu rela
tiuã. Alij ꝙ est ꝯplexe significabile
scꝫ aiaꝫ sic se habẽ. Alij formaꝫ po-
suerũt esse absolutã de genẽ quali/
tatis. Alij tenentes idẽ ꝙ simul est
forma respectiua. addiderũt subie/
ctũ denõiare esse tale vitalit̃ immu
tatũ et deo acceptũ. vñ nec tali de/
nõiatiõe posset informare subiectũ
non ꝯgnitiuũ vel affectiuũ. Et qm̃
de⁹ nõ p̃t esse talis forma ꝯstituẽs
vel informãs ⁊ relatiua depẽdens
Iure damnat⁹ est parisi⁹ articulus
tali positioni fauẽs. Sil̃r in decre/
talib⁹ sũmoꝝ pontificũ. ꝙ de⁹ sol⁹
est formalis beatitudo siue lumen
glorie nihil actu supaddito Nec ce
leberrim⁹ ille Hugo. neqꝫ mgr̃ sen/
tẽtiaꝝ vnq̃ ita ponẽ voluerũt. q̃li
ter improba quorundaꝫ subtilitas
sine modestia sine freno furiose se
agens trahẽ conata ẽ Ptꝫ ad ex/
tremũ sensus apl̃ici verbi vnũ cor/
pus et vn⁹ spũs et vn⁹ panis sum⁹
Et alteri⁹ Luce Erat cor vnũ ⁊ aia
vna. Intellect⁹ insup toti⁹ illi⁹ cele/
stis sermonis nocte iouis sancta ꝑ
tria capl̃a licet exclamare cũ ꝓꝓ ha
canticũ illud. Ecce q̃ꝫ bonũ et q̃ꝫ io
cundũ habitare fr̃es in vnũ. Sicut
vnguentũ in capite xp̃o. xp̃i aũt ca
put de⁹ est Reliqua ãt q̃libet crea/
tura. maxie aũt rationalis ẽ corp⁹
ei⁹. vestimentũ ei⁹. mons ei⁹. Mons
quidẽ hermon p̃us anathematisa/
tus. et mons syon iustificat⁹. Et q̃d
ros nisi gr̃osus illapsus illi⁹. Ego
ros et israel quasi liliũ germinabit.
Deniqꝫ dat̃ credi. dat̃ etiã sciri. da
tur et aliqualit̃ intelligi. ꝫ q̃ꝫ beati⁹
erit et exp̃iri qũo de⁹ hospes glori
osissim⁹ erit oia in om̃ib⁹ modis vt
poti⁹ expositis. Sed plus docebit
verbũ istud impressũ menti q̃ꝫ exp̃s
sum ore. dũ ip̃o plene viso toto ore
totaqꝫ auiditate fruemur Quã frui
tioneꝫ et temporalis perceptio cor
poris et sanguinis prefigurat

Cõnectemus quasi p notula centesima q̃dra ginta notulas seu minutias theo reumatũ q̃draginta. Unitatẽ dei p vnitatẽ centralis pũcti posse ma/ nuduci. Hinc est ex pbis dei descri ptio q̃ est spera intelligibilis cuius centrũ est vbiq; circũferentia nusq; Unitatẽ dei absq; creaturis posse itelligi Unitatẽ dei absq; ipi⁹ abso luta entitate ñ posse intelligi. Uni tatẽ dei nõ posse otinuo et tpe pfe cte intelligi. Unitatẽ dei nullaten⁹ a creaturis dependẽ. Unitatẽ dei nẽario creaturaꝝ producibilitatẽ virtualiter includere. Unitatẽ dei necessario suã eternitatẽ ocludere. Unitatez dei nõ necessario quãli bet distinctionẽ formalẽ intrinsecã ex pte rei quo ad nos concludere. Unitatẽ dei nõ necessario pducti onẽ actualẽ creaturaꝝ supponẽ vel iferre. Unitatẽ q̃z numeri et ordi/ nẽ creaturaꝝ existentiũ. referri ad diuinã q̃z vnitatẽ monadẽ opor tere ꝑm triplex gen⁹ cause. efficiẽtis exẽplaris. et finalis. Unitatẽ diui/ nã gignere vnitatẽ et in se suã refle/ ctere vnitatẽ p amorẽ spiratiuũ tri angulo intelligibili pfecte circulato Unitatẽ dei posse plus aut minus intelligi p libero arbitrio sue mo/ tionis obiectalis nunc sine visione creaturaꝝ. nũc cũ visione plurium vel paucoꝝ. Exẽplũ de lineis oñi bus terminatis ad centꝝ q̃z queli bet ti punct⁹ centrat ad eas libere sup magnificat otradictorie influeret ognitiõnem aut lucẽ posset intelligẽ centrum. li/ neis egredientib⁹ nõ ognitis aut inequalit ognitis. Unitatẽ diuinã se ipa se inuariabilit habẽte. ogno/ scere variabilia immutabilit. muta bilia futura pfitialit. contingentia necessario et certitudinalit. nullam tñ iõ ponẽdã esse otingẽtiã intrin/ secã in deo sicut nec tps. nec locũ. nec corpa. nec oplexiones. nec dis/ cursus. qz talia scit et ognoscit. Et hic ẽ lapsus magnoz̃ doctoꝝ q̃rẽ tiũ metaphisicã vbi logicus facilit se expediret Unitatẽ dei posse di/ uersissima pducẽ ad extra nulla di stinctione nisi psonali existente ad intra Nulla insup variatõne deter minationis ad intra facta Et hic ẽ lapsus hoim grossi sensus ponẽtiũ nẽitatẽ fati aut fortunã in omnib⁹ Nec valentiũ ꝓuidentie simplicissi mã formã formalit intueri. neq; cũ libertate humane volũtatis ipsam concordare. neq; cum peccatis ho minum actionem dei iungere. neq; cuz misericordia reprobationẽ pre scitorum. Unitatem dei potuisse q posse semp effectuuz varietatẽ edu cere et eductis ꝓuidere et prouisa reducere ad se. qõlibet ad ꝓportio nabilẽ vnionẽ Hoc est lapsus pbo/ rũ ꝑsupponentiũ q ab eodez inqn/ tũ idẽ nõ ꝓuenit nisi effectus idem Nec ab ãtiqua volũtate nou⁹ effe/ ctus sine immutatione voluntatis Hoc est lapsus eorũ qui putãt intel

ligere ꝯpationē dei ad creaturas absq; creaturis cōparatis Cū tñ intellectus vni⁹ correlatiui nc̄ario p̄ supponat alteri⁹ intellc̄m tāq̄ duo relatie ꝯpationis extrēa seu fundamēta Unionē nature intellectualis creature cū deo ꝑ deū ⁊ in deo. alit̄ cōsistere q̄ cetēarū creaturarū nō intellectualis nature qm̄ iste ꝑcipiunt deū. alie nō Unionē nature intellectual' cū deo ⁊ ꝑ deū ⁊ in deo nō posse nec debere cōcipi per trāsformationē ip̄ius intelligētie essentialē ꝫ accñtalē ꝑ habit⁹ scz ⁊ act⁹ ꝫ obiectales influx⁹ seu vitales seu clarius loquēdo ꝑceptiuos Unionem aptitudinalē nature intellc̄ualis cū deo ꝑ deū et in deo consistē et attendi. ꝑm triplicē ei⁹ potentiā in vnitate essētie que sūt vis memoratiua intellectiua et volitiua Unionē hitualez gratificā nature intellectualis cū deo ꝑ deū ⁊ in deo cōsistere et attēdi pro statu vie ꝑm triplicē v̄tutē theologicā i gr̄e gratū facientis vnitate Unionē actualē nature intellectualis cū d̄o ꝑ deū ⁊ in deo cōsistere ⁊ attendi pro statu vie ꝑm opationē ꝑceptiuā ⁊ motiuā triplicis virtutis theologice in radice gr̄e gratū faciētis Unionē actualē nature intellectuals cū deo per deū et in deo cōsistere vel attēdi pro statu glorie ꝑm operationē triplicis dotis in radice glorie seu gratie consūmate quas includit sil' fruitio que est cōsummata ꝑceptō Unionē intellectualis nature cum deo aptitudinalē habitualē vel actualem in via vel patria non posse consistere vel attendi per transformationem nature diuine essentialem in naturam intellectualē creatam Unionē nature diuine cuz natura intellectuali creata debere cōcipi per illapsus obiectiuos fieri cōformiter seu quadā ꝓportione ad motiones sensibiliū et sensuū obiectales et hoc altero trium modorū ab apl'o positoꝝ facialiter aut specularit̄er aut enigmatice perceptiue Unionē nature diuine cū creatura intellectuali radicalit̄ plus attēdi ꝑm vim tactiuā obiectalem. ꝓportionaliter ad sensus mat̄iales qui om̄es in vi tactiua radicantur Nā et gust⁹ ē quidā tactus. similit̄ alij sensus suo mō Consonat illud phi. om̄e agens agit per cōtactum Unionē dei cū creatura intellc̄uali ꝑm vim cōtactiuā spiritualez obiectalē esse vehementiorē intimiorem ⁊ puriorē nō sicut in sēsibus in q̄b⁹ tactus est materialiter et impurus Unionē dei ꝑm vim tactiuā spūalem obiectalem perfectius purius intimius et suauius attendi in via q̄z ꝑm motionē obiectalez ad visū vel auditum spiritus percipientis. Unionem dei per eucharistie sacramentum digne susceptum plus attendi ꝑm vim tactiuam et gustatiuā spiritales q̄uis in hac vnione actuent̄ sens⁹ oēs spiritales suo mō saltē in enigmate et ꝑ fidē ꝑ spem

Unionem dei scom vim tactuam spiritalez obiectalez actualē esse secretissimā. nec pcipi posse nisi ab accipiente. Sicut nec subiectū pceptionis alibi vel extra est. Hinc ē illud Nemo nouit q̄ sunt hois nisi spūs hois qui in ipo est. Unionē dei cū natura intellectuali grad⁹ habere varios et multiplices p varietate obiectaliū illapsuū diuinoz pceptiuoz et sentimētoz. Unionē dei cū natura intellectuali precellere post xp̄m in maria et osequēter oīb⁹ in patria. Unionē dei cū natura intellectuali. remotissimā esse a lucifero vel altero siquis sit damnatior eo. et osequenē alijs in gehenna. maxime quo ad vnionē obiectalis illapsus ꝑm vim tactuā p quā sentit̄ q̄ gustat̄ q̄ suauis est dñs. Unionez dei cū natura intellectuali inter hec duo extrema patrie q̄ gehenne medias intellectuales naturas plus aut minus recipe vel a se repellere. Unionē osūmatā omniū electoz cū oo obiectalit̄ effici p repletionē intuitiuā et nudā omniū sensuū spiritaliū et redūdantiū in sensuales tā ad intra q̄ exteri⁹ vt siue ingrediat̄ siue egrediatur natura intellectualis pascua inueniat. Unionem osūmatā esse cū quolibet electo singulariter et tñ omunit̄ apud oīes iuxta opationē centri spere intelligibilis respectu lineaz egrediētiū et in centro diunctaz. Sic virt⁹ celestis influentie in spera corruptibilū necessario diungit̄ ad centrum. imo veri⁹ ad deū. Unionē

mentez ab oñi alteritate. curis insuper solicitudinibusqz depulsis. q super mundane explicatis vt in diuinam monadē ogregemur et ineffabilibꝰ et ignotis ineffabiliter et ignote ogregemur. hec est dionysij Unionē hāc: nō posse nos osequi nisi irruētia vndiqz fātasmata nos mētis puritate trāsuolare ꝑualeamꝰ. hec Bernhardi. Erras inqt si citra expectas locū q̄etis secretū solitudis serenū luminis tabernaculū pacis. Unionē hāc percipi motu cordis maxime mētalis esse presentē. colligi vero suos effectꝰ et efficaciā vnacē ex diuisione spūs et aie cū depulsione vitioꝝ et reformatione virtutū in iocūditate q suauitate in spūsancto iuncta magnificatione dei et exultatione spūs in deo salutari suo Dū in hoc duuio mēs implek gra. et future glorie nobis pignus dak. Amen

Explicit quarta partitio.

Incipit quinta partitio

Per soliloquium exhortatoria ad meditationes huiꝰ sacramēti ꝑ notulas quinquaginta.

Editare nūclaia xpiana cui forte otēplari non satis adhuc accessū est Meditare cū vehementi studio animi qualis et quātꝰ sit iste q tibi sacramētalik nūc offerk. qz magnus. q̄ sapiēs. q̄ delectabilis q benignꝰ. Esuriēs et paup es nihil habēs. plurima debes. tibi non suppetunt merita vñ restituas. vñ diues fias. fodē nō vales ꝛ mēdicare nō erubescas. Sit tibi mendicitas tua lucrū tuū. Necessitas nescit verecūdiā sicut nec hz legē. Ille tibi nunc offerk si nescis q̄ꝑter te dixit q passus et exptꝰ est. Ego āt mendicꝰ sū et paup. Tibi dak iste q̄ ꝑter nos egenꝰ factꝰ est vt illiꝰ inopia diuites essemꝰ. Tantū tribuit ꝙ q̄i nihil sibi retinē videre. Dives eē debes cui diuitie largite sūt immense. Noli cadere o aia xpiana in illā exprobrationē vt dicas. Ecce ego diues sū et nulliꝰ egeo. Sciueris qz miſēa es et miserabilis et paup ceca q nuda et eo plus misera q miserabilis si ignorabueris. Mā q̄d miseriꝰ misera se miserā nesciēte! Audi cōsiliū suadeat tibi saluatoꝛ tuꝰ pñs in hoc sacramento. Suadet tibi vt emas aurū ignitū quaterꝰ diues fias. Nō opꝰ est ꝑ diuersa vagari vt venditorez inuenias. Ipe est venditoꝛ simul et ꝑciū emptionis. Suadet inungere collirio oculos tuos. ipe fecit collirīū ex sputo gre sue et luto mortalitatis tue. Suadet vestiri vestibꝰ albis. ipe tibi gratis q aurū ignitum erit in hoc sacramēto q collirīū et vestis. Esuris q sitis. cenare vis. hospes nō est longe querendꝰ qui cenam dat. Ecce ipe stat ad hostiū q pulsat. aperi sibi ianuā. cenabit tecū q tu cū illo. O splendida felix q lauta cena vbi ipe qui cenat xps sumitur vbi fas est habere et dicere. In voce exultationis et confessionis sonus epulantis. Stat et pulsat nunc quasi cum digito qui est

spūssanct⁹. nūc malleo terribilis iu/
dicij sui. Nūc sonitu velut aure tenu
is blādiēs et dicēs. Aperi m̄ soror
mea colūba mea immaculata mea.
Cōquerit nō tā sua q̄ suoꝝ ⁊ tuā
noctis incōmoditatem. vñ refrige
scit feruor caritatis. Dat hoc itelli
gi qꝛ caput meū plenū est rore ait
et cincini capitis mei guttis noctiū.
Noli tardare Exurge velocit. noli
somnolēta verba reddē. Alioquin
declinabit et discedet atq; sepe q̄si
tus clamat⁹ obsurdescet. Faciat ce/
nā Simon olim leprosus nūc cura
tus a dño Ip̄e est spūs noster ante
leprosus. ministret martha et solici
ta sit erga frequēs ministeriū. hoc ē
inferior portio rōis Maria vero su
pior ps inungat pedes Ihu fracto
deuotionis alabastro. Effūdat in/
sup ꝯfisa magis sup caput illi⁹ recū
bentis. Caput āt xp̄i de⁹ Impleat
dom⁹ tota cordis ex odore vnguē
ti. Cesset murmuratio inde sensual
et furis. de quo fure ꝯquerit vnus
ꝓphaꝝ. Oculus me⁹ dep̄datus est
aiaz meā. Sic lazar⁹ nup resuscita
tus p gr̄e vitā vn⁹ de recūbentib⁹.
Et hic est affect⁹ nr̄ sepe quatridu/
an⁹ mortu⁹ misericordia dei suscita
tus Faciat ⁊ aliā cenā xp̄o Simon
idem vel alter in littera similis ⁊ in
figura. Accedas o peccatrix aia
xp̄iana nulla te verecūdia ꝓbibeat
nullū in peccādo modū tenuisti. ni/
hil ad te moderari ē. q̄ saneri. Sc̄a
maneas retro sec⁹ pedes recūbētis
in hac sacramētali cena laua lacri/
mis. terge capillis meditationū sā
ctarū. Junge oscula caritatis. oleo
pie miseratōis inunge. Sic age vt
tādē merearis audire. fides tua te
saluū fecit. vade in pace. O fides. o
salus. o vade. o in pace Fecerūt
xp̄o corpalit diuersi varias cenas
cū viueret i terris. Fecit apud illos
magna miracula. Nō ē impotētior
nūc in celis. nō est man⁹ eius abbre
uiata vt saluari nō possit in mente
sicut tūc in corpe. Estima cenā hāc
o anima xp̄iana nūc ex illis vnam
esse. Cenabat apud petrū et andre
am Johannem et Jacobū noster
xp̄s hic in sacramēto velat⁹ Tene/
bat socrus petri magnis febribus
imperauit febri. et socrus cōtinuo
surrexit et ministrabat eis. et tu spe
ra silr. Conuiua fuit apud matheū
noster xp̄s hic in eucharistia. Con
uenerunt publicani et peccatores.
murmurabat falsa iustitia phariseo
rum qui cū morbo suo sensū amise/
rāt pariter. Cōfitēte te de numero
pctoꝝ et indigētiū penitentiā ⁊ au
dies. Nō veni vocare iustos ꝫ pec/
catores. Audies p̄terea similem in
domo zachei penitentia in iherico
ciuitate lunatica. Et vere tu lunati
ca es aia xp̄iana hic in via tua im/
mensi lunatici. Tu stulta q̄ vt luna
mutari. Tu q̄ nunq̄ in eodē statu
pmanes nihilomin⁹ obedi dicenti
Oportet me hodie manē in domo
tua festin⁹ et let⁹. descēdat o aia Fe
stin⁹ suscipiat ihm in hoc sacramen
to spūs tu⁹ p̄nceps publicanoꝝ. qꝛ

princeps et prim⁹ pcōz. Dic hilariter. Ecce dñe dimidiū bonorum meoz do paupib⁹ O heu dñe q̄d q̄ quale est illud dimidiū bonoz qui nihil habeo. nihil hr̄e ocupisco dū tm̄ cupio nisi te duz portio mea tu ps mea. tu hereditas mea q̄z p̄clara es mihi. Ecce ergo dñe nō dimidiū bonoz sed te totū bonū meū in hoc sacramēto otentū do paupib⁹ hospitalis tui magni in hac terra morantiū. Et in altera sez i purgatorio positoz. Q̄ si aliquē defraudaui reddo quadruplū. qz temet ipm q̄ vn⁹ p decē milib⁹ cōputaris. et in cui⁹ ditione sūt oia quo soluente et adq̄tante nemo p̄t dicē cur ita facis. Tollis q̄d meū ē. qm̄ oia tua sunt iure pleno. Desiderio desiderauit manducare pascha cū discipulis suis Jhs passur⁹ O aia xp̄iana putas desideriū suū vt salua sis imminutū sic p gloriā vt nō desiderio desideret manducare pascha. s. tecū suā cenā? Caue ne duraris ingrata. rustica. ciuilis vt fraudes dñm tuū benignissimū a desiderio suo hospes est. Petit in hospiciū tui cordis suscipi et colligi. Et o bone Jhu qualis et quāt⁹ q̄z honestus suauis et omod⁹ hospes aduenies q̄si aduenis etiā nō inuitatus sepe sed inuitans. Quid inuitatōez omemoro! Tōpellis. Mittis manū tuam. omnipotentie tue actiue p foramē obediētialis potentie passiue in oī creatura Sic tacta dic o aia xp̄iana. et venter me⁹ intremuit ad tactū ei⁹. Erurge taliter excitata. stillent man⁹ tue mirrā p̄mā. plenti sint digiti tui mirra p̄batissima q̄si nihil in ope tuo putredinis aut fetoris appareat Mortificat oia carnalia. mirra opūctiōis amarissima Aperi dilecta pessulū hostioli tui. q̄ heu tepida sedes somnolēta. penā ognoscis pigritantis ignauie. vult certe. vult ad feruorē sp̄us alti⁹ inflāmare. Sentis iā nūc vim eloquij sui vehemēt igniti. alioq̄n vñ clamor ille tu⁹ Aia mea liq̄facta est vt dilect⁹ locut⁹ est. Nō iā tenet aia terminis p̄p̄ris sicut fluit cera a facie ignis. Sic tota defluis. tota liq̄scis in amatū. Inuenerunt te vigiles q̄ babilonicā custodiūt mundi ciuitatē. dū p creaturaz noctes q̄ris dilectū et vocas p̄cutiunt te suis pulcritudinib⁹ allectiuis q̄ sūt in mundo. Tōcupiscētia oculoz ocupiscētia carnis et supbia vite. Verberāt te q̄ nō ad mortē pcēi mortalis q̄ venialis. tm̄ ledūt Portro custodes murorū iniq̄tas et dolus q̄ iniustitia puersoz ciuū dū nō talia q̄ dilectū q̄ris eo q̄ tristitiā inferūt cordi tuo. Pallū gaudij tui nū q̄d nō auferūt! Quis scādalisat et ego nō vror Dia pauli clamat ignita. Atuero caritatē cū suis lampadib⁹ q̄ sūt ignis et flammarū extinguē nō potuer̄t aque tribulationū multe. nec turbida babilonis flūia obruer̄t eā. trāsi o aia trāsi ciuitatē hāc cū hitatorib⁹ suis nō quesiuer̄t. An viderunt quē diligis. verbera

potꝰ q̄z verba bona dabūt. Eleua oculos tuos in montes vbi sunt filie ihꝛlm. clamor ingens tuus audi ac filie ihꝛlm nūciate dilecto quia amore langueo. Felix languor et suaui vulnerans telo caritatis. Ecce sentis o aia quantū ꝓfuerit tibi eiꝰ quē diligis absentia. Torpebas algida. iacebas somnolenta. nūc curris. nūc liquesci. et lāguida ꝑ amorē ad filias ihꝛlm ignitas anxia anhelaq; ouertere. Clemētes sūt filie ihꝛlm amorosuz hñt pectꝰ amoris. Idcirco verba scintillātia recognoscūt. Interrogāt qualis sit dilectꝰ tuus ex dilecto. i. dilecto ꝑ dilectionē totꝰ amor tuꝰ. Dilecte nōiant te pulcerrimā mulierꝝ nō vt supbias nisi forte sācta supbia. Volūt q̄ tua sācta pulcritudo. tibi cognita sit. que iā digna sit et amari et amare. Talē pulcritudinē nō decet amor nisi pulcerrimꝰ. Tempꝰ tibi venit amātiū. caue ne des amorem tuū indigno tuo. Deniq; post notificatōez speciositatis sponsi. Tu o aia xp̄iana recte cēses interrogata. Vbi abiit dilectꝰ tuus. Mysticū ostēdis. ecclesie ortū in quez descendit quotidie sacramentaliter ad areolā aromatū et in altari sacro suauiter redolēte vt ibi pascat in ortis irriguis q̄ formosissimis sanctaꝝ aiaꝝ et lilia castissimoꝝ spirituum ad se trahat et colligat ad talami celestis ornatū. Accedeꝝ xp̄us ad hūc ortū imo sis ortus a xp̄o descriptꝰ irriguus. a cuiꝰ fonte nō deficient aque grāꝝ.

sup magnificat

Sis ortꝰ clusus seruās te solā soli Sis fons signatꝰ ne pateas adultero. Sis putꝰ aq̄ꝝ viuentū cuiꝰ impetuosū a libano paradisi fluxū nullus obex pcci tardat aut impediat. Hora ē q̄tidie o aia xp̄iana hora qua transeas ex hoc mūdo ad pfez ab exilio in patriā. a deserto afflictionis in terrā ꝓmissionis. Si retardet te corpus. liber tñ est animꝰ vt euolet. Mult tecū ibs facē pascha suū. fac te illi cenaculū grāde stratū in dilatatione et amplitudine cordis. Tenare dignabitur. lauabit pedes discipulorꝝ suorū qui sūt disciplinati affectꝰ tui. Sint ipsi nouelle oliuarum in circuitu mense dñi quorum et mater est sapientia vxor spūs tuꝰ deiformis habitet ipa sicut vitis abundās in lateribꝰ dom̄ tue. Ego inq̄t sicut vitis fructificaui suauitatē. ꝛc. Quid deniq;? Cibabit omnes ex adipe frumēti Dicet. Comedite amici et bibite q̄ inebriamini carissimi. Trepidas timore! Tādē hic timor aliq̄n pellendus est foris a caritate. Cogitas te tantis indignū mysteriis! Certe nec ex meritis tuis etiā ꝑ mille milia annoꝝ satagēs digna fies. Dignificet te oportet qui te inuitat ad se. Dignificabit āt si studueris ea q̄ displicent oculis suis a domo cordis expellē. Enitere ꝓcor hic q̄ nūc o aia mea parare te si te ognoscis imparatam. Caue diutiꝰ in sterquilinio fecis mortifere volutari sub expectatione crastini. Quid scis

si crastin⁹ elucescet tibi dies. Quis sup hac re reddet te securam Non est tuū nosse tpa vel momenta que pater posuit in sua ptāte. Rursus ita collige si ɔscia tibi nō fueris impedimenti legitimi quo minus eucharistiā suscipias. Cur tāto te bono pigra ⁊ ingrata p̄uabis? Si remordēs accuset te ɔscientia. cur penitendo. cur impedimēta tollendo posseten⁹ nō intendis? Cur nouis te laqueis male differēdo. stulte cōtemnendo te rursus inuoluis? Audio q̄d respōdeas frigida sū. dispsa sū. carnalis sum. exagitor curis. scrupulis inquietor. mordeor cōcupiscētijs. fides imbecillis est. nutat spes. caritas refriguit. q̄ mihi ɔuentio cū hospite tanto? Imo vero q̄ tibi curatio nisi sub medico tanto. Si te sanā iudicares. opus medico nō haberes. iure repellēs a te. Exē plū petri nō approbam⁹ in hac parte. Stupuit ad capturā pisciū. subintulit tremens. Exi a me dñe quia peccator ego sum Tanto magis o petre si pcc̄or es retinēd⁹ est medicus sanctificans et pcc̄a tollēs a te Quāto sapienti⁹ pcc̄or zache⁹ q̄ festin⁹ gaudens suscepit Jhm ad se. Deniq̄ q̄ꝫ prudēter hoc fecerit data salus oñdit Centurionis O aia mea sil̄itudinē inducis quā in hūilitate tua ꝓcliuior es imitari vtinaz nō ex ignaui ꝓcrastinatiōe. Dicat inq̄t Jhs tantū verbo et sanabit̄ puer me⁹. Affect⁹ scz rationalis q̄ iacet paralitic⁹ et male torquetur. sufficit hoc. nō intret tectū meū. nō intret ad me vt rememorent̄ pcc̄a mea et int̄ficiat de⁹ puer meū. reddēs ip̄m d̄ lāguido mortuū. vrges ꝑtinaciter. Nō est nouū absconsuz a sapiente. qꝛ occasiones querit q̄ vult ab amico recedere. Si vera te humilitas compescit a suscipiendo Cur eadē te nō impellit in obediendo? Vocat te de⁹ ad mensā suā. cōpellit etiā ꝑ seruos scz p̄latos de ecclesia q̄ñq̄ intrare tp̄ib⁹ institutis. vt in pascha. Statuit xp̄s testamentū hoc eternū et nouū dicens. Hoc facite in meā ɔmemorationē. Si te retrahit indignitas tua. maior alliciat ɔsiderata dignatio sua. Caritas. misericordia. veritas mititas. atq̄ benignitas. Accede ⁊ dic Misericordia et veritas tua semp̄ suscepert̄ me. Egrot⁹. an ñ agit stultissime cui tantū displicet deformitas egritudinis sue ꝙ aspectuz vel aduentū horret medicātis manus aliene. dū medic⁹ inuitat. offert. ꝓuocat. astat. vt suscipiatur ⁊ sanet. Debilis es o aia xp̄iana. surge comede. bibe in mēsa sapiētie. in arce syon. aut si poti⁹ inueneris te in deserto solitudinis mestā si tedio vite hui⁹ moribūde deiectā. Surge ɔmede et bibe et ābulabis in fortitudine cibi illi⁹ vsq̄ ad mōtē dei oreb in mēsa refectōis et̄nalis. Esurit Daniel in lacu leonū Cet⁹ scz fideliuz in purgatorij lacu mersoꝝ. Fer prādiū messoꝝ laborātiū in ecc̄ia viatoꝝ refocillabit eos cib⁹ iste tu⁹. qꝛ

p te datus est et oblat' in altaris
alueolo ad cetū desiderantiū nunc
in lacu vegetiū portabit in mome
to.et hoc in cincinno vno capitis
tui.qui cincinnus est vnica mentis
ad eoz refectionē intentio. Respō
des o aia pigritās.aia voluens et
reuoluens coz tuū ad excusandas
excusatiões.vtinā nō in pcis Pre/
patū ait vult medic' corpalis infir
mū suū fieri p euacuationē hūoz
corruptoz pus q̄z cibet eū antido
to salutari. Scit illū amphorismū.
egra corpa quo pl' nutries eo ma
gis leues. Cōsonat apls q̄i pconi
sans et arcens indignos. Probet
āt inq̄t se ipm homo. Nil plane cō/
traduxerim verbis tuis istis. O aia
xpiana nō phibeo sed pcipio ppa
rationē. Sz talis sufficiat vt plena
nequaq̄ pmit' pfectaq̄ sanitas eri
gat.Cōpatit secū vita spūalis lan
guores q̄ nō sūt ad mortē Tales
nō auget morbos z tollit euchari/
stie gratiosa susceptio. Nolo vt di
iudices te dignā isto sacramēto eti
am si calida.si feruens.si tranquilla
si in pace spūs. si stabilis in fide. si
spe gaudēs.si efficax et vigil i ope
si castitate.si sobrietate pollēs. Ali
oq̄n odemnabit te os tuū et pra/
uū te iudex tu' oprobabit Quid in
gemiscis ad hec et suspirabūda cla
mas cū Susanna.angustie sūt m vn
diq̄? Caue ne sic erraueris Patet
exit' q egressus amplus.desere te q
pfice te in manus' salutaris tui. Nō
est crudelis.non inuidus. Cur inui

tans te nō suscipiat te.et suscipiens
nō oseruet et sanet? Consiliū tū est
vt recumbas in nouissimo loco vt
crucē ab imo tota mēte cōstringas
Porro si cōscia fles veste te nuda/
tā nuptiali.hic illā cōfestim potēs
ab inuitāte rege si petieris impetra
re.cōtemptus solus desit. Sz sola
fantasīs aut pBoz argutīs impe
tit fides si curiositas accesserit cuz
serpente dicens.Cur ista et ista cō/
stituit deus?cur nō manifeste se pre
sentat de'.cur pītia diuinitatis nō
sufficit?Qualis situs est hic corpis
xpi?vbi caput.vbi pedes. si corpo/
reis nos intuetur oculis? si audit si
mouet? Dic ad hec oia fide simpli
ci.xpiana sū.catholica sū De' oia
quecunq̄ voluit fecit. deus omnia
quecunq̄ fecit et dixit vere dixit et
bene fecit.sit nomē eius benedictū.
sit in ecclesie fide meritū meū.sit ac
cessus ad sacramentū Et tu maria
mater eucharistie.q̄ mater gratie.
mater pia miseroz.q̄ mater miseri
cordie.Tu contra tales versutias.
tales fantasias.viles cōcupiscenti
as vilissimas nec nominādas blas
phemias tu nos ab hoste protege
Et q̄ morimur assidue.Quid ei ali
ud q̄tidian' defect' corruptionis q̄
q̄dā pfinitas mortis h'.tu cōtinue
nos hora mortis suscipe.Sis suscep
trix omniū q̄ filio fidenter dicim'
vnusquisq̄.Ofie ihu.suscipe spiritū
meum si te miserante et opitulante
suscipimus filium tuum.in euchari
stie sacramento. Profecto ille nos

suscipiet ⁊ incorpabit i mystico suo corpe. Credim⁹ et manducam⁹ eũ diligim⁹ et speram⁹ et ipe mãducat nos qꝛ sibi nos incorpat. Dic tecũ ꝯferens o aia. Dic si introiero i domũ ecclesie domũ vtiqꝫ meaꝫ si coheres sũ filij cui⁹ dom⁹ hec est. Inueniã victimas immolatas qꝛ vnicã ꝑ om̃ib⁹ hostiã prepatã. Inuenie͛ mensa sapiẽtie posita et mixtũ vinũ Sic cibata. sic potata desidẽabo in iocũditate spũs i innouatiõe iuuentutis verbigena fieri. Nõ em̃ est ꝑus aia apta venire ad osculuꝫ pignorationũ verbi nisi fuerit ab vberib⁹ inebriata suisqꝫ fragrãtia sũt vnguentis optimis amorosissime allocutõis Vñ sentit̃ sicut oleũ effusũ nomẽ suũ. Vñ adolescentule nõduꝫ apte viri copule. stimulos inchoãt amantiũ sanctos intra se sẽtire. necnõ amoris ꝑ amorẽ igneo ꝫ sobrio furore succẽdi. Plurimis obligata es debitis o aia mea. multis nimis et apud creditores ⁊ exactores q̃ ꝑurgent dicentes. Redde qd̃ debes. Ecce nihil habes ex te vñ restituas nisi forte parũ olei deuotionis. Clama ad verũ helizeuꝫ in hoc sacramento. Dñe vim patior. responde ꝑ me. liberabit ipe te ꝑ infusionem olei in vasa viriũ cordis tui q̃ pñtabunt filij tui. Affect⁹ scꝫ pij ad ihm cui⁹ nomẽ est sic̃ oleũ effusũ. Creditor ꝑm⁹ est creatio cui te totũ debes sic̃ ab alio nihil hẽs. Secund⁹ est recreatio a quo bene habes q̃ tota ꝑieras. Verti⁹ est baptismalis adoptio q̃ nõ data ẽ cuilibet nationi. Quart⁹ post tot pcta penitẽtialis iustificatio et ab inferno liberatio quez milies demerueras. Quint⁹ gratuita bñficioꝝ largitio. nõiatim in hoc altaris sacramento. Sext⁹ ꝓximoꝝ damnificatio. in ꝯmissis. in amissis. in omissis Septim⁹ futura beatificatio cui cõsequẽde nulla sũt digna tuoꝝ opa meritoꝝ. Sꝫ ecce venit ad hoc sacramẽtũ xp̃s qui fact⁹ est nobis sapientia creans. recreãs ⁊ adoptãs Justitia iustificãs. sanctificatio mũdãs et implens. redemptio debita soluens. Deniqꝫ via vehens ad celũ. veritas dirigens. et vita beatificans. Suscipe pueꝝ ihm sacramentaliter vt suscipiat te misericorditer faciens spiritũ tuũ esse israel puerũ suũ. Suscipe regnũ celoꝝ se cõsule sicut puer Amplexabit̃ te. benedicꝫ tibi Dicet Sinite paruulos venire ad me taliũ em̃ est regnũ celorum. Vnũ talẽ q̃ suscipit. me suscipit Nec mirũ qꝛ tu idem es o bone Jhu q̃ suscipis ⁊ suscept⁹ haberi. dulcis hospes aie. dulce refrigeriũ non exhibes te videndũ. sed tangendũ. sed gustandũ. sed amplexãdũ Tu aia mea sicut ouis q̃ perierat redẽpta. reportataqꝫ ꝓprijs humeris. comedis nunc domestica de pane suo ⁊ de calice bibis. dormis in sinu suo. habet te ꝑ filia. imo ꝑ sponsa. imo ꝑ matre verbigena. cui ministrare dignat̃ ⁊ subiect⁹ esse Nõne mira susceptio? Fiet super hac susceptione dragma sequens. Suscepit israel puerũ suũ

Tractatus .x. sup magnificat

Incipit tractat⁹.x.sup illo. Suscepit israel puerū suū. Et est in eo duplex partitio. Prima fit p dialogū ⁊ notulas septuaginta/sex

Suscepit israel puerū suū. Exhilaresce tu q̄ pieras i adā tot⁹ isrl̄ Exulta in iubilo cor/dis et laudibus oris. Exulabas expositus pditioni. ceci/tas ceciderat in israel. Erraueras sicut ouis que perijt. Videbat do min⁹ oblit⁹ misericordie sue qua iu rauerat abrahe dicēs. Per memet ipm iuraui qr fecisti hanc rem. Et nō pepcisti vnigenito tuo ꝓpter me In semine tuo bñdicent omēs gē/tes. Clamabat vniuersus pditorū cet⁹. Ubi sūt misericordie tue anti/que dñe. Ecce cū esset rex in accubi tu suo quiescēs in sinu pris. Nard⁹ tua o pulcerrima et suauissima fe/minaꝝ dedit odorē suū sicut odorē agri pleni cui benedixit dñs. Odo/rat⁹ est de⁹ pater odorē suauissimū toti⁹ honestatis tue virgo sanctissi ma nata ex semine abrahe Proptēa recordat⁹ est misericordie sue antiq̄ sicut locut⁹ erat ad abraaz et semi/ni ei⁹ in secula. Misit cōtinuo et ab intimo sinu diuinitatis sue filiū suū q̄ ad liberandū susceptur⁹ hominē nō horruit tui virginis vterū. Hoc deniqz est ꝙ magnificans dñm cū exultatōne spūs deprompsisti iubi lans et erumpens in canticū. Susce pit israel puerū suū. Discipulus. Dic obsecro rationē exhortatiōis tue pñtis sup hac notula cātici ma rie vehemēti⁹ habite q̄z i exordio ce teraꝝ. Magister. O nescis frater q̄z iuste. q̄z alacrit id effecerim. Sūt alia bñficia dei magna valde pro quib⁹ psallebat iuuencula nr̄a in b psalterio decacordo. Magnificās in aia dñm cum exultatiōe spūs in deo salutari suo. Magnificabat ꝙ respexerat humilitatē ancille sue. ꝙ beata diceret p oēs generationes. ꝙ fecisset ei magna q̄ potēs est et sāctū nomē ei⁹. hoc quo ad magni tudinē dei in se et ad singulare bñfi ciū collatū in maria. Procedebat ꝯsequent ad insinuationē alioꝝ sb generali narratione bñficioꝝ. sub tropicis antithecis iungēs cū mia pietatis. timorē seueritatis. cū disp sione et depositione supboꝝ exal/tationē humiliū. cū esurie satiante saturitatē inanē. Tandē oio cōclu sit vt oratrix pitissima p hoc ꝟbuz Suscepit israel puerū suū. Disci/pul⁹. Finis hic nō stetit. Subdidit em̄. Sicut lo. est ad pa. no Abra. et se. ei⁹ in se. Mgr̄. Finis vt pbia te docuit pm⁹ est in intentione. vltim⁹ in executione. Precesserūt plurima susceptionē israel pueri dñi p incar nationē inter q̄ fuerūt nūciationes ꝓphetice quas maria ponit ꝯsūma tionē accepisse tūc pmū cū suscepit dñs israel puerū suū Discipulus Nunq̄d videt ecōuerso text⁹ euan gelice locutionis notare crebro di cēs. Hoc āt totū factū est vt imple rent scp̄ture ꝓpharū Mgr̄. rñdet

vsus ɔmunis glosatoꝝ ly vt posi
tū hic dici ꝑ ɔsequētiā nō ꝑ causā
ꝑncipalē et finalē Sub h̄ sensu scri/
pture sunt implete qꝛ taliter fa ctū
est nr̄e redēptōis mysteriū Sed in
ꝓposito quicq̄d dn̄s locut' est ꝑ os
sanctoꝝ finē accepit cū susce.is.pu.
suū. Hinc totiēs de susceptiōe tali
nūc ad lr̄aꝫ nunc ꝑ allegoriā. mō
ꝑ tropologiā. sepe ꝑ anagogiā sā
ctoꝝ vnusq̄sq̄ meminit. ɔsonat ad
hoc bn̄ficiū Suscepit isrl.pu.suū. vt
est illud. Susceptor me' de' Jacob
Et illud. Dicet dn̄o susceptor me'
es tu. ⁊ iteꝝ. Adiutor me' tibi psal
lā. qꝛ dn̄s susceptor me'. de' meus
mia mea. Quare mia mea? qꝛ recor
dat' misericordie sue mihi dedit il/
lā ¶ Discipul' Copiosissimā cū dis
solutione dubitatōis facte materiā
deuotōis apuisti de susceptione di/
gnatiua dei ¶ Mgr̄. Jmo si recogi
tes q̄ꝫmerito sic inciderim. ¶ Disci
pul'. Cur illud est ꝑcor eloq̄re?
¶ Mgr̄. Spūs me' vt xp̄ian' dei do/
no q̄ ⁊ sacras ab ifātia lr̄as nouit
ɔsidēabat freq̄ntes scp̄tuaꝝ voces
sb̄ hac snia Memēto finis Recorda
re nouissima. Memento iudicij mei.
Et qꝛ mors nō tardat Et ab eccle
sia. Media vita in morte sum' Expi
ebar hoc idē quotidie in mortibus
hoim etiā magnoꝝ et carissimorū.
Aiaduertebā tutū esse ɔsiliū sapiē/
tis. An̄ iudiciū para iustitiā. Et q̄a
bon' finis nō est quē nō ꝑcessit bo
na vita. Subibat et illud. Ad aliq̄
sanctoꝝ ɔuertē Quid multa? Pro
posuit mihi spūs exemplum vnius
scōꝝ cui' in morte fuerat h̄ verbuꝫ
Dn̄e Jh̄u suscipe spm̄ meū: Percus
sit ilico cor meū suauis q̄daꝫ ⁊ spō
tanea deuotio suspirās mecū et di/
xi. O si daret̄ hoc esse verbū meum
silr̄ vltimū. dn̄e Jh̄u suscipe spiritū
meum Suggescit ꝓinde cor meū in
me. Consuetudo inq̄t est altera na/
tura: Cōsuesce in vita. qd̄ ꝓtin' oc
currat in morte dū cursus vite tue
coget dicē Cōsūmatū est. Dic v̄bū
vltim xp̄i. Pater in ma.t.ɔ.s.m. Jū
ge supplicās cum illo magno ꝓto/
martire Stephano. Dn̄e ih̄u susci/
pe spm̄ meū ¶ Discipul'. Jocūda
simul et exēplaris est hec narratio
¶ Mgr̄. Confirmationē hꝫ ab illo
q̄ durissimus ad baptisma suscipiē
dum ꝑ appositionē florū de altari
eiusdē Stephani sub puluinari ca/
pitis ip̄i' dormiētis delatorū repē
te mutat' est in virū alterū qꝛ teti/
git de' cor suū. Suscepit de' spm̄
ei'. ad fidē baptisat' ē Et deinceps
vsq̄ ad vltimū fuit in ore suo hoc
verbū. cū nesciret stephani illud fu/
isse nouissimū. Dn̄e ih̄u suscipe spm̄
meū. Vade et fac silr̄ ¶ Discipul'.
Fiet ita. ꝓpicio m̄ deo cū om̄ib' san
ctis ei' et stephano Fuēat iste mos
me'. tn̄ dicā in om̄i recollectōe mea
ad deū cū nouit̄ ꝓfitētib'. Suscipe
me s̄m eloquiū tuū et viuā. et non
ɔfūdas me ab expectatiōe mea ad
iuua me et salu' ero ¶ Mgr̄. Salu/
brit̄ id effeceris sum' eni nos xp̄ia/
ni de numero illorū q̄s aspnabat̄
pharisaica iustitia. et iō iā n̄ iustitia

qz pharisaica. qz h̄ pcc̄ores recipit
Suscipit nos benign⁹ Jh̄s in reli
gione sua cū clamam⁹ Abba pater
Sum⁹ hic dū viuim⁹ in ea nouicij.
Tps ꝓbationis habem⁹. vsq̄quo
venit dies ꝓfessionis faciende co/
rā abbate nr̄o deo et celestiū ꝯuen
tu toto vbi tunc habeam⁹ vocē in
capitulo. stallū in choro. cibū in re
fectorio. lectulū in dormitorio. Cō
stituit hic et ꝯstruxit officinas ma/
gnas. abbas noster xp̄s sue abba
cie dū pendēt in cruce ꝓ nobis no
uicijs Oratoriū Pater ignosce ill.
Capitulū. Latronē ꝯfitentē absol/
uēs Amen dico tibi ꝛc. Dormito/
riū. curā mr̄is Jobi in q̄ gr̄az totā
linquēs Claustrū. clamans ⁊ stās
ꝑseueranter in cruce. Refectoriū. di
cens. Sitio. Cellā ꝓbationis vsq̄z
ad ꝯsūmationē dicēs. Consūmatū
est. Deniq̄z nil sup̄est nisi ꝓfessio in
manib⁹ abbatis. non ꝑm carnē sed
ꝑm spm̄. Dicendo. Pater. In man⁹
tu. ꝯmen. spi. meū. Et orādo. Dn̄e
Jh̄u suscipe spm̄ meū. Discipul⁹
Nimium heu miseros dixerim hos
nouicios si ꝓfessionis hora dū ve/
nerit audiāt. Nō suscipiā vos. Dis
cedite a me maledicti in ignē et̄nū.
Quo ꝯtra beatissimi q̄s misericor/
dia et veritas suscipiūt. Audiētes
Venite bn̄dicti pr̄is mei. Sz reuer
tamur vt ostendas q̄s est iste puer
israel ꝑm lr̄āz. quis ꝑm allegoriā.
q̄s ꝑm tropologiā. q̄s ꝑm anago/
giā sicut añ tangens nonduz eluci
dasti Magister. Israel vn⁹ littēa

lis est ꝑm carnē ꝓpl's vñ xp̄s carnē
sumpsit. Nusq̄z em̄ angelos appre/
hendit sed semen abrae in maria.
Israel ē alter lr̄alis ꝑ repromissio/
nē ꝓpl's gentiū. q̄ vidit lucē magnā
Hūc ꝓpl'm ab impotētia. ab igno/
rātia. a neq̄tia. ab om̄i turpitudine
et inq̄natione suscepit de⁹ in ꝓpl'm
acceptabilē doctū sanctū pulcrum
incoinq̄natū. vt rex potētissim⁹ ad
regnandū. vt doctor sapientissim⁹
ad erudiendū. vt spōsus suauissim⁹
tot⁹ pulcer et decor⁹. tot⁹ desidera/
bilis. Qui diceret. Desponsabo te
mihi i fide qz caritate perpetua di/
lexi te. Deniq̄z repudiato carnali
israel spiritalē suscepit gentilē ꝓpl'm
tanq̄z israel puerū suū Discipul⁹
Nō me latet q̄n multa pn̄t lr̄aliter
hic queri. de vocatione gentiū. Ju/
deis reprobatis. trāsi ad allegoriā
Magister. Spectat ad eā ip̄a gē
tiū spiritalis vocatio. Nihil em̄ ꝓhi
bet eundē textū plures simul ꝯiun/
gere sensus. quoꝝ quilibet tn̄ erit
lr̄alis. q̄uis sit allegoric⁹ et moral
Pz ex illo. Ex egypto vocaui filiū
meū. Et iterū. Israel p̄mogenitus
me⁹. Nñ israel lr̄alis et allegoric⁹.
ip̄e pariter vn⁹ est xp̄s. Demū isra
el moralis et anagogic⁹ figurat̄ in
ꝑsonali israel qui et Jacob dict⁹ est
q̄ bn̄dictionē pr̄is accepit rebecce
ꝯsilio. qui scalā in monte vidit. qui
duodecim patriarchas genuit. qui
post bn̄dictionē angeli mutato sibi
nōie gloriat⁹ est. dicēs Vidi dn̄m
facie ad faciē ⁊ salua fc̄a ē aia mea

Et apl's. Nos inquit reuelata facie gloriā dñi speculantes transforme mur de claritate in claritatē tanq̄z a dñi spū. Tropologiā simul ꝯspi/cio cū anagogia lucente in puero humili et obsequioso israel ꝑsonali Elucidauit omne mysteriū anago gicus iste Richard⁹ de. xij. patriar chis. ꝯcludens ad benyamin ado/lescentulū in mentis excessu. Potēo fortassis abbreuiato sermone aliq̄ post querē. sed vehemēt mouetur anim⁹ ad hoc mysteriū cū auctori tate apl'i nouissime positū cū scp̄tū nouerim⁹. Nō videbit me homo et viuet Nec hoc passim cuiuis dictū ē sed moysi oranti videre faciē dñi.

¶ Discipul⁹ Quasi nihil añ notaue ris in alijs tractatulis. et sup̄ h̄ can tico de ꝯgnitione dei Nūc ita vide ris nouus et inscius ꝑscrutari vel/le ¶ Magister. ¶ Materia hec crede mihi et iam vet⁹ est et tñ sp̄ noua conor iudicans obedire Hierony/mo monenti. Discam⁹ in terris q̄ꝝ nobiscū scientia ꝑseueret in celis. Oro cū Augl. ad dñm. Nouerim te nouerim me. Et certe si nō noueriz deū nec me noscā Querebat in cā/ticis aia deuota. Indica mihi quē diligit aia mea. vbi pascas. vbi cu/bes in meridie ne vagari i. vane et inutiliter agi incipiā. supplendū est te ignoto. Qui gloriat̄ ait ꝓp̄ha vi ce dei in hoc glorietur scire et nosse me. Deniq̄z. hec est vita eterna vt ꝯgnoscant te deū verū ait xp̄s ad p̄rez. Noli ꝓpterea te in admiratio nē cordis ducē si pridie si quotidie circa visionez dei versor satagens vn⁹ esse generationis illi⁹ de q̄ p̄s. Hec est generatio querentiū dñm q̄rētiū fa. dei Ja. Et iterꝝ Tibi dixit cor meū. exq̄siuit te facies mea facl. tuā. dñe req̄raz. letet̄ cor querentiū dñm ad osculū oris. Querite dñm et ꝯfirmamini ꝑ ꝯplexum amoris. querite faciē ei⁹ sp̄. q̄d nisi ꝑ affc̄m ꝯtemplationis aut ap̄te visionis?

¶ Discipul⁹. Collaudo desiderium tuū simul et studiū. quale me decet maxime duz occupat me senect⁹ et seniū. Et q̄d ampli⁹ in seculo nisi la bor et dolor? Vñ ꝯsolatio nisi q̄a miserationū dñi cum sua veritatis agnitione recordabor? Depereant om̄es iste questiones infinite quib⁹ pridē frustra laboraui. dicam dein ceps. Vnā pecij a dño a qua vna quisquis auertit̄ miscet se necessa/rio questionib⁹ infinitis et intermi/nabilib⁹. Si auertitur volūtas ab vna p̄ma bonitate ꝯtinuo miscet se questionib⁹ infinitis ꝑ cupiditatez insatiabilem. Intellectus ꝑ sciendi curiositatem. Potentia vel memo ria ꝑ inquietā mutabilitatem. Sit igit̄ nobis sp̄ dulce querē faciē dñi Aut si nō dat̄ concupiscat aia nr̄a desiderare sicut ceruus ad fontes aquaꝝ ad te de⁹. Sitiuit aia mea ad te fontē viuū. Dicebat ad hāc similitudinē ꝓp̄ha. Sed quousq̄z si/ties o ꝓp̄ha. Sane donec veniā et apparebo añ faciē dei. Dñe auerti/sti faciē tuā a me ⁊ fc̄s sū ꝯturbat⁹

similis descendentib⁹ in lacū. Susci
pe me dñe puer tuū israel aut si nō
dū sū tali dign⁹ nōie pueri tui isra
el. Suscipe me vt dignū efficias qr
tali honore dign⁹ erit quē tu volue
ris honorare qui clemēs eris in q̄
tibi placuerit. Suscipe verbū tuuz
in bonū. ¶ Magister. Ex quo votū
est vnicū cordis nr̄i querē faciē ei⁹
sp. nec mutuo q̄rim⁹ si nō inuicē de
deo loq̄mur. Colloquimur assidue
quatin⁹ sit in medio de se loquētiū.
Ostendet se fortassis. saltē sub pere
grina specie aperiet intellectū. inflā
mabit affectū. Postremo coactus
ad eucharistie mensam se cognosci
faciet vel saltē raptim in fractione
panis quē quotidie frangim⁹ cele/
brādo ¶ Discipul⁹ Dic idcirco q̄d
sibi vult anagogic⁹ israel. Vidi in/
q̄t dñm facie ad faciem. Concinit
Paul⁹. nos āt reuelata facie. Quid
est aliud reuelata facies q̄ visio nu
da facialis? Cur dicit speculantes
et nō iungit facie ad faciē vidētes
¶ Magister Doces de respōsione
dū prudent̄ interrogas ¶ Discipu
lus Qualiter ita queso nūquid sa/
piēter inscius sū ¶ Magister. Diad
uerte qūo si facies esset penit⁹ reue/
lata ꝓut in pr̄ia fulgebit nō essem⁹
speculātes ꝫ ꝯphensores. Rursus
si nihil gr̄e specialis vltra ꝯmunez
statū vie ꝯferret. non fieret hec ad
ditio de claritate in claritatē tanq̄z
a dñi spū. ¶ Discipul⁹. Tuū ē hoc
apire. ¶ Mgr̄. Dubioꝝ inuolucra
quid euoluit et disterminat si nō di

stinctio? Distinguam⁹ ergo de tri/
plici facie. de triplici velamine. de
triplici speculatione. de triplici cla/
ritate. de triplici transformatione.
¶ Discipul⁹. Ausculto ¶ Magister
Habes ex prioribꝰ triplicē in tricli
nio cordis hōis faciē eē ꝑm triplex
habitaculū siue cenaculum. Facies
mentis supior est facies rationis
media. facies aīe nō illi⁹ brutalis.
sed obedientis rationi q̄ dicit̄ por/
tio rationis inferior. ¶ Discipulus
Memini traditū ꝑus sup isto. Disp
sit supbos mēte cordis sui. Studui
post hoc mecū ph̄iaz ꝯcordare iux̄
coordinationē habituū quinq̄ no
bis partim insitoꝝ partim adq̄sito
rū. Itaq̄z ars et prudētia primum
vendicāt cenaculū. Sciētia ⁊ intel/
lect⁹ secundū tenēt. Sapiētia velut
in arce sedet. in sup̄mo cū mente vl̄
spū vel animo retinens ꝑncipatum
¶ Magister ¶ Solerter egisti colli/
gens ex auditis alia non accepta.
Triplex ꝯsequēter accipe velamen
Certe fidei velamē ꝑmo q̄ sola soli
deo nata est ꝯnecti. Et nebulas pa
tit̄ aliqñ. nō in se intrinsece et essen/
tialiter. sed ꝑm q̄d et accidentaliter
ꝓpter molem et nebulas corporis.
Vñ solicitudines velant memoriā
fantasmata intelligentiā. ꝯcupiscē/
tie voluntatē. Velat̄ aliter secūdo
facies mentis eminētior. nō vt ꝑus
ex corruptione corpis sed ex statu
viatorum. Sic facies hōis ꝓ statu
nature institute recipiebat velamē
saltē in somno. saltē in quotidiano

corpis obsequio vt nō tota clarita
te faciei sue ferret̄ sp̄ in deū Velat̄
aliter tertio facies mētis velamine
quodā nō tā positiue q̄ negatiue.
et nullo modo p̄uatiue. Tale vela/
men vt accipias facili⁹ q̄ dico ha/
buerunt angeli incorporei p̄ma mo
rula vie sue p̄us q̄ raperentur ad
gloriā felicitatis et̄ne ¶ Discipul⁹
Sed quid vel quale velamē erat il
lud? ¶ Magister. Plane voluntas
dei nolēs se facialiter ⁊ obiectiue p̄
essētiā suā nude apire Est igit̄ istud
velamē tertiū sp̄ apud viatores de
ꝯmuni lege Est primū apud om̄es
p̄ statu nature destitute. qn̄q̄ tota
liter. qn̄q̄ plus aut minus nisi fue/
rit ablatū p̄ gr̄az specialē qualiter
fuit in te o maria btā et bn̄dictissi/
ma feminaꝝ Alterū videlicz scd̄m
velamen mentis quale fuisset nō in
angelis sed in parentib⁹ primis dū
stabant innocentes p̄t auferri min⁹
de ꝯmuni lege q̄ p̄mū. imo nec ar
bitror q̄ a te dignissima et pulcerri
ma fuerat totaliter dū viatrix eēs
euolutū vel ablatū. sed crebro. sed
sepe. sed frequētissime tollebat̄ pro
loco et tp̄e quantū status vie mor/
talis tolerabat. ¶ Discipulus. Nō
obuio si nō ascribas preconia ista
dignissime feminaꝝ que nec eccle/
sia sibi tribuit p̄ que poneret̄ extra
vie statum. neq̄ em̄ simul ⁊ assidue
poterat non esse viatrix et esse.
¶ Magister. Triplex amplius nota
speculū quia dicit̄ speculantes. cui
ꝯiunge triplicē claritatē. Unū spe
culū est cū claritate sua quod indi/
dit natura. et industria poliuit qua
le fuit apud ph̄os quo ad intelligi
bilia p̄ inuestigationem naturalem
quāuis mixte fuerint multe nebule
imo tenebre erroꝝ. Nō tn̄ oportet
dicere cū aliquib⁹ q̄ nihil speculati
fuerint veritatis. etiaz de deo ⁊ in/
telligentijs. Sciebant saltē q̄ deus
nō erat lapis aut brutum. Rursus
alterū nota secūdo speculū. p̄ sup/
naturalē irradiationē sup̄ intellc̄m
humanū cū limpidiore ⁊ sinceriore
claritate q̄ possit natura sola vel
industria ꝓpinare. Deniq̄ tertium
accipe speculū cū sua claritate qd̄
intime latet. quod ab exterioribus
nequit assumi totaliter. Sed om̄is
hec claritas filie regis ab intus est
introrsus valde. ad quam non ad/
mittit̄ alienus Bibe de aquis tuis
prior iubet sapiens. Cor quod no
uit amaritudinez anime sue in gau
dio eius non miscebitur alien⁹. Nō
enim gaudium habet intrinsecus
ortum ab amaritudine cordis in
contritione qui non similiter affici/
tur in dolore qui vertitur in gaudi
um. ¶ Discipulus. Frequenter au/
diui talia qualia dicis. sed nonduz
dicere vales nisi mentior q̄ plene
ꝯcipiā. Fac manifestum si potes ¶
Mgr̄. Si manifestationē expectas
doctrinalē et disciplinalē polliceor
hoc facilit̄ effectuꝝ si discipuluz q̄i
pueꝝ te p̄buerī. Crede p̄mo more

discipuli scieris ita postmodum q̄ dicenē: saltē ex medijs seu locis extrinsecis videlz ex auctoritate dicētis q̄ et ex ista maxima Cuilibet experto in sua arte vel scientia credendū est. Tali loco et maxima. fides innixa deo et ecclesie que regit spūsancto stabilit: Si vero nō dētus ista notitia tibi queūeris demonstrationē euidentē. aut notitiā intellectualē ex terminis aut experimentalē pceptionē. frustra ne dicā stulte conabimur. Manifestissima sumit ratio ex alijs in nobis exptis que nemo pt extra se tradere expiri nec tñ absq̄ expientia pñt sciri. Tale speculū talis sua claritas nete suspendā diuti⁹. est vnio p gustū et tactū spūalē. que vnio dicit hic p anagogiā susceptio israel pueri dñi dei. Per aplm dicit trāsformatio. Dicit in canticis osculū et amplexus. Dicit p psalmistā adhesio et inhesio. Jungit adhesioni susceptionē Adhesit inḡt aia mea post te: me suscepit dextera tua. Hec est mutatio dextre excelsi. hec actio vel deductio spūs Discipul⁹. Multiplices licet talia centies nōia non ad intelligentiā satis erunt Mgr Verbū latēs in mente nō aliter pt extra prodi q̄ per voces. maxime q̄n ē verbū tale quale describit augustin⁹ Verbum inquit est notitia cū amore. Dixerit aliq̄s fidus tibi Nosco Jobez et amo eū. cōsentis ei. et formas in te credulitatē de notitia cū amore. quā intueri, i. intus tueri vel aspicere fas nō habes. Nihilomin⁹ enitere tecū in corde tuo Jobez illū diligē. veniet dilectio te Jobi. nō prior aliena dilectio ꝫ tua Senties intra cor susceptionē ipi⁹ Jobis nō iam aliena ꝫ int⁹ ꝑria expientia. Cōuerte sitūdinē hanc ad vnionē cū deo. p ꝑriū tuū nō alienū amorē. senties in te q̄d habeat suauitatis. q̄d virtutis vbuz hoc anagogice de te. ad te. et in te platū. Suscepit israel puez suum. Discipul⁹. Cur si nō amauero sētiā tale nihil suaue vel iocundū.

Mgr. repetam alti⁹ ex intimis phie pncipijs q̄i nō iam credas auctoritati sed rationi ouincenti. Triplex esse gen⁹ boni diffiniuerūt phi per nature voces edocti. Bonū vtile. bonū delectabile. bonū honestum. Cognouerunt vlteri⁹ q̄ res aiate tendūt p appetitū naturalē inditus ad bonū dūtaxat eis vtile sicut ad loca sui oseruatiua. et ad alia sine quib⁹ esse vel bñ esse nō pñt. Porro de delectabili bono nihil habere dicunt sicut nec tristabili nisi p trās sūptiones voluerim⁹ ample nimis loqui. Res āt aiate p formā sensitiuā in actu fūdatā tendūt q̄dem in bonū vtile q̄ dū osequūt et illud eis diūgit sentiūt delectationē. ita vt iā ferant in ꝑriū bonū q̄ delectabile eis. etiā si nō esset vtile imo nociuū sepe. Natura tñ pl⁹ ingeniauit delectationē in aialib⁹ ꝑt opationē vtilē q̄ ꝑt delectationē suauez vñ si habēt aial nūmētū sufficiēt

sibi cōiunctū. si preterea generaret sibi simile ad ꝯseruationē sue speciei natura non curasset adiungē delectationē in sensib⁹ gust⁹ et tact⁹ pl⁹ q̄ꝫ in igne qui ferr̄ ad locū suū ⁊ generat sibi sil̄e sine delectatione. Si aūt aīalia dimisso sibi vtili vel sue spēi. querūt solū delectari. fit hoc p̄ter intentionē nature principalē. Si vero ꝯiungūt vtrūqꝫ nō errant vt delectatio teneat opationē et foueat. Discipul⁹. Dicis ea q̄ ph̄ie ꝯsonāt et expientie. cōclude ꝓinde qꝛ delectatio nō fit sine opatiōe aliqua cognitiua simul et motiua. q̄a nec motiua vis sola sufficeret plus q̄ꝫ in reb⁹ sine aīa. Nec rursus sola discretiua sine motu virtutis appetitiue satis esset ad delectationis originē. Mgr̄. Censes acute. porro cernas acuti⁹ volo. qualis sit hec cōbinatio sensus ꝑcipientis et appetit⁹ mouētis. Nec ideo q̄siuerim si sint due potētie realiter et essētialiter distincte vel sola ratione. Sufficiet ꝙ ad causādaꝫ delectationeꝫ mutuo se p̄supponūt. Discipulus Presupponūt scio nō alit̄ q̄ꝫ forma lr̄aꝝ p̄supponit oculū dirigentez et manū mouentē vbi neutrū ꝑ se sufficeret. Mgr̄. Exemplū placet. etsi nō penit⁹ adequatū. Exēplū aliud est de libertate arbitrij q̄ nō vnā ꝫ duas p̄supponit potētias aut potētie vni⁹ essentialis. duas rationes. Quero tñ q̄ potētia p̄us occurrat ad causatiōeꝫ delectatōis. apprehēsiua vl̄ motiua? Aut si sit penit⁹ res eadē querit̄ sub qua rōne p̄us ipa cōcurrit. vel apprehēdendo vel mouēdo? Discipul⁹. Cur hoc i questionē vocas. cū vis appetitiua aīalis nō mouet̄ nisi p̄us obiectum sit apprehensū et sibi pñtatū. ꝓptēa et nō ob aliud vocat̄ aīalis. Mgr̄. Quid si tibi monstrauero cōuersuꝫ ordinē inueniri. Exēpli gr̄a. in hōie q̄ potentiā hꝫ reflexiuā sup se delc̄atur ipe in obiecto ꝑ apprehēsionez ⁊ vim motiuā volūtatis. Cōuertat et reflectat apprehensiuā ad cognoscendū q̄d et qualis sit hec delectatio causata ex ꝑceptiōe p̄ma ꝯiūctionis obiecti cōueniētis cū appetitu q̄ est vis motiua solū vt sit non cognitiua nec ꝑceptiua. Attēde solerter hoc dictū. Cui⁹ ignorātia vel inconsideratio multos fallit et inuoluit. Nesciūt em̄ secernē id qd̄ attribuat̄ virtuti motiue vt sic a virtute discretiua et hoc ꝓpter cōtinuitatē mutuā ⁊ circūincessionē seu coexigētiā. Discl. Un⁹ ex illis vsqꝫ nūc fui Vñ frequent̄ turbatū ⁊ circundatū me tenebris inueni ne cognoscerē illud dilucide ad qd̄ quantū iaꝫ cōiecturo ducere me satagis. Magister. Nil admirandum. si discreta coniunctim. et coniuncta discretim concipiantur aliter q̄ꝫ oportet confusio subsequat̄. Cōcedis ꝙ in prima causatione delectationis necesse est vim apprehensiuam in actu suo p̄cedē. si nō tpe tñ ordie nature Nūc aīa duēte postq̄ꝫ delc̄atio causata ē si vis ꝯgnitiua ꝯgnoscit hāc

delectationē. ostat ꝙ inde ꝺsequaꝫ nouā delectatio ꝙ reflexa qua fit vt hō sciat et velit se delectari. Discipulus. Cōstat et expiri ꝓtin⁹ licet vnicuiqꝫ nō ꝓteruo. Mgr. Quēo nūc simlit a nō ꝓteruo nec disco/lo q causa ꝑcedat ordine naturali ꝑceptionē delectationis isti⁹ secun de reflexe vtrū appetit⁹ vel vis ꝑceptiua sensus aut intellect⁹. Discipulus. Ideoꝛ apte respondere si dixero ꝙ ad hanc delectatōis secū de ꝑceptionē neutra potētiaꝝ ꝑ se ꝓmo. sola ocurrit. sed vt diūcte fue rint et vnite ad ꝓme delectatiōis q nūc obiciē habendā reflexe sup se ꝑceptionē. Mgr. Consequit̄ er go secūda ꝑceptio ad vnionē vtri/usqꝫ cause ocurrentis nec potuisset aliunde ꝓcipi reflexa delectatio nisi simplex ꝓꝛ essz. Discipulus. Re/queo cōtradicē. perge si placet ad tertiū bonū qꝺ honestū nominaē. Magister hoc ꝓpriū soli nature intellectuali ē vt ad bonū honestū solū ꝓpter se moueaē. etiā si nihil in/de vtilitatl. nihilqꝫ delectatiōis ori/reē. qꝫuis in se tā sūme sit vtile ꝙ de lectabile honestū inqt tulli⁹ est qꝺ sua nos vi trahit et allicit sua di/gnitate. Finis itaqꝫ nature intelle/ctualis est vt suscipiaē ad bonū ho nestū quo solo fruaē. et in illo dele/ctata quiescat. Nulla ad hūc finem attingit irrationalis creatura. quia nec ad illū creata est memorandoz intelligendū et amādū. Cōtempla baris altissimā hanc et pulcerrimā veritatē o altissima et pulcerrima sup magnificat

feminarū. si hanc insinuasti tū de so lo israel q̄ sua interꝓtatione ꝺr vi/dens deū vel visio dei cōpleuisti cā ticū tuū. Suscepit israel puerū suū. Discipulus. Proposueras inter distinctiones ante dictas. de facie. de velamine. de speculo. de clarita/te distinctur̄ te insup de transfor/matione. Magister. Apte recolis simul et alia sūt de susceptione per anagogiā (quā susceptōnē trāsfor/matiuā dicim⁹) addenda prio ꝛib⁹ Pauses interim ab inqsitione et su per hac susceptione trāsformatiua tredecim cōsideratōes accipe.

Susceptio Sancti israel trans/formatiua sicut nō ꝓprie dicēda est generatio vel trās substātiatio. Sic nec ꝓprie est natu ralis alteratio. Generatio quippe tendit ad introductionē forme sub stantialis qualis nō introducit in hac transformatione quaz nōiare possum⁹ deiformē. qz forma impri mit diuinit⁹ menti qualē non hz ex natura vel sola industria. Sz neqꝫ mutaē aliqua res essentialit i aiam quēadmodū panis trāssubstātiaē in corp⁹ xpi. Nozo naturalis alte ratio fit ꝑ abiectionē forme ꝓꝛis cōtrarie. et hoc in meli⁹ vel in peius

Susceptio vero trāsformatiua deiformis nō ꝑsup ponit aut reqrit hmōi variationez ꝑm cōtrarias q̄litates. Sicaē ꝺcir co magis illumiatōi solis in celo ꝙ medio puio atqꝫ ꝑspicuo. Sic a lu mine supno illūinari ꝺr tā vniuēsa lis qꝫ ꝓticularis eccīa sūt a sole luna

Susceptio transformatiua pl⁹ ɔsistit in ꝑceptione vnitiua q̄ꝫ in amore solo ꝑ se vel in cognitione sola. Veritas ista ɔcludit ex colloq̄o ꝑus habito quo q̄siuim⁹ delectatōis originē etiā sensualis. De⁹ itaqꝫ cū sit sūmū bonum obijcit se mediate vl immediate dilecto israel puero suo sub triplici ratione generali. boni scꝫ honesti. delectabilis et vtilis. Aut sub alijs loquendo terminis illabit in mentez vt pulcritudo seu formositas. vt suauitas vt salubritas Est deniqꝫ deus immēsa lux. in quo tenebre non sūt vlle Jobis testimonio. Est aūt ꝓprietas lucis se cōicare seu diffundē ꝑ vniuersā sperā sue actiuitatis. Spera vero diuine actiuitatis ē immensitas et eternitas sua cui⁹ circūferētia nullaten⁹ extra se est Unde eternitas q̄i extra t̄minos entitas vel vnitas. Sic idē est penit⁹ cētrū ꝛ circūferētia Sic infinitas in deo. magis ꝟm rē d̄r positiue q̄ꝫ negatiue. Nomē v̄o videt negatiuū Sic ecōtra de finitate q̄ vocat t̄minatō sic qꝛ fines habeat vltra q̄s ꝓgredi nō p̄t. Est igit hec negatio quā negat infinitas q̄i ñ finibilitas Nosti v̄o ꝑ logicā ꝙ duplex negatō reddit affirmationez Sꝫ ꝓseq̄mur qd̄ sepi⁹ lux d̄ina cōicat et ꝓducit suā spēz ꝑ totā se simillimā sibi ꝛ eq̄lez: ꝓpt̄ qd̄ hꝫ pulcritudinē infinitā. de qua sapiēs. Pulcritudinē ei⁹ admirabit ocul⁹ Nā oculo maxie ɔuenit de pulcritudie iudiciū sic alijs sensib⁹ de salubritate et suauitate. ꝓptēa ɔpat bono honesto bonū pulcrū qd̄ nec delectabil nec vtil vt sic includit rōez Amaret eni etsi nec vtil essꝫ nec delectabilis aliūde q̄ꝫ ex se Porro si d̄ina pulcritudo solū se offerret indiuiduo creature rōnalis intuendā siue pluri sol⁹ intellectual ocul⁹ iudex esset. nō tact⁹ aut gust⁹ qua super re sequat alia ɔsideratio

Susceptio transformatiua si ꝑfecta sit presupponit indiuiduo creature rōnalis illapsū fieri verbi luminosi qd̄ est spēs adequata sue luci et hoc ꝟm v̄tutē actiuā sūme ꝓportionatā et ꝟm opationē ꝑfecte replentē om̄ez indigētiā pueri isrl. ad hāc trāsformationez suscepti. Placet itaqꝫ spēi pulcritudo. ec̄ ꝓpt̄ se solā Sꝫ virt⁹ spēi agēs ꝓportionalit in potētiā receptiuā. suauitatez inducit. Sicut et opatio replēs indigentiā affert salubritatē. Habes igit bonū honestū i pulcritudine. habes delectabile i suauitate. habes vtile in salubritate. habes ꝓinde bonū omne. de quo ad moysen dn̄s. Ondā tibi om̄e bonū Cōcludit iterū ꝙ susceptio trāsformatiua ɔsistit in ɔcursu om̄is boni et si nō formalit saltē virtualiter ꝛ eminent. hoc āt tale bonū in habitib⁹ deiformib⁹ est sola gr̄a gratificās aut gloria ɔsūmate btificās

Susceptio transformatiua nūq̄ꝫ potuit obtineri nisi per gratiam diuinitus infusam que radix est omnis transformationis deiformis et sursum vnionis. Continet autem virtualiter

in se fidem spem et caritatē cū cete
ris habitib⁹ luminosis et affectiuis
taliter suo modo qualiter essentia
aīe originalit̄ cōplectit̄ suas vires
Omittat̄ interim similitudo de di/
uina essentia respectu triū ꝑsonaꝝ.
respectu insup̄ omniū rationū ꝑfe/
ctionē in diuinis dicendū. qꝛ nulla
creata simplicitas isti p̄t adequari
(vel par esse

Susceptio trāsformatiua actu
alis nō ꝯcedit̄ de cōmuni lege sine
exercitio actuali mētis. faciēdo qđ
in se est ad hanc susceptionē. saltez
ꝑ obicis cuiuslibet ablationē. Exē
plū i sup̄naturali forme rationalis
introductione que naturales dispo
sitōes presupponit in corpe. Cōclu
dēt̄ ex hac duplici ꝯsideratione sta
tim ꝙ absqꝫ miraculo non fit susce/
ptio transformatiua maxime grati
ficans. nihilomin⁹ illā asserere non
fit certū euident̄. sine miraculosa re
uelatione. Ideo ꝓpter ꝯsimiles mo
tiones quas hꝫ natura ꝑ habitus
adq̄sitos informes ad habit⁹ fide
spe caritate qꝫ formatos. Hinc he
retici ꝑtinaces. hinc nōnulli infide/
les. hinc pc̄cores vanigloriosi de
suis sentimentis sepe ꝯfundunt̄ in
estimatione sua. relaturi supplicium
vñ premiū magnū ꝯsequi putant.
Hinc est illud. Cadent a latere tuo
mille qui se de latere ꝓximos arbi
trabant̄. Et decem milia a dextris
tuis statū xp̄ianitatis assecuti

Susceptio transformatiua vi/
cissitudinem hꝫ reci
ꝓcā ⁊ q̄i circularē. Utimur similitu
dine palpabili ex scp̄turis Dixit in
Apocl. xp̄s. Ecce sto ad hostium ⁊
pulso. siq̄s mihi aperuerit ianuā. in
troibo ad eū ⁊ cenabo cū illo ⁊ ip̄e
mecū. fit ꝑinde illud de grāmatica
hospes q̄ r̄cipit ⁊ q̄ suscept⁹ habet̄
Audis ꝙ xp̄s intrat vt hospes in
aīaꝫ. aīaꝫ cibat vt ip̄aꝫ suscipiens
Et certe sic est tenendū simul ⁊ ad/
mirandū. nō iā ꝑ silitudinē si ad sus
ceptionē eucharistie trāseam⁹. Qui
māducat inq̄t xp̄s meā carnē et bi
bit meū sāguinē in me manet q̄i ho
spes suscept⁹ a xp̄o. Et ego in illo
q̄i q̄ suscipit̄ in mētis hospitio. Fe/
lix nimiū puer israel hospite tanto.
Felix munē duplicato atqꝫ recipro
co. Suscipit israel. deiformis nr̄ spi
rit⁹ puerū suū. iure stupes ad ꝟ ver
bū o frater. Scis qꝛ vocē ib̄m xp̄ꝫ
pueꝝ nr̄m. suscipit israel sp̄ūs suus
deiformis suscipiēdo sacramentum
Plane sic legis de eodē xp̄o. Puer
nat⁹ est nobis ⁊ fili⁹ dat⁹ est nobis
p̄t hoc intelligi de puero Ib̄u s̄m
carnē q̄ ꝑ te virginē puerperā dat⁹
est nobis et corp̄alit̄ nat⁹. Est ali⁹
mirabilior et nisi de se testis esset in
credibilior sensus qꝛ dat⁹ est nobis
vt sit puer noster ꝑ filialē suscepti/
onē in vtero mentis israelitice con
cept⁹ et genit⁹. Qui fecerit inq̄t vo
lūtatē p̄ris mei ille me⁹ frater soror
et mater est. Audis mr̄ez. et cuius
mr̄ez. nōne pueri Ib̄u? Sic em̄ a pa
tre puer et a ꝓphetis et ab euāgeli
stis crebro xp̄s nōiat̄. q̄ꝫuis vir fu/
erit ab vtero Etiā inde fc̄m ē nouū
sup̄ terrā qꝛ mulier circūdedit virū

Susceptio transformatiua reddit aiaz verbigenā. Ipa siquidē q̄ p naturā ancilla est q̄ p grāz adoptionis filia. q̄ p sb̄arrationē dignatiuā spōsa. fit p nimiā grē supabundantiā grauida de te puero Jhu. te marito. te viro te sponso vt iaz sponsus et sponsa sint duo in vno spū. imo in vno fetu q̄ es tu dñe Suscipe ꝓptēa o deiformis aima et simul sponsa dicta. Suscipe tuū puerū nō iā vt hospitē tuū. nō iā vt dñm. nō iā vt amicū. nō vt sponsū qualēcūqz. sed vt sponsū et filiū tuū. Filiū qui ꝯcipit̄ in vtero memorie p infusionē roris grē. Filiū q̄ format̄ in vtero intelligentie p infusionē deiformē. Filiū q̄ parturit̄ p opa caritatis eliciti/ue vel impatiue donec in mundum nascat̄ pennitatis gloriose. Videor audax nimis et recte videor si nō testimoniis scp̄turaꝝ fulcit⁹ essē q̄ deū esse tradūt aie sancte et israelitice. O m̄ia que dicta sunt filioli mei inq̄t Paulus quos iteꝝ parturis donec formet̄ in vobis xp̄s. Et dñs p ꝓpbaz amos d̄t. Vir me⁹ es tu. dux virginitatis mee tu es. Et iteꝝ. Fornicata es ꝛc. tñ ad me reuertere et ego suscipiā te

Susceptio transformatiua mirabilior effecta ē p⁹ lapsū q̄z stante nec peccāte natura fuisset Primo qꝛ non maius est celū et terrā creare q̄z pc̄cores iustificare. Ratio. Nō em̄ hz positiuū creatio ꝯtrariū sicut ꝯtrariat̄ iustificationi pc̄cm. Rursus in creatione sola potētia ꝯsiderat̄. ꝫ in iustificatione sapientia simul et beniuolentia. Nec min⁹ cū potētia pensat̄. Quid sapiēti⁹ q̄z vt vincat sapia maliciā et ita vincat ꝙ ex ea sit elicē maximā iustitiā? vult exhibē sūmā beniuolentiā. vult exercē sūmā potētiā in debellando p humilitatis deiectionē omnē supbiā. Conferebas hec verba frequenter in corde tuo ꝟgo dignissima nec satiabaris dulcedine mirabili sup hac susceptiōe israel puēi sui Hinc deuotū tibi cū exactione pia dirigit̄ in ꝓsa votuz Nec abhorre pc̄cores sine quib⁹ nū q̄z fores tali digna filio. Tu quoqz Gregori sic exclamasti. O felix culpa Eue q̄ talē et tantū meruit hr̄e redēptorē. addam⁹ susceptorez. O certe necessariū Ade pc̄cm qd̄ xp̄i sanguine deletū est. Noli ꝓpter hoc extolli o culpabil̄ eua. noli tibi blādiri pc̄cor Adā. qꝛ dei benignitas om̄ipotēs nō impotēs vr̄a puersitas talē meruit redēptionē et susceptionē exhibuit

Susceptio transformatiua clarior qñqz nōnunq̄z obscurior inuenit̄. Prouenit hoc p̄ncipalit̄ a bñplacito suscipiētis actiue sed dispositiue a ꝯditiōe suscepti: Vox inde est illa pauli. Trāsformamur d̄ claritate in claritatē. qꝛ videlicet alia claritas solis et alia est claritas lune. sicut nō par sp est reuelatio faciei. Tenet dñs in manib⁹ lucē ꝛc. Si vult videt̄ ait Aug. si nō. non. Sic

aliquis clausis palpebris seu membranulis oculoꝝ positus extra radios solis. ꝯstat ꝙ nihil aut tenuissime videbit q̄uis oculi sint sanissimi. nec velamen aliqđ maxime compositionis habētes. ꝓdeat iste ad intentissimū lumen solis aspiciendū ꝯuerso intuitu nō videbit itaqꝫ rotā solis. attñ multo splendore lucescet oculis ꝑ velamē palpebrarum Sit aliud exemplū de oculis aptis ad obliquū lumē solis circa crepusculū diei in susceptione matutina quali xp̄us resurrexit cū tenebre essent sup terrā orto iam sole. Sit aliud exemplū. Si ponēm⁹ solē libere obiectaliter se visui pñtare

Susceptio transformatiua ferventi⁹ excandescit a tepidius. duplici ratione q̄ nūc declaritate ponebat̄ scꝫ arbitrio dei vel dispositione subiecti. Disponit̄ aūt subiectuꝫ qđ est mens rōnalis maxie ꝑ hūilitatē spūs. qꝛ humilē spū suscipiet gloria. Interroga naturā. audis sub exemplo respōdētē Obijce speculū ꝯcauū politū solarib⁹ radijs causabit̄ ex multa reflexione in puncto cō cursus radiorū ardens ignis. Silis erit effect⁹ ex vase cristallino vel vitreo pleno aqua. Quid ꝙ aspectus pulcritudinis corꝑalis aliq̄s transformat in furiā et mētis amentiā? Cur nō poterit inspecta pulcritudo spiritalis dei? Cur nō diuinoꝝ spectaculorū pulcerrimoꝝ ꝯsideratio in talē suo modo spūalis ardoris effectū mentē euehē? Cur nō poterit extra se fieri? Cur nō ad dilecti pulcritudinē tota rapi ac ꝑinde amens esse? Sic em̄ diuin⁹ loquit̄ Dioñ. in re nr̄a. ꝫ o felix amentia pro qua sequitur

Susceptio transformatiua spiritualis contrario modo se hꝫ ad transformationem aialeꝫ et brutalē. Tradit Dioñ. ꝙ amor in terrenis est dispsio et labefactio amoris. Sꝫ đin⁹ amor est sicut quidā etern⁹ circul⁹ ꝑ optimū. ex optimo. et in optimo. et in optimū inenarrabili ꝯuersiōe circuiēs. Colligit̄ ꝓtin⁹ dr̄a breuis int̄ duos amores q̄ꝝ vn⁹ ꝯstituit ciuitatē dei ꝟm Aug⁹. ali⁹. ciuitatē babilonis. Prim⁹ vnit scđs dispgit. Et vere sic ē si ꝑ oia respexeris Dedit xp̄s intelligi causā. qꝛ inq̄t. vnū est necessariū. plurima vero sūt contingenter variabilia Necessariū itaqꝫ (qꝛ tm̄mō vnicū est) colligit. cetēa om̄ia qꝛ labilia sūt dispgūt. Amor q̄ innitit̄ vni necessario stabilit̄ i eo Amor innitēs mutabilib⁹ vt mutet̄ necesse est Est āt om̄is creatura vanitati subiecta. Audi de hōie q̄ fugit velut vmbra et nunq̄ꝫ in eodē statu ꝑmanet. Ciuitas igit̄ babilonis quaꝫ fundat amor sui vsqꝫ ad ꝯtemptū dei q̄i recte babilon. i. cōfusio nōiat̄. Ciuitas vero iure vōt̄ ecclesia qꝛ ꝯuocat et colligit. Dicit̄ et ihr̄lm cui⁹ ꝑticipatio ei⁹ i id ip̄m Edificās inq̄t ꝓpha ihr̄lm dñs dispsiones israel ꝯgregabit. Fit hoc dū suscipit dñs israel pueꝝ suū. qꝛ

similiter venit ad hoc caypha prophetante. Sed non a se ipso. venit enim vt filios israel in vnum congregaret. congregatione non tam locali quam spirituali. in vnam fidem. in vnum ouile. in vnum nidulum sub alas amorosissime circa fetus galline que est eterna sapia xpus ihs

Susceptio quelibet a deo. nomine proprissimo. dici potest vnitio siue literaliter susceptionem accipias. siue per allegoriam. Mysterium quippe incarnationis quando celebratum est. finis suus totus fuit vnitio. Tunc enim fecit xpus vtraque vnum dum coniunxit ima summis. dum factus est lapis in caput anguli. dum cantata est in terra pax hominibus bone voluntatis. pace reformata celestium cum terrenis. Si vero per tropologiam. si per anagogiam susceptio israel pueri consideretur. quod aliud videbitur quam vnitio. hoc est ad vnum collectio et ad vnum exaltatio. ad vnum impletio restitutio et conuersio humilium mente cordis sui? Discl.

Sile quaeso sile. iam satis est mihi. iam quasi luce serenitatis infusa. omnis consummationis video finem. Consummatio sermonum enim ista est procul dubio. Det hoc vnum deus et dicemus sufficit nobis. credemus dicenti sufficit tibi gratia mea Mgr. Estuas gaudio nouo. quasi non prius omnia quam protulimus milies audieris tum a scriptis euangelicis. et apostolicis. tum a collationibus mutuis quibus ita frequenter insertus est sermo de theologia mystica doctore Dionisio Discl.

Audiui fateor et legi. nunquam vero mentem ita perstrinxit quodam vt nunc intima perceptio. Nunquam ita mihi sapuit verbum hoc hominis pleni fide et spiritu sancto. Stephanum loquor. Domine Jhesu suscipe spiritum meum. Ad verbum nonne consonanter erat ad verbum marie siue canticum. Susce. isra. pu. suum. Hoc plene mox effectum est secundum anagogiam dum obdormiuit stephanus cum domino in pace in id ipsum. Mgr. Gloriosus deus in sanctis suis. mirabilis in maiestate et magnificentia quam nunc magis aperuit intellectum vt intelligeres scripturas in sua collocutione. hic in via sub peregrina licet effigie tetigit cor et strinxit quo susceptionem eius perciperes. nedum per disciplinam doctrinalem sed experimentalem cognitionem. Hec est cognitio cum qua et sine qua non adquiritur et gustatur sapia mystica. hec susceptio vnitiua sancti israel regis nostri Hec collectio humilium mente cordis sui. Hec sola diuidit inter ciues ihrlm et babilonis. hec sanctificatio. hoc regnum hec voluntas dei. hic panis supersubstantialis. hic liberat a malis culpe. pugne. et pene Amen. hoc est sine mene vel defectu mixto cuiusuis nature per momento huiusmodi experientie. Crede mihi quoniam vel expertis mere gratis datur. quamuis non soleat dari nisi desiderantibus querentibus et pulsantibus. Denique vim patitur quam si cui datur Confertur. aliquando nihil agentibus. quandoque aliquid agentibus. quandoque somnolentis raptim vt subito nescire possis quando veniat aut quo vadat: Cur ita? Plane ne tuo merito vel industrie ascripseris susceptionem visitationis sue.

seo dic tps bñplaciti de⁹. ¶ Discipulus. Loq̃ris erpta. Sufficit ad exemplū paulus supabūdant in miraculose visitatis et susceptis testimonia ¶ Magister. Crede tamē q̄ nō idcirco tibi prohibenda est. vel alteri lectio. non allocutio deuota. nō meditatio solers. nō oratio frequēs et feruida. nō demū sacramētalis susceptio. q̄ si rite fiat superat vigor ei⁹ attractiu⁹. ¶ hec oīa spiritualis exercicij documēta. Crede equidē. dū in ortis ecclesie habitas ꝺsecratiōis tpe assūt amici angeli. auscultāt. fac dilectū audire vocez tuā Ostende ei faciē tuā si decora est. Sonet vox tua in auribꝰ cius si suauis est. ¶ Discipul⁹. Docueris obsecro que sit illa vox quaz audire petit dilect⁹ meus mihi. ¶ Mgr Doceat te finis et ꝺsūmatio cantici canticoꝝ q̄ dō iūgem⁹ ad hoc psalteriū Fuge dilecte mi assimilare capree hinnulo q̄z ceruoꝝ sup mōtes aromatū ¶ Discipulus. Mirabilis vero talis est amice vox ad dilēm petē vt fugiat. quo absente nihil iocundū. cui⁹ pñtia nil optabili⁹ esse pt ad votū. ¶ Magister. Ignorās mysteriū nescis q̄z nō pt altera, primoz ad dilectū fieri pñtia q̄z si fugiat ipe sup montes aromatū. nō qualicūq̄z modo. ꝫ ad similitudinē capree hinnuli q̄z ceruoꝝ. Mos est capree solitudinis secreta diligere. Caprea quasi capiens alta. Secretū similiē mutuū q̄rūt dilect⁹ q dilecta. Nūc in foraminib⁹ petre. nūc in sup magnificat

cauerna macerie. Petra āt est xp̄s crucifixus pforat⁹ et in latere cauernat⁹. Secretū vero nouissimū et vltimū est sup mōtes aromatū. montes q̄ suscipiūt imo dāt pacē populo. Cetez q̄d querit hinnul⁹ ceruorū dū fugit p deserta montium puto redit assidue ad vbera matris. in cui⁹ antro quieuit et sinu. Scis āt q̄z se refert et oīa fili⁹ sp ad patrē Ipe hinnulus gratissim⁹ ad ceruā carissimā sapientiā ingenitā cōfert. Concludo tandē q̄ sonet hec delicatissima vox in amorato per amorē. dilecte mi q̄d p adiunctam oro te petis similitudinē nisi vt fugiat dilect⁹ ad pr̄ez. quo ibidē quiescente trahat dilectā suaz secū. collocet nō iam in ortis vbi sūt amici. sed solā cū solo. vnicā cū vnico delicioſus amator oplectat. Sicut in eodē lectulo florido. sicut in lectulo salomonis pacifici. sicut in cubilib⁹ sponsi. vbi sponsa dicat ex sentētia Dilect⁹ me⁹ mihi tot⁹ et vnic⁹ cōiungit et ego illi. Dicat q̄ suus deiformis spūs iam israelita p limpidā visionē. Jam puer amplexat⁹ p intimā susceptionē. Jam suus effectus heres p filialē hereditariā q̄z possessionē. nūc quidem in spe sub certa expectatione futuroꝝ Suscepit israel puez suū. ¶ Discipulus. Benedict⁹ deus et magnific⁹ in sanctitate desero iam ex animo alias questiones oīes p dulcedine xbo rū istoꝝ. p suauitate mellei spūs sapientie. ¶ Mgr Placet ad initium

regredi nō ratiocinando. sed iubi/
lando. placet ꝯcinere cuꝫ exultati/
one spūs in id ip̄m Magnificat aia
mea dn̄m. qꝛ suscepit israel pueruꝫ
suum

¶ Explicit prima partitio

¶ Sequit̄ altera partitio.

q̄si per soliloquiū et meditationes
ꝑ notulas triginta.

SUscepit israel pueꝝ suū
Suscipe me dn̄e seruum
tuū in bonum. Seruus
tuus sit spūs meus qui
desiderat esse israel puer tuus. Mul
ti dicūt anime mee nō est salus ipsi
in deo eius. Dicunt hoc crebro ca/
lumniatores suꝑbi. mūdꝰ. caro. de/
monia. Tu āt dn̄e susceptor meus
es. glo m. et ex. ca. me. Caput meū.
mens mea dn̄e qꝛ capiat te Caput
em̄ a capiendo nomē hꝫ. Sed nec
altera est assignabilis dr̄a potior
mentis ad reliqua om̄ia mente ca/
rentia nisi qꝛ capax tui est et parti/
ceps esse p̄t. Capax ꝑ intrinsecam
ꝯditionē. memorie. intelligentie. et
volūtatis Particeps vero. i. ꝑfecte
capiens. ꝑ habitꝰ. actꝰqꝫ suꝑaddi/
tos. maxime per illapsū deiformis
gr̄e tue. Suscipias igit̄ me s̄m elo/
quiū tuū. suscipiā et ego te ꝑ amo/
rē tuū. Quid hoc suscipe. nisi sursū
me cape in mentis mee cenaculuꝫ?
Dn̄e inclina celos tuos et descēde
vt ascendā ad te adiutor meꝰ tibi
psallā qꝛ deꝰ susceptor meꝰ es. Ad
hoc em̄ fecisti me deꝰ meꝰ mia mea
Propterea p̄cor ⁊ obsecro suscipe
me recordatꝰ misericordie tue. Sūt
vane susceptiones hoc est sursū ac/
ceptiones mentis mee de te quous
qꝫ veniat ꝯsūmatio. quousqꝫ dexte
ra glorie tue suscipiat me in finem.
Susceptio āt enigmatica creatura
rū extrinsecꝰ est Interiꝰ capio te intꝰ
in aia mea. nūc ꝑ speculū cognitio
nis et amoris. nūc in eisdē speculis
q̄ sūt ꝯgnitio et ꝑceptio dilectiua
quibꝰ interim ꝯstringis ⁊ allicis ex
ꝑimentalit̄ pauꝑculū cor meū susci
piēs ip̄m ꝫ nō in illa qua refulges
claritate in id ip̄m. nō in illo torrē/
te voluptatis tue. Cū hoc factū fu
erit vt ita suscipias me et ego te. fi/
et illud de p̄s. Satiabor cū apparu
erit gl̄ia tua. Dic benignissime pu/
er Jh̄u. dic spiritui meo quē imple/
as dono tuo. Ecce puer meꝰ quem
elegi. quē suscepi. quē amplector. cui
bn̄dico. Olim ferebas indigne siq̄s
ꝓhiberet pueros ad te venire. Ve
nio ad te suscipe me. Si eijcis foras
venientē ad te. qūo suscipies fugiē
tē? Ubi est illa vox mansuetudinis
tue. eum qui venit ad me nō eijciaꝫ
foras? Scio dn̄e docēte te ꝑ scp̄tu
ras qꝛ est puer et puer Puer sensibꝰ
et nō malicia vel moribꝰ. qualis est
puer centū annoꝝ maledictꝰ Nolo
dn̄e talis inueniri puer. ꝫ in quo sit
innocētia. hūilitas et obediētia q̄/
lis appellatꝰ est dauid annosus iaꝫ.
qualis abraā centenariꝰ. Collegit
vnꝰ septē pueroꝝ ꝯditiones aduer
sarias septenario vicioꝝ. Sūt puēi

parui vñ frangit supbia. Puri vñ frangit luxuria siue deturbat. Modico saciati. quos gula nõ superat Ludũt ne sint inertes q lãguidi Cõcordant otra malignitatẽ inuidie. Cito dant vt liberales. cito pacifi/cant rancoris exptes. Sũt ista sepius ex etatis bñficio. comitantur alia multa ex etatis vicio. Ceteruz verus puer efficit spũs rationalis in qualibet etate corpis si fuerit p/dit⁹ innocẽtia si humilitate. si obedientia. Talis erat spũs marie humilis et obedientis ancille. Talis ipi⁹ dauid q vilescebat in oculis suis. Talis in abzaaz qui iussus immolare filiũ. ptin⁹ obedire pauit. Et o q mirabiliter obedire Spũm talẽ q sic humilis innocens et obediens. innoua in me de⁹ quem digneris suscipe. Sit in eo simplicitas. ꝫ cũ prudẽtia. sit humilitas ꝫ cũ fiducia. sit obedientia. ꝫ nõ in angaria Magna prsus erat in humilitate marie fiducia. magna obedientie ꝓmptitudo. magna in simplicitate prudẽtia qm̃ nec temeritate pceps fuit in rñdendo. nec post insinuationẽ angeli qualiter fieret mater dei dare diffidit suũ assensũ . quo habito mox p incarnationez suscepit israel puez suũ. Susceptio tua dñe Jhu colluctationi similis est. dũ te vicissim suscipe et retinere laboram⁹ Figuauit hãc luctã israel iste l fralis puer tuus. Timebat nimis a facie fris sui Esau. transmiserat omnez comitatũ solus remãserat. Appuit vir luctãs cũ eo vsq mane in phanuel. Jacob illum volentem discedere detinuit. Nõ inqt dimittã te nisi bñdixeris mihi Bñdixit in eodẽ loco et statim ort⁹ ẽ sol. Statim luctat hõ solus existens. metuẽs impulsus otrarios. orat deũ tota mẽte nocte tribulatõnis. Et ita luctat cũ angelo magni consilij Quid cñ oratio feruens est nisi quedã luctatio dei cũ hõie? Se mutuo brachio amoris suscipiũt. Porro non cessat Jacob supplantator viciox quous q bñdictionem suscipiat meritox. etiã videat tã auroza mẽtalis illuminationis. pstat tñ donec statim post bñdictionẽ sol oriat luminosior in exprimentali pceptione. Mutatur nomẽ q transformat in virz alterũ. Jam est israel vir potẽs q fortis dei. viget in actione arduox et in difficiliũ ppessione et in limpida dei visione fit israel. Gratulat se vidisse deũ facie ad faciẽ. ꝫ p subiectã creaturã q̃i p speculũ. Cõcipit internũ fiducie gustũ et salua inqt facta ẽ anima mea Robur deniq carnalis amoris q necesse emarcescit. ꝓterea claudicat solo pede necessitatis tangens terraz. Facta sũt hec post generationẽ .xi. filiox et nat⁹ ẽ multo post i introitu bethleem dom⁹ panis. ipe benyamin filius dextere vel doloris moriente rachel matre sua dũ parturit eum. Placet prtẽa o ala xpiana sũmatim recordari mysteriũ genealogie nr̃i Jacob israẽl: ab alio disertissime

expositū. hz mystic' israel dū iacob est duas sorores libēas in vxores Lyam et Rachel. Habet Lyā vim affectiuā. hec laboriosa ē ꝑm nomē in exercitio virtutis Huic Lye de/est oculus intelligētie ꝑspicacl. Hz idem Jacob mystic' rachel decorā ꝛ simplicē instar ouis ꝑm nomē scz Hec est intelligentia supioris rōis q̄ se versat in exq̄sitione veritatis. specialit̄ ꝑncipij. Dat̄ vtriqz ancilla sua. seruit racheli imaginatio nō qualiscūqz nec brutalis sed cū ratione participans. Dicit̄ hec bala h̄ est inueterata. loquit̄ pridē incessāter etiā dū sola est more senū. Sensualitas āt vel sensualis appetitus obsequitur Lye. Est ipi nomen zelpha. interp̄tata os inhians. q̄a neqz visu neqz auditu teste salomone. nec alio sensu satiat̄ in hiando seu desiderando. Ceterꝝ Jacob vir videns in ꝑmis pauꝑtatē suā generat affectū timoris ex lya. Dicitur iste ruben fili' visionis. Gignit̄ p' hūc effect' doloris Simeon hic est exauditio. qz q̄ vere dolet et penitet ꝓtin' exaudit̄. Sequit̄ terti' fili' dict'. Leui. i. additio qm̄ post timorē et dolorē addit̄ spes. Quartus in filijs lye Judas ꝯfitens vel ꝯfessio subsequit̄ hic est amor aut gaudiū. Copulat̄ em̄ lya q̄ est bona voluntas deo tanq̄z viro suo ꝑ gaudiū amorosū. Cernens āt Rachel sororē lyam scz voluntatē totā. ꝓlis fecūditate letantē. zelat et ipa parē. Et qm̄ hz timorē q̄ est ꝑncipiū sapientie. hz et amorē q̄ trahit rōnis oculū videre dilectū. desiderat ipa rachel ꝯgnoscere deum quē lya timet et diligit. Atuero qz necesse est ꝯgnitionē ꝑus a sensu et imaginatione fieri dicentibus hoc ꝑho. aplo. et exꝑientie sono. Dat rachel ipi Jacob sponso suo balā ancillā insensualitatez Suscipit ab ea duos filios spectātes ad imaginationē iunctā rationi Un' ē dan qui ꝯsiderat speculat̄ et iudicat de malis futuris in maloꝝ damnatione Neptalim alter fili'/ꝯsiderator ē bonoꝝ futuri seculi. dans eloquia pulcritudinis nūc in canticis canticoꝝ. nūc in psalmis. et iuxta nōis interp̄tationē. nūc vtit̄ ꝯpatione. modo ꝯuersatione recognitō futura. Porro dū lya ꝯspicit ancillā sororis balam peperisse geminā hāc prolē dan et neptalim. ꝓuocat̄ tradere similit̄ ancillā suā nōie zelphā in sinū viri sui. Fit ita. Nascit̄ inde duplex sibi fili' Gad et Azer. horū interp̄tatio est beatitudo et felicitas. qm̄ beati sūt et felices qui post speculationē eternorū hinc maloꝝ hinc bonoꝝ pariunt in sensualitate q̄ est iuncta voluntati imo participatiue voluntas. Parūt inquā duos filios quoꝝ ꝑm' est vigor abstinentie. scd̄s vigor patiētie. Accipe qūo beati sūt qui lugent vt Gad. beati qui ꝑsecutionem patiunt̄ vt Azer Verū post hoc tꝑs ruben iā adultus ingrediens et egrediens. inuenit mandragoras bone fame.

qm̃ qui abstinentes sunt et patientes sũt cũ timore dei collaudantur Bonus odor xp̃i inquit sum⁹ apostolus. Rachel vero petit partem mãdragoraz quas totas lya dat libenter racheli. qz subiicit se rationi quatin⁹ viro suo copulet. Jã em̃ nihil ad famam respicit sed ad dei gloriã. sed ad futurã viuentiũ terrã et quietẽ. Dicit e sentẽtia. Quid em̃ mihi est in celo. et a te. quid volui sup terrã? Superest igit vt Lya generet duos filios q̃ sũt Jsachar et zabulon. Jsachar est asin⁹ fortis fibi vilescens qui vidit requiẽ haud dubie eternã q̃ esset bona. et terrã supple viuentiuz q̃ esset optima. et fact⁹ est tributis spũaliũ exercitiorũ seruiens. q̃ inter terminos habitauit. neqz em̃ querebat esse in terra. neqz poterat in celo. Fecit quod potuit. Inter terminos habitauit. positus hic in orizonte diuinoz et hũanoz. crebro vertebat oculos ad diuina. Quint⁹ iste est filius lye qui est gaudiũ spũs. et amor boni quẽ osequit sext⁹ filius q̃ est zelus fact⁹ in odio mali. Hũc sextum lya mater appellat dotẽ bonã. Nã quem melior dos zelo aiaz q̃ odio victorũ? Nomẽ ei⁹ pm laudẽ suã zabulon habitaculũ fortitudinis. Nã quod aliud habitaculũ forti⁹ q̃z vbi morat emulatio dura sicut infer⁹ veniens ex gaudiosa diuini muneris dilectione q̃ vt mors fortis est cuius lampades sũt lãpades ignis atqz flãmaz. Patuit in martyrib⁹ zelan

do salutẽ aiaz. quoz caritatẽ multe pſecutionũ aque nõ potuerũt extinguere. nec flumina voluptatum obruere valuerũt. Rursũ vero satis est pbabile q̃ zelus dũ exercet offendit in multis et dũ currit incurrit si nõ inde nascat sancta verecundia coram deo. quã nõiam⁹ dynam in femineo sexu ꝓpter minorẽ q̃z in viris fortitudinẽ. Et qz ꝓpter formositatẽ pl⁹ allicit. Quid em̃ apud deũ. q̃d apud hõies gratiosius q̃z humilis verecundia post tot sãctos mores p⁹ genitos. quales dixim⁹ sex lye filios? Sũt isti sex principales affect⁹ volũtatis. moderati simul et ordinati. Et tem̃ virt⁹ q̃d aliud est q̃z dilectio vel affectio vẽitatis moderata p rõnis normã. et ordinata p volũtatis intentionẽ. Mõia sunt. Timor. dolor. spes. gaudiũ. quos fic nõiat pſa. Spes. meror. metus. gaudiũ. Subinde sũt amor boni zelus vel odiũ mali. Cõiungunt filij quatuor ancillaz. Bala quippe genuit duplicẽ speculationẽ. vnã inferni. alterã pauisi. zelpha aũt genuit duplicẽ in sensualitate affectũ. vnũ q̃ est rigor abstinẽtie. alterz q̃ dicit patientie vigor. Sed ve filijs hominũ a scandalis q̃m nõ est hõ qui viuat et nõ peccet. non est q̃ nõ hostilibus q̃nq̃z pateat insidijs. Ecce dũ pdicti omnes filij Jacob circa pascendos greges bonarũ actionũ ad proximos occupant. Dyna sozor iam adulta nec se contines in solo mentis habitaculo egredit vi

dere mulieres regionis illi⁹: Egreſſus eſt hic per curioſitatē dum vitā aſpicit alioꝝ. dum deniqꝫ mores et formaꝫ vite eoꝝ comparatione ſui conſiderat. Gloria ſua iam non tota eſt teſtimoniū conſcientie ſue coram deo. ſed gloriam foris expetit. Violatur hoc modo dyna que eſt ſancta verecundia dum ſatagit mūdo glorioſa videri. Sed a quo violatur dyna id eſt iudiciuꝫ verecūdie. Certe a labore aſinino ſcꝫ a ſychem qui interpretat labor quē gignit timor. qui ſua interptatione ſicut et actione notat aſinum. Quid enim ſtultius qꝫ vane gloriari de nō ſuis virtutib⁹ vel de receptis aliunde? Amor igitur ꝓprie excellētie generat vanam gloriam que dynam qꝫuis obnitatur opprimit et violat. Offert ſe nihilomin⁹ ad compeſcēdum furorem fratrū dyne. Sychē iſte offert circūcidere mores ſuos omnes ſcꝫ ꝑ gloria vera laborare vt nihil appareat in ſuis moribus inuerecunduꝫ. Hac circūciſione facta ꝓpter hominuꝫ gloriā. tres dies qui ſūt tres conſiderationes tranſeunt. dum ſymeon et leui doloꝝ et ſpes nō ꝑm ſcientiam arreptis gladiis ſuis inſiliunt in omnes mares ſub ſychem et emor habitantes. viriles quoqꝫ ſuas oratōes occidūt. Dū doloꝝ eſt grauiſſim⁹. Symeon ꝑ gladiū exprobrationis. Leui per gladiū exactionis impoſſibilis ſeuiunt. Doloꝝ grauis eſt quia peroi/derūt exteri⁹ famā. Laboꝝ eſt grauis

oꝝ. qꝝ poſſederunt interi⁹ innocentiam. grauiſſim⁹ qꝝ demeruerunt gehennā. Quanto ſatius erat hmōi filios opationū cuſtodire ſub religionis diſciplina. ipos quoqꝫ paulatim bonos efficere ꝑ intentionē meliorez qꝫ furore pertinaci q emulatione dura inutiliter exprobrando et plus exigendo qꝫ poterat ꝑdere ſimul q opprimere? Videnus quēadmodum neceſſaria ſit poſt et inter virtutes oēs diſcretio quā ꝑ ſui nobilitate non eſt nata parē niſi rachel ratio ſuperioꝝ. Eſt iſte ꝑmus rachel filius in ordine filiorū vndecimus. Jacob patriarche q̄ nominatur Joſeph ſcꝫ accreſcens quoniā experimentis creſcit aſſiduis et virtutibus excolitur dū plus viuit. Facit huic pater tunicaꝫ talarem quia ſolus ad talos cōſummationis opera perduxit. hūc odiunt fratres ſui dum modum vult eis imponere. dum impetus refrenare. Accuſat eos apud patrez crimine peſſimo quod eſt ypocriſis quia ſimulata equitas nō eſt equitas ſed duplex eſt iniquitas. Rurſus inter hec Ruben violat balam dū nimiū grandis effectus eſt qꝫ timor ſi nimius eſt dum ſe cuſtodire nititꝫ formar inutiles imaginationes quib⁹ ſe conuoluens a ſalutaribus impeditur. Tandem ipe Joſeph dum ſemet excolit quotidie per prudentiam fit maioꝝ. Mater eius Rachel concipiens et parturiens anxiꝫ doloris deſiderio Beniamin

hic est filius dextre. filius in potio
rib⁹ donis celestiū collocand⁹. mo/
rit̄ in eius partu. rachel. qꝛ dū cele/
stia mens rimat̄ oportet vt ratio
succūbat. et huic vite moriat̄ quia
nō videbit me homo et viuet ait
dn̄s ad moysen. Hic est beniamin
adolescentul⁹ in mentis excessu. Et
vbi? Est nempe in ecclesijs vbi bn̄/
dicit̄ dn̄o. Et que sūt ecclesie nisi cō
uocationes tā cogitationū q̄ꝫ affe
ctionū sanctaꝝ? Psallūt meditatio
nes sancte dn̄o cū iuuenculis inspi/
rationib⁹ tympanizātib⁹ in corpe
mortificato. Preueniunt principes
angeli. ꝯiuncti psallentib⁹ in medio
iuuencularū tympanistriarum Ibi
beniamin adolescentulus in men/
tis excessu. Suscipit dn̄s hūc pue
rū israel qm̄ amantissim⁹ est dn̄i. et
habitat ꝯfident̄. et in eo sicut i tha
lamo. tota die ꝯmorabit̄. qꝛ manet
in caritate. et om̄is talis in deo ma
net et deus i eo. Deniq̄ deliciosus
puer inter humeros dei ꝑ mutuos
amplexus requiescit. Dixit in exces
su suo omnis homo mendax. qꝛ iā
fact⁹ super hominē dicit in excessu
mentis sue ꝑ humiliationē hui⁹ mi/
serie. Proiect⁹ sum a facie oculorū
tuoꝝ. Usquequo dn̄e auertis faci/
em tuā a me. qm̄ facies tua plena ē
gratiarum quam adhuc velamine
mortalitatis hui⁹ celas a me. O
q̄tiens vendit̄ dn̄e noster Joseph
in egyptū tenebrarū harū. quoti/
ens iste frater suus beniamin mini
mus descendit ad eū. Jungit oscu/
la cū amplexib⁹ dum discretio pru
dēs in humanis et ꝯtemplatio pru
dens in diuinis. vna veritatis sen/
tentia ꝯueniunt. Sic iustitia de pra
cticis. et pax de speculatiuis oscu/
late sunt. Cur ita? Nimirū qꝛ miseri
cordia et veritas obuiauerunt sibi.
de quib⁹ vterq̄ gloriat̄. Misericor
dia tua ⁊ veritas tua semꝑ suscepe
runt me. Et tu dn̄e Jhu ꝑ quē fa/
cta est misericordia et veritas. cui⁹
curr⁹ est decem milibus multiplex.
Currus igneus vehens ad celestia
Cui⁹ equitat⁹ victoriosus est in cur
rib⁹ pharaonis. trahens sponsam
ad te. Suscipe seruū tuū in bonū.
non calumnient̄ me superbi inimici
mei. dum loquar eis in porta obit⁹
mei. Obstituat sapientia tua. susci/
piens causam anime mee furores
calumnie sue. recordat⁹ soli⁹ miseri/
cordie tue. dn̄e Jhesu spes vltima
anime mee: ¶ Explicit

¶ Incipit tractatus .xi.

Dragmatic⁹ sub duplici partitiōe
sup illo versu. Sicut locutus est ad
patres nostros. Prima partitio de
ꝯtemplationib⁹ marie sup locutio
ne dei ꝑ ꝓphetas et maxime per se
met ip̄z incipiendo ab euangelica
narratione. iuxta compilationē no
uiter factā que dicit̄ vnū ex quatu
or ꝑ notulas quadraginta sub ru
brica p̄ma In p̄ncipio erat verbū
Vn̄ dat̄ intelligi quātū sup reliq̄s
sermo ꝓtensior esse posset

Sicut locut⁹ est ad patres nr̄os Magister Multifarie multis q̄ modis olim de⁹ locutus est in pr̄ib⁹ ⁊ ꝓphetis Nouissime locut⁹ est in filio. Cōseruabat āt maria. sic scribit Lucas om̄ia verba hec ɔferens in corde suo. Cōseruabat nedū noua sed vetera Sil'is erat pr̄ifamilias q̄ ꝓfert de thesauro suo noua et vetera Similis et sponse q̄ dilecto suo seruat om̄ia poma vetera et noua. ¶ Discipul⁹. Quo pacto nō obuiat dc̄m Job. Semel loquit̄ de⁹ et ip̄m non repetit? Qūo p̄terea verbū p̄s. nō repugnat. Semel locut⁹ est deus. duo hec audiui. qꝛ ptās dei est. ⁊ tibi dn̄e misericordia? Mgr̄ Locutus est semel de⁹. locut⁹ est etiā multipliciter Semel in eternitate. multipliciter in tp̄e. verbū semel in eternitate locutū nō repetit. Ex verbo tp̄ali multa audiunt̄ ¶ Inter q̄ precipue sūt duo misericordia et veritas seu potestas. Cōtexit̄ inde versiculus cantici hui⁹. Et misericordia ei⁹ a ꝓgenie in ꝓgenies timentib⁹ eū. Sup̄ quo tractat⁹ habitus est. ¶ Discipul⁹. Habit⁹ est memini. Esset āt iocūda nec infructuosa collocutio si recenserent̄ collatōes marie sup̄ verbis illis que locutus est dn̄s in pr̄ib⁹ et ꝓphis. q̄ pretēa locut⁹ ē in filio qui fuit semē abrae cui dn̄s locut⁹ est Mgr̄. Vocas ad rē magnificā valde. et cui⁹ magnitudinis nō sit finis. Dicā tn̄ ex infinitis paucissima q̄ maria ɔferebat in corde suo de locutōnib⁹ dn̄i Tu ex minimis collige quantū magna potueris. Interroga pariter quantū volueris sup̄ his om̄ib⁹ q̄ ɔtemplata est mens marie sapient̄ Videor aūt ita ɔueniēter incipe si dixero ɔtulisse mariā in corde suo. quēadmodū p̄fecerit om̄ia que sibi dicta fuerant ab eo iuxta cognate Elizabeth vaticiniū. Est eni magnificentie ꝓprietas. ɔsūmatio fortis inchoatoꝝ. sicut ad magnanimitatē spectat agressio ɔsiderata magnoꝝ. Laudans igit̄ et magnifice gr̄as agens dn̄o cui⁹ perfecta opa st̄ cōcinebat in psalterio hoc decacordo p̄ mentis iubilū. ¶ Discipulus. Placent ista Mgr̄. Licet aūt de multitudine magnificationis marie multa p̄quirere. Multa iam sane dicta sūt sed eo plura sup̄sūt tanq̄ de infinito quodaꝫ pelago cui⁹ quantitatē nō molis sed virtutis accipientibus semper vltra contingit accipere. Neq̄ videmus idcirco ab hauriendo desistere. sed insistere ad refocillationem animaꝝ nostraꝝ q̄ non arescent siti. dum fons ortoruꝫ. dum puteus aquaꝝ viuentiū fluunt impetu non impediti de libano candoris virginei scaturientis in abundantia de fontibus saluatoris christi sui. Ceteris quippe per partes datur. marie autem Hieronymo teste se infundit gratie plenitudo tota. ¶ Ideo salutatur anthono/

matice gr̄a plena. cui⁹ plenitudinis abundantiaꝫ nullus aperire sermo sufficiet Non em̄ iam esset adeo mirabilis et angusta si verborum angustijs clauderet. Discipul⁹ Recte dicis. Magister. audebo nihilominus i auxilio plenitudinis gr̄e tue transire ad ꝯtemplandā sapiē/tiā ꝯtemplationis sue. sapientiam quā cōtemplata est multo intuitu. querā plurima de se ip̄a. vtinā hoc se ip̄a vel ab ip̄a liceret Discipulus. Oratū te. ꝑoratū qꝫ cupio q̄ti/nus in om̄i locutione nr̄a misceas vtile dulci. speculationē cū deuoti/one. nec per multos opinionū riuulos effundaris. Dic positionē vel q̄ potior vel sua nouitate iocūdior apparebit. Sciscitor in p̄mis q̄b⁹ et quot modis ꝯgnoscat̄ ꝙ mēs marie ꝯtemplata · sit multa sapient̄ vt ad magnificandū dn̄m. anima cū exultatione spūs moueret̄ Magister. Congratulor sancto tue deuotiōis studio ꝙ in amplissima et magnifica. vis nos exerceri materia Contemplationes beate ⁊ sapiētissime sapientiū omniū. suadens recēseri. nō quidē omēs vt impossibile recte censes. sed quot et qualis ip̄a dignabit̄ ministrare de se loquentibus. magnificentiā simul cū laude mirantibus et cupientibus quantū fas fuerit recordari ꝓtestatione p̄/missa ꝙ ea tm̄modo volum⁹ assere re que certa tradit auctoritas fidei vel que ratio clara ꝯuincit. Cetera vero tanq̄ꝫ pie opinabilia ad exercitiū deuote speculationis recense/bimus non ꝙ ita fuerit affirman/tes. sed ꝙ ita fieri potuerit scd̄m ꝓbabiles coniecturas estimantes. Didicisti ꝙ duo cōtradictoria nō in veritate stant simul. sed in probabilitate pictores imitabimur et rhetores qui non adequatā et apertā significationē gestorum promittūt inducere. Alioquin temeritate fallerentur atqꝫ mendacio. sed verisimiles illi picturas: isti ratōes offerre contenti sunt Discipulus. Discolum esset plus exigere de rebus que nec sensu percipi. nec ratione probari. nec auctoritate possunt cōfirmari. De quibus tamen aliqua dicere vel scribere vel audire decet licet et expedit. Incipe secur⁹ quia persuasum sic teneo nec aliter recipio Magister Contemplationes marie recensere placet tempe quo quasi vidua mater post ascensionē filij post missionem spiritussancti clauso super se cubiculo reducebat ante mentis oculos preteritum decursum vniuerse vite filij sui. Hoc sibi speculum. hoc sibi exemplar satis erat in omni ꝯtemplatione sua. Discipulus. Placet electio temporis dū beata nostra viatrix adhuc existeret. et dum reductis ad gesta dicta qꝫ domini nostri spiritualibus oculis illorum poterat reminisci Nos demū per hec edificari familiari repetitione valem⁹ Ubi em̄ mō pascit. mō cubat in meridie claritatis immense.. q̄s ꝯtēplatur⁹

ascenderet. Porro ne te fortasse or
do gestorũ solicitet perge quorsuz
volueris in contemplationib⁹ bea/
te marie virginis recensendis. qm̃
nec euangelistaruz traditio doctri
nalis ordini se gestoꝝ per omnia
conformauit. Sentis ex ista compi
latione laboriosissima que nuper
edita est ex quatuor vt vnum neqꝫ
veritati tñ euangelice. neqꝫ deuoti
oni. neqꝫ doctrine deperit aliquid
salutari. ¶ Magister. Cõtemplaba
tur eo tunc maria solitaria secũ fre
quẽtius omnia que viderat vel au
dierat que contrectauerat de ver/
bo vite sicut eius custos virgineus
Johannes de se pro multis loqui/
tur dicẽs. Quod fuit ab initio. qđ
vidimus. quod audiuimus. quod
oculis nostris perspeximus et ma/
nus nostre contrectauerunt de ver
bo vite. ⁊ vita manifestata est. ⁊ vi
dimus et testamur ⁊ annunciamus
vobis vitã eternam que erat apud
patrem: et apparuit nobis. Hoc te/
stimonium in nulla fuit eminentius
creatura pura q̃ꝫ in maria verifica
tum. que verbum vite nedum vidit
nedum audiuit neduz contrectauit
sed concepit. peperit. lactauit ⁊ alu
it. Ceterum multa sunt quorum so/
la sibi conscia fuit nec prodidit di/
cens. Secretum meum mihi Multa
que potuerunt se sola reuelante co/
gnosci. quorũ fecit participes apo
stolos et euangelistas maxime Lu
cam. Cognouit viuente Joseph vir
ginali sponso suo singula que dñs
noster subditus eis operat⁹ ẽ vsqꝫ
post obitũ felicem eiusdem Joseph
custodis et testis fidelissimi quãdo
cessit ipa in custodiam peculiarem
filij sui sequens eum quocunqꝫ iret
presens in omnibus que faceret et
doceret vsqꝫ dum custodie Johan
nis in cruce tradita est ¶ Discipu/
lus. Affer si habes vel auctoritatẽ
vel rationem de sequela matris to
to tempore christi predicãtis hac
illacqꝫ discurrentis per ciuitates ⁊
castella qꝛ venerat ad hoc sicut re/
spondit ipm̃ retinere volentibus.
Talis autem discursus videbatur
importunus verecundie virginali.
honori maternali sexus. insup eta/
tisqꝫ fragilitati ¶ Magister. Con/
uenientissimus ergo fuit comitat⁹
talis matris cum filio Viri nempe
viduata solacio fuit. filius quoqꝫ
predicans matris indigebat obse/
quio quoniã non renuit extraneas
etiam mulieres se sequi. sibi qꝫ mini
strare de facultatibus suis ꝑ om̃e
iter quod erat ipe facturus. Testa
tur hoc euangelica narratio q̃ ma
tris societatez expressit locis pluri
bus vt in nuptijs dum dixit filio.
Vinum non habent. vt postmodũ
dum descendit capharnauz infide
lem ciuitatem ipe et mater sua di/
cit Johannes Quanto probabili
us credenda est ascendisse cum eo
Jherosolimaz sanctam ciuitatem
vbi vidit filiuz qui cũ fecisset quasi
flagellum de funiculis. omnes eie
cit de templo. Legimus preterea

q mater Jhu sepe quesiuit loqui ei foris stans et insequēs. Qd insup efficaci⁹ afferre possum⁹ argumentū presentie cōtinue q̄z illud dū filius ignominiosissime morti traditus esset. voluit beatissimam matrem adesse conspectricez. De discipulis rursus et apostolis scribit lucas post passionē dñi q erant perseuerātes in oratione cū mulierib⁹ et maria matre Jhu. Porro si fili⁹ non habebat vbi caput reclinaret hoc ipm ꝓbabile de paupe vidua matre sentire. Fouebat igit a filio. Legim⁹ quatuor philippi filias ꝓphetissas sequentes ipm predicantē. Apl's quoq̄z dicebat se potestatem habere sororē circūducendi sicut et ceteri apostoli. Deniq̄z qd charitas materna velit et audeat. quid filialis retribuat pietas Augustin⁹ cū Monica testis assit. Discipulus. Probatā satis estimo seq̄lam marie ɔtinuā cū filio q nobis afferet nō mediocrem ɔtemplationū suaꝝ materiā atq̄z fidem p vniuersam totius euangelice seriei narrationē Quinetiā maria ɔtemplabat ea que didicerat infantula sub parentū domestica disciplina. De hinc que toto puellaris etatis tpe didicit et plegit in templo sub doctrina sacerdotū cū alijs virginib⁹ de sacerdotali regali q̄z ꝓsapia nobilē trahentib⁹ originem erudita. Tandē reliqua tā ab euangelistis posita q̄z longe plura non posita p totū beatissime vite sue cursum estimam⁹ multa nimis Inuenire tuū ē Incipe qūo placuerit. Dignabit spero sese nr̄o qualicunq̄z sermone laudari. quā audire videor exhortātem omnes p verba pr̄is sui dauid. Magnificate dñm mecum. et exaltem⁹ nomen eius in id ipm. dicentes Magnificat aīma mea dñm quoniā hic est finis noster. ista sal⁹ ista pfectio. istud principiū et vltimū creature rationalis op⁹ bonū.

Contemplatio marie precipua fuit de magnificando dñm. Causā vero posuisti. Et dicant sp. Magnificet dñs ait ꝓpha qui diligūt salutare tuū qd est xp̄s verbū in p̄ncipio apud patrē. Deus de deo. p quē omnia facta sunt. p quē et destructa p pcc̄m refecta sunt. quoniā verbū caro factū est et habitauit in nobis. Et qr ɔtemplabat mens marie quemadmodū futurus erat deus homo factus Judeis in scandalū et gentib⁹ in stultitiā et derisum. voluit a magnificatione dñi salutaris sui canticum inchoare significans. nihil in depressionez diuine magnificentie factū esse p incarnati verbi mysterium. noua potius mentis nr̄e oculis O magnificentissime deus lux tue claritatis infulsit vt dū deū visibiliter agnoscimus per hūc inuisibilium amore rapiamur Discipulus. Hec causa probabilis est cur a magnificentia sumpsit exordium. dum recreata considerat per exinanitionem passionis.

Atuero dū attēderet om̄ia q̄ facta
sūt ꝑ verbū nōne ꝯfestim a magni
ficatōe creaturaꝝ assurrexit ad co
gnoscēdā laudādā qꝫ magnitudi
nē creator. Mgr̄. Assurrexisse nō
denego ꝯiecturās ip̄aꝫ ꝓptēa p̄po
suisse nomē domini q̄ꝫ salutaris cō
sonando psalmiste verbo. Omnia
quecūqꝫ voluit dn̄s fecit in celo et
in terra in mari et in om̄ib⁹ abyssis
Ideo quippe dn̄s appellat̄ qꝛ sub/
iectā habuit creaturaꝫ. iure suo fa/
ctā aut ab eo fieri possibilem. Por
ro si quereret̄ a maria de reb⁹ cōdi
tis in tali mensura numero et ordi/
ne nōne ꝓ omni ratione potuit re
spondere. Dn̄s est. qđ bonū fuit in
oculis suis hoc fecit. et qđ fecit pri
us in ip̄o vita erat. et vita erat lux
hominū. et lux in tenebris lucet. et
tenebre eū nō ꝯp̄henderūt. Disci
pulus. Tollebat ex hoc curiosita/
tē stultā scrutantiū scrutinio volen
tiū sape non ad sobrietatē. non ad
mensurā cordis sui nimis exiguaꝫ
qua nequit immensitas dei claudi.
Nō attendūt isti ꝙ omniū q̄ facta
sūt et qūo facta sūt simul et refecta
tota ratio est om̄ipotens et omni/
sciens voluntas opantis. Magi/
gister. Contemplabat̄ in hoc euan
gelico Jobis custodis sui p̄ncipio
mens marie multo intuitu septem
abyssos q̄s solus dei penetrat ocu
lus. lucidior sup̄ solem. Siquidem
deus ip̄e dn̄s q̄ intuetur abyssos.
Ideoqꝫ sup̄ omnē creature scientiā
notatā ꝑ cherubin sedere perhibe/
tur. Hinc tenebras esse super faciē
abyssi moyses scp̄sit. Hinc de luce
diuina positū est. ꝙ tenebre eaꝫ nō
ꝯp̄henderūt. nō negando qualem/
cūqꝫ participationem huius lucis
velut vmbratilē. Vmbrā quippe di
cimus esse refulgentiā quandaꝫ lu/
cis. plus aut minus ꝛ nō omnimo/
daꝫ lucis priuationē. Sic angelus
est ordine naturali prima vmbra
seu refulgentia summe lucis parti/
cipatio. Aīa rationalis altera. De
niqꝫ vmbra ꝯgnitiue lucis occum
bit post vmbram sensitiue virtutis
in vegetatiua ac deinceps. Disci
pulus. Quid de vita dicem⁹. An ef
fulgeat similiter in creaturis et oc/
cumbat. Magister. Si vita dicat̄
om̄ino illud qđ hꝫ vim motiuā sui
Cōclusim⁹ alibi ꝙ nulla res est sine
vita qm̄ naturalis amor omnibus
insitus est quo res quelibet tanq̄ꝫ
pondere suo moueat̄ mediate vel
immediate ad ꝓpriū centrū omniū
deum. Rationales creature per co
gnitionē ꝯiunctam sibi. sed irratio
nales per separataꝫ. ferunt̄ nempe
ad loca sua per impetum amorosū
dei dirigentis vt a sagittante sagit
ta dirigitur petere signum quod sa
gittans intendit. Est igitur res q̄li
bet in deo quedaꝫ vita. etiam p̄us
q̄ꝫ fiat. et hoc per rationem ydealē
non quidem extra deum ꝓut Ari
stoteles arguit Platonem ydeas
posuisse sed in deo ꝟm respect⁹ ha
bitos ad creaturas per intellectuꝫ
paternū et ꝑ verbū suū iūcto volū

tatis amore quo vult de⁹ bonita/
tez suā ad extra ɔmunicare et lucē
immensā quodāmodo splendescē.
et vmbratilit̄ radiare. Alioq̄n ip̄m
verbū diuinū vt sine volūtate tali
ɔsideratū pure speculatiuū nō ope
ratiuū censendū est. etiā dū ꝓtendi
tur seu ꝓcedit ɔmunicatiue ad ꝓ/
cessionē spūssancti q̄ amor est p̄ris
et filij. Praxis igit̄ nō attendit̄ in
intellectu speculatiuo si ɔuēse se ha
beat ad appetitum nisi ꝓcedat ad
opationis rationez. Sicut alibi de
theologia ꝙ sit speculatiua didici/
sti q̄uis ei⁹ finis p̄cipuus sit amor
dei et laus eius magnificās dn̄m.
Tūc vero diuinū verbū nō irrati/
onabilit̄ appellat̄ practicū dū diui/
na volūtas accipit ip̄m ad ꝓducti
onē seu ꝓductibilitatē eoꝝ omniū
q̄ facta sūt ꝑm triplex fieri. vnū est
in mente angelica vel humana. se/
cundū in existentia ꝓpria seu genē
ꝓprio et in esse formali suo Ceteꝝ
ꝑuatio seu nihil dicit̄ sine verbo fa
cta. nō qꝛ sit aliq̄d extra intelligen/
tiā. sed ita ꝙ nomen entis vel esse
vel existentie ph̄s extendit ad illa
circa que negociat̄ intellect⁹ vt sūt
ꝑuationes et relationes rōnis vt
ɔplexe significabilia ex fabricatōe
intellect⁹ ɔponentis et diuidentis
cū silib⁹ Discipul⁹. Grandes sub
paucis collegisti ɔtemplandi mate
rias. redire placet ad illas abissos
septē quas innuis marie mentem
fuisse ɔtemplatā Magister. Abis
sum dicim⁹ ꝓfunditatē. cui⁹ fund⁹
aut termin⁹ nō p̄t ab inspicientib⁹
intueri. vide si non sit abissus talis
ip̄e bn̄dict⁹ de⁹ trin⁹ et vnus in sua
maiestate nō ꝑ respectū quēuis ex/
trinsecū cōsiderat⁹. qꝛ nemo nouit
p̄rez nisi fili⁹. nec filiū nisi p̄r nō ex
cluso tn̄ spūscō qui ꝓrsus est eiusdē
ɔgnitiōis essentialis cū patre et fi/
lio. Sex alias abissos numeram⁹
habendo respectū ad res exterio/
res maxime rationales que sole ca
paces sūt beatitudinis eterne vel
pe̅hennis miserie nunq̄d nō abissus
est misericordie dei que res viles
et de se nihilum dignata est facere
se ip̄a dignas atq̄ participes sue
pulcritudinis nobilitatis et hono/
ris immensaꝝ vsq̄ adeo ꝙ id ip̄m
sūt ꝑ gratiā quod dei filius est ꝑ
naturā Hoc intuebat̄ in spū ꝓph̄a
loquēs in ꝑsona dn̄i. Ego dixi dij
estis et filij excelsi omnes. Siquidē
dedit eis ptātem filios dei fieri nō
ex sanguinib⁹ corporeis ꝑ volūta
tē viri se ɔmiscētis cū carnis sue .i.
mulieris voluntate sed ex gr̄e ger/
mine dum ex deo nati sunt per ver/
bum regenerans. quod ideo caro
factum est vt esset caro deus habi
tans in hominib⁹ ꝛ homines in eo
sup admirabili ꝓrsus vnitate Vis
altera velut ex opposito tibi mōstre
tur abissus. hec est incōprehensibil̄
et horribil̄ diuine iustitie seueritas
que proijcit a facie sua rationalem
creaturā. reprobans et indurās eā
reputans eā indignā se ip̄o qui cre
auit eam. Subinde sunt abissi due

portionabiliter ad duplicem hāc hominū sortē assignande. Primis dicet. venite benedicti patris mei. percipite regnū qđ paratū est vobis ab origine mundi. qđ nec oculus vidit. Audient alij. Ite maledicti. Demū considera duas abyssos velut intermedias que sint vie ad duplicē p̄cedentē. De quib⁹ in p̄s. Universe vie dñi mia et veritas. Ecce q̄ incomprehensibilis sit vtraq; via. Q̄m est via q̄ videtur homini recta. et nouissima eius ducūt ad mortē. Et viceversa iustorū semita reputat insania. Alternatio tanta postremo cernit in vīs istis tam ambigua tā perplexa. tā timida et incerta. vt vere dicuz sit. nescit homo finem suū. et oīa in futurū seruant incerta. Latro p totā vitā scelerat⁹ ad vnū petitōis verbū meruit audire. hodie mecū eris i paradiso dū petrus negauit. dum iudas apls desperatiōis peiori laqueo q̄z canapis se suspendit. O q̄tiens mentē marie otemplantez sapienter has abyssos arbitramur deo dixisse. Oculi mei defecerunt in salutare tuū. quo ad tres abyssos misericordie. et in eloquium iustitie tue. quo ad tres abyssos veritatis et seueritatis eiusdē iustitie. O quotiens expauit sicut paulus. quotiens casto silentio magnificans dei secreta. nec audaci temeritate subintrans aut irrūpens suspirauit O altitudo diuitiaz sapieq scie dī. sapientiā quo ad intrinsecaz abyssū

diuinitatis. scientiam vero referamus ad alias. Sequitur q̄z incomprehensibilia sunt iudicia eius. q in uestigabiles vie illius. Abas vocat psalmista. catharactas. Abyssus ait abyssum inuocat in voce catharactaz tuaz Discipulus. Consiverans ista totus horroze ocutior totus ad me. meam q̄z vilitatem resiliens diuinam maiestatez trepid⁹ expauesco nec quid agam quid dicam. quo me vertam. quo fugiam prorsus scio Magister Proficete totum securus in illum qui est de⁹ noster refugiū et virtus. Itaq; patre trahente venim⁹ ad filium. Fili⁹ vero pollicetur eū qui venit ad me non ejiciam foras. Proficiamus tota fide tota q̄z spe nos in manus misericordie sue resilientes a seueritate iustitie. Non poterit misericordia claudere gremiū reducntibus que pro fugiētibus requirendis. reparandis et saluandis in hoc miserie deserto lacēata est spinis et cruce clauata. Postremo quid nisi magnificentiam talis domini reuerearis. exultans ei cum tremore dicēs Domine deus magnificatus es vehementer. Bursus cum sapientissima mulierum. Magnificat anima mea dominū Discipulus. Contēplationez dic alteram marie. quia posui redire posterius super istā de abyssis iudiciorum dei. qui aliquos misericorditer dat filios dei fieri. coheredes regni. alijs ad interitū derelictis. iusto quidē sed occul

to iudicio ¶ Magister. Salutanda sepe est et oranda mater misericordie vita dulcedo et spes nra quatinus dei misericordiã non iudiciũ sentiamus. Etẽm si quod factũ est in verbo vita erat quanto perfectius fuit. et est ipa in eodem verbo vita per quam et in qua verbũ caro factuz. reddidit perditis q mortuis vitam! ¶ Dulcedo subinde nostra est que fontẽ in se parturiẽt dulcedinis. Spes insuper interceden/do. reconcilians et subleuans. non auctoritate prima saluans. Transferuntur ab inde per ecclesiam. illa verbi preconia. sub nomine sapientie predicata. per sapientez ad istã verbigenam de verbo et in verbo gloziantẽ. ¶ Ab initio inqt et añ secula creata sum. per predestinationis electionez pre omnib⁹. In me oñis spes vite et virtutis per auxiliationẽ. ¶ Discipulus. Noui talia oñia que sapiens colligit et mecum sepe retracto maxime dum natiuitatis eius sacra celebritas recolitur. de qua fieri posset comparatio ad illius natiuitatem qui fuit homo missus a deo cui nomen erat Johannes. qui venit in testimoniũ vt testimonium perhiberet de lumine.

¶ Magister. Alludis si sciens vel insciens nescio ordini otextus euangelici cui⁹ supza meministi de quatuor. vt vnũ quod opus in centũ qnquaginta rubricas partitũ est cum aliquot rubricellis. Dum eñ verbi generatione otemplationẽ incepimus marie tu nunc traducis vt decursore loquamur. sequamur hũc ordinem si complacitũ ita tibi fuerit. ¶ Discipulus. Sequamur queso de beato Johanne qualis fuẽit marie otemplatio quasi secũda pncipalis edissere ¶ Magister. Contẽplabat mens marie Johannẽ nũc ad litteram nunc ad tropologiam qñqz vero p allegozie q anagogie mysteriũ ¶ Discipulus. Littera palam facta est de Johannis nunciatione cũ preconijs eius parentũ qz suoz. affer aliquid de mysterijs.

¶ Magister ¶ Contemplabat maria verbũ quod erat in principio qñqz metaphysicaliter. Assumebat eñ similitudinẽ hõis per artem operantis in exteriozẽ materiã. Conferebat ad primũ artificẽ deũ q oñia que facta sunt pduxerat nõ naturali necessitate. nõ casualiẽ aut fortuite sed spontanee. Recensebat aliquos pbos ita sensisse sicut dicit Johannes euangelista. De⁹ eñ manifestauerat eis qm inuisibilia dei per ea que facta sũt a creatura mũdi id est homine intellecta ospiciuntur. Sempiterna quoqz virt⁹ eius q diuinitas ostẽdit ordinatissime cõstituta supza omnẽ artis excogitationem. ars vero quid est nisi recta ratio rerũ agibiliũ. Ita ocludebat maria metaphysicans oportẽ poni verbũ seu logos id est sermonẽ vel rationẽ pris p qõ verbũ oñia facta sũt et qõ factũ est erat vtiqz pcognitũ ab hoc vbo nõ alia cog

nitione q̄ꝫ se ip̄o q̄ de⁹ est quē null⁹ dubitat esse vitā et primā vitā. ali oq̄n iam nō esset de⁹ verbū suū vel ydee sue. Cui⁹ rei absurditatē ipse etiā ph̄oꝝ p̄nceps Aristl. ferre nō potuit. ꝯferens cū Platone Porro noluit de⁹ condens vniuersa latere penit⁹ immensitatē lucis sue dū eā fecit splendescē ꝑ creaturas quas om̄es in sapientie sue luce cōstituit Omnia in sapientia fecisti ait p̄s. Fuit igit̄ homo missus a deo. q̄ spectator essꝫ omniū opeꝝ dei. qui qꝫ testimoniū ꝑhiberet de lumine. nō em̄ erat ille lux. sed vt testimoniū ꝑhiberet de lumine. Erat lux vera q̄ illuminat omnē hominē venientez in hūc mundū. qꝛ nullus illuminat̄ ad ꝯgnitionē liquide et pure et perspicue vēitatis absqꝫ p̄ma luce ꝑm triplex gen⁹ cause efficientis exemplātis et finiētis. quali dono. qua gr̄a. qualis oro p̄t esse maior. etiā ph̄ie testimonio? Erat ꝓterea hōi misso a deo nomen Joh̄es dū mūdi spectator in statu innocentie cōditus est vt testimoniū perhiberet de lumine. Videbat p̄mā lucē per speculū et in speculo creaturaꝝ. nō in obscuritate enigmatis Videbat et in imagine mentis sue et ꝑ eā lucidius multo q̄ꝫ ꝑ vestigiū vel speculū creature. nondū tñ intuebatur in sua quidditate nudā lucē. Sed heu homo cū in honore esset nō intellexit. ꝯpat⁹ est iumentis insipientib⁹ et sil̄is fact⁹ est illis. Propterea tūc euenit vt lux vera in mūdo essꝫ ꝑ quā fact⁹ est mund⁹. Et mundus iste microcosm⁹ eū nō ꝯgnouit. ad quē cognoscendū fact⁹ erat. Discipul⁹. Nihil acten⁹ attulisti in hac ꝯtemplatione marie ꝑm ph̄icaꝫ rationē qd̄ sit ab hōie vere philosophante negandū si non sit auersus a vera luce deo ꝑ tenebras pc̄coꝝ si nō sit obscuratū insipiens cor ei⁹ nec datus in reprobū sensū. Si deniqꝫ fuerit in eo gr̄a dei vt merito Joh̄s appellet̄. Atuero si id qd̄ sequit̄ ita possit ad ꝯmodū ph̄ie flecti desidero cognoscē scꝫ in ꝓpria venit et sui eū nō receperunt. quotquot āt receperūt eū dedit eis potestatē filios dei fieri. his q̄ credūt in nōie eius. qui nō ex sanguinibus neqꝫ ex voluntate carnis. neqꝫ ex voluntate viri. sed ex deo nati sunt Et verbū caro factū est Mgr̄

Non p̄t ad lr̄aꝫ expositio tradi nisi de incarnatione verbi. ꝑ cui⁹ fidez fiūt hōies filij dei. cui⁹ insuꝑ lr̄alis Joh̄es preco fuit. vox et lucerna. Confitet̄ hinc Augustin⁹ ꝙ quid haberet mysterij. Et verbū caro factū est. nec quidē poterat suspicari cū de p̄cedentib⁹ aliq̄d nō negaret intelligentiam ꝯcepisse ductu ph̄ie. Erat nempe platonis institutus et pithagore disciplinis. Attñ sine p̄iudicio littere videam⁹ si verbū dei possit dici in ꝓpria venisse ꝑ infusionē luminis vultus sui sup̄ faciē mētis humane. imo ꝑ quandā ex vtero mentis incorꝑationē sui. Om̄is itaqꝫ res quantūcunqꝫ subtilis sit.

incorporee q3 nature si oparat ad simplicitatē prime lucis corporea iudicat. materialis insup qr potentialis est atq3 mutabilis et non purus act⁹ Dū ergo prima lux influit et illabit in portionē rationis supiorem quā dicim⁹ apicē mentis vel sinderisim virgineā. quidni dicam⁹ dei verbū quodāmodo incorpatū vel hominē factū ꝓpter deiformez ꝑncipalis humane partis vnionez ꝑ quā si Boecio credim⁹ fiunt homines dij? Dei etem̄ ꝓpterea gen⁹ sum⁹ in quo mouemur viuim⁹ et sumus. Et habitat in nobis verbum suū vnigenitū et eternū plenū gr̄e et veritatis ¶ Discipulus. Nō aduertebā talis physice ꝯtemplationis aplicationē que nō aberret a fide ¶ Magister. Fides plus eleuat arcem mentis vt verbū dei inhabitet ꝑ fidem in interiori homine vt hortat aplus. Considerans igitur hanc vnitiuā habitationē Augustinus dicit mariā matrē dei ꝯcepisse primo felicius deū ꝑ fidē q3 posterius ꝑ carnē. Non em̄. secunda sine prima sibi salutē attulisset ꝯceptio. ¶ Discipulus. Vtrū potuerit maria sine fide vel charitate fuisse mater dei corpalis ¶ Magister. Si potentiā ordinatā spectes nō potuit. qm̄ deus hoc facere nō ordinauit sed q̄n aliter ordinasse potuerit cū sit immense potentie nec implicz cōtradictionē ita fieri quis hec a dei potentia negauerit? ¶ Discipul⁹ Sūt alie questiones absq3 numero sup incarnationis beate mysterio vtputa si verbū fuisset incarnatum homine ꝑmo nō peccante. Si pōt ratio tradi ꝯuincens Cur deus homo sit. Ita em̄ conari videt Anselmus cū alijs nōnullis. Rursus cum opa trinitatis sint indiuisa ad extra qūo fieri potuit vt solus filius diceret incarnat⁹ cū similib⁹ abundantissime tractatis per doctores q̄s idcirco nō induco. ¶ Magister O quāta credis ꝑspicacitate mēs marie ꝯtemplabat omnia talia cōferens in corde suo qualia meruit experiri qñ domus pudici pectoris templuz repente fit dei. quādo fas fuit pro salutatiōe sibi dici. Salue mater pietatis et totius trinitatis nobile tricliniuz. verbi tñ incarnati speciale maiestati preparans hospicium Tricliniū fuit per fidem caritate formatā sed speciale hospiciū per veram maternitatem nedū carnis solius sed et mentis prepauit. Intelligitur autem spiritualis maternitas in anima verbigena faciente voluntatem dei patris q̄ ideo frater soror ⁊ mater ē ꝟbi dei. mater virgo filia Nunciat hanc verbi conceptionem spiritussanctus qui vbi vult spirat que inspiratio vel instinctus interior tenet ad animā vicem angeli qui gabriel est fortitudo dei. naz quid fortius quid ve potentius potest nunciari? Ceterū gratia dei ꝑ Johannem significata precedit. viaz preparans verbo dei qui Johannes per orationem

concept⁹ est gabriele silr nunciante Nihil em̄ habet homo fecūditatis in quauis portione ratiōis. sit illa vir vel mulier vt talis filius inde possit gigni. p̄cedat oportet. ⁊ p̄cedat zacharias dict⁹ dn̄i saturitas. in templū positur⁹ incensum deuotionis. cuius oratio exaudit̄ et ꝯcipit Elisabeth que est dn̄i memoria filiū cui nomen est Johes. In quo gratia dei. quanq̄ nullus in ꝯgnatione naturali vocet̄ hoc nomine. Porro si sequeris allegoriā zacharias sacerdotiū. elisabeth legez veterem significat. ex quib⁹ timore frigescentib⁹ nō potuit ꝯcipi gr̄a dei Nihil em̄ ad p̄fectum perduxit lex quousq̄ venit plenitudo tp̄is qn̄ sol iustitie debuit oriri sup̄ terram humane ꝯditionis per mysteriū incarnationis. Tunc precessit in Johanne lucifer illū solem qui ex vtero patris ante luciferū genitus est in die virtutis sue in splendoribus sanctoꝝ ¶ Discipulus Ergo ne putandū est mariā nihil de prenūciatione Johannis cognati sui fuisse litteraliter ꝯtemplatā? ¶ Magister Imo vero nec vnū iota dimissum est. nec vnus apex omniū q̄ Lucas scripsit q̄n maria rimaret̄ et meditando ruminaret ꝯferens ad innumerabilia que nos latent neq̄ scriptis mandari potuerunt. Itaq̄ si Johes fuit tanta solennitate nunciat⁹. si p̄ orōnez supra nature cursū impetrat⁹. si sanctificat⁹ in vtero si gaudiū ⁊ exultationē cū admiratione parētib⁹ attulit. si p̄cessit xp̄m in spū et virtute helye. si sobrie educat⁹ et vestit⁹ in exemplar penitentie p̄ ꝯtemptū tp̄alis felicitatis et amorē eterne. Si talia nobis innotuerūt Luca ex ore marie nobis referente. nemo dubitauerit q̄n ad se ip̄az plurima taliū retulerit reuoluens oculos ad p̄prios parentes. qualiter angelica nunciatione fuit ip̄is ortus suus cū vite serie. i. ordine reuelat⁹ vt nō minus de gratijs ab vtero sibi largius collatis maria ꝯsurgeret ad gr̄aꝝactiones q̄ p̄ p̄cursoris hui⁹ iocūdo sancto q̄ natalicio nunciato. repetēs crebrius cū exultatione spūs canticū suū Magnificat anima mea dn̄m

¶ Explicit p̄ma partitio

¶ Sequit̄ secūda partitio

de vita solitaria Johannis quasi sup̄ rubrica secunda de nunciatiōe sua et habitatione in deserto. Sūt in hac partitione tres particule iuxta triplicē modū manifestandi vitā solitariā. Et ꝯtinet notulas nonaginta

Discipulus.

Etsi multa fuerūt ip̄i marie ꝯtemplāda circa Johannis nunciationez in templo. Si circa visitationē et salutationem elisabeth. Si circa natiuitatem circūcisionem q̄ pueri quib⁹ interfuisse maria credit̄. simul ⁊ audiuisse canticū illud zacharie. Bn̄dictus dn̄s de⁹ israel cū mysterijs

hic inclusis. Nihilominus ad presens vertere contemplationis oculos desidero ad solitudinem Johis de qua lucas sic intulit. Puer aut crescebat et confortabat spu et erat in deserto vsq ad die ostensionis sue ad israel ¶ Magister. Fiat vt vis. et incipio quo vis ¶ Discipulus. Cum homo sit naturaliter animal sociale gregale et ciuile sm phm. Platonis quoq sententia dicit homines hominum causa factos esse. Ecclesiastes insup maledicit solitario. dicens. Ve soli. nonne ritus iste viuendi in desertis culpabilis est habendus tanq conueniens feris indomabilibus aut hominibus melancolicis? Solitudinem enim querere Aristotl. posuit in homero fuisse signum melancolie. Fuit igitur puer Johannes melancolicus aut feralis ¶ Magister. Addere debebas vnam disiunctionis partem a pho positam Solitarius inquit vel deus est vel bestia. Fuit aut puer Johes deus per participationem diuinitatis. non per naturam Etenim manus dni erat cum illo. Fuit repletus spusancto ex vtero matris sue. Neq complexione melancolicus cum per miraculum fuit dno operante formatus cuius perfecta sunt opa. Lege qd dicit. Puer aut crescebat et confortabat spu. Post subdit. Et erat in deserto. Quare et quousq? Nimirum vsq in die ostensionis sue ad israel quatinus interea loqret dns ad cor eius in solitudine reuelans et indicans q esset ipe facturus ad israel et doctur. Simul vt non leui saltem maculare vitam famine posset. Dedicabat euangelicum virum in suo celibatu virgineo. imitabat vitam helye per quem erat ipe figuratus. Complebat prenunciatam de se prophetiam Isaie. Ego vox clamantis in deserto. Predicabat primitus exemplo sanctorum spem regni celorum per contemptum terrenorum quatinus auctoritatis pondus adderet verbis suis operatio. atq talis merito iudicaret q fallere nollet cupidine mundanorum. ne dum aliis predicaret penitentiam. ipe per deliciarum insecutionem reprobus inueniret ¶ Discipulus. Collegisti summatim causas solitudinis in Johe. de ceteris vero solitariis qd iudicas? Non enim similibus tueri se valent causis. ¶ Magister. Operi tuo dicit Ambrosius intentio nomen imponit. Et xps. Si oculus tuus fuerit simplex non habes aliquam partem tenebrarum totum corpus tuum lucidum erit et sicut lucerna fulgoris illuminabit te. Primum est igitur aspicere q sit et qualis intentio solitudinem inquirentis. Mouet aliquos feritas incomposita complexionis naturalis vel adquisite. non patiens ciuiliter conuersari. cuius odium contra omnes et omnium contra se sicut de hysmaele loquitur scriptura. Hanc causam solitudinis in catho monstro ab hercule necato. Hanc in leonibus. Hanc in auibus nocturnis accipimus. Mouet aliqs cupiditas implende voluptatis seu proprie volutatis quorum felicitas estimat impunita nequitia. peccare scz volunt neq verecundiam hoim neq

penā pati. Querit em̄ latibula fede voluptatis impletio qd̄ ꝛ fere demonstrant. et auicule q̄dā ostēdūt. nisi fortassis aliquos ita bestiales inuenies quos ꝓprie neq̄tie publicatio delectat. p̄dicantes vt zodoma pcc̄m suū. et cū malefecēint gloriantes. Mouet alios animi q̄dam deiectio seu pusillanimitas causata ꝑ frenesim aut melancoliā Multis modis quales numerāt medici quos nihilomin⁹ fatent̄ innumerabiles reꝑiri. Talit̄ dementatū tradūt expositores Daniel. ip̄m Nabugodonosor cuius fuit habitatio cū feris. Et demoniac⁹ iste ꝑ legionē oppressus q̄ habitabat in sepulcris. Pueros insuper aliquos imo iuuenes et senes hac timoris formidine agitari sic cōstitit vt nec vidē alios vellēt. nec sese paterent̄ facia liter intueri. Quoꝝ tandē aliqui ꝑ deserta vagātes nusq̄ ꝯparuerūt Alij laqueo vel p̄cipicio vel alit̄ sibi mortē intulerūt. Laudabilis certe verecūdia maxime puerilis ꝛ in mulierib⁹ q̄ saluā rē facit malis obstās conatib⁹ Sz ne q̄d nimis. ne lesa tandē verecūdia frons accipiat̄ meretricis atq̄ verificet̄ ille subuersiu⁹ iuuenū v̄sus. Angelic⁹ iuuenis senib⁹ sathanizat in annis. Mouet alios inanis iactantia Alios spes quest⁹ vberioris. Alios ociū iners Alios fantastica libertas Alios q̄dā feruor nouiti⁹ non s̄m sciaz volens sibimet esse dux. p̄or et abbas Alios ignorātia difficultatis heremitice vite seducit. estimātes solitarijs deesse nihil p̄ter orare deū. dū vbi segregatos se faciunt ab alijs. inueniunt semet ip̄os cū passionib⁹ durissimis luxurie. gule. desidie. et acidie supra modum vt interim de diabolicis astutijs de visitatōnib⁹ hominū curiosis ad insolita de victualiū postremo vestiūq̄ carentia taceam⁹ Tandē penitet eos suimet et girouagi fiūt cū Cayn soluz de hēmitica vita barbā et appellationē retinētes quib⁹ solitudo nō abstulit vicia ꝫ aluit auxit et multiplicauit qualib⁹ vicos et plateas videm⁹ impleri Veterrimū hoc gen⁹ monachoꝝ ait Hieronym⁹ beatissim⁹ et Bn̄dict⁹. imo monstra st̄ hominū extra terminos bone policie depellenda ¶ Discipul⁹. Et q̄s ad solitudinē his attentis putabit̄ idone⁹? Cōfirmas em̄ qd̄ opposui. Ne soli. ¶ Magister. Videto ne malicia plimoꝝ paucis obsistat bonis et electissimis ꝓrsus q̄ diuinis cultoribus solitudinis quales in commēdationē fidei vocat apostolus In solitudinibus errantes in montibus et speluncis in melotis et in pellibus caprinis quales Paulus ꝛ Anthonius Arsenius Agathon Hilarion cum similibus innumeris qui naturam suꝑgredientes ostenderunt in se ip̄is ꝙ regnum celorū vim patitur et violenti rapiunt illud. Quid deniq̄ de Johanne nostro Quid de puero bn̄dicto. quid de similibus factum sit ip̄e legis

Discipulus. Spūs vbi vult spi/
rat neqꝫ mirabilia trahēda sūt ad
imitationē sed reuerenter admiran
da. Magister Recte sentis. Non
agit̄ itaqꝫ feliciter vita solitaria si/
ne quodā afflatu spūssancti. qñqꝫ
patenter reuelantis. qñqꝫ secreti⁹
inspirantis ducētis et agentis. Di
cit̄ em̄ de xp̄o ꝙ spūs impulit eū in
desertū. Dicit̄ ꝙ et duct⁹ sit. Dicit̄
ꝙ et agebat̄ in desertū. Et hic de
puero Joh̄e p̄mittit̄ ꝙ ꝯfortabat̄
spū. Qui aūt priuata lege ducūtur
publicis et generalib⁹ nō subsūt in/
stitutis. Discipul⁹. Qua ratione
cognoscet̄ ꝙ a spūsancto q̄s ducit̄
in desertū. solitariā ductur⁹ vitā cū
tot seductiōis causas narraueris?
et vniuersalius expeto de solitarijs
om̄ib⁹. q̄s debet esse suus finis. q̄s
sue oculus intentionis Magister
Tres modos solitudinis insinuasse
videt̄ mihi p̄s. ꝯparans se triplici
ter. Similis inq̄t fact⁹ sum pelicano
solitudinis. et fact⁹ sum sicut nocti/
corax in domicilio. Vigilaui et fa/
ctus sū sicut passer solitari⁹ in tecto
Prima figurat solitudinez deserti.
secūda claustri. tertia tecti siue tem/
pli qd̄ signat tectū amplum. Consi/
derat̄ insup triplex in genēali finis
querende solitudinis. vnus peccan
di vitatio. ali⁹ pcc̄oꝝ punitio. terti⁹
ad deū ꝓximatio. Habet tñ in sin/
gulis spūssanct⁹ ꝓprios fines qui
postmodū ꝯstant ex euentu. ꝫ inte/
rim loq̄mur de humano ꝯsilio Am
pli⁹ q̄ sit et qualis solitudo deserti.
pꝫ in heremicolis iuxta narratōes
et vitas patꝝ q̄ p̄terea sūt. ⁊ q̄ nūc
ad hanc solitudinē idonei tradide
rūt. De solitudine vero claustri vl̄
cenobioꝝ habet̄ notitia ꝑ regl̄as
ip̄oꝝ q̄ ꝯueniūt om̄es essentialit̄ in
triplici voto. obediētie. pauꝑtatis
ꝯtinētie. Porro de solitudine tertia
quā imaginamur similē passeri qui
solitari⁹ est in tecto. nō ita ꝯgnitio
nē inuenim⁹ traditā. Participat āt
cū vtraqꝫ p̄ori solitudine differens
tñ ab vtraqꝫ. Solitudo claustri co
locat̄ in ciuitatib⁹ sicut habꝫ nocti
corax domiciliū in eisdē. Sic se hꝫ
solitudo passeꝝ in tecto. Nō em̄ re
fugit ciuitates. sicut pelican⁹ in de/
serto longe fit ab eis. et heremi cul
tores silr̄ longe fiunt. Ceteꝝ solita
ri⁹ sicut passer solitari⁹ in tecto. nul
la lege viuendi sub voto astringit̄
imitans in hoc voluntarios eremi
tas. Nihilomin⁹ locū villaꝝ vel ci/
uitatū nō relinquūt. dispares i hoc
eremitis. Legim⁹. ꝙ Anna ꝓpheti/
sans de. puero Jh̄u non recedebat
de tēplo ieiunijs et orōnib⁹ vacās
Legim⁹ de sancta Judith ꝙ fecēat
in supiorib⁹ dom⁹ sue sibi cubiculū
vbi cū puellis suis sola morabat̄.
Sara iunior molestata ꝑrexit ora/
re ad supi⁹ cubiculū dom⁹ sue. He/
lye et helizeo fuerūt in ciuitatib⁹ as
signata i supiorib⁹ dom⁹ cenacula
Petr⁹ oratur⁹ ascēdit in supiora do
m⁹. Ita ꝑ multa colligit̄ sāctos vi
ros loca sibi quesisse secreta ⁊ alta
Discipul⁹. Edissere qūo p̄t esse

laudabilis hmōi tertia solitudo q̄i sit cū domo et sine domo. Residet itaq; solitarius in tecto quā similitudinem nō siluit ipe xp̄s loquens de tribulatione futura monens eū qui in tecto est vt nō descendat tollere que in domo sunt. Habent em̄ domus regionis illius tecta plana apta deambulationi. secrete q; conuersationi tanq̄ pauimenta de lapidibus planis cū cemento structa

Magister. Propositū solitarij talis est vti mundo quasi non vtatur Nō em̄ fidit in viribus ꝓprijs aut corporis aut animi posse pati solitudinē vel deserti vel claustri. facit hoc quod potest. Accipit solitudinem tecti nō semper ad litteraz sed per similitudinē. Sicut em̄ manens in tecto nō respicit que fiunt in domo. Sic nec ille solitari⁹ ea curare vult que fiunt in mundo Viuit sibi ipi et deo. curā suā totam ⁊ cogitatum suū et suā solicitudinē ꝓijcit in deum. finis suus est triplex pretact⁹ Prim⁹ vitare facilius. peccata futura. dum non tangit picem cure temporalis ne inquinet ab ea. Scd̄us cogitare omnes act⁹ suos in amaritudine anime sue Tertius ꝓximare deo. videns em̄ iniquitatē et cōtradictionē in ciuitate et dolos et vsuras et blasphemias in medio eius. elongat se non corpe sed mente manens in solitudine. qualez sibi fecerat hester in medio palacio vocans se solitariā. et cui⁹ preter deuz nō esset auxiliator alius

Discipulus. Contraria videt esse sibimet hec solitudo. videt em̄ et audit mala que fiunt in ciuitatib⁹. nihilominus vt dicis fugit ea Si fugit qualiter illa videt et audit?

Magister Doceat te ꝓpheta regius Dauid dicens. Qui inq̄rebant mala mihi locuti sūt vanitates et dolos tota die meditabantur. Ego aūt tanq̄ surdus nō audiebā et sicut mutus nō aperiens ꝛc. Nō dicit surdus et mutus. sed tanq̄ surdus et mutus

Discipulus. Si zelū dei habet. quo pacto nō obuiat iniquitatib⁹? qūo saltē voce nō reclamat. nō arguit. nō predicat. non inculpat?

Magister. Habet vtiq; zelū sed s̄m scientiā que docet eum ꝯuersari in medio nationis praue que non pl⁹ sapit aut inquirit q̄ oportet. ꝫ frustra nitit. sed gemens intus tolerat que nec potest nec debet arguere. Respōdet crebro curiositati zeli sui Quid ad te. Nō est tuū nosse talia vel talia nō arguere. Nō eniti ꝯtra ictū fluuij. Curaz illā deo linque et tuā age

Discl. Om̄es hoc modo si dicere facere q; statuerēt q̄s ꝑsequeret viciosos. q̄s bonoꝝ ꝓfectū pacis ꝯsiliator intēdēt? Sācta rusticitas ait hieronym⁹. sibi soli ꝓdest imo dū nō opitulat alijs/obest. dū nō est ꝓ ꝓximo. ꝯtrariat ei. Nauta dū nauem deserit nonne sūmergit? Damnationem ꝓinde pigri serui. nōne ꝓ talento recōdito talis meret ⁊ metuit

Mgr. Cur metueret q̄ nihil erogādū suscepit ex officio

Triplex ee debz solitarij finis

cui nihil ex articulo necessitatis in/
cumbit agendū? Tradit ad vsurā
talentū oīe qđ accepit dū vtiķ illo
qualiter et quousqz se lex et volun/
tas erogātis extendit. Si nō abu/
tiķ donis sibi traditis qñ et qualiē
nō oportet. profecto nō retinet ta
lentū nō est otrarius xpo. Nō dese/
rit nauē qui custodiā eius nō acce/
pit. Atuero videant qui suis hume/
ris officia publica vel imposuerūt
vel imposita susceperūt quēadmo/
dum reddent rationē de subditis.
Quid ad istū de nō suis que foris
sunt que iuris sunt alieni? Disci/
pulus. Nonne mandauit dñs vni/
cuiqz de proximo suo. Nonne iussio
legis est. Diliges primū tuū sicut
te ipm? Magister Mādatū iussū
qz fatemur curare primū et dilige/
re. sed non plus qz se ipm. nō plus
qz deū. Deus certis amorez dei et
primi terminis limitauit de qui/
bus non est hic dicendum p singu/
la. quoz debes alibi notitiā cōpa/
rasse scz in de consolatione theolo/
gie. Discipulus. Didici q fieri iu/
ste debet qđ iustū ē. Nihil poest
hōi si vniuēsū mundū lucret. anime
vero sue detrimentū patiat. q pre/
dicare et arguere nemo solenniter
debet nisi missus. Fraterna correp/
tio nō p semp obligat. q sepe fit
eadez correctio temerarie. dū neqz
fructū cernit neqz modus custodit
nec tempus. persona aut locū ob/
seruat. Sed apparet difficile qūo
manens inter alios nō incurrat ca/
sup magnificat
sus plurimos. in quibus oportebit
ipm nō solū sibi vacare. z primis
intendere. Alioqn vel inutilis vel
inciuilis vel arrogās fortassis aut
fantasticus poterit multoz iudicio
reputari. Susurrabunt mutuo dū
viderint aliquez litteratū q fundit
vngentum sue meditationis ad pe
des vel caput Jhu. vt quid ptitio
hec? Cur nō erogat p predicatōez
in paupes ideotas et egenos? Ta/
lia sibi soli meditat et ruminat cur
regiminis curā nō querit. Cur nō
suscipit oblatam. quo pacto prius
habitam derelinquit? Magister.
Nihil affers incognitū sed ad alta
vadenti otemnendus est ipe otem
ptus. nec populari rumore sed con/
scientie veritate vita ducenda est
maxime querenti deo viuere. querē/
ti cū pheta dicere. Mihi aūt adhe
rere deo bonū est. et ponere in do/
mino deo spem meam. Omnis glo
ria ei⁹. Cuius eius? vtiqz anime de/
uote. filie regis et sponse ab intus
est. cui p minimo est vt ab hōibus
vel ab humano die iudicet sed nec
se iudicat omne iudiciū suū ponēs
sup eū qui dñs est. cui soli intendē.
quē querē. in quem sperare. quē di/
ligere ostituit. Qui vult inter vos
sapiens esse monet ap̄s stult⁹ fiat
vt sit sapiens xpo. despiat mundo
vt placeat xpo Nam qui volūt ho/
minib⁹ seculi placere. qui ciuiles ab
eis. qui beniuoli. qui sociales. q vt
eoz verbum ponamus boni socij.
blandienti lingua vocari deliderāt

videant ne dei imo sui ꝯstituantur inimici. ꝑdunt nempe tꝑs comesando. iocundãdo. detrahendo. narrãdo fabulationes. sed nõ vt lex tua dñe. deteriora nõ addim⁹ que ferre cogunt̃ ¶ Discipul⁹. Quotidianus nobis hominũ ꝯuict⁹ q̃ dicis ostendit. ¶ Magister. Crede mihi posse vacare sibi nõ est paruũ neqꝫ negligendũ talentũ. nõ est infodiendum terre. qꝛ nõ est terrenis occupatiõibus obruendũ. hꝫ homo ꝓ quolibet sensuũ q̃s accepit talenta totidẽ. singulis nõ pariter vtit̃ Si tot⁹ se ad videndũ salubria. tot⁹ ad cõuersionẽ cordis ꝯuertit reddit̃ excusata manus vel pes vel lingua. si tũc nõ opat̃ homo aut ambulet aut loquat̃. Ecõuerso si robusta fuerit manus et oculus litꝑus vt videre vix possit mittat manũ ad fortia hoc ẽ viri solitarij et actiui Determinat Aristl. philosophica ratione vitã ꝯtemplatiuã simpliciter optimũ esse hõis bonũ. Consonat omnis theologisantiũ chorus. Determinat hoc Aug. ꝙ ociũ veritatis inq̃rende preferendum est negocio caritatis si nullus imponat nec sit tñ fundit⁹ ociũ deserenduꝫ nr̃a sustinenti. Jã vero querit̃ quis ad hãc sit idone⁹ vitã solitariã nõ iuuenis morib⁹ q̃ ad opationẽ mittendus est ne vacet. Multa enim mala docuit ociositas Vidit hoc q̃ philocapto mederi pollicẽs ait Loca sola nocẽt loca sola caueto. Talis nõ cũ deo sed cũ desiderio rabioso ꝯtinue loquerek̃ Occidũt desideria pigrum p̃sertiꝫ sine lr̃is cui⁹ ocium mors est Seneca teste et viui hõis sepultura. Et Orati⁹. Si non intendas studijs et rebus honestis inuidia vel amore torq̃bere Ceterũ neq̃t vacare ocio cõstitut⁹ sub alteri⁹ ptãte. Quo iubente fac hoc faciendũ est. Vade illac istac eundũ est. Obsequere subditis. istos dirige et rege parendũ est. Ampli⁹ si ꝓprio te voto ꝯstrinxeris ad actionis negociũ iã tibi vacatõis ociũ sustulisti Si deniqꝫ necessitas ꝑiclitatõis ꝓximoꝝ corꝑalis aut spũalis imminet cui tu potes nõ alius ꝓ nũc ꝓbabiliter opitulari. lex necessitatis imo caritatis a vacatione te separat. Lex postremo diuine iussionis inspirata te ꝑurget. sese seq̃. qualem hi qui spũ dei ducunt̃ infallibiliter recognoscunt ¶ Discipulus. Actenus multa ꝯquesiuim⁹ de vita solitaria sub quadam fluctuatione sententiaꝝ ꝛ ordinis cupio naturã ipi⁹. ꝑhica simul et theologica ratione scrutari descriptionẽ quoqꝫ suam in primis volo fundamentalit̃ notam esse

Sequitur secunda pars

demonstratiua post primã inquisitiuam de solitudine.

¶ Magister

Vita solitaria est vita intellectual̃ nature seu rõnalis q̃ agit̃ segregatiꝫ a multis et ꝓpt̃ deũ Discl. ¶ Cur ad vitã

solius nature intellectualis solitari
am vitam stringis cum sit aliqb⁹ et
bestijs aliquib⁹ sua solitudo viuen
di ¶Magister. Nolui sub compen
dio vitam tollere omnē. que beate
vite particeps esse nequit. ¶Disci
pulus. Nunquid satis erat vt de in
tellectuali natura sermo fieret. ad
ditione non facta. de rationali di
cens. intellectualem dimittendo ¶
Magister. Postulat hoc fieri ꝓprie
tas vocabuloꝝ. Cū em̄ rationale
sit differentia cōstitutiua hominis.
nec solius hominis ꝑm Porphiriū
platonicū ponentē demones q̄ an
gelos esse animalia rationalia. que
deos vocat et opositos ex anima
et corpore. tradit p̄ immortalitatē
differentes ab homine. ¶Diffinitio
nostra debuit hoc notare. quāuis
aliqñ rationalis dicat̄ natura que
libet que potest vti ratione et que li
bertatem habet arbitrij potens in
oppositā. ¶Est em̄ libeꝝ arbitriū fa
cultas rationis q̄ voluntatis qua
si liberū de ratione iudicium. iuxta
quē loquendi modū. deus diceret
nedum intellectualis nature sed ra
tionalis. licet Boeti⁹ appropriet in
telligentiā purā soli deo aut veri⁹
soli generi diuino qm̄ vsus pbōrū
tribuit angelis intelligentiā. quos
ideo vocant intelligētias et ab ho
minib⁹ nō penitus abstulerunt po
nentes agentē intellectū. ¶Discipu
lus Vis igit̄ ponere in deo vitam
solitariā vel socialē? ¶Magister.
Dudies postmodū si primit⁹ expo

sup magnificat

suero de parte diffinitionis addita
cum dicit̄. vita nature intellectualis
aut rationalis que agitur segrega
tim a multis et ꝓpter deū. Dam⁹
p hoc intelligi causam formalē seu
differentiā a vita sociali Causā in
sup finalē vite solitarie nō cuiuscū
q̄ sed laudabilis assignam⁹ ꝓpter
deū. qui deus gratia sui est siue ꝑ
pter se ipm̄ tanq̄ liber q̄ nobilis in
supremo. Cetez natura quelibet p̄
sertim rationalis quedaz in se dicit̄
vita prima. si nihil etiam actualiter
raciocinaret̄ vel intelligeret actu p
fecto. neq̄ similiter vellet. cui vite
nō attribuit̄ ꝓprie solitariū vel so
ciale. sed vite que dicit̄ vita secūda
ꝓueniens. ꝓfluens aut emanans
ab hac vita prima. Hec aūt dicitur
opatio vitalis elicita seu ꝓducta a
re que est vita prima vt anima rati
onalis. vel habz vitā primā vt hō
Sic intelligit̄ diffinitio pbi de aia
q̄ est actus primus corporis physici
organici vitā habentis in potētia
supple ad vitā secundā que est vita
lis operatio Sic intellexit idē pbs
qui posuit felicitatē hominis nō in
habitu solo cum stoycis. nec in sola
substantia vel natura a ponentib⁹
fata sed in optima opatione respe
ctu optimi obiecti per optimaz po
tentiam optimo habitu roborata.
Sic dicebat xps. Hec est vita eter
na vt cognoscāt te solū verū deū.
et quem misisti Jēm xpm. Loquun
tur ad ipm̄ exformiter theologi po
nentes vitam eternam in eterna

dei visione que fruitionē ꝯplectitur delectationē q3 supremaz includit. Postremo sumptā dicim⁹ ex his distinctionē phicaz pariter et theologicā de multiplici vita. Quedā est actiua. quedā ꝯtemplatiua. quedā mixta. Rursus quedā est bona ciuilis et moralis. quedā mala. multis modis. ob pessimas opatiōes ꝑm prauos fines sicut ad supbiā ⁊ honores vanos. sicut ad diuitias et opes iniustas. sicut ad voluptates et lux⁹ sordidos. Et hec iuxta tria que sunt in mundo qui triplicē sibi vendicāt sapientiā. terrenā. animalē. diabolicā. Ampli⁹ vero diuidit vita talis que est opatio nature rationalis vel intellectualis in vitam socialē et in vitā solitariaz. de qua pñs sermo querit. Vita solitaria agit nō in multitudine aut saltē nō cū multitudine. sed sepatiz a turba maxime ꝑm ꝙ accipit vulgus dum sepatio seu segregatio fit i locis solis vt erat Johes puer in desertis Addit ad extremuz ꝙ segregatio sit ꝓpter deū ad excludendā prauā quālibet solitudinē. qualē epycure orū voluptatū assertores ⁊ stoicorū secta laudabāt. ad qualē pretēa bestialitas moꝝ vel corruptio cōplexionis impellit ¶ Discipul⁹ Elucidatā sufficienter existimo diffinitionem vite solitarie. sed an ꝯueniat deo ⁊ angelis scire desidero ¶ Magister. Si viuūt intellectualit ꝓut eos viuere nulli dubitare fas est. viuant oportet aliqua vita solitaria aut sociali. Et quidē de angelis et hōib⁹ saluatis ꝑsuasū satis habem⁹ ꝙ viuūt socialiter atq3 ciuiliter Gloriosa dicta sūt de te ciuitas dei loquitur ꝓpheta de ciuitate celesti. Concludēs. Sicut letantiū omniū est in te habitatio. Et in ꝓsa. q3 felix ista ciuitas in qua iugis solennitas. et q3 iocūda curia que cure ꝓrsus est nescia. Consonat aristotelis verbū. ꝙ extra celum sūt animalia optimā vitā ducētia. ꝫ si nominat animalia largo modo intelligentias vel angelos Si dicat insup eas extra celū formalit qꝛ celū non formāt nec tpe mensurant. Atuero de vita diuina nō ita ꝑspicuū est si socialis fuerit estimāda. Obstat phs metaphysicando ponens deū primū et supremū monarchā extra ordinē totius vniuersi tanq3 solū singularem ⁊ vnicum principantē cui nullus sociatur non plus forte q3 si ꝑ impossibile ꝑm ipm ꝫ ꝑ possibile et verū ex positione fidei de⁹ fuisset ab eterno sine creatura. Hec est altissima de dei primitate sententia phi. cōsonans theologie ꝑ omnia immensitatem et immutabilitatem primi entis magnificans et attollens ¶ Discipulus. Nonne latuit phm trinitas personaꝝ diuinarū in vnitate substantie. quā si cognouisset vtrū dixisset deum solitariuz vel solitariā in se gerere vitam. aut aperi quid theologica fides ex dictis inferret. ¶ Magister. Fallit aut conturbat nōnullos habentes de

diuinitate sermonē dū nituñ pbi/cas coaptare ōsiderationes ex creaturis sumptas ad illa que deo cō/ueniunt. que plus in infinitū discon/ueniunt creaturarū ꝓprietatib⁹ q̄z assimilenť eis. Exempli gratia. po/nim⁹ fide docti generationē natu/ralē in diuinis filij dei de pfe deo.

Querit⁹ ny gc⁹ dicit⁹ filij dei a pri⁹ sit nomen a eqnoc

Querunt si generatio talis sit vni/uoca vel equiuoca. Quodcūq; di/cať instantie plures occurrent. Ex/peditior via tenek que nec vniuo/cā dicit generationē nec equiuocā. Est cm̄ plusq; vniuoca q̄ generās omunicat generato. eandē quā ha/bet naturā nedū specificaz ꝓut in creaturis sed ꝓrsus ipaz vnaz nec specie nec numero distinctam. Rur/sus non est penitus equiuoca gene/ratio ex ista radice. quāuis habe/at aliquod simile in hoc. q̄ act⁹ ge/niti est alius specie ab actu generā/tis q̄a filiatio nō ouenit paternita/ti. Sed hoz cū similib⁹ declaratio theologis remittať. Ad rē nostrā venientes dicam⁹ q̄ vita dei in se nec solitaria nec socialis. taliter exi/stimāda est qualiter rationabilib⁹ ouenit creaturis. Itaq; si singula/rem diuine nature spectes vnitatē nil min⁹ sociale vel gregale nil pl⁹ solitariū vel segregatum et solū re/peries. Si vero cōuerteris oculos fide purgatos ad omunicationem diuine essentie que non in vno ab/soluto suppōito sistit ꝫ fluit vt ita loquamur pullulat aut germinat a patre ꝑm Dionisiū. hās tria suppo/sita relatiue distincta et hoc ex im/mensitate bonitatis sue. Nihil min⁹ solū aut solitariū iudicabis. Sic lo/quitur venerabilis Richardus. sic alij theologi volētes deducē pbi/ca ratione trinitatem in diuinis ex immensa bonitate que ipius diffu/siua est nedū punctualiter vt in cre/aturis sed immense. Tum ratione iocūditatis. quia nullius rei sine so/cio iocunda est possessio. tum ratio/ne felicitatis et ex talibus indicijs ex quibus societas ponatur in di/uinis sicut et trinitas. Est tñ hec so/cietas distās nimis a societate cre/aturaz. que quālibet associate vi/uant. non efficiunť nec sunt vnuz ꝓ essentiā. quāuis bene dicantur coz vnum et anima vna. vnus spiritus per gratiam et cozdiam voluntā/tum. Colligas ex premissis licebit cozrollariū pulcerrimuz de vita q̄/libet creature rationalis. vtendo deinceps rationali ꝓout extendiť. ad intellectuale. sit hoc in angelis. sit in homine ꝓ breuitate sermo/nis: ¶ Discipulus. Asto cupidus audire si quid afferas noui ¶ Ma/gister. Audi et vide q̄ omnis vita creature rationalis tanto ꝓfectior est quāto magis participauerit de vtraq; diuina vita sociali scz et so/litaria ¶ Discipulus Quomodo fi/et istud. cum sociale et solitariū con/trarias habent rationes? ¶ Mag/ster. Minime sunt rationes contra/rie si respectus ad varia fiet. Alio/q̄n vnica dei vita non esset pariter

ꝓprijs

socialis et solitaria. cuius oppositū monstruum⁹ quā insequi vitā. tota laus. tota gloria. tota perfectio iure putat rationalis creature.

¶ Discipulus Quid occludere rursus possis cōficio sed apertius edissere

¶ Magister. Post xp̄m vita beatissime marie fuit excellentissime socialis et solitaria dū viueret. et nūc societatē cherubin et seraphin omnez qz angelicā vitā exuperat gloriosa Coniungit vna sola pfecta pulcra columba. amica. spōsa. sozor. q mater vnico sponso suo et filio dicēs et sententia. Dilect⁹ me⁹ mihi q ego illi. Inuenit eū quasi foris sup oēz creaturā in eternitatis solitudine in desertis seculoz quez deosculat toto cordis et oris affectu dicens. Et iam me nemo despiciet. ecce solitariā. ecce sociatā. ¶ Discipulus. Porro de Johāne q̄d diceres? q̄d de tot solitarijs in vita pfiti tam viris qz feminis. maria magdalene. maria egyptiaca q sincletice. Quid pterea de retinētib⁹ vitā socialem. Quid de mutua collatione duplicis hui⁹ vite socialis et solitarie? q

¶ Magister. Dixi iam si retines nec grauat repetere q omnis vita creature rationalis sit in via. sit in pria sit sotialis. sit solitaria. pfectioz est tanto quāto magis particeps est diuine vite quā supreme solitariaz deduxim⁹ et socialez suo modo.

¶ Discipul⁹. Qua ratione fit hec participatio? ¶ Magister Nēpe p vnitatē gratie que reddit deiformē essentiā creature rationalis in se cū deo vnā facit. sic et in multiplicitate potētiaz associatō virtutū theologicaz et moraliū cū donis q beatitudinib⁹ et fructib⁹ et operatōib⁹ inde sequentib⁹ et pulcerrimaz int⁹ societatē ostituentib⁹ in viatoribus. sed pulcri⁹ et xportionabilit excellenti⁹ in beatis. Longa esset sed facilis adaptatō ad xpria simul et approbata. diuine vnitatis et trinitatis psonaz respectu vnitatis essentie rationalis cum trinitate potentiaz imaginis necnō cū viri⁹ sibi insitus p naturā vt ita fas sit dicere supnaturalem. Actus est distinctio de natura naturante que est deus. et de natura naturata quam indidit creaturis ¶ Discipulus. Consentio que loqueris de vita bonorum. sed reprobōz vitam qualem dicis. solitariam an socialē? ¶ Magister. Ego vero neqz solitariā neqz socialem appellabo vtpote que vita nō est sed moys horrida. monstrum horrendū. Peccator ingens est qui secum dissidet. qui conuenit nulli. qui dissipatur q soluitur curis et sceleri⁹. facinoribus q flagitijs incessanter. sine modo. sine ordine. sine pondere mensura ve subsistēs. se odit in se. in se seuit. malus omnibus. pessimus sibi. et eo infelicius quo deteriozib⁹ peccatis fuerit obnoxius a primo peccatore vsqz ad vltimū ¶ Discipulus. Terribile est quod loqueris. solitariam habent vitam quos opera comitantur et

rodūt neqꝫ sociales appellandi sūt qui nec sibimet federant. agitati p̄cipites vbi nullus ordo sed sempit̄nus horror inhabitat. Magister. Atuero vulgus indoctū veritates istas ex abditis phie et theologie penetralibus erutas forte non capiet. forte tanta mala que tolerat pacem appellabit si ad temp⁹ gaudeat de impunitate nequitie si abūdet diuitijs. si voluptatib⁹ effluat. maxime si sibi fuerint filij sicut nouelle plantationes a iuuentute sua, si filie ꝯposite et circūornate vt siliꝰtudo templi. si promptuaria eoruꝫ plena. si oues fetose. si boues crasse si neqꝫ ruina: neqꝫ transit⁹. neqꝫ clamor in plateis eoꝝ. Si blādos deniqꝫ senserint amicos dicētes Beatū populū cui hec sūt. Sed heu popule meus ꝯquerit̄ ꝓpheta dicens qui beatū te dicunt ipi te decipiūt. Ratio qꝛ solus beat⁹ populus cui⁹ dn̄s deus eius qui solus est in desolatione potens adiutor. in associando fidelis comitator. Discipul⁹. Expedit ergo loqui familiari⁹ de vita solitaria. ꝯformit̄ ad acceptionez vulgariū. tūc em̄ eo fiet vtilior quo ꝯmunior sermo multis. Magister. Recte censes. Sapientib⁹ em̄ et insipientib⁹ debitores sum⁹. Fiet aūt lucidi⁹ si ꝑ distinctiones et diffinitiones habeat̄ resolutio. ꝯsequēter ad primā vite solitarie diffinitionē generalē que deo simul ꝯuenit angelis et hōib⁹ suo modo Loquemur p̄terea de viatorib⁹ solis hōibus quos docere monere qꝫ iā possum⁹. Et qm̄ solitariū distinguit̄ cōtra sociale nō ꝟm rez sed ꝟm formalē rōez prius est vidē quot modis aliq̄d dicat̄ sociale nō qualit̄cunqꝫ sed in vita hūana seu morali. Attē de quot in genē vel specie talis vite socialis modos inuenies. Discipulus. Phus duas p̄mo societates ponit iconomicā et politicam. Politica vero multiplex est. Una ciuitatis ꝑfecte. altera patrie maggne seu ꝓuincie. Deinde policias bonas distinguit in regnū. aristotrachiā et thimotrachiā. Policiā vo sacerdotū que duduꝫ druydes in gallia vocabat̄. determinat partē esse policie cuiuslibet ꝑfecte sic̄ et milites et ꝓpl'z. Mgr̄. Sufficit ista notasse ad inueniendū distinctionē vite solitarie multiplicē. ne nos decipiat ambiguitas in nōie. Porro ne ꝓgressus eat in immensū coartabit̄ sub tetrade seu quaternario. Et dicem⁹ ꝙ est vita solitaria p̄mo celibalis. scd̄o monachalis. tertio hēmiticalis. q̄rto sapientialis. Vita celibalis ē vita creature ratōnalis abdicās a se societatē ꝯiugalē ꝓpt̄ deū vt liberi⁹ ei seruiat̄ in ꝯtinēcia corꝑali. alit̄ q̄ꝫ iconomica societas Vita monachalis vltra celibalem abdicat a se appropatione reꝝ ꝑsonaliū et ꝓpriā volūtatē ꝓpt̄ deū in penitētia salutari aliter q̄ꝫ politica ciuilitas Vita hēmitical' vltra monachalē abdicat a se societatē hūanā ꝟm loca et tꝑa ꝓpter deū in abstinētia singulari. aliter q̄ꝫ monachalis vel ciuil' societas. Vita solitaria

sapientialis reperit̃ in quolibet seu sub quolibet genẽ vite solitarie triplicis scripte. Et est vita abdicãs a se quãtũ fert hũana mõrlitas q̃c q̃d obstare p̃t sapie ɔtẽplãde ꝓpt̃ deũ et expiẽtie saporali aut ꝑfecti⁹ q̃ꝫ sentiat aut sapiat q̃uis humana cõitas. Ecce q̃druplicẽ vitã solitariã q̃ q̃druplici opponit̃ vite sociali ꝑm rões fõrles aut obiectales sũptas ex ꝓximis finib⁹ et differẽtijs accidẽtalib⁹. Et p̃ma ẽ appropate sacerdotij vl̃ ordis sacri. q̃ꝫuis alij sũt celibes q̃ꝫ sacerdotes vel ordis sacri ꝓfessores ꝫ nõ ad sacra deputati mysteria. Scda vita est monasterij vel cenobij vel claustri ⁊ hõiꝫ sub triplici voto viuentiũ. Tertia ẽ hẽmi vel deserti et hõim loco segregato se ɔtinẽtiũ ꝓpt̃ deũ. Quarta vita ẽ studij ñ q̃liscũqꝫ ꝫ d̃ine sapie Et ista ẽ hõim apud semet ip̃os cõtẽplãtiũ curis õib⁹ alijs postposit. et calcat. vel reuerent̃ omissis. q̃d addit̃ ꝓpt̃ istos q̃ regularib⁹ astricti disciplis licẽtiã accipiũt legitiaꝫ q̃ nõ exerceãt̃ i ill̃ ꝫ vacẽt ocio sc̃o sapie ɔtemplãde. Nõt p̃s. tres sub trib⁹ auib⁹ solitudiẽs. Silis inq̃t fact⁹ sũ pelicano solitudis. hec est appꝓpriatior hẽmit. Et fact⁹ sũ sic̃ nocticorax in domicilio. hec cenobit. vl̃ monachis. Vigilaui et fa. sũ sic̃ pas. soli. in tecto. hec ꝓ ɔtẽplatis q̃i sup tectũ in ciuitatib⁹ sibimet vacãtib⁹ ¶ Disc. Multe passim inueniũt̃ traditões de triplici vita. Prima q̃ solitaria d̃r nõ simplicit̃ ꝫ ꝑ respectũ ad societatẽ oppositã. Clericos em̃ celibes scim⁹ q̃tidie publice cõuersãtes. carẽt tñ iconõica societate et illo cõsortio q̃d ab inicio de⁹ ɔstituit dicens. Nõ est bonũ hõiez esse solũ faciam⁹ ei adiutoriũ simile sibi. q̃d ɔsortiũ xp̃us in noua lege tꝑauit nõ penit⁹ abdicãs ab hõib⁹ ꝫ p̃ferẽs castitatẽ illoꝝ q̃ sũt eunuchi ꝓpt̃ regnũ dei. Qui p̃t cape capiat. Vita taliũ celibũ hac rõne d̃r solitaria. deinde pl⁹ mõchoꝝ. deinde speãli⁹ hẽmitaꝝ vel anachoritarũ. Nũc de q̃rta vita solitaria cui⁹ nomẽ nõ ita resonat i vsu vulgari colloq̃ deinceps desidẽo. Et p̃mo q̃s sit finis ei⁹ specialis ⁊ ꝓxim⁹

¶ Mgr̃. Finis q̃ genẽalis ẽ d̃ iure vel fcõ cuilibet hõi scꝫ vniri d̃o ꝑ gratiã et v̄tutes. Iste ẽ hõi ɔtẽplatio spãlis ⁊ ꝓxi⁹. nec alteꝝ oio sibi p̃stituit. Nõ vult bñficioꝝ curis intẽdẽ nõ regimini ec̃ spiritali ꝓplꝰoꝝ vt sacerdotes p̃lati. nõ vult officiũ claustrale si fas habeat inseq̃. nõ vult i austeritate hẽmi se ip̃m ɔcludẽ sed tꝑant̃ vti cibo et somno et obseq̃o tolerabili. vni⁹ vel paucoꝝ. vult sufficiẽtiã hr̃e libroꝝ ad intelligentiã sapie valẽtiũ. vult aliqñ ꝫ rarissime collationẽ disputatiõis hr̃e cũ scolastic. q̃ꝝ vita socialis est. nõ ꝫ mõ solitaria nec penit⁹ tali fine. Laborãt igit̃ multi vt intelligãt ⁊ disputent. de sapore vero gustare vel negligũt vel neq̃unt distenti curis aliis aut passiõib⁹ sensualib⁹ impediti

¶ Disc. Manifesti⁹ ista patebunt si

exempla narraueris ¶ Mgr. Narra
bo. ꝫ ꝑmit⁹ explicabo finē ociosi nr̄i
vel sapie studiosi. Ita em̄ magis h̄
nōie q̄ꝫ solitarij vocādus apparet.
Studet alternatiz velut eque ꝑmo
nunc intelligē quē credit fide. nunc
sape ea vel saporare ꝑ affectū que
credidit aut intelligit. Hic ē em̄ du
plex ocul⁹ ɔtēplatiōis se mutuo iu/
uās et ɔsequēs. et hoc ꝑm duplicē
vim rōis supioris. in q̄ duplex ꝑs
create ɔsistit imaginis btē trinitatis.
Intellect⁹ scz et affect⁹ siue rō ⁊ vo
lūtas. siue intelligētia veri sūmi bo
ni et sinderisis ꝓut d̄r scintilla ten
dēs i amorē ꝑmi boni. Ceterꝝ post
hūc finē duplicē. vn⁹ est posse inter/
ꝑtari q̄ sentit et intelligit q̄ntū licet
eloq̄. Multa quippe sunt arcana in/
tus v̄ba q̄ nō licet hōi extra loqui.
Subinde q̄rt⁹ finis est in ꝓmptitu
dine animi nō sꝑ in opis executōe
ecc̄iaz edificare et illūiare in toto
vel in ꝑte. ex his et ꝑ illa q̄ cōtēpla
t⁹ ē sapient̄. Nūc accipe ꝑmū exem
plū et ꝑcipuū p⁹ xp̄m sapiētissime
mulierꝝ. Legis itaq̄ de maria ꝙ cō
seruabat oīa v̄ba q̄ de xp̄o erant
ɔferēs i corde suo. Ecce duplicē ꝑ
mū finē intelligēde sapie et assidue
meditāde i corde suo qd̄ intelligit̄
supior ꝑs rōis vel arx mētis. Vo/
cat em̄ sapia ad arcē et ad mensaz
Verba nēpe sapie dulciora sūt sup
mel et fauū. Ita si fau⁹ masticatus
dēte meditatōis rūpat̄ et effluat in
os nō infecte mētis. Porro duplex
alt̄ finis q̄ est interꝑtari posse ɔtē/
plata. ⁊ ecc̄iaz illūiare. nōne ɔgno
scit̄ in maria fuisse ꝑm doctores qn̄
reuelauit apl̄is et euāgelistis ea q̄
de filio suo xp̄o erāt q̄ntū ⁊ quous
q̄ꝫ licuit ei loq̄ et audire decuit ali/
os vel expediuit? Nō h̄ ignorabas
o Ignati feruent̄ ignite cui⁹ amor
erat te dicēte crucifix⁹ Etem̄ scꝑsisti
marie xp̄ifere. Venire inq̄t debue/
ras visitare neophitos vt ex te et
ꝑ te et in te ɔfirment̄. Cui benigne
maria hūilis ancilla rescꝑsit se cum
Joh̄e vēturā ¶ Discl. Cōgratulor
in exēplo. ꝫ scꝑta sapie sue debuēat
vt videt̄ posteritati relinq̄re ¶ Ma
gister. Nequaq̄ꝫ. Intelligebat etiā
tūc modestissima feiaꝝ id qd̄ apl̄s
postea sanxit. doctrinā publicā nō
esse feminei sexus officiū ꝑsertim re
gulare Cōfūdit exēplo suo garruli
tatē arrogātē nōnullaꝝ q̄s in spū
futuras aspiciebat feiaꝝ Intellige
bat ꝑterea causā in filio suo xp̄o al
terā q̄ suā noluit ꝑ calamū et atra
mentū scribē legē ꝑm deductionez
Augustini de ɔsensu euāgelistaruz
circa ꝑncipiū. Scripsit eā sufficient̄
⁊ adhuc quotidie scribit in cordib⁹
fideliū qd̄ euēturū Jeremias ꝓphe
tauit. Dabo legē meā in viscerib⁹
eoꝝ et in corde eoꝝ scribā eam. ¶
Discl. De doctrinis feiaꝝ q̄siui la/
ti⁹. crebro facilit̄ q̄ꝫ fallunt̄ in visio
nib⁹ capitis sui et ꝓfecto scienter ⁊
subdole qn̄q̄ꝫ fallunt et fingūt. Lo/
quor exꝑt⁹ de multis. Quāobrem
his omissis dic de viris quos exu/
ꝑauit maria mr̄ illa mirabilis femi
nee cogitatōi masculinū animū in/
serēs. Nā pl⁹ q̄ꝫ mulier hec. parū ē.

plus q̃ vir. hoc modicũ est. plus q̃ angelus om̃is ꝓpe modũ satis est.
¶ Magister. Possem tibi numẽare tã aplos q̃ aplicos viros ip̃is cõtemporaneos. nisi ꝙ sapiaz magis acceperũt ꝑ reuelationẽ q̃ ꝑ scp̃turarũ meditationẽ teste Jeronymo. Sũt affines ꝓposito nr̃o Augusti⁹ paulo post ꝯuersionẽ suã segregat⁹ habitãs Et q̃d ageret ostendũt soliloquia sua ⁊ liber ꝯfessionis cũ multis. Gregl. insup monach⁹. primo sũm⁹ ep̃s. Pretẽa sanct⁹ Bern̄. Hugo. Rich̄. ꝯtemporanei. In q̃ꝝ doctrinis q̃d sit intelligẽtia scripturaꝝ. q̃d ꝯtemplatio relucet. simul ⁊ qualis fuerit vita talit̃ ꝯtẽplantiũ et sentientiũ de dn̄o in bonitate et simplicitate et suauitate spũs satis liquet. ¶ Discl. Nõias illos q̃ monastice fuerũt vite sicut et Beda et Basili⁹ et Thomas et dn̄s Bonauentura q̃s subticẽ nõ oportuit. ¶ Mgr̃. Nonne dixi tibi ꝙ nulla spẽs vite secludit hõies q̃n habito moderamine possint vti vita hac ociosa et studiosa. Vel in toto vel ad tp̃s si aliunde fuerint idonei ad intelligẽtiã et ꝯtẽplationẽ scp̃turarũ marie post edomitã furiã passionũ ¶ Discl. Quale moderamen intelligis? ¶ Mgr̃. Vacationem de qua Jeron̄. Vacate et videte sit. anim⁹ liber oportz. Sint sensus int⁹ ⁊ extra q̃etissimi ncc̃e est si gustando vidẽ et videndo gustare volum⁹ qm̃ suauis est dn̄s. Ceteꝝ q̃lia sint tante trãquillitatis ipedimẽta nouer̃t q̃ ad ꝯtẽplatiuã vitã tradẽ se satagũt monstrat exp̃ientia de pl̃imis. de q̃b⁹ radicales causas ph̃ica seu medicinalis dat doctrina ⁊ sb̃limi⁹ ap̃it theologie mystice disciplina. Putas officiarẽt doctores p̃nõiati circa tp̃alia. vel etiã sp̃ualia monasterioꝝ exercitia continua. Putato meli⁹ ꝙ sedebãt ad pedes Jh̃u audiẽtes verbũ illi⁹ i scp̃turis. Sedebãt solitarij ⁊ tacebãt sine cãtu vel voce carnis dũ cantabãt dn̄o i cordib⁹ suis. dũ inhiabãt in sup̃na fluenta fontis vite. dũ i ocio suo sine negocio laborabãt et negociabãt̃ ꝓ se et posteris in intelligẽtia sapie salutar̃. Aptabat̃ illis verbũ Scipionis. Nunq̃ min⁹ sol⁹ q̃ cũ sol⁹. vt q̃ poterãt ap̃tis oculis ac pedib⁹ mẽtis expeditis inserẽ se toti mũdo p̃tẽitoꝝ. p̃ntiũ atq̃ futuroꝝ. tã eoꝝ q̃ vident̃ q̃ eoꝝ q̃ nõ vident̃ q̃lia sc̃ sp̃ualia. Cesserũt ob hoc nõ nll̃i pastorali cure habite Alij oblatã suscipe noluerũt. vtẽtes parabolica sil̃itudine. de lignis ꝯstituẽ volẽtib⁹ sibi regẽ quib⁹ assensit ramn⁹ nõ oliua. nõ fic⁹. nõ vitis ꝯtẽte dulcedine fructus sui. ¶ Discl. Habet multã ꝯq̃sitionẽ si p̃latõis stat⁹ in vita actiua sit ꝑfectioris eminẽtiorisq̃ meriti q̃ solitarioꝝ ꝯtẽplatiuoꝝ vita. Qua sup re Trisost̃. sup Basiliũ dialogisans prefert absq̃ dubitatione p̃sulatũ ¶ Mgr̃. Nolum⁹ ad p̃ns istã sb̃intrare litẽ vtraq̃ vita certe ꝯtẽplatiua et actiua pulcra ẽ Vtraq̃ meritoria. vtraq̃ dei

donū. vtraqꝫ distributio spūssancti vtrunqꝫ necessariū est mystici cor/ pis ornamentū et membꝝ. Legat elegantissima similitudinis istiꝰ deductio p aplm ad Rhomanos atqꝫ Corinthios introducta quam nec Aristotl. nec Plutarcꝰ siluerūt. Cōtēplatiuū te ꝯstituit deus. noli altū sape sed time. Vide ne casus hinc grauior fiat quo mens altiꝰ fuerit eleuata gemens illud. Et eleuās allisisti me. Caue ne montē ascendere coneris vñ tanqꝫ fulgur videbat xp̄us sathanā de celo cadentē. Si ꝯstitutꝰ es in lecto ꝯtemplationis ociose. si mysteria noueris omnia. si posuēis in celo nidū tuū. si caput tuū nubes tegerit tu ad vnū flatū supbie reprobꝰ a charitate factus detraheris in abyssū et tanqꝫ ster/ quiliniū in fine pderis qñ ille acti/ uus iudicio tuo mundanꝰ totus. p difficiles distractꝰ actiones. morda cibꝰ attritus curis. celestia nec intel ligēs nec sapiens suscipiet humilia tus in celū. agēte misericordia illiꝰ qui suscitat de puluere egenū et de stercore erigit pauperem vt sedeat cū principibꝰ et soliū glorie teneat. Ambulet vnusq̄sqꝫ vocatione qua vocatꝰ est in timore et tremore. Nemo iudicet alienū seruū p quo xp̄s mortuus est. Suo dño stat aut ca/ dit. liberatꝰ es a cura seculariū acti onū nō incūbit tibi regimē panxiū ꝓximoꝝ. tibi tue qꝫ saluti vacare ꝯcessum est Vaca igit gratus deo Laborantes ip̄os iuua precibꝰ assi duis. memineris iudicioꝝ dei terri biliū sup filios hominū. qui quorū vult miseret. Clemens inquit ero in quem mihi placuerit. Deniqꝫ p cō cluso tene q qui fuerit humilior ac vilior in oculis suis apud deum re spiciet illū ꝓpicius. et misericors de us qui per os loquitur ꝓphete. Ad quē respiciā nisi ad paupculū et cō tritū spiritu et trementē sermones meos. Discipulus. Nōne maledi ctus qui partē suā facit deteriorez Cur nō igit quilibet aptus sedere ad pedes Jhu et audire verba eiꝰ in ocio cū maria partē optimā iu/ dice xp̄o Jhu sibi querit? Cur non implebit hortationē sapientis Pre curre prior in domū tuā ⁊ illuc ad/ uoca te. et illuc lude ⁊ age ꝯceptio nes tuas. Et iterum. Fili in paucis sint actus tui et in tpe ocij scribe sa/ pientiā cuiꝰ ꝯuersatio nō hꝫ ama/ ritudinē. cuiꝰ aspectus pulcrior est sup solem. cuiꝰ amore Johes puer allectus ꝯfortabat spiritu et erat in desertis. Magister. Attende quid sequit vsqꝫ in diem ostensiōis sue ad israel Itaqꝫ nō licet hominē sepe esse vt vult. Spūs vbi vult spi rat. distribuens status. ordines et gradus nō ꝓut homo sed ꝓut ip̄e vult. Erat Johes in deserto sed nō nisi quousqꝫ voluit deus ip̄m osten dere in israel et p̄dicare. et predicā do subire martiriū. Etheriꝰ specu clausus vinculatꝰ in archipresulē lu gduneñ. raptꝰ fuit Alij institert ecō tra seculi curis quos depulit spūs

Attende istū secundū helizeū prius arātem. iustū post archiep̄m lugdunen̄. Sic igit̄ hominū vite mirabilis ē nunc actiue nūc solitarie mutatio dextere excelsi. Multos saluauit deus medijs in fluctib⁹ negociorū qui litus ocij tenētes naufragassēt

Discipulus. Et nihilominus ex duobus bonis nōne fas est apud homines deliberare qđ meli⁹ saltē de genere opis in se quicq̄d sit de circūstantiaꝝ omniū qualitate?

Magister. Itiq̄ fas est vt in omnibus honorificet̄ deus. vt q̄ ꝑ cognitionē muneris gratia cognoscat̄ et magnificet̄ auctor. Sic egit pulcerrima mulieꝝ magno spū vidēs vltima. Ecce inq̄t ex hoc beatā me dicent om̄es generationes. q̄ fecit mihi magna qui potēs est. Et quo fecerit medio iunxit. Et sanctū nomē eius suppleri p̄t. Et ad verbum istud fecit retorqueri: virgo em̄ fide qua nomen est dei sāctū ꝯcepit sāctū sanctoꝝ

Discipul⁹ Laudes igit̄ vel paucas numera vite solitarie qualis esse debeat in ꝓfitentib⁹ eā. sit in heremo. sit in domicilio. sit in tecto seu studio qua scz dei gratuita pietas in electos. iusta seueritas in reprobos solitarios tali collaudatione monstret̄ velut in pictura vl̄ speculo. Scitū est illud Augl. In heremo bn̄ viuere est sūma laudatio. et male sūma damnatio Bn̄ viuēs glorieť in dn̄o. Male verecūdet̄ et ꝯuertat̄ in aio nedū vitā solitariā extollat p̄conijs quib⁹ caret audiat a dn̄o. Ex ore tuo te iudico serue neq̄z

Mgr̄. Fedus pictor vt speciosissimaz vite solitarie pingat imaginē. suades. Faciat h⁹ nō nr̄a turpitudo sed ꝓprius eius sermo frequenter a maria ꝯtemplat⁹

Incipit tertia pars collaudatiua vite solitarie:

Ego illa sū vita solitaria que de terrenis hōib⁹ celestes. de carnalib⁹ spiritales ꝯstituo. Ego dispsiones israelis ꝯgregabo. ꝓpt̄ quas dei fili⁹ segregat⁹ a pcc̄orib⁹ et excelsior celis fact⁹ descendit in aulā secretā et clausā vteri virginalis. Concluserā in oratorio cubiculi matrē ei⁹ solitariā q̄n̄ salutata est ab angelo q̄n̄ respondēs. fiat mihi s̄m verbū tuū. ꝯcepit mox. eternuz verbū caro factū. ē Nouū tūc fecit dn̄s vt mulier circūdaret virū cui⁹ nomē erat oriens q̄ vere est de⁹ abscondit⁹ quē ab eterno ꝯtinebat sinus p̄ris illi⁹ q̄ solus est ⁊ aliū non hz cui soli honor et gloria ꝑ deserta spaciosa q̄z seculoꝝ. Ego ista sū vita solitaria ꝑ quā om̄ia facta sūt et in qua om̄e qđ factū est nihilomin⁹ vita erat ꝫ nō altera ⁊ altera vita. Ego vitā istā dū caro facta ē feci seorsū a turbis ꝑnoctare pluries solū in orōe dei Multiplicauit in solitudine panes. supauit i deserto diabolū. sol⁹ cū feris habitās et ieiunās. nihilomin⁹ comites fuerunt angeli ministrātes. dū humano carebat ꝯsortio. Dū trāsfiguratōis ostēdit gloriā seorsū tres tm̄modo

duxit in montem vbi tandem leuā
tes oculos neminem viderunt nisi
solū Jhm qm̄ a ɔtemplatiuis sola
salus ꝑ om̄e qđ inspiciūt cogitat̄.
Sol⁹ et auulsus a secretissimis etiā
apl̄is ter orauit patrem. et fact⁹ in
agonia prolixius. qn̄ sudauit rorē
sanguineū. qn̄ apparuit illi angel⁹
de celo ɔfortās eū nō auxilij neces/
sitate ꝫ dispensatiōe mysterij Quis
dedit puero Johi locū amplū in so
litudine. q̄s aluit in desertis. q̄s so/
litariū ɔfortauit. q̄s mysteriū ba/
ptismatis sibi r̄uelauit ⁊ disposuit?
Aderā ego cūcta disponēs Care/
bat illic puer Johes solatio nutri/
cis et parētū. nō sedebat sup ollas
carniū. vino nō estuabat. nō vestie/
bat̄ mollib⁹. vxorem nō habebat.
Aderam sibi ꝓ om̄ib⁹ et ꝑ omnia
ad solaciū. victū. vestē p̄ciosā De/
niq; qualē quesiuit sapiens assumē
sibi copulaui sapientiā et mysticaz
ab Jsaac sponsā sunamitē que incē
dium patris sonat in sinu reposui.
Porro quid de p̄mo illo formato
Adam. dictura sum qui tamdiu sal
uus mansit q̄ꝫdiu solus. Data fuit
mulier in auxiliū. mox illū detrusit
in exiliū. Rapt⁹ est Enoch in solitu
dinē paradisi terrestris ne malicia
immutaret et subuerteret cor ip̄i⁹.
Placita em̄ erat deo aīa illi⁹ Pro/
pterea ꝓperauit eū deducere de me
dio iniquitatū Sedebat Abraam
solus subter ilicez mambre qn̄ tres
vidit et vnū adorauit. Postmodū
gradiens solus audiuit ab eis my
steria. Solus erat dū ritū circūcisi/
onis accepit a dn̄o. Vidit angelū
in solitudine Achar ancilla que de
puteo visionis refocillauit puerum
morientē. Jacob solus primo vidit
scalā cū angelis descēdētib⁹ ⁊ ascē/
dentib⁹ et typum dom⁹ dei. Solus
cū angelo luctat̄ ⁊ meret̄ benedici.
meret̄ noīe nouo q̄i mutat⁹ in virū
alteꝝ insigniri. Moyses iste magn⁹
legislator didicit in solitudine visio
nem magnā rubi ardentis patrati
onem miraculoꝝ accepit populi li
berator ⁊ deus pharaonis institui
tur. Postmoduz solus cū solo deo
vocatus ab eo de medio caliginis
loquens sicut amicus ad amicum.
tabulas legis accepit. Deerant pa
nes in deserto. arida erant omnia.
Ego vero nō defui manna pluens
de celo et aquas ꝓducens de saxo
durissimo. Postremo aggregaui mi
hi ꝓphetas et filios ꝓphetaꝝ non
sine mirabilib⁹ multis quoꝝ vitaz
presertim helye imitat⁹ puer noster
Johes erat in desertis sepe ɔforta
tus spū nō minus q̄ꝫ helyas. Nūc
circūductis vsquequaq; oculis vi/
deo turbā magnā solitarioꝝ. tur/
bam fugientiū. Paulus sub palma
ɔclusus pascit̄ eius fructu. folijsq;
vestit⁹. bibit de fonticulo caua ma
nu Visitat ip̄m ꝓtin⁹ migraturū
magnus ille solitari⁹ Anthonius.
cui⁹ eulogiū est nō posse extra soli/
tudinē monachū viuere. nō magis
q̄ꝫ in arido pisces Migrat arsenius
in hēmū ab āgelico iussu dicēte sibi

Arseni fuge homines et tace et sal/
uaberis. Multos hmōi ɔtēnentes
multitudinē ciuitatū quasi onagri
liberi ruptis vinculꝰ vicioꝝ nec cla/
morē exactoꝝ audiētes oñdūt ipe
narratōes q̄s appellāt vitaspatrū
Sz o bone Jhu q̄z minimā loquūt
meorū filiorū portionem q̄s recepi
q̄s alui q̄s salubrit institui ad bea/
torū oim̄ societatē recto calle ꝑdu
xi dicēte m̄ sapia quā dilexi. Tu ca
ra mihi in p̄mis O vita soror solita
ria. tu suscipias velim vnāquanqz
aiarū ad te q̄ me diligit me q̄rit me
colit. ad me vigilat sine fictiōe. Ha
bito siq̄dez in ocio sancto. et erudi/
tis intersū cogitatōibꝰ Fugio fictū
fugio secularit occupatū. Nā q̄ mi/
hi societas cū seculo. q̄ paruul me
reuelo. non dispsis mēte cordis sui
Esurientes implebo bonis q̄bꝰ ap
pono mensā lautissimā ꝓcul eiectis
et dimissis diuitibꝰ. Suscipe igitur
pauꝑculaz aimaz que me sitit. me
esurit. Duc eā tecū in solitudinem
illic loq̄re ad cor eiꝰ. ibidē lacta eā
et inebria ab vberibꝰ ɔsolatōis tue
qm̄ meliora sūt vbera tua vino ter
rene delectatōis i comesatōibꝰ tur
bulētis. Si āt ambulat in magnis
si in mirabilibꝰ super se. si non hūili
ter sentit. si ꝑ pueritiā innocētie. nō
vt puer Johes in desertis. sit vt pu
er israel vidēs deū quē ipe suscepit
recordatꝰ mie sue. Sit talis aia sic
ablactata sup mr̄e sua. egrediat et
abeat. qm̄ ignorat se. pascat hedos
suos fetidorū affectuū iuxta taber
nacula pastorū mūdanorū. Esuri/
at siliq̄s porcorū in regione lōginq̄
egestatis. nec sit q̄ det vñ vēter suꝰ
impleat. Si se magnū iā aliq̄d exi
stimat quo deꝰ indigeat ad pascē/
dū oues pascue sue. ꝓrūpat ad au
xiliandū om̄ipotentē eo nō trahen
te. Si ꝓptēa q̄rat exitū solitudinis
vel horreat introitū eñce ꝓcul inu
tilē cū hac arrogātia scz q̄ neqz sa
lutē sibi. neqz iocūditatē allatura ē
tibi. Sale nimirū ꝓpe deteriꝰ ē infa
tuato ꝑ defectū. Atuēo si te querat
te ɔplexet i simplicitate cordis. sis
ei ꝑadisus in bñdictionibꝰ. sis ortꝰ
ɔclusus. sis fons signatꝰ cuiꝰ nō de
ficiēt aque. ꝫ sit ei desertū i stagna
aquarū salientiū in vitā eternam.
Oñde ei faciē tuā q̄ intrinsecꝰ latet
sub pallore et squalore tribulatōis
corꝑalis. Sonet vox tua dulcis in
auribꝰ eiꝰ. Et dic. Ego sū illa ɔtem
platōis mater ꝓximior deo. visu ꝑ
spicatior venustate pulcrior. securi
or. sedacior. suauior. ꝑmanētior. de
uotior. familiarior. verior. p̄ciosior
diuinior. finalior. et ideo ꝑfectior.
amātior et amatior. simplicior. inti
mior. purgatior. clarior. timoratior
hūilior. obsequētior. citiꝰ impetrās
plus essentialit merens. fecūdiꝰ ꝓli
ficās. cuiꝰ ad extremū finis totꝰ et
assiduꝰ est magnificare deū ¶ Di/
scipulꝰ. Jocūde sūt laudes iste sed
hz dubitationē ista laudis particu
la scz ꝙ vita solitaria sit plus essen
tialiter merens. fecūdiꝰ q̄z ꝓlificās
Qūo fiet istud vt q̄ solꝰ est sit i ꝓle
fecūdior. formosior ē rachel. nūq̄d
lya fecūdior? Mgr̄. Sc̄ mēita q̄dā

sunt et ꝓlificationes quas dicere possum⁹ accidētales. Sic em̄ hꝫ distinctio theologica de duplici premio. vocat vnū essentiale, accidētale alteꝝ Radix meritoꝝ cū suis ꝓlificatōib⁹ et p̄miis ꝯsistit essentialit̄ in caritate q̄ quātitatē merito dat et p̄mia essentialit̄ iuxta sui magnitudinē. Porro sūt exteriora opa q̄b⁹ ex multitudine et vtilitate ꝓueniente circa ꝓximos accrescunt sepe ꝓuent⁹ spiritales ex oꝛonib⁹ ⁊ bn̄factis alioꝝ. quo fit vt euangelica paup vidua q̄uis pl⁹ om̄ib⁹ misēit in gazophilaciū dans minuta duo Magna tn̄ exterior largitio cū minori caritate p̄t sibi facē amicos. p̄t pcc̄a redimē. Juxta illud. Redemptio hōis ꝓprie diuitie. Sꝫ i ꝯpatione eternoꝝ talia nō magna sunt. Est expressū verbū gregorij cui rō theologica suffragat̄ ꝙ ꝯtemplatiua maioris est meriti. Discipul⁹. Cōpescuit obiectionē meā tua distinctio de duplici merito. Sꝫ alia suboritur. Quare Johes baptista optima parte dimissa quā ꝯtēplando tenebat in deserto ad seculū venit ad p̄dicandū simul et baptisandū. imo et herodē arguebat adulterū? Mgr̄. Obediētia sic impulit qua spreta ꝯtemplatio solitudinis noxia est nō meritoria. Cōtēplata es frequenter id ip̄m ꝯferēs in corde tuo O sapientissima feiaꝝ Placuit in deserto Johi q̄ꝫ diu sibi licuit habitare solitariū. Placuit ⁊ obediēdo illi q̄ se misit baptisare seu visibili forma fecit hoc vt ꝓbabile est seu secreto sanctispūs afflatu ꝑdoct⁹ ē. Conq̄siuit in hēmo v̄tutes q̄ directionē sibi ꝯferrēt in seculo Sobrietatē in victu. austeritatē in vestitu. lucē simul et ardorē in affatu et effectu. Erat em̄ lucerna ardens et lucens. Erat stabilis nō vt arūdo agitata vento. Erat in p̄dicando discret⁹ variās p̄cepta ꝓ q̄litate dicēdoꝝ. Erat regula viuēdi ceteris qm̄ p̄us incepat a se. nō impōebat onera grauia pnie q̄ p̄us ip̄e nō tulisset sup se. nō docebat seu loq̄bat̄ ex ꝓprijs qm̄ q̄ loquit̄ ex ꝓprijs mēdax est Sꝫ q̄ lucidi⁹ explicuit in visione colūbe signātis spm̄ sanctū. in voce paterna de nube ad filiū. prim⁹ viā strauit pnie nō ꝓ tpali aliq̄ sed eterno celoꝝ regno. Pria vox q̄ de xp̄i v̄bis colligit̄ ex euāgelijs p⁹ illā dū puer inuent⁹ in templo dixit. Quid est ꝙ me q̄rebat̄. fuit ad Johez ad quē baptisatur⁹ aduenerat dū ꝓhiberet eū Johes. Sine inq̄t modo. Sic nos decet implere omnē iustitiā. Et q̄d om̄is iustitia si nō hūilitas inferiori se subijciens sicut ecōtrario oīs iniustitia superbia ē supiori se p̄ferēs? Discipul⁹ Est ne putandū ꝙ beatissima v̄go visitauerit vnq̄ꝫ in desertis ꝯgnatū Johez et filiolū quodāmodo suū tā in vtero dū sanctificat⁹ est q̄ꝫ p⁹ vterū dū natus ⁊ circūcisus est? Mgr̄. Visitasse eū cū Jhu sil̄ et Joseph pie credi p̄t dū i desertis ieiunauit xp̄s p⁹ baptismū Q. si ihꝫ sathā ē aus⁹ aggredi diuēsis tēptatōib⁹ n̄ est incredibile Johez ei⁹ impulsib⁹

exortem nõ trãsisse quaten⁹ ꝓbat⁹ vincẽt et vincẽs coronã adq̃reret. Attñ vt aspicis diuturna nos locutio traxit ad vesperũ dũ sup̱ marie ɔtẽplatõib⁹ cepam⁹ hr̃e sermonẽ. et vix paucissimas numerasse suffecim⁹. Quid existimas si ꝑ totum euãgeliũ cõtextũ ꝟm capitula vel rubricas notatas in q̃tuor vt vnũ ꝓgredi studẽm⁹? Esset ista sãcta et salubris recogitatio ꝫ ꝓ sua infinitate min⁹ forte ɔueniẽs ad scribendũ. Nõ sũt itaq̃ solitarijs et ɔtemplãtib⁹ explicãde ɔtẽplatiões marie ꝑ singula. Mittãt ipi manũ ad fortia. habẽt abũde q̃s ruminẽt dẽte meditatõis digerãtq̃ ruminata viuido calore caritatis si nõ ɔtempserint ea q̃ locut⁹ ẽ dñs ad abraã pr̃ez nr̃m et semini ei⁹ qđ est xp̃us in secula Amẽ Explicit tractat⁹ xi

Incipit tractat⁹. xii. In

persona marie ꝑ soliloquiũ sũmatim colligens sensum huius cantici canticoꝝ marie per notulas centũ quasi per psalteriũ decies decacordũ. Supadditis his duob⁹ ꝟsicul ab ecc̃ia frequentatis in quolibet psalmo. Gloria pr̃i. Sicut erat. ꝛc

Prima notula

Magnificat aia mea dñm Juste quidẽ q̃r magnificus est in sãctitate. q̃r fecit mihi magna q̃ potẽs est. q̃r sanctũ nomẽ ei⁹. Et exultauit spũs me⁹ in deo q̃ fact⁹ est salutaris me⁹ Jhs me⁹, q̃r respexit humilitatẽ ancille sue. ecce em̃ ex hoc beatã me dicẽt oẽs generatões. Singularia sũt hec mihi magnifica. vñ singulariter magnificat aima mea dñm. vñ exultauit spũs me⁹ in deo salutari meo Sũt alia q̃ magnifice fecit et opat̃ vsq̃ modo generalit̃ ꝑ decursus seculoꝝ. Magn⁹ ipe dominꝰ et laudabilis nimis cui⁹ magnitudinis nõ est finis. cui⁹ sapientie nõ est numer⁹. cui⁹ nõ est termin⁹ in bonitate. qm̃ mia ei⁹ a ꝓgenie in ꝓgenies timẽtib⁹ eũ. Quia fecit potentiã i brachio suo dispsit supbos mente cordis sui quia deposuit potentes de sede et exaltauit hũiles. Esurientes impleuit bonis et diuites dimisit inanes. Suscepit israel pueꝝ suũ recordat⁹ miseicordie sue Sic̃ locut⁹ est ad pr̃es nr̃os abraã et semini ei⁹ in secula. Sub hoc versuũ denario meũ ɔstituit̃ psalteriũ decacordũ. placz imitari pr̃ez meũ Dauid regẽ q̃ post necẽ Goliath dño victoriaꝝ non ingrat⁹. Deus inq̃t canticũ nouũ cantabo tibi. in psalterio decacordo psallam tibi. Bonũ sane est ɔfiteri dño ⁊ psallẽ nõi tuo altissime in decacordo psalterio cũ cãtico et cithara. Diuidit̃ hoc psalterium in duos tonos seu partitiones que ex Tetracordo et hexacordo reddũt decacordũ Sonat magnifica dñi specialia in tetracordo. porro magnifica cõiter largita cãtant̃ i hexacordo Magnificat igit̃ aia mea dñz q̃r me dñam ɔstituit ꝟm nomẽ meũ Maria nẽpe sua interp̃tatõe dñaz insinuat futu

rā est p̄terea vt me dñaz nō qualē cunqz sed dñaz mūdi. dñaz beatā me dicent omnes generationes. Scitote qm̄ dñs ip̄e est deus. deus aūt scientiaꝝ dñs est. scientie vero inquā q̄ illuminat. q̄ descendit a patre luminū. Propterea ꝯsequēs fuerit vt dñaz me dñs instituens illuminaret s̄m nomen sanctū suum et meū Maria quippe dicit̄ illuminata ꝛ ip̄e est lux qui illuminat omnē hominē venientē in hūc mundū. quāto ampliori ꝑfundit lumine dñaz mundi? Proinde sup̄est vt dña illūiata refundat lumen in ceteros. Est em̄ lumen sui ip̄i⁹ naturali liberalitate diffusiuū. quo factū est vt iure dicerer illuminatrix. Sic enim sonat maria ꝓpriū nomē meum. sic maria ꝑ ethimologiā dicor maris stella. quā illuminatricē esse cōstat Hec illa sū q̄ ꝓxima deo cardini toti⁹ machine mūdi dirigo nauigātes in ciuitatē quā nō hn̄t hic manētē ꝫ futurā inq̄runt hoies. Et qui hōies? Certe viatores ꝓcellis hui⁹ maris magni grauit̄ impulsi. fluctibusqz et cautib⁹ incessant̄ impulsi. Futurū est ꝑ oēs generationes vt me stellā esse maris p̄dicēt me respiciant. cursus suos ad illustrationē meā dirigāt. Nec fallent̄ hec agentes nec errabūt in deuijs nec in ꝑiculis cōtabescēt. Itaqz dño ꝓpicio me dñaz inuocātes me illuminatā et illuminatricem aspiciētes patrie portū salutarē introibūt Hec sūt q̄ magnificat. magnū p̄dicat. magnū esse apud omēs generatōes clarificat et significat aia mea dñm. Et exul. spi. me⁹ in deo sa. meo. q̄ salutē fecit. q̄ lucē dedit et gaudiū in vniuerso mūdo. Futuꝝ certe est vt decantet oīs ecc̄i a scōꝝ colētiū sāctū nomē dei. Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudiū annūciauit vniuerso mūdo. Salutabit etiā ꝛ dicz Aue regina celoꝝ. aue dña angelorum. aue radix sācta ex qua mūdo lux est orta. Presignata sūt pridem hec magna q̄ mihi fecit q̄ potēs est q̄ iā nūciata ꝑ angelū ꝯpleta ꝯseruo ꝯferēs in corde meo. Nōne cor meū ardēs esse ꝯuenit? Nonne cantās iubilās et exultās in collatiōe tā magnorū? Nōne iustissima rōne magnificat aia mea dñz. q̄ me sublimauit in dñaz. q̄ me collustrauit ꝑ immensā lucē suā. q̄ me dñaz illūiatā dedit in lumē aliorū. dum extulit me in sublimē maris stellā directricē nauigantiū. Cupient ex posteris generationib⁹ me beatā dicētibus plurimi ꝯgnoscē. Cur nō cecineriz in p̄ma ꝑsona. magnifico dñm. ꝫ in tertia. magnificat aīma mea dñm. Sil̄r ꝛ de exultatōe sp̄ūs in deo salutari meo. Docebunt̄ ex theologicis et ph̄icis traditōib⁹ cū rhetoricis colorib⁹. magnā sup̄ istis rōem ꝫ nō expectēt vt oīa. (qꝛ incōp̄hēsibilia sūt) ꝯp̄hēdāt. Sūt i hūano corde meo qđ cōfert de om̄ib⁹ tres ꝑ tropologiā māsiones dñm imitor p̄rez meū. in cui⁹ domo mansiones multe sunt. Trahit em̄ ꝓprie dñs nomen a domo. quia presidens et princeps aut prim⁹ et iconimus in

domo est. Dña quoq; similit̃ a do
mo qr p̃ncipalis cũ dño nomen hz
O israel clamat ꝓpha. q̃ magna ẽ
dom⁹ dñi et ingens loc⁹ possessio/
nis ei⁹. Gerit hui⁹ magne domus
imaginẽ microcosm⁹ hõ minor mũ
d⁹. Eminet in hac domo cor. et in
corde domiciliũ tricameratum seu
tricliniũ repit̃. Est inhabitator h⁹
triclinij anim⁹. hic appellat̃ vigor p
ceptiu⁹ seu cognitiu⁹ Cõsociat̃ huic
aia q̃ correspondent̃ dicit̃ vis mo/
tiua vel affectiua Fit inde ꝯiugium
philosophicũ et morale seu mysti/
cũ. dũ vigor pceptiu⁹ animi vel ani
m⁹ dirigit vim motiuaz aie. Talis
subinde resultat maritalis nex⁹ vt
neutꝝ istoꝝ p se sufficiat ad genẽa
tionẽ ꝓlis vel filioꝝ in bonis opi
b⁹ et meritis nõ aliter q̃z generatio
naturalis vel a viro sepatim vel a
femina sola pfici neq̃t. Excludo mi
raculũ quale fecit mihi et in me q̃
potens est. Dũ supuenit in me spi/
ritussanct⁹ et virtus altissimi obum
brauit mihi. q̃n tunc p̃mo de⁹ susce
pit israel pueꝝ suũ recordat⁹ miseri
cordie sue. dũ verbũ fuit caro fcm̃.
Habitãt igit̃ i triclinio cordis ani
m⁹ et aia. vir et vxor sua. vigor pce
ptiu⁹ ⁊ vis motiua vigor ꝯgnitiu⁹
et vis actiua. Talez domũ cordis.
tales et inhabitãtes in ea pr̃ meus
dauid rex intellexerat dicens. Per/
ambulabã in innocẽtia cordis mei
in medio dom⁹ mee. Et iteꝝ. Non
habitabit in medio dom⁹ mee q̃ fa
cit supbiã. qr tũc dñaret̃ ois iniusti
tia. tũc fieret spelũca latronũ dom⁹
dei. Porro nõdũ dixim⁹ de spũ nũ
q̃d putãd⁹ est in domo cordis inti
ma. locũ nõ hr̃e? Hz ꝓfecto nõ q̃/
lemcũq; ꝫ vniuersũ. quo meret̃ ar/
chitriclin⁹ nõiari q̃i p̃nceps triclinij
Hic alio nõie notiori et ꝓprio sub
neutro genere. qr nulli⁹ est generis
vocat̃ libeꝝ arbitriũ penes qd̃ su/
p̃ma ptãs est. Nec mirandũ. Cõue
niũt nẽpe ad integritatẽ ptãtis sue
animus ⁊ aia. vir et vxor familias.
vigor pceptiu⁹ et vis affectiua. Vi
derũt hãc ꝯnexionẽ acutissimi me/
taphici noim p̃mi impositores Dif
finierũt arbitriũ esse facultatẽ rõis
et volũtatis q̃i p interpretationẽ li
beꝝ arbitriũ sit libeꝝ de rõne iudi
diciũ. Vocat̃ hic ip̃a ratio quãuis
alio termino vigor ꝯgnitiu⁹ qui est
anim⁹ pceptiu⁹. Voluntas aũt est
motiua vis in aia q̃ vtit̃ rõne que
p eã in motib⁹ ꝓprijs dirigit̃. Si ve
lit iure dici dña. si regina in cordis
domo et intimo regno magno p̃n
cipari. Regnũ siq̃dẽ dei intra nos
est vbi sub dño sup̃mo deo regnat
spũs p deiformitatẽ decorẽ induc⁹
Alioq̃n deponit̃ de sede dignita/
tis sue et dispgit̃ supb⁹ mente cor
dis sui Quo ꝯtra spũs cũ aio ⁊ aia
bñ regulat⁹ et act⁹ exultat in deo
salutari suo. Colligit̃ hoc loco re/
sultans imago et similitudo beatis
sime trinitatis ⁊ atꝓpatoꝝ suoꝝ
Spũs archit̃clin⁹ ⁊ iconom⁹ poten
tiã pr̃is ⁊ p̃meuitatẽ retinet. Por/
ro filij sapientia relucet in vigore

animi perceptiuo. Motiuitas vero sancti spūs in animi vi motiua pñtat. Et qm̄ i paucioribꝰ via magis patet ꝯstituamꝰ totā domū microcosmi seu minoris mundi in corde p̄sidētis in domo. Dicamꝰ animū et animā virū et vxorē. sponsum et sponsā quoꝝ sepe vox est eadē. Sicut idē est nō corpꝰ sed aīa ⁊ aīmꝰ Preficit huic domui et vniuerse familie cogitationū et affectionū spiritꝰ deiformis vice sancti spūs factꝰ idem cū eo. Nā q̄ adheret deo vnꝰ spūs est. Et hec emphatica nō essētialis locutio qua fit vt abstractū ponat ꝓ ꝯcreto. deꝰ ꝓ diuio. et ꝓ spūali spūs vt fiat vehemētior exp̄ssio. Supest sermo de triplici modo ꝯiugij mystici qđ celebrat cuz aīo et aīa iuxta triplex habitaculum in triclinio domꝰ cordis Diuersificat nempe ꝯditio anime ꝓ varietate habitaculoꝝ cordis. Vnū est infimū. aliud mediū. tertiū sup̄mū Anima tanq̄ ancilla est in infimo. Animꝰ quasi socia et libera ⁊ cōpar residet in medio ꝫ aīe in sup̄mo locate nō dñat. non iūgit animꝰ vir ip̄i sic habitāti tanq̄ ancille vel ꝯpari sed vt dñe sue custos ordinatꝰ ⁊ insolatiū datꝰ. Ego maria talis data sū in sponsā virginali meo viro iusto Joseph. Nō vt me hūiliaret. non vt parerē ex eo. ꝫ vt custos et testis et nutritiꝰ sedulꝰ esset. Pepit elisabeth vxor libera. quanq̄ sterilis ex viro zacharia tanq̄ i medio cenaculo. Pepererūt ancille Jacob ꝑ ministeriū bala et zelpha ꝓlem in inferiori cenaculo cū liberarum lye ⁊ rachel filijs numēatā. Loquēs introducit aīa in canticis cāticoꝝ. dū residet in supiori cenaculo duz vult esse vēbigena nō ex virili semine naturalis animi. ꝫ mystico spiramine solꝰ spūssancti q̄ est spūs verbi dini Vox eiꝰ ē. Osculet me osclo oris sui. Et paulo post. Indica m̄ q̄ diligit aīa mea. vbi pascas vbi cubes in meridie. nō q̄rit infimū. nō mediū ꝫ sup̄mū in meridie eternitatis cubiculū vbi et cenaculuz est refectionis cibi q̄ nō perit. locꝰ pascue vbi nihil deerit. Erat aīa mea ꝟm meliorē sui portionē q̄ ab eminentia mens dicit ꝯclusa in hoc supiori cenaculo qñ fec̄ mihi magna q̄ potēs est. Cōplacet dñe deꝰ meꝰ rex vniuerse creature tue. Cōplacz recordari et conferre in toto corde meo supra. sub. et in medio. qualia quāta qz fuerūt magna q̄ fecit mihi magnificatꝰ vehementer et gloriose. Missus est angelꝰ tuꝰ gabriel in ciuitatē galilee. q̄ transmigratio. q̄ volubilis. q̄ rota ꝑ interp̄tationem significat ꝓpter volubilem ad iussa tua ꝓmptitudinē. Porro nomē ciuitatis ab vnitate quasi ciuiū vnitas Nazareth aūt a floritione nuncupat Jure quidē qz flos campi in ip̄a nutritꝰ est. Eram desponsata viro. vere sic dicto a viribꝰ et virtute. vē nōiato Joseph ab augmēto. vere de domo dauid a nobilitate et mansuetudine. erat virgini mihi

nomē maria. Nō eram a viro cog
nita vel ꝯgnoscenda. Votū obsta
bat. simul et ordo diuine sapientie
ꝯstitut⁹ ab eterno Salutauit ingres
sus angelus ad me solitariā. clauso
litterali et spirituali cubiclo. Dixit
Aue gr̄a plena dn̄s tecū. Colloca
ueraz ad hostiū cuiuslibet cenaculi
prudentē ꝓ hostiaria cognitionem
Hec vt audiuit angelicā salutatio
nē stetit et cogitabat secū et mecuz
qualis esset illa salutatio. non erat
preceps ei⁹ ꝯsiliū. nō subit⁹ ad quē/
libet ingredientē et blandientē ap/
plausus. me turbatā ꝯsolat⁹ est an/
gelus. me nomine meo vocās. Ne
timeas inq̄t maria. inuenisti gr̄am
apud deū. Gr̄as deo ꝙ inueni. q̄a
inueni quē multū diu qꝫ quesiuerā.
ꝓmisit me ꝯcepturā pariturā qꝫ fi
liū Jh̄m nōie. q̄ esset magn⁹ et fili/
us altissimi vocaret Promisit datu
rū illi deū. sedem Dauid p̄ris eius
ꝓmisit qꝛ regnaret i domo Jacob
in eternū et regni eius nō essz finis
Erat itaqꝫ regnū illud nō terrenū.
qd̄ vtiqꝫ. finit. ꝫ celeste. Fallunt er/
go iudei messyā expectātes. nescio
quē/ tp̄aliter apud eos regnaturū
cū potentia pompa qꝫ seculari. cuz
de pauptate regnaturi messye. de
passione et abiectione sua ꝓphecie
om̄es ad tp̄a messye respiciētes im
plete sint Quesiui modū ab angelo
docuit et exēplū elizabeth ꝯgnate
sterilis induxit. Cōsēsi dicēs. Ecce an
cilla dn̄i. fiat m̄ ꝑm verbū tuū. Jūxi
cū hūilitate nature magnanimita/
tē fidei et gr̄e. Cōcepi mox filiū al/
tissimi. Mulier a sexu nō corruptōe
sic dicta. virū mox circūdedi qꝛ to/
tū in v̄tute ꝑfectū. Predixerat hoc
Jēmias. Faciet nouū dn̄s sup̄ ter/
rā. mulier circūdabit virū. Fuit hec
ꝯceptio mirabilis in infimo cenacu
lo aīe mee. imo sub ea. i parte vege
tatiua nutritia et generatiua. Hāc
humilitatē ancille sue respexit i car
ne mea de⁹ Nā matrce feminea. q̄d
hūili⁹? Mirabat olim ⁊ nūc letabit
⁊ letata cantabit deo salutari meo
oīs ecc̄ia scōꝝ. Tu ad liberādū sus
ceptur⁹ hominē nō horruisti virgi
nis vteꝝ. Beata ꝓrsus et dignati
ua susceptio. vn̄ me mr̄ez dei. mr̄ez
gr̄e. mr̄ez mīe. me beatā deniqꝫ di/
cēt om̄es generatōes. vn̄ collauda
būt ꝙ extollēs q̄daz mulier de tur
ba vocē dixit. Beat⁹ venter qui te
portauit ⁊ vbera q̄ suxisti. Sed nō
horruit plane. Cōceptio nēpe p̄us
effecta est in supiori cenaculo cor/
dis ꝑ virtutē gr̄e seminalis q̄ v̄gi/
nalē aīe mee porciunculaz eleuauit
diuinit⁹ vt essem mater verbi ꝑ di/
gnatiuā susceptionē. p̄us. in mente
qꝫ in carne. Tūc tenebre ꝯgnitōis
nr̄e moralis lucē nō tā ꝯp̄henderūt
qꝫ app̄hēderūt. Nihil em̄ aliud ab
ip̄o. plene ꝯprehēdit ip̄m in id ip̄m
Tūc dedit om̄ib⁹ quotq̄t receperūt
eū ptātē filios dei fiēi his q̄ credūt
in nōie ei⁹. dum nos diuinitatis sue
participes eē tribuit Felix o Jobs
generis nr̄i lux et dec⁹. felix q̄ miss⁹
es a d̄o vt testimoniū ꝑhiberes de

lumine: et de his q̄ ad dexterā al/
taris incensi. q̄ orāte vniuerso ꝓpl'o
q̄ ꝑ gabrielē. que cū ꝓphetatiōe fu
turi meriti. que cū similitudine ad he/
lyā repromissa sunt fuit celebrata.
Grata mihi erit recordatio tp̄is il
li⁹ qñ de nazareth licentia recepta
a virginali sponso. a iusto Joseph
abij in montana cū festinatōe. In/
traui i domū zacharie salutaui eli
sabeth. exclamauit salutata. Et vñ
hoc mihi vt veniat mater dñi mei
ad me? Causā addidit cognitōni s
exultatōez infātis in vtero. Sub ie
cit. beata q̄ credidisti. qm̄ ꝑficient̄
ea q̄ dicta sūt tibi a dño Magnifici
nēpe ꝓprietas est ꝯsūmare qd̄ ince
pit. et certe dei ꝑfecta sūt opa. Sub
didi protin⁹. ip̄m ore ꝓprio qd̄ diu
mēte p̄us tractauerā canticū nouū
in iubilo. Magnificat aia mea dñz.
Et exulta. spūs me⁹ in deo sa. meo.
Mouebat spūssanct⁹. spūs bñdicti
fruct⁹ ventris mei totū cor meū. vt
in aia et in spū cū exultatōe magni
ficaret dñm. Dederat iā cognoscē
posteriorē decursū ꝑ oēs genēatio
nes seculoꝝ. quātū iudicauit talis
fili⁹ illustrare talē matrē ꝓ bñplaci
to volūtatis sue. Hinc ista p̄nunci
atio ꝓphetica. Ecce em̄ ex hoc bea
tā me dicēt oēs generatōes. Jun/
gunt̄ alie postmodū in hexacordo
psalterij de mia dei. in ꝓgenie ⁊ ꝓ
genies cū reliquis. Atuēo delectat
plurimū ꝯferre in corde meo super
istis nōib⁹ dñm ⁊ d̄o salutari meo
Estimauerūt ꝑscrutatores seculi ꝙ
ꝓpter relationē actualē ad creatu/
ras de⁹ ab eterno dict⁹ fuerat dñs
Sz si vniuersa creatura ꝯueniret i
vnū. posset exp̄mere vocē supplicez
p̄ris mei dauid. Conserua me dñe
dixi dño. de⁹ me⁹ es tu qm̄ bonoꝝ
meoꝝ nō eges. De⁹ itaq; sicut fuit
ab eterno sine creaturis de⁹ Ita di
ci p̄t fuisse dñs nō ꝑ actualē sed ꝑ
aptitudinalē creaturaꝝ possibiliuz
ad se relationē. De⁹ em̄ plenissimo
et liberrimo iure dñat̄ sue creature
siue sit siue nō sit Pōt em̄ si vult edu
cē in esse nō existētes. et rursus eas
in nihilū redigē q̄ iā existūt. cui nul
la p̄t creatura dicē. Cur ita facis?
Qualis essz hec in dño maiestas. i.
magnitudis stat⁹ si ad sui magnitu
dinē de⁹ creaturis existentib⁹ indi/
geret? Vidit aia mea i arce posita.
dom⁹ cordis mei. magnificū nimis
et immensū dominiū dñi dei. Teci/
nit idcirco ꝑ iubilū Magnificat aia
mea dñm. Excitauerā ꝑ psalmiste
vocē crebri⁹ eā. Bñdic aia mea do
minū. et oia q̄ intra me sūt nōi sc̄o
ei⁹. qꝛ sanctū nomē ei⁹. Cōsidēabā
qꝛ nihil accreuerat sibi. ꝫ creaturl.
ex eaꝝ ꝓductiōe Nulla est apud eū
trāsmutatio neq; vicissitudis obū
bratio. Sꝑ est q̄ est. sꝑ q̄ potēs est.
Et hoc est p̄mū sanctū nomē eius.
Qui ē inq̄t misit me ad vos. Addi
dit spūs me⁹. Exultare poterat ꝓ
om̄i laude. satis est deū nōiare deū
qm̄ mai⁹ eo cogitari non p̄t. Addi
dit ad exp̄ssionē vsitatissimo more
toti⁹ scp̄ture maxime psalmoꝝ. In
deo salutari meo. Prolixus nimis
esset sermo si mysteriū ꝯtētū in ver

bis istis dño deo salutari meo. q̄re
ret exp̄mere Mysteriū siq̄dez beatis
sime trinitatis cū appropatis ꝑso/
naꝝ ꝯtinet̄ his terminis. dñs deus
salutaris me⁹ simul et habitudo cre
ature intellectualis ad ip̄az trinita
tē. Capax em̄ ei⁹ est sola. et ꝑ beati/
tudinē ꝑticeps ip̄i⁹. i. ꝑfecte capax
esse p̄t. Spectat dñs ad potentiaz
adiutiuā actu vel aptitudine. Spe
ctat de⁹ ad sapientiā ꝓuisiuā. Spe
ctat salutaris et me⁹ ad bonitatez
reductiuā. Compat̄ oīs creatura
quātūcūq̄z tenuis entitatis ad ista
tria vñ sortit̄ vnitatē veritatē ⁊ bo
nitatē aliquā. suo modo ꝑ analogi
am ad p̄mū ens. vnū. verū. bonum
Sortit̄. modū. spēz et ordinē. Sor
tit̄ deniq̄z mensurā numeꝝ et pon/
d⁹. Reddant̄ singula singulis. Por
ro creatura intellectualis longe al/
tiori et diuiniori ꝓximiori q̄z digni
tate potentiā sapiaz et beniuolētiā
diuinas imitat̄. Dicebat̄ nūc ratio
qꝛ triū istoꝝ capax est. Et qūo ca/
pax? Certe ꝑ memoriā. ꝯgnitionez
et amorē. Deniq̄z ꝑ influentiā gra/
tuitā ꝑfecte capax. hoc ē particeps
esse p̄t. Nulla siq̄dez alia creatura
ꝯpat̄ ad deū sicut ad obiectū cog
noscibile. amabile et memorabile p̄
ter intellectualē Sola igit̄ scit ⁊ p̄t
si vult magnificaē creatorē omniū
vt dñm suū. vt deū suū. vt salutare
suū. et ita suū vt semel habitum ⁊
possessū nunq̄z ꝑdē possit inuita.
Fuit in me specialis rō cur appella/
ret̄ salutaris me⁹ qđ est Jhs me⁹.
ꝓpt̄ maternalē p̄rogatiuā. p̄m quā
voluit etiā dici fili⁹ me⁹ imo ⁊ subdi
t⁹ esse me⁹. O de⁹ altissime q̄s q̄lis
quāta maiestas quāte humilitati?
Sz minuit admirationez dū venit
ad pcc̄ores seru⁹ esse. opprobriū ho
minū et abiectio pleb̄ vsq̄z ad mor
tē crucis. Dat̄ hic documētū q̄tin⁹
ad hec nōia. dñs deus me⁹. aīa vel
spūs sꝑ assurgat in timorē sanctuz
ꝓpt̄ maiestatis dominiū. In hono
rē piū ꝓpt̄ sapie dec⁹ eximiū q̄ sua
dignitate trahit et allicit. Deniq̄z i
amorē sincerū ꝓpt̄ possessionis bñ
ficiū. Etem̄ pl⁹ amam⁹ q̄ nr̄a sunt.
Nomē v̄o salutaris et salutis ꝯple
ctit̄ hec tria. qꝛ replet indigentiam
irascibilis q̄ tēdit in arduū. rōnalis
q̄ tendit in honestū pulcrū et verū.
necnō ꝯcupiscibilis q̄ se iūgit ⁊ in/
timat ad bonū ꝯsūmatiuū et vniti
uū. vmbris dēlictis quo fit vt tur/
piora iudicet et horreat recta rō q̄
magis eā ab honestatis nobilita/
te et libertatis sede deijciūt sic̄ luxu
ria et gula. Pulcerrima ꝓinde v̄gi
nitas nūcupat̄. Trahit̄ hec altissi/
ma et ꝓrsus iugit̄ rumināda ꝯside
ratio ex ip̄is nature ꝓprietatibus.
Natura q̄ppe filia dei p̄rez imitat̄.
Cōcluserūt ph̄i cultores sui ꝙ non
p̄t inueniri nisi triplex rō boni. vtil̄
scz delectabilis ⁊ honesti. Rursum
triplex hec rō tō nō repit̄ i alijs q̄z
intellectualib⁹ creaturi. et hoc aduē
terūt pauci nimis. Creature inaīa/
te tendūt in solū ꝯueniēs eis et vti
le absq̄z delectabili. s. ad loca sua ꝓ

ɔseruatione vel ad actiones ꝓ sui multiplicatõe ne spẽs deficiat. Creature sensitiue tendũt vltra bonuz suũ vtile ad delectabile sed nõ ad honestũ. Creature intellectuales tẽdũt sub hac rõe triplici ad obiecta sua maxie ad honestũ Ueꝝ si q̃dez si recte sũt. aut solũ apparẽs si ꝑuerse. Est em̃ singularis et eminẽs ꝓprietas aie rõnalis vt appetentissima sit honestatis. Sũt in aialib⁹ et auib⁹ q̃busdã q̃daz simulacra ɔcupiti honoris. qꝛ pugnãt vt vincãt ꝫ radix est nõ honestũ bonũ ꝫ vtile. vt ꝓ nidis. vel deliciosũ ꝓ cibis et ꝓlificatõe. Silr et brutalib⁹ hõib⁹ q̃ ɔpati sũt iumentis insipiẽtib⁹ q̃b⁹ nõ est intellect⁹. Nõne magnificus. nõne potẽs dñs. sic magnificãs et extollens aiaz et spm̃ rõnalẽ. sic ꝑ hoc triplex bonũ replẽs. si nõ r̃pleuerit om̃e in bonis desideriũ scz q̃ repletio beatitudinis est cõsũmate fũdamẽtũ? Magnificate igit̃ mecũ dñm o filij hoim et exaltem⁹ nomẽ ei⁹ in id ip̃m. Canãt oẽs et dicant singuli mecũ. Magnificat aia mea dñm. Itaqꝫ bonũ est ɔfiteri dño ꝛ psallẽ nõi tuo altissime In decacordo psalterio cũ cantico in cithara. Om̃ipotẽs pr̃ tu⁹ o spũalis aia q̃ possidet fecit et creauit te noluit te derelinquẽ sine musica delectatiõe. Voluit in p̃mis te in cãticis exerceri. Nutriũt hec amorẽ sanctũ. qꝛ spiritũ exhilarãt. delectãt mentẽ et letificãt. oblectãt aiaz. Totũ ꝓinde cordis tricliniũ. gaudio replent in voce exultatõis et saluti. Cõpletur ille decacordi psalterij dauid p̃ris mei finis in vnũ. Ois spũs laudet dñm. Spũs vt dixim⁹ est architriclin⁹ cordis. p̃nceps cordis Iconomus dom⁹ sue vocat̃ ex nature sue ꝓprietate libeꝝ arbitriũ aut spũs liber arbitrio. Cõsurgit ptãs ei⁹. ex aio et aia. viro et vxore. modis expositis. Nõ em̃ esset spũs liber si sola sibi ptãs essz ꝑceptiua. nõ etiã motiua. Neqꝫ si ptãtez habẽt mouẽdi se nõ etiã ɔgnoscẽdi se. spũs libertate pollẽt. Et qm̃ ptãs vtraqꝫ sibi ɔuenit facultas a facilitate d̃r illa ptãs. Sic em̃ duo simul ɔueniẽtes ad tractũ nauis facultatẽ sortiunt̃. quã nõ hz quisqꝫ ꝑ se sumpt⁹. Sic ad scribendũ ɔcurrũt ocul⁹ visione sua dirigẽs. et man⁹ digitorũ motu scribẽs. alioq̃n nõ esset facultas. hoc est facilitas in formatõne lr̃aꝝ Hoc plane cognito memorit̃qꝫ retento fiat adaptatio finalis. qũo ɔcordat psalteriũ cũ cãtico et cithara Dicat igit̃ ip̃e spũs. Exurge gl̃ia mea. exurge psalteriũ et cithara. Sonet psalteriũ ab alto. fidiculas hz ex auro vel auricalco. Dat spũs deiformis aio et aie dũ residẽt in excelso cordis habitaclo tanq̃ꝫ in arce syon q̃ est apex mentis. Dat inq̃ꝫ psalteriũ. dat idẽ spirit⁹ aio et aie dũ manent in infimo tabernaculo citharaz. q̃ ex imo sonat. q̃ ex corio deficcato et tenso cũ cordulis neruoꝝ tortis cõtexta est ĩ signũ mortificate canis. Subinde

canticum omemoratū inter psalte
riū et citharaz dat spūs aio et aie.
sponso et sponse. dū mediū locum
mystici cordis tenēt. In p̄mo sola
eternitas. In scdo euiternitas. In
tertio materialitas inspicit. Veni/
et etas qñ ptrāsibūt plurimi ⁊ mul
tiplex erit scia. qñ sapia abscōdita
in mysterio copiosi⁹ elucescet. Mul
ta em̄ habeo sup istis dicere q̄ mō
portare nō p̄t vnusq̄sq3. Exurgat
cū diluculo spūs exhilarat⁹ ex psal
terio decacordo cū cātico in citha
ra. Exurgat in gloria sua. exurgat
diluculo. dū aurora lucis p gr̄am
rutilat. dum hyems infidelitatis
trāsijt. imber carnalis sensus abijt
et recessit trahēs deorsū. lumēq3 cō
glutinās. flores sanctoꝝ desiderio
rū pulcerrimi et vernātes apparue
rūt in terra q̄ p̄us mortis et aliena
facta est vite et nr̄a. Tps putatio
nis palmitū min⁹ vtilium aduenit.
Vox turturis casti gemit⁹ suauis
q3 planct⁹ audita est in terra nr̄a q̄
a vicijs dēlicta deserta est. ꝫ virtuti
b⁹ speciosa pinguescens et vberri/
ma fic⁹. q̄ sicut vitis et oliua noluit
deserere dulcedinē sui fruct⁹ vt re/
gnaret int̄ sterilia ligna seculi. ꝓtu
lit grossos suos. vinee florentes sb̄
vnica vite q̄ est eterna sapia. et sub
agricola p̄re odorē dederūt. bonis
in vitam. ꝫ malis est odor mortis.
Quid supest nisi vt vox spūs dei/
formis imaginē hñs dilecti nūc au
diat̄ et dicat ad aiaz quocūq3 fue/
rit habitaculo collocata. Surge ꝓ
pera amica mea immaculata mea.
et veni colūba mea? Columba ꝓut
manet in inferiori. Immaculata ꝓ/
ut tenet supi⁹. Amica ꝓut residet i
medio. Audiat̄ sequēs exhortatio
Oñde m̄ faciē tuā Sonet vox tua i
aurib⁹ meis. Vox em̄ tua dulcis ⁊
Facies tua decora. Quidni respon
deat amica delicijs plena? Dilect⁹
me⁹ mihi suauis ē pulcer ⁊ decor⁹.
et ego illi. qz delicie sue esse cū filijs
hoim. Nā si delectabit̄ de⁹ in opib⁹
suis. quāto putād⁹ est ampli⁹ dele/
ctari i hūana natura quā possidet
in filiā et heredē gratissimā quā fe
cit in imagine pulcerrimā. quā cre/
auit in facultate liberi arbitrij sub
se potētissimā. Siq̄dez ex ipo crea
ta est in eēntia immortal̄ Per ip̄m
facta seu formata est vigore ꝑcepti
ue intellectualis. In ipo possessa ē
in vi affectiua seu dilectiua. dū ad
suū principiū redit circularit̄ ꝑfecti
bilis. Laudauit i psalterio aia mea
dñm sub duplici cordula. Prima in
exultatōe spūs In deo saluta i meo
Rapta q̄ꝑpe sū in cordis arcē. etiā
in spū. imo et extra spm̄. Exemplo
regine Saba que ad aspectū sapie
salomonis in ordinatis opib⁹ suis
nō habebat vltra spm̄. Et certe pl⁹
q3 salomon hic Psallit hinc ꝓpheta
Dauid pr̄ me⁹. Quā magnificata
sūt opa tua dñe. Oia in sapia feci/
sti. Impleta est t̄ra poss. t. imo ele/
uata ē magnificētia tua sup celos
et terrā. Hic est in cui⁹ salutari defi
cit aia mea dñe de⁹ me⁹. Oculi mei

defecerūt in salutare tuū Mirabilis
ꝓrsus ꝫ felix hec defectio. Lauda/
uit in cithara aīa mea dñm. magni
ficās eū. qꝛ respexit hūilitatē ancil
le sue mortalitatē i me suscipiēs na
ture. Laudauit in cantico aīa mea
dñm ꝑ vniuēsos modulos q̄ sequū
tur in hexacordo. Gr̄a cū elisabeth
q̄ dei saturitas interp̄tat̄. sic̄ et za/
charias dei memoria. Hec de filia
b⁹ Aaron i lege ꝓphetl. et psalmis
eruditissima vetus mulier et noua
mr̄. Sꝫ in antiq̄s est sapia maxime
dū part⁹ Joh̄is. i. boni oꝑis i quo
gr̄a comitatur. Laudauit hec elisa
beth dñm exclamās voce magna i
cātico oris. Senserat em̄ ex Joh̄is
p̄ gaudio et exultatōe dñi p̄ntiā in
me cāticū incepit a me. Bn̄dicta tu
in mu. et bn̄d. fru. vē. tui Et vn̄ hoc
mihi vt veniat mr̄ dñi mei ad me?
Erat zacharias sapiētissim⁹ qꝛ sa/
cerdos dei altissimi. ꝑdiderat ꝓ si/
gno vsū vocis. quem nata vox cla
mātis dei postmodū mox vt nomē
scp̄sit restituit. Cōtuleram⁹ pl̄ima
spacio mensiū triū. elisabeth ⁊ ego
v̄bis. illi nutib⁹ et signis Protin⁹ vt
solutū est vinculū lingue ei⁹. collau
dauit dñm diluculo nascētis auro
re ꝑ gr̄aꝫ roriflue. Canticū ei⁹ fuit
sub triplici tetracordo et personuit
ter nomē salutl. Et q̄d sal⁹ nisi Jh̄s.
Et q̄d sal⁹. nisi virt⁹ replēs totā in/
digentiā sui passi? Quid hec saluta
ris repletio in hōib⁹ nisi bt ificatō?
Quid hec beatificatio. nisi bn̄dicta
visitatio? De qua Job Et visitatō
tua custodiuit spm̄ meū. Bn̄dictus
igit̄ dn̄s de⁹ qꝛ visi. ⁊ fe. r. pl. su. Et
exaltauit cornu salutl. nob̄. Sꝫ vbi
exaltauit cornu salutl. hoc est poten
tiā salutarē? Subdit. In domo da/
uid pueri sui. Possē ꝑ singulos mo
dulos ꝯcordare triplex hoc tetra/
cordū zacharie in xij. v̄siculis cum
meo psalterio decacordo. Dixit sa
lutē a dn̄o factā i domo dauid pue
ri sui. Sic̄ locut⁹ ē ꝑ os scōꝝ ꝛc. Cō
sonat vltimis psalterij mei v̄siculis
Suscepit israel pu. su. Sic̄ lo. est ad
pa. nr̄os. Dixit salutem ex inimicis
futurā et plebē hūilē deo seruiturā
In sāctitate et iustitia corā ip̄o To
tā hanc sniaꝫ meum ꝑsonuit hexa/
cordū. Colloquēs et alloquēs pue
rū cū q̄ iā erat man⁹ dñi. Preibis
inq̄t añ faciē dñi. ad dandā sciaꝫ.
nō q̄lēcūqꝫ ꝫ salutis. ecce tertio iaꝫ
dicta sal⁹. Inde ē ꝙ reuelauit ange
lus carissimo v̄ginali et iusto viro
meo Joseph de bn̄dicto Jh̄u sācto
meo. vocabis nomē ei⁹ Jh̄m Cau
sā addidit. Ip̄e em̄ saluū faciet po
pulū suū a pc̄cis eoꝝ Pretereundū
nunq̄d ē cāticū angeloꝝ? Imo ma
gis eo ꝯmemorādū. q̄ subito facta
ē cū angelo multitudo militie cele/
stis q̄i chorū ducens. Premisit hic
chor⁹ castroꝝ psalteriū inchoās a
sūmo. Gl̄ia in excelsis deo. Junxit
citharā cū psalterio. Et in ter. pax
ho. bo. volūtatl. Vox ip̄oꝝ laudā/
tiū deū nōne cāticū ē? Nōne sil̄r est
cāticū in ip̄a tā multiplici et sedula
pastoꝝ laude? Reuēsi sūt glorificā
tes et laudātes deū. Silem⁹ pasto
rales ad lr̄am fistulas tympanū et

chorꝝ.cordas et organū tibias et cimbala. Plus anagogia nos delectat nec incōmemorat⁹ abibis O symeon.iuste.pie.lōganimis.timorate. Tu veniēs i spū i tēplū dū inducēm⁹ ego et pr̄ ei⁹ pueꝝ ihm cū oblatōnib⁹ hostiaꝝ.cū redēptione q̄nqꝫ sycloꝝ. Tu pueꝝ i vlnas suscipiēs.ꝛ gr̄as agēs cecinisti Nunc dimit.ser.t.d.s.v.t.in pa.qꝛ vide.ꝛc Sufficē potuerat ꝓ sūma laudis ꝛ glie vbū h satis vnicū exp̄ssisti Lumē ad reuelatōez gentiū. Cōtulisti mecū de susceptōe israel pueri sui. vocās ip̄m salutare. gloriā plebis sue israel. Exhilaresce nūc rex ꝛ pr̄ me⁹ dauid psaltes dñi. Cōpleri sentis et intelligis.exhortatiōes tuas totiēs i psalmis positas iteꝝ iterū qꝫ repetitas. Cātate dño cant.no. Exurge gl̄a mea exūge psal.ꝛ cith exurgā diluculo. Hꝫ aliq̄d diluculū istud mysterij.etiā intellectū lr̄alit̄. Dixit Dauid alio loco me significās Sāctificauit tabnaculū suū altissim⁹. Adiuuabit eā de⁹ mane diluculo Dedit ꝛ titulū psalmo illi cui⁹ initiū fuit vbū i cruce filij mei De⁹ de⁹ me⁹ vt q̄d me dēliquisti. Dedit inq̄ꝫ titulū ꝓ susceptōe matutina. Petit in cātic.spōsa.sponsū. Mane surgam⁹ ad vineas qñ .s.aspiret dies eternitat.et inclinēt̄ vmbre mort. h⁹ Rursus int̄ tot opa dei fc̄a ꝯmemoratio spālis ē ꝑ ꝓphetā diluculi Tu fabricat⁹ es inq̄t aurorā ꝛ solē Et sane.q̄d aurora pulcri⁹.q̄d iocūdi⁹.q̄d salubri⁹? Ad hōies venit in susceptiōe matutina ros luc.ros refrigerās.ros fecūdās Rorat d̄sup iuxta votū ꝓphete. Rorate celi desup Inde dñs ait. Ego ros ꝛ israel q̄i liliū germinabit. hoc rore ꝑfusa ꝯcepi sacietatis fructū. h rore mēs impleta instar teste oui rore pleni trahit̄ a radijs solis in excelsū. Citharisāt i aurore diluculo. psallunt iubilant alacrit̄ volucres spūales. Sūt exultatōes dei in gutture eoꝝ q̄b⁹ excitat⁹ oīs spūs exurgit diluculo laudare dñm. Causat hec oīa sol oriēs nōdū visus. Sol i q̄ posuit dñs tabnaculū suū qꝛ nihil i reb⁹ sēsu ꝑceptibilib⁹ efficaci⁹ manuducit ad deū et insensibili ꝯpar̄. Sunt ista i sole.lux.vigor.fulgor.feruor. sub syllab explicata septē. Lux eminent̄ ꝯtinet hec tria q̄ sunt ꝓprietates ei⁹.vigor.fulgor.feruor Vigor (q̄i fecund⁹ plena luce) ꝯtinet eminent̄ fulgorē. Vigor ꝛ fulgor cōtinēt eminent̄ feruorez et ibi stat⁹ cū circulo q̄dam. Fulgor et feruor redeūt ad vigorē essētiali luce plenū seu fecūdū velut ad parētē. Cōformit̄ in d̄inis.essētia d̄ina cōis trib⁹ ꝑsonis.ꝯtinet eminēt̄ ip̄as cū omib⁹ ꝑfcōib⁹ simplicit̄.nō tñ formalit̄ etiā ꝑm ponētes i d̄inis formales ꝑfectōes. Pr̄ fontalis ē plenitudo d̄ine essētie potēs generare filiū.sic vigor lucis fulgorē suū. Pr̄ et fili⁹ sūt sufficiēs p̄ncipiū spūssācti. sicut vigor et fulgor sūt p̄ncipiū feruor. et ibi stat⁹ qꝛ fili⁹ ꝑ acceptā vim spiratiuā reddit se et spm̄ sanctū patri Trāseam⁹ ad imaginē spūs hūani dicam⁹ ip̄m esse lucē sic vere est lux

Et eo ꝑfectior quo meminit. intelligit et diligit. se q3 sup̄ se reflectit. q̄a se ꝑcipit. q2 se mouet dū ꝑcipit. et ꝑcipit dū se mouet circūincessione mirabili. Essētia spūs ꝯtinet eminēter vigorē memorie fecūde. ⁊ h̄ ꝯtinet eminenter fulgorē intelligentie. Duo āt hec vigor memorie et fulgor intelligētie ꝯtinent euidenť feruorē amicicie. et hic est stat⁹. q2 reflexio fit ad fōtale p̄ncipiū dūmō redit finis ad p̄ncipiū ꝑ mediū. q2 si linee tres recte sūt q̄libet de puncto ad pūctum ꝑm originē resultat triangul⁹ intelligibil'. Sz q2 finis redit ad suū p̄ncipiū ꝑ mediū. nccē ē intelligi sperā aut circulū. Qui pōt puro viuaci et irreuerberato spūs oculo ꝯsiderare q̄ dixim⁹ de archi triclino vel iconomo cordis nr̄i poterit i se et ꝑ se tanq̄3 i speculo et ꝑ speculū ꝯgnoscē se in se. Et ꝑ se poterit ꝯn̄ter rapi a se et sup̄ se ad sapiētiā d̄inaz q̄ ꝑ ignorātiā ꝯgnita est ꝑm vnionē sup̄ mētē. Q̄ si defic̄ in multis fidelib⁹ hec sapia. sola fides spes et caritas sufficiūt in gr̄e essētia radicate. et i ea v̄tualiť. imo supeminenť reposite etsi nō formaliť. Oꝑtet em̄ i om̄ib⁹ sic fieri vt oia participēt vno et ad vnū ꝯgregēť ꝑm varios ordines vsq3 ad monadē d̄ine essētie q̄ fontaliť est in pr̄e. Sic potētie aīe ad ei⁹ essentiā. Sic habit⁹ oēs v̄tutū. donoꝝ ⁊ btitudinū ad vnā gr̄az referūť. Deniq3 si ꝯtētio de tot distinctionib⁹ ꝑm formas metaphisicales sit rōnalis et quātū rōnalis seu min⁹ nccia. magis ex hoc ptz si distinctio ꝑ relatōnes in d̄inis sit maxia q̄lis ꝑ absoluta fingeť. Colligiť altēa silitudo. lucis solis ad lucē spūs Lux se diffūdit ꝑ mediū nō impeditū ꝑm totā sperā sue actiuitatl. Manet tn̄ i se iugiter suus vigor fulgor et feruor Diuin⁹ spūs stabilis sp̄ in se diffūdit se ꝑ oēs creaturas q̄i cētꝝ oim ꝑ illapsū ꝑm essentiā p̄ntiā et potētiā. Nihilomin⁹ ambit et preambit creaturas vniuersas q̄i circūferentia. Rursus ad rem nr̄az spūs hōis tot⁹ ē in corde carnali sic̄ centrū ei⁹ influens et radiās ad totā circūferētiā cordis. Spūs v̄o nō inde minus ē ambiēs et p̄ambiēs totū cor q̄i circūferētia ei⁹. Qui fixo posset hāc et aq̄lino v̄itatē oculo spūs intueri. ꝓfecto facilior ad oia q̄ dicta sūt de deo et de spū nr̄o ꝓspectus su⁹ essz. Sz reuerbēať ꝓpť ꝯiūctionē ad ꝯtinuū et fātasmata et ad h̄ et nūc donec puritate mētis possit spūs ad vnitatē se colligē et collect⁹ stare. Sz o dn̄e de⁹ q̄s habitat i tabernaculo tuo Quā hoc paucorū q̄3 hoc paucissimoꝝ qd̄ sequiť. Aut q̄s req̄escet in mōte sc̄o tuo. O req̄es. o in pace. o in id ip̄m. Hec ē pax et vnitas. In qua petit dimitti symeon in cantico. Venit ad hoc oriens ex alto dirigē pedes nr̄os i viā pacis vt cecinit zacharias Cōsonat angelicū melos. dās in terra pacē hōib⁹ bone volūtatis. Dedi silr tangēs in vltimo psalteriū meū Suscepit israel pu. su. Quid em̄ susceptio nisi sursū acceptio ꝑm nomē

suū Et q̄d a deo sursū acceptio nisi
ad se spūalis attractio sicut vis ma
gnetis trahit ad se ferrū. et vniuer
salit̄ oīs finis finibile suū? Om̄e ap
petibile appetitū ꝓpriū? Hinc ꝑhice
enūciauit nō poetice q̄ dic̄ Trahit
sua quēq; voluptas. Hoc in te fa/
ctū ē o gloriose testis stephane qñ
ꝯplēdo om̄e desideriū tuū hoc vnū
petisti. Dñe Jhu suscipe spm̄ meū.
Hoc tuū instar oloris cāticū. para
ta morte suauissimo gutture ꝓtuli/
sti. Magnificat aīa mea dñz. Quia
fecit mihi magna q̄ potēs est. qñ q̄
creauit me req̄euit et se vniuit i ta/
bernaculo meo. qñ noua facta sūt
oīa in celo et in terra. Qūo noua?
Eo nimiꝝ qꝛ eternitati sūt ꝯiuncta
Vidit hoc p̄s. sepi⁹ incitās ad can
ticoꝝ nouitatē. Cātate dño canti/
cū nouū qꝛ mirabilia fecit. Nunq̄d
non oīm nouitatū supeminēs noui
tas q̄ mutauit signa. innouauit mi
rabilia qñ v̄bū immensū abbreuia
tū est. qñ diuina maiestas ita est in
clinata vt accipet serui formā. qua/
tin⁹ exaltaret̄ forma serui ad diui/
nā? Subdit mirabilē nouitatis rō/
nē dicēs Saluauit sibi dextēa ei⁹. ⁊
hoc hūiles ad eternitatē exaltādo
Dextera quippe ꝑtinet ad eternita
tē. Hinc est illud spōse. Dextēa illi⁹
amplexabit̄ me. Et psaltes. Tenui
sti manū dexterā meā et cū gloria
suscepisti me. qꝛ dextera tua exalta
uit me. Saluationē hāc seu salutez
opat⁹ est in me q̄ fecit mihi magna
q̄ sū terra illa de qua veritas orta
est. Etem̄ dñs dedit benignitatē et
terra nr̄a dedit fructū suū bñdictū

dū germinauit saluatorē. Itaq; nō
iā mādauit tm̄mō salutes Jacob. ꝫ
opat̄ salutē i medio terre Dicit vni
cuiq;. Sal⁹ tua ego sū qm̄ nō est in
alio sal⁹. Neq; em̄ datū ē sub celo
aliud nomē in q̄ oporteat nos sal/
uos fieri. Cu ꝓptēa o gabriel dum
missus es a deo legat⁹ ad ea q̄ sa
lutis hui⁹ ⁊ pacis erāt a salutatōe
cepisti Aue gr̄a plena dñs tecū bñ
dicta tu in mu. Addidit Elisabeth
ꝯgnata mea. Et bñdict⁹ fruct⁹ ven
tris tui. Suppletū ē ꝑ te gabriel no
mē ꝓpriū. dū cogitāti mihi q̄lis es/
set ista salutatio. Subintulisti. Ne
timeas maria. inuenisti em̄ gratiā
apud deū. Termiat aliq̄ꝝ deuotō
Jhs amē. Sal⁹ sua absq; mene seu
defectu v̄e fiat. hoc ē q̄re. q̄lit̄ ⁊ vñ
beatā me dicēt oēs genēatōes. qꝛ
btitudinē salutarē fec̄ ꝑ me. faciēs
mihi magna q̄ potēs ē ⁊ sanctū no
mē ei⁹. qd̄ dū bñ viuim⁹ sāctificat̄ i
nob̄ Sāctificauit ⁊ i me tabernacu
lū suū altissim⁹. qꝛ sanctū nomē ei⁹
Hoc q̄z qd̄ natū ē i me scm̄. vōbit̄
fili⁹ d̄i ihs magn⁹ ꝑ āgelū et sāct⁹
scōꝝ ꝑ Dañ. Fidel̄ dñs i oib⁹ vijs
suis. qꝛ oīa opa ei⁹ i fide. et sanct⁹ i
oib⁹ opib⁹ suis. Sanct⁹ sc̄s sc̄s. do.
de⁹ sab. Ple. s. ce. ⁊. tē. gl̄. t. Taliter
ꝯsuo mēorit̄ oīa q̄ salutifēa sūt ꝯfe
rēs i corde meo Meditās sū assidue
⁊ admirādo deficiēs. q̄nta sit et q̄l̄
hec salutatio. Ecce ei ex h̄ bea. me
di. om̄es gene. ¶ Cōcinet olim mi
hi oīs ecc̄ia sāctoꝝ salutifeꝝ ꝓ mēs
illd̄ atq; g̃tissimū. Salue regia mie
Et iteꝝ. Salue mr̄ pietatis. et toti⁹

trinitatis nobile tricliniū. verbi tñ
incarnati. speciale maiestati p̄pans
hospitiū Deniq; frequēti⁹ Aue ma
ria gr̄a plena dñs tecū. Decz ꝓfe
cto me mr̄ez salutis. salutātē nō in/
salutatā p̄terire. Debet obseq̄osus
amor. vicissitudinē amatōis recipe
Debet gr̄a plena cū q̄ dñs est refū
dē gr̄az ꝓ gr̄a. Debet bñdicta bñ
dictionē. fructifera frc̄m dña regnū
Illūiata simul et illūiatrix ꝑm no/
mē meū debeo cohēdib⁹ meis illu/
minatōez. Dabit postremo ihs sa
lutē indefectibilē. ad hoc etiā venit
Cōtuli crebro mecū in corde meo
talia. Cōtuli simul cū virgineo Jo
seph viro meo vocans ip̄m sic Sa
ra Abraaz dñm. Quēbat a me int̄
secreta colloq̄a. qūo hec et hec fie/
rent aut facta essent. q̄ tandē in me
mō ꝯpleta sūt. Cōseruabat memo/
riter in simplicitate cordis sui salu/
tationē angelicā. quā acceperat a
me. Silr̄ et canticū nouū meū. Cā/
ticū insup zacharie cū cātico syme
onis. Cātabiles sibi erāt he iubila/
tōes in loco pegrinatōis sue. Hec
cantica syon. hec in recordationem
celestis ihrl̄z solatio sibi tradita sūt
Et qr doctissimā me nouēat i psal
mis ⁊ cāticis. dicebat aliqñ Maria
dña mea qr mr̄ dñi mei Sonet vox
tua i aurib⁹ meis. Vox em̄ tua dul
cis. Vox v̄o mea q̄d apti⁹ sonaret
i aurib⁹ suis q̄ꝫ ꝓpriū canticū Ma
gnificat aīa mea dñz. Apparuit tā
dē magna fides ei⁹ dū visitat⁹ ab
angelo triste illud iussum accepit.
Surge et accipe puer̄ et mr̄ez ei⁹
et fuge i egyptū. Audierat p̄us ab
ip̄o angelo ꝯfortāte se. vt me acci/
pet i ꝯiugē. Qd̄ em̄ in ea natū est.
de spūsācto ē. Predixerat me filiuz
pariturā. Jusserat vt vōret nomen
ei⁹ ihm. Cui⁹ causā et d̄initatē ape
riēs inq̄t Ip̄e em̄ saluū faciet ꝑplm
suū a pcc̄is eor̄. cū delēs iniq̄tates
sit de⁹ sol⁹. O q̄ꝫdissilis hec p̄nūcia
tio vidēi poterat ad istā. Surge et
accipe puer̄ et fuge i egyptū. q̄ꝫdi
stās o gabriel nūciatio tua Regna
bit i domo Jacob in eternū. et ista
Accipe puer̄ et fuge i egyptū. Ma
gna fides magnā fecit magnificē/
tiā Utriq; nr̄m. cū magnanimi spe
ꝯtulit vt ꝯtra spez sperarem⁹ Por
ro totū illud septēnalis pegrinatō
nis exiliū quāta sedulitate pacia. et
lōganimitate trāsegit cum puero
Jhu et mecū. recolat pi⁹ anim⁹ et
ꝯferat in corde suo. Veniēt genēa
tōes qñ scribet aliq̄r̄ deuotio. plu/
rima sup istis pie speculāda. multa
ꝓsaice. q̄dam heroico carmine cui
iosephina nomē erit. q̄dā alit̄ ⁊ ali
ter. Nōnulli de laudib⁹ iusti v̄gina
lis spōsi mei. fidissimi q̄ꝫ custodis ⁊
testis delegati multa sue posterita
ti legēda relinquēt. Statuerit ꝯsū/
mationē in ip̄i⁹ p̄ciosa morte q̄ pñ/
tib⁹ filio meo et me. pie q̄ꝫ flentib⁹
appositus est ad patres suos in se/
nectute bona cui⁹ memoria i gene/
ratōes seculor̄. Scribent̄ deiceps
certiora ꝓ decursu tp̄is quo Jhs
erat incipiēs q̄i ānor̄ xxx. qñ tota
cessi i custodiā et indiuiduā seq̄lam
ei⁹ dū p p̄ores annos fuerat velut
occult⁹ ⁊ inglorius. sb̄dit⁹ paupcu
lis nobis. quasi seruul⁹ q̄ venerat

etiã ministrare nõ ministrari in hũi
litatis ꝛ sũme obediẽtie documẽtũ
Tunc ꝓdiens Johes ab heremo
iussus baptisare. iussus clamare. pa
rate viã dño. iussus annũciare ꝑm⁹
regnũ dei. iussus ꝑdicare pniaꝫ in
remissionẽ pccoꝝ Signum ꝓinde
suscipiẽs. Sup quẽ videris spm̃ de
scẽdentẽ et manentẽ. ipe est q̃ bapti
sat in spũ sancto. Cõsensit baptisa e
filiũ meũ. seru⁹ dñm. vox verbum.
amic⁹ sponsi sponsũ. Cui refugienti
cũ reuerenti timore Jhs subintulit
Sine. Sic nos decet implere om̃eꝫ
iustitiã. et hoc in ꝯfutationẽ oĩs in
iustitie nr̃e. Cãp⁹ ecce copiosissim⁹
apt⁹ est collationũ meaꝝ memorit̃
i corde meo affabilit̃ sepe doctrina
lit̃ et deuote cũ alloq̃o alieno cõica
toꝝ etiã viuẽte filio meo bñdicto.
Seduli⁹ aũt ꝯtuli post resurrectõeꝫ
et ascensionẽ ipi⁹. qñ data sub cru/
ce in filialẽ discipuli illi⁹ quẽ dilige
bat Jhs custodiã mansi vsqꝫ ad fe
licẽ obitũ meũ cũ apl'is et discipul'
in ihrl'm q̃ fuerũt illic ꝑ annos .xij.
ad ꝯuincendũ iudeoꝝ incredulita
tẽ. Erãt em̃ (sicut aperuit medic⁹ ca/
rissim⁹ lucas secretoꝝ ꝯsci⁹ meoꝝ)
om̃es simul in orõne ꝑseuerãtes cũ
mulierib⁹ et maria mr̃e Jhu. Tunc
dato spũ sancto celebris habebat̃
sacri panis ꝯmunio in simplicitate
cordis Jũgebat̃ oro dñica. Sim/
bolũ conditũ ẽ me ꝯsulta. Hoc ãt
vltimũ de me in canone scp̃ture ca/
tholice. verbũ repit̃ expressũ qꝛ sũ
maria mater Jhu. Eꝫ o sapientissi
sime dñe de⁹ salutaris me⁹ quanta
et q̃ multifaria sunt ꝑter hec dicta
docta collata qꝫ q̃ si ꝑ singula scri/
berent̃. nec ip̃m arbitror mundum
cape eos q̃ scribẽdi sũt libros. Et
qm̃ finis legis Jhs xp̃s et h⁹ ego
appellor maria mr̃ Jhu. Placꝫ col
latões aliq̃s de dño Jhu meo sub
fine psalterij hui⁹ decies decacor/
di notulare Sũt. xxiiij. hmõi col
lationes.

Sequitur prima notula

q̃ septuagesimaseptima ẽ in ordine

Domin⁹ de⁹ salutaris meus
Jhus me⁹ quẽ magnificat
aĩa mea cũ exultatõe spũs
Et ipe est finis oĩs ꝯsũmatõis. Et
est regalis distributio oĩs legis et
ornat⁹ vel inclinatõis naturalis et
ordinis. Ipe rex regũ et dñs do/
minantiũ. Dñs de⁹ salutaris me⁹
nõ vane ꝯstituit omẽs filios hoim
min⁹ q̃ꝫ alia opa sua subiecta sb̃ pe
dib⁹ hõis q̃ tñ facta st̃ bona valde
nec a suo fine frustrata Dñs deus
salutaris me⁹ ꝯstituit naturã hũa/
nã supra ceteras irrõnales creatu/
ras vt capax esset et particeps esse
possꝫ honestat̃. q̃ dr̃ honoris stat⁹
termin⁹ boni et finis honoris. Est
ãt honor ille bonũ honestũ. bonuꝫ
ꝯueniens appetitui rõnali vt rõnal'
est. Dñs de⁹ salutaris me⁹ nõ est sa
lutaris vel sal⁹ vel Jhs ꝑm nomẽ
suũ si non implere valeat totã indi
gentiã rei saluabilis ꝑm oẽs vires
suas. Patet hoc ex descriptione sa
lutis vl' salutaris. cuius finis est vt
repleat totam indigentiã patiẽtis

Salus in reb⁹ sensu carētib⁹ sufficiē
ter obtinet̄ dū suo ꝯueniēti vel vti/
li bono ꝯiungunt̄. etiāsi nō delecta
biliter participāt illud. Patet hoc
in quiete rer̄ sensu carentiū ad lo/
ca suā. Dū p̄terea formā sibi silem
introducūt ad ꝯseruationē speciei.
Salus in aīalib⁹ carētib⁹ rōne suf
ficient̄ obtinet̄. dū suo ꝯueniēti vel
vtili ꝯiungunt̄. et dū illā ꝯiunctio/
nē ꝑcipiūt et in ꝑceptiōe delectant̄
etiāsi nihil ꝑticipāt d̄ honesto Pa
tet qr ad honestū ꝑcipiēdū neq̄q̄ꝫ
rōdita sūt. Salus in om̄i creatura
rōnali vel intellectuali nequaq̄ꝫ ob
tinet̄ si nō honesto bono suo cū ꝑ/
ceptione ꝯiūgat̄. intelligēdo de sa
lute ꝑfecta q̄ ꝯsistit in actu nō apti/
tudine sola vel habitu. Patz qr ad
honestū bonū ꝑcipiendū actualit̄
formata est. Salus i hōib⁹ ꝯstitui
nō potuit abutentib⁹ rōe ph̄is aut
alijs p̄terq̄ꝫ in honesto solo bono.
sup̄mo. eterno et vno. nō in diuitijs
vtilib⁹. nō in delicijs suauib⁹. nō in
honorib⁹ vel gloria tꝑalib⁹. Patet
qm̄ hec oīa si affuerint remanet in/
digentia seu vacuitas vl̄ inanitas
nō repleta in principaliori potētia
rationis q̄ susceptiua est boni hone
sti et illi⁹ ꝑceptiua. Magnificētia sa
lutaris ad honestū capescendū ꝓ/
pria est soli⁹ nature intellectualis:
Sola em̄ mouet̄ ad honestum. vel
stat in eo sub hac rōne ꝙ bonū hoc
aut illud ꝯsonat recte rationi. etiā/
si nō habēt rationē delectātis aut
vtilis Honestū quippe ē qd̄ sua vi
nos trahit et allicit dignitate. Ho
nestū bonū d̄r ꝑ relationē ad appe
titū rōnalē vt rōnalis est ordinem
suū seruās retinēs q̄ꝫ naturā. Ma/
gnificentia salutaris ad honestum
fontalit̄ est i deo p̄re luminū apud
quē nō ē alia ratio cuiuscūq̄ꝫ appe/
tibilis vel amabil̄ q̄ꝫ honestas sua
Om̄ia em̄ ꝓpter se ip̄m fecit dn̄s. nō
ꝓpter aliud vel vtile vel delectabile
intuitu p̄ncipali. Magnificētia salu/
taris neq̄ꝫ habet̄ neq̄ꝫ seruat̄ nisi re
cta ratio q̄ sꝑ ad optima deprecat̄
terminet̄ aut finiat̄ i desiderio suo
Semꝑ em̄ curua remurmurat inq̄e
tat̄ et imꝑfecte stat. Hoc vidit qui
dixit. Nō est pax impijs. Et rursū.
Cor impij sic̄ mare feruēs qd̄ q̄escē
nō p̄t. Hinc orat pater me⁹ Dauid
Cor creari mundū. spm̄ insuꝑ dari
rectū. spm̄ sanctū spm̄ p̄ncipalē. s̄m
tria ad q̄ fact⁹ est rōnalis spūs. vt
recte. sancte. fortit̄ ferat̄ in honestū
Magnificētia salutaris varie q̄sita
est ab om̄ib⁹ quotq̄t venerūt acte/
nus vsq̄ꝫ ad dn̄m deū salutare meū
vel q̄ p̄us implicite aut explicite cre
debāt in eū. Ip̄e em̄ est q̄ totū ho
minē saluū fec̄ s̄m oēs vires. q̄ ꝯsi/
stēs i sinu p̄ris annūciauit nob̄ de
deo q̄ ad verā honestatē via ē ve
ctor. hostiū ⁊ t̄min⁹ idē Respectō sa
lutaris illi⁹ q̄ ē excels⁹ dn̄s ⁊ hūilia
respicit. solā i aīa rōnali ācilla sua.
respicit hūilitatis honestatē. Hec
spēositas aīe. b̄ decor. hec pulcritu
do q̄ trahit ip̄m ⁊ allicit. nec aliūde
tn̄ iō Ih̄s trahit̄ q̄ꝫ a se vel allicit̄

qm̄ in hac hūilitatis honestate q̄m dedit se respicit et diligit. Respectō salutaris notat̄ a sponsa in cantic. Cū esset rex inq̄t in accubitu suo. nardꝰ mea dedit odorē suū In nardo humili redolēte accipimꝰ honestatē. intuitꝰ huiꝰ honestatis oculꝰ est efficax ⁊ viuus q̄ penetrat ⁊ vulnerat cor in amore. Respectio salutaris fit i ancilla q̄ respicit̄ cōuersa vicissitudine ad dilectū. q̄ respicit ꝑ oculū simplicē et rectū. de quo veritas. Si oculus tuꝰ fuerit simplex. totū corpꝰ tuū supple opationū tuarū erit lucidū et rectū. Ratio qꝛ ⁊ finis p̄stituet̄ bonꝰ et ad finē ordo rectꝰ nō distortꝰ ꝑ ineptitudinē aut viciū Respectio salutaris multipliciter intelligit̄ fieri a dn̄o deo salutari meo. Unus modꝰ est in eterna p̄destinatione s̄m quā dictū est a filio in Joh̄e. Qui ex deo est nō peccat. qꝛ generatio dei cōseruat illuꝫ Aliꝰ ꝑ gr̄aꝫ habitualit̄ gratificātē qualis est in paruulis et in hōibꝰ sāctis dū dormiūt. Tertiꝰ ē in opationibꝰ sāctis cū ꝑceptiōe diuinoꝝ carismatū ꝑ sensū intellectꝰ et affectꝰ in vna facultate liberi spūs in corde vno qđ est natura essentialꝫ aīe supeminent̄ cōtinēs memoriaꝫ intelligentiā et affectū. Fit hec salutaris ꝑceptio sepe dū dicit hō deuotꝰ. Ego dormio supple in viribꝰ infimis. actū nō sentiēs tp̄alium. et cor meū vigilat i somnijs spectaculoꝝ eternoꝝ. Beatitudo aīe rōnalꝫ dicēda ꝑ oēs generatōes. cōsistit i factione magnoꝝ ꝑ illū q̄ potēs ē.

Hoc āt fiet dū erit memorie repletio et̄nitatis. et pacis. erit intelligētie repletio vēitatis et lūis. erit volitiue repletio dilectōis et fruitōis. Beatitudo aīe rōnalis dicēda ꝑ om̄es generatōes cōsistit in statu q̄ ē oim bonoꝝ aggregatōe ꝑfectꝰ. Hec est diffinitio recta beatitudinis q̄ statū dicit in optimo. dū optima potētia optio suo obiecto imꝑturbabilit̄ ꝯiūcta est. Btitudo aīe rōnalis ꝯsistit i hoc q̄ ip̄a tanq̄ signū magnū in celo amicta est sole totiꝰ honestatis i rōnali. Est luna totiꝰ mutabilitatis sub pedibꝰ eiꝰ in ꝯcupiscibili. Est corona totiꝰ ꝑfectōis q̄i stellaꝝ. xij. in capite v̄tutis irascibilis q̄ tēdit i ardua. Deniq̄ parturit filiū q̄ rapit̄ ad thronū dei. rectur̄ gētiles affectōes. Fit em̄ v̄bigena qꝛ descēdit in eā spūssāctꝰ Et virtꝰ altissimi obūbrabit sibi. Et q̄d obūbratō nisi lucis effulgētia cū tenebra? Maior idcirco intelligit̄ obumbratio q̄ sub luce clarior ē obūbratio. q̄lis pꝰ aīaꝫ filij mei facta ē mihi sub cuiꝰ vmbra quē desiderabā sepe sedi. et postq̄ solicite ministrauerā ei. Beatitudo aīe rōnalis quā fecit magnā q̄ potēs est. plus depēdet a bn̄placito sue manutenētie in statu finis vltimi et honesti q̄ in vigore ꝓprie nature vel in fulgore ꝑceptiuo aut i appetitiua motione. Soluit̄ ꝓinde faciliter questio. Cur sathan irremediabiliter corruit dum alij steterunt immobiliter qꝛ terminū vie datū cuilibet eoruꝫ impleuerūt. hi ꝑ depositionē de se/

de dignitatis sue. Isti p exaltatio/
nē ex sua dū viatores essent sb deo
fideli hūilitate. honestate. pulcritu/
dine. formositate. speciositate. in or
dinis sui ɔseruatōe. Sāctitas nōis
dei ɔuenit cū honestate. ɔuenit cū
salute. cōuenit cū humili diuina re/
spectiōe. ɔuenit cū magnificētia be
atitudinis ab ipo collate. cōuenit
insup cū timore dei cū hūiliū exal/
tatiōe. cum esurientiū repletione in
bonis. Postremo cū israel puēi dei
susceptione. Sanctitas et omne ge
neralit nomē qd ad eternitatē signifi
cādā adaptat ꝓprie ꝓpria est inter
creaturas nature intellectuali quo
ad finem sue ɔditionis intentum. si
nō ex ꝓpria malicia et impuritate
deficiat. Est em sanctitas libēa ab
omni cōtagione puritas sponte ser/
uata. Sic sanitas suo modo. sic no
bilitas. sic libertas dicūt facultatē
ꝓximā et facilē ad opatiōes ꝓpri/
as et ordinatas et debitas exercen
das. Sic insup pax dr ordo nō im
pedit vel ordinis trāquillitas Sic
modestia modi stat est. et bonitas
boni stat. Sāctitas colligit et sati/
at. dū sal oim et sanctus sanctoꝝ
Ibs. splēdor pris i diuinis illabit
creature intellectuali tanqꝫ spēs et
imago et virt dni dei sui pris. dū
em illabit vt spēs. pcipit vt pulcer/
rima: Quid em est pulcritudo nisi
ꝓportio numerosa q suū pfecte rep
sentat exēplatū? Porro dū illabit
vt virt agēs p cōtactū mediū seu
moderatū. pcipit suauitas. Natu/
ra em q tristat i extremis. in medijs
delectat. Postremo dū illabitur vt
opatio. replēs totā capacitatē ⁊ in
digentiā sui passibilis. ipa salutem
oia ɔplentē opat et fit qes. Sācti
tas salutaris et beata ɔplectit ne/
cessario in aia rōnali(quā sanctifi
cat. saluat et beatificat) omne bonū
vt verificet illud ad moysen. Ego
ostēdā tibi omne bonū. bonū hone/
stū pncipalit. Et ex ei pceptiōe ne
cessario sequit sūma delectatō ꝓpt
ɔuenientiā summā. Demū vtilitas
ꝓpt indigētie cuiuslibet supplemētū
vn fas hz bndicē deo q replet in
bonis desideriū suū ɔtinēs in exul/
tatōe spūs in deo salutari suo. Ma/
gnificat anima mea dnm

Gloria pri et filio ⁊ spūisan
cto. Qm inspirāte te et pue
niente in bndictionib dul/
cedinis O gloriosa trinitas pater
et fili et spūssanct. Ego hūilis an
cilla magnificatōis tue cū exulta/
tōe spūs cāticū in finē vsqꝫ deduxi
Glia tibi q es alpha et o pncipiuz
et finis cui soli debet honor ⁊ glia
Cōiunxi pus psalteriū iocundū cū
cithara. miaz scz et graz cū poten
tia. Iure supest vt subnectā canticū
glorie tue qd habuisti in te ⁊ apud
te pus qꝫ mūd fieret. Mundū em
et oia q in eo sūt cōdidisti ꝓpt ma
gnā gloriā tuā. Inde ē qꝫ celi enar
rāt gloriā tuā et oia q celi ambitu
ɔtinent gloriā magnificētie regni
tui. Gloriā hāc vidit i spū Isayas
dū audiuit cherubin clamātia. Sā
ct sanct sanct dns de sabaoth.
Pleni sunt celi et terra gloria eius

Dudū in principio qñ creati sūt celi ⁊ terra canticū hoc glorie tue frequētatū est ꝑ spūs angelicos. laudātes te dñm ⁊ pr̄ez ⁊ filiū et spm̄ sanctū. cui cantico qz dissonare presūpserūt apostate spūs. q̄rētes candē sibi vsurpare gloriā. zelasti ꝓpt̄ eā qm̄ sola tibi ꝓpria est. zelauit et p̄nceps milicie michael exclamans Quis vt deꝰ? Fuit postmodū in cōsūmatione septē dieꝝ. cōditꝰ rationalis spūs in hōie cui datū est psalteriū decacordū ad magnificandū te dñm qm̄ p̄ceptum discipline. ipi ꝑm qđ tibi ꝯcineret in laudē et gloriā tuā ꝯtulisti. Rupit ipe cordulas huiꝰ psalterij trāsgressor effectꝰ. et ideo ꝓiectꝰ est extra paradisū deliciaꝝ cui si non data fuisset cithara pnie ad repandū psalteriū iocūdū obedientie et gr̄e. nihil sibi remanebat de cāticis nisi lamētatōes mōrlis exilij cū bestijs. et ve ve dānationis cū demonibꝰ in gehenne suppliciis. Repauit hoc psalteriū iocūdū cū cithara. filiꝰ. scđa in trinitate ꝑsona volēte pr̄e cū spūsc̄o cooperante. dū factꝰ est ipe ꝑ assūptionē carnis et spūs. cithara in carne mea. psalteriū iocundū in spū et gloria pr̄is in diuinitate. Sic em̄ alloquit̄ eū pater. Exurge gl̄ia mea. exurge psalteriū iocundū cū cithara. Cui filiꝰ rñdens inducit. Exurgā diluculo. Tu eni susceptor meꝰ es. gloria mea et exaltās caput meū qđ resuscitasti ad gloriā. Talit̄ itaqꝫ egregiꝰ Dauid psaltes pr̄ meꝰ dedit intelligi. ꝓpterea simꝰ ꝯsonās sibi erupit nūc aia mea in magnificationē dñi cū exultatōe spūs miscēs psalteriū iocundū misēicordie cū cithara seueritatis et penitētie. Ampliꝰ ꝟocur nō potiꝰ a glorificatōe q̄ꝫ a magnificatione sūpserim initiū vt dicerē. Glorificat aia mea dñm Sentiebā ꝓfecto p̄uilegiū hoc cātici gl̄ie. reseruandū multitudini milicie celestis exēcitꝰ. qñ ꝯpleti fuerit dies vt pariā filiū meū p̄mogenitum. Fiat tūc reuelatō celitꝰ ad pastores q̄bꝰ ꝓ simplicitate sua ⁊ sedulitate vigili sup gregē suū velut in quadā solitudine deserti subito fiet cū angelo euāgelisante gaudiū magnū. comes multitudo milicie celestis laudantiū deū celico carmine et dicentiū. Gl̄ia in altissimis deo. Et i terra pax hōibꝰ bone volūtatis. Venient pastores. videbūt mirabunt̄. reuertent̄ glorificātes deū. Futuꝝ ē insup ad bethleez diuersoriū partꝰ mei. inolescat mos ꝑ ecc̄iam scōꝝ toto terraꝝ orbe diffusā iungē finibꝰ psalmoꝝ cāticoꝝ ⁊ hymnoꝝ celebriter velut vna et incessabili voce cū om̄i milicia celestis exercitus. Gloria pr̄i ⁊ filio ⁊ spūisancto Sicut erat i p̄n. et nc̄ et sp. ⁊ in s.s. amē Sz o gloriosa t̄nitas quāto pōdē sniaꝝ resonat i auribꝰ meis paruꝰ hic et pauculꝰ numerꝰ ꝟbuloꝝ q̄t ⁊ quanti futuri sunt ꝯciues sanctoꝝ et domestici dei qui ad iustitiam erudiunt plurimos. et fulgebunt velut stelle in perpetuas eternitates

ad declarationē celestis hui⁹ cantici glozie laborabūt te doctrice cō certabūt apud dissidentes futuro/rum hereticoꝝ fragores. strepitus horrendos qꝫ clamores vt in debita concinat armonia. te beatissimā trinitatē in vnitate. et vnitatē in trinitate in penni seculoꝝ tpe dmē. Dicēt crebro. Glozia tibi dñe. Nominabunt te deū glozie. te glozia plebis tue israel. Te dñm virtutū qui es rex glozie Tu rex glozie xpe cōcinit omnis ecclesia. Tu ad dexteram dei sedes in gla dei patris Tibi laus. tibi glozia. tibi grārūactō Quid igitur supest humilitati mee quam respexit dñs nisi vt cū omnibus generationibus seculorū. subiungam pro fine pulcerrimo. debito qꝫ supaddens ad canticū meuz Glozia patri et filio et spirituisancto Sicut erat in principio et nūc et sp et in secula seculozum. Amen

Liber sup Cantico virginis Marie compilat⁹ p magistꝝ Jobez Gerson olim cancellariū Parisien. Explicit Anno gre. M. cccclxxxiij. penultimo die Marcij qui fuit vigilia pasche.

Sermo de natiuitate

gloriose virginis marie. et de ꝯmendatione virginei sponsi eius Joseph Mgr̄i. Joh̄ gerson in concilio constan̄.

Acob autē genuit Joseph virū marie de qua natus est Jesus qui vocatur xp̄s originaliter Mat. i. et recitatiue in euangelio pn̄tialiter lecto. ¶ Inuocādā te iudicam⁹ in primis o maria de qua natus est Jesus qui vocatur xp̄s. Neqꝫ em̄ laus altera p̄clarior tibi dari p̄t. q̄ꝫ ꝙ ex te natus ē dn̄s noster Jesus xp̄us Tibi q̊z fuit vir Joseph iust⁹ et virgo tue testis et custos virginitatis Jacob inquit genuit Joseph virum marie Tu hodie regali ex progenie orta refulges. cui⁹ p̄cib⁹ nos adiuuari mente et spū deuotissime poscim⁹. ¶ Fac nos obsecramus in hac sacratissima natiuitate tua. mori pcc̄is. mori mūdo viuere et renasci deo. Fac nascatur in nobis per gratiā Jesus. qui vocatur xp̄s quēadmodū prius in te natus est ꝑ fidem et amorē. dicente Augustino. q̄ꝫ nasceret̄ per corꝑalem incarnatiōem. cui diuine incarnationi faciende ꝯsensisti salutata prius ab angelo sicut et nūc te salutam⁹ implorantes et dicentes Aue maria. ꝛc̄

¶ Acob aūt genuit Joseph. ꝛc̄ Natiuitas ē hodie. sc̄e marie virginis. p̄res celeberrimi. prēs apl̄ici. dn̄i sapientissimi et ornatissimi viri. Eius ē inq̄ꝫ hodie natiuitas cui⁹ laudes inclitas conabor vt potero deducē. modo q̊dā scholastico: pl⁹ q̄ꝫ declamatorio. vl̄ accurato sermone: et hoc ex p̄assūptis euangelij verbis. tāq̄ꝫ ex p̄ncipijs nr̄e fidei. firmissima credulitate tenēdis Sic em̄ ph̄i solent ex p̄ncipijs naturaliter cognitis ad elicīēdas ꝯclusiōes nūc ex euidenti nūc ꝓbabili ꝯseq̄ntia ꝓcedē ¶ Offerūtur aūt nobis ex p̄assūptis. Mat. euangeliste v̄bis. duo nr̄e fidei p̄ncipia Primū ꝙ ex maria. nat⁹ est iesus q̄ vocat̄ xp̄s. et ita fuit mater dei. qꝛ xp̄s ē deus. Alterū ꝙ Joseph fuit vir marie. et ita caput ei⁹. qꝛ caput mulieris vir scd̄m apl̄m ¶ Ex h̄ aūt duplici principio. ꝯcludit̄ alteꝝ duplex ¶ Unū ꝙ decuit vt maria tāta puritate nitēt sicut d̄t Anselmus q̄ sub deo maior nequit intelligi ¶ Alteꝝ ꝙ decuit vt Joseph tāta p̄rogatiua pollēt. q̄ similitudinez et ꝯueniētiaz exprimēt. talis spōsi ad talē spōsaz mariā. de q̄ nat⁹ ē Jh̄s q̄ vocat̄ xp̄s Un̄ sic̄ laus marie ē laus xp̄i filij sui. Ita laus Joseph in p̄coniū redūdat vtriusqꝫ Jesu et marie Sic ex aduerso dicit sapiens ꝙ dedec⁹ filij est pr̄ sine honore. sil̄r dedec⁹ sponse essz spōsus sine honore derelict⁹. ¶ Soluit̄ ex his q̄stio. cur de marie cur de Joseph p̄conijs digni

tatib⁹ et excellentijs. virtutib⁹ o/
perib⁹ et gestis. ampliora nō tra
dit sacra scriptura. Neq; em̄ mun
d⁹ ipse caperet. oēs q̄ sup̄ his scri
bendi essēt libros ¶ Sz ex hoc q̄
druplici p̄ncipio velut fecundissi/
mo q̄dam copiosissimo et amplis/
simo laudū seminario. hz deuoti
ɔtēplantis anim⁹. vñ faciliter as/
surgat. ad laudes quātaslibz ma/
rieq; Joseph. quō sic rc̄e ascribat
eis p̄ sufficientiā. aut virtualē cō
tinētiā laudes q̄s in alijs creatu/
ris etiā angelicis ɔsiderat. Nam
hz h̄ hierarchic⁹ ordo s̄m diony
siū. vt inferioꝝ virtutes. sint in su/
perioꝛib⁹ p̄fectiori mō reposite.
quēadmodū sapiētia p̄fectior est
in seraphin q̄z cherubin. Est aūt
maria sup̄ choros angeloꝝ per
grām et gl̄iam sublimata. q̄le ali/
q̄d de ipso Joseph negare nō au
deo. sed nec affirmare presumo.
Erūt igit̄ in ambob⁹. p̄fectiones
ceteraꝝ creaturaꝝ irrationabiliū
et rationabiliū. etiā angelicarum
eminenti quodā mō repibiles et
attribuibiles Et hoc q̄z late pate
at ad ɔmendatōem. vt̄usq; p̄spi/
cuū ē solerter intuēti. et p̄ ɔsidera
tiōez intrāti. cāpos amplissimos
oim virtutū. donoꝝ. beatitudinū
fructuū spūs et sil̄ium Colligam⁹
tñ ex his principijs laudes vt̄us/
q; Joseph. s. et marie. coartando
sermonē circa ea q̄ in benedictis/
sima natiuitate marie ɔcurrūt in/
terserēdo de iusto Joseph virgi/
nali spōso suo. q̄z laus eius marie
laus est. Et h̄ sub q̄druplici ɔsi/
deratiōe fiat. ¶ Aget̄ in prima
de nobilitatl. origine. marie et Jo
seph Aget̄ in altera de sanctifica
tione vtriusq;. Aget̄ in tertia. de
fomitis rep̄ssione in vtroq; Age
tur in q̄rta de multiplici natiuita
te xp̄i respectu Joseph et marie.
Erit aūt deductio nr̄a. imitatrix
scōꝝ ac deuotissimoꝝ patꝝ. qui
ad ɔmouendū piaꝝ mentiū de/
uotiōem. dixerūt multa de sāctis
et de diuinis. q̄ et q̄lia magis. ex
ɔiecturali q̄dā p̄babilitate. q̄z ex
fidei nc̄itate tenenda sciebāt Sic
eoꝝ q̄ dicent̄ pl̄ima volo potius
intelligi Jta vt nō tam q̄ fc̄a sūt
q̄z que fieri potuisse pia q̄dam re
ligiositate credi p̄nt absq; vlla as
sertiōis temeritate et sine p̄iudi/
cio sñie sanioris referantur

¶ Prima consideratio

¶ Maria de q̄ natus ē Jesus qui
vocat̄ xp̄us sicut fuit regali ex p̄/
genie dauid orta Jta ioseph viꝝ
marie decuit et legim⁹ de domo
dauid esse p̄genitū. hoc ex euan/
gelica traditiōe certū est. ¶ Sed
poterat hic sermo multus de no/
bilitate fieri. q̄d sit et q̄d vel quan
tū laudis habeat De morib⁹ in/
sup̄ nobiliū sicut apud aristotelē
Apud ciceronem. Apud salustiuz
Apud boetiū et alios plures in/
uenim⁹. ¶ Etem̄ cū nobilitas sit
quedam de meritis veniēs laus

parētū hoc in ipsa nobilitate bonū est vt imposita nobilib⁹ nc̄itudo videat̄. ne a maioꝝ v̄tute degenerent. Alterū nobilitatl. bonū qꝛ ꝓbabile ē ꝑm aristl. ex bonis. bonos nasci. p̄sertim vbi disciplina bonaꝝ artiū et virtutum iā ꝯfestim a puero tradi p̄t et dz nobilib⁹ et h̄ si v̄o et nō ficto nomine nobiles velint haberi. Colant in p̄mis. p̄cipua solicitudine deū cui⁹ oracl̄m ad puerulū. Samuelē tale factū ē. Qui me contemnūt erūt ignobiles. Neqꝫ enim faciūt nobilē antiquate diuitie vt videtur aristoteles describē neqꝫ dñatio sup ceteros. aut aliqd̄ huiusmōi tp̄ale dat nobilitatē. sed seruit⁹ dei cui seruire regnare est cui⁹ agi frenis sūma libertas est. Sic agatha theologisās gl̄iabatur inter opprobria dicēs. Summa ingenuitas ista est in q̄ xp̄i seruit⁹ ꝯprobat̄. Ex quib⁹ elicere ꝓtin⁹ fas nobis ē. Mariaz et Joseph sūma nobilitate p̄ditos fuisse Que ratio? Nimiꝝ qꝛ sup̄mam eos in dei obseq̄o etiā corporali seruitutē exhibuisse credi dz. Nobiliores igit̄ q̄ꝫ nobilissim⁹ regū dauid. sicut eo sc̄iores et timoratiores in dei fuerūt seruitio q̄uis illa fuit mirabilissima stupendaqꝫ nobilitas dauid. dū rñdit illi mychol irridēti et cōtemnēti eum in corde suo. Viuit dñs et ludā āte dñm. et vilior fiā pl⁹ q̄ꝫ fact⁹ sum et ero hūilis in oculis meis. ij. regū. vi. Porro si de nobilitate corpis quā dare videt̄ armoniaca ꝯplexiōis dispositio bona loq̄mur Inuenim⁹ marie corp⁹ miraculose ꝯpositū. qm̄ ex vtero sterili formatū ē ab illo cui⁹ ꝑfecta sūt opa. q̄ ideo ꝑfecte materiam disposuit. ex q̄ marie corp⁹ formatū organisatūqꝫ est. Ac ꝓiñ colligim⁹ ꝙ neqꝫ maliuol⁹ aspect⁹ cuiuslibz ex planetis nocuisse credēdus ē in ipso ꝯceptiōis aut natiuitatl. exordio sicut nec hmōi formatio subijciebat̄ celoꝝ influxib⁹ qm̄ q̄tq̄d agebat̄ h̄ totū gr̄e magl. erat q̄ꝫ natuē. Sumeret̄ h̄ loco efficax argumentū ꝯtra sup̄sticiosaz. neqꝫ fūdabilē astronomorū. de iudicijs circa natiuitates hoim traditiōem. q̄ ad plurima q̄ asserūt. qm̄ gr̄a dei et libertas arbitrij sic dñiuz obtinent sup naturales influx⁹. q̄ꝫ per exp̄ientias sūptas ex hoim opatiōibus. nulle potuerūt regule certe tradi et vniuersales Sz hec omittamus qm̄ ad alia. sermo deꝓperat

Inq̄ri vero p̄t de anne sterilitate vñ erat. Nō em̄ videt̄ ꝙ ex senectute vel senio. licet an⁹ appelletur dū de marie ꝯceptiōe fit mentio. Cōstat em̄ ex historijs et hieronim⁹ testis ē ꝙ anna p⁹ genitam mariā ex Joachim: duob⁹ viris nupsit cleophe. et salome. et a primo mariā cleophe. ab altero mariā salome suscepit. q̄ꝝ genealogie metrl. ꝯprehēse sūt. Anna t̄b⁹ nupsit. Joachim. cleophe salomeqꝫ. Ex q̄b⁹ ipsa viris peperit tres

ãna marias Quas duxẽ Joseph
alphe⁹ zebede⁹ q3. Prima ihm Ja
cobũ Joseph cũ symone iudam
Altera dat .iacobum dat tertia
datq3 iohem. ¶ Inueniũtur ꝓiñ
doctoẽs aliqui satis moderni vt
dñs Armacan⁹. ꝯquisitõez faciẽ/
tes de nobilitate Joseph et ma/
rie. An videlicet illa talis fuerit et
tam ꝓxima ipi dauid. scdm rcãz
genealogie legez. ꝙ vel ipsa ma/
ria vel ipse Joseph. hereditario
successionis iure. debuerant in re
gnũ tꝑale dauid sublimari Et an
Jhus benedict⁹ fruct⁹ vẽtris ma/
rie. fuerit iure ponẽd⁹ sup sedẽ da/
uid et thronũ ei⁹. tanq3 rex tꝑa/
lis. et specialis iudeoꝝ Vñ ꝯse/
quẽter inq̃rit ab aliquib⁹. si mulie
bri sexui. deficiẽte masculio apud
reges Jus successiõis ad regnuz
debeat etiã iure diuino. ꝛ inuaria/
bili vel impscriptibili ꝯpetẽ Que
disceptatio nõ ꝑuã inter duo re/
gna xpianoꝝ clarissima. frãcie et
anglie vel fecit. vel fouit ꝯtrouer
siaz. sicut ex opusculis hinc inde
ꝯfectis sciri pt q̃ꝝ sñias omittere
decreuim⁹ ꝓ pñti Puto tñ pro/
babilius ꝙ regnum xpi super iu/
deam nõ fuit tꝑale sed spirituale
sicut in aliis regionibus. Dicitur
autem specialiter Rex iudeorum.
qm̃ eis in persona ꝓpria regale sa
cerdotiũ exercuit ꝑdicãdo ꝓpte/
rea dicit. Non sũ missus nisi ad o/
ues q̃ ꝑierunt dom⁹ israel ¶ Hec
eniz fuit precipua causa deceptio
nis iudeoꝝ circa xpm verũ mes/
syaz. qm̃ oia que de xpi regno di
cũtur in scripturis accipiunt car/
naliter seu tempaliter Cũ tñ vere
pilato dixerit Regnũ meũ nõ est
de hoc mũdo. Sed et alteri q̃ren
ti Dic fratri meo vt diuidat me/
cum hereditatez. rñdit. Quis me
cõstituit iudicẽ sup vos Et ita de
plurimis. ¶ Et fatendũ tñ est ꝙ
ipse est. Rex regũ et dñs dnãntiũ
Jure et titulo multiplici quẽad/
modũ declarat inter ceteros qui
dã doctor Anglicanus. probare
volens ꝙ falsũ et blasphemũ est
dicere ꝙ xps mẽdicauerit. imo ꝙ
potuit mẽdicare. Est em̃ inq̃t mẽ/
dicare ipm mẽdicãtez petẽ. de so
lo debito naturali. sine oi digni/
tate iusticia. seu debito ꝑsõali ha/
bito ad petitũ Fuit ãt ipossibile
xpm aliq̃d petisse seu mendicasse
ostiatim. ne aliter de solo debito
naturali. sine omni dignitate iusti
cia seu debito ꝑsonali Hoc enim
faciẽdo. fict⁹ extitissz et falsus cũ
sibi ꝯpetiuerit. dignitas ꝑsonalis
ex iusticia et debito. quã dignita/
tem repudiare nõ potuerat scdm
veritatẽ Fictio aũt longe erat ab
eodez. Mendicitas em̃ defectum
dicit qꝛ mene defect⁹ est Aut igi
tur mendicãs. hz dignitatez ali/
quã ꝑsonalez aut aliquã iustam
cãm ad petendum id qd̃ petit vt
qꝛ ministrauit illi spũalia. scilicet
ꝑdicatiõem. oratiõem. vel missaz
vel tꝑalia sicut obsequiũ. et sic nõ

petit ex solo debito naturalis in/
digentie. sed habz debitū et obli
gatōem. iure ꝑsonalis. dignitatl.
aut alicui⁹ alteri⁹ meriti ꝑsonalis
et ita nō vere mēdicat Et si men
dicare se dicit. fingit ħ est mentit̄
Si aūt nō hz titulū dignitatl. aut
alicui⁹ meriti ꝑsonalis. et est in ne-
cessitate posit⁹ fatēdū ē in hoc ca-
su ꝙ veracit̄ et licite mēdic⁹ ē. Si
vero deficit vtrūqz. vt qꝛ non in/
diget: vel si indiget p̄t retribuere
vel retribuit meritū ꝑsonale. ⁊ sic
mēdicat. Ista ꝓrsus est ficta et i/
pocritalis mendicitas Spūs āt
scūs effugiet fictum. nec ipocrita
placebit deo. et ergo. mendicare
nō cōueniebat xp̄o. Quā late pa/
teat hec materia viderit doctor
p̄dict⁹. viderit et vr̄a btitudo.

Sed oritur dubitatio cuz maria
et Joseph fuerint de regia stirpe
ꝓgeniti. quo pacto voluit ip̄e Jo
seph. seruilibus op̄ibus intendere
Fuit em̄ faber lignari⁹ Silr̄ dicit
hiero⁹. Mariā operi textrino ope
ram dedisse. Respondem⁹ mi/
randū nō esse si paupertatis ho/
neste predicator et amator Jh̄s.
voluit in honesta paupertate na
sci. et laboriosissim⁹ cū laboranti
b⁹ educari. Dans in hoc exēplū
oībus etiam nobilibus ne vacent
inerti ocio qđ est fomes fons et
origo oīm viciorū qm̄ multa ma-
la docuit ociositas Recogitēt
insup nobiles et ignobiles illud
psalmiste. Labores manuū tuaꝝ
qꝛ manducabis. btūs es et bene
tibi erit. Agerez hic de mēdicita/
te. nisi ꝙ ad alia festino Ceteꝝ
plima suppetebat hoc loco queri/
monia. ꝯtra q̄sdam supbe et e/
neruiter ociosos. p̄sertim ecc̄iasti/
cos et r̄ligiosos Sed aduers⁹ eos
satis sit volumen illud egregium
qđ de op̄e monachoꝝ cōposuit
Augl. A quo posteri⁹ multa hu/
go de scō victore sūpsit et explicā
do disseruit Itaqz illud qđ de
forti muliere p̄dicat sapiens ma/
rie conuenit. que panez ociosa nō
ꝯmedit. sed quesiuit lanā et linū
et op̄ata ē consilio manuū suarū
Ideo rite subinfertur mystice de
Joseph viro suo. ꝙ nobil̄ in por
tl. vir ei⁹ Et hec de nobilitate Jo
seph et marie dicta sufficiāt

Sequitur de vtriusqz in vtero sanctificatione.

Maria de qua natus est ih̄us
sicut fuerat in vtero sāctificatus
priusqz nasceret̄ Ita de Joseph
virginali viro suo. pia credulita/
te. credi p̄t q̄uis nō oio silr̄. Pōt
forsan hec dissimilitudo notari. in
hoc ꝙ Joseph p⁹ originale ꝯtra
ctū. sāctificat⁹ est in vtero baptis/
mo flaminis sicut Joh̄es bapti/
sta et alioꝝ plurimi Sic em̄ in of/
ficio hierosolymitano de Joseph
ꝯposito cōtinetur. et ex p̄misso q̄/
druplici principio sequi videtur
Mariā vero ita p̄uenit gratia sā
ctificās. vt q̄uis lege cōi teneret̄

obnoxia pcco origiali. iuxta cās vniuersales generatiōis ab adā traducte. nō sic aūt filiꝰ eius ihus qꝛ non ex virili cōcubitu genitꝰ ē nihilominꝰ ipsa maria. lege p̄uata ac p̄uilegiata. sic p̄uenta est. vt nequaq̄ illud generale ɔtrahēt qm̄ h̄ et potuit et decuit fieri. vt p̄fectissimꝰ saluator filiꝰ eiꝰ. p̄fectissimū in sua mr̄e modū saluationis ipendēt. talit̄ eā scificādo a pcco. vt in illud in qd̄ aliqn̄ casura erat. ipso scificante et grām infūdente nō caderet. et ita ɔterēt caput serpētis antiq̄. nūq̄ ab eiꝰ pede cōtrita. ¶ Lōgꝰ essz sermo si cūcta p̄sequi vellemus. de hac scificatiōis materia. quā ad benedicte cōceptiōis sue festiuitatē remittimꝰ. elicientes religiosum ac morale documentū. pie et crebro p̄dicandū. ¶ Cōstat itaq̄ deū miaz saluatiōis sue nō ita legibꝰ cōibꝰ traditionis xp̄iane. non ita sacramentis ipsis alligasse quin absq̄ p̄iudicio legis eiusdē. possit pueros nondū natos extra vterꝝ. intꝰ scificare. gr̄e sue baptismo vel v̄tute spūssci. ¶ Debēt igit̄ mulieres pregnātes. silr̄ et viri sui per se et alios. diligentiꝰ preces fūdē deoꝝ ad scōs angelos custodes hoim etiā pueroꝝ i vtero. ¶ Debēt ad ceteros sanctos. scāsq̄ oms confugē q̄tinꝰ infans nondū natus. si forte moriturꝰ est. priusq̄ ad baptismi fluminis grām p̄uenire valeat. dignetur ipsū dn̄s ie/

sus sūmus pōtifex baptismo sp̄s sci p̄ueniendo misericorditer ɔsecrare. ¶ Quis em̄ scit si forte exaudiat deꝰ. imo q̄s non deuotiꝰ sperare valeat ꝙ orōem hūiliū et in se sperātiū nequaq̄ despiciat? ¶ Proficit hec ɔsideratio ad excitationē deuotiōis in parentibꝰ. p̄ficit ad leuiādā eoꝝ angustiā dū sine baptismo decedit puer qꝛ nō ois inde spes salutis ablata est. ¶ Sed neq̄ absq̄ reuelatiōe datur fateor certitudo. ¶ Sed oritur in hac ɔsideratiōe scda et in silibꝰ dubitatio theologica salubriter corā hoc sacroscō Cōcilio et publice p̄tractāda. ¶ Scitas em̄ maior incūbit. vt hoc fiat q̄ antea credidera. ¶ Dicit quippe nr̄a ɔsideratō ꝙ maria fuit in vtero sanctificata. imo et ipse Joseph. ¶ Cōstat āt ꝙ h̄ in scriptura sacra q̄ ē canon biblie. neq̄ continet̄ explicite. neq̄ in ɔtentis in eadez educit̄ euidēter. ¶ Est igit̄ q̄stio si de necessitate fidei tenenda ē veritas. nostre ɔsiderationis scde. Et hoc ē inuestigare sub generali regula. que veritas est certa fide et de salutis necessitate tenenda. q̄ de sola probabilitate. que de pietate fidei. et que sit impertinens.

¶ Respondere p̄posueramꝰ p̄ vnicaz distinctiōem septuplicem collocādo veritates pertinentes ad religiōem xp̄ianam sub sex gradibus ad inuicē ordinatis. inferēdo breues et paucas p̄pōnes corol/

larias q̄ forsitan minus hn̄t p̄di/
cationis locū. q̄z exercitiū schola-
sticū respiciūt: quale exercitiū po/
steri⁹ habē sperātes. nos hac du-
bitatione relicta trāsibim⁹ ad reli-
q̄s ɔsideratiōes tertiā et q̄rtam
Maria (de q̄ nat⁹ ē ihs) sicut
habuit rep̄ssionez fomitl. origina-
lis. ne in viciosaz exardesceret cō-
cupiscētiam. sic de Joseph virgi/
nali sponso suo intelligi pie p̄t. p̄/
sertim dū matrimonialiter eidez
ɔiūctus est. Vn̄ sicut maria potu
it ex sentētia dicē illud Sare vxo-
ris thobie iunioris filie raguelis
Tu scis dn̄e qz nūq̄z cōcupiui vi/
rū. et mundā seruaui aiam meam
ab om̄i ɔcupiscētia. virū aūt cum
timore tuo. non cum libidine mea
consensi suscipere. sic ipse Joseph
potuit apd̄ deū gloriari Ita eniz
pie teneo: Tu scis dn̄e qz nūq̄z cō
cupiui feminā et mundā seruaui
aiam meam ab om̄i cōcupiscētia
Vxorē āt cū timore tuo. nō cū li
bidine mea consensi suscipe. Te/
stis et assertor hui⁹ sententie. no/
bis ē Hiero⁹. libello de perpetua
virginitate marie ɔtra heluidiū.
ꝛc. Simlr hugo de scō victore in
tractatu de coniugio beate ma/
rie. et alij scōꝝ plurimi. Hieroni⁹
em̄ Joseph permansisse virginez
non dubitat astruere. Joseph
igitur priusq̄z iungeret cum vir/
gine maria. corruptus vel vxora-
tus nō fuerat Et h̄ maxime ɔclu/
dim⁹ ex eo. q̄. s. matri sue dn̄s iā
puecte. neminē dare custodē vo/
luit nisi virginē. s. Johem euange
listā. q̄nto magl. existimādū est q̄
hoc fieri voluit in adolescētiori e/
tate? Silr fili⁹ Jesus sicut nō vo/
luit nasci. ita nec nutriri nisi in pu-
ritate virginali Porro Joseph
si ab vxore. p⁹ immediatū temp⁹
nuptiaꝝ. cōtinuit semet ip̄m. sicut
euāgeliste testimoniū habz q̄ nō
ɔgnoscebat eā donec peperit fili-
um suū primogenitū et h̄ ꝓpt̄ re/
uerētiam tāti sacramenti. tantiq̄z
mysterij. Hinc apertissime dat̄
intelligi. q̄ nec p⁹ partū ɔgnouit
eā qm̄ vigentior erat ratio tunc
q̄z prius vt ab ei⁹ cognitiōe se tē/
peraret Et hoc nobis nō est du
bium. sed vt certa fide tenendum
nūc iniūgit̄. sic q̄ maria. p⁹ partū
inuiolata ꝑmansit Addamus
q̄ Joseph cū esset vir iustus cum
p̄terea fomitē originalis peccati
vel rep̄ssum vel extinctuz h̄ret ita
decebat fieri. ne marie speciosi-
tas vel familiaritas. sibi cedēt in
scādalum vel ruinam. Ipse ex cō-
uictu et cohabitatione familiari
marie nō mouebatur ad libidinē
sed ad castitatez tam ex rep̄ssio-
ne hmōi fomitis in se ipso q̄z ex
marie virtute ⁊ merito q̄z ex di/
sciplinato ɔuersationis modo.
Hic figuralit̄ p̄t illud de sunami
te que erat puella pulcra nimis ⁊
dormiebat in sinu dauid. qui tn̄
nō cognouit eā. nec in ei⁹ ɔcupi
scentiaz q̄modolibet exarsit. Sic

enim certissimū ē de maria ꝯiuge
sua ꝙ ex ꝯuictu seu associatiōe vi-
ri nulla eā carnis titillatio . null⁹
prurit⁹.nulla illecebra p̄ueniens
rōem vel inobediēs sibi vexabat
eā. Alioquin peccassz saltē .venia-
liter qđ Aug.negat .Negant et
doctores.quia gr̄e plenitudinem
habuit.ad vincēdum ex om̄i p̄te
pecc̄m.plus q̄z adam ex originali
iusticia. ¶ Tradit dn̄s bonauen
tura hoc se habuisse a iudeoꝝ fi-
deli narratiōe ꝙ null⁹ ex aspectu
gl̄iose virginis q̄z uis essz pulcra
nimis vrebat̄ aut inflāmabatur
ad fedā carnis ꝯcupiscētiaz ꝫ eā
poti⁹ extinguebat.ille diuin⁹ aspe-
ctus quasi frigid⁹ q̄dam ex ocul̄
ros virgine⁹ spiraret . vel effluēt
a mente sua castissima Sic ex ad
uerso de peccatrice ac petulanti
muliere verū ē illud oratij Et vul
tus nimiū lubric⁹ aspici Sic de ta
lib⁹ notauit Jacob⁹. Oculos inq̄t
habentes plenos adulterij et in-
saciabilis delicti.vnde consurgit
fascinatio q̄dā illecebrosa in aspi
cientes Memini me latius alias
cū de conceptiōe virginis sermo
fieret materiā hanc p̄ similitudines
ꝛ rōes p̄tractasse vt de Samma
herba cui⁹ et alioꝝ quorūdam p̄
ciosoꝝ lapides.mouet aspect⁹ ad
castitatem ¶ Elicio protinus ad
ꝯfirmādam.marie perpetuā vir-
ginitatem cū Joseph Nō oportz
credē ip̄m ioseph iustū viꝝ marie
senio fractū.debilitatū .a frigidū

fuisse.dū nupsit marie adolescen-
tule.ad saluandū castissimū atq̄z
pudicissimū cū ea cōuictū Potuit
vtiq̄z pl⁹ opari spūssc̄s in ꝯseruan
do castitatē ipsi⁹ Joseph p̄ repres-
siōem.vel extinctiōem fomit.origi
nalis in ipso.q̄z senect⁹ vel seniuz
opetur. ¶ Etem̄ quis nesciat. q̄s-
dam senes septuagenarios aut
octogenarios spurcissimis ꝛ fedis
simis libidinib⁹ exarsisse eūtes p⁹
desideria sua.et in adinuētiōibus
suis turpissimis.q̄les etiā vel co-
gitare vel dicē.pudor et fetor est
ꝯputrescentes Sensit virginitat.
grām qui dixit Scio em̄ ꝙ ꝯtinēs
esse nō possum.nisi dederit deus
¶ Sic aūt existimo Joseph fuisse
iuuenē.sicut iuuentut. terminos
ponit ysidor⁹.q̄s extēdit a.xxviij
annis.vbi terminat adolescentiā
vsq̄z ad annū q̄nquagesimū quo
tp̄e etas tūc senectut.inchoat.
¶ Fuit igitur Joseph dū primo de-
sponsat⁹ est sub quinq̄gesimo an-
no constitut⁹. Nec vrget in oppositum
libellus de infantia saluato-
ris.qꝛ iure dānatus est ¶ Mouet
aūt ad hoc pie tenendū.m̄ltiplex
ratio ¶ Primo ꝓpter mysterium
ꝓpheticū quo d̄r in ysaia.letabit̄
spōsus sup̄ spōsam . et habitabit
iuuenis cū virgine.vbi glosa int̄-
linear.et ordinaria.dicit Joseph
cū maria. ¶ Mouet historie consi-
deratio.qꝛ cleophas secūd⁹ mari-
t⁹ Anne.ex cui⁹ filia.sorore marie
virginis.geniti sunt q̄ttuor frēs

Jacob⁹ Joseph Symon ⁊ iudas habuit frēm ip̄m Joseph vir̄ marie filiastre sue. Non igit̄ videtur ꝓbabile ꝙ in etate tātū distaret Joseph et cleophas frēs ¶ Mouet tertio finis et ratio desponsationis marie cū Joseph Que ratio duplex principaliter assignat̄ Una ꝓpter ministeriū et obsequium prestandū ip̄i marie et puero iesu eūtibus in egyptū illic manētibus. et inde remeātib⁹ et ꝯseq̄nt̄ vsq̄ ad ꝑfectam etatem. Cōstat aūt ꝙ ad talia nō fuisset idone⁹ homo senio cōfract⁹ et impotēs qualis eget ampli⁹ vt ei ministretur q̄ ministret: Qualis preterea onerosior marie q̄ obsequentior extitisset. ¶ Altera ratio fuit ad conseruādam marie famaz apud ꝑfidos iudeos. et ad incarnationis misteriū celandū demonibus que ratio cessasset ꝓrsus si ioseph senex frigid⁹ et quasi maleficiat⁹ palā apparuisset Talis enim quo pacto credi potuisset alicui⁹ pr̄ infātis! ¶ Querēt igitur aliq̄s cur senex depingit̄ Respōsio depingitur alicubi senex Propter mentis et castitatl. virtutē. sicut dicit sapiens ꝙ etas senectutl. vita imaculata Quo cōtra dicit ꝓpheticus sermo ꝙ maledictus puer centuz annoꝝ. Vel ideo pingebatur senex ab initio nascētis ecc̄ie. dum marie ꝑpetua virginitas nōdum vt modo radices fixerat in cordibus fideliū. ne suspicarentur carnale aliquid de Joseph et maria Hinc fortassis omissa est solēnisatio celebris. de tā venerādo letoq̄ coniugio Depictū tn̄ inuenimus Joseph velut in etate iuuenili q̄lem p̄dixim⁹ sicut in almania crebro notaui. Vel dic illud oratij Pictorib⁹ atq̄ poetis Q̄dlibz audendi semꝑ fuit equa ꝑtās.

¶ Suggerebat hoc loco religiosa studiositas plurima ꝯquirē de castissima et sanctissima ꝯuersatiōe Joseph cū maria de ꝯfabulatiōibus suis diuinissimis. in loco peregrinatōis sue suꝑ mysterijs nostre redēptiōis. suꝑ cāticis ipsius marie zacharie. ⁊ symeonis Suꝑ his preterea oib⁹ que dicebātur de puero iesu. et q̄ videbant̄ in eo et q̄ reuelabātur ab angelo imo et que felici experimēto cū maria didiceras. ¶ Vn̄ sic̄ decuit mariam vt sūma puritate niteret sic decuit vt haberet suo modo parem spōsum purissimū qui cū perpetua virgine. virgo prius ac posterius ꝑmaneret. Vterq̄ regali ꝓgenie renitēs et illustris. Vterq̄ sc̄ificationem in vtero recipiēs cum maria plena gratia fomitem reprimente. mansit Joseph repletus gratia. peccatum saltem mortale quodlibet superantem.

¶ Vouit maria virginitatem. vouit et ipse Joseph secundum doctores cui voto non repugnauit vera matrimonialis coniunctio. neq̄ corporum mutua translatio

In quo matrimonio ꝓles fuit fi/
des atq; sacr̄m. Nouit maria mi
steriū incarnatiōis a seculis ab/
sconditū angelo nūciāte. nouit et
Joseph āmonit⁹ sup hec in sōnis
et vt existimo pie pri⁹ edoct⁹ fami
liariter a maria. sicut btāz ceciliā
legim⁹ valeriano spōso suo dixis/
se Est mihi mysteriū qđ reuelem
amantissime iuuenis si tota illud
fide custodias .x̄. Quidni fuerit
audentior diuino ꝯfidens auxi/
lio maria erga spōsū suū Joseph
pudicissimū cū esset iustus q̄ ceci
lia erga valerianū. quez vrgebat
impet⁹ nuptiaꝝ? Turbata ē ma/
ria in angelica salutatiōe sed nō
ꝯturbata vel incredula. Turbat⁹
est ipse Joseph ad stupendū tāte
nouitatē miracl̄m. Ita vt nollet
mariā traducē. nō tñ ꝯturbat⁹. vl̄
culpabiliter incredul⁹. sed stupor
q̄daz apprehenderat eū. sic̄ de pe
tro legim⁹ dū ait ad ih̄m. Exi a
me dñe. qꝛ pcc̄or sū Joseph simlr
ꝯiūgi cōiugio tā excellētissime vir
ginis marie. idignū se iudicabat
Propterea nō ex credulitate su/
spiciosa. sed ex ꝓfundissima hūili
tate. videt̄ mariā traducē noluis/
se. sed quasi dixisse. Exi a me dña
qꝛ pcc̄or sum. Hinc angel⁹ ad eū
Joseph fili dauid. noli timē acci
pere mariā cōiugē tuaz. nō dixit
noli incredulus esse. ¶ Visitauit
maria zachariā ⁊ elisabeth nō du
biū quin de licētia et ꝯsensu viri
sui Joseph iam de sacramento in
carnationis instructi. Visitauit ⁊
Joseph. vel illo tūc. vel in solēni/
tate paschali que ꝓxima erat. et
ad quā ire iubebat lex in hirl̄m.
Decātauit cāticū maria. cecinit ⁊
ipse zacharias Nō dubiū q̄n par
ticeps et cōsci⁹ cāticoꝝ istoꝝ io/
seph extiterit. ¶ Cōgratulata est
maria cū ceteris parētib⁹ ⁊ ꝯgna
tl̄ ipsi elisabeth puerpe dū iohez
enixa est. a qua ꝯgratulatiōe io/
seph alien⁹ non fuisse putādus ē
¶ Recogitabat maria signū da/
tū ip̄i achaz. de virgine paritura
in se ꝯpletū fuisse Gloriabat̄ ⁊ h̄
ip̄e ioseph magnificās deū in cor
de suo et assidue grās agens.
¶ Obediuit ioseph edicto qđ fecit
cesar August⁹ obediuit et maria.
Scriptū est em̄ ꝙ Joseph iuit in
bethleem cū maria vxore sua pre
gnante Sciebat em̄ obediēdū eē
ptātibus sublimioribus qm̄ sic ē
volūtas dei. ¶ Maria filiū suum
primogenitū mox vt nat⁹ est. ad/
orauit cū gaudio et exultatione.
Joseph ab hoc adoratiōis gau/
dio et exultatione nequaq̄ alie/
nus fuisse credendus est ¶ Maria
ꝯseruabat omia que dicebantur
de puero ih̄u. per pastoēs. ꝑ tres
reges. per symeonem. ꝑ annaz. ꝑ
ceteros conferēs ea in corde suo
et admirans. non ex ignorantia
sed ex insolita mysterij reuerentia
Joseph similiter. Nam scriptū est
ꝙ erat pater iesu et mater admi/
rantes super his que dicebantur

de puero ¶ Obediuit ioseph angelo iubenti in sõnis vt acciꝑet matrem cũ puero vt fugeret in egyptũ. Obediuit et maria. noua illa puerꝑa et delicata iuuẽcula nocte ꝯsurgẽs In q̃ ꝑegrinatiõe laboriosissima dicẽ poterãt vterq; ad dñm Cãtabiles mihi erãt iustificatões tue in loco ꝑegrinationis mee vñ q̃dam metrice scribit Velut ex persona peregrinantium ⁊ psallentium de lege domini.

¶ Esto peregrinis nobis cantabilis alma.
Lex dñi reuelãs. tedia dura vie
Nam fugiũt tristes citi⁹ per inania cure.
Carmina diuinis dũ modulat̃ amor.
¶ Ergo celigena miseris mens incola terris
Sis psaltes liricis iugiter apta modis.
Sic non se totã. lachrymaꝝ valle molesta.
Sed celo poteris. dicere te positam

¶ Et o bone iesu. o salutifer xp̃e q̃s sufficiẽter existimare possit egressuꝫ. ꝓgressũ et ingressũ ꝑegrinationis illi⁹ septẽnalis q̃nt⁹ fuerit hinc labor. dolor et timor. q̃nt⁹ inde diuinoꝝ sapor et dulcor Et vñ? Nimiꝝ ex diuina ꝯsolatiõe q̃ facit etiã cũ tẽtatione ꝓuẽtũ. Ex mutua rursus collatione et allocutiõe ioseph cũ maria et amboꝝ cũ puero ihu ¶ Ex recogitatione tãdem diuini cõsilij sup redẽptiõe generis hũani. sicut Aug. cõfitet̃. ꝙ nõ satiabat̃ dulcedine mirabili. sup altitudine ꝯsilij diuini in redẽptõe generis hũani. Quis det int̃fuisse collocutiõib⁹ hmõi? ¶ Quis ꝑegrinãtib⁹ his ꝯcesserit astitisse? Quis iconomã illã. honesta pauꝑtate. gratissimã viri et vxor. cũ filio. vbi ꝓ famlo dabat̃ asin⁹ ꝑm ꝯsiderare poterit

¶ Vñ si vet⁹ illa mr̃ elisabeth exclamauit ꝓphetice ad vnicã marie salutatiõem. si exultauit pre gaudio iohes infãs in vtero suo. q̃d ex ꝯtinua cohabitatiõe et allocutione cũ maria et puero ihu. iust⁹ Joseph accepit diuine ꝯsolatiõis et illũiatiõis. dici nequit. ¶ Quis det hymnũ de cãticis syon ex maria suauiter audiuisse in terra aliena? ¶ Quis det eã baiulãtẽ in vlnis. speciosũ forma pre filijs hoim q̃ blandiebatur arridenti. q̃ cõdolebat vagiẽti. q̃ freq̃nter tibi viro spõso suo ioseph. baiulãdum. fouendũ osculandũq; tradebat. vidisse? ¶ Legim⁹ p̃terea pueꝝ ihm dũ xij ãnoꝝ fact⁹ esset. subditũ fuisse ioseph et marie. q̃ subiectio sicut inestimabilẽ notat hũilitatem in iesu. Ita dignitatez incõparabilem sig̃t in ioseph et maria. ¶ Porro legim⁹ in trãsitu marie ip̃m astitisse. ihoc em̃ hieroni⁹. argumentatur. Sic et in obitu felici ioseph recte credendũ est mariã sponsam. et filiũ ihm. corꝑaliter affuisse Ante em̃ xp̃i passionem defunct⁹ est. Alioquin enim custodia matris. alteri ꝯmissa non fuisset

¶ Hinc metricus quidam. scz medicus
¶ Venerat illa dies qua vitam morte pararet.
Perpetuā tibi iuste Joseph dauid inclita ꝓles
Xp̄us adest cū matre pia quibus officiose
Seruieras. vultu placido solantur eūtem.
Ora licet lachrymis. oppleuerit intus obortis.
Naturalis amor. etem̄ sic credere phas est
Or prēm Jesus. et sponsum fleuit morientem
Virgo benigna suū. fidei custodis amator
Procūbit lecto. cōplexans mēbra pudicis
Oscula dat labijs. mi vir ꝯclamat. obis ne
Deseris. et viduam passuram dira relinquis.
Velle tn̄ fiat dn̄i. dilecte vale mi.
Ecce iesus tuꝰ. placida te sede locabit.
Protinus ipse Joseph. preciosa morte quieuit.
¶ Legimus christo moriente multa corpora sanctorum surrexisse. et venisse in sanctam ciuitatem hirlm et apparuisse multis. Hinc forte dicit aplus Acceperūt mulieres de resurrectione mortuos suos Recogitet oro pius animus. si iustus ioseph. vnus ē ex illis putādus fuisse. qui marie apparuerit carissime sponse. qui eā cōsolatus sit q̄ tādem xp̄o in celū ascendente. simul et ascēdit glificatꝰ Non dubiū in aia. Sed an et in corpore. nescio. deus scit. et collocatus est a dextris ipsius iesu. hoc est in potioribus bonis suis. ¶ Concluditur ad extremū ꝓ premissis et alijs inenarrabilibꝰ iusti Joseph preconijs. q̄ꝫ recte q̄ꝫ religiose faciūt et fecerūt qui celebritatem de virginali cōiugio marie et Joseph. qui festiuitatē solēnem de beato trāsitu eiusdē Joseph ꝑagere senserūt tā verbis q̄ꝫ scriptl. suis q̄ scripta qm̄ vel habētur vel facilit̄ haberi pn̄t ea breuitatl. amor linquit. Et ad vltimam se trāsfert ꝯsideratōez. q̄ pꝰ verbum de nobilitate ioseph et marie in prima ꝯsideratiōe. De hinc de ipsoꝝ sc̄ificatiōe in altera Rursus de fomitis rep̄ssiōe in tertia. Loquit̄ de mltiplici natiuitate Jhu ꝛ de habitudie q̄m hz ad mariā atqꝫ ioseph hmōi natiuitas De maria natꝰ est ihs qui vocat̄ xp̄s nedū corporalit̄ sed sp̄ualiter q̄dem. Et de virginali spōso suo ioseph suo mō dici p̄t. Non equidem dici p̄t. ꝙ de Joseph natus sit ihs. mō quo blasphemat iudeꝰ infelix qui dicit xp̄m ex ioseph semine eē natū. ꝓcul h̄ a pietate fideliū ¶ Sz attēdo triplicē natiuitatez Jhu xp̄i. attēdat et vr̄a beatitudo scz eternalē. corporalē sp̄ualem vl̄ mētalē. Nascit̄ em̄ et̄naliter ex p̄re. quēadmodū nascit̄ splēdor ex luce coeuꝰ

luci. Hinc ē illud ecc̄ie canticū. O oriens splēdor lucis eterne Et in ꝑsona sapiētie increate. dt ecc̄iastic⁹ Ego ex ore altissimi ꝓdij ꝑmogenita ante oēm creaturā Et ysaias Generatiōem ei⁹ q̄s enarrabit? Et in p̄s. Ex vtero ante lucifer genui te In hac eternali natiuitate xp̄i ih̄u. neq; maria. neq; Joseph cōicat. Altera natiuitas xp̄i ih̄u. fuit corꝑaliter in mūdo ex virgine. De qua angel⁹ ad mariaz. Spūsscūs suꝑueniet in te et virt⁹ altissimi obūbrabit tibi. Ideoq; et qd̄ nascetur ex te sc̄m vocabit̄ fili⁹ dei. Et h̄ factū ē qn̄ ꝯpleti sūt dies marie vt parēt et peperit filiū suū primogenitū. Et in hac quidē natiuitate sola maria. materiā ministrauit. At vero qr corp⁹ marie fuit ipsius Joseph. iure matrimoniali q̄ fit mutua trāslatio corpor viri ad mulierē et ecōtra Videam⁹ si cuz intelligētie sobrietate dicē fas nobis sit. ꝙ ex corpore et carne Joseph nat⁹ est xp̄s ih̄s Et hoc dici forsitā possz. nisi piaꝝ auriū timētur offensio Mīaduertam⁹ tn̄ ex lege veteri. ꝙ si frater decessisset sine prole. frater suꝑstes ducebat vxorem defuncti. vt suscitaret semen ei⁹. Ac natus inde puer dicebat̄ fili⁹ nō quidē naturalis. ꝫ legalis illi⁹ qui iā obierat fratris. Sic em̄ cōcordat̄ euangelica series genealogie xp̄i dū Joseph legit̄ habuisse duos p̄res vnū quē mathe⁹ noiat iacob. Alter quem appellat lucas hely. qui legal̄ fuit pater Jacob d̄o naturalis Quorsuz ista? Nimir ꝓ intelligētia lr̄e ne pateat irrisiōi vel scādalo nescientiū morē scripture. q̄i ioseph habuerit duos p̄res naturales. Vel ꝙ euangeliste mētiti sūt ꝓut opponit Julian⁹ Proinde q̄tenus daret̄ intellect⁹ qūo Joseph dict⁹ ē pr̄ Jh̄u xp̄i. nedū a iudeis h̄ putātib⁹ et carnal̄r sentiētib⁹. sed ab ip̄a etiā virgine maria. Fili inq̄t. Quid fecisti nobis sic Ecce pr̄ tu⁹ et ego dolētes q̄rebam⁹ te Fuit itaq; Joseph pr̄ ih̄u reputatiōe Fuit pr̄ curatiōe. qr nutriti⁹ Fuit tertio pr̄ generatiōe nō q̄dez sua ꝫ marie vxoris sue. cooꝑante spū sc̄o et q̄dam mō vices Joseph gerēte nō virili semine ꝫ mystico spiramine Propterea pr̄ q̄dē ioseph nō naturalis ꝫ legal̄ pueri ih̄u dici p̄t. cui spūsscs suscitauit semen carnale. Valēti⁹. Nat⁹ ē igitur ih̄s in t̄ra seu fūdo ipi⁹ Joseph. de q̄ t̄ra clamat ysaias. Rorate celi desuꝑ et nubes pluāt iustum apiatur t̄ra ⁊ germinet saluatorē Et in p̄s Veritas de t̄ra ē Quidni cōpetat igitur ipsi Joseph ius aliqd̄ legale. vltra ceteros homines in benedicta. pueri iesu formatione qm̄ natus est in ea. et ex ea carne cuius dominiū iure matrimoniali vere trāslatū erat in ipsū Joseph Vn̄ non cōfundebat̄ maria vocare Joseph dominum

suũ quẽadmodũ de sara ad abra
ham scribit aplus petr⁹ Vñ et p̄/
ponit eũ sibi vbi pri⁹. Ecce pater
tu⁹ et ego q̄rebam⁹ te Nimirum.
Quia maior in maria q̄ꝫ sara hu
militas. et Joseph dignitas abra
he dignitatez superabat. Fuit aũt
hec ꝓcreatio pueri Jhu in te ma
ria ꝑ spm̄ scm̄ de consensu v̄o vel
interp̄tatio viri tui Joseph. Vo/
lebat em̄ ꝙ fieret volũtas dñi ꝑ
oia cũ esset iust⁹. ¶ Hec aũt dici
m⁹ ad excludẽdũ part⁹ adulteri/
nos vxoꝝ in quib⁹ mariti vl̄ nõ
ꝯsentiũt. vel ꝯsentire rationabilr̄
nequeũt. Nullũ idcirco ius p̄rni/
tatis in talib⁹ filijs. licet in fundo
suo genit⁹ vẽdicare p̄nt. ¶ Libet
hic exclamare. O mirãda ꝓrsus
Joseph sublimitas tua. O digni/
tas incõparabilis. vt mater dei.
regina celi. dña mũdi. appellare te
dñm non indignũ putauerit Nei
scio sane prẽs orthodoxi q̄d hic
ampli⁹ habeat. mirabilis vel hu/
militas i maria vel in Joseph sub
limitas q̄uis incõparabiliter ex/
superet vtrũq̄ꝫ puer Jesus benedi
ctus in secula de quo scriptũ ⁊ iã
dictum ẽ. ꝙ erat subdit⁹ eis. Sub
dit⁹ fabro is qui fabricauit auro
raz et solem Subdit⁹ femine tex/
trine. cui flectitur om̄e genu. cele/
stiũ terrestriũ et infernoꝝ. ¶ Tu
perez mihi verba suppeterent. ad
explicãduz tã altũ et abscõditum
a seculis mysteriũ. tã admirãdã.
venerandãq̄ꝫ trinitatẽ. Jhu Jo/
seph et marie. Velle mihi quidez
adiacet. sed posse non inuenio ac
in ipso conatu deficio. Vñ cum
gratia silr̄ et gloria. naturaz non
tollat sed extollat et ꝑficiat. reco
gitem⁹ pia deuotione. ꝙ si vinclo
q̄dam naturalis obligationis. q̄
cõsurgit filij ad mrẽm et matris
ad sponsũ suũ et vtriusq̄ꝫ scz filij
et matris ad fidelissimũ. vigilan/
tissimũ et sedulũ custodez et nutri
tiũ Joseph qui fuit caput marie.
habẽs inde auctoritatez aliquaz.
principatũ dñatiõem vel imperi/
um in mariam. sicut et maria suo
modo. in filiũ suũ Jhm iure natu
ralis maternitatis. q̄ntus existimã/
dus est iustus ipse Joseph. nũc in
gloria et in celis. qui talis et tãt⁹
inuent⁹ est. hic in miseria et in ter
ris? ¶ Profecto si nõ mentiebat̄
Jesus qui ait Vbi sũ ego. illic et
minister me⁹ erit. Ille ꝓximior vi
detur collocand⁹ in celis q̄ in mi/
nisterio fuit vicinior obsequẽtior
atq̄ꝫ fidelior post mariam inuen/
tus in terris. ¶ Sed hec actenus
de ipsa natiuitate corporali iesu
christi cuius particeps quemad
modũ Joseph extiterit supra vi/
ros ceteros. et de sublimitate sua
aliqualiter apertum est honore
sanctorum sanctarumq̄ꝫ omnium
inter quos non est contentio. q̄s
eorum videatur maior esse ac in/
telligentie sobrietate semꝑ saluis.

Nunc de tertia natiuitate. que spūalis est. et omni deuote viuenti ꝯmunicabilis sermo loq̄tur de q̄ xp̄us apud Johem ait. Oportet vos nasci denuo Et iterꝫ Qd̄ natū est ex carne caro ē. et qd̄ natū ē ex spū spūs ē. In hac aūt natiuitate. vicissitudo mirabilis est qꝛ dū nascit̄ Jhs in aia deuota per fidez ⁊ grām. fit ipa verbigena h̄ est verbū generās. et mater dei que tñ aia nedū ꝑ naturam. sed ꝑ gratuitā adaptatiōez est filia. vt verꝫ sit de q̄libz tali aia. ꝙ ipsa ē virgo. mater. et filia. Itaqꝫ ꝙ mr̄ sit. testis est omni exceptione maior q̄ ait Qui fecerit volūtatē pr̄is mei q̄ in celis. ipse me⁹ fr̄ soror et mater ē. Porro de filiatiōe q̄d iohes: q̄d paul⁹ dixerint scim⁹ Dedit eis ptātem filios dei fieri inq̄t iohes Et qūo? subdit ꝙ ꝑ fidez. qꝛ his qui credūt in noie ei⁹ Eodē em̄ teste Omis q̄ credit qm̄ Jhs est xp̄s. ex deo nat⁹ est. Seq̄t̄ aliud qd̄ ꝑtinet. ad aie v̄bigene. dei mr̄is. et filie virginitatē. Qui nō ex sāguinib⁹ ait. neqꝫ ex voluntate carnis. neqꝫ ex volūtate viri sed ex deo nati sūt Nescio dicere qd̄ sentio. nescio si satis assequor verbis suppleat imꝑfectū meū sapientissima btitudo vr̄a Itaqꝫ ꝯsiderat̄ in aia rationali indiuisibili quidē sb̄aliter. portiūcula q̄dā v̄ginalis. q̄ nec obnoxia p̄t eē violatiōi. Hec appellatur qñqꝫ a doctorib⁹ sinderisis. qñqꝫ apex mentis. qñqꝫ scintilla rōis. qñqꝫ naturalis instinct⁹ in bonū. Hāc aūt sinderisim. nec ipsi violatores et ꝯstupratores aiaꝝ demones corrūpere pñt etiā in inferno q̄n ad bonū stimulet et ad maluz remurmuret. Hinc nascit̄ acerbissim⁹ ille vermis qui nō moriet̄ Hic rixa discerpēs et dissipās sup̄ q̄ cogitari p̄t aiam infelicē. dū sinderisis ipellit ad dilectiōez dei. ꝫ reproba volūtas toto odiorum conatu resilit in aduersū. Sed ad quid ista de sinderisi? Certe vt oñderem⁹ eā sꝑ virginē esse. que dū caret obūbrāte et fecundante spūscō. manet infelicit̄ sterilis. dū aūt adest idē spūs visitās gratificans et fecūdās. fit ipsa v̄bigena h̄ ē verbū pariēs. et h̄ sine corruptione. qꝛ nō ex sāguinib⁹ corporaliū fātasmatū. neqꝫ ex volūtate carnis desideriorꝫ carnaliū. neqꝫ ex volūtate viri h̄ est ex ptāte liberi arbitrij. sed ex deo ē q̄cq̄d hic natū ē. Nec tñ excludit̄ sinderisis. rōisqꝫ ꝯsensus Sꝫ dū nūci atrix gr̄a. afflatu secreto et itimo veluti clauso sup̄ aiam ostio suggerit aduentū verbi in mentē. rñdet sinderisis hūili genuflexione. Ecce ancilla dñi ꝓfiat mihi scd̄m v̄bū tuū Deiñ visitat elisabeth senem et corruptā ꝑ quā mystice designatur iferior portio rōis. se cōuertens ad corꝑalia ⁊ t̄rena vñ q̄dammō violat̄. sed ex munere diuino Johem in se recipit. h̄ ē

grām ꝑticipat Et ita gaudium
marie verbigene in elisabeth gra
uidā partu tali gr̄e deriuari recte
memorat̄. ¶ Ihs itaq; breuiter
et ꝓ captu tāte rei tenuit̄ exposi/
tis de hac virginali natiuitate ⁊
filiatiōe dū in aīa nascit̄ Ihs qui
vocat̄ xp̄s. nulli dubia relinq̄tur
veritas nr̄e hui⁹ principalis q̄rte
ꝯsideratiōis. ꝙ scz taz ex maria
q̄z ex Joseph nat⁹ est ihus q̄ vo
cat̄ xp̄us Q. si traducē placuerit
v̄ba themat. ad hūc anagogicū
intellectū. poterim⁹ ꝯueniēter. ap
tare ꝙ Jacob genuit Joseph viꝝ
marie. Quid em̄ ꝑ iacob. q̄ sup/
plātator appellat̄. recti⁹ accipitur
q̄z lucta et supplātatio vicioꝝ. qd̄
fit in actiua. in q̄ primū ꝯtēplatm̄
exercē nc̄e est Oportz insuꝑ vt a/
ctiu⁹ p⁹ se gignet ex se meditatōez
¶ Est aūt meditatio vehemens
animi applicatio. ad diuinū aliqd̄
inuestigādū ꝯgnoscendū ⁊ degu
standū. q̄ meditatio recte per Jo
seph exprimit̄. qz Joseph crescēs
interp̄tat̄. Neq; em̄ p̄t aliter aīa
meli⁹ excrescē spūalib⁹ augmētl.
q̄z ꝑ meditatōem fortē ⁊ salubrē
ꝑ quā ascendit aīa de virtute in
virtutē reiecta vel superata fluxi/
bilitate inaniū cogitationū. ⁊ vo
lutabro desiderioꝝ carnaliū ena
tato. Hec insuꝑ meditatio. qz ro
busta ē. neq; fluida vel eneruis sic̄
ē ipa cogitatio. rectissime vir d̄r.
Sz cui⁹ vir? Vir vtiq; marie. per
q̄m oīs mēs illūiata vl̄ illūiatrix
diuinit⁹ intelligit̄. Audi meditati
onē illūinātez In meditatōe mea
inq̄t psalmista exardescet ignis.
Ecce splēdor illustrās Ex hac āt
maria mystica nascit̄ ꝑ ꝯtēplatio
nē Ihs q̄ vocat̄ xp̄s. nō quidē ex
ꝯmixtiōe viri sui q̄ ē meditatio. ꝫ
ꝓut expositū ē mystico spiramie
dū spūsc̄s obūbrat aīam ad ter
rena nō ꝯspiciēda. refrigerās ab
ardore illecebraꝝ carnaliū Illūi/
nat āt ad diuina libero ītuitu. lō/
ge lateq; ꝯtēplāda cū degustati/
one q̄z suauis ē dn̄s ¶ Hec ē illa
btā natiuitas. in q̄ castissimis am
plexib⁹ tenet̄ et deosculat̄ puer ie
s⁹. in q̄ pascit̄ ⁊ nutrit̄. lacte deuo
tiōis et melle ꝯtēplatiōis. in qua
dulcor et splēdor ē. Quinetiā ver/
sa vice renascit̄ aīa xp̄o. vt ita se
mutuo ꝯdeceāt adolescēs et ado
lescētula in mētis excessu et dicat
ad dilectū suuz dilecta. Dilectus
me⁹. supple cōdecet mihi et ego il/
li Hec ē gr̄osa vere desiderāda
natiuitas Sic ei nascēs. succedit
deo pr̄i in nobilitate qz de⁹ efficit̄
ipe ꝑticipatōe dīnitatl. Sic dedu
cit Boeti⁹ Et ꝓpha ait in ꝑsona
dn̄i Ego dixi dij estis et filij excel
si oēs ¶ Adeo q̄dē maria fuit di
uina. vt ea q̄ de sapiētia increata
scribit ecc̄iastic⁹. ecc̄ia transferat
ad mariaz vt est illud Ab initio
et ante secula creata sū. Succedit
preterea talis deo in dilectōe Vi
dete inq̄t Johes. qualem charita
tez dedit nobis de⁹ pater vt filij

dei noiemur et sim⁹. Succedit in/
strēnuitate. qꝛ om̄e qđ natū est ex
deo vincit mūdū Et iterū Om̄is
qui nat⁹ ē ex deo nō peccat Nō/
ne tibi magna videt strēnuitas
vincē mūdū. et nō peccare? Succe
dit demū i hēditate: qꝛ si filij ⁊ hē
des ꝛc. ¶ Quo cōtra nisi quis re/
nat⁹ fuerit ex aq̄ et spūsco n̄ p̄t in/
traē in regnū dei qđ est hēditas
p̄ris nr̄i. ¶ Legit aristotelē dixis
se. gaudeāt bene nati. gaudeant
plane qꝛ nō ex sāguinib⁹ neqꝫ ex
volūtate carnis. neqꝫ ex volunta
te viri sed ex deo nati sūt. mō di/
cto. Quo contra maledicit Job.
maledicit ⁊ Jēmias natiuitati sue
repñtātes illud apl̄i. Oēs nasci/
mur filij ire. Hec ē natiuitas na/
ture corrupte q̄ seclusa gr̄a mise/
rabilis ē Job. hō nat⁹ de muliere
breui viuēs tp̄e replet multis mi/
serijs Et ecc̄iastes laudauit ma/
gis mortuos q̄ꝫ viuētes et felici/
orez vtroqꝫ. qui nōdū nat⁹ est
¶ Qua in re stultissimū ē. solēnisare
natiuitatē hoim. quēadmodū fe/
cit herodes. diem natalis sui cele
brez in q̄ Joh̄es occisus Mystice
gr̄a ꝑdita. ¶ Hinc recte traditur
facere gēs thracie. q̄ natiuitates
hoim deplorat. ꝯgaudet morien
tib⁹ ¶ Dies vero natiuitatis. spū/
alis dū hō regenerat⁹ ē per grāz
baptismo. vel fluminis vel flami/
nis. sub hac intentione celebrari
p̄t. nedū sine culpabili rep̄hensiōe
sed cū laudabili grāꝝ actione a/
pud deū. q̄ talit dedit nasci de/
nuo Propterea p⁹ celebritatē na
tiuitatis bti Joh̄is baptiste sacra
tissimā et iocūdā. qꝛ sine pcc̄o na
t⁹ est ꝑ sc̄ificatiōez. instituit ecc̄ia
natiuitatē btē et gl̄iose. sꝑqꝫ v̄gi/
nis marie celebriter fieri. admoni
ta pri⁹ miraculo ¶ Addidit cōse/
quēter octauas Propter adipiscē
dā sic̄ historie tradunt ecc̄ie pacē.
Hinc in orōe natiuitatis. eiusdē di/
cit. Famulis tuis dn̄e celestis. gr̄e
mun⁹ impartire. vt q̄b⁹ btē virgi/
nis part⁹ extitit salutis. exordium.
natiuitatis. ei⁹ votiua solēnitas. pa
cis tribuat incremētū. ¶ Si vero
ꝓpt̄ finem ꝯsil̄em ꝯgruat huic sa
crosc̄e Synodo. laudis aliq̄d vl̄
honoris instituē ꝓ v̄ginali spō/
so marie Joseph. cui⁹ honor redū
dat in ipsā. et in eū q̄ de ea nat⁹ ē
Jh̄m xp̄m. viderit vr̄e btitudinis
sapiētissima deuotio Nō ꝙ multi
plicatiōem festiuitatū apđ vulg⁹
qđ de labore manuū viuē habet
suadeam⁹. esset vtinā apud tales
hmōi nūer⁹ festiuitatū minor. sic̄
in reformatiōe hic in cōcilio no/
tatū ē. ꝫ apđ ecc̄iasticos et de ec/
clesiastic̄ talia loq̄mur. dū de cele
britate virginalis ꝯiugij Joseph
cū maria. vel de ipsi⁹ felici transi/
tu fieri solēnitatez exoptam⁹ Ad
qđ ista? Quaten⁹ ita marie meri
tis et int̄cessiōe tāti tā q̄ꝫ potēt.
et impiosi q̄dāmō patroni. apđ
spōsā suā. de q̄ nat⁹ ē Jh̄s q̄ vōt
xp̄s reddat ecc̄ia vnico viro v̄o

et certo sūmo pontifici sponso suo vice xpi. Nosq; veniq; singuli. deo re/
nascamur. felici natiuitate. hic p grām et in futuro p gl'iam que ē natale
scōz Intercedēte te et si fas ē dicere. quodā iure tuo iubente gl'iosissime
Joseph vir marie. de qua natus ē iesus q̄ vocatur xp̄us

¶ Iti sex versus sequentes sunt quasi pro triplo. ad
carmen illud xvi. versuū Venerat illa dies. qui ponuntur in tertia consi/
deratione sermonis.

Felix illa dies. toto celeberrima mundo.
Sacra docēs leta. qua scādit ad ethera virgo.
Mater et angelicos ciues supervolat oēs
Huc tibi virgo Joseph. Jh̄s et tua sponsa ꝑpinquum
Credē fas statuūt soliū. tales ob honores.
Concinim⁹ facite nobis hec gl'ia detur.

¶ Alma redēptoris mr̄. cui lege superna.
Vir iust⁹ virgoq; Joseph cū virgine nupsit
Da celebrē. digno q; tuo psoluere cultū
Cōiugio. fac nos purgatis sordib⁹ oēs
Posse deo iūgi. fideiq; fevere puras
Desponsās aias. diuino germine cōplet
Portio nature. pstantior esse maria
Credit hec celis. hec mundo dignior ipse
Hōra nam superat naturā. grāq; se.
Diuidit in reliq̄s. istā fontaliter implet.
Que clauso gremio. quē tot⁹ nō capit orbis.
Olim. nam celi gabriel festin⁹ ab arce.
Preradians alacer. tot⁹ iocūdus in ipsam.
Nazareth. vrbem galilee mittitur illic
Desponsata viro. dauidis de stirpe Joseph qui
Dict⁹ erat. clauso repitur virgo maria.
Orās ostiolo. cui dixit aue. cui grā plena
Cui tecū dn̄s gabriel que verba salutis.
Virgo silēs cogitat. imo turbata quousq;.
Nūcius archanū. diuo sermone retexit
¶ Hoc natura stupet. stupetq; ioseph reputās se
Mysteriis tātis indignū. voce modesta
Clamat. id vñ mihi q̄s sū. te depcor a me
Mox exi dña. nec eñ mihi nubere tecum

Fas video. dum multa Joseph trepidus cogitaret.
Soluitur in somnū. cui iussio celica dixit
Nobilis aude Joseph uxori tradere virū te
O nimiū dilecte deo. cui sponsa frequenter.
Blanda ibm gremio posuit fidēter adimus
Hūc thronum. residet vbi gratia saluificās nos.
Mira Joseph iusti virtus. laus mira mariam.
Cui deus uxorem sociat. mirare sacratum.
Fecundū prolis cū virginitatis honore
Cōiugiū. faber o; mirus. cui subditur vltro.
Auroram et solem qui fabricat. hūc qz benigno
Nominat ore prēm. taliqz gaudet alumno.
Regia stirps et sacra Joseph te reddit ab ortu
Claris insignem titulis. te leta decenter
Pauperies manuūqz labor nutriuit ob inde
Strennuus et liber ac psalmo teste beatus,
Hinc uxor tua. tecū sicut vitis abundans
Te dām. sponsumqz vocat nos redde beatos

¶ Prosa in circuncisione domini composita per predictum egregiũ doctorem. que cantatur in cantu. Veni sc̃e spũs

¶ Apparuit hodie mira virt⁹ gratie q̃ deũ circũcidit Nomen ei celicũ nomen et saluificum. qđ est iesus indidit.

¶ Nomen salus hõi. nomen qđ os dñi. ab eterno nominat. Dudũ mr̃i numinis hoc et sponso virginis. angelus denunciat.

¶ Tu nequam vim zabuli. tu peccatum seculi. nomen sacrum superas Jesu nostrum precium. Jesu spes merentium. mentes salua miseras.

¶ Qđ deest in homine. supple tuo nomine. qđ est salutiferũ. Tua circũcisio. cordis sit precisio. efficax cauterium.

¶ Sanguis fusus sordidos. lauet riget aridos. mestis det solatium. Anni nũc initio bono pro encenio. date iesu premium

Amẽ

¶ Fratres igitur charissimi. ad mariam exultãtes. sic deuote iubilantes dicam⁹ vna pariter

¶ O maria maris stella. alma celorum regina In huius mundi procella Ad nos virgo te inclina

¶ Nunc gaudeas ac letare. que meruisti portare. deum rosa speciosa super rosam tu formosa.

¶ Tu es rosa singularis. sola rosa tu vocaris. Tu liliũ et viola. Gaude plena fauis suauis.

¶ Blanda caris. nulli grauis Cordi nostro ꝯiungaris. mentem nrãz alloquaris. fac vt spernam⁹ friuola.

¶ Gaude vernãs paradisus. in qua viget noster visus de quo surgit flos decoris. de qua fluit fons amoris et omne qđ est optimum.

¶ Gaude dulcis philomena. cuius vox amore plena. tua suauis cantilena. laus sanctorum est amena. et gaudiuz angelicuz

¶ Gaude rosis coronata. omni flore purpurata. ante thronũ o decora. dulcem prolem pro nobis ora. vt se nobis det in premiũ Amen

¶ Dulcis virgo atq; mater. quã elegit deus pater Aue plena gratia Tuum natum ora christum. vt coronet chorum istum. in perenni gl̃ia

Amen.

¶ Que veritates.

Declaratio cõ / pendiosa. que veri/ tates sint de nĉitate salutis credẽde. q̃ de sola ꝓbabilitate tenẽde q̃ de pie/ tate fidei reputãde. et q̃ sint imꝑ tinẽtes iudicãde. Et ℟ sub distin/ ctione vel gradu sextuplici q̃ ad q̃ternariũ reducit. ꝑ solutiõe du/ bitationis. q̃ nup mouebaꝫ in ser mone. de natiuitate · beate virgi/ nis marie consideratione scḋa

¶ Primus gradus

¶ Primus gradꝰ veritatum cre/ dendaꝝ est canon toti⁹ scripture sacre et singuloꝝ que in ea lr̃aliť asserta sũt Sic videlicz q̃ nõ stat cũ fide vt aliquis dissentiat ꝑti/ naciter. alicui contento in eadem scriptura. ad intellectũ spũssci. q̃ est vere et ꝓprie sensus lr̃alis Si allegatio q̃rit sufficit illud Mat. v Amen quippe dico vobis Donec trãseat celũ et terra iota vnũ aut apex nõ ꝑteribit a lege donec o/ mnia fiãt Sequit Amen dico vo bis Celũ et terra trãsibũt. verba aũt mea nõ trãsibũt. Cõstat aũt q̃ canon biblie. ler est dei ꝑ reue/ latiõem habita. cui⁹ assertiones lr̃ales innitũtur huic vnico lr̃ali principio Oñe reuelatũ a deo est verꝝ. et q̃ scriptura sacra diuinit⁹ est a deo reuelata. sic q̃ in oi sua parte. est verbũ dei qđ trãsire nõ ꝑt. facit ad hoc distin. ix. decreti

sint credende ecclie caplis Ego solis. Si ad sacras Et quis nesciat.

¶ Secũdus gradus

¶ Secũdus gradus veritatum ab eccia determinataꝝ est. q̃ ab indubitata relatiõe aplorꝝ. ꝑ suc/ cessionem continuã deuenerunt Est aũt hec ecclesie auctoritas tã/ ta. vt dicẽt Aug⁹. Euangelio nõ crederez. nisi me auctoritas eccie cõpelleret. Quanq̃ vicissim dici possit. eccie nõ credere. si non au/ ctoritas sacre scripture impellẽt. Et ita diuersis respectib⁹. auctori tas vtraq̃ mutuo se confirmat.

¶ Attendendũ tñ est. q̃ nõ oñia q̃ tradit vel tollerat eccia publice legẽda. sunt de nĉitate salutl. cre/ dẽda. sicut patebit ex q̃nto⁊ sexto gradib⁹ veritatũ. sed dũtaxat il/ la que sub diffinitiõe iudiciali tra/ dit esse credẽda. vel opposita re. ꝑ banda occurrẽti vniuersali totius eccie sensu implicite vel explicite vere vel interpretatiue

¶ Tertius gradus

¶ Tertius gradus ẽ veritatum specialiter aliquib⁹ reuelataꝝ. q̃ ab illis quib⁹ reuelatio facta est. absq̃ vlla dubitatiõe credẽde sũt Alioq̃n nõ esset reuelatio. de cui⁹ rõe est vt sit certa Ceteri vero q̃/ bus nõ est hmõi reuelatio facta nõ obligaňt credere. nisi ꝑ mira/ culũ vel scripturã sacrã. et ꝑcipue ꝑ eccĩam detur certitudo Sic etiã

Que veritates sint de necessitate.

iohes baptista missionem suā oñ dit ꝑ scripturā ꝓpheticam Et a/ postol⁹ ꝓpterea ꝯtulit euangeliū suū qđ habuerat ꝑ reuelationem cū petro et aliis de eccīa. non ꝙ dubitaret de illo euangelio. pec/ casset em̄. Nec dixisset etiā si āge/ l⁹ de celo aliud vobis euangelisa/ uerit anathema sit Sed ideo cō/ tulit euangeliū suū. vt approbare tur ꝑ eccīam ad credulitatē alio/ rū. et nō ad suā. qꝛ dixit ꝙ nihil si bi cōtulerūt petr⁹ et ceteri. ꝫ de/ xtras dederūt cū ꝯgnouissēt grāz dei que data erat sibi. Demū triplex hmōi grad⁹ veritatū. redu citur ad vnū scz ad veritates q̄ credi debent immediate et expli/ cite a deo reuelate esse

Quartus gradus

Quartus grad⁹ cōtinet verita tes oēs et singulas que ꝯcludūt ex p̄missis veritatib⁹ in ꝯsequētia certa in lūine fidei. vel in euidenti lūine naturali q̄uis nō in ꝓpria forma v̄boꝝ illic habeant Quē/ admodū ista veritas ē de nc̄itate salutis tenenda. ꝙ xp̄us habuit neruos et venas. q̄uis in scriptu/ ra sacra nō habeat in ꝓpria ver/ boꝝ forma. Et ita de similibus sine numero. qm̄ ista est euidens ꝯse/ quētia. nedū in lūine fidei ꝫ in lūi/ ne naturali apud ph̄os xp̄s fuit ver⁹ hō. ergo xp̄s habuit neruos et venas Propterea sine temeri/ tate fidei vel discrimine fuerūt ali qñ q̄stiones fidei ad ph̄os paga nos ꝑ xp̄ianos deducte. qꝛ vidē poterāt acuti ph̄i. q̄d ex p̄suppoſi ta lege nr̄a. licet ab eis nō credita ꝯseq̄nter esset dicendū in bona ꝛ euidenti ꝯsequētia Et hic est se/ cund⁹ grad⁹ principalis. primis trib⁹ ad vnū reductis

Quintus gradus

Rursus in q̄nto gradu q̄ terti⁹ est mō dicto reponūtur veritates ille q̄ ex veritatib⁹ quadruplicis grad⁹ antedicti. vel aliquib⁹ eaꝝ deducūtur in ꝯseq̄ntia tantūmō ꝓbabili vel thopica. Vel dum in ātecedēte. ponit ꝓpō q̄ ad fidez ē imꝑtinens q̄uis supponat eē ve/ ra Dicit aūt aristo. Illud ē ꝓba/ bile qđ oībus et maxie sapiētib⁹ veꝝ apparet. non aūt illud qđ in/ doctis videt esse veꝝ đꝛ ꝓbabile qꝛ stultoꝝ infinit⁹ est numer⁹.

Veritas aūt oīo imꝑtinens ad fidez. illa sola đꝛ que nec in ꝯse/ quētia euidenti. nec in ꝯsequētia ꝓbabili. neqꝫ certa. sequit vel re/ pugnat Porro dū ꝓpōnib⁹ fidei apponit aliq̄ q̄ non ē de fide. tunc totū qđ ē vna copulatiua. nō p̄t simpliciter dici de fide. qꝛ sequit debiliorē ꝑtem. vt si in ea eēt vna ꝯtingēs. tota esset ꝯtingēs q̄uis essent multe nc̄arie. Dicit nihilo/ min⁹ talis ꝓpositio. ad cui⁹ verifi catiōem req̄rit vna ꝓpositio non ꝑtinēs ad fidē ꝙ sapit fidez. si sit vera. vel ꝙ sapit heresim si sit fal sa. Et sic p̄t describi ꝓpositio

sapiens heresim. Qr ē ꝓpositio ex
cui⁹ ɔcessione. coassūpto aliq̄ qd̄
nō p̄t rationabiliter negari. seq̄t
heresis in fide vt si quis dicēt ꝙ
btūs gregori⁹ nō fuissz papa. qz
supposito ꝙ nō possint rationabi
liter negari historie dicētes ipsuz
fuisse rite electū et susceptū in pa/
paz. licz nō sint de fide. sequitur
ista heresis. ꝙ rite elect⁹ in papā
nō est nec fuit papa Vñ nō ē ꝓpo
sitio ita catholica si sibi iūgat̄ ali
q̄d imꝑtinēs ad fidez. q̄n totum
hoc ɔplexū remaneat ad fidē im
pertinēs Exēplū vt ista ꝓpositio
Biblia est falsa. est heretical. et si
addēt̄ ꝙ biblia quā hz Johes ē
falsa. nō essz heretical de se. licz di
ci possz sapere heresim. supponen/
do ꝙ iohes nō habēt bibliā nisi
correctā. Postremo in casibus
hui⁹ q̄nti grad⁹ et sexti sequētis
Verꝝ est ꝙ cause fidei referende
sūt ad papā vel sacrū Cōciliū si
sup eas fieri debeat det̄minatio
vel articul⁹ artās oēs. Secus in
alijs causis. q̄ tres primos grad⁹
et q̄rtū respiciūt. nisi forte ꝑ appel
latōem. Demū in sexto gradu
qui q̄rt⁹ ē modo dicto. collocant̄
veritates ille q̄ tātummō faciunt
ad nutriendā vel fouendā deuo/
tionis religiosaz pietatez. q̄ si ma
gis inducunt̄ ad inflāmandū af/
fectū q̄z ad instruendū intellectū
vbi pietas deuota magis aspici/
tur q̄z veritas certa. vbi hoc vnū
reprobat̄ si adesset assertionis te/
meritas priusq̄z elucidaret̄ alio
modo. ꝑ ecc̄iam vel rōem certā
ipsa veritas Aut si supstitionem.
h̄ est religiōem supfluā et vanam
inducēt Vñ sicut d̄t arl. Nihil re
fert q̄dam falsa. ꝓbabiliora esse
q̄busdam veris. Ita nihil refert.
q̄daz falsa. pie credi. nō ꝙ ea rōe
qua falsa sūt. vel si sciūtur esse fal
sa credi p̄nt. ꝓcul hoc a pietate
fideliū Sed cadit existimatio vl̄
pia credulitas. nō supveritate. vl̄
falsitate. sed tantūmō super ap/
parētia vel ꝓbabilitate. Et h̄ vti
q̄z nō est periculosū vel falsū. q̄a
ɔstat de apparētia et ꝓbabilitate
dū falsitas vel veritas ignota ē.
Propterea sapientissime dixit
hieroni⁹. ꝙ de talib⁹ eligibili⁹ est
pie dubitare q̄z temē diffinire Si/
cut stat qd̄libz ɔtradictorioꝝ eē
ꝓbabile. et vnū stat cum altero.
nō in veritate h̄ i ꝓbabilitate Sic
diuersis respectib⁹. vtrūq̄z ɔtradi
ctorioꝝ credi p̄t cū fidei pietate
dū tñ sit anim⁹ ab assertiōe ꝑtina
ci alien⁹. Respicit aūt iste gra/
dus legēdas. et miracula scōrum
vitas patꝝ. visiones deuotaꝝ ꝑ/
sonaꝝ recitatiōes et opiniōes sa
croꝝ doctoꝝ q̄ oia suscipit ecc̄ia
et legi ꝑmittit non ꝙ determinet
talia de nc̄itate salutis esse credē/
da sed qz ꝓficiūt ad ɔmouēdos
affect⁹ pios fideliū et in edificati
onē ipoꝝ. dū in talib⁹ nihil de cer
titudine scit̄ esse falsū. q̄uis ec̄ ne
sciat̄ illud certitudinal̄r esse verū

Que veritates sint de necessitate.

qꝛ nec oportz. nec vt tale creden/
dū ꝓponit̄ Ita ꝙ magis h̄ atten/
dit̄. id qđ pia recogitatione. fieri
potuit q̄z illud qđ factū est. Et h̄
apud oratores creberrimū repit̄
q̄ ex alioꝝ ꝑsonis dicūt ea nō q̄
ꝑsone dixerūt. sed q̄ dicē potue/
rūt sicut in legēda btē Agnetis ꝛ
bti Sebastiani et similiū ꝯtinet̄.

Sequūtur alie proposi

tiones corollarie q̄ particularius
materiam elucidant.

Primū corollariū.

Falsū blasphemū et hereticum
est asserē ꝙ sēsus lrālis sacre scri/
pture sit aliqñ falsus. ptz ex dictl.
in primo gradu. Et qm̄ ꝑm Au/
gustinū. solūmodo p̄t ex sensu lrā
li sacre scripture. efficax argumē/
tū sumi Non aūt essz efficax argu
mētū si sensus lrālis nedū in du/
biū. sed in falsū vertere t̄ At v̄o
si ꝓpter ꝯcordātiaz aliquoꝝ. si vi
deātur aliter dixisse. dicim⁹. ꝙ ali
ud ē lr̄a. aliud ē sēsus lrālis Vel
ꝙ de sēsu lrāli scripture sacre im
proprijssime locuti sūt Est eniz
sēsus lrālis. vere et ꝓprie dict⁹ ille
quē spūssc̄s principalr̄ intēdebat
et qui ex circūstātijs lr̄e scripture
sacre trahi p̄t et debz. sicut expo/
sitores sacri fecerūt atqz docuer̄t
Alioq̄n periret ois soliditas ꝓ/
batiōis a scriptura sacra sicut ar/
guit Augusti⁹. ad hieronymum.
et habet̄ dis. ix. Si in aliq̄ sēsu suo
lrāli essz falsa. qꝛ ꝑspicuū ē ꝙ fal
suz nihil ꝓbat. et rñdens poterit
sp dicē ad añcedens sūptuz. de sē
su lrāli scripture ꝙ sens⁹ lrālis bñ
est falsus et ita nihil ꝓbat. qꝛ re/
gula non tradit̄ ab aduersarijs
qñ est falsus et qñ verus.

Secūdū corollariū.

Falsū blasphemū et hereticuz
ē asserē ꝙ de notl. ꝑ exꝑiētiaz vel
de euidētib⁹ ꝑ rōem naturalē nō
sit fides etiā ꝓprie dicta Licet nō
sic sub rōe exꝑientie. vel euidentie
rōis naturalis fides habeat̄. sed
alio respectu. innitēdo scz diuine
reuelationi ꝓut fides ē ex auditu
fidei ꝑ verbū xp̄i ad rō. ix. Patet
qm̄ p̄cepta decalogi. euidētia sūt
in lūine naturali. et ista. De⁹ est.
Similr̄ ꝙ roma fuerit vel hirlm
fuit notū est ꝑ exꝑientiā. Hec ni/
hilomin⁹ ꝓut nobis in scriptura
sacra tradūtur. tanq̄z approbata
ꝑ ecc̄iam. sunt certa fide tenenda
qm̄ credulitas oim traditoꝝ in
sacra sc̄ptura innitit̄ huic p̄ncipio
solum credito et naturalr̄ ineui/
dēti. ꝙ tota sacra scriptura a d̄o
reuelata est. Remanet euidēs to/
tū sub hac credulitatl. rōe. Nñ
ꝯsequēter inferri posset ꝙ tot sūt
articuli fidei. q̄t sūt veritates ꝯtē
te in scriptura sacra. nisi forte fiat
restrictior acceptio. articuloꝝ fi/
dei. ꝓ illis tātummō veritatibus
q̄ ꝯtinētur in symbolo aplꝝ q̄
scz de directo. et immediate re/

spiciūt mysteriū gl̄iose trinitatis et incarnatiōis benedicte. q̄uis eadez sit vtrobiq̄z generalis ratio credēdi. scz diuina reuelatio. In tātuz. q̄ sub hac rōe nō min⁹ alie credēde sint firmiter h̄ ē absq̄z formidine de opposito ꝓpōnes ꝯtingentes de futuro q̄ꝫ ꝓpōnes necessarie Sicut apparet de ista resurrectio mortuoꝝ erit. Possent ꝯsequēter inferri plima. qualis sit vel nō sit auctoritas ꝯdēdi articulos fidei. et si possit fieri nouus articul⁹. Si p̄terea possit fieri ꝓpositio heretica de non heretica. Si deniq̄z possit esse aliq̄s nesciēter heretic⁹. et ita de plurimis q̄ breuitas iubet omittere.

Tertiū corollariū.

Falsū blasphemū et hereticuz est asserē q̄ p̄cepta decalogi non sint de fide etiā ꝓprie dicta q̄uis reputari debeāt euidentia in lūie naturali. ptz ex declaratiōe p̄missoꝝ. Ysa. Mat. v. Qui igit̄ soluerit vnū de mādatis istis minimis. et docuerit sic hoies. minim⁹ vocabit̄ in regno celoꝝ. Et accipit̄ ly minim⁹ negatiue. i. nullus. et ita separatus a regno celoꝝ. qd̄ est ecclesia et heretic⁹ iudicād⁹ si se nolit corrigere

Quartū corollariū.

Falsū blasphemū et hereticū ē asserē q̄ assertiones opposite p̄ceptis decalogi nō spectēt ad fidē tanq̄z repugnātes fidei. Aut q̄ nō sint iudicio fidei reprobande Et q̄ iudices ordinarij. nō habeant sup̄ his reprobādi et ꝯdēnādi facultatē. vbi notorie scandalisant Patz ex p̄missis Addito q̄ assertio ꝓpōnis ad vnā ꝑtez notat fixā adhesiōez cū remotione ꝓbabilitatis. alteri⁹ ꝑtis. Et h̄ in falsis ꝓpōnib⁹ sine manifesta temeritate. et pertinacia nequaq̄z fieri p̄t. Primū corollariū sequens ex q̄rto gradu qui scd̄s ē si tres primi reducant̄ ad vnuz.

Primū corollariū

Obligat̄ aliq̄s. certa et explicita fide. tenere et nullaten⁹ dubitare et sub pena hēsis. q̄ aliq̄ ꝓpositio vera ē de q̄ ali⁹ p̄t ad tēp⁹ sine culpa dubitare Et h̄ spālit̄ in exēplo t̄plici p̄t oñdi. sicut in triplici ꝓpōne corollaria subsequitur.

Scd̄m corollarium.

Obligat̄ aliq̄s vtputa theolog⁹ exercitat⁹ in scriptur. sacris legēdo et ꝯsiderando eas. certa et explicita fide tenēꝛ nullaten⁹ dubitare multa de q̄b⁹ simplex et idiota req̄sit⁹ rationabiliter. si nō ꝑtinaciter dubitaret vt q̄ thobias habuēit canē Vel aaron barbam. vel archa testamenti de pilis caprarum cooperturam

Datur enim circa hec regula q̄ dubius in fide infidelis est. quod intelligitur vbi dubitat

Que veritates sint de necessitate

aliquis illa q̄ tenet̄ explicita fide credē. sicut oportet in multis p̄sertim in doctorib⁹ et p̄latis

Tertiū corollariū.

Obligat̄ aliq̄s. vtputa canonista exercitat⁹ in determinatiōib⁹ sc̄e ecc̄ie legēdo et ꝯsiderando eas. certa et explicita fide tenē. et nullaten⁹ dubitare multa de q̄b⁹ simplex et idiota. imo et theolog⁹ aliq̄s in casu req̄sit⁹ rationabiliter si nō ꝑtinacit̄ dubitaret Patet vt p̄cedēs. Et sic diceret̄ de exercitatis in p̄dicatiōib⁹ et narratiōbus publicis nr̄e fidei. q̄uis etiā essent laici. qm̄ ad pl̄a explicite credenda tenent̄ ceteris parib⁹ q̄ taliter vel aliter nō instructi

Quartū corollariū.

Obligat̄ aliq̄s vtputa doctus et exercitat⁹ in logicalibus moralib⁹ et prudētialib⁹ sciētijs certa et explicita fide tenē et nullaten⁹ dubitare multa de q̄b⁹ simplex et idiota. vel sic nō exercitat⁹. rationabiliter dū tñ sine ꝑtinacia dubitaret. Ratio aūt p̄cedentiū oim vna est. qꝛ cui pl⁹ ꝯmittit̄ ab eodē plus exigit̄ Vñ reputari dꝫ vna ꝯseq̄ntia deducta ex scripturl. sacris vni magno logico vel ph̄o. vel theologo euidēs vel certa eē quā ali⁹ idiota vel inexercitat⁹ poterit ad tēp⁹ vel falsaꝫ vel solum ꝓbabilez et incertā reputare. Deniq̄ seq̄t̄ ex his oib⁹ ꝙ iudiciū et ꝯclusiōes fidei. licꝫ auctoritatiue spectent ad p̄latos ⁊ doctoēs. spectare tñ p̄t ad alios q̄ theologos deliberatio. sicut et cognitio sup̄ his q̄ fidez respiciūt Ita etiā vt ad laicos h̄ possit extēdi et pl⁹ aliq̄ñ q̄ ad multos clericorum

Primū corollariū.

Rursus corollariū vnū ex precedētib⁹ Ex officio dignitatis ep̄alis. tenet̄ p̄lat⁹ cognoscere. tenorē p̄ceptoꝝ decalogi. nedū implicite sed explicite p̄sertim cū in ꝯsecratiōe sua. ꝓfiteat̄ vtrūq̄ testamentū se scire. vet⁹ et nouum. Q̄d si nesciat vel dubitat vbi nō est dubitādū. ꝓinde reddit̄ inexcusabilis. attēto ꝙ de talib⁹ princeps ap̄loꝝ dixit. parati dare satisfactiōem. om̄i poscēti rōem de ea q̄ in nobis ē fide ⁊ spe. Vñ etiā scd̄m iura hūana. nō admittit̄ aliquis allegās ignorātiaꝫ in ill̄ q̄ ex officio suo. statu vel gradu scire debet.

Scd̄m corollarium.

Ex officio doctoralis auctoritatis in theologia. tenet̄ doctor cognoscē. tenorez p̄ceptoꝝ decalogi. nedū implicite. sed explicite et parat⁹ esse dꝫ reddē saltez doctrinaliter rōem. iuxta intellectuꝫ ꝯmunem doctoꝝ. Nec in contrarium excusatio ignorantie. ꝓficē tali debet.

Tertiū corollariū.

Stat aliquē posse reputari vehemēter et rationabilit̄ suspectū de herefi. dū dogmatisat doctrinā aliquā vel de ip̄a dubitat. vbi vel qn̄ ali⁹ sīlia faciēs vel dogmatisans vel dubitās suspect⁹ in fide nequaq̄ haberi debēt. Patet in eruditis ꝓfessorib⁹ sacre scripture. et sacroꝝ canonū. et in habentib⁹ reuelatōez specialez. respectu nō eruditoꝝ rudiū. atq̄ simplicium et in p̄latis q̄bus annexa est obligatio ista sciendi. nedū implicite sed explicite.

Quartū corollariū.

Stat in h̄ sacro Cōcilio ꝯstan̄ repiri q̄sdam. q̄ circa dilatiōez reprobatiōis. ix. assertionū denunciataꝝ. in materia homicidij. ꝑiurij et insidiaꝝ mortaliū. nequaq̄ culpādi sunt. qm̄ alioꝝ expectabāt iudiciū. vbi tn̄ nō pn̄t alij de fautoria et suspiciōe prauitatl. heretice vehementi. nullaten⁹ excusari q̄n ad eos spectabat ꝓuisiōis mod⁹ et pond⁹ huius negocij.

Auctoritates pro primo gradu.

Augustin⁹ ad hieronymū epl̄a viij. distl. ix. decreti Ego solis illis libris scriptoꝝ. i. scriptorib⁹ q̄ iaz canonici appellant̄ didici hunc timorē. honorēq̄ referre. vt nullum eorum scribendo errasse audeam credere. Idem in epl̄a ad hieronimum Si ad sacras scripturas vel causas. admissa fuerint. vel officiosa mendacia. quid in eis remanebit auctoritatis? Que tādem de scripturis illis sententia proferetur. cui⁹ pondere. i. scripture auctoritate contentiose falsitatis conteret̄ improbitas? Idem eadem distinct. de vnico baptis. l. ij.

Quis nesciat scām scripturam canonicam tam veteris. q̄ noui testamenti certis terminis suis contineri. eamq̄ posterioribꝰ oībus ep̄oꝝ litteris ita preponi vt de illa omnino dubitari et disceptari nō possit. vtrum verum. vel vtrū rectū sit quicq̄d in ea scriptū constiterit esse. Ep̄orum aūt lr̄ās que p⁹ confirmatū canonē. vel scripte sūt vel scribūtur et per sermonē forte sapiētiorez cuiuslibet in ea re peritiores ꝛ per aliorū ep̄orū grauiorez auctoritatē. deuotioremq̄ prudētiam et per concilia licere reprehendi si quid in eis forte a veritate deuiatum est.

Nota descriptiones

aliq̄s que sequūtur ex premissis.

Veritas catholica potest describi. ꝙ est veritas habita ꝑ diuinam reuelationem immediate vel mediate. explicite in propria forma verborum. vel implicite in bona et certa consequentia.

Veritas catholica est

¶ Fides pro habitu infuso descri
bitur. ꝙ est habit⁹ supnaturalit̄
infusus inclinās ad credendum
catholicis veritatib⁹.
¶ Fides pro actu describit̄. ꝙ est
assensus ver⁹ et certus catholice
veritatis ex infusa fide ꝓueniēs.
¶ Fides pro habitu acquisito sic
describit̄ ꝯformiter ad descripti
ones q̄s dat ph̄us de scia. arte ⁊
sapiētia Ex est habit⁹ ver⁹ et cer/
tus per auditū verbi xp̄i acq̄sit⁹
sicut dicit apl̄s ꝙ fides est ex au/
ditu. et audit⁹ ꝑ verbū xp̄i Et au
gust. dr̄ ꝙ ꝑ scripturam sacram
fides saluberrima gignit̄. Dicit̄
verus. ad dr̄am errorū Cert⁹ ad
dr̄am opinionū Adquisit⁹ ꝑ au/
ditū verbi xp̄i. ad dr̄am. scientie.
artis. sapientie et intellectus.
¶ Fides ꝓ obiecto. qñq̄ dicitur
ipsa ꝓpositio credita. vel aggre/
gatio multoꝝ credibiliū seu veri
tatū catholicaꝝ vt h̄ hec ē fides
catholica ꝛc. Qñq̄ dr̄ ipsa res si/
gnificata ꝑ ꝓpōnem creditā seu
catholicam. Et ita nulla res est
quin possit cadere sub fide Qñq̄
dr̄ ipsa ratio credēdi. et hec vna
est oim credibiliū. scz auctoritas
prime veritatis reuelātis q̄ nunc
videtur in enigmate. Et sub hac
rōe dr̄ fides Argumentū nō ap/
parentiū Secus erit duz videbi/
mus facie ad faciem.
¶ Veritas impertinens ad fidē
est que nec sequitur nec repugnat
ad catholicas veritates

¶ Veritas sapiens fidem est ve
ritas continēs aliqd̄ vel aliq̄ que
sūt ꝓprie de fide. cū aliquo vel a/
liquib⁹ adiūctis que nō ꝑtinēt ad
fidem seu catholicaz veritatē Et
opposita falsitas dr̄ sapiens here
sim. si id qd̄ adiūctuz ē sit tale qd̄
nō possit vel debeat rationabili/
ter negari q̄uis nō sit de fide.

¶ Determiatio in Con
cilio ꝯstañ

¶ Ecclesia vel generale Cōci/
liū dū dictat aliq̄ regitiua. ecc̄iaz
ꝯcernentia. Papa non ē sic supra
iura positiua ꝙ possit sic pro li/
bito disponē dissoluere. talia di/
ctata per ecc̄iam. eo modo et in/
tentione. quib⁹ dictata. conclusa
q̄z sunt.
¶ Ecclesia vel generale Cōciliuz
q̄uis nō possit tollere plenitudi/
nem ptātis papalis. a xp̄o sup/
naturaliter et misericorditer col/
late. p̄t tñ vsum eius limitare sub
certl. regulis ac legib⁹ in edifica/
tionē ecclesie. Et in hoc ē toti⁹ ec/
clesiastice reformationis stabile
fundamentum.

Incipit Centilogiū de conceptibus Magistri Johānis Gersonis Cancellarij Parisieñ. ⁊ eximij ꝓfessoris in sacra pagina.

Sequit̄ ꝓhemiū

Conceptū de virgine magnificātes et implorātes cū illa que mēte prius q̄ꝫ carne concepit Cuius nomē sanctū qui de se per salomonē loquit̄ in ꝑsona sapiētie necdū erāt abissi ⁊ ego iā concepta erā Agem⁹ pauca de cōceptibus obediētes cōsilio ihu filij syrac Precurre aūt inq̄t prior in domū tuaꝫ et illic aduoca te. et illic lude et age cōceptiones tuas nō in delicijs. ⁊ verbo suꝑbo Sic agebat assidue illa. cui dictū est ꝑ angelū Ecce ꝯcipies in vtēo ⁊ paries filiū Nā cōseruabat oīa v̄ba de filio. ꝯferens in corde suo Cōferens et cū virginali sponso ⁊ custode suo Joseph Sepeq̄ꝫ reiterans cāticū suū nouū Magnificat aīa mea dn̄m Procedem⁹ ꝑ v̄ba centū. et ꝑtes octo. ꝓpicijs Jhesu Joseph et maria.

Primū verbū

Conceptus in sua generalitate. dicit̄ act⁹ cōcipiētis in vtero ꝓprio vel alieno ad diffusionem seu cōicationē bonitatis per amorem Sic ꝯceptus ꝓut ⁊ generatō repitur in om̄i re sicut ⁊ amor ꝑm dionysiū Hinc orit̄ illa descꝑtio. q̄ ē vis insita rebus. ex sil̄ibus. similia ꝓcreās vel ꝯcipiēs Cōceptus entis. est ꝑmū oīm ꝯceptuū. quos ꝯcipit ꝑmus deus. sit ad intra sit ad extra. Ad intra quidē de filio. Ex vtero añ luciferū genui te hic ens ꝑncipiū de ꝑncipio. De creaturis v̄o loquit̄ ꝑ ꝓphām Portaui in vtero meo et gestaui a vulua seu matrice mea Jsaie. xl. Et in genesi he sūt generatōnes celi et t̄re Cōceptio entis ꝑmi actiua nō est nisi de⁹ ip̄e ꝯcipiēs. sit ad intra sit ad extra Sed ꝯceptio passiua dicit̄ ip̄a res concepta sit ad intra sit ad extra Nec oportꝫ ponere in creaturis ꝯceptionē esse relatōeꝫ mediā realē int̄ deū ꝯcipientez ꝓductiōe ⁊ rē ꝯceptā seu ꝓductam Esset eni talis relatio creatura dependēs cū nō esset creatrix eēntia Et si nō esset sua depēdentia ꝓcessus esset infinitus aut eq̄liter sisteremus in ꝑma dependētia creat̄e Cōceptio in diuinis actiua que ē pr̄ ꝯcipiēs. dicit̄ ꝑm positionē aliquoꝝ distingui se ip̄a a ꝯceptione passiua que est filius Sic de spiratiōe actiua et passiua dicerēt Que spiratio nō eq̄ ꝓprie vel vsitate ꝯceptio noiatur. nec aliquo mō generatio dici debet ꝫ spiratio Cōceptus entis in vniuersali reꝝ vtero. sic̄ et amor incitās ad ꝯcipiendū multiplex inuenit̄ Diuin⁹ An/

gelicus.rōnalis Aialis vitalis et pure naturaꝝ ¶ Conceptus entis relatus ad p̄mū ɔcipientē deū sp̄ est bonus.pulcer.nobilis.et generosus.nec aliter esse pōt Secus si fiat relatio ad creaturas.q̄ concipiūt et ɔcipiunt̄.p̄serti si rōnales sint ⁊ libere.ɔceptus eniz pc̄corū sūt ignobiles.degeneres et spurij seu bastardi ¶ Cōcept⁹ diuin⁹ interior p̄mus est et solus ⁊ nc̄ari⁹ Ceteri sūt tp̄ales.qꝛ nihil in et̄nū nisi solus de⁹.ɔtra pl̄onē spēalit̄ et alios ph̄os.imo et theologos q̄sdā qui vl̄ia etiā realia posuer̄t et̄na Quos et regula fidei et parisien̄ damnat articulus Quicq̄d eni est vel est creatura vel creat̄x eēntia Eternū aūt nihil est nisi de⁹ vel in deo In quo certe nihil ē qd̄ nō sit de⁹ ¶ Concept⁹ creaturaꝝ tot mōis variat̄ nobilitate.quot mōis in sua p̄fectione ⁊ bonitate et ɔcipiendi manerie distinguitur Ita q̄ nomē ih̄u ꝑm h̄uanitatē p̄mū est et sup̄ exaltatū Dein̄ nomē marie mr̄is sue Dein̄ sūt angeloꝝ noia ꝑm hierarchias ordiata Lucifer v̄o ceteroꝝq̄ noia ꝑm sb̄stātie sue claritatē.noia sūt dei.ꝫ ab eis p̄ p̄uationē lucis gr̄e defōrta seu ɔtenebrata vilescūt ¶ Conceptus q̄nto sūt intimiores et intra manētes tāto sūt p̄fectiores ⁊ ecōtra cet̄is parib⁹ q̄ꝫ ɔceptus extra p̄deūtes q̄admodū diuinus concept⁹ est p̄rsus imanēs ⁊ ɔsubstātialis Cet̄i sūt in creaturis per respectū ad deū velut extra p̄deūtes.tanq̄ꝫ noia seu voces ⁊ verba dei Sūt etiā int̄ se diuersi realiter et si fuerint intra manētes sūt sepe acc̄ntales Quicq̄d sit de ponētib⁹ q̄ eēntia rōnalis aie germinat suas vires ⁊ potētias cō sb̄ales cuiusmōi sūt intellectus et volūtas q̄s esse acc̄ntia ɔnaturalia quidā tradūt ¶ Concept⁹ p̄mi cōcipientis ad extra nō p̄t tōliter esse equiuocus nec penit⁹ vniuocus ꝫ analogus dici p̄t ꝓpter assil̄ationem aliquā ad fōrm entis.quā cōicat p̄mus ɔcipiēs.vel ex nihilo vel ex vtero mat̄ie p̄me.vel ex vtero obediētialis potentie que latior est in om̄i re Concept⁹ entis tāto nobilior est atq̄ꝫ generosior q̄nto pl⁹ habuit de actualitate ⁊ minus de potētialitate q̄ tribuit̄ matēie Secus de possibilitate v̄tuali forme que tribuit̄ q̄ q̄nto ē multiplicior tāto est vnitior ⁊ p̄ pauciora suā ɔn̄s p̄fectionē Cōn de multiplicitate ex materia ɔsurgēte ¶ Cōceptus habiti de deo.p̄n̄t sub ordie q̄ntuplici notari Prim⁹ eēntialiū.spectantiū ad esse Scd̄s eēntialiū spectantiū ad actiones vt intellectualitas.volūtas Terti⁹ obiectorū vt intelligibile volibile Quart⁹ eēntialiū spectātiū ad p̄sonas.vt intellect⁹ potēs p̄ intelligibile adequatū Et volūtas volibile infinitū Quitus est ɔsurgēs ex p̄ori ordine vt scilz identitas.Equalitas Silitudo Et qꝛ totuz nc̄ariū p̄cedit possibile eē intelligam⁹ ex istl. p̄ducta intelligibilia et volibilia

ad extra. qualia ɔtinet ratio dei/
tatis nõ sicut subiectũ passionẽ ꝫ
sicut causa effectuꝫ sub triplici ge
nere cause. quas in deo semꝑ coin
cidere nc̃e est que sũt Efficiẽs ꝓfõr
lis. nõ int̃nseca et rei ɔstitutiua. ꝫ
exẽplaris et finalis causa.

Secũda partitio de cõ ceptibus anime rationalis vel ho minis in speciali.

Conceptiones in
om̃i creatura repibiles re
periũtur in hoie qui ꝓpterea dicit̃
om̃is creatura seu minor mũdus.
He sũt ɔceptiões intellectualis. s.
Rõnis Aialis vitalis et pure na/
turalis Equoca insuꝑ virtute et
analoga libera quoqꝫ et seruilis.
moralis deniqꝫ et artificialis.
Cõceptus cognitiui fõrliter de q̃
bus solis deinceps erit sermo. cũ
affectiuis sũt in triplici genere ꝑm
tres aie rationalis vires seu potẽ
tias ꝑncipales in vtero suo. q̃ sũt
mens supior ꝑma Ratio vel sẽsus
interior scd̃a Et sensus ext̃ior t̃tia
Cõceptiones in vẽtriculis aie
rõnalis solent geminos fruct⁹ seu
ɔceptus afferre Qm̃ aliqui sũt co
gnitiui vel appẽhẽsiui Alij v̄o affe
ctiui Concipe aũt dicit̃ q̃si simul
cape et intelligere quasi int⁹ legẽ
ꝛ repire in mẽoria. q̃i iteꝝ parere
Cõceptiones in vtero sẽsus ex/
terioris sũt in genẽ q̃ntuplici scilꝫ
ꝙ habet vterus iste quinqꝫ sinus
ꝑncipales quos dicim⁹ Visũ Au
ditũ Olfactũ Gustũ Tactũ de q̃/
bus nõ est hic dicenduꝫ ꝑ singula
vt si sensus sint eiusdẽ spẽi in oib⁹
ꝑfectis aialibus Et que sũt ꝓpria
cuiuslibet sensus obiecta cũ simili/
bus Cõceptus exterioẽs istoꝝ
sensuũ. talẽ hñt ꝑmitatẽ ꝛ coordi
nationẽ ad reliquos interioẽs no
biliores. ꝙ nequeũt absqꝫ ip̃is gi
gni Qm̃ om̃is nr̃a cognitio ꝛ dis
ciplina intellectiua fit ex ꝑexistẽte
cognitione sensitiua ꝑm ph̃m. qui
dat hoc signũ Quia deficiẽte no
bis vno sensuũ a natura. deficit ꝛ
notitia ꝓpria de sẽsibilibus illius
sensus Cõceptus ext̃ioris sens⁹
in suis q̃nqꝫ ventriculis sũt inicia
les. et ergo sb̃stãtiales. respectu ɔ
ceptuũ supioꝝ vnde ꝓdeũt oẽs
ꝓphetice ɔceptõnes. quas in tria
genera diuidim⁹ Naturalẽ Ratõ
nalẽ Moralẽ Quaꝝ sũt multe spe
cies a ph̃is ordine miro tradite
Vt sub naturali Metaphysica de
eẽntijs rerũ Mathematica de nu
meris ꝛ figuris Physica de moti
bus Sub rationali seu ꝑmotinali
grãmatica. logica. rhetorica Sub
morali Ethica yconomica Politi
ca Quibus addite sũt ɔceptõnes
artiũ mechanicaꝝ varie. nec h̃ nu
merãde Concept⁹ exteriorũ sen
suũ nequeũt fieri ꝑ reflexionẽ cõ
cipientis sup̃ conceptũ suũ Nõ eni
est sensus virtus. supra se reflexiua
Sicut oculus nõ videt se videre.
nec auris audit se audire. ꝛ ita de

reliqs Sola enī xtus intellectiua se supra se pfecta reditiōe reflectit et reducit Quod maxime patz in intellectu primo qui deus est. vbi monas gignit monadē. q in se suum reflectit amorē. que reductō pfecta est. nec aliter esse potest ne sit ociosa ¶ Conceptus exterioz sensuū. sicut sūt simplices absqz cōpositione enūciatiua Ita nulla est in eis falsitas. qualis in cōceptibus oplexis et iudicialibus inuenim⁹. Et ita visus aspiciēs baculum in aqua nō fallitur. sed fantasia vel ratio. si iudicet ipm fractū ¶ Conceptio in matrice q̄nqz sensuū sēp est naturalit pulcra. quia modum habet speciē q ordinē. put alie res oēs que nō producunt. absqz numero pondere q mēsura. q hec dicitur vēritas vel nobilitas naturalis indelibilis re stante Secus de veritate cōplexa signi/significātis ad placitū p opationē intellectus ¶ Cōceptiones sensuū exteriozū dāt occasū frequēter sensui interiozi et rationi vel menti iudicanti q̄ errent in suis oceptibus vt falsi deformes mōstruosi et ignobiles falsitate salz signi. et deformitate vicij q hoc pro statu nature posterius destitute. nō pmitus institute quō homo non fuisset decept⁹ nec vigilās nec somniās. dño potidente. q intellectu regulāte. respcū omnū potentiarū in tota generatiōe oceptuū ¶ Concept⁹ exterioz sensuū sūt simplices. et expimentales geniti naturali nēcitate ab obiectis suis pximis. vel cōibus. actualiter manētib⁹ per spēs suas impssas. etiā dū obiecta pereūt vel subtrahūtur Exēpla sūt plurima de sono et de visibilib⁹ radiosis Cōceptiones exterioz sensuū iudicātur falsē turpes et distorte ex ēb⁹ pncipalit. quoz pmū est indispositio organi vel vētriculi quo fit cōceptio Alterū est indispositio medij per q̄ō spēs obiectoz trāseūt ad sensus Tertiū est distantia obiectozū per pximquū vel remotuz impportionata.

¶ Sequit tercia particio

De conceptibus interioz sensuū.

Conceptōes plures et nobiliozes fiūt in scdo anime ratōnalis vtēo interiozi organico. sicut traditiones q̄s recipit a sensationib⁹ tanqz semia. sūt spūaliozes. et potētia ocipiēs illic ꝑfectiozis xtutis est. Utrū vero sola rōnalis anima sit subiectū inhesionis oim occeptuū suoz. vl totū opositū ex organo q anima. probleuma videt put de subiecto materialiū accidentiū Dicūt aliq̄ q̄ solā materiā informāt q̄uis totū opositū denominēt. Sic visio que causat ab anima rationali vtiqz indiuisibili. inheret sibi soli q̄uis totuz oculū vel hoiem videre denominet Cōceptiones inferiozes et organice. q̄uis fiāt originalit et radicaliter a corde. tñ pficiunt in cerebro. velut in triplici ventre.

ſm tres capitis ꝓticulas aut cellu las Quarũ anterior que maior ē continet vim ſenſus cõmunis cũ imaginatiua Scda vero que me/ diocris eſt. cõtinet formatiuã. ſeu cogitatiuã. cuz eſtimatiua Tertia vero poſterior et minor ꝺtinet re/ tentiuã cũ memoratiua Dicuntur alijs nomibus Sinciput. occiput. interciput. ſeu mediũ in capite.

¶ Cõceptiones ſenſus ꝺmunis. ſũt tot ſimul quot fiũt per ſenſus exte riores ſingulos. etiã in animalib⁹ ꝓfectis Ex quibus ꝺceptionibus alie et alie pullulant imagines et forme per aſſociationes et ꝺbina tiones varias factas taz in ſenſu ꝺmuni q̃z in fantaſtica q eſtimati/ ua virtute Quod ingeniatuz eſt a natura. ꝓpter ꝓcreationẽ neceſſa riorũ ad vitã. Dũ nõ habent aia/ lia ꝓfecta alimentũ ꝺiunctuz ſicut plante vel animalia ſolũ tactũ ha bẽtia. ſic̃ patet in cõchis q oſtreis

¶ Conceptiones virtutis forma tiue cũ eſtimatiua ꝑcellũt in multi plicatione ꝺceptuũ etiã in bꝛutis ſup virtutẽ ſenſus ꝺmunis. qz mul tiplicius ſepare et cõiungere ꝑñt imagines cũ intentionib⁹ et vtraſ q̃z ad inuicẽ per vim eſtimatiuam que ex ſenſatis elicit inſenſata. vt ouis ex figura lupi elicit inimici/ ciam Niſi dicamus hoc pure natu raliter fieri. quẽadmodũ ab igne fugit aqua in lignis viridibus. et extẽiores ſenſus qui ſimplices ſũt hoꝛrẽt ꝺtraria per nature ſenſus vel naturalẽ inſtinctũ ¶ Cõceptõ nes in hoc ventriculo medie cellu le cerebꝛi poſſũt ꝺturbari in bꝛu/ tis et plus in homibus ex contur batione ꝓzis cellule qua ꝓzi nõ impedita poteſt nihilominus iſta ſcda multipliciter ꝺturbari vt nõ ꝺcipiat vl eliciat nili mõſtruoſos partus. maxime dũ accipit rerum ſimilitudines ꝓzo reb⁹ veris ad ex tra vt facit ſomnias Poteſt inſu/ per vẽtriculus tertie cellule cõclu/ di. ne pariat memoraꝺo exiſtenti/ bus ꝓzimis ſanis ¶ Cõceptõnes in vtero fantaſie bꝛutoꝝ animali/ um et irrationaliũ. variantur per diuerſas induſtrias ex variatõne complexionũ armonicaruz adeo q̃ perueniũt ad rationis induſtri as quoꝺãmodo ꝑcipiendas Jux regulam diony ſij. q̃ ſuprema infe riorũ iungũtur infimis ſuperiorũ.

¶ Cõceptus irrationaliũ non ſũt nobiles vel ignobiles formaliter quia non habent vt homines. cõ/ iunctã rationẽ per quam regulari poſſint aut ꝺbeant. ſed impetum motõnis obiectalis inſequũtur vt pulcri ſunt vt ira in cane et in vul/ pibus aſtutia ¶ Conceptiones in ſcꝺo rõnalis anime vẽtriculo pl⁹ per auꝺituz diſcipline et nobilius multiplicantur. q̃z per alios ſẽſus q̃zuis viſus in ſe ſit nobilioꝝ q̃z au ꝺitus. ¶ Conceptiones vltime et poſterioꝛis cellule cerebꝛi que me/ moratiua ꝺicitur ſumũtur cum cir cumſtantia preteriti. Et illic ſpẽs

quasi sopite dicūtur nisi fuerint ex
citate per vias ingeniatas a natu
ra vnde fātasmata fluūt et r̄fluūt
de cellulis anterioribus et medijs
in postremā et ecōtra ¶ Cōcept⁹
formari pñt ab anima rōnali me/
diāte spū. qui est ꝓximū aie instru
mentū in cellulis cerebri et hoc de
rebus ad extra nō ita sensatis. sic
ꝯcipitur mons aureus. et colores
medij in nubibus et yride imo et
quidditates sb̄stātiaꝝ per discur/
sum et resolutionē sic formātur in
ventre rōnis qꝛ pro statu vie non
intuitiue cernunt̄ Alioq̄n intellc̄us
ꝯgnosceret panē nō esse in hostia
cōsecrata ¶ Cōceptus pñt gigni
ab aia rationali in cellulis cerebri
qui ꝓpter ꝯiunctionē rōnis et im/
periū eius dicerent̄ liberi nō int̄n
sice sed denoiatiue. quorū aliq̄ sūt
nobiles et actus impati virtutum
Alij ignobiles vicioꝝ Cōcepti
ones naturales seu sermocinales
de qualibet scia pñt formari i cel/
lulis cerebri per verba ext̄iora ad
placitū significātia cū nutibus et
signis. quēadmodū videmus in
pluribus qui garriunt de diuersis
sciētijs de q̄bus intelligunt ꝓprie
plus q̄ꝫ ceci de coloribus. quales
dicebat apulegius philosophari
solis aurib⁹ Et de q̄bus accipi p̄t
dictū xp̄i sumptū a ꝓ h̄is ꝙ audi
entes nō intelligunt Tales ph̄us
vocat incōtinentes tpe passionis
qui loquūtur empideocleas et sen
tentias graues quas mente nō sē
tiūt ꝓut ebrij et pueri ex sola fan
tasia multa dicūt. et alij multi qui
carent iudicio rationis

Sequit̄ quarta partitō

¶ De conceptu entis in speciali.

Conceptio entis
simplex. p̄mus est int̄ oēs
ꝯceptus. tam in deo q̄ꝫ in
creaturis In deo quidē. dū pater
cōicat esse suū et essentiā. que idez
est filio Et ip̄e cū filio cōicat spūi
sācto In creaturis autē. cōicatur
p̄us esse. que ꝯmunicatō est q̄ddā
ꝯcipe. his quidē clarius. his autē
obscurius ¶ Cōceptus simplex en
tis est primū p̄ncipiū incōplexum
apud vtentes rōne vel intellectu.
Nec aliq̄d vere et sincere ꝯcipitur
nisi resolutio fiat. ad hoc eē ¶ Cō
ceptus simplex entis sincerus ⁊ eli
citus nō habet̄ in via naturalit̄ et
de cōmuni lege. nisi ꝑ mltas abne
gationes ⁊ resolutiones fact⁹ ab
intellc̄u. q̄ fūdat se in hoc lumie di
uino signato. sup eū. q̄ om̄e impfe
ctum nc̄ario reducit̄ ad ꝑfectū. sic
potētia ad actū. et p̄uatio ad ha/
bitū ¶ Cōceptus simplex entis. re
cipitur multiplicit̄ in se Et in pas/
sionibus suis p̄mis que sūt. vnum
verū. bonū. pulcrū. nedū intellc̄u/
alibus rōnalibus et cognitiuis. ꝫ
suo modo generaliter in oib⁹ crea
turis. ¶ Cōceptus simplex entis
in viatoribus hoibus recipi p̄t et
gigni tot mōis quot modis cet̄is

q̃buslibet creaturis vñ ocipi põt ens ꝓmo nãaliter sicut amor et bonitas Scõo potẽtialiẽ vt mẽoria meminit sui ꝑm Augustiñ. Tertio hitualiẽ sicut p hitũ adquisitũ vel infusũ Quarto obiectaliẽ per spẽs ꝓprias sensibiliũ Quito obiectaliter p spẽs alienas oponẽdo diuidendo ratiocinãdo abstrahẽdo Sexto spẽaliẽ in hoie p noĩa ad placitũ significãtia Tandẽ intuitiue in pria ¶ Cõceptꝰ simplex entis genitus p intellẽm viatoris in vtero pure intelligẽtie si diu pstere possit sine omixtione solicitudinũ fãtasmatũ q ocupiscentiarũ illi merito sincera vitas diceret. q agalma pulcerrimũ q ꝓciose margarite claritas fulgens in mẽte Et talẽ appellabat augꝰ ꝓ statu vie sincerã vitatẽ q̃ mox instar cozuscationis vt illuxerit. resozbeẽ et inuoluitur. nubeculis fãtasmatuz. si nõ stabiliaẽ mens ¶ Cõceptꝰ simplex entis accipiẽ hic in via de cõmuni lege ñ intuitiue. ꝟ septẽ alĩs mõis in genere. scz per expientiaz et resolutionẽ seu depurationẽ q̃n q̃ mõis et duobꝰ p impositõez q auctozitatẽ seu fidẽ alteriꝰ seminãtis ¶ Cõceptus simplex entis accepti per expientiã est aliq̃ pure vagus q ofusus. vt hoc ens qz qui dicit hoc ens dicit ens imo et qui dicit nõ ens dicit ens. q ita de silibus entis acceptionibꝰ cũ imp fectione vt ens in potẽtia. ens analogũ. ꝑm q̃d et otingẽs creatũ. et depẽdẽs ¶ Cõceptus simplex entis acceptus p abstractionez q resolutionẽ purioz ẽ q determinatioz q̃ ꝓcedens Et habz q̃ttuoz gradus Inꝰ est dũ accipiẽ ens cõiẽ et analogice. ad ens creatuz et increatũ Scõs est ad ens increatũ. et sẽam creatã Tertius est ad ens creatũ carẽs impfectione q̃liciq̃. Quartus est ad ens simplex vnũ et pfectũ quo nihil maiꝰ seu meliꝰ cogitari põt. vez est q ꝑsuppositã fide pñt hñi oceptus altioẽs etiã p intelligentiã de btissima trinitate. et p affectionẽ anagogice sublimatã de torrente voluptatis fontis vite ¶ Cõceptus simplex entis habitus per impositionẽ. vt apud pẽos vel p fidẽ vt apõ xpianos significat et repñtat aliq̃d quicq̃d illud sit quo meliꝰ cogitari nõ põt et hec est cognitio q̃d nomis. seu quid nomẽ significat cũ qua stat. ignozãtia vl dubietas. si res significata sit aut q̃d sit. Sed nequaq̃ dũ habeẽ oceptus rei p intelligentiã nedũ intuitiue. sed abstractiue mõis dictis ¶ Cõceptus simplex entis iste quo maiꝰ cogitari nõ põt dicit pelagus q̃dã eẽntiale infinitũ ꝑm damasc. q̃d nãrio est eẽ suũ. q solũ nãe esse p eẽntiã et vnũ et vez et pulcrũ. et bonũ Cetera aũt oia per pticipationẽ et q̃nd̃ imitationis analogiã Et sunt hec ita certa de deo apud illos qui ocipiũt resolutiue purũ esse. q dubitare nõ pñt. qz sũt p se nota intellectis ẽminis taliũ Nihilominꝰ teneatur regula dionysij ad gatum

ꝙ si q̄s vidēs deū intellexit qđ vi
dit. nō ip̄m ɔtemplatus est sed ali
quid eoꝝ ab ip̄o exn̄tiū ⁊ ɔgnito
rū. hoc veꝝ est de lege cōi qꝛ non
videtur intuitiue hic et nūc ¶ Cō/
ceptus simplex entis nullo mō p̄t
esse verus bon⁹ et pulcer nisi cara
cterisatus seu sigillatus et fōrtus
et q̊dāmō viuificatus sit ab ente
p̄mo simplr̄ quo mai⁹ excogitari
nō p̄t. cui⁹ nomē est vnicū. sanctuz
⁊ bn̄dictū in secula Cōcurrūt aūt
in ihu duo noia p̄ma et suprema.
Unū increatū qđ est ip̄m eē purū
dei sibi soli ɔp̄hensibile Aliud cre
atū. qđ est hūana nat̄a que sicut
est ꝑfectissima creaturaꝝ. sic ē no/
men exaltatū et magnificatuz sup
om̄e aliud nomē Sortit̄ aūt deus
plura noia ꝑ negationē intellc̄us
ꝓut in opusculo de mōis signifi/
candi habz dici Deus ꝑm Bona
uenturā in breuiloq̄o dicit̄ lux. vt
est ratio ɔgnoscēdi oia. dicit̄ spe/
culū. vt est rō ɔgnoscendi visa et
a ꝓꝓbata Dicit̄ exēplar vt est rō
ɔgnoscendi p̄disposita. dicit̄ liber
vite vt est rō cognoscēdi p̄destina
ta ⁊ a ꝓꝓbata Est igit̄ liber vite re
spectu rerū redeuntiū Exēplar vt
existentiū Speculū vt euntiū. Lux
respc̄u oim Et ad exēplar spectat
ydea v̄bū ars ⁊ rō Idea ꝑm actū
p̄uidendi. v̄bū ꝑm actū ꝓponēdi.
ars ꝑm actū ꝓsequēdi Ratio ꝑm
actū ꝑficiēdi q̄ntū supaddit rōm
finis vel intentionē Cognoscit in
sup ɔtingētia infallibilit̄. Mutabi
lia imutabilit̄. fut̄ apn̄tialiter. tꝑa
lia eternalit̄ qꝛ ꝑ se ip̄m eēntialit̄.

Sequitur quinta parti tio de conceptibus complexis.

Conceptus cōplexi
quos orōnes dicim⁹. capi
unt euidentiā ⁊ q̄si vitam
imortalē et et̄nā per viuificationē
entis p̄mi simplicis. ꝑm triplex ge
nus cause efficiētis. fōrlis vel exē/
plantis et finalis Recipien̄ vt ab
efficiēte vnitatē. modū. et mēsurā.
Recipien̄ vt ab exēplante seu for/
mante spēm. numeꝝ et v̄itatē Re/
cipien̄ vt a finiente ordinē pōdus
et bonitatē E q̄bus om̄ibus nc̄a/
rio cōsurgit pulcritudo. de q̄ lau
datur pulcerrima mulieꝝ in canti
cis cāticorū. ¶ Cōceptus cōplexi
quos dicimus rōnis. dicunt̄ ꝑ se
noti. dū ɔceptus simplices ex qui
bus ɔponūtur app̄hensi. reddunt
ꝓtinus ɔplexionē euidentez in lu
mine rōnis intellectiue vt de quo/
libet esse vel nō esse. cui nō contin
git intellectis terminis dissentire.
Tales vtiqz sūt cōes animi conce
ptiones. et ebdomades. ⁊ p̄me im
pressiones ⁊ p̄ma p̄ncipia ¶ Cō/
ceptus ɔplexi dicunt̄ euidentes. q̄
recipiūtur ab intellc̄u nō solū a su
periori ꝑ lumē intelligētie. ꝫ etiā
ab inferiori ꝑ certitudinē sēsualis
exꝑientie. vt ꝙ ignis est calidus ⁊
ꝙ absinthiū est amarū ¶ Conce/
ptus cōplexi om̄s medij dicunt̄ q̄
nō recipiūt euidentiā. nisi per r̄du
ctionē seu resolutionē ad ɔceptus

expimentales p̄mos vel scd̄os. q̄ dicunt̄ cōclusiones. sicut habetur in p̄ma ph̄ia ⁊ in prudētia. ⁊ in arte. et in om̄i scia Et hoc nō intelligitur de cognitione dei que nullatenus est discursiua aut ꝯpositia nec de āgelica ꝯgnitione q̄ a multis similit̄ ponit̄ nō discursiua saltem in plurib⁹ nō Sec⁹ in nobis hic in via ¶ Cōceptus complexi sicut et incōplexi. repiunt̄ in hoib⁹ pro statu nature destitute frequēt̄ abortiui vel turpes et spurij ꝓpter indispositionē matricis anime rōnalis. ex mala dispositione corporis vel praua ꝯsuetudine vl̄ aliū de multis mōis Prosūt aūt ad fecūditatē ⁊ decorē Ingeniū clarū exēcitiū elc̄m. ⁊ ociū sc̄m. seu deuotū ⁊ sobriū ¶ Cōcept⁹ ꝯplexi tāto sūt difformiores. ignobiliores. et vituꝑabiliores. quāto ꝓpinq̄ores sūt primis cōceptibus euidētibus qui per expientiā suꝑiorē vel inferiorē accipiunt̄. dū degenerāt ab eis. nec imitant̄ eos. assimilatione perfecta quēadmodū culpabilior est errās in ianuis ⁊ meridie q̄ꝫ de nocte. et turpior iudicat̄ symea q̄ deficit ab hominis figura q̄ꝫ que videtur imitari ¶ Cōceptus complexi in vtero mētis geniti ꝑ semina primoꝝ p̄ncipiorū ꝯplexorum vel incōplexorū. sunt nobilioēs et generosiores. ceteris paribus. q̄ꝫ geniti per semen expientie sensualis Propterea sciētie morales que respiciūt particulariores act⁹ hominū super om̄es minus habent certitudinis. Similit̄ et sciētie nō abstrahentes a motu et a matēia sed mathematice ꝓpter abstractōnem hui⁹ mōi sūt in p̄mo certitudinis gradu quo ad nos. ⁊ pro isto statu ¶ Conceptus ꝯplexi sunt et pn̄t in vtero mentis vel rationis gigni pulcri nobiles ⁊ certi per semen experientie sensualis sed non absq̄ꝫ semine cōciliante seu fouente primi luminis intellectualis. in quo vident̄ prima p̄ncipia practica moraliū. vt ꝙ nemini est iiuria facienda vnde potest elici sciētia pure speculatiua. de virtutibus ꝑ deductionē ratōnis logica mediante. que ad hoc inuēta est ne paralogisādo falleremur. ¶ Conceptus ꝯplexi variant̄ in nobilitate et ignobilitate moralit̄ ꝑ varios gradus quales solēt assignari in certitudine v̄itatū sub numēo q̄ntuplici ſm accessū vel recessū a p̄mis p̄ncipijs moralibus per se notis. In p̄mo gradu sūt p̄ma p̄ncipia In scd̄o ꝯclusiones euidēter ꝯsequētes In tertio sūt ꝓpōnes ⁊ articuli ex auctoritate diuina suscepti In q̄rto ꝯclusiones incertitudinaliter deducte In quito sūt cōclusiones ꝓbabiles et de fidei pietate ¶ Cōceptus ꝯplexi de diuinis et spiritualibus sunt ex se et via nature generosiores et robustiores q̄ꝫ de creaturis si capacitas vteri rationalis et intellectualis ad eorū susceptionem ⁊ nutri

tionē hr̄et armonicā ⁊ expeditaz dispositionē q̄a q̄ sunt p̄ma in natura. sūt in se certissima. Conceptus cōplexi formant̄ in vtēo rōnalis aie nobili⁹ ⁊ generosius per semē fidei simplicis et incorrupte. q̄z per semē solū ph̄ie triplicis. naturalis. rōnalis. ⁊ moralis. q̄zuis hoc semē adiuuet̄ vehement̄. si receptū fuerit ꝯgruēter Cōcept⁹ ꝯplexi solēt gigni satis ꝯformiter in scd̄o vētriculo vel sinu matricl. aie rōnalis. quoꝝ vn⁹ dicit̄ ꝯgnoscitiuus. recipiēs semen entis Ali⁹ dicit̄ affectiu⁹ recipiens semen bonitatis De quorū quolibz erit sequens sermo.

Sequit̄ sexta partitio

De conceptib⁹ intelligētie in vtero. non vtentis organo corpali

Cōceptus in vtero rationalis aie in vētricl̄o intelligētie nō vtentis organo corpis. ꝓxie sūt ꝯceptiōib⁹ āgelicis sic̄ sup̄ma inferioꝝ iungūtur infimis supiorū. nō quin intellect⁹ imediate formet̄ a deo. non ab alia intelligētia ꝑm errorē aliquoꝝ. et hoc quo ad tria que sūt natura. gr̄a. ⁊ gloria Cōceptiones aliq̄ dicunt̄ immediate fiēi in vtero intelligētie hūane non quin req̄rat̄ obijci p̄ntatio et luminis spiritalis irradiatio. et spēs intelligibilis. q̄ mediat int̄ potentiā et obiectū. sic̄ in visione corpali. mediat spēs coloris int̄ colorē ⁊ visū nec min⁹ dicit̄ color immediate videri. q̄a nihil mediat int̄ potentiā visiuā ⁊ actū sue visionis. qd̄ si cōtingeret. visio/ mediata diceretur. aut reflexa Sic in ꝓposito ꝯceptōnes intelligētie q̄liscūq̄z. p̄ter p̄mā que de⁹. sūt accn̄tia vel actus. ab intelligētia distincti. qꝛ ꝑm articulum pisien̄ nulla intelligentia creata. est sua intellectio vn̄ patz ꝙ intellect⁹ possibilis ponēdus est in angelis qui idē est essentialiter cū agēte. sed diuersi sūt respc̄us. Ita q̄z sic angelus malus esset sua beatitudo. qd̄ esse nō possit Cōceptiones intellectus hūani nō fiūt ab intellectu agente in intellectuz possibilē. tanq̄z intellc̄us agens fiat cognitio possibilis intellectus q̄tenus sint idez intellc̄us realiter que ꝑm ecclesie determinationē ē ꝓpria homis forma. agens cōceptiones suas in seip̄o. essentialiter ab eo distinctus. Cōceptiones intelligētie humane nō fiūt hic naturaliter in via. nisi coniuncto fantasmate Secus de miraculo vl̄ p̄uata lege vt in paulo. ⁊ in moyse et in virgine bn̄dicta Alioquin raptus et ꝓphetie. tā in vigilia q̄z in somno. possent accidere naturaliter vt Auicēna mentitus est. in fauorē secte machometi epilentici. ⁊ cōtra dictuz sancti Petri ꝙ volūtate humana nō est allata ꝓphetia Cōceptiones intelligētie humane nō fiūt ꝑ imp̄ssionē ydeaꝝ sepatarū. q̄ nō sūt de⁹ vt plato dr̄ posuisse Nec ꝑ solam inspectionē

fantasmatū. vt aristl. dixit nec per influxū solū intelligentie vel separatarū intelligētiarū. vt Auicēna posuit nec p actualē inclusionē rerū intelligibiliuz in aia. vt alij fabulati sūt. Sed ɔflatur ex oibus ver⁹ catholicorū modus q aia in sui p̄ma creatiōe est sic tabula rasa ⁊ q capit sciam suā a sensib⁹ ⁊ a fātasmatibus p abstractionē ab hic ⁊ nūc et a mat̄ia Et ꝓinde scia ē de nc̄arijs ⁊ et̄nis. et impossibilib⁹ aliter se hr̄e. qr nō accipit intellect⁹ res vt in actu. ꝫ vt in aptitudine. q̄ aptitudo nc̄aria ē. nō quidē in se vt sonat positio aristl. sed in deo q̄a nihil est et̄nū. nisi deus. vel in deo Et in hoc ɔcederet̄ positio platonis. p̄m interp̄tationē augustini q deus est et̄na cā rerū oim in essendo. supple aptitudinalit̄ ⁊ rō et̄na ɔgnoscēdi. supple exēplar. vl̄ idealis. ⁊ et̄nus ordo viuēdi tanq̄ cā finalis ¶ Conceptiones humane intelligētie poterāt ꝓ statu natuē institute. fieri de insēsibilib⁹ per abstractionē a motu et a materia et a suis appendicijs Et in illis cōceptionib⁹ potuisset hō. sincerit̄ p̄stitisse. Hinc Aug⁹ Que cā cur p̄mā lucē acie fixa videre nō possis. nisi vtiq; ifirmitas? Et q̄s eā ibi fixit nisi vtiq; iniq̄tas? ¶ Cōceptōnes intelligētie ꝓ statu nature institute. vident̄ potuisse fieri. neduz per aspectionē vel inspectionē fantasmatū vt hic in via. ꝫ p irradiatōz a supiorib⁹ intelligētijs et fortasꝫ a sensibilibus creaturis aliter q̄ꝫ p sensuz. vt per intelligentiā q̄ v̄tualiter et eminēter ɔtinet vires sensitiuas ¶ Cōceptiones anime separate vident̄ aliter fiēi posse frequēter q̄ꝫ per miraculū. per susceptōz specierū. tā ab intelligētijs q̄ꝫ a sēsibilibus per naturalē sui luminis irradiationē. licet impfectius multo q̄ꝫ in angelis. aut in statu innocentie ¶ Conceptiones humane intelligentie hic in via. de p̄mo ente triplices esse possunt Quedam faciales et intuitiue sicut in paulo moyse et maria. licz in raptu q̄dā Quedā speculares. ⁊ sincere sine fantasmatū inuolucro. licet transitorie ⁊ raro Quedā coniūcte fantasmati ⁊ cōtinuo ¶ Conceptōes humane intelligētie speculares ⁊ sincere vidētur potuisse fiēi per reflexionē intelligentie super actus visionis intuitiue. q̄lis fuit in paulo imo qualis est in beatis Est āt visio seu cognitio vnitiua in experientia obiecti p̄sentis in se vel in sua specie ꝓpria. vel in supeminēti representatione qualē deus habz ¶ Cōceptōnes humane intelligētie sūt om̄s. vel intuitiue vl̄ abstractiue videant. qui tale aliud ponē voluerunt. Forte q sūt alie et alie conceptiones obiecto presente et absente.

¶ Sequitur septima partitio de cōceptionibus volūtatis in speciali.

¶ Centilogiū

Conceptōes in vtero vl' matrce ratōnalis aie tot mōis possūt multiplicari. quo ad potentiaz appetitiuā quot modis variātur. quo ad apprehensiuā seu cognitiuā ¶ Cōceptiones appetitiue nobiliores ⁊ liberiores sunt in suo genere ceteris paribus. q̄z cognitiue. nisi degenerent in viciū. sicut dicitur de peccatore. ꝙ cōcepit dolorez et peperit iniquitatez. que duo pertinent ad affectiuā ¶ Cōceptiones affectiue nequeunt fieri sine preuia cognitione separata vel cōiuncta Separata/deus est. coniūcta vero ratō Concursus autē dei generalis. nō impedit libertatē imo causat. fortificat. et actuat. q̄uis non necessitet. quia tolleret primū motuz suū ¶ Conceptiones affectiue possūt gigni et cōtinuari. facta presentatione obiecti diligibilis. per ꝯgnitiuā. q̄uis indistincte etiam. vl' cōfuse Obiectalis autē presentatio. siue agat in voluntatē et cum voluntate. ad ꝓductionē volitionis et nolitionis. siue nō. vt aliqui volunt. vt corpus in spiritū Nihilominus nulla cōsurgit inde necessitas. illibertans voluntatē ¶ Conceptiones affectiue ꝯsequētes ad conceptū primi entis. serenū et purum. sunt nobiliores. sincere. et delectabiles. supra humanū sensum. Unde beati predicantur mundo corde. et qui gustant de duodeciz fructibus ligni vite ¶ Conceptiones affectiue. tanto nobiliores sūt et iocūdiores quāto se magis imprimūt et coniungunt primo enti vice ꝯtraria ad cōceptiones affectiuas de sensibilibus. que sunt impuriores. fetidioresq̄z. quo sūt intimiores. ꝯiūctioresq̄z. vt tactus et gustus. ꝓpterea iocūdissima sūt et castissima diuini amoris cātica que suuz resonant amplexuz. osculum. ⁊ gustum. sed nō infectis corde ¶ Cōceptiones affectiue nobilitatem et libertatē suscipiunt. ab intrinseca rationalis anime libtate. que est liberū arbitriū id ē liberum de ratione iudiciū consistens ex tribus. que sunt facultas. ratio ⁊ volūtas Nñ patet ꝙ actus voluntatis duplicē ꝯtingentiam sortiūtur dum effectus naturaliter ꝓdeuntes habeāt nisi tm̄ vnā. respectu prime cause. ¶ Conceptiones affectiue rationales adeo sūt libere ex vi sue originis ꝙ ꝟuili necessitate nequeūt ab anima ꝓcedere q̄uis alique nc̄ario formētur vt prime complacētie. ꝯsequētes primas apprehensiones. que non habent laudez ⁊ vituperiū sicut nec formalē arbitrij libertatez ¶ Cōceptiones affectiue rationales et intellectuales vt rationales sunt ⁊ intellectuales differunt in nobilitate et libertate a brutalib' q̄ ꝟuiles sūt impetus cōsequētes obiectales Nō sic ille ꝓcedūt ꝫ a libtate volūtatis. nō qualicūq̄z ꝫ ar

bitrij libertate. que potest agere ⁊ nō agere. aut in suspenso te tenere post p̄sentationez obiecti. quāuis hec ɔditio non sit de libertate volūtatis simplicit̄ sed ex imp̄fectōe ɔsurgit in actibus suis. qui possūt esse et nō esse. ꝓterea libertas arbitrij. nō ponitur in deo ad intra. sed bene ad extra Fit aūt suspēsio vel negatiue nihil volēdo. vel positiue. se ad alia diuertēdo. vel ꝑm aliquos. per actuz exp̄imentalem mediū inter velle et nolle ¶ Conceptiones affectiue duos habent sinus vel vētriculos in vtero ratōnalis anime. qui nomiant̄ a ph̄is ⁊ theologis ɔcupiscibilis ⁊ irascibilis vnde gignūtur et prodeunt om̄es anime passiōes. circa quas sūt virtutes. sub tp̄ancia ⁊ fortitudine ɔstitute. duz per prudētie directionē fiāt cōformes recte rōni que regula est agibiliū humanoꝝ ¶ Cōceptiones affectiue p̄nt circa rē eandez diuersificari. et circa diuersas vniri virtute rationalis anime. sicut in affectiua sic ⁊ in cognitiua. nec in istis est mendaciuz Det̄minatio aūt volūtatis ad p̄mū velle nō fit nisi a seip̄a per formale illud velle sicut determinatō diuine volūtatis ad extra r̄spicit det̄minationē in effectu ꝓterea si futurus sit effectus dicit̄ determinata ꝙ si nō de possibili. q̄n sēper ante positionem fieri nō possit.

¶ Cōceptiones affectiue vehemētiores sūt et efficaciores ceteris paribus q̄z cognitiue imo sine eis lāguidi sūt ɔceptus cognitiui. velut inertes et mortui. Et ideo nobiliores dici dn̄t. sicut et voluntas in homis regno p̄ncipatur. ꝓterea lex et ꝓph̄e pendēt ex dilectōe seu charitate. de corde puro. et cōscia bona et fide nō ficta.

¶ Sequitur octaua ⁊ vltima partitio appropriata cōceptibus mentis ꝑm cognitionē.

Conceptus homīs vt homo est dicitur ꝓprie de conceptu mētali ɔgnitiuo. licet ad affectuz extendat̄ Cōceptus cognitiuus simplex est actus entis. et verbū eius nat̄aliter repn̄tans obiectū et nomie ei⁹ declarās obiectū ip̄m Sic inuestigauit augustin⁹. per v̄bū seu cōceptū intelligētie nr̄e verbū in diuina trinitate. hoc v̄bū nō est alicui⁹ idiomatis. ꝫ simile apud oēs. nec in ip̄o cadit eq̄uocatio qualiscūq̄z ¶ Cōcept⁹ int̄iores in vtero mentis naturalit̄ significātes. nō suffecissent ꝓ statu nature destitute ad cōsecutionē sn̄iarū philosophicaliū si nō fuissēt inuēta nomina ad placitū significātia vnde Grāmatica Logica Rhetorica sumpserūt initiū. processit inde distinctio de intentionibus primis. et scd̄is in anima Dicūtur eni cōcept⁹ eē intētiones. quasi intus tētiones Intētio scd̄a dr̄ q̄ repn̄tat ɔcept⁹ vt genus. et spēs. et nomīa cōceptuū ¶ Cōceptus mētales ab exordio

subiecti habiti sūt. nō per solā ob/
iectoꝝ apprehensionē naturalez ꝫ
etiā per supnaturalē infusionez ex
quibus potuerūt formari varij ꝯ
ceptus complexi interi⁹ et hinc ex
terius nomia ad placitū significā
tia institui ꝓpter ciuilē inter hoies
cōicationē in amore fundataz
Conceptus vero taliū noim sunt
naturales. nec rep̄sentāt ad placi/
tum. nisi per discursū. q̄uis imper
ceptibilē quia dū ꝑcipitur vox ex̄
meminit intellectus. ad quid signi/
ficandū fuerit imposita de quo ꝯ
ceptū nouū formauit. Cōfirmat
hoc verbū textus genesis. de adā
qui vocauit res adductas. noib⁹
suis Cōceptus metaphysicales
p̄cesserūt via naturalis ꝯgnitōis
vel adq̄sitionis ꝯceptus grāmati
cales vel logicales. licet ecōuerso
sit via discipline seu ꝯmunis dedu
ctionis Est aūt ꝓcessus naturalis
adquisitionis in p̄mis inuētorib⁹
quia p̄mo per sensus acceperunt
accn̄tia cum subiectis secuz inuo/
lutis. scd̄o abstraxerunt quiddita
tes rerū. ab hic et nūc et denuda/
uerunt ab accn̄tibus sb̄as. tertio
imposuerūt apud semet ip̄os v̄ba
mētalia. que quidditates hmōi re
p̄ntarent Et ita fuit in eis logica
q̄dam mētalis priusq̄ vocal̄. aut
scp̄ta. imo ⁊ grāmatica p̄us ita ꝯ
posita est. que min⁹ aspicit res. q̄ꝫ
logica. quia fūdat se ⁊ suos mo/
dos significādi in ꝯceptibus qui
sūt p̄me intētiones vel scd̄e ꝯn̄ter
ars imitata est naturaz in vocib⁹
et scp̄turis. imo et in nutibus et si/
gnis sēsibilibus ad placitū institu
tis Cōcipiens aliter rem q̄ꝫ sit.
nō ꝓpter hoc decipit̄. cū intellc̄us
sit v̄tus abstractiua. potēs vnita
diuisim cōcipere. ⁊ diuisa ꝯiūctim
materialia quoq̄ imaterialiter et
singularia vniuersalit̄ Concipi/
ens ꝙ res sit aliter q̄ꝫ sit. decipit̄
duz abstrahit diuidit. aut compo
nit sua fictione sine correspondē
tia in re Sup qua deceptione re/
cursus habēdus est ad p̄mā phy
losophiā. que metaphysica noiat̄
Cōcipiens rem penitus eandē
diuēsis ꝯceptibus. nō synonimis
fallitur. si nō fundetur hui⁹mōi di/
stinctio. super distinctione ꝑsonali
relatiua. qualis est in diuinis. et n̄
altera in creaturis. que ꝯgnoscit̄
ex hoc velut a posteriori. ꝙ deus
p̄t hmōi res separe. et separatas ꝯ
seruare. vt duos hoies. aut duas
qualitates. aut generaliter omne
accidēs a sb̄iecto Et ita nō opor
tet ponere in relationib⁹ et respe/
ctibus distinctiones essentiales a
suis fūdamētis sic̄ nec vl̄ia realia
distincta a singularib⁹. ꝫ sufficit ꝙ
ꝑ negationē intellc̄us tales rela/
tiones respect⁹ et vl̄itates. consur
gant ex rebus int̄nsecis. ne ponat̄
pl̄alitas sine nc̄itate aut ꝓcessus
in infinitū. a diuine potentie dero
geturi Deniq̄ꝫ sic diceret̄ nec ꝙ pū
cta indiuisibilia. nec instātia sūt in
corpe vl̄ tpe p̄t oēm opatōz itel/
lect⁹ Cōcipiēs distinctiōz i diui
nis vel in creaturis minorē ex ꝑte

rei. q̄ꝫ sit distinctio ꝑsonaꝝ diuina
rū fallit̄. siue dicat̄ distinctio fōrl̄
siue relatiua siue modalis. nisi tm̄/
mō rōnis que distinctio q̄liter fiat
et significet̄ ex mōis supponendi ⁊
ꝯnotādi in ꝯceptib⁹ vel t̄mis sciri
debet a logico. vl̄ grammatico. q̄
a metaphysico trahūt sciaꝫ qꝛ no
men. bene ⁊ ꝓprie nequit imponi re
bus. eēncijs earū incognitis Qua
sup̄ re latior erit sermo in opusc̄lo
de mōis significādi. ¶ Concepti
ones distinctiōis septuplicis. q̄m
aliqui se trahere dicūt ex scotistl.
referri pñt ad tres dūtaxat mo/
dos iuxta ockamistas. quoꝝ vn⁹
solus reperitur in diuinis que est
relatiōis realis. Ali⁹ solū repit̄ in
creaturis que est eēntialis diuersi
tatis Terti⁹ est modus distinctōis
ratōis. quā fabricat intellc̄us taꝫ
circa deū q̄ꝫ circa creaturas. mo/
dis inumeris Noiant̄ hi septē mo
di p̄mus rōnis. scd̄s ex ꝑte rei. ter
tius fōrlis. quart⁹ realis. q̄nt⁹ eēn
tialis. sextus se totis subiectiue. se/
ptim⁹ se totis obiectiue ¶ Conce/
ptus diuersoꝝ modorū dicēdi ꝑ
se et ꝑ accñs et per se p̄mo ⁊ ꝑ se
scd̄o. et ꝑ se. de scd̄m ꝙ ip̄m. id est
ꝯuertibiliter. fundat̄ sup̄ distincti/
one rerū eēntialiter distinctarū in
creaturis. et relatiue in diuinis vt
ista nō est ꝑ se p̄mo cōuertibiliter
Essentia est pr̄ generās sic̄ eni oē
qd̄ est eēntia esset pr̄ Et inde con
surgit. ꝙ hec eēntia nō p̄t; esse me/
diū in silogismo expositorio in di
uinis. qui nō resoluitur ad dici de
omni. i. ꝑ se p̄mo ꝯuertibilit̄. quod
oportet in medio silogismi exposi
torij. et in alijs sil̄r Cognoscit̄ aūt
distinctio rōnis. q̄ fōrlis dici pōt
et cōsurgit ex ꝑte rei. qñ et vbi rō
diffinitiua vel descp̄tiua vni⁹ t̄mi
ni. nō est ratō alteri⁹. vel econtra
vñ ꝯsurgit ꝙ p̄dicata cōtradicto
ria. verificant̄ de t̄minis. vel cōce
ptib⁹ illis. imo ⁊ cōgruitas tollit̄
et variat̄ Dicim⁹ eniꝫ ꝙ materia
appetit formā et cum materie ap
petitus non sit nisi materia nihilo
min⁹ incōgrue diceret̄ ꝙ materia
materiat formā Nec dicimus ꝙ
intellectus vult et voluntas intel
ligit et ita de esse et essentia. de al/
bedine et similitudine. propt̄ mo/
dos significandi alios et alios
Cōcipiens res naturales mō do/
ctrinali pōt duab⁹ vijs q̄si diuers
incedē ⁊ ordinē sciētijs dare Una
via est. ex ꝑte rerū ꝯgnoscibiliū a
p̄ori. Altera via est ex ꝑte cogno
scentiū a posteriori. q̄lis tradita ē
per ph̄os in oibus sciētijs. a grā/
matica vsqꝫ metaphysicā ꝑ scias
int̄medias. sic̄ docet ordo pulcer/
rimus sciarū. Nō aūt sola volūta
te vel a casu ꝓgrediēs. ꝫ in reruꝫ
natura fūdatus vt in de mōis si/
gnificādi habꝫ tradi. Cōceptus
intellc̄uales rōnabilit̄ et sufficient̄
a ph̄o nūerati sūt. dū diuisit eos i
sapiam et intellectuꝫ ⁊ in sciam et
prudentiā et in artē Quoꝝ conce
ptuū ratio et distinctio alibi satis
apte tradita est Sil̄r de subiectis
et obiectis oim sciarū sigillatim ⁊

q̄admodū impssū gerūt vestigiū
btissime t̄nitatis. q̄ cūctis ē causa
eēndi. rō intelligēdi. ⁊ ordo viuē/
di. ¶ Cōceptus hiti de sciētijs vl̄
artibus subalt̄nis facilit̄ inueniūt̄
erronei. si ɔtenti nō fuerint termi/
nis sue inq̄sitiōis aut nisi trāseant
aut se resoluāt. ad ɔceptus sciētie
sb̄alternātis. p̄cipue ad metaphy
sicā spectat scire. an abstractiones
q̄s facit a mat̄ia. sint ita in re ad
extra vel in solo ɔceptu. Nec ad
medicū spectat si aīa sensitiua di/
stinguatur ab intellectiua Nec ad
astrologū vt talis est. si motus est
res. distincta a mobili Etsi sint ve
racit̄ epiciculi vel intelligētie a ce/
lo distincte. et ita de sil̄ibus scien/
tijs suo mō. Utrū v̄o metaphysi
ca ɔtineat̄ in suis explicatōnibus
grāmatica ⁊ loyca. vel si lati⁹ ac/
cipit ens sub diuers̄ analogijs nō
est nr̄m int̄ formalistas ⁊ termini/
stas tātā ɔponere litē que p̄fecto
sepe p̄cedit ex eq̄uocatione quid
nois. q̄ nō patit̄ in quauis dispu/
tatione fieri posse ɔcordiaz Esset
igit̄ vtraq̄z via a scholasticis co/
gnoscēda. ¶ Cōcept⁹ speculatiui
facilit̄ trāseūt in affinitatez practi
coꝝ et ecōtra. sicut verū et bonuz
in ente ɔnectūtur. imo nulla ē scia
vel sapiētia quin ad dilectōez dei
debeat ordinari. vbi sua stat p̄fe
ctio libertas ⁊ nobilitas. Sec⁹ in
amore sēsibiliū vel ip̄oꝝ factione.
¶ Concipiens q̄cq̄d est stabile na
turaliter p̄ intellc̄m vel adeptū vl̄
assil̄atū seu diuinū iuxta mod̄ tra
ditionis platonicoꝝ p̄ipateticoꝝ
nō ob hoc dicēdus essz vere felix
imo se fūdat in p̄ncipijs erroneis.
de intellectu humano ⁊ intelligen
tijs. vñ cōfinxerūt idolatre. et de/
monicole. theletas ⁊ theurgiā p̄
purificationib⁹ aiarū ad ɔformi
tatē intelligētiaꝝ et tādē dei Sz
defecerūt scrutātes scrutinio ⁊ mē
tita ē iniq̄tas sibi Cōcipiēs aia
diuinū verbū hic per fidē spem et
charitatē. dicēda est felix iniciatie
et v̄tualit̄. Adipiscit̄ btitudinē cō
sūmatā per partū verbi in gloria
si p̄seuerauerit vsq̄z in finez De q̄
partu theologisantes magna di
cūt q̄ nec ocul⁹ vidit. nec auris au
diuit. nec in cor hois ascēdit. que
p̄p̄auit deus diligētibus se Ipsi
soli gl̄ia in et̄nū et vltra Amen

¶ Explicit Centilogiū de concepti
bus Magistri Jobis Gerson.
Anno. M. cccc. lxxxiij. ix. die. ap̄lis

Anagogicū de verbo et hymno glorie doctoris cōsolatorij Magr̄i Johis de Gersonno Cancellarij pariß. Lugduni editū

Gloria in excelsis deo pr̄i et filio et spūi sancto. Nihil enim potest aptius p̄ferri volentib⁹ nobis de verbo et hymno sermonē mysticū vel anagogicuz facere in nomie pr̄is et filij ⁊ spūs sancti Et q̄a sapientia mittit ancillas suas vocare ad arcē quaz diuinus dionysius vocat mysticoꝝ eloquioꝝ supincognitū supsplendentē et subtilissimū verticē Incipiamus velut ab infima sapientie ancilla que est grāmatica p̄ponētes ex ea. ꝙ ſm nois interp̄tatōz gloria est q̄si clara scz cū honore et notitia Est aūt honor exhibitō reuerētie in signū virtutis soli aūt deo honor et v̄tus. Presupponamus insup ab eadez ancilla sapie vocantis ad arcē. ꝙ tres sunt gradus noticie gloriosi dei videlz positiuus ꝯpatiuus ⁊ suplatiuus Et hoc aliter et aliter ſm duplicē statum quoꝝ vnus est viatoꝝ Alius ꝯphensorū. ꝓut infra patebit deducendo ꝓut insup ſm hos gradus Positiuū Compatm̄ Suplatiuū. clare ſm verbū glorie Prio ſm mysteriū fidei Rursus ſm gloriā dei eterni. Alteri⁹ deniqz multiplicit̄ ſm tp̄us et locū et modū bn̄placiti tui deus laxādo in verbo tuo rete verboꝝ nr̄oꝝ Gloria pr̄i cū filio et spiritu sācto tanquā clara noticia. et lux lucet in tenebris et tenebre eā nō ꝯprehenderūt Est aūt triplex tenebra. Una culpe Alia pene seu miserie Tertia defectibilitatis nature Prima in pcc̄oribus Altera in viatoribus post pcc̄m Tertia in om̄ibus etiā beatis circa deū. Gr̄as autē deo de suplatiuo gradu ⁊ vertice sublimissima ⁊ supincognita q̄ est pelagus entis infinituz qui habitat lucē inaccessibilē cui soli honor et gloria Cui soli debet̄ exhibitio suprema reuerentie in signū v̄tutis infinite Sufficiāt intellectuali creature duo gradus ꝯgnitionis diuine qui sūt positiuus ⁊ cōpatiu⁹ Tertius vero suplatiu⁹ in quadā caligine et silentio venerēt̄ Sciat̄ deniqz ꝙ lux in tenebris lucet ⁊ tenebre eā nō cōprehenderūt. q̄ad modū triplices sūt mōi tenebraꝝ Unus culpe Alius pene seu miserie Tertius defectibilitatis natuē In pcc̄orib⁹ p̄me In viatoribus scd̄e In oibus creaturis etiā beatis tertie Quāobrem ꝯcludimus cū sapiēte ꝙ om̄is pscrutator maiestatis. alius a spū sancto q̄ etiaz pscrutatur ꝓfunda dei. opprimet̄ a gloria. pcc̄or infeliciter. viator bonus salubriter ꝯprehēsor vl̄ apprehensor in pr̄ia feliciter Gloria pr̄i cū filio ⁊ spū sc̄o. ſm mysteriū regni dei describi p̄t ꝙ ē noticia per ignorantiā hita ſm vnionem

uꝑ mentē hoc est exp̄sse dionysij quā possum⁹ sub alijs verbis tra dere ꝙ est vnio defectiua vl̄ defe ctio vnitiua in ꝯgnitione et amoē dei Sit eni defectio vnitiua in vo lūtate sicut intellectu Circa qđ at tēdendū iux̄ triplicē gradū cōpa tionis grāmaticalis in metapho/ ra fundatū ꝙ defectio seu ꝑuatio vel tales termini dicētes negatōz in hac mat̄ia nō accipiūt̄ nisi ꝓut negāt vel ꝑuant gradū suꝑlatiuū vel simplicit̄ sicut in beatis vel re/ spectu ꝯgnitionis vl̄ fruitiōis glo rie ꝓ statu vie Alioq̄n manifesta esset cōndictio neqꝫ diceret̄ plus aīa ꝯgnoscē per eaꝫ q̄ꝫ lapis aut asinus ꝓꝑterea nō dicim⁹ ꝙ sit de fectio solū. ꝫ ꝙ est vnitiua defectō vel vnio defectiua Gloria p̄ri cū filio et spū sc̄o. ꝑexigit hoiem esse fidelē xp̄ianū. hui⁹ signū est ꝙ di/ uinus Dionysius incipit hanc no ticiā ꝑ orōem ad btissimā trinita tem Trinitas inq̄t suꝑeēntialis et suꝑde⁹ ⁊ suꝑoptime xp̄ianorū in/ spector theosophie dirige nos ꝛc. Notet̄ in ꝑmis. inuocatio trinita/ tis cui⁹ nō hētur in via ꝯgnitō nisi ꝑ fidē saltē. nō per gloriā Est igit̄ hec noticia ⁊ inuocatio nō ad sen sū sicut ꝯstat nō ad imaginationē non ad intellc̄m viatoris Est igit̄ ꝑ fidei mysteriū Gloria p̄ri cuꝫ fi lio ⁊ spū sc̄o ꝟm mysteriū iure vo cat̄ theosophia xp̄ianoꝝ accōmo datius q̄ꝫ theologia Theosophia siquidē dicit̄ magis a sapore dei q̄ꝫ a logos qđ ē sermo vñ theoso phia noiat̄ q̄i sapor dei. ꝫ vidit q̄ dixit sapiam esse ꝟm nomē suū q̄si sapidā sciam Tribuit igit̄ diuinus dionysius magisteriū hui⁹ theoso phie ipi btissime t̄nitati vocās eā inspectorē theosophie xp̄ianorum Ubi eni amor ibi oculus et inspe ctio Prouenit aūt ex amoē dei be nigniter inspicien̄ xp̄ianos cogni tio scꝫ mysteriū q̄ est vnitiua defe ctio. ꝓꝑtēa ꝑmo capl̄o in lr̄a post orōeꝫ ad deū ⁊ exhortationē ad thymotheū sic ait Hic autē vide quō nemo indoctoꝝ auscultat ꝛc. vocat indoctos xp̄ianos paga/ nos idolatras ⁊ pb̄os imaginan̄ sua scia deū posse ꝯp̄hendi qui tn̄ posuit tenebras latibulū ei⁹ Gl̄ia p̄ri cū filio et spū sc̄o Sꝫ mysteriū fidei in viatorib⁹ pōt dicere nega tionē seu ꝑuationē ꝯgnitiōis dei scꝫ duplicē gradū suꝑlatm̄ ⁊ hoc vel simplicit̄ sic̄ in beatis vel. s. q̄d et ꝯꝑatiue respectu tm̄mō theoso/ phie btōꝝ. qui ꝑ mysteriū fidei n̄ ꝯgnoscūt Notat̄ aūt ista negatō seu ꝑuatio vel defectio ꝑ hāc ꝑpo sitionē suꝑ exēplū statim in ꝑmis tribus adiectiuis additis ad hoc sb̄stantm̄ t̄nitas. q̄ sūt suꝑeēntial̄ suꝑdeus suꝑoptime. ꝟm tria q̄ ap propriant̄ t̄nitati Essentia vl̄ vni/ tas quo ad p̄reꝫ ꝓuida deitas q̄ ad filiū ⁊ optima deitas quo ad sp̄m sc̄m Cōstat itaqꝫ ꝙ si essentia deitas ⁊ bonitas accipiantur ꝟm gradus ꝯgnitiōis dei ꝑmos. Po sitiuū scilꝫ et ꝯꝑatiuū. cōpetit via/ torib⁹ talis cognitio ꝫ nō in suꝑ/ latiuo gradu qui est positiu⁹ ⁊ cō paratiu⁹ in beatis q̄buscūqꝫ r̄gni

dei vbi videt̄ nude et clarissime de⁹ Hec tria vōbula supeēntialis supdeus et supoptime nequeunt negare seu priuare suplatiuū gradū ɔgnitionis vie sed supltm̄ gradū cognitiōis pr̄ie Quis autē sit iste gradus patet ex iā dictis Patet insup ver⁹ intellc̄us et ɔcordia grecoꝝ et latinorū si cū ꝟitate p̄dictorū iudicent̄. latini sana tradētes et diffiniētes ꝙ deus in pat̄a clare videt̄ ⁊ nude nō in theophanijs solis. vel sacris symbolis itelligunt̄ quo ad gradus positiuū ⁊ ɔpatiuū glorie Greci vero ponūt dū aiunt deū nō videri cuz beato dionysio in theologia mystica p̄mo capl̄o lr̄a f. referēdo ad g̃dū suplatiuū simpl̄r vt in pr̄ia vel ꝑm quid vt in via In qua de ɔmuni lege impossibile est videre diuinū radium nisi sacris symbolis circūuolutū. vel circūuelatū vel circūtectū. sic̄ in exēplo sēsibili. Lumē celi videi nō p̄t ab ocl̄o corpali si ñ sit admixtū colorib⁹ vel coloꝝ speciebus Gloria pr̄i cū filio et spū sc̄o. Scd̄m mysteriū tā fidei in via q̄z regni dei nō parū elucidat̄ p traditionē hanc scolasticā q̄zuis efficere nequeat vnionē defectiuā seu mysticā Rō potissima est vitatio erroris et ɔfusionis imo et irrisionis apud impios et aridos in lege dei Signū hui⁹ est ꝙ homies deuotioni traditi et vniētes se vel vnire putātes cuz deo pluries explicauerūt suas deuotiones vēas aut fictas p errores hereticales et insanos Confessi alij magis sobrie ɔgnitionē hanc iusticiā doceri nō posse p scolasticā quo ad explicationē doctrinalē Prohibuit idcirco eos conatu vel studio impossibilitas estimate ɔgnoscendi. Nūc vero doctrinalis. ꝑm t̄mios clarissimos ⁊ vsitatos palam facta est traditio sine verborū inuolucro. adeo ꝙ nec apud xp̄ianos ideotas. relinquit̄ vlla ɔtradictionis seu repugnātie nebula Itaqz si querat̄ a fideli xp̄iano Nūquid p̄t aliq̄s vl̄ i via vel i pr̄ia cognoscere vl̄ amaē deū in tāto ⁊ excellēti gradu sic̄ ip̄e cognoscit ⁊ amat se ip̄m? Nōne ꝓtin⁹ rñdebit ꝙ nihil p̄t equari deo in ɔgnitione vel amore Si rursus inq̄rit̄. possūt ne hoies tā viatores q̄z beati cognoscere deuz et amare multis mōis? Fidelis h mōi nō cūctabitur affirmatiuū dare rñsum de vtroqz statu suo mō Gloria pr̄i cuz filio et spūsancto. cognoscit̄ hic in via q̄tuor mōis ꝑz quos dicit dionysi⁹ ca. iij. de mystica theologia. theologiā se q̄druplicē dedisse Vnaz ꝓpriā de diuinis caracterib⁹ id ē ꝑsonis affirmatiue vt de incarnatione ꝟbi et hāc nō habem⁹ Alterā de diuinis scp̄sit noib⁹ ꝑm eēntiam diuinitatis Et hec apd̄ nos dicta est de diuinis noibus. Sub hac theologia ꝓpria ɔtinet̄ tertia ꝑs de sb̄stātijs sp̄ualib⁹ sic̄ de celesti hierarchia et ecc̄iastica Tertiā theologiā noiat symbolicaz qua carem⁹ nisi qz in locis pl̄imis tangit multa de symbolis hoc ē simi-

litudinib⁹ trāslatis ad deū Quar
tā noiat mysticā circa quā nūc in
sistim⁹ Deniq; nōt.c.eo.iij.et ɔnt̄
in.iiij.et.v.et in epl̄is ad gaiū ⁊ c.
vij.de diuinis noib⁹ ɔsideratiōes
aliq̄s huic theologie mystice ɔpe
tētes Una ē ꝙ optz eā eē breuis/
simā imo nō ꝑm breuē ꝑmonē sed
ꝑmonis defectū sic̄ in silencio ⁊ ca
ligine et ocio et in hoc casu supin/
tellectu ꝑ defectū noiationis hoc
ibi Ponit ɔsideratiōz alterā ꝙ ꝓ
cedendū est in ablatiōib⁹ seu nega
tionib⁹ ab inferioribus ad sūma
q̄uis fiat ꝓcess⁹ opposito mō per
theologias alteras positiue ꝓce/
deñ Cām reddit in textu māifeste
qm̄ magis ē vita et bōitas q̄ aer
et lapis ⁊ magis non crapule et
manie nō dici et intelligi Tertia
ɔsideratio ē ad intelligendū diffi
cilia ꝑm fōrm ꝟboꝝ ꝫ facillima si
ꝑmissi gradus ɔpatōis notentur
Dicit eni in fine ca.vltl.ꝙ neq; est
ei⁹ vl̄r positio neq; oblatio ꝫ coꝝ
qui p⁹ eā sūt positiōes et ablatio
nes facientes ipaz neq; auferim⁹
neq; ponim⁹ Vocat ꝑtēa ɔgniti/
onē istā esse suplucentē caliginē in
obscurissimo q̄d ē supmāifestissi/
mū Cōsonat hec sñia ꝟbis ꝑhi di
cētis ꝙ māifestissima nat̄e sūt oc/
cultissima nob̄ Si ꝟo fiat ɔpatō
ad nr̄am ɔgnitionē tm̄mō cōcor/
dabis ꝑ distinctōez t̄plicis g̃dus
ɔpatiōis Deniq; nō ē ꝫ cōndictō
qr cū dicit̄.de⁹ est sup oē ens et
nō ens.ly nō ens nō refert̄ ad pu
rū ens q̄d ē de⁹ qr tunc essz apta
cōndictio ꝫ refert̄ ad mod̄ ɔgni/
tionis q̄ creat̄a ꝑt ɔgnoscere ens
q̄dcūq;.qr nō nisi finito g̃du ꝓ q̄

sit.ꝟbū seq̄s Gl̄ia pr̄i cuz filio ⁊
spū sācto.ꝑm mysteriū fidei in via
imo ⁊ regni dei in pr̄ia ɔgnoscit̄
ꝑ ablacionē seu negationē vel ꝑ/
uationē aut defectōz ab oi eo q̄d
est ens vel nō ens ad g̃dū suplt̄m
referēdo Rō qr sic̄ de⁹ sibi soli ꝑm
hūc g̃dū ɔgnoscit̄ esse ita sibi soli
ɔuenit ꝑm hūc gradū ꝑfc̄e ɔgno
scere.q̄d est nō eē Qm̄ oppositoꝝ
eadē est disciplia ꝫz ꝑhm ꝓpterea
nēo ꝑfc̄e ɔgnoscit nō ens simpl̄r.
nisi ɔcipiat ꝑfecte q̄d ē ens simpli
citer.ꝫ aūt solus de⁹ ipe de se ipo
nouit Dicit̄ g° sua ɔgnitio mysti
ca eē sup oē ens et nō ens vñ ⁊ in
ꝑma epl̄a ad gaiū siq̄s ꝛc.inq̄t vi/
dens deū intellexit q̄d vidit.non
ipm ɔtēplat⁹ est ꝫ q̄ddaz coꝝ ab
ipo exñtiū ⁊ ɔgnitoꝝ Ipe āt sup
aim et eēntiā supcollocat̄ vl̄r non
ɔgnoscēdo neq; vidēdo ɔgnosci
tur et ipa.s.ꝙ melius ꝑfectissima
ignorātia scia ē ei⁹ sr̄ oia cognita
hec ille Cōstat itaq; ꝙ ista māife
stam includūt ⁊ nō intelligibilem
cōndictionē si nō sit adaptatio cō
cors ꝑm tres g̃dus ɔpatōnis q̄s
ancilla theologie grāmatica nob̄
tradit dictis mōis. (Scda ꝑtitō

Verbū gl̄ie ꝑm mysteriū fi
dei sepi⁹ apit̄ ⁊ efficaci⁹ ꝑ
dignā eucharistie ꝑcepti/
onē spūalē q̄ ꝑ hūanā industriā
Itaq; dñs nr̄ ihs xp̄s cui⁹ sp̄s re
uelat mysteria dixit int̄ cetēa licet
euāgelia nō explicēt postq̄ ꝑmisit
hic ē calix sāguinis mei.mysteriū
inq̄t fidei q̄d ꝓ vob̄ effūdet̄ Exp
tus hāc efficaciā fuēat credo sepe
btissim⁹ dionysi⁹ q̄ post nimia tor
mēta posit⁹ in carcere sacrū istud

mysteriū celebrauit. cui visibiliter astitit dn̄s nr̄ ihus xp̄us cū multitudine angeloꝝ et se ip̄m tradidit sac̄mentalit̄ eidē btō dionysio dicens Accipe hoc care meus. quod mox ꝯplebo tibi vna cū pr̄e meo mecū eni est maxima merces tua. ⁊ his qui audierint salus in r̄gno meo Subiūxit et ꝓ q̄buscūqꝫ petieris impetrabis Obsecram⁹ igit̄ te dionysi benignissime vt nobis impetres reseratiōez mystice theologie tue q̄ntuz expedit saluti nr̄e Si eni volūtate humana nō allata est aliqn̄ ꝓphetia dicente petro q̄ntomin⁹ hec mystica theologia seu poti⁹ theosophia quā a ꝯscio secretorū paulo didicisse putaris O dionysi cooꝑante spū sācto in verbo gl̄ie. Verbuz glorie qđ est magnū pietatis sacr̄m. qđ manifestū est in carne. viuificatū est in spū et assumptū est in gl̄ia. q̊tidie pn̄tialiter exhibet̄ in sacr̄o corꝑis et sāguinis qđ ē mysteriū fidei Fides igit̄ dirigit nos ad mysticas visiones Spes erigit. Charitas porrigit et attingit Deiñ sapia r̄ficit Pax sufficit. Gloria ꝑficit. s̄m inferius deducēda Verbū gl̄ie s̄m mysteriuz fidei in. Eucharistie sac̄mento nos inducit ad gloriā mysterioꝝ dei. qm̄ manifestat̄ nob̄ in carne nr̄a ꝑ sensus corꝑales exterius et interi⁹. dū sub sc̄is symbol̄ dat se xp̄us palpabilē osculabilez manducabilē imaginabilē Justificatur aūt in spū nr̄o ꝑ illapsū sp̄s sācti qui diffūdit̄ in cor nr̄m Et sic̄ vnū est corp⁹ verū qđ est res hui⁹ sacr̄i et signū corꝑis mystici qđ ē vnū in eodē corꝑe et eodē spiritu xp̄us. suꝑest tandem ꝙ assumatur in gloria sp̄us nr̄. q̄ꝫuis interim vita nr̄a abscōdita sit cū xp̄o in deo Sed cū apparuerit xp̄us vita nr̄a tūc et nos apparebim⁹ cum ip̄o in gloria Verbū glorie dum in hoc sacr̄o nob̄ manifestat̄ in carne dū iustificat̄ in spū. nūc etiā et hic pn̄tialiter assumit̄ in gloria Obmittam⁹ interea de deo gl̄iosas cognitiones q̄ per affirmatiōes fiunt de q̄bus est triplex theologia. sic̄ nōtū est ex dionysio vna ꝯsideratione p̄cedēte veniam⁹ ad q̄rtā q̄ fit ꝑ oim ablationē ⁊ oñdam⁹ ꝙ admodū fides erigit ad illaz Dimissis itaqꝫ duob⁹ gradibus cognitionis dei positiuo ⁊ ꝯꝑatiuo fides r̄linquat̄ in pura caligine q̄ ad gradū suꝑlatm̄ respectu pr̄ie. Q si q̄rat̄ a fide Ad quid dirigit sp̄m nr̄m? Rn̄debit ad caliginez? Similit̄ dum q̄rit̄ a spe ad quid erigit? Rn̄debit ad caliginē. Porro si q̄rat̄ a charitate Cui se porrigit? Quid attingit? Cui se vnit? Rn̄debit ad caliginē Deniqꝫ ꝓsequēdo si fiat inq̄sitio Quid ē illa caligo? Quid q̄so hn̄t rn̄dere. nisi ꝙ est ꝯgnitionis p̄uatio ⁊ āoris defectio Urgeat aliq̄s vlteri⁹ perquirēs Quō pn̄t hec fieri? Nū caligo est de⁹ nr̄ Nūq̄d negatio p̄t esse affirmatio? Nunq̄d ignorātia p̄t esse scia? Nunq̄d vnio fit ad nihilū? Quia caligo. q̄d est nisi p̄uatio? Profecto rn̄dere potuerūt. fi/

oes spes et charitas. q̄ non tam agūt q̄z agunt Et a quo agunt? Certe ab ipō deo qui caliginē inhabitat et lucez inaccessibilē. non vtiq̄z simplr sed in suo gradu supmo. qui est supincognitus et suplucēs et sublimissim⁹ vertex ad q̄ nos dirigi orat dionysius Invocans t̄nitatē supessentialē supdeuz q̄ supoptimū xp̄ianoz inspectorē et theosophie cū reliq̄s sequētib⁹ in textu. hūc textū expetit repetendo ruminare ꝓterea iūget posterius ad anagogicuz nr̄m hoc. de hymno glorie ¶ Verbū glie p̄m mysteriū fidei q̄ supgredit duplicem gradū cognitionis glorie dei positiū et opatiuū in quo se meditantes et otēplantes exercent tam cognitiue q̄z dilectiue. deficit totaliter in se et recidit sup eū qui per simplicitatē q̄ in infinitū est sub se et p maiestatē in infinitū supza se Cōstat aūt hmōi casū vel excessū causari nō posse nisi ab infinita v̄tute Est igit sūma defectio sūma refectio de qua xp̄us vēite ad me oēs qui laborat is q̄ onerati estis. et ego reficiā vos Qualit aūt p̄t spūs rōnalis et laborās et onerat⁹ plus venire ad deum xp̄m q̄z abiciendo nedū laborē suū nedū opus ꝓpriū vel alienū sed deserendo semet ipm Quid stas inq̄t Augustī. et q̄d nō stas. duz in te stas Proiice te in deū et suscipiet te Et greg. Nisi q̄s a se ipo deficiat ad eū qui sup ipm est nō appropinq̄t Nec valet apphendere. q̄d supza ipm ē. nisi sciat mactare q̄d ē. Facilr autē ista dicunt. facilit̄q̄ creduntur a fidelibus sed per intelligentiā experiri hoc opus ℔ labor est imo plane nec iaz opus nec labor sed actio spiritussancti p̄m tēpus et locuz et modū beneplacti sui in multitudine misericordie sue ¶ Verbū glorie p̄m fidei mysteriū dū ait vel rationalis aia deserat se et omnia sua cōuenit vt eadem etiam se per negationes gradatim exerceat Exempli gratia in cucharistie sacr̄o quod est mysteriuz fidei recogitat fidelis anima duz vidit accidentia panis q̄ vini Est hic deus tuus? non inquit sed cōtinet p̄sentialiter corpus veruz q̄ sanguinē dei mei Deinde subiūgit Corpus hoc verū. et sanguis dñi dei tui. nunq̄d est deus tuus? non inquit. sed vniuntur dño deo tuo Significant etiā corpus eccie mysticū quod viuificatur abuno spiritu domini dei mei. vnū corp⁹ q̄ vnus spiritus ait apostol⁹ Subinfert si corpus hoc mysticū cum corpe vēo sit dominus deus su⁹? Altioz inquit est dominus de⁹ meus quia nec materialis est nec finitus nec temporalis neq̄z p̄m carnez neq̄z p̄m spiritū cognoscibilis est hic in maiestate sua Sic fit tādem vt deficiat a se ipa per cognitionis defectum. et suscipiat a spiritu christi per dilectionis illapsū. Remanent autem questiones difficiles An sez rōnalis anima sub tali gradu superlatiuo constituta

sētit aliq̄d? Si agit aliq̄d? Si me/
retur aliq̄d? Si diligit aliquid? Si
nouū semp̄ fiat ⁊ sup̄naturale mi
raculū Rursus q̄lis est dr̄a talis
defectiōis vel abnegatiōis in via
vel in pr̄ia? qꝛ blasphemū videtur
dicere ignorantiaꝫ esse in pr̄ia q̄a
nec aīa xp̄i habuit in via Rn̄dea
mus ad singula. ꝯiūgentes alpha
cū o. initiū scꝫ creatōnis cum fine
glorificatiōis. Verbū glorie ꝑm
mysteriū fidei nr̄e trahit hominē
fōrtū esse ad imaginē et similitudi
nem dei. vn̄ et apl̄s dicit. ꝙ vir ē
imago et gloria dei. in hoc āt nō
est distinctio viri et mulieris Cōsi
derem⁹ hāc imaginē similitudinē
et gloriā dei in p̄ma creatiōe sua
Consideremus in ea eēntiā suam
fecūdaꝫ qua per memoriā capax
est dei et per intelligentiam et vo/
luntatē particeps eius esse potest
Quid aūt est aliud ista capacitas
⁊ ista p̄ceptibilitas nisi quedā im
pressio p̄me et et̄ne vnitatis v̄ita/
tis ⁊ bonitatis ꝓut aīa naturalit̄
ex imp̄ssione p̄ma ꝯfigurat̄ et co/
aptatur btissime t̄nitati in memo/
rādo ꝯgnoscendo ⁊ amādo suuꝫ
p̄ncipiū efficiēs exēplans ⁊ finiēs
Dicit̄ aūt aīa rōnalis ꝑm hec t̄a
naturalit̄ agi vt meminerit dei ꝑꝫ
imp̄ssionē p̄mā vt insup̄ ꝯgnoscat
eū ⁊ diligat indelibili ꝯfiguratōe
ad suū p̄ncipiū effectiuū exēplati
uū Quocirca vocabit̄ hec vitalis
op̄atio vel actio aptitudinalis re
sp̄cu dei naturalit̄ deiformis sim/
plex ⁊ quieta que deleri nō p̄t etiā
in damnatis vt naturalis ē quia
naturalia in eis dicente dionysio
remanēt splendida. q̄uis in malū
finē sicut et in abusū resplendeant
Verbū glorie ꝑm mysteriū fidei
nr̄e tradit hoiem reformatū eē in
baptismo p̄ gr̄am. infusionēq̄ vir
tutū habitualiū et hec reformatio
veluti quedā sup̄inductio colorū
deiformiū ad liniamenta natural̄
imaginis et sil̄itudinis Est insup̄
tante pulcritudinis ⁊ decoris vt
reddat aīam deo placitā gratam
et acceptabilem. adeo ꝙ si migret
statiꝫ a corp̄e sp̄ūs mox stola glo
rie decorat̄ Est autē hec vita gr̄e
sp̄ūalis ⁊ hitualis op̄atio sup̄na
turalit̄ deiformis et simplex et q̄e/
ta p̄ficiens et ornās sil̄itudinez et
gloriā create rōnalis aīe Trāsea/
mus mediā viā p̄egrinatiōis isti⁹
que est vtiq̄ discōtinua multiplex
et inquieta ⁊ veniamus ad vitaꝫ
glorie q̄ p̄ficiendo vitā nature et
gr̄e ꝯformiter ad illas est ꝯtinua
simplicissima q̄etissima ⁊ et̄na Cō
cludamus igit̄ ꝙ q̄ntū vita p̄egri
nationis gr̄e ꝯformat̄ inicio crea
tionis et recreationis sue necnon
fini glorificatiōis sue in pr̄ia tan/
tundeꝫ p̄ficit̄ simplificat̄. et q̄escit
hic in via iuxta psalmiste q̄stionē
Dn̄e quis hitabit in tabernaculo
tuo. aut quis req̄escet in mōte sc̄o
tuo? De beniamyn quoq̄ est ha/
bitat ꝯfidēter in eo sicut thalamo
tota die. morabit̄ et int̄ humeros
illius req̄escet Requiē hanc opta
bat petrus in mōte fc̄us in extasi
dū post vocē allatā a magnifica

gloria dixit nesciens quid diceret
quia magis agebatur q̄ agebat
Domine bonum est hic nos esse
Faciamus hic tria tabernacula ꝛc
Verbū glie ꝑz mysteriū fidei dū
subintrat ꝑ abnegationes latibu
lū nubis tenebraꝝ ⁊ caliginis aīa
rōnalis acta ꝑ sp̄m sc̄m reagit ꝑz
eundē sp̄m iux̄ illud Dilect⁹ me⁹
mihi et ego illi Et ita meret atq̄
r̄ficit qm̄ de latibulo caliginis ve
nit ad tab̄naculū qd̄ ē in circuitu
eius iuxta illud dauiticū postq̄ di
xerat de deo inclinauit celos ⁊ de
scendit ⁊ caligo sub pedib⁹ eius.
Dehinc ascēdit super cherubin et
volauit. volauit sup̄ pēnas vēto/
rū Cōclusit ⁊ posuit tēbras latibu
lū suuz Cui ꝯsonat poetica fictio
In sublime volans nube se immi
scuit acre Supaddit Et in circui/
tu eius tab̄naculū ei⁹ Cōsiderem⁹
igit deū velut in latibulo tenebra
rū ꝑm theologiā mysticaz q̄ fit ꝑ
abnegationē in gradu suplatiuo
vbi est veluti in mōte ex ꝯdenso ⁊
vmbroso et in desertis seculoꝝ et
in. mōtibus et̄nis Et vere de⁹ ab
scondit⁹ saluator sc̄us isrl̄ Attamē
in circuitu ei⁹ tab̄naculū ei⁹ Juxta
cāticū ecc̄ie in circuitu tuo dn̄e lu/
mē ē qd̄ nūq̄ deficiet vbi cōstitui
sti lucidissimas mansiones Et p̄s
In circuitu ei⁹ v̄itas ei⁹ Spectāt
ad hec oīa q̄ seraphic⁹ doctor bo
nauētura tradidit in itinēario mē
tis in deū sub capl̄is ⁊ gradibus
ad ꝑ tab̄naculū ꝯtinēs duplicem
gradū ꝯgnitiōis dei positm̄ et cō
paratm̄ Spectat v̄o septimū capi
tulū ad latibuluz caliginis ⁊ tene
brarū qd̄ explicat suo mō nō cōn
rie ad nr̄m hymnū gl̄ie Verbū
glorie ꝑm mysteriū fidei sic nō est
in p̄ria ꝫ clara visio ⁊ fruitio. sic n̄
ibi ꝓprie loquendo est ponē theo
logiā mysticā q̄uis deo gl̄ie neq̄
q̄ in suplatio gradu qui ꝓrsus in
finitus est videat a' amet Pro cu/
ius elucidatione ⁊ totius materie
ꝯsideremus ꝯn̄ter ad p̄dicta q̄ttu
or modos spēales q̄bus inspicit
deus ꝑ abnegationē Un⁹ est per
simplicē fidē spem ⁊ charitatē Al
ter est ꝑ inuestigationē ph̄icā tm̄/
modo. tertius ꝑ inuestigationem
theologicā qui ꝯplectitur duos p̄
cedeñ. q̄rtus per aptam ⁊ claram
dei visionē. de quo dicamus ad p̄
sens. Qꝛ aīa btissime virginis ma
rie ex gr̄a. clarissime videt deū p⁹
animā filij sui. quo ad gradū cog
nitionis positiuū ⁊ compatiuū Ni
hilomin⁹ dū extēdit se ad suplatm̄
qui soli deo cōuenit illic deficit vi
dens ꝙ inattingibilis est sed non
reflectit aut nō cadit in caliginē
cognitiōis quēadmodū fit in via
sed semp̄ in apertā visionē Quā/
obrem sua defectio nō dicitur eni/
gmatica seu caliginosa. vl̄ tenebre
vnde cū dicit de Johāne baptista
ꝙ fuit plus q̄ ꝓph̄a nō tollit ab
eo gradus ꝓphetie sed augetur.
Proportionalit in ꝓposito si ma/
ria non cognoscit deū q̄ntū deus
se ip̄m nō ponitur in sua cognitō/
ne tenebrositas Si eni sol clarior
est q̄ hesperus aut lucifer. nō po/
nitur in ip̄is hespero vel lucifero

caligo tenebrarū. sed claritas sol supior p̄dicat̄ Semp aūt dū ambulam⁹ p spem et fidē q̄ntūcunq; ꝓfecerit cognitio nr̄a de cōi lege cadit in ꝯgnitōz per speculum et enigma.

Sequit̄ tertia partitio

De verbo glorie

Excelsus in verbo glorie spūs rōnalis vl̄ intellectualis dū ābulat ad dei cognitionē actualē. nūc per inuestigationē naturalē nūc p simplicē fidē nūc per vtrūq;. si plena fiat resolutio semp fit occasus vel defectio ad superlatm̄ gradū quo deus in se cognoscit se sic̄ in inferiori fit vl̄ occubitus cognitiōis et motus ⁊ potētias vita carētes Quocirca dicim⁹ vlterius ꝙ actu finito cognitiuo et affectiuo q̄r vterq; ꝑiter incidit p̄t attingi obiectū infinitū Et ita infinitū q̄le est de⁹ a finita potētia et actu finito memorabit̄ intelliget̄ et diliget̄ in p̄ria Poterit igit̄ dici talis actus infinit⁹ terminatiue vel obiectiue q̄uis in se sit finitus q̄ntitatiue q̄admodum viceuersa deus infinito actu cognoscit oēz creaturā eē finitā Quocirca p̄t q̄libet creatura q̄ntūcūq; finita dici infinita ꝯgnoscibilit̄ q̄r scz infinito actu qui deus ē ꝯgnoscitur Neq; ꝯp̄hendi pōt totaliter ab alio q̄z a deo q̄uis ab aia btā ꝯgnoscat̄ q̄ntū habet de ꝑfectōe ꝑm p̄ncipalia int̄nseca sua que in eēntia creature finita sūt ⁊ ꝓfectōnis limitate. De tali scire loq̄bat̄ ph̄us describēs scire esse rē p causam ꝯgnoscere Intellige de ꝓxis ⁊ creatis causis. q̄r p̄ma cā etsi p̄t cognosci p demr̄ationē vel aliter ꝯprehēdi. tn̄ plene neq̄t Excels⁹ in v̄bo glie. sp̄s rōnalis ꝓcedēdo ad ꝯgnitionē dei tandē deficit ⁊ cadit in occasū. ꝑm positiōz ph̄orū. maxie platonicoꝝ quā recitat et reꝓbat Aug⁹ in suo de ciuitate dei quā insup albert⁹ magnus explicat in suo. de intellc̄u ⁊ intelligibili ex dictis ph̄oꝝ dimittēdo pietatē fidei Legat̄ in spēali cap̄. vlmū vbi cōcludendo dicit ꝙ spūs dz ꝓcedē de cognitōe in ꝯgnitōz vsq; fiat assimilatio ad cām p̄mā in qua sic sb̄stantificet̄ ⁊ firmet̄ ꝙ iā nō indigebit organis in sua cōtemplatione Et hic est inq̄t caducum alius vite immōrlis Quāuis ista et similia videant̄ alte ⁊ speciose dicta p ph̄os et idolatras sūt tn̄ impossibilia et per multos articulos ꝑisien̄ ꝓhibita et excōicata ꝓꝓterea dimissis infidelib⁹ trāseamus ad fideles etiā simplices dūmō fūdati sint et radicati in fide spe ⁊ charitate. q̄liter inuenim⁹ fuisse martyres ⁊ anachoritas p̄res Placeat aūt sub ꝯpendio ꝓtinus insinuaē modū scd̄m ꝑueniēdi ad supincognitū et supsplendentez ⁊ sublimissimū verticē hui⁹ sapientie que per ignorantiā cognoscit̄ tanq̄z a dn̄i spū Itaq; spūs sc̄us dirigit animaz per fidem vsq; ad superlatm̄ gradū diuine cognitiōis

exclusiue Et ꝑ spem erigit eā vsq̄ ad intēiora velamis ꝟm apl'm Et ꝑ charitatē illic figit et vnit Que/libet eni istarū triū virtutū theologicaꝝ hz ꝓ imediato obiecto ⁊ t̄mio suo deū Ac ꝑinde ꝟz theolo/gos dr̄nt a v̄tutib' moalib' ⁊ alijs q̄ circa alia v̄sant̄ obiecta ¶ Ex/celsus in verbo gl'ie spūs rōnalis sic eleuat' et actus a spū sc̄o per fidem spem et charitatē ꝟm memo/riā intelligentiā et volūtatē radi/catas in eēntia sua ⁊ in supiori facie que formata est a solo deo immediate et capax est eius ꝟm t̄pli cem hāc potentiā t̄minat imedia/te suā actionē ad solū deū et attingit ip̄m t̄minatiue vel obiectiue. ⁊ cū hoc nō sit per aptā visionē nc̄e est ꝙ fiat ꝑ caliginē Est autē caligo ꝑuatio lumis seu ꝯgnitōis sic̄ et tenebra ꝓut etiaz silentiū dicit soni defectū Mirū vēo videt̄ quō possit ꝯgnitio vel amor cognosci vel agi ꝑ ꝑuationē cognitionis ⁊ amoris Sz iā in ꝓoribus euacua/ta est hec difficultas qz ꝑuatō vl' defectio seu tenebra seu silentium nō dicunt̄ simplicit̄ seu vniformit̄ Sz tm̄mō respectiue ad suplatiuū ꝯgnitiōis vel amoris g̃dū Priuatio p̄terea nō dicit hic negationē hitus cū debito exn̄tie ei' quēad/modū cecitas nō dicit̄ simpliciter ꝑuatio visus nisi sit circa subiectū qd̄ debet hr̄e visū. nō enim lapis ꝓprie dicit̄ cecus Nos aūt in ꝓposito accipim' ꝑuationē pro negatione simplici dū ponim' ꝙ sancti ꝑuatiue ꝯgnoscāt deū sub g̃du supremo Nō eni apti sūt vel debito res ita positiue cognoscere q̄uis istud notet imꝑfectionez Et certe q̄libet res creata respc̄u dei dici debeat imꝑfecta ¶ Excelsus in v̄bo gl'ie spūs rōnalis ꝑ hmōi defectionē suꝑadmirabilit̄ reficit̄. qm̄ plus vnitur deo sinceri' atq̄ sublimius sine quauis admixtione fantasmatū vel sordiū ⁊ imꝑfectionū cuiusuis creature q̄ꝫ per positiuuz Quo ꝑacto sic qz nimirū nullū est ibi mediū int̄ deuz et sp̄m Priuat̄ eni ꝯgnitio et amor cuiuslibz alteri' rei p̄ter deū Si v̄o q̄rit̄. nūq̄d t̄min' ꝯgnitionis ⁊ amoris stat ⁊ finit̄ in caligine sola ꝓut ē ꝑuatio q̄dā? Rn̄dendū est ꝙ negatōes ⁊ ꝑuatōnes t̄minare nō pn̄t nisi per affirmatōes vn̄ nec de' cognoscit mala ⁊ imꝑfecta nisi ꝑ ydeā boni ⁊ ꝑfecti Quid fit igit̄ rn̄det beat' Dionysius ꝙ in occasu ⁊ occubitu et defectiōe ineffabili ꝯiūgitur aia ineffabilit̄ ⁊ ignote ieffabilib' ⁊ ignotis Et iteꝝ ait ꝑtitis alteritatib' et cōcupiscētijs curis q̄z inclusis et suꝑmūdane explicit. nos in diuinā monadē ꝯgregamur ꝓpterea vocat hāc defectiōz vnionē suꝑ mentē Rursus viuifica inq̄t v̄tus diuinaꝝ illumiationū que. s. fuit ꝟm positm̄ gradū abūde nos replet et restituit ac ꝯuertit ad cōgregātis p̄ris vnitatē ⁊ simplificam deitatē Attēde ꝙ id̄o noiat p̄rem qm̄ in ip̄o est fontal' deitas ꝟm eūdē dionysiū Filius insuper et spūsc̄us oēm gl'iaz suā referūt in gloriam dei p̄ris ¶ Excelsus in

verbo glie sps rōnalis p vehemēs exercitiū theologicū simul et phicū pt eleuari ad apicē seu verticē theologie mystice cū auxilio fidei spei et charitatis sblimius qz rudis et simplex xpianus et h de cōi lege sup quā tn est spūsscus Patuit h vltimū in aplis ideotis at alijsqz plimis Patz vo pns cōsideratio de doctorib⁹ catholicis grec. ⁊ latinis ex libris et traditionib⁹ suis ex qbus aliq fortassis excerpta iū gent inferi⁹ ad textū mystice theologie dionysij ɔfirmandū Fuit aliquib⁹ bonis ⁊ magnis viris hec doctrina ppter sui pfūditatem in scādalū qz nō satis aduertebant aut aduertere poterāt modos locutionū de eminētia dei sup oēm creaturā et q tn oibus esset esse ⁊ bene esse Cōcluserūt itaqz ex isto sequi q omis creatura esset deus qz de⁹ et suū esse sūt omino idem. Sic aliq iuriste imposuerūt Johi Scoto trāslatori librorū dionysij posuisse ⁊ sūme in h hereticasse q omis creatura esset de⁹ Reducūt aliq positionē de vniuocatōne entis creati et increati sm rem vel ex nata rei aut sm realia vlia ad errorē istū qzuis h nō intēdāt illi.

¶ Excelsus in verbo glie sps rōnalis circa ɔgnitōz mysticorū eloq/orū nō pncipalit innitit hūane industrie illā tn nō abijcit s exercet Dudū postqz scholasticis lectiōibus tractaueram⁹ de theologia mystica speculatie p. xliiij. ɔsidēationes et octo ptitiones sm totidem materias pncipales Notauerim⁹ postmodū duodeci industrias per practicā Et primo in vulgari ad sorores scpseram⁹ de mōte cōtēplatiōis certos gradus et modos Prima industria dei vocationi intēdere. scda ppriā ɔplexionē agnoscē. tertia officiū vel ppriū statū aspicere. qrta semet ad pfectionē extēdere. qnta occupatōes effugere. sexta curiositatē deponē septia lōganimitatē assumē. octaua passionuz vel affectionū origines aniaduertere. nona tpūs idoneū et locū inqrere. decimo sōno et cibo moderant indulgere. vndecima meditationib⁹ pijs genēatiuis affectuū insistē. duodecia spiritū a fātasmatib⁹ auertē Porro dū introgaret a me German⁹ Nicolaus Celestin⁹ post inspectionē industriarū istarū Quenā eēt difficilior in practica. Rsidit q spm a fātasmatib⁹ auertē sensit h vissime neqz pt hec industria practicariqz p theologiā mysticā h in via dū intellcus nr ɔiūctus ē cōtinuo et tpi Ponit dns albert⁹ vt pus lib de intellcu et intelligibili penultim ascēsū in reditu aie ad deū q efferat sr h et nūc h est sup ɔtinuū et tps Deiñ ponit assilatōz i vniōe cū deo quā vōt occasū alteri⁹ vite ɔsonās in h btō dionysio si dine gre mun⁹ tale tbuisset in xpo ihu dño nro: q ad hūc occasū xps ē ostiū via ductor vehiclm qadmodū de deo canit apd boeciū phia pnm rector dux semita tmin⁹ idem Cōsonarēt insup multa q pmittit albertus de intellectu agente cum

lumibus intelligētiarū se ꝯiūgēte
vñ inq̄t Multi vocati ꝓphe ordi/
nauerūt multas suppositiōes ⁊ or
dinationes Isti certe fuerunt ma
gici et idolatre qui per thebetas
execrabiles ⁊ demoniacas. arbi/
trant̄ aias purgari ad ꝓphetias
⁊ miracula faciēda de quibus ha
betur apud Aug^m de ciuitate dei
a septio vsq̄ ad decimū Et ꝯñter
in aliis q̄busdā caplis Ipe eni sa
thanas qui coli vult vt de⁹ imita
tur sepe vel imitari fingit veros
ritus et modos sacrificandi deo
per orōnes per ieiunia ꝑ castita/
tem et purificationes Nos autez
soli deo sacrificiū laudis offerim⁹
⁊ ad sc̄os āgelos suos homiesq̄z
btōs tanq̄z intercessores ⁊ admi/
nistratoēs spūs ꝓpter electos sup
plicam⁹ ¶ Excels⁹ in v̄bo gl̄ie sp̄s
rōnalis nō euehit̄ ad theologiaz
mysticā per raptus insanos q̄les
fuerūt in sibillis et vatib⁹ de q̄b⁹
historie ⁊ poete faciūt mentionez
sil̄r et sc̄ptura sac̄ sic̄ de phitonicl.
et de Balaā qui cadebat et apie/
bat ei⁹ oculos Sic̄ et epilētici nō
nulli. q̄lis fuisse credit̄ machome/
tus q̄admodū ponūt p̄terea aliq̄
infinitas melācoliarū spēs ⁊ alie/
natiōes aiaꝝ vñ credūt simplices
ꝙ tales rapiant̄ in celū et cadūt
in scenū. aut in eodez statu ꝑstant
imobiles q̄ morbus inuenit eos ⁊
velut gel̄u cōstringit vñ ꝯgelatio
appellat̄ in mēte sic̄ tēpe nr̄o pl̄es
tales qui ꝓphetias et visiones se
diuinitus hr̄e iactabāt vidimus ⁊
fallebāt sic̄ ⁊ aliqñ fallebāt̄ ¶ Ex/
celsus in libro gl̄ie spūs rōnalis i
theologia mystica se exercēs non
hz nc̄itatē vt in eo sit corꝑalis de
fectio q̄lis legit̄ de bonis etiā ꝓ/
phetis vt daniele Ezechiele ⁊ sil̄i/
bus Dionysi⁹ eni nihil tale ponit
exigi. frequēs insuꝑ exꝑientia cōn
dicit Sz nec oꝑtet suꝑmētales ex
cessus theologie mystice intelligē
tiā pure ꝯcurrere q̄lis fuit in mul
tis ꝓphis qui s̄m Augusti. potue/
rūt om̄ia mūdana trāsire et attin
gere p̄mā cām. irridentes idcirco
simplices xp̄ianos nō potētes ad
intelligentiā talē euehi. q̄b⁹ rñdet
Aug⁹ ꝙ simplici fide tenent certi⁹
⁊ salubri⁹ malū seu velū in ecc̄iasti
ca nauicula que ꝓducit ad celum
Nō oꝑtet p̄terea suꝑmentales ex
cessus theologie mystice fieri per
tale miraculuz quō ꝓtomartir ste
phanus dū lapidaret̄ intendens
in celū vidit gloriā dei sic̄ vincēti⁹
Sicut laurētius Sicut btūs An/
dreas Sic̄ felicula Sicut de alio/
rū sc̄oꝝ pl̄imis in raptib⁹ et reue/
lationibus q̄les legunt̄ in Apoca
calipsi Johis De quoꝝ differen
tiis et ꝓprietatib⁹ pñs breuitas ñ
inquirit ¶ Excelsus in v̄bo glorie
spūs rōnalis dū per anagogiam
cōscendit in deū. deserit oēs opa/
tiones vt sic neduz intellc̄uales ꝫ
etiā affectuales et amicabiles et
delectiuas imo oꝑtet ꝓrsus actū
ꝓpriū et liberū circa deū i sup̄mo
gradu obiectalit̄ positie t̄minatū
Et qm̄ videt̄ istud v̄bū durū cē ⁊
repugnare dictis sc̄ptis expositorum
bti dionysij imo ⁊ nr̄is acte/

nus de theologia mystica tradi/
tis quam in amore posuim⁹ Po/
neremus in forma. ꝓ testionio ⁊
intellectu tā hui⁹ q̄ꝫ p̄cedentiū te/
xtū dñi Bonauenture sup distin/
ctioñ xiiii. xxxij q. ij. in fine Ad illd̄
inq̄t qd̄ vltimo obijcit̄ de ꝯphen/
sione dicēdū ꝙ ꝯprehēdere dicit̄
triplic t̄ Uno mō cōphendere est
idez ꝙ charitati adherere Et sic
accipit Bernar. ad Eugeniū si sā/
ctus inq̄t es ꝯprehēdisti Alio mō
est idē ꝙ clare videre ⁊ pfc̄e ama
re sic̄ ad philipeñ. iij. Si quo mō
cōprehendā in quo ꝯphensus suz
Tertio ꝯprehēdere idē est ꝙ clau
dere t̄minos rei sic est deus incōp̄
hensibilis Cū ergo dicit̄ ꝙ sancti
sūt ꝯphensoēs in patria ⁊ ꝙ xp̄s
fuit comp̄hensor Dicendū ꝙ me/
dio mō accipit̄ et sic habz verita
tatē Nā xp̄us vidit dei imensita/
tem. nec tenet hoc fide sed certissi/
ma cognitione. hoc est nouit deū
immensū Ecce per hec dicta. tres
gradus cognitionis seu cōprehē
sionis dei lucidissima distinctione
nōtas ꝯformiter ad p̄dicta Sub
iūgamus illud qd̄ ꝓtin⁹ idez do/
ctor dicit pro verbo pñti Et si tu
q̄ras inq̄t An positiue vel p̄uatie
xp̄us nouit deū immēsum Dicen/
dū q̄dāmō positiue quodāmō p̄/
uatiue. Positie q̄ntū extēdit se ca
pacitas seu intelligētia Priuatie
deinceps admirat̄ etiā illā ꝓfun
dā et sūmā ꝓfūditatē diuine im/
mēsitatis sic̄ dicit p̄s Mirabilis fa
cta est scia tua ex me ꝯfortata ē ⁊
nō potero ad eaz Hec ille Ecce ꝙ
ponit priuatiuā cognitionē in aīa
xp̄i q̄nto magis in alijs Hec ē āt
cognitio quā vocam⁹ mysticaz ꝑ
abnegationē scz defectionē ⁊ oc/
casū Cōstat aūt ꝙ nō minus defi
cit dilectio seu beatifica fruitō ab
illo gradu sup̄mo fruitionis quo
deus fruitur se solo actu infinito
q̄ꝫ ip̄a cognitio In signū cui⁹ non
inueni positum a beato dionysio
tradeñ mysticam theologiā ꝙ di
xerit ip̄am terminari positiue obie
ctalit̄ in deo. sed vel nihil expressit
de dilectione vel ip̄am dixit fieri
per caliginē ⁊ defectiue Rursus in
altero ex v̄bis sapiētis Quantuz
potes tantū gaude qꝛ maior om̄i
laude nec laudare sufficis Potēat
dici ⁊ laudādo deficis q̄ defectio
sūma est refectio sūmus qꝫ ꝓfect⁹.
Excels⁹ in v̄bo gl̄ie sp̄us rōnal̄
intrādo diuinā caliginē ꝑ defectō
nem sb̄limius hz dicē Om̄is cōsū/
mationis vidi finē Tradit sñialit̄
btūs hylarius ꝙ nec āgeli nec ar
changeli sciunt aut penetrare p̄su
mūt diuine generationis arcanū
Cōstat ꝙ h̄ nō p̄t intelligi de vi/
sione btā in positiuo vel ꝯpatiuo
gradu Accipit̄ igit̄ de suplatiuo
quo ad ignorantiā tm̄. ꝯgnoscen/
do. ꝓficit sp̄us in via. imo ⁊ in pa
tria q̄ntū ꝑ gr̄am aut ꝑ gl̄iaz ma
gis exercitatus ⁊ eleuat⁹ fuerit ꝑ
mēoriā ⁊ intelligentiā et volunta
tē in gradu ꝯgnitiōis positiuo vl̄
ꝯpatiuo qꝛ plus accedit deficien
do ad vnionem refectiuaz Cuius
he sunt conditiones ꝙ infallibi/
lis etiam in via qua nihil potest

hr̄e erroris admixtū vel fātasma
tis nihil create defectibilitatis ni/
si insidiarū diaboli. vbi ē altissimū
r̄fugiū vbi solus vnit̄ deo ⁊ vnic⁹
soli ⁊ vnico spūi Si q̄ras quō fiat
istud Audi nō me sed diuinū dio/
nysiū Ineffabilib⁹ inq̄t et ignotis
mēs ineffabiliter ⁊ ignote ɔiūgit̄
Quis post hec v̄ba p̄sumeret inef
fabilia fari ⁊ incognitiom̄ ignota
ꝓferre? Possum⁹ itaq̄ doctrinal̄r
et speculatiue ꝑ q̄d nois veritatē
eloqui mysterij Sola vēo t̄nitas
per exp̄imentū rei Sup̄sūt alia de
verbo et hymno gl̄ie noiatim sup̄
hoc v̄siculo Sic̄ erat in p̄ncipio ⁊
nūc et sēp̄ et in secula scl̄oꝝ amen
Differat̄ in ꝑtitionē alterā Et ꝓ
ɔfirmatōe dictoꝝ simul et refectō
ne animoꝝ iūgant̄ vltima verba
hugonis in suo de arra aie Vbi
sic aia ɔquerit̄ asserēs se in ɔgnos
cendo deficere Anima Quid ē il/
lud dilecte ꝙ in eius recordatōne
aliq̄n̄ me tāgere solet et tam vehe
ment̄ atq̄ suauit̄ afficere vt iā to/
ta q̄dāmō a memet ip̄a abaliena/
ri et nescio quo abstrahi incipiam
exhilarat̄ ɔscia In obliuionez ve
nit om̄is p̄teritoꝝ malorū memo
ria Cor illuminat̄ Desideria iocū
dātur Jāq̄ alibi. nescio vbi me eē
video et q̄si q̄busdā āplexib⁹ amo
ris intus teneo Et nescio q̄d illud
sit Et tn̄ illud semp̄ retinē et nūq̄
perdere toto aio meo laboro Lu
ctatur q̄dāmō debilit̄ animus ne
recedat q̄d semp̄ āplecti desidēat
et q̄si in illo oim desideriorū finez
inuenerit sūme et ineffabiliter exul
tat. nihil āplius q̄rens. semp̄ sic eē
volēs Nūq̄d ille est dilc̄us meus?
q̄so dic mihi vt sciam si ille sit vt si
denuo ad me venerit. obsecrez eū
Ne recedat. ꝫ semp̄ ꝑmaneat hō
vere ille est dilectus tu⁹ qui visitat
te sed venit inuisibilis venit occul
tus vt tāgat te Jdo vt videat̄ a
te Venit nō totū infūdit se sed vt
trahat affectū p̄micias quasdam
porrigit sue dilectiōis nō plenitu/
dinē exhibet ꝑfecte societatis Et
hoc est ꝙ maxie ad arrā despon/
sationis tue ꝑtineat. quā ille in fu
turo se tibi videndū et perpetuo
possidendū dabit Nunc aliq̄ndo
vt q̄ dulcis sit agnoscas se tibi
ad gustandū p̄bet Simul etiaz vt
interim. de absentia eius ɔsoleris
qn̄ eius visitatione ne deficias in
cessanter reficeris.

Sequit̄ quarta partitō

De verbo glorie.

Glorificatō mutua
patris et filij et spūssancti
postulabat̄ fieri cū xp̄s ait Pat̄
venit hora clarifica filiuz tuū vt
filius tuus clarificet te. Potuerat
quoq̄ rex glorie xp̄ūs sed h̄ v̄bū
glorie ad p̄rem deū glorie dicere
sed exp̄mens exteri⁹ oculis subie/
uatis in celū fecit de v̄bo glorifi/
cationis hymnū glorie dū armo
niam addit vocis. hymnū quippe
dicim⁹ laudē dei cuz cātico ihūc
esse hymnū cōijciunt doctores de
quo mathe⁹ et Marcus Et hȳno
inq̄t dc̄o abierūt in mōtē oliuarū

Nō dubiū quia post institutionez et refectionē sacmentalē statiz qñ recesserat iudas christ⁹ dixit teste Johe Nūc clarificatus est fili⁹ hominis. et deus clarificatus ē in eo et deus clarificauit eum in semet ipso Deiñ postq̄z docuit discipulos multa. sequit̄ de hymno glorificationis seu glorie Utrūq̄z eniz traditur ex verbo greco. vñ glia quasi claria seu clara Pater venit hora clarifica filiū tuū vt fili⁹ tu⁹ clarificet te. Proinde subiungens claritate inq̄z quaz habui priusq̄z mūdus fieret apud te. dedit palā intelligi ꝙ de glorificatione quā habet in eternitate solus cum spiritu sancto in gloria dei patris loquebat̄ Hoc ip̄m imitat̄ ecc̄ia dū frequētat hunc hymnū glie Gloria patri et filio et spiritui sancto Mox subiūgitur Sicut erat in p̄ncipio et nūc et semper et in secula seculoꝝ Amē ¶ Glorificatio p̄ris et filij cum spiritu sancto designatur fiēi multipliciter sub his ⁊ alijs verbis Uno modo cōplacent̄ cōgaudenter et cōgratulatiue. quia scz ꝯplacet in gloria dei Alio mō desiderant̄ et exhortatiue q̄a hec gloria manifestat̄ per om̄es creaturas p̄sertim rationales Tertio mō repñtatiue et exp̄ssiue sic op⁹ sapiētis dicit̄ sapia eius et gloria eius Dicit̄ aūt gloria dei fieri vel augeri nō in se sed dū manifestat̄ Fit āt manifestior in effectib⁹ suis Oramus sub hoc tropo sanctificetur nomē tuuz Adueniat regnum tuum. quēadmoduz loquit̄ et hic xp̄s per totū hymnū Quomodo similiter dicit ap̄lus Deinde finis ait Cum tradiderit regnū deo et patri Sequit̄ Cum autē subiecta fuerint illi omnia. tunc ipse filius subiectus erit illi qui sibi subiecit omnia vt sit deus omnia in omnibus Intelligūtur hec per patefactionē generalē et perfectā non ꝑ noue glorie collationē in eternitate quam dicimus suplatiuū glorificationis diuine gradū. ad quez omnia consūmabūtur Presertim electi. sub gradu glorie comparatiuo seu secūdo constituti et erunt sicut hic orat christus cōsūmati in vnum ¶ Glorificatio patris ⁊ filij cum spiritu sancto in beatis dici potest habē gradū. vel vt Bernardus loquitur moduz sine modo. hoc est mysteriū et archanum quod loq̄mur et inquirim⁹ Apertum vēo est scholastice per precedentia si maneat clara et certa distinctio de triplici gradu seu modo quod idez est in ꝓposito Unū posuimus gradū glorificationis positiuum Alterum comparatiuū Tertium superlatiuuz Et licet cōparatiuus gradus et suplatiuus presupponant positiuū Verunta/men appropriamus positiuum in gloria vie Comparatiuum in gloria p̄rie Suplatiuū in glia eternitatis diuine Q̄ si voluerim⁹ attēdē qualiter hic gradus glorie sit sine gradu et modus glorie sine modo patebit p̄mo ex ip̄a diffinitiōe

et interp̄tatione nois hui⁹ Eterni
tas q̄i extra t̄minos entitas. nun/
quid infinitatē illā exp̄mūt dauiti
ci hymni Magn⁹ dn̄s et laudabi
lis nimis et magnitudinis ei⁹ non
est finis quo ad ꝯpatiuū p̄ris Et
sapie eius non est numer⁹ quo ad
appropriatū filij Et mia eius sup
om̄ia opa eius quo ad clementiā
et bonitatē spūs sācti Siquidē in
oi re creata vel creabili ponit̄ mo
dus. mensura. t̄minus. numerus ⁊
spēs finis et ordo Solus de⁹ est
sine numero. modo. mēsura. vl̄ ter
mino pro quo sit sequēs v̄bum
Glorificatio p̄ris et filij cum spū
sc̄o in se ip̄is recte dicit̄ infinita et
imensa. nedum p̄uatiue ꝫ positiue
sicut q̄libet gl̄ia creature viceuer/
sa dicit̄ finita nedū positiue ꝫ p̄ua
tiue vtēdo large noie p̄uatiōis ꝓ
negatione. Proficit hec cōsidera/
tio ad intelligendū ꝓprias voces
sc̄pturaꝝ Tn̄ finitū dicimus illd̄
qd̄ habet terminos positōnis seu
positiuos ꝫ intelligit̄ vna negatō
seu p̄uatio. ꝙ vltra t̄minos illos
vel finitū illud ꝓgredi nō valeat
vel extendi Infinitū viceuersa di/
citur negatiue q̄a nō habet termi
nos q̄bus circūscribat̄ finiat̄ diffi
niatur aut terminet̄ Et hoc dicit̄
infinitū extra gen⁹ Porro dicit̄ in
finitū aliq̄d affirmatiue dū negat
negationē in nomie finiti clausam
Equipollēt eni due negatōes vni
affirmationi Cōsideret̄ acriter no
minū istoꝝ ⁊ sil̄ium. talis significa
tio tūc nō erit absona vel discors
ista locutio. Gloria dei est grad⁹
sine gradu modus sine mō Sil̄r
de ꝯgnitione fruitione delc̄atiōe
q̄ꝫuis alie delc̄ationes addi pn̄t.
Sed nūq̄d et̄nitas vel et̄nus de⁹
seu t̄nitas. includit se suis t̄minis ⁊
ꝯprehendit? Profecto sic assentire
possum⁹ et ꝯn̄am negare q̄ subin/
fert̄ Ergo de⁹ hēt t̄mios. Nō eni
seq̄t̄ De⁹ est infinitus termin⁹ g°
ē t̄min⁹. vel t̄minū hn̄s Sꝫ nūq̄d
p̄terea aia xp̄i vel marie videt cla
rissime t̄mios et̄nitatis infinitos
q̄bus et̄nitas se ip̄am circūscribit
⁊ diffinit? Sic. Sicut hoc sequens
v̄bū declarabit. in cui⁹ explicatōe
totū stat qd̄ inq̄ritur mysteriū re/
gni dei. Glorificatio patris ⁊
filij cū sc̄o spū conspicit̄ et diligit̄
fruitiue et obiectalit̄ in sup̄mo cō/
paratiui gradus p̄rie. ab aia xp̄i
et marie. nō tn̄ in suplatiuo fōrlit̄
et int̄nsece quo btā trinitas se co/
gnoscit ⁊ diligit tā obiectaliter q̄ꝫ
int̄nsece. Attēdenda est hic det̄mi
natio ecc̄ie cum approbatione do/
ctorū modernoꝝ ꝙ duplex est bti
tudo vna obiectalis et terminati/
ua. et illa est solus deus sicut solo
deo fruendū est Altera est beati/
tudo formalis et intrinseca. consi/
stens in duobus actibus qui sunt
visio et fruitio cū tentione seu pos
sessione secura Sunt etiam apud
deū penit⁹ idē btitudo fōrlis ⁊ ob
iectalis At vero distinctio maxia
est in creaturis beatis. int̄ btitudi
nem ip̄oꝝ obiectalē q̄ nō nisi de⁹.
et fōrlē. quā vtiq̄ ꝯstat esse finitā
intrinsece. et ab infinita extrinseca
beatitudie dei differri vl̄ distingui

Etiaz vbi poneret ꝙ deus per se ipm sine creatis hitibus aut speciebus alijs illabendo fōrlez hāc btitudinē in aia btā causaret Cōcedunt hoc illi qui etiā ɔtrariant ecciastice determinationi qr forte nōd ūviderāt eā Cōcedūt inqz ꝙ de facto vel de potentia dei absoluta nō pt esse deus aie create nisi finita btitudo fōrlis. qr nec creatura est capacitatis perceptiue cognitiue ⁊ dilectiue dei nisi finite et limitate Quāobrez nce ē vt beatitudo creature fōrlis. semp sit finita. quicqd sit illa formalis beatitudo. que vtiqz est motus anime a deo distinctus Etiāsi poneretur ꝙ aia eēt suus mot⁹ Nec magr h negat ꝫ expssit ¶ Glorificatio patris ⁊ filij cū scō spū tota videtur a btis et iō tōliter sub hoc intellectu ꝙ gloria btōrū finita est fōrliter. qzuis obiectalit infinita vl vt gregl. loquit de dño glorie. totus est intra nō inclusus. tot⁹ extra nō exclusus. tot⁹ subtus nō ꝓstrat⁹. totus sup nō elatus tot⁹ circa nō circūscptus Veritas ista facili⁹ inuestigat nō rōcinando ꝫ exēplificādo per similia in creaturis vt de oculo lippo qui videt totaz rotam solis. ꝫ nō tōliter. vel totam albedinez Aut aliud sile vt de circulis lineis si intelligeret cētrū suū Ex^m aie rōnalis approximat q̄ sic tota in corde ē. ꝙ tota ē extra cor Sic est in cētro cordis ꝙ ad eius simplicitatez indiuisibilitas centri nō equat Sic nec ad magnitudinem nō molis sed ꝟtntis aie que circūdat cor. tōliter nō parificat. Cōtinet igit cor ipam aiam totā sed non tōliter sub alio verbo circūscriptibilit Ipa vero totā se cōtinet ⁊ totaliter infra t̄minos sue capacitatis q̄ finiti sūt ⁊ in h deficit similitudo quo ad deū qui simpliciter infinitus est et circūscpt⁹. Cui⁹ pfectio nec accrescit ex creaturis si sint. nec decrescit si nō sint Quia semp in eternitatis sue solio et trinitatis triclinio sedet fixus. sicut erat in pncipio et nūc et sēp et in secula seculoꝝ amen. Multa de ɔditionibus trinitatis et etnitatis possent induci que latissime tractant per doctores et aliq̄ sub metris notauerimus Deniqz pro verbo nr̄o facit illud Job Tonitruuz inqt magnitudiuis eius q̄s poterit intueri Dat pmo intelligi ꝙ nullus. dat insup intelligi ꝙ intuitus vel intueri vel visus extēditur ad om̄es sensus taz corpales qz spūales Tonitruū inqt ei⁹ qd vtiqz est obiectuz auditus q̄s poterit intueri Simile in exodo ꝙ populus videbat voces. Porro colligitur ex isto ꝙ dñs hitat in silentio et caligine respectu cuiuslibet creature quo ad cognitionez et visionē suā sibi soli ꝓriā mō ptacto. ¶ Glorificatio pr̄is et filij cū sancto spū manifestat in damnatis per ordinē iusticie quorum damnatio obiectaliter ⁊ terminatiue infinita est ꝫ fōrliter ⁊ intnsice finita ꝓportionaliter ad ea que dicta sūt de btis ɔuersiue ad deū ⁊ aduersiue a deo Certe sicut ens

primū in suo gradu suplatiuo ꝯp̄
henditur a se solo. sic et eius p̄ua/
tio nō essendi a se solo videlz to
talit̄ ꝯprehendi Inde fit vt neqꝫ
demōes neqꝫ creatura aliqua ple
ne intelligat pcc̄i mortalis igno/
miniā sicut nec gloriā actus meri
torij vel bti Talit̄ eni iā diximꝰ de
ignominia vel nō ꝯgnitune cuius/
uis creature Cuiꝰ cā p̄ncipalis q̄
deus est cognosci neq̄t in summo.
Supest igit̄ supbia demonū descē
dat semp vel ascendat ad nihilū.
Gloria vero beatoꝝ semp descē/
dit in bonū. deficiēdo vel ꝓficien
do ꝯscendit mōis dictis Juxt̄ qđ
sumeret̄ intellc̄us mystici v̄bi qđ
btūs dionysius appropriat ip̄i se/
raphin ꝙ in eis semp est mobile
incessabile calidū acutū supferui/
dū et holocauste purgatiuū Su/
mitur aūt hic motus vl̄ motio lar
gissime videlz ꝓ opatione q̄ cōn/
riatur ocio. de qua dicit damasc.
ꝙ nulla res destituit̄ ꝓpria opati/
one Sic eniz et velle dei et intelli
gere dicit̄ opatio quedā ⁊ motio
et in angelis magis ꝓprie Terra
siquidē est inertissima oim. habet
nihilominꝰ suā opationē qua se te
git et figit in loco suo resistens re
mouere volēti Dicit ēgo sēaphin
semp mobile sine int̄ruptiōe amo
ris in deū Incessabile sine desini/
tione Semp calidū. sine diminutō
ne seu minoratione seu tepefactiōe
Acutū qꝛ penetrat ad simplicita/
tem dei velut ad cētrū Supferui
dū qm̄ eleuat se ad imensitatē eiꝰ
velut ad circūferētiā Holocauste
purgatiuū ⁊ reliqua q̄ sequūt̄ spe
ctant ad tres actus hierarchicos
respectu inferioꝝ qui sūt purgaē
illumiare ꝑficere Opatio igit̄ ge/
nerale nomē est ad alias q̄nqꝫ spe
cies sonātes in motū. que sūt mo/
tio et hec successiua Mutatō ⁊ hec
subita in sb̄iecto Factio ⁊ hec sub
dita Denihilatio que aliter dicit̄
creatio Quarta est ꝓductio in di
uinis vbi est immutatio q̄ꝫuis sit
ibi generatio et spiratio Quinta
est actio qualiter forma influit in
materiā. dās esse formale et int̄n/
secū. dicit̄ ideo talis forma relati/
ue ad materiā q̄liter forma que ē
deus nullo mō pōt dici Glorifi
catio patris et filij cū sancto spū
q̄drupliciter ꝯgnoscit̄ ⁊ amat̄ ab
intellectuali creatura tā in via q̄ꝫ
in p̄ria In via quidē per gratiaz
vnā in se et trinā in fide spe ⁊ cha
ritate cū adiutorio discipline xp̄i/
ane Exēplū dū quis videt aut su
mit eucharistiā. hic est cognitio sē
sibilis exterior Est et cognitio sen
sualis interior tā imaginatiua q̄ꝫ
estimatiua respc̄u corpis xp̄i tam
veri q̄ꝫ mystici Hic p̄terea est co/
gnitio ratōnalis s̄m vtranqꝫ rō/
nis portionē supiorē et inferiorez
qua credimus speramꝰ et amamꝰ
spūales sb̄as/et sub deo vt aiam
xp̄i vt āgelos ⁊ spūs electoꝝ Hic
est deniqꝫ ꝯgnitio supermentalis
mystica et anagogica ipsius sim/
plicissime deitatis in vnitate t̄ni/
tatis Cōcordātie sūt pl̄ime noia/
tiz illa iā ꝯmēorata ab apl̄o Māi/
feste inq̄t Magnū ē pietatl. sacr̄m

quod manifestatū est in carne ⁊ h̄ quo ad duplicem p̄mū cognitōis modū Justificatū est in spū q̄ ad tertiū Assumptū est in gloria quo ad q̄rtū Teneat̄ ergo ꝓ regl̄a ꝙ q̄lis est in ꝯgnoscēdo et amando deū xp̄ianus. talis est sibi in retribuēdo de⁹ Ego dilecto meo inq̄t sponsa Et ad me ꝯuersio eius.

Glorificatio p̄ris et filij cū spū sācto fc̄a in beatis repit̄ aliqn̄ dici fōrlis eo ꝙ imediate fit ꝑ essentiam sine spē media q̄ sit rō ꝯgnoscendi diuinā eēntiā. imo ꝑ eandē spēm aut formā qua de⁹ ꝯgnoscit se ip̄m. aīa btā cognoscit deū Addūt aliq̄ ꝙ etiaz actus beatificus caracterisetur seu formet̄ nō nisi a diuina sapia ⁊ eius eēntia dū obiectiue videt̄ Un̄ et si diuina essentia sb̄traheret se in rōne talis caracterisationis seu fōrlis ꝯfigurationis s̄m imaginē btissime t̄nitatis. creatura nullo mō posset dici btā neqz intuitiue vidēs deū imo esset implicatio quēadmodū ipl̄icat creaturā esse ⁊ deū se sb̄trahere in rōne efficiētis Nōndū ē igit̄ ꝑ ꝯcordia doctoꝝ ꝙ deus ꝓprie dicit̄ forma s̄m tres ꝯditōes forme ꝯueniētes. Forma eni dicit̄ q̄a est in se fōrliter. siue sit ab alio siue nō originalit̄. scd̄o qr dat esse formale. tertio q̄a denomiat aliud eē Cōstat aūt ꝙ deus habet esse in se. et ꝙ dat esse om̄i creature. et ꝙ oēm creaturā denomiat eē tanqz p̄cipua sue exn̄tie causa Sic enim dicit boecius in q̄libz creatura eē aliud quo est. et aliud qd̄ est Qd̄ intelligi alit̄ nequit nisi de deo q̄ denoiat̄ existere creatura Doctores igit̄ ponētes deū esse beatitudinē formalē. accipiūt formā isto mō et nullo alio Nec volūt ꝙ de⁹ sit fōrlis beatitudo inherēs vel ꝯstituens sicut forme accn̄tales vel sb̄stantiales inherēt ⁊ ꝯstituūt q̄z uis illapsus forme diuine sit perfectior ⁊ intimior rei cuilibet q̄z possit esse forma sue materie. vel accidens sb̄stātie Itaqz res quelibet plus dependet a causis extr̄nsecis q̄z ab intrinsecis suis que sunt forma et materia que vtiqz nequeūt esse sine causa extrinseca efficiente exemplāte seu formāte et finiente Porro si doctores taliter se resoluūt nō sūt ꝯtrarij articulis ꝑisien̄ ꝙ deus nō possit eē forma vel formalis beatitudo creature Quod vtiqz verū est de forma inherente vel intrinsece ꝯstituente Sūt qui nc̄ario dicūt esse formā mediā vl̄ spēm in beatis quā noiant lumē glorie iuxta det̄minationez ecc̄ie requisitā Dicūt alij sufficere p̄sertim de potētia dei absoluta deuz et aiam sine tali lumine ad beatificandū ꝑ fōrlem illapsū Quicquid tn̄ dicat̄ hinc ⁊ inde nc̄ario ponēdus est motus intellc̄us et voluntatis qui vtiqz formosus est illūinosus et speciosus Et hūc vocamus formalē beatitudinez. sine q̄ impossibile est creaturā esse btām etiā de potentia dei absoluta Implicaret enim sicut patet intuenti. quicq̄d. dictū fuēit de necessitate habituū distinctoꝝ ab actib⁹ ist. s

Anagogicū de hymno glorie

¶ Glorificatio pris et filij cū spū sancto fit pcipue et pncipaliter in mente que sola xpie est imago et gloria beatissime tnitatis Essent hic rememorāde distinctiões plurime de diuersis aie potētijs q earum officijs. maxie quō diuiditur anima a spū q spūs a mente et q/les sūt actus spūs et mētis Quē/admodū insup sola mēs ponitur in supma vertice vel culmine vt/ce totius anime q potentiax ei⁹ q respicit p obiecto q fine xpio solum deū memorādo intelligendo et volendo pure liberaliter q̄ꝫis imobiliter Spūs aūt et moueꝫ liberaliter q arbitrarie et otingenꝫ Mirabilis psus est diuisio anime et spūs quē facit ꝑm aplm sermo dei viuus q efficax Sed est super/admirabilioz diuisio spūs q mētis qualē dat intelligi paul⁹ cuz dicit de ꝑmone dei q̄ est discretor intentionuz q cogitationū cordis put in quodaz metro deduxerim⁹ Arbitror insup q̄ hec mēs in cāticis nomiaꝫ aia vt ibi Dic mihi quez diligit anima mea ꝛc. et in cantico marie Magnificat aia mea dñm. Nō eni ouenienꝫ intelligi pōt de aia sensuali. nec de pcise rationali Anima igiꝫ est mens que manēs semp in arce dirigit amorez suum vnica in vnicū deū. sola ad solum diligēs ad dilectum Exēplo solsequiꝫ respectu solis. vel ferri respcu magnetis aut poli Dicuntur ista speciose faciliter q scholastice Credunꝫ pterea simplici fide sed rara est felicitas expiri Expiunꝫ tamē aliq̄ hic in via fortassis etiaz finaliter repbandi vt qui gloziatur in dño glozieꝫ vt timeat Estimo eni q̄ demones ipi iuxt dictum iacobi credūt. imo q aliquo mō itelligūt per naturalia splendida. et contremiscūt. sed an malū suum? q̄a puli timore trahuntur quo refugiūt et odiūt flagellantē Cōrie ad beatos qui timētes et tremētes et in se deficientes sub reuerentia maiestatis laudāt diligunt glorificant hymnuz glorie. vna et incessabili voce diceñ Sanctus Sāctus Sāctus dñs deus sabaoth pleni sūt celi et terra gloria tua Cōformiꝫ ad quos frequētat eccia dicens. Gloria pri et filio et spūi sco Sicē erat in pncipio et nūc q semper q in secula seculoz Amen Deo gra qui finē apposuit ad canticū marie iuxta xpositū nrm Vtinā deo bñplacitū et eidē gliosissime virgini mri et filie. Cū qua semper magnificat anima mea dñm Amen

¶ Explicit Anagogicū de verbo et hymno glorie a Jobe Cancellario Parisien Lugduñ Anno. M cccc. xxviij. Et otinet q̄tuor partiões pncipales in quarū qualibet sūt decē xba seu ossideratiões Et in xsu q̄libet multe notule seu xbula per lras alphabeti vsq ad numerum. ſcx q decē. Presulatuz tūc agēte Reuerendissimo patre dño. D. Archipsule et comite Lugduñ Primate Galliarū nre pegrinatiōis Bēiuolissimo pceptoē

:1483. xvi die aprił impressū.

Incipit tractatus magistri Johānis gersonis cancellarij parisieñ super. cantica canticoꝝ ad fratres ordinis carthusieñ. editꝰ apud lugdunum ¶ Anno domini. M.cccc. xxix

Amo te sacerdo Carthusieñ q̊niam amas me ꝓximū tuū. et ideo ꝓximū. argumento xp̄i quia fecisti in me misericordiam. Amoris quoqꝫ tui probatio. operis est exhibitio. Tricenariū nāqꝫ post mortez meā indultū priꝰ fieri placuit preuenire me viuēte Meditatꝰ sum mecū. siquā opis vicissitudinez. vacua senectꝰ mea posset afferre. Subijt mox aim. petitio vestre deuotōis modo facta per nōnullos ex vobis quasi vice oim. quatenus super cantica canticoꝝ scriberet aliqua qualiscūqꝫ studiositas mea. Inclinaui protinus cor meū assentire. quia amo te. Etenim amicorum vota sunt similia. ¶ Verū post tot a sūmis ingenijs dictata sup eisdē canticis quid aut q̄le posset addere pauptacula mea. nullius vel tepide deuotōis mee diu satis in dubio fuit animus. Tādem cōfisus in auxilio precū vestrarū decreui nouū aliquid. aut saltez nouo mō scribere sub premisso themate ¶ Amo te.

Explicit prohemium.

Amo te Vox ista Petri est ad dñm ter interrogantem. tertio repetita. Dñe tu scis quia amo te. Juxta quod verbū triplicatū possumus allegorice. moraliter et anagogice. triplicez in creatura rationali amorem intelligere. liberꝫ. arbitrarium. gratuitum liberū concreatum arbitrariū deliberatiuū. gratuitum supinfusum Dimisso iteꝝ sermone de amore pure naturali vegetatiuo et animali et habito tātummodo respectu ad amorez dei sicut habuit petrus dicēs Amo te. ¶ Est aūt amor noster ad deū triplex in genere ꝓut statim dictū est. et huiꝰ verbi amo. tres lr̄e signant in enigmate. A. principium. M. medium. O. finis. Ex q̊ triplici amore habituali. tanqꝫ triplici vita prima resultat actus amoris ꝑfectus et meritoriꝰ fruitiuꝰ dei. de quo sola principaliter cantica canticorum sunt. per anagogiam. i. sursum actionem. qualiter aguntur a spūsancto (quem hodierna die in filios adoptiōis xp̄s effudit) ipsi filij dei similes apostolis. ¶ At vero processus noster vt ordinetur ex notis. premittet aliquas considerationes. de quidditate amoris in specieb⁹ suis. et hoc ꝓ prima partitione Proinde scd̄a partitio cōtinebit considerationes quinquaginta

scdm totidem dies iubilei pentecostes quādo spūssanct⁹ his diebus in linguis igneis apparens mentes carnalium in sui amorem ait gregoꝛi⁹ immutauit Amoꝛ siquidem ignis est. vñ noiatur seraphicus. qđ ardoꝛem significat et quinquaginta ꝓprietates suas q̄s totidez linguas igneas (q̄b⁹ se loquitur et aperit) dispertitas oñdemus Tandem partitio tertia consūmabit. velut in cuspide piramidis flāmee. vniuersū amoris sermonem ad ꝓmā et vnicā proꝓietatem super illud Oscule/tur me osculo oris sui se reflectēs

Prima cōsideratio.

de primo amoꝛe libero nobis concreato.

Amoꝛ liber respcu dī naturaliter et indelebiliē insit⁹ est. concreat⁹ et insert⁹ dō cōditus ē ad imaginez q̄ similitudinem dei. que consistit in mente noticia et amoꝛe. Sed queret ꝑtinus aliquis quo pacto si naturalis amoꝛ est. liber dici potest. et si liber quō naturalis? Est hic alta et grata doctoꝝ ꝑscrutatio q̄rū precipui inuenerūt q̄ sicut in deo amoꝛ productiu⁹ spūssancti liberrim⁹ est qui tñ immutabiliter agit et nc̄ario. sic in creatura rationali vel intellectuali. amoꝛ ꝑmo insitus respectu dei. quē aliqui sinderisim vocant. licet quodammō sit altioꝛ et specialioꝛ. qui constitu

it tertiam ꝑtem imaginis. nec aliud respicit bonuz q̄z deū ꝓ obiecto et fine vltimo. Iste inquam amoꝛ licet inuariabilis sit et indelebilis nihilomin⁹ spontaneus est et vltroneus. aliter q̄z sit amoꝛ lapidis grauis ad suū centruz et hoc ratiōe cognitionis intellectiue diūcte sibi ꝑut est scda pars imaginis oriens ex prima que est memoꝛia. non q̄dem sensualis respiciens ꝑteritū. sed mentalis cōplectens oēm tpis differētiā imo supgrediens. Est ergo amoꝛ iste ex natura sua spōtaneo atq̄z liber q̄uis in oppositam pārtem verti non possit.

Scda cōsideratio

Amoꝛ iste dei liber. fundamentalis est ad oēm affectiōem alterā intellectualem. que ꝓprie nō dicit passio. sed opatio. ꝓportionaliter sicut deus vnica opatione delectatur. et nullaten⁹ passiōe. Itaq̄z nēe est oia multa reduci ad vnū. et mutabilia ad immutabile et fixū. Oportuit ergo oñes affectiōes. quarū mltas ostat esse variabiles reduci ad vnaz quietam et simplicem. Talis ē amoꝛ naturalis dei. insitus aie in cōstitutōe imaginis sue quē dicim⁹ esse ꝺuentētiam et coaptationez ad deū. tanq̄z ad finē suū vltimū et quodammō intelligibile centꝝ. in quo fugiter manet inmittur et quiescit Ex q̄ pre/

terea oēs alie affectiōes q̄ dicūt motū vel mutationē. siue in bono siue in malo siue in arduo. vt desideriū. fuga. spes. timor. audacia. ira segnicies oriuntur.

Tertia consideratio.

Amor dei iste liber. nō ꝫ actū scd̄m. q̄ sequit̄ cogitationē et ꝯsiliū ꝓ statu vie. nisi p̄uia sensatiōe. q̄uis sp̄ sit in actu primo qui ē vt diximꝰ ꝯtinuus simplex et q̄etꝰ. Possꝫ hic introduci tota materia de ꝯceptibꝰ et intētionibꝰ cognitiuis et affectiuis. et spāliter de sex modis spēꝝ q̄ sūt initiū cognoscēdi sup̄ sensū intellectualr̄. Nā q̄dā sūt abstracta ꝑ fātasmata. q̄daꝫ naturalit̄ insite ex prima creatiōe sic̄ ē spēs innata cognoscēdi deū ⁊ amādi. q̄daꝫ sūt imp̄ssā ꝑ sb̄as spūales. q̄dā relicte. q̄dā ꝑ collatiōeꝫ adq̄site. Alie ꝑ exp̄ientiā habite. sed de his nō est hic dicēdū ꝑ singula. q̄lia tn̄ cognoscē multū iuuat ad amorē dei peculiarit̄ exercēdū

Quarta cōsideratio.

Amor iste dei liber et imp̄ssus. nō causat̄ involūtate rationali vel intellectiua. ex amicabilibꝰ q̄ sūt ad se. sicut videt̄ dicē aristl. et auctor de causis sed ecōtra amicabilia ad se oriūt̄ ex isto amore ad deū. Hec ē ꝯsideratō theologica pulcerria atq̄ scissima. ꝯuintēs oēs pccores. eē p̄uaricatores instituti p̄mitꝰ ordinis dū ab amore dei deflectūt̄ arbitrio malo. ad amorē ꝓprium vel alienū aduersꝰ deū. h̄ntes cor distortū et iniustū. nec ꝯueniens ⁊ ꝯiūctuꝫ cū prima et rectissima regula et amoris sui liberalr̄ et naturalr̄ imp̄ssi. Sufficiat interim ꝓ certificatiōe huiꝰ ꝯsideratiōis theologoꝝ auctoritas. in h̄ fundata q̄ deꝰ ē sup̄ oīa ꝓpt̄ se diligēdꝰ dilectiōe arbitraria. q̄nto magis dilectiōe naturali et libera. q̄ neq̄ fallē vel errare p̄t. neq̄ falli cū regat̄ sicut imp̄ssa ē ab agente infallibili.

Quinta cōsideratio.

Amor iste liber dei. habebit actū zm̄ in patria plenissimū. cōtinuū simplicē et iocūdū q̄ d̄r fruitiuꝰ siue fruitio vel osculatio sic̄ oñdet tertia partitio. Sꝫ in hac valle miserie vix habet̄ iste actꝰ scd̄s. nisi valde interruptꝰ et ꝑ int̄ualla. ꝓpt̄ curuitateꝫ amoris libidinosi deꝑmentis. Docet h̄ ꝓchdolor valde nimis exp̄ientia. Utꝝ v̄o amor iste liberalis ad deū. habuissꝫ ꝯtinue actū scd̄m. q̄ ꝯsistit in opatione. et h̄ ꝓ statu innocētie. imo etiā in angelis p̄ma sui ꝯditiōe. vel etiā in purgatorio nūc habeāt aīe finalr̄ saluāde talē actū scd̄m ꝯtinuū. imo et de dānatis q̄ri posset cū habeāt remorsū ꝯscie vehemētē. nō solū in habitu sed in actu. q̄

causat scdz doctores ex repugnā tia amoris ꝓprij arbitrarij. ad amorē naturalē et insitū dei. lector aduertat

Prima cōsideratio.

De secundo amore

Amor arbitrarius respectu dei nō habet nisi p̄uia vel sil ꝯcurrēte p̄dicto naturali et libero amore Perspicuū ē qr radix ē hmōi amor oim aliorū affectuū. Rursus volūtas nō fertur libere nisi p̄moneat obiectalr et cognitiue ꝑ intellectū sub rōe boni vel mali. ꝯueniētis vel discōueniētis ex q̄ motiōe ꝓtinus orit in volūtate actuali q̄daz ꝯplacētia vl displicētia natural. iuxta sñiaz damasceni. ꝛ vbū bti augustini q̄ nō ē in ptāte nr̄a q̄bus visis tāgamur. Ceterꝝ post apprehēsionem hmōi obiectalē volūtas se mouet libere acceptādo vel refutādo vl suspēsaz se tenendo.

Scda cōsideratio

Amor arbitrarius respectu dei. distinguit a libero naturali ꝓpt. ꝯsideratiōem duplicē aie rōlis et sue libertatis Cōsiderat itaqz aia rōlis vel vt in se essētialr libera. vl vt actualr deliberās. Si primo mō sic sua libertas sp ē equalis et inuariabil ꝛ inauferibilis ip̄a ꝑmanēte in eē et sic accipit a doctoribus bernardo et anselmo q̄ dicūt eā esse eq̄lē in oibus tā angelis q̄z hōibus ꝛ potissimā sub deo imo q̄i silem q̄ neqz cogi p̄t neqz minui ip̄a stante natura aie. Si vo ꝯsiderat vt actualit arbitrās. et se sup se reflectēs. tūc libertas hmōi variabil ē et impedibil. neqz eq̄lis in oibus tā āgelis q̄z hōibus. ꝫ patit seruitutē. nūc culpe nūc pene et multe miserie. imo vt turbato iudicio ratiōis. tūc oio tollit. et ipedit. in actu suo ne deliberet Fūdat āt sup hac distinctiōe. diuisio spūs ꝛ aie ex vna pte. diuisio p̄terea sp̄s et mētl. ex altera. de q̄bus in metco ope sup magnificat distinctiōe secūda latius tractatum est.

Tertia cōsideratio

Amor arbitrarius respcu dei nō habet h in via sic nec itellectual cognitio actualis sine p̄uia cognitiōe sensuali. Tradit h phs. exꝑientie vocē loquēs. q̄uis ignoraret huius seruil colligatōis et ordinis rōem. sicut nec pcci originalis trāsgressionē Iñ factū ē vt intellectus nō possz actualr ferri in deū nisi prius docētur ꝑ sēsū. dicta ꝑinde sēsualitas et vetus hō q̄i pater et mater interioris et noui.

Quarta cōsideratio.

Partitio

Amor arbitrarius respectu dei determinat et figit ad vnam ptem. s. dilectiuã i beatis sic ecõtra ncario declinat in odium dei. et inuidiã in dãnatis Ista est cõis traditio doctor. q̃uis in assignando causas videatur aliq̃ varietas sup hmõi confirmatione in beatis. vel obduratione in dãnatis Sed resolutio finaliter cadit ad ordinationem dei. q qr positi sunt in termino. neq̃ ẽ amplius locus meriti vel demeriti vllus Proinde non tollũtur. ab hoc duplici statu multe actiones arbitrarie respectu obiector alior ũ a do. sicut demões arbitrarie tentãt homines. quibus arbitrarie angeli subministrant.

Quinta cõsideratio

Amor arbitrarius respectu dei. ferri ꝑt adutrãq̃ ptẽ dilectiue vel omissiue hic in via. imo non videt repugnanti am includere. de potentia dei absoluta. vel suspẽsa lege omuni q̃n volũtas arbitraria ferre possit oditiue in deũ clare visum. posset eñ apprehendi sub rõibus odibilib⁹. s. pũitiui vel dãnatiui.

Ex qua consideratione moti sunt aliqui dicere q̃ damnati forsitan in extremo iudicio videbũt ꝑ morula intuitiue deum nõ solũ in humanitate de qua constat sed etiã in diuinitate ad augendũ odiũ et pena tclxxxvij

cõsequenter supplicii suũ magis Sz non hz hoc cõis doctrina q̃ potius vt semp sequenda est. qm̃ curiositatis est non doctrine pietatis opinionib⁹ extraneis delectari

Prima consideratio

De amore gratuito

Amor gratuitus

dei actualis dicit influentiã diuinam gratis datã in anima que formaliter reddit hoiem gratũ deo. et acceptũ ad vitam eternam Cõsiderationis huius materia latissima tradita est per doctores. sed a multis experimentaliter non intellecta. sup quã ponatur ad ꝑs ista distinctio. Q amor gratuit⁹ quadrupliciter hz cõsiderari. vno modo ꝑ vt est forma q̃dam absoluta. vel influentia effectualiter a diuina bonitate prouenies Alio modo ꝑut respicit ipm̃ obiectũ qđ informat. ꝓportionaliter sicut albedo informans subiectũ reddit albuz Tertio modo ꝑt attendi in ordine ad deũ acceptãtem illum qui hz gratiã ad vitaz eternã. Quarto modo ꝑut ille amor gratuit⁹ qui đr charitas ẽ vniuersalis motor et principalis inẽ omes q̃ sup oẽs habit⁹ in anima per respectũ ad finez vltimũ. ad quẽ ipse dirigit inclinat et mouet tanq̃z ad vltimũ finez suũ. Amor primo mõ

est quedā res absoluta ꝑ se distincta ab aliis. que posset remanere per potētiam dei. et nihil gratum reddere. vt si poneret extra subiectum Amor scdo modo respectiue cōsideratus ad subiectū ⁊ ad influentez deū. non videtur posse stare. qn reddat subiectū formaliter gratū intrinsice qm̄ iste est actus suus primus et formalis sic̄ in aliis accidentib⁹ absolutis Amor tertio modo reddit de lege ꝯmuni subiectū suū acceptum ad vitam eternaz. sed absolute non repugnat quin aliquis sit acceptus ad vitaz eternā absqꝫ amore hmōi vel etiam nō accept⁹ cū amore tali Amor q̄rto modo ꝯsideratus est oim habituū et actuum laudabiliū meritorioꝝ et acceptabiliū ad vitam eternaz radix forma et finis. sine quo finis vltim⁹ nō habetur. cui coniūctus est diuin⁹ amor increatus illabēs anime. purificans eam illuminās perficiens et acceptans.

Scda consideratio

Amor gratuitus cognosci non p̄t in esse homini absqꝫ speciali reuelatiōe Juxta illud xp̄i Spūs vbi vult spirat et vocez eius audis et nescis vñ veniat aut quo vadat sic est omnis qui natus est ex deo. Cause multiplices hui⁹ ignorantie notant̄ a doctorib⁹. sed precipue est qm̄ interiores habitus nō ꝯgnoscim⁹ nisi ex actibus Sūt autem actus habituū adquisitoꝝ et ifusoꝝ ita similes ꝙ distinguē non sufficimus. sicut videm⁹ colorē artificialē in facie nō distingui faciliter a naturali neqꝫ lumē a spēb⁹ coloris Vñ ꝓuenit ex actib⁹ virtuosis gratia informatis duplex argumentatio. vna moralis seu naturalis. altera gratuita vel sup naturalis. dū gratia. s. augmentatur. Gratia vero magis mouet influxiue. generaliter scdm legem eternam. q̄ꝫ particulariter. et inhesiue scdm particularez inhesionez q̄liter inclinant habit⁹ adquisiti. et inde magis ꝑcipiunt̄. Sed an sint gratuiti vel infusi nescit̄. ꝓpterea beatus vir deniqꝫ qui sēp est pauid⁹ Qm̄ et si cognosceret̄ create gratie p̄ntia. tñ de ꝑseuerantia et de amore predestinationis increato et eterno nescimus sed speramus.

Tertia consideratio.

Amor gratuit⁹ dei. q̄uis a prima origine non fuit in adā. erat tñ tunc in eo amor dei sup oia laudabilis. sed nō meritorius vite eterne Sed ꝓ tpe legis currētis tale mediū nō occurrit qm̄ homo est in statu vel gratie vel culpe. Similiter de angelis in sua conditione primaria diceretur

Quarta cõsideratio.

Amor dei habitualis gratuitus secundum ecclesie determinationem infunditur in baptismo. qui reddit baptisatos dignos et acceptos vita eterna. Colligitur inde qualiter omnis baptisatus in christo cum exultatione debeat dicere illud ysaie. Gaudens gaudebo in domino. et exultabit anima mea in deo meo. quia induit me vestimento salutis. diuersis habitib⁹ virtuosis. et indumento iusticie circũdedit me. christo scilicet sole iusticie. Quotquot inquit paulus baptisati estis christum induistis. Sequitur. Tanq̃ sponsum decoratum corona quo ad spiritum. et tanquam sponsam ornatam monilibus suis quo ad mentem vel animam superiorem. Tũc enim apparuit signum magnum in celo. rationalis anime. mulier amicta sole. et luna sub pedibus eius et in capite eius corona stellarum duodecim. Colligitur inde positiõis magistri insufficientia. qui gratiam habitualem non posuit. sed increatam cum actuali creata. Pueri enim baptisati et dormientes. quomodo formaliter grati essent. quos constat actualem gratie motum non habere.

Quinta cõsideratio.

Amor gratuitus habitualis. infusus pueris baptisatis. reddit eos acceptabiles deo amabiles et gratos necnon hominibus ita reddere debet tanquam angelos quosdam dei. Colligerentur inde plurima documenta mozalia taz in laudem conseruantium innocẽtiam baptismalem in se et in alijs q̃z in horrendum vituperium et damnabilitatem eorum qui innocentiam huiusmodi prostituunt in se vel in alijs. rursus crucifigẽtes. christum et ostentui habentes. Utrum vero baptisati qui nondum peruenerunt ad vsum ratiõis. facere possint opera grata deo et beneplacita. puto q̃ sic q̃uis nonduz meritoria. sed neq̃ tunc demerentur. bene tamen peccãt. quia peccare minus dicit q̃z demereri. sicut dicimus monstruz peccatum esse in natura. non tñ esse culpam aut detrimentum

Prima consideratio

quarti de amore collecto

Amor dei resultãs ex amore triplici. scilicet libero arbitrio et gratuito. de q̃ deinceps habendus erit sermo considerari potest sub multiplici triplicitate iuxta verbum petri. de amore ter repetitum. Amo te. Amo te Amo te Discurramus

velut in superficie quia materia late patz. Primus est amor itaqꝫ incipientiū proficientiū et perfectoꝝ. Scdus est amor scdm veniam gratiam et gloriaz etiam hic inchoataz. Tertius est amor scdm hominē animalē rationalē et intellectualez. Quartus ē amor scdm vestigiū. scdm imaginem et scdm similitudinē deiformez. Quintus est amor scdm purgationem illuminationez et ꝑfectionez. Sextus est amor scdm tropologiaz allegoriaz et anagogiam. Septimus est amor scdm desponsationem spiritus. cū ancilla cum libera et cū domina. Octauꝰ ē amor scdm tricliniū anime. Inferiꝰ medium et superius. Nonꝰ est amor scdm adolescentulas et concubinas. scdm reginas. et ad vnicam columbam. Decimus est amor scdm triplex celum. Infimū. mediū et tertiū. Vndecimꝰ ē amor ꝑm triplicez hierarchiaz. infimā. mediam. et sup̄mā. Duodecimus est amor Angelicus. cherubicus et seraphicus. Et ita de triplicitatibus talibus multis refluentibꝰ in eandem sententiam

Scda cōsideratio.

Quurti.

Amor dei resultās ex amore triplici. s. libero arbitrario et gratuito. et concurrens in actum scdm laudabili or est qꝫ si quilibet stet in actu ꝑmo vel habitu tantūmodo. Perspicuū est quia potentia quelibet iuncta suo actui laudabili et bono. perfectior est et fini suo cōiunctior. qꝫ in habitu solo manens quasi sopita vel sōnians. De quo triplici actu amoris simul coniuncti respectu dei. ꝯposita sunt anagogice per patrem pulcerrime et amorosissime feminarum marie salomonem cantica canticorum. Similiter et alia plurima que cōtemplata est mens sua sapienter nominatim de duplici modo desponsationis anagogice et moralis seu tropologice. Prima despōsatio cantatur per epithalamiū cantici canticorum. Altera per epithalamiū capituli vltimi. prouerbioꝝ cuiꝰ initiuz est Mulierem fortem quis inueniet. Cōstituūtur in prima. deus et anima tanqꝫ spōsus et sponsa. se mutuo zelantes amore. vnicus ad vnicā et vnica ad vnicum. de qua gloriatur sponsus. Vna ē inquit colūba mea. perfecta mea vna matrl. mee. electa genitricis sue. Constituūtur in alia desponsatione. spiritus deiformis et sapientia. tanqꝫ sponsus et sponsa. magis per tropologiam et allegoriam. tanqꝫ in vita actiua. qꝫ per anagogiam in vita contēplatiua.

Discernitur ex hoc precipue varietas huiꝰ duplicis despōsatiōis

et epithalamij correspondentis. quoniã vna spectat ad incipientes et proficientes generaliter. Altera propria non nisi perfectorum et in anagogicos excessus sese rapientium de claritate in claritatem tanquam a dñi spiritu ꝓut in secunda partitione dicetur.

Tertia consideratio.

Amor expositus in canticis canticorũ fruitio dei vel osculatio oris. nominatur aptissime. non solum habitualis et tepida. sed actualis feruens. et extatica. et precipue seraphica. cuius est immediate ferri in deum. q̃uis ex parte anime concurrat multitudo habituum ⁊ influentiarũ Omne p̃terea datũ optimũ. et donum perfectum descendens a patre luminum. ꝛc.

Qui omnia tanq̃ virtus vnifica tradente dionysio replent et restituũt et conuertũt ad congregantis patris vnitatem et deificam simplicitatẽ. vbi tunc apex vel seraph mentis iueffabili et ignoto deo. ineffabiliter et ignote cõiungitur. ignote quidem q̃a infinite et immense. cum virt' cognoscentis et actus ꝓut et natura sint finiti. Sed de hoc posterius tangamus Interim per rememoratiõem paucula de desponsatione morali seu tropologica spiritus deiformis cũ diuina sapientia. dicim' q̃rũ cõsideratio p̃cedẽ debet tanq̃ via ad desponsationem anagogicam necessaria.

Osculum sponsi vel osculatio est dignissima impressio cuiusdam suauitatis et intime consolationis per illapsum secretum in animam. Petitur ãt atq̃ conceditur ad facilius tolerandum presens exilium dum sponsa peregrinat̃ a sponso. Osculum autem est illa suauitas et intima consolatio Jocunditas et exultatio quõcunq̃ fiat aut sentiatur in anima. scd̃m portionem virginalem et supremam. que mens dicitur vel apex mentis ꝯdiuisa ad spm̃ prout ad alia cognoscenda. vel diligenda vel ordinanda sub deo deflectit̃ Qm̃ soli deo coheret et intendit. tanq̃ obiecto ⁊ fini vltimo. ⁊ soli sponso. qui solus sibi et totus ẽ desiderabilis et amic' ⌊ Talis est inquit dilectus meus. et ipse ẽ amicus meus filie hierusalem ⌋ Dicitur aũt amicus tanq̃ amoris custos. et addit sup̃ amorem simplicem cõicationem secretoꝝ. et mutuam readamationem. cui' est ꝓprium omnia esse cõmunia Et in statu presenti deus gerit amicitiam erga animaz sanctam. quia cõicat sibi se ipsum. et amorem suũ. et dona sua ad fruenduz et vtendum et vniuersaliter ꝑtractandũ. quãtum ipsa rationabil̃r voluerit et potuerit accipere. pl'

Super cantica vel min⁹ pro varietate statuū. in quibus est constituta Super hoc erit tertia partitio.

Quarta cōsideratio.

Amor dei resultās ex amore triplici. scz libero. arbitrario. et gratuito. sufficiēs est ad salutez. et fruitio dici debz in quocunqz fuerit. idiota vel simplici. scōm quem amorez licet vnicuiqz habēti decantare illud epithalamiū quasi morale et practicum Mulierem fortem quis inueniet. sed non ita de altero Unde hic ipse salomon qui descripsit prius desponsationem viri dei formis cum sapientia. qz anime per anagogiam cum deo. sciuit enim q⁹ nec philosophos quosdaz latuit Quoniam ad beataz vitam tria preparabant. studiū sapientie. fastidium presentis vite. et desideriuz alterius vite. Primū docetur in parabolis in quibus inseritur hoc epithalamium. Mulierem fortem quis inueniet Tradit alterum in ecclesiaste de varietate rerū. Subiungitur tertiuz in canticis canticorum. Ceterum ad tria hec maxime ad duo. p̄ma subseruit vniuersitas scripturarū et creaturarum quasi libris et doctrinis innumeris Notate sunt plures et a pluribus speciales q̄dam industrie. quedam omunes quedā magis appriate pro vtra cantico⁹.

qz desponsatione. sicut scripturas primo inspicere. et eaz saltez quid nominis intelligere. intellectas ad breuia quedam reducē. breuiatas ex se vel alijs memoriter recondere. Recōditas memoriter meditando ruminare Ruminatas tandem digerere et vnire. Preterea notate sūt scōm exiguitatem nostram duodecim prudez industrie ad theologiā mysticaz adaptande. Quibus omissis oibus aut presuppositis latius eñ patēt. proximem⁹ ad cantica canticoz. et de necessitate vel ꝺmoditate expositionis eoz vltra ceteras scripturas diuinitus inspiratas Istud vnum premittamus.

Quinta cōsideratio.

Amor dei resultans ex amore triplici scz libero. arbitrario. et gratuito. sicut in genere multiplices habet grad⁹ et dās prout in consideratione tertia tangebatur sicut in speciali amor seraphicus multiplicat in diuersis nedum pro statu patrie sed vie. pro gratiarum et exercitationū varietate Quidā fuerūt ex grā singulari vt paul⁹. et estimo q⁹ maria q̄ rapti sūt aliqñ ad nudam diuine essentie visionem. vbi tūc non indigebāt theophanijs scripturarū. canticoz vel verborū. de quib⁹ nil ad pñs. Alij fuerūt si tñ adhuc sūt nouit de⁹. qui

etsi nō viderint aut videant deū per essentiaz nihilomin⁹ ad intelligētiam puram et perspicuā ꝑducti sunt. quasi similiter ad adaz ꝓ statu innocentie. qui vidit deum in speculo claro et lucido diuinitus inspirato in imagine sua similitudine et gloria. qualiter et lucidius viderunt angeli ꝓ statu vie sue Q. si adam viderit etiā deuz in enigmate per vestigia creature et in vestigijs. hoc fuit ꝓpter necessitatez directiuaz sensualitatis sue. Tales qui sūt hmōi. iā in suis contēplationib⁹ et amorib⁹ seraphicis. non indigēt exercitio q̄cūq̄ pro illo tunc. ad fruendū et inherendū deo per osculationē ei⁹ imo fastidium eis esset omnis creatura sicut in ꝑsona magdalene querentis deum. dicit Origenes. Quero creatorem. fastidio mihi est omnis creatura ¶ Tales videbatur phus ꝯmendare in principio metaphisice dicēs eos nō egē apologis. quales expetūt hoies grossioris intellectus. in quib⁹ ꝑspicuitas et luciditas suoꝝ intellectuū. immixta est cum materiali grossicie plus vel minus. vt in ꝓphetis minus. pl⁹ in naturalit̄ hebetibus. aut morionib⁹ et stultis Mediocriter aūt sicut in hōibus pluribus laicis et litteratis. qm̄ certe paucissimoꝝ est et fuit. dicēte platone et ceteris ꝑspicuitas intellectus atq̄ mentis ꝑ quā cōiungit̄ tanq̄ in sup̄mo suo ange/lis et intelligētijs. que portio q̄uis sit supior in hoie. tñ poti⁹ denoiatur homo a rōe rationalis. qr sibi ꝓpria ē. q̄ ab intellectu intellectualis. sed nec a sensu ꝓpter imperfectiōem habeāt sensualis. Alij sūt qui etsi videat̄ intelligentiam hñt nihilomin⁹ impeditam nec solidam ad ꝯtuitiōem veritatis irreuerberataz Indigent ꝓpterea fulcimento. qd̄ symbolicarū similitudinū vigorātium ad ꝑsistentiā et ꝯtinuatiōem ꝓpter tales maxie ꝯposita sūt cantica canticoꝝ. cū silibus anagogicis manuductiōib⁹ ¶ Tradita ē insuper theologia mystica dionysij. que ꝑ abnegatōes oim magis q̄ affirmatōes incedit ¶ Cōiūxit aūt versellen̄. velut in vnū tres istos stat⁹ hoim in expōne sua cantici cāticoꝝ breuiter et accōmode apud ꝯditos in libris et doctrina dionysij nō ita ꝓ ceteris neq̄ ꝓ ignorātib⁹ suas tot p̄scisas allegatiōes. more iuristaꝝ q̄ vix correcte scribunt̄ aut notātur Sistit insup in solo sēsu anagogico. dei et aie. nihil miscendo de allegorica desponsatiōe xp̄i et ecc̄ie q̄uis vnū ꝑficiat ad alterū. dum se mutuo non ꝯfundant Interest enim tā ecc̄ie vniuersal̄ q̄ aie singlar̄. cantare iugiter deo tanq̄ sponso corde verbis et opere. ¶ Amo te

¶ Amo te Amo te.:.

Explicit prima partitio quasi prohemialis in cantica canticorum

Secūda partitio et primo prohemium.

Amo te. Quid obsecro resonant aliud cantica canticorum q̄ istam ex intimo et toto corde vocem Amo te. Qua in re p̄mittendū est. q̄ amor fruitiu⁹ dei. maxime seraphicus. quia non p̄t p statu vie sepe. diu. et multū. ꝯsistere in illa puritate actuali Indiget ad exercitiū suū similitudinibus ⁊ symbolis vti creaturaꝝ. maxime cū dicat dionys̄ Impossibile nobis relucere diuinū radiuz nisi sacris et architipicis exēplaribus vel symbolis circūuelatū. quēadmoduz pura lux materialis sine coloris admixtione non videtur Propterea cōpositus ē liber canticoꝝ. sub tropis et similitudinib⁹. ad hui⁹ fruitiui amoris exercitiū. sub typo nuptiaꝝ Studuerūt in his exponēdis. sūma et diuina ingenia. nunc per ꝑtes ꝓut materia quā tractabāt exigebat nūc integraliter ꝑ omelias. ꝑ sermones. ꝑ postillas. ꝑ distinctiōes per glosas ordinarias. s̄m q̄druplicez sensū vicissim ꝑmixtum.

Posteriorvn⁹ abbas verselleñ statuit insistere circa sensū anagogicuz. ꝑ similitudinem ad sup̄mum amorem creatū qui ē in seraphin. coartans se ad aiam rationalem et deū. scd̄m supremā quātum p̄t eleuari aie portiōez. quā appellat seraph vel seraphin. i hierarchijs anime. exēplariter. ad celestis ordinatis. fundamentū capiēs ex. x ca. dionysij cū expōnibus suis q̄liter ipse bonauētura paucissimis v̄bis cōplexus est in itinerario suo. ca. iiij. Porro amor fruitiu⁹ ⁊ extaticus. vel anagogic⁹ et seraphicus. qz consistit in experimentali ꝑceptione cōiūctionis aie cū supremo obiecto suo et fine deo. nullaten⁹ tradi p̄t ꝑ doctrinā maxie cuz solo deo pure g̃tis et sup oēm industriā infundat Videtur poti⁹ insistendū in expōne canticorū et similiū. doctrinalit̄ et scholastice. tradēdo q̄d nois terminorū. ⁊ exponēdo symbolicas significationes eoꝝ q̄ in declamationib⁹ et exhortatiōib⁹ moralibus sine fine que nequeūt vt dixim⁹ amorē fruitiuū infundē. Sz hito vel ꝯgnito q̄d nois terminorum ex theologia scholastica. debet exercitiuz intrinsecū remitti ad interiorem mentis perscrutationem cooperante grā dei que non dat̄ cōiter. se non exercentib⁹. et ingratis in quib⁹ dei gr̄a vel nulla est vel in vacuū accepta. Sz iā vtiq̄ nlla ē si i vacuū recipit̄. qz nō minus horret vacuū grā q̄ natura

Particio secunda

Dicuntur vero cantica canticorum per excellentiam vel athonomatice. quia sola in eis ratio cantandi est amor pure gratuitus. non liberatō ab hostibus vt primum illud canticum Cantemus domino glorioseNon a visitatione et redemptione dei sicut illud benedictus dominus deus israel. Et ita de reliquis suo modo. sed in his canticis sola cātandi rō. est ipsa cantatio se exercēs in amore non qualicunqꝫ sed diuino et supremo qui seraphicus iure dicitur. eo ꝙ ad eius similitudinez sit exemplatus. Dicitur nihilominus amor sponse. quoniā talis amor castus et zelotes et sūmus esse debet quali ipm nomine pro qualitate materie duximus in sequentibus appellandum. Placuit igitur duce spiritu sancto. vestrarum ope precum coartare sermonem et aptare principaliter ad sensum anagogicum de amore sponse qō vt sincerius fiat et absqꝫ inuolucris similitudinū. expediens esse censui conditiones vel effectus et signa vel proprietates huius amoris sub quinquaginta considerationibus quasi totidem scintillis aut linguis igneis annotare. Ueruntamen ne videamur nimis a littera exorbitare. studuimus istas amoris proprietates ab inuolucris et fumis littere quadam exagitatiua depuratione in emicationem deducere. ibi enim modus tractandi proximior est scholastico qꝫ rethorico stilo. quali hactenus vtique studuimus. permixtione quidem facta. qꝫ accommode vel vtiliter iudicet lector sed benignus. Gratus insuper accipiat pro succincto quasi prohemio in auxilium memorie decadem versuum elegiacoruꝫ in qualibus nunc oblectat se otia senectus mea studꝫ memor puerilis.

Sympsalma primū.

Super cantica canticorum.

Isti versus respiciunt sensum anagogicum videlicet anime et dei et nihil aliud resonant nisi amo te que et fiducia amici causari solet vt reametur vt patet

osculetur me quia meliora trahe me
oleum

I. Oscula poscit amor. delectat lenit et ardet

in cellaria nigra sum sed formosa

Ingreditur cellas. pulcer et ipse niger

pugnauerunt in meridie

Oppugnatur amor. desiderat alta tenere
si pro non
ne vagari si ignoras equitatui

Esse vagus refugit. doctus equesq; dei est

cum esset rex fasciculus sicut columbarum en lectulus noster floridus

Gratus amor. cor hz simplex. cui lectulus extat

Scdm capl'm scdo capl'o

Florid'. Est fructus dulcis in ore suo

vinariam amplexabitur me

Potat amor. languet. cōplexibus heret amici

ecce iste venit en dilectus dilectus meus mihi

Quo se cūq; rapit hunc videt. audit. habet

Tertio capl'o tenui eum sicut virgula

iij Querit amor qd amat. tenet. in sublimia surgit

en lectulum ferculum fecit in diademate

Aut cubāt aut fertur aut diadema gerit.

Sympsalma primū cclxxxiij

tota pulcra Quartum capl'm in vno oculoꝝ

iiij Pulcer amor totus per singula membra videndo

per totū residuū quarti capl'i

Vulnerat et miris delitijs redolet

surrexit quinto capl'o

Dormit ego dormio

v Surgit amor liquefit passus quoqꝫ vulnera langues

et ipse est amicus meus

Dilectum laudat. iactat amicitiam

vna est columba sexto capl'o

vi. Vni iungit amor. soli perfectus et est par

vt sol et luna vt castrorū acies ordinata

Aurore nitidus. ordine terribilis

nesciui per quadrigas christi spontanei per admirationem

reuertere quater dicitur

Nescit amor vehitur turbatur crebro vocatur

septimo capl'o per totum prope finem

vij Pareat vt veniens laus sibi multa datur

Vissit amor: vineas ortos et poma reseruat

octauo capl'o quis mihi det

viij Oscula vult pueri fortis amor quasi mors.

Ceterum fiet reductio in hac partitione scda ad sympsalmatis decacordum cum diapsalmate totiens interposito iuxta decadem versuum et pro numero dragmatum totidem ab expositoribus notatorum. q̄tenus cantica canticorum resonent. scdm psalterium decacordum dauid regis et iuxta canticum filie sue marie pulcerrime feminarum. Deniqꝫ tertia partitio colliget omnia sub amoris osculo sancto. quatenus O reuolet ad a: intelligibili quodam gyro.

Incipit primū sympsalma hoc est concordia psallentium in canticis.

Prima cōsideratio

Oscula poscit amor Exilit hec amoris ignei ꝓprietas ab hac particl'a. Osculet me osculo oris sui. Oportꝫ vt iā notauim' nos hoc loco. scholastic. theologie ꝛ phie regul' vti. maxie dū q̄rim' ad

Super cantica canticorum.

Intelligẽtiã communem .cantica canticorum traducere. Aut saltem ꝙ credulitatẽ secretissimoꝝ sensuũ.et castissimoꝝ quos includit fumus litteralis et quasi carnalis nullus abhorreat.neꝙ scãdalum fede carnalitatis quis incurrat Auderet referre.quid expertus audiui offenderet etiã pias aures. ¶ Oportet preterea supponere tradita per alios et alibi et a nobis pluribus locis repetita et exposita nominatim in opere sup magnificat cũ adiũcto collectario quasi septem sportarum ad duodecim priores de viribus anime.de conceptibꝰ eiꝰ et sup omnia de hymnoꝝ verbo glorie.cõformiter ad diuinũ dionysiũ.Quitquid enim presentialiter allaturi sumus.hoc vnum pene resonat aut explanat mysteriũ Si qua veniꝙ vt fit coniungantẽ alia.spectãt potiꝰ ad amorẽ incipientiũ vel proficientium.ꝙ dũtaxat perfectorum nisi pro quanto cognoscere debet et expedit fortis mulieris exemplo.semitas domus sue. quas perfectus amor considerauit vt perueniret ad artem.quoniam mens amat arte manens ¶ Oportet rursus inter doctrinas de passionibus animę hoc specialiter attendere. ꝙ apud theologos amplior est acceptio passionum.sicut amoris vel amationis et consequentium inde ꝙ apud aristotelem.naturalis habeat traditio. Ipse enim nullas.nisi in irascibili et concupiscibili sensuali.censuit proprie reponendas passiones.sicut nec in deo vel angelis. Nos autem sequentes augustinum cum ceteris theologis.ponimus omnia nomina passionum.nedum in rationę humana.nedum in eius mente et spiritu.nedum in angelis et beatis.sed in ipso etiam deo glorioso.omni tamen imperfectione secluſa.Dicimus enim deum delectari et gaudere.sicut et beatuz esse ¶ Quemadmodum igitur amor seraphicus.cuius assignare nitimur proprietates.signa. vel effectus ponitur in apice seu vertice mentis intellectualis. sic audacia.quã amor parturit in osculi petitione cum spe.et ceteris illic collocatur. et hoc stabilitum sit ad omnia sequentia. ¶ Constat igitur ꝙ amor non qualiscũqꝫ.sed feruidus et familiaris.causat de amico vel amato fiduciaz Experimur etiam hoc in brutis nedum faciliter sed cum difficultate domesticabilibus ex ferocitate vt leo.vel ex timiditate vt lepus. Contrahunt enim ex longa conuersatione beniuola eis audaciam conuersandi cum proprijs dominis.et domesticis suis imo et cum brutis alterius speciei.quas natura creauit aduer

sas.sicut sūt canis et catt⁹. ⁊ vul
pes et lep⁹ ¶Nūc ad ꝓpositū puto
tā lector intelligat ex ꝗnta fidu/
cia oscla poscit amor L Osculatur
ait me osculo oris sui ⅃ Pulera ē
ꝫ loco et ꝑfra deuoti bernardi
deductio.apologisātis ad aiam
q̄ petit osculū oris.ab illo tali et
tāto q̄ respicit ēram et facit eā tre
mere ¶De q̄ iob Sp inqt tāq̄ tu/
mētes fluct⁹ sup me deū timui.et
pōd⁹ ei⁹ ferri nō potui.Talia sūt
plima ad repssionē audacie.de q̄
vn⁹ pīm iubebat ¶Nunq̄ in oi vi/
ta tua assūpseris fiduciā . ¶At ꝫo
discipul⁹ ille quē diligebat ihūs.
tota libertate audet dicē timor
nō ē in charitate.qm̄ ꝑfecta cha/
ritas foris mittit timorē.Sz nō/
ne seraphica charitas spōse nr̄e
ꝑfecta ē!¶Nōne iaz ꝑ exꝑimenta
plima.fca ē tota domestica! Nō/
ne nūeranda est inē ciues scōz ⁊
domesticos dei Cui⁹ exēplo pauli
uersatio ē in celis.q̄ totiēs ad/
missa ē nec repulsa.ad oscula pe/
dū dilectoz . ¶Deinde gradatim
familiari⁹ ad oscula manuū . q̄o/
ni tādez aliq̄n sumat audaciā in
feruore spūs sui dicē L Osculetur
me osculo oris sui ⅃ Sic amoroſa
r̄pi illa magdalena.p⁹ vnctiōem
pedū.p⁹ remissionē pcōz.ꝑsum
psit effundē vnguētuz.ꝑciosoris
liquoris sub typo fragrātissime
deuotionis sup caput ipsius re/
cūbentis .Caput aūt r̄pi de⁹.qui

per deuotionez singularē oscula/
ri dicitur ore ad os.q⁹ nullū in/
terponitur medium creature sepa/
tiue vt dicēt. ¶Cantat vn⁹ ex se/
culi hōibus ¶Audacez faciebat
amor.Si bonitas caduca. et ali/
q̄n pessime estimata rapit ad se
amorē alienū.vt audeat et ꝓsu/
mat.quid de illa fornace immen/
sa bonitatis et benīuolētie estimā
dū esse putabim⁹?Quid inqt nisi
illud dionysij a paulo diuinit⁹ e/
docti benign⁹ ihūs venientes ad
se.tot⁹ totos deosculat?Tractuz
ē ꝫ ex euangelica adolescētioris
filij ꝑabola reuertētis. ¶Aude/
m⁹ inqt apl⁹ et bonā fiduciam
habem⁹ magis peregrinari a cor
pore.et esse pntes ad deū q̄ pre/
sentia dei quid aliud est q̄ oscu/
latio oris sui!Semper ex aduer/
so ꝓsumit seua turbata cōscia.
nec audet oculos sursū attollere.
quāto mīn⁹ osculum oris postu/
lare! Multū dilexit petrus ideo
multū ꝓsūpsit.¶Dñe inqt si tu es
Jube me venīre ad te super aq̄s.
Sentio me latius effluere q̄ ꝑ/
posita breuitas flagitabat.Seo
neq̄ finis fuerit si voluero cūcta
prosequi q̄ dictantis animo vel
occurrunt vel materie ꝓma sūt
vel fortassis a lectore querenda
sūt Ecce dilatatiōis materia ma/
gna nimis Querēt enī ꝓfestim nō
nulli.nec ab expectatiōe sua cōfū/
di putabunt . Dixisse nobis

si expositor es plenari⁹. q̄d oscu/
lum . quid os . quis osculans .
quis osculat⁹. q̄lis osculatō. Dic
q̄ sūt oris duo labia. in osculante
sil̄ et osculato Sz neq̄ t̄min⁹ hic
erit inq̄sitiōis. fiet ꝓcess⁹ ad oēs
symbolicas significatiōes. q̄s te/
xt⁹ canticoꝝ decurrit vniuers⁹. de
vberib⁹ de vnguētis. de cellarijs
de tabernaculis cedar. de pellib⁹
salomonis. et ceteris in hūc mo/
dū. Sz iā p̄tacta ē nr̄i sup̄ his cā
silētij pl⁹ itaq̄ suscepim⁹ vmbras
et fumos excutē q̄ discutere Sa
ne distinctiōes et mgr̄ales sermo/
nes. omelie p̄terea sāctoꝝ copio/
sissime ꝓ incipiētib⁹ et ꝓficiētib⁹
hec docebūt Sz nūc ꝑfectis (q̄/
uis imꝑfect⁹) debitor sū. q̄ ꝓ cō
suetudine exercitatos hn̄t sensus
Veniēt vltima duo sympsalma/
ta ꝓ min⁹ exptis. Ponit hu/
go tres in cōtēplatiōe ꝓcess⁹ in/
star ignis. qui cū accēdi q̄rit. pri/
mo fumos⁹ est sine flāma. deinde
cū fumo flāma miscet. tādez pur⁹
et q̄et⁹ ignis ē in carbone. Gradū
hūc tertiū tenet igne⁹ amor spon
se. q̄ fortis exilit scintillat et emi/
cat. nec inter fumos latē grossos
et inq̄etos volutat. Deniq̄ qr nō
de singulis oīa sil̄ dici pn̄t etiā q̄
sūt accōmoda. transeat sermo nr̄
gradatim ad reliq̄ Vn⁹ itaq̄ so
let pass⁹ in scripturis mutuo cete/
ros exponē. imo q̄dlibet verbum
p̄t intelligibilit̄ loq̄ cū altēo. qm̄
ē ignea lex. sciam hn̄s vocis. et o/
mniū linguis loquēs. Dū em̄ spi
ritussāct⁹ afflat. sicut fugiūt fan/
tasmata. dant̄ charismata. spirāt
aromata sic resonāt idiomata.

Scda consideratio.

De secunda ꝓprietate

Amor delectat. Exilit hec
ignea lingue ꝑticula ex se
quētib⁹ v̄boꝝ symbolis.
Quia meliora sunt vbera tua vi/
no fragrātia vnguētis optimis
Siq̄dem ista delectāt vtētes In
uenit̄ em̄ dictū apud sapiētem ꝑ
insipiētē mulierē Veni iebriemur
vberib⁹. Vinum q̄z letificat cor
hōis. et odorib⁹ atq̄ vnguētis
cor delectat̄ Preterea delecta/
tio sortit̄ h̄ noīe a sil̄itudine lactē/
tiū pueroꝝ. quasi dulcis lactatio.
Causat̄ aūt ab amore . imo non
nisi ab amore ab amatione dele/
ctatio. hinc illud ꝓpl̄are Jā hōme
nara yoye se damour ne vient .
Gaudiū nisi de amore nullū esse
p̄t Est itaq̄ delectatio ꝑceptō
ꝯueniētis ꝯiūcti. Amor aūt non
ē nisi cōueniētia et adaptatio rei
ad suū ꝯueniēs Porro nullū est
obiectū cōueniēti⁹ sponse . q̄z ipse
de⁹. sūmū bonū. ad q̄d capiēdū ⁊
possidēdū facta ē. Quare sup̄est.
dū sibi cōiūgit̄. inhēt ⁊ vnit̄ tan/
ta ꝓpinquitate. q̄nta sūt os et os
osculātia se mutuo . Et causat̄ ex
hac vnitiōis ꝑceptiōe delectatio
nō q̄liscūq̄. sed in suo genē supre
ma. qr supi⁹ esse bonū nō p̄t. pro/

pterea quietat̄ gaudet et letat̄ in hac vnica opatiōe. nullum aliud obiectū petēs. q̄uis ipsi⁹ ɔtinuatiōem. possessionēq̄ securā amare nō cesset. Neq̄ tñ est mot⁹ ꝓprie dict⁹. qui est act⁹ entis in potētia cū habeat amor id qđ actualiter requirit. sicut esuriēs id edēs. qđ hz sp in pñtia. caret motu fastidij. Consequit̄ amor ex hac delectatiōe illud de psalmo. Delectare in dño. et dabit tibi petitiones cordis tui. Et rurs⁹ Renuit ɔsolari aia mea. memor fui dei et delectat⁹ sū et exercitat⁹ suz. Alia lr̄a garrini Et defecit spūs me⁹. bōa siquidē defectiōe. in salutare dei. Et hec delectatio spūalis si antonio credim⁹ sola est rō vincēdi inimicū. Ceterꝝ fit ꝑ amorē. anime ɔiūctio ad deū cū ꝑceptiōe multis modis. sicut ɔtingit deū mltipliciter ɔtēplari. Sz loq̄mur h̄ de ɔiūctiōe. ꝑ pond⁹ charitatis. q̄ mota ab ifinito amore facit sup̄mūdanū ⁊ immēsurabilē et absolutū pure mētis excessuz. sicut ait dioñ. Tūc cognitio ꝑ speculū et enigma quodammō deserit̄ fori. et subintrat amor vsq̄ ad interiora velaminis. vbi posuit de⁹ tenebras latibulū suū. At v̄o nūq̄ remanet absq̄ cognitiōe. Qđ si foret ita ipe nihil ꝑciperet. Et cū neq̄at oriri delectatio sine ꝑceptione ɔueniētis ɔiūcti. vbi tūc sua delectatio essz. Rñderent aliq̄ ꝙ amor ē formalit̄ sua ɔgnitio. Adderent aliqui qđ est formalit̄ sua delectatio. Videt̄ versellen̄. ɔsona loq̄ sup̄ cātica ad hāc positionez. Sz ɔsonāti⁹ ad ph̄iam ⁊ doctores. dicim⁹. ꝙ sicut intellect⁹ ⁊ volūtas sūt distincte potētie. sic cognitio et volitio vel amor distinguūtur. Distinguūtur dico. non ita tñ. q̄n circūincidāt se mutuo et h̄ solert̄ aduertē/ē et vtile Proficit in hac ꝑte speculatio. de mō ɔnexionis v̄tutū cardinaliū cum prudētia. et theologicaꝝ cū gr̄a Et donoꝝ oim generaliter ⁊ beatitudinū cū charitate. si nō iformes et imꝑfecte. nec vere v̄tutes debeāt reputari. Itaq̄ circūincidūt se mutuo. vt q̄libz v̄t⁹. alteri⁹ denoiatiōez sortiat̄. Dicim⁹ eniz cū apl̄o ꝙ charitas ē benigna et patiēs ꝛc̄ ꝙ tp̄antia ē prudēs. iusta. fortis et ecōtra. Silr̄ ꝙ fides sperat et diligit et ecōtra. Nō aliter in re nr̄a d̄t aristo. de volūtate. ꝙ ipse ē appetit⁹ intellectiu⁹ vel intellect⁹ appetitiu⁹. Sic de actib⁹ ip̄aꝝ potētiaꝝ licet dicē ꝙ amor ē cognitiu⁹. et cognitio amorosa dū ordinat ad amorez nō sistēs in nuda speculatiōe veritatis.

Exēplum materiale. man⁹ ⁊ oculus concurrūt ad scribendū. oculus videt manui. et man⁹ mouet calamū. Non tñ virt⁹ visiua. ē virtus motiua calami. nec manus ē ocul⁹ sed q̄dammō circūincidūt se ꝓpter ɔnexiōem in vna actiōe scribēdi. Soluit̄ ex his facta dubitatio. qm̄ amor dirigit̄ a cognitione. in prima sui generatōne.

Super cantica canticorum.

Certissimū quippe est ꝙ volū/tas nō fertur in ꝓsus incognitū cū obiectū suū sit cōueniens. vel apparenter ostensum. Nō aūt fer/tur aliqua potentia in non suum obiectū. vt olfactus in sonū.

Veritas est satis annotanda ꝓ vniuersitate dictoꝝ et dicēdoꝝ. ꝓcipue de amore sponse. ꝙ vo/luntas que solū habet ꝓ obie/cto suo vltimo. bonū summum et optimuz. que sola insup ē vniuer salis motor in regno aie. seu toto microcosmo. dū fuerit ꝓ directio nem et ductiōem intellectus appli cata ad obiectū suū. tunc sufficit se ipam mouere libere per actum amoris elicitum. Sufficit ꝓterea mouere vires alias per habitus eaꝝ imperatiue. quo fit vt vis co gnitiua. que prius mouebat obie ctaliter voluntatez. ꝓsentando obiectū. nūc ordine quasi conuer/so mouet libere impatiue et ar/bitrarie ab ipsa voluntate. Exem pli gratia in ꝓposito. Memoria a/nime intellectiue recūda specieb⁹ intelligibilibus adq̄sitis q abstra ctis ex fantasmatib⁹ sensibilibus estimatiue. quā ornentator noiat intellectuz passiuū. memoriā inq̄z ponit in acie intellect⁹. spēm repī tantem deū. non quidē nude sed q̄si per speculū et in enigmate. In tellectiua virt⁹ formabit sibi ver/bum de deo et illud naturaliter obijciet potentie volitiue. Quo ꝓ cessu habito nou⁹ poterit liberez arbitrarie inchoari. ꝗa mouebit se volūtas dilectiue nō in cogni tiōem pītatam int⁹ per intellectū sed in rem extra vel q̄si extra exi/stentem scz deum. Non em̄ amat voluntas cognitiōem hmōi dei. tanq̄z vltimū finem. sicut neq̄z esse potest finis ei⁹. Amat em̄ deū ip/sum immediate. et se fert in ipsum et amplectitur et osculatur et vbe ribus suis heret. et in ei⁹ fragrā/tia delectatur. licet nō videat sup ple oculo ad oculuz. vel facie ad faciem deū. Deinde volūtas cō/iuncta fini suo vltimo deo. preci/pit arbitrio proprio et imperio intellectui q̄si dicendo. Veni vide gusta et senti quā dulcis est dñs. Ad cui⁹ elucidatiōem ampliorez accedit amoris ignei lingua ter/tia.

Tertia consideratio.

Hinc venit. Colligitur ista ꝓprietas amoris. ex his vbis. Oleū effusū nomē tuū. Ideo adolescētule dilexerūt te. Cōstat per oleum designari ꝺditiōem lenitiuā quā attribuit amori increato. nō sine erecto ca nens in eccia. Q̄n venis corda le nis. Est insup oleū in condimen/tū dulcedinis et suauitatis. et mi/tigatiuū doloris. Vñ petrus. Si tñ gustastis q̄m suauis ē dñs. Et aplus concordat. Gustauerūt in/quit bonū dei verbū. Et dauid clamat. Quā magna multitudo

dulcedinis tue dñe Et rursū Memoriā abundantie suauitatis tue eructabūt Samaritan⁹ quoqꝫ ad curam vulnerati.oleū apposuit.

Prosequamur inchoata declarantes.que et q̄lis sit cognitio ꝑcipiens deū vt optimū.ꝯueniēs et cōiunctū. exquo amor nō est formaliter ꝑceptiu⁹ cognitionis q̄ꝫ in eo vel cū eo sit formaliť ꝑceptio sicut et delectatio. Alioq̄n neqꝫ delcāretur si nō ꝑciperet.neqꝫ q̄esceret aut frueret deo.si nō delectaretur in eo Istud ē ꝯsideratōe dignissimū cui⁹ ignorātia mltos in amore dei figere se volētes solet ꝯturbare. Loquor exptus per tot annos q̄ꝫuis aūt multa dixerim⁹ sup magnificat.nihilomin⁹ faciēs de⁹ grām pro grā.ꝛ paulati ꝑm tp̄s et locū ꝛ modū beneplaciti sui dona sua multiplicās dat in dies ferri magis a claritate in claritatem tanq̄ꝫ a dñi spū.qui amor est dās expiri illud dauiticū Declaratio ꝑmonū tuoꝝ illumiat Familiaris itaqꝫ ꝯuictus.ostensor est secretorū amicicie. qꝛ ꝛ xp̄us ꝟbū ꝛ sapientia p̄ris medi⁹ accedit loquēs linguis.nedū hoim.nedū āgeloꝝ sed arcanorū p̄ris q̄ non licet hoi loqui Fortassis illa sunt arcana q̄ diuinus Dionysius a paulo discē nō potuit.nec ip̄e scribere vl̄ docere nisi per silentiū Sed eis reuelauit deus per sp̄m sc̄m ea que nec ocul⁹ vidit.nec auris audiuit nec in cor hois ascendit Stult⁹ essꝫ lector si q̄reret.et ego p̄sūptor insanus.si conarer altiora vel alti⁹ q̄ꝫ ip̄i exponere secreta celestia.

Plane dum etiā atqꝫ etiā rumino ꝟba pauli.ꝟba subinde dionysij. sup hac sapia que in mysterio abscondita est mirāda et miseranda appaēt hebetudo intellectus nr̄i. nō intus ꝫ foris herentis ad coꝝ doctrinā Ipsorū q̄ppe ꝟba si velamē ꝛ obscuritas auferat a corde. ꝯgnoscūtur aptissima eē de q̄bus ābigere min⁹ est fas q̄ꝫ de ip̄o materiali sole vt iure dixēit Boetius Hāc quisqꝫ poterit notare lucem candidos phebi radios negabit.

Oritur estas hodie vrbani festo qñ sol viridior est.et pl⁹ fulgidus et feruidus Venit in memoriam baptisma valeriani insignis cecilie ꝟginis sponsi Libēter eniꝫ diei cuiuslibet occurrentia speculari soleo mysteria Vidit ip̄e valerian⁹ senem cādidis indutū cū libro aureis litteris scp̄to in quo legit ista pauli verba Vnus dñs.vna fides.vnū baptisma vn⁹ deus ꝛ p̄r oim.qui sup oēs.et ꝑ om̄ia.et in oibus nobis Valerian⁹ interrogat⁹ a sene si crederet.ilico respōdit Nihil veri⁹ dici posse In q̄b⁹ tñ vniuēsa dionysij theologia notata est Nā in hoc qđ vn⁹ ē deus et p̄r oim.notat theologia de trinitate et vnitate diuina Nō enim essꝫ p̄rnitas in diuinis si nō eēt trinitas.cui⁹ fontale p̄ncipiū est pat a quo om̄is p̄rnitas in celo et in

terra nominat̄ Ceterū cuz addit̄ qui sup om̄es ē dat̄ intelligi theologia mystica que per excessū infinitū sup om̄es habet sciri Porro cū deus esse dicit̄ per oia symbolicā ex oibus et in om̄ib⁹ ꝯcipim⁹ theologiā Deniqz cū subiunctū ē ⁊ in oibus nob̄. theologia signat̄ ꝓcedēs ex ꝓprijs et intelligibilib⁹ positiue. q̄lit̄ fit in de diuinis noibus tā p cām q̄z p excellentiā nō attēdendo si fuerit infinita. qm̄ in hac excellētia p infinitatē mysterium theologie p abnegationē collocat̄ Addit̄ p̄terea triplex habitudo quā habet de⁹ ad nos vltra ceteras irrōnabiles creaturas scz p imaginē naturalē. per gr̄az et p gl̄iam Prima siquidē hitudo ē ad deū nedū vt p̄ncipiū causatiuū. sic̄ in oibus est p eēntiam potentiā et p̄ñtiam. sed etiā sicut ad p̄ncipiū obiectiuū rōe imaginis q̄ dei capax est facta. Deinde sicut ad p̄ncipiū inhabitatiuū rōe silitudinis et reformatiōis per gr̄az tertio sic̄ ad p̄ncipiū glorificatm̄. sub quo ꝯp̄hendi p̄t hitudo ypostatice vnionis in xp̄o et mr̄ne dignitatis in maria. Pōt estimo ꝑz triplicē hanc silitudinez. reddi rō vna. cur totiens in scp̄turis ꝯiungūtur hec tria. dn̄s deus nr̄ Ihs ex incidēti trāscursis redeam⁹ ad cām lenitatis amoris. q̄lē habuit apl̄s nr̄ Remigi⁹ de quo legit̄ ꝙ bonitatē ⁊ benignitatē māsuetissimi cordis on̄debat in lenitate sermonis. qm̄ de⁹ in fide et lenitate ipsius sc̄m fecit illū. Habem⁹ certe in amore spōse obiectū ꝯuenientissimū deū. habemus ꝯiunctionē ip̄ius ad sponsū p osculū intimuz et p inhesionē ad sedē amoris pectus suū qd̄ notat̄ in vberibus et per lenitiuā olei letitiā iuxta illud Unxit te deus oleo letitie. Sup/est assignare cognitionē p̄ceptiuā qm̄ delectatio ⁊ lenitas. ē p̄ceptō ꝯuenientis coniūcti Difficultatez auget verbū Hugōis Amor inq̄t intrat vbi cognitio foris stat Illud insup de q̄dā omelia possum⁹ figere desideriū vbi nō est fas inferre obtutū Itē qd̄ magl. ꝯgnoscimus de deo q̄d nō est q̄z quid est Ac vero loquat̄ iā q̄rta ignei amoris lingua. eius ꝓprietas est

Quarta ꝓprietas

Amor ardet Colligit̄ hoc ex feruore desiderij sponse ad sponsuz ⌊ Trahe me inq̄t post te. currem⁹ in odorē vngentoꝝ tuorū ⌋ Mirus vēo ardor ⁊ inextinguibilis fragrātia Certe spōsa ꝯcesso iā oris osculo fident̄ postulato velut ab absente suscepta fuerat ad vbera spōsi qm̄ meliora dixit ea vino. fragrātia vnguētis optimis. expta loquitur ⁊ delectata Nā et subiūgit ⌊ Oleum effusū nomē tuū ⌋ Nūc ex sacietate et vberū plenitudine velut insaciabilius estuans clamat ⌊ Trahe me post te curremus in odorē vnguentorū tuorum ⌋ Iure dixit de

amore seraphico dionysius ꝙ est
supferuidus et holocauste purga
tiuus. qm̄ et seraphin interp̄tatur
ardens Est quidē in oibus angel̄
ardor iste. est in singulis etiaz bea
tis. q̄bus est vna vox letantium et
vn⁹ ardor cordiū. ꝓpterea dicūtur
lapides igniti. precipue tñ et in ex
cellētia seraphicus ordo possidet
hūc ardorē Proptēa nec ip̄e a sci/
entia sicut cherubin nec cherubin
ab ardore nomiat̄. q̄ꝫ uis absqꝫ vl
la dubitatione. et seraphin ꝯgno
scat. et cherubin ardeat. sic ⁊ volū
tas cognoscit per intellectū. et ar/
det ꝑ voluntatē intellectus Di
camus idcirco de ardore spōse. ꝙ
nō est absqꝫ ꝯgnitione. alioq̄n de/
lectabilis esse nō posset. et lenis ei
sponsus suus de⁹ vt opponebatur
Omnis vtiqꝫ delectatio fit ex ꝑce
ptione. et om̄is ꝑceptio sine dubi
tatione est ꝯgnitio. nō q̄liscunqꝫ ꝫ
exp̄imētalis et practica est p̄sens
q̄si per sensū ens vl̄ exñs. q̄ differt
duplicit̄ a cognitōe solū speculati
ua et distinctiua seu declaratiua.
Primo qꝛ respicit p̄ncipalit̄ bonū
sed speculatiua verū. aut si magis
phylosophice dixerimus respicit
plane verū. qꝛ verū est obiectū in/
tellect⁹ sed nō sistit in sola rōe veri
imo ꝓut ꝯsone vel conformit̄ aut
cōfesse se habet ad appetitū boni
ꝓtendit̄ Ex qua distinctione su
mitur illa altera. de intellectu pra/
ctico et speculatiuo Differt scd̄o
ꝑceptio exp̄imentalis et practica
a speculatiua in ordine et origine.
qꝛ nc̄e est ꝑceptionē sequi opatōz
appetit⁹ p̄serti volitiui. ⁊ ab eodē
causari. ꝓpterea recte vocat̄ hmōi
ꝑceptio ocul⁹ volūtatis. vel amo
ris sui maxie eliciti. qm̄ iñ causat̄
nec alit̄ oriret̄ De ei⁹ efficacia di
cendū erit inferius sup̄ illo. vulne
rasti cor meū sponsa in vno oculo
rū tuoꝝ Eliciam⁹ exiñ pulcerri/
mā de ꝯgnitione exp̄imentali scin
tillā v̄itatis respectu amori. spōse
ad deū sponsū Violentior ⁊ vehe
mentior est ista ꝑceptio ad trahē
dū post sponsū q̄ꝫ speculatiua Rō
iā tacta est ex ordine lr̄e. et ptz ex
emplo iā inducto de scp̄tura. quā
scribit man⁹ ad directionez oculi
Si eni oñderet ocul⁹ volūtati scri
bentis tm̄mō speculatiue quedaz
exēplaria lr̄aꝝ sub quadā obscu/
ra genēalitate volūtas nō ita tra
heret̄ et alliceret̄ ad scribendū sic̄
fiet ex pulcerrima scp̄tura sua q̄m
ꝓducet quā ꝓtin⁹ insup̄ ostēdet
ꝑcipiēs oculus. qm̄ ocul⁹ vidz vo/
lūtati scribentis. sic̄ voluntas mo
uet oculū ad videndū lr̄as quas
format mediāte manu. ꝫ ex impe/
rio suo Sentiēs igit̄ vis affectiua
seu motiua pulcritudinē egregiā
in lr̄is aut picturis. q̄les alibi nō
viderat q̄a nō scp̄serat trahet̄ am
plius ad ꝯtinuādū scp̄turā. p̄cipi
ens tūc oculo ꝑmanere in hac sua
opatione directiua. vt ꝑmaneat ⁊
delectet̄ in vi motiua sua. qm̄ ex
dictis duob⁹ ꝯsurgit et orit̄ vehe

mentior delectatio que ꝑm Aristl. et expientiā tenet opantē in opatione Facile erit ex hac vna similitudine ꝯsiderare sensibiles alias inumerabiles. et ex illis ascēdere ad ꝑceptiones et motiones rōis et mētis. quales plimi. non hñtes exercitatos sēsus spūales nō aduertunt nisi fortassis in formis et volucris fantasmatū sicut ex sola et simplici fide et spe de deo in solo enigmate. ꝓpt quales forte putant aliqui dictū illud qđ inductū ē de cognitione dei ꝙ magis cognoscit quid nō est q̄ quid est

Quinta ꝓprietas

Amor ingredit cellas. Introduxit inquit spōsa me rex i cellaria sua. Cui ꝯgaudēt ⁊ applaudent ille de quibus iam bis dixerat adolescentule Adolescentule inquit dilexerunt te. Et se rursus ꝯnumerans se eis. Curremus in odorē vnguētoꝝ tuoꝝ Letabimur inquiūt et exultabim⁹ in te. memores vberꝝ tuoꝝ sup vinū Recti diligūt te. Recti dicunt Amo te Cōsone loquit discipul⁹ ille quē diligebat ihs Odor tuus xp̄e in me excitauit ꝯcupiscentias eternas Ip̄e quidē xp̄us rex ē de quo pulcerrima mulieꝝ mat sua fas habet dicere Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni cui benedixit dñs sine cui⁹ odore non curritur qꝛ nemo venit ad p̄rem nisi tractus a filio. sic nec ad filiū nēo venire pōt nisi p̄r suus traxerit eū

Sūt aliqui sortiti aiam bonā. q̄s etiā a puero notaui⁹ anhelare ad diuinos odores ⁊ ad celestia desideria. naturali quodaꝫ instinctu suspēdi. nōdū hñtes rōnis vsū plenū Hñt alij curuas in terris aias et celestiū inanes instar pecorum Discipul⁹ p̄ris vnius in hēmo ꝯquestus est eidē cū admiratōne ꝙ vn⁹ ex fr̄ib⁹ apostatauerat Mirare inq̄t poti⁹ fili. quo pacto r̄manet aliq̄s cū nullus hic remanere possit si nō venerit spēalit a deo. nō hūano solū ꝯcilio tract⁹ Exemplū addidit de vario genē catuloꝝ. quorū aliq̄ ꝑ odorez bestie ꝓsequūtur eā infatigabilit. dum alij q̄uis excitati ꝑ clamorē stati desistāt nec alios comitant quia odorē venaticū nō hauriūt narib⁹ Xp̄i bon⁹ odor sum⁹ dicebat aplus sed nō oibus ad vitā q̄ad modū Judas qñ domus repleta est ex odore vnguēti. non cucurrit sed lapsus est Tales notati sunt ab adolescētul dicētib⁹ ad spōsā Recti diligūt te. Nouerat eē nō nullos qui rectis eā oculis aspicē nō poterāt. nec odorē optimū ei⁹ ferre. nigrā q̄ꝫ sꝑnebant ⁊ fuscaꝫ Porro q̄d egerit spōsa quā introduxit rex in cellaria sua satis colligit ex letitia et exultatione adolescētulaꝝ suarū. in vberib⁹ suis. sup vinū carnalis leticie. aut sapientie ꝑ industriā adquisite Collegit itaqꝫ ex diuine sapie thesaurl. atqꝫ cellarijs doctrinas vberes pietatis Est eni infinit⁹ thesaurus hoibus quo qui vsi sunt ꝑtici

¶ympsalma

pes effecti sūt amicicie dei Quo vo sint hmōi doctrine pietatis. prout noiat aplūs post dicem⁹. si ꝑus aliqua de sexta amoris ꝓprietate tetigerim⁹ et adaptauerimus ad canticoꝝ hoc est ad canticū cordis oia que dicta sūt et dicenḋ sup hu iusmodi canticis canticoꝝ.

¶ Sexta ꝑprietas

Amor pulcer ⁊ ipse niger Nigra inquit sum ꝛ formosa filie hiẽm Abstractuꝛ ꝑ ocreto ⁊ femininū ꝑ masculino frequenṫ accipim⁹. qm̄ sic̄ sponsi ⁊ sponse vn⁹ est spūs Ita vox cōis est Nolite me cōsiderare qꝛ fusca sim quia decolorauit me sol Quid pulcritudo spōse nisi sua ad deum sincera dilectō? Quid nigredo sua vel fuscedo nisi timorata et reuerens hūiliatio? Sua q̄ppe pulcritudo sua q̄ꝛ q̄ntūcunq; pura ⁊ feruida dilectio necnō cognitionis claritudo q̄d est in estimatōe sua dū ꝓpaṫ ad illū solē iustitie de q̄ sub/ilūgit. reddens cām suit timoris in nigredine vel fuscedine vel palloē notati qꝛ inq̄t decolorauit me sol Et ita decolorauit vt in caliginē et tenebras tota ruat Nūc in trās cursu sole. qm̄ alibi latissime ⁊ pluries in vtraq; lingua tractauim⁹ fiat applicatio cāticoꝝ noui ad ꝟ epithalamiū ꝟm ꝓprietates sex in hoc duplici ꝑmo nōtos cōformiṫ ad notulas et vocē eiusdē cāticoꝝ q̄ sūt he ꝟm quas ois doctrina pietatis que haurit in cellarijs suis cantari pōt in armonia cordis gaudiū meroꝝ spes tioꝝ ⁊ pietas

¶ Est ām pietas put ꝟ accipit āoꝝ ꝺsurgēs ex affinitate Om̄is autez affinitas ꝓcedit ab ipo pre lumi/nū. ex quo ois p̄nitas ꝛz apl̄z in celo ⁊ in ẽra nomiaṫ. ¶ Repetitio ¶ Oscula poscit amor. delc̄at/ecce gaudiū. lenit ecce dolorē p indire dum q̄ lenit Et ardet. i. desiderat vehemēter ecce spem Ingreditur cellas pulcer ⁊ ipe niger ecce timorem in nigredine seu palloze qui ē timēti color apt⁹ Effectus eniz timoris est pallor ꝓpter spūs ꝺfluentes ad cor ¶ fiat ꝟ diapsalma hoc est pausatio psallentiū in cāticis ꝑ recreatione cātantiū q̄ten⁹ etiaz possit ipa doctrina pietatis diligentius inspici qm̄ pietas ad om̄ia valet q̄ cāticoꝝ oim in coribus nr̄is radix est exēplar et finis put vberrime vtinā fructuose tractata per nos de cāticis manifestant.

a
e Gaudiū o
Spes .i. Pietas Timor
.v. Dolor

¶ Finito diapsalmate

primo Sequit sympsalma scōm Prima ꝓprietas septima in ordie.

Oppugnatur amor

Filij inq̄t mr̄is mee pugnauerūt ꝺtra me Pendet hec sñia iuxta sensū vnū ex imediate ꝓcedenti vbi causaz reddidit spōsa sue ni

gredinis dicēs qꝛ decolorauit me sol. sol videlꝫ iusticie. ꝑmittēs me t̄bulatōis ⁊ tētationis ardoribꝰ exponi. Contra qđ dicit̄ in psalmo Per diē sol nō yret te. Iuxta quē intellc̄m filij mr̄is sue pugnantes ɔtra eā acciperent̄ in sinistrā ꝑtez vel de peruersis ecc̄ie filijs. vel de demonibꝰ. qui ꝑ creationē sūt deitatis mr̄is oim. filij. Vel certe de adā et eua. quoꝝ filij neq̄ꝫ. sūt tyrānici motꝰ ɔcupie originalis. q̄rū lex repugnat legi mētis qui diuertūt aiam verbigenam ad infimas ad infames vineas. tot desideriorū q̄bus obniti nō semꝑ p̄t Sicut eni totiēs cōq̄rit̄ apl̄s. āor sponse vineā ꝓpriā celestis desiderij. assiduo feruore custodire nō p̄ualet Inde pallor ille timoris. et fusce nigreq̄ꝫ decolorationis. quia velle bonum. sibi adiacet. posse autē non inuenit iuxta votum. ¶ Sūt alij sensus ꝑ anagogiā. et in bonā ꝑtē de filijs ecc̄ie celestis q̄s āgelos intelligit amor spōse. q̄lis fuit ille angelꝰ qui pugnauit in lucta cōn iacob Aut certe ꝑ allegoriā de ecc̄ia gētiū se coartet̄. vt cepimus cāticū nr̄m ad amorē spōse Et q̄d p̄m doctrinā pietatis resonēt hec et sequentia ꝑscrutemur Nō eni frustra dixit amor sponse p̄us Introduxit me Rex in cellaria sua. sed illic edocta eructauit v̄bū bonū dicēs opa sua ⁊ vota eidē regi. qm̄ facta est lingua sua calamꝰ scribe velociter scribentis.

¶ Secūda ꝓprietas

Amor igitur desiderat alta tenē ⌊ Indica mihi inq̄t spōsa quē diligit anima mea. vbi pascas. vbi cubas in meridie ⌋ Attēdat pietas q̄admodū cito nomē Regis. qđ est excellentie et dignitatis deflexit sensim in nomē pastoris Vbi pascas inquit ¶ Scimꝰ attribui pastoribꝰ. amatoria carmīa. vbi simplicitas libera ⁊ cāpestris sine dolo v̄sat̄. vbi nec arrogātia dn̄at̄ Et qm̄ ex hac ꝓprietate pendēt nō modicū p̄cedētes ⁊ sequētes. ɔsideremus q̄d sibi velit amor qui desidēat alta tenere. et tā alta vt noticiaꝫ de spōso suo deo meridianā audeat postulare ¶ Constat ex doctrina pietatis hausta. in sapie cellarijs. q̄druplicē in genē noticiā esse āoris diuini. Meridiana de se ⁊ apđ se vbi est qui est ens puꝝ super se reflexū Meridianā scđo notitiaꝫ dicimꝰ de deo. sed extra se in creatura beata. tertio matutinā in ip̄o de creaturis. q̄rto vesꝑtinā in ꝓprio genere vidēdo creaturas ꝑ speculū et in enigmate. maxime ꝓ statu vie vl̄ in speculo. et fortassis i enigmate q̄dā vestigioꝝ etiā in p̄ria Vult amor sponse. soli intēdere. quē ex toto corde nō diuiso nō disꝑso diligit Petit idcirco p̄sentiā sponsi iugit̄ agnoscē cuiꝰ cā subdit̄ in sequēti ꝓprietate.

¶ Tertia ꝓprietas

Amor esse vagus

refugit dicēs ⌊ Ne vagari ⌋ hoc ē vane agi incipiā ⌊ post greges sodaliū tuorū ⌋ quicq̄d eni diuisionē ab vnitate separante recipit aut nutrit. horret ⁊ amor tanq̄ vnice dilecto cōtrariū. Preterea sodales hoc loco et greges silr̄ et tabernacula pastorū in ꝑtez intelligimus vni ouili vni gregi vni pastori cōtrariā accipi.

Quarta ꝓprietas

Et est decima

Doctus ē amor spōse vt altera denotat amoris ꝓprietas et hoc sciēs sponsus sed ne supbiat sponsa. imo cognoscat q̄liter et vnde donū istud acceperit dicit in altera ꝓprietate Si ignoras te ꝛc. Et iūgit pro quita ꝓprietate.

Quinta ꝓprietas

Et est vndecima

Amor ē eques dei qui vehit. s. et vehit ⌊ Eq̄tatui meo ⌋ ꝛc Blandiēs ergo spōsus neq̄ cuz austeritate indignabundus abijciens ⌊ Si ignoras te ait O pulcerrima mulierū ⌋ si ꝓ nō intelligēs ⌊ Egredere et abi ⌋ hoc ē egredieris et abibis vagabunda p⁹ vestigia gregū ⌊ in dispersione ⌋ hac illacq̄ discordit ⌊ errātiū ⁊ illic pasces edos ⌋ sensuū tuorꝝ q̄ ponendi sūt a sinistris sub varietate pastorum tabernacula sibi multiplicantiuz in falsitate ⁊ vanitate Qd̄ ne feceris aut factura sis ⌊ eq̄tatui meo in curribus pharaonis assimilaui te amica mea ⌋ q̄a grāz ꝯtemplatōnis que te de curribus pharaonis eripiat. q̄ ꝑsecutrices curas ꝑdere te volētes ꝑdat largitus sū Dedi p̄terea vt essēt ⌊ pulcre gene tue sicut turturis in hōestate ꝯuersatōis ⌊ ⁊ collū tuū ⌋ qd̄ m̄ te cōiūgit sit sic̄ monilia ⌊ Nos quoq̄ murenulas aureas ⌋ que sc̄ sn̄ie pietatis auree ⌊ faciē⁹ tibi vermiculatas argēto ⌋ eloquētie qm̄ eloquia mea eloquia casta sunt argentū igne examinatū purgatum terre purgatū septuplū Sint hec interim ꝓ cōcordia ⁊ sympsalmate scd̄o ꝯtexta absq̄ p̄iudicō sn̄iarū quas esse multiplices alias nō me latet. fiat recursus ad petitōz et desideriū spōse ex amoris fiducia loquētis Amo te ⌊ Indica m̄ ⌋ ꝑ amorē tuū q̄ amas me ⌊ vbi pacas vbi cubes i meridie ⌋ Accipiantur sequentia quasi ꝓ diapsalmate ad illustrationē canticorum

Dicam⁹ h̄ cū Petro de cui⁹ filia charissima Petronilla hodie meminit ecc̄a Bonuz est nos hic esse nō vt faciamus tria tabernacula Nesciebat eni quid dicēt sed vt leuātes oculos nr̄e ꝯsideratōis neminē videam⁹ nisi soluz Ih̄m qui per effectus varios et instinctus q̄rit a sponsa amas me Cui q̄stioni semꝑ bene conscia sponsa rn̄dz

Dñe tu scis q̄a amo te Cui dñs
rñdet Pasce agnos meos Et per
agnos hic fortassis intelligimus
nō incōgrue idē qd̄ per adolescē
tulas de q̄bus supra in alio sym
psalmate que statū incipientium
vel animaliū et imp̄fectorū signi
ficant ⁊ tenent sicut per filias hie
rusalē nos in gloria consūmatas
animas vel angelos intelligimus
a quibus sponsa consolationē pe
tit ⁊ accipit mutua et varia collo
cutione frequēter exhibita Itaq3
cognoscētes adolescentule qm̄ in
troduxit rex sponsā in cellaria sua
Ita eni reuelauit eis congaudent
mox ⁊ dicūt Lexultabim⁹ et letabi
mur in te memores vberū tuoruz
sup vinū Plus eni delectat ancil
las sponse adolescētulas/ lac do
ctrinalis pietatis stillantis ex vbe
ribus suis q̄3 vinū sciētie cuiuslib3
secularis vel humano studio tor/
culatū Cōstituamus igitur āte
consideratōis oculos adolescētu
las nūc has nūc illas ꝓ desidēio
paulatim ad noticiā sponsi ꝑueni
re satagētes ⁊ se monilib⁹ aureis
vermiculatis argento q̄ntuz fas
est ornare cupiētes postulare per
amorē mutuū sponsi et sponse mł
tiplices sibi questiūculas indicari
Prima questio Amor spōsi sū/
mus nūquid potest totus totali/
ter diligi ⁊ a diligente hr̄i? Rñsio
per distinctionē Concurrūt enim
ad dilectionē tria Dilectus ⁊ dili
gens et habitudo diligētis ad di
lectū Itaq3 deus si est totus desi/
derabilis quia totus bonus Ita
est de se totus ⁊ totaliter diligibi
lis quia finis vltim⁹ est Diligens
vero anima potest tota et totalit̄
diligere videlz ex tota se ex toto
corde ex tota anima ex tota men
te ex toto intellectu ⁊ ex omnibus
viribus suis Alioq̄n nō p̄ciperet̄
si non posset impleri Qd̄ fiet ma
xime dū venerit quod ꝑfectuz est
in patria vbi dicūtur ꝯprehensio
nes esse quoniā apprehendūt ꝑm
totū posse suum. totū nosse. totuz
velle. Proinde tertio si fiat colla/
tio diligentis ad dilectū sic dilect⁹
deus solus a se totaliter diligitur
et ꝯprehendit̄ sicut solus habz et̄
nitatē solus lucem immensā et in/
accessibilez inhabitat. solus nulla
cognitiōis finitate circūscribi po
test. solus in et̄na trinitate sua ple
no et infinito tonitruo magnitu/
dinis resonat in secula seculoꝝ lo
quente qualibet persona ad alte/
ram Amo te Amo te Amo te.
Amor quid amat cuz deū amat?
Rñsio ꝯformiter ad Augustinuz
querentē Quid amo dū deū meū
amo? Amo quandā lucē quaz nō
capit locus. quendā sonū quē nō
capit tempus. quendā odorē quē
non spargit flatus quendaz sapo
rem quē nō minuit edacitas. quen
dam amplexū quez nō diuellit sa
cietas Amor nunquid cognoscit
diligēdo deum? Quid est deus
Responsio per distinctionē cuius

ignorātia multos turbat Aut enī queritur de cognitione quidditatiua dei perfecta singulari et aspectiua seu diffinitiua ꝙ hoc quodāmodo verum est quod nescit viator quid est deus imo nec comprehensor nisi cognitione et dilectiōe actuali finita formaliter sicut eēntia sua ẋtus et operatio finite sūt Si vero queritur de cognitione ꝙ dilectione quidditatis dei sub generalibus attributis appropriatl. sibi per quid nominis descriptiue et per excellentiam superabundātis affirmatiōis qualia significāt omnia nomina immensitatē dicentia explicite vel implicite. constat ꝙ nedū in celo intuitiue sed etiam in via abstractiue cognoscit quid deus est imo pro regula ¶ Quantū quisq; cognoscit de deo ꝙ est. tantundē ipse nouit quid est si pfecte perfecte. si imperfecte imperfecte Neq; enim sunt audiendi qui dicunt nihil de deo cognosci si nō cognoscatur omis eius ꝓprietas hoc saltez in negationibus habz instantiā Merissimū quippe est ꝙ deus non est lapis vel alīn⁹ Quātum vēo scitur de deo quid nō est (cū ꝑuatio cognoscat ꝑ habitū) scitur tātundē de deo quid ipse ē.

¶ Amor nūquid immediate diligit deū dicendo sibi veracit Amo te toto corde Amo te tota anima Amo te tota mente Amo te toto intellectu sine deceptione. tota voluntate sine contradictione. tota memoria sine obliuione. tota ẋtute sine defectione. ex omnibus viribus sine discrepatione. Deniq; ꝓpter te sincerit et vnice ¶ Rōsio per considerationes efficacē excellentiam huius orationis Amo te Amo te Amo te designantes.

¶ Amo te verbū est ꝙ canticū ꝓprīssime cōueniens et eternaliter toti trinitati Unde verbo hoc dñi celi firmati sūt ꝙ hoc spiritu oris eius omis virtus eorū Ipe enim dixit de qualibet creatura in esse ꝓducta Amo te et facta est Suū enīz amatē creaturā est suū facē Itaq; ꝙntū vult creature esse et bene eē tātū dicit eidē ꝑ effectuz Amo te

¶ Amo te Vox est vel oratio in qua et per quā sicut in enigmate cognoscit deus vn⁹ in trinitate et trinus in vnitate dixit Amor noster Ihs ꝙ Jotha vnū aut vn⁹ aper nō ꝓteribit a lege Fuerūt q; ꝓpterea ex lrīs scripture tanq; seminarīs et elemētis ẋtatū conati sunt vt Joachim intelligē. i. int⁹ legē multa etiaz vsq; ad ꝓphias de occultis ꝙ futuris ꝛ in mltis fefellit istū audacior curiositas q; satl. ēat ad doctrinā pietatis ¶ Dicam⁹ ergo cū sobetate ꝙ in hac dictōe Amo signat ꝓncipiū mediū ꝙ finis ꝑm tres ei⁹ lrās Est ei ꝓcipuū i creaturis vestigiū ꝑm pithagoricos ꝓncipiū mediū ꝙ finis qō ꝑipatetici plus specificauerunt dicentes in re qualibet esse tria q; sunt natura virtus et opatio Theologi vēo pticulariusq; diffusius assignāt in vestigijs beatissimam trinitatem

Repitur nāq; in om̄i re vnitas veritas et bonitas Repitur modus spēs et ordo Repitur mēsura numerus et pōdus Repitur in magnitudine longū latū et ꝓfundū Et ita per singulas rerū ꝯditiōes noiatim in re nr̄a Itaq; dixit xp̄s referente Johāne in Apocalipsi Ego sū alpha et o p̄ncipiū ⁊ finis Jūgit̄ apte M pro medio Ego inq̄t in medio sū ꝛc. Et iohēs medius vr̄m stetit ꝛc Rursus hec lr̄a duplicata Iuxta morē antiquū scribendi ꝯplectitur apices q̄tuor lineales per quos in enigmate cognosci pōt vestigiū trinitatis simul cū misterio vnitatis sic Scp̄serūt Inde quidē ꝙ h⁹mōi dictō nō sine sancti spūs instinctu p̄posita est in Canone misse et subiunctuz Clemētissime pr̄ qđ est nomē ois amoris originale fūdamentuz A quo sumit orō dn̄ica exauditiōis sue ausū Amo te vox est vniuersalit̄ cuiuslibet creature Sua laus insup̄ suū canticū sua iubilatō virtus honor et exultatio psalm⁹ organū et adoratio Felix es o creatura rōnalis que capax facta es audire simul et intelligere ꝑ om̄ia generaliter in deo et in creatura. Istā iocūditatis vocem Amo te Infelix ex aduerso creatura rōnalis que discordat a tali cātico ꝑuersa volūtate cui nō placz ido canticū amoris ⁊ pacis quia nec dat gloriā deo in excelsis nec in t̄ris habet pacē bone voluntatis

Preterea iure dixisti O adolescētule recti diligūt te. nō iniqui. nō distorti ⁊ reꝓbi Hoc cognoui dicit Eccāstes ꝙ fecerit deus hoiez rectū et ip̄e miscuit se infinitis q̄stionibus per curiositatē instabilitatem ⁊ cupiditatē Primū in rationali scd̄m in irascibili. tertiū in cōcupiscibili Amo te Vox est erūpens ab ore pietatis paternalis in om̄es vniuersalit̄ generatōnes Presupponit̄ hic ex alijs ꝙ pietas est amor consurgens ex affinitate Unde iuxta diuersos grad⁹ affinitatis diuersificat̄ amor pietatis. vt pr̄is ad filiū et ecōtra viri ad vxorē ⁊ ecōtra ciuiū ad ciuitatez aut pr̄iam ꝓpinquoꝝ domesticorū ⁊ ꝯsanguineoꝝ ad inuicē Constat autē ex aplica sn̄ia ꝙ ex deo pr̄e om̄is pr̄nitas in celo ⁊ in t̄ra nomiat̄ ⁊ ex ꝯsequēti q̄libet ꝓximitas aut affinitas in oib⁹ generationibus celi ⁊ t̄re nedū in hoibus de q̄bus dixerūt q̄dam poetaruz ip̄ius eteni genus sum⁹ qđ verbū fecit Apl̄s ꝯfirmando catholicū Confirmat petrus xp̄ianis loquēs. Vos estis gen⁹ elc̄m Amo te Vox est tā efficax viuax et sonora vt ad aures dei que sūt eius imensa virtus cognoscitiua generalit̄ et immediate ꝑtingat. Sciebat amor noster Jh̄s ꝙ oia dedit ei pr̄ in man⁹ Dicebat alibi Omne quod dat mihi pat̄ ad me veniet Ad locū quoq; suū vn̄ exeunt flumina reuertunt̄ Dicēte

salomõe. ⁊ phicã sẽtẽtiã cõfirmã te ɔmemoratam a Boecio Repe tũt ꝓprios queqꝫ r̃cursus r̃dituqꝫ suo singula gaudent. nec manꝫ vl li traditus ordo. nisi quod fini iũ xerit ortũ stabilẽqꝫ sui fecẽit orbẽ Et rursũ altero metro Quia non aliter durare queant nisi conuerso Rursus amore refluãt esse que de dit esse. Constat ꝙ reditus iste fit per amorem sicut altero metro dicit Deformis quas lege beni gna Ad te conuersas reduci fa cis igne reuerti. Quis autẽ ignis sit iste ɔstat ex dionysio de angeli ca hierarchia in fine. Et eodẽ Bo etio. ꝙ est amor cõis insitus nat̃e. de quo sic exclamat O felix hoim gen⁹ si vr̃os aimos amor q̊ celuꝫ regit̃ regat Cõstat ex istis veri tas ɔsideratiõis. rñdens inq̃sitio ni. si de⁹ imediate amat̃ Perspicu um est ita esse Nihil quippe mediũ int̃ deũ et creaturã Sed forte par ticularior erat intẽtio de amoẽ li bero creature rõnalis. Dicem⁹ cõ sequẽter. si ꝑus addiderim⁹ ad p̃ missa de viuacitate hui⁹ voci. Amo te Amo te. tãte viuacitatis vox est et efficacie. ꝙ neqꝫ mors ne qꝫ infernus illã opprimere valeãt aut tollere. Habet infern⁹ horren dos gemitus penarũ ex horribili oribus clamoribus vicioꝝ. nihilo min⁹ resultat ex illis cuꝫ iustitia et natura simł cũ mia. carmen pulcer rimũ et sũme armoniacũ auribus pijs et bone volũtatis Habet lo cũ tenoris seueritas iusticie habet locũ ɔtratenoris. bonitas nature habet locũ discant⁹ suauitas mie. Fortis igitur vt mors dilectio et dura sicut inferus emulatõ Aque multe non poterunt extinguere charitatẽ nec flumia obruent eaꝫ Amo te si ꝓfert̃ a creatura rõ nali deo suo. toto corde tota aia ⁊ tota mẽte per pietatẽ fidei spei et charitatis. ipa ɔiũgitur imedi ate deo suo quo dicente Amo te ipa facta ẽ. quo patiẽte ista amo rosius r̃parata Coartatur hec ꝓpositio ad amorẽ liberũ et pium Et possum⁹ ipm per tres gradus distinguere iuxta multiplex terna riũ qd̃ ꝑus nõtũ est. De quib⁹ suf ficit ille cõis ternari⁹ incipientiũ ꝓ ficientiũ et ꝑfectoꝝ. ꝓut aliq̃ sunt aiales. aliqui rõnales aliqui spũa les ꝑm quos loquit̃ Hugo dicẽs nõnullos in eccia ɔtentari simpli ci fide xp̃iana nõ inuestigãtes ra tionẽ. querũt alij cũ fide rõem ad solamen suũ ⁊ aliorũ edificationẽ transcendũt alij ad simplicẽ intel ligentiã creditoꝝ et eorũ. que per rationẽ didicerũt Et si ꝓbaue rimus de primis. ꝙ pñt imediate deũ diligere. ꝑspicuũ satis de reli quis. Et in primis si volumus vti cõsuetudine generali de causalita te dei. ꝙ in oi actione ɔcurrit sua immediate ad oẽm effectũ ꝑm tri plex genus cause ꝓcessus nõ erit ambiguus de amoẽ pio et libero Dicit aũt ꝑisieñ articulus Q pri ma cã sic est remotissima ꝙ etiam ꝓpinquissima. sic generalissima ꝙ

etiam singularissima. Damnat q̄ꝫ
positiones oppositas que si forsā
aliqñ vise fuerint disputabiles. tñ
veritas ista ꝑ posteriores certissi/
mis demr̄ationib⁹ cōpta est nlla/
ten⁹ esse dubitabilis Jñ ꝟmicul⁹
eq̄ ꝑticularit̄ ⁊ imediate ꝓducit̄
a deo sic̄ angelus q̄ꝫuis in hoc sit
dr̄a ꝙ ad ꝓductionē ꝟmiculi con
currūt alie cāe ꝑticulares cū deo.
nō sic cū āgelo dū creat̄ Uno siq̄
dem amore penit⁹ inuariabili ꝓ/
ducit̄ ꝟmiculus quo ⁊ q̄li ꝓduct⁹
est āgelus sic̄ eodē ꝟbo de oibus
ipe dixit ⁊ facta sūt Erat āt istud
dicere dei idez penit⁹ qđ amare.
dicere videlz practicū. appropria/
tū spūi sācto. nō speculatm̄ tm̄mō
qđ interi⁹ ꝓpriū est ꝟbi dei Acci/
pim⁹ g° amorē dei ꝓ feruore actua
li. ⁊ sil̄it̄ amorē spōse ad sponsū ꝓ
feruore se actualr exercēte Cōstat
nanqꝫ aiam q̄ꝫdiu est in charitate
ꝯiūgi hitualit̄ ⁊ imediate deo scz
actu ꝑmo Possum⁹ cōsil̄ rōne ita
sētire de feruore quē dicim⁹ actuz
scđm ꝯ ꝓductū a feruoē dei qui ꝑ
sp̄m sc̄m agit in filios dei Amo te
vel osculor te dictū veracit̄ a spō/
sa. spōso suo deo Jūgit eā imedi/
ate sibi suauit̄ ⁊ q̄ete vt dicat Di/
lectus meus mihi ⁊ ego illi. inter
vbera mea ꝯmorabit̄ et dextēa il
lius āplexabit̄ me Cōsone ad illđ
de benyamin adolescētulo in mē
tis excessu. q̄ mēs paulo quez nūc
recolim⁹ amātissimus dñi hitabit
confident̄ in eo tanq̄ꝫ in thalamo
tota die meditabit̄ et int̄ hūeros
illius req̄escet brachijs. s. suspēsis
⁊ innexis ad collū Qua i re no
tādus est ꝓcessus redeūdi in deū
vt innotescat q̄liter tandez et vbi
fiat q̄es Constat in ꝑmis nō eē
quietē in virib⁹ vegetatiuis ꝓpter
nc̄arios ⁊ assiduos in nutriendo.
vegetādo ⁊ augēdo motus et al
terationes Cōstat insup ꝙ nec
in viribus aialibus sensuū exterio
rū sed nec interioꝝ ꝓpter varias
obiectorū ⁊ nc̄arias imutationes
Cōstat ampli⁹ ꝙ nec in in virib⁹
rōnabilib⁹ ⁊ q̄ sūt odibiles rōni q̄
sūt rōnal⁹ ⁊ ꝯcupiscibil̄ ꝓpt̄ discur
sus vagos ⁊ varios q̄b⁹ agitant̄
Constat amplius ꝙ nec in por
tione vel vi intellectiua. q̄ natura/
liter mouet̄ ab obiectis q̄ sūt fan/
tasmata. aut species intelligibiles
etiāsi negociet̄ intellect⁹ circa pri/
ma ꝑncipia q̄ sūt infallibilis et in
uariabilis ꝟitatis. Supest igit̄ si
dēat eē q̄es ⁊ finis mot⁹ in spon
sa. ꝙ q̄rat̄ in volūtate sua. cui⁹ est
solius ꝑncipalit̄ dicē deo sicut ob
iecto et fini suo vltio. Amo te. ma
neo in te. ⁊ tu in me sicut ꝓmittit
xp̄us fruēti se sac̄mētali māduca
tione Dicit aūt māsio finez mot⁹
⁊ quietez Tali mō redit vltimus
amor charitate fōrtus ad primū
quietū naturalit̄. q̄ꝫuis liberaliter
insitū circulo q̄dā vbi est ꝑncipiū
mediū et finis q̄si triplicato ꝟbo
Amo te Deniqꝫ constat istic eē
quietē. in amādo. in cognoscēdo.
in memoriter retinēdo ꝑm hītum
etiā in via. nisi spōse volūtas auer
terit faciem ab oculo sponsi. ⁊ ab
amplexu peccando se subtraxerit

Porro de feruore actuali dilcōis ꝑ tpe vie nō pōt ita dici obstāte mōrlitatis nc̄itate multiplici. Vñ oppugnat̄ amor interi⁹.et exteri⁹ ponit̄ in vineis sensuū.et vineā ꝑ priā actualit̄ nō custodit ĩhinc gemebūdus ⁊ anhelus ad patriam exclamat. Indica mihi quez diligit aīa mea. vbi pascas.vbi cubes i meridie. neqñ tā miserabilit̄ et iugiter vagari incipiā et cetera que supficialiter p̄tacta sunt.

Explicit Sympsalma scd̄m

Incipit tertiū

Prima consideratio de ꝓprietate que est duodecima in ordine

Gratus amor cor habet simplex. cui lectul⁹ extat Floridus est.fructus dulcis in ore suo Gratus inq̄z qr cū essz rex in accubitu suo dic̄ Amor spōse.nardus mea dedit odorez suū Vbi s̄m diuidētes.cātica ꝑ dragmata decez Inchoat scd̄m dragma Paulopost tertium Ecce tu pulcer Deiñ q̄rtū Sicut mal⁹ Quitū vox dilecti Sextū dilectus me⁹ mihi Septimū Egredimi Octa^m Veniat dilect⁹ ĩ Nonū Vox dilc̄i pulsantis Decimū Quis mihi det Est āt rō diuisionis inchoatio locutionis spōse ad sponsū cū rñsione sponsi Sed ordinē ceptū tenentes ꝑ sympsalmata decē s̄m totid̄ metra nr̄a ꝑ amor. ꝓprietates cū murenulis aureis doctrine pietatis Rememoremur in p̄mis quēadmodū sponsa q̄sierit. Indica m̄ quem diligit aīa mea. Vbi pascas vbi cubes in mēidie Et intelligamus petitionē sponse benigniter q̄ ad aliud exauditā Indicauit eni xp̄us quē diligit.quēadmod̄ pascit ⁊ cubat in meridie ardētissime passionis sue rememorate ꝑ eucharistiā In quo accubitu cuz esset pacificus.gloriatur spōsa ꝙ nardus sue deuotiōis dederit odorē suauitatis.per desiderij feruorē ad hoc sacrificiū qd̄ ē in odorē suauissimū dño Ipe eniz idez est sacrificās sacrificiū et cui sacrificat̄ In quo hitat plēitudo diuinitatis corꝑalit̄ hoc ē ꝑfecte et s̄m oēm v̄tutis dimensionē integralit̄ sic̄ Apl's intellexit ⁊ martin⁹ vocās deū corp⁹ Amor subinde post expientiā suauitatis sētit validā fuisse vocatione sponsi dicētis Vēite ad me q̄ laboratis ⁊ onerati estis ⁊ cetera q̄ sequunt̄ q̄lia nōntur sigillatim in amorosissimo hoc v̄bo sequēti spōse. Fasciculus mirre dilc̄us me⁹ m̄ inter vbera mea ɔmorabit̄. Attēde in fasciculo lenitatē In mirra suauitatē In eo ꝙ est dilc̄us mitis est In eo ꝙ dignat̄ esse suus. hūilis corde Porro dat̄ sibi.i. ꝑ se ad refectionē et int̄ vbera ponit̄ vt iugū ɔnectēs ⁊ ɔmorat̄ vt quietās Est igit̄ xp̄s venienti ad se dilecte post tot labores ⁊ onera tētationū ⁊ t̄bulationū iugū suaue ⁊ on⁹ leue.mitis quoq̄z ⁊ humilis corde reficiens deniq̄z et quietans. Ad quod spectat quod addit spon/

sa Botr⁹ cypri dilectus meus m̄
in vineis engaddi. Siquidē in bo
tro cypri et vineis engaddi. refe/
ctio suauis accipit̄ simplicitas ꝓ
inde laudat̄ in sponsa per oculos
colūbinos quos dirigit ad spon/
sum. qm̄ vbi amor ibi oculus. Pul
critudo q̄z duplex exp̄mit̄ in ami
ca. q̄ reci ꝓca vicissitudine laudat
in dilecto. ꝙ pulcer est et decorus
Subinfert deniqꝫ q̄si verecūda in
silitudine petēs osculū Lectul⁹ nr̄
floridus. laudās domū totā ex ti/
gnis et laq̄aribus viriū fortiū cē
ꝯpositā q̄ten⁹ appeat inde lectuli
floridi. i. ꝯscie req̄es securior. Di/
lectus adiūgit non aduersatiue ꝫ
ꝯfirmatiue ad v̄ba spōse dicētis
lectulus nr̄ floridus. nimirū quia
ego flos campi et liliū ꝯualliū. tu
vero amica mea sic̄ liliū floriferuꝫ
oēs filias excedēs. sic̄ liliū spinas
exuperat in decore Subiungit ꝓ
inde amor spōse Sic̄ malus inter
ligna siluaꝝ fertilis scꝫ inter fru/
ctuosa. sic amic⁹ meus inter filias
quod per expientiā se cognouisse
demōstrat dicēs Sub vmbra illi⁹
quē desiderabā sedi. et fruct⁹ eius
dulcis gutturi meo Cursim ista ꝓ
ꝯtextu lr̄ali de q̄nqꝫ ꝓprietatib⁹
amoris dicta sint Latior aliq̄nto
de amore fruitiuo fiat s̄mo Amor
fruitiuus vel amorosa fruitio si ꝓ
prie sumat̄ includit tria p̄ncipalit̄
p̄supponēs ꝯgnitionē dei saltē ex
simplici fide Primū est libera mo/
tio volūtatis in deū tanq̄ finē vl
timū ⁊ b̄ ex pōdere charitatis cre
ate siml̄ et increate Alteꝝ est ꝑce/
ptio talis vnionis cū deo Tertiū
est ꝯn̄s ad hec duo et ip̄a ꝑficiēs
qd̄ est delc̄atio. quo describit̄ ꝑce
ptio conueniētis coniuncti sic̄ ista
pluries exposuim⁹ ꝫ repetim⁹ ad
eliciendā descp̄tionē succinctā āo
ris fruitiui Q̄ est ꝑtractatio libēa
finis vltimi. saciās ⁊ q̄etans Per/
tractatio ponit̄ q̄si ꝓ genere. qm̄
vsus et fruitio hn̄t actionez circa
obiectū suū. et suo mō tenēt et per
tractāt ip̄m. Et hoc sub alijs ver/
bis significat Aug⁹ dicēs de frui
et vti ꝙ est assumē aliq̄d in facul/
tatem volūtatis. Et qꝛ ꝓprie sola
volūtas vtit̄ aut fruit̄ ꝓpterea iun
gitur libera ad hoc q̄si genus ꝑ/
tractatio Deīn̄ ꝓ dr̄a fruitionis
ad vsū subdit̄ finis vltimi Rursus
qꝛ finis vltim⁹. ꝯtinet om̄e bonuꝫ
subiūgit̄ satiās ⁊ q̄etans Amor
fruitiu⁹ sic descp̄tus ꝯuenit om̄i et
soli qui fruit̄ etiā ip̄i deo qm̄ ꝑtra
ctat libere se circa finē vltimū de
lectabilit̄ ⁊ quiete Cōsonat Augu
stini descp̄tio Fruimur reb⁹ ꝯgni/
tis. q̄bus mens ꝓpter se delectata
quiescit Accipit̄ aūt fruitio latius
aliqn̄ ꝓut extendit̄ ad vsū liberū
imo ⁊ magis im ꝓprie ꝓut brutis
ꝯueniret. Sed stet ista ꝓprietas ⁊
attēdam⁹. quale q̄ntūqꝫ sit. habē
deū in libera facultate volūtatis
vt ꝑtractet cum faciēs de eo sicut
voluerit. Quis in hac parte vim
amoris digne laudauerit. quis
dignationez diuine pietatis in mi
nisterio nobis datā satis admira

tus fuerit? Qua in re dicebat fructus vite Ego in medio vīm sum sicut qui ministrat Et rursū pollicetur q̄ p̄cinget se q̄ seruos quos inuenerit vigilātes faciet discumbere et transiēs ministrabit eis dicens Comedite amici et bibite

Amor fruitiu⁹ habet imediate deum nedū p̄ obiecto circa q̄d̄ versatur sed etiā p̄ro p̄prio et imediato fine vltimo ad q̄d̄ inclinatq̄ inclinatur Singularis hec p̄rietas hec est ipius charitatis ex qua sumitur excellētia volūtatis Sunt alie due virtutes Theologice Fides et spes circa deū tanq̄z p̄rūū et imediatū obiectū sed nō sub ratione finis vltimi q̄d̄ est sūmū bonū. qm̄ fides respicit deū sub rōne veri p̄mi. et spes sub rōne sūmi aruui. que duo nō hūt finis vltimi ratōez Nostro vtutes cardinales dona et btitudines. vel hūt p̄ obiecto immediato. res alias a deo sicut tpancia moderat passiones ocupiscibiles et fortitudo passiones irascibiles q̄ pīa respicit peccatū Sitr et luctus et iustitia hūanos actus Aut si tendāt in deum inclinatiue nō tm̄ imediate et p̄ se motiue sed solū mediāte charitate que dat eis vitā pondus q̄ decorē Amor fruitiu⁹ oēm vsum licitum terminat et mouet ad finem vltimū Preterea onectūtur oēs actus meritorij cuz habitib⁹ suis ad amorē fruitiuū Illi taz vtentes q̄z fruentes hūt ex ſnīa dicere Fructus ei⁹ dulcis gutturi meo

Quo circa patet laus q̄ p̄cellētia charitatis. qz p̄pter q̄d̄ vnūq̄q̄z q̄ illud magis potior q̄z bonitas ē p̄ essentiā q̄z per participationez Amor fruitiu⁹ dicēs deo Amo te et ab eodē audiens pasce agnos meos Ille obsequitur et obedit q̄z aliq̄ vtutū qm̄ per ipm̄ oia referūtur in deū et huiūt ei dū assumūt in facultatē volūtatis aut opantis vt bona nra aut approbantis vt bona aliēa aut tolerātis vt p̄prie pene q̄ aliene culpe aut detestantis culpā p̄riā Potest igitur oim esse bon⁹ vsus obiectiue vl p̄ se si bona sūt approbando vl per accidens mala detestādo ppetrata. respuēdo oblata. tolerando illata Neq̄z tm̄ ideo bona sūt quia finis vsus bonus est Intelligitur quippe maxima tūs de vsu bono per se nō solū per accidēs Amor fruitiuus totus liberalis est atq̄z gratuitus q̄uis possit hre ockos ad mercedē sed nō intētione p̄ncipali q̄ vltimata motione Motio siquidē charitatis duplex est vna oplacētie q̄ beniuolētie Altēa desiderij et ocupiscētie Et hoc scdo mō dupl̄r Aut sistendo circa finē vltimū aut referēdo ad ipm̄ actu vel hitu mediate vel imediate Et hoc scdo modo motus charitatis. qui est concupiscentie licitus est quēadmodū volo mihi deum et amorē suū opto Preterea p̄rimis mihi denudari sic m̄ desideo fieri Nostro totū hoc finalit̄ p̄t amorez amicicie q̄ oplacētie circa deū

Saluatur et hoc quēadmodū spes pecunie nō est culpabilit̄ vel symoniace mercennaria. neq; tior scus ē seruilis neq; generalit̄ quiuis actus v̄tutū imparati ⁊ fōrti ab ip̄a charitate. Sed hoc ꝑfecte et pure facere difficile est. similit̄ ⁊ discernē. Amor fruitiu⁹ fructuosior est ceteris paribus q̄ꝫ v̄tutuꝫ q̄rūlibet vsus Ratō qꝛ ꝓpter quod vnūqd̄q; tale et illud magis. sed fruct⁹ essentialis p̄mij de quo loq̄mur nō venit alijs v̄tutibus nisi ꝑ charitatē Purior est insuꝑ et fini suo ꝓximior. Additū est ceteris paribus. qꝛ nō oibus fas est intēdere solū amori fruitiuo. elicito imediate ⁊ dūtaxat circa deū imo necesse est alias v̄tutes. dona et beatitudines assumere. ꝓpter actus ierarchicos duos qui sūt purgaē ⁊ illumiare. ꝓpter ignorātias ⁊ peccata. circa se si fuerit infect⁹ et circa alios q̄bus ex officio debitor ē Nō eni licet talib⁹ nec expedit soli vacare cōtēplationis quieti. sed neq; possibile est facilit̄ ⁊ feliciter a talibus istud agi Oportet vacare volentē deo p̄us expiri illd̄ qd̄ p̄mittit̄ Arcū ꝯteret et cōfringet arma scꝫ vicioꝝ et aduersantium scuta ꝯburet igni charitatis. Si q̄s āt fuerit liber a iugo viciorū ⁊ hoim ꝑuitute. q̄les erāt heremite. fructuosior est exercitatio sua circa deū. vt sic. q̄ꝫ circa ꝓximū. quāuis idē actus amoris elicitus imediate circa deū. sit ratō sufficiens boni vsus. nedū circa ꝓximū ꝫ circa qd̄cūq; creatū Ita eni beatus vno actu simplici fruitiuo dei. simul vtitur bene toto mūdo. vt sit idez act⁹ diuersimode ꝯsideratus vsus et fruitio rectus et reflexus Un⁹ est oimodus nō tn̄ eēntialiter infinitus. Amor fruitiuus crebri⁹ in exercitio debet accipi respectu boni q̄ꝫ intellectus speculatiu⁹ respectu veri Esset hic perscrutatio grandis suꝑ eminētia duplici. huius potentie rōnalis. qm̄ Aristo. et sequaces etiā theologi sic̄ scus thōs vident̄ intellectus p̄ferre dignitatē Alij vēo magis sequētes Aug^m et xp̄ianam pietatē certissimis rōnibus volūtatē āteponūt. sicut dn̄s bonauētura qui ꝓptēa ex doctrina et vita pietatis circa caritatē ꝯgnomiatus est seraphicus. Solius itaq; cultura intellectus speculatiui q̄ntūcunq; subtil̄ cadit in illud apl̄icū. scia inflat cultus vero volūtatis in amore meretur. illud qd̄ addit̄. et charitas edificat. que sedēs sb̄ vmbra illi⁹ quez desiderat fructū gustat. imo fructus spūales duodeciz dulces gutturi suo.

Explicit Tertiū Sympsalma.

Incipit quartum. continens sex ꝓprietates amoris. s. xvi xvij. xviij. xix. xx et. xxi.

Potat amor. languet amplexib⁹ heret amici Quo secū q̄ rapit huc. videt. audit habz ⌊ Introduxit inquit me rex in cellā vinariam ⌋ ꝛc vsq̄ in finē capituli secūdi. Potat amor introduct⁹ in cellam vinariā potat fructū dulcē gutturi suo. potat sobriam. sicut hymnisat ecclesia ebrietatez spūs ⁊ hoc de calice illo psalmiste gloriantis. Et calix me⁹ inebrians q̄ preclarus est. Unde iterꝫ. Inebriabunt ab vbertate domus tue Et in canticis istis. Comedite amici et bibite et inebriamini carissimi. Atuero quia dixit apostolus. Nolite inebriari vino. in quo ē luxuria. Ad quod refert illud eiusdem. Nō plus sapere q̄ oportet sapere. sed sapere ad sobrietatē. subiūgit amor sponse suam significās sobrietatem in ebrietate. Et ordinauit in me caritatem. Amor siquidē etiā dei si nō fuerit ordinat⁹. si fuerit zelus dei feruidus sed non ꝑm scientiā multiplicē sepius perniciem operat. vbi tñ arbitrat obseq̄uz se prestare deo. sicut alibi deductū est de impulsibus et temptationibus. Et iterꝫ poterit hic aliq̄d cursim tāgi. Est aūt ordinatus amor seu caritas vt diligat deus super omnia ex toto corde ꝛc: Qua in re mirum videtur si amor dei possit esset nimius cū modus ei⁹ sit esse sine modo ꝓut notat nomen ebrietatis quasi extra briam seu mensurā. qm̄ ex verbis Dionysij mysticus amator. ꝑ immensurabilē et absolutum pure mentis excessum ad supessentialem diuinaꝝ tenebraꝝ radiū om̄ia deserens. et ab om̄ibus destitut⁹ ascēdit Utiq̄ si mētis excessus est immensurabilis. ipe est immensus et sine mēsura vel bria. ⁊ ita vere ebrius. Et hoc plane cōfitemur. sed nō eque possumus loqui qualiter in hac ipsa ebrietate spiritus. Idem spiritus ineffabilibus ⁊ ignotis ineffabiliter et ignote cōiungitur et vnitur. Quo sup mysterio. multa balbutiendo garriuit insipiētia nostra in de verbo et hymno glorie. et super illo xp̄i. Qui māducat meā carnē et bibit meū sanguinez. in me manet et ego in eo. Tractatu. ix. super magnificat. Verꝫ quanto plus bibit hec ebrietas spūs cū sobrietate pie meditatiōis tanto crescit sua manifestatio. et de manifestatione sua supadmirabilis infinitatio miro quodam et vix intelligibili mysterio. q̄ ex manifestatione nascitur ebrietas. et ex obscuritate ꝑcepta claificatio maior venit Ad qd̄ spectat tot⁹ ille sermo diuinissim⁹ hora cene ꝑ quatuor capitula Johānis qui tūc supra pect⁹ dñi recumbens introduct⁹ est in cellaz vinariā vbi cū ordinata caritate hausit ebrietatem spiritus ad iutelligendum isti⁹ vim sermonis. In quo videt quasi nugatorie nobis ignaris totiens repetere xp̄s de circūincessiōe triū ꝑsonaꝝ ad inuicē in identitate essentie. De incircūcessione p̄terea ꝑ

quandā participationē analogaz triū ꝑsonarū in electis et electorū ad inuicem et in eis. vt et deus sit oīa in omnibus et ipsi electi sint cōsūmati in vnū. Et qm̄ nostꝝ actenꝰ studiū fuit concordare theologiaz hāc mysticā cū nostra scholastica. tentemus hic pauca dicere saltē vt nō lateat penitus q̄d nominis terminoꝝ. Sane tota vel p̄cipua cā difficultatis ad intelligētiā scholasticā in hac ꝑte videt̄ esse. ꝓpter omnimodā finiti ad infinitū. creature. s. ad creatorē improportio ⁊ eq̄uocatio. qualem elucidare volētes diuersi doctores diuersos sibi t̄minos inuenerūt. Possumus sine preiudicio ad duos ⁊ vsitatissimos terminos totū resoluere vt dicamꝰ ꝙ omnis. ꝯpatio actualis dei ad creaturā est dūtaxat sic̄ ꝯparatio cause ad effectū. et effectus ad causaz. sumpta causa in illa amplitudine de qua in centilogio de causa finali tractatū est. vt videlicet creatio ⁊ ꝯseruatio ⁊ trāssubstātiatio ⁊ vital̄ immutatio obiectalis referant̄ ad cām efficientē maxime vel formalē ⁊ finalē. aliter q̄ Arl. explicauerit qm̄ efficiētiā dei qualē tradit veritas fidei ponēs creationē de nihilo et reꝝ creatarū potentiā totalit̄ obedientialē ad potentiaz dei actiuā. sic̄ in miraculis sup̄ naturā. p̄sertim in admirabili eucharistie sacr̄o ꝯstat fieri. Prosequētes igit̄ subiungamꝰ ꝯformit̄ ad ph̄os ꝙ vniuersaliter ꝓportio est cause ad effectuz et econtra. alioq̄n vnū nō depēderet ab altero nec fieret. sic̄ nec effectus gerēt similitudinē sue cause. sicut gerere tradunt ph̄i qui insuper multū ponūt ad rē nr̄am modum vnum essendi in. principalem cause in effectu et econtra. Si igit̄ deꝰ imo qꝛ vere deus est cā vniuersalis ⁊ simul immediata. omniū visibiliū et inuisibiliū effectuū. ꝯsequens est. ip̄m esse in quolibz effectu suo. ⁊ vice versa q̄libet effectꝰ eiꝰ in ipso est. ꝫ tn̄ in diuersis et sub diuersis gradibus. Vidit hoc Arl. q̄uis obscure ⁊ imꝑfecte dicens A p̄ma causa oībus datū esse et viuere. his q̄dez clarius. his v̄o obscurius. Sz diuinus ipse Joh̄s de v̄bo dei Q̄d factū est inq̄t in ipso vita erat. cuius v̄bi ꝑtractatio vniuersal̄ latior eēt q̄ hec breuitas exposcit. Sufficiat applicatio ꝓ re nr̄a de amore dei p̄sertim extatico ꝑ gr̄az ⁊ gloriā. vt intelligamꝰ quō ꝑ amorem fiat circūincessio dei cū creatura amante. et econtra. q̄uis deꝰ sit infinitus et creatura finita. Quō preterea fiat hec causal̄ circūincessio vl̄ itimatio valde sb̄limiꝰ i creaturis diligētibꝰ deū q̄ in ceteris. sic̄ nihil i rebꝰ creatis sublimiꝰ ⁊ ꝑfectiꝰ est q̄ amator dei. nec actio diuinior q̄ amare deum. Perspicuum ē ꝑ deducta ꝙ in om̄i amore creato. deꝰ ē sic̄ cā in effectu. veꝝtn̄ qꝛ amor dei ꝯuenit ꝑfectiori creature. deꝰ idcirco dr̄ esse ꝑfectꝰ in actu amoris. q̄ in aliis affectibꝰ. Aīa v̄o ꝓducēs et eliciens actuz amoris. ē in amore suo sic̄ cā in effectu ⁊ ecōuerso. q̄uis deꝰ sup̄

naturalit̃ operet̃. Ecce igit̃ amor̃ ꝙ̄ nexũ mutuũ dei cũ aia diligente tanꝙ̄ op⁹ ab vtroꝙ̄ ꝓductũ tõlit̃ nõ ꝑs ab vno. ꝑs ab altero. neꝙ̄ ꝓus aut posteri⁹ in ordie ꝓductionis. ꝙ̄uis de⁹ ꝓor sit ordine ꝓfectionis. ¶ Kursus ex istis elicit̃ vitas a dion̄ posita de amore dei tã actiue ꝙ̄ passiue ꝙ videliz extasim ꝙ̄n dã facit. Recipit ei de⁹ no⁹ amoris sit̃ ꝓbat idez Dion̄ ꝑ Ignaciũ totũ ignitũ dicentẽ Amor me⁹ crucifixus ẽ. Cui osone theologisãs gloriosa martyr ſelicula collectanea btẽ Petronelle dũ toztozes diceret Nega te xp̃ianã̄ dimitteris. Non negabo ait. Nũc cepi videt̃ amatorẽ meũ i ꝙ̄ amor me⁹ fix⁹ ẽ. Hzꝙ̄ ꝓbi dixerũt Amor̃ deoꝝ eos fecisse fecũdos in ꝓductione rer̃. De⁹ sic̄ dẽ infinit⁹ dũ ex amore ꝓducit finitã creaturã exit quodãmõ suã infinitatẽ diligẽdo rẽ finitã ꝙ̄uis actu infinito. Cetez vice ꝟsa rõnal̃ creatura finito actu diligẽdo deũ obiectalit̃ infinitũ ponit̃ ex ẽmino⁹ ois creature cũ nlla sit infinita. Ecce supadmirabilẽ extasim i vtroꝙ̄ amore dei. ſ. et creature cui⁹ intelligẽtia requirit̃ pene in singul̃ verbis h⁹ libri canticoꝝ euangelij Jobis cũ theologia Dionysij. et epl̃is pauli et hymnis. Propterea nimis vnꝙ̄ neꝙ̄t vl̃ exerceri meditãdo vl̃ repeti ꝓuocẽdo ꝟ illapsus hec circũincessio. hec ebrietas spũs. Jñ cõsurgit sequẽs oditio. Lãguet amor Intelligim⁹ sponsã in exitu celle vinarie ꝙ̄i temulentã nescire cũ petro ꝙ̄ dicẽt. nec exprimẽ cũ ꝙ̄b⁹ et ad ꝙ̄s vl̃ ꝙ̄s loq̄reť. Fulcite me flozib⁹ stipate malis qz amore lãgueo. vel vt alia lr̃a ꝟz qz vulnerata carita/te ego sũ. Hz itaꝙ̄ amor spũalisq scũs sua vulnera. suũ languorẽ. suã mortẽ suã vitã ꝑ varietate statuũ q vicissitudinũq ꝑ sikitudine ꝙ̄dam ad amorẽ carnalẽ ꝙ̄ laborãt philocapti. ꝙ̄uis longe dissilit̃ Ubi nõn dũ ẽ ꝙ dũ sum⁹ in corpe qđ corrũpit̃ aggrauat aiam et depmit̃ cre/na inhabitatio sensũ multa cogitãtẽ. Jñ osurgit ꝑ dissolutõe qõnis mote ꝙ amor dei ꝑt ꝟ in via nimi⁹ eẽ modũ ꝙ̄z recipit et mẽsurã. Hz certe amor dei oſiderari dupliciť. Primo mõ vniuoce. alio mõ ꝑm circũstãtias diligẽtis in ordie ad obiectũ. Si ꝑmo mõ. ostat ꝙ amor in se finitus est mẽsurã hñs numez et pondus siq̄ oditа ꝙ̄libz creatura. Si scõdo mõ: sic debz amans circũstãtias apponẽ quẽadmodũ i actib⁹ aliaꝝ ꝟtutũ vt exerceat̃ quãdo oportet vbi oportet ꝙ̄ntũ q qualit̃ oportz ꝑt̃ alligatõez cũ corpe qđ ꝑ excessũ piclitari otigẽt aut nõbilit̃ ledi. ¶ Dozo iuxta ẽtiũ modũ ꝙ̄ respicit obiectuz deũ. ſ. ꝙ̄ ẽ tot⁹ q infinite diligibilis excessus q nimietas in diligẽdo neꝙ̄t fieri neꝙ̄ modũ oportet apponi siq̄ nec in laude ei⁹ qz iuxta ꝟbũ ecc̃e sũptũ ab eccãstico Maior est oi laude nec laudare sufficis Consurgit igit̃ languor amoris vel ex pte corpis qđ affligit̃ vel ex pte mẽtis cui⁹ desideriũ nõ implet̃. Qua sup re rursus attẽ

denda ē distinctio circa diligentes deū. Quorūdā eni dilectio. etsi terminet ad deū sic ad finē et obiectū veꝝtñ exercet q̄i ꝑ solū sensū ex recognitione sensibiliū. quēadmodū circa mysteriū incarnationis. natiuitatis passionis ⁊ crucis. circa vitas imagines q̄ sanctorū ex quib⁹ pie recogitatis. inspectis vel imaginatis ⁊ auditis. tales recipiunt veras et ꝓprias passiones sensuales. cuꝫ motu reali cordis et corꝑis sic pateret enumerādo ꝑ singl'as passiones. ex amore sensuali trahētes originē Tales sūt vt plurimū simplices ⁊ deuoti in religionib⁹ vel seculo de statu incipiētiū q̄s aiales dicim⁹. Colligunt signa dilectōis taliū ꝑ ꝯpationē ad amorē carnaliū vehementē. Ex cui⁹ ꝯsideratiōe nō nulli totū decursū textualē cāticoꝝ exponē voluerūt Tūt alij multo rariores quos ꝓprie spūales ⁊ ꝑfectos noiam⁹ dicētes cū apl'o Etsi xp̄m ꝑꝫ carnē cognouim⁹. nō iā tñ eū ꝑm carnē cognoscim⁹ Isti transcēdētes oīa sēsibilia ⁊ intelligibilia creata. in sola dei simplicissima bonitate. veritate et eternitate defigūt mētis amorē vl' affectū. Pro q̄b⁹ ⁊ ad q̄s. sermo tot⁹ de mystica theologia ꝯgnoscit institut⁹. imo tl'es. ꝓpriū etiā deserūt mētis affectū vl' amorē. desertione ꝓrsus ineffabili. q̄ fieri nō p̄t. si nō supnaturalit attraxerit ⁊ eleuauerit de⁹. ⁊ oīa supmūdane. q̄ mūdana sūt explicauerit Partitis inq̄t Dioñ alteritatib⁹ ⁊ ꝯcupiscētijs. curisq̄ ꝯclusis. ⁊ supmundane explicatis. ī diuinā monadē ꝯgregamur. Cōtingit nihilominus regressū vel descensū seu redūdantiaꝫ fieri ad sensualē portionē. vbi ꝓprie dicte causant passiōes ex dilatatōe. vl' ꝯstrictione cordis. nō intrupta totalit anagogica mētis ad deū vnione ꝑ quandā gl'aꝫ et iocunditatē ī apice mētis effecta vbi aliqñ p⁹ lāguorē amoris seq̄t mors quedā spūalis. q̄ poti⁹ vital' dicēda ē. qm̄ labit ī amplexū sponsi. totā se deserēs ipsa sponsa. sic ex sequēti ꝓprietate dat intelligi Leua ei⁹ sub capite meo ⁊ dextera ei⁹ amplexabit me Accipiam⁹ hic ad leuā ꝑtinē q̄d cūq̄ creatū vel finitū. dextera v̄o sit eternitas ipa Q° ꝯuenient p̄supposito. mox intelligem⁹ doctrinalit totū amplexiōis h⁹ mysteriū. de q̄ ꝑ sapientē amplexu dictū est. Gl'ificaberis ab ea sapia videlꝫ increata cū eā fueris amplexat⁹. Sepat b̄ q̄i p̄ciosū a vili. eternū a tꝑali immensū a finito. tanq̄ꝫ si ꝯsideret de⁹ absq̄ vlli⁹ creature societate eē sol⁹. nō q̄dē in aliq̄ fantasiabili loco. ꝫ ī eternitate sua. sic añ mūdi creationē. neq̄ p̄cessit tꝑe ꝫ eternitate. neq̄ nūc ē extra celū localit ꝫ eternalit. Cū igit q̄cq̄d ē cognitiōis ī sponsa. q̄cq̄d amoris fōrlis totū sit finitū. totū spectabit ad leuā. et dextra sola sponsi. āplexabit spōsā. q̄ tñ ꝑtinet ad leuā Proptēa necesse ē ꝙ nihil sit mediū int eos ꝫ manebūt duo extrēa. de⁹ supior. ñ loco ꝫ eternitate ⁊ spōsa inferior cū oī q̄d ī ea vl' circa eā finite positū ē

Ecce q̄ amor sponse fōrtis. vnitus ē actualiē ideali amori sponsi. cui fuēat ab ēterno solum potētialiē vel aptitudinaliē ordinat⁹. nīla facta penit⁹ mutatōe. in amore ēterno spōsi. ꝫ in spōsa ꝑ relationē actualē ad sponsū. nīhil ponentē in eo. ꝫ in sponsa. Sīc creatio actualis nō in deo ꝫ i creatura sese tenet vt nouiē aduenies. Deniq; de⁹ mō nouiter diligit. ⁊ amplexat sponsaz nō mutat⁹ in aliq̄. vl innouat⁹ ꝫ i amore actuali spōsa nouitatē accepit. q̄ deū facit. fōrtiter amādo. suū eē amorē obiectaliter. volēte ita deo cāliter. et aia effectualiē recipiente. imo et coagēte cū deo. Verum eq̄ dem est q̄ amās altez facit illū eē suū. marie dū fit amor reciproc⁹. q̄ lis ē in deo dicēte. Ego diligentes me diligo. Et itez Qui diligit me. diliget a pre meo. ⁊ ego diligā eū ⁊ māifestabo ei me ipm. Cōsurgit exīn rō vera amicicie inē deū ⁊ hominē sāctū. q̄lis eē nō pt in irrōnabilib⁹ creaturis. q̄lis amicicia tāto delectabilior ē. q̄nto magis pcipiē ei⁹ exercitatio. qualē nō curauerūt pbi. q̄ cognoscētes deū. nō sīc deū glificauerūt neq; gras egerunt ꝛc. De q̄z nūero segregarent vtinaz theologisātes aliq̄ q̄ ostitent se nosse deuz. factis negant⁊ in exercitatōne speculatia tīmō vani insipientes ⁊ aridi ouersāt. q̄s i cella vinaria positos. neq; caritas ordiat. neq; dextera oplexat. neq; postremo dormiūt spūaliē ⁊ dēscūt. habētes q̄dē spēz pietatis. vtutez āt ei⁹ abnegātes. Quo otra seq̄t de spōsa. Adiuro vos filie hirlm p capreas ceruosq; campoz ne suscitetis nec euigilaē faciatis dilectā donec ipa velit. Felix sopor q̄ sb adiuratōe tali. p talē fit ⁊ ad tres. Hec ē optima ps marie. q̄ pfertur solicitudini marthe q̄ diu pmiserit spōs⁹. q̄ potētioz ē impetrare vacādo q̄z alia laborādo. Proinde solet adiuratō fiēi p res valde diligibiles q̄les sē in figura caprec. ceruiq; cāpoz filiab⁹ hirlm. Quid eni pl⁹ amabile ciuib⁹ celestib⁹ (q̄ p filias hirlm b et pri⁹ accipiunt) q̄z acutissimo ituitu ⁊ saltu ꝓpeti p latitudinez cāpoz celestiū libzime ouersari? Sentiens spōsa tali se libtati dimissā laudat efficaciā vocis sponsi. Vox inq̄t ē dilecti mei. Deinde q̄ sōnus spōse nō ē iners ⁊ oppssus ꝫ i eo coz maxime tūc vigilat. put ī notat. q̄cūq; se diuerterit spōsus. videt. audit. ⁊ hz vigilātissim⁹ amor spōse ꝫ tres amoris h⁹ ꝑfectates b positas. p ma ibi. ecce ibi venit saliēs i mōtib⁹ ꝛc. scda En dilect⁹ loquit. ꝛc. ctia dilect⁹ me⁹ ñ. Videt spōsi alacritatē audit ei⁹ allocutionē. hz cū eo intimitatē. ēpudiat⁊ inspicit alacrit. al loquit⁊ inuitat amicabilr. intimat sibi se dās tōlit. Sūt in b loco sīc ⁊ in scpture toti⁹ expōne mēoziter hūdi figurales ⁊ tropici locutionū modi. a rhetoricis ⁊ grāmatic. traditi. q̄s insequit tytoni⁹ in suis septē regul qm̄ b frequent illud q̄d ē sponsi attribuit spōse ⁊ ecōtra ꝑ vnitatē spūs. Neq; pterea ser⁹ attē

dit. qꝛ sanctꝰ amor sine genere est. sicut apud Isa. xp̄s gloriat dicēs. Tanq̄ sponsū se decoratū corona et tāq̄ spōsā ornatā monilibꝰ suis Sic et illud qd̄ ē cause attribuit effectui quē fecit Sic dies vel deꝰ ipe dr letꝰ qꝛ letificat. vel tristis qꝛ ɔtristat. Qua i re dū vicissitudies actionū spōsa tribuit spōso vt ꝙ venit saliēs i mōtibꝰ et trāsiliens colles cū silibꝰ. accipiēdū ē ꝑ efficiētiā. nō ꝑ inherētiā vel ꝓprietatē. Sic respicē dr spōsꝰ ꝑ fenestras et cācellos .i. fenestras reticulatas. gallice trelis. qꝛ respicē fac. Sic p̄tēa loq̄. q̄a facit audire seu ɔgnoscē ꝑ effectū ea q̄ sūt spōsi ¶ Possumꝰ āt sb ɔpēdio colligē moralit q̄dā signa q̄bꝰ oñdit spōsa q̄etē suā placē sponso potiꝰ q̄ turbari eā circa plima. q̄uis accipiāt nōnulli sponsā b loco vocari ad actionē ꝓ regimie subditoꝝ. Nos absq̄ p̄iudicio ꝓseq̄mur adiuratiōez spōsi ꝓ g̃tissimo ocio qd̄ spōsa tribuit bñplacito suo. Ex hoc p̄mo qꝛ videt i se agilitatē alacrē ad currēdū viā mādatorū dei. ꝑ sublimia ⁊ lata meritoꝝ exercitia tāq̄ vires sue silēs sint capree. hinnulo ceruoꝝ trāsiliētiū. nūc mōtes nūc colles. nūc cāpoꝝ planicies ꝑspicacit et libē ¶ Est em̄ ɔtēplatio liber et ꝑspicax mētis intuitꝰ i res ꝑspiciendas circunquaq̄ diffusus Jūgit idcirco signū secūdū. ꝙ dilectꝰ stat pꝰ parietē. respiciēs ꝑ fenestras. ꝓspiciēs ꝑ cācellos. Parietē hic intelligimꝰ vite p̄ntis incolatū et obstaculū. ne dilectꝰ patent ⁊ clare facie ad faciē videat. Tot q̄z st̄ parietes q̄t obstacula ꝓhibētia visionē. tot v̄o fenestras et cancellos ꝑ q̄s respicit spōsus effectualit. qꝛ respicē facit q̄t fuerint spēs illūiationū desuper a p̄re luminū ad q̄ꝝ susceptionē disponit ociū sanctum. Addit tertiū signū in excitatione blāda sub appellatōe amice columbe et formose ⌊ Surge inq̄t ꝓpera amica mea ⌋ qꝛ secretoꝝ meoꝝ conscia ⌊ formosa mea ⌋ qm̄ in te ē ꝓportio numēosa donoꝝ cū gr̄e colorātis vel illūiātis suauitate ⌊ colūba mea ⌋ qꝛ ꝑ spm̄sanctū meū simplex effecta ¶ Sequit septuplex ɔmoditas ex tp̄e et loco vñ possit et debeat amor spōse ꝓperare pꝰ dilc̄m oñdēdo sibi pulcritudinē faciei cū vocis sonora dulcedie. ꝑ accessū in foraminibꝰ petre et cauerna macerie tāq̄ in abditis et solitarijs habitacul. i q̄bꝰ sola cū solo. vnica cū vnico deliciose q̄escat. Incedendo p̄us ꝑ septē itinera que sūt. intētio. meditatio. ɔtēplatio. dilectio. reuelatio. gustatio. opatō Qualit apte ꝓsequit liber cuiꝰ initiū ē. Eū q̄ venit ad me nō eñcio foras ¶ Sumūtur ex istis alia septē signa bñplacite vocatōis. et quartū in ordine ē emollitio cordis p̄us gelidi quod amori neq̄bat intēdē neq̄ se sursuz ferre ⌊ Jā hyems trāsijt ⌋ deinde ꝓq̄nto signo ⌊ Imber abijt ⁊ r̄cessit ⌋ qꝛ ꝑ meditationē fortē ꝓhibite sūt stillare tot graues et mltiplices vagātiū desideriorꝝ ⁊ fluctuātiū curarū cū fātasmatibꝰ pluuiosis exūda

tiones. Rursus ꝓ sexto signo ⌊ flo/
res ⌋ gratissimi veritatū diuinit⁹ ap
parentiū ⌊ in terra ⌋ cordis emicare
vernare q3 cernunt̄ ꝑ ꝯtēplationē.
Ceteꝝ ꝓ septio signo tp̄s putatio
nis seu resecatōis aduenit q̄tin⁹ hu
mor amorosus a radice cordis e/
grediēs nō dispgat̄ inutilit̄ ꝑ spu/
ria germina. vel supfluitatē. ramus/
culoꝝ vanitatis curiose. nō ꝑ solici
tudines occupatōnū etiā aliūde to
lerabiliū. nō ꝑ locutōes et opatio
nes q̄ nō ꝓsūt. aut ita ꝓsūt sic̄ ana
gogica dilectio. Si desieris inquit
dn̄s ꝑ Isaiā extendē digitū in ope
ꝛ loq̄ qd̄ nō ꝓdest/ ꝯcludit̄ tandē.
cibabo te hēditate pr̄is tui Jacob
Vox turturis addit̄ ꝓ octauo si/
gno q2 solitudis amica. et gemituꝫ
dās ꝓ cātu Vernum insup tp̄s ad
uenisse denūciās q̄le est tp̄s aman/
tiū. apta est ad supmētales excess⁹
figurādos. Fic⁹ ꝓtulisse gross⁹ su/
os ad suauitatis indiciū ponit̄ pro
nono signo. q̄le māifestat̄ p̄cipue i
eucharistie libera frequēti et deuo/
ta sūptiōe. semotis om̄ib⁹ impedim̄/
tis alienis. ex q̄b⁹ spūales sens⁹ vel
acetant̄ vel multipliciter a spiritali
degustatōe desipiūt. Habet̄ tracta
t⁹ in re non⁹ sup magnificat Deni/
q3 florētes vinee dant odorē bone
ꝯuersatōis ꝑ exercitia spiritalia me
ritorie actōis in secreto cordis vbi
pn̄t eleuatiue spiritales imo et cor/
ꝑales spiritalit̄ ad ꝓxios exerceri/
fructuosi⁹. reuera plerūq3 q̄3 ꝑ acti
ones illoꝝ q̄ soliciti sūt et turbant̄
erga pl̄ima/ fiant. Porro q̄d sibi
velit hec iussio ⌊ capite nob̄ vulpecu
las paruulas q̄ demoliunt̄ vineas.
vinea nr̄a floruit ⌋ Grādis esset ad
exponēdum materia q̄ sub paucis
dat intelligi quālibet occultā ꝓfe/
ctuū spūaliū demolitionē viris spi
ritualib⁹ quātūcūq3 ꝓfecerint insi/
diantē. q̄les sunt blasphemie sordi
dissime vix credibiles a malignis
vulpeculis immisse tā carnis q̄3 spi
rit⁹. Qua sup re tractat⁹ p̄dē edit⁹
est in vulgari. et apud pr̄es et do/
ctores r̄media tradita sc̄ Decipiūt
aliūde fallaces vulpecl̄e tētationū
dū fingūt se mortuas ꝫ ꝓximātes
incautas arripiūt auiculas q̄ tūc (
ꝫ tarde) sētiūt vulpecl̄as carnales
et sil̄es in se ip̄is adhuc male viuē
vsq3 ad demolitionē qn̄q3 totalē et
virtuosi cuiuslibet germinis morti/
ficationē. De qualib⁹ accipit̄ maxi
me illud apl̄i Impossibile est eos. i.
difficillimū. q̄ gustauerūt bonū dei
v̄bū et ꝓlapsi sūt ꝛc̄. Vix em̄ tales
ad spūalia reuertūt̄ effecti fetētes
abominabilit̄ sic̄ ouū semifetū duꝫ
frigescit Amor postremo dilecte
nō rn̄dit dilecto. illūianti. vocanti.
blādiēti. circūstantias insup acco/
modas enumerāti q̄usq3 sensit. iubē
te sponso/ vulpeculas paruulas ca
ptas esse. Tūc i spe secura iubilās.
neq3 vocē integrare sufficiēs. ꝓtu/
lit interrupte ⌊ Dilect⁹ me⁹ m̄ ꝛ ego
illi ⌋ Mille imo infinite pn̄t fieri sup
pletōes. sufficiat hic vna. ⌊ Dilect⁹
me⁹ mihi ⌋ loq̄t̄ i aure mētis Amas
me ⌊ ꝛ ego ⌋ rn̄deo ⌊ illi ⌋ amo te Sb̄
dit ⌊ pasce oues meas. pasce agnos

meos ⌋ q̃ꝝ mihi grādis ē numer⁹ cū familia mlta nimis sicut moralit̄ in Job oñdit Gregl. ⌊ inter q̃s simul pascit̄ dilect⁹ inter lilia ⌋ cādida meritorū ⌊ donec aspiraret dies ⌋ eternitatis ⌊ et inclinēt̄ vmbre ⌋ caliginis stat⁹ pñtis. qd̄ vt celerit̄ adueniat. cupio ei dissolui ⌊ reuertē dilc̄e mi ⌋ ad diuinitatis gloriā ⌊ sup montes bethel ⌋ in celestib⁹. trahēs me tecū in alacritate pnici ⌊ silis ⌋ in hoc fact⁹ ⌊ capree hinnuloq̃ ceruoꝝ ⌋ liceat illic ex sētētia dicē voto perenni ⌊ Osculet̄ me osculo oris sui ⌋

Finito sympsalmate q̃rto Incipit diapsalma q̃ntuz in q̃ ponunt̄ sex ꝓprietates. s. xxij. xxiij. xxiiij. xxv. xxvi et xxvij.

Querit amor qd̄ amat tenet/in sublimia surgit. Aut cubat aut fert̄ aut diadema gerit ¶ Amor hortat̄ p ps. Letet̄ cor q̃rentiū dñm et ꝯfirmamini q̃rite faciē ei⁹ sp. Primū in osculo. Alteꝝ in amplexu. Tertiū in ꝯtemplādo ¶ Est itaq̃ iuxta qd̄ ptactū est pm⁹ act⁹ amoris tā naturalis liberi q̃ gratuiti supinfusi. simplex ⁊ ꝯtinuus. Act⁹ vo secūdi q̃s dicim⁹ feruorē amoris sūt q̃dem ꝯtinui in pr̄ia. Sūt āt in via frequent̄ heu nimis int̄rupti ꝯpellēte nc̄c̄itate corpis seu fragilitate ⁊ ipietate spūs istud faciente. Pretēa nc̄c̄e crebro repetē qd̄ crebro deserit̄. ¶ Amor igit̄ sese recolligēs d̄t. ⌊ In lectulo meo. pnoctes ⌋ Lectul⁹ hic accipit̄ sepi⁹ ꝓ q̃ete ꝯscie q̃ ñ admittit alterū q̃ deū. coāgustatū ē em̄ stratū ita vt alter decidat Noctes pñt ad

sr̄az intelligi. qꝛ sūt ꝯtēplātib⁹ aptiores. Sūt insup noctes vmbre creaturaꝝ. Sūt q̃z tribulatōes intus aut exteri⁹. ex pc̄c̄is aut penis ꝯtribulātib⁹ exurgētes. Dicebat vn⁹ ex amatorib⁹. Fact⁹ sū sic̄ nocticorax i domicilio. Scādala nocticorax si ꝓdit. mox tolerabit. Mox alijs q̃z dabit. s. auiculis diurnis. ¶ Tuti⁹ g⁹ latet Hec silitudo ē solitarij/posita p. Ansel. ꝓ se ipo dū ad episcopat⁹ ꝓdiret actōes. A beato silr optata est et laudata Gregl. nobis autē ore sil et aio sepi⁹ recēsita ¶ Amor idcirco d̄t ⌊ In nocte q̃siui quē diligit aia mea ⌋ Satis ē ab amore notificat⁹ ille q̃ q̃rit̄ sb̄ h̄ epytetō quē diligit aia mea ¶ Quesiui illū et nō inueni. Cur obsecro nō inuenit? qꝛ nō erat tūc tps. aut loc⁹ bñplaciti sui. Sciebat ꝯmoditates āpliores q̃s ex dilatōe spōsa suscipet q̃ꝝ mltas tractatu scd̄o d̄ theologia mystica pridez notauim⁹ et in vulgari de mēdicitate vbi formā insecuti sum⁹ de mēdicātib⁹ p vicos ⁊ plateas satis ample q̃ forma sb̄ paucis hic tāgit̄. Surgā ait/pl⁹ animi feruoreq̃ corpis agitatōe ⁊ circuibo nō passib⁹ corpis h̄ spūs. ciuitatez cui⁹ pticipatio ei⁹ in id ipm d̄ qua gloriosa dicta sūt q̃ libera mr̄ nr̄a p vicos q̃s dicim⁹ esse ordines angeloꝝ. et plateas generalit̄ omniū māsionū celi ⌊ Quesiui ⁊ nō inueni ⌋ deo i meli⁹ disponēte. Amor subiūgit ⌊ Inuenerūt me vigiles q̃ custodiūt ciuitatē ⌋ ¶ Est ciuitas q̃ occidit ꝓphas in qua vidit ps. ꝯtradictionē et iniq̃tatē. sup cui⁹ muros

sūt iniq̄tas et dol⁹. vigiles habens et custodes malignos spūs. totū ꝑ antifrasim. q̄ ibi nec ē ciuiū vnitas neq̄ malignoꝝ custodia. ꝫ subuersio. Si forsitā vt aliq̄n̄ res se habēt feruor amoris offenderit in hāc ciuitatē q̄rēdo dilc̄m. si se cū suis oñderit sathanas i angelū lucis trāsformatū. Si p̄tēa nesci⁹ amor xp̄i ebrietate quesierit. Nū quē diligit aia mea vidistis? Si deniq̄ nihil sibi respōdētib⁹ ꝑtrāsierit. et paululū post dilectū inuenerit siue poti⁹ in meliorē ꝑtē citas accipit̄ de celesti vl̄ supcelesti irl̄z. Sūt ꝑ vtroq̄ doctoꝝ snie ꝓut in q̄nto capitulo. Percusserūt me et vulnerauerunt me ꝛc. Amor ꝺ si ꝑ bona ciuitate steterit et custodib⁹ ei⁹ aiaduertendū est ꝙ etsi deus sol⁹ det gr̄am et gloriā cū p̄mis actib⁹ suis. nihilomin⁹ scd̄os act⁹ q̄s exēcitia dicim⁹ et opatōnes actuales coopant̄ et adiuuāt i via simul ⁊ pat̄a ciues celestes q̄s ꝺt apl̄s oēs admistratorios spūs q̄b⁹ attribuit Dionysi⁹ tres act⁹ gerarchicos. purgare. illūiare ꝑficē. Nōiant̄ āt in his cāticis filie ihrl̄m q̄s alloquit̄ frequēt̄ amor feruidus. aliq̄n̄ sub hoc nōie. aliq̄n̄ sub det̄minatōe vt ibi. fulcite me florib⁹. stipate me malis q̄a amore lāgueo. petēs haud dubiū solamē ab ip̄is anxij amoris vulnerati. caritate i cella vinaria pietati. Amor voti cōpos sb̄dit. Tenui eū nec dimittā. ꝺt aliq̄d sil̄e cū p̄s. in abūdātia sua. Non mouebor in eternū. Et rursus. Juraui et statui custodire iudicia iustitie. Donec introducā illū. Nō ꝓrs⁹ introducēt. nisi sil̄ introducēt. Dom⁹ aūt mr̄is sue ꝺine. s. sapie ꝺr aia ip̄a s̄m latitudinē capacitatis sue vniuersā/cubiculū v̄o genit̄cis sue ē eadē aia s̄m apicē sb̄limissimū ⁊ simplicissim̄ mētis sue. vbi genit̄x sua sapia idealit̄ sibi q̄dāmō ꝓpria q̄ ꝑ creatōz mr̄ ē oim viuētiū. sola req̄escit vbi mēs amat arte manēs. cū q̄ nō cōicet alien⁹. sol⁹ cū sola morat̄. zelotes spōs⁹ adiurās vt p̄us et zelans ꝑ q̄ete sponse. Adiuro vos ꝛc. Amor q̄ q̄etior i cōi cubiculū tenet dilectū. eo iugit̄ i sb̄limiores theorias ascēdit. qd̄ admirādo filie iherusalē dicūt. Que ē ista ꝛc. Aut certe intellgam⁹ spōsū ab āplexib⁹ expiētia semotū ad tp̄s. vñ mēs deuota ꝯpūgit̄ ad piū ⁊ hūilē affc̄m q̄ ꝑ v̄gulā fumi ex aromatib⁹ designat̄. Amor rurs⁹ i lectulū pacifici salomonis admittit̄ cū custodia āgeloꝝ. q̄ꝫ v̄tutū oim: cardinaliū ⁊ supnat̄aliū q̄ꝝnumē⁹ ꝑ. xl. fortes designat̄. ꝯtra timores nocturnos. insidiātiū vicioꝝ ex demone mūdo et carne. Amor iterꝝ tāq̄ꝫ vehiculū et ferculū pacifici salomonis defert ip̄m ꝑ subleuate mētis actū. q̄ gradati ꝯsurgit a colūnis infimis ꝑ ascensū purpureū i medijs caritate. ꝯstratū vsq̄ꝫ ad reclinatoriū aureū sublimis et q̄etissime caritatis. Amor deniq̄ decorat̄ diademate ꝑ mr̄ez sapiaz q̄le diadema sibi dedit. et eo circūdedit i die despōsatōis et letitie cordis sui. Hāc diē rationabiliter intelligimus horaz qua per baptismi gr̄am factum est

illud de Isaia. Gaudēs gaudebo in dño. et exultabit aīa mea in deo meo. Quia induit me dñs vestimē/tis saluti. Vtutuz oim celit⁹ infuso rū. et indumēto iustitie. xp̄o scz q̄ est sol iustitie. circūdedit me. sic in Apoc. Visa est mulier amicta sole et i capite ei⁹ corona stellaꝝ duodecim. Sequit̄ ꝯcordit̄ ad p̄missa tā/q̄ sponsū decoratū corona. et spō/sā ornatā monilib⁹ suis. Est aliud i hac excitatiua voce. Egredimini filie syon et videte. qd̄ alti⁹ scrutā dū est p̄stāte eo q̄ dixit. Ego sū hostiū. p me siq̄s introierit saluabitur Ingrediet̄ et egrediet̄ et pascua i/ueniet. Egressus iste ponit̄ a doctorib⁹ desiderabil̄ visio pacifici salo/monis xp̄i ꝟm hūanitatē Ingress⁹ v̄o ꝟm diuinitatē. ꝓpter q̄ duo d̄r liber scp̄t⁹ int⁹ et foris. et vtriusq̄ hōis. corpalis ⁊ spūal̄ refectio. Ceteꝝ filie syon. etsi possint intelligi ciues āgelici ihrl̄z q̄ desiderāt aspicē regē salomonē xp̄m totū desidera/bilē int⁹ et foris. ꝯuenient̄ etiā via/tores hōies ⁊ ꝯp̄hēsores accipiunt̄ q̄s exhortatio talis et ad meritum excitat. ⁊ ad p̄miū inuitat. qm̄ visio ē tota merces cū amore q̄ visionez ad se trahit. Ubi amor ibi ocul⁹. Et qm̄ amor vulnerat subseq̄t̄ ip̄a man⁹ vis actiua. vbi vuln⁹ ibi digit⁹. Cor deniq̄ sociat̄. qm̄ amor est infinit⁹ thesaur⁹ hōib⁹. sic et mater sapia. mater inq̄ pulcre dilectōnis Ubi v̄o thesaur⁹ ibi ⁊ cor. Porro q̄ sit mater regis salomonis q̄ coronauit eū. et q̄ diademate in die de/spōsatōis illi⁹ et i die letitie cordis ei⁹. Cōcordāt iudei p regē salomonē in cāticis istis. accipi deū spōsū synagoge. ꝫ incarnationē eius ne/gāt quā doctores catholici cōclu/dūt ex hoc loco oñdētes oportere p mr̄ez illi⁹ nō aliā q̄ mariā dei genitricē denotari. et ꝯñter synagogā de q̄ corpalit̄ nat⁹ ē xp̄s de semie Dauid ꝟm carnē. Despōsatio ꝓinde et coronatio salomonis accipit̄ dei incarnatio et vnio cū hūanita/te in vnitate suppositi v̄bi qñ v̄buz caro factū est. et circūdedit mulier virū coronādo ip̄m diademate carnis cū vniuersitate v̄tutū Synagoga v̄o coronauit eū diademate spinaꝝ qñ formauit et despōsauit si/bi ecc̄iaz et dotauit de latere ip̄ius dormiētis qñ exiuit sanguis et aq̄ ad sac̄mētoꝝ ꝯstitutionē. Sz qūo fuit ista dies letitie cordis ei⁹. siue referat̄ ad mr̄ez siue ad salomonē despōsatū? Fuit q̄dē dies illa ama/ritudinis et tristitie ꝟm infirmitatē carnis. ꝫ sūme letitie ꝟm ꝓmptitudinē spūs qñ ꝯsūmatū ē desiderantissime redēptiōis nr̄e totū op⁹.

Amor igit̄ ad nullū grādi⁹. nullū admirabili⁹. nullū amicabili⁹ spectaculū potēit inuitare deuotas aīas syon speculādū. vidēdū. ⁊ amādū dicēte apl̄o māifeste. Magnū ē pietatis sac̄m qd̄ māifestatū ē i carne. iustificatū ē in spū. apparuit āgelis. p̄dicatū ē i gētib⁹. creditū est in mūdo. assūptū ē i gl̄ia. qm̄ videm⁹ vt alibi ait xp̄m ꝓpt̄ passionē gl̄ia et honore coronatū Atuēo grādis orit̄ hic int̄ doctores qd̄. Itꝝ sñ passiōe et morte cruc. xp̄s fuissz

gloria ⁊ honore coronat⁹ et ꝑ icar
natõez ecc̃ie despõsat⁹. hoc est q̃rẽ
terminis vsitatiorib⁹. Nũq̃d Adaz
nõ peccãte dei fili⁹ fuisset despõsat⁹
cũ hũanitate? Sũt ad vtrãq̃z ꝑtez
grate sil̃ et deuote rões q̃s ad ꝯpẽ
diũ ponit dñs Bonauẽt. in ꝑncl. iij
ꝑmissa distinctiõe. ꝙ de incarnatio
ne est loq̃ duplicit̃. Est em̃ incarna
tio carnis assũptio. De carne ãt as
sũpta ẽ loq̃ vel quantũ ad sb̃az vl̃
q̃ntũ ad defectũ passibilitat̃. Si se
cũdo mõ ꝯstat ꝙ hõie nõ peccãte.
carnẽ mortalẽ nõ sũpsisset. Si ꝑmo
mõ ꝓbabile esse dicit et ãpli⁹ ꝯso
nũ rõi ꝙ ꝑcipua rõ incarnatõis fu
it ꝑfectio mltiplex surgẽs ex digni
tate illi⁹ opis. Incarnatio em̃ facit
ad ꝑfectõez hõis et ꝑ ꝯñs ad ꝑfe
ctionẽ toti⁹ vniuersi i h̃ ꝙ ꝯplemen
tũ dat hũano genẽi q̃ ad naturaz
gr̃az ⁊ gloriã. In incarnatõe ei est
ꝯsũmatio modoꝝ educendi hõies
in eẽ et ad ꝑfectõez agẽtis in hoc
ꝙ hõ q̃ ẽ vltim⁹ ꝯiũgit̃ suo ꝑncipio
vnione. q̃ sub deo nulla ẽ maior et
ꝑm gr̃az oia corꝑis mystici mẽbra
rõe plenitudis ꝟitatis et gr̃e in ca
pite xp̃i. Fac̃ iteꝝ ad ꝑfectionẽ me
riti et oblationẽ ꝯpletissimi sacrifi
cij. Nullũ em̃ donũ ꝑt placabili⁹ of
ferri deo. q̃ tamen oblatio nõ respi
cit statũ soli⁹ nature lapse sicut nec
meritũ ꝓ statu vie. nec ꝑmiũ ꝓ sta
tu glorie si natura mãsisset sine cul
pa Deniq̃z ꝯplet⁹ ẽ toti⁹ nature ap
petit⁹. dũ ꝑ op⁹ incarnatõis nobi
lissima idoneitas q̃ erat in natura
hũana ꝑm quã vnibilis erat ꝺine

ꝯplemẽtũ accepit et ex ꝯñti q̃libet
creatura cũ q̃ hũana q̃dãmõ ꝑtici
pat. Sz neq̃z videt̃ q̃n nobilissima
aia xp̃i ꝑncipali⁹ fuerit intẽta fõrli
ad sui glorificationẽ q̃z occasionalr
ad lapsoꝝ reꝑatõez Proportiona
lit̃ de aia marie. imo de tota electo
rũ ecc̃ia q̃ tale caput sibi ꝯforme i
natura poscebat hr̃e. Amor pie
tatis et nimie caritatis dine. cũ au
ctoritatib⁹ scõꝝ. pijssimũ mouit ani
mũ hui⁹ doctoris Bõuent. declina
re ad alterã ꝑtẽ. ꝙ si ñ fuissz excess⁹
ꝑuaricatõis i hũano genẽ. ñ fuisset
excess⁹ nimie dilectõis in incarnatiõe
Verꝝtñ pace salua tã hõrati dilecti
doctoris. ꝑmissa positio nihil dero
gat pietati fidei vel deuotõi fideliũ
ꝫ accumulat q̃dãmõ accẽdit et fir
mat Cõsidẽm⁹ itaq̃z iux̃ modum
intelligẽdi hũanũ. de impartibili ⁊
sũma ñ vnita. ꝫ vna ꝺinitate. signa
q̃dã in hac materia nõ vt q̃dã sub
tilisare volẽtes signant in ip̃a re q̃
de⁹ ẽ signauẽ. Cõcipiam⁹ igit̃ nr̃o
ꝯcipiendi mõ grosso q̃les sũt cogi
tatões hoim distãtes in infinitũ a
cogitatõib⁹ dei. Cogitem⁹ deũ in
eternitate sua q̃ nũc eadẽ est que fuit
añ mũdi ꝯstitutionẽ. Proposuit se
cundũ ꝯsiliũ volũtatis sue et boni
tatis cõicare se creaturis ad extra
maxie rõnabilib⁹ et intellectiuis.
Proposuit tũc velut in ꝑmo signo
formare naturã angelicã q̃ꝺ et fec̃
in creatõe celi et terre. Sit scꝺm si
gnũ laps⁹ ãgeloꝝquẽ vidit ꝑpetuo
deserendũ neq̃z reꝑandũ ꝑ eosdẽ
ãgelos. Sit t̃tiũ signũ fõrtio hoiz

ad ꝑfectionē vniuersi. et velut occa
sionaliť ad repationē lapsus ange
lici In q̄ signo videť rōnabiliter a/
struendū naturā humanā q̄ nūc in
xp̄o ē. vt ꝑfectissimā fuisse p̄uisaz ⁊
p̄destinatā ad gl̄am ipostatice vni
onis cū carne impassibili. Sit q̄rtū
signū p̄uisio laps⁹ hūani cū p̄uisiōe
⁊ ꝓposito repandi Sit q̄ntū signū
mod⁹ repationis q̄lē nūc credim⁹
et videm⁹. Quib⁹ sic imagiabiliter
fātasiatis. poti⁹ q̄ꝫ intellc̄ualiter in
deo positis. Videam⁹ si pietas et
nimia caritas dei ⁊ bn̄dictissimi fi
lij sui saluať. dū dicim⁹ ꝙ fili⁹ dei p̄
destiat⁹ ad gl̄az suscepta carne im
passibili iuxta tertiū signū. suscepit
passibilē iuxta q̄ntū signū. Nōne fu
it b̄ excessus nimie caritatis. qꝛ fue
rat nimi⁹ excess⁹ iniq̄tatis Vn̄ cāit
ecc̄a. Que te vicit clem̄tia vt ferres
nr̄a crimia. crudelē mortez patiēs.
vt nos a morte tolleres Ip̄a te co
gat pietas vt mala nr̄a sup̄es. ꝛc
Dic̄ euangeliū ꝙ in trāsfiguratōe
xp̄i apparuerūt moyses ⁊ helias lo
quētes ei de excessu quē factur⁹ eat
in hirl̄z. Tal̄ eni fuit excessus pieta
tis ⁊ mīe. vt iusticiā ip̄az tanq̄ꝫ reā
dānaret ad mortē. mortē āt cruc̄.
ꝯsētiēte iusticia. q̄ rursus nunq̄ꝫ in
excessu tl̄i ꝯsētiet. ꝫ dū accepit tp̄s
iusticias iudicabit. Saluat ista
positio. q̄ rōne dixēat apl̄s mr̄imo
niū eue ⁊ ade nōdū peccantiū. fuis
se sacr̄m magnū in x° et ecc̄a. etiāsi
absq̄ꝫ pcc̄o ꝑmāsissēt Fuissz g° xp̄s
cū ecc̄a q̄ꝫuis in hitudie altera et
statu immōrlitatis sine passiōe mor

tis. sine mortuorū suscitatione. sine
damnatione iniq̄ꝝ. q̄ facti sūt q̄i ꝓ
nihilo vltra p̄destiatos ad gloriā
⁊ saluādos Adā etiā nō peccāte
amor nimi⁹ increate caritatis ad
hōies ꝑ mystēiū ⁊ despōsatōez in/
carnatōis filij dei cū hūana natu/
ra fuissz oñsus ad grāde spectaclm̄
etsi nō in p̄ciū redēptōis. exq̄ null⁹
ꝑibat. tn̄ valuisset ad g̃tissiāz obla
tōez deo de filio ꝓprio. ad mutuaz
cōicatōez mēbroꝝ sub vno capite
ꝯnexoꝝ Rursus ad sursū actiōez
ꝑ ꝯtēplatōez et ad meritū. deniq̄ꝫ
ꝑfectā fruitionē ⁊ ꝯpletā ad p̄miū
Vtꝝ v̄o dies despōsatōis ⁊ co
ronatōis filij dei fuissz ab initio se
culi adā stāte. vel i t̄mio. vel citra
t̄minū sic mō fuit i nouissima hora
q̄ꝫuis dicať agn⁹ fuisse occisus ab
initio seculi scz i figura Abel et p̄/
scia dei. Si p̄tēa lucifer vidissz ver
bū icarnādū et videns inuidissz pec
cassz ⁊ odissz. Si ꝓinde fili⁹ incar
nat⁹ ꝯuersatōez hūissz corꝑalē cū
hōib⁹ vel sacr̄alez vel vtrāq̄ꝫ Si p̄
tēa carnē sūpsissz ex v̄gine maria.
vel ꝑ creatiōez hūanitat̄. aut alio
mō. videť sup his et silib⁹ trāseūdū
poti⁹ q̄ꝫ curiose scrutādum. cū sup
his nihil tradidēit scp̄tura pietat̄.
nisi forte q̄ꝫtū pia mēs ex traditis
ꝯiecturae p̄t ad deuotōis augmē
tū Sz neq̄ꝫ audiēdi sť q̄ mysteriū
icarnatōis ꝑ rōes nc̄arias se putāt
vel conāť ꝯcludē. Tūc ei māifesti⁹
fuisset angelis ab initio demōstra/
tum ꝓpter perspicuitatem ingenij.
cū dicat Apostol⁹ Mysteriū hoc a

secul' abscōditū. Qm̄ ex solo dei p̄ordinātis arbitrio. nō ex ɔnexione cālitatis nc̄arie. ꝓ ꝑfectione mūdi vel alit̄. oia generalit̄ q̄ ex̄ fecit de' pure ɔtigent̄ effecta st̄ Qua sup̄ re puul' effect' ē dialog' ꝓ itellc̄u scō/rū q̄rūdā i hac ꝑte loquētiuz tāq̄z oꝑtuerit deū nc̄ario carnē assūpsisse ¶ Postrēo q̄z vtil' ⁊ admirabil' sit egress' filiaꝝ syon deuotas aias si/gnificātiū. ad vidēdū ꝑ ɔtēplatōez regē salonem xp̄m in diademate q̄ coronauit eū mater sua maria. s. vl' synagoga. hec. diademate carneo. ista spineo. ꝑ mltos moralit̄ ⁊ sapient̄ vberrie tractatū ē. Explicit q̄ntū sympsalma ¶ Sequit̄ sextū

Pulcer amor totus ꝑ singula mēbra. videndo Vulnerat. ⁊ miris delicijs redolet. ¶ Amor sic̄ ɔstat null' dimēsionib' corꝑis null' q̄z mēbris distinguit̄. sic̄ nec aia rō/nalis q̄nto min' ipse de'? Nihilomi/n' doctrina pietatis nob̄ infantib' q̄i balbutiēdo ɔdescēdēs/ vtit̄ sil'i/tudinib' corꝑeis ¶ De' p̄terea q̄z uis sit simplicissim' accipit noia ab oib' reb'. Sic aia rōlis q̄ q̄dāmō ē oia. tāq̄z imago illi' q̄ creauit oia Sic insup̄ amor ei' liber assil'ans eā deo. sortiunt̄ ab oib' reb' noia. ꝑ sȳbolicā trāssūptionē nō ꝑ ꝓprie/tatē. Amor idcirco cū amāte. ɔscri/bunt̄ sb̄ multa varietate tropoꝝ vt vel sic habeat̄ manuductio ad inui/sibilia. q̄licūq̄z mō. ⁊ absq̄z fastidio capiēda. Ceterum ne fortassis he/bes aliq̄s hereret in sil'itudinib' q̄si ꝓprijs. ꝓuidit doctria pietati. dare sil'itudies stati aspectu p̄mo stultas ad lr̄am. neq̄z vllaten' credibiles: vt ꝙ capilli spōse sint sic̄ greges ca/praꝝ. ⁊ dētes sic̄ greges tonsaꝝ ꝛc̄ q̄lis im ꝓprietas mox inducit ñ he/rere ꝫ intelligē. ꝫ ē int' legē sēsū al/tiorē ⁊ ꝓpriū ¶ Amor rursus ɔmē/dat̄ ꝫ a sponso de multiplici pulcri/tudie ⁊ efficacia ⁊ voluptate satis ɔuēient̄ ad finē p̄cedētis sympsal/mati. Vñ septimū inchoat dg̃ma [Egredimi ⁊ videte ꝛc̄] Est āt i spe/ciali q̄druplex ꝫ loco ꝑ r̄peticoēm insinuata aōris pulcritudo cū q̄dā admiratiōe Quā pulcra es amica mea. ꝫ ē dicē. Amor me' repetit q̄z pulcra triplicat. oculi tui colūbaꝝ Cōcludit q̄rtū nob̄ incōprehēsibile absq̄z eo ꝙ int̄nsec' latet ¶ Amor vt in p̄ma ꝑtitōe lati' expositū est Vn' ē nature rōlis. ali' industrie. t̄ti' gr̄e. q̄rt' gl̄e. Quāpulcer p̄m'. q̄ fact' ē ad imaginē dei ⁊ sil'itudi/nē. Quāpulcer scd̄s. tanq̄z act' ex p̄mo ꝓgrediēs. dū v̄o sup̄infūdit̄ gr̄a fit simplificatio/ lōge pulcrior instar colūbaꝝ. Quante v̄o sit pul/critudis formositas āoris ꝑ gl'az. expolita ⁊ ꝑfc̄a int̄nsec'. latet oēs p̄ter deū. qm̄ ip̄e/pulcritudo ē amo/ris obiectal'. q̄ lucez hitat inaccessi/bilē. quā nll's hoim vidit. ꝫ nec vi/dē p̄t. mō q̄ se videt actu ifinito

¶ Amor sponse ɔtinet motū. sensū et delc̄atōez. sacietatē circa deū spon/sū totū desiderabilē. Quotq̄t igit̄ sil'itudinib' sȳbolicis fiat in his cā/ticis ⁊ alijs circūlocutio de suis cō/ditōib' int̄nsecis. oia resoluunt̄ ad

istas spiritales et paucas. alioq̄n lr̄a occidēt si nō viuificaret spirit⁹. Collaudatio siq̄dē sēsuū carnaliuz sponse referr̄ ad cognitionē intellectualē q̄ nō multiplicat̄ ꝑ organa visus audit⁹ olfact⁹ gust⁹ ⁊ tactus. Collaudatio p̄terea motionū ⁊ discursuū sponse referr̄ ad actionez liberā volūtatis q̄ nec pedes hz neq̄ linguā neq̄ man⁹. Collaudatio deniq̄ pulcritudis ⁊ placibilitatis oculoꝝ varioꝝ q̄b⁹ incitat̄ ad sensū et motū. delectabilit̄ ipsa voluntas cū intellectu suo referr̄ ad bonitatē finis vltimi dei circa quē mouet̄ sentit ⁊ delectat̄ sic̄ vice v̄sa q̄tq̄d pulcritudis ⁊ placibilitatis. seu diligibilitatis miratur i sponsa totū referr̄ ad vnicā ⁊ radicalē pulcritudinē caritatis cū suis v̄tutib⁹ tāq̄z ramis q̄ req̄rit̄ ⁊ sufficit vt placeat sponso. ⁊ dicat. Dilect⁹ me⁹ m̄ ⌋ supple sufficit ⌋ ⁊ ego illi ⌋ sufficio ꝓut ⁊ dicet̄ ⌋ Vna est colūba mea ⌋ ꝛc.

Amor sponse ꝓbat̄ delectabilis ex multis q̄ sponsus opat̄ ⁊ laudat i ipsa. In q̄b⁹ dic̄ se delectari. iuxta illud Delicie mee eē cū filijs hominū nō fōrlit̄ ꝫ causalit̄ qꝛ facit effectualit̄ delectari. vt ē illud Letabit̄ dn̄s in opib⁹ suis. Que ꝯsideratio cū p̄cedēte sūme nōnda ē ⁊ iugiter retinēda ne lr̄a nos decipiat. Ne p̄terea necesse sit singillatim exponē significatōes symbolicas t̄minoꝝ q̄ ꝑ expositores alios discusse sūt. et i scintillas sp̄uales euolute. Sūt aūt pl̄a q̄ delicias amoris sp̄ualis reddūt ꝯmendabiles p̄ voluptate carnis. Dignitas. puritas. ꝯnaturalitas seu ꝯformitas. intimitas. p̄terea ꝯtinuitas. securitas Iteꝝ mediocritas vl̄ eq̄bilitas. stabilitas ⁊ et sanitas. postrēo sacietas. Amor sponse deliciosus est. qꝛ dign⁹ ⁊ nobilis. pur⁹ ⁊ generalis seu ꝯformis amori p̄mo fontali. cui⁹ imago ē ⁊ gl̄a. Vñ ꝑ regl̄a Laus amoris creati gratuiti maxime ē laus increati. gr̄am hāc infundentis ita ꝙ vn⁹ et idem amor est dei ⁊ anime. ꝫ dei ut agentis. aīe vero ut r̄cipiētis et coopātis ad actū Quemadmodū verecund⁹ eodez rubore colorat̄ a verecūdia causalit̄ et ab ipsa rubedine fōrliter. Nl̄s ei ē q̄ nesciat delectationē in amore carnali nō hr̄e dignitatē neq̄ nobilitatē neq̄ cōnaturalitatē ꝯformez mēti q̄ ē altior facta q̄z vt in solis infimis delectet̄. Nihilomin⁹ ꝑ sil̄itudinē ad notam mulieris pulcritudinē allicientē et delectantez obiectalit̄ accipit̄ formositas mētis inuisibilis cū circūstātijs delicias augētib⁹. sic̄ laudat̄ hic amor sponse cui⁹ esse cātat sponsus oc̄los colūbinos ⁊ simplices capillos mūdos ꝓlixos subtiles ex alto defluētes dentes candidos ⁊ mūdos nec inuertiles. labia insup ꝯp̄ssa. nō tumida. nec pallida ꝫ sic̄ vitta coccinea apta crines cōp̄mere et ornare. Eloquiuz p̄terea elegās. eloquiū dulce. qꝛ lex clemētie in lingua ei⁹. Genas q̄z rubicūdas ex intimo vigore. Collū forte rectū ⁊ stabile. Vbera grata neq̄ tumentia quasi mons mirre et col/

lis thuris. Deniq; ꝯcludit ⌊ Tota pulcra es amica mea. ⁊ macula nō est in te ⌋ Inuitat̄ simꝫ venire de celesti ꝯuersatione. q̄ silis ē monti lybani. cui⁹ interp̄tatio notat candidationē. vt coronet̄ eterna plene felicitatis iocūditate. deuictis ex omī ꝑte ꝯtradictōib⁹ hostilib⁹ q̄ notantur in Amana sanir et hermon. ꝑm interp̄tationes suas In leonib⁹ insup et pardis. ¶ Amor ꝓinde tāte ꝟtutis eē p̄dicat̄ vt ⌊ in vno ocl'oꝝ suoꝝ. ⁊ in vno crine colli sui ⌋ vulnerauit cor omīpotētis. qđ vtiq; cor vel nullū vel nō vulnerabile cōstat eē. Sed hec oīa ꝑ silitudinē dicta sūt nō ꝑ ꝓprietatē ꝓut ⁊ cetera q̄ repetunt̄ ⁊ adducunt̄ i delicijs sponse q̄lia sūt pulcritudo māmaꝝ ⁊ vbeꝝ cū odore vngētoꝝ. sup oīa aromata ⌊ Labia insup q̄i fauus distillās. Sub lingua q̄q; mel ⁊ lac. ⁊ odor in vestimētis sic odor thuris ⌋ qꝛ vestimēta ꝯuersatōnis honeste. redolent sacrificiū celeste ¶ Et qm̄ plurimū ꝯfert ad delicias. speciositas. amenitasq; locoꝝ laudat̄ soror ⁊ sponsa sic ⌊ ort⁹ cōclusus ⌋ secur⁹ ab incursib⁹ vastātiū bestiaꝝ. Et sic ⌊ fons signat⁹ ⌋ nō ꝑturbat⁹ ⌊ cuius ⌋ orti cū fonte ⌊ sūt emissiones tanq̄ paradisus maloꝝ punicoꝝ cū pomoꝝ fructib⁹ ⌋ et vniuersalit̄ cū oībus aromaticis arborib⁹. ⁊ lignis lybani ex q̄b⁹ fertilitas ꝟtutū. donoꝝ btitudinū cū fructib⁹ spūs insinuat̄. ꝯcludēdo cōtinuā indefectibilēq; gr̄aꝝ mūdissimā ⁊ insupabilē copiā ex alto cū impetu. cui nihil palustre p̄t obstare veniētē ¶ Amor isup miras hꝫ delicias ex intimitate obiecti. ꝯtinuitate subiecti. securitate spei. Itaq; secura mēs sic iuge ꝯuiuiū. quali securitate gaudebat apl's. Cert⁹ inq̄t sū qꝛ neq; mors. neq; vita ꝛc Cōtinuitas p̄terea. vl' inuariabilitas sbiecti intelligibilis. plurimū ꝯfert ad stabilitatē delc̄ationis Quo ꝯtra subiectū delc̄ationis libidinose vel carnal' in ꝯtinua mutatione iocūditatē eandē ꝯtinuare nō p̄t. q̄ fit vt variata dispōne sensus organici variet̄ effect⁹ vt cadat in fastidiū. vel abominationē. qđ mō causabat delc̄ationē. sic in cibis ⁊ potib⁹ ⁊ venereis. i odorib⁹ ⁊ cātilenis. Q si delc̄ationes spūales. recipiāt trāsmutationē circa diuia ⁊ ꝑpetua. ꝫ nō ē de ꝑ se subiecto aīe sed de ꝑ accidēs ex cōnexione ad corp⁹ pro tp̄e vie ¶ Sꝫ ponam⁹ q̄liter erit in gl'ia corp⁹ plene obsequēs eē rōi. nec passionabilit̄ discrasiabile. gaudiū aīe de deo ec̄ in enigmate viso ⁊ amato. eēt ꝑpetuū ¶ Amor postrēo serenitatē ꝯciliat. sanitatē ꝯfert. affert sacietatē. Cōtraria sūt i amore carnali. turbiditas. infirmitas. isaciabilitas. Rō diuēsitatis ē ꝯformitas boni amoris. ad p̄mā regl'aꝫ caritatis ad deum in bono amore. difformitas āt i malo. Quis āt restitit deo ⁊ pacez hūit? Sꝫ neq; pax impijs ait dn̄s. ꝫ hominib⁹ bone volūtatis. Est āt bona voluntas tua dicēs ex sententia deo. Fiat voluntas tua sicut in celo et in t̄ra. Super q̄ ꝯformitate

maxime ad voluntatez ꝑmissionis que magis indignatio est et priua/tio q̃z volitio vel positio que alibi notata sunt in vulgari

Explicit sympsalma sextũ.

Incipit sympsalma se/primũ in quo ponunt q̃nq̃z prop̃e/tates scz.xxxij.xxxiij.xxxiiij.xxxv.et xxxvi.

Dormit amor liquefit.pas/sus quoq̃z vulnera lan/guet Laudat dilectuz ia/ctat amiciciam. Amor loquit Ego dormio ⁊ cor meũ vi/gilat Sed velut in diapsalmate re/cogitemus ordinem. Collaudata fuerat precedẽti sympsalmate mul/tipliciter sponsa vsq̃z in finez quar/ti capituli vbi concluserat sponsus optabund⁹ imo imperiosus Sur/ge hoc ẽ discede aquilo quasi li/gans aquas.ventus gelidus.deli/cijs ꝯtrarius amorosis ⁊ veni au/ster calentes spirans auras ꝑfla ortum meũ qui ꝓculdubio simul ẽ ortus anime de q̃ in Isaia. Et eris sicut ortus irriguus. et sicut fons aquaꝝ sapientie salutaris. cui⁹ nõ deficient aque viue salientis et vi/tam eternã. cõsone ad textũ prius expositũ Et fluant aromata illi⁹ quo perflante/ discedunt fantasma/ta dant carismata. resonant idio/mata. voces diuersas intonant ꝛc. Amor dehinc sponse ꝯgratulãs let⁹ ⁊ assẽtiẽs. Incepit octauũ dra/gma dicens et optans Veniat di/lectus meus in ortũ suũ efficienter meũ tñ effectualiter vel in effectu. Porro finis inuitationis ẽ vt cõ/edat fructũ pomoꝝ suoꝝ .i. come/dere faciat.nũc vt pluries exposito Respondet dilect⁹ applaudens et blãdiens Veni in ortũ meũ ꝑue/niens votũ tuũ soror mea ex affi/nitate paterna ꝟm diuinitatẽ. ⁊ ma/terna ꝟm hũanitatẽ sponsa mea in fide et caritate.in misericordia ⁊ miserationib⁹. in iudicio et iustitia. in sẽpiternũ Messui colligẽs mir/ram meã bone operatiõis q̃ sicut electa dat suauitatẽ odor. qm̃ ab omni fetore vane glorie putrescen/tis q̃z luxus aliena est cũ aromati/bus meis ꝟtutũ ⁊ donoꝝ suauissi/mis Comedi qr comedẽ dei feci fauũ cũ melle meo qm̃ ex hũani/tate mea ⁊ diuinitate.cibus ꝓcedit amoris. Similiter et pot⁹ vini dei/tatis cũ lacte humanitatis Sequit ꝓinde quasi generalis nimiũ q̃z li/beral inuitatio Comedite amici ⁊ bibite quia mẽsa sapientie parata ẽ et inebriamini carissimi Sic pl⁹ est esse carissimũ q̃z dũtaxat amicũ Ita maius est inebriari q̃z solũ bi/bere. Tunc intelligendũ est sponsã tanq̃z vere carissimã in delitijs ꝓut infra laudat obdormisse pre ebrie/tate spũs et dixisse quod sequitur in nono dragmate Ego dormio ⁊ cor meũ vigilat Amor incipit hic septimũ sympsalma dormire se dicẽs ⁊ cor suũ vigilare Felix sopo/rat⁹ cũ tali vigilia. Quãtuz putas

differat a somno veteris homis et carnalis. ſumant ex corde et ſtomacho vſq; ad cerebrum vbi ē ſedes proxima ſensus omunis qui vocatur ab aristotele. primuz ſenſitiū ſumāt inq; exhalationes que ex frigiditate cerebri repcuſſe fiūt grauesq; groſſicie ſua oppilant vias ſenſuū. quo fit vt ſpiritus animales ſenſitiui. qui ſentire dant inſtrumentaliter. tranſire nō poſſūt Fiet preterea quies et ceſſatio ſenſualium operationum fatigatarum ex vigilia Neq; iā res videntur. ſed vel nihil vel earum ſimulacra quādoq; ſomniare cōtingit. ſit veniq; confortatio ſpirituum naturalium et vitalium.

¶ Amor vero noui hominis ſomnum patitur et ſomniū. ex illuminationibus deſuper aduenientibus. quando vere res aſpiciuntur aut ſentiuntur / eterne ſcilicet. et fantaſie rerum mutabilium ceſſant illudere Reuera nonne temporalia. ſi conferantur eternis. illa potius ſimulacra rerum dicēda ſunt q; vere res. Ceſſant autem huiuſmodi temporalia cōgitari. quando dormit amor p contemplationem. Sed cor mentis vigoratur vt vigilet ad inſpiciendum ſēpiterna dilecti ſecreta. quibus alloquitur dilectam audire potentez. quia dormit a terrenis et vigil eſt ad domini. celeſtl. aduentum L Mox inquit dilecti mei pulſantis J Sic in apocalipſi pte ſtatur. Ecce ſto ad oſtium et pulſo L Aperi inquit mihi J blandiēs ex quadruplici nomine totaliter amoroſo ſatis expoſito vel exponendo L Soror mea. amica mea colūba mea, Immaculata mea J Dehinc. intelligendum eſt cur vocet et pulſet. Nimirū vt feruentior per exercitium ſuſcitetur amor qui notatur aliquantiſper ex ocio tepeſcere ¶ Propterea tranſſigurat in ſe tozpozem iſtum dilectus dicens L quia caput meum plenum eſt rore J q̄ vtique frigid⁹ eſt L et cyncinni mei J. capilli ſcilicet cogitationum intentionū criſpantes et in altum recurui p deſiderio celeſtium L guttis noctium J que tñ rore ſimiles ſunt. Nutros ipſe conſonant hinc intelligētie noſtre. etſi multiplex altera ſit reſponſio more dormitantis. et quaſi ſomniculoſe pigreq; vigilātis L Expoliaui me tunica mea J curarum fozenſium L quomodo induār illa? J Laui pedes meos J affectionum a luto et puluere fantaſmatum L quomodo inquinabo illos J ambulando rurſus per vias terreſtrium? ¶ Amor quia nō ſatis excitatus a voce videtur. tāgitur a manu. Senſit hoc amor ipe iam factus alacrioz ex tremore diſplicendi cum ſolicitudine cōplacendi L Dilectus inquit meus

misit manū suā ⁊ que est vis opati ua intima ⁊ per foramen ⁊ occultū anime penetrans et illabens vsq; ad vētrem que inferius amoris sedem hz ⁊ Surrexi ⁊ primior in amando ⁊ vt aperirē dilecto meo ⁊ nedū vocanti iam et pulsanti. ꝫ interius opanti. ⁊ Manus mee ⁊ quatenꝰ essent puriores ad amplexū sponsi ⁊ stillauerūt mirram primā ⁊ coinquinationis expulsiuam ⁊ et digiti mei ⁊ discretionis tenentes, plem ob similem causaz ne corrūperetur opatio ⁊ mirra probatissima ⁊ probata ex industria virtuose penitentie et venie. probationi ex obsecutione gr̄e. sed probatissima ex certa spe glorie ⁊ vel probata per fidez. probabilior per spem. probatissima p charitatem ⁊ Pessulū ostij mei ⁊ qđ aliter notatur vectis verreul galli ce ⁊ aperui dilecto meo ⁊ qz rigorē oēm. ostium mei consensus obclu dētem amouit ⁊ At ille declinauerat atq; transierat ⁊ Ita vulgo dicitur. Qui nō vult dū p̄t. nō poterit cū volet. Nunqđ non iusta est talis ingrate tarditatꝫ. mulctatio Que tñ conuertit et cooperatur in bonū future solicitudinis amplioris. ⁊ Amor itaq; et si dicat pessulo amoto. apertoq; ostio. q̄ dilectus declinauerat atq; transierat. nihilominꝰ multū confitet vocem pulsum et tactū dilecti valuisse. Anima mea inquit liq̄facta est vt dilectꝰ locutus est. Non excludit pulsū cū tactu. quoz vehementior virtus esse solet. q̄z soliꝰ vocis Quid aūt sit ista anime liquefactio cōiecturamꝰ ex materiali qualis sit in niue. qualis in cera recenti ad solares radios. qm̄ fit separatio partiū etherogeniarū ab homogeneis et econtra et qđ remanet nō se cōtinet iam sub terminis p̄priis. sed alienis vt in continēte vase seu loco. Fit p cōtrariū in multis obduratio. q̄ cedere nescit agenti se penetrare conanti. Ideo cecus amor igneꝰ maxime spiritalis et celestis facit liquescere cor piū vt teneruz male habebit in nouissimo. Porro duricies ista quō causet et quid ē illud apli. Deꝰ cuius vult miseretur et quē vult indurat. nō mediocris est questio. Siquidem deꝰ neminē deserit. nisi prius deseratur. p auersionez ab eo et pcēm. sed desertione facta cadit homo in p̄fundū et contēnit. Contēnenti vero deus non dat grām. sed resistit. Ac proinde non emollit cor nec liquefit ad gr̄e susceptionem. tandem pena dānationis infligitur et obduratio ofirmatur. Causa ⁊ igitur obduratiōis. est voluntas auertens et hec initiat. voluntas resistens et hec continuat. culpa p̄merens et hec confirmat. deꝰ gratiaz nō dans et hec non liberat. deus iuste puniēs. et hec ordinat

Amor patitur vulnera ⌊ Inue
nerūt me custodes ⌋ inquit ⌊ q̄ cir/
cueūt ciuitatē ⌋ Ciuitas etsi possit
in bonū accipi cū custodib⁹ suis
angelis et prelati. quoꝝ bone sūt
ꝑcussiones et vulnera sancte ꝯpū
ctionis. amoto pallio vanitatis.
Attamen custodes isti qui cir/
cueūt intelligi pñt de pestifera gē
te illi⁹ sathan qui circuit t̄raz et ꝑ/
ambulat ciuitatē peccatricem. in
cui⁹ medio sūt iniq̄tas ⁊ dol⁹ ⁊ ba
bilonica ꝯfusio. In quo sensu si te
xtus pñs accipit̄. cōsequēter spō/
sa zelās amorez spōsi incurrit vt
fit inter currendū. in aspectu con
fusionis horribilis. qꝛ videt iniq̄/
tatez et cōtradictionē in ciuitate.
Quid vulneret̄ sentiēs cum apl̄o.
Quis infirmat̄ et ego non infir/
mor. Quis scādalisat̄ et ego non
vror. Sic em̄ penthapolis pecca
trix. affligebat neq̄ssimis oꝑibus
aiam iusti loth. non flagellis cor
poralib⁹ Est aūt apud ysaiam
palliū laudis. qd̄ dandū erat ꝓ
spū meroris. nūc aūt ex aduerso
concipit zelus amoris spm̄ mero
ris sublato pallio laudis. Nam
qūo cantaret cāticum dñi in t̄ra
babilonis aliena? Amor prete/
rea quo ad ꝓprietatez alteram.
languet exclamās ⌊ Adiuro vos
⌋ fortis obsecratio ⌊ filie hirl̄m ⌋ su
perne ciuitatis ⌊ si inueneritis dile
ctū ⌋ imo quia vobiscū est ⌊ vt an/
nūcietis ei ⌋ qui nouit oia ⌊ q̄a a/
more langueo ⌋ Sane quia ledit̄
amor et honor ipsi⁹. nequeo non
languere. quando nullum valeo
prestare remediū. zelus em̄ dom⁹
sue ꝯmedit me. Et quia tot mala
que video tollere non valeo. cum
languore tolero et gemo. Heu mi
hi qꝛ incolat⁹ meus prolongat⁹
est et habitaui cum habitantib⁹
cedar tenebrarum harū. neqꝫ pa/
tet nobiscū celer ingressus ad di/
lectū Cupio em̄ dissolui et esse cū
xp̄o. Cupio ciuitatez turbidā de/
serē corꝑis mei. vt libera fiat mi/
hi ꝑtractatio sūmi boni sacians
et quietans. Est igitur causa lan/
guoris mei ex vnico amore suo
duplex. qm̄ leditur a preuaricato
rib⁹ neqꝫ mihi plene possidend⁹
cito dat̄ ꝑfiat vtinā lāguor iste mi
hi in mortem qualis est illa iusto/
ruz. Amor sponse quo ferueat
amplius et feliciter langueat per/
flatur interrogationibus filiarū
hirl̄m. quasi nesciaꝝ. vt est illud a/
dam vbi es? vel potius illud ad
mariā. amore languentem. mulier
quid ploras ⌊ Qualis ē dilectus
tu⁹ ⌋ ex dilecto. Amas em̄ per a/
morem ⌊ O pulcerrima mulierum
qualis est dilectus tu⁹ quia sic ad/
iurasti nos ⌋ Respondens ꝓtin⁹
amor pro conditione sua laudat
dilectum ex viuaci colore ⌊ quia
candidus et rubicundus ⌋ ex sin/
gulari decore ⌊ electus ex milibus
⌋ ex ornato vertice ⌊ caput ei⁹ au/
rum optimum ⌋ cuius ⌊ come sunt
sicut elate palmarum ⌋ fortes scz

in altū dilatate cogitatiōes. sicut exaltatur celum a terra. cogitati/ones aūt hoim vane sūt. Et qm̄ abditissime sunt cogitatiōes dei neqꝫ cōprehendi pn̄t dicuntur ⌊ nigre sicut coruus ⌋ Ceteꝝ ꝯmendantur oculi sapientie ei⁹ ex colūbina simplicitate mūdissima et lactea Et qm̄ profunda fluuiorum scrutantur habitant iuxta fluēta scripturaꝝ plenissima ⌊ Gene illi⁹ sūt ⌋ ornamenta faciei formose ac redolentes ⌊ sicut aureole aromatuꝫ consite a pigmentariis. labia eius ⌋ quib⁹ enarrat sciam. labia sunt ⌊ distillātia ⌋ moderate ꝛ absqꝫ vlla putrefactionis labe ⌊ mirram primaꝫ ⌋ vt est illud cū silib⁹ beati paupes spū. et mites ꝛ qui lugent et qui non habent hic cōsolatiōem suam. sed flent et esuriunt ⌊ Manus ⌋ virtutis executiue ⌊ sunt tornatiles ⌋ per agilem equabilitatem. auree per sapientiā plene iacinctis celicis conuersatiōis ⌊ Venter ⌋ qui vim vel memorati uam vel generatiuā spūaliter significat ⌊ eburneus ⌋ est per cādorem castitatis non vrentis et per saphirorum preciosoꝝ distinctionem in celicis donis ⌊ Crura illi⁹ ⌋ vsqꝫ ad pedū firmitateꝫ signat vias gressuū diuinoꝝ scd̄m miaꝫ et veritatem sub typo colūnaruꝫ marmorearū sunt sup̄ bases aureas inflexibiliter stabilite ⌊ Species eius ⌋ candorem puritatis odorifere gerit ⌊ vt libanus ⌋ et ⌊ electus ⌋ est inter alios ⌊ sicut cedri ⌋ ꝓceritate sunt imputribilitateqꝫ laudabiles. Cōmendat̄ ⌊ guttur illius suauissimuꝫ ⌋ in vi spiratiua sonatiua et distributiua ad inferiora corpis membra. Et quid per multa fieret morosa dinumeratio ⌊ totus desiderabilis ⌋ Amor ad extremū quia sublimi⁹ ascendere nō poterat subiūgit ⌊ Talis est dilect⁹ meus et ipse est amicus meus filie hirl̄m ⌋ dilectio dicit amationem ex electione sed amicitia addit reamatiōem et mutuaꝫ cōicationem Rursus quia spons⁹ sumitur a sponso. nedū ꝓpter cōicatiōem. sed ad filiorum generationem. Ubi fūdatur cōicatio nature scd̄m originem filij vel filiorū a patre Preterea vxor in eodē gradu videtur esse ponenda. q̄ntum ad amoreꝫ beniuolentie cuꝫ filijs. scd̄m quā cōicationem magis diligitur fili⁹ qꝫ pater. quia filius est aliquid eius. non autem pater. Presumit igitur sancta fiducia multū de deo dilecto. ipsa diligens sponsa cum addit Et ipse ē amicus meus filie hirl̄m. qꝛ diligit et diligit̄ et in secretis cōicat Plus deniqꝫ videtur dictura fuisse. si iūxisset et ipse frater me⁹ Quid preterea si dixisset et ipse ē sponsus meus. Quid demū si velut excedens audaci verbo cōclusisset ipse est filius. et puer et minister Nonne dixisset talia conformiter ad sponsū sic loquentem et

¶ Sympsalma laudātem. nedum sponsaz pulcerrimam et immaculatā. sed omnez generaliter qui fecerit volūtatem patris sui qui ē in celis. Bene sufficit ei fortassis laudatio nō p/prij sed alieni ozis sponsi et suoz pastoz et doctorum quasi paranymphoz inter sponsā q spōsuz. qui sponsam vocant verbigenaz seu deigenam et ita dei matrem. Ambrosius. hieronym⁹. Augustinus bernardus. cum similib⁹ q̄rū scripta patent. et ratio certa convincit ex dignantissima cohabitatione sponsi cuz sponsa et eiusdez per gr̄e semen. fecundatione non ab altero nec de altero q̄m de se ipso vt audeat dicere spōsa in superaduentu spūssancti. et in obūbratione virtutis altissimi. filius me⁹ es tu. ego hodie genui te. in die desponsationis mee et leticie cordis mei. Quid hoc mirabili⁹ Vel dicere dō Tib⁹ meus es tu ego hodie omedi te.

¶ Explicit sympsalma septimum.

¶ Incipit sympsalma octauum. in quo ponunt̄ quinq̄ proprietates. scz. xxxvij. xxxviij. xxxix. xl. et. xli.

Capi. sextum

¶ Angit amor soli sol⁹ pfect⁹ q est par Auroze nitidus. ccclij.

Septimū

dus. ordine terribilis Amor vnus et vnic⁹ simplex pfectus q electus insinuatur cum dicit circa mediū sexti capituli ¶ Una ē colūba mea ¶ simplificata videlicz per spm̄scm̄ ¶ perfecta mea ¶ cui nihil deest eoz quoz eē particeps oz Que preterea iuncta est mihi pfecte et fini suo. Tūc em̄ perfectum est vnūq̄q̄z cum finē vltimū suū. fuerit assecutuz. sicut ex oppositio omne illud vanū est q̄ō fine suo caret. Propterea vani sunt oñes homines in quib⁹ non est sapientia que ipsoz finis statuta est.

¶ Sequitur ¶ Una est matri sue electa genitricis sue ¶ Mater et genitrix sponse recte intelligit eadem increata sapientia. cui⁹ filia ē mēs anagogice sursum acta ¶ Nam q̄ spū sapientie aguntur hi filij dei sunt ¶ Viderunt illam filie et beatissimā predicauerūt regine q cōcubine laudauerūt eam ¶ Pendet hec pars ab illa precedenti. sexaginta sunt regine. et octoginta concubine et adolescentularū nō est nūerus. que hic possunt intelligi filie nūcupari ¶ Seq̄t vox admirantiū ¶ Que est ista que pgreditur. quasi aurora consurgens. pulcra vt luna electa vt sol. terribilis vt castroz acies ordinata ¶ Hec pro contextu presentis octaui sympsalmatis transcursa sic cōsūgamus ad precedentia tanquā p diapsalmate. ¶ Amor fidēter ausus est dicere post descriptas

dilecti proprietates ⌊ et ipse est ami
cus meus filie hierusalem ⌋ Sub/
iungũt ad incendij fomentum cre
mentũ q3 petitionem ⌊ Quo abijt
dilectus tuus o pulcerrima mulie
rum. quo decliauit dilectus tuus
⁊ queremus eũ tecũ? ⌋ Non itaq3
petũt propter se quem libere pos/
sident in hierusalem celesti. sed ad
sponsam ideo iungũt ⌊ tecuz ⌋ Re/
spondet amor in p̃ncipio sexti ca/
pituli ⌊ Dilectus meus descendit
in ortum suum ⌋ qui est in subcele
sti hierusalem quo ad vniuersos
et singulos quos gratia facit eẽ
quasi paradisum in benedictioni/
bus ⌊ vt ibi pascatur in ortis ⁊ li/
lia colligat ⌋ ad aureolaz aroma/
tum. q̃ omnia sunt benedictiones
meritorum. quibus pascitur dile/
ctus ⁊ que colligit quando remu
nerat. ¶ Amor rursus quasi dele
ctatus confabulatione prolixiori
ad filias hierusalem narrat in ar
dore simplici cordis laudes suas
sibi prius attributas a sponso. cũ
redditione multiplici. Et ita ꝓce
dit huius tot⁹ capituli vi. ⁊ vij. cõ
textus quasi sua sit alternata nar
ratio. vsq3 principium octaui. vel
paulo ante vbi decimuz ⁊ vltimũ
dragma incipit per collocutionẽ
nominatim ad dilectum et ipsius
responsionem. Nos autez ex ip̃is
tria partiti sumus sympsalmata.
sub triplici versu nouissimo ¶ A/
mor igitur colloquium habẽs cũ
filiabus hierusalem que vicez ge
runt paranimphorum inter spon
sum ⁊ sponsã. non vt instruat eos
sed vt desiderio suo satisfaciat. ⁊
doceat. ꝯtinuat responsionez ad
interrogatõnem factam: imo dif
fusa v̄bositate sepius interrupta
dilatat eam ⌊ Ego inquit dilecto
meo ⌋ intendo ⌊ ⁊ dilectus meus ⌋
intendit ⌊ mihi. qui pascit inter li/
lia ⌋ cãdidorum meritorum ab eo
mihi magnifice collatorũ ex qui/
bus me collaudat dicẽs ⌊ pulcra
es amica mea et decora sicut hie
rusalem ⌋ ad cuius exemplar for
mata sũ atq3 pacifica. Quod si fi
denter dixerim prius et iste ẽ ami
cus meus. nolite mirari quoniaz
me dignatur totiens amicaz no/
minare cuius iudicio et dono vir
tutum suarũ dicor ⌊ t̃ribilis vt ca
strorũz acies ordinata ⌋ ¶ Amor
iterũ continuat narrare verba di
lecti ad eam ⌊ Auerte inquit ocu/
los tuos a me ⌋ quorum vnus est
discretiuus seu speculatiuus. alter
experimentatiuus seu practicus ⌊
quia ipsi auolare me fecerunt ⌋ di
citur in p̃s. Accedit homo ad cor
altũ et exaltabit deus Hoc v̄bũ
esse potest p̃sẽtis intelligentie de
auolatione dilecti q̃ sb̃limior sem
per apparet q̃ videri solicitudine
q̃rit ampliori Ponit eni tenebras
latibulũ suum Sequit laus capil/
lorꝝ dentium ⁊ genarũ ꝓ ut s̃ iiij
capl̃o ¶ Seq̃tur deniq3 materia
presẽtis sympsalmatis iã aperta
⌊ Sexaginta sunt regine ꝛc ⌋ usq3

descendi in ortum ꝛc̄ Secūdus est iste text⁹ in sētētijs si deberent singula discurri que omnia reducūtur ad vnitatem amoris et multiplicitatem eius ¶ Vnitas obiectalis multiplicitas formalis est Vnitatem expressit aplus cū totiens dixit. Vnum corpus. Vn⁹ spiritus. Vna spes vocationis. Vnus dominus. Vna fides: Vnum baptisma. Vnus deus ꝛ pater omnium Et iternum Vnū corpus et vnus panis sumus Et vniuersaliter in euangelio iohannis per totum Et quid potest cōpendiosius dici q̄ illud apostoli. Qui adheret deo vnus spiritus est. Quinimo illud xp̄i de manducante et bibente carnem et sanguinem suum sacramentaliter. In me manet et ego in eo. Ceteꝝ notati sūt stat⁹ varij in adolescentulis concubinis reginis Illustrationes insuper varie in aurora luna et sole Cōclusa sūt tandē omnia in ordine seu coordinatione charitatis. quoniam prius dictū erat ordinauit in me charitatem Nūc iterū repetitur et postmodū quantum valeat ordo charitatis et amoris dicendo terribilis vt castrorum acies ordinata. ¶ Amor si ordinatus sit nihil forti⁹ et inimicis terribilius est. Consistit aūt ordo amoris ad deum ad se ad proximum. Diriuatur insup ordo iste ab ordine tam supcelesti beatissime trinitatis. q̄m celesti angelice dignitatis. Et iste ordo subcelestis dicitur monasticus in homine singulariter Ecclesiastic⁹ in policia spirituali. politicus in regimine temporali de quib⁹ non est hic dicendum per singula. nisi q̄ generalis ista potest regula dari q̄ nihil absq̄ ordine alicubi pulcrum est. nihil placens nihil stabile Sunt a beato dionysio tradite sicut creditur reuelāte paulo. celestes ordinum angelicoꝝ hierarchie. Sūt ad exēplar eaꝝ tradite subcelestes hierarchie. tres monastice in eodez homine scd̄m metaphoram sicut loquitur aristotl. et per tropologiam sicut loquit̄ theologus iuncta simł anagogia Tradita est hierarchia subcelestl. ecclesiastica per allegoriam. maxime iuncta tropologia. Tradita ē etiam subcelestis hierarchia temporalis maxime per tropologiā incedens. Porro hierarchia subcelestl. monastica ꝛ ecclesiastica magis spectat ad sympsalma presēs et duo sequētia Qua in re posset introduci tota traditio dionysij de angelica hierarchia. ca. x. cum expositiōibus suis. Tradunt enīz q̄ in homine quolibet nouem officia vel ordines celestium angelorum reperiri debent Infima hierarchia scd̄m naturam. media secundum industriam Tertia et suprema secundum gratiam Multi super hoc ordine et hierarchijs multa tradiderunt pro suo quili/

bet sensu et ingenio Deniq; rede/
unt omnia in vnam de portioni/
bus anime hũane sententiam cuꝫ
suis habitib⁹ et actibus cum rela
tione Preterea ad formalem ob/
iectoꝝ rõem qm̃ bonum est obie/
ctalis ratio solius dei. et finis vl/
timus est. et hec in arce reponit̃
vbi mens amat arce manens v/
nica vnicũ sola solũ deuꝫ Proin/
de ratio superior hꝫ pro obiecto
seipsã et res spũales abstractas
sicut angelos subsequitur inferi/
or ratio. deducẽs ex supioribus
principijs conclusiones scibiles.
Et ex inferiori sensualitate sensati
ones experimentales sensuũ exte
riorũ et interiorum. Circa quas
sensationes et ex quibus inferior
hierarchia constituitur sicut ex ra
tione inferiori media et ex superi/
ori suprema. Prima ꝑ naturam.
secunda per industriam. tertia ꝑ
gratiam iuncta industria. Super
quas omnes collocatur mens in
arce syon tanq̃ imago et gloria
et similitudo quedã beatissime tri
nitatis Amor ordinatus habꝫ in
qualibet hierarchia quandã spe/
ciem trinitatis scd̃m maius ⁊ mi
nus. Hierarchia siquidem mẽtis
in arce syon tanq̃ supercelestis i/
mago. imo et deificatio pure gra
tuite sigillata. signata ⁊ tracta hꝫ
deum. nedum pro causa vel prin/
cipio efficiente quẽadmodũ res
oẽs habent. nedũ pro causa vel
principio formante vel obiectali
ter et vitaliter immutante. quem/
admodũ capaces sũt oẽs crea
ture rationales. scd̃m memoriaꝫ
intelligentiam et volũtateꝫ. ꝑ di/
uersas illuminationes et partici/
pationes gratiaꝝ gratis dataꝝ
quales sunt ꝓphetie. dona sanita
tum. dona linguaꝝ. et abbreuia/
to verbo. omnes gratie. p̃ter gra
tiam gratum facientem et acce/
ptantem ad vitam eternam. veꝝ
etiam per eandeꝫ grãm gratũ fa
ciẽtem sanctificãtem et inhabitã/
tem. que reddit mẽtem sponsam
dei. charissimã filiam sororem co/
heredem amicam et ꝯmensalem
imo audacissimo cũ pietate v̄bo
matrem Vñ verbigena vl̃ deige/
na noiatur Post istam quasi sup/
celestem hierarchiam. sũt in homi
ne sicut in microcosmo seu mino/
ri mundo reperibiles alie om̃es
hierarchie figuraliter tam cele/
stes q̃ subcelestes spũales et tẽ/
porales Cui⁹ rei consideratio ma
nifesta esse potest perscrutanti tri
nitatem inuenibilem esse in oibus
his hierarchijs antedictis. Nun/
quid non hꝫ sensualis hierarchia
memoriaꝫ noticiam et amorẽ re/
spectu obiectoꝝ ꝑhice cognosci/
biliũ et amabiliũ? sicut in logicis
moralibus et physicis. per infalli
biles leges et regulas in quibus
velut theophanijs et enigmate
videtur trinitas deus. Nunquid
non portio ratiõis superior me/
moriam hꝫ. noticiam et amorem

respectu sui: qm̄ sibi maxie pñs est Compatur etiā scd̄m memoriam noticiaz et amorē. sbaꝝ spūaliuz ꝛ immaterialium q̄ sub deo sunt eternitatis participes. Amor si consideretur psallere cantica canticorum conformiter ad predictas hierarchias se vicissim coaptando. nūc ad illam quasi supercelestez nunc sigillatim vel coniūctim ad alias. velut celestes vel subcelestes. spūales vel temporales manifestuz est q̄z latissima sit canticorum materia vel exponendo vel exercendo.

Explicit sympsalma octauum

Incipit nonū In quo

tangunt̄ quinq̄z proprietates scz xlij. xliij. xliiij. xlv. et xlvi.

Nescit amor vehitur turbatur crebro vocat̄. Pareat vt veniens laus sibi multa dat̄. Amor nescire se dicit similiter ad psalmistaz pluries. nominatim ibi Quia inflammatū est cor meum et renes mei cōmutati sunt. et ego ad nihilum redactus sum et nesciui: Per ignorantiam autem cogitur incircumuolate dei secunduz dionysium Sic amor sponse post q̄z confabulādo narrauerat filiabus hierusalem ex persona sponsi L. Descendi in ortū meū vt viderē poma cōualliuz ⌋ q̄ sūt merita humiliū L et inspicerem si floruisset vinea ⌋ que ꝑ baptismum de egypto translata est L et germinassent mala punica ⌋ sanctaꝝ intentionū. subiūxit in persona sua L. Nesciui anima mea conturbauit me ꝓpter quadrigas aminadab ⌋ Aptissime quidem per aminadab qui spontaneus interpretatur. accipitur xp̄us qui voluntarie genuit nos scd̄m iacobi verbum. Cui⁹ quadrige sunt euangelice quattuor doctrine. q̄bus euecti fideles conturbauerunt mundum bona conturbatione qn̄ cōturbate sūt gentes per penitentiā et inclinata sunt regna per fidei subiugationem. vocantibus apostolis et successoribus suis et pie clamantib⁹ quater iuxta q̄ttuor euāgelia reuertē reuertē sunamitis. i. captiua reuertē reuertē vt intueamur te ꝫ est vt reuersam et ꝯuersā diligamus te. Naz vbi amor ibi oculꝰ et ita videre diligē est Amor sponse continuo conuertit alloquiū ceptum. cū filiabus hierusalem. non quidem verboꝝ strepitu sed solita meditatione Cōuertit inq̄z ad laudem ecclesie de gētibus tam vniuersalis q̄z singularis. quoniam vnitas nectit oēm. vt etiam remaneat cuiuslibet salua singularis proprietas Nihilominus placet in hoc sympsalmate sermonem facere super vniuersali. et per allegoriam qua

ten⁹ solers lector animaduertat ita potuisse fieri per vniuersū decursum iam peractum principaliter scd̄m anagogiam cum illuminatione phica. quēadmodum in sequenti et vltimo sympsalmate conuertetur oratio ad tropologiam. quasi pro adolescētulis sicut magis aptatur ad concubinas et reginas. et precedentia texuntur de illa que vnice perfecta ē et electa virgo filia soror sponsa quasi mater honorificata et quodammodo deificata. Est aūt sensus ille allegoricus dicēdus. in h̄ libro ꝓprie litteralis. tanq̄ ab auctore salomone principaliter intētus. vbi voces aliud loquuntur ꝫ res litterā significāt. quemadmodum de lignis libani que constituerunt sibi regem. Amor nominari potest tripliciter. conformit̄ ad actum triplicem hierarchicum Nam est amor purgatiu⁹. cui seruit tropologia et moralis scientia Est amor illuminatiuus. cui seruit allegoria et speculatiua theologia Est amor perfectiu⁹. cui seruit anagogia et practica theologia. Dictum est actenus principaliter de amore ꝑfectiuo scd̄m anagogiam et practicam theologiam. iungendo speculatiuam aliqñ. Dicendum est in hoc nono sympsalmate precipua intentione de amore illūinatiuo. per allegoriam aut per speculatiuā theologiam Decimū vero sympsalma deseruiet maxime amori purgatiuo scd̄m tropologiam ⁊ moralem sciam. Sic em̄ debitum soluere conabimur. nedum ꝑfectis et sapientibus. sed minus ꝑfectis qui proficiunt aut proficere desiderant̄ incipiūt. Amor illūinatiuus conatur per allegorias ex narratione sponse ad filias hierusalem sub persona dilecti ecclesiā de gentibus cōmendare sub nomine sunamitl. que captiuitatem sonat. qui sensus per expositores copiosissime et quasi principalit̄ tractatus est in hoc toto canticorum libro. Docet hoc glosa ordinaria ex eorum dictis ꝑticulariter excerpta Vocatur quoq̄ L osculatio oris ⌋ incarnatio xp̄i silr̄ desponsatio et amplexio cum similibus Dicuntur L adolescētule ⌋ simplices de ecclesia. dicuntur L concubine et regine ⌋ prelati minores et maiores bene fecūdantes et regentes ecc̄iam. Dicitur L vnica columba ⌋ perfecta tota vniuersalis ecclesia ad vnum pastorem xp̄m et eius vnicum in terris vicarium pontificem summuz simplificata. Dehinc pl̄alitas pastorum et sodalium et tabernaculorum et oppugnationum refertur ad hereticos. Porro lectulus floridus cum similib⁹ spectat ad cōtemplatiuos sicut egressio spōse ad exterioēs vineas ⁊ ortos trahit̄ ad actiuos. p̄ꝫtim p̄latos et rc̄ores ecc̄e maioēs ⁊ miores ⁊

doctores. adeo ꝙ tota fere con/
nexio corporis mystici ecclesie si/
gnificata per actus corporis ve
ri traducit ad istos Nunc nomie
oculoꝝ quoniam illuminãt. nũc
per choros castrorum quia letifi/
cant et defendunt in ꝯcordia q̃si
chori. nũc laudatur sub admirati
one quasi filia p̃ncipis ex pulcri
tudine gressuum quoniã sunt cal
ciati et preparati ad euangelizã/
dum pacem pro vt loquitur ysai
as Quã speciosi pedes euangeli
santium bonum Rursus ipsi eidẽ
ꝯparant ⌊capillis⌋ quoniã adhe
rent christo capiti immediatius ⁊
sũt ordinati ⌊sicut greges capra
rum que apparuerũt de galaad⌋
id est de aceruo testimonij scriptu
rarũ. De q̃bus christus Testimo
niũ inquit perhibent de me Com
parantur deniq; dentibus conte
rentibus cibuz spiritualis doctri
ne sub vnitate ordinata. prout ẽ ⌊
grex ouium que ascenderũt de la
uacro⌋ baptismi vel penitẽtie. nõ
sine mlciplici fructu ⌊sed gemellis
fetibus⌋ propter geminã dei ⁊ ꝓ
ximorum charitatem. Compa
ratur insup̱ sua conuersatio. que
per genas figurat cortici. per hu
militatem pallenti. mali punici cõ
tinẽtis in se grana/doctrinarum.
rubicunda per charitatem sb̃ or/
dine mirabili sententiarũ. que di/
cuntur hic occulta genaꝝ vel ipsi
us ec
clesie.

Capitulũ septimũ

Comparatur iunctu
ris feminum et monilibus. vmbi
lico et crateri tornatili. qui nunq̃
indiget poculis. Ventri quoq;
et aceruo tritici vallato lilijs. et
duobus vberibus. duobus insu/
per gemellis hinnul capree. pro/
pter vim genitiuaz spiritalit atq;
nutritiuã Comp̱atur collo ⁊ tur/
ri eburnee. propt vim sustẽtatiuã
et castã ⌊Oculis rursus ⁊ piscinis
in esebon q̃ sũt in porta filie mul/
titudinis⌋ propt vim spiritaliter
inspectiuã. ⁊ aquis doctrinarũ fe
cundã instar piscinarũ. Dicuntur
subinde ⌊nasus⌋ propt vim olfa
ctiuaz spiritaliter vnde percipiũt
insidias hostiũ ⌊sicut a turre liba
ni⌋ fit corporaliter ⌊q̃ respicit cõ
tra damascuz⌋ Dicũtur ⌊caput⌋
propter vniuersalez vim regitiuã
et influxiuam spiritalium sensuum
et motuum sicut a carmelo mõte
nutrimenta corporaliter accipiũ/
tur. Porro ⌊come capitis⌋ hꝰ spi/
ritalis st ⌊sicut purpura regis⌋ ru
bicunda et precipua propter cha
ritatis nitorem q̃ ⌊iuncta⌋ est ⌊ca/
nalibus⌋ a superna hierusalez flu
entibus. Deniq; laus totius ec/
clesie ab ipsis sumitur quoniaz ꝑ
eos ⌊pulcra est ⁊ q̃ decora ⁊ cha
rissima in delicijs⌋ cuius altitudo
assimilatur ⌊palme⌋ quoniã ⁊ ip̃i
prelati cum doctoribus sunt simi
les vberibus ⁊ botris. ꝓpter vim
nutritiuã nũc in lacte simplicioris
doctrine nũc in vino subtilioris.

Super cantica canticorum.

Dicit ꝓpter istos sponsus ꝙ ascendet in palmam ꝯ per gratiã Let apprehendet fructus ei⁹ ꝯ per remuneratiõem ꝯ Et vbera tua ꝯ loq̃tur ad spõsam ꝯ sicut botri vi/nee ꝯ causa dicta mõ ꝯ et odor ozl. tui ꝯ a quo sonat p̃dicatio erit ꝯ Si cut odor maloz̃ ꝯ Odoz inquam vite in vitã bonis et in morte malis ꝯ Guttur tuuz ꝯ significãs vim gustatiuaz est sicut vinũ optimũ ex efficacia Subiungit postremo sponsa quasi secũ reputans et lo/quens ꝯ dignum ꝯ non dubiũ qm̃ bonũ ꝯ dilecto meo ad potandum ꝯ labiis qz et dentibus illi⁹ ad ru/minãdũ ꝯ causaliter intellige. ꝙa potare facit et ruminare Amor increatus abyssus amoris. fons fluuius et flumen . cuius deriua/tio est ipsius vocatio. cur ab ini/tio vocatam electam synagogã velut arentem deseruit et repudi/auit. supinfusa et desponsata gen tiũ ecclesia Pẽdet ista questio ab ordine diuine prouidentie. q̃ cha ritatem ordinauit in effectib⁹ suis q̃s vtique dicere possum⁹ amoẽs suos. qm̃ suũ dicere amare est Di/mauit et facta. vidit insup cuncta que fecerat q̃ oculo nisi amoris! et erant valde bona. Valde er/go amabilia qm̃ bonũ et amabi/le ꝙuertũtur. Propterea res vna queq̃. tantum hz de amabilitate quantũ deo amanti placitum est. Cessz ergo supba curiositas mor/talitũ super hmõi questiunculis.

Amor increatus abyssus amoris

Abordine diuine prouidentie dispẽdz vsta q̃ caritatem in effectibz

Cur? Respondet ꝓpheta Quecun/q̃ voluit fecit Respondet et ꝓ se ipso Miserebor cui miserebor . et clemens ero in quẽ mihi placuẽrit Repudiata est synagoga ꝓius electa . Demeruit ꝓius ista fieri dicente ꝓpheta ad deũ. Qm̃ qui elongant se a te peribunt . perdi/disti oms qui fornicantur abs te Elongata est. perfit Fornicata ẽ dispersa ẽ et repudiata. et ecclesia gentiũ gratis electa. sub typo va/sti superbe et hester gratiose.

Amor eternus q̃lez dicendus est plus diligere vel prescituz in gra nunc exitem. sicut synagoga fuit vel predestinatum odiosum pec/cato actuali qualis erat ecca gen tium futura. Rõsio fit per distin/ctionem. Qm̃ scdm̃ p̃tem iustici/am plus amauit synagogam re/probã/tũc existentẽ in gra. z sim pliciter pl⁹ eccIam gentiũ tũc exi/stẽtez in culpa. ne glie stulta p̃sũ ptio ois carnis in ospectu suo Amor increat⁹ q̃s amasse pl⁹ exi/stimãdus est. vel angelos vel ho mines Quos insuper inter homes vel xp̃m vel totam eccIam Quos rursus in ecclesia . vel matrem su/am vel Johem cui cõmissa est in custodia. vel petrum cui sue com misit regimen eccie. Quẽ pl⁹ subiñ dilexit vel Johãnem. vel petrum Rursus si deus ab eterno dilexit mundum creandum cum omnib⁹ que in eo sunt vel ex tpe Et quãli bet dicatur. si plus dilexit vnam

Qualẽ amor sũg dicendg ẽ ipse deus

creaturam q̄ aliam cum in actu dilectionis sue infinito non videatur inueniri posse plus vel min⁹ Sed videtur econtra si omnia dilexit equaliter cū non fallat̄ in dilectione sunt omnia equaliter bona. ¶ Amplius si diligit omnia ⁊ et nihil odit eorum que fecit. quo pacto creature sue quas fecit q̄ti die deficiunt. corrūpuntur. intereunt moriuntur. nedum morte tēporali. sed qd̄ horribilib⁹ est. etiā solo cogitatu moriuntur eterna. Propterea si diligit om̄ia cur nō omnibus dat salutem. cur non ꝓsperitatem cur non delicias. cur malis prospera cur bonis aduersa. Cur multa tolerat imo laudat in creaturis irrationabilib⁹. supbiam in equo Inuidiam in cane. Iram et ferocitatem in leone. Auariciam in cornicula. segniciem in bubone. luxuriam in sue vel hirco. gulam voracem in lupo. et ita de similibus. qualia tamen velut odiens reprobat in hominibus punit et damnat. Tales sūt questiones super prouido et ordinato amore dei sine numero ¶ Pro quibus sit hec vnica conclusio q̄ amor dei in se vnicus est inuariabilis et immotus. siue cōparetur ad homines saluandos siue ad damnandos siue coaptetur ad creaturas irrationales attñ multiplex ⁊ varius dicitur amor eternus. relatus ad effectus secundū quos dicitur recipere mai⁹ et minus in amādo prout creature sue plus recipiunt vel min⁹ de ꝑfectione in essendo Aliquib⁹ contulit solum esse. aliquibus viuere. quibusdam sentire. nonnullis ratiocinari et intelligere. Superaddidit autē electis suis beneviuere et letari cū beneplacito gr̄e sue. q̄s fecit capaces et participes imaginis. et glorie sue. per mēoriam sui intelligentiam eternoꝝ. cū merito hic in via in osculo sācto oris sui sub spe beatificationis in gl̄ia Neq̄ est qui dicere possit cur ita facis. qui omnia quecunq̄ voluit fecit facit et faciet in secula seculorum.

¶ Explicit nonum sympsalma.

¶ Incipit sympsalma decimum. in quo tangunt̄ q̄tuor vltime ꝓprietates amoris scz. xlvij. xlviij. xlix. et. l.

Visit amor vineas ortos et poma reseruat Oscula vult pueri. fortis amor q̄si mors ¶ Amor visitat ortos ⌊ Veni dilc̄e mi egrediamur ꝛc̄ ⌋ reseruat poma dilecto. vult osculari fratruelē suū infātez. q̄ sugētē vbera mr̄is ⌊ Quis mihi det te. frēm meū ꝛc̄ Deīq̄ fort. vt mors dilectio Et si q̄tuor istas amoris ꝓprietates vltimas quasi totidē linguas igneas. vel scintillas. aut sub similitudine fontis quasi toti

dem riuulos Juxta qs canit de/
cimũ et postremũ sympsalma can
ticorum quos possemus adapta
re precedentibus scõm anagogi
am et allegoziam .nihilomin⁹ pla
cet appropziare per tropologiaz
amori purgatiuo quasi pro ado/
lescentulis.quarum non est nume
rus Plures siquidem sũt imperfe
cti q̃m perfecti vel diu iam profi/
cientes ¶ Cõpetit adolescentulis
adhuc lac sugere cum infante ih̃u
quem introduxit fratrem suum su/
gentem vbera matris sue.que hic
accõmode multũ intelligitur vir/
go maria Juuat intentionem no/
stram quia deinceps per totum
capitulum nulla fit mentio de di/
lecta sub appellatione sponse. seo
soroz appellatur et dilecta de qua
subiũgitur [Sozoz nostra parua
la est et vbera non habet] quasi
nondum sit apta viri cõnubio.
¶ Amor purgatiu⁹ et perfectiuus
differentes habent conditiones
sicut et persone quibus habent
incipientes et perfecte multuz di
stant. Sicut preterea diuersifican/
tur in triclinio cozdis inferius et
superius habitaculum. aut poti⁹
er.a sublimissima super ipm tricli/
nium.de quo plurima supponunt
hic declarata super cantica canti
corum marie.specialiter tractatu
scõo. Et exultauit spũs meus Et
in ope metrico sup idem mẽte vi/
cibus repetitis ¶ Amoz purgati/
u⁹ in adolescẽtula sunamite dum
inchoat tps amantiũ adhuc par/
uula.nedũ apta numero ocubina
rum vel reginaz donec adoleue
rit etas et vberib⁹ intumuerit.cõ/
uerti debet ad consideraciones
humanitatis xpi maxime dũ in/
fantulus erat.sugens vbera ad
ĩam matris marie vel per alle/
goziam matris ecclesie Ita fatet
bernard⁹ se egisse in nouitiatu su/
per illo fascicul⁹ mirre dilect⁹ me⁹
mihi Et alioz sine nũero sũt exẽ
pla Altera (qõ sequens ad istam
est) qp passiones sensuales vera/
citer fiunt in concupiscibili et ira/
scibili sic amantis et se afficientis
per pietatẽ et gaudiuz.spez timo
rem tristiciam. Deosculatio pte/
rea non queritur immediate fieri
ad caput xpi qõ est deus vbi est
os ei⁹ diuinũ.sed ad pedes hũa/
tatis querendo veniã .vel ad ma
n⁹ spũs in petendo et reddendo
gratiã.vt p primũ osculum decli
net a malo.per scõm faciat bonũ
quousq; dignetur dilectus tenere
manum dexteraz ei⁹ et deducere
hoc est delectabiliter ducẽ et cuz
gloria suscipe vt iã pfect⁹ amoz
dicat. Defecit caro meaq coz me
um.deus cozdis mei. et ps mea
de⁹ in eẽnũ ¶ Deniq; cõuenit hu
ic amozi purgatiuo vita actiua
consistens principaliter in refre/
natione viciozum cum assuefacti
one virtutum moralium . qui /
bus presuppositis quasi pro dia/
psalmate loquatur iam textus

noster et ab eo sumam⁹ que req̄/
rit amor iste. Amor purgatiu⁹
quē nouitiū dicim⁹. qui ꝓtendit
ad oēs xp̄ianos. litteratos et idi
otas. imꝑfectos. ꝓficientes. et ꝑ/
fectos. pōt rememoratiōem suaz
ad paucissima reducere. magl. ꝑ
interiectiōes suspirādo. q̄m ꝑ sb̄/
tilia speculādo. Supponam⁹ ex an
cilla theologie grāmatica ꝙ int̄/
iectio ē ꝑs orōnis significās men
tis affectū voce incognita Addi
poterat gestu incognito Primuz
ꝓpter aures discipline capaces.
Alterꝝ ꝓpter oculos gestuū ꝯgni
tores Dixerim⁹ ista qꝛ nulla ꝑs
orōis efficacior est ad mouēdos
affect⁹ q̄ꝫ interiectio tradēte hu/
gone et experientia teste. Gestus
sūt ad oculos. voces ad auditu
exēpla sūt i sēsibilib⁹ māifesta q̄lia
videm⁹ trāsferri ꝑ deuotos sim/
plices in orōibus suis ad deū. co
ram imaginib⁹ crucifixi Aut ia/
centis xp̄i in presepio. vel adora/
ti inter magos vel pn̄tati in tēplo
vel fugiētis in egyptū vel reuer/
tētis vl̄ inuēti in tēplo. vl̄ descēdē
ti in nazareth Simpliciū itaq̄ fi
des. et si non p̄t ad rememoratio
nez altitudinis sapientie dei per/
tingē. ꝑ subtiles intellectus medi/
tationes. fiat qd̄ dicit dionysius
ad congregantis patris vnitatē
et deificam simplicitatē vnio vel
vnitio Ad qd̄ faciendū simplex
fides. et erigens spes. et ample/
xans amor sufficiūt. magis affe/
ctualiter suspirādo quasi ꝑ int̄ie/
ctiones. quales sūt. O vtinam q̄ꝫ
ꝑ intelligibiles alias speculatio/
nes. q̄ nō sūt in hōis arbitrio sic̄
interiectionis affectōes. Nihil em̄
magis in ptāte nr̄a ē q̄m deside/
riū vel volūtas. Ceterū practica
ptz in istis latissime ꝑ oēm lectio/
nem. meditatōez et orationē imo
cogitationē vt ꝯfestiz suspiret a/
mor nouiti⁹ ad deū q̄uocūq̄ꝫ ꝓpo
natur sibi. vel in speculo. vel in e/
nigmate interius vel exteri⁹ intel
ligibiliter vel sensibiliter vt dicat
cū psalmista Diligā te dn̄e forti/
tudo mea. vl̄ adhuc succincti⁹ cū
illo. q̄ recogitās dictū apl̄i Qꝛ q̄a
sum⁹ filij dei misit de⁹ i corda nr̄a
spm̄ filij sui clamātē Abba pr̄ Re
flexit se sup se. Quid postulas dū
dicl. abba pr̄ Rn̄dit sibi ip̄i suspi
rād⁹ inalta te. Adhesit in isto te.
nihil vltra petens. qꝛ neq̄ꝫ q̄d pe
teret vltra patebat Cōposuerūt
sibi multas ꝓ multitudine diuina/
rū inspirationū visitationes. rn̄si/
ones hmōi breuissimas ꝯformes
affectui pietatis vt illud vbi ihus
sbi maria Dilect⁹ meus mihi et
ego illi. Dn̄e iesu suscipe spm̄ meū
Et ita de q̄libet petitione orōnis
dn̄ice sic̄ dicēdo cū suspiratōe int̄/
iectiua O pr̄. o nr̄. o q̄ es in celis ⁊
celatis ineffabilib⁹ et ignotl. O sā
ctificet nomē tuū sāctificās ⁊ sc̄ifi
cādū O adueiat regnū tuū. r̄gnū

omnium seculorum. vt sis omnia in oibus. et regnes in me quia regnare debes. O fiat volūtas tua preceptiua. prohibitiua consultiua. cohibitiua et voluntas beneplaciti tui sicut in celo et in terra Auertas aūt faciem tuam a volūtate permissionis tue. quoniam indignatio est contra vicia. non eorum volitio. Propterea rogamus Conuerte nos deus salutaris noster. et conuertendo nos auerte iram tuam. cadere non permittēs nos a nobis. Amor nouitius potest in rememoratione pro omni subtilitate. et scientia. fixos habere et herentes oculos spectantes ad incarnationem dñi nostri iesu xpi. qui per euangelia digesti sunt et in pictis vel sculptis imaginibus ostēduntur. satis cōformiter ad apl'm Nihil inquit iudicaui me scire inter vos nisi ihm xpm et hunc crucifixum. Similis est ratio vel potior de rememoratione circa eucharistie sacramētū. At vero diceret forte aliqs q in picturis ꝛ imaginibus repre sentatur deus sub formis sensibilibus. que occasionem dant errori sicut in figuratione sancte trinitatis. Respondem' cū illo qui dixit Pictoribus atq; poetis qdlibet audendi fuit equa potestas Qm vt pictores fingunt illa que ad rei veritatem aliter se habent vel habuerūt Ita scriptores nedum poetici sed prophetici et euangelici et morales multa dicūt sub parabolis et figuris aliter. q̄ res se habeat. nisi coaptem' signa rerum cuz rebus Sufficiet igitur amori nouitio. pro omni subtilitate exercitiū. in desiderio catholice vite presentis cum suspirio ad eternam quasi dicēdo. Quis mihi det te fratrem. ꝛc. cum similib' ascensiuis. protēsiuis. et vnitiuis interiectionū affectibus vt O abba pater O diligā te O osculer te O amem te. Amor nouiti' sciens ab apostolo q oportet accedentem ad deū credere. q deus est. et q se querentibus remunerator est accipit fidem et spem p quas dirigitur et erigitur vt dicat Ego dilecto meo ꝛ ad me cōuersio eius Unde dotata charitate quia diligentes se diligit. cōuertitur ad orōnem sciens illud. Sine me nihil potestis facere Et quia nemo venit ad patrem nisi trl. adiūgit fidei spei et charitati orōem vt approximet deo scdm doctrinam dionysij. Et quia oratio sepius arida est et nisi lacteť et foueatur adiungit lectionē secundū doctrinā pietatis. quā cōtinent vniuerse scripture canonice et sancte deuotioni congruentes. Et has significat sub metaphoris varijs ad lectiōem et meditatiōem aptis. vt per agrū in quo est thezaurus regni celorum

In quo per allegoriaz dicit exisse Jacob et Jsaias ad meditandum Cōparat et libros villis q vineis et malis punicis vnde suscipit flo res et fructus sanctorū desiderio/ rū vt incipiat doctrine lac in vbe/ ribus.que dare possit dilecto. Coniūgit ad extremum fidei spei charitati orationi lectioni q medi tationi gratarū actionē que in odo re mādragoraz spirantiū in spor tis sensuū suauiter et ad fecūdita/ tem valentiū designatur Amor nouicius subinde notat ꝓprietatē alteram antepenultimā in ordine q̄nquagintā et sedam in hoc sym psalmate sine qua nullus aut exi/ guus in doctrina pietatis ꝓfect⁹ accrescit Et hec est rememoratio seu nō obliuiosa retentio perlecto rum Et hoc obseruasse denōt vbi subsequit Omnia poma noua et vetera dilecte mi seruaui tibi Jsup bonitate q adiutorio memorie sen sualis intrinsece.Multi multa tra/ diderūt Seneca in epīis Tullius in rhetorica noua tradens artem q̄ndam pro rhetoribus cōposue/ runt.alij certas abbreuiatōnes sē tentiarū.vel et alijs compositas tradiderūt memorie.figuras non nulli ꝓtraxerunt quemadmodum fecimus cantici cordis q alibi de pēnis colūbe de psalterio q alijs musicis.Tradūtur hac intētiōe in mathematicis figure theoreuma/ tum.nō vt ibi maneat herēs ima/ ginatio Alioq̄n dicēte Augustino facilius est in terra nauigare q̄z p hui⁹mōi figuras scientiā adquirē Alioquin ꝓterea redderetur homo faciliter fantasticus et inept⁹ ad intelligibilia Sint igit figure pau ce et ordinate ad adiutoriū fanta sie.ministrare debentis intellectui fātasmata clara serena ordinata tranquilla ad intelligibiles spēs abstrahendas ꝑm quas intellect⁹ et voluntas iaz valeant dimissis vel quasi sopitis fantasmatibus negociari circa rationē intelligen tiam et amorē diuinorū Cōuenit hoc modo rememorari paraboli/ cos sermones scripture sacre par/ ticulaēs insuper historias de reb⁹ singularibus Nam cū scientia ꝑm Aristotilē sit de primis per se vni uersalibus et necessarijs nūq̄z ha/ betur scientia de ꝑdictis nisi per reductionē ad intelligibilia q vni uersalia.ꝓpter que sensibilia q pti/ cularia inducūtur tanq̄z pro exē/ plis manuducentibus a sensibus in intellectū Sic enim oīa litte/ aliter posita de historijs reducūtur ad vniuersalē dei ꝓuidentiā.nec aliud nitūtur ostēdere.aut ad mo ralem et diuinam instructionē sub vniuersalibus regulis vt ꝙ lya si/ gnificat vitā actiuā et rachel vitā cōtemplatiuā sicut martha q ma ria petrus et iohēs et ita de simi libus suo modo ꝑm que sciētia cō cluditur vera et certa.quod fieri nequit innitendo imaginationi q memorie sensuali Amor nouici⁹

cōcepto feruore spiritus ex doct/
na pietatis ⁊ assidua ruminatōne
ip̄ius iam oscula vult pueri xp̄i
L Quis mihi det inq̄t te fr̄em meū
J p ꝯformitatē hūanitatis L sugē/
tem vbera matris mee J p digna/
tionē nimie charitatis L vt inueniā
te solum foris J ne turba pudoris
turbatiōez inducat L Et deosculer
te J per sincerū et sanctū deuotiōis
affectū. in pignus dilectionis ⁊ ar
ram sperate despōsationis L ⁊ iā
me nēo despiciat J velut idignam
te tāto amore L Apprehendā te J
nō ꝓprijs viribus sed dignant̄ ap
prehensa a te L et ducā J ducta a te
L in domū mr̄is mee J qđ est vl̄is
ecclesia fideles in te regenerās L ⁊
in cubiculū genitricis mee J qđ est
aliqua spēalis et artior religio q̄z
sola vl̄is sb̄ te abbate christo vbi
obseruer orner et erudiar in noui/
ciatu meo placentior esse tanq̄z sb̄
aggeo eunucho in triclinio femia/
rū L ibi me docebis J qm̄ tu de⁹ sci
entiarū dn̄s es ⁊ edocta et spūali/
bus epulis referta. de manu tua L
dabo tibi poculū ex vino cōdituz
L et mustū malorꝫ granatorꝫ meo
rū J nō quo tu vescaris vl̄ inebria
ris sed ego per te Dicā quoq̄z ex
sentētia in expientia spūs et deuo
tiōe L leua eius sub capite meo J p
spei sustentationē. q̄tenus in pace
in id ip̄m dormiā et req̄escā Do/
nec dū tu dn̄e singulariter ꝯstitue/
ris me L ⁊ dextera J charitatis tue
L amplexabit̄ me J te ꝓtegēte ⁊ cu
stodiēte in me trāquillū hūc deuo
tionis statū a ꝯturbatione hoīm
et cōtradictione linguarū per mi/
nisteriū filiarū hierusalē quib⁹ di/
gneris ita mādare et dicere L Ad/
iuro vos filie hierusalē ne suscite/
tis neq̄z euigilare faciatis dilectā
donec ip̄a velit Quinetiā dicant
cū admiratione L Que est ista que
descendit de deserto delicijs afflu
ens innixa sup dilectū suū J Nimi/
rū ego sum monita per te per os
ysaie suadentis Vt qui ābulaue/
rit in tenebris. et non est lumen ei
speret in dn̄o ⁊ innitat̄ super dn̄m
deū suū Ceterū gr̄as ago dilecte
mi. q̄a dicis et ita fecisti L Sub ar
boē malo suscitaui te ibi corrupta
est mater tua ibi violata est geni/
trix tua J Arborem malū. intelligo
crucē tuā ibi corrupta est et viola
ta mater mea. sapientia tua q̄ bo
norū omniū mater est et genitrix
in virtute ex morte culpe suscitās
me Audio deniq̄z et obedio dum
precipis L Pone me vt signaculuz
super cor tuū vt signaculum super
brachiū tuū J Sed obsecro fiat in
me expimentaliter causa que sb̄iū
gitur L Quia fortis est vt mors di
lectio J ¶ Amor nouici⁹ sic dixisse
seu optasse putetur sub typo dilc̄e
sunamitis adolescētule. ¶ Nūc p/
tractetur vltima ꝓprietas amoris
que cōueniens est in quocūq̄z qui
vere dilexerit Fortis amor quasi
mors Mortificatio siquidem fit
carnaliū desideriorū in bonis. dū

crescente charitate minuitur q mo
ritur cupiditas Zelus insuper vl
emulatio xpi dilecti qz Lqua Ifiūt
tā actiue qz passiue Lsicut infern⁹ I
docuit hoc sua mors in cruce ex q
factuz est illud O mors ero mors
tua et morsus tuus o inferne Do
cuit hoc idem zelus. emulatio tot
martyrū pro dilectione xpi in qui
bus fuerūt lampades ignis Llam
pades ignis atqz flāmarū I In q/
bus pterea Laque mlte Ipopulo
et tyrannorū Lnō potuerūt extin
guē caritatez nec flumina I super/
irruentiū tribulationū et exundā
tiū supō modū L obruerūt illā I In
q̄bus deniqz. facto declamauerūt
L Si dederit homo oēm substantiā
domus sue pro dilectione q̄ nihil
despicit eā Imo nec animā ppriaz
dilectione facit cariorē pclaman/
tes cū apło Siue viuim⁹ siue mo
rimur domini sumus Amor p/
inde nouicius ne cōtemnendus q
erudiendus videtur. a xpo omen
datur hūilitas ei⁹. sagacitas q vir
tuositas vsqz in finē capi et libri.
contra vanū timorē q noxium te/
porem L Sozor nostra I loquitur
xps velut ad filias celestis hierm
L paruula est Iper sui reputationē
L et ubera nō habet Iexcrescentia
per tumorē L Quid faciemus sozo
ri nostre in die Itentationis L qñ al
loquēda est? Ivariis hereticorum
astuciis aut hostiū ceteroz insulti
bus crebris. Rñdent ad tuitionē
paruule sorozis L Si murus ē Icar
dinaliū virtutū et donoz cōstitu
tus ad custodiā ei⁹ L edificem⁹ su
per eum ppugnacula argentea Ip
collatiōz doctrinaz. eloquētia ful
gētiū L Si hostiū est Iper quod in
gredi possit hostis L opingamus
illud tabulis cedrinis Ihoc est im
putribilibus respōsionū sentētiis
Petro gratus amor sunamitl. no
stre abysac confitetur in se tā im
pletū esse quod ponitur faciēdū
L Ego inq̄t mur⁹ I clausus scz vn/
diqz ad defensionē virtuosam ne
subintret hostilis inuasio L et vbe/
ra mea sicut turris Iad ostantem
et sagacē. eorundē hostiū desuper
impugnationē L Ex quo I virtutū
ornatu resistendo et agendo L fca
sū corā dilco Imeo L q̄si pacē repe
riens I Quia cū fortis armat⁹ cu/
stodit atriū suū in pace sūt omia
que possidz. neqz timori cedit mū
dano diabolico vel humano. nō
quidē ppria virtute sed illius qui
custodit q custodibus tradit Pro/
pterea sub typo vince subdit de
nostra sunamite L Vinea fuit pa
cifico in ea I subaudi pace de quo
modo dictum est ex quo facta suz
coram illo quasi pacem reperiēs
Que vinea habet oculos qui sūt
potentie et vires ipius anime cū
habitibus et actibus suis L Tradi
dit I pacificus xpūs L eam custodi
bus angelicis I et doctoribus seu
prelatis et hoc quidē nō sine mer
cede quoniaz L vir affert p fructu
eius mille argenteos I qui sūt to/

tidem actus boni vel meritoꝝ in numeri pfectione designati ¶ Cō firmās rursus ipe xpūs custodiā adolescentule sue sub p̄misse vinee typo dicit ℔ vinea mea coram me est ℑ per cōplacentiā et custodiam ¶ Deinde protin⁹ sermonē cōuertit ad eāde ℔ Mille ℑ argētei supple sūt illius qui est tibi pacificus Remu/ neratōnes perfecte redduntur eis qui sunt ℔ tui pacifici ℑ rogantes q̄ ad pacē tuā sunt⁊ efficaciter labo rantes ℔ Et ducēti ℑ argētei quasi pfectioris numeri ℔ his qui custo/ diūt fructus eiusde ℑ vinee ne per/ dantur aut demoliant ¶ Sequi/ tur vox dilecti xp̄i ℔ Que habitas in ortis ℑ doctrinalis pietati⁊ vir tualis op̄ationis ℔ amici auscultāt ℑ te qui sūt oīes zelantes pfectū salutis tue ℔ Fac me audire vocez tuā ℑ nō clamoē verboꝝ exterioꝝ sed pioꝝ desideriozū ¶ Amor no uicius respōdet vel ex humilitate verecūda indignā se reputans lo qui dilecto sub p̄tia amicoꝝ ℔ Fu ge dilecte mi ℑ sicut petrus. Exi a me dñe vel si altiora sentiamus de ea dicemus hanc rñsionē. ex fidu/ cia p̄cederet per insinuatōz oscu lum et amplexuz dilecti postulare in petitōne secreti ad altiora secre tiori q̄z loca q̄z sint orti cū amicis ℑ ta enī p̄us optauēat Quis mihi det te fratrē meū sugentem vbera matris mee vt inuenia te soluz fo ris et deosculer te et nemo me de/ spiciat vel respiciat. sperans a di/

lecto fugiente super montes aro/ matū posse se sursuz trahi amoro so quasi suspirio blāda susurrauit in amicoꝝ p̄tia ℔ Fuge dilēe mi assimilare capree hynnuloq̄z cer/ uoꝝ ℑ per alacrē amoris et sursuz agentis hilaritatē ℔ super mōtes aromatū ℑ montes eternos a qui/ bus mirabiliter illuminas vbi est secretū solitudinis. serenū luminis cubiculū pacis. latibulū caliginis in foraminibus petre in cauerna macerie vbi sūt deserta seculoꝝ⁊ speciosa deserti regio pacis et lu cis⁊ terra viuentiū deserta inuia et inaquosa carnalibus vbi est de siderioꝝ colluū eternoꝝ vbi loq̄ris ad coz in multitudine magna vul cedinis amātibus te abscondens eos in absconditio faciei tue a cō turbatione hominū et in abscōdi/ to tabernaculi tui a cōtradictione linguarū ℑ lluc ad extremū tracta et posita sola cum solo vnica cum vnico quid aliud expectem. quid ozem quid insinuem a dignatione dilecti mei nisi illud ab initio oscu letur me osculo oris sui

¶ Explicit Jobes Gerson sup can/ tica canticoꝝ

De susceptiõe christi tropologica CCCxij

Gerson ad ꝓnincialez celestinorũ sup ꝟsiculo cantici marie Suscepit israel puerũ suũ. De susceptione xp̃i allegorice ꝑ.xxiiij veritates.tropologice ꝟo ⁊ anagogice per.xij.veritates

Incipit Epistola Cancellarij Parisieñ de susceptiõe humãitatis xp̃i ⁊ tropologica.

Prologus

Reuerẽdo in christo dño ꝓuinciali celestinorum fratri Johi Bassandi.suus Johs cancellarius parisieñ Ea q̃ ad pietatẽ sunt xp̃iane religionis et sursum actionis iugiter meditari. Cecinit maria Suscepit israel puerũ suũ Cecinit huic notule sui cantici cãticorũ mater ecc̃ia xp̃o iubilãs. Tu inq̃t ad liberanduz susceptu/rus hominẽ nõ horruisti virginis vterũ Quod verbũ sub hac ꝓprietate suscipi debet Est eni im ꝓpriũ xp̃ũs suscepit humanitatẽ q̃ factũ est.vt xp̃ũs esset homo.et hõ deꝰ. Quia xp̃s deus.ꝫ nõ semꝑ deus fuit xp̃ũs.quia nec semꝑ deus fuit homo.nec ex ꝯsequẽti xp̃s.cũ nõdũ suscepat humanitatẽ xp̃s deꝰ. de qua susceptione colligamꝰ aliquas veritates accõmodas.petitioni tue pater honorande.

Incipit prima veritas

Christus ꝑ hmõi susceptionẽ que dicitur incarnatio habuit ab instanti sue cõceptionis aiam rõnalem perfecte beatã ꝑm portionẽ mentis supiorem.hec veritas credi debz de necessitate salutis.

Secũda veritas Christus in anima beatificata vt sic cognouit totum decursũ ecc̃ie cũ meritis futuris ⁊ demeritis hoim singuloꝝ.etiaz ꝑ infusã desuꝑ cognitionẽ aliã q̃z in verbo.qualis suo modo fuit cognitio infusa ade pro statu innocẽtie.⁊ angelis ꝑfectius in sua ꝑma creatione.hec veritas est certa fide tenenda

Tercia veritas

Christus vt beatificatꝰ in aia nunq̃z sensit dolorẽ pro pcc̃is hominũ quorũcunqz nec pro penis alienis aut ꝓprijs in corꝑe suo vel in portione rõnis inferiore susceptis patet quia in btitudine nõ est luctus neqz dolor

Quarta veritas

Christus vt btificatus in aia habuit summã de pcc̃is om̃ibus singulorum hoim detestationẽ.q̃ largo et tropico mõ loquẽdi potest noiari displicẽtia cordis de pcc̃is vel extensiori trãssumptõne dolor ꝗ tristitia qñq̃z noiat̃.etiã in deo. Sicut ẽ illud geñ. Tactus doloẽ cordis intrinsecus diceret̃ sil̃i mõ de btis

Quinta veritas

Christus ab instāti sue ɔceptōnis
q̄uis habuerit clarissimā noticiā
et app̄hēsionē sue passiōis future
Et ꝙ aiam dulcissime mr̄is ꝑtran
sierit gladi⁹ acerbissime passionis
Ip̄e tn̄ nō habuit hmōi passiōis
dolorē exp̄imentalē in corp̄e q̄lē
habuit duz cepit tedere et mestus
esse. ⁊ ɔn̄ter ab agonia vsq̄z ad ex
pirationē ꝑtulit et sensit Veritas
illa ꝓ p̄ma ꝑte patz ex p̄cedētib⁹
Sed scd̄am cōcedit cōis oim do/
ctorū a ꝓbatoꝝ schola quia sic ⁊
nō aliter videt̄ posse saluari illud
luce ꝙ ib̄s ꝓficiebat etate ⁊ sapia
Exp̄iebat̄ eni per assiduū cremen
tū noticias nouas reꝝ ⁊ si nouas
noticias sensuales. ita nouas tri/
stitias aut delc̄ationes isto mō
Sexta veritas. Christ⁹ voluit ab
instāti sue cōceptionis ꝙ btitudo
sue mentis redūdaret in corp⁹ ꝑ
influentiā gaudiosā sic̄ nunc facit
in p̄ria. Sicut ⁊ aia felicissime ma
tris in corp̄e glorificato vel carne
dotata. q̄druplici dote sua. Veri/
tas hec ɔcedat̄ ab om̄ibus vt ca
tholica Septima veritas Chri
stus voluit ꝙ btā mens sua vt sic
sumēt influxū ꝑtis inferioris aut
sensualis. et hoc passibilit̄ ⁊ peno/
se. licet bene ɔgnouerit p̄us pēas
sēsus intellectualit̄ imo ⁊ gaudio/
se. alioq̄n nō fuisset passus volun
tarie desiderant̄ et ɔsone d̄ine vo
lūtati. veritas hec est catholica et
ɔcessa Octaua veritas. Christ⁹
voluit ꝙ p̄cognitio sue passionis
quā habebat ex visione verbi. vel
etiā ex reuelatione in rōne inferio
ri descēderet aut redūdaret in sen
sualitatē sic ꝙ a ꝑte sensuū dolor
exp̄imentalis suscip̄etur qualis in
agonia vel in tota passione. a' etiā
qualis fuit per decursuz toti⁹ vite
nūc aūt miscendo leta cū tristibus
Sicut eni puer ⁊ inscius flebat sic
sugendo btā vbera ɔsolabatur ⁊
arridenti mr̄i blādus erat Stultū
est eni dicere ꝙ nunq̄z gauisus est
aut letatus exp̄imentali ɔsolatōe
Nō eni ꝑdiderat gustū ciboꝝ aut
tactū suauiū. sed nūq̄z in viciū.
Nona veritas Christus voluit ꝙ
dilectissima mr̄ sua dolores ⁊ cō/
solatiōes hr̄et in vita sua iux̄ mo
dū sue ɔuersatiōis. ad ip̄m filiū et
ad v̄ginalē sponsū ioseph ⁊ ita ꝓ
portionabilit̄ respc̄u ꝓximoꝝ Nō
eni fuit inciuilis. aut agrestis. aut
lapidea. et insensibilis gl̄iosa mat̄
sua Decima veritas Christ⁹ vo/
luit dilectissimā mr̄em suā doloēs
et penalitates hui⁹ vite destitute
suscip̄e. Nedū volūtarie pure sicut
suscepit. ꝫ ex ɔditione nature via/
tricis descendētis ab adā et cum
nc̄itate ɔtrahēdi originale pcc̄m
sicut alij ꝑ generationē viri et mu
lieris cōcepti. nisi gr̄a sup̄nat̄alis
p̄uenisset casū in hoc origialis cul
pe p̄cipiciū. factū est ꝑinde ɔn̄ter
in maria q̄ntū ad nature debitas
ex originali sicut in alijs sāctifica
tis aut baptisatis nisi q̄ntū ex pri
uilegijs ⁊ gratijs sp̄ualib⁹ fuit ad/

tuata Veritas hec ꝓbabili pietate cordis credi põt. Undecima veritas. Christus ꝑseruando mrem suã ab originali nõ ob hoc dedit dignitatẽ eqlem sibi ipi etiã ꝑz hũanitatẽ viatricẽ Rõ qz nũqz xps habuit nãcitatẽ originale peccatũ otrahẽdi ꝙa nõ descendit p naꝯalem ꝓpagationez. ꝓterea rõ sũpta ex hac eqlitate ꝙ maria cõtraxit originale ꝓsus est inualida Sikr et altera ꝙ maria nõ indiguisset redemptiõe Nec valeret apli dña xpũs ꝓ oibus mortuꝰ ẽ ego omes mortui sunt. hoc inqz argumentũ potiꝰ est ad oppositũ Quia si xpũs fuit oim ꝓfectissimus redẽptor mortẽ ꝓ oibus sustinens decuit ꝙ mrem ꝓfectissime redimẽe hoc aũt nõ potuit ꝺueniẽtius fiẽi qz ꝑseruãdo ne caderet potiꝰqz tã lapsã releuaret Veritas hec ꝓbabilis est et pia Super qua mirũ ẽ ꝙ nõnulli volentes virginẽ benedictã supra limites honorare predicant nihilominꝰ ꝙ cõtraxit originale sicut vnus de quo infra

Duodecima veritas Christus cõtulit matri sue ab initio. et ꝺsequẽter illas et tantas gratias quas et quãtas cognouit esse cõuenientes ꝑm ordinez sue sapientie. et in hac veritatis soliditate debet eẽ cõtentus quilibet xpianus quãtũ cunqz sibi deuotus Attamẽ quia particularisata pconia magis ad deuotionẽ mouẽt. aliquãdo pios animos placet adiũgere aliquas veritates super istis ad vtrunqz libratas. Tredecima veritas Christus humanitatez suscipiens doloꝛes nostros sola volũtate nõ necessitate portauit in corpoꝛe suo et vere languoꝛes nostros ipe tulit presertim in cruce. et hoc cum tanta acerbitate. quantam voluit deus ꝑm ordinem sue sapie ipam humanitatem passibilem tolerare Veritas hec cõsonat vltime veritati tradite de maria. Et sufficit ad salutẽ ꝙ de xpo teneatur summatim fide certa et necessaria Temerariũ vẽo est asserere ꝙ doloꝛ suus fuit intensioꝛ et acerbioꝛ ql̃itatiue qz afflictio omniũ alioꝝ hominũ simul. imo qz et dãnatoꝝ Decimaqrta veritas Christꝰ nõ habuit ab instãti cõceptõnis omnẽ illũ doloꝛẽ vsqz ad instãs mortis sue qualẽ pertulit in cruce aut ꝑus per decursũ penalis vite sue. Et oppositũ scribendo vel ꝓdicãdo asserere est temerariũ falsuz q presumptuosuz Decimaquinta veritas. Christus potuit ꝺaẽ multas gratias humanitati sue et dilectissime matri pure gratl. quas tñ actualiter et de facto non cõtulit Et oppositũ asserere est falsum et temerariũ imo hereticale Patz hec scõa ps qz xps potuit ab vtero mris sue ꝺaẽ de pön absoluta impassibilitatẽ sue hũanitati ql̃em hẽt de pñti. sikr et mri sue saltẽ pꝰ ꝺceptionem benedicte prolis sue. Et ostat certa fide ꝙ neutꝝ fecit

Temerariũ ẽ asserẽ ꝙ dolor

De susceptione humanitatis christi

Decimasexta veritas xp̄us potuit dare sue humanitati. et matri sue pro statu vie. gr̄as alias q̄ꝫ ꝯtulerit de facto. etsi cōtulisset hoc vtiqꝫ fuisset decēs dare vl̄ dedisse q̄liter tūc facere nō erat decēs ꝑꝫ ordinē sue sapie Veritas hec similis est p̄cedenti. Sed addit aliud de decētia ꝓ quo fit v̄itas seq̄ꝫs

Decimaseptia veritas xp̄s potuit et pōt multa facere et h̄ decꝫ eū ēgo fecit aut faciet. ꝯn̄tia talis q̄ fit a mlt̄is sepe fallit ꝑ fallaciā petitionis p̄ncipij q̄ꝛ videlicet pre supponit in minori ꝓpōne. quod ē eque ignotū vel ignoti⁹ q̄ꝫ p̄ncipale Ratō q̄a nihil decet deū facere nisi ꝑm ꝙ vult fieri recte per oppositā ꝯsuetudinē ad volūtates creatas q̄ ideo volūt agere q̄a p̄ntatur eis aliq̄d obiectū sub rōe boni aut ꝯuenientis et ideo agūt quia videt̄ eis bonū. ⁊ nō ideo illud est bonū aut decēs Cā est. Nō eni sūt regule p̄me ꝫ regulate a p̄ma bōitate

Decimaoctaua v̄itas. xp̄s nescit̄ aliq̄d velle q̄ꝛ decēs nisi a se ip̄o. aut si ab altero hoc est ꝑ reuelationē. vel op̄is exhibitionē. et h̄ argum̄to a posteriori et nullo mō a p̄ori. Nn̄ sic̄ xp̄s solus nouit patrē et se et sp̄m sc̄m. nō excludēdo ip̄os p̄rem et sp̄m ꝓpter vnitatez eēntie. Sic solus scit quid deceat eum ad ex̄ ꝓducere q̄a solus scit q̄d vult agere et cui voluerit reuelare

Decimanona v̄itas xp̄s si asserit̄ aliq̄d ad extra facē debere q̄ꝛ decet eū sic facē fallit̄ asserens mō tacto q̄ꝛ p̄supponit q̄d est eq̄ vel plus ignotū. vt si quis ita ꝑalogizet xp̄s potuit cōicare mr̄i sue in vtero ꝙ gl̄iosa et ꝯsūmate felicitatis nasceret̄. ⁊ hoc decuit ip̄m facere. q̄a decuit eū mr̄ez honorare ergo sic fecit Cōstat ꝙ cōclusio hereticalis est. et tn̄ p̄misse cōiter assumunt̄. a nōnullis in assertionibus suis ꝯfirmādis

Vicesima veritas xp̄us nō cōicauit mr̄i sue statim dū ꝯcepta vel nata ē vsum ꝑfecte rōnis q̄ꝫuis hoc potuisset. etsi fecisset decuisset Et oppositum asserere scribēdo vel p̄dicādo est penit⁹ temerariū sicut et ꝙ nunq̄ꝫ somniauerit aut q̄d in omni sōno semꝑ actu deū ꝯtēplata fuerit hic in via Q̄d aūt ex scp̄turis sāctis auctoritatē nō habꝫ iunge nec ex ꝓbabili rōe. eadē facilitate ꝯtemnitur qua ꝓbat̄

Vicesimap̄ma veritas xp̄us potuit cōferre dilectissime mr̄i sue cognitionē lucidissimā toti⁹ decursus vite sue et filij ꝯfestim dū nata est: etsi h̄ fecisset hoc vtiqꝫ decuisset ēgo fecit. temerariū ē ⁊ ꝯtrariū sc̄is doctorib⁹ h̄ inferre Cōnriū insuꝑ videt̄ euangelice doctrine sic asserere factum esse Siquidē ꝑditus fuit Jhesus ignorāte maria ⁊ ioseph ideo dolentes ꝑ triduū q̄sierūt ip̄m et nō intellexerūt rn̄sum pueri Jh̄s Nesciebatis inq̄t ꝙ in his q̄ p̄ris mei sunt oꝑtet me esse. et ita in multis Sed nō ob hoc dicēda fuit ignorans btā virgo si nō scierit om̄ia. Dicit eni ignorātia p̄uationē scie

debitā inesse. et ex ɔnti culpā. non sic nesciā q̄ in āgelis repit. Vicesimascda vitas Christ⁹ etiam si dederit accelerationē vsus rōnis mr̄i sue sic opinant aliq̄ pie de exultatiōe iohis in vtero. nō optuit tn̄ in talib⁹ gratijs pseuerantiā eē q̄uis sine pn̄ia ⁊ retractatōne sint dona dei. Sūt eni sine pn̄ia supplēdū est hoc mō quo donant q̄daz ad morulā puā q̄dā ad tpūs maius. quedā in euū. ptz in g̃tijs gratis datis in ꝓphetijs et gratijs sanitatū q̄ durant ad tp̄s Vicesimatertia vitas Christ⁹ si pquirit a talibus cur mr̄ez suā honorauit in gratijs istis. ⁊ nō in alijs oibus q̄b⁹ poterat. Rn̄deas q̄s es o hō vt inuestiges sensū dn̄i q̄s es vt ɔsiliari⁹ eius fias. q̄s es vt p̄sumas dicē cur ita facis. ponat ēgo hūana loq̄citas digitū ori suo ⁊ t̄mis suis ɔtēta sit Cxxiiij. vitas xp̄us posuit t̄mios nr̄e ɔq̄sitiōis vt nō liceat de dinis alia vl alr̄ asserēq̄z q̄ ex dinis scp̄turl. hēnt. vel euidēt ɔcludūt vl ab ecc̄a q̄ spū sc̄o regit credēda tradūt hec ē r̄gl̄a bti dionysij plies repetita Ceterꝝ de opione temēaria vl ꝓbabili vel de credulitate pia lati⁹ p̄t dici ꝓut alibi nōuimus Et h̄ vnū placet repetē hic q̄d sit piū credē a que ꝓpōnes de pietate fidei sūt cēsende Omēs ille. s. q̄ nec euident sequūt ex ɔtentis in sac̄ scp̄tura. nec etiā euident r̄pugnāt ⁊ edificāt caritatē. vl de uotionē pij cordis temerarie nihil asserētis tl̄es sūt narratiōes sc̄oꝝ pr̄m tl̄es deuote recogitatōes circa totū euāgelij decursū. ēga xp̄m et mr̄em suā. ɔsiderāda multa nō explicita q̄admodū fiēi potuerūt vel q̄d egerint ih̄s ⁊ ioseph et maria ab initio vsq̄z ad mortem ioseph q̄lit̄ ꝓcessū ē in iosephino carmine heroice Qualit̄ etiaz doctores illud mia ⁊ vitas obuiauerūt sibi iustitia et pax osculate sūt q̄si sint res aiate inuicē colloq̄ntes et ɔcludētes dn̄s dabit benignitatē t̄ra nr̄a dabit fructū suū q̄d vtiq̄z ɔstat factū dū suscepit deus israel puerū suū Alie vitates. xij.

Subiūgūt alie. xij. vitates ꝓpinq̄us ad int̄rogatōez tuā pr̄ amātissime t̄mios nō deserēdo susceptos Pria vitas Susceptō sc̄i isrl̄ nr̄i fuit p allegoriā incarnatō vbi. p tropologiā vo et anagogiā susceptio sc̄i isrl̄ pueri sui ē hois p gr̄am iustificatio. ⁊ ip̄ius ad ɔtēplationē celestiū eleuatio Nūc p intelligentiaz nūc p simplicē fidē. cū deuotiōe q̄ mentē eleuat in deū p piū ⁊ humilē affectū nūc p vtrūq̄z p intelligētiā. s. ⁊ deuotionē fide spe. charitate q̄z sb̄nixā Scda vitas Susceptio tal̄ mystica nutrit̄ maxie ⁊ roborat̄ p susceptionē dignā bn̄dc̄e eucharistie sacr̄i q̄ de⁹ ip̄e sumitur recolit̄ mēoria passiōis eius. mēs implet̄ gr̄a. ⁊ fut̄e gl̄ie nob̄ pign⁹ dat̄. q̄ sup re tractat⁹ ē spēalis in notulā cātici marie Esuriētes impleuit bonis Tertia vitas Susceptō israel puēi sui dei q̄uis possit agnosci per probabiles ɔiecturas ab illo qui suscipit̄ non tamē

euidenter reuelatõe sup̄ h̄ nõ habi/
ta Signa quedã sũt si quis sit isrl̄
per certam fidei illuminationẽ seu
visionẽ.si sit puer nõ sensibus sed
malicia per humiliationẽ.si sit pos/
sessio dei id ẽ seruus p̄ dignatiuã
adoptionẽ in charitate q̄ patiens
est et mitis sub suaui iugo christi.
¶ Quarta veritas. Susceptio
per gratiaz gratũ facientem nos
semper latet ad certum quatenus
impleamus illud Seruite dño in
timore Et ne seruitus mesta ⁊ gra
uis videatur Exultate ei Ne ⁊ ne
sit exultatio dissoluta iũgitur.cuz
tremore Et subsequitur apprehen
dite disciplinam: ¶ Quinta ve/
ritas Susceptio gratificans vide/
tur hic in via potissimũ cognosci
per cordis sentimẽta sumẽdo cor
pro toto eius triclinio ꝑm triplex
cenaculũ mentis scz et orõnis et
anime iuxta tractata super hoc de
cacordi psalterij marie fidicula.
Dispersit superbos mente cordis
sui.pñtiaz inquit verbi Bernard⁹
ex motu cordis accepi Sic alij fe/
re om̄es cõtemplationi vacantes
signa tradiderũt.nũc hec nũc illa
multiplicia valde varia q̄z cordis
sentimẽta vsque ad ꝓfusionem la/
chrymarũ de quibus non est hic
dicendũ per singula Sed sub cau/
tele generalis monitione sistendũ
¶ Sexta veritas. Susceptio gra/
tificans stat frequenter sine qui/
busdã sentimẽtis actualibus cor/
dis.patz in pueris baptisatis.pa/
tet in iustis dormiẽtibus aut in so/
lo gratie habitu sine quauis actõ
ne gratis deo simul ⁊ acceptis
Septima veritas Susceptõ gra/
tificans sepe fit et est in suo actu
intrinseco et formali elicito vel
exterius impato sine p̄ceptibilib⁹
certitudinaliter gratie sentimẽtis
in corde vel sensibus.patz in acti/
uis per varia distract.nullam in
corde suo spiritualiũ sentimẽtorũ
molliciẽ.aut liquefactionis suaui/
tatem hñtibus imo maxima xp̄ia/
norũ pars.absq̄z talibus sentimẽ/
tis alias seruit te.quos iudicare
damnãdos vel extra statũ salut.
ob hoc esse p̄uersissime est temeri/
tatis et intollerabilis arrogantie
apud illos qui sentimentis hmõi
crebro gaudẽt qui suaz in illis to/
tam salutẽ ponunt et gloriã Sed
heu sepe q̄z ꝓfunde fallit eos stul/
ta p̄sumptio cordis sui.q̄z frequẽ/
ter illudũtur a demonio meridia/
no.quia sup̄bia meret̄ illudi deni/
q̄z meretur.etiã dũ eucharistiã sus
cipit illud in pcc̄m per psalmistã
fiat mensa eoꝝ coram ip̄is in laq̄
um cũ ceteris que sequnt̄ sub tri
nodecimo numero maledictis.
¶ Octaua veritas Susceptio eucha/
ristie gratificans q̄uis non fiat
nisi sit aliquis in gratia gratum
faciẽte nõ tam̄ inducit semp̄ nouũ
peccatũ nisi in cõtemnente Contẽ/
nit aũt qui se scit hr̄e impedim̄tũ
legitimũ ne suscipiat a' qui nõ ha/
buit ꝓbabilẽ sue ꝯscie examiatõez
iuxta modũ cõiter requisitũ vt su/
um cognosceret impedimentum ⁊
cessaret a cõmunione vel tolleret
nexũ suũ sicut per cõfessionẽ si cõ/

scius est sibi culpe mōrlis Aut si p statutum regule sue sit artatus de venialib⁹ ofiteri licz dura videat hec hortatio nisi forte pro grauibus et multis venialib⁹ valde disponentib⁹ ad mortale aut ꝓpinqs multū Nona veritas Susceptō eucharistie si dimittat qz nō percipit accessur⁹ sentimēta deuotiōis actualis in lachrimis et similibus si tñ aliūde sit sibi bene oscius de carentia impedimēti stulte agit si sit tpūs et locus aliūde. ratio ē qz magnis bonis se et suos ꝓximos ꝓuat q defraudat damnationē incurrens de suscepto talento ordinis nō multiplicato Sibi tñ absit gl̄iari si sentimta nō sentiēs deuotionis si siccus q aridus animo sit mons gelboe sine roze et pluuia si nō timeat lapsuz qualē aliqñ patiuntur gloriātes de sentimētis suis ḋa si demones in viridi dei permissione hoc faciūt in arido quid fiet? Decia veritas Susceptio gratificans si q̄ritur piculose cognosci per curiositatem in quolibet homie. tñ hoc maxime piculosū ē in feminis q tenacis apphensiōis q auiditatis temerarie penetrādi secreta dei Sūt et lapsus et illusiones ꝑcliuissime. diligūt tres aliqñ deū velut adulterū cōcubitu fornicario. quare? sane qz delectatōz sentimentoz ipi⁹ dei solā nō pluri ficationē bonorū sūt operū requirentes Sed ꝓdes omnes de⁹ qui fornicantur abs te Undecima

vitas. Susceptio gratificās apō tales de vtroqz sexu sepe fit in laqueū nō data sed accepta occasione scādali dū fiūt indigniores susceptiōe dignissimi sacramēti quo se post talia sentimēta. et nō aliter dignos se ad suscipiendum semet ipm existimāt. longe facti de quo legit Neminē iudicās neminē condemnans. oibus patiens martin⁹ erat. Et per alterū eoz agathon vel pastori cuidā id idē ē p̄ceptū in om̄i re dic Tu quis es. et ne iudices quēq̄ Bz nec attēdūt aliud sue temeritatis repssiuū cōsilium. Non accipe fiduciā imo accipe fiduciā. sed de sola dei mia. non de tua sentimtoz iustitia sordida nimis ex se sicut pānus menstruate. quē nō exterreat illud aplicū. Nihil mihi oscius sū sed nō in hoc iustificatus sū ꝫ nec me ipm iudico q̄ me iudicat dns ē Sic hīta in adiutorio altissimi secure dices dec Susceptor meus es qz quez suscipis in sacko ipe magis te suscipit māducat et bibit incorpando.

Duodecima veritas. Susceptio gratificās dū visa est apud multos colligi per meditationem assi duā passionis ihu xpi causalit̄ de per accns de supbo vsu suo hoibus de vtroqz sexu dure multum austeritatis in vita plurimas hereses q deliramēta. q tandē in abominādissima carnis sentimenta plapsi sūt q innoialit̄ mactati sūt in exēplū vetēs et noui fricelle et

fratricelle.begardi ⁊ begarde seu begute de quibus nō est hic dicē/dum per singl̄a Suffecerit tāgere aliquos passus scp̄ture.cuiusdam qui non in om̄ibus satis sobrie videtur esse locut⁹ q̄uis in hac scelerata secta tacta non fuerit.seuerissimus et laudādus sicut in alijs multis.verūtamē in multis cōtra p̄dictas veritates spēaliter de priuilegijs xp̄i et marie et penis suis min⁹ sobrie scp̄sit et docuit Et q̄s est homo qui viuat et non peccet Quis est hō qui nō patienter rep̄hensionē debeat accipe charitatl. qualem ɔscius ego sum mihi velle fieri qui hec scribo Rursus ꝑ euz nullus extollit̄ status ille qualem notat se tenuisse cōformiter ad feminas aliquas magne vt asserit eleuationis ⁊ ꝓphetici spūs.q̄ruz tam̄ doctrine sūt suspecte iubente apl̄o qui habebat sp̄m dei.mulierem docē nō ꝑmitto Scd̄o addit iterū licet nō semꝑ eo ordine quo ponuntur ista ait inq̄z ꝙ per tales inuenire t̄ xp̄ūs qui tūc suo tp̄e ꝑditus erat.et absconsus ab ecc̄ia. et quasi iacens mortu⁹ Rursus ꝙ stat⁹ iste tertius.et cito manifestādus erit destructiuus status phariseorū modernoꝝ quos notat p̄latos cū clero et religiosos om̄es maxie fr̄es minores qui nō viuūt vita xp̄i crucifixi.neq̄z suus nūci⁹ frāciscus.et sācta clara vexilliferi ih̄u xp̄i cū crucifixa vita sua sūt ⁊ iā habite reuelationes vt dicit super illo Rursus attende p̄r oculatissime ꝙ cepit error iste a ioachim ponente triplicē legem ꝑm tres ꝑsonas.p̄ma p̄ris ꝑ moysen scd̄a filij per xp̄m.tertia spūssācti per euāgeliū eternū cui⁹ nō erit finis.legat̄ ergo textus expositōis istius sup̄ nunc dimittis in fine.et expositō sup̄ illud de ꝑditione et inuētione Ih̄u ⁊ alibi pluries Attendat̄ ergo solus finis in acerrima satira seu tragedia magnis boatibus inuehente.cōtra status om̄es maxime suoruz.viderit quo zelo viderit.quo edificatōnis auditu fructuoso multi iudicāt ꝙ nō ꝑm sciam Attento ꝙ pro ɔgnoie vult nomiari maximus pcc̄orum qualiter ergo nō p̄us auferebat trabem de oculo suo qualiter obsurduerat ad illud ꝓbrū.medice cura te ip̄m.dicēt ꝙ ex hūilitate sic iudicari vult.Sed si nō ex vēitate.q̄d nisi vanitas et dānabilis vanitas? Si ex sēsus intimitate se ita iudicari volebat.attenderit ne paulus imo maria plus paulo p̄cellebat in hac laude vt nō iā ipse maxim⁹ aut p̄mus esset pcc̄orū q̄z non humilior plus oībus Ampli⁹ arguit de heresi doctores doctissimos cū innocētio tertio q̄ ponūt sb̄stantiā panis post desinitionez corꝑis xp̄i destructis panis et vini speciebus iterū de nouo creari. Sunt alie sup̄ hac re pōnes.ꝫ ista quicquid difficultatis habeat seu habere videat̄.nō est heretica ap-

pellanda. potest eni deus creãdo reparare destructũ idem in numero. etsi nõ generando modo nature. Quicq̃d de paruulis affirmaẽ p̃sumpsit cõtra omniũ doctorũ cõmunẽ scholã. ꝙ pueri in limbo nõ baptisati acriter puniantur pena ignis sensuali. ponere ꝙ videt ꝙ in afflictõne carẽt om̃ino ratõnis iudicio et libertate arbitrij Sed nõne documẽta plura scripsit bona et vtilia ⁊ deuota scripsit? Fatemur imo libere ꝯfitemur. et nũc stetisset in isto salus sua vtinã cõformasset se doctrinis illoꝝ quos allegat qñq̃ Sepe eni magnas partes excerpit et rapit in ꝓpria forma tacitis auctorũ nomib⁹. nescimus si par esse voluerit esopi cornicule. plumis aliaꝝ volucrũ se ornatis. creber fuit apud istũ bona uẽtura cũ suo breuiloquio. sed vix nomiatus ex illo Multi sũt p̃terea sermões sub cõtextu sue locutiõis quos in forma legimus apud libros alios nõ modice vetustatis Postremo nõ rememoramur ista detractionis malignãtis zelo q̃ntum ꝯscientia testis est. sed cautele prudentis et cõmonentis. studio quaten⁹ religiosi simplices ⁊ inscij theologie nec hñtes sp̃m discretionis spirituũ in deuotis apparẽtl. sentimentis falli valeãt in lectura vel studio sub feruore nouitio sub indiscreto iudicio ꝙ liber totus sit euãgelicus q̃a de euãgelio loquit. Sic pater optime notasti mihi de quibusdã. hñt eni aquas patentes et publicas sancte sapie per doctores a ꝓbatos nõ est necesse ip̃os obedire meretricule dicenti Aque furtiue dulciores sunt ⁊ panis absconsus suauior Simlr hec interim scp̃simus ꝯformit ad tractatulũ istũ qui de excõicatiõe doctrinarũ ꝯposit⁹ ẽ quo ad ptẽ primã Et de reliquis trib⁹ vltroneo et deliberato consilio siluim⁹. Hec hũimus pat r̃ligiosissime sil et prudentia p̃stantissime que currente calamo linguã animi feruẽtis exp̃mente volui satisfaciẽs tue petitioni notare per cedulã istam Sub anno dñi. 1426. decimaoctl. decembris de mane vsq̃ ꝓpe meridiẽ ꝯsonans textui qđ exponendũ erat in manibus de cãtico marie canticoꝝ Suscepit israel puerum suũ qđ inchoabã dum me in capella visitauit benignitas tua mihi iure colenda vale vale

Explicit Epl̃a Cãcellarij Parisiensis de susceptione humanitatis xp̃i allegorica. anagogica et tropologica.

Gerson cōtra tertiā ptē Ruysbroich

Epistola Jo. gerson ad fratrē bartholomeuz Carthusieñ sup tertia parte libri Ruysbroich de ornatu spiritualiū nuptiarū.

Venerabili patri ⁊ bone simplicitatis fr̄i in xp̄i caritate dilectissimo fratri bartolomeo carthusiēsi Suus Joh̄s Cancellarius indignus ecc̄ie p̄isieñ Nuptiarū agni p̄ticipem fieri Pridē librū quendā p te habitū cui⁹ titulus ē de ornatu sp̄ualiū nuptiaꝝ in trās cursu legerā. nouissime illū attēti⁹ relegens ꝯperi multa ibidē tradi salubria et alta documēta Naz p̄ma ps instruit ad vitā actiuā Secūda ad vitā sp̄ualem q̄ affectual' dici p̄t inducit sub varijs ⁊ pulcr. silitudinū manuductionib⁹ et tropis q̄rū intelligentiā soli expti plene ꝯcipient Sūt nēpe ex eis que in affectu pl⁹ agunt q̄z in intellectu ⁊ q̄ p̄cipiūtur āplius sapor. cui⁹ dā intimo gustu q̄z ratōcinatōe vl' discursu Tertia ps notificare nititur q̄ sit excellentia vite ꝯtēplatiue. q̄ beatifice visioni in aia approximat Tradūt quidā sic accepi. ꝙ p̄fatū librū ydiota vn⁹ sine lr̄is ꝯposuit Exinde nō sine miracl'o et inspiratione d̄ina ip̄m fuisse ꝯfectū Patēter astruūt Exquo ꝯñs essz om̄ia ꝯtenta in eo dē esse v̄issima sāctissimaq̄z Sed meū q̄le sit sup hac re iudiciū tibi nō eē celādū decreui ne fortassis incerta aut falsa ꝓ veritate certa aut d̄ina āplecti ꝯtingeret Scis q̄d iubet apl's. Doct'nis varijs ⁊ pegrinis nolite abduci Sūt vt meū interim est iudiciū due ptes p̄ores satis vtiles in q̄bus nihil dep̄hendi qd̄ nō possit salua fide ⁊ moꝝ puritate saluari q̄z q̄z modestū lectorē i multl. afflagitent. ⁊ talē qui nō sit penitus expers eaꝝ q̄ scd̄a ps loquit' affectionū Ceteꝝ stilus ip̄e libri non sordidus est nec abiectus Certe tñ induci neq̄o credē libꝝ ip̄m fuisse cōflatū p os ydiote q̄si per miraculū Stilus eni ip̄e magis sapit ⁊ redolet humanā eloquentiā q̄z diuinā Nā et poetaꝝ v̄ba vt terentij et boecij et ph̄oꝝ sñie ⁊ orōnis cursus oñdūt palā illic studiosaz industriā et diligētie laborem diuturnū p̄cessisse Plane impar valde est stilus diuine scp̄ture ꝓph̄arum et euāgelistaꝝ ab hoc loquēdi genere Quāuis hic dicerz pertinax assertor oppositi. ꝙ deus scientiarum dñs est. hñs facultatem nūc hoc nūc illo mō scribēdi per ora scribarum suorū. fatemur ita possibile fieri Sic autē in ꝓposito satis ꝯtigisse nō elucet p̄sertiz qꝛ testat' auctor se ip̄m latinis v̄bis plurimū desudasse Hoc vero cur oportuisset si fuisset tm̄mō calamus scribe velocit' scribētis sp̄m sc̄m loq̄r qui tarda molimia nescit et cuius velocit' currit sermo Verum alia potior est rō que me nō ita sentire ꝯpellit Siquidez tertia

pars eiusdē libri prius repudiā/
da rescindēdaq; est tanq; vl male
explicata. vel plane abhorrens et
discrepās a doctrina sana docto/
rū qui de nra btitudine locuti sūt
Nec stat cū determinatōne exp̄ssa
decretal ponētis btitudinē nr̄am
ōsistere in duob⁹ actibus visionem
fruitōne cū lumie glie Etsi hoc ita
est in btitudine ōsūmata p deus
nō est visio et claritas nr̄a eēntia/
lis sed tm̄ obiectalis. q̄nto magis
erit hoc alienū in btitudinis q̄dā
assimlatione impfecta q̄m fas ha
bēm⁹ hic degustare in via Ponit
aūt tertia ps libri p̄fati q aia p/
fecte cōtemplans deū nō solū vi/
det cū per claritatē que est diuina
essentia sed est ipamet claritas di
uina Imaginat eniz sicut scp̄ta so
nant q aia tunc desinit esse in illa
exītia quā p̄us habuit in p̄prio ge
nere et ouertit seu transformat et
absorbet in esse diuinū et in illō eē
y deale defluit qō habuit ab ekno
in eēntia ōina. de q̄ eē dicit Jobs
in euāgelio Qō factum est in ipso
vita erat Et hoc esse p̄supponit au
ctor iste causā nr̄e exītie talis. et
esse vnū cū eo p̄m essentialē existē/
tiam Addit q poīt aia cōtēplan/
tis inesse tali ōino abissali ita vt re
peribil nō sit ab aliq̄ creatura Si/
militudo talis possz adduci q̄ nō
tm̄ ab ipo ponit. si gutta modica
vini in mare dilaberetur cōstat q
mox absorpta ouerteret in illud.
Hec positio deficit in mītis Quā/
q̄z nō facile inducebar aliquo fal
sitatis suspicari in illa tertia parte
qm̄ in alijs p̄oīb⁹ tot vera altaq;
cōsperā qm̄ etiā legebā obtesta
tiones auctoris ne cito dānaret a
nō intelligētib⁹ ne pessimarent Et
q; p̄fecto p̄nior debz esse doctor
ois ad pie interp̄tandū dca aliēa
si fieī possit absq; fideiq; simpliciū
piculo q̄z ad rigide ōdēnandū At
uero diligens et repetita inspectio
dictoz illoz magis ac magis in il
lis errorē aperuit Hec āt sūt pau
ca de dictis suis excerpta ad l̄raz
Dit eni scdo ca. ktie p̄tis In ipsa
q̄dez sui vacuitate p̄fruitiuū amo
rem sp̄us p̄oit semet ip̄m Denicq;
claritatē nullo inēmediāte suscipit
ac sine inēmissione ipa fit ea clari/
tas quā accepit Et tertio capitlo
dependetq; nr̄m esse creatū ab eē
ekno et p̄m eēntialē exītiā vnū cū
illo est Sequit vniuersū q̄z sup̄ sue
creationē in vite ōtēplatiue altitu
dinē sublimati vnū sūt cū hac dei/
fica claritate imo ipa claritas ipsi
sūt. vidēt p̄inde sentiūtq; inueniūt
p hoc deificū lumē se p̄m esse vitā
q̄z suaz increatā. eandēq; fore sim
plicē ōinitatis abissū Sequit atz
cū eo quo vident et qō vident lu
mine idē fiūt Et p̄mo capto dixe
rat Vniuersi deuoti sp̄us vnū cū
deo p̄fūdo amoris defluuio sicut
defecti. nō quomōlibz quidē vnū
sed idip̄m qō est ipa in se essentia
dei eo mō quē btifica btifica bea/
titudo Et q̄rto capto exp̄ssius ait
Illuc sp̄us est sup̄ seip̄m translat⁹
et deo vnificatus gustans videz
q̄z in vnitate viuide abissus in qua

sese ꝑm esse suum increatū possidet immensas diuitias que ipemet iuxta euz modū quo eas deꝰ gustat et videt Et his et siliꝰbus dictis intentionē auctoris fuisse qualez diximus Neqꝫ eniz de ipa que latet aliunde. qꝫ ex scptis suis sumi pōt certitudo Q: si deficit auctor in explicando sic palā aut errat aut deficit sibi imputet qui nō solū lrat. doctis qꝫ. ꝫ indoctis etiā ⁊ rudibꝰ talit locutꝰ est. Sed neqꝫ āmirari vel indignari q̄spiā debet. nec de temerario iudicio arguere eos q̄ legētes eū p̄sertim imbuti in sacrl. lris intentionē suaz ex v̄bis colligūt collectā examināt. examinatā se dicunt intelligere. et intellcam si erronea est rep̄hendē nō omittūt. Nō eni maioris sāctioris ve auctoritatis est auctor qꝫ sanctissimi diuinissimiqꝫ theologi doctores nr̄i q̄ tn̄ dicta sua alioꝝ examini libēo vt Aug. ait iudicanda reliquerūt Deniqꝫ matia tertie ptis nō ē de illis q̄ per defectū ⁊ exp̄ientiā sed p intellcm scis inspiratū ꝯgnoscūtur et scpta sūt ihoꝝ aūt notitia ⁊ dijudicatio p̄cipue apud exercitatos theologos in sacris lris q̄renda est. nō apud deuotos soluz Ampliꝰ nō ignoro fuisse et esse q̄sdam ex theologis disputātes satis curiose si possz de absoluta potentia aia rōnalis ꝯgnoscere ⁊ formalit beatificari per d̄inā eēntiā absqꝫ medio alio. ita ꝙ deus esset ipi aie sua cognitio et fruitio non tn̄ obiectalis ꝫ q̄si fōrlis Hoc est deus nō solū esset cognitio que cognoscerēt ab aia. sed p quam aia ipa ꝯgnoscerēt. ⁊ pari mō de fruitione Quicq̄d vero sit de possibili nullꝰ ita esse de facto p̄sumit asserere Nā ecc̄iastica det̄minatio ad oppositū est Nullum vsqꝫ inuenio theologū. qui nō dico posuerit. ꝫ qui nullā oino fecerit q̄stionē per ꝙ talem modū q̄lis explicat ab h̄ auctore. aia posset deuz videre et beatificari in eo neqꝫ de fc̄o neqꝫ de possibili tanqꝫ videlicz aia desineret existere in esse ꝓprio et transformaret in illud esse d̄inū ydeale q̄le habuit in deo ab eterno Qm̄ vt interim disputationē de ydearuz pl̄alitate in deo omittā que a multis ignorāter ponit si corpus xp̄i vel aliud corpus beatificatum hoc mō ꝑderet aiam suā in sua cōtēplatione et beatificatione ꝓ illa h̄ret essentiā diuinā ip̄m formalit viuificantē Alioq̄n eēt absqꝫ vita Sed nec aia esset tūc eiusdem spēi sicut p̄us. quippe nō h̄ret aliud eē ⁊ viuere qꝫ habuit ab eterno in arte diuina In quo esse sicut ēat ab et̄no anima q̄libet etiā damnata vita diuia erat btitudo sua Porro corpꝰ humanū nō posset in gloria repire aiam suam ad sui viuificationē formalē aut si posset iam anima nō esset perdita. qualit ipe loquit Alie demū seq̄rent innumerabiles absurditates. quas ꝓseq̄ longū esset Sed videbit fortassis pro ista assertione facere illd̄ apl̄i verbū Qui adheret deo vnꝰ sp̄s ē

Et multa xpi dicta sūt in hāc sententiā impcantis pfem. vt fideles vnū sicut pater et filius ipsi sūt vnū Duoū vero certa est sanctoz patrū sup his expositio dicentiū illā vnitatē nō esse essentialē nec per pfectam similitudinē sed sola ibi notat assimilatio et participatio. quēadmodū dicit lucas q̄ multitudinis credentiū erat cor vnū et aia vna Et de duobus amicis itidem dici vulgaris vsus habet Quēadmodū etiā carbo ignitus. et aer illuminatus vnū appellant cū suo igne et lumine sic hoc tropo pbat boetius omne bonū esse deus iuxta illō ps. Ego dixi dii estis nō quidē p veritatē et vnitatē diuine essētie et locutionē ꝓpriam sed participatiue et assimilatiue imitatiue et nūcupatiue Et si auctor iste pari mō respōderet se dca sua intellexisse de vnificatione spūs cum deo. nō contendo neq̄ cōdico cōtra intentōem sed explicationē aliter sonare non dubito. qm̄ pterea nihil magnum diceret de contemplantibus vltra oēs generaliter qui sūt filii dei per gr̄am adoptionis Miraberis forte pater in xpo dilectissime miraberis hec audiēs. quo pacto in talem errorē vel insciciā vir tam deuotus et instructus corruērit Noli solū mirari. sed time et humiliter sapere iugiter stude. qñ audis nō istum tm̄modo sed alios innumeros qui non parue videbant sanctitatis circa veritatē deuiasse q̄ꝝ aliquos ipe auctor iuste reprehendit in fine secūde partis qui blandiebātur tamē sibi de sublimitate contēplationis legis. quemadmodum probet eos a demonio meridiano fuisse seductos Erat aūt de secta begardoz. que olim per ecclesiastica decreta dānata ē Erat sicut estimo auctor iste ꝑim⁹ eorū tempori. potuitq̄ fieri vt contra suam imaginationez de beatifica visiōe vel cōtemplatiua que forte tunc cōmunis sibi erat cuz multis decretalis expressa condita sit. cōstituens beatitudinem in duobus actibus Preterea nō est necesse vt iudicetur fuisse pertinax hereticus ante huiusmodi determinationez si tunc et postea semper paratus erat audire ecclesiaz. nūc vero secus esset in alijs Postremo attendamus precor quo pacto sibi cauere habent omnes in sacris lris non satis imbuti neq̄ eruditi per diuturnū ac vehemens studiū vel ne talibus tractatulis insolitis nimis adhereant q̄q̄ multa vera sint Non enim ꝑsuadet demon falsine pmixtione verorū. ne subinde p̄sumāt ipi theologicas arduas q̄ materias nouis verbis q̄ ꝑ sua estimatione affectione q̄ repertis pertractare Nobis eni ad certam regulā loqui fas est inquit Aug. alioquin secus agentes facilē ad p̄cipiciū sibi viā sternūt Ad taliū itaq̄ q̄stionū determinationē aut ad eas plane intelligēdas vel ex-

decretalis d. bn. 3 artibus ffide

plicandas non sufficit ꝙ homo sit deuotus et sit adeptus illam contemplationis speciem sanctissimā prorsus et optimam que versatur in affectione ⁊ feruore charitatis quando scilicet homo transit in affectū cordis ad virtutes Hanc enim speciem ɔtemplationis adipisci ⁊ condescendere fas habent etiaꝫ ipe muliercule et ydiote sine lr̄is p̄supposita fide simplici et plerūqꝫ facilius q̄ꝫ viri magno ingenio et lr̄is sacris prediti qui in altera cōtemplationis specie longe p̄cellunt. Hec aūt spēs altera ɔtēplationis versari ponit̄ in perscrutatione diuinaꝝ virtutū per quas fides faluberrima sicut ait Aug⁹. gignitur. nutrit̄. defendit̄. roboratur Q̄ eni secari possint ab inuicē he ɔtemplatiōis species ⁊ expientia doctrix est et hugo significat dicēs. sepe amor intrat vbi cognitio foris stat Nullus tñ ꝓprio vocabulo dici debet. cōtemplatiuus vel sapiens ⁊ ꝑfectus theologus qui p̄ma ɔtemplationis specie caruerit Vult ergo aliquis esse ⁊ dici vere sapiens habeat vtrāqꝫ cōtemplatiōis speciē. illā videlꝫ affectus que saporē dat. et illā intellectus que scie luminositatē prestat vt cōstituat̄ sapiētia id est sapida sciētia Q̄ si altera carendum esset eligibilius iudicaret̄ cōicare in p̄ma q̄ꝫ in scd̄a sicut optabilius est habere piū affectum humilē ⁊ deuotū ad deū q̄ꝫ intellectū frigidū solo studio illuminatum Scientia quippe inflat intellige si sola ē. charitas edificat Nihilomin⁹ vbi de veritate fidei querit̄ tradita in sacris scp̄turis magis interrogādi cōsulendi qꝫ sūt theologi vigētes in ɔtemplatione secūda q̄ꝫ idiote pollentes in prima. secluso in eis patenti reuelatiōis miraculo ⁊ nisi forte manifesta esset in huiusmodi theologis deprauatio intellectus et intolerabilis morū peruersitas que etiam mentiri quādoqꝫ facit non tantūmodo circa fidem ꝫ circa morū principia vt apostolus ⁊ Aristot. cuꝫ experientia testantur Addo adhuc ꝙ sicut ex carentia pij affectus ⁊ magis ex infectione eius per vicia errant nōnunq̄ꝫ peritissimi in sacris scripturis. excecauit enim eos malicia eorum et dati sunt in reprobum sensum. ita ex paruo lumine intellectus ⁊ parua logica prolabuntur quādoqꝫ in erroēs periculosissimos illi qui magnorū sunt erga virtutes affectuum. quales apostolus notauit habere zelum sed non ꝑm scientiā adeo vt si non humiliter sapiant. et nisi sese contrahāt intra metas sue cognitionis nulli pertinacius inueniunt̄ neqꝫ absurdius erroēs confingere Propterea nō leuiter scribere debēt vel docere. sed nec absque cautela magna adherendum est eis non preuia discussione diligenti et doctorum examinatione. In talibus quippe plurima

sepe repimus aut falsa aut male explicata. ac ꝓinde multam erroris materiã p̄bentia simplicib⁹ q̄ꝫ/ q̄ꝫ in mltis diuina altissima qꝫ sint Inter tl̄es scp̄turas narrant̄ aliq̄ narratiões aut regule vel doct̄ne particulares aliquoꝝ p̄r̄m veteꝝ que magis admirãde q̄ꝫ imitãde dicunt̄ Quẽadmodũ Joh̄s. q̄ clymachus dicit̄ ponit virtutes esse impassibilitates et q̄daꝫ valde austera sup̄ p̄ñia et pc̄cis Et cassianus de libero arbitrio notat⁹. Et alij alia parũ examinata a' nimis rigida tradũt q̄ cõis schola theologice veritatis merito nõ admittit aut reijcit Quãobrẽ bonuꝫ est mel cũ fauo. sapor scꝫ deuotionis cũ lumie eruditionis aut si alterũ dũtaxat obtigerit. vtatur quilibꝫ dono suo. ãbulet in vocatione sua abũdet in sẽsu suo. et comedat mel q̄ntũ satis est. nõ plus sapiens q̄ꝫ oportet Rectũ quidẽ verbũ enũciat Orati⁹ qđ ab ip̄o postea Jẽonimo nõ longe a materia traductum est Qđ medicoruꝫ est ꝓmittunt medici tradũt fabrilia fabri. Cõformiter satis ad illã logicoꝝ maximã Unicuiqꝫ in sua arte perito credendum est Bene vale p̄r̄ et frater in xp̄o apud quẽ tuaruꝫ me orõnũ participẽ fac Amen

Explicit epl̄a Magr̄i Joh̄is Gerson ad fratrẽ Bartholomeũ Carthusieñ de libro Ruysbroich

Incipit libell⁹ fratris Joh̄is de scoenhauia qui nititur defendere quedã dicta fr̄is Joh̄. Ruysbroich ꝯtra Magr̄m Joh̄m gerson Cancellariũ parisieñ

Quoniã quidam doctor eximius ꝑisienſ artis theologice q̄daꝫ dicta fr̄is Joh̄is de Ruysbroich in libro qui intitulatur de ornatu spiritualiũ nuptiarũ min⁹ iuste vt opinor calũniatur et reꝓbat asserens doctrinã eiusdẽ viri in q̄busdaꝫ passibus et spẽaliter in tertia ꝑte p̄fati libri eẽ erroneã a r̄gula theologice veritatis ac traditiõe sc̄oꝝ p̄r̄m et doctoꝝ discrepantẽ. ⁊ ob hoc nõ esse recipiendã ⁊ abijciendã Idcirco vt v̄itas hui⁹ doctrine quã a spũ sc̄o arbitror effluxisse et emanasse. qui magr̄ est v̄itatis ⁊ non erroris. planius elucescat. inquantũ tenuitas mei ingenioli et exiguitas mee scientie appetãt. tria ꝑ ordineꝫ facẽ dei gr̄a aspirante attẽptabo Primo intentionẽ verboꝝ suorũ q̄ntũ ad ea q̄ ibi arguũtur ⁊ rep̄hendunt̄ ⁊ tanq̄ꝫ erronea iudicantur explicabo. scđo q̄liter hec doctrina nõ sit noua adinuẽtio et sup̄sticiosa. ꝫ omnino sentẽtijs noiatissimis doctorũ catholice fidei ꝯfona. et ipsoꝝ auc̄te ꝯmendata et aꝓꝓbata ꝓut dñs dederit explanabo Et tertio q̄liter rõnes obiecte minus efficaces sũt nec p̄dictã doctrinã euacuant declarabo

Defensio Johis de Scoenhausa dictor

Quantū ad pmū ē sciendū q fr Joh de Ruysbroich auctor p̄dicti libri de ornatu spūaliū nuptiarū in tertia pte eiusdē libri ñ loquit de illa vnione que est per identitatez realis exñtie de qua dicit xp̄us Jo.iij. Ego et p̄r vnū sum⁹. imo in oñib⁹ aliis libris suis ptestat ipe q creatura nō p̄t fieri creator. Nec loquit etiā de illa vnione. q̄ est solū p̄ ꝺsensū et ꝺformitatē volūtatis. q̄ est omnib⁹ spūalē gr̄am hñtib⁹ q̄admodū legit actl. iij. q multitudis crē dentiū erat aia vna et cor vnū in dño Sed loquit de illa vnione q̄ est p amorē liquefactinū q excessū cōtēplationis extatice. q̄ p nimia suauitate et magnitudie inēni dulcoris et vehemētia āor. laiaz liq̄facit et resoluit et totaz v̄tutē rōnis absorbet de q̄ dicit paul⁹ p̄mo ad chor. vj. Qui adheret deo vnus spūs est Ex p̄ceptione enī diuine p̄ntie et degustatione inēne dulcedinis aia deuota in se ipa q̄etat. et sibi ac oñib⁹ rebus creatis per desideriū inflāmatū q in deū tōliter expansū fundit⁹ nouit vt vere possit dicē cū ap̄lo Vivo ego iaz nō ego. viuit aūt in me xp̄s id est ego totus transformatus in deū per amorē nō sum in me sed in xp̄o. et ideo per amorē totus deificat⁹ loquor vt xp̄us Q̄ ꝺ etiā idē Ap̄ls dic chorinthijs An expimentū q̄ rit. ei⁹ qui in me loquit xp̄s ? Q̄ ꝺ aūt liquescit q resolui in se ipo nō existit. sed recurrit q trāsformatur in illā imaginē que sibi p̄ntialit ex hibet Ex quo patet q imago aie rōnalis per efficaciā diuini lumis in suā imaginē increatā deifice poterit trāsformari put docet ap̄ls ij. ad chor. iij. Nos aut̄ reuelata facie gloriā dñi cōtemplantes in eandē imaginē transformur a claritate in claritatē tanq̄z a dñi spū. q a claritate imaginis create per q̄ndā similitudinē trāsformabimur in claritatē imaginis increate. Et in hac trāsformatiōne imago rōnalis ꝺstituitur in tāta cōformitate ꝺine assimilationis que est inexplicabil omni lingue Q̄ ꝺ subtiliter videt in nuere ap̄ls cū dic p̄ma ad chor. ij. Oculus nō vidit nec auris audiuit nec in cor homis ascēdit. bonū sc̄z inenarrabile q̄ ꝺ p̄parauit de⁹ diligētib⁹ se Ille hoc eni bonū inenarrabile q̄ ꝺ p̄parauit de⁹ diligētib⁹ se p̄t dici p̄fecta cōformitas q in dicibilis charitas diuine assīlatiōnis que oñi lingue indicibilis ē et incōprehēsibilis est oñi mēti nec vnq̄z p̄fecte ognoscit nisi in speculo eternitatis q̄ ꝺ est verbū diuinuz et ēntia ꝺina et ergo de ista vnione q tranſformatione credenduz est magis notitiaz affectualē et expimentalē hñtibus q̄z solū intellectualez q nemo hec scit nisi qui accipit per expientiā vel reuelatōz Et de ista indicibili claritate ꝺine assimilatōis locut⁹ est frater Jo. de Ruysbroich in tertia pte libri de ornatu spūaliū nuptiarū et de hac vnione extatica intelligēda sūt ei⁹

verba et recipiēda ¶De qua vnione loquit̄ btūs dionysi⁹ libro de diuinis noibus capło de amore. Et amor dīnus extasim faciens⁊ nō sinēs sui ipsoz esse amatoēs ꝫ amandoz ¶Propt̄ qđ paulus magnus in otinētia dīni amoris diuino amore pticipās ¶Viuo ego iā nō ego. viuit vero in me xpūs tā/ꝫ sui amati viuens vita sicut val/de diligibilē ¶Hec dionysi⁹ vnde patet ꝙ amor extaticus duo sup/ponit. ſ. esse nare nr̄e et eē gr̄e q̄ introducit in tāto gradu vt anima poti⁹ xp̄m sentiat ꝙz seipam Gr̄a eni tanꝙz deifica habz mentē deo assimilare et ipam deiformi dispositōne induere ¶Ad hos deiformes habit⁹ tā excelsos tam a nr̄a infirmitate tā lōginquos et visui nr̄o tā abscōditos exponēdos oīno minores sum⁹. ꝺa ista sūt mystēia regni dei q̄ vt cristimo nō omunit̄ oibus ꝫ puritate intelligētie ⁊ diuinis illumiationib⁹ et gr̄a p̄uilegiatis cōicanda sūt. Int⁹ audiūt ibiꝙz dicūtur. ſdo is qui foris sūt dici nō debuerūt ¶Ne tñ hi qui foris sūt derelinq̄rent̄ si ab his qui intus sūt nō vocarent̄. aliqualiter erāt innotescēda vt discerēt infirmi q̄ntū eis desit. et ad quā perfectionē aspirare deberēt ¶Hec enim archana et p̄funda si nō gustant̄ nō amant̄. etsi nō amant̄ nō intelligūtur. et ergo dīiudicāda nō sūt ab his qui nō gustauerūt vnuſqs ꝙz eni bene iudicat q̄ nouit ⁊ horum est bon⁹ iudex vt ait p̄bus⁊ hoc de primo.

Secūdo videdū est q̄liter doctrina p̄fati viri a sñis scoz p̄m nō discrepat. ꝫ per oīa ipis osonat et ocordat ¶De hac eni vnitate dicit beatus Bern̄. in epla ad fr̄es de monte dei ¶Vnitas spūs cuz deo. homis cor sursū hūtis p̄ficientis in deū volūtatis est p̄fectio. cū iā non solūmodo vult qđ deus vult. sed sic est nō tm̄ affectus sed etiā in affcu p̄fectus vt nō possit velle nisi qđ deus vult. velle autē qđ vult de⁹ hoc iā simile deo esse est. nō posse velle nisi qđ vult deus. hoc est iā esse qđ deus est. cui iā velle ⁊ esse id ipm̄ est. vñ bene dicit̄ quia tūc videbimus eū sicuti est cū sit simil̄ ei erimus hoc erimus quod ille ē Quibus eniz p̄tās data est filios dei fieri. data est potestas nō q̄dē vt sint deus. sed sint tamē qđ de⁹ est postmodū loquit̄ de triplici similitudine hominū cū deo. ⁊ deiñ subiūgit ¶Dicit̄ aūt hec similitudo dei vnitas spūs non tm̄ ꝺa afficit spiritū homis spūssanct̄⁹. sed quia ipa est spūssāctus de⁹ charitas q̄ cū sit amor p̄tis et filij et vnitas⁊ suauitas ⁊ bonū et oscul̄ū ⁊ āple/xus et quicq̄d cōmune p̄t esse amboz̄ in sūma illa vnitate veritatis et veritate vnitatis. hoc idem homi suo modo fit ad deū quod cōsubstantiali vnitate filio est ad patrez vel patri ad filiū. cū in amplexu patris et filij mediam quodāmodo se inuenit homis beata

Defensio Johis de scoenhauia dictoꝝ

conscia cũ mõ ineffabili incogita/
biliqꝫ fieri meret hõ dei nõ deus.
sed tñ qđ est de⁹ Ecce quõ ista sẽ/
tentia bñ oino ɔcordat doctrine
fris Joh. de Ruysbroich ⁊ mutuo
sibi ɔsonãt Hoc idẽ patet ex epl'a
inferi⁹ ãnotata. quã quidã vir de
uotissimus et doctissim⁹ cõposuit
in qua sub breuibus verbis descri
ptus est tot⁹ ꝓcessus libri fratris
Johis Ruysbroich de ornatu spi
ritualiũ nuptiaꝝ cũ his ɔcordat
gilbertus sup cãtica ꝑmõe. ij. vbi
distinguit de t̃plici lectulo Prim⁹
est ꝓprius spõse Scđs ẽ cõis spon
se et spõsi Terti⁹ ꝓprius est sponsi
Sponse lectulus ẽ cũ quietis ⁊ pa
catis et ɔpositis moribus intra se
collecta req̃escit Cõis est cũ iã in/
cipit oblectari in spõso Sꝫ ꝓprius
sponsi est qñ sui oblita penit⁹ et ex
se exuta tota trãsit in ip̃m et quasi
induitur ip̃o dilc̃a ip̃i⁹ In lectulo
suo nõ effluit sponsa ex̃ se nec tur/
batur in se In lectulo cõi affluunt
illi delicie q̃dã de pñtia sponsi. In
illo lectulo qui sol⁹ ẽ sponsi ãoris
exagitata incendium ebullit et ex/
crescit. effusa et effluẽs tota trãsfũ
ditur in ip̃m. et in sil'em absorbet̃
q̃litatẽ In p̃mo penes se ẽ. In se/
cũdo penes illã spõsus In tertio
penit⁹ est ip̃a penes ip̃m. etsi dici
põt nõ est nisi ip̃e In p̃mo querit
In scđo adheret In tertio vnitur
illi In p̃mo tranquillitatẽ ꝓpriam
possidet In scđo q̃ndã meret̃ cõi
tatẽ cũ dilecto In tertio absumit̃
et absorbet̃ in q̃ndã charitatis et
gr̃e vnitatẽ Hec gilbert⁹ vbi sup̃

Cũ p̃dictis ɔcordat dionysi⁹ ma/
gnus sic̃ ptꝫ in auc̃te sup̃ius alle/
gata ⁊ pl'ibus locis librorũ suoꝝ
Et hugo de sc̃o victore ɔm̃tator
p̃fati dionysij sup̃ septimũ ãgeli/
ce hierarchie dicẽs Sic intelligas
q̃nta est vis veri amoris et dilc̃o
nis si tñ intelligi põt qm̃ dilectio
supeminet scie et maior est intelli/
gentia plus eni diligit̃ q̃ꝫ intelli/
gitur. Intrat dilectio ⁊ aꝓpinq̃t
vbi scia foris stat Et reddit rõeꝫ
istius Quia verus amor siue cari/
tas nullũ patit̃ medium inter se ⁊
obiectũ qđ est de⁹ sed vehemẽter
tendit in ip̃m immediate. Et ideo
nunq̃ꝫ quiescit donec oĩa transeat
et ad ip̃m dilectũ ⁊ in ip̃m veniat
Unde subdit ibidẽ Dilectio siue
amor impetũ sequẽs ardentis de
siderij sui nec dissimulare valens
donec ad amatũ ꝑuenerit amato
aꝓpinquat q̃ntũ põt et eo ãplius
siciens intrare ip̃m cupit ⁊ esse cũ
ip̃o et eẽ tã prope vt si fieri posset
hoc idẽ ip̃m sit qđ ip̃e Nihil enim
velocius nihil acutius nihil subti
lius amore aut penetrabili⁹. quia
natura sua ñ q̃escit donec natura
liter amabilis totaꝫ penetrauerit
v̄tutẽ et ꝓfunditatẽ ⁊ totalitateꝫ
q̃ntũ põt Huic etiã sñie alludit ꝑ
om̃ia vercellẽsis sup̃ cãtica dicẽs
ꝙ affectus et intellect⁹ siml' coãbu
lant vsqꝫ ad nouissimũ defectũ in
tellect⁹ vbi habet sue cognitionis
et sui lumis ɔsummationẽ Affect⁹
autẽ adhuc cõtinet principalia in
deuꝫ suspiria et sup̃intellectuales
extẽsiones ⁊ immissiones feruidos

vulgares et fulgidos feruoēs ad
q̄rū oim sublimes excessus et exce
dentes sublimitates intelligentia
trahi nō p̄t. ꝫ solus p̄ncipalis affe
ctus deo vnibilis Et postea ibid̄
dicit Tāta est v̄tus veri amoris
et pulcritudinis ꝙ nō solum facit
hoies et āgelos excedere naturā
ꝓpriā vt in deū ascēdāt. ꝫ etiā deū
q̄i naturā ꝓpriā egredi vt ad crea
turas q̄si infra naturā suā ꝓducē
do descēdant Ecce quō om̄es isti
excellētissimi doctores in hoc ꝯue
niūt ꝙ aīa qñ rapit̄ in diuini lumi
nis abissū. tota deficit a se ip̄a ⁊ in
illū quē diligit tota liquescit et su/
perintellectualit̄ ei vnit̄. ⁊ vnitissi/
me trāsfōrtur in ip̄m ita vt aīa dū
a se ip̄a alienat̄ dū in istud diuini
arcani secretariū rapit̄: duz ab il/
lo d̄ini amoris incēdio circūdat̄
intime penetrat̄ et inflammatur se
ip̄am penit⁹ exuit et diuinū quen/
dam affectū induit et inspecte pul
critudini configurata tota in aliā
gloriam transit.

HIs p̄libatis rñdenduz est
tertio ad obiectiones ⁊ ra
tiones q̄bus dñs cācella/
rius doctor venerabilis et vir elo
quētissimus doctrinā prefati viri
videlicz fr̄is Joh̄ de Ruysbroich
videt̄ aliqualit̄ calumniari et reꝓ
bare Sciendū est ēgo ꝙ auctor p̄
fati libri de ornatu sp̄ualiū nupti/
arū nō sicut ille magr̄ arbitrat̄ hō
ydiota fuit ⁊ sine lr̄is in hoc male
erat informatus. ꝫ erat sacerdos
vt spero deo acceptissim⁹ primus
p̄or et fundator cuiusdā monaste/
rij canonicoꝝ regulariū in brabā/
tia appellati viridis vallis came
racensis dyocesis et siti in quadā
silua que vocatur zonia iuxta ciui
tatem famosaz que dicit̄ bruxella
Qui doctrinā suam nō latino ser
mone sed theutunico cōscripsit li
cet eni ꝯpetentis scientie fuerit nō
tamē tam eminētis scientie erat ꝙ
prefatam doctrinā latino s̄mone
tam composito et stilo tam elegā
ti scribere potuisset nisi speciali do
no dei sibi datum hoc fuisset Sed
quidaz frater eiusdem monasterij
vir valde ingeniosus ⁊ litteratus
postmodū ob profectum omniuz
nationū quosdam librorū suorum
latino sermone transferre in perso
na ipsius curauit Ammirantes er
go doctrinam eius laico s̄mone
conscriptam faciliter perpendere
possunt ip̄m nequaq̄z hanc didi
cisse ab homie vt ab humana sciē
tia. sed accepisse a deo ⁊ a diuina
sapiētia et magr̄a vnctione. a fr̄i
bus eniz eius ꝯgnosci pōt ꝙ fuit
hō missus a deo. cui in his nouissi
mis diebus hec deuota arcana ⁊
ꝓfunda atq̄z d̄ina de⁹ dispēsāda
largit⁹ ē vt noua admonitio suos
meli⁹ attraheret auditores. et vt
sectam illorū liberoꝝ spirituū qui
tempe vite sue multū in brabātia
et illas partes pullulabant extir
paret et errores ip̄orum denuda
ret. Vixit enim homo iste dei

postq̄ꝫ illud lamentabile scisma in
ecc̄ia surrexit. nā a tp̄e mortis sue
xxv. āni fluxerūt vel circiter. Hac
ergo occasione ⁊ nc̄itate ꝯpulsus
hec ꝓfūda ⁊ subtilia theutunico
ꝑmone cōtexuit. Qui quidem hāc
doctrinā absq̄ꝫ aliquo labore stu/
dij sola gr̄a spūssancti eius mentē
docēte et ꝑlustrante eructauit sic̄
bene comptū est illis qui secū con
uersati sūt et secretoꝝ suorū cōscij
fuerūt. Si ēgo stilus libri in latinū
trāslati magis redoleat humanā
eloquētiā q̄ꝫ diuinā hoc nō impu/
tandum est auctori sed translatori.
Qui quidē translator pro eo ꝙ or
natui et eloquentie sermonū plus
opam dedit q̄ꝫ forte expedit et q̄/
dam pro arbitrio suo addidit in
p̄dicti libri translatione multū de/
sudauit licet auctor ab hac desu/
datione liber et expers fuerit cui
om̄ia que docuit ꝓut pie credim⁹
spūssanct⁹ inspirauit ⁊ āministra/
uit. licet etiā doctrina istius viri in
latinū translata sit multū gratiosa
ꝯpunctiua ⁊ deuotionis excitatia
tñ ignitū eloquiū dñi vehementer
in verbis illius theutunicis inueni
tur multo gratiosius est. magl. mo
uens afficiēs ⁊ accendēs legentē
ita vt durissimus corde sit qui nō
ex eoꝝlectione ꝯpungat̄. ad deuo
tionē excitet̄ et ad meliora ꝓueha
tur ⁊ sublimetur. Verūtamē ꝙ di
ctus doctor egregi⁹ sentiat tertiā
partē hui⁹ libri penitus rescinden
daꝫ tanq̄ꝫ discrepantē a doctrina
sana sc̄oꝝ doctoꝝ nō ꝯsentio sibi
in hoc. sed videt̄ mihi esse a ꝓpbā/
da doctrina huius tertie partis ⁊
asserenda tanq̄ꝫ consona et cōcor
dans ꝑ om̄ia doctrinis et senten/
tijs sanctissimoꝝ ⁊ famosissimorū
doctoꝝ totius ecc̄ie. sicut satis de
claratū est capl̄o p̄cedenti. Doct̄/
na eni hui⁹ tertie ꝑtis intelligēda
est de illa vnione extatica sicut su/
perius dictū est in p̄mo capl̄o. De
qua vnione iste magr̄ nullaꝫ facit
mentionē in epl̄a sua. Q̄ etiam di
cit ꝙ tertia ꝑs eiusdem libri repu
diāda est tanq̄ꝫ male explicata no
tandū est ꝙ de deo meli⁹ possum⁹
cogitare q̄ꝫ loqui. Conātes ergo
homies sācti de deo loqui nec va
lentes nisi verbis. aptiorib⁹ v̄bis
q̄ dicēda sūt exp̄mūt et moduꝫ lo
quēdi quē vsus sc̄oꝝ patꝝ tenuit
imitant̄. ⁊ sic auctor huius libri in
ista mat̄ia altissime et sūme ꝯtem/
plationis imitat⁹ est modū loquē
di sanctoꝝ p̄r̄m qui de hac mat̄ia
locuti sūt. vtendo q̄busdā verbis
nō ꝓprie ꝫ transsūptiue sic̄ ista ma
teria exigit. Scd̄m exigentiaꝫ ma
terie ꝑmones sūt expetendi. sic eni
dionysius in libris suis caliginez
vocat. qñ spūs rōnales inducunt̄
in istud interi⁹ cenaculū d̄ine clari
tatis. vbi clausis sensuū hostijs se/
cretius castissimo āplexu ꝯueniūt
cū dilc̄o. et tñ maxima illustratōe
ibi irradiant̄. Silr qñ mentē ꝯtin/
git rapi ⁊ i sui ip̄i⁹ extasim ꝑduci
tūc ānihilari d̄r qꝛ mēs i extasi po
sita sibi ⁊ oib⁹ creaturis fūdit⁹ mo
ritur inq̄ntū seipsam nesciēs sui et

oim creaturaꝝ obliuiscit̄ Ido de
talib⁹ mētibus dicit aplus ad Co
losenſ.ij.mortui estis et vita vr̄a
abscōdita est cum xp̄o in deo Sic
etiā spūs rōnales seip̄os ꝑdere ē
om̄ino nō sentire semetip̄os ⁊ a se
ip̄is exinaniri ⁊ pene ānullari vbi
tñ meli⁹ secū sūt.cū sic sūt ꝙ tamē
vbi sint nesciant et licet hucusqꝫ se
ip̄os hñt.tñ se mō p̄dicto ꝑdide/
rūt.Qd̄ vtiqꝫ videt̄ ɔtigisse aplo
cū in raptu cōstitut⁹ an in corpoē
vel ex̄ corpus esset ꝓrsus se asserit
ignorare Scp̄tura sacra eo spū ex
ponēda ⁊ intelligēda est quo ꝓla
ta Et sic arbitror ꝙ si dicta huius
p̄oris ſm illū sensū d̄inū et sp̄m in
telligāt̄ quo ꝓlata sūt ꝙ in eis er
ror nō apparebit sed mera ⁊ clara
veritas relucebit Sepe sancti viri
de altissima ɔtēplatione quedā ꝓ
ferūt que min⁹ ꝑfecti qꝛ penetraē
nō pñt lapsum erroris putāt Nō
puto dici potuisse.qd̄ hūc p̄orem
puto sensisse Est enim iste modus
sentiēdi alien⁹ ab om̄i mō vsitato
sentiēdi Vñ nec vsitatis v̄bis p̄t
aliq̄ten⁹ explicari Et ideo qñ viri
ꝑfecti nr̄a instātia ⁊ inoportunita
te ac charitate deuicti aliq̄d nob
de tali affectione vel intelligentia
tēptauerūt reuelare succūbūt ver/
bis.vel talia verba loquūtur que
nr̄m intellc̄m excedūt. Suauitas
hec q̄ deuotis mētibus in vnione
intima dei ꝓpinat̄ tā sb̄limis est ꝙ
nec vocali nec mētali v̄bo ē exp̄ssi
bilis ſꝫ sola attingibilis est exꝑien
tia et ergo nō est mirū si illud qd̄
dicit̄ de indiciali eo mō quo dici
pōt sit min⁹ gratū minus placeat
min⁹ accepteť ab his qui tl̄ia nō
sūt exꝑti Et q̄a hanc vnionē inti
mā et extaticā in quo spūs rōnal̄
ꝑfecta assil̄atōne ɔformat̄ imagi
ni sue increate.p̄dictus auctor co/
natus est explicare que tñ difficilli
ma est ad disserendū.idcirco q̄dā
verba ꝓtulit que a q̄ꝫplurib⁹ nō
capiunt̄ Que tñ si recte fuerint in
tellecta.⁊ ad intentionez dicentis
respc̄us habeat̄ nō errorē sed cō/
cussam puto ɔtinet veritatē Pro
quoꝝ verborū pleniori intellectu
hñdo sciēdū est ꝙ hec vnio exta/
tica que ɔsistit in āplexu vnitiuo
summi boni tripliciter ⁊ sub t̄plici
hitudine ꝑcipitur in hac vita Ali
quādo eni ꝑcipitur ex diuine cla
ritatis et essentie trāsitoria visiōe
et ɔtēplatione Interdū ex diuine
suauitatis prelibatoria fruitione.
Interdū vero ex diuine immensi/
tatis iocūda ammiratione Et de
aliquo istoꝝ triuz modoꝝ siue de
vnoq̄z puto esse intelligēda dicta
tertie ꝑtis illi⁹ libri de ornatu spi/
ritualiuz nuptiaꝝ potissime tñ de
p̄mo mō.videlz de illa vnione ⁊ ɔ
templatione q̄ fit in raptu Primū
hoꝝ liquet in paulo qui fuit in ra/
ptu intuitiua cōtēplatione diuine
eēntie trāsitorie illustrat⁹ Et licet
paul⁹ in illo raptu habuerit actuz
btificū tñ ex h̄ nō potuit dici ꝑfc̄e
btūs qꝛ nō habuit statū beatificū
nec etiam illum.actum modo com
prehensorū puto ꝑmanenter ⁊ im

mobiliter sicut hñt beati. sed fluxibiliter et trãsitorie sic lumẽ otinuatur in aere ad solam pñtiam solis q̃re nõ debuit dici ex hoc pfẽ beatus Scõs modus apparet in pphęta dauid qui tãta dulcedie diuine suauitatis repletus fuit q tã q̃z ebrius clamauit Delectatiões in dextera tua vsq̃z in finẽ innuẽs per hoc q mẽsura et magnitudo hui⁹ suauitatis nullo ẽmino vel fine poterit coartari Terti⁹ modus patebit in regina saba q̃ visa glia et magnificẽtia regis salomonis pre magnitudie ãmirationis defecit q in extasim rapta fuit De talibus mẽtibus verificatur illud qõ scribit ysa.lx. Tũc videbis q affluxes et mirabit et dilatabit cor tuũ qz in illo lumie' thearchico tibi diuinitus influxo videbis illa q̃ nec ocul⁹ vidit nec auris audiuit ꝛc in quo excellẽtia illius visionis et cognitionis designat.

Pro ampliori vẽo declaratõne illius dicti q pfatus magr̃ dicit q doctrina illius tertie ptis nõ stat cũ determinatione decretalis Sciendũ est q quicũq̃z pie libr̃ alicui⁹ eccliastici doctoris legit si q̃d in eo q̃i dubiũ et scrupulosũ inuenerit. nõ statim exercendo inuadit. ẽ inspicit q discernit et retractat ex circũstantijs q ex scriptis eiusdẽ auctoris. q ad vltimũ prius eligit ofiteri se ignorare vel nõ intelligere q̃z illi erroris notã impingere nisi manifesta in eo heresis deprehendat Constat eni catholicos pres qui diuersos libros oscripserũt de eadẽ sñia nũc obscurius nunc aptius fuisse locutos. nec hoc ducit p incõuenienti Varietas eni affert pulcritudinẽ et delectat audiẽtes siue legentes rara et difficilia bis delectant ait oratius poeta Sic igit sepedcus frater Johs de Ruysbroich licet in tertia pte libri de ornatu spũalium nuptiarũ de illa sõlimissima materia et obscurissima obscurius sit locut⁹ in alijs tũ locis et libris suis vbi de eadẽ materia dogmatisat planius et aptius suã intentionem explanauit. Vñ in libro suo qui dr̃ de calculo vel de pfectõne filior̃ dei ipe manifeste ptestatur q impossibile est nos ex toto deificari nr̃am q̃z creationẽ in creatorem mutatos amittẽ. Diuina eni natura sicut in se est imutabilis et incõuertibilis. ita nõ sinit aliã naturã in se essentialit̃ ouerti Impossibile est eniz vt creatura deus vel creator efficiat Verũtamẽ deo p mediũ q sine medio vnimur p mediũ videlz gr̃e sue q nr̃or̃ operũ Gr̃a eni dei mentẽ nr̃az irradiãs docet nos veritatẽ. dirigitq̃z nos ad oñes vtutes et in eternaz dei dilectionẽ q amoris exercitiũ veruntamẽ vltra has gr̃am et virtutes inter deum et nos mediantes deo etiã sine medio vnimur q̃ impetu ardẽtis amoris excedim⁹ oẽ creatuz vsq̃z in ipas supersũbales dei diuitias vbi in amore cuncta transimus morientes omni consideratione in quandam inscientiã et caliginem ibi agimur et super

informamur ipo vbo ecno qđ est imago pris huic ſnie omes pres supius notati cocordāt Cunqz sic deo vnimur remanet tñ in nob scitus viuus q amor actiu⁹ Qm̄ absqz scitu nro deū videre nō possum⁹ nec sine amoris exercitio deo vniri vnitionēqz seruare valemus Si me ignorāte toti⁹ mūdi dns essez đo mihi prestaret solatiū Idcirco sentiemus nos eternalit gustātes et possidentes teste christo qui ait Hec est vita eterna vt ognoscāt te solū verū deū ꝛc. Sic ergo patz vitā nraz eternā dsistere in discreta siue distinctiua cognitione dei q otēplatione dei intuitiua Ultra oia tñ hec erimus q̄si expirati sup ſpm siue spū in abissaliq incōphensibili et immensa dei gloria Item spūs dei qui nob flat effluit et inspirat vt deū diligam⁹ q virtutes opemur nos enim ad se et in se attrahit q intrahit vt in ipo quiescamus q eo pfruamur Et in his duobus ecna vita stat q̄admodum p aeris inspiratiōe et expiratiōz diastole et sistole nra vita pseuerat mortalis Et er his patz q nō cōdicit decretali đa ipe ponit sic decretalis asserit btitudinē nram cōsistere in visione dei intuitiua et fruitione diuine essentie Preterea scio q btūs thōas de aq̄no clare dicit q in visione qua videt deus per eētiā optet q de⁹ sit forma intellēus nri q̄ cunqz alia informaret illa nō duceret nos in essentiam dīnā et ergo in ipa eētia diuina erit q̄si forma intellect⁹ qua intelliget Qđ quidē nō oportz ita intelligi q diuina essentia sit vera forma intellēus nri vel q ex ea et intellēu nro efficiat vnū simplicit sicut in naturalib⁹ ex forma et materia naturali. sed đa portio diuine eētie ad intellectū nostrū est sicut portio forme ad materiā et q fiant vnū q̄ntū ptinet ad actuz intelligendi Et vlteri⁹ dicit q de⁹ in pria nō tñ erit ognitio que cognoscet ab aia. sed etiā per quam aia cognoscet Ex quo ocludit q btūs Thomas fuit istius opionis q de⁹ p suā eētiā ē diungibilis intellectui nro nō tñ sic q̄n ibi erit lumen glie mediū qđ eleuabit intellectū nrm ad hoc q possit diungi essentie increate. ꝛ ab hoc medio nō dicit cognitio mediata. qz non cadit inē cognoscentē et rē cognitam sed est istud qđ dat cognoscēti vim cognoscēdi Istud erit in patria Sed in statu vie nullus intellectus pure creature pōt in visione dei per essentiā puenire p aliquaz dispositionē sibi inherentē. ꝛ otingit aliqñ diuina virtute q aliq̄ res miraculose producit in aliqđ in qđ nullo mō pōt per aliqs dispositōnes sibi inherētes produci. sic q virgo pariat et q ignis in aia cōburat Et similiter potest miraculose fieri q diuina virtute aliquis intellectus creatus nō habens nisi dispositiones vie eleuetur ad videndum deum per essentiā. nec tamē ex tali visione dicit btūs simplicit

Enthoes

Nō qđ oportz qđ ita intelligi q sit vera forma intellēus nri q sit

1 obūs rogum

q diuina eētia ē formaliter obiectū videntis siue de angelo q̄nd ē quod nō videt q videndō oia videt

Defensio Johis de scoenhauia dictoꝝ

ꝫ ꝑm quid tm̄ q̄ntū cōicat in actu beati. Puto ꝙ hec dicta bti thōe ꝓbabilit̄ sustineri pñt absq; ꝑiclo heresis et p̄iudicio fidei. Insup p̄ dictus magr̄ dicit ꝙ nullus theologoꝝ vnq̄ talem modū btitudinis posuēit q̄lis ab isto auctoē explicat̄ videlicet ꝙ aia tūc desinit esse in illa existentia quaꝫ p̄us habuit in ꝓprio genere ⁊ ꝯuertit̄ seu transformat̄ et absorbetur inesse diuinū ⁊ in illud esse ideale defluit qđ habuit ab eterno in eēntia diuina. Pro cui⁹ dicti euidētia est cōsiderandū ꝙ qñ aliq̄ scp̄tura est mystica ⁊ obscura tūc obseruādū est ꝙ interp̄tatio fiat ꝑm intentōnem dicētis. Nihil est eni ita bene dictū qđ nō possit male interp̄tādo et narrādo dep̄uari. Fateor ergo verū esse ꝙ nullus doctoꝝ modū btitudinis ponit ꝑm quem iste magr̄ sua v̄ba intelligit et recipit. Sꝫ nequaq̄ arbitror auctorē husus libri ita desipuisse ꝙ ip̄e sic sentiret sic̄ iste magr̄ sibi imponit nec illū sensū verba sua p̄tendūt si diligēter inspiciant̄. sed potius sic intelligēda sunt. ꝙ mens dulcedine verbi diuini illecta rapit̄. ⁊ illabit̄ a se ip̄a vt verbo fruat̄. Illicq; ibi nosmet ip̄os excedim⁹ in caliginē et in mōi carentiā inscrutabilē ibi nos de⁹ ex nobis ip̄is trahit trāsformat et deglutit in ip̄am ꝓfundissimā đinitatis trāquillitateꝫ in ip̄am sui supessentiā et sui spiritus vnitatē amori. q; absorptōeꝫ vbi vi amoris extatici asseq̄mur illam ꝯformitatē et deiformitatē quam ꝑm rōem idealē habuim⁹ ab eterno in mēte diuina ibiq; vnū effecti sumus cū deo. Hec vnitas nō intelligēda ꝑm identitateꝫ realis existentie. sed ꝑm q̄ndā ꝯformitatis et trāsformatiōis sil̄itudinē. Neq̄q̄ ergo estimandū est p̄fatū fr̄em Johēꝫ de Ruysbroec fuisse istius opinionis vel erroris ꝙ voluisset asserere ip̄m rōnalem in beatifico vniri đine eēntie per transformationē eēntialem in identitatē đine nature. aut ꝙ nō sit n̄cariū ꝙ potentia intellectiua creata sit eleuata per habitū supnaturalē lumis gl̄ie ad eliciendū actū beate visionis. Sed ita videt̄ sape ꝙ q̄a ip̄e deus ꝓpter sūmā eius simplicitatem menti illabit̄ ido ꝯgnoscem⁹ eū in seipso obiectiue et etiaꝫ per se ip̄ꝫ repñtatiue vt ly i ip̄o excludit mediationē speciei q̄a in pat̄a deus absq; specie ⁊ sil̄itudine cognoscetur. et ly per ipsum excludat mediationē luminis extranei diuinā essentiā rep̄sentantis quia eēntia diuina in suo ꝓprio lumine videbit̄. Nō eni requirit̄ aliud lumē deforis ab essentia. sicut lumen solis requirit̄ ad videndū colores et reꝝ species quas in tenebris videre nō possumus. sed per hoc nō vult dicere quin actu nr̄o creato ip̄m deū cognoscamus ⁊ per ꝯñs oportꝫ ꝙ ip̄a potētia intellectiua sit per habituū supnaturalē totaliter pertingere vt possit ꝑtingere ad istud obiectū finitū ad quod

ex se ꝑtingere non pōt. Et qꝛ in vi/
sione beatifica ip̄m visum nō videt̄
ꝑ similitudinē sed ꝑ essentiaꝫ efficit̄
quodāmō intra videntē. Ex h̄ aūt
ꝙ ip̄m visum receptum est intra vi
dentē vnit sibi ip̄m videntē. vt fiat
quasi quedā penetratio mutua per
amorem sicut dr̄ Joh̄. tertio. Qui
manet in caritate in deo manet et
deus in eo. Ad vnionem aūt maxi
me ꝯuenientis sequit̄ delectatio sū/
ma et in hoc ꝑficit̄ nostra felicitas
Ex quo patꝫ ꝙ gaudiū fruitionis
in actu diuine visionis quo videtur
diuina essentia nude in se ip̄a incho
atur. sed in dilectiōe et amplexu vni
tiuo et gustu affectuali diuine dul/
cedinis ꝑficit̄ et ꝯsummat̄ Quāuis
em̄ fruitio nō sit sine visione. ꝑfecti⁹
est tn̄ in dilectione. Sicut em̄ hic ꝑ/
fectius est diligere q̄ꝫ agnoscere sic
et ibi. Intellect⁹ noster implebit̄ leti
tia visionis sed affect⁹ noster imple
bit̄ letitia dilectionis cui ꝯuenit cō/
ire et transformare. Ad gaudiū bea
titudinis tria ꝯcurrūt. ꝑfecta visio.
plena cōprehensio. inhesio amoris
consūmati. Et in isto stat tota sum
ma doctoꝝ fratris Johannis de
ruysbroch ꝯcernentiū presentē ma/
teriā. Unde sicut ex ip̄is dictis ma
nifeste colligi et elici potest ip̄e po/
nit beatitudinē nostram ꝯsistere in
distinctiua siue discretiua cognitio/
ne et ꝯtemplatione dei intuitiua. et
hanc vocat beatitudinē actualeꝫ ⁊
in fruitione dei quiescitiua vbi aīa
igne diuini amoris resoluta liq̄scit

et deficit a se ip̄a ⁊ spoliata omniū
viriū suaꝝ ꝓpria et naturali actiui/
tate mentalē simplicitatē induit et
imaginis increate assequit̄ assimila/
tionē. Gaudiū fruitionis est tante
magnitudinis et tam indicibilis su/
auitatis ꝙ mens beata vel huma/
na plene ꝯprehendere non pōt. sed
tota absorbet̄ ex plenitudine illius
gaudij sicut stilla aque absorbet̄ a
vino forti vt dicit Bern̄. Et istū gu/
stū fruitionis omnes vires anime
indicibili gaudio absorbent ⁊ hāc
inhesionē ⁊ amplexū mellifluū indis
solubilis caritatis et absorptionē
abyssabilē amoris vbi aīa inabissa/
tur et totaliter in deū traijcit̄ ⁊ trās
format̄ appellat beatitudinē essenti
alem. qꝛ ibi aīa omniū viriū suaruꝫ
actiuitate spoliat̄ et vtit̄ sola conso
latione diuine suauitatis. Ibi inq̄t
in pace in id ip̄m dormit et requie/
scit. dormit in quietatione plena in
tellect⁹. requiescit in plena satiatiōe
affect⁹. Et sic ptꝫ ꝙ sensus ei⁹ est ve
rissim⁹ nec discrepat a sententia san
ctoꝝ patruꝫ. Et si est aliquis error
in dictis suis ille solum stat in quid
nominis. nomina aūt sunt ad placi
tum et ideo talis error non est ma/
gni ponderis. Qꝛ autem dicitur ꝙ
ad fruitionem spectat plena cōpre/
hensio hoc nō est sic intelligēdū ꝙ
beati ꝯp̄hendūt totaliter ip̄m deū
s̄m omnem modū quo est ꝯgnosci/
bilis. talis em̄ modus cōprehensio
nis diuine nature est impossibilis
omni creature vt ptꝫ Joh̄is primo

De ꝯcessio Johis de scoenhauia dictoꝛ

vbi dicit deū nemo vidit vnq̄. Sz iste modꝰ cōprehensionis attendit quantū ad immediationē ognitionis de qua supꝰ dictū est. qz beati verbū eternū et oia alia in se ipso q̄ ꝑ ipm cōprehendēt et cognoscent Juxta illud ps. In lumine tuo videbimꝰ lumē hoc est te ipm qui es lumen subsistens dicit Augustinꝰ

REstat nūc vlteriꝰ videꝝ qualiter sane intelligenda sūt illa dicta frīs Johis de Ruysbroech q̄ dns cancellariꝰ in epla iudicat esse repudiāda tanq̄z erronea vel male explicata quoꝝ ꝑmū est istud quo dr. Perdit alia contēplantis in esse tali diuino abissali. ita q̄ nō sit repibilis ab aliqua creatura hoc vez est si sane intelligat Sic quippe intelligendū est q̄ in ꝫ gradu otēplatiōis q̄m mens rapit in diuini luminis abyssū omniū exterioꝝ obliuiscit. nescit qz penit⁹ se ipaz se ipm exuit et diuinuz induit quendā affectū et supmundanū tota qz transit in deū suū et i aliā gloriā quā creatura sub esse creaturali nō attingit. qz in tali statu esse suum creatuz et sue nature hō excedit. et sub esse diuine gr̄e ita sublimiē dine substātie vnit q̄ oēs vires et potētie rationales sup se eleuant q̄ in diuinā claritatē trāsformant. et sic nō est repibilis ibi ab aliq̄ creatura Sup intellectū em̄ et mentē ibidem deū ognoscit. Intellectꝰ em̄ noster et sensus corpoꝛeꝰ intra terminos creature exercent nec etiā intellectꝰ excedit ens aut speculū. Initio āt excedit sublimiꝰ intellectū theoricū q̄z intellectꝰ imaginatōez vel sensū Mēs em̄ i hac vniōe dina q̄ extatica trāscēdit oēz creaturā et se ipaz et omnē actū viriū apphēsiuaꝝ. Et ꝑ tāto dr q̄ nō est repibilis ab creatura. Ad hāc abstractiōez diony siꝰ inuitabat tymotheū in mystica theologl. dicēs. Tu āt amice tymothee circa mysticas visiones fortiōtritōe et sensus reliq̄ q̄ intellectuales opatōes et oia sensibilia q̄ intelligibilia et oia existētia q̄ nō existentia Et sicut est possibile ignote ꝺsurge ad eiꝰ vnitionē q̄ est sup omnez ssaz et cognitionez. etem̄ excessus tui ipiꝰ ab oīm irretētibili et absoluto mūde ad supssalez dinaꝝ tenebraꝝ radiū sursū agēis. vide āt vt nullꝰ indoctoꝝ hec audiat Jn hoc ꝟbo dionī. sapia summa includit q̄ culmē totiꝰ pfectōis vt possibile ē via et pfūditas librorū dionī. ario/pagite. Qd ꝓtēa subiūgit q̄ intentio auctoris ꝑfati videt esse q̄ aia desinit esse in illa existētia quā ꝑus habuit/claret ex supꝰ dictis q̄ intentio auctoris talis nō fuit q̄lis exp̄mit a ꝑdicto mgr̄o. ꝫ ex abūdanti licet non incōuenienter possumꝰ dicere q̄ intētio auctoris talis est q̄ excellentia rationalis creature in hoc perficitur et consūmatur quādo consurrectione amoris extatici in illud principium reuertitur vnde primordialiē exiuit. q̄ q̄n aia intrat

in istud diuinitatis arcanū et in il/
lud intime quietis secretū. tunc nō
oportet ꝙ ibi fiat corpis ⁊ anime
dissolutio. sed in hmōi trāsforma
tione aīa diuidit̄ a spū per hunc
moduz vt qđ aīale corpulentū et
fetulētū est deorsū remaneat Spi
ritus aūt ⁊ qđ spūale est ad sūma
euolet ⁊ vsqꝫ ad speculationē diui
ne glie sublimet̄ et in eandē imagi
nem transformet̄ Nihil in creatu/
ris vt dicit Richardus in libro de
exterminatione mali hac diuisiōe
mirabilius cernit̄ vbi istud qđ est
eēntialiter vnū atꝫ indiuiduū in se
ip̄m in q̄ndā portionē diuidit̄ ne/
qꝫ in homie vno alia est eēntia ei⁹
spūs atqꝫ alia eius aīa ꝫ vna eađ
qꝫ substātia simplicis nature Non
eni in hoc gemio vocabulo gemi/
na sb̄stantia intelligit̄ sed tn̄ ad di
stinctionē ponitur gemina portio
eiusdē essentie Vn̄ supior ꝑ sp̄m.
alia inferior per aīam designatur
Vn̄ pro planiori intellectu istorū
hn̄do est cōsiderandū ꝙ spūs nr̄
qn̄qꝫ in tm̄ a corpe et aīa diuidit̄
vt spūs in spū ēt asserat̄ et qn̄que
spūs sup̄ sp̄m esse dicat̄. et qn̄que
spūs sine spū esse credat̄ Primum
patet in Jobe qui de se ipso dicit
Apocl. p̄mo. Ego fui in spū dn̄ico
die Qđ exponens haymo super
apocalipsim dicit sic Jobes sic in
spū fuit ꝙ tn̄ ip̄am carnē fūditus
nō deseruit sed spūi et̄nitatis sp̄s
eius adhesit ⁊ a spū docēte assum
ptus fuit spūs docēdus. ideo taꝫ
mirabilia ⁊ ꝓfūda vidit Richar
dus aūt exponēs idē verbū dicit
sic an hoc est sp̄m in spiritū esse se/
met ip̄m intra se ip̄m totū colligē
et ea q̄ circa carnē seu etiā in car/
ne gerūtur interim penit⁹ ignoraē
Scđm liquet in petro de q̄ in acti
bus ca. xij. dicit̄ Et petr⁹ ad se re/
uersus dixit ꝛc. Quod exponens
Richard⁹ libro. ij. de ɔtēplatione
Hoc sane nō insipient̄ dicit̄ ꝙ pe/
trus lōge sup̄ hoiem fuerit. qꝛ lon
ge a semet ip̄o et sup̄ semet ip̄m re
cessit Alioq̄n nō erat a quo ad se
reuerteret̄ Hoc idez on̄dit hugo
sup̄ septimū hierarchie dicēs Acu
tum amoris est cum om̄ia trāscen
dendo despicit Supferuidū autē
amoris est cū etiā semet ip̄m ɔtem
plando relinq̄t. et in ɔtēplatōe di
lecti se despicit ⁊ miro mō fit vt ꝑ
dilectiōis ignē in illū sustollit̄ qui
est sup̄ se et ꝑ vim amoris expellit̄
et exeat a se nec se cogitat dū deū
solum amat Tertiū appebit in re
gina saba. de qua legit̄. iij. Regū
iiij. ca. ꝙ regina saba vidēs sapiē/
tiā salomonis et domū et hitacla
et ordinē ministrantiū non hēbat
vltra sp̄m Qđ exponēs Richar.
lib. v. de cōtēplatione ca. xij. recte
nōne dr̄ spūs se ip̄m nō hr̄e. qn̄ in
cipit a se ip̄o oino deficē et a suo
esse in supmūdanū quendā et vē
plus q̄ꝫ humanū statum trāsire in
mirabili trāsfiguratione spūs ille
ab humano videat̄ in đinū deficē
ita vt ip̄e iam nō ip̄e eo duntaxat
tēpe quo dn̄o incipit alti⁹ inherē
Qui aūt adheret deo vn⁹ spūs ē

Et sic totū in istud diuinitatis ar/
canū intrat clamās cū p̄s. defecit
in salutare tuum aīa mea hec ille:
Isto habito ⁊ intellecto facillime
om̄ia illa dicta hui⁹ tertie ꝑtis de
nuptijs intelligunt̄ ⁊ exponūt̄ Ex
isto patz facillime intellect⁹ clausu
le illius q̄ subiungit̄ In ip̄a q̄dem
sui vacuitate ꝑ fruitiuū amorē sp̄s
ꝑdit semet ip̄m deiqz claritatē nul
lo int̄mediāte suscipit Sp̄s semet
ip̄m pro tāto dr̄ ꝑdere. qz in tali
statu vbi sp̄ūs human⁹ in tm̄ amo-
ris feruorē sup̄ se rapit̄ vt merito
sine sp̄ū esse dicat̄. fc̄us est tāquaz
vas ꝑditū. eo ꝙ semet ip̄m nō sē/
tit ꝫ penit⁹ a se ip̄o exinanit̄ absor
betur et deficit. luce clari⁹ constat
ꝙ ꝯgrue dr̄ ꝙ regina saba spiritū
suū ꝑdidit q̄ vltra sp̄m nō hēbat.
Sic sil̄r paul⁹ ꝯuenient̄ dicit̄ sp̄m
suū ꝑdidisse qñ in raptu cōstitut⁹
vtꝝ in corpe vel ex̄ corp⁹ eēt igno
rauit. Qñ aūt mēs humana hunc
sup̄mū verticē id ē mentis excessū
attigerit tūc dei claritatē nullo in
termediāte suscipit qz ab omnib⁹
imaginib⁹ et simbolis absoluit̄ et
ab om̄ibus opationib⁹ oim viriū
app̄hensiuaꝝ tā inferiorū q̄ supe-
rioꝝ ociat̄ atqz sup̄ sb̄alem radiuz
d̄ine luciditatis ducit̄ remoto oi
velamine et imediate deo vnitur.
sicqz dei claritatē nullo int̄mediā/
te suscipit Istud autē qd̄ dicit ac
sine int̄missione ip̄e fit ea claritatl.
q̄m accipit satis claret ex p̄dictis
nō sit intelligendū et q̄lit̄ docto/
res sācti idē sentiūt Nñ in epl̄a in/
ferius annōta sic habet̄. Hac ho
ra incensi sicut aq̄ gutta vniat̄ in/
fusa multo vino Sic ista efficit̄ lux
in dño optimata in optimo Opti
ma quippe ac omp̄s efficit̄. qñ in
optimū ac in oīpotentē tota traij/
citur Cui satis cōcordat sup̄ septi
mū āgelice hierarchie dicēs Con
tēplatio est deifica sil̄itudo q̄a dū
ꝑ eā illumiati lucētes fiūt q̄dāmō
ip̄ius luminis lucētis sil̄itudinē ac
cipiūt Quō eni aer solis luce ꝑfu
sus in eandē transformat̄ luminis
claritatē adeo vt nō tam illumina
tus q̄z ip̄m lumē esse videat̄ Et sic̄
ferrū in ip̄m ignē missū magis effi
citur ignis q̄z ignitū Sic viri ꝑfc̄i
charitate induti siue imbuti chari
tas vident̄ poti⁹ vt emphatice lo
quar q̄z charitate succensi Indui/
mini ergo dñm sicut aer lucē sicut
ferrū ignē. et eritis lux in dño Sic̄
enim ferrū inflāmatū accipit in se
formam ignis et dat se totū et nō
ꝑtem et eripit se sibi remanēdo in
se sb̄aliter inflāmatū ita aīa vnita
deo ꝑ ignē d̄ini amoris q̄si totam
dat se et mittit se in deū et in deuz
trāsfōrta ñ mutata sb̄stātia ꝓpria
transfōrt se totā in deo amoē qui
est vita sua et ꝑ amorē fit q̄si tota
d̄ina Naturale nāqz est qñcūqz ali
quod transfōrtur in aliud istud ac
cipiat ꝓprietates et ꝯditōnes illi⁹
nature in quā trāsformat̄ Sic igit̄
mēs deuota cū i lumē thearchicū
transfōrtur fit q̄dammō claritas
quā accipit Itē qd̄ sequit̄ depen/
detqz nr̄m esse creatū ab esse et̄no

et ꝑm essentialē existentiā vnū cuz illo est sic accipienduz est. ꝙ menti nr̄e diuina eēntia realiter et pn̄tialiter cōicatur Vbiqꝫ totus est deꝰ per exn̄tiā sed nō in singulis eq̄lit̄ ꝑ efficientiā Et licz ex toto se vbiqꝫ opetur tn̄ nō totū qđ potentie sue est vbiqꝫ imo potiꝰ nusq̄ꝫ opat̄ Vn̄ qꝛ ꝓpriū ē diuine nature rebꝰ illabi et eoꝝ intimis ꝯmorari ⁊ ꝑ sui illapsū cōseruare rerū naturas ne decidāt in nō esse. idcirco dicit ꝙ nr̄m esse creatū dependet ab eē eterno. iuxta illud qđ phus dicit in lib̄ de celo et mūdo Ab hoc q̄dez ente scz deo depēdet celū et terra Et qꝛ ex nat̄e sue ꝓprietate ꝯpetit ipsi deo vt inhabitet in intimo aīe ratōnalis. ꝓpter qđ dicit Aug. tu intimior intimo meo ꝓpterea dicit ꝙ esse nr̄m creatū ꝑm eēntialē existentiā vnū cuz illo est. diuerse sb̄e sūt spūs dei et sp̄s homis et ergo spūs hois nō est ita vnus cū spū dei sicut filiꝰ cū pr̄e vnus est deus Sed qꝛ illapsu sue pn̄tialitatis inhabitat aīam rōnalē quā int̄ oīa creata imagine sua insignuit. penes quā imaginē transformat̄ t̄nitati ꝑsonaꝝ ⁊ ꝑticipabilis est diuine nature et beatitudinis illiꝰ. ido dicit ꝙ om̄e nr̄m creatū ꝑm essentialē exn̄tiam vnū cuz illo est Deꝰ eni sc̄is suis triplicē vnionē t̄buit scilz nature gr̄e et gl̄ie Et de hac vnione naturali ꝑ quā deꝰ cōmoratur in intimo anime rōnalis dictum istud est intelligendū Qualr aūt illđ sit accipiēdū Vniuersi q̄z sup̄ sui creationē in vite ꝯtemplatiue altitudine sublimati vnū sunt cuz hac deifica claritate. imo ipsa claritas ip̄i sūt. atqꝫ in eo quo vident ⁊ qđ vidēt lumine idez fiūt. satis patet ex p̄dictis ⁊ spēalit̄ ex his q̄ dicta sūt in illa clausula. Ac sine intermissione fit ipsa claritas quā accipit. Nō enim vult auctor iste dicere ꝙ spūs adherēs deo ꝑ amplexū vnitiuū ⁊ supra se raptꝰ virtute extatici amoris ꝙ fiat vnꝰ vel idē cū deo simplicit̄ substantie identitate qꝛ hoc est impossibile ꝫ fit vnus cū deo transfōrtionis similitudine gr̄eqꝫ et btitudinis ꝑticipatōne feruidi amoris āplexu et inhesione Et hoc satis innuit in his v̄bis que postea subiūgit vniuersi deuoti spūs vnū cū deo ꝓ fūdo amoris defluuio sūt effecti nō quōlibet quidē vnū ꝫ id ip̄m qđ ē ip̄a in se essentia dei. eo mō quem deifica beatitudo req̄rit. Et istud idē multi sācti doctores dixerunt scz btūs dionysius. bernar. hugo sicut patet ex sup̄ allegatis Sicut in ipsa btissima t̄nitate a pr̄e filiꝰ egredit̄ ab vtroqꝫ spūs sc̄us āor verus ꝓcedēs ꝯnectit pr̄ez ⁊ filiū sic a fonte bonitatis sup̄ne sapientia vnitiua ꝓcedēs menti deuote illapsa tāta vnione ip̄am ꝯnectit spūi in tāto vt mereat̄ vt vnuz dicatur eē cū ip̄o Hāc vnitatez petebat xp̄us cuz dicebat Rogo pr̄ vt ip̄i vnū sint sicut ego ⁊ tu vnuz

sumus. ꝓinde his verbis q̄ sequū
tur. videt̄ insup̄ sentiūt et inueniūt
per hoc deificū lumē se ꝑm esse vi/
tamq; suā increatā eandē foē sim
plicem diuinitatis abyssum satis
mihi ꝯcordare videt̄ sñia sācti au/
gustini in. vi. lib̄ cōfessionū vbi di
cit Inde āmonitus redire ad me
ip̄m intraui in intima mea duce te
et potui qm̄ fact⁹ es adiutor me⁹
et intraui ⁊ vidi q̄licūq; oculo aie
mee sup̄ eundē oculū aie mee sup̄
mentē meā lucē dñi incōmutabilē
nec ita erat sup̄ mentē meaz sicut
oleū supra aquā. nec sicut celū sup̄
terraz ꝫ supior qꝛ ip̄e fecit me et
ego inferior qꝛ factus sum ab ea
Qui nouit veritatē nouit eam. no
uit et̄nitatē charitas nouit eā Ad
cui⁹ euidentiā est sciendū ꝙ creat̄e
p̄existūt in mente d̄ina siue in deo
simplicit̄ et vnice et hoc q̄ntuz ad
tria exēplaria ꝑm rōnem distincta
Primo p̄existūt creature in diuina
eēntia ꝑm rōnes suas ꝑfectiōales
⁊ qꝛ om̄es ꝑfectiones sunt in deo
vnitissime ideo sic sub oīmoda di
stinctione in eēntia p̄existūt d̄ina
essentialit̄ potētialiter et casualit̄.
Scd̄o p̄existūt in mēte p̄r̄na origi
nalit̄ ꝑm rōnes suas ydeales ⁊ iō
ibi puto apparet creaturaꝝ distin
ctio ꝑm rōem intelligēdi Tertō p̄/
existūt in v̄bo et̄no tanq̄ in exem
plari ꝓprio q̄ntū ad rōes suas fa
ctiuas et exēplares. et ideo ibi ap
parent sil̄itudines reꝝ sub distin/
ctione ꝑfecta Est aūt intelligēdū
ꝙ cū creatura dr̄ in deo p̄existere
ꝑm sil̄itudinē suā exemplarē non ē
intelligendū ꝙ illa sil̄itudo sit ali/
qd̄ additū eēntie. qꝛ sic aliqd̄ acci
dens caderet in deū Sed illa simi
litudo est realit̄ ip̄a d̄ina essentia ⁊
ip̄m verbū intellectū tñ cū hitudi
ne ꝓut est imitabile ⁊ ꝑticipabile
a creatura Vult ergo auctor in
v̄bis p̄tactis dicere ꝙ qñ mēs rō
nalis rapit̄ in d̄ine lucis abyssū ⁊
sup̄ se eleuat̄. statim deum sentit et
inuenit ⁊ exp̄imentali suauitate de
gustat. ꝙ ip̄a creatura nō ē aliud
in deo ꝑm suū ydiale q̄ ip̄a crea/
trix eēntia ꝓut dicit Anselm⁹ Por
ro illud vltimū dc̄m qd̄ sepedict⁹
magr̄ censet calūniandū et repro
bandū videlz Illic sp̄ūs est supra
semet ip̄m translatus et deo viuifi
catus gustās vadens q; in vnita/
te viuide abyssus in qua sese ꝑz eē
suū increatū possidet immēsas di
uitias q̄ ip̄emet est iuxta eū mod̄
quo eas de⁹ gustat et videt. non
discrepat a veritate si recte intelli/
gatur ⁊ pie interp̄tetur Intellect⁹
enim hoꝝ verborū talis est ꝙ qñ
spōsus celestis introducit sponsā
suā in cellā vinariā id ē abyssū sue
dulcedinis ei ꝯcedit degustaē tūc
ple^m gaudiū et ꝑfc̄a delc̄atio spō
se id est menti deuote ꝓpinant̄ ex
q̄bus totū desideriū ei⁹ ꝑfecte q̄e
tatur. qꝛ tūc introducit̄ in gaudi/
um dñi sui. et in cubiculū genit̄cis
sue qd̄ nihil aliud est q̄ ip̄a d̄ina
eēntia sub rōne obiecti beatifici ⁊
vt exēplar ⁊ ydea rōnalis creat̄e
qꝛ vt sic habet mentē rōnalē ꝓprie

quietare et tūc assequit̄ vbertatez
et affluentiā diuine gr̄e a qua oīs
sacietas et gr̄e fecūditas in aīam
diriuat̄ qꝛ in claritatez verbi d̄ini
trāsfōrta deificat̄. vbi gustat imē/
sas diuitias q̄ ip̄emet est. qm̄ q̄dē
aīa infinitatē illi⁹ gaudij nō com/
p̄hendit. sed tn̄ beatificā eius iden
titatē raptim apprehendit. iux̄ mo
dū sup̄ expositū Istud maxime fit
in raptu Pro declaratione autē il
lius dicti qd̄ subiūgitur gustans ⁊
videns immēsas diuitias iuxta eū
modū quo eas de⁹ gustat et vidz
est diligent̄ aduertendū ꝙ verbū
eternū est q̄dā refectio mentalis ⁊
q̄ddā gaudiū intellectuale ipsoꝝ
angeloꝝ et oīm beatorū qui pari
voto et cōcordia plene possident
oēm thesauꝝ celestis sapie ⁊ boni
tatis d̄ine. qui de torrente diuine
voluptatis cōtinue potant̄. et ab
vbētate suauitatis in ea degustāt
puritate obiectiua qua de⁹ fruit̄
in se ip̄o ideo dicit ꝙ gustāt et vi/
dent immēsas diuitias iuxta eum
modū quo eas de⁹ gustat ⁊ vidz
Ut aūt finē loquēdi faciā ⁊ textū
cū glosa proferā. cōclusio finalis
oīm p̄dictoꝝ ⁊ explanatio p̄clara
dictorū illi⁹ tertie ꝑtis de ornatu
spūaliū nuptiaꝝ stat in isto ꝙ sc̄i
iuxta vaticiniū ysaie ꝓp̄he in terra
sua duplicia possidebūt qꝛ sācti in
patria dupliciter reficientur ⁊ bea
tificabunt̄ hoc modo. q̄a vires et
potētie rōnales ad imaginē perti
nētes scz mēoria intelligētia ⁊ vo
luntas bibent de fonte viuo in ea

puritate obiectiue sicut de⁹ sua fō
tali bonitate fruit̄ in se ipso. et iste
cedē vires saciabunt̄ ⁊ inebriabū
tur et hoc eēntialiter gaudio frui/
tionis et gustu intellectuali diuine
dulcedinis vbi ꝑ efficaciā d̄ini lu
minis absorpte in d̄ine suauitatis
degustatione et āplexu et inhesio/
ne ɔsūmati amoris sopient̄ et req̄
escent ab om̄i oꝑatione intellc̄ua/
li: et sic iste vires semꝑ erūt actiue
⁊ operose cū hoc q̄escētes ⁊ ocio/
se semꝑ famelice semꝑ saturate di
uersis tn̄ respectib⁹ Istud donū q̄/
busdā sanctis licet paucissimis cō
cedit̄ in hac vita. sic̄ paulo datum
fuit in raptu. ꝫ hoc nō fixe nō im/
mobilit̄ sed raptim trāsitorie ⁊ flu
xibiliter sic̄ sup̄ dictū est Isti⁹ opi/
nionis fuit auctor isti⁹ libri de or/
natu spūaliū nuptiarū et eiusdem
opionis arbitror fuisse beatū dio
nysium sicut patz inspicienti librū
suū de mystica theologia. et huic
opinioni ego adhereo ꝫ nō ꝑtina
citer Si q̄d eni hic dictū videt̄ qd̄
appeat repugnaē veritatibus ar/
ticuloꝝ fidei. hoc totuz reuoco et
correctioni sc̄e mr̄is ecc̄ie in q̄ xp̄s
suā sc̄issimā auc̄tatē trāsfundit me
⁊ quicq̄d hic dictū est sūmitto Ad
extremū ꝫ infero ꝙ magr̄a intelli
gendi est exꝑientia ꝓut sc̄i testan
tur Et ille optime v̄itatem iudicij
nouit qui eā nō audiendo soluz ꝫ
gustando et faciēdo didicit Qui
eniz v̄itati vnit⁹ est ex ip̄a vnione
bn̄ nouit ꝙ bn̄ sentit. q̄uis eū mul
ti corripiant tanq̄ mentis excessū

passum In tali ergo materia que solū per exp̄ientiā et gustū cognoscitur. magis est credēdū his qui notitia exp̄imentali hec gustauer̄t q̄ꝫ his qui solo lumie intellectus ⁊ lr̄arū studio pollēt Hec aūt sapia vnitiua et anagogica que omnez rōnis app̄hensionē trāscēdit sola diuina immissione p̄cipit̄. que non tm̄ affectū sup̄ se erigit ⁊ amoē extatico sponso altissimo creaturaꝫ p̄fecte vnit ꝫ insup̄ in tm̄ eleuat intellectū vt multo plus om̄i prudētia ⁊ ꝯgnitione diuinis fulgorib⁹ illustret̄ q̄ꝫ aliquo ingenij exercitō valeat obtineri Et ergo nō videt̄ mihi recte sapere qui nolunt ꝙ aliquis de d̄inis sciētijs disserat nisi fuerit ph̄icis et nat̄alibus sciētijs p̄ditus et imbut⁹ Incōgruū eniꝫ videt̄ in tm̄ nature deferre studio artis ⁊ sollercie hoim ꝙ plus possint hoibus afferre q̄ꝫ gr̄a q̄ repēte agit. subito imp̄mit. infallibilit̄ docet. et inhesitanter facit existere mētes in his que docet. ⁊ luce clarius que alijs vident̄ obscura demōstrat Ip̄a eni sapia et scia que sola sancti sp̄us influxione p̄cipit̄ certissima ⁊ amātissima cō p̄bat̄. qꝛ sine om̄i dubitatione ⁊ opione p̄cedit et oēm alteri⁹ discipline leuitatē excedit Hanc doctrinaꝫ p̄clare sapie sibi soli increata sapia reseruaē voluit vt sciat om̄is mortalis creatura ꝙ ē doctor in celo qui solā verā sapientiā sol̄ electis scholarib⁹ per celestes emissiōes et sue claritatis radios māifestat ⁊ om̄es mūdi sapiētes cōfutet. cū simplex vetula vel idiota ad isti⁹ sapiētie vnitiue ꝯsurrectionē p̄fc̄e possit attingere quaꝫ nulla ph̄ica scientia vel mōrlis industria app̄hēdit Que melius intelligim⁹ melius p̄ferimus Sp̄ualis oia dijudicat. et ip̄e a nemine iudicat̄ Patet ergo ex his quō sāctissimi ⁊ excellentissimi doctores qui in vtraq̄ꝫ specie cōtēplationis p̄fecti fuerunt eadē docuerūt et senser̄t que tertia pars libri de ornatu sp̄ualium nuptiaꝝ dogmatisat licet forte sub alijs verbis Nō aūt refert diuersitas narrationis vbi eadez res narrat̄ sicut dicit btūs Aug⁹. Et ēgo p̄dicta doctrina nō ē abijtienda et eliminā̄da. ꝫ vbiq̄ꝫ sustineri pōt absq̄ꝫ p̄iculo erroris tanq̄ꝫ ꝯsona et cōformis sanctoꝝ patrū traditionib⁹ vn̄ q̄a verba hui⁹ libri ex feruido affectu et vigore dilectionis p̄lata sūt. nō sūt recipienda ꝑm sensū quē ꝑm sonū vocis vident̄ facē ꝫ ꝑm sensū p̄ quo fiūt. intelligēda sūt et interp̄tāda et ꝑm mat̄iam subiectā sermones eius expetēdi Ista sunt sp̄ualia et mystica et ideo solis sp̄ualib⁹ sunt ꝯpanda et cōicanda. nec hmōi in scholis sūt tractāda Sed esto ꝙ sepedict⁹ auctor in aliq̄bus forte nō ita dixisset sicut aliqui vellēt. vl̄ qm̄ melius vel verius dici q̄uisset. que cura de hoc? In opuscul̄ tractatoꝝ multa corrigēda inueniun

tur Si ad obiectionē alicuius tra
ctatus sufficeret aliqđ dictū in eo
corrigendū. pauci tractat⁹ recipiē
di essent Negare nō possū nec de/
beo ait Aug⁹. sicut in ip̄is morib⁹
meis. ita multa esse in tam multis
opusculis meis que p̄nt iusto iudi
cio et nulla temeritate culpari Itē
idez noli meis lr̄is quasi canōicis
scp̄turis inseruire. sed in illis ⁊ qđ
nō credebas incūctanter tibi inue
niendū crede. in istis aūt qđ certū
hēbas nisi certū vel certe intellexe
ris noli firmiter tenere Non enim
par auctoritas scripture canōice
debet̄ et earū expositionib⁹ In oi/
bus bene agere et in nullo deuiare
nō est humāitatis ꝫ deitatis Esti/
mo tn̄ ꝙ doctrina eius q̄ntum ad
intellectū suū in paucis calumniā
patiatur licet forte quedā plani⁹
et irrep̄hensibilius potuissꝫ dixisse
Hec dc̄a sufficiant ɔtra eos q̄ do
ctrinā p̄dicti viri vident̄ calūniari
sub correctione tn̄ semp̄ meli⁹ sen/
tientiū. ¶ Sꝫ dicet aliq̄s q̄s ē iste
qui ausus est os suū ponere in ce
lum et respōdere dn̄o Cācellario
parisiensi discretissimo ⁊ eruditissi
mo viro? Fateor charissime ꝙ ego
sum minim⁹ clericorū et religioso/
rum qui nō sum dignus vt soluaꝫ
corrigiam calciamentoꝝ dn̄i mei
Cācellarij qui incōp̄abiliter vita
morib⁹ et scientijs me p̄cellit Pro/
testor tn̄ ꝙ nō ostentationis gr̄a
nec temeritatis motus audacia p̄
sūpsi rn̄dere obiectionib⁹ tāti viri

Sed duo sunt que me mouerūt et
incitauerunt ad scribēdū ista Pri
mū est quia emulator existens pa
terne traditionis et zelum gerēs
pro doctrina p̄ris nō potui patiē
ter sustinere vt ille liber quem per
spiritū sanctū spero fuisse ɔpilatū
vilipenderet̄ abijceret̄ et cōtēptui
haberetur Scđm est quia ānuens
pijs p̄cibus et desiderijs fr̄is bar
tholomei qui instanter ꝓut q̄bus/
dam referētibus intellexi rogauit
sibi intellectū verboꝝ illius tertie
partis libri de ornatu spiritualiū
nuptiarū exponi et reserari institi
et laboraui inquantū potui dicta
tertie partis prefati libri explana
re et ad quē intellectū essent capiē
da enodare Sed scripsi vt debui
approba tu et tui Si vero non vt
debui ignosce xp̄e tu et tui Amen

Explicit libellus Joh̄. de schoen/
houia in quo defendit dicta fr̄is
Joh̄is Ruysbroich ɔtra magr̄m
Joh̄em Gerson Cancellariū Pa/
risiensem.

Gerson cōtra prescriptā defensionē

Epistola magistri Joh̄ de Gersonno ad fr̄ez Bartholomeū Carthusieñ contra predictā defensionem.

Gratia tibi et pax vir exēplo Job simplex ꝛ rectus et timēs deū Oblata ē mihi nuper sic̄ nosti grandis epl̄a tendēs saluare modos locutionum positos in tertia ꝑte tractat⁹ cuiusdā intitulati de ornatu spiritualiū nuptiarū Quos ego modos alias ꝓ catholice veritatis sinceritate seruāda apud aimos min⁹ instructorū oñdi per epl̄am tibi directā nō esse seruādos Sed q̄d agim⁹? Quo nos inter tot occupationes vertim⁹? Itaq̄ faciendi plures libros vel epl̄as. arguendo vel replicando. nullus est finis. Stem⁹ igit̄ infra limites epl̄e p̄me. et per ꝯsiderationes aliq̄s. facili plano q̄ stilo sumptas. ex eadē iustificatio sua monstretur.

Nobis ad certā regulā loqui fas ē posita est illic sētentiosissima hec. v̄issima q̄ augustini sñia que tollit barbaram ꝯfusionē linguaꝝ a sacra doctrina nam qualis altera esset efficacior via ꝓhibēdi edificationez turris dauitice in bonū. q̄ si fieret nominū vel t̄minoꝝ pro libito cuiuslibet variatio Nō eni tūc intelligeret vn⁹ alterū. sed in quadā babilonis ꝯfusione laberemur Non ergo sufficiēter excusat auctor tractatus illi⁹ per suū defensorez qui sic ait Et si sit aliq̄s error in dc̄is suis ille solū stat in quid nois. nomina aūt sūt ad placitū. et id̄o talis error non est magni ponderis Si eniz sancti doctores vt Aug⁹ et hiero. admisissēt modos loquēdi hereticoꝝ ꝓtin⁹ habuissent pacem cū eis sed malaz pacē Notet̄ rñsio magni basilij in casu simili q̄ noluit nec in solo verbo quidē deuiare ꝓfitendo catholicā v̄itatez Sic nec hiero⁹ de v̄bo isto omousion. sic alij sine numero. Fuit q̄dā tp̄e meo scot⁹ qui rñdendo dicebat pr̄em esse causā filij. hoc dicebat id est pr̄ ꝓducit filiū Coact⁹ est statim reuocare dictuz suū nec expositio sua quōlibet admissa est q̄uis esset ad intellectū suū et expressionem verissima

Modus loquēdi doctorū si repiatur im ꝓprius et parabolicus et inusitat⁹ aut figuratiu⁹ extēdi vel in vsum trahi nō debet sed ad sensū ꝓpriū et nō figuratiuū reuerēter exponi Alioquin frustra eēnt doctoēs in theologia ꝯstituti p̄ncipalit̄ ad h̄ officiū elucidādi sacram scp̄turā quā magl. atz magl. alit̄ agēdo ꝯfūderent vñ si quis ad vim vocis sustinere vellet ꝙ de⁹ ad liberādū suscepturus hominem non horruisti v̄ginis vteꝝ vtiq̄ erroris re⁹ eēt

Tolerent igitur patiēter homies inferioris gradus et scie. si dicta eoꝝ querant ad ꝓpriū vsum coartari nō in ꝑniciē doctrine catholice dilatari. Hac ꝯsideratōne ꝑmotos existimo doctoēs nouissimos thomā bonauenturā alexandruz de halis et similes dū omisso omī vborū ornatu tradiderūt theologiaz per q̄stiones vt sub certis regulis et sub p̄scisa verboꝝ forma tutissimā hr̄emus theologiā tam practicā q̄ꝫ speculatiuā reducēdo doctores om̄es p̄ores ad vnā securam q̄ꝫ locutionis ꝓprietatem

Vnicuiq̄ꝫ in sua arte perito credendū est hec est ratio cur doctorib⁹ in sac̄ theologia exercitatis dat auc̄tas int̄ p̄tandi doctrinaliter sacraz scp̄turam qd̄ maxime habet fieri in scolis doctrinā impertiendo his qui tam ingenio q̄ꝫ exercitatione cōtinua capaces sūt ad intelligendū. Cū igit̄ que ponit tertia pars tractatus p̄nomiati sūt de punctis sacre scp̄ture imo de summa theologia que mystica nomiat̄ et quam scolastico more albert⁹ magnus ⁊ quidā alij claro ꝓprioq̄ꝫ sermone exposuerūt quis nō mirabit̄ audire ab huius auctoris defensore ꝙ hec in scolis nō sūt tractāda Ita videlz publicabunt̄ nunc scriptis nūc verbis idioma vulgare ꝑuātibus et apud simplices adolescētulos apud senes hebetes apd̄ illitteratā plebeculā. apud an⁹ decrepitas nūc in foro nūc in angulis et viri doctissimi tā ingenio q̄ꝫ exercitio prediti ab alijs recte loquēdis qꝛ scolastici sūt arcebunt̄.

Qui adheret deo vn⁹ spūs est hanc vnitatē null⁹ sane pōt intelligere vel exponē q̄ntūcunq̄ꝫ verba multiplicauerit ad aliū sensū q̄ꝫ per assimilationē de qua dicit Johs in canōica Scimus ꝙ cuz ille apparuerit similes ei erimus Om̄is eni modus alter loquēdi metaphoricus vel figuratiuus vel yꝑbolicus vel eufatic⁹ doctoꝝ sanctoꝝ vt dionysij ⁊ aliorum si nō referatur ad hanc regulam repudiandus Assimilatō aūt non tollit sed perficit naturā neq̄ꝫ tollit qd̄ habet creatura in ꝓprio genere qm̄ illud ꝑdere nisi per annihilationē anima rationalis nunq̄ꝫ potest ac ꝓinde sequitur ꝙ similitudo adducta per qualemcunq̄ꝫ doctorez de infusione gutte aque in dolium vini fortissimi ad vnionez anime ꝯtemplationis cū deo tanquā sit omnimoda similitudo repudianda est prorsus tanq̄ꝫ habens errorem imo insaniā almarici cōdemnati ponentis creaturā verti in deum et in suum esse p̄ncipiuz ydiale sicut notat hostiensis super illud capl̄m damnamus de summa trini et fi. catho. Deniq̄ꝫ similis fantasia fuit al's parisius tanquam statua et intelligibilis aduers⁹ vnū augustinensē dānata

Deuotio illoruz culpanda est qui nituntur inuoluere sn̄ias ꝑmonib⁹ impitis ꝑe

grinis et inusitatis vel eos qui sic volunt laudare atq; defendere et defẽdẽdo se ipos magis inuoluẽ q; euoluere Adducã hoc loco ne mihi soli videar inniti pticulaz cuiusdã pmonis facti in capło vno ffm Carthusien Anno.1408.cui⁹ thema est.videam⁹si flozuit vinea ꝛc Quartã vero deuotionẽ falsaz id ẽ vanã et curiosã illi exercent q̃ sine mozticatione ꝓprie voluntatis a zelo dño seruiẽdi vitã spũalem ꝺsistere credũt in ruminatiõe vel poti⁹ fantasiatiõe rez spũaliũ estimãtes hanc ipam fantasiatõz vel saltẽ delectationẽ inde ꝺsequẽtem deuotionẽ esse vñ hꝫ ad hanc ipam ꝺsequendã nõ contẽti modos loquẽdi scpture sacre adinuenũt sibi vel fingũt de rebus spũalibus modos abstractiozes eo q̃ tales maiozẽ eis delectationẽ generẽt Plerũq; etiã ob hoc materias satis faciles obscuris modis et abstractis in q̃bus delectantur obuoluẽtes aut vocãtes humiliationẽ vel fortassis etiã altã cõtẽplationẽ.summersionẽ in abissali ꝓfundo.ꝺinũ amozẽ ãnihilatiõz vel in nihilũ redactionẽ.charitatiuũ motũ mẽtis in deũ influxuz in deũ.vocãtes motus ad op⁹ ꝓpter deũ effluxũ a deo et sic de alijs cõsimilib⁹ q̃uis tamẽ xpũs ꝓbe et apli et oẽs doctozes scpture sacre tractatozes q̃ntũ poterant et expediebat ea que difficilia fuerẽt ꝑ modos loquẽdi fecerũt facilia

Hec reuera falsa deuotio est religiosis ꝑiculosissima qm̃ multos a q̃tidiana heu docet et doleda docuit experientia qui spũales ac religiosi apparebãt decepit infatuauit vel penit⁹ excecauit ita vt fierent in obseruãtijs regularib⁹ q̃s despexerãt desides.superiozibus quos rudes reputabãt rebelles. etiã aliqui fugerẽt q apostatarẽt Aliqui etiã hereticarẽt vel añ tẽpus ꝓphetarent dicẽtes hec dicit dñs cũ dñs nõ esset locutus Sed supba vel saltẽ fantastica capita eoz hec ipa ofinxerũt.Aliqui q̃z mirabiles fatuitates extrinsecus in pretensis iubilationib⁹ tripudijs saltationib⁹ et hmõi oñderũt Sequit quarta deuotio est vinũ valde fumosũ id est supbie generatiꝫ et est libidinosũ de q̃ mystice et illa fortassis inhibitio aplica accipi potest nolite inebriari vino in quo est luxuria Et reuera in hoc ipo ẽ spũalis luxuria eo q̃ sic false deuoti nõ dei cultũ et honozẽ sed ꝓpriã querunt delectationem hec ibi.O si vidisses q̃s q̃s auctoz fuisti sermonis illi⁹ si vidisses epistolaz nouiẽ oñsam nĩ q̃d dixisses quid stomachi habuisses.

Amicus plato amic⁹ socrates magis amica veritas Peruertit enim affectio nimia ad doctozem aliquem vel doctrinam iudicium non solum practicum quod sepissime contingit sed etiaz speculatiuũ de quo min⁹

videret quasi videlz more pitago
ricoꝝ nō liceat aliud introgare q̄z
si magister hoc dixerit Tollenda
est igit e medio sicut odiosa cōcer
tatio et insectatio inuidiosa sic ꝑ
tinax et animosa huiꝰ vel illiꝰ do
ctrine defensatio Patet aūt ꝯscia
mea apud te deus. q̄a nullatenus
odio cuiuscūq̄z fuerā inductꝰ scri
bere que scripsi Sed qr verissime
tūc mihi videbat sicut et nunc ma
gis ac magis inspicio modos il
los loquēdi nimis im ꝓprios esse
vñ et sic dixi inter cetēa postq̄z de
vnitate ad deū q̄daz inducta fue
rant. hoc tropo inq̄z ꝓbat boetiꝰ
hoiem bonū esse deū iux̄ illd̄ Dixi
dij estis/non quidē per veritatē et
vnitatē diuine essentie ⁊ locutionē
ꝓpriā. sed ꝑticipatiue et assilatiue
immutatiue et nuncupatiue. Q̄ si
auctor iste pari modo rñderit se
dicta sua intellexisse de illa vnifi
catione spūs cum deo nō ꝯtendo
nō contradico sed explicationem
aliter sonare non dubito Hec ibi
Vide queso o lector si modestior
esse potuerit sermo meus. addito
ꝙ postmodū taz verbis excusare
conatus sum p̄dictū auctorē post
q̄z innotuit m̄ ꝙ in alio loco plus
exp̄sserit ꝙ creatura nullo modo
ꝑdit esse suū qd̄ habet in ꝓprio ge
nere. ꝙ si idē inseruisset ad verba
tertie ꝑtis sui tractatus. non ita p̄
buisset occasionē errandi et se cul
pandi. nō solū apud simplices ꝫ
lr̄atos et edoctos Videbit ꝫ qd̄
dico verū esse qui forsitā inciderit
in tractatulū vnuz quē de theolo
gia mystica tā speculatiue q̄z pra
ctice conatus sum ordinare. hñs
hanc intentionez deducere ad no
titiaz familiarē et ꝓpriā scholasti
coruz ea que deuoti homines de
ea magis affectiua declamatione
et figuratiua locutiōe q̄z lr̄atoria
ꝓprietate tradiderūt Notet locꝰ
ille vbi theologia mystica dr̄am
hāc a lr̄atoria ponitur inter cete
ras hr̄e q̄a vnit et transformat

Alij qui amant. sibi somnia
fingūt ait virgilius super
hoc dicto cū exꝑientijs ⁊
ratōe certa fundat dictum p̄oris
epl̄e mee quo sic ponit. Sicut ex
carentia pij affectus et magis ex
affectione eius per vicia errāt. nō
nunq̄z ꝑitissimi in sacris. excecauit
eniz eos malicia eoꝝ et dati sunt
in reprobū sensum Ita et paruo
lumine intellectus et parua instru
ctione in studio lr̄aꝝ etiam secula
riū. qñq̄z p̄sertim in logica prola
būtur aliqñ in errores ꝑiculosissi
mos illi qui magnoꝝ sūt ēga vir
tutes affectuū q̄les apl̄s vocauit
hr̄e zelū sed nō ꝑm scientiā adeo
vt si nō humilit sapiant et nisi sese
cōtrahāt infra metas sue ꝯgnitō
nis nulli ꝑtinacius inueniunt neq̄z
absurdius errores ꝯfingere ꝓpte
rea nō leuiter oꝑtet eos scribē vl̄
docē. ꝫ nec absq̄z cautela magna
adherendū ē eis nisi p̄uia discussi
one diligenti et doctorum exami

Doctrina raymundi lulli [illegible]

Gerson cōtra prescriptā defensionē

natione. In talibus quippe sepe reperimus plurima aut falsa aut male explicata ac ꝓinde multā erroris materiā prebentia simplicibus q̄q̄ in multis diuinissima altissima q̄ sit Addo nunc id quod euenit tempe meo de quadā que ꝓphetissa et miraculoꝝ operatrix reputata est a multis. quā et vidi et allocutus sum Hec tandē dixit et scribi iussit. q̄ spūs suus deū cōtemplādo fuerat ānihilatus vera ānihilatione et hinc recreatus Et dū quereret q̄liter hoc scire potuerat respōdebat se expertaz Dies mihi nō sufficeret si numerare vellem innumeras tales insanias amantiū imo ꝛ amentiū q̄ nō ꝑm scientiaz quales vident fuisse begardi et begarde quēadmodū in q̄daz tractatulo de distinctione verarū reuelationū a falsis memini ꝑdez annotasse

Docendus nō est vel monēdus qui errorē suū defendere mauult q̄ corrigere Hoc oracius posuit in fine poetrie sue Exigitur igit correctio seuerior si sic iterū fuerit pugnat ad saluandā tanq̄ ꝓpriā hanc ꝟboꝝ im ꝓprietatez quo pacto sit vel q̄ ordine postulandū quippe videbitur ordinarij et inquisitionis iudiciū qm̄ parua radix ꝑegrini ꝑmonis serpit vt cancer et modicā errorū scintillaz sicut in arrio patuit dū nō conueniēter opprimitur vel artata magnā erumpit i flammā

Sic nuper actū est parisius per sacram theologie facultatē aduersꝰ illos qui doctrinā quandā ꝑegrinam Raymūdi lulli conabant inducere que licet sit in multis altissima ꝛ verissima quia tn̄ in alijs discrepat a modo loquēdi doctorū sacroꝝ et a regulis doctrinal sue traditōis et vsitate in scholis ipa edicto publico repudiata ꝓhibitaq̄ Dicā hic quod sentio si tl̄es locutionuz modos publicari ꝑciperez apud almā vniuersitatē parisiensem vel per sermones vel per scholas deducerē ꝓtinus ex officio cui indignus deseruio. ad censurā theologice facultatis vt examinaret et examinata suuz quale mereretur iudiciuz sortiret Bene vale pater emerite. memor mei, in orationibus tuis.

Explicit scd̄a epl̄a Joh. Gerson cōtra dicta fr̄is Jo. Ruysbroich In tertia parte tractatus sui de ornatu spiritualiū nuptiarū

Incipiūt lectiones due
ꝑutiles suꝑ marcū et ad cōmenda
nem ꝓpositi nostri et voti multū fa
ciunt et valent doctoris Johannis
Gerson Cancellarij par⁹

Sicut scriptū est in Isay.
ꝓpheta Ecce ego mitto
angelū.meū ante faciez
tuā qui preꝑabit viam
tuam ante te. Textus pñs hodier/
ne lectionis ꝑm diuersas punctuati
ones et postillaꝝ sententias ad p̄/
cedentia et subsequentia varie coa
ptat̄. Nam qꝛ auctoritas ista. Ecce
ego mitto angelū meū.nō de Isaia
sed de Malachia. Malachie tertio
sumpta est referri posse dixerūt q̄/
dam hanc particulā sicut scriptum
est in Isaia ꝓpheta/ ad illud quod
immediate premittit̄ tanq̄ꝫ in eius
ꝯfirmationē atq̄ꝫ fulcimentū.vt sit
sensus. Initiū euangelij Ihu xp̄i fi
lij dei.id est qui fuit filiꝰ dei ꝛ qua/
si paꝝ sibi absq̄ꝫ ꝓphetico testimo/
nio istud posuisse. addidit sicut scri
ptū est in Isa.ꝓpheta. Potest enim
ab hoc ꝓpheta trahi xp̄m fuisse de
um atq̄ꝫ dei filiū.vel q̄a vocatꝰ est
emanuel Isa.viij.et.liij. Generatio
nem eius quis enarrabit. De eter/
na eius a patre ꝓductione dictum
est.et ex p̄mo capl̄o et alijs ibidem
elicit̄. Dissoluit̄ hoc modo impia
Porphirij heretici blasphemia qua
nisus est ꝓbare euangelistā nostrū
damnare mendacij.qꝛ illud qd̄ di/
ctū est. Neq̄ꝫ tñ coartat talis obie/
ctio vt ad hanc expositionē fugia/
mus ¶ Constat itaq̄ꝫ ꝓphetas oēs
vno et eodez spū suas ꝯtexuisse ꝓ/
phetias.ac perinde qd̄ vnꝰ posuit(
qꝛ nō tā ip̄e q̄ꝫ spūssanctꝰ loq̄bat̄)
pōt ab altero(qui similiter est spūs
sancti instrumētū) intelligi quodā/
modo dictū seu positū etsi nō expli
cite tñ implicite. Dicūt igit̄ alij vel
ijdem aliter duas in textu particu/
las a duobꝰ ꝓphis excerptas. Pri/
ma est malachie tā sensu q̄ꝫ verbis
Scd̄a est Isa.que cū prima similez
satis explicat sententiā vbi d̄r vox.
Et qm̄ Isa.p̄ncipalior fuit atq̄ꝫ fa
mosior et legentibꝰ notior.qꝛ insuꝑ
finis plerūq̄ꝫ rem totā denominat
Placuit euāgeliste nr̄o qui etiā bre
uiata studebat nō duos ꝓphetas
sed vnū et hunc maiorē nōiare. Et
sub hoc sensu recepit ecclesia siue ori
ginale Marci euangeliū sic habuēit
vt tenet Beda in cōmento.siue a q̄/
busdā nō recte scribentibꝰ addituz
fuerit quēadmodū sensisse videtur
Hieroñ suꝑ p̄s. ¶ Incipit igit̄ ꝑm
hūc expositionis modū euāgelista
noster suā texere rationē vbi notan/
dū occurrit qd̄ ait in ꝯmento. Scri
pturꝰ inq̄t euangeliū marcꝰ cōgrue
p̄mo ponit omniū testimonia ꝓphe
taꝝ q̄ hoc futuꝝ p̄cinebāt vt eo cū
ctis vera et sine scrupulo dubieta/
tis sustinēda q̄ scriberet intimaret
quo hic a ꝓphis spūsācto impletis
antea p̄scita et p̄dicta esse monstra
ret.simul q̄ꝫ vno eodezq̄ꝫ euangelij

sui principio. et iudeos qui legez ac
pphetas susceperant ad suscipien/
dum euangelij sacramenta q̄ ipōz
pphete predixerant instituit. Et gē
tiles qui per euāgelij preconia ad
deū venerāt. ad auctoritatē quoqz
legis et pphetaz suscipiendū vene
randā qz puocaret. Hic instrui/
mur dicta nostra sacraz scriptura/
rum testimonijs roborare. quia pa
rum ignitū est et minus efficax ver/
bum quod nō incaluerit et fulcituz
fuerit ab eloquio dei quod est igni
tum vehementer. et nisi viuificatum
fuerit a sermone eius qui est viuus
et efficax ꝑm aplm et penetrabilioz
omni gladio ancipiti. Non tamen
estimo curiositatem in allegationi/
bus huiusmodi consectandam. sed
quousqz prosunt studiosis et edifi/
cant caritatem. alioq̄n cumulus ille
truncataz auctoritatū male conge
stus et informis congeries allega/
tionū sue origini non cōuenientium
quid proficit nisi forrassis ostenta
tionē operak? Sed neqz sunt incul
pabiles qui pphanas postpositis
lectionibus sacris toto ore pſonāt
totis viribus amplectunk sicut scri
ptū est p Isaiaz pphetam. Non in
pbis. non in poetis et fabulis. sed
in pphera vbi preter hec elidik im
pia manichei blasphemia. quia sic
delirare ausus est vt diceret pphe
tas veteris testamenti a deo tene
braz missos esse. quod si verū esset
sicut non est. nunqz. veritatis nota/
rius euangelista noster eundē euo/

casset in testimoniū narratōnis sue
Nihil enim roboris habet verbum
illius qui pater est mendacij. Sed
in hoc loco cōuenienk essent impro
bandi qui pphetas veros aut con
stellationibus imputāt quēadmodū
Auicenna Albumasar et alij nōnul
li aut qui execrabiliori deliramento
pphetas fabulank magicaz artem
exercuisse tanqz mediū adipiscendi
precognitionē occultoz. verum su
per his olim latius tractabimus si
deus annuerit. Nunc audiamus
quid in Isaia ppheta scriptum est.
Ecce inquit ego mitto angelū meū
Non dubiū q̄n Johem baptistam
qui vt beda ait angelus vocak nō
societate nature iuxta heresim Ori
genis. sed officij dignitate quo no
mine recte appellari pōt homo ille
qui fuit missus a deo vt testimoniū
phiberet de lumine et venientem in
carne dñm mundo nūciaret quia
angelus nuncius appellak. In hoc
qd̄ premittik. ecce. notak ex demon
stratione grandis et insolita noui
tas. In hoc qd̄ subiungik. ego mit
to dak intelligi ex maiestate mitten
tis dei missi magna dignitas. De
hinc presens p futuro ponik quia
inconcussa erat tanqz de presenti fi
eret. certitudo demonstratōis atqz
stabilitas Johes insup nō quicūqz
sed angelus suus scz dei. Attende
primitatē cū ait. ante faciē tuam.
vt eius puritas. integritas. et san
ctitas cōmendareк. Postremo offi
cij eius honorificū designatur qui

prepabit viā tuā añ te. Quā viam si forte q̄sieris Rñdet Crib. et inferi⁹ dat̄ itelligi Via dñi q̄ ad hoies ingredit̄ pnia ē p quā de⁹ ad nos descēdit ⁊ nos ad illū ascēdim⁹. vñ angeli ascendētes descēdētesq̄ me morant̄ sup filiū hōis. Hec ē scd̄a loquēdi materia. hoc vnum tm̄ ad pñs dilatem⁹. quo pacto iohs angelo sil̄is phibet̄. Et p̄mo si virginitas iohis attēdit̄ subit illud Jero. ad paulā et Eustach. q̄ sp angelis est cōnata virginitas. et q̄ in carne p̄ter carnē viuē nō terrena vita est ꝫ celestis. Cōuerte oculos fidei ad virtutes iohis nō vnā tm̄mō ꝫ qualemlibet angeloꝝ gerarchiā videbis in eodē figurari Inflāmauit itaq̄ eū caritas vt eēt sil̄is seraphin. q̄netiā ali⁹ in amorē diuinū ardore exardescere suis p̄dicationib⁹ āmonuit. Si sapiaz ei⁹ attēderis nunq̄d cherubin parē dices? Si spūalez in executione virtutū potentiā nonne cōsimilē ip̄m ptāti designabis? Si pacatissimā animi sedē. nūq̄d thronos in ip̄o repēies? Fuit em̄ vis ei⁹ ꝯcupiscibilis inflāmata p caritatē vis rationalis illustrata et edocta p sapiaz. vis irascibilis p potētiaz et virtutes roborata. Caritas imperabat. ꝯsulebat sapia. potētia cōfirmabat. Hic est sup̄m⁹ ternarius gerarchicus bñ velle scire et posse. hec trinitatis supercelestis imago. potētia. sapia et bonitas seu volūtas. Porro in Johe fuit tanq̄ i dominatōib⁹ vltimitas subiectōis et iocūdissime ac fidelissime seruitutis ad deū. libera q̄ magnificētia oim subiecta alteri ꝓrsus aduersa Fuit pretēa sic̄ i p̄ncipatib⁹ ita et i Johe eminētia incorruptibil̄ rectitudinis in suo regimine. eminētia etiā inuincibilitatis tāq̄ i ptātib⁹. Porro vltimitas q̄dā v̄tuositatis eū similē reddidit v̄tutib⁹. Deniq̄ ꝓuidētissima cura quā i prepatōe vie dñi ad hoies exhibuit oñdit q̄ rōnabilit̄ archāgelis ⁊ āgelis ꝯpet̄. qua i rexp̄s infallibil̄ auctor v̄itatis ꝓphetiā hāc text⁹ nr̄i ad Johis ꝯmēdatōez inducebat Matt. xi. et Luce. xij. Hic inq̄t d̄ q̄ scp̄tū ē. Ecce ego mitto an. meū. q̄ p̄pa. vi. tu añ te. Quo circa nō penit⁹ absurde vidēi possz aliq̄b⁹ q̄ caritas infusa et sapia. cetere q̄ v̄tutes enumerate abūdanti⁹ a Johe pticipate sūt q̄ ab āgel̄ Nā q̄nto potētia natural̄ debilior i se ē et minorē hñs capacitatē. tanto ad ip̄i⁹ eleuatōz et dilatatōz q̄ndā spūalē v̄t⁹ infusa copiosi⁹ exigat̄ Q. āt iohis vtpote hōis infēior angelis natura sit pspicuū ē. Ad qd̄ forsā tēdit illd̄ xp̄i Lu. xij. vbi cū dixissz nō surrexit maior inter natos mulieꝝ Jo. bap. addidit. Qui aūt minor ē i regno celoꝝ maior ē illo. quāq̄ āt ⁊ de gratuitis id intelligi poterit. Neq̄ em̄ caritas vie seu virtus altera v̄tutib⁹ pat̄e coequat̄. Et de Johe q̄dē glorificato nunc loq̄mur quē ad sup̄mū ordinē sb̄limatū neminē arbitror doctoꝝ ambigē Huic snie suffragat̄ illd̄ Jero. vbi p̄us. In carne angelicā gloriā q̄rē maioris ē meriti q̄ hr̄e. cū ali⁹

nitiť obtinē cū gr̄a qđ hz angel⁹ a natura. Addo aliud nō p̄tereundū quēadmodū nōnulli Johēz esse in p̄ma gerarchia sup̄mū sic venerari conanť Ruina inq̄unt angeloꝝ ex hōib⁹ repať. et cōsentaneū est rōni vt sedē sup̄ioris loci vacātis p̄ deiectōez et apostasiā luciferi. illi ɔtulerit altissim⁹ q̄ inter natos mulieꝝ nemo surrexit maior. Si igiť lucifero dū stabat sup̄mā i vltimo ordie sedē Gregl. attribuit. sup̄maz illam nunc obtinet is quē in ip̄i⁹ locū successisse innuit veritatis assertio.

Explicit p̄ma lectio Incipit scđa

Vox clamātis in deserto parate viā dñi. rectas facite semitas ei⁹. Magna est ꝓphetiaꝝ inter se ɔcordia. et ɔcors i diuersis etiā ꝓphis snia. eodē quippe spū docēte locuti sūt ⁊ ad vnū finē q̄ xp̄s ē respexerūt. Finis em̄ legis p̄m apl̄m est xp̄s. Quāobrē act. iij. dicebat petr⁹ de xp̄i tp̄e ꝙ oēs ꝓphete a samuel et deinceps q̄ locuti sūt annūciauer̄t dies istos Itaqz nō oposū ē intuēi quātū inter se cōueniāt h̄ verbū Isa. xl. et illđ p̄missū de malachia. Illic Johēs dicebať mitti añ faciē xp̄i ad parandū viā ei⁹. hic. ecce inq̄t ego q̄i iā missionis sue executor ait. Vox clamātis i deserto parate viā dñi ꝛc. Sz cur Johānes vox dicať et nō v̄bū Beda. apit. Cōstat inq̄t ꝙ vnigenit⁹ dei fili⁹ verbū vocať p̄ris Johē attestante q̄ ait. In p̄ncipio erat verbū ꝛc. Ex ip̄a nr̄a locutōe cognoscim⁹ ꝙ p̄us vox sonat vt verbū postmodū possit audiri. Johēs ergo vox a ꝓpheta đr qz verbū p̄cedit. Aduentū itaqz dñicū Johēs p̄currēs vox đr qz p̄ ei⁹ ministeriū p̄ris verbum ab hōib⁹ audiť. hec ille. Vnigenit⁹ siq̄dez đi fili⁹ p̄ modū verbi p̄fectissimi ⁊ sentētiosissimi a p̄re in eterna generatōe ꝓduciť in quo pater đt se ip̄m q̄ et exēplar ē formosissimū oim ad extra ꝓducibiliū. Quia igiť verbū hoc i sua maiestate abscōditū p̄ iohēz reuelatū est hōib⁹. ip̄e nō absqz rōne vox đr q̄ p̄ exteri⁹ signū p̄dicatōnis interi⁹ signat mysteriū generatōis. Hinc p̄co iudicis. hinc lucerna ardēs. et lucēs. hinc nūci⁹ vel angel⁹. hinc p̄cursor appellať. Hec officia tūc suscepit et p̄egit dū viueret p̄dicādo nūc illđ idē in suis deuotis opať suis meritis et or̄onib⁹ ad xp̄i gr̄az notitiā qz suscipiendā salubriť inspirando Vis nosse verbū qđ apud patrez manet absconditū qđ lucē habitat inaccessibilē? Dices volo. Cōuerte p̄ces ad Johēz. hic nēpe vox ē verbi et iudex ei⁹ et p̄co. O vox delectabiľ ⁊ p̄eūti mūdo sup̄excellenť amabiľ. Voces p̄ores erāt luct⁹ et gemit⁹ ꝓ calamitatib⁹ et angustiis. ꝛ erāt insani freneticoꝝ risus inter pestiferas voluptates et in puncto desituras et abituras in infernum delectatōes. Hec vox fuit penitētie salutaris. vox doctrine et libertatis. vox turturis post imbrē. vox ɔfringens cedros. i. sup̄bos phariseos. Sz vox dulcis et suauis hūiles alliciēs. vox absqz balbucie mēdacio

vox absq; raucedinis simulatorie vicio. deinceps vox p oēz moduz ꝟtuose resonatiōis canora. viuax. et iocūda. vox ad postremū fortis vehemēs et audibil' qm̄ vox nō est q̄cūq; ꝫ vox clamāt'. Obsurduerāt nēpe iudei q̄s alloq̄bat' et obturauerūt aures suas instar aspidis surde vt nō audirēt vocē incātātis sapient'. Nil ꝓptēa mirādū si vox clamosa ad eos mittebatur. Clamosa dico nō tā strepitu et aeris ꝟberatōe exteriori. q̄z ꝓpt' latētē energiā in ip̄i' viue vocis actu recōditam. Sciebat em̄ dictū eē p̄dicatori cuilibet clama. ne cesses. q̄i tuba exalta vocē tuā. Qualit' fiat. rn̄deo ꝙ per vite meritū et p vim interioris gr̄e et feruide caritatis. ex q̄b' reddit' quodāmō vox ip̄a viuax ardēs et fortis et lucēs et ꝓ sui intelligibilitate clamosa. O q̄z multi nr̄e etatis vel nō clamāt. facti canes muti. nō valētes latrare vel si clamor forsan est in voce pl' ad aures corpis demulcēdas vel ad exasperādas exhibet' q̄z ad aures cordis expgiscēdas. instruēdas et leuādas ꝓficiat Dissilis vox iohis q̄ vox ē clamantis a q̄ ɔmota sūt supliminaria cardinū ꝓut de seraphin apd' Isaiam scp̄tū est. Isa. vi. Supiora cardinū mystico intellc̄u i hōie supiores pa'tes accipe possum' q̄ sūt rō ⁊ volūtas. et hec supliminaria a voce clamātis ɔmouēt' dū ad bn̄ agenduz ꝟtuosa ɔcussiōe spūssācti impellūt' et sācto castoq; timore ɔtremiscunt Notādū ꝙ ly clamantis p̄t referri ad xp̄m cui' clamor triplex repit' i scp̄tura In resurrectiōe Lazari. i expiratōe et dū inuitaret sitientes ad aq̄s spiritales. In triplici em̄ deserto clamauit. i vtēo ꝟginis. i mūdo h' lr̄ali. et i mūdo mystico seu morali aie rōnal'. ꝫ qm̄ alia magis placz expositio hāc non ꝓseq̄r Audiuim' igit' de voce iohis et ei' formatōe clamosa. audiam' de loci q̄lita te vox clamātis i deserto Est āt mltiplicit' intelligē hoc desrtū. et p̄mo s̄m lr̄alē sensū. loc' ē material' et iordanis. mystice ꝟo ē ip̄e ꝓpl's iudeorū q̄admodū Be. et Jero. ꝟba declarāt. In deserto inq̄t Be. Johes clamat. qr' dēlicte ac destitute iudee solaciū redēptōnis annūciauit. Et Jero. Clamabat ad iudos surdos ꝓpt' pcc̄a lōge positos ita desertos indignatōe clamoris dignos. Deserti q̄ppe erāt a spū dei sic̄ dom' vacās et scobata. ⁊ desrti a ꝓpha lege ⁊ sacerdote. Possum' deinceps forsan desrtū aliud inuenire vbi Johs vox clamātis audita ē. et h' est limb' patr̄ ad quē moriēs iohes descendit vt eū inferis nūciaret quē i terris posit' indice mōstrauēat. Et qm̄ suberit loc' ad loquēdū ampli' de deserto. trāseo ad id qd' sequit'. Parate viā dn̄i ꝛc. Parat viā dn̄i q̄ bn̄ docet et p̄dicat. Sz si viciose distorte q; vixerit nō rc̄as fac̄semitas ei'. Parabāt viā dn̄i scribe et pharisei. de q̄b' ait xp̄s. Que dicūt facite. Sz ex eo qd' addit'. Et q̄ faciūt nolite agē. Cōclusio ꝙ non rectas faciebāt semitas ei' ꝙ siq̄s in/

terrogat q̄ via ē dñi? Rñdeo illā eē
quā ꝓpha cucurrisse ḡtulabat̄ cuz
dicēt. Viā mādatoꝝ tuoꝝ cucurri
cū dilatasti cor meū. De qua Isai.
Hec ē via dñi. ambulate i ea. nō de
clinātes ad dexterā ꝑ idiscretū fer/
uorē. neqꝫ ad sinistrā ꝑ remissū tor
porē. Et bñ ait ꝓpha cucurri. Non
est pigritādū cū dies sit ꝑua ⁊ die/
ta maḡ. nec sit infra ꝑadisū māsio
secura. Atuero notāde sūt ꝯditio/
nes vie dñi. qm̄ eis cognitis meli⁹
ipa ꝑabit̄. Hz siq̄dez mūd⁹ viā suā
et hec ē lapidosa et vndiqꝫ spinis.
vep̄b⁹. vrticisqꝫ curarū mordaciū
et solicitudinū aias nr̄as suis acu/
leis lacerātiū atqꝫ dissipātiū respcr
sa. quāq̄ꝫ aurea a q̄busdā argētea
qꝫ videat̄. ꝑ eā ābulātes suscitant
sibi ipis puluerē importunū oculis
spiritalib⁹ et serenitatē mētis ꝑtur
bātē ne q̄ labat̄ interitu valeat itue
ri. Hz caro viā suā et hec herbosa
iocūdaqꝫ nitet introeūtib⁹ eā. ꝫ la
tet anguis i herbis. anguis scz do
lorose penitudis. anxietatis. ꝫ et lu
tosa colluuiōe tota int⁹ respgit̄. Hz
demon viā suā q̄ ē tenebre et lubri/
cū et ꝑruptis circūquaqꝫ cautib⁹.
pompaticoꝝ statuū vallata. vbi su
ꝑbi tollūt̄ i altū vt lapsu grauiori
ruāt. Et ꝓpha Allisisti eos dū alle
uarēt̄. Hz āt dñs viā suā hec ē mū
da decens et pulcra. Prouerb. iiij.
Vie ei⁹ vie pulcre. Et Isaie. xxxv.
Erit ibi semita et via sc̄a et nō trāsi
bit pollut⁹ ꝑ eā. Et i ps̄. Ambulans
i via imaculata. ꝫ m̄ mistrabat. Et
insup Via ista via eq̄tatis ⁊ iustitie
quā sapiēs expostulabat Ecc̄i. xvij.
Da nob dñe viaz iustitie. Et ne ab
ea diuertem⁹ monebat ꝓpha. Appē
hēdite disciplinaz ne ꝑeatis de via
iusta. Et ꝑtēa viā v̄itatis elegi iudi
cia tua nō sū oblit⁹. Sūmo āt stu
dio aiaduertēdū ē qd̄ alibi ꝑ eūdē
ꝓphaz d̄r. In via ait in q̄ ābulabā
abscō. supbi la. m̄. Et rursus Iuxta
iter scādalū pos. m̄. O q̄t laq̄os. q̄ꝫ
multiplicia scādala ponit aduersa/
ri⁹ nr̄ i via hac q̄ ābulam⁹. et ne de
p̄hēdat̄ spūs virtutis aboluit ābu
lās aliis ꝑ viā iustitie ꝓtendunt̄ ei
ꝯfestim scd̄o laquei. vn⁹ ad dexterā
q̄tin⁹ rigorē seueritatis crudelit̄ ex/
erceat. ali⁹ ad sinistrā vt in degene
rē secordiā ꝑ nimiā miaz timid⁹ ꝓ/
labat̄. In via hūilitatis abscondit̄
laq̄us stulte deiectōis ⁊ desꝑatōis
pessime In via āt magnanimitatis
laq̄us ē vane p̄sumptōis et detesta
bil̄ supbie. Si viā frugalitatis itro
gressus fueris. abscondet ilico dia
bol⁹ sordide tenacitatis laq̄uz. Si
rursus ad libētatē gressus tuos cō
uerteris nō decrūt ꝓdige ꝯsūptio/
nis insidie Solitudis ⁊ ꝯtēplatōis
via si a te q̄rit̄. caue fātasticas illusi
ones obūbratas spē q̄daz visionū
altaꝝ seu reuelatōnū vel cōsolatio
nū insolitarū q̄lib⁹ aia nōnūqꝫ tur/
pissime delusa ⁊ derisa detinet̄ Qd̄
si actiua magis placuēit vide ne cu
ris h⁹ seculi debriat⁹ i oia corruas
inimici vincula laq̄os ⁊ retia. Ne p̄
tēa illd̄ scādalū icurras si nō ꝓspē
cūcta successerint de quo Iere. xij.
Quare via ipioꝝ ꝓsperat̄? Sic in

singulis facile ē inspicēq̄ āpli⁹ solitu
dinē geram⁹ ad parādū viā dñi et
laq̄os inimici vbilibet ꝓtēsos de/
clinādū. Et ꝓfecto nullū aliud cōsi
liū ē salubri⁹. nullū ꝓrsus aliūde re
fugiū q̄ꝫ vt ꝑui sim⁹ in ocul' nr̄is et
hūiliemur sub potēti manu dei ⁊ ti
midi sp̄ ac pauidi inueniamur. Ve
rissimū siq̄dē ē oraculū illud diuinū
qđ audire meruit Anthoni⁹. Qui
dū vidisset i spū tot laq̄os et suspi
rās expauissꝫ dicēs Quis hos eua
det? Responsū est. hūilitas Quippe
hūilitas tā gracil' ē tā extenuata et
tā nihil hn̄s q̄ teneri valebit vt fru
stra iaciat' rete vel laq̄us ꝓ ꝯphē/
sione ipi⁹ Sic minuti pisciculi matu
las retis trāsiliūt et dep̄hendūtur
grossiores. Sic ꝑm poeticā fabulā
antheus ab hercule nunq̄ꝫ vict⁹ est
dū terre hesit. ꝫ ꝑ inane leuat⁹ cōti
nuo strāgulat⁹ interijt. Quā accusa
ta et ꝓfūda estimatiōe ꝯphēderat
h Jere. ꝓpheta. Jerem̄. x. Scio dñe
qꝛ nō est hōis via ei⁹. nec viri est q̄
ābulet et dirigat gress⁹ suos. Quip
pe ē via q̄ videt' hōi iusta ⁊ nouissi/
ma ei⁹ ducūt ad mortē vt sapiēs ait
Erubescāt igit' pelagiani sup̄bi ⁊ i/
g̃ti gr̄e dei ⁊ r̄sipiscētes audiāt qꝛ n̄
ē hōis via ei⁹ ꝛc. Qualit' g° obedie/
m⁹ voci clamātis ꝑate? Certe ꝑ hu
militatē oñdēs q̄ gr̄e mr̄ ē qūo sc̄i
sc̄eqꝫ oēs. Hinc ē illud. Dirige dñe
de⁹ me⁹ in ꝯspc̄u tuo viā meaꝫ. Et
iteꝝ. Deduc me dñe in via tua Et
Thobias ad filium. Cōsilia tua in
ipo permaneāt. et pete ab eo vt vi
as tuas dirigat et similia. Hoc mō

ꝑate viā dñi. viā regiā et liberā. vi
am artā q̄ ducit ad vitam. ne forte
vobis fere fiat illud ꝓphe. Dimisi
eos ꝑm desideriū cordis eorum ꝛc.
Quinetiā facite rectas semitas ei⁹.
Qūo rectas? Quia nimiꝝ i circuitu
impij ābulāt. ꝫ rectitudo pios decꝫ
Recurue atꝫ retrogade instar cācri
illi viā ꝑagrāt q̄ ad se ipos amore
ꝓprio tracti ꝯtinuo reflectūt. et q̄/
cūqꝫ ꝑgūt gressib⁹ affectionū ex̄ se/
met ipos nō lōge exeūt. qꝛ circa pa
lū ꝓprij cōmodi colligati st̄ catena
q̄dā amoris et cupiditatis. q̄admo
dū vrsos ligare solēt histriōes. aut
sic̄ equi circa molā assidua agitatō
ne ꝯuoluūt'. At ecōtra pij et iusti re
cto itinē tēdūt in deū. et magis ac
magis ipm intrāt. amorisqꝫ pedi/
b⁹ ad ipm sine q̄uis retorsiōe ad se/
met ipos facta gradiūt' Aliq̄ viaꝫ
ad p̄cepta referūt. semitas ad cōsi
lia Per viā generalit' oēs incedē ⁊
eā ꝑare nec̄e ē. semite āt ꝑfectos re
cipiūt aut q̄daꝫ ꝯpēdio ad ꝑfectō
nē introducūt. Vel si viā dñi et se/
mitas ei⁹ ad idē spectare dixerim⁹
adiuuabit nos ꝓ hac expōne Gre
gor. q̄ p̄cepta dñi et multa esse dic̄.
et vnum. multa in diuersitate opis.
vnū in radice caritatis. qm̄ finis le
gis dilectio. Si ꝑauerim⁹ igit' viā
dñi q̄ ē caritas tūc rectas faciem⁹
semitas ei⁹ adiplēdo iuste digne qꝫ
p̄cepta Vel ꝑare d̄r viā dñi q̄s fa
ciēdo qđ in se est ꝑ attritionez. sed
postq̄ꝫ infusa ē gr̄a. iaꝫ rectas facē
p̄t i ei⁹ v̄tute semitas dei Hac interi
qđ potes ꝑando viā dñi vt tādez

possis eo miserãte rectas facẽ semi
tas ei⁹. Vel vt p̃dictũ ẽ ꝑare viã
dñi ad p̃dicatores respicit. et rc̃as
facẽ semitas ei⁹ ɔmunit̃ ad oẽs. ꝫ
optz p̃dicatorẽ p̃us i se ip̃o rectas
facẽ semitas dñi. q̃ꝫ iefficacit̃ ꝓgre
di audeat ad ꝑandũ viaz ei⁹ circa
alienos. Alioq̃n ɔꝑabit̃ cãcro qui
cũ reptãdo retroqꝫ cedẽdo hac at/
qꝫ illac obẽret Dr̃ i fabulis aliũ cã
crũ monuisse vt rc̃e icedẽt. Cui q̃d
aliud rñdendũ erat q̃ꝫ vt p̃or rectũ
iter oñdẽt. Si ductor gregis aries
non rc̃as facẽt semitas suas. gregi
cetero q̃liter viã ꝑabit? Ducet po/
ti⁹ in p̃cipiciũ ⁊ ruinã q̃admodũ si
cec⁹ cecũ duxerit ambo in foueã ca
dũt ꝟm dictũ ꝟitatl. Et hec ẽ proch
dolor cã nõ mediocris q̃re tot par
uuli deserũt iter veꝝ et ãbulãt ꝑ vi
as tẽbrosas. difficiles ⁊ aspas Du
ctor nẽpe rar⁹ ẽ q̃ rc̃as faciat añ eos
semitas. ꝫ sicut ꝓpl̃s ita ⁊ sacerdos
et vtinã nõ deterior. turpior et ꝑdi
tior sacerdos q̃ꝫ ꝓpl̃s. Hinc iohẽs
q̃ vox erat clamãtis i deꝟto ad pa
rãdũ viã dñi p̃us i se ip̃o rectas fe
cit semitas. Castigauit corp⁹ suũ ⁊
i ꝟuitutẽ r̃degit ne cũ alijs p̃dicaẽt
et ip̃e reprob⁹ efficeret̃. ne q̃d doce
bat ꝟbo dissipaẽt exẽplo ne pleno
vẽtre d̃ ieiunijs disputaẽt. ⁊ cẽte dif
ficile est imo ipossibile vt q̃ viã vir
tutis bñ oꝑando nũq̃ꝫ ingressus ẽ
nũq̃ꝫ exꝑt⁹ est sciaz declinãdi ꝑicu
la vie. circũspiciẽdi qꝫ insidias effi/
cacit̃ doceat illos q̃d nescit nec di/
dicit q̃dez. ꝓferet fortasse ꝟba plu
rima et de ꝟtutib⁹ q̃i cec⁹ de colori
b⁹. vel pica garriẽs disputabit. sed
lõge alit̃ docent̃ lecta vel audita.

alit̃ ea q̃ oꝑib⁹ et exꝑiẽtia ɔgnoui
m⁹. Proptẽa venit iohs viã penitẽ
tie doctur⁹ hõies. Hec ẽ p̃ma veni
endi ad deũ p⁹lapsũ via. illã p̃mit⁹
strẽnue fortit̃ qꝫ ꝑagrari. et p̃us q̃ꝫ
doceret iniq̃s viã dñi ꝓuidit ne ini
q̃s hr̃et i ꝓprio corꝑis r̃gno ꝟuos.
et qui libertatẽ a pc̃co docebat ip̃e
liber et rex haberet̃. Qualit̃ oro ꝑ
doctrinã alijs recte p̃sidebit q̃ serui
tuti et sordissime ꝟuituti subiacet ⁊
mãcipiũ corꝑis effect⁹ ẽ p̃us Insuꝑ
iohs hausit ore cordis aꝑto fluen/
ta gr̃e celestis. quã satageret in ali
os loquẽdo diffũdẽ et q̃ alios ad
amorẽ eterne felicitatis succendere
venerat. p̃us in se ꝑ sancte medita/
tõis studiũ et vehementiã desiderij
celestis felicit̃ exarsit Quocirca re/
sumo ɔclusionẽ alias positã ꝙ vita
iohis fuit angelica. et int̃ viatores
p⁹ xp̃m et matrẽ ei⁹ ꝑfectissima. De
ducet̃ ista ɔclusio. tũ ex sublimitate
ꝓphetãdi. tũ ex austeritate viuẽdi.
tũ tertio ex multiplicitate merendi
Itaqꝫ ꝓphecia iohis mirabilior fu
it q̃ꝫ alie certior et clarior. Mirabili/
tatẽ vide dũ puer infans adhuc in
vtero sextũ mensẽ agẽs sic illustrat⁹
in rõnali ꝟtute vt p̃ñtiã nouit̃ ɔce/
pti saluatoris ⁊ agnoscẽt ⁊ gestib⁹
exultatõis qꝛ ꝟbo nõ poterat nun
tiaret. nec ip̃e tm̃mõ ꝓphetauit. sed
et ꝓphetãdi spm̃ vtriqꝫ parẽti ɔtu
lit Inde ẽ cãticũ illud ecc̃ie. Ventris
obstruso posit⁹ cubili senseras regẽ
talamo manẽtẽ Vtꝝ ꝟm vaticiniũ
Jeremie hinc sterilẽ gestãte i vtẽo
ꝓphetantẽ iã pueꝝ Ihs puer erat
oim q̃ vnq̃ꝫ extiterũt corꝑalib⁹ line
amẽtis min⁹ Alioq̃n vel tumuit sta

ti vter⁹ ℣ginal⁹ p⁹ nũciatõz angeli
vel nõ viuificat⁹ et formatus repẽ
te xp̃s cũ maria rñoit. ℣i.m̃ ꝑm ℣.t
q vtꝝz fl'z ẽ. Nã q̃uis maria cũ fe
stinatõe ascẽdiſſz i mõtana p⁹ ãge
licã visionẽ dicta est nihilomin⁹ mr̃
dñi. Et vñ m̃ inq̃t elizabeth vt ve/
niat mr̃ dñi mei ad me. Etsi mr̃. iaz
tũc erat fili⁹. ℣ozro iobs hũc q ta
lẽ puꝛz nõ corꝑali visiõe. ℟ illustra
tõe ꝓphetali ognouit. salutauit. ad/
orauit. Et hec ẽ singularis et supza
modũ mirabilis ꝓphetia cui par i
alio hoiz nulla repta ẽ. ꝓptẽa q̃ ad
ℬ maioz Jobe nemo surrexit q̃ i de
serto etiã vteri sterik vor clamãtis
inuẽr⁹ ẽ. ℣Ottẽdam⁹ insup clarita/
tẽ certitudinẽ q̃z ꝓphetie sue dũ iaz
ex vtero nat⁹ ꝓñt et veniẽtẽ ad se
dñm digito demõstrauit. Ceteri tm̃
cãtat ecclia cecinere vatũ corde p̃sa
go. vt i illo q̃z debto vor clamãtis
cristẽt. ℣eniq̃z iobs mozies patb⁹
illã sedẽtib⁹ in tenebris nũciauit. q̃
q̃li lingua. q̃li ve ꝑmõe factũ est nõ
pua ẽ q̃stio. Qualik etiã vixit ipa
iobis aia cũ ceteris i limbo iuſtoꝝ
et an alioꝝ sciaz. fidẽ. spẽ. et carita
tẽ ceteras q̃z ℣tutes sua denũciatõe
adauxerit. aut vtꝝ sua pñtia clari
fica eosdẽ illustrauẽit. ℊta ẽ. ℟ paꝛ
a doctl. tradita ẽ matẽia. Et ℣ locu
tõe siq̃dẽ cõis ẽ difficultas. ℣ ãgel⁹.
de aiab⁹ sepatl. saluatl. seu dãnatl.
q̃lis ẽ hec Jdcirco ꝓ nũc suffic̃ api
re q℣ m̃ ꝓbabili⁹ facili⁹q̃z videk cũ
paucis et q̃busdã ãtiq̃ꝝ. Jmagioz
igik quãlibet sb̃az sepatã liberã cẽ
tã q̃ ad motõez obiectalẽ sui et eo/
rũ q̃ i ea sũt q̃z etiã q̃ ad receptõez
influx⁹ seu motõis cuiuslibet extrin
sece obiectalis ita vt rõe ꝑmi q̃libz
possz dici tabula q̃dam lr̃is plena
seu liber inscꝑt⁹. q̃ tabula et q̃ liber
ꝓ libitu nũc apiunk. nũc clauduk.
nũc paꝛ. nũc multũ. et dũ apik a li
bero arbitrio liber sbe hui⁹ sepate
ipa ℣z loq̃. dũ claudik ẽ i ea silẽtiũ.
Joco ãt claudẽ ℬ et apire nõ ꝓ/
ꝑe vt i materialib⁹ fit. ℟ silitudiarie
dũ motio obiectak intẽtionũ existẽ
tiũ in substãtijs sepatis suspẽdik a
volũtate. vel dũ rursus ab eadẽ ex̃
agẽ seu radiare ꝑmittik. Et taliter
q̃dẽ imaginak locutio sb̃aꝛ sepata
rũ q̃ nihil aliud ẽ q̃z mãifestatio li/
bera et intelligibik. sui vel eoꝝ q̃ in
eis sũt. q̃ locutio tanto ẽ vehemẽti
oz et clamozosioz. q̃nto intelligibili
oz atz aptioz. Jux̃ q℣ iobs merito
vor clamãtis võt⁹ ẽ. Sik ꝓ oia q̃
ad auditionẽ intelligẽ possum⁹ po
nẽdo libertatẽ i recipiẽdo ꝓ aures
mẽtis motiones hmõi obiectales.
q̃admodũ si eẽt speculũ vsq̃quaq̃z
speculũ r̃spcu cuiuscũqz radiatõis
lũiose sup ipm incidẽtis. ℣hoc mõ
iobis aia loq̃ potuit i limbo. et sic
audiri ipe vor clamãtis in debto.
Et qm̃ sãcti pr̃es incole limbi deb/
ti. q bñ debti q a felicitate alieni. cu
pide multũq℣ ℣ sua libẽatõe certuz
aliq̃d audire sitiebãt. Jnterrogãt nõ
ãbigo iobez nouik e terris ad eos
descẽdẽtẽ. siq̃d boni nũcij. siq̃d spe/
rãde libẽatõis afferret. atq̃ ñ aua
ro silẽtio subticuit iobs nõ locutõi
b⁹ eozũdẽ aures clausit. vtpote q̃
ꝑco iudicis veniẽtis et solis lucifer
oriẽtis et nũci⁹ saluatoris iã appa/
rẽtis i debto pate viã dñi rectas fa
cite semitas ei⁹. qz veniẽs veniet et
nõ tardabit. Jã i terris visus q cũ

hōib⁹ ꝯuersat⁹ ē. iā a me ꝯgnit⁹ est
p̄dicat⁹ baptisat⁹ et indice demon/
strat⁹. Ad hāc vocē noua lux oriri
visa ē i deſto illo iferiori sedētib⁹ i
tenebris et i vmbra mortl. gaudiū
q̄z letitia ⁊ tripudiū. Jā min⁹ tedet
eos exil'ij sui. q̄nto miorē ꝯgnoscūt
spei sue dilatōz. nā magis ⁊ magl.
ꝑ sāctas affectōes. parāt in se ip̄is
viā dño et ꝑ ignita desideria cari/
tatl. rc̄as faciūt semitas ei⁹ Plura
sciscitāt̄ a iohe de celēitate ⁊ myste
rio redēptōis sue. de ꝯditōib⁹ redē
ptoris. de fōr. mō q̄z redimēdi. nec
satiāt̄ int̄rogatōib⁹ ꝫ qđ pl̄imū de
lectat audire vt sepi⁹ itereť expo/
stulāt Quid agit iohs vox clamān
tis i deſto? R̄ndet ad singula. ꝯfir
mat fidē. spē corroborat. caritatis
feruorē exuscitat. Neq̄z tñ ista dixe
rim ꝙ scōs p̄res p⁹ obitū ignorez
fuisse. positos extra merēdi statū. ꝫ
qm̄ i scia et q̄busdā alijs ꝑfectōib⁹
nouiter adq̄sibilib⁹ ꝓficē potuerit
et ec̄ ꝓfecerit nō video: Ponūt q̄p
pe doctoēs absq̄z vlla absurditate
gloriam btōꝝ accidentalē plerūq̄z
maiorē fieri tā i ꝯgnitiōe q̄z dilcōe
ac delectatōe. q̄nto min⁹ absonū vi
deri dz si nōdū saluati nec t̄minuz
felicitatis adepti i ꝯgnitōib⁹ q̄bus
dā amorib⁹ et dilcōib⁹ ꝓficē potu
erūt. Sz ⁊ de pueris absq̄z baptis/
mo decedētib⁹ apđ nōnullos excel
lentes nō iprobabile ꝓrsus videť
eos i ph̄ia et alijs q̄busdā artib⁹ et
ꝯgnitōib⁹ posse istructiores fieri tē
poꝝ successiōe. diuturna et expiē/
tiarū multitudine coadiuti. Sic ec̄
Enoch ⁊ helyas nō ita ociose vi/
uūt vt i tāta etatis longeuitate ni/
hil nouū cogitēt vel addiscāt Sz
reuertamur vñ digressi sum⁹ vbi di
xim⁹ iohez i ꝓphetia ceteros exces
sisse qđ ex p̄dictis reor eē ꝑspicuū:
si tñ aliq̄s p̄us obiectiōes q̄ aduer
sus ea fiēi pñt absoluēim⁹ Et q̄ pa
cto đt aliq̄s. iohes ꝓphetasse đr il
lud et đ eo qđ añ suos oculos po
situ tenebat. Videbat ih̄m tange/
bat ⁊ audiebat ⁊ tu m̄ dicis ꝙ illñ
eē iohes ꝓphetabat? Nō em̄ ē ꝓphe
cia nisi occultorū ⁊ a sēsib⁹ hūanis
alienorū. Sz acute cogitem⁹ q̄d io
hānes sensu videīt et q̄d nō videīt
et exinde q̄d ⁊ quēadmodū ꝓphe/
tauerit ꝯgnoscem⁹ Erāt i hōie ih̄u
pl̄ima corporeis sensib⁹ ⁊ expimen
to ꝯgnoscibilia. vt ꝙ hō erat. ābu
lās. docēs cū publicanis et pc̄cori
b⁹ māducās. et ad hec ꝯgnoscēda
nō erat op⁹ ꝓphetico spū. Alia late
bāt pl̄ima et maxia: vt ꝙ talis essz
de⁹ mediator ꝯstitut⁹ ꝓ redēptiōe
⁊ recōciliatōe pc̄coꝝ. ꝙ agn⁹ eēt ꝓ
sacrificio ꝯsūmato imolād⁹ ⁊ sil̄ia
ad q̄ ꝯgnoscēda ⁊ publicāda hōi/
b⁹ Johes. nō nisi spū supplen⁹ at/
tingē valuissz. Tale ē illđ. Qui p⁹
me veñ. añ me fa. ē ꝛc. Et. ecce agn⁹
dei et cetēa hmōi. Occurrūt alij di
cētes ñ debē iohez arguē mēdacij
Alioq̄n si mendax q̄uo ꝑfect⁹? Ip̄e
em̄ int̄rogat⁹ Tu q̄s es. ⁊. an ꝓpha
es tu? R̄ndit nō sū. Qđ si ex hūilita
tis affectu q̄s eū sic r̄ndisse ꝯtēdēit
videat q̄uo hūilitatē verā cū vitio
mēdacij ꝯnectet Que em̄ ꝑticipatō
lucl. ad tēbras? q̄ ꝯuētio xp̄i ad beli
al ait apl̄s? Fateor plane iohez nō

q̄sisse hūilitatē p mēdacij culpā. Ab
sit h̄ vt catholicoꝝ q̄spiā sic delir⁹
inueniat̄ q̄ h̄ dicat. Verax igit̄ fuit
iob̄es mō qꝛ negauit se ꝓph̄aꝫ. ne/
gauit dico nō simplicit̄. ꝫ ad intēti
onē q̄rētiū. Scriptū erat i lege dei
Deut̄. xviij. ꝓph̄aꝫ suscitabo eis d̄
medio fratrū suoꝝ sil̄ez tui ⁊ ponā
v̄ba mea i ore ei⁹. loquet̄qꝫ ad eos
oia q̄ p̄cepero illi. Qui āt v̄ba ei⁹ q̄
loq̄t̄ i nōie meo audire noluēit ego
vltor existā Int̄rogauerūt g° iudei
iob̄ez an ꝓph̄a eēt. nō q̄cūqꝫ ꝫ q̄lē
lex ip̄a pollicebat̄ affutuꝝ Et ꝯfes
sus ē et nō negauit. qꝛ nō erat ille
ꝓph̄a ꝓmissus i lege. Xp̄s itaqꝫ nō
iob̄s fuit ꝓph̄a ille q̄ ibidē moises
ventuꝝ ꝓphetauit. Cui⁹ p̄cursor et
āgel⁹ iob̄s extitit. vt quēadmodū
Isa. olim añ ꝓnūciauerat dicens.
vox clamātis. Ubi liceat attēdere
q̄nte dignitatis iob̄s fuēit atqꝫ au
ctoritatl. vt ec̄ a ꝓph̄a tali de eodē
fieret ꝓphetia et sue p̄dicatōis cla/
mor tāto añ ꝓderet̄. q̄netiā iob̄es
illud eē ꝓphetatū de se ip̄o nō hūa
na ꝫ ꝓphetica instructōe cognouit.
Intrauit em̄ puer desertū vbi de li
bris Isaie aut alijs ab hōie neq̄qꝫ
instruct⁹ est Hic orit̄ difficultas
nō mediocris de mō ꝯgnoscēdi ve
ras ꝓphetias et de mō distinguen
di eas ab illusiōib⁹ et d̄inatōib⁹ de
monū q̄ aliqñ trāsfigurāt se i ange
los lucis ſm apl̄m et de cautelis se
habēdi hō i talib⁹ ne seducat̄. sed
ad pñs dicta sufficiāt. Sequit̄ ꝓfuit
iob̄s i deſto. vbi de h̄ et de iob̄is
ꝑfectiōe q̄ ad austēitatē vite ⁊ me
ritorū multitudinez videbim⁹ dño

ꝯcedēte ꝓpheciā Job̄. i. dū q̄rit̄ Tu
q̄s es? Ego inq̄t vox cl. ꝛc. dirigite
viā dñi. Et egrediebant̄ a d eū hie
rosolimite vniuersi et oīs regio iu/
dee et baptisabāt̄ ab illo in iorda
nis flumie ꝯfitētes pcc̄a sua. Et eat
Job̄s vestit⁹ pilis camelorū ⁊ zo
na pellicea circa lūbos ei⁹. et locu/
stas et mel siluestre edebat Jā ꝑ ali
q̄t dies iob̄ez i deserto tenuim⁹. dū
em̄ sc rutari pia curiositate conat⁹
sū q̄d ageret iob̄s. et sol⁹. et in deſ
to. Dū p̄tēa sup h̄ āmiratōez aliq̄/
rū carnaliū turbā tumultūqꝫ gau/
dentiū ꝯtētare satagerē. induct⁹ sū
referre q̄ pacto verū eēt de eodem
Job̄e et sibi sil̄ib⁹ hēmicolis in ꝯtē
platōe suspēsis. nūqꝫ min⁹ sol⁹ qꝫ cū
sol⁹. h̄ apd̄ Ciceronē dixisse. celebra
t̄ scipio supior african⁹. Hac occasi
one i materiā ꝯtēplatōis incidi la/
tissimā vtiqꝫ et nōdū fūdit⁹ exhau/
riēdā vt i ip̄a explicāda sp sit vltra
q̄cqꝫ inuenire. ⁊ veniēdū cū hieroso
limitis ⁊ om̄i regione iudee. tandē
hinc ad iob̄ez i iordane p̄dicantez
et baptisātē. Sꝫ tādē egrediēdū ē
ab h̄ deserto ꝯtēplatōis. materie si/
lentiū indicēdū q̄tin⁹ sb̄sequēs euā
gelij nr̄i text⁹ loq̄t̄. Spero em̄ deo
ꝓpicio me sr̄ hac matēia ꝯtēplatio
nis certe pulcerria ⁊ sb̄limissima q̄/
dā posteri⁹ locuturū atqꝫ nō tā ex
nr̄a qꝫ aliorū snia neqꝫ taꝫ mgr̄ali
locutōe qꝫ collocutōe familiari. nō
demū polito curioso qꝫ sermōe ꝫ q̄
tidiano loquēdi more et ex̄ lcōnes
ordinarias int̄ audire volētes ꝓpo
sui disserē. Placuit itaqꝫ pr̄ne ꝓui/
dētie supne maiestatl. me ꝑ aliq̄t iā

tpa in deſto tribulatõis ⁊ cuiuſdã ſolitudis collocare. vbi. q̃le mãna ɔtẽplatõis in deſto ſolitudis veri iſraelite comedũt. etſi nõ pleno ore comedẽ. degustare tñ datum eſt vt ſaltẽ ei⁹ odorẽ ex alioꝝ eructatõe. q̃ mãna cibi ſe repleuerãt. potui aſpirãdo ſentire. veꝝ q̃d text⁹ nr̃ dicat audiam⁹. Egrediebãt inq̃t ad euꝫ nõ dubiũ q̃n ad Johẽꝫ bap. hieroſolymite vniuerſi ⁊ oĩs regio iudee Ad h̃ v̄buꝫ ſtupet logica et logice tractatores. vel ſcãdaliſant̃ vel inculpãt locutiõis hui⁹ formã. Neqꝫ em̃ eſtimãdũ ẽ puulos. imbecilles. aut infãtes i cunis. imo nec hieroſolimitas oẽs adultos ad Johẽꝫ egreſſos fuiſſe. q̃nto min⁹ oẽꝫ iudee regionẽ. Igit̃ logice v̄t⁹ et ſ̃monis ꝓprietas vident̃ falſitatis arguere euãgeliſtã marcũ q̃ hoc vniuerſali ſermone vſus eſt. Obiectio iſta non huic loco dũtaxat. ſ̃ innumeris ſacre ſcp̃ture locutõib⁹ aduerſa ẽ. ꝓ q̃ diſſoluẽda notãdũ ſũmope arbitror etiã iux̃ p̃hi ſniaꝫ ꝙ duplex eſt logica. q̃dã ſubſ̃uiẽs ſciẽtijs naturalib⁹ ac pure ſpeculatis q̃ vſitato nõie et q̃i antonomatice logica nominat̃. ⁊ q̃ ad oĩm methodoꝝ p̃ncipia viã h̃re deſcribit̃ ab hiſpano q̃ ſermocinal̃ a q̃buſdã nõiat̃. Porro altera ẽ logica quã appropato vocabulo rhetoricã dicim⁹ q̃ p̃ncipalit̃ ancillat̃ ſeruit et ãminiculum p̃ſtat ſciẽtijs moralib⁹ politicis et ciuilib⁹ ad intellectũ practicũ ſpectãtẽ. Hꝫ ãt vtraqꝫ logica h̃mõi ſuas regulas in loquẽdo. modos inſup ꝓprios q̃b⁹ docemur. erudimur. et dicimur veꝝ a falſo diſcernẽ. Pria reſpicit logica potiſſime ſermonis ꝓprietatẽ alienaꝫ a metaphoris et q̃buſlibet trãſſũptõib⁹. explicando adeq̃tionẽ rei ad intellectũ et iuxta regulã ſuppõnũ. ampliationũ ⁊ appellationũ. vim locutõis aut ſermonis ſtrictiſſima p̃ciſione dijudicãdo Hec logica exulat a ſe et abdicat oẽꝫ fere figuratã locutõeꝫ oẽm qꝫ locutõis ornatũ. et q̃ntũ p̃t ꝓximi⁹ et breui⁹ ɔceptib⁹ interiori⁹ corrñdet q̃tin⁹ v̄ẽitas ꝑ eas i ſpeculatis ſcientijs p̃ciſior atqꝫ lucidior hẽat̃ Atuẽo rhetorica quã logicã alterã dicim⁹ potiſſime figur. ⁊ tropis atꝫ ſcematib⁹ vtit̃. colorib⁹ q̃ꝫ floribꝰ nõ tã neceſſarijs q̃ꝫ decoris locutõꝫ ſuã exornat. Ceteꝝ vulgari vſitateqꝫ locutõi plurimũ ɔdeſcendit querẽs ex ſua q̃dã tũ familiaritate tũ ſpecioſitate auditoꝝ affect⁹. impellat q̃ vult. ⁊ vel i irã vel idignatõꝫ odiũ vel amorẽ cõcitet audiẽtes Dicta ẽ idcirco logica hec neceſſaria ad ſcias morales. qꝛ ad effect⁹ ɔcitãdos generãdos qꝫ ſi boni ſũt. aut ad ſedãdos. aut ɔpeſcẽdos ſeu tollendos ſi mali repiant̃ logica p̃cedẽs nõ ſuffic̃ Illa ei inq̃rit tm̃mõ v̄itatẽ i reb⁹ ꝓut v̄itas ẽ adeq̃tio rei intellc̃e ad intellc̃m ſpeculatim. iſta ãt ꝓut ẽ adeq̃tio q̃dã ad affc̃m ſeu p̃cticũ intellc̃m. Dicam⁹ g⁹ dũ q̃rit̃ de veritate ꝓpõnis alicui⁹ ſ̃m vim vocis aut ꝓprietatẽ ſ̃monis. aliter iudicãdũ ẽ et req̃rẽdũ i ſpeculatis ſciẽtijs ad q̃s d̃ſuit logica p̃or. alit̃ i moralib⁹ atꝫ politic. vbi rhetoricã vigẽ docui⁹. Et

qsqs istas logicas duas vellet cõ
fundẽ.ita vt rhetoricã in speculati
uis.et logicã ꝓzẽ in practicis sciẽ/
tijs exigẽt.ille in absurdissimos ine
ptissimosqz errores corrueret tot⁹
Hinc est ꝙ a Tullio i rhetorica ve
teri et alijs politisantib⁹ irridenť.q
inculpanť illi q̃ ꝑm logicã ꝓzẽ eni/
tunť leges atz cões hoiz locutões
inťpretari Vocantur siq̃dem tales
verbosi.sophiste.garruli.de solo no
mine otrauersiã nectẽtes . inciuiles
deniqz et ceruicosi fantastici et ad
nullũ ciuile seu politicũ negociũ re/
gimen atqz vtilitũ idonei vsqzadeo
vt vix ipi q̃ tales sunt.loqui'quicqz
audeãt vix aliquid audire pñt qõ
nõ statim calumniandũ aut negan
dũ aut distinguendũ esse otendãt.
Sed fallit eos plane ignorãtia p/
misse distinctiõis inter logicã atqz
rhetoriã Et qz logicã primã intro
ducere satagũt vbi ea nõ opus est
Illi ex aduerso nõ parũ aberraue
runt q̃ dũ speculatiua veritas sola
oquerit.rhetoricos loquendi mo/
dos.principaliter secuti sunt.Innu
meris itaqz et infinitis vinculis dũ
se nituntť absoluere semet cõstrinxe
rũt.Neqz tñ nego q̃n vicissim logi/
ca vna.alteri⁹opem q̃qz requirat
Et qñ pari quodã sensu ad verita
tis vni⁹ inq̃sitionẽ.plerũqz ocurrãt
Sed qñ.vbi.et qualiť hoc fit non
cuiuscũqz.sed sapientis et artificis
est.istud discernere.et eius insup q̃
vtrãqz pfecte cognouerit.et qui sci
uerit ꝑm materie exigentiã .cogna/
tos inferre sermões. hinc fit vt ali
qui carentes logica ꝓzi.reperiunť
in tractatib⁹ aut doctrinis paz re
soluti.sed rudes et indigesti siť ecõ/
tra dictũ est ꝙ soli logice innitẽtes
sophiste sũt.leues et garruli.et inci
uili cũctatõe paz aut vix tolerabi/
les inuenti.imo ad ꝓicatiões aut
deliberatões positas raro videnť
eleuati.qz nec in illoz exercitatiõe
se ipos tradiderũt.Juxta hoc non
operosũ est obiectõez ꝑtractã dissol
uere.dicẽdo ꝙ nullo mõ in histori/
cis narratõib⁹.siť nec i ꝓphecijs q
documẽtis moralib⁹ exigiť vel at
tẽdiť veritas doctoz oformiť ad
strictas r̃gulas ꝓzis logice. Sed
suffiť ꝙ mod⁹ loquẽdi cõis cui ma
xime se cõformat rhetorica seruet.
vbi figurate locutõis tropice q trãs
sũpte p parabolas et fictitudines ad/
mittunť et ãpli⁹ q̃z reliq̃.Et hoc est
qõ q̃daz irrõnabiliť dicũt ꝙ theo
logia suã hz logicã q modũ loquẽ
di ꝓpriũ et ꝙ in ea nihil esse falsum
de vtute sermonis oz admitti.imo
dictũ hmõi tanqz irreligiosũ impiũ
et blasphemũ a catholicis aurib⁹
reijci ogruit Dicjs vo dixerit oppo
sitũ et rẽce sensit ille dũtaxat ad vim
loquẽdi ꝓzis logice oculos ouer
tebat.q̃uis nõ vsq̃quaqz rõnabili/
ter.Hinc ẽ ꝙ egregi⁹doctor Augl.
tũ in locis plimis.tũ spiritalib⁹.in
li.de doctrina xp̃iana regulas pro
expõne sacre scripture dedit et ab ali
is datas collaudauit. Inter quas
vna est p synodochẽ vbi ps ꝓ to/
to sumiť.Alia p ypbolẽ vbi vitas
ad exaggerãdum excediť. Alia vbi

locatū ꝑ loco accipiť. ꝺm q̄s regu las text⁹ noster a falsitate defēdiť. Nā dicēdo egrediebanť ad eū hie/ rosolimite vniuersi similis ē locutio siť cū dicim⁹. oīs ꝓp̄s vl tot⁹ mū d⁹. vadit ad tale spectaculū. Dicit eīm ꝟ nō p̄ p̄fessionē. ꝫ ad rei magni ficatōez adaugēdā. Talisq; ē locu tio cū subdiť. Et ois regio iudee. nisi ꝙ vltra hoc loc⁹ pro locato. re/ gio scz ꝑ habitātib⁹ regionē ponit et in talib⁹ iuꝛ quozūdā explicatōz attēdiť sēsus. nō quē ꝟba faciūt. ꝫ ꝑ q̄ fiūt Juꝛ p̄dicta sumiť ꝺsideratio moralis ꝙ p̄dicatozes i sermo/ nib⁹ publicis detestādo vitia et col laudando ꝟtutes auctozitatē hūt vtēdi locutōib⁹ trāssūptōis ꝺm re/ gulas q̄b⁹ exponiť. et iuxta licētiaz rhetozice a'tis. ita vt q̄nq; dicať ali q̄d vniuersaliť vicioꝺ q̄ꝺ ꝑ paucis aut nō oīb⁹ p̄t ꝟificari. vel aliud ta le ꝑnūciať q̄ꝺ de virtute et regula logice ꝺozis eēt falsissimū et scāda losū et iniuriosū. ī nō habeo hic exē pla multa curiose scrutari vl addu cē. legank oēs ꝑbe q̄ fuerūt q̄dam sermocinatozes inuchētes i vitia q vitiosos arguētes. attendať p̄dica tio xp̄i. Jobis bap. pauli. stephani ꝑtomartiris et alioꝝ reuoluank sermones et epl̄e doctoꝝ. repieť q̄si vbilibet licētia talis loquēdi vniuē saliť vt dixim⁹. Jsaias ꝺt. i. c. Oīs caput languidū et omē coz merēs a plāta pedis vsq; ad verticē capi tis nō ē i eo sanitas. Et paulo post Oēs diligūt munera sequunť retri butōes. Jere. ij. scptū est. Quid vul

tis mecū iudicio ꝺtēdere. oēs dēli quistis me ꝺt dās Ezechiel. iij. Ois q̄ꝑ dom⁹ israel attrita frōte est q duro cozde. Xp̄s et Jobes phari seos inculpabāt generaliť Xp̄us vocās eos ypocritas. sepulcra de/ albata. supbos et auaros Jobes ꝑgenie viperaꝝ. Et Actl. vij. dicit Stephan⁹. Dura ceruice q incircū cisi cozdib⁹ et aurib⁹ vos sp spiri/ tui sēo restitistis sic et p̄res vr̄i ita q vos Apl̄s deniq; vocat galathas insensatos. et in cretēsib⁹ approbat dictū poete. Cretēses sp mēdaces male bestie. pigri vētres: Prio etiā vocat apl̄s poetā hūc ꝓphetā. Et aput gētiles poete ꝑ ꝓphetis q va tib⁹ atq; theologis habebātur. et poetes eoꝝ sicut metaphozicas lo cutōes veritatē ꝺtinētes occultas tñ attētabāt. tales sūt i scpturis ge nēales i docēdo locutōes innume re. Ex his sequiť alia ꝺsideratio ꝙ inciuiliť agerēt. imo insipienť et cō tra artē ꝓpriā clerici qui locutiōes hmōi morales i q̄b⁹ forte tāgerēť vellēt generaliť inculpare. aut vten tes eis molestare. nisi forsā vbi mā festa q ꝑticularis iniuria (q̄ magis eēt detractoria q ꝺtumeliosa q̄z ad edificatōez valēs) deꝑhēdereť. q̄ꝺ si fieret cozā quib⁹ nō oportet. Q̄ꝺ vbi q q̄n ꝺtingit nō est possibiliť ꝑ artē docē. ꝫ tūc agēdū ē vt sapiēs iudicabit. et ꝓut edocebit vnctio. Cōstat enī ꝙ plerūq; fit sermo ge neralis ad p̄ncipes q̄ sciūt se et sta tū suū grauiť increpari et tangi in modis loq̄ndi genēalib⁹. tolerāt tñ

Qua igit̄ frōte et temēitate nollēt clerici de isto vel illo statu sup eoꝝ vicijs generalit̄ morderi vel culpari Ista ꝓrsus esset pharisaica ꝯditio q̄ rep̄hēdē nō rep̄hēdi q̄rebāt. Tertiā addo ꝯsideratōz ꝯtra illos q̄ i locutōib⁹ moralib⁹ ponunt captiosos loquēdi modos in logica p̄oriſuatos licz veros. In q̄b⁹ tñ ē falsitas apta aut scādalosa iux̄ locutōnes vsitatas et ſm rhetoricā in materia tali seruandā. Exēpli gr̄a ponet̄ vna indiffinita q̄ apd̄ morales eq̄ualet vli q̄ tñ indiffinita de vi logice vera erat. apd̄ rhetoricū ⁊ politicū falsissima. Proptēa nō imprudent̄ ꝯdēnate aliq̄ ꝓpōes tanq̄z articuli erronei aut reuocandi. in q̄b⁹ tñ erat v̄itas de vi vocis et logice p̄oris vt ista Ecc̄ia manēs ecc̄ia p̄t errare de⁹ et creatura nihil sūt. et similes multe. et alie etiā q̄ in ph̄ia fuissent recepte vt vere vel saltē ꝓbabiles sic̄ sūt articuli q̄ de loquūt̄ ꝯtra mēitoria. Et maxie cōsideatio hec locū hz vbi audiētes nō sūt triti vel vsitati tales locutiones audire vel admittē. ꝫ vulgares sūt aut puri morales. legiste vel canoniste. Et sane imprudent̄ agunt. ne dicā impudent̄ q̄ corā talib⁹ in actib⁹ publicis talē logicā purā adducūt a ph̄iā seu metaph̄icā. p̄sertim vbi materia talis q̄ nihilomin⁹ moēs respicit ⁊ apud eos scādalū Obseruandū est em̄ illd̄ Gregl. Juxta mores auditoꝝ formet̄ sermo doctoꝝ. Hui⁹ oppositū creberrime fieri d̄r in āglia. et prochdolor nisi ꝓuideat̄ inualescet in frācia. q̄z v̄o aperta essz et lata fenestra ad errores et scādala seminādos talis ꝑmissio liquet ex p̄missis et exp̄ientie vox ꝯclamat. Deniqz cur ob aliud appellāt̄ theologi nr̄i tp̄is sophiste et v̄bosi imo et fātastici. nisi qz relictis vtilib⁹ intelligibilib⁹ ꝓ auditorū q̄litate trāsferūt se ad nudā logicā vel metaph̄icā aut etiā matematicā vbi et qñ nō optz nūc de intēsione formaꝝ. nūc de diuisione cōtinui. nūc detegētes sophismata theologicis t̄minis obūbrata. nūc p̄oritates q̄sdā in d̄inis. mēsuras duratōes. instātia. signa nature ⁊ sil̄a in mediū adducētes. q̄ et si v̄a atz solida essēt sic̄ nō sūt. ad subuersionē tñ magis audiētiū vel irrisionē q̄z rectā fidei edificatōez sepe ꝓficiūt. Sz detinuit ecce nos aliq̄z diu mod⁹ loquēdi euangelic⁹ spero tñ nō ꝓrsus inutilit̄ ad rez accedētes videam⁹ q̄nte auctoritatis atqz dignitatis imo v̄tuose attractatiōis Joh̄. bap. fuerit. qm̄ ad eū egrediebant̄ hierosolimite vniuēsi et ois regio iudee tā valida erat et taz efficax sua solitudo sua viuēdi austeritas. sua demū sinceritas ⁊ libertas p̄dicādi Da m̄ aliquē de occupat. et accursis solitarios irridētib⁹ q̄ ꝑ oēs toti⁹ etatis sue discursus et sudores anxios tātūdē ꝓficiat. q̄ntū solitari⁹ iste manēs in deſto fructificauit. Mirari et colē solēt hoies p̄sertim simplex vulg⁹ eos viros q̄s i vita sublimes et sibimet austeros aspiciunt. ob hoc maxie ꝙ nulla cupiditatis aut ābitōis nota respergunt̄. nulla ꝓinde ꝯtra eos fallēdi

suspitio aut mētiēdi suborīt qñ de spiciūt q̄cq̄o krenū ē. q̄cq̄o vtile vl iocūdū Ex oppositō p̄dicatoēs nr̄i tpis qz talib⁹ inhiare vehemēt popularit et ardent ognoscunt. fit sermo eoz i opprobriū. fit de mēdato aut p̄ua intētōe suspectū. Dicūt cō festim eis auditores voce vel aio. medice cura te ipm Vidim⁹ nr̄a etate et nup q̄dmodū vn⁹ ꝓpter hmōi vite austeritatē pene incredibilē i suis ꝓmonib⁹ multitudinē aggregabat cui vite sue q zelo si sciaz q discretōez hūilē sociassz. quā vtinā sociasset. fecisset vtiqz fructū mlt̄ū. si vez ē illō Bern̄ zel⁹ sine discretōe p̄cipitat. Discretio āt eē nō p̄t absqz hūilitate. nec hūilitas i oplacētia sui et innitēdo ꝓprie prudētie ꝓuat. Veniqz difficile ē et pl⁹ diuinū q̄z hūanū. et nō absqz diuturno ⁊tutū exercitio adq̄sibile. vt in duob⁹ his fuerit hūilitas i solitudie. s. et p̄dicatōe. Cur ita? Quīa solitudo facit hōiez leuit̄ ceteros occupatos dñjudicare q eis se p̄ponēdū estimare. Predicatio aūt vbi ē applausus ocursusqz ꝓpter ⁊ba dicētis in celū ferentiū ptēptat ḡuissime atz piculosissime p̄dicatoris aīm vt gaudeat vt sibi oplaceat vt postremo in linguis hoīm famā suā foris ponat. se estimet magnū aliq̄ eē q̄lem se audit a ceteris ac ꝓinde otēnit ab alīs edoceri moneri vel eoz oucii cōsilio. Fuit ꝓtēa i temēitatē q̄libet. improuid⁹ loq̄t. nō iā ex rōe ꝫ furore. nō ex hūilitate ꝫ elatōe. non q̄d dictat rō ꝫ q̄d succēsa indignatio. nō q̄d vez ꝫ q̄d audiētib⁹ placitū. nō oportune ꝫ ip importune. nō q̄i monēs ꝫ q̄i potenc̄ iperās. Qui rursus libertatē atz fortitudinē zeli scōz imitatricē eē. si lingua maledica carpat oēs clā et palā i supiori dignitate ⁊stitutos. nec attēdit si ꝓfm inde ꝺuertēt et ad rebellandū aiabit. ꝫ si oplacebit eisdē tota solicitudine ⁊sidcrat. Cetez cū iualuēit hmōi p̄dicationis fauor et feruor effrenis vir adhibē remediū p mittet plebs indocta q̄n signis exēnsece sāctitatl. q̄ interi⁹ corrupta ē attēdit. et q̄cq̄o aduersū ōz ad iniuriā refert q odiū. Ab hac mētis elatōe et indiscretōe p̄dicādi lōge fuit Jo. iuz inferi⁹ dicēda. qm̄ ꝓm auditoz q̄litatē ꝓmonis linguā variauit et nō ad seditionē ꝫ edificatōez ad hūilē q̄z p̄niaz singulos ꝓ capacitate cohortās Sequit. Et baptisabant ab eo. Quale iste baptism⁹ extiterit olim dicebat. q sup hoc remitto vos ad ea q̄ tractāt a mgro et doctorib⁹. iſ̄ḷ. sniaz. Cōfitentes pcā sua. Quēadmodū iobis baptism⁹ nō erat sacm̄etalis sic nec ista confessio. Erat tn vtrūqz et baptism⁹ et confessio p̄paratorū q̄dā et int⁹ductiuū ad vera sacra baptismi et cōfessiōis posteri⁹ ⁊stituta. Spec āt cōfessio l̄ fiebat. fortassis i generalitate q̄dā. q̄dmodū eccie mos hz fieri i publico añ ingressū misse. Jll fiebat de publicis. i publico. more iudeoz i suis ouētib⁹. Vel si secreta erat et pticularū expressiua pficiebat ad hūiliatōez et ⁊silij susceptō

nē et pnie agēde ɔgnitionē. Hic ꝑ
pendit̄ baptismū iohis nō habuisse
v̄tutē pccoꝝ sacramētalit̄ deleturā
Que rō ē. qꝛ siue baptisādi siue ba/
ptisati neqꝫ ɔfessiōe altēa. neꝫ pnia
aliq̄ ꝓ p̄teritis delictis aliq̄tin⁹ e/
guissēt Idcirco p̄tēa nō parificant̄
i oib⁹ baptisma iohis et ɔfessio cū
baptismate xp̄i ⁊ ab eo instituta cō
fessiōe. Baptism⁹ em̄ xp̄i ɔfessionez
nō exigit postmodū de pccis ante
actis. neqꝫ p̄us añ baptisma ɔferri
p̄t hmōi sacramētalis ɔfessio alio/
q̄n nō eēt baptism⁹ sacramētoꝝ ia/
nua qd̄ falsū ē Sꝫ orit̄ icidēs q̄stio
Nunq̄d p̄lat⁹ alic⁹ nouit̄ baptisati
iubē posset vt se sūmittēt ip̄e ɔfessio
ni sacr̄ali obie cā? Estio ꝙ non qm̄
nō ē aliq̄s obligat⁹ ɔfiteri sacr̄alit̄
nisi q̄ de pccō mōrli sibi ɔsci⁹ ē. Et
hec obligatio nō iure hūano ꝫ diui
no ɔsurgit Si v̄o aliq̄s d̄ pccō suo
apd̄ deū satisfecēit iux̄ p̄ceptū eius
datū ⁊ regl̄as istitutas. nō p̄t iteꝝ
ꝑ istitutōez pure hūanā ad satisfa
ciēdū rurs⁹ tali p̄cepto inuit⁹ astri/
gi. Cōstat āt ꝙ baptisat⁹ satisfecit
deo de pccis p̄terit. sic ꝙ nō hꝫ ali
ud p̄ceptū d̄inū adiplendū ꝓ dele
tiōe hmōi pccoꝝ. Prelat⁹ v̄o ñ hꝫ
ius obligādi q̄lēcūqꝫ ad ɔfessionē
sacr̄alez nisi q̄tin⁹ ꝫ a iure d̄ino de
scēdit. alioq̄n possꝫ istituē ꝙ q̄libet
q̄ntūcūqꝫ imunis a pccō ɔfitēt̄ sac̄
mentalit̄ totiēs q̄tiēs sibi ɔplacēt.
Sūma igit̄ et cardo h⁹ rōis ē null⁹
obligat̄ idē pccm bis ɔfiteri sacr̄a
lit̄. Qd̄ q̄ꝫabsurdū sit videt nemo.
Opponet forsā aliq̄s de baptisato
vere ɔtrito p⁹ pccm ille imunis ē a
pccō. nihilomin⁹ obligat̄ ꝑ eccīam
cōfiteri. Añdeo ꝙ nō ꝑ eccīaꝫ. ꝫ ex
p̄cepto d̄ino talis ad ɔfessionē se/
mel fiēdā de pccis p⁹ baptismū cō
missis et añ nō tenet̄. Proptēa q̄us
qꝫ satisfecerit a firmit̄ tp̄e ⁊ loco sa
tisfacē ꝓposuēit hmōi p̄ceptoꝝ ma
nebit obligatio a q̄ potēit absolui
et nō alit̄ semel ɔfitēdo. Iuxta hec
apit̄ via ad sciēdū si semel cōfessus
possꝫ iteꝝ ad ɔfessionē sacr̄alē sus/
cipiendā artari. Sꝫ qꝛ alibi vētilat̄
ea p̄termitto q̄ dici poterāt q̄cūqꝫ
p̄scp̄serā. Totā insup hāc ɔfessiōis
materiā q̄ꝫuis vtilē satis et a textu
nr̄o nō abhorrentē remitto ad. iiij.
sniaꝝ ꝓ pñti et ad scp̄ta doctoꝝ.
Obijcieť iteꝝ de illo q̄ i mortis ar
ticl̄o absoluit simplex sacerdos sup
casib⁹ pape et reſuat. obligabit̄ ei
tal̄ absolut⁹ si ɔualescat iterū papā
adire et absolutōis bñficiū recipe.
Fateor ꝫ cū durādo et alijs q̄bus/
dam doctorib⁹ inuolutissimā et vix
enodabilē tāgi materiā. De mō se
habēdi i ɔfessiōe casuū hmōi reser
uatoꝝ qꝛ difficillimū saluare videt̄
q̄lit̄ iux̄ vsū eccīe nō dimidiat̄ cōfes
sio q̄ ꝑ duos adiplet̄. dū scꝫ apud
penitētiariū solū referūt̄ casus reſ
uati. Hāc ꝓ nūc difficultatē nō inci
piā enodare tm̄mō ꝓ q̄nto ad pñs
spectat dubiū qd̄ mouim⁹. Dico ꝙ
hō i articulo mortis aut al̄s v̄e sa
cramētalit̄ absolut⁹ nō p̄t absqꝫ cō
sēsu ꝓprio obligari rursus ꝑ hōiez
sacr̄alit̄ eadē pcca cōfiteri. Det̄ op
positū. Iā cōfessio p̄or sacramētal̄

suū plene effectū opata nō fuissz qr nō absoluisset hōiez a p̄cepto dei qđ ē de semel ɔfitēdo pcc̄m ɔmissū Nolo tñ negare q̄n de ɔsēsu ꝓprio iteꝝ possit hō sacr̄m cōfessiōis sup eisdē pcc̄is iterare ⁊ ad h̄ spōtanee obligari. Nō nego etiā q̄n publica pcc̄a aut ec̄ reꝑuata possit iteꝝ referre alteri p⁹ ɔfessiōez sacr̄alez. et ad h̄ forsā obligari p̄t q̄tin⁹ pniaz salutarē cū discretōne maiori ꝑcipiat. illud tñ nō assero. Aliud fundamētū tāgit Durād⁹ ad ɔfirmādū p̄dicta Supponit itaqz ꝓ regula ꝙ nūqz p̄lat⁹ ecc̄ie vel ali⁹ iudex p̄t circa aliud p̄ceptū iubē nisi circa illud qđ ad forū suū publicū p̄t deduci. si nō fiat. Alioq̄n p̄t p̄lat⁹ ferre p̄cepta sup occultissis cogitatōib⁹ sibi remediandis. vel sup illis q̄ꝝ transgressionē pūire nō p̄t neqz sciret. et ita frustra lex hmōi ferret̄ ab illo. qm̄ executio ꝑ eū impleri nō valēt. Occultissimū āt oīm ē ɔfessio sacr̄alis de q̄ ɔstare nō p̄t nisi ꝑ vnicū q̄ ɔfitet̄. et h̄ ec̄ si velit. Quocirca dic̄ idē doctor ecc̄iaz nō iubē fieri ɔfessionē sel̄ i āno. nisi ꝑ inditionē. qr. s. p̄cipit recipe eucharistiā. ad quā rite suscipiēdaz dz se ip̄m ꝓbare hō iux̄ p̄ceptū apl̄i ab ecc̄ia sic int̄pretatū ꝙ de mōrlib⁹ exigit̄ ɔfessio. Exēplū i horis dicēdis et intētōe habēda sil̄e ponēt̄. Scot⁹ fūdamēto alteri innitit̄. Ait q̄ppe ꝙ nemo tenet̄ aut obligari p̄t pcc̄m suū occultū ⁊ secretū facē publicū. sic ꝙ de foro dei cui p̄us soli subiacebat trāseat q̄ntū ex natura facti i forū publicū

Sz ɔstat inq̄t ꝙ dicēs pcc̄a sua duob⁹ sacerdotib⁹ facit illa esse publica q̄ntū ē ex natura facti. qm̄ in ore duoꝝ pcc̄m illud posuit q̄ testificari possent. q̄zuis nō sine pcc̄o cōtra eū Juxta q̄ꝝ testioniū p̄t sētētiare public⁹ iudex. nec ipediret sniaz iudicis ꝙ sacerdotes duo peccāt cōfessionē reuelādo. qm̄ si dedi i secreto bone fidei aliqđ pcc̄m meū duob⁹ ex̄ ɔfessionez ꝓcul dubio peccabūt si me ꝓdāt apđ iudicē. nihilomin⁹ ɔdēnabit̄ caput meū. Scđm ista dat̄ via ad dissoluendū rōnem quā dñs Ar. insolubilē sibi reputabat. ad ꝓbandū ꝙ stante decretali oīs vt̄usqz sex⁹ q̄libz ɔfessus p̄uilegiat⁹ iteꝝ tenebat̄ ꝓprio sacerdoti ɔfiteri. Nō inq̄t ꝓpt̄ defectū sacramēti vt dicebat mgr̄ Jo. de pollia/co. ꝫ ꝓpt̄ aliud. Supponit p̄mo ꝙ ɔfessio sacr̄al̄ p̄t pluries sup eisdez pcc̄is salubrit̄ iterari. Supponit 2° ꝙ due affirmatie ꝓpōes nō repugnāt ad inuicē. sic ꝙ postēior institutio positiua p̄orē reuocet si sil̄ in affirmatōe stare possint Supponit 3° ꝙ decretal̄ oīs vt̄usqz sex⁹ sit ꝓpositio affirmatiua et sub obligatione posita. Supponit 4° ex p̄dicti. ꝙ licētia data de cōfitēdo p̄uilegiatis exq̄ affirmatia ē nō tollit p̄ceptum p̄us factū de ɔfitēdo sel̄ in āno Ex q̄b⁹ ɔcludit ꝓpositū vt estiat. et exēplificat đ missa audiēda die dñica Si inq̄t daret̄ p̄ceptū alicui ꝙ missā sel̄ audiret in parochia sua q̄libz die dñico. nihilomin⁹ daēt̄ sibi postmodū licētia ꝙ posset audire missā

in locis aliis. ɔcessio scda nõ reuo/
caret p̃cedẽs p̃ceptũ. Exq̃ sil' stare
p̃t q̃ iste duas missas audiat ⁊ ad
vnã obligat̃ et solũ licẽciat̃ ad aliã
Sz diligẽs inspector p̃missoꝝ repe
riet rõez hãc nõ esse indissolubilem
neqꝫ exẽplũ ꝓ se penit' esse validũ
qđ adducit etiã supposito q̃ nõ eẽt
decretal' exp̃sse det̃minãs sel' ɔfessũ
sacr̃alit̃ nõ rursus ad ɔfessionẽ ob/
ligari q̃lis tñ eẽ đr. Concessa itaqꝫ
suppõne p̃ma q̃ iterari salubrit̃ põt
ɔfessio sacr̃al' si tñ sel' ẽ recte fc̃a de
licẽtia illi' q̃ ius hz nõ p̃t iteꝝ cadẽ
sub p̃cepto pure hũano sic̃ nec no/
uit̃ institui sup̄ inuitũ sic̃ ex p̃missis
arbitror eẽ ꝑspicuũ. Et qꝛ aliter lo
quẽs in infinitas absurditates cor
ruẽt i illã nõiatim q̃ baptisat' adul
t' p̃t inuit' obligari ꝑ p̃latũ pcc̃a
dimissa ɔfiteri. imo millesies ɔfiteri
Nõ em̃ repugnarẽt baptism'. ⁊ sb/
sequẽs sacr̃alis ɔfessio sic̃ nec due
sacr̃ales ɔfessiones. Siq̃s dicat q̃
baptism' hz effectũ plenissimũ dele
tõis pcc̃oꝝ a pena et culpa. Ita re
spõdeo pniaz vnicã ɔfessionẽ hr̃e
potuisse. et hr̃e sil'r ꝑ oia ɔpleta sit
nihilomin' ad augmẽtũ gr̃e potẽit
iterari. q̃uis nõ baptism' ꝓp̃t cara
cterẽ s̃m doctores in eo susceptum
Exinde ꝑfacile ẽ diuersitatẽ inueni
re int̃ exẽplũ positũ de missa audiẽ
da et ɔfessionẽ. qꝛ missã audire po
sitiuũ ẽ ius. lz in đino fũdatũ. ⁊ iõ
p̃t ad pl'es missas ꝑ ecc̃iaz obliga
ri. sic q̃ vna audita remanebit astri
ct' ad alterã. Vnica aũt ɔfessio ca
dit sub obligatõe đini p̃cepti. q̃ ex

pleta nõ remanet ad papã ius ad
alterã ɔfessionẽ sup̄ eisdẽ obligan
di. sic̃ p' auditõez vni' misse põt vt
p̃us ad alteram ferre p̃ceptũ. qꝛ sue
possibilitati sb̃iacz dũ rõ sb̃est nũe
rũ missaꝝ audiẽdaꝝ restringẽ vel
ãpliare. imo ⁊ tollẽ. De ɔfessiõe ãt
lõge dissil'r. qꝛ iuri đino obligatio
p̃ncipalit̃ innitit̃. Fatendũ ẽ igit̃ q̃
papa nõ p̃t dare licẽtiã p̃uilegiatl.
vt ɔfessiões audiãt et ita ad cura/
tos eũdum erit. Sz exq̃ licẽtiã p̃stitit
ex ɔñti relaxatõez p̃supposito iure
đino ne pcc̃a eadẽ rursus ɔfitẽi sa
cr̃alit̃ inuit' aliq̃s teneret̃. Deniqꝫ
oppositũ asserẽ de papa vel ecc̃ia ẽ
dicẽ ꝓp̃l'os inumẽabiles ꝑ eoꝝ cõ/
fessiões acten' fuisse seductos inuo
lutos et deceptos. qꝛ vel noluerũt
ɔfessionẽ factã p̃uilegiatl. eẽ sacr̃a/
lẽ qđ acten' creditũ ẽ eẽ falsũ. vel si
sacr̃alis fuit indubitant̃ nõ hñt ab
hmõi ɔfesso rursus exigẽ vt p̃cepto
đino de sel' ɔfitẽdo cui obediuit ite
rũ nolẽs obtꝑet. nolẽs dico. qꝛ vo
lẽs vltro p̃t. Porro sec' ẽ de ɔtrito
q̃ ad ɔfessionẽ p̃t obligai. qꝛ nõdũ
a dei iussiõe semet absoluit Sz vi
deam' vñ subortũ est in Johẽ q̃ sic
egrediant̃ ad eũ hierosolimite vni/
uersi et om̃is regio iudee et baptisa
bant̃ ab eo ɔfitẽtes pcc̃a sua. Sta
tim subiũgit̃ rõ qm̃ v̄t' sua ꝑtrahe
bat in ãmiratõez ꝓp̃l'os i reuerẽtiã
et amorẽ et erat odor bon' vite in
vitã Erat inq̃t subsequẽs text' Jo
hãnes vestit' pilis cameloꝝ. Vbi
iohs de v̄tutũ q̃tnor cardinalium
possessiõe sil' et ornatu implicite cõ

mendat. In vestit⁹ aspitate tpan/
tia notat. Erat vestit⁹ pilis camelo
rū q̄ tunica erat cilicina et rudis ⁊
aspa. In lūboꝝ succinctōe nōt for
titudo. succinge sic vir lūbos tuos
dic scptura. In mellis comestione
prudētia ɔmēdat Mel cōedet d̄r d̄
xp̄o vt sciat reprobare malū ꝛc. De
mū i alioꝝ eruditōe et sui ip̄i⁹ respe
ctu xp̄i hūiliatōe ɔspicit iustitia. et
p̄dicabat dicēs. Veniet fortior p⁹
me. Atuero hec materia collauda/
tōis vberior ē q̄ vt nūc totū vale/
am⁹ exp̄mē. sil ⁊ difficultates plime
morales scd̄e p̄ ceteris includūtur.
Una ē d̄ abstinētia ⁊ a ꝓp̄pate de
obs̄uatōe carthusiēsiū sup̄ non esu
carniū. quā difficultatē olim a dn̄o
Cameracēsi i hac cathedra motaꝫ
nōdū ad calcē dissolutōis deductā
eē cognoui. ꝫ me deducturū deo ꝓ
picio ꝓxia lcōne. Altera q̄ꝫ de sup̄
fluo atꝫ pōpatico vestitu an sit tole
rabil in plat. ⁊ viris ecc̄iasticis. Re
seruatis igit istis ad sequētia. r̄gre
diamur paulisp̄ ⁊ stati finis ad p̄ce
dētē textū. et aliud mysticū seu mo/
rale ad ɔtemplatōeꝫ attinēs elicia
m⁹. Per iohēꝫ nullū apti⁹ q̄ꝫ ɔtem
platiuū virū moralit accipim⁹. hic
iohs manet i deſto q̄dā nō tā ma
teriali q̄ꝫ spūali dū sedet solitari⁹ et
eleuat se sup̄ se. q̄ subleuatōe sup̄na
sup̄ cūctā hāc ɔfusā reꝝ fluctuātiū
⁊ exūdātiū mltitudinē attollit. hāc
subt⁹ deserit. q̄ delicta ꝓfecto maēt
i deſto q̄daꝫ mētis secretissimo et
abditissimo. sol deniqꝫ exptis agni
to et puio. An nō bn̄ reliq̄rat mun
dū et hitabat in deſto qui dicebat
Mihi mūd⁹ crucifix⁹ ē et ego mūdo
Qui p̄tēa a se ip̄o ec̄ deſt⁹ clamat.
Viuo ego. iā non ego. viuit. ꝛc. Et
rursus Siue mēte excedim⁹ deo in/
q̄t. Hoc q̄lit fiat dat posse experiri
ſm btm̄ Bern̄. nō exp̄mi. nec docēi
p̄t. ꝫ habēi. fit h nō p̄ inuestigatōꝫ
curiosā. aut p̄ studiū quantū q̄ꝫ ve
hemēs neqꝫ p̄ scrutiniū scp̄turarū.
Ibi ei defecer̄t scrutātes scrutinia.
ꝫ obtinet p̄ fortē ɔtritōeꝫ spūs hu
miliati ſm btm̄ Dion̄. vbi āpli⁹ la/
crime ꝓsūt q̄ꝫ lr̄e. spūssancti vnctio
q̄ꝫ lectio. ⁊ oro q̄ꝫ rō docēt. Nō est
tn̄ respuēda vsq̄quaqꝫ lectio vl do
ctrina. qꝛ etsi nō māifestū q̄d ē tale
desertū q̄d nēo nouit nisi q̄ incolit.
aiat tn̄ ad q̄rēdū et viā q̄libuscūqꝫ
signis āministrat. Hoc fec̄ eleuat⁹
doctor Gregl. p̄cipue in moralib⁹.
Hoc pijssim⁹ Augl. in ɔfessiōib⁹ et
soliloq̄is. Hoc deuot⁹ Bern̄. sup̄ cā
tica. Hoc venēabil Hugo ⁊ Rich.
de san. vic. i suis opib⁹ varijs. Hoc
deniqꝫ multū ɔpēdiosa et sētētiosa
breuitate tradidit Bonauentl. in li
bello quē appellat speculū amoris.
et i alio quē intitulat. itinerariū mē
tis i deū. Iteꝝ parū i rhetorica d̄i/
na ⁊ sil̄es alij. Eos poti⁹ q̄ꝫ me hor
tor audiatis. et aduertam⁹ q̄d seq̄t
Dū iohs iste ɔtēplatiu⁹ nr̄ i deser
to q̄dā mētis inuio et ab fluxu car
nalitatis inaquoso. egrediūt ad eū
ierosolimite vniuersi et ois regio iu
dee. Regio ista iudee atqꝫ ierosoli/
me ad lr̄aꝫ terra ē ꝓmissiōis fluēs
lacte ⁊ melle. Et ꝓculdubio nō alit
efficit hō tot⁹ regio ꝓmissiōis flu/
ens lacte pie deuotōnis. et melle sa
porose eruditōis q̄ꝫ in ɔtēplatōne
Nā ex̄ eā poti⁹ ē sepe hō regio q̄dā

egestatis vt Augl. loqr i confessiõali
Est regio plena monstris. feris. et
beluis viciosaꝝ cogitatõnũ et ser/
pẽtib⁹ horridis atz pestiferis vene
nataꝝ et inficiẽtiũ cupidinũ. Jn q̃
demũ regiõe nez pluuia est aut ros
deuote affectionis. neqz viroz her/
baꝝ florẽtiũ. aut frũs plãtaꝝ ra
mificãtiũ p vtuosã opatõnez. neqz
decoz ẽ neqz spẽs p celestez ouersa
tõez. Atuẽo vbi iobs ẽ i deserto mẽ/
tis põicto solitari⁹ i otẽplatõe vbi
omedit mãna absconditũ. Adiacet
circũ q̃qz regio iudee. regio scz glo
rificatõis cuiusdã et decoz confessio/
nis. regio insup ierosolime. regio vi
siõis pacl. sic eñ iudea et ihrlz inter
ptanr. sb⁹ regionis speciosissime et
vberrie hitatores sẽ. cogitatões sã
te. et affectões pie. q̃ sẽ reuẽa iero/
solimite vel pacifice. et ꝑ cõfessio
nẽ laudis et glorificatõez iudee re
gionẽ inhitare merenr. O certe pul
cerrimũ obstupẽdũqz spectaculũ vi
dẽ ierosolimitas tales vniuersos q
oẽz iudee regionẽ egredi ad iobez
in deserto h hitantẽ Madãt alĩ spe
ctatũ colles altissimos. alĩ siluasq
flumia. alĩ lõge patẽtes campos.
alĩ maria fluctib⁹ altis itumescẽtia
alĩ theatrales ludos aut monstra
millefozmia. Placeat alĩs celũ cer/
nẽ et oẽz ei⁹ ornatũ. decozã qz mili
tiã. nihil ꝓrsus tale. nihil dignũ cõ/
patõe ad pfatũ spectacl̃m poterit
vsqz iueniri. Etem ibi vidẽ ẽ q̃ fõz.
q̃ve ordie egrediũr ierosolimite ta
les vniuersi et omis regio iudee ad
iobez i deserto. Gratũ ꝓrsus inspicẽ
ẽ oẽs inclitos i vestitu deaurato. in
fimbrĩs aureis. i varietatis circũa
mictu. egredi a recessib⁹ abdit. q̃s
eẽ hz mystica regio iudee. Egredi
unr a mẽoria. egrediũr ab itelligen
tia. egrediũr a volũtate. egrediunr
insup tãqz spõsus et spõsa a q̃dam
triclinio capacissio. viriũ qz. rõnal.
ocupiscibil̃ et irascibil̃. Egrediunr
demũ ab estiatia. a fãtasia. a sensu
cõi. de oib⁹ deniqz locis patentib⁹
q̃nqz sensuũ. Egrediũr ñ vt videãt
vanitatẽ exteri⁹ ad istar dine. ꝟ ad
iobez i deserto. Noli nũez velle scis/
citari qm̃ inũerabil̃ ẽ. ita vt fas sit
dicẽ. milia miliũ mistrabãt ei. et de
cies cẽtena milia assistebãt ei. qm̃ e/
grediũr ierosolomite vniuersi. Qz
q̃d agũt dũ veniũt? Jtiqz baptisã
tur ab eo. qz purificãr magisq ma
gis cogitatões et affectões tales
pacifice. Et q̃s fortassis vel mima
pcca p negligentiã a surreptõez a
vanitatl. pmixtiõez admiserint illa
ofitẽr! Cõfitẽtes inq̃t pcca sua. vl̃
certe iõ ofitẽtes pcca qz dimissa sẽ
et inde sacrificiũ laudis offerunt se
mutuo cohortantes et hymnidice
canẽtes. Cõfitemini dño. qm̃ bon⁹
qm̃ i se. mi. ei⁹ Et rursus Mie dñi. q
nõ sum⁹ osũpti et silia. Studeam⁹
documẽtũ. et sapiẽtes viri studeã⁹.
et enitamur tale nob int⁹ fõre spe
ctaculũ q ouẽt⁹. Affirmo. q̃s q̃s tale
sibi fabricare meruerit ñ magnope
vagabit exteri⁹ ad vidẽdũ vanita
tẽ. ipleuit q̃z iocũd⁹ illd̃ satirici Te/
cũ habita. Nõ erit sol⁹ q̃ tãnũeroso/
ordinatoqz stipabil̃ comitatu. q̃ p
tẽa regnũ di intra se stabiliuẽit ab
õi oturbatõe semotũ. Tetez ñ hz
aliud sup hõies imo vir sup̃ bruta
q̃ ñ talil̃ ascẽdẽit ad coz altũ vt sit
talil̃ iobs alter in deserto mõ q̃ p/
fati sum⁹ Hec vita ꝓficiar sp nescio

q̄d erit ꝙ ista vita nō erit iux̄ dictū
Aug. Nunq̄ꝫ alibi meli⁹ exp̄it hō il
lō qd̄ de sapia ꝓnūciat sapiēs In
grediēs inq̄t domū meā ꝯq̄escā cū
illa. Nō em̄ hꝫ amaritudinē cōuersa
tō illi⁹. nec tediū ꝯuict⁹ illi⁹. ꝫ letitiā
et gaudiū. Atuero si delc̄at nos ad
h̄ spectaculū d̄inū ꝑtingē et bñ dis
poni i multis vt p̄us i paucis vexe
mur nec̄e ē Iohēz q̄ꝑpe moresq̄ꝫ su
os imitari ꝯueniet. de q̄ subdit euā
gelista ꝙ erat iohēs vestit⁹ pilis ca
meloꝝ et zona pellicea circa lum/
bos ei⁹. et locustas et mel siluestre
edebat. Circa q̄ locū finē faciēs ex
positioni lr̄ali et pl̄ima ꝑtrāsiēs q̄/
ro. Utꝝ vita iohis fuerit angelica
et int̄ hoies ꝑfectissia? ꝙ nō. Vita
iohis fuit innaturalis. qꝛ solitaria.
Hō em̄ ꝟm ph̄m. i. Polit. naturalit̄
est aial ciuile. Vñ et ꝯuersatio dñi
Ihu xp̄i q̄ ē nr̄a instructio fuit cōis
et nō solitaria. Et ꝯfirmat̄ qꝛ iohs
nō insecut⁹ ē corpalit̄ xp̄m i terris
ꝯuersantē. g° nō fuit ꝑfect⁹. ꝯña tꝫ
ꝑ illud qd̄ oñdit xp̄s iuueni. Mat.
xix. Si vis ꝑfect⁹ eē vade ⁊ vē. oia
q̄ hēs et da pau. et se. me. Oppositū
ptꝫ ex dictis et allegatis sup lr̄aꝫ.
Questio ista p̄ncipalit̄ ē ad inuesti/
gādū de vita solitaria seu cōtēpla
tiua quā tenuit Io: et de ꝯpatione
ei⁹ ad actiuā. Ponā nōbilia et eli/
ciā conclusiōes Nōndū ꝙ vno mō
vita ꝯtēplatiua seu actia a q̄busdā
accipit̄ ꝓ ip̄a aia q̄ ē vita p̄ma. et
ita ñ eē dr̄aꝫ int̄ istas duas vitas
i eodē hōie nisi reducam⁹ ad hūc sē
sū ꝙ aia viuēs vita speculatia alit̄
se hꝫ q̄ꝫ dū viuit vita actia. Scdo°
accipit̄ ꝓ opatōe vel ꝯuersatiōe a
vita p̄ma ꝓcedēte q̄ duplex ē. q̄dā
imanēs. alia trāsiēs. Nōndū ꝙ ꝟm
hāc acceptōez ē diuersitas loq̄tiū
Accipiūt em̄ q̄dā vitā actiuā ꝓ oi
opatōe corpali meritoria. t̄minata
ad obiectū ext̄nsecū. ⁊ sic generalit̄
om̄e op⁹ bonū cū gr̄a factū trāsiēs
i exteriorē naturā erit de vita actia
q̄ꝫ tūcūq̄ꝫ spūale vel corpale vid̄at̄
et ois act⁹ imanēs meritori⁹ eēt vi/
ta ꝯtēplatia et p̄cipue sit respc̄u d̄i
cuiusmōi ē speculatio et delectatio
et amor seu fruitio habita de deo.
Alij alit̄ distinguūt dicētes ꝙ vita
actia ē ꝯuersatio corpal̄ meritoria
ꝟm quā ꝓuidet̄ ecc̄ie vel ꝑti ei⁹ p̄°
et p̄ncipalit̄ q̄ ad corp⁹. vt ē exerci
tiū i septē opib⁹ mie exterioribꝰ sic
Martha ꝓuidebat corpi xp̄i Vita
āt ꝯtēplatia ē ꝯuersatio meritoria
ꝟm quā p̄mo ⁊ p̄ncipalit̄ suffragat̄
ecc̄ie q̄ ad mētē et bona spiritalia.
et sic p̄dicatio. sacr̄oꝝ mistratio et
or̄o spectāt ad ꝯtēplatōez. Et iste
ē ꝯueniētior mod⁹. Quocirca ad/
huc p̄t fiēi distictio de bōis spirita/
lib⁹ q̄ꝫq̄ꝫ videat̄ ipropria. ex abusu
tñ loquētiū qñq̄ꝫ sic accipit̄ vt dica
m⁹ genēalit̄ bōa spūalia q̄ spectāt
ad ꝑtē clericoꝝ ⁊ sacerdotū q̄s an
tonomatice appellam⁹. ⁊ sic p̄dia ⁊
possessiones ecc̄ie et ei⁹ iurisdcōes
erūt q̄dā spūalia. Tꝑalia v̄o sūt q̄
i ꝑtē laicoꝝ cesserūt. et sic eadē bō
erūt p̄⁹ ⁊ posteri⁹ tꝑalia ⁊ spūalia.
et ꝟm h̄ distinguit̄ iurisdictio spūal̄
⁊ corpalis siue tꝑal̄. Tertō nōndū
ꝙ i eadē ecc̄ia p̄t imagiari q̄druplex
mod⁹ viuendi. Quidā viuūt vita q̄

nec ē otēplatiua nec actia ꝓprie sic̄ puēi baptisati nō dū capaces rōis Scōa ē vita pure actia. Tertia est speculatia. Quarta ē mixta ex vtra qz ¶ Quarto nōndū ꝙ aliq̄d dicit melī alt̄o dupl̄r. vno mō absolute et absq; respc̄u ad aliud. alio rela tiue seu additionalit̄. Ex hīi phī ad h̄ ē de h̄ qđ ē phāri. Nā simpl̄r melī ē phāri qz ditari. et tñ i casu extre/ me nc̄itatis vel indigētie melī esset hr̄e a adq̄rē vnū panē qz illo defici ente. pulcrā phīe ocl̄onē addiscere. Silr i statu innocētie vel glie mlta eē poterant bō q̄ sub ꝓposito pcō mala eēnt si obseruarēt. Ut in cor ꝓe sano aliq̄d ꝓdest qđ obest ꝑsup posita infirmitate vel crapula ꝓce/ dēte. Et istud dz notanl̄ attēdi dū fit opatio aliq̄z i bonitate vel uti litate. et silīb. vel dū q̄rit. qđ expe/ diat i regimie vite hūane. Dicam ꝓmo ꝙ stat i q̄libet istoz q̄tuor sta tuū hoicz saluari. De ꝓmo nō ē du biū de pueris baptisatis. decedētib aī vsū rōis. De q̄rto nō est dubiū de ꝑlatis et alīs sāctis q diu vitā mixtā ex cōtēplatia et actia exercu erūt et saluati sūt. Quo ad duo mē bra ē difficultas. Et dixerūt qdam ipossibile eē aliq̄ adultū saluari q̄ nō vixisset vita cōtēplatia. qz dz ꝙ ois capax rōis diligat deū sr̄ oīa si debeat saluari. et i tali dilectione que dsequit̄ ex cognitōe dei repit̄ vita speculatia. Dz casus ē dabilis sic̄ dat holkot vbi hō dū ꝓmo ince pit vti rōe exercebit̄ statim i opib aīe corpalib vel alīs bonis exer/ citīs extēriozib absq; h ꝙ actualit̄ et formalit̄ eliciat actū dilcōis dei sup oīa. et i agēdo talia poterit ꝓ fide a tyrannis repēte inēfici. et ita saluabit̄ tal q̄ nūq̄z vixerit vita spe/ culatia. h tñ raro euenit. Tertio de vita speculatia nō ē difficultas q̄n hō possit saluari in casib multis q̄ nūq̄z vixerit vita actiua. qz ad hāc nō est vōt. vel qz casus ñ occurrit exercēdi illā vitā. Patz etiā de xpo in vtero v̄ginis. de Joh. bap. si ha buerit otēplationē salutādo/ Raro tñ hō manet i vita ista diu q̄n vtal vita mixta. ꝑsertim ꝑm ꝓmā dispo/ sitionē. Scōa loquēdo absolute nō habēdo respectū ad lapsū hōis. ta lis ordo inēt q̄tuor modos viuendi ꝓnes in bōitate et eligibilitate ꝙ ꝓma vita bona ē. scōa melioz. q q̄r ta q̄ ē oposita melioz est q̄z scōa q tertia. optima inēt oēs. Nec appa/ būt siq̄s diligenē aduētat vitā ade ꝓ statu innocētie. Nā siq̄s ibi vixis/ set ex bñplacito dei absq; vsu rōis actualī et tñ in gr̄a bñ vixisset si vi/ xisset vita actiua laborādo et colē/ do paradisū cr̄estrē ex iussu dei melī vixisz q si cū h fuisz aliq̄n i otēpla tōe dī. melī hūisset. Dz qz ois indi gētia remota eat nec exigebat̄ tūc labor extrinsec ad ablevatōz q̄rūcū q̄z indigētiaz. vita ei speculatiua optia tūc extitisz qđ ap̄li pspicuū erit ex seqūtib. Tertia ꝓ accidēs q ex suppōne stat in casu vitā actiuaz vita otēplatiua ꝓ tūc meliorē et eli gibiliorē existere. Pōt cm̄ tanta in/ digentia esse in primis corporali/ ter ad iuuandum. ꝙ peccatuz esset omittere eos et eoz sublevatōez ꝓ

speculãdo seu otẽplãdo Dtz in plã tis vel i casib⁹ nčitatl. Et si dicaț ꝙ hō nō dz omittẽ mai⁹ bonū ꝑ mi n⁹ bonū. Dr ꝙ i casu illo otẽplatō nō ẽ isti mai⁹ bonū ꝑm ꝑmã distin/ ctionẽ de duplici vita. Uñ et qñ li cite ꝑt vtraqz vita exercẽi speculatiua scz et actiua. Speculatia eligibilior ẽ ꝙ dignior ꝙ statui glie seu i/ nocẽtie ofozmior Uita ei q̃ digni⁹ ꝙ excellẽti⁹ hz obiectū. et q̃ ex digni ozi ẋtute ꝓcedit eligibilior ẽ sic est de itellectiõe dei et dilectõe seu frui tõe ei⁹. Nã iste sț opatões optarū potẽtiaꝝ in hõie respū optimi ob iecti. ꝑm ꝟ posuit pñs felicitatẽ in hõie. i. Etꝟ. in otẽplatõe ꝑme cãe ꝙ ofozmiț (lz magis eleuate) ponũt theologi btitudinẽ in fruitõe ꝙ cog nitõe dei et eẽ delcabilior vt ptz .i. Etꝟ. Solis ocło ꝑt poni ꝑm aliã di stinctõez ꝙ ex ista ꝺouci ꝙ ꝑ aliud mediũ. sic. Quãto aia melioz est q̃z corp⁹ tãto vita regulãs aiãz et di rigẽs in finẽ melior ẽ et dignior q̃z illa q̃ tm̃mõ respicit corpale ꝼgimẽ sic ẽ de vita speculatiua respũ acti ue i ecčia. gᵒ ꝛc. Quinta/ ꝑsupposito pcčo et indigẽtiꝭ varijs i ecčia dei ex pcčo originalič veniẽtib⁹ et cete ris paꝛib⁹. melior ẽ vita q̃rta. s. opo sita ex actiua ꝙ otẽplatiua q̃z simpli čič actiua vł simplicič speculatiua. ꝟ ẽ q̃z vna eaꝝ sine imixtiõe alteri⁹ Pro q̃ aꝺuertẽꝺũ est ꝙ tota multi tudo operũ meritoziꝝ vni⁹ hõis imaginaț q̃i corp⁹ qꝺꝺã et homo/ geneũ ad modũ loquẽꝺi xpi: Mat. vi. Si ocul⁹ tu⁹ fuerit simplex totũ corp⁹ tuũ lucidũ erit. Glosa. Si in/ tẽtio simplex. bō q̃libz opatio erit. Probatio. Uita illa melioz ẽ q̃ est vite xpi ofozmioz. ꝟ xps ꝺuerſaꝛ⁹ ẽ ꝑm totũ corp⁹ vite sue ad regulã. ꝙ vitã cuiuscũq; mẽbzi sui. s. tã actiue q̃z speculatiue. gᵒ ꝛc. Cõfirmaț. ꝺa corp⁹ alic⁹ ꝑfecti⁹ viuit ꝺũ ꝑ loco et tpe vtič q̃libet membzo suo. nũc isto. nũc illlo. q̃z si otinue vno vtẽț. qꝺ cẽt ꝑfecti⁹. vtputa oculo. ꝑsup/ positis indigẽtiꝭ ad q̃ꝑ releuatõz qꝺlibz mẽbzozũ vtile ẽ. et ꝓuiso ꝙ ocul⁹ sit in suo vsu ad directõez ma n⁹ et pedis. Et ex ꝟ sumiț rñsio ad instãtiã q̃ fieri ꝑt et mouẽt parum ꝺsiꝺerãtes qꝛ vita otẽplatiua ꝑm se cõsiderata melior ẽ ꝙ dignior ꝟz dicta. gᵒ melior ẽ hō ꝺũ ꝟz eã viuit q̃z ꝺũ viuit ꝑm actiuã Sic em̃ argu ereț ꝙ hoim corp⁹ cẽt nobili⁹ si ellz totũ ocul⁹ q̃z habendo varietates q̃s ad pñs obtinet. et pictura pul/ crioz si tota cẽt albedo q̃z ꝺũ vari/ is colorꝝ appositionib⁹ decoratur. Silr ꝺicẽꝺũ ẽ hic ꝙ corp⁹ opatio nũ hũanarũ qꝺ imaginaț q̃i ꝙ ho mogencũ et ꝺiuerſaꝝ rõnũ ꝓfecti⁹ ẽ ꝺũ ꝑ q̃libet sui ꝑte ẽ in exercitio (ꝑ suppoſito sp ꝙ vita speculatia ẽ ve lut illustratio et directio ꝙ viuifica tio aie fit in suo actu sufficiẽti) q̃z si ꝺimiſſa actia cẽt otinue in specula/ tõe sꝺ g̃ꝺu intẽsioꝛi ꝑsuppositl. indi gẽtiꝭ ꝓrioꝝ. Speculatiuꝰ em̃ vt ꝺã ait ꝺes ffris inopias ꝙ torpẽs a iuuamiẽ. defič a ffna dilčiõe et ꝑ oñs a dilcõe ꝺei onera. et tũc ñ vi uit otẽplatiue q̃ oplet i ꝺina dilec/

tiõe. ꝫ incuriosa phoꝝ speculatiõe. Et si q̃rit q̃n de nccitate et sb pena pcci tenet hõ viuẽ ꝑm vitã actiuã. Dico vel ex suscepto officio vl dũ videt fr̃is nccitatẽ extremam et nõ apparet ꝙ ali⁹ succurrat. Exẽplũ d̃ elia. Ex his hẽt radix q̃re stat⁹ p̃latorũ ẽ ꝑfectissim⁹ i eccia sca di qꝛ ẽ stat⁹ req̃rens vtrãqꝫ vitã ꝓ loco et tpe instar xp̃i et moysi et aliorũ. nã xp̃s nũc i mõte orabat. nũc p̃dicabat. nũc ꝓplos cibabat. Silr moyses i mõte syna ɔtẽplabat ea q̃ p⁹modũ ꝓplo mistraret. et descẽdens iudicia dabat ꝓplo. ⁊ arce fabricaꝫ ordinabat. Ita q̃libꝫ eorũ dꝫ eẽ binomi⁹ ad modũ Jacob q̃ et isrl dr Est em̃ p̃lat⁹ isrl i ɔtẽplatõe. et Jacob i vitiorũ supplãtatõe tã i se q̃ꝫ i subditl. Est em̃ duplici vxori copulat⁹. lye et rachel. applicatio mistica cõis ẽ. Ceteris ꝑib⁹ vtilior et fecũdior ẽ in eccia dei speculatiu⁹ q̃ꝫ sit actiu⁹. Pro q̃ aduertendũ ꝙ duplx ẽ vtilitas et fecũditas i eccia. q̃dã ẽ grossa atqꝫ palpabil q̃ a vulgo ⁊ a viuẽtib⁹ more vulgi p̃cipue reputat. et illa ɔsistit i multitudĩe ⁊ ɔseruatõe bonorũ fortuitorũ et corꝑis et põpa extr̃nseca. Alia vtilitas respcu bonorũ aie vel mẽitorũ vel aliorũ donorũ g̃tuitorũ Scdo aduertẽdum ꝙ p̃ma bona nõ ꝓsũt. imo plerũqꝫ nocẽt nisi ꝓ q̃nto ordinãt et disponũt ad scda bõa. vñ nec capiũt bõitatẽ aliq̃ꝫ moralẽ aut g̃tuitã. nisi a bõis hmõi tãq̃ꝫ a fine ad quẽ dñt ordinari vel tãq̃ꝫ instr̃a ea adipiscẽdi vel tãq̃ꝫ obiecta circa q̃ fit hmõi oꝑatio v̄tuosa, imo q̃nq̃ꝫ talia bõa ɔcedũt deo irato vt Aug⁹. ait. qꝛ viꝫ vtili⁹ eẽt illa ñ hr̃e dũ obsũt bonis morib⁹ q̃admodũ et obsũt diuitie ꝑiture. generãt em̃ v̄mẽ pessimũ q̃ ẽ suꝑbia l voluptas effrenata. Et sic i vno hõie h̃ hꝫ v̄itatẽ. sic et hr̃e p̃t in toto corꝑe mystico eccie. ita ꝙ nũerabit mẽito int̃ mag̃ dine mie dona pauꝑtas ip̃i⁹ i talib⁹ bõis fortuitl. et iurisdictõib⁹ cilib⁹ Jux̃ qd dicũt historie. et legi in postilla suꝑ bibliã ꝙ dũ dotata eẽt eccia bõis tꝑalib⁹ ꝑ Cõstãtinũ audita ẽ vox i aere. Hodie venenũ effusũ ẽ in eccia sca dei. Et q̃tq̃d fuerit d̃ h̃. potuit ei tũc dotatõ hmõi eẽ vtilis ꝓpt̃ bõitatẽ et fidelitatez dispẽsãtiũ et dilatationẽ eccie post aduersitates hitas. nihilomin⁹ nũc a als potẽit spoliatio silr eẽ vtilis ꝓpt̃ maliciã eccĩasticoꝝ talib⁹ bõis abutẽtiũ vt claudat via malignantiũ. spinis aduersãtiũ ne cadãt in p̃cipitiũ vitioꝝ. Juxta qd ait dñs. Sepiã viã tuã spĩs. Nũc ad ꝓpositũ ɔclois ɔstat ꝙ ɔtẽplatiu⁹ vt sic ꝓfic̃ eccie i bõis spũalib⁹. q̃i de ꝑ se ⁊ imediate. actiu⁹ãt i bõis tꝑalib⁹ Vñ moyses pl⁹ ꝓfec̃ i mõte adorãdo dũ alij p̃liarẽt. q̃ꝫ mltitudo magna bellãtiũ. Sic de⁹ q̃ ñ destruxisset penthapolim peccatricẽ ꝓpt̃ decẽ iustos si repti fuissent. pl⁹ miseret̃ eccie et eidẽ ꝑcit ꝓpt̃ orões paucorũ ɔtẽplatioꝝ q̃ꝫ fac̃ ꝓpt̃ laboẽs ⁊ discurs⁹ ⁊ t̃batões multorũ actioꝝ Juxta qd dicebat Jero. de heremitis antiq̃s eos esse vitaꝫ mundi. et ip̃m ꝑ eos ne corrueret stare. Hoc infertur contra illos qui terrena

tm̄mō cogitantes dicūt iuristas et
p̄cticos t̄rena tractātes. et diuitijs
vel edificijs vel epulis aggregādis
occupatos vtiliores i ecc̄ia q̄ꝫ ɔtē/
platios bone vite ⁊ spūalib⁹ exerci
tijs intēdētes. q̄s deliros vel fāta/
sticos vel inutiles reputāt. qꝛ aiaꝫ
hō nō ꝑcipit ꝛc̄ Et allegāt ꝙ spiri
talia absqꝫ tꝑalib⁹ diu stare ñ pñt
qđ dictū absqꝫ dubio nisi sane itel/
ligaꝫ blasphemiū ē Nūq̄ꝫ em̄ ecc̄ia
fuit melior q̄ꝫ dū vixit i pauꝑtate.
qđ etiā Jero. ponit i vita malchi.
et de romāo ipio dicūt historici et
recitat Aug. ꝛc̄: Poti⁹ et veri⁹ dicēt
ecōtra ꝙ tꝑalia ⁊ p̄serti i ecc̄ia diu
absqꝫ spūalib⁹ esse ñ pñt. Et certū
ē ꝙ cū eis nō adeē nō pñt. Alioq̄n
fallēt xp̄s q̄ dixit Primū q̄rite đi
et ħ oia adij. vo. nō dixit ecōtra. p̄
mū q̄rite ditatōez et p⁹ hec regnū
dei et iustitiā ei⁹ vob adijcient: imo
sic alias memini declarasse nimiuꝫ
studiū i multiplicatōe bonoꝝ tꝑa/
liū et iurisdictionū i ecc̄ia non ꝑua
cā ē sue desolatōis tā i spūalib⁹ q̄ꝫ
tꝑalib⁹ et ħ maūducebaꝫ ꝑ silitudi
nē corꝑis mistici ecc̄ie totaꝫ ad cor
p⁹ verū hōis. Nā itendē nimis re/
gimini sensualitatꝫ. spreta directōne
rōis ē vtrūqꝫ tā sēsualitatē videlꝫ
q̄ꝫ rōez extinguē. Hinc est ꝙ multi
ꝓboꝝ et ɔtēplatiuoꝝ i ecc̄ia parū
curāt si depauꝑeꝫ ecc̄ia vel ɔculceꝫ
i tꝑalib⁹ istis vocatis bonis viden
tes tot vicia et abusus ex his ꝓuēi
re i ɔuiuijs suꝑfluis. i venatōib⁹. in
symonijs et p̄dis et violētꝫ. ꝓmoti
onib⁹ idignissimoꝝ. i ābitōib⁹ p̄la/
turarū et bñficioꝝ. i suꝑbijs disso/
lutissimis. i voluptatib⁹ effeminatꝫ.
ceterisqꝫ inumēabilib⁹ et nefandis
abusionib⁹ i q̄b⁹ se reputāt gerē vi
tā actiuā. dando onera ḡuia ꝛc̄. Et
hec oia cessarēt aut ñ ita saltē abū
darēt i pauꝑtate modesta Ampli⁹
ñ ita diuerterēt ecc̄iastici etiā de p̄ri
monio xp̄i dotati ad traditiōes et
adiuētōes hoim ꝓ diuitijs cumu/
lādis spreta lege xp̄i sic nūc facē ɔ
spicim⁹. fornicacōe q̄dā spūali ꝑni
ciosissīa Et ad grādē tēpestatē mo
derni tꝑis et scismatꝫ. ɔsolādā pos/
sēt applicari q̄ omitto qꝛ facile ē ex
p̄cedētib⁹ elicē ¶ Septima ɔclusio.
Vita Jo. bap. p⁹ vitā xp̄i et m̄ris
ei⁹ fuit āgelica ⁊ int̄ viatores saltē
q̄ ad aliq̄d ꝑfectissīa. Pro c⁹ decla
ratōe aduertēdū ꝙ vita iohis p̄t
ɔꝑari ad vitā alioꝝ t̄plicit̄. Vel q̄
ad ꝓphetiā vl̄ q̄ ad austēitatē vict⁹
vel q̄ ad mēitū iteri⁹. Si ɔꝑem⁹ ꝓ/
phetiā iohis ad ꝓphetias alioꝝ. q̄
ad ħ iohs ē ꝑfectior. qꝛ mō cētiori
et clariori demōstrauit xp̄m ꝓpt̄ q̄
ꝓphe cēs illustrati st̄ et suas ɔtexu
erūt ꝓphetias. Et ħ forsā inuē vo/
lebat ipa vitas cū ait ꝙ int̄ natos
ꝛc̄. Nec moueat aliq̄ ꝙ iohes vide
bat certa exꝑiētia xp̄m et ob ħ nō
ꝓphetabat de eo. De certis em̄ et
pñtib⁹ nō ē ꝓphetia. Fateor em̄ ꝙ
aliq̄ i hōie illo videbat respc̄u q̄ꝝ
nō erat ꝓphetia. ꝫ scīa vel exꝑiētia
vt ꝙ ħ esset vn⁹ hō sic ambulās ꝛc̄.
Sꝫ alia erāt q̄ nō videbant̄ vt ꝙ
talis hō eēt de⁹ et messias i lege ꝓ/
missus et agn⁹ dei q̄ tollēt pcc̄a mū
di ꝛc̄. Si dicaꝫ vlteri⁹ ꝙ iohs inter
rogat⁹ rñdit se nō esse ꝓphaꝫ. Di/
cūt aliq̄ eū ħ dixisse ex hūilitate. nō
ex vitate/q̄i videlꝫ aliq̄ eēt humili/
tas sine vitate aut q̄i hūilitas per
mēdatiū adq̄raꝫ. Et iō veri⁹ ⁊ aꝑ/
ti⁹ đꝛ ꝙ iohs negans se ꝓphaꝫ rñ
dit ad intētionē q̄rentiū iudeoꝝ. sci
ebāt itaqꝫ iudei scp̄tū eē i lege eorū
Deut. xviij. dicēte dño. Prophetā
tibi suscitabo post me ꝛc̄.

Finis

Incipiunt considerationes Venerabilis ac egregij sacre Theologie ꝓfessoris Magr̄i Johis Gerson Cancellarij ecclesie parisiensis. de mystica theologia

Prologus.

Enitemini. Et credite euāgelio Mar. i. Astrinxit me ꝓmissio nouissima illud aggredi qđ vestram expectationē repetere nūc sentio/ostendē scilicz An cognitio dei meli⁹ ꝑ penitentem affectū q̄z ꝑ intellectū inuestigantem habeat. vbi eniti debeo. si forte pijs aspirāte conatib⁹ deo poterit studiū meū eo ipa ad ōnem intelligētiam deducē q̄ sup theologia mystica h̄ est occulta diuin⁹ traxit Dionysi⁹ edoct⁹ nō dubiuz ab illo qui ait Loq̄mur sapiētiam apud ꝑfectos sapientiam in mysterio que abscondita est. Conari p̄terea meditor si ea q̄ de cōtēplatione. meditatōne. raptu. extasi. et de excessu mētis. de diuisione spiritus et anime et sil̄ib⁹ doctores eleuati scp̄tis reliq̄runt potuerunt ita palā fieri ⁊ quodāmodo releuari vt alij ab exptis quales rari sūt possint intelligē aut saltē fixe credē sc̄os illos viros habuisse sciētiā longe altiorem a natura cōi q̄s ad supmentales rapuit excessus diuina cōtēplatio Dicā vero qđ frequēs ē apud vnūquē q̄z in aggressu alicui⁹ vel isoliti vl̄ ardui. trahi quippe solet anim⁹ in varias ꝑtes ꝑ varietate rationū opis hec ipe pluries noiatim in re p̄senti Tractatur⁹ itaq̄z materiam q̄ nulla sb̄limior ē. nulla diuinior sed nec vlla q̄ri difficilior sicut nulla pōt salubrior inueniri vtpote in q̄ nr̄e felicitatis cardo figit̄ Cōtremui ad aspectū maiestatis h⁹ sapiētie verens ne ꝑscrutator ei⁹ volēs fieri opprimerer a gloria. Dehinc expaui ne sup̄ba p̄sūptio vexaret me Quis enim magna moliens nō impugnatur ab ea? Extimui deniq̄z ne de curiosa singularitate notarer quā duab⁹ vltimis lectōnib⁹ sceleris ꝯdēnaui Atuēo poterāt hec turbare retro q̄z flectē pedes mee iuestigationis ne ꝓgrederer si de sol̄ viribus ꝓprijs cōfiderem et nō in eo q̄ dic̄ Querite dn̄m sp̄ Si p̄terea cōstrictus duplici officio publico non deterrerer aspiciēs dānationem s̄ui pigri abscōdentis talentum domini sui audiens q̄q̄z āgelū apud thobiā ꝙ opa dei reuelare ⁊ ꝯfiteri honorificū ē. Deniq̄z si ꝑtimuissz sapiens ea q̄ ꝯmemoram⁹ nō dixisset de sapiētia Quā inquiēs sine fictione didici et sine inuidia cōico et honestatē illi⁹ nō abscōdo Quod autē de iactātia additū est vtinā q̄ gloriat̄ in dn̄o gloriet̄ Quis assecurabit̄ homo viuens sup terrā etiā si sup̄ astra celi posuerit nidū suuz etiā si in le-

cto cōtēplatiōis dormierit Etiā si māna deuotionis abscōditum gustauerit Quid hec om̄ia? Quis non expauescat horrore vehemē/ti qñ a celi palatio detract⁹ ē lucifer. a medio lapidum ignitorū insterq̄liniuz dānatiōis? Qñ in die illa duob⁹ exñtibus in lecto vnus assumet⁹ ⁊ ali⁹ relinq̄tur Qñ demū filij israel ꝓstrati sunt i deserto q̄ pane celi vescebant ⁊ inimicos suos eos qui mentiti sunt ei cibauit dñs ex adipe frumēti et de petra melle saturauit eos Ve m̄ si gl̄az meā q̄siero. illa ꝓrsus nihil ē Illa nihilomin⁹ ꝯdemnabit me Ve si gloriat⁹ fuero in dānatione mea ⁊ i nihilo/terreat apl̄ica tuba Si inq̄t habuero ꝓphetiā et nouerim mysteria oia et oēm scientiam et si habuero oēm fidē Ita vt mō/tes transferam. charitatē aūt nō habuero nihil sum Quis autem certus est sine miraculo charitatē se habē? Quis scis paup homun/tio si lumen aliqd̄ intelligētie aut aliq̄s tepor tenuis deuotionis videtur dari tibi seruo neq̄z. et hoc ad vtilitatez aliorū vt illuminent̄ vel calescant. tu v̄do instar cerei ac/censi redigeris in cinerez? Auerte hoc misericordissime deus. etsi de te loquendū est si in te exultandū exultem⁹ cū tremore et doceamus cū humilitate querēdo vnicā gloriam nois tui ꝑ seruos tuos do/minos et fr̄es meos q̄bus ideo de secretis sapiētie tue loqui velle mihi videor vt dimissis interiz sterilioribus studijs diuaricantibus aim ad mlta inflāmet eos v̄bum spūs tui q̄rē te. i simplicitate cor/dis intelligē Porro q̄le est illud vacate et videte quoniā suauis ē dñs Stimulent̄ postremo ip̄i nō ita soli tradere se intellectui ip̄z e/rudiēdo ꝙ affectus aridus. imo passionib⁹ horrescēs et sordescēs deserat̄ Nam apud quos alios aut quonā poti⁹ loco altero doctrina hec de theologia mystica tradi potest.? Q̄ si hoc ipsum attingere qd̄ opto denegatū fuerit ignoscat pcc̄is nr̄is deus ⁊ pium qd̄ habē mihi videor desiderium aut tollat si impiū est et si fallor a si recte cōsci⁹ sū iustificet me i iustificationibus suis ille q̄ desideriū pauꝑm exaudit et p̄parationem cordis eoꝝ audit auris sua Iudicaē pupillo ⁊ hūili vt nō apponat vltra magnificare se hō super terrā Mois itaq̄ p̄locutis precipue ad fodiendū de ꝓfūdo hūilitatis locū q̄ sine collapsu tota dicēdoꝝ fabrica solidetur Et ab oratione more diuini dionysij sumēdo exordium explicabo materiā disiūctiz ꝑ ꝯsideratōes seu annotationes in modū capl̄orum q̄tin⁹ auditor recreetur intuallis et non ꝯtinua ꝯfusaq̄z locutione lassetur Nihil q̄q̄z noui allatur⁹ suz qd̄ nequeat in alijs sāctorū libris inueniri/ab eis nimirū quid omissū est? ꝫ eorū sententias meo ordine ac verbis explicabo

Tractat⁹ iste de mystica theo/logia xliiii. cōsiderationes otinet et octo ptes habet seu materias principales Prima pars est de q̄ busdam preambulis ad theologi am mysticam et a prima ōsidera/tione vsq; ad nonā iclusiue ¶ Se cunda est de natura aie rational⁹ et sex potētijs ei⁹ a nona ōsidera tione vsque ad decimamseptimā Tertia est de lūiositate dict⁹ potentiaꝝ a decima septima ōsi/deratione vsq; ad vicesimā p̄mā Quarta de cōtemplatione me/ditatione et cogitatione a vicesi/ma prima vsq; ad xxvi Quita de trib⁹ oculis anime et de trib⁹ affectionib⁹ cozrespōdētib⁹ i xxvi et xxvii. Sexta ē de acq̄sicione theologie mystice q̄ de decem ei⁹ differētijs ad theologiā specula/tiuā a xxviij vsq; ad xxxv. Se/ptima est de amoze et ei⁹ triplici p̄rietate q̄ Jbi de raptu q̄ extasi a xxxv. vsq; ad xl. Octaua ē de vi amoris q̄ amātem vnit cū deo et stabilitat reḡescē facit a q̄dra/gesima vsq; ad finē

Sequit prima consid.

de triplici theologia scilicz p̄ria symbolica q̄ mystica.

Aliqua ē theologia mysti ca vltra eam q̄ vl̄ symbo/lica vel p̄ria nominatur Jta enim sepate tractauit de ea sub p̄rio titulo beat⁹ Dionysius a oscio diuinoꝝ secretoꝝ Paulo doct⁹ Cum eni scripsisset de theo/logia symbolica que vtit̄ cozpo/reis silitudinib⁹ trāslatis ad deū vt q̄ ē leo lux agnus lapis et silia p̄m quā dicit̄ de⁹ omninomi⁹ Cū preterea tradidisset theologiam p̄riā p quā ex effectib⁹ reptis in creaturis p̄fectiozib⁹ adepta/tis ōsurgim⁹ ad affirmādum aliq̄ de deo vt q̄ ē ens q̄ vita a quo omnib⁹ deriuatū est esse et viuere Tandē addidit modū iueniēdi deū p̄fectiozē ceteris q̄ p abne/gatōem q̄ p excess⁹ mētales tanq̄ in diuina caligine videat̄ de⁹ hoc est in occulto q̄ in abscōdito vbi posuit tenebras latibulum suum q̄ attendens vn⁹ ex p̄bis sub assertōe clamauit Vere tu es de⁹ abscōdit⁹. Apterea h̄ liber ititula/tur de Theologia mystica Mysti cum autem int̄pretat̄ absconditū Prim⁹ liber deest apud nos Se/cund⁹ āt de diuinis nōib⁹ appellat

Cōsi. ij.

tractat abnegatiōem silitudinū et explicat.

Theologia mystica intit̄ ad sui doctrinā exp̄iētijs habitis ad intra in cozdib⁹ animoꝝ deuotoꝝ Sicut alia dupler theologia ex his p̄cedit que extrinsec⁹ ostēdūtur Cōcors eniz omniū doctoꝝ ē sententia q̄ theologia mystica p̄cedit per ab negationes vt q̄ deus non ē leo bos lapis ꝛc. Quis aūt diceret q̄ theologia mystica solaz abnega tionem ofect̄ nihil relinquēs de deo positiue cognitū vl̄ exptū? et sane cū anima nō nihil opetur et

nō nihil patiat̄ in tali statu cōsti/
tuta vt aliq̄d expiatur necesse est
Illa autez expientia q̄ intrinsec⁹
habet̄ nequit ad ꝯgnitionē intui/
tiuam vl̄ immediatā deduci illoꝝ
qui taliū inexpti sūt. quēadmodū
null⁹ posset docē pfecta intuitiua/
q̄z cognitione/ que res est amor
apud illum qui nūq̄z amasset. que
similit̄ res est gaudiū aut tristitia
aut alia ex passionib⁹ intrinsecis
aīe si nūq̄z aliq̄ tali passiōe fuisset
affect⁹ Hoc idē de cecis respectu
coloꝝ. ⁊ de surdis respectu armo/
niarum dici solet Has vero cog/
nitiones expimētales de deo in/
teri⁹ vocant sācti varijs nominib⁹
sicut pro rei varietate multiplica/
te sunt sup numerum Vocant āt
contemplationē. extasim. raptum
liquefactionem. transformationē.
vnionem. exultationē. Jubilū esse
supra spiritū. rapi. s. in diuinā ca/
liginem. gustare deū. amplecti spō/
suz. osculari eum. gignere de deo.
et parē verbum Introduci in diui/
na cellaria. inebriari torrente vo/
luptatis. currere in odorē vnguē/
torum suorū Audire vocem eius.
intrare in cubiculum. in pace in id
ipsū dormire ⁊ requiescere ꝛc.

Consi. iij. Anime rōnalis ca/
pacitatē et iudiciuz
ponit ⁊ idiote recte sentiētis cog
nitionem docto pfert pho

Theologia mystica sicut i
nititur expientijs pfectio/
ri certitudie cognitis Ita
perfectior atq̄z certior debet iudi/
cari Null⁹ ambigit animaz ratio/
nalem pcellere. tuz i essentia. tum
in virtute et opatione supra quas/
libet alias creaturas post ange/
los a quib⁹ minorata ē paulo mi
nus. ꝓpterea si p ea que facta sūt
cognoscitur de⁹ sempiterna q̄q̄z
virtus ei⁹ ⁊ diuinitas. ipse sane in
illis effectib⁹ vel ex illis amplius
cognoscetur quos pfectiores esse
constat et certi⁹ q̄a certiores Ex
pimentū quippe q̄le erit ab extrin/
seco certum si illud qd̄ in intrinse
co fit non certissimū ab anima ex
piente iudicetur? Ex quib⁹ elicio
pulcrum corollariū Qz si phia di/
catur scientia omnis procedēs ex
expientijs mystica theologia vē
erit phia Eruditiq̄z in ea quōlibz
aliunde ideote sint/ phi recta rati
one nominant̄ Inde xps exulta/
uit spū Confiteor tibi inquit pat̄
dñe celi ⁊ terre quia abscondisti
hec a sapientib⁹ ⁊ prudētib⁹ et re
uelasti ea puulis Ita pater quia
sic placitū ē ante te non merituz
Vñ ⁊ sapiētia a puulis locuta ē
⁊ lex dei puulis dat intellectū

Cōsi. iiij. Ostendit non posse
quenq̄z ptingē ad in/
teriora spūs nisi doctū ⁊ experien/
tia refertum

Theologiā mysticā quā/
uis null⁹ attingat pfecte
ignoratis ei⁹ principijs q̄
p expiētiam interiorem accipiunt̄
Non est tamen ab eius doctrina
danda vel accipienda desistēduz
Simili modo in ceteris scientijs

philosophicis facit p̄mam ꝑtem esse ꝑspicuam Ignorato q̄ppe ꝙ ignis est calid⁹ et aqua frigida a ꝙ eclipsis lune fit ꝑ int̄positiōem terre diametralit̄ inter solem et lunam et ita de similib⁹. Conclusiones ex talibus deducte nō sortirētur certitudinem nisi qual̄ habet̄ de principijs aut minorē Cognitio autem principioꝝ in casu nr̄o si habet̄/ habet̄ ꝑ solā fidē et credulitatē ꝑ quā narrātib⁹ ⁊ expertis ꝯsētim⁹ Nihilomin⁹ pro scd̄a ꝑte considerationis addamus ꝙ pauce sūt aut nulle sciētie naturales ad quas tractandas et addiscēdas veniēt mlti qui taliū scientiarū pricipia acceperint ab experientia ꝓpria Sed mlta ex aliorū a ꝓbatis assertiōib⁹ p̄supponunt Sic ptolome⁹ in astronomia. Sic Ipocras ⁊ Galien⁹ in medicina Sic alij in istis ⁊ alijs scientijs studiosi fecisse q̄tidie q̄ facē cognoscunt̄ Hoc viderūt Pithagoras plato Arl. et ph̄s nr̄ Paul⁹ Quorum p̄m⁹ indicebat discipul̄ suis vt ꝑ quiquēniū silerēt ⁊ dictis suis crederent Ali⁹ dixit sumēdum esse ex credulitate cōpendiū Tertius ait addiscētē oportere credē Quart⁹ sil̄ia pene v̄ba posuit in dissimili materia Oportet inquit accedentē ad deū credē

Consideratio quinta

arguit p̄sūptionē in eruditis ⁊ intimam exꝑientiā p̄fert oib⁹ alijs iocūditate. sapore. ⁊ ꝑspicuitate.

Quia nemo scit q̄ sūt spūs nisi spūs q̄ in ip̄o est ꝓpterea discoli sūt ⁊ nequaq̄ mystice theologie idonei auditores q̄ nolunt credē vt tādē intelligant Veritas hec tum ex se ipsa ꝓbat̄. tum ex auctoritate prophetica roborat̄ Nisi inq̄t credideritis nō intelligetis. tū deniq̄ ex p̄cedenti satis patet Illos e diuerso possibile est mlta cognoscere ꝑ aliorū traditionē q̄ fidem prestabūt eis que sancti viri/ experti taliū. asserūt tā in s̄mone q̄ i scp̄tura quib⁹ in nullo credē attēdite p̄cor q̄ inciuile q̄ discolū q̄ impiū. Eos itaq̄ fallē velle ceteros nullo pacto suspicari patit̄ eoꝝ veracissima sanctissimaq̄ ꝓbitas. nlli lucro nulli q̄ honori inhians nec odio vel alia passione viciosa laborans Falli autē eos posse in exꝑientia talit̄ circa q̄lia p̄dixim⁹ q̄s putaret? Adde ꝙ non vn⁹ aut alter ista dicūt. ꝫ mille imo innumere sunt assertiones taliū. cōcordissime dicentiū theologiā mysticam ꝑ exꝑiētiā intimā colligi Eā quoq̄ longe sblimiorē ⁊ vltra q̄ dici valeat iocūdiorē sapidiorem q̄ et ꝑspicaciorē existē supra ceteras cognitiones ab extrinseco venientes tanq̄ ille serpāt inter hebetes et inertes. Ista liberrimis alis circūuolās et euolās supgrediatur vniuersa Q̄ si null⁹ est qui sibi discredi de suis exꝑiētijs interiorib⁹ asserēti ferret equo animo q̄ inciuile sit ⁊ irrationabile imo/

qz destructiuū omnis socialis cō/victus inter homines si tot ⁊ tali/bus summe ꝓbitatis et excellētie viris fides negetur Ipsi viderint qui non credunt

Cōsideratio sexta ostē

dit affectiones internas nō posse plenarie ꝟbis exprimi.

Operationes interiores ꝑ/ sertim in affectu nō ita cla/re ꝓferūt nec ita possunt scꝑtis tradi sicut sentiunt Et hec est ratio ꝙre Apls dixit se audisse arcana verba que nō licebat ho/mini loq quoniā illa mīs potuit tradere beato Dionysio exempli gratia. qz acceperat Rursꝰ beatꝰ Dionysiꝰ pl' ocepit ex ꝟbis apo/stolicis qz scriptis derelinquē fas habuit Cuius rei sensibile exemplū est in speculis semet q̄dam ordine aspiciētibꝰ Obscurior itaqz ē ima/go i ꝓmo speculo qz res ipa/ima/go deinde ꝑme imaginis subob/scurior ē in secundo speculo et ita deinceps in tertio quarto et cete/ris quousqz mutua reflexio cesset euanescens.

Cōsi. vii.

ponit causaz iu/dicioz quomo/do erratur circa doctoz traditi/ones que vident otrarie cum sint sūme intelligibilibꝰ concordes

Possibile est hominē mīs exptum deuotoz affectu/um plus in eorū disputa/tione eruditū inueniri Capiam' ex similitudinibꝰ argumētuz Medici/

De mystica

na quedā multa otinet q in solis exptis fundata supra qz sunt. Attn mhil ꝓhibet q̄dā inexptos taliū meliores esse raciocinatores exptis. quoniā in cecis a natiuita te potest inesse cognitio rationa/tiua magna de multis q p visū so lū primit habita sē a multis alijs Ita enim de beato Didimo ceco tradit interpres eius hieronymꝰ q in disciplinis illi q visu capiunt vt sunt mathematice scientie fuit eruditissimꝰ quas scientias mltos videntiū oculos suis cōstat peni/tus ignorare Cur igit in re nra par euentꝰ negabit vt hō parū vel nihil deuotꝰ possit aliorū de/uotorū scripta studere cōferre ad inuicem. vnū ex altero ocludē vel elicē impugnare vel fulcire? Hoc mō itaqz de fidei articulis vtiqz non exptis quotidianū exercitiū theologice schole facit Hec ois/deratio iūcta ceteris facit ocordiā inter dicta sāctoz q rixari vident ad inuicem q̄bꝰdam dicentibꝰ q soli boni et deuoti cognitionem dei verā accipiūt. alijs cōtradicē/tibꝰ multos ex pbis paganis mlt/tos q̄qz ex theologis neq̄ssimis scire plura de deo. nimirū cum et ipsi demones credūt ⁊ cōtremis/cunt Primi itaqz de scia experimen/tatiua theologie mystice Alij de ratiocinatiua theologie symbo/lice vl ꝓprie mystice loq volūt.

Consi. viii.

ostendit fructum hui' libri et qūo in ea erretur qui eaz tractant vel

tractandi et quando sit ta/

a quibus examinanda

Expedit igitur ad/uertere quod etiam demones exptis etiam deuotos exptos in scripta demones Tho/logie mystice obligentur exerceri/ tamen do antea dis hoc deo/ ducatur primo qs quos nouit ⁊ tā/ dem ipis ⁊ familiari eisdem colu/ loquia agere audiuntur vt solet quasi amico et ardenter exptis ea que sola interim fide tenet et qua/ docta ratiocinatione ostendit ap/ inuicē Ignitū eloquiū tuū vehe/ mentet ait ps. et ignē tu' dilexit illis Quis at a principantur ignē et refrixerit ei non arderet vel ca/ lescant: Rursus ait fruēt ⁊ pau/ lis quos ꝓcedo supra ab humā/ doctrina posuit accidē ad amo/ rē dei iā ꝓceptū remanēte ea/ am frigido pectore ei' qui loquit/ vt ex voce pius qui se non intelligit/ ponit homo modus ad exercen/ dos dos alias voces hoīm/ angulos ab homine homanent/ Dantq; rogum ⁊ milcos habet ⁊/ deuotare ⁊ non licebam. Scitis/ am quales grad debito gradi/ sūt ad errores etiam impa imo/ notos ⁊ non regulariter ad/ duos ad normam legis dirīs ⁊/ preterea capit quo gradu/ dentie inscierint ⁊ quo alicui cō/ duo. hoc in Bogaris et mirabi/ ne manifestū fecit experientia. dū/ ne seqbantur affectus suos/ sua regula ⁊ ordine posito ⁊ ꝙ/ ⁊ ꝓceptio magistrum ꝓp/

tradiderunt et quomodo sit vel a quibus examinãda

Expedit scolasticos viros etiam deuotionis exptos in scriptis deuotis Theologie mystice diligenter exerceri dummodo credãt eis Hoc ideo dicitur primũ q̃a quis nouit si tãdem ip̃is ex familiari talium collocutione aggrauabitur vt solet quidẽ amor et ardor expiendi ea que sola interim fide tenẽt et que docta ratiocinatione ɔferunt ad inuicẽ Ignitũ eloquiũ tuũ vehementer ait p̃s. et seru⁹ tu⁹ dilexit illd̃ Quis ãt a ꝓpinquauerit igni et vestimẽta ei⁹ non ardeãt vel calescant? Rursus ali⁹ fruct⁹ ẽ pro illis quos p̃dicatõ sũpta ab hmõi doctrina poterit accẽdẽ ad amorẽ dei iã p̃cõceptũ remanẽte etiam frigido pectore ei⁹ qui loquit̃. vt ex voce pice que se non itelligit venit homo audiẽs ad ɔceptus sil̃es q̃les essẽt si voces hui⁹ mõi articulate ab homine formarent̃ Deniq̃ ɔptum est multos habẽ deuotionẽ ꝫ non secũdum sciẽtiam quales ꝓcul dubio ꝓnissimi sũt ad errores etiam supra indeuotos si non regulauerint affect⁹ suos ad normam legis christi Si preterea capiti ꝓprio ꝓprie. si prudentie inheserint spreto aliorũ cõcilio. hoc in Begardis et turlupinis manifestũ fecit expientia. dũ itaq̃ sequebantur affectus suos sine regula ⁊ ordine postposita lege xp̃i p̃sumptio nequissima p̃cipitauit eos vt dicerent hominem postq̃ ad pacẽ trãquillam spũs ꝑuenisset absolutum esse legibus dinoꝝ p̃ceptorũ quã pacẽ in eis causabat angelus sathane trãsfigurans se in angelum lucis. hoc modo simulãs pacem valde sil̃ez illi paci quã apl̃s dicebat oẽz exupare sensum Propterea necesse est pro argutione aut directione taliũ esse viros studiosos i libris eorũ q̃ deuotionẽ habuerunt ꝫm scientiam. eosq̃ nihilomin⁹ cõmonitos velim ne citius debito dãnare presumãt ꝑsonas deuotas simplices in suis affectib⁹ admirãdis Ubi nihil aduersũ vl̃ fidei vl̃ bonis moribus palam inueniunt sed aut venerẽtur incognita sb̃ silentio suspensam tenentes sẽtentiam. aut concilio ꝑitorũ examinãda remittant. peritiores aũt sunt quos vtraq̃ instructio reddit ornatos vna intellect⁹ et affect⁹ altera. quales fuerũt Aug⁹ sanct⁹ thomas Bonauẽtura Guilhelm⁹ paris. et ceterorũ admodum pauci cui⁹ raritatl. causã inferi⁹ afferre conabimur Deniq̃ additum est in cõsideratione dũmodo credãt eis Alioquin ip̃i talia scrutantes deficerẽt scrutinio ⁊ nõ nisi laq̃os infidelitatis sibimet acquirerẽt. et densioribus tenebris circũuoluti cecarentur

¶ Secunda pars principalis est de natura ani

me rationalis et sex potentijs ei⁹
A nona ɔsideratione vsq; ad de/
cimam septimaz Ordine vero no
na ɔsideratio modū ostendit pro
cedendi in hoc ope. exclusis min⁹
seruientibus ꝓposito/manens cir/
ca anime ꝓprietates

Expedit ad ipsius Theo/
logie mystice cognitionē
speculatiuā adquirendā
naturam anime rational' et eius
potētias tā cognitiuas q̄; affecti/
uas cognoscere Cōsideratio hec
de se ꝑspicua ē quoniā ignorata
natura ignorātur eius passiones
Positis ergo eis q̄ oñdunt aliq̄;
esse Theologiam mysticā tradē/
do sb̄ q̄dam generalitate quēad/
modum ꝓsit et pro quib⁹ ꝓsit su/
um studium eniti volum⁹ adducē
in ɔmunē intelligētiā si de⁹ annu/
erit q̄lis sic hec Theologia mysti
ca et in qua vi anime reponit' q̄
ratione ɔparatur quo fructu quo
ve fine ɔquiritur. qd̄ fieri ignora/
ta anime natura nullo pacto po/
test Et quoniam doctrine mod⁹
optimus est ꝑ resolutiuas abstra/
ctiōes dum fiunt vel vsq; ad pri/
ma principia ꝑ se nota. vel vsque
ad simplices rerum quidditates
eas a confusione accidentiū ⁊ ab
inuolutione circūstantiarū forin/
secarum. placet hoc loco ipsam
simplicez aie substantiā secernere
q̄dāmō in varias denoiationes
iuxta multiplicitatem affectuū ab
ipsa eadem producibiliū vt dicat'
talis qz taliū elicitiua est et altera

quia aliorū In hoc itaq; mihi vi/
dentur formalizantes agere lau/
dabiliter docte et acute ꝙ resoluti/
ones hui⁹modi queant fieri quē/
admodum apud mathematicos
abstractio a motu ⁊ a materia. fit
etiā abstractio puncti a trina di/
mensione. linee a duplici. ⁊ suꝑfici/
ci ab vna Attñ dum affirmāt vl/
tra ꝙ p̄ter omnē oꝑationez intel/
lectus illa sunt in rebus taliter pe
nitus q̄liter intellect⁹ abstrahēs
ea imaginatur ꝙ sūt vniuersaliter
ꝙ distincte eternaliter et cetera
similia Ego proculdubio tota sē/
tentia dissentio ab eis qz nō intel/
ligo qua ratione istud dictū preſ/
tim in diuina simplicitate pro ve/
ro possit vel sano sustineri neque
propterea abstrahentiū ē menda
tium. quoniam etsi nature rerum
sic se habeant vt intellectus nego/
cians circa eas possit vti talibus
abstractionibus ad faciliorē intel
ligentiā nihilominus scire debent
non taliter distingui rem eādem
qualiter p̄t eā intellect⁹ in disticta
secernere Alioquin res eadem a
se ipsa reali distinctione differret
Ita enim potest intellect⁹ concipe
exempli gratia ꝙ voluntas pro/
ductiua volitionis differt realiter
a voluntate que volitionē elicit.
sicut ꝙ in eadem essentia anime
intellectus et voluntas existentes
ab eadem essētia qūolibet ex ꝑte
rei distinguūtur Sz hec materia
minus vtilis est q̄; vt nos sua im/
pugnatōe longiori sermone deti/

neat Ab artistis ꝓterea logicis ꝙ methaphisicis potiꝰ q̄z a theologis presupponēda ventilanda q̄z est. presertim dum de Theologia mystica ꝓmonē habeam⁹ Dicamus ergo de anima rationali ꝙ ipsa pro diuersitate officiorum. vi agibilium distinctas vires habz. distinctas inq̄ nō re sed nomine Ita enim virtuosa est ita fecūda quodammodum ipsa eadē existēs quēadmodum si otineret in se tales virtutes realiter vel aliter ex pte rei differentes imo eo ampliꝰ quo virtus non tam vnita q̄z vnita fortior est se ipsa dispersa. sicut sapientia in deo pfectior ē ꝓm deductionē vt augꝰ vult locis plurimis de trinitate qz est fortitudo iusticia. et bonitas. et ita de ceteris pfectionibꝰ. q̄z si ab eis q̄libet distinctione secernatur Qui aliꝫ capiunt viderint q̄z recte Ego sane non capio Attn̄ sic vtamur in ꝓposito quasi vires anime essent penitꝰ in natura distincte/diuidētes ꝓmo aiam rōnalē in intelligētiam simplicē. scdo in rōnez ⁊ctio in sēsualitatē vel aialitatē vl̄ potētiam cognitiuam sensualē et hoc quo ad vires cognitiuas. ⁊ q̄ ad affectiuas ꝓportionabiliter Primo in sinderisim seu mētis apicē Secundo in voluntatem vl̄ appetitum rationalem Tertio in appetitum animalem quarum virium inde mox docebim⁹ ꝓprias rōnes

Conſi. ē. simplicitatem intellectus explanat prout

ſex

ut dicit ꝑ

dē lux anime ⁊ angelo simꝰ ⁊ dei capax et quomodo varijs nomi/nibus in scripturis significetur

Intelligētia simplex ē vis aie cognitiua suscipiēs immediate a deo naturalem quandam lucem In q̄ et ꝙ quam principia prima cognoscuntur esse vera et certissima terminis apprehēsis Principia huiusmodi nominantur aliqñ dignitates aliqñ cōes animi cōceptiones. aliqñ regule ꝓme incōmutabiles et impossibiles aliter se habere vt ꝙ de quolibet affirmatio vel negatio. ꝙ totū est maius sua pte. ꝙ intellectiuū pfectiꝰ est nō intellectiuo. ꝙ spirituale corporali. ceteris paribꝰ. ꝙ si homo intelligit homo viuit et similes. Quaꝫ vero sit illa lux naturalis Dici ꝓt probabilit̄ Aut ꝙ aliq̄ dispositio cōnaturaꝫ et creata anime quā aliqui vocare videntur habitum principiorū. vel probabiliꝰ ꝙ est ipsamet anima existēs lux q̄dam intellectualis nature deriuata ab infinita luce prime intelligentie q̄ deus est. de quo Johēs Erat lux vera que illuminat omnez hominem venientem in hunc mundum Et ps Signatū est sup nos lumē vultus tui domine. Notro qz ꝓm Dionī. vii. c. de diuinis nominib⁹ In ꝓgressu rerum a deo fit concatenatio quedam vt infimū sup/moz fit primū inferioz Angelus a quo minoratus est paulo minꝰ hō q̄m est intelligentia simplicioz homine habz in sua natura illud

quasi infimum quod homo habz in sua natura sup̄mum vt ꝑm hāc intelligentie vim. ꝯiungantur absqz medio alterius spēi duo. intellectus angelic⁹ et human⁹ q̄si medium sit aliqd̄ inter animā rōnalē et deū Contradicit autē Aug⁹ q̄a nihil esse superius mente nr̄a dicit preter deum Attamē q̄s negauerit angeluz eo mō recte dici supiorē aīa nr̄a et deo ꝓximiorē q̄ ꝑfectior est? nullus vtiqz Dicam⁹ idcirco ꝙ vterqz a deo eque immediate tria suscipit que sunt natura gratia et gloria Sz in reliquis sicut est inter angelos hierarchicus ordo. sic angelorum ad homines secūdum tres actus hierarchicos quos frequēter nominat Dionysi⁹ qui sūt purgare illuminare et ꝑficere et hoc respectu gratiarū et ꝑfectionū secūdarum Deniqz vis hec intelligentie simplicis q̄ñqz nominatur mens q̄ñqz celum sūpremū q̄ñqz spirit⁹ q̄ñqz lumen intelligētie. q̄ñqz vmbra intellect⁹ angelici q̄ñqz lux diuina In qua veritas incōmutabiliter lucet et cernitur non nūq̄z vero scintilla vel apex rationis

Considerat. vndecima

rationis vim exprimit quomodo nunc intellectui nunc sensualitati deseruit ⁊ duplici nomine appellatur

Ratio est vis anīe cognoscitiua deductiua ꝯclusionum ex p̄missis Elicitiua quoqz insensatorū ex sēsatis et abstractiua quiditatuz nullo organo in opatione sua egēs Hec descriptio ꝑ vltimam ꝑticulā notat differre rationem a sēsualitate q̄ vtitur organo Per alias āt ab intelligentia simplici secernit. Cui⁹ opatio magis attendit in receptione cognitionis simplicis a superiori luce deo. q̄z attendatur in deductione conclusionum qd̄ est ꝓprium rationis. siue principia sūpta sint ab expientijs ꝑ sens⁹ siue illa sibi presentauerit ab alto simplex intelligētia Ex hoc ꝟo duplici vsu rationis nūc a supiorib⁹ principijs per se notis in lumine intelligentie simplicis. nunc ab inferioribus que per experientiam adquiruntur vt ꝙ ignis est calidus sortitur ratō duplex nomē vt dicat portio rōnis superior portio inferior. vt preterea dicatur habere duas facies. vnam ad supiora. ad inferiora alteram Imo ⁊ ex hoc ponitur ꝯstitui velut in orizonte duorum mūdorū spiritualis. s. ⁊ corporalis Ceteꝝ portionem rationis supiorē nomine viri et inferiorē nomine mulieris appellam⁹ Tātuz eni viuacitatis et virtutis habz ratio dū supiorib⁹ intēdit respcu illi⁹ quā ꝯtrahit ex inferioribus q̄ntū vir a muliere differt i ꝟtute Postremo ratiōi quādoqz alia nomina tribuim⁹ vt ꝙ ē celū mediū i aīa. ꝙ ē in vmbra intelligentie simplicis sic intelligentia simplex in vm

bra angeli et angel' in vmbra dei

Consider. duodecima

diuidit sensualē virtutem quō pcipit interioribusq; sibi deputatis quō trāsmittit lucide declarat.

Vis cognoscitiua sēsualis est vis anime vtens in sua opatione organo corporeo tam exteriori q̄ interiori ad ea que sēsibilia sunt p se vl' p accidēs cognoscēda Cōtinuo apta est dr̄a h' v̄tutis ad duas v̄tutes p̄cedētes Cui' mltiplex est officiū multiplex q̄q; appellatio Nā cum accipit immediate motiones obiectales rerū exterioꝝ et sic dicit sens' exterior in quiq; distinct' qui sunt vis' audit' gust' olfact' tact' Aut recipit immediate sensatōes factas in his quiq; sēsib' iudicās inter eas. sic est sēs' cōis Aut cōiter ex iudicijs vel sensationib' factis in sensu cōi componit et diuidit et sic dicitur imago vl' fātasia vel virt' formatiua Etsi ex sensatis elicit insensata hanc estimatiuam nominam' que de ꝓficuo vl' nociuo dijudicat Due p̄terea sūt vires retentiue specierū in absentia Vna pro sensu cōi q̄ imaginatio qñq; nominatur Altera ꝓ formatiua et estimatiua cui memorie nomen inditū est Quarū omniū virtutū cum suis organis āplior manifestatio (qr ad pñs negociū ista sufficiūt) ad naturales et medicos referat Porro vis hec cognitiua sensualis nūcupatur. aliqñ animalitas. nonnūq̄ sensualitas qñq; celū primū vel infimū qñq; imaginatio qñq; vmbra ratōnis In qua rursus vmbra varij g̃d' pro varietate suorum officiorum designant Est itaq; sens' exterior nouissima lux potentie cognitiue q̄ deficit vel occidit in potētia solū vegetatiua vl' nutritiua. dehinc sensus ꝯmunis (habēs sub se hāc lucem quasi in vmbra sua) reponitur in vmbra fantasie Sicut fātasiam in vmbra estimatiue et hanc in vmbra rationis collocamus

Cōsideratō tredecima

agit de affectiuis potētijs in genere et species earū subdiuidit

Quilibet potentie cognitiue correspondet ꝓportionalis virtus affectiua Cū enim apprehenditur aliquid a potentia qd̄ est ꝯueniens sibi vel disconueniens ꝛ sub tali aliq̄ ratione sibi subijcitur. expimur animā applaudere quodāmodo ad hāc apprehensionē si sit ꝯueniēs vl' vt cōueniens. ꝛ horrē si sit vt disconueniens Dicam ampli' nullū esse ens qd̄ nō habeat appetitū ꝓportionabiliter ad finem qui sibi iure diuine legis debitus est Sed nō dicitur hic appetitus ꝓprie affectiuus preterq̄ i rebus cognitione vigentibus Sunt igitur tres vires affectiue ꝓportionales cognitiuis scilicet Sinderisis volūtas et appetit' sensitiuus

sinderisim mentis diuidit eius q3 apprehēsionem p̄m quā tendit declarat cū nominib⁹ appropriatis.

Sinderisis est vis anime appetitiua suscipiēs imediate a deo naturalē quandam inclinationē ad bonum per quā trahitur insequi motionē boni ex apprehensiōe simplicis intelligentie presentati Quēadmodum nanq3 se habet intelligētia respectu veri primi et certi Ita sinderisis respectu boni finalis sine mixtione malicie simpliciter p̄sentati. Cū simplex intelligentia sicut non p̄t dissentire talib⁹ veritatib⁹ agnitione habita q̄d termini significent Ita non p̄t sinderisis nolle posituе principia p̄ma moraliū dū sibi p intelligētiā ostensa sūt Utrum vero possit ea non velle hoc est in suspenso se tenere cōis opinio affirmatiuā tenet p̄tem. Iuxta hoc tripl̄r vti possum⁹ nōie sinderisis Aut p̄ut est inclinatio talis de cuius quiditate probabilitas ē vti/q3 talis qualem de quiditate simplicis intelligētie posuimus. Aut sinderisis dicet actum huius virtutis osequētem ex apprehensione hui⁹ intelligentie. Aut tertio dicit habitū ex actib⁹ frequētatis ingenitum Non secus de intelligentia distinctio se offert p̄ virtute vl̄ p actu ei⁹ vl̄ pro habitu ex actib⁹ derelicto Sinderisim autē alijs nōibus appellam⁹ vel habitū practi/

De mystica

cū principio3 vel scintillam intelligentie ratiōe cuiusdā sue evolationis et ardoris ad bonū vl̄ portionem virginalē anime. vl̄ stimulum naturalem ad bonū vl̄ apicē mentis vl̄ instinctū indelebilē aut aliquo tali nomine vt q̄ est celum supremū in affectiuis potētijs Et ita p̄portionabilit̄ ad ea q̄ de potētia cognitiua dicta meministis

Consideratio ex variat nomen appetitus q̄ p̄m hāc accipit virtutem appetit⁹ rationalis.

Appetit⁹ rationalis ē vis anime affectiua apta moueri imediate ab apprehēsione cognoscitiua rationis Hic appetitus si sit respectu possibiliū nominatur q̄nq3 volūtas Si cōsideretur respectu actus a se eliciti dicitur libertas Si sit respectu obiectoz̄ non finaliū et possibilium dicitur electio vel appetit⁹ electiu⁹. Et respectu actuū impatoz̄ dicit appetit⁹ dīnatiu⁹ vel executi⁹ Si sit volūtas exequendi ea q̄ iā electa sunt dicitur p̄positū Et inclinatio ad hec exequenda dicit̄ oscientia Nisi dicam⁹ q̄ oscientia duo importat simul iudiciū q̄ affectionē comitem Si vero consideremus passiones motiuas hui⁹ appetit⁹ rationalis sic dicitur generali nomine appetit⁹ rationalis affectiu⁹ vel affectio rationalis Si autē sit respectu boni vel mali vt sic apprehensi p̄ rationem ipse appetitus dicitur concupiscibilis Si vero

illud bonū vel malum presentet vt arduū irascibil' appellat Quā/uis ꝑm phm et sequaces he due vires concupiscibilis ⁊ irascibilis in sola sensualitate ꝓprie radicent Sed Aug'. et theologorū aliter vsus habet

Consi xvi

ponit appetitū aīalem non solum homini sed et bestijs conuenire

Appetitus animalis vel sensualis ē vis anime affectiua apta moueri imediate solū ab apprehēsione sēsitiua Addita est dictio hec exclusiua soluz ne nos vrgeat cōtrauersia vtrinq; ꝓbabilis videlicet An appetit' rational' possit immediate ex cognitione sēsitiua solū moueri sic̄ p̄t ex deliberatione rōnis Hunc q̊q; appetitum in irascibilem et concupiscibilē secernim' ꝑ eas que mox dicte sūt obiectales ratōnes/ p̄ter hunc appetitum quidam posuisse videntur sensum nature ad bonū vel malum saluantes ex hoc multos effectus mirabiles in animanmantibus respectu tal' vel fuge vl' prosecutionis qualismodi non p̄t reddi causa ex apprehēsione cognitionis sēsual' vt ꝙ p̄sente hoste et nō viso horrescūt pili cū tremore quodam. quod econtra fit amico presente. ꝙ formica prouidens future hyemi ingentē farris componit aceruū. et ita de pluribus absq; numēo Quid v̄o mirādū si corpa animaliuz ducant' secretis instinctibus vel pulsibus ad suos fines quādo in corporibus alijs min' ꝑfectis min' q; organizatis tot mirabiles ad suos fines ꝯsequendos naturales tract' inuenimus imo plurimi sunt rerū variarum ad inuicem tales tractus quoꝝ finē ignoramus vt ē tract' ferri ad magnetez. ⁊ maris ad lunam et aliorū ad alia Hūc āt sensum nature iam in om̄i re posuim' qui alio vocabulo lex nature vel inclinatio natural' vl' directio itelligentie nō errantis p̄t nōiari Et nihil ab hac positione dissentim'.

Tertia pars principalis ē de luminositate dictaꝝ potētiarū a xvij cōsideratione vsq; ad vicesimā p̄mam Ordine vero xvij

Cōsideratio xvij.

Sex iste potentie tres cognitiue ⁊ tres affectiue lumina quedā sc̄ q̄ ꝑ cōsiderationez lucis corporee facilius cognoscunt Itaq; sol iste naturalis sic̄ in efficacia v̄tutis p̄stātior ē ceterl. corpib' Ita silitudinē maiorē hz cū spūalib' ⁊ ad eoꝝ cognitionē ꝯgruētiori manuductiōe deducit Sic̄ dic̄ beat' Dion̄. vltl. de cel'. hierarch̄ Est āt sol illustratiuus alioꝝ. eoꝝ insup q̄ alterabilia sūt calefactiu' quorū duorum ꝓportionalia gerit in se natura q̄libet rōnal'. qm̄ lucz ꝑ cognitionē et calescit ꝑ amorem Ois p̄terea effect' p̄sertim immanēs ꝓduct' a tali natura rationali dici meret

lumen aliqđ aut ratione claritatis in cognitiua, aut caliditatis i affectiua aut simul vtriusqz Non enim forte contingit repire cognitionem que nõ sit formaliẽ aut virtualiter quedaz affectio Sic affectio non videt posse secerni ḡn sit ḡdam expimẽtal cognitio. quippe neutra potẽtia effectũ suũ causat sine altera quoniã ad cognitiõis causationem potẽtia affectiua sic ad affectionem generãdam cognitiua concurrit Effect9 autẽ semp sue cause quedã sikitudo ẽ et imago Sic preterea videm9 lucem nõ esse sine caloze saltem virtuali Caliditas quoqz lucis ꝓductiua recipitur Rursus quẽadmodũ lux et caloz mutuo se fortificãt ꝙ in productione ignis facile est aduertẽ vbi caloz flãmã flãma calorẽ in generat Nõ aliẽ existimãdũ ẽ virtutib9 istis cognitiuis 7 affectiuis ḡn ex mutuo ocursu ordinato ad inuicẽ fit operatio et tanto maioz atqz ꝓfectioz quãto virt9 quelibz cũ qualibet extiterit vnitioz De niqz lux solis se diffũdit disparie ꝓ varietate mediozz aliẽ i dẽsitate aliẽ i raritate aliẽ i medio ꝓspicuo 7 diaphano et peruio. aliẽ in obscuro turbido7 spisso atz nubiloso Quã sikiter diffusionẽ variãt ꝓpinquitas atqz distantia multiplex quoqz obstaculoz vel speculozum dispositio non vnã reddit lucis radiantis imaginez Sed ꝓ diuersitate incidentiarũ radiãtiũ varietatem Attẽdamus interim

neutr põ sine altera efficiũ suũ effectũ sui cãt sñ alia

De mystica diuinã lucem quadã ꝓportionali sikitudine solẽ se cõicare nõ tamẽ naturali necessitate sed liberalissima et ḡtuita charitate his quidẽ clari9 his vero obscuri9 Dat enim se lucidius intelligẽtie qz ratõi 7 vtriqz limpidius qz sensui Exemplu7 sensibile ad hoc manuducendum est si diuersa vitra opposueri mus radijs solarib9 secũdũ ꝓpinquũ 7 distans ꝙ lineã rectã inter solem et oculũ nr̃m Constat inter duo quelibz specula esse spaciũ vbi lumen solis aliẽ et aliẽ inspici posset Ita vt posteri9 lumẽ appareret quedam vmbra vl adumbratio si ad precedens opatur Hoc in candelis disparie lucentib9 nocturno tempore contra parietes inspicimus vbi lumẽ vnius alteri maiozi collatũ vmbra videtur si certis obicib9 sua lumina sik ofundi recernim9 Compationes sikes de opatione coloz ꝑz passa aliẽ et aliẽ disposita aduertẽ facile ẽ.

Conclusio xviii. Sex potẽtiarum oñt capacitatẽ .s. mltis opinionib9 tã theologorum qz medicoz et pbozũ sensis sup hanc cloquitur

Sex iste potentie non solũ lumina quedã sẽ ꝛ etiã qz luminosarũ illustrationuz capaces inueniũtur ipas specul rationabiliter cõpamus Primũ est oñdere qualiẽ sex iste potentie capaces sint luminosarũ illustrationũ. Et hoc quidẽ agem9 modo manatiue ꝓsupponẽtes vitatez ab

alijs fuerũt nõ nulli q̃ dicerẽt deũ qui est lux vera illustrãs animam nr̃az p se ipm immediate nõ solũ actiue et efficienter sed etiã formaliter aut q̃si formaliter Nã inquiũt si cognitio creata hec pt. cur a cognitione increata istud auferretur? Prebri cũ nullã ꝛpfectionẽ dependẽtis subiectionis vel materialis inhesionis ꝓpter hoc in deo ponẽ opellat Hec positio q̃a ad vitalem quãdam immutationẽ de genere cause formal magis q̃z efficientis hãc imutãdi manerie refert Dicũt ex osequẽti deũ esse posse aie rationali cognitionem imo et volitionẽ et amorẽ et iusticiã nõ tamẽ immẽse ꝛ̃p capacitate q̃dã actiua seu vitalit eleuabili eiusdẽ anime rational. Cõtra hãc imaginationẽ est pariꝰ articulꝰ q̃nq̃z Auicẽna et Algasel de beatitudine intelligẽtiaꝝ visi fuerint huius imaginatiõis doctores fuisse Nõ defuerũt alij ponentes lũia q̃dã creata alia a substãtia aie veluti q̃sdã habitꝰ innatos sibi esse iseparabiles ab eadẽ essẽtia aie et q̃si ab e adẽ effluẽtia seu pullulãtia atq̃z germinãtes Nec mirabit quispiã si hoc aliqui dixerũt cũ fuerit ãtiqua celebris opinio de potentijs aie itellectiua et volitiua tal ꝙ ipe sint accidẽtia quedã in essẽtia aie radicata distinctaq̃z ab ea Nota est insup cõis opinio q̃ in ãgelis ponit species omniũ creatas ad saluãdum quõ cognitionez suam non acciptũt a rebꝰ nouã atq̃z mutabilem Circa hoc ꝺsatur cõtrauersiã inẽ platonicos et pipatetticos. dicẽte aristotele pipatetico ꝓncipe ꝙ aia est tanquã tabula rasa in qua nihil depictũ ẽ & Platone ecõtra dicente nr̃m addiscẽ non esse nisi quoddam reminisci q̃uis adhuc dictũ istõ a diuersis varie exponatur Una expositio tacta ẽ de speciebꝰ contractis q̃s platonici in anima nr̃a sicut nos in angelis posuisse visi sũt Alijs ecõtra certãtibꝰ frustra hmõi spẽs poni cũ aia ipa sit imago omniuz rerũ q̃ scõm uersionem ad has vel illas res actuaꝝ in cognoscẽdo absq̃ noua cognitionis alterius formatione quẽadmodum speculũ habẽs i se imagines rerũ si esset virtus cognoscitiua ipam cognitionem huiꝰmodi rerũ in se met a semet acciperet a ꝓpinquiori sikitudine imagines tꝛes sese cognoscerent et in vnã rẽ cõcurrerẽt Illa res p hãc sui cognitionem earũ õniũ quarũ est imago cognitionẽ ostenderet q̃q̃z mutatio de non cognoscẽte in cognoscẽs et ecõtra difficulter nõ tñ õnino impbabilit esset saluabilis Huic scilicet imaginationi contradicit parisien articulꝰ Dicamus deide illud in quo õnes fere cõueniunt esse. s. cognitões et affectiones adq̃sitas tã actuales q̃z habituales illustrãtes ꝓdictas ser potentias. q̃uis alit et alit. Nã cognitionuz alie sũt oplexe alie incõplexe q̃daz in sola apprehensione. quedaz in

assensu ɔsistit. ⁊ assensuū non parua est diuersitas Quidā sūt euidētes ex cognitiōe sola t̄minoꝝ. alij ꝑ exꝑiētiā. alij ꝑ demōstrationez Quidā ꝟo sūt ineuidētes ⁊ taliū alij certi alij incerti Alij causātur ex ꝓbabilitate rationū sumptaꝝ ꝑ intrisecas apparentias. alij per extrisecas vt ē auctoritas dicētis Deniq; magna est diuersitas int̄ irradiationem sēsualē ⁊ rationalem Sed et inter sensuales irradiationes tam ab extrinseco q̄ ab intrinseco distictio multiplex inuenitur Similit̄ in affectiuis actib⁹ vel habitib⁹ assignabil̄ esset varietas ad p̄dictos cognitiuos actus vel habit⁹ quoꝝ naturā affectiui ɔsequūtur Postremo fides nr̄a quo ad hoc ponit multos habitus et qn̄q; act⁹ infusos g̃tuitos i vtraq; potētia cognitiua et affectiua q̄rū pn̄tiali collustratione et virtuali q̄dam irradiatione spiritualiter illuminatur aīa nr̄a ꝑ istos ad hoc. ꝑ illos ad illud In numero taliū sunt fides spes charitas tres theologice virtutes dona septem spūssancti ꝓphetie ⁊ reuelationes ⁊ siqua sūt dona talia que diuidit spūs vn⁹ ⁊ mltiplex dās vnicuiq; pro vt vult Ex his itaq; ɔmēoratis de susceptōne luminosaꝝ illustrationū ꝑ has sex potētias ꝑspicuū fit sicut addebat̄ ꝙ ipsis speculis rōnabiliter ɔpam⁹ p̄dictarū potētiarū susceptionis purioris luminositatez cū aduersione exemplo sex speculoꝝ et āgelorū ɔgnitionem elucidat.

Consi. xix.

Inter sex potentias p̄nominatas q̄nto aliq̄ fuerit purior ⁊ luminosior tā ex se q̄ ex adiūcta illūiatione tāto fit ad theologiaz mysticam aptior Hāc aptitudinē in p̄dictis potencijs ad theologiam mysticā intelligim⁹ vel formaliter in se susceptiue sicut intelligētia capit eam vel ministerialiter ⁊ q̄dāmō dispositiue sicut sēs⁹ ad eādē p̄disponit qua ɔsideratione hoc modo exposita nos ip̄am ex p̄cedēte ꝑ similitudinē in specul̄ materialib⁹ manifestam⁹ Sint itaq; sex specula sibi inuicem catenata et respicientia se mutuo ordinata ad lumē et calorem solis suscipiēdū s̄m ꝓpinqui⁹ et remoti⁹ nunc a supiori nunc ab inferiori Cōstat ꝙ speculū q̄dlibz quāto erit purius in se et luminosius ab extrinseco tāto erit aptius ad opationē suā et alioꝝ in tātū ꝙ ex mutua actione ⁊ reactione fiat splēdidi⁹ q̄dlibz ex illis nisi aliud obstiterit imo ex ɔbinatōne varia poterit effect⁹ aliq̄s vtputa imago vl̄ color resultaē q̄ absq; cōcursu tl̄i neq̄q̄ appareret Vigilāt̄ diximꝰ nisi aliud obstiterit quoniā speculum q̄d esset soli ꝓpinqui⁹ tāta radiatione eiusdē sol̄ ꝑfūdi posset a supiori ꝙ ip̄e actiones aliorum speculoꝝ ab infimis nō tā ꝓ tūc illuminaret q̄ obumbraret Idē dicim⁹ de intelligentia diuīa ꝙ a supiorib⁹ suā lucē capit q̄a tunc

subobscurior aliqñ crederetur ex
ꝯuersione ei⁹ ad potētias collucē/
tes inferius q̄ꝫuis in hoc diuersifi
centur specula materialia quoni/
am spūalia duas facies habent
prestim ea q̄ nō vtunt̄ organis
corporalib⁹ Quorū speculorū spi
ritualium tāta p̄t esse virt⁹ tal̄ vi/
gor ⁊ ꝯsolidatio ꝙ parit̄ eque si/
ne detrimēto potuerit a superiori
et inferiori ꝑte lumina sua suscipe
et tenere suscepta Hoc manifestū
est in āgelis et aliis ꝯfirmatis q̄
simul eque cognoscūt tēporalia ⁊
eterna quoꝝ tenuē silitudinem et
imitationez gerunt aliq̄ ex viato/
rib⁹ ex speciali gratia et vehemēti
habituatione vt inferi⁹ dño duce
monstrabimus

Consi. xx. ostendit corruptio
nem illarū sex potē
tiarum et causam qua potuerunt
reformari

Specula materialia sicut
multotiens deformātur
et inficiūtur et corrūpūt̄
in suis actionib⁹ debitis qñq̄ ab
extrinseco qñq̄ ab intrinseco nō
min⁹ incidit deformitas et īfectio
in speculis spūalib⁹ sex potētiarū
q̄rum tres sūt cognitiue, affectiue
pari numero Expiētia etiam sine
silitudine docet nos q̄ꝫ sepe t̄pia
fātasmata et errores et fede rep̄/
sentationes obiectales ꝯcupiscē/
tie Preterea et passiones sordide
tetre et horride tanq̄ꝫ fumi q̄daz
caliginosi vel infecti et venenosi
animas nr̄as obnubilāt fedant
atq̄ꝫ ꝯmaculāt Prestim i p̄maria
et nouella taliū apprehensione ve/
lut in pueris ab originali macula
que animā nr̄am cū omnib⁹ potē
tiis suis ad hāc miserabilem tra/
duxit aggūationem vt e celestib⁹
ad t̄rena et ab intelligibilitate ad
brutalitatē deploret mersam Hō
inquit ꝓpba cū in honore essz nō
intellexit ꝯpat⁹ est iumētis insipiē/
tibus et silis fact⁹ est illis Et insi/
gnis poeta Terrenis q̄ꝫ hebetant
artus moribūdaq̄ꝫ mēbra Nihilo/
min⁹ ab istis emergē et sursū eniti
hec virt⁹ hoc labor est vt cū aplo
nr̄a ꝯuersatio sit i cel̄ cōtra excla/
mationez satirici dicentis O cur/
uas in terris aīas et celestiū ma/
nes In hoc p̄cipue versatur ip̄a
cuius naturā inq̄rim⁹ Theologia
mystica quā ꝑ penitētiā ⁊ credulitatem euāgelij adipisci et nō alit̄
fas habem⁹ sicut restat ostēdēdū

Quarta pars p̄cipa

lis agit de ꝯtēplatione meditati/
one et cogitatione vsq̄ꝫ ad .xxvi.
ꝯsiderationē Ordine vero xxi. cō
sideratio describit actiones potē
tiarū sb̄ generali diuisione

Vt notitia clarior Theo/
logie mystice possit habe/
ri prodest inq̄rere quidi/
tatem cōtemplationis Siquidē
a ꝓpriate loquēdo sicut ꝯtempla/
tio est in vi intelligētie cognitiua
Ita i vi sinderisis affectiua repo/
nitur mystica Theologia ꝓut in/
fra dño illumināte docē conabi/

mur Supest igit recto ordine vt postq̄ describere studuim⁹ vires cognoscitias in homine ⁊ distinximus in genere tres virtutes cognoscitiuas .s. imaginationē rationem et intelligētiā Et tres affectiuas ꝓportionales que sūt appetitus sēsitiu⁹ appetit⁹ volitiu⁹ seu voluntas et appetit⁹ quidā supior q̄ sinderisis nominari p̄t eo ꝙ seq̄t apprehēsionem intelligētie Nunc ad ꝑmonē de actib⁹ eorū quantū ad rem q̄ tractatur ad elucidādū attinet veniam⁹ Et qꝛ notiores sunt actus intellectiue q̄ affectie potentie. magis eniz sb̄ doctrina tradendi sunt nō pigeat p̄mitus illos describē nominatim Sunt autē tres termini generales q̄b⁹ maxime vsos fuisse video eos q̄ de cōtemplatione ꝑ modū artis locuti sūt cogitatio meditatio cōtemplatō Et hi t̄mini q̄q̄ aliqn̄ ꝑmiscue sumant ab aliquib⁹ sicut eandē rem ꝑ ipsos significare cōtingit. nihilomin⁹ distictas habēt significationis rationes quas ꝑ facile et difficile ꝑ vtile vel inutile sentiūt aliq̄ Unde cogitationem sic eē descriptā a venerabili Rich̄ in suo de ꝯtemplatione q̄ hāc materiā elucidauit vsq̄ ad fūdamētuz mgr̄m suū hugonē insecutus inuenis Cogitatio ē im ꝓuid⁹ aie obtut⁹ circa sēsibilia ad euagationem pron⁹ Meditatio est ꝓuidus anime obtut⁹ i veritatis cognitione seu inq̄sitione vehemēter occupatus Contemplatio est ꝑspicax ⁊ liber aie id est expeditus animi ꝯtuit⁹ i res spiritales ꝑspiciēda vsq̄q̄q̄ diffus⁹ et in diuina specula suspens⁹ Cogitatio igit vagat et serpit sine labore et fructu Meditatio nitit et intendit cū labore et fructu Cōtemplatio circūuolat et circūfertur sine labore ⁊ cū fructu In cogitatione est euagatio In meditatione inquisitio In cōtemplatione animatio Varij deinde cōtemplationē ramificāt in varias species et varie de q̄b⁹ nō est stati dicēdū ꝑ singula Sz maxime requirēdum esse arbitror Unde facilitas tā i cogitatione q̄ in ꝯtemplatione oriatur et in meditatione difficultas Hoc enime ꝑ expressū legisse non memini q̄uis sit ꝯsideratione dignissimū

Consi. xxii

ponit rationē vñ surgit cogitatiōis facilitas

Cogitatio facilis est quia formatur immediate vel ex sēsationib⁹ actualib⁹ vl ex fātasmatib⁹ passim occurrētib⁹ et vltra nō nitit Quēadmodum nāq̄ sens⁹ nr̄os cū omni facilitate circūducimus mō huc modo illuc obiectis sufficienter p̄sentatis Et similit nulla est difficultas i occursu fātasmatū q̄liūcūq̄ nā euagātur p̄sentāturq̄ nob̄ etiam inuitis Cōfestim apparet ratio cur cogitatio q̄ ꝑm talia formatur et hec insequitur nullam patit difficulta-

tem Videmus hoc i pueris videmus hoc in hominib⁹ ociosis ꝙ i talib⁹ querūt oblectationem quia nullū afferunt i cōsiderādo laborem Sed de his vere enūciauit ꝑmo ꝓphicus Nouit dn̄s cogitationes hoim qm̄ vane qꝛ sūt fine carentes somnioqꝫ similes Non enim ad aliquē finē vtilē ordinātur imo frequēter cū homo in talib⁹ se oblectauerit tristis manet

Conside. xxiii. meditatiōis difficultatē et laborem exponit exemplum tā philosophicis q̄ꝫ poeticis de orpheo virgilio et hercule

Meditatio difficultatē sortitur ex eo ꝙ vltra sensationes actuales vel fātasmata passim occurrētia ipa nitit vltra ꝑtingere vel in aliq̄ fixa stare Expitur in se crebro q̄libꝫ studiosus difficultatem que est i sistēdo ad aliq̄d attēte ꝯsiderādū cogitationē sine diuerticul' ad alia Et hoc dū fit cogitatio iā trāsit in meditationem nō vt cogitatio desinat esse ꝫ vt desinat esse cogitatio Quis itaqꝫ nesciat fortissimos esse mot⁹ actuales sēsuū nūc hos nūc illos esse similiter cōtinuuꝫ fluxū fātasmatū nll's ignorat. ꝓpterea sensualē motū vnire aut fluitātia fātasmata cohibere vel sistere vel supgredi et ad aliq̄ꝫ certam cogitationem suā sb̄ determinatis limitib⁹ claudere op⁹ est valde nō habituatis et insolitis neqꝫ fieri potest absqꝫ illo qui claudit certis limitib⁹ mare et ponit t̄minum fluctib⁹ ei⁹ sicut in vtre ꝯgregans aquas ei⁹ At vero difficultas hec augetur et fit labor insuspicabilis dū anim⁹ denudaē nititur cogitationem ab inuolutione accidentiū hoc est circūstātijs loci et temporis et aliorū que p̄sentat sens⁹ vt absolute et nude q̄ddi tates rerū appareāt q̄si nō cōuolute tempori et loco Dat exēplū diuinus Aug⁹ de ꝯsideratiōe veritatis et bonitatis quas dum in sua puritate meditari satagim⁹ confestim occurrit hec vel illa bonitas Et hec vel illa veritas in ꝑticulari et fit cogitatio nr̄a cū tēpore et loco vt dicit notant' ph̄s .i. metaph̄ice Pertinē ad hoc estimo poeticas illas fictiōes ⁊ imaginatiōes vnā de orpheo cytharisante ⁊ erudice quā ad inferos dilapsā euehere nitit ad superos Et alterā apud virgiliū de Enea trāseūte ad cāpos elisios Et ibidem intelligēte q̄ futura erāt p⁹ enatationē maris et obdormitionem cerebri Nō eni tales viri q̄s pro theologis habuit antiquitas ociose fabulātur Orpheus est vir sapiētie dedit⁹ q̄ ꝑ aurate vl' eburnee cithare modulos hoc est per debitā ⁊ armonicā moꝝ ꝯpositionē sistere facit flumina defluētiū desideriorū. ꝯponit quoqꝫ et mā suescere facit ferinos et brutales affectus Deniqꝫ compellit siluas

rigidas prauarū inclinationū tā
sinatarū q̄z adq̄sitarū ad suū vo-
luntatis arbitriū sequi h. Orphe⁹
euridicem habz sponsā illā de q̄
gloriabat̄ sapiēs quesisse sibi spō-
sam sapientiam assumē vel accō-
modati⁹ euridicē accipiam⁹ vim
intellectualem datam homini ad
considerationē supnorū ihec vis
dum p prata florentia placabiliū
obiectorū vagatur. mordet̄ a ser-
pēte voluptatis latētis sb̄ herba
formositatis sicut dic̄ Arl. q̄ vo-
luptas furata est intellectū spisse
sapiētis h vulnus inflictū trahit
euridicem ad inferos que hec so-
la iam infima cogitat In his sol̄
cōuersat̄ nō potēs dicē cū Aplo
Nr̄a ꝯuersatio in celis est Vulne
rata igit̄ deducta q̄z euridice. i. vi
intellectuali ad inferos p mediuz
serpentis sic̄ ad lr̄am tentatio ser-
pentis p̄mos illos pentes sapien-
tissimos demsit i baratr̄ oīs illi⁹
miserie qualē apud inferos sb̄ me
taphora cōgruis exemplis poete
figurarūt Orpheus vir sapiēs de
plorat amissam ꝯiugē quā ad su-
pernas auras conat̄ rursus edu-
cere. quo canente ⁊ lugente silent
furie infernales passionū carnali
um. cerberi latratus nō audit̄ q̄a
res cū tp̄is lapsu nō concipiunt̄.
Anim⁹ p̄terea q̄ pressus añ erat
lapide molari t̄rene curiositatis si
cut siziphus vel q̄ agitabat̄ rota
volubili mūdane occupatōnis sic̄
yxion. vel q̄ lacerabat̄ a vulturi
b⁹ mordacis voluptatis sic̄ titi⁹.
vel q̄ esuriebat et sitiebat int̄ aq̄s
et poma sic̄ auar⁹ tantal⁹ nūc in-
trepide in req̄em sui ꝯuertit̄ cū il
lo q̄ dicebat Cōuertē aīa mea in
req̄em tuam. qr dn̄s bn̄fecit tibi.
Int̄ hec lamenta et efficacia car-
mina iubet̄ euridices orpheo red
di ea tn̄ lege ne rursus ꝯuertat in-
tuitū. Sz heu noctis ꝓpe t̄minos
orpheus euridicem suā vidit p̄di
dit. occidit. Nos hec fabl̄a respi
cit q̄cunq̄z in superū diē mentē du-
cere q̄ritis. nam q̄ tartareū in spe
cus lumina reflexerit quanq̄z p̄ci-
puū trahit p̄dit dū vidit inferos
hec Boec̄. Ad hanc sn̄iam facile
traduci pn̄t fictiones alie de enea
v̄giliano et h̄cule ⁊ perseo descen-
dentib⁹ ad inferos ⁊ itez emgen
tib⁹ Sz hec interi sufficiant p spo-
liatione egyptioꝝ ⁊ christianorū
ditatione

Consi. xxiiij. quō crescit et causat̄ contem-
platio oñt p plures similitudines
exemplares ⁊ vbi ꝓprie reponit̄.

Contēplatio facilitatē hz
tum ex habitib⁹ p medita
tionē adq̄sitis Tū ꝓpt̄ abs-
tractione ⁊ sepationē intelligētie
a sensibilibus Tum sepius ꝓpt̄ di-
uine gr̄e collustrationē in diuina
specula subleuantē. Meditatio ni
mirū si debite fiat transit i ꝯtēpla-
tionē/sic̄ cogitatio i meditationē.
Facta enim sedula inq̄sitione veri
tatis, denudatis insuper p vehe-
mens studiū rez q̄ditatib⁹ ab ac-
cidētalib⁹ circūstātijs generat̄ ha-
bit⁹ ex frequētatione. depurat̄ lu-
men intelligētie. fitq̄z lucidi⁹ q̄nto

ē tenebrositati sēsual' cogitatiōis impmixt' Pro cui' manuductiōe palpabli imaginemur ofozmiter ad diuinū Augl. in suo de tri. q̄ sit aliq̄s sup̄ montē excelsū valde Ad cui' cacumen neq̄ venti neq̄ nubes attingāt sicut de olympo narrat Arl. Subt' vero quātus sit descēs' peliuioz ad infima tāta est illic tenebrositas inquietioz p cōmixtionez et quādā incozporationez radioz solariū cū ceteris impressionib' vt sint venti pluuie niues grandines fulgura et silia Constat ꝟ exēplo q̄ hō limpidi' liberius et expediti' circūfert oculos suos ad serenū lumen solis q̄ celi dū sōlimi' euectus est q̄ i q̄dā regione pura et tranquilla collocatus Cui' oppositū euenit dū in inferioza dilabit Ad ꝟ exēplum respicit illud p̄s. Quis ascendet i montem dñi aut quis stabit i loco sancto ei' Ductio q̄q̄ illa discipulozū in montem excelsū valde dū figurat' est ibs aī illos apta est satis figura sicut est ascensus moysi in montem synai dū e medio vocat' est Conuertam' nunc ex hac re sensibili osiderationem nr̄am ad tres vires anime p̄scriptas que sūt intelligētia ratio sensualitas seu imaginatio Et cōpemus sensualitatē infimo montis. rationē medio. supremo intelligētia Inuenim' q̄ si aia stare possit in arce intelligentie sine delapsu i inferioza ipa poterit libero intuitu circūquaq̄ semet diffūdē nunc ante nūc retro nūc dextrozsū nūc sinistrozsū Et ꝟ ē ocul' otēplationis qui in Adam ante lapsū viuacissim' purissim' et expeditissimus fuerat Nūc ve nob Totus vere extinctus est sic ocul' rationis obtenebrans et ocul' sēsualitatis fere obruptus Attendam' rursus i hac similitudine quēadmodū hō stans in supcilio montis talis videt libere cū volet non solum ea que iuxta se sūt ꝟ etiam ea q̄ subt' se agūtur Et multo liberi' mltoq̄ clarius q̄q̄ habitātes inferi' imo purū ab impuro clarū a tenebroso secernet qđ apđ inferiozes vel nūq̄ vel raro fit. Non aliter aia que in arcē intelligētie p̄uehi meruerit et illic fixa steterit spectabit veluti de sursū ea omnia q̄ in ratione et sēsualitate agūtur Judicabit insup in luce sua et p lucem suā de oib' tāq̄ ex regul' abstractis et eternis innititur p̄m quas habēt regulari cetēa oia Exēpla ad ꝟ sumi possēt in omni arte habente regulas suas p̄m q̄s iudicant periti in arte hac vel illa de singularibus spectantibus ad artem suā qđ vtiq̄ nequeūt impiti Alle p̄terea q̄ p̄ncipiozū noticiam claram et pfectā haberet videret in eis et p ea conclusiones ab eis deducibiles clari' q̄q̄ ipe oclusiōes in se videātur ab eis q̄ nō p p̄ncipia conclusiones earū dez acceperunt Ex his patefactū habemus q̄ pacto otemplonis ocul' facilis ēt expedit' dū habeł q̄nq̄ adq̄sitio sit difficillima. Patet insup in

qua vi anime reponit quia in vi supiori cognitiua anime q̄ intelligentia nominat Iste enim oculꝰ nō solū intelligibilia et abstracta ꝫ etiam ea que in ratione et sensu fiunt/aspicit. q̄uis alio modo q̄ ratio et alit q̄ sensus vl imaginatio Existimo sic intelligē eos q̄ dicunt duas esse species ɔtēplonis et imaginationis. duas in ratōe. et duas in luce intelligentie Hoc quippe dicit non ꝙ omnis ɔtēplatio fiat in luce et ꝑ lucē intelligentie ꝫ qr pro obiectorū varietate huiꝰmodi species ɔtemplationis ꝓponuntur qr variari noscuntur

Consi. xxv ponit q̄d sit ꝓprie cōtēplari et qūo circa eam erratur

Abstractio qualem ɔtemplatio requirit compleri nequit ꝑ imaginationem neq̄ ꝑ solam rationez Itaq̄ sicut ratio virtꝰ ē superior et abstractior q̄ sensualitas vel imaginatio qm̄ pōt abstrahere q̄ditates reꝝ a tonsione accidētiū ꝛ formaē ɔceptꝰ specificos et generales absolutos qd̄ nō p̄t imaginatō Sic vis illa q̄ ponit superior ad rationez et nominat intelligentia adhuc abstractior est q̄ ratio q̄ in actibus ratōis abstractis a fātasmatibus trāsit ad cognitionē eternoꝝ et incorporeorū que nullā habēt fantasmatū illusionez Et dum ꝫ irradiationē suscipit ab inferiori quia dum supiori et diuina luce suffundit non oportz Et ꝫ ꝑspicuū est ꝙ ɔtemplatio inepte q̄rit per solam imaginationez. et imperfecte ꝑ solam rationez. quamuis vtraq̄ virtꝰ adiuuat si limitibus suis cōtēta est Quos si q̄s voluerit supgredi reddit homo vel fātasticus vl insanꝰ in imaginatōne. vl erronee iudicās i ratione. sicut apud nō nullos visū est qui dum insequi credunt eleuatissimos viros et abstractissimos in suis modis cognoscēdi. negligūt āt tenē modū eorūdem in abstracte viuēdo. et vtilia studēdo ꝫ ad se supra se nihil aliud referūt nisi fantasias et errores q̄tumlibz ipi eleuatoꝝ doctorū v̄ba tenere videant Fit enim apud talem quēlibz illd̄ virgilianū de insana Vale dat inq̄t sine mēte somnū Et ꝫ ē ꝙ reddit multos ex eis q̄ dicūt formalisātes in fabulā et risū imo in insaniā qr ꝑ solā imaginationē ꝛ rationē querūt illd̄ qd̄ ꝑ intelligētie depurationem erat inueniendū Quō autem intelligentie depuratio et qualiter fiat posterius q̄tuz dn̄s ɔcesserit aperietur.

Intelligentiae depuratio potissima pars est vitae contemplatiuae :

Quinta ꝑs principalis agit de tribus oculis anime et tribus affectionibꝰ correspōdentibus in xxvi. et xxvij. ɔsideratione

Ordine v̄o xxvi ɔsideratio ponēs tres cognoscendi modos s̄m tria genera hoim ad hos dispositos.

Tres cognoscendi modi sūt q̄ꝝ vnꝰ aialis dicit vtēs maxie oclo carnis. Alius rationalis vtēs plꝰ oculo ratiōis. Tertius spūalis vtens oculo ɔtē

plationis sic distixerūt diuini ho/
mines tres oculos et tres viuēdi
modos De his Aug⁹. in libro de
vera religione Bernard⁹ ad ffres
de monte dei Carthusien Et hu/
go in suo de sacramētis et super
ecclesiasten Videm⁹ itaq; q̄sdaz
ex hominib⁹ viuē non eleuatius
q̄z bruta Solis eni sensib⁹ vtūtur
aut eos solos insequūtur Alij ma/
gis insequūt rationē intelligētes
abstractas reglas artiū ꝛ sciētia/
rum Tertij vltra hec oia eleuant
se sup̄ rōnem in quandā regionez
cōitatis et perspicabilitatis ꝛ su/
per omnē fluitationez ꝛ ofusionē
infinitā desiderioz ꝛ cogitatōnū.
in aurā quādam libertatis serenā
assurgunt et euolant et iā nō mi/
nus videt differre eorū vita a ce/
teris hominib⁹ q̄z distāt hoies a
pecorib⁹ Sed q̄s est h̄ de⁹ optime
ꝛ laudabim⁹ eū? Ille sol⁹ est quem
tu eduxeris de tenebris ꝛ vmbra
mortis et vicula ei⁹ passionū di/
ruperis noxiarū.

Consi. xxvij. ponit illa q̄ vi
dent specie esse
mētales affectiones h̄ nō sunt et
ideo int̄ eas ponit differentias

TRibus p̄nominatis cog/
noscendi modis que sunt
cogitatio meditatio otē/
platio. tres affectionis maneries
corresp̄ondent q̄ sūt cupido vel li/
bido seu concupiscentia. secundo
deuotio vel otritio seu cōpunctio
aut oratio. tertio dilectio non que/
cunq; h̄ extatica et anagogica
id est sursū ducens ꝛ rapiēs in di/
uina Si de re ostiterit peto vt nō
magnope calumnia fiat de nomi/
nibus. nō enim accepi ab alijs ta
lem circa affect⁹ distinctionē nomi
nū quēadmodū de cognitionib⁹
reperio Sed tamen interi dicam⁹
q̄ sic cogitatio est im̄ puid⁹ animi
obtut⁹ ad cuagationē p̄nus Ita
osequēter ad talem cogitationez
si sit de obiecto delectabili sequit
affectio im̄ puida ꝛ vaga sine uti/
litate et fructu. et hoc mihi satis
cōgrue videt appellari libido seu
cupido vel ocupiscētia Porro ad
meditationez que est p̄uidus aie
obtut⁹ in veritatis inq̄sitione ꝛ ce
lestiuz rez̄ inuentione vehement
occupatus osequit q̄dā affectio
alia a p̄ori ad res talit quesitas
et inuentas si nō sit indispositio
aie Et hec affectio ē p̄uida ꝛ nō
vaga cū difficultate et fructu Et
hec interim vocet deuotōē com
punctio aut oratio id est affectus
pi⁹ et humilis vehemēter et fortit
tendēs et nitens in amorē p̄me
veritatis et bonitatis Deniq; cō/
templatio que est libera ꝛ expedi/
ta osideratio eorū que meditatio
cū ingenti difficultate p̄quirit ha/
bet suā affectionē in aia dispōita
suāq; dilectionem sibi liberā pu/
ram expeditā ꝛ abstractā Et hac
ratōne vocari p̄t extatica dilectio
vel iubilatio que vltra deuotionē
addit facilitatez et iocūditatem
inestimabilem et inexp̄ressibilē et
exuperantez omnē sensū Et hec ē
sapientia dei in mysterio abscōdi/

ta Hec ē mystica theologia quā querim⁹ q̄ ad anagogicas ⁊ sup/mētales excess⁹ deducit quā aliqñ noie caritatis aliqñ caritatiuū a/morem lego noie appellatā Pro/pterea nō fallit q̄ dic̄ ɔtēplationē sine dilectione nomē ɔtēplatiōis nō mereri Sed nos vnū ab alte/ro secernimus vt p̄ciosior habeat̄ inq̄sitio veritatis ⁊ cognoscamus qm̄ a ꝓpriate loquēdo sic̄ cōtēpla/tio est in vi cognitiua intelligētie sic in vi affectiua correspōdēte re/ponit̄ mystica theologia

Sexta pars principa

lis agit de adq̄sitiōe mystice theo logie et de ei⁹ decē differētijs ad theologiā speculatiuā a xxviii. vs/q̄ ad xxxv. ɔsideratione Ordine v̄o ē ɔsidera⁹ xxviij Ondit modū ꝑueniēdi ad mysticā theologiaz eāq̄ plurib⁹ diffinit diffinitionib⁹

Cognitio dei ꝑ theologiā misticā meli⁹ adq̄rit̄ ꝑ pe/nitētē affectū q̄ꝫ ꝑ inuesti/gantē intellectū Ip̄a q̄q̄ ceteris parib⁹ eligibilior est et ꝑfectior q̄ꝫ theologia symbolica vl̄ ꝓpria de q̄ est ɔtemplatio Sic̄ dilectio ꝑfe ctior est cognitione. ⁊ volūtas in/tellectu et caritas fide Hec secū/da ꝑs ꝓ nūc supponit̄ q̄ꝫuis non sim nescius de ꝓbabilitate positi/onis opposite apud multos ⁊ ma/gnos Sed ꝓ p̄ma ꝑte cui respō/det deductio ad q̄sitū nll̄s ambi/git q̄n depuratio seu purgatō po/tentie affectiue fiat ꝑ ꝟmonē peni/tentie in compūctione ɔtritione ⁊ oratione que rugire facit a gemi/tu cordis Et q̄ꝫuis dicat ꝓꝓ ha In meditatione mea exardescet ignis. scilz delectionis. meditatio hec non pro veritatis inq̄sitione attenta sic̄ descripsim⁹ ꝫ magis ꝓ ɔpūctione sequēte sūpta est Huiꝰ autē ɔpunctionis difficultas ma/gna ē valde apd̄ nō exercitatos et eos q̄ corruptos adhuc habēt sēs⁹ ab adolescētia Quēadmodū enim ligna viridia aqueo plena humore vix recipiūt calorē ignis et in sil̄itudinē ei⁹ accēdant̄ ꝫ p̄ce/dūt exufflationes multiplices Pe nitentia est etiā depulsio hūidita/tis talis ac euaporatio/ sic existi/mare cōuenit de eo q̄ calorē spūs sancti in se recipere debz et ꝟm eū trāsitur⁹ ē in amorē purū et piū si nōdū desiccat⁹ sit a sordidis affe ctionib⁹ et h̄ fit initiatiue ꝑ penitē tiam Unde Gregl. in Omelia de ceco ꝑ penitētie lamēta mētis fā tasmata depellūt̄ Ad cui⁹ āplio rē elucidationē attendēduz est ꝙ theologiā mysticā sic possum⁹ de/scribē Theologia mystica ē mo/tio anagogica h̄ ē sursū ductiua in deū ꝑ amorē feruidū et purū Alit̄ sic theologia mystica ē exꝑi/mētal̄ ɔgnitō hīta de deo ꝑ amo/ris vnitiui ɔplexū Alit̄ sic theolo gia mystica ē sapīa. i. sapida noti tia hīta de deo dū ei sup̄m⁹ apex affectiue potētie rational̄ ꝑ amo/rem ɔiūgit̄ et vnit̄ Vel sic ꝑ Dio nysiū vij. de diui. nominib⁹ Theo logia mystica est irrationalis et amens et stulta sapiētia excedēs

laudātes Has autem descriptio/
nes aptiꝰ intelligemꝰ si multiplicez
theologie speculatiue dr̄ntiā ⁊ my
stice deinceps voluerimꝰ intueri.

Cōsi. xxix ponit differentiam
int̄ theologiā mysti
cam et speculatiuā Et in quibus
cōueniūt multis declarat exēplis

Theologia mystica ⁊ the/
ologia speculatiua si secū/
duz rationes ꝓprias cōsi/
derant̄ differētiā ex multis nō si/
ne ꝯuenientia multiplici sortiunt̄
Prima et p̄ncipalis differētia sūi/
tur ex subiecto vel potentia quo/
niā licet vtraqꝫ sit in aīa rationa/
li Nihilominꝰ distinguēdo poten
tias anime ꝑm rationes suas vt
.s. dictuz est Speculatiua theolo
gia est in potentia intellectiua cu
ius obiectū est verꝝ Mysticā vero
reponimꝰ in potentia affectia cui
pro obiecto bonū assignamꝰ Ex
hac aliā differentiā inuenimꝰ ꝑm
rationes obiectales qm̄ obiectū
speculatiue theologie est verum et
mystice bonum Conueniūt tn̄ in
h̄ mystica theologia et speculati/
ua quā alio nomie ꝯtēplationē di
cimꝰ qm̄ vtraqꝫ est in supiori por/
tione anime et nō in solo sensu vel
imaginatione nec in ratione sola
Hec autem portio anime vt sup̄
dictū est varijs nominibꝰ appella/
tur Et habet duas virtutes vel
duos oculos seu duo officia qꝛ ⁊
ip̄a est intelligētia veri et affectia
seu amatiua boni Diximꝰ autē in
supioribꝰ ꝙ sic̄ volūtas rationi ⁊
appetitꝰ sensual̄ imaginationi p̄fer/
tur Sic suo mō ē de affectia cor/
respondēte intelligētie pure. ꝓpte
rea dū ista vis superior exit i affe/
ctum suū/ ipsa dicit̄ q̄dāmō leuat̄
se supra se ⁊ q̄dāmō supferri In/
de fit vt actus talis nominet̄ sup
mentalis excessꝰ vel sup̄ spūm. et
ꝑm eū q̄s dicit̄ qn̄qꝫ sup se ipsuz
qn̄qꝫ extra se ip̄m Huiꝰ rei aliqd̄
exemplū accipe possumꝰ ex ꝯside/
ratione eoꝝ que sepe in ip̄a sēsua
li v̄tute fiūt In qua videmꝰ tā in
nob̄ q̄ꝫ in brutis ꝙ qn̄qꝫ ip̄a sen/
sualitas in suis actibꝰ cognitiuis
ꝑmanet sine affectu illoꝝ que vel
audit vl̄ intuet̄ Sepe tn̄ ꝑ auditū
vel aspectū q̄rūdam obiectorū ip
sa tanto ꝯplet̄ affectu vt iā quasi
saliat extra se et tota gestiat velut
si equꝰ potitur campo liber apto
Hoc mō sēsualitas aliqn̄ se q̄si nō
capiēs et se deserens tō nitit̄ in rē
desideratā se effundē. se trāsferre
se vnire imo illā penitꝰ q̄si intror/
sus penetrare Quid de taliū ocul̄
nōne scitillāt? nōne nō micāt? Nō/
ne quātū dat̄ ip̄is tremuloso ful/
gore diffūdunt Trāsferimꝰ h̄ exē/
plum ad vim intelligentie supiorē
ꝯsiderādo q̄litatē eiꝰ dū sine affe
ctu in sola ꝯgnitione iacz Et dū
trāsit in affectū taliū q̄lia ꝯtēplat̄
Adducamꝰ ꝓ manuductione hu/
ius ea q̄bꝰ mystice theologi sātes
vtūtur exēpla Primū q̄dē de aq̄
in vase q̄ dū apponit̄ igni calescit
p̄mo se ꝯtinēs in vase Sz dū fer
uescit ⁊ bullit videt̄ q̄dāmō se ip
sam non capere sed excedere atqꝫ
supferri v̄tute caloris Sic mens

nōdū amore calescēs intra se ip/
sam continet se Sed spū feruoris
amore concepto supgredit q̄dā
mō semet ipaz q̄i extra se saltitās
atq; volitās Aliud q̄q; exēplum
inducam' de radijs solarib' cadē
tibus sup speculū ɔcauū q̄ ex vni/
tiuo eoꝝ ɔcursu cōburūt stuppā
efficiūtq; flāmā supuolātem Sic
intelligētia nr̄a illustrata ɔtēpla/
tione serena celestiū/qñq; q̄dē re/
manet intra se ipaz nō incalescēs
neq; ardens Qñq; vero tāt' amo/
ris ardor cōcursu radioꝝ celestiū
exoritur vt i affectū se erigat nec
se capiat neq; cōtineat ꝫ iubilat
et exultat ex quib' tertia ɔcludit
differentia

Consi. xxx. Scholam osten/
dit ad discenduz
speculatiuā et mysticā cum alijs
differentijs theologie. quomō q;
se habeāt inter doctos ⁊ fideles
ideotas:

Supersunt alie inter has
theologias speculatiuaz
et mysticā dr̄ie sūpte ex
adq̄sitionis eaꝝ varietate Una
q̄dem est qr speculatiua theolo/
gia ratiotinationib' vtit ɔformit
ad ph̄icas disciplinas Ideo scho/
lasticam eā vl' lr̄atoriā q̄dā appel/
lant. q̄uis nō sufficiant iste scho/
lastice exercitationes nisi quis stu
dio vehementi nitat habē con/
ceptus proprios et t̄minos eorū
que tradita sunt a sūmis docto/
ribus Aliqñ tales theologisant
solis auribus corporeis sic pueri
vel pice neq; vere intelligētes de
quib' loquūtur neq; de q̄b' affir/
mant Nihilomin' tñ sepe eis no/
men extendim' theologoꝝ. Mysti
ca vero theologia sic non v̄satur
in tali cognitione lr̄atoria sic nō
habet necessariam talem scholā
que schola intellect' dici pōt. sed
adq̄rit p scholā affect' ⁊ per exer
ciciū vehemens moraliū v̄tutum
disponentiū animā ad purgatio/
nem. et in theologicl. disponētib'
eam ad illūinationez in beatissi/
mis v̄tutib' eā pficientib' ꝓportio
nabilit ad tres act' hierarchicos
q̄ sunt purgare illūinare et pficē
Et hec quidē schola p̄t dici scho
la religionis vel amoris. sic intel/
lectus dicēd' est schola scientie vl'
cognitionis Sz qm̄ plerūq; eue/
nit etiā in brutis vt ibi sit maior
affectio vbi parū est cognitionis
sequit q̄ ad ɔpandā huius theo
logie mystice doctrinā nō est ma/
gna sciētia opus p̄sertim adq̄sita
Nā ɔgnito ex fide q̄ de' est tot'
desiderabil' tot' amabil' affectia
portio si purgata/ si illuminata/ si
disposita si exercitata sit cur nō in
illum totalit desiderabilē et totū
amabilez sine plurimo libroꝝ stu/
dio tota feret totaq; rapiet? Ex
q̄ illā ɔcludim' dr̄ntiaz qm̄ theo
logia mystica lz sit sup̄ma atq; p
fectissima notitia/ ipa tñ p̄t habe/
ri a q̄libet fideli etiamsi sit mulier/
cula vl' idiota De theologia v̄o
speculatiua alit null' ambigit. ad
cui' adeptionē sicut in metaphysi/
ca grammatica logica et philoso/
phica disciplina cū forti exercitio

etiam clara ingenia reqrunt Ita
tñ vt gratia desup cũ his fundat
sicut aplis et sicut fuerũt mũdi cor-
dibus quib⁹ ꝓmittit visio dei et
humilib⁹ amicis dei quibus de⁹
incerta et occulta sapientie sue et
omnia q̃ audiuit a pr̃e suo nota
facit Sic in Anthonio magno. sic
in alijs multis sine lr̃is lr̃atoria vt
ita dicam theologia donata est.
Ex p̃missis ꝯcludimus cũ beato
Bernardo ad fr̃es Carthusieñ
de monte dei Q. theologia specu-
latiua nũq̃ in aliq̃ ꝑfecta est sine
mystica Sed bñ ecõtra Et ex h̃
sumi p̃t sexta dr̃a qm̃ nunq̃ aliq̃s
intelliget v̄ba apli et ꝓphaꝝ quã-
tuncũq̃ illa resonent exteri⁹ si nõ
imbiberit affectum scribentiũ. ne-
q̃ enim alit̃ concept⁹ eorũ v̄borũ
in animo generabit Cec⁹ quippe
crebro de colorib⁹ s̃monẽ audiẽs
de illis vtique disputare poterit
diserte ⁊ acute quanq̃ nllos i illo
cordis arcano ꝓprios eorum que
disputat ꝯceptus. inscripsit

Cõsi. xxxi. eos quib⁹ ꝓpalan-
da ẽ mystica theo
logia instruit duoꝝ filioꝝ exẽplo

Sicut multis qui clerici vl
lr̃ati sunt aut sapiẽtes vl
phi aut theologi nominã-
tur occultãd⁹ est s̃mo de mystica
theologia Sic plurimis illr̃atis
et simplicib⁹ fidelibus tñ tradi p̃t
Hinc tradit̃ dr̃a septima sumpta
ex modo publicationis Beatus
enim Dionysi⁹ plerũq̃ obtestat̃
discipulũ suũ Thymotheũ vt nul-
lus impitorũ hec audiat Imperi-
tos vocans eos q̃ vel non sunt fi-
deles (nã hec theologia ꝓprie ẽ fi-
deliũ) vel qui tumentes iam phia
maleq̃ viuentes conculcant pedi
bus suis sordidis quicquid non
sapiũt. quitquid etiã nõ intelligũt
canino dente lacerant De q̃b⁹ ait
euãgelica ꝑabola Nolite sanctũ
dare canib⁹ neq̃ margaritas ꝓij-
ciatis añ porcos Sed ecõtra sim
plices. q̃ quidẽ fidem habent. pñt
ex ea consurgẽ ad vnitiuũ amo-
rem cũ deo qũo fit nempe ꝑ for-
tem contritionẽ mortificatiuam
sensualitatis trahentẽ eos de vin
culis pc̃torũ suorũ et mansionem
apud eos facientem Attestante
Isaia q̃ super humilem et quietũ
et trementem s̃mones suos requi
escit dñs Itaq̃ nihil ꝓhibet fieri
verbũ apud tales de theologia
mystica que amor est et amore ꝯ-
quiritur. cũ e diuerso sapiẽtes in
oculis suis sine casto amore lan-
guẽtes circa pugnas verboꝝ ab
hac arceri conueniat Carnal̃ eni
homo nõ sapit ea que dei sũt Co
natus sũ in q̃dam vulgari tracta-
tulo ꝑ palam ista facere q̃dam ex
emplo Sũt duo filij p̃tis vni⁹ o-
ptimi Sit vn⁹ eoꝝ curios⁹ ⁊ astut⁹
et in inq̃sitione ꝯditionũ paternaꝝ
nũc ex opib⁹ nũc ex v̄bis quatin⁹
in earũdẽ locutione vel doctrina
apud alios delectet̃. Odiat ãt pa
trẽ vel nullaꝫ iussis suis obediam
accõmodet. Ponam⁹ aliũ simpli-
cis ingenij q̃ de pr̃e suo nihil aliđ
q̃rat. nihil int̃roget nisi q̃ pacto il
li placẽ et in oib⁹ obedire valeat

Querim⁹ nūc quis e duob⁹ ab op
timo patre magis amabit̄ nō est
dubiū q̄n secūd⁹ Hic p̄terea plus
iocūdabit̄ in paterna bonitate q̄
sibi pl⁹ sapit Ip̄e deniq̄ pr̄ tādē
se ipsū et secreta sua puto tradet
et faciens eū velut amātissimum
in domo manere secū Aliū vero
vel exheredabit vel incarcerabit
vel etiam occidet

Consi. xxxii. Ont̄ quātū my/
stica theologia
distat a lr̄atoria ꝓpt̄ finis diuersi
tatē ⁊ a speculatiua vicijs perimē

Theologia speculatiua vel
lr̄atoria ꝑ hoc vel maxi/
me a mystica secernit̄ ꝙ
prima seruire potest vicijs. secūda
nequaq̄ nisi ꝑ accidens valde sic̄
si cōtingēt abuti spe vl̄ fide Hāc
differentiā octauā que est ex possi
dentis qualitate breui v̄bo com/
plexus est apl̄s dicens Scientia
inflat Charitas aūt edificat Rur
sus ipse ad thimoteū loquēs de
homine non adquiescēte ei q̄ s̄m
doctrinam ē pietate dicit ꝙ sit su/
ꝑbus nihil sciens ꝫ lāguēs circa
questiones et pugnas verborum
inutiles ex quib⁹ oriuntur inuidie
contentiones blasphemie suspitio
nes. male conflictationes homi/
nuz mente corruptoꝝ qꝛ veritate
priuati sūt Deniq̄ Jacob⁹ vtrā/
q̄ describens non est inq̄t ista sa/
pientia desursū descēdens ꝫ terre
na animalis diabolica Sequitur
Que autem desursū est sapientia
primū quidem pudica est. deinde
pacifica modesta suasibil̄ bonis
ꝯsētiens plena misericordia ⁊ fru/
ctib⁹ bonis iudicās sine simulatio
ne et emulatione Hec autē dicta
sunt non vt scientia aut sapientia
aliqua sit de se mala cū sit ꝑfectio
intellect⁹ Sed qꝛ abusus ei⁹ tāto
deterior et seuior est in peruersis
quāto ꝑ eam contra virtutes pro
vicijs decertatur Ecce enim finis
multiplex falsa seductione q̄ritur
a multis qui quoniā auersi sunt a
deo fine vero et in varia dispgāt̄
oportet. huic finis est diuicie ⁊ o/
pes. illi sordide voluptates. huic
pompatici honores. apud alium
potentatus fragilis et anxi⁹ Cū
igitur s̄m exigentiā finis veri vel
estimati cetera omnia moderent̄
consequens est vt sb̄uerso ⁊ ꝑuer
so fine ꝑuertētur omnia ad finem
ordināda Inter que nimirum est
scientia que dū ad diuicias adq̄/
rēdas reducitur appellat̄ t̄rena.
dū voluptates indigna sorte cō/
quirit aīalis nominat̄ Dū vero
emulationib⁹ sectis heresib⁹ cōten
tioni et sil̄ib⁹ nequitijs spūalibus
ancillat̄ q̄ pacto nomine meli⁹ q̄
diabolica censebit̄? Scientia igit̄
in ꝑuersis tot sortit̄ noīa q̄t sūt
vicia. eā ad se rapiētia vt ꝙ ē sup
bia arrogātia inflata et sil̄ia De
talib⁹ dicit scriptura Sapientes
sunt vt faciant mala Inde eni fit
illud de grecis eulogiuz ꝙ leges
hēbant bonas ⁊ pessima ingenia
Per ꝯtrariū v̄o sapia q̄ desursuz
est qualē loquimur sic̄ obsequit̄ ca
ritati ceterisq̄ virtutib⁹ ita eorū
denoiatiōes ꝯtrarie sūt b̄ positis

vt q̄dam patiens sit. benigna. nō emulans. non ambitiosa. Et hoc mō de ceteris. Sic ergo de theologia speculatiua dicim⁹ q̄ nō q̄libet. ꝑuersa est aut ꝑuersos inhabitat. nec in ea vitiū esse ponim⁹. Sed in abutentib⁹ ea q̄liter null⁹ in theologia mystica abusus esse potest nisi forsan modo pretacto per superbiam obiectiue.

Consi. xxxiii. ponit dr̄am inter ꝓbos fideles exemplo oñdēs quō iudicant de theologia mystica.

In hōibus nō ꝑuersis nec auersis a deo fine suo p̄t altera int̄ theologum speculatiuū et mysticū differentia inueniri qꝛ vn⁹ ab altero secernit̄ qualit̄ artifex solū specl̄atiuus sine instr̄is ꝯueniētib⁹ ⁊ habitib⁹ adq̄sitis differt a practico expto ⁊ in vtrisq; abūdante. Hāc differentiam nouam sūptam ex opis facilitate vel difficultate familiari possum⁹ oñdere exemplo. Siquis peritissim⁹ in arte musice nō aūt exercuerit se in vocali cantu neq; i cordis aut organis imo vocē habeat raucam ⁊ instr̄a musicalia discordia/ satagat tñ iste vl̄ cantare vl̄ instr̄a pulsare nulli dubiuz q̄n oberrabit ⁊ neq; dulcem neq; suauē symphoniam valebit afferre. Hec sil̄itudo respicit eū q̄ de diuis scit artificiosa disserē q̄d de morib⁹ sil̄iter ⁊ v̄tutib⁹ regl̄as hz et speculatiuū plerunq; sermonem ꝫ nondū vult ad ea q̄ cognoscit ꝯformit̄ operari. cogitur languens illam apl̄i vocē plangere. velle adiacet m̄. ꝑficere aūt nō inuenio Caret quippe virtutū habitibus tanq̄ instr̄is/ habēs carnē rebellem et dissonam spūi que dū tangit̄ nihil suaue nihil diuinū ꝫ raucū. surdidū. ac strepidulū resonat Sed ⁊ spūs dū velut quidaz musicus satagit obsequi deo ī hymnis ⁊ canticis pioꝝ desideriorꝝ sentiunt̄ tm̄mō fragores ⁊ tumultus obtusi desideriorꝝ carnalium atq; t̄renoꝝ Istam rem mille sil̄itudines pares oñderent in ceterl. artib⁹ scribēdi. pingēdi meditandi. militādi nauigādi ⁊ sil̄iuz Porro ita pueri magl. sine arte paulatim extendendo deambulationez discūt recte ambulare q̄ꝫ iacendo etiamsi mille regule eis gradiēdi vel modi dicerent̄. sic̄ fabricando fabri fimus. qꝛ sil̄iter inq̄rim⁹ q̄d ē virt⁹ nō vt tm̄mō sciam⁹ ꝫ vt bñ opando boni efficiamur ait Arl.

Consi. xxxiiii. oñt ph̄oꝝ caliginem ⁊ theologoꝝ claritatez sub exēplo maris galilee ⁊ nauis ventoꝝ pisciū ⁊ vocatione filioꝝ zebedei

Per theologiaz mysticaz sum⁹ in deo hoc est in eo stabilimur ⁊ a mari turbido sensualiū desideriorū ad lit⁹ solidū et̄nitatis adducimur in hac ꝯsideratōe Dr̄ntia etiā int̄ duas theologias specl̄atiuā ⁊ mysticā docet̄ Speculatia q̄ꝑpe si sola est nunq̄ q̄etat. inq̄etat poti⁹. alioq̄n nō dixissz ille q̄ voluit inuestigare

de oibus diligēter ꝙ nō saturat̄
oculꝰ visu nec auris auditu dās
ꝑ hoc intelligē quietē non esse in
sola inuestigatione veritatis ꝫ fa
melicū quoddā ieiuniū desideriū
qꝫ Fallor si nō ita apparuit i maxi
mis pħis q̄ post omnes inq̄sitio/
nes suas tedio affecti qꝛ nō refe/
cti dixerūt ħ vnū se scire ꝙ nihil
scirent Videte queso q̄ꝫ inanis
refectio vbi ꝑ tot tempora ꝑ tot
studia nihil nisi vanitas inanis i
viscerib⁹ animarū reperta est Pre
terea cognitiōis ista videtur esse
natura ꝙ plꝰ satagit rem cogni/
tam ad se trahere ac sibi assimila/
re q̄ꝫ ad ipsā eat Qđ innuere vi
det̄ pħs dicēs verū esse in intelle
ctu. bonū in reb⁹ Quid igit̄ mirū
si cognitio sola non exit more de
siderioꝝ sēsualiū ꝫ etiā ꝑ ortū vl̄
litus eternitatis extra se positum
non attingat quēadmodū nauta
in regimie nauis quotidie garru/
la loq̄citate docte disserens. nihil
vero eorū agens. q̄ loq̄tur nunq̄ꝫ
a medijs ponti fluctib⁹ nauē i lito
re stabiliet demerget poti⁹ eā vel
periculꝰ omnib⁹ expositā fluctuan
tezqꝫ iugiter inueniet Similit̄ spi
ritualis nauta nunq̄ꝫ ex sola cog
nitione maris intelligibilis nūq̄ꝫ
ex aspectu solo stabilitatē deifici
portꝰ poterit adipisci Multa sunt
in hanc sētētiam testimonia scrip/
turaꝝ concordātia diuinaꝝ Sꝫ
libet vnū ħ signāt̄ inserere de vo/
catione .s. filiorū zebedei q̄s dñs
Jesꝰ a mari galilee ad litꝰ enatāē
docuit Vbi theologia mystica
ꝑ sensꝰ anagogicos cognoscitur
Videndū est q̄d ꝑ anagogiā id
est sursū ductionem significet ma/
re galilee q̄d litus eius q̄d nauis
quid vocatio dñi et ita de alijs
Itaqꝫ sicut mare moraliter p̄sēs
seculū. sic anagogice corruptam
nostre sensualitatis fluctuationē
significat dicente sapiēte Cor im
pij quasi mare feruens qđ ideo
mare galilee dicit̄ quia mutatio/
nem vel migrationem significat
galilea Quid autem mutabilius
quid inquietius quid ꝓcliuiꝰ ad
emigrationez q̄ꝫ sensualitas inue
nitur Nunc arrogātia tumet. nūc
spe attollit̄ nūc desꝑatione deijci/
tur. nunc effrenescit et extra se ip/
sam rapit̄. ꝑ iracūdiam nūc ꝑ iui
diam in se ipsa frangitur atqꝫ fa/
tigatur Vorax est ꝑ ingluuiē per
luxuriam sordida voluptate de/
spumat. eam reddit insaciabilem
inexplebilēqꝫ cupiditas Illic deni
qꝫ pisces et reptilia variorū desi/
deriorū q̄ꝝ nō est numerꝰ Porro
q̄ descēdunt in hoc mare sēsuali/
tatis nauib⁹ ratiotinationū natu
raliū ipi vident opera dei et mira
bilia eius in ꝓfundo Sꝫ q̄ ꝓfū/
do? ꝓfundū inq̄t scriptura cor ho
minis ⁊ iscrutabile et q̄s cogno/
scet illđ Ceterū mirabilia valde
operatur deus. in hoc profundo
que studiosi piscatores philoso
phi mūdiales per retia suarum

adinuētionū atq; doctrinaꝝ scru-
tari conati sūt ꝫ defecerūt scrutā-
tes scrutinio. neq; eni causā tante
tā q; inquiete fluctuatiōis in car-
ne nostra attingere valuerūt. nob
autē reuelauit de⁹ qꝛ peccāte p̄mo
homine rupta est cōcordia scissū
fedus legis indite inter rationez
gubernatricē et obsequētem sēsua-
litatem Inde quasi poeticā fictio
nem a pto eoli antro qui. s. eolus
fingitur de⁹ ventorum mox flaue-
runt venti. s passionum que velut
ex aduersis ꝑtibus agmine facto
cōturbauerūt tempestate magna
mare nostrū Nā q̄s nesciat quis
nō quotidiano naufragio ꝑiclita
tus agnoscat mestū illud ecclesie
canticum! Confusa sūt h̄ omnia
spes metus meror gaudiū Nōne
quatuor iste passiones venti sunt
totidē cardinales. gaudiū q̄si ab
oriente. meror ab occidente. spes
a meridie. met⁹ a septentrione rabi-
do impetu flantes A quib⁹ exagi-
tatum mare nostrū nūc ad celum
per spem et gaudiū ascendit nūc
descendit vsq; ad abyssos ꝑ me-
tum et merorē Hinc metuūt cupi
unt gaudentq; dolentq; ait egre-
gi⁹ Poeta Sentim⁹ heu nimiū vti-
nam sic describē valerem⁹ quēad
modū his passiōib⁹ quaq; versū
sine ordine sine lege ꝑflātib⁹ abri-
pit a stabili eternitatis portu nau
ta nr̄ id ē spūs rōnal faciēs opa-
tionem in aquis mltis cogitatio-
num et affectionū neq; venit ad
litus trāquille ꝯtēplationis nisi p̄-
tereūte Jesu sec⁹ mare galilee ⁊ ni
si exemplo filioꝝ zebedei vocātē
eū seq̄tur. relictis tñ pri⁹ retib⁹ mū-
dane curiositatis ⁊ naui ratiocina
tōnis natural imo ⁊ pr̄e zebedeo
id est tpe mutabili ⁊ fluido in quo
gignimur. zebede⁹ enim fluid⁹ iste
vel fluēs interp̄tatur Euehat āt
oportz spūs nr̄ sup omnē tēporis
mutationē si ad litus eternitatis
et portū virtuose solideq; cōtēpla
tōis applicaē voluerit vbi immo-
tus ꝑmaneat vbi figat ancoram
spei depēdētē a naui fidei vbi pe
tre stabili que de⁹ est ꝑ amorē to-
tus adhereat non casur⁹ quicq̄d
exagitet aut cirūcuolet sensualiuz
desideriorū et fantasmatū confu
sissima inconstantissimaq; mltitu-
do De hac quoq; naui hanc sili-
tudinem ⁊ portū non hic nouā cō
fingimus. dudū enim diuin⁹ Dio
nysi⁹ in tertio de diuinis no. illaz
nobis aperuit Ecce summatim ꝑ
strinximus q̄d ꝑ anagogiam v̄-
ba p̄dicta euāgeliste nr̄i designāt
Mare est sēsualitas. lit⁹ eternitas
venti passiones. pisces vl reptilia
sēsualia desideria et fantasmata
Spirit⁹ piscator. nauis ratiocina
tio. retia studia mūdana. zebede-
us temporis flux⁹. mercenarij mū
dani ph̄i. vocatio Jesu diuina
attractio Piscari vero est supna-
turales vel diuinas inuestigare
inuenire q; virtutes

Septima pars principalis agens de amore ⁊ eius triplici proprietate et de raptu simul et extasi et a xxv. consideratione vsque ad xl. Ordine vero xxv consideratio ponit animam rationalem sine instinctu dei et amore non posse ad finem debitum peruenire

Rationalis spiritus tanquam spiritualis nauta per Theologiam mysticam doctus non nisi vocante domino ⁊ secretis afflatibus velum mentis impellente a mari sensualitatis ad litus eternitatis Hoc est a carnalibus ad spiritualia non potest peruenire. Et non nisi per eius amorem in deifico portu stabilitus atque solidatus conquiescit Hoc ex precedenti similitudine satis perspicuum est ex his que diximus in precedenti consideratione Nam cum ibi ostensum sit quod non adquirimus portum stabilem in deo per solam cognitionem superest vt hoc fiat aliunde videlicet per amorosam affectionem. per hanc quippe cum deifico portu nostro vnimur et ei adheremus dicente propheta Mihi autem adherere deo bonum est Et rursus scriptum est Qui adheret deo vnus spiritus est Illud quoque clarius elucescit ex proprietatibus amoris quarum tres ad presens attingere satis erit Amor enim rapit vnit satisfacit Primo quidem amor rapit ad amatum vt inde extasim facit Secundo amor iungit cum amato ⁊ quasi vnum efficit Tertio amor sibi sufficit nec aliud preter amare querit De his itaque proprietatibus deinceps aliqua sunt prosequenda

Consi. xxxvi explicat vim amoris prout est vniti raptui et extasi per proprias differentias exemplificando de paulo et exemplo naturali.

Amor rapit ad amatum et extasim facit Et vocatur raptus in proposito mentis eleuatio vel potentia nature alicuius supra inferiores potentias ex actuatione eius in sua operatione cessantibus vel debilitatis actibus inferiorum potentiarum Vel raptus est fortis actuatio et vehemens in superiori potentia vnde cessent operationes inferioris potentie vel ita debilitantur et ligantur vt superiorem in sua operatione neque impediant Porro extasim dicimus speciem quandam raptus que fit a propriatius in superiori portione anime rationalis que spiritus vel mens vel intelligentia nominatur dum mens ita in suo actu suspensa est quod potentie inferiores cessant ab actibus suis sic quod nec ratio nec imaginatio nec sensus exteriores imo quandoque nec potentie naturales nutritiue et augmentatiue et motiue possint exire in suas proprias operationes Distinguendo igitur ⁊ quodammodo contrahendo raptum contra extasim Raptus est minoris efficacie in suspendendo vel impediendo actum inferiorem Inuenitur tamen etiam in omni potentia superiore respectu inferiorum. Extasis vero in sola mente fit hec et actus inferiorum potentiarum non solum debilitat sed tollit funditus

q̄ diu durauerit Paul⁹ itaq; exē
pli causa i suo raptu duo exp̄mit
que cōcurrūt i extasis descriptio/
ne Exp̄mitur enim potētia cogni
tiua est mens vl' intelligētia et in
affectiua est apex mētis vel ei⁹ sci/
tilla Exp̄mit' secūdo cessatio oim
viriuz iferioꝝ ab actib⁹ suis alio/
quin quomō Paul⁹ nescisset an in
corpore vel extra corp⁹ fuisset Est
igit' extasis rapt⁹ mētis cū cessati/
one oim opationum i inferiorib⁹
potētijs Et hec p̄t rurs⁹ sb̄diuidi
s̄m duplicez vim mētis. vnā cog
nitiuā. ⁊ affectiam aliā Prima ex/
tasis ē rapt⁹ in spū. secūda rapt⁹
extra spūm Nisi forte alit' velim⁹
distinguē hos rapt⁹ penes obie/
cta vt rapt⁹ in spū dicat' respectu
intelligibiliū sb̄ deo et rapt⁹ sup̄
spūm respectu diuinoꝝ. ⁊ forte v/
tranq; acceptionez in scripturis
legim⁹ p̄mixtim Inuenim⁹ eni de
regina saba q̄ nō habebat vltra
spūm qm̄ admiratio vehemēs sus
penderat act⁹ oim potētiaꝝ i ea
respectu eorū q̄ de sapiētia salo/
monis fuerat ɔtēplata Et h̄ p̄t
dici stupor vl' spasmus Ihis itaq;
p̄locutis de noie rapt⁹ et extasis
supest indagare quō hec fiāt ori/
ginalit' p̄ amorē Cū igit' amor sit
radix aliaꝝ q̄liūcūq; affectionuz
si oñderim⁹ q̄ affectō poti⁹ q̄ cog
nitio raptū agat ptēbit sufficient'
qd̄ intēdim⁹ Est in p̄mis silitudo
amoris q̄ ad pōd⁹ quēadmodū
vn⁹ ex sapientib⁹ dixit Amor me⁹
pond⁹ meū illo feror q̄cūq; feror
Oportet igit' q̄ amor sit trahēs ⁊
rapiens Ferūtur itaq; grauia ad
locuz stabilitatis et q̄etis sue tra/
ctu q̄dam poti⁹ q̄ ex cognitione
hui⁹ cētri siue pōderis tēdētis ad
cētrū mūdi. h̄ palā in grauib⁹ cog
noscētib⁹ que cessāte ōni sua cog/
nitione nihilomin⁹ deorsū nō im/
pedita ferūt' Et licz amor p̄s̄tim
qualez loq̄mur forte magis ha/
bet de silitudine cū natura leuita/
tis cui⁹ est sup̄ferri. tn̄ ip̄a etiā leui
tas pōd⁹ q̄ddam dici p̄t iuxta in
tentionē p̄nominati sapiētis Rur
sum exp̄imur in ferro qd̄ dū affe/
ctiuū p̄ magnetem capit' ad ip̄m
prors⁹ sine cognitione/ Sz et v̄tus
nutritiua nutrimētū graue sursuz
trahit nō opante ad h̄ cognitia
v̄tute Dehinc trāseam⁹ ad raptū
v̄tutū cognitiuarū

Cōsi. xxxvij. Artū scribit ra/
ptū imaginatio
nis in passionatis exēplificando

Raptus imaginatiōis sup̄
vires sēsitiuas inferiores
fit p̄ amoris affectionem
Manifestū ē q̄ amoris vl' deside/
rij affectio p̄t tāta fixione v̄tutez
imaginatiuā trahere vl' rapere q̄
potētie inferiores sensuū exterio/
rū obiecta p̄pria eis opposita non
attendūt. h̄ sūpsit ph̄s ab exp̄ien/
tia Et h̄ est rapt⁹ quidē p̄m⁹ in p̄/
mo celi aie quē raptū quid aliud
p̄ncipaliter efficit q̄ feruidū int⁹
desideriū rei p̄ imaginationē pre/

sētate neqꝫ eni sola cognitio ima/
ginatiua ꝓfundā fixionez facere
sufficeret Videm⁹ hunc raptum
in philocaptis aliis qꝫ plurimis
quos melācolicos et fātasticos
appellam⁹ Et q̄busdā repēte timē
tib⁹ et iratis aut vehement̄ zelāti
b⁹ Sic āt imaginatio vel alie vi/
res supiores sup sens⁹ exteriores
efferūtur et rapiūtur Sic econtra
cōstat animā qñqꝫ sic detineri cir
ca sēsationez exterioris obiecti ꝑ
tactū gustū aspectūqꝫ ꝙ opatio/
nes potētiaꝝ supiorū cessāt aut
impediūt̄ Hoc autē ꝓprie nō dici/
tur raptus ꝫ tract⁹ aut demersio
duz ꝑ potentiā inferiorē superior
deorsū trahit̄ et ab actu suo ꝯpel
litur cessare qd̄ fit in nob̄ ex cor/
ruptela nimis pcti heu faciliter et
frequēter

Consi. xxxviii. raptus vim
ꝓut est i ra/
tione sic̄ in studiosis apparet os/
tendit declarādum

Rapt⁹ rationis in actu suo
sup potentias inferiores
fit ꝑ volūtatis amorē Fe
cerūt h̄ ꝑspicuū studiosi ꝑscruta/
tores regularuz generaliū in suis
artibus q̄ abstrahētes a motu et
materia vel spūalia meditātes q̄/
runt deducē et ratiocinari ex no/
tis incognita q̄s aliqñ volūtari⁹
hmōi appetit⁹ cessare fecit ab ope/
rationib⁹ suis nō tm̄modo sēsuuz
exteriorū vt nescirent quid ab ex/
tra fieret ꝫ etiam v̄tuti fantastice
ac imaginatiue sua actio denega
bitur Ita vt corporeū fantasma
nullū irrueret aut irrūpere voles
supiorꝫ rationis volūtatis qꝫ v̄tu
te ꝑmeretur Placuit h̄ in q̄busdā
de quibus apud valeriū maximū
nota est historia

Consideratio xxxix est
de raptu mētali siue scintilla eius/
dem et solūmodo est magis per/
fectorum

Raptus mentis supra po/
tentias inferiores sepe fit
per passionis scintillā mē/
ti cognitam vl̄ appropriataz que
amor extaticus vel excessus men/
tis nominat̄ Manuducimur ex ꝑ/
oribus raptibus q̄ sic̄ crebriores
et faciliores sunt sic intelligibilio/
res inueniūtur qualiter mens i su/
is actibus taliter efferri potest et
figi vt nulla inferioꝝ potentiaꝝ
eam intus turbet imo per vim su/
am affectiuā ita se ip̄az actuabit
ꝙ vis sua intellectia vt sic neqꝫ se
neqꝫ alia recogitabit q̄ rationa/
biliter cōcesso ꝓmptissima sūt cō/
sequēter ad intelligēdū omnia q̄
doctores eleuatissimi nominatim
vt Dionysi⁹ tradiderūt de mysti
ca theologia Ea insup q̄ dicūt fi/
eri in sapientib⁹ et deuotis vt sūt
extasis. mētis excess⁹. anagogica
ductio. raptus in tertiū celū. diui/
sio anime ꝛ spūs. Introductio in
diuinam caliginē exemplo moysi
Vel in sancta sanctoruz cū nube

tegente instar aaron. Quid etiam amor vehemens mentē id ē quid mors anime viuente spiritu quid nox illuminatiua tenebrarum quid mors rachel in partu beniamin quid anagogica conuersio iordanis retrorsum intelligentie se ꝑsentabunt et similia

¶ Octaua pars principalis agit de vi amoris qui amantē vnit cū deo ac stabilem facit ac requiescere vsq; ad finē ꝑmi tractatus Ordine vero est cōsideratō. xl que remouet varios vnionis modos et ꝓuenit ad illum quē etiam ostendit qui aiam dicit deo vnire

Amor vnit amantē cū amato ac ꝓinde hūc stabilire ac sistere facit cuz illo: hec dca est scda amoris ꝓprietas Pro cuius intellectu loquēdū est aliq̄d de modis vnionū varijs ꝙ diuersis Sed cū hec vnio de qua loquimur non corꝑalis est sed spūalis de corꝑalibus vnionib⁹ nihil hic dicēdū est Vniones autē spūales inuenim⁹ vt per inhesionē. ꝑ informationē. per actuationē. ꝑ assistentiam ꝓncipalitatl. per illapsū ꝑ sustentationē ypostaticam vbi ꝑs nature in vna ꝑsona ꝓueniūt Sed omniuz supma vnio est in diuina eētia seu natura in qua tres ꝑsone sūma vnitate subsistūt Bz has vniones tanq̄z huic ꝓposito min⁹ cōuenientes relinq̄mus Hec vero vnio amātis cū amato ab aristo. in ethic. tangit vbi ait amicus ē alter ego cuius vnionis ratio exꝑmi videt cū ab eodē dicitur Amicozū est idē velle ꝙ idē nolle. spūs ergo noster cū deo adheret per intimū amorē vnus spūs est cuz eo per volūtatis cōformitatē. sol⁹ eni amor ꝑfectus et perfecte deo adherēs. veraciter orat sic fiat volūtas tua sicut in celo et in terra et qui sic orat orat vtiq̄z in spiritu et veritate sicut orandū esse veritas docuit in euangelio Nam et ipse patrē orauit dicēs verūtamen nō sicut ego volo ꝫ sicut tu Itaq̄z qui sic vnitur deo et adheret per amorosam volūtatis cōformitatē vtiq̄z stabilit in eo Id quod traduci potest illud psalmiste absorpti sūt iuncti petre iudices eorum id est in deo totaliter stabiliti

¶ Cōsideratio. xli. agit de erroribus circa transformationem anime in deū et quid sit ꝙ quomō etiaz opletur exemplis ostendit ꝙ rationibus.

Amorosa vnio mentis cuz deo que fit per theologiā mysticā congrue transformatio nominat sicut bt̄us dionysius ꝙ sancti ꝑres locuti sūt sed in explicatiōis modo varietas inuenitur Fuerūt eni qui dicerent sp̄m rationalē dū ꝑfecto amore ferturin deū deficere penitus a se ac reuerti in ydeā ꝓpriā quam habuit immutabiliter ac eternalit in deo

iuxta illud Joh. qd factū ē in ipo vita erat Dicūt ergo ꝙ talis aia pdit se et esse suū et accipit veruz esse dinū sic ꝙ iam nō est creatura nec per creaturaz videt aut amat deū sed est ipe deus qui videtur ⁊ amat. Hāc insaniā voluerūt aliq̄ trahere ex vbis bernardi. in epla ad fres de mōte dei. hāc etiā nis⁹ fuit ponere almaric⁹ hereticus ab eccia ꝯdemnatus quē ꝓptēa aug⁹ int̄ hereses noiauit et numerauit Hāc etiā nisus ē renouare auctor illi⁹ tractatus cuius titul⁹ ē de ornatu spūaliū nuptiaꝝ cui⁹ initiū ē Ecce spōsus venit exite obuiam ei Cōn hūc errorē scp̄si dudū quandā eplam licet in alijs scptis eius hūc errorē correxisse videat. ponēdo ꝙ aia talis semp remanz in eē suo ꝓprio qd habet in suo genere sed dicit̄ tm̄mō silitudinarie transformari sic amatorū dicimus cor vnū et aiam vnā qd vtiqz cōcedimus Fuerūt alij ponētes ꝙ amor creature ad deū nihil est aliud q̄z de⁹ et ita ꝙ spūs rōnalis fōrliter amat deū per sp̄m scm̄ Hec opio imponit̄ magr̄o sn̄iaꝝ quā iō doctores nō tenēt qr nō posuit fōrm aliquā dilectiōis actualis vel habitualis q̄si mediā ad diligenduz deū esse nc̄ariā Nam si hoc addidisset. et resoluisset qd dicit hec p̄positio p. duz ait ꝙ de⁹ diligeret̄ per sp̄m sanctū Nā hec p̄positō dicit cām exemplarē tūc positio sua ꝯpletior et irrep̄hensibilior fuisset Fuerūt alij qui per silitudines rep

tas in corpalibus voluerūt hanc vnionē supnaturalē spūalez transformationē reddere clariorē Dixerūt eni ꝙ aia sic vnitur deo et in ip̄m trāsformat̄. q̄admodū si gutta aque mittat̄ in doliū fortl. vini Illa nāqz gutta tūc pdit eē ꝓpriū conuertitur qz totaliter in alienuz velut etiam cibus per nutritionez conuertatur in cibatum iuxta illud qd aug⁹ loquit̄ in psona dn̄i Cibus sū grandiū crede ⁊ mādu casti. nō tu me mutabis in te. sicut cibū carnis tue: sed tu mutaberis in me Memini me legisse ꝙ ad p̄dicatōez prefate silitudis deuota quedā mulier sic exestuauit sic exarsit int̄nsecus ꝙ ꝯcepto spū sese nō capiens ipa velut mustū nouū absqz spiraculo ruptis venarum ⁊ neruoꝝ vinculis vitā cū sanguine tradiderit Traducūt aliqui vbuz deuoti bernardi in de precepto ⁊ dispensatione ad hūc sensū dū ait ꝙ verius est aia vbi amat q̄z vbi animat q̄si videlz amādo se ⁊ corpus deserat ac in deū suū tota ꝑtranseat Verū hec similitudo deficit habet qz plurimū de dissimilitudine alioq̄n redirem⁹ ad errorē prius commemoratum. non enim pdit aia in hac vnione suū esse ꝓprium sicut gutta aque desinit per corruptionē q̄m alteri⁹ generatio subsequit̄ Rursus ꝓpter eandē rationē silitudo transsbationis q̄ fit in bn̄dicto sac̄mento nō satis est idonea ad explicandū transfōrtionem amātis in deū amatū Addu

cunt aūt alij similitudinē ferri can
dētis seu carbonis igniti vbi car/
bo et ferrū remanēt sub esse ꝓprio
Induūt tamē quasdā ꝓprietates
ignis seu calor.i.incorꝑati ⁊ quasi
ꝓprias perdūt vt frigiditatē.s.ri/
gorem et nigredinē sic ꝙ ferruz il
lud candēs videt eē totalit ignis
Sic ꝑterea aer illuminatus incor/
porat in se lumen solis ita vt ex ae
re et lumine vnū fieri videatur.sic
ferrū affectuū per magnetē indu/
it magnetis ꝓprietatē vt videlicet
ferruz aliud ad se valeat trahē sic
vapor qui est sbstantialiter aqua
leuitatē accipit et quandā ex calo
re aeris conditōnē Dant alij simi
litudinē generalit pro ꝑfate vnio/
nis manuductione de vnione ma/
terie ad formaz seu ꝑfectibilis ad
suū ꝑfectm̄ Cōstat nimirꝝ ꝙ matia
añ susceptionē forme imꝑfecta est
et sine decoē sine vtute sine actiōe
detur ei forma mox venit ad ꝑfe/
ctionē iuxta forme sibi vnite ꝓprie/
tatem Sic anima ꝑus q̄z vniatur
deo per viuificuz amorē manet in
quadā morte spirituali sine decoē
sine vtute ad actus viuificos me/
riti vite eterne Si āt deo ꝯiungat
tanq̄z fōtali toti⁹ vite ꝑncipio dat
sibi vita quedā diuina.nō quidez
per formalē inhesionē dei ad ani/
mā.hoc enim repugnat diuine ꝑfe
ctioni sed per illapsū quendā in tu
morē spūalem seclusa imꝑfectione
qualibet et hoc mediante amore
tanq̄z qualitatiua ⁊ armonica dis

positione q̄dāmō ꝓportionabilit
sicut dispositio materie ꝑrequirit
nec tamen sufficit ad humane for/
me susceptionē Premissis igit his
similitudinib⁹ dicamus ꝯsequent
ad eas ꝙ amor sicut calor natāz
habet cōgregādi seu vniēdi omo/
genea sicut etiā separat et diuidit
etherogenea Cōstat āt ꝙ spūalia
cū spūalib⁹ omogenitatē q̄ndā.i.
silitudinē seruāt ad inuicē ⁊ a cor/
poralib⁹ seu terrestrib⁹ sint dissilia
Om̄e igit qd̄ i homie reꝑitur spi/
rituale vel diuinū segregat q̄dā/
modo per amorē vnificū ab om̄i
eo qd̄ terrestre est atq̄z corꝑeū sic
fit ibi diuisio spūs et anime.i.spiri
tualitatis et aīalitatis et sensuali/
tatis et seꝑatur ꝑciosū a vili ⁊ qz
dei spūs est silitudo est cā vnionis
ꝑspicuū ē cā rōnalis.sic depura/
tum ⁊ defecatū vnit spūi diuino
q̄a videlz silis efficit cuz deo Ad/
damus tn̄ alterā hui⁹ vniōis cām
ad ea q̄ ad corpus ip̄m respiciunt
Spūs itaq̄z sic assimilat⁹ deo sic
q̄lificat⁹ et affectus ꝑ amorē q̄lifi
cat et afficit ꝯnter corpus ꝓprium
tanq̄z suū formabile si est matiale
per redūdantiā spūs ad corpus.
Quo fit vt corp⁹ ꝓpriū sic hituatū
et affectū induat et gerat q̄sdam
ꝓprietates ip̄ius spūs ꝓprijs vel
derelictis. Inde est dc̄m aristotl.
in vtuoso inq̄t om̄ia cōsonāt rōni
Sic ēgo spūs nr̄ tract⁹ a deo tra
hit ꝯsequent ea que corꝑis sūt ac
ꝓinde resultat vnio mirabil spūs

ad deū ꝙ corporis ad spiritū

Cōsideratio.xliij. quietem anime in deo ſm triplicē ipſius tenſionem oſtendit ꝑ ſcē trinitati ſimilitu/dinarie q̄dāmō in eadē ſtabilita

Per poictā amoroſā vnio/nem in qua mystica theo logia cōſiſtere videt. aia quietat. ſaciatur et ſtabilit. qđ fa cile eſt in ꝑmis ex ꝓpoſi deducere Nam cū res quelibet ſit in quiete dū ꝑfectionē ſuā adepta eſt illi q̄ ꝺiuncta. et ſpūs noſter cū vnitur ꝙ cōiungit ſūmo ꝑfectibili per amo/rem ꝑfectū vt exinde quieteretur ſa/cietur et ſtabiliat nēce ē Sic maria in forma habita. ſic lapis in cētro poſitus. ſic res q̄libet in adepto fi/ne ſuo quietat Alia q̄ppe rōnalis dū ꝺiungit ꝙ vnitur deo copulat ſuo ſūmo bono Eſt enī deꝰ ſūmū bonū eius. ē centrū eiꝰ finis. tota q̄ ipſius ꝑfectio. quid ergo aliud ipa requireret aut ad aliq̄d aliud vlteriꝰ inhiaret? Porro in ipa aia ꝺſidero tres tendētias ꝓncipales ꝓportionabiliť ad triplicē vim eiꝰ ſiue potentiā quaꝝ vna eſt concu/piſcibilis alia rōnalis tertia iraſci bilis nomiat. ocupiſcibilis tendit in bonū. rōnalis in verū. iraſcibil in arduū Sic aia per has vires tē dentiā habet in bn̄dictā et ſanctā trinitatē ſimilitudinē facta eſt eius q̄ imago cōſtituta. Attribuim⁹ itaq̄ ſpiritui ſancto bonitatē et ad hanc tendit

vis cōcupiſcibilis. attribuimus fi lio veritatē et ad hanc tendit vis rōnalis attribuim⁹ p̄ri potentiaꝫ maieſtatē et gliam et ad hoc tēdit vis iraſcibilis Oportꝫ igitur vt in his viribus ſociatis per ꝺiunctōꝫ cuiuſlibet cū ſuo ſūmo appetibili aia rōnalis totaliť ſacieť. quieteť et ſtabiliať. nā ſi delectatio in bono cōuenienteꝙ voluptatis ſuauitate queriť. q̄d de aie voluptate beata marie ſentiendū eſt? Audiam⁹ q̄d ꝑba dicit ad dñm Torrēte volu/ptatis tuę potabis eos. Omnis āt delectatio in infimis plus aloes q̄ mellis habet inq̄t ſatiricus. lin/git eni mel in ſentibus ꝙ vticis. ꝓ/pter qđ recte dicit boetius habet hoc voluptas ꝙ ſtimulat agit fruē/tes Si ꝓterea q̄riť veritat. ognitō ꝺuertat aſpūs ad ꝟbū ꝺinū ve/lut ad artē ꝑmā cuiꝰ exēplar ver eſt eſſe verū Si deniq̄ potentia ſi glozia ſi opulētia ſi dignitas q̄ra/tur. hec oīa eſt deus anime cum diligenti quia eſt merces ſua ma/gna nimis in quo ꝙ oīa ſe poſſe gloziat apls Oīa inquit poſſū in eo qui me confortat. Deꝰ ergo finis eſt anime et eius vltima ꝑfe/ctio ipe eſt velut centrū et locꝰ na turalis omniū deſideriozꝫ ſuozum Dū ergo in ſe deficit anima i ſalu tare dei velut ad nihilum redacta nulli iam alteri nec ſibimet inmitať ſed ſoli deo vt ſue dulcedini vt ſue veritati vt ſue glozificatiōi dicēs ꝓ primo Renuit cōſolari anima

Vna quā nec ꝓpriam ꝑ/q̄ ꝺg tēdit ſimiliꝰ vnit⁹ re/ꝑcuſſa deo ſūmo bono

mea memor fui dei et delectat⁹ sū
Dicens pro scdo nihil arbitrat⁹
sum me scire nisi Jesum xp̄m fact⁹
stultus ꝓpter ipsum. dicēs pro ter
tio vtinā qui gloriatur. in domino
glorietur. ac ꝓinde nō habens quo
vlterius tendat aut quid vltra re
quirat quietat anima in deo atq;
stabilit. possidens in eo oīa cete
ra q; contemnens atq; paruipen
dens Possent ad hec explicanda
verba magis ac magis fine t̄mino
multiplicari sed apud exptos hec
pauca videnti sufficere Nā inexp
tis siue rudibus vel qui laboriose
possūt hūano adminiculo excitari
vt animū ad amandū exercitarēt
nulla vnq; ẏba ad hoc plene ca
piendū satis erunt

¶ Cōsideratio. xliij. agit de amore
sa orōne et eius ꝓprietate eā etiā
diffinit ꝑm traditionē magnorum
virorū studiosissime.

Proprietates amoris q cō
ditiōes ac mystice theolo
gie q̄ s dicte sunt etiā ora
tioni perfecte cōuenienter ascribi
possunt ihui⁹ ratio ē q in anima
dēplatiua amor et mystica theo
logia et oratio ꝓfecta aut idē sūt
aut se inuicē ꝑsupponūt Nā vt pa
tet ex supra dictis mystica theolo
gia est cognitio exprimentalis ha
bita de deo per diunctionē affect⁹
spūalis cū eodem dū sc̄z impletur
illud apli Qui adheret deo vnus
spiritus est que nimirū adhesio fit

per extaticū amorē teste btō dio
nysio. Rursus hec eadē mystica
theologia dicitur sapientia prout
inter dona reponitur a sapore sc̄z
quasi sapida scientia Vocatur p̄
terea a diuino dionysio irrōnalis
et amens sapientia eo q̄ superat
rationē ac mentem transiliens in
affectum. non qualēcunq; ex purū
ipiq; mentali intelligētie correspō
dentē quo affectu videtur deus a
mundis corde Videt inquā quia
sentitur et gustat iuxta ꝓmissionē
xp̄i beati mūdo corde qm̄ ipi deū
videbunt et ꝑm illud gregorij in
omel amor ipe notitia ē Nūc ẏo
recogitemus de quo incepit consi
deratio. quid eni ē aliud oratō p
fecta q; hui⁹modi experimētalis
et affectualis ognitionis notitia?
Oratio quidē describitur q̄ est ele- Oratio
uatio mentis in deum per pium
humilem affectum ecce q̄ oratio
transcendit mentē et spiritum pro
quāto mens et spiritus dicūt vim
cognitiuā intellectiuā. transit eniz
supra per desiderium per pium
et humilē affectum sed qualez affe
ctum. affectum vtiq; mentalē aut
intellectualem supm̄ū et non soluz
sensualem aut rationalē alioquin
non esset oratio perfecta qualem
loquimur q qualem describit apo
stolus cū dicit Orabo spū orabo
et mente. spiritū ibi pro vocis in
spiratione. mentē vero pro supio
ri anime portione accipit. orō eni
solū in voce aut imaginatiōe ẏsa

ta caret suo pfectionis complemẽ/
to transeat necesse est ad mentẽ et
cor quemadmodũ dicebat dauid
ad dñm Inuenit seruus tuus cor
suũ vt oret te Sicut pterea mos
ecclĩasticus habz hortari populũ
ante orõem vel gratiaꝝ actionẽ ꝛ
dicere Sursũ corda Recte quidez
hoc facit ne ꝓbica illa maledicti/
one notaret que dicit popul⁹ hic
labñs me honorat. cor aũt eorũz
longe est a me ſpãc btũs Antho/
nius heremicola hanc ceteri eleua
ti pres senserũt dicẽtes Orõi nõ
in strepitu vocũ non in cõpositõ/
ne verboꝝ sed in affectione piorũ
purorumqz desideriorꝝ ita vt cre/
bro nesciat orans nec intelligat se
aliqd postulare Sicut docet An
thoni⁹ Quare hoc? quia supẽ se per
intellectuz nequaqz mens sic affe/
cta reflectit. nequaqz cõponit aut
diuidit ꝟ puro simpliciqz actu de/
siderñ vel amoris in eo quod est
oñe bonũ fert paulat soporat ꝙsi
dicens cũ ꝓba In pace in id ipm
dormiã ꝛ requiescã Ex premissis
eluceſcit clarius q mystica theo/
logia et orõ perfecta in hoc cõue
niũt q vtraqz ponit in vi affecti/
ua supioze et q vtraqz est respcu
primi et summi boni Et est ipius
amor quidẽ purus aut ipm cõco/
mitans vel gignens vel supponẽs
cui amoris ꝓprietates quas supra
posuimus vtiqz conueniũt

Cõsideratio. xliij. orõis perfe

de mystica

ctionẽ. et vbi. eius qz effectũ et ꝓ/
stinctũ orantis quam pro quibus
offertur ponit et ipsius processum
quo ad precellentia

Perfectio seu felicitas aie
rõnalis pro vita pñti ma
gis in oratione pfecta seu
theologia mystica qz in otempla
tione intellectiua reponit Contẽ/
platio nanqz si nude ꝑsideretur sñ
dilectione vel affectu subsequente
tam arida est inquieta est curiosa
ingrata inflata est Deniqz fit lon
ge ab illa pace que exuperat oẽm
sensum Qua ꝓpter cõcludere fas ẽ
q schola orandi laudabilioz ẽ ce
teris paribus qz schola lras edo/
cendi. quẽadmodũ schola religio
nis pro affectu/excellit scholã eru
ditõnis pro intellectu Proiñ laus
orõnis extatice seu pfecte colligit
ex ordine suo quadruplici videlz
ex ordine ad deũ ad ꝓximũ subie/
ctum ad primũ et ad inimicũ Pri
mo quidẽ ad deũ qñ sibi soli dat
gloriã adoratiõnẽ gr̃aꝝ actionẽ
et honorẽ eũ sibi amicũ cõcilians
Ac inde per legẽ amicicie quod ẽ
idem velle ꝛ nolle ipa quod petit
accipit et quod qrit inuenit sibiqz
pulsanti aperit; non sic intellectio
aut queuis alia operatõ Secdo orõ
subiectũ ꝓximũ qđ inhabitat. pur/
gat. pficit. illuminat quietãs ipm
satians atqz stabiliens Tertõ orõ
iuuat ꝓximũ nõ vnũ aut duos ꝟ
totũ corpus ecclesie mysticũ viui/
fico quodã influxu nutrit et capa/

nõ orõnis ꝓfectionẽ sunt optandi ꝛ dñ

cissimo quodā materne beniuolē/
tie sinu om̄ia ecclesie mēbra. sua q3
opera cōplectitur. offerēs ea deo
et pro his supplicans et impetrās
tanq̄3 questuaria gratissima ꝓ in/
digentijs inopū spiritualiū suble/
uandis et pro elemosynis gr̄arū
querendis atq3 impetrādis in ma/
gno ac miserabili hospitali hui⁹
mundi imo et carceris et penalis
purgatorij. Huic operi nulla exte/
rior admonitio nulla ꝓrsus cōpa
rabilis exercitatio potest in effica/
ciam coequari. Nimirū q̄a frustra
hec omnia fiunt et vane si non ad
uenerit oratio iūcta charitati. Po/
stremo nihil ita sicut oratio vires
inimici seuientis ꝓterit. nihil ita
tendiculos laqueoꝝ suorū euacu/
at et ostendit. Alioq̄n non dixisset
ꝓph̄a oculi mei semꝑ ad dn̄m qm̄
ip̄e euellz de laqueo pedes meos
Et iterū ꝓuidebā deū in cōspectu
meo semꝑ qm̄ a dextris est mihi
ne cōmouear. Et Rex Josaphat
ad deū. Cum ignoram⁹ inquit q̄d
agere debeamus hoc soluz habe/
mus residui vt oculos nr̄os ad te
dirigam⁹. Quocirca bene iubebat
dn̄s. oportet semꝑ orare et nō de
ficere. Semper autē orat. semper
oculos ad deū habet qui semper
pio hūili q3 affectu desiderat. De/
niq3 de orōne quā cū vera sapien
tia et mystica theologia ꝯuenire
dixerimus de eius quoq3 virtute
et conditionibus ac ꝓprietatibus
copiosis hoc loco sermo posset in/
cidere sed de his remitto ad ea q̄
sancti ⁊ doctores saluberrime tra
diderūt ⁊ p̄cipue hugo de sancto
victore in tractatu suo quem de
orōne cōpendiosissime ⁊ subtilissi
me cōposuit. Cuius est hoc iniciū
Quo studio quo ve affectu oran/
dus sit deus ꝛc. Legatur Guilhel/
mus parisien̄ in libello qui rheto/
rica diuina intitulat̄. Legant̄ ⁊ ce
teri qui orōnis ꝓprietates vtilita
tes et quibus excludit̄ quibus q3
impeditur doctissime tradiderūt:
Suꝑest vt de practica theologie
mystice in sequentibus ꝓseq̄mur

Explicit prima pars de mystica
theologia venerabilis et egregij
sacre theologie ꝓfessoris Magr̄i
Joh̄is Gerson Cancellarij olim
ecc̄ie Parisienꝭ magl. speculatiue
q̄3 practice data.

Incipit ꝓlogus eiusdē in ꝑtē scd̄aꝫ de theologia mystica practice cōscripta ab eodē sub. xij. cōsideratiōib⁹ siue industrijs

Tractātes in lectionibus nr̄is iā a multo q̄ꝫuis interrupto tp̄e de theologia mystica secuti sum⁹ ordinē in alijs scientijs obseruatū Ubi p̄us traditur de speculatiua q̄ꝫ practica nihilomin⁹ hec sciētia sup̄ ceteras multas hoc habet ꝓpriū vt speculatio in ea nec perfecte tradi nec plene intelligi possit nisi practicus p̄cesserit vsus Quāobrē deinceps p̄ntis op̄is erit tradere sub aliquibus cōsiderationibus modos et vias quib⁹ ad theologiā mysticā habeat̄ accessus Perquirere eniꝫ quid sit theologia mystica et in q̄ vi anime reponit̄ et de differentia eius ad speculatiuā theologiā et similia qualia p̄locuta sūt nō satl. esse debet homi xp̄iano presertim ecc̄iastico. opus exercitatio q̄ꝫ req̄ritur qd̄ vt fiat ꝓdest non mediocriter ap̄ire ea q̄ ad opus aggrediendū finiendū q̄ꝫ nc̄aria sūt vel accōmoda vt obseruent̄. que etiā ꝑturbare soleāt op̄antē vt vitent̄ quoꝝ elucidatō nos expediꝫ ab his omnibus que in hoc negocio tractanda pridē suscepim⁹. Et dicimus in p̄mis q̄ magisteriū theologie mystice et orōis extatice seu ꝑfecte Jh̄us xp̄ūs sibi soli sue q̄ꝫ voluntati retinuit nec ad illud humana sufficit industria q̄ꝫuis ipsa non debeat penit⁹ derelinqui Et eni si om̄e datū optimū ⁊ om̄e donū ꝑfectum. desursū est descendēs a patre luminū. ꝑspicuū habet̄ cōsideratiōis huius principiū quod donū ꝑfecte orōnis profluit a diuina voluntate tenente lucē in manibus sicut Job notat et exponit gregl. q̄ dū vult illuminat et claudit dū vult Ceterū q̄ humana nō sufficit industria posteri⁹ elucidabitur Q̄ tamē non sit ꝓrsus abijcienda docet ap̄lus vocans nos dei coadiutores nō compulsores non preuētores ne dicamus manus nostra excelsa ⁊ nō dominus fecit hec omnia Possūt aūt duodecim industrie presupposite p̄us afflatu diuino pro practica theologie mystice sub totidez considerationibus annotari. Prima dei vocationē attēdere Scd̄a ꝓpriaꝫ ꝯplexionē agnoscē Tertia ꝓpriū officiū vel statū aspicere Quarta semet ipsum ad perfectionem extendere Quinta occupatiōes effugere Sexta curiositatē deponere Septima longanimitatē assumē Octaua passionum vel affectionū

practice conscripta origines aduertere. Nona temp' idoneū et locū inqrere. Decima somno et cibo moderanter indulgere Undecima meditationibus pñs generatuis affectuum silenter insistere Duodecima spiritū a fantasmatib' auertere Has igitur industrias nouissime studui redigere ad formā q̄ndā tractatuli dum post laboriosam legationem vtinā fructuosiorē super negocio pacis ecc̄iastice regredi tandem datū eēt a rhoma ad Januā vbi prestolabamur conuentionē iuratam q cōcordatā Marsilie per duos cōtendentes debere compleri in saona.illic pēdente nostra quā frustrati tandē sumus expectatōe Ego ne vacationē datā male vacando consumerē sed obedirē domino dicenti per ꝓphetā vacate et videte quoniā ego sum de' vacaui vt viderē qua ratione qua ve industria cōtingeret essentiā dei cuz sua exaltatione contemplando cognoscere et cognoscēdo ōtēplari

Cōsideratio.i. mystice theologie practice tres vocationū modos ꝑm triplicem in deum cōuersionē anime et triplicem statū tendentiū oñdit

O De Ei vocationē attēdē. vōt de' ad salutē oñes hoies siquidē vult omnes hoies ꝑm apostolū saluos fieri. hinc ille naturalis apō vniuēsos indelebilis q̄z ad beatitudinem appetitus. nihilominus in via diuine vocatōnis alius sic et sic ambulat ꝑm diuisiōes gratiaꝝ amministratōnū et operationum vt deducit apl's Alñ quidē per spiritū datur ꝑmo sapientie. alñ autez sermo scientie alñ fides. alñ gratia sanitatū: alñ opera virtutū. alñ ꝓphetia Alñ distinctio spirituū Alñ gratia linguarum. alñ interp̄tatio sermonū. hec aūt omnia operatur vnus atq; idē spiritus diuidens singulis prout vult Sicut corpus vnū est q mēbra habz diuersa officia q̄z varia Ecce q̄ sermo sapiētie quātū gratia cōtemplationis plurimū simul est vel eadē reputetur datur. per spiritum huic aut illi. nō omnibus sicut nec gr̄a sanitatum nec fides hoc est vt arbitroz par in credendo. nec operatio virtutū nec ꝓphetia et ita de reliquis Quemadmodum igitur nō oñes vocatos ad gloriam adipiscendā conari cōuenit ad quālibet administrationis vel operationis gratiā indifferenter Sic nec vniuersos oportet ad sapiētie vel ōtemplationis studiū se tradere. Hoc in sciētijs vel artibus reliquis docuit etiā pōus et post euz tullius debere politisantes attendere quia nō omnia possumus omnes Et hoc clarius est q̄z vt curiosius indigeat declarari. Quāuis assignatō causarū in pticulari sit varia q frequēter electō difficilis iudicando de q̄libet Tu ad hanc opationē in corpe mystico. Tu ad illā electā' es facē certā

vocationē tuam ad salutem pro/
dest vero nō mediocriter consiliū
accipere et accepto credē virorū
expertorū spiritualiū qz q̄les iudi
cant de oib⁹ Juuat insup circum
stātias psonales attēdere vt cor/
poris sic vel sic ɔplexionati. staret
q̄z in republica loci p̄terea ⁊ tem
poris vel mēorie et iudicij aliq̄lis
in irascibili q̄lis in ratōnali q̄lis
in cōcupiscibili repitur Hinc facit
vt nō om̄es ad gr̄am vocati con
tēplationis possint qn̄qz sublimi⁹
ferri in deū trepidi et anxij tanq̄z
in seuerissimū iudicē suū ⁊ magr̄m
austerū cui⁹ irreuocabilis est ɔdē
natio Rugiūt hi frequent̄ a gemi
tu cordis sui plangētes ad deum
Quis nouit potestatē ire tue ⁊ p̄
timore irā tuā dinumerare? et illd̄
si iniquitates obseruaueris domi
ne. dn̄e quis sustinebit Illud insup
nō intres in iudiciū cuz seruo tuo
dn̄e qz nō iustificabit̄ in cōspectu
tuo om̄is viuens Rursum quoqz
dn̄e ne in furore tuo arguas me
neqz in ira ꝛc. Et varia in hāc sen
tentiā apud istos nō tā desiderat̄
p̄miū q̄ztū et̄nū suppliciū formida
tur. q̄le ꝓfecto formidare cautū ⁊
licitū est Inuenies alios q̄s mer/
cenarios dicim⁹ q̄a mercedē ꝓ ob
sequio celestē expetūt a deo tāq̄z
rege liberalissimo aut tanq̄z a p̄re
miarū ⁊ toti⁹ ɔsolationis dicētes
ei Pr̄ peccaui in celū et corā te iā
non sū dign⁹ vocari filius tu⁹ fac
me sicut vnuz ex mercenarijs tuis

Et hi quidē recte agūt tanq̄z filij
sibi male conscij ꝫ non vsqzquaqz
ad ꝑfectū Sūt alij rariores q̄ aio
neqz seruili neqz mercenario ⁊ pl⁹
q̄z filiali rapiunt̄ in deū velut obli/
ti sue ꝯuitutis sue mercedis sue pr̄/
nalis auctat̄. sociant̄ ei velut ami/
cus ad amicū imo suauiori famili
aritate ɔiungūtur ei sicut spōsus
ad sponsā dicit ex sn̄ia qui hmōi ē
dilectus me⁹ mihi et ad me cōuer
siones eius Et illud q̄d eni mihi ē
in celo et a te quid volui sup t̄rā
Proptēa ꝓ supplicij vitatiōe defi
cit caro mea et cor meū deus cor/
dis mei et pars mea de⁹ in et̄nuz
Nūerauim⁹ p̄mos inter incipiētes
alios int̄ ꝓficientes. perfecti sunt
reliqui ita tn̄ vt ad priorē similitu
dinē crebro sese reuocent se argu/
ant habere iudicem seuerissimū se
magistrū vel dominū vel patrem
ɔseruatorē vltorē qz negligentia/
rum cū tota mētis ꝓstratione re
cogitent Alioq̄n vereant̄ illd̄ nisi
in timore dei instanter te tenueris
cito subuertet̄ dom⁹ tua Nihilomi
nus etiā aut post offensas adulte
rationes qz regredi ad sponsum
scientes dictū ab eo per hieremi/
am Tu vero fornicata es cū ama
toribus tuis multis. reuertē tamē
ad me et ego suscipiā te Proinde
liberum sit vnicuiqz iudicium ego
interim opinor consultiorem ob/
seruationē apud plurimos istam
esse qui deū sicut patrez nostrum
qui in celis est proponit sibi vel

timorem reuerentialē incutiendum vel ad amorē filialē infundendum et vt ad oīa sue laboriose peregrinationi nēcaria reuerēti fiducia postulandū Quippe noia hec dīs iudex magn̄. iustus. reddēs vltionem velociē et sīlia vehemēti⁹ pauorem et mitius amorē incutiunt Rursus hec noia spōsa amica spōsa manēs in delicijs q in cubilib⁹ aromatū vilcus pulcer q rubicūdus manēs inē vbera cui⁹ leua sb capite et dextera āplexatur molliorē apud q̄sdā q̄ntum satis esset affectionē min⁹ q̄ sincerā p̄curēt Nomē hoc p̄ nr̄ miris mōis inter vtraq; fecit tēpare vt q timor sit cū dilectione q dilectio cū timore

Cōsideratio.ij. docet vigilandum ad cognoscendā p̄priā cōplexionē et q̄ naturalis inclinatio ad multa hoiem disponit vel impedit qō et .xx. erēplificat inserere bonā naturam innatā a pentibus vel aliūde vel in iuuētute adquisitā dicit mirabiliter esse operosam

Proprijā cōplexionē agnoscere. p̄bicū dictū est aias insequi corpa. quod experimento q̄tidiano cognitū sit Accipiendum est vt nō n̄citatis vel coactōnis sit hec seq̄la sed inclinationis Juuat autē miris modis ad opationes has vel illas ofōrmitatis inclinatio naturalis sicut ex aduerso dissonans bene obest q̄ vir libertas animi. vir disciplinatio vir conatus assuefactiōis sufficit euincere Tradit beatus gregl. quē in arte otemplatiōis sepe diu q̄ cōuersatū ostat quosdā hoies inuenire nature tā inquieteq varie vt otiū otemplationis vel nō possint vel molestissime possint ferre ad quod alij nature trāquilliores aptissimi proniq; sunt. primos ad actionē sēdos mittit ad otemplationē Ceterū quis nesciat quosdā ex hoibus plus vigere in irascibili vtute. quosdā in rōnabili alios in ocupiscibili Quo circa videm⁹ alios citius venire ad cōpunctiones et osequēter cōtēplatōis gratiam ex cōsideratione detestatiōe q̄ vilitatis suoz flagitiorū q hoc per vim irascibilē intentam ad honesta Alij magis ex iudicio recte rationis ad id ipm̄ p̄uehunt q̄b⁹ faciliter suadet vtatis amor cognitio splendor q̄ mirificus viuē cōformiter ad eandē rōnem quā excolendā susceperūt Dorro molle cor et amicabile vidēs apud alios flexibiles ad ea que sūt opassionis vel amoris qualis vt plurimū describit aia facta que tota liquefacta est vt dilectus ille suus totus desiderabilis locut⁹ est Talem animā facilius ad otemplationis requiē trahit cōsideratō nūc dīce passionis nūc diuine dignationis ac dilectionis ad se ipsam nūc cōuersationis pie ac dolorose sanctorū q̄ sanctaq̄ p̄cedentiū In qua vtute sepi⁹ viget femine⁹

sexus qui ꝑtēa pius deuotus q̄z nomiaꝫ. Perspicua aūt cā est cur facilius hoc vel isto mō quis trahitur ad otēplationē cū actiones actiuoꝝ sint in patiēte bene dispositō. dispositā vero est sensualitas obedire spiritui sursū intento duz habet simbolū hoc est ꝺuenientiā ad illuꝺ ipm quo rapitur Porro q̄ntū ex gestis eoꝝ conjscere mihi datū est plus in hieronymo q̄ ambrosio viguit irascibilis In augustino et sancto thoma rōnalis In gregorio et bernarꝺo ocupiscibilis Quāuis nō ꝺubitē in quolibet illoꝝ potuisse reperire vicissim molle coꝝ amicabꝫe flexibile aꝺ ea que ꝺilectionē faciunt alioq̄n coꝝ durū quō nō male habebit in nouissimo. fuēit quoq̄z in quolibz studiū vehemēs aꝺ inquisitionē veritatis. zelus q̄z feruiꝺus aꝺ omnis inhonestatis ꝓsecutiōz Postremo gaꝺeāt bene nati siue hoc habeant a solo ꝺei miraculo vt Johs baptista siue ab influxu superioꝝ coꝝpoꝝ siue a ꝓma radice pentum vel ab educatione bona que mores facit. grās agant vnꝺecūq̄z ꝓuenerūt. neq̄z grām talem in vacuū recipiant Aideat aūt q̄sq̄z vt ait bernarꝺ⁹ q̄m verbuz quoꝺ egrediē ꝺe oze ꝺei nō reuertēē aꝺ eū vacuū seꝺ ꝓsperēē q faciet oia aꝺ que misit iꝺ vt ꝺicere possit et ipe Gra ꝺei in me vacua non fuit Nō in iniuriā cedit ꝺonātis ꝺonū negligere nec eo vti q̄ꝺ ꝺonatum est quoꝺ esse cōstat intolerabilis supbie ꝺisplicentis et ingrate

Cōsideratio.iq.

status et officium totius ecclie breuiter et q̄ꝺ vnicuiq̄z cōueniat ostenꝺit.

Officiū ꝓpriū vel statū respicere. plurimā officioꝝ statuū q̄z varietatē in republica q̄s enumeret? Nimirū iā ꝺictū est q̄m sicut in vero sic in mystico coꝝpe ꝺiuersa mēbra nō eunꝺem actū hñt Cū aūt ociū et vacationem ab exterioꝝ curis otemplatio postulet et plures inueniuntur quoꝝ status et officia quib⁹ alligati tenenē nequeant exerceri sine multo strepitu curarū et exercitatione coꝝpis et sensuū quiꝺ supest nisi tales arcere a otēplationis inquirēꝺa requie? Alioquin neutrū felicit aget hō quē mediꝰ inter strepitus versar. ꝫmē est viꝺebunt q̄z eū hostes et ꝺeriꝺebūt sabba eius Sileam⁹ interim opa mechanica mercaturas rusticationes labozioſas mrīmoniale vinculū q̄ꝺ impellit mulierē cogitare q̄ seculi sūt. quō placeat viro suo. et viruz ꝓuiꝺē vxori ac liberis Attēꝺam⁹ etiā ipos ꝓlatos ecclie quos licet Gregl. ꝺicat oportere ꝓe cunctis otemplatiōe esse suspēsos Attn̄ si tūc ꝑmū niti voluerūt otēplatōis aꝺeptione studere ꝺū ꝺeberēt sō/ ꝺitozū nēcitatib⁹ coꝝpalib⁹ q̄ spūalib⁹ intenꝺē ipi semet ipos irriꝺēt q fallūt. tentatōni q̄z. i. curiositati

potius ascribi tunc debet/ si curã plebis deserentes querãt in suaui tate ocij contemplatiui delectari. quippe deserũt p̃ceptũ dei necessarium volũtarijs et nõ necessarijs intendentes Secus vero vbi ɔtẽplatio cessit alicui in talem familiaritatem ꝙ ambidexter fact⁹ p̃t imꝑturbatus velut angelus dei ɔtemplãdo agere et agendo ɔtẽplari aut saltem ꝓtin⁹ absq; multa difficultate de h̃ migrare dare q; se in alterũ qualem esse cõuenit eum qui in statu ꝑfectionis exercende positus est Est porro stat⁹ officiũq; ecclesiasticoꝝ presertim religiosorũ tendere ad ꝑfectionẽ hanc inquirendam qm̃ in schola deuotionis et orationis ad hoc traditi sunt vt sint velut oculi/ cetera membra corporis mystici dirigentes tã ad se ipsa q̃ ad deum Sicut attñ nec ignoram⁹ int̃ ecclesiasticas etates statuũq; varietates plurime atq; alit̃ puerit̃ etas. aliter adolescẽtis. aliter iuuenilis. aliter virilis et ɔsequenter senilis sua requirit instituta. totum nihilomin⁹ apud tales quicquid agit̃ docetur aut imponitur/ vt ad hũc quiete ɔtemplationis finez vel sero capiendũ ordinent̃ necesse est. Infantibus et pueris q̃q̃ parũ capacibus ꝓuidendũ est solicite ne ꝑuersis et obscenis v̄bis picturis aut exemplis inficiant̃ Imbuant̃ poti⁹ ad oppositũ. s. totius pudicicie ac pie religionis verba picturas et exempla Nã quo semel ẽ imbuta recens seruabit odorem Testa diu. Ue scandalizantibus pusillos huiusmodi autẽ non debite docentib⁹ Adolescẽtiores ãt plus onerandi sunt exercitationibus etiam corporalibus repressiuis earum que tũc violẽtiores insurgunt passionum. quib⁹ ꝑ assuefactionem et etatem moderatas. illud qđ superit vite totum laxetur ad ocium contemplationis libere capescendum.

Consi quarta dicit ꝙ omnes tenent̃ se extendere ad perfectionem sub pena damni presentis et futuri et quãtum q; prefertur vita contemplatiua actiue eloquitur.

Cemet ad perfectionez extendere vox multorum ẽ. sufficit mihi vita ɔmunis si cũ infimis saluari potero satis ẽ Nolo merita apostolorũ et martyrum nolo volare per summa. incedere per planiora contentus sũ Sed viderint hi ꝙ iam imperfectio est nolle esse perfectum. In via enim dei non progredi regredi est. Damnatur insuper seruus piger qui talentum seruare contẽtus illud in fenus non tradidit. facimus hoc perspicuũ in exemplo familiari. Habet aliq̃s prepotẽs nobilisq; paterfamilias plures filios quemlibet aptissimũ ad ampliandum honeste rem familiarẽ industria sua. vnus illorum alijs

laborantib⁹ sedet in domo piger et iners nihil curans dūmodo nihil sordide iuuat nihil altuz nihil p̄clarum vel dignum ingenio suo aut pr̄na nobilitate recogitet. dicit sufficere bona tā sibi habita ⁊ qualicūq; vita vti Euocat autez pr̄ eū ad actus sblimiores et arduos monet stimulat. q̄s nō facile viderit quō h̄ filius si obaudit nec obedit odios⁹ erit pr̄i? Sic siliter ponit̄ apud pr̄em celestē his quos trahit ad carismata meliora. ad act⁹ diuiniores dū torpescunt herētes infimis nec ad pfectionez semet extendentes. qd̄ tn̄ intelligi volum⁹ de illis qui nullo statu vel officio hūiliori sic allegati tenēt̄ ꝙ absq; p̄cepti trāsgressione nequeāt ad altiora ɔscendē Hec in tātū ꝓfecto altissimū merito reputari conuenit ꝙ obedientiā diuine iussionis opant̄. Animaduertenduz est deniq; ꝙ si maria honorabilit̄ cū martha hospiti xp̄o ministrat̄ collaudat eaz nihilomin⁹ diuia sapientia ꝙ vni intenta optimā ꝑtem elegerit Itaq; maledict⁹ est q̄ ꝑtem suā aliter licet faceret facit deteriorez Ex his vero palā deducit̄ ꝙ cuz vita ɔtemplatiua sic̄ oñdunt theologi ꝑfectior sit q̄z actiua quilibz ad ɔtemplationez idone⁹ nō p̄ allegatus actionis necessitate potest ad illā licent̄ se tradē dimissa actione Detur in hec fidēs Aug⁹ dicenti ꝙ si negociū. i. actionē caritatis nemo imponit Intellige supioris iussione vel euidenti necessitate. studiū est ɔtemplāde veritati Nec opposuerit aliq̄s facultatem quaz hr̄et isto modo ꝓficiendi in vita actiua et ɔdemnationem suam si talentum abscōderit et in quo posset negociari p̄dicādo vel pauperib⁹ ministrādo qm̄ abinde ꝓficit ecclesie vir ɔtēplatiuus obsequēs deo de corde vel oclo. vbi alij de manibus ore vel pedibus subseruiunt. Porro multi sūt apud quos dānabil̄ iudicāda esset obmissio ɔtemplationis inq̄rende quēadmodū positi in schola religionis que est schola deuotionis orationis et fletuū q̄les insup eē ɔsueuit ecclesiasticos qui labores ꝓplorū in ocio possident vt custodiāt iustificationes dñi et legez ei⁹ exquirēt Quales demuz plures inueniūtur viri et femine de seculo quib⁹ sufficiens ociū instructio ⁊ ingeniū suppetūt vt se totos in deū ɔuertant et rapiāt Assint itaq; apud eos fides spes et caritas Subtilior institutio nō magnope inquirēda est vt toti transeant in affectum cordis bonum

Cōsideratō quinta docet fugē supfluas occupatōnes ⁊ amorem in deū ferri delectatione psalmodie precipue in claustralibus et cantū altū dicit ⁊ verꝝ est hui⁹ esse impedimentū

Scribe sapientiā ait sapiens in tpe ocij. nā q̄ minorat̄ actu ꝑcipiet eam. ꝓptēa sint i paucis act⁹ tui si studere vis bone mēti q̄m nemo occupat⁹. si Señ. credit̄ inuenit nō dicit habuit. hoc em̄ falsū eē in iam ꝑfectis ꝯgnitū est. Nō potest auis alligatas habens alas vel illatas visco vacuas se ferre ꝑ auras. Et nequit homo pedib⁹ implicatis enatare. Occupat⁹ nihilominus magis ad serenū ꝯtemplationis ether pōt semet euehere. vacua sit oportet latitudo pagine cordis nec implecta curis vel solicitudinib⁹ ꝯtracta nec offuscata tetris passionib⁹ vbi sapiētie tā immensa doctrina scribi cōquerit̄. Capiam⁹ ex arborib⁹ exemplū quaꝝ humor nutritiu⁹ qui ad ꝓceritatem ramorū sursum ducend⁹ erat defluit inutiliter ꝑ ima si cortex ex vulnere ronā habuit. Amor aūt in anima nunq̄d nō apte dicet̄ humor suus qui profecto ꝑ infima liquescit dū per carnalium seu curaꝝ terrestriū vulnēa lacerat̄. Tunc nempe viaꝫ facit nociturā amoris sui nutrimēto ꝑusq̄ suꝑius ad celestiū desideriorꝝ vegetationem deducat̄. hoc gemunt hi qui dū amoris sui pennas vellent in alta ꝯtemplatiōis librare ꝓtin⁹ effluit amoris illi⁹ humor ea parte qua cor aptū inferius inuenerit vel ad curā rei familiaris vel ad vindicte recogitationē vel ad aliquā huiusmodi solicitudinē. Experiunt̄ q̄ quid deplorat ꝓpheta. d: Qm̄ lūbi mei hoc est affectiones impleti sunt illusionib⁹. Et reuera illusiones sūt quas alibi vocat vanitates et insanias falsas et ꝯfabulatiōes iniq̄ꝝ His obsistere liricus voluit dū ait Si nō intendis studijs vel reb⁹ honestis inuidia vel amore vigil torq̄bere. Siquis obsecro liberatus est ab istis vt nō aliquādo molestetur ab eis. puto quia nullus homo viuēs qui vtiq̄ est vniuersa vanitas Neꝝ aliud est tradere se sponte vl officio vel studio talibus occupationibus ad eas toto desiderio mentis manu discretiōis solicite abigē tanq̄ importunos strepidularum muscaꝝ aculeos velut aues Abrae sacrificiū vespertinū circūuolātes.

Querēt aliquis de occupatione religiosoꝝ multoꝝ in psalmodijs et canticis altisonis multiplicatis suꝑ numeꝝ. Obstant ne ꝯtemplatōni vel adquirende vel exercēde. vellem responderent ipi quid sentiūt. Et quidē beat⁹ Augl. flebat vberrime in canticis suaue sonantib⁹ ecclesie vocib⁹ eius acriter cōmotus. ⁊ eliquabat̄ veritas in cor eius Sꝫ an esset vnus ex cantantib⁹ expressum non inuenio. Quia vero ad cōparandā contemplationis quietē plus gratia prouehit q̄ industria. quia rursus interpolatio fit in cantibus non est incredibile quosdam ex sic occupatis mētibus tamē ad hoc ipm sentire suꝑmentales excessus presertim vbi q̄s satagit ex ani

mali fieri rationalis. et tandē spiritualis. post vtrunq3. Et hec forte multiplicatio statuta est magis propter animaliuz mentes interim occupandas qui scz altiora nescirent quiete secū meditari nec ocio vti q̄ ꝓpter spirituales qui rari sūt Et quales bñ instituta relatio posset fortassis a iugo tali liberiores reddi ne vel semper araret bos cū asino. vel ad pedes iesu sedens nūq̄ maria repēiret apud eos. sed sola martha. Q̄ si te canentē in psalmis deducat victor deus ac spiritꝰ suus super hec excelsa fluentoꝝ desideriorꝝ nihil fortius nihil beatius Itaq3 beatus populus ille qui scit iubilationem. qui psallit sapienter iungens verbo sensum cum affectu. q̄ felix est Jhesu bone talis anima que non est velut terra sine aqua tibi. q̄ salubriter agitur cum hac columba tua. sponsa tua. amica tua. q̄ saluberrime prorsus. q̄ beniuole. Naz et preceptum religiose laudis implet in horis dicendis. nihilominus gaudet priuilegio alicuius in alti silētij solitudine ꝯtemplantis. vtiq3 fortior hec q̄ illa. beatior q3 dicēda est. Prodest ad hoc ipm p̄uenire tempus oratōnis ea premeditando que depromenda sunt vt liberius transeat in affectuz. ꝓdest et conari trahere illa que dicuntur non tam ad cognitionē subtilē ac multiplicem q̄ ad saporez et exultationē. Sepe em̄ vbi minus cognitionis ibi plus affectuū. Intrat q̄z dilectio vbi ꝯgnitio foris stat. Imitantur gaudētes ad sonitū tympani vel cithare qui carnis armoniā nō magnopere dijudicant satis habentes iocundos exultantis tripudij numeros exercere quos prouocat ipa modulatio. Tu similiter id quod legis. audis. vides. loqueris aut cogitas trahe confestim in affectum velut aspirans ex intimis olfaciens aut gustans vt si audieris pater noster. assurgat protinus animꝰ ad reuerentiā simul et dilectionē ad postulationē fidam ꝓ necessitatibꝰ tuis fratrꝝq3 tuoꝝ quorū pater cōmunis ē Arripe generosū nobilēq3 ꝯtemptum omnis fede rusticitatis tu qui tā regio patre gloriaris. displiceat tibi atq3 gemas exiliū celestis hēditatis filiationis titulo cuius pater in celis est reseruat. Tales quoq3 affectus inuenire est sine numero vel termino de die in diem suaues et nouos velut in fauo vel in manna vel in nucleo reconditos qui vbertim fluent. si ꝯtemplatiōis dente ꝯpresseris

Cōsideratio. vi. dei dispositionem circa bonos et malos eo ꝙ abutuntur suis beneficijs ponit. et breue que iuste reddere vel permittitur. sedecim ostenditur rationibus

Curiositas est studiū circa iutilia aut magis vtilia q̄ liceat. deceat et expediat: Noli precor ad ocium ɔtemplationis anhelare tanq̄ cognitur⁹ aut alijs ostentaturus tm̄modo sublimitatem eius qualē ex veracissimis sanctoꝝ attestationib⁹ fide quadā accepisti Et nō potius vt inde vilior sis et abiectior sis in oculis tuis visa ꝑspicacius indignitate tua in ɔpatione recogitate diuinitatis Sis insuper contra tētationū tela robustior. ⁊ feruentior q̊q̄ in amorem dei et ꝓximi. et vt demū currēdo viam mādatoꝝ dei alacrior inueniaris. Tene et audiens contremisce quia sunt filij infideles et alieni sunt serui neq̄ quos aliqñ cibaē sustinet pater celestis ex adipe frumēti et de petra melle satuauit eos Quēadmodū apud aliquos ex p̄latis et principibus videre est qui ɔdemnandis paulo post ad mortē mittit aliquotiens in carcere de p̄ciosis mēse sue reliquijs Proptēa noli altum sapere sed time recogitās quia gratia ɔtemplationis numēatur inter gratias gratis datas que sunt spes fides et ꝓphetia. aut alie virtutes. pōt informis ⁊ sine caritate haberi. Quis igitur secure nisi in dño gloriabit? Ne ve tibi hūana presumptio qñ has et similes gratias spirituales repēire est apud maledictionis reprobationis q̄ filios vel in augmentū sue damnationis vsu ingratissimo dono dei vel ad alioꝝ eruditionē vel ꝓ qualicunq̄ laboꝝ suoꝝ velut falsoꝝ ac inutiliū premio trāsitorio. ꝓ tali numismate talis merces. dic̄ ꝓuerbiū. Fornicari tm̄modo quesierunt in donis dei ꝑ improbam dilectionē aut presumptionē. Quid igit̄? desideriū eorum aufert eis deus. sed irat⁹ Audiunt illud euāgelicum. Accipe qd̄ tuū est et vade. Hinc ꝓuenit ex dispensatione misericordie dei ꝙ ab electis suis sepe declinat ip̄e sed nō in ira nec in finez. Abyssum vero iudicioꝝ eius quis inuestigabit? Possumus tamē ex dictis sanctoꝝ qui sepe deo inspirante locuti sūt quasdā hmōi mysterij causas agnoscē Fit hoc qñq̄ et sepius ad humiliationē vt retundat̄ superbia vel que p̄fuit vel ne surrepat ꝓuidet̄ Propterea testatur expertus Bernardus Vere nihil esse efficacius ad gratiam hanc vel inueniendaz vel retinendā vel recuperandā q̄ si sꝑ inueniaris non altū sapere sed sapere ad sobrietatē. Deniq̄ beat⁹ vir qui semꝑ est pauidus et super custodiā suā stat. Fit hoc aliqñ ad desideriū vehementius igniendū quēadmodū ignis flatu ɔpressus erūpit ardentior et vt discamus grandia granditer querere. Fit hoc vt ab homine sua fragilitas et abyssus miseriaꝝ ꝓfundi⁹ et exinde clarius sentiatur quatin⁹ vilescat ipse sibi recogitans qualis ex se sit et q̄lis ex dei munere eē possit. Fit hoc aliqñ ad induēdū viscera pietatis

super alioꝝ desolatione quib⁹ hec desolatio vel non credit vel cōcessa subtrahitur. Fit hoc ad satisfacien dum interim ꝓ se vel aliꝭs ꝙ dolo/ rem sensibilem ex tali carentia dere/ lictū quēadmoduꝫ humanitas xp̄i derelicta est et torrente penalitatū tota immersa quatin⁹ ita satisfacēt ꝓ peccatis nō suis sed alienis. Fit hoc qñq; ne quis idone⁹ in doctri/ na alios iuuare aut in re aliqua ve lit assidue sic ociari sibi. sic inter am plexus Rachel herere ꝙ negocium caritatis spernat. ꝙ Lye fecūdatio/ ni nequaq; inuigilet. Horret itaq; natura bene instituta pigritiā. ꝓpte rea si non in altis possit saltem vel infimis querat occupata ꝓficere. Quo euenit vt sic infirmata anima sic humiliata perficiatur amplius Illi q; pluuia voluntaria segregēt diuine irrorationis. Fit hoc vt ho/ mo per multa temptatus discat ex his que patit obedientiaꝫ ceteras q; virtutes quatin⁹ eas postmodū edoceat efficaci⁹. Itaq; verū est il/ lud socraticū. Loquimur meli⁹ quo melius cognoscim⁹. Illud aūt meli us cognoscim⁹ quod intimius exp ti sum⁹. nam vir inexptus quid cog nouit? Fit hoc aliqñ ne deserat ho/ mo ꝙ otemplationis siue erogātie obligationem debite actionis. Fit hoc ad punitionē venaliū defectuū tanq; si pater indulgentissimus vel auertat interim faciem a filio lasci/ uiorem vel tristiorē ostendat q̄tin⁹ exinde studiosior sit in omni mode/ stie custodia. Et ne minima negli/ gens paulatim decidat. Fit ꝟ qñq; vt cognoscat illud apostoli. non ē volentis neq; currentis scz ꝙ indu striaꝫ ꝓriā sed dei miserentis. cui⁹ rōis signū pspicuū est. quia postq; homo sibi dixerit. Tu tali die tali hora vacuus eris ab omni occupa tōne. tu certissime apt⁹ eris ad sua/ uitatem exemplatiōis degustandā Tu sic ages sic te dispōes. Sz dū venerit illa dies. veniet ariditas in anima amarior. fastidiū spūs hor/ ror lectionis et orationis. tenebre et turbatio ac ex aduerso dum tu nihil hoꝝ ꝓposueris grata veniet que nō sperabat hora. Fit hoc ali/ quando ad purgationē maris spi/ ritualis magni et spacios quod ex nimia quiete sicut et materiale sor/ des otrahere solet quas eragitatō omotio q; depeliūt. Fit hoc aliqñ vt innotescat si gratis anima timet deū si parata est scz obsequi ꝓpriꝭs expensis tribulationū et dolorum. quēadmodū si stipendia cōsolatio nū et suauitatū ab imperatore suo reciperet contra illos qui orationē suā vel effundere nolunt vel ineffi/ cacez credunt nisi desolationum sen timenta meruerunt quasi non fin/ geret vnq; de⁹ laborem in p̄cepto Fit hoc quatin⁹ ablectet homo ne ꝙ putrescat aut ne fornicari incipi at in donis dei ea ꝓ se diligēs his adherens his se oblectans aut ne premiū temporaneū hic tale recipi at illo futuro. caritur⁹. Itaq; prin/

ceps negligit statim remunẽare mi
litem et pater filiũ denario vel obu
lo vel pomo aut cibo: quando est
postmodum principatum daturus
aut regnũ quãuis indulgẽtia prin/
cipis aut patris illa quandoqꝫ mi/
nora det ad cõsolationẽ ⁊ ad amo
ris indicium reseruãs. Postmodũ
nihilominus excellentiora ad pre/
mium Fit hoc quãdoqꝫ vt dissimu
let venire tantus hospes ad ani/
maꝫ ne grauetur expẽsis Sicut ait
Dauid ad filium. Sed quibus ex/
pensis? lacrimis pijs gemitibus. ie/
iunijs. vigilijs. ceteris qꝫ corpora
grauãtibus. aut forte quia anima
iunior non posset sustinere ebrieta/
tem spiritus si iugiter introduceret
rex eam in cellaria vinaria sua pro/
pterea clauez gerit nunc claudens
nunc aperiens Fit hoc vt prouocet
te de⁹ sicut aquila pullos suos ad
volandum et mater filium ad am/
bulandũ Vides quia deseit mater
filiũ ad ambulandũ hac industria
vt derelict⁹ clamet ad eaꝫ. vt qꝫ re/
grediens cautior sit adherere sibi
Cautior insuper ne cadat prospice
re et quesitã matrem letior suscipiat
inuentam blandicias ⁊ oscula sua/
uius addat. Fit hoc ad exercendã
patientiaꝫ que opus perfectum ha
bet. Nam que est acerbior tribula/
tio. que materia patientie copiosi/
or apud animaꝫ. que pregustatiõe
delitiaruꝫ paradisi relabitur ⁊ cor/
ruit ad dolores inferni ad similitu/
dinem vmbre mortis ad erumnas
huius exilij. Sumitur postremo cõ
iectura quãte futura esset amaritu
dinis separatio perpetua. Quisq̃s
es igitur qui ad contemplationeꝫ
traditus es satage impigrit̃ ad eã
sed ita vt illã expectes ab alto pa/
ratus humiliter ea vti si venerit cũ
gratiarum actione paratus simili/
ter ea carere bono animo si nõ ad
uenẽit habentes ama. Sed ne sper
nas aut iudices non habentes re/
cogitans assidue quia in sola cha/
ritate dei est regnum dei. Deniqꝫ
maledicta terra nostra spiritualis
sicut et corpalis non germinat fru
ctum sine spinis et tribulis nec abs/
qꝫ dolore anima pregnans verita
tis prolem parturit

Consideratio vii. docet

assumere longanimitatem volenti
peruenire ad gustum internũ. et in/
stanter querẽdo sepius qꝫ repulsus
perseuẽat inceptis nec fatiget̃ quo
usqꝫ mereatur misericorditer exau
diri et admitti

Potuerat fortassis ex p̃mis
sa consideratione deuotus
anim⁹ saluberrimos ⁊ sua/
uissimos contemplationis fructus
quasi negligere et dicere. vt quid
fatigarer frustra. quid eniterer ad/
quirere. quod ignorat anima mea si

proficuum fuerit aut damnatiōni imputandum? Fiat itaq; voluntas dei. det si velit pregustationem sue dulcedinis. Hic sentire neget si voluerit. paratum cor meum ad vtrūq;. Sed audi tu qui sic loqueris. Scis ne queso quoniam neq; qui plātat vt dicit apostolus. neq; qui rigat est aliquid. Nihilominꝰ vult nos deꝰ plātare solert̄ ⁊ rigare siue hoc carnalit̄ intelligas siue spūaliter. Alioquin quomodo coadiutores dei sumus. qualiter implemus Non temptabis dominum deum tuum. si laborem diligentiamq; datam humanitus deserentes solum diuinitus adiutoriuz prestolamur? Sit igit̄ labor noster. sit industria sit conatus plantans et rigans. incrementuz vero quasi viuificam superinfusamq; virtutem donet xp̄s a quo petatur humiliter et fiducialiter expectetur Nemo de negligentia et inerti corde sibi blandiatur si nolit ad contemplationis culmen anhelare. Confundit prior vna ratio vna consideratio dicens. ad p̄fectionem temet ip̄m extendere. Nemo p̄terea deserat ceptū iter hoc perfectionis si senserit vt sentiat laqueos innumēabiles temptationū absconditos in via qua ambulat sepe repulsus non confundatur crebro desudans nec iudicio suo proficiens non conturbetur. Satagat enitatur innitentes forti baculo p̄tectionis altissimi nō arundineo laboris sui. Qui capit capiat quoniā labor queritur imo requiritur ad illā quaz tñ dare carnem nequit cōtemplationis gratiam. Sed ita videmus in homine formatione patres generant. matres alunt in vteris Alioquin quando nasci pueruz contingeret? nihilominus quid virtutis habēt hec omnia nisi desuper anima detur. solo creātis arbitrio viuificatur totum illud p̄ius informe ac velut inutile. Homo scz fenestras remouet. leuat caput. oculos aperit. Alioquin qua ratione videret. Q si sol abscōderet radios frustra ad visionem hec omnia fierent De sole iustitie idem existima. Postremo si nihil absq; magno labore dedit deus mortalibus vt poeta loquitur. Si nemo coronabit̄ nisi q̄ legitime certauēit ꝑm apl̄i ꝟba. Si deniq; minores artes q̄ꝝ enumerationē prosequi vacuum est cū tanta solicitudine vigiliis anxietate discunt homines vel ad fugam paupertatis vel ad augmentum diuitiarū. vel inanes laudes. titulos aut aliquod tale mortalē caducum aut fluidum si propter hoc fuit inductꝰ poeta dicere. labor improbus omnia vincit et duris veniens in rebꝰ egestas Pudeat. pigeat q; pro repulcerrima maxima et diuina minus esse solicitos. minus longanimes et erectos Dic fortis ascensor montis huius attingere paratus ad cōtemplationes alacer erumpe

crultãs vt gigas ad currendũ viã firma gressum ne labaris retro. sed et lapsus violentior erigere. abĳce molam terrene cogitationis a collo tuo. hoc te fabulosus Sisiphus edoceat Usq̃quo placebit tibi regio hec egestatis in valle lacrimarum. in limo profundi. et luto fecis. Illuc sursum aspira vbi diuine pax gaudium spiritus in ethere puro. Quousq̃ rursus algido rigore torpescit anima tua q̃diu non exardescet ignis deuotionis in ea insuffla exuffla ne cessaueris legendo. meditando q̃ orando donec scintilla deuotionis vel tenuis euolitet. Turbabit te ab initio fumus temptationum simul erumpens fuliginosus q̃ teter. punget hic oculos rationis q̃ faciem interiorez velut in rugas cõtrahet. Ita vt tecum nunc q̃z antea molesti' aliq̃d agi videat. et felices dicas qui forte cõmunis vite contenti sunt. Sed noli timere fumi in perpetuum. persta sufflans donec flamma vehementior dehinc puriorem emicet donec tãdem serenissima tranquilla q̃z lux velut in carbone viuo superauerit omnem fumositatis inquiete caliginem. Taliter accẽdi tali q̃z luce perfundi sibi cupiebat qui dicebat. Ure renes meos et cor meum. Q̃ si nitendo si agendo tale nihil inueneris dolens doleas saltem infelicitatem tuam. congelationem tuam dicens. ex sententia illud prophetic̃z. Miser factus sum et curuatus sum vsq̃z in finem tota die contristatus ingrediebar. Crede mihi non minus inde pdes laborem tuum nõ mercedem apud illum qui laborem et dolorem conspiciebat. Atq̃ si desiderium anime tue tribuerit tibi deus preueniens te in benedictionib' dulcedinis. Bonũz sũmopere curaueris vt deuotiõis ignem accensũ multũ conatũ tantoq̃z labore conseruent cineres humilitatis contra flatum arrogãtie ne quasi iaz aliquis vbi magn' videaris. Contra gelicidium insup inertis negligentie ne quasi iam sufficienter attigisse quod quesisti. Jã q̃z liceat hac illac q̃z verbis aut actibus superuacuis effluere. vera siquidem est sententia metro cõprehensa Non minor ẽ virtus q̃z querere parta tueri. Ad quod spectat illud vulgare. Eyn guter sparer ist glich eynẽ guten gewinner. Q̃ó sic legitime proferre possumus. Bon' conseruator par est bono adquisitori. Sed ve vt stultis quorũz gratie effundent. Sic alio notatur prouerbio. Misero non obuenit bona scutella quam non effundat.

¶ Sequitur consideratio octaua

Consideratio octaua est passionum et affectionum origines aduertere. Et hec ars traditur sub triplici modo cognoscendi respectu diuini iudicij prout miseretur modo incomprehensibili peccatoribus et proceditur in vires anime nre varias explicando pm q inclinant ad virtutum excellentiam vel viciorum enormitatem.

Habet hanc proprietatem theologia mystica q in affectu reponitur omnibus alijs scientijs repositis in intellectu. Et quoniam omnis affectio. vel amor est. vel ab amore consurgit pm philosophicaz deductionem Nonne rationabiliter ipa theologia mystica nominari debet ars amoris vel amādi scientia. Et uero non est sic solus amor quin origo sit ceterorz affectuum vel passionum. ita vt ipm etiam odium pariat. Illa insuper que hic cōfusa sūt omnia. spes. metus. meror. gaudiū inde quippe proueniunt si diligitur deus super omnia. consequens est vt odiaz quicquid eius amori contrarium fuerit apprehensum. Rursus quia deus tanquam obiectum summe conueniens presentatur anime per cognitionem subsequiz gaudium de presentia. Et si absit tristitia spes vel metus oriuntur. Ceterorum de numero passionū multi multa tradiderūt vt Aristoteles in rhetoricis. Hugo in tractatu de oratione Guilhelmus parisiensis in suo penitētiali Et alij quidē nūc plures enūerant nūc pauciores Meminim⁹ earū alio loco vsqz ad vicenarium extendisse Hugo in sua oratōne nouenario contentus est quāuis eas innumerabiles esse non ābigat. Et quoniam in paucioribus via magis concertabitur ad presens eas sub ternaria gloria possumus concludere ad tria appropriata in diuinis. potentiam. sapientiā. s. et bonitatez pm qd satis aperte potest recipi id quod venerabilis Richard⁹ ait dum contemplationis gratiam tripliciter oriri omemorat pm tres exclamationes de ascensu anime in Canticis ex abundātia deuote cōpunctionis quasi virgula fumi. ex magnitudine admirationis quasi aurora consurgens. ex plenitudine exultationis quasi innixa super dilectum suum. Itaqz si considero profundius diuinam potentiam et opulentiam respectu mee infirmitatis ac indigentie qua ratione non potero compungi non perhorrescere non timere meam miseriam indignitatem qz viuendo sub hoc terribilissimo iudice in consilijs super filios hominum in quem deliqui sub tali domino magno quem offendi.

sub tali patre maiestatis quem cō/
tempsi? Rursus si coram oculis eius
dem considerationis posuero q̄mi
rabilis facta est scientia sua valde.
q̄ ꝯfortata et non potero ad eam
protinus oritur admiratio stupor
ꝛ defectio. duz capere nequeo qua
liter hos ad gloriam. alios ad infe
licitatem prescit perpetuam. Quo
pacto negat gratis et bene. vsuris
multa que prestat ingratis. Dein
de pugnaturus contra euz qua cō
ditione sustinet plures saluandos
pene per totam vitaz in sceleribus
abominandis vt latronē in cruce.
dū alijs eternaliter perituris sicut
Jude variarum virtutum gratiam
elargit? ꝙ preterea nemo possit cor
rigere eum quem ipe despexit. Et
ꝙ cōclusit oia sub pcco et silia. sup
quibus compulsus est apostolus
stupens exclamare O altitudo diui
tiarum sapientie et sapientie dei. ꝛc.
Postremo venit cogitatio men/
tis torrens suauitatis diuine et q̄
bon⁹ deus israel his qui recto sūt
corde. Quid eni tot⁹ exultabūd⁹ ꝓ
nunciat affectus meus O q̄suauis
est domine spiritus tuus Et illud
q̄magna mltitudo dulcedinis tue
domine quam abscondisti timenti/
bus te. Habemus in his tres prin/
cipales affectus. Compunctionem
cum tremore. admiraionem cum
stupore. exultationem cum iocundi
tate. ꝑm potentiam dei. ꝑm sapien/
tiam. ꝑm bonitatem. et ꝑm tres vi/
res anime. irascibilem. rationalem.
et concupiscibilem. Porro nihil in/
uenies per omnem scripture seriem
ꝙ ex hac recognitione non possit
ad orationem dei placatricē accō/
mode fieri. Obijciatur tibi quippe
potentia dei contra imbecillitatem
tuam et aduersantium tyrannidez
dei sapientia contra tuam insipien/
tiam et hostilem astutiam. dei beni
uolentia contra tuam et alienā ne/
quitiam. Omne vero quod in scri/
ptura legitur. imo omne quod cer/
nitur an non aliquod horum videt
resonare aut nostram miseriaz. aut
aduersantiū improbitatez. aut dei
maiestatem. in potentia. sapientia.
et bonitate? Atuero si cogitatōes
varie fuerint ac de terra. Si fons
amoris corruptus extiterit surgēt
continuo passiones similis genēis.
sed peruerse ꝛ reprobē vt ex supue
niente egestate vel ex repentino in/
teritu. ex astutia deceptrice admira
tio. ex feda voluptate iocunditas
falsa et expensis rebus peior glori
atio. His igitur omēs affectiones
gignere laudabiles fontez amoris
purarū cogitationū terra tua hau
riat scaturiginez. Hinc monet apo
stolus. Reformatos sensus habere
mūdatos scilicz a corrupti amoris
febre quatinus oculos in summe
pulcrum ac lucidum. Auditus in
summe armonicum ac sonorum.

Gustus in summe sapidū. Olfact⁹ in summe odoriferum. Tactus in summe suaue ac iocundum munda quadam deiformitate feratur Possumus hanc nostram consideratio nem in aliud transferre vt dicam⁹ passiones vel affectiones oriri nūc ab extrinsecorum amborum immutatione nunc ab intrinseca fantasia vel imaginatione. nūc a ratione negociante. nunc a mente vel spiritu deo superillustrante. nunc a bonis angelis solicitantibus. nunc a malis aduersus quos est nobis colluctantia magis q̄z aduersus carnez ⁊ sanguinem adeo q̄ purissime sanctificate q̄z anime molestissimos aliquando stimulos blasphemiarum sordidissimarū q̄z spurciciarum pati coguntur .etiaz in senectute ⁊ solitudine sua quales nesciebant ipi met dū in mūdana duēsatōe intermedias temptationes carnisq mūdi adolescentiores versabanť. Poterat demū non inepte consideratio nostra dilatari tradendo radices naturaliter generatiuas huius vel illius passionis conformiter ad doctrinam philosophi in ṙhetoric. vbi de passionabbus sermonibus causas reddit vt vñ verecūdia. vñ gratio. vñ erubescētia. vñ desperatio. vñ stupor. vñ admiratio. vnde ira. vnde inuidia. vnde adulatiōis et detractionis appetitus. vnde reuerentialis tremor. vnde abominatio et vniuersaliter vnde genēales quattuor passiones. Spes. metus. meror gaudiuz Notauit Jeermias perscrutaror cogitationū Augustin⁹ in suis sermonibus q̄ vitiū nullū cōmittit nisi q̄z volum⁹ (licet falso) diuinā excellētiā imitari. Ita prorsus est quia initium omnis peccati superbia. Quid autem peccatum nisi inordinata et intemperās affectio. Est igitur superbia radix cuiuslibet improbe affectionis. Sic er aduerso parturit omnem affectionem pia humilitas. Quocirca breuissima hic tradit sed efficacissima regula distinguendi inter affectionem bonam et malam. Et hoc duplici radice quarum semper altera in fontibus cogitationum si diligēter attrectaueris sapit. Inuidet aliquis. quare? quia solus cupit impunitus excellere. Irascitur aliquis. quare? quia vult imperturbat⁹ nec punitus excellere. Auarus est. quare? quia vult absq̄ indigentia ⁊ cū impunitate precellere. Acidiosus ē quare? quia vult sine fatigatione laboris impunitus excellere. Pusillanimis est. Arrogans est. Inobediens est. gratis male agit ⁊ nocet quare? quia vult in iudicio proprio ac voluntatis arbitrio manēs impune excellere Tolle hunc appetitum impunite excellentie cupidū confestim rami ~~rami~~ omnes fructus et folia viciorum aruerunt.

¶ practice

Et pro inuidia charitas. et pro ira mititas. pro auaritia frugalitas. pro acidia strennuitas. et ita de reliquis germinabuntur. In his homo xp̃us lucifer in alijs semper imitatur

¶ Cõsideratio. ix. docet

tempus et locum idoneum in proficientibus esse inquirendum ꝓpter varias hominum dispositiones eligiturq; et ostendit eo q̃ ibidem cũ gratia abundantior influit a domino tum quia in tribulationibus cõsequitur solatium et consolatio spiritualis

¶ Locoꝝ alius publicus alius secretus. Alter inquiete. alter in strepitu. Quidã obscurus et artus. alius luciꝺ⁹ et amplus et sub diuo patens Similiter in tempore temperat deus rerum vices. Est vespertinum. Est serotinum. Est nocturnum. Est gallicantus. Est crepusculum matutinũ Est prima. tertia. sexta. nona. Amplius vero sunt in locis modi varij componendi corpus vel aptandi ad contemplationem: Hic stat. ille genuflectit. ille toto corpore prosternitur. Hic ꝓnus. hic supinus iacet. hic facies media inter genua locat Alter eam manu operit. sedet alter innixus cubito vno vel duob⁹. subleuat vnus oculos quantum valet sursum. alius deorsum figit. ali⁹ hac illac circunducit. Sistit alius gressum. alter ambulat. Proinde dicit apostolus. quilibz abundat in suo sensu Suus vnicuiq; mos est ait comicus. Regulam hãc super his omnibus traditam inueni vt sequatur vnusquisq; quod bonum in oculis suis visum fuerit ad facilitatem cõtemplationis assequende Ꝑ his exceptis quos regularis cõis q; ligat disciplina ad obseruantiã certi tẽporis loci et corporalis compositionis. Alioquin ve illi per quẽ ꝓ sua singularitate scandalum venit. Nã q vineã dominicaz quis depastus ẽ? Talis vtiq; singularis fera Sũt quos adiuuat locus abditus subobscurus. artus. bassus. et quodaz alti silentij horroze tremendus. habitãt hi velut in sepulcris et cauernis terre q̃ speluncis Sunt quibus aptior est locus patẽs prelucidus. amplus altus. vndiq; celo vel ethere circumfusus. Ꝑhabitauerunt tales in desertis et mõtib⁹ vbi si Ꝑhieronimo creditur nescio quid serenius emicat q̃ in fumosis vrbibus Inuenies aliq̃s q̃s offẽdit omnis sonitus. alios vero quib⁹ nihil obstat sed proficit locus strepidulus vel ex murmure labentis aque vel susurrijs volitantiũ foliorũ vel so/

norum cantibus auiuz vel stridulo ventoruz sibilo vel fluminū vel marium allisione confusa. vel maxime demū ex resonantia suaue sonātis ecclesie in vocibus modulantis. in campanis et organis. et choro. Et quod aliis ad lasciuiaz. his ad modestie cedit grauitatē. Quinetiā vidē ē in nōnullis ꝫ paucis imitādis quib⁹ oīs ille nuptialis apparat⁹ in choreis et citharis in gesticulatoribus. in venustate feminarū cum vestitu deaurato circūamictaꝝ varietate vertitur in theoricos sincerissimos qꝫ mentis excessus. Unde libidines suas ineptissimas nec minus fedissimas improbi consectantur. Sic diligentibus deum omnia cooperantur in bonum. Sic in omni re vtilitatem suam. Sic mel suum sicut apes inueniunt. Exaltati quip/a terra omnia trahunt ad se ip̄os. Quid subinde diffiniendum erit de temporū varietate quando nūc tempus est flendi nunc ridendi. nūc amplexandi. nūc fieri longe ab amplexibus. et ita de reliquis Quin preterea gloriabundus in domino psalmista ait. Septies in die laudē dixi tibi super iudicia iustitie tue. Et alibi. Media nocte surgebam ad confitendum tibi. Et rursus ait in matutino interfecisse omnes peccatores terre. hoc est omnes temptationes ad peccatum inducētes subiecisse. quod non. nisi vigilans et orans fecisse credendus est. Rursus ad dominuz. Exitus inquit matutini et vespere delectabis. Et q̄s est qui tempus audeat preuenire deo et non illud beneplaciti sui beneplacenter nec minus vigilanter prestoletur. Visitas enim diluculo dicit afflictus Job. et subito probas illum. Nihilominus quantum humanā respicit industriā arbitramur horam conuenientiorem illam esse ad hoc ipsum postq̄ cibus digestus est et cure mūdi seposite dū insuper obseruator adest nemo qui gemitum lugubrem qui suspiria ex imo pectore eruta qui rugit⁹ amaros qui plangores interruptos. q̄ prostrationes humiles. qui madentes oculos. qui faciem nunc rubore nunc pallore suffusam. qui palmas vtrasqꝫ tensas cum oculis ad celū. qui pectoris crebras tonsiones. q̄ fixa terre vel altaribus oscula. qui supplices alios gestus et signacula membris impressa notare potuerit Ad extremum vero corporalis illa situatio seu collocatio efficatior estimatur que quieti mentis aptior est Itaqꝫ sedendo et quiescēdo fit anima prudens. Nec valet animus in sua pace satis stabiliri nisi corpus in eodem situ fixum manere didicerit. Addamus ꝙ eligibilior est ceteris paribus locus sacer et virtuosissima xp̄i presentia ꝯsecratioqꝫ solēnis et tota fideliū et gesta sanctoꝝ

depicta vel inscripta et sepulcra de
functoꝝ reddũt aptiorẽ Silr sacris
temporibus atq; celebrib⁹ q̃s du/
bitauẽit copiosiora solẽ infũdi gr̃e
diuine fluenta super magnũ hospi/
tale viuentiũ et carcerem purgan/
dorum mortuorum Tunc em̃ in die
bona venim⁹ ad deũ. tunc fiducia/
lius ad aliquem sanctoꝝ dicimus
prospera diem triumphalem. Tũc
copiosiores carismatuz reliquie ve/
lut a mensa splendidissima beatoꝝ
cõuiuaꝝ decidunt largiende pau/
peribus et mendicis petentib⁹. que/
rentib⁹ et pulsantibus. Nunq̃d aũt
etiã ꝓ coniunctione et nuptijs He/
ster hoc est humanitatis nostre cũ
diuinitate hodie per totum mun/
dum melliflui facti sunt celi. doceãt
nos corporales mendici debiles ⁊
infirmi sic tempus obseruare. doce/
ant in carcere et tenebris clausi. sic
a mẽsa iudicis aliq̃n suauiora cibo/
rum fragmenta promereri. Est insu/
per quod de temporꝝ varietate di/
ci possit. Nam tempus est flendi et
tempus ridendi. tempus scz aduer/
sitatis quod per noctem. et temp⁹
prosperitatis quod per diem scri/
ptura sepe significat. Sileam⁹ inte/
rim de perfectis qui vtroq; tempo/
re sciunt vti per arma iustitie a de/
xtris ⁊ a sinistris velut ãbidextri di
centes cum apostolo. Scio abũda/
re et scio penuriaz pati gaudere cũ
gaudentibus ⁊ flere cum flentibus
Quãuis etiam inter lachrimas cõ/
tingat eis illud virgilianum. Mens

immota manet lachrime voluũtur
inanes Mens quippe talium manet
fixa in vno eternitatis centro velut
axis circa quaz decurrit volubilis
rota temporalitatis. aut sicut acus
affecta per magnetem ad poluz se
dirigit. Atuero de incipientibus et
proficientibus videtur experientia
cum scripturarum auctoritate do/
ctrix esse ꝙ plus eis prodest temp⁹
aduersitatis. siquidem ip̃a modera/
ta sit et talis qui iudicium rationis
integrũ custodiat et in qua dei mu
nere patientia prouentum operet̃.
Aduersitas quippe talis potentio
ri quadam manu monet eos eripe/
re se ab hoc limo profundi vt a ter/
ra se subleuent. dum illic tribulatio/
nem et dolorem inueniunt. Agunt
studiosius quod ꝓpheta subiunxit.
Et nomen domini inuocaui. Senti/
unt quippe qm̃ ꝓpe est domin⁹ his
qui tribulato sũt corde. et quia ad/
iutor est in oportunitatib⁹ in tribu/
latione. Illud insuper. Inuoca me
in die tribulationis. eruam te ⁊ ho
norificabis me. Sic enim columba
rationalis nõ habens vbi pes de/
siderij quiescat. reuertitur ad arcaz
contemplationis sic eadem arca
crescentibus aquis tribulationum
subleuatur amplius Sic ascendũt
tribulati in superiora domus sue
spiritualis vt Anna et petrus cum
ceteris duz vel opprobriũ aliquod
vel parentum mortez vel patrie af
flictionẽ vel rerũ inopiã accipiunt
Hec est antiparistasis q̃daz spũa/

lis que contrariū fortifitat. hec est cos ferrū exacuens. hec absinthiū pueros ablactans auellens q3 ab vberibus. hec malleus dilatans et extendens. In tribulatione inquit p̄s. dilatasti mihi. hec lima poliēs. mundans. eruginans. clarificans. hec fornax que aurū purgat abrutilet. hec virga que percussos eripit ab inferno vt dicat tribulat⁹ ex sententia. Dñe si sic viuitur et in talibus vita spūs mei. corripies me ⁊ viuificabis me. ecce in pace amaritudo mea amarissima. Et illud. Ingrediat̄ putredo in ossibus meis et subter me scateat vt requiescā in die tribulationis et ascendā ad populum accinctuz nostꝝ ꝑ ꝯtemplationem scz sūmoꝝ ciuiū

Consideratio x. docet

de somni et cibi moderatione. variis vtens exemplis. precipue tamen transmittit ad beatū Hieroñ. quē lege. ad rusticū Paulinū Furia Eustochiū de seruanda virginitate ad athletam

Animaduertendū est hic in primis ꝓ intelligentia iam dictoꝝ dicendoꝝ q3 ꝙ alie sūt institutoꝝ obseruationes in incipientib⁹ ꝯtemplationē. alie in ꝓficientib⁹. alie in ꝑfectis qui ꝑ consuetudinē iaz exercitatos habēt sensus qui cū apostolo sciūt abūdare sciunt penuriā pati. et in omni loco leuare puras manus. Secus apud incipientes quibus vt fragilioribꝰ appodiacula querenda sunt donec solidior strictura surrexēit. Pro talibus fuit sermo de locoꝝ vel temporꝝ obseruatione sicut hic de moderatione cibi et somni. Et quidem attento ꝙ in hoc studio ꝯtemplationis inchoande vehemens et q̄si iugis labor animi requirit̄ ac perinde vitales animalesq3 spirit⁹ cōsumunt̄ plurimi. reꝑatione ꝑ cibuz et somnū vel saltē crebriori vti necesse est. Sed grauat animū inq̄es Ligat et inuiscat abūdans refectio Nam gustata carne desipit spirit⁹. Abundantez dicis. nos loquimur temperatā. quāuis abūdans grauāsq3 pro morula sumptionis haberi posset tꝑata si ad ꝯtinuatōis tenorē inspexēis Fuerūt qui ꝓ gr̄a ꝯtemplationis vel ꝓphetie promerenda conati sunt imitari vel Helyam vel Johannē baptistam vel Danielem. vel aliquē de pr̄ib⁹ egypti in abstinētia et austeritate qui nō ꝓphici sed fātastici facti Docuerūt suo exemplo ꝙ nō cuiuslibet ē volare cū ꝑfectis. quib⁹ gr̄e q̄dam pl⁹a posteris admirāde q̄3 assequēde ꝯcesse sūt Q si ad debilitationē corꝑis ꝑ ieiunia et somnia crebriora gemitu latiua suꝑaddat ⁊ labor animi. Spūs vt diximꝰ vitales et aīales exhauriunt̄? Quid nisi dissolutio breuis aut grauis egritudo vel fantasie et cerebri ꝯturbati lesio subsequat̄. Nutriat̄ corpus ad auxiliū nō obruat̄ vel crassitudine

vel macie. venter quoq; esuriens q̃ sepe comedens si ihieronymo creditur preferẽ biduanis ieiunijs. Si quẽ ergo ꝓfessio regularis iã ligatũ tenet sub auctoritate preceptoris indiscreti qui nec somno nec cibo sinit indulgere Ille incipiẽs ꝑm meũ osiliũ trabit a vehementi meditatione et otritione simul cum lachrimis ne pereat ꝑ insipiente vẽo factus insipiens. vtpote lesus in iudicio ratiõis. Tali satis fuerit si cõuentũ sequi possit. si asinũ corporis quẽ tueri habet nõ penit⁹ attriuẽit Nec me latz. q̃ de somno et cibis illud vni paꝛ est quod supabundaret in altero. Nequit idcirco doctrinalis traditio determinare quantitatẽ illã ꝫ experientia ꝓpria et longa vel discretio humilis credens sapiẽtiorũ osilio vel vnctio spũalis edocebit Plus itaq; leueret vt dicunt medici et theologi indiscretũ ieiuniũ q̃ edulĩ intemperans. illud q̃dẽ sanabile. aliud sepe sine remedio quanq; natura paucis otenta est. nisi blandiat gula sibi. Accipe q̃dam in plantis exemplũ similituodinis Sũt quas irrigatio q̃ frequẽs et multa iuuat Emarcescerẽt hinc alie. Sunt quibus ad augmẽtuz et fructũ ꝓdest plantari secus decursus aquaꝛ aut etiã in limo profundi plaustri. petũt alie mõtes altos lapidosos q̃ aridos. vt perpetuus eis viroꝛ decoꝛ sit. Sunt quib⁹ ab initio plantationis tm̃modo ministranda est creberrima sed paulatina et tenuis irrigatio vt adolescãt quibus postmodum rara sufficiet. In alijs ꝑ omne tempus exigetur continua. Deniq; sicut virtus superioꝛ plus habet virtuositatis ex natura sua vel ex assuefactione bona. vel ex altera foꝛtificatõne desuper veniente. tanto potest ipa facilius regere vires inferiozes et instrumẽtales. licet renitantur quodam suo pondere vel coꝛruptõne contraria Sicut hec est sapientis vox. Coꝛpus quod coꝛrumpitur aggrauat animã. Et magis si crapula. si ebrietas. si cure huius seculi coniũguntur. Quomodo fit vt spiritus hominis virtuosi qui foꝛtitudinẽ contraxerit ex dei munere et longa exercitatione non ita distrahit si coꝛpus ꝓprium fuerit agrauatũ vel cibis vl̃ curis h⁹ seculi quẽadmodũ alterius spiritus minus exercitat⁹ cuius omnis ratio funditus euerteretur. aut nimium turbaret. Sicut imperitus nauta se confundit si fluctuãtibus procellis senserit nauim nunc ad celum ascendere nunc descẽdere ad abyssos vbi peritus exercitatus rectoꝛ maneret intrepid⁹ animoq; constanti artem nauigationis exerceret. Propterea bene iubet apostolus. Qui non manducat/manducantem non spernat Et ita de reliquis que sicut male ita et bene ꝑ varietate circũstantiarum fieri contingit intelligere

Consideratio xi. docet

pijs meditationibus affectuū generatiuis silenter insistere. Hec qz oñdit ꝓbabili ratione plus valere q̄z instantiā lectionis vel colloquij: Insup dat modū meditandi cōparatiuū precipue ex perturbatōnib⁹ surgentē et plura alia bona ad hoc opus necessaria manifestat sua industria.

Salluntur qui volūt semper vel legere vel orare vocaliter vel deuotiōis verba a loquentib⁹ accipere si putant exinde ꝯtemplationis gratiā familiarē sibi ꝯmittere. Accessuro ꝓsunt hec sed non sufficiunt Esto nanqz compungantur interim tales ad lectionem vel sermonem. abstuleris libꝝ aut verbum. abibit ilico comes cōpunctio. non aliter q̄z cuz libro aut verbo reuersura. Quāobrem oportet cum silentio prestolari salutare dei vt consuescat homo orare spū. orare et mente dum etiā vocis strepit⁹ aut libri deerit intuitus. sit ipa meditatio silens liber tuus. sit predicatio. alioq̄n videat/ ne semp discens nunq̄z ad sapientiā ꝑueniat. Opponent scio nōnulli querulātes se nec scire nec posse spiritū suū ad se colligere cum silentio et meditatione Euolat inq̄ūt ꝯtinuo nūc huc nunc illuc se diuidens. Effluit velociter nisi infra limites lectionis aut sermocinationis artatus teneatur Hoc plane est qđ dicim⁹ ꝓpterea secum esse secū cū silentio ꝯtinē spiritū. hoc opus hic labor ē. ad hoc eniti totis affectuū neruis suadem⁹ Sede solitarius leuans te si potes sup te. qđ si diu multum qz conat⁹ hec facē neq̄uer. noli ꝓptēa cito vl ad lectionis vel ad collocutionis solatiū effugere illo dūtaxat recto. Atuero tedet te silentij ⁊ factus es tibi grauis. et ꝓpter hoc inutiliter quiescere te iudicas. ꝫ expecta. vincat hoc tediū mora ꝑtinax ne ꝯsuetudo ꝓtin⁹ obrumpendi silentium pabulum det fastidio nō leuamen. Cessabit forsan ad tꝑus ꝫ redibit acrius crede mihi tanq̄z canis osse pingui foras pulsus. Et vñ proch dolor tanta raritas ꝯtemplantiuz etiā apud lr̄atos ecclesiasticos ac religiosos imo theologicos nisi qz vix sustinet aliq̄s secū solus esse secū diu meditari. Itaqz ꝑus q̄z vix incepit anim⁹ in meditatōe sua. repetit̄ aut lectio vel colloquiū ꝯ aliqđ hmōi exercitiū quod sufficit ad nō peccādū vt q̄dāmō lassitudinē r̄ficiat ne anim⁹ fatiget̄ frustra. nequaq̄z vt putas fatigatur animus quia tandem deus tui miserebitur si perseueraueris. si oraueris: si queris et pulsas vt dictum est silentio Trāseam⁹ nūc ad meditatiōes pias videam⁹ quales sint ad effect⁹ gignēdos efficatiores Et hoc quidē posse me vniuersalit̄ diffinire ꝓrsus nego. Naz quot capita tot sentētie dic̄ comic⁹ non minus tot meditationes nec voto viuitur vno.

Nihilomin⁹ ex tanto aceruo colligamus aliquas que ad effectuz timoris parturiẽdi iuuãt. Itaqz vẽ diuineqz dictũ est Initiũ sapie hoc est sapide scie timor dñi Et quia timor statiz in desperationẽ rueret vt spem sociemus nãe est Sic Berñ. sup cãtica Sic Richarduz de. xij. pñarchis Sic Hugonẽ de vtute orandi sic ceteros pene omnes videm⁹ inchoasse. Nimirũ bñplacitũ est deo sup timẽtes eũ et in eos qui sperãt sup mia eius cantãtes ei miaz et iudiciũ Obñciet ãt mor aliqs dictũ esse supius q̃ amor ẽ initiũ radix qz affectiõis cuiuslibz alterl⁹. si nõ p̃cesserit igit̃ amor timor et spes quõ subintrabũt? Ez alius est amor inhiãs imp̃fectus qz de deo qualem sufficit fides de exñtia dei gignere Et hic añcedit ceteros affect⁹ imo fidẽ quã p̃tẽa in certudine sua figit de quo ãore disputauerũt aliqui q̃ sine p̃cedẽti vel ocomitante cognitione ferri põt in bonũ tanqz in obiectuz primariũ obñciẽs se aie. sicut in ordine hierarchico prior est seraphin qz cherubin. hoc in libro illius initiũ est. vie syon lugent otinet Ali⁹ inuenit̃ amor feruẽs extaticus ac p̃fectus qui põt oiũgere amantẽ cũ amato Cui⁹ adeptio nõ nisi p̃cedentibus multis affectionibus alijs venit dum p̃us aia purificatos et sanos habet intimos sens⁹ suos. Hãc purificationẽ a febrili languore p̃cti inficiẽtis q̃o magl. opatur qz ip̃e timor dñi qui expellit p̃ccm qui cõfigit carnales affectiones qui nihil negligit qui beatos lugẽtes osolatos reddit. a q̃ cõcipit̃ spũs salutis quasq; alias efficacias scriptura sibi tradit Et hic solz timor mgr̃aliter diuidi in timorẽ initialẽ mercenariũ et filialem. inicialis penã habz incurrere Mercenarius p̃dere p̃miũ. filialis sepationẽ tm̃ a dilẽto refugit. vis audire meditationẽ in timore Meditabor inquit ille rex vt colũba Meditationẽ colũbe q̃lez estimas nisi planctũ vel gemitũ quem ipse timor inducit? hinc forte rex alius quis dabit mihi inq̃t pẽnas sicut colũbe et volabo et requiescã. pedibus timor addit alas. inq̃t ali⁹ fabricem⁹ igit̃ sub typo columbe meditatiões ad timorẽ q̃ spem comites idoneas. et dicam⁹ colũbã hanc mystícã aiam esse Ita enim ipam noiare dignat̃ deus in cãticis. hec binis alis dextra spei et sinistra timoris volat sursuz. et cauda discretiõis dirigit̃. pennas deargẽtatas argento sacri eloquij fert ala q̃libz ad sui ostitutionem numero decem vt possit meditari has ad timorẽ. illas ad spem habilitãs Integrat̃ penna quelibet ex tot pẽnulis circũpositis q̃t sub vnaquaqz sumi p̃nt pticulaẽs meditationes Itaqz demũ ala velut equo libramine sustentat hanc columbã. vt nec ala timor. nimis dep̃mat per desperationez. nec ala

spei sursum se plus attollat per p̄/
sumptionē. Ponant̄ hic ergo mō
penne pro ala sinistra timoris cuz
pēnulis aliq̄b⁹ ꝑm oēm positiōis
dr̄am Prima penna ē diuina seue/
ritas. huius tot pēnule quot d̄ine
seueritatis exempla vt casus āge/
lorū Ade et hominū in diluuio in/
teritus zodomoꝝ ⁊ gomorreorū
calamitas. deinde crux christi Iu
diciū seculi vbi pauci electi ¶ Se/
cūda damnatiōis ꝑpetuitas. pen/
nule tot quot spēs varie tormen/
torū Ignis scilicz inextinguibilis
vermes fetores horrores clamo/
res vlulatus et fletus. dentiū stri/
dores et frigora. tortoꝝ multitu/
do. pessima societas om̄ia incomp̄
hensibilia et indefessa. Sup om̄ia
timenda ablatio omnis spei et ca/
rentia diuine visionis penalissima
¶ Tertia pcc̄oꝝ enormitas. pēnu/
le tot quot pcc̄a cōmissa cū circū/
stantijs aggrauātib⁹ ea ¶ Quar
ta ꝓpria fragilitas. pennule tot q̄t
pericula sunt casuū futurorū vsq̄z
ad mortē ¶ Quinta seducēs ꝓspe/
ritas. pennule tot quot occasiōes
pcc̄oꝝ in ꝓsperis per sup̄biā atq̄z
luxuriā ¶ Sexta frangēs aduersi/
tas. pennule tot quot occasiones
impatiētie turbationis et vindicte
¶ Septima familiaris hostilitas
pennule tot quot ex carne surgūt
illecebrosa tentamenta ¶ Octaua
demonis ꝑuersitas pēnule tot q̄t
demoniorū fraudes et laquei
¶ Nona ad viuos iniquitas pēnule

pēne hyrcolūbe pro ala dextra

tot quot ingratitudines et scāda/
la cōtra ꝓximos et maxie dome/
sticos et benefactoēs et subditos,
oriuntur. ¶ Decima ad mortuos
crudelitas. pēnule tot quot ꝑ ne/
gligentiā suffragioꝝ manēt in tor/
mentis vel a gloria retardant̄
¶ Subditur ala spei dextra ꝓportō/
nabiliter ad timoris pennas ⁊ pē
nulas ¶ Prima pēna diuina mia
tot pēnule q̄t d̄ine mie monimēta
vt gloria angeloruz saluatio ade
noe loth dauid petri pauli latro/
nis magdalene chananee filij ꝓdi/
gi. adultere Saluās xp̄ūs. electoꝝ
insup custodia. per angelos sc̄os.
¶ Scd̄a incōprehensibilis gloria
tot pennule. quot dotes anime et
corpis ¶ Tertia penitētie gratia
tot pēnule quot pn̄ie actus proce/
dētes pro pcc̄is ¶ Quarta susten
tatio dei cōtinua. tot pennule q̄t
auxilia dei per virtutes dona per
beatitudies per eucharistie sacra/
mentū ad hoc efficacissimuz ꝑ pe
nitentiā et similia ¶ Quinta ꝯfor
tans letitia tot pēnule quot ex ꝓ/
speritate humiliter suscepta sumū
tur occasiones benefaciēdi ¶ Se/
xta erudiens tristitia. tot pennule
quot beneficia prestat aduersitas
fortiter tollerata ¶ Septima vo/
luntas libera tot pēnule q̄t mōis
pōt ip̄a volūtas carnem subijcere
¶ Octaua angeloꝝ sanctoꝝq̄z be/
niuolentia. tot pēnule quot mōis
iuuāt nos sancti sancte q̄z omnes
¶ Nona viuoꝝ auxilia tot pennu/

ꝑ ala sinistra pēnule

le quot modis iuuamus viuos et iuuamur ab eis. ¶ Decima mortuorū suffragia tot pennule. quot mōis iuuamus mortuos et iuuamur ab eis. Exēplar hoc insecuti studiosi potuerūt abūdanter exerceri quotidie in meditationib⁹ ꝑm deductionē ꝓlixiorē habitaz sparsim per totuz scp̄ture sancte corp⁹ Potuerūt insup ꝓportionabiles alas fabricare. pro aliis affectib⁹ vt pro charitate dei et ꝓximi ponendo meditationes ad hoc ip̄m inducētes. pro odio pcc̄i numerādo causas per respectū ad deuz ⁊ ꝓximū cur odio debeamus habē pcc̄m super quibus om̄ibus abundat summa illa de virtutibus ⁊ vicijs que est vtiliter ꝓrsus ꝯposita Et sane meditationes pro timore satis inducūt ad odiuz peccati. sic alie ad dei ꝓximi qꝫ iuuant charitatē. Assume tibi pēnas istas diluculo hoc est vigilanter mox vt senseris amorē diuine illustratōis velut in aurora radiare super terraz anime tue. habita tūc in extremis maris tanq̄ꝫ in litore q̄dam stabili fluctuantiū cogitationū et estuantiū desideriorū. etenim illuc deducet te mirabilit̄ nō industria tua sed manus dn̄i ⁊ tenebit te dextera sua Et dices forsitā tenebre cōculcabunt me quo ad caliginosam aliquā inferioruz oim obliuionē ⁊ nox ista in infimis illumiatō mea in delicijs intelligētie superuenientis Caueto ꝓinde ne pēnas istas vel infidelitas euellat vel desperatio frangat vel inertia conglutinet: vel auaricia circūliget vl̄ vrat luxuria vel gula p̄grauet.

¶ Cōsideratio. xij. docet sp̄m auertere a fātasmatibus qd̄ varijs modis posse fieri ostendit methaph̄ice. insup remittit ad maiores quos exēpli gratia introducit in littera.

Oportet nos hic eorū meminisse q̄ de quiditate mystice theologie tractauimus Posuim⁹ itaqꝫ mysticā theologiā esse amorē extaticū qui ꝯsequitur ad intelligentiā purā ipsi⁹ sp̄s que intelligētia caret vtiqꝫ nubibus fātasmatū. ꝓpterea necesse est euz qui vult mystice theologie se tradere conari ad hāc intelligētiam purā Alioq̄n amorē inde sequentē qua rōne ꝯpararet Rurs⁹ si apd̄ exercitatos methaph̄icos hn̄dus hic ꝑmo esset ꝓficēt meditari quo mō tot⁹ iste mūdus sensibilis ad aiam rōnalē ꝑ sēsus corporis ingredit̄ et circulo quodaz intelligibili ac pulcerrimo ip̄e mūdus deriuat⁹ a deo reducat̄ in eū Vn̄ res ab ip̄o egrediētes q̄nto imꝑfectiores distātiores qꝫ ꝓfluunt tāto āpli⁹ mat̄iales et q̄dam crassitudine corpulētiores inueniuntur. ꝑspicuū est in elemētis ⁊ mixtis Videm⁹ etiā in lumie solari ꝙ cōtinue pl⁹ grossefit vt sic loq̄mur dū densiori medio sese miscet. dūqꝫ colorib⁹ q̄dāmō semet incorporat Fit aūt in recursu ad deū con/

uersa cōditio abeūt quippe magl.
ac magis q̄ꝫq̄ꝫ in spūalitatē.exē/
pli gr̄a.lumē cū colorū spēb⁹ ferr̄
ad oculos.illic spēs ip̄e aggregā
tur ⁊ deferūtur ad sensū cōem.ille
q̄ꝫ eas dijudicās purius ac spūa/
lius.easdē ad v̄tutē imaginatiuā
deducit Ceterū cū ratō negociat̄
circa fātasmata elicit spēs intelli/
gibiles quib⁹ iā cōcipit rem sine il
lo qd̄ p̄fuit fantasmate.postremo
potentia intellectiua supior.quaꝫ
sp̄m vel mentē noiamus post cog/
nitionē rōnis deducit.rem eandē
ad lumen pure simplicis q̄ꝫ intelli/
gentie ꝑm quod ordinē habet im
mediatū ad angelicā cognitionē
Amplius vero si diuinū dionysiū
edoctum a conscio secretoruꝫ cele/
stiū paulo placet inspicere vbi de
mystica theologia disseruit cū ex/
positoribus suis inueniemus eum
tradere modū auerteudi se a fan/
tasmatibus corporeis et abnega
tis om̄ibus que vel sentiri vel ima
ginari vl̄ intelligi possunt ferat se
spiritus per amorē in diuinā cali/
ginem vbi ineffabiliter ac sup̄men
taliter cognoscitur deus.dat exē/
plum de statuifico sculptore qui
ex ligno vel lapide partes abra/
dens format agalma pulcerrimū
hoc est simulacrū et hoc quidem
per ablationē solam conformiter
species remouens omnia per ab/
negationē qualia potest hic cog
noscere que vtiq̄ꝫ suaꝫ gerūt secū
imperfectionē vel potētialitatis
vel dependētie vel p̄uationis vel

mutabilitatis Inuenit tādeꝫ his
om̄ibus ablatis agalma dei hoc
est notitiam tanq̄ꝫ rei actualissime
sine potētialitate.sup̄me sine depē/
dentia.pure sine priuatiōe.nc̄arie
sine mutabilitate. Atuero si noti/
tia illa sit solū exp̄imētalis in affe
ctu supremo vnito deo per amorē
vel si possit dici intellectualis non
q̄deꝫ intuitiua sed abstractiua seu
vesp̄tina cognitione nec solum cō/
notatiua cognitione sed absoluta
dignissimū esset ꝯsideratione ⁊ in
quisitione.nā habet pars quelibꝫ
suos defēsores eleuatissimos Sūt
nēpe qui exponentes dionysiū pri
mū tenēt Sūt alij dicētes haberi
posse vltra p̄dictam exp̄imentalē
vel exp̄imentatiuā notitiā intelle/
ctiuū ꝯceptū ꝓpriū et absolutum
q̄ꝫuis nō intuitiuū diuini esse Si
abesse remoueat̄ ⁊ abstrahat̄ oīs
imp̄fectio Idē de vita idē de bo/
nitate ideꝫ de sapia idē de poten/
tia ⁊ ꝯsimilibus p̄fectionalibus p̄/
dicatis vñ sicut facta abstractōne
a ꝯceptu vago huius homis visi
de situ motu et figura et ceteris
accñtaliū ꝯditionū inuolucris re/
sultat agalma id est hois imago
ꝑm grecū hoc est ꝯceptus specifi/
cus et absolutus hois Sic de eē
iudicāt dū fit abstractio hui⁹ qd̄
est esse a potētialitate p̄uatiōe de/
pendētia et alia q̄uis imp̄fectiōe
resultat tūc ꝯceptus dei ꝓprius ⁊
absolutus Addūt argumētū q̄a
de⁹ hoc esse sibi nomē ꝓpriū rñdit
moysi dicēs.dices inq̄t qui est mi/

sit me ad vos. Affirmāt isti sile de
ꝯceptu bonitatis sicut in lege no/
ua rñdit xpūs. solus deus bonus
est. flecti vident̄ in hāc sñiaz. augl.
pluries noiatim in suo octauo de
trinitate vbi in bonū absolutū do/
cet ferri. et sequar ei⁹ bonauētura
in suo itinerario sexto Sz ecce ne/
scio quo pacto duz practicā dare
ꝓfessus sū mysticā theologiā. re/
labor rursus ad speculatiuā. ꝫ nō
supuacue Est quippe tibi nc̄arium
o aia que in deū ferre q̄ris te per
anagogicos excessus vt auertere
discas te. ꝑ innatā vim abstracti/
ua a fātasmatib⁹ sicut abstractiua
v̄tus inferior in brutis ex spēbus
sensatis elicit insensatas Sciuēis
q̄z impfectiones secernē a ꝑfectō/
nibus vt tandē pure aliq̄d ꝑfectū
tibi resplendeat in essentia ⁊ boni/
tate. loq̄mur tñ pro min⁹ eruditis
in methaphica seu theologia ⁊ di/
camus si possum⁹ quo pacto quo
ve obseruatōnis studio poterit se
spūs a fantasmatib⁹ auertere dū
anagogicos aut supmētales q̄rit
excessus Et fortassis hoc poterit
fieri si in om̄i cognitione ⁊ medita
tōne sua de deo nequaq̄z sistat hō
in cognitione sed aspiret per vim
affectiuā quasi cordis ore inhiāte
in suā potentiā et in suā sapiam in
suā bonitatē saporandā ⁊ gustan/
dam tanq̄z ei⁹ qui totus est t̄ribi/
lis inꝯsilijs sup filios hoim ꝑ ma/
iestatē potentie dñatiue iudicātis
ꝙq̄z totus magn⁹ et mirabilis in
sapiētia cuius nō est numer⁹. tot⁹
deniq̄z suauis. totus desiderabl̄is
totus amabilis valde in bonitate
et torrente voluptatis sue. occur/
ret tibi sic nitenti sic intento pl̄ma
turba fantasmatū. credo equidez
irruent importune fantasmata et
irrumpēt. in vtrosq̄z oculos tuos
interiores. Tu vēo fortiter abijce
seorsum ea q̄ntū poterit manu de/
uotiōis ⁊ velut excusso capite spū
liber euadere labora. Ac tu quasi
dissimlatis eis spretis ve perge q̄
pergis et per mediū agmen illud
improbum alacer erumpe. sitis te
spiritualis extimulet vt quēadmo/
duz desiderat ceruus Indiq̄z ca/
num morsibus patens et superca
lescens ad gelidos tutos q̄z fon/
tes aquarū. sic tu labora contra
impediētia fantasmata vt possis
et tu dicere rore sancti spiritus ca
lefactus desiderat anima mea ad
te deus Sitiuit anima mea ad de
um fontez viuū quādo veniam ⁊
apparebo ante faciē dei Scito āt
ꝙ nisi te prius expurgauerit timo
ris lima per integerrimā et non fi
ctaz penitentiā. nisi mens insuper
elimata peccati scoria clara q̄z re/
fulserit se per reformationē in no
uitate spiritus ꝟm duos act⁹ hie/
rarchicos primos qui sūt purga/
re illuminare. vanum prorsus erit
tibi ante lucem surgere. ad hoc. ꝑ
fectionis culmen Surgite ꝓinde
postq̄z sederitis qui manducatis
panem doloris in timore scz sine

quo iustificari nemo pōt ante deū
improbe audes irrūpere in oscu/
luz oris si nec pedibus cū lachry
mis nec manibus cum gratiarum
actione prius illud osculari cura/
ueris Atuero duz eousqꝫ peruene
rit bene cōscia mens. et mūda nec
gaudia neqꝫ aliud omnino vel ser
uile vel mercenariū anxia recogi/
tet Neqꝫ preterea de deo quicquā
negociosum duruz asperū vel tur
bulentū penset sicut de iudice ret/
butore vel inflictore vindicte. Sꝫ
hoc vnicū venerit in mentez quia
totus desiderabilis ē suauis ⁊ mi/
tis totus amari etiamsi occiderit
dignissimus. dū solum ita placuit
amoris negocium inuola tunc ad
amplexus sponsi. stringe pectus il
lud diuinum amicicie purissimis
brachijs. fige oscula castissima pa/
cis exuperantis omnē sensum. vt
et dicere subinde possis. dic o ani
ma gratulabunda et amorosa de
uotiōe: dilectus meus mihi ⁊ ego
illi ꝛc.

Explicit Tractatus eximij docto
ris Magr̄i Johis Gerson de my
stica theologia practice cōscripta
Anno. M. cccclxxxiij. In Vigilia
Pentecostes.

Tractatꝰ venerabilis

Magr̄i Joh̄. Gerson de elucidatione mystice theologie sub duodecim ꝯsiderationibus traditus

Vobis datū est nosse mysteriū regni celorū. dicebat ih̄us discipul̄ suis Propter qđ et alio in loco exultauit in spiritu dicēs Cōfiteor tibi pater rex celi et terre q̄a abscōdisti hec a sapientibus. et reuelasti ea ꝑuulis. Hec mysteria sūt que loq̄bat̄ apl̄s ꝑfectis et in q̄bꝰ excedebat deo. q̄lia tradidit ex reuelatōne sua d̄inus dionysiꝰ in de mystica theologia et de diuinis noibus. p̄sertim ca. vij. vocās hāc sapiam irrōnalem stultaz et amentē. Qua sup̄ sapia dudū opuscula duo scp̄simꝰ Scripserūt et alij nomiatim hugo de Baluia in tractatu de triplici via in deū Ubi det̄minat finaliter et ex intētione ꝙ apex mentis fertur in deū per amorē extaticū absq̄z p̄uia vel ꝯcomitāte cognitōne Et hoc est mysticū et absconditū. qđ nemo sapientū seculi capit Cōsentire videt̄ dn̄s Bonauētura in itinerario ca. vij. ⁊ vlt. Alioq̄n p̄tēa nō videtur possibilis vltima industria quā notauimus ibidē Sp̄m a fātasmatibꝰ auertē Quia cū nc̄e sit ꝑm ph̄m oēm intelligentem seu intellectuali op̄atione vtentē fantasmata speculari. oportet si non speculent̄ ꝙ aia al̄r ferat̄ in deum q̄z per intelligentiam vt videtur

Presupponeñ igit̄ oia q̄ d̄inus dionysiꝰ cū suis expositoribꝰ sup̄ hac theologia tradiderūt ⁊ expti sūt possumꝰ ad intelligentiā dicti huiꝰ hugonis de baluia ꝯsidēare tres modos q̄bus videt̄ posse fieri ꝙ amor sit absque cognitione. Unꝰ est de amore pure naturali. Scđs de amoē pure sup̄naturali tertiꝰ est de amore hituali vel potius ex hitibꝰ elicito. libēo ⁊ actuali Est insup̄ triplex actualis cognitio q̄ntū sufficit ad pn̄s. q̄daz rc̄a quedā reflexa. et vtraq̄z p̄t eē vel simplex vel ꝯplexa spēalis vel cōfusa Quo circa notet̄ ad elucidationē p̄missoꝝ numerus duodenarius considerationū

Cōsideratio prima

Stat amorē naturalē causari sine p̄uia cognitiōe in re que diligit amat vl̄ appetit Patz in hoc ꝙ in om̄i re ꝑm dyonisiū inuenit̄ amor naturalis Un̄ Boetiꝰ O felix hoim genus. Si vr̄os aios amor quo celuz regitur regat Nō est aūt in celo materiali sic̄ nec in rebus alijs aia carentibus cognitio. q̄uis pondere sui amoris imp̄sso ab intelligētia p̄uia nō errante ferunt̄ quo ferūt̄ multo veriꝰ et certius q̄z sagitta moueat̄ ad signum ex impetu per iacentē impresso.

De elucidatione

Cõsideratio secũda

Tat hominẽ per amorem naturalẽ nõ liberũ ferri in deũ non ex actuali cognitione que talez in ipo causet amorem Sequit ex pñti. Nõ enim min⁹ est amor naturalis in aia rõnali qz in rebus ceteris aia carẽtibus imo nõ stat hominẽ esse sine põdere naturalis hui⁹ amoris quo fertur in deũ etiamsi damnet in inferno. Consurgit exinde vermis ille seuissimus quẽ consciẽtie remorsũ appellamus Inde verificatur de ꝓpheta Non est pax impijs dicit dominus Et illud de damnatis. Vermis eoz non morit Deniqz cum peccato nequit ꝓpter hoc esse salus perfecta vel eterna Hic amor est aduersarius noster ꝟz legem carnis corrupte. cui per dilectionẽ liberã osentire nos ouenit dũ sumus in via si nolumus tradi tortoribus in gehenna.

Tertia cõsideratio

Tare nõ põt ꝙ amor etiã naturalis fiat aut mãeat absqz omni cognitiõe cõiuncta vel separata De separata qdẽ hoc certũ est ꝙ concurrit ad quẽlibet amorẽ dũ ꝓducit et seruatur ꝑmũ cognoscens quod est deus Ceterũ potẽtia q̃libz ognoscitiua rationalis nõ min⁹ potest exui a sua cognitiõe naturali qz a suo amore Proptẽa manẽt semꝑ mystice

et iungunt in eadẽ natura cognoscente amor et cognitio naturalis Vtꝫ aũt possz esse potẽtia ognoscitiua que nõ esset quõlibet appetitiua. puta ꝙ nõ. qa nulla res ꝑt esse que nõ appetat bonũ. est enim bonũ quod oia appetũt Vellẽt aliqui fortassis ecõuerso similiter dicere ꝙ non est appetitus sine cognitione qualicũqz licet imꝑfecta valde. que est tanqz aliqua naturalis impressio osequẽs ad ꝑmaz causã efficientẽ exemplantẽ ꝙ finientẽ Sed iste modus nõ recipitur cõiter sicut nec ponit in rebus nõ cognitiuis delectatio. de qua magis viderẽt qzqz ab aliqbus philosophantiũ vtrũqz positũ videatur. ofozmiter ad vsum cõem quo dicim⁹ ꝓratum ridere vel gaudẽ dũ floret ꝙ florescit ꝙ vernat Beatus est qui libez amorẽ suũ ofozmat isti naturali. quia si duo osentiũt fiet ipis a patre quicqd petierint Quipe non petent nisi deum vel cõforme deo simul et nature ꝑmitus institute

Quarta cõsideratio

Tat hominẽ ferri in deuz per amorez liberũ supnaturaliter infusum vel conseruatũ. nulla in ipo cognitione libera cõcomitãte vel ꝓcuia respectu illius amoris Constat enim ꝙ amorẽ libere elicitum ab homine posset deus conseruare destructo oĩs cognitiõis actu. quo posito

diligeret homo deū tūc intellc̄ua/
liter non cognitū saltē cognitōne
que sit actus scd̄us elicitus quod
dicit̄ ꝓpt̄ imediate nōta de cogni
tione pure naturali que est p̄mus
actus essētialis aie imo nō est nisi
aia ꝓpter qd̄ ab ip̄a separari non
potest ip̄a stante ac perinde noia/
tur endelechia. Similit̄ diceretur
si deus per se immediate causaret
actū amoris liberum in volūtate
nō concurrēte intellectu vt intelle/
ctus est. iuxta positionē quorūdā
dicentiū ꝙ actus btificos in p̄ria
ꝓducit solus deus

Quīta cōsideratio

Stat v̄itas eoꝝ q̄ tradūt̄
de theologia mystica ꝙ
ꝯsistat in amore solo. ⁊ ꝙ
amor ille sup̄naturalit̄ inspiretur
illi qui ꝯcupiscūt sapiam Spectat
hec ad potentiā dei ꝓut ex p̄cedē
ti ꝯstat Spectat ⁊ ad ip̄ius sapiē
tiam atq̄ bonitatē vt ap̄ientibus
os mētis inspiret sp̄m āoris. neq̄
neget mūdis corde osculū postu/
latū ꝫ p̄ueniat etiā in bn̄dictiōib⁹
dulcedis desideriū paup̄m qui cū
daniele sūt viri desideriorꝝ Satiet
insup̄ p̄uulos suos et̄na sapia ab
vberib⁹ ꝯsolationis sue tanq̄ pia
mr̄. cui⁹ vbera nō sugit qui nō ve/
raciter absq̄ fictione se ꝯstituerit
vt p̄uulū sub ea iux̄ sn̄iam xp̄i qui
simł est spōsus et sponsa. pr̄ et mr̄
amic⁹ et amica. qm̄ amor sp̄ualis
sexum nescit Pōt deniq̄ tota fere
scp̄tura deduci ad hūc sēsū Atuēo
nihil ad ph̄antes sup̄ h̄ assiduo
ꝓ deuotis miraculo Proptēa dr̄
hec sapientia mystica appropriate
xp̄ianoꝝ esse tam a dionysio q̄ a
ceteris Et ita cōtrouersia vel du/
bietas om̄is cessat in hac p̄te qm̄
stat apicez mētis in deū ferri sine
cognitione actuali p̄uia vel cōco
mitante. sic accipiendo ꝙ ꝯgnitō
nō causat amorē illū sup̄infusum
nec oportz vt comitet̄ ip̄m distin/
guendo cognitionē apprehensiuā
vel declaratiuā ab exp̄imētatiua
affectuali

Sexta cōsideratio

Stat vt amorē sup̄infusuz
comitet̄ actualis ꝯgnitio
qua p̄cipit̄ intelligibiliter
amor ille. hoc est qua iudicat aia
se amare et in deo delectari imo ⁊
ignote ignotis per amorez iungi
Pro cuius intelligentia memoret̄
illud de canticis. Auerte oculos
tuos a me q̄a ip̄i me auolare fece/
rūt Ubi colligit̄ ꝙ duo sūt oculi
aie rōnalis. vnus spectās ad cog/
nitiuā potentiā alter ad affectiuā
Ille scd̄us proprie dicitur oculus
amoris vel oculus spōse. De quo
et in eisdē cāticis Vulnerasti cor
meū in vno oclꝝ tuoꝝ Cōtingit
aūt ꝙ dū anima fert̄ in dilectuz p̄
oculū amoris si temptet intelligē
q̄d sit illud qd̄ diligit euolat dile/
ctio. ac p̄inde dicit̄ euolare dilc̄us

Nihilominꝰ est aliter possibile ꝙ ꝛ dilectio maneat et cognitio simul talis dilectiōis ad tpūs persistat Aliť eni nō potuisset tradi vel scribi q̄liscunq̄ notitia de theologia mystica vt quod illa est ɔiunctio amorosa dilecti cū dilecta. ꝙ exuperat oēm seusū. ꝙ vulnerat ꝙ cōiūgit ignotis ignote tanq̄ in diuina caligine cū similibus multis

Septima cōsideratio

Stat ꝙ amor hmōi supinfusus maneat absq̄ charitate sicut ꝓphia. sic fides et spes et alia carismata Propterea talis amor nō est signū infallibile gr̄e gratū facientis Cōsonat his cōis schola doctorū ꝙ nemo scit se charitatē hr̄e iux̄ illud Nēo scit an amore an odio dignus sit q̄uis istud intelligi videať de āore p̄destinationis et odio reꝓbationis. Valet hec ɔsideratio pro laude charitatis. ꝛ vt qui gloriať per mysterioꝝ cognitionē in dn̄o glorieť. Si nouero inq̄t apl̄s mysteria om̄ia. inter que ē plane mystica theologia. nihil sū Veritas est ꝙ sicut de donis ꝛ beatitudinibus sic de sapiētia mystica loquūtur aliqn̄ doctores noiatiz hugo de Baluia. ꝓut includit charitatē Proptēa dicit ꝙ hec sapientia excellētius donū est q̄ sola gr̄a gratum reddens Nimirum q̄a et gr̄a est gratificans et sapiētia soporifera et delectans.

Octana cōsideratio

Stat dilectionē liberam et elicitā naturaliter poni in apice mentis que diciť ab aliquibus sinderesis absq̄ hoc ꝙ mens se actualiť iudicet aliq̄d diligere q̄uis ista dilectio cognitōez imitatur et sequiť Cōcederēt istā ph̄i naturales ac ꝑinde multa saluarēt absq̄ miraculo sup̄ his que de mystica theologia tradūtur a catholicis Studuimus in duobꝰ opusculis de mystica theologia p̄dem cōpositis per multas considerationes et industrias ista deť/minare velut ad cōez intelligētiā et ph̄iam deducētes hanc sapientiam. nō ꝙ secludere vellemꝰ diuinos et sup̄naturales influxꝰ. absit hec pelagiana temeritas: sed ɔsone loqui voluimus ph̄is ꝛ scholasticis theologis. talia que nō abhorrerent a suis traditionibus et scholis. etsi effectū est q̄licunq̄ ex parte iudiciū sit legentiū ꝛ gloria deo. si vēo neq̄q̄ ignosce tu deus et tui Deniq̄ tota ratio cōsiderationis p̄ntis consistit in hoc ꝙ dicit ph̄us de vehemēter habituatis ꝙ in suis actionibus nō deliberant. aut saltem ita se habent ꝙ se deliberare nō iudicant. Agit eniz ars ꝑfecta mō nature sicut on̄dūt om̄es artifices etiā mechanici circa exteriora laborantes. textores cythariste scriptores ꝛc. Quanto āplius hoc agere potest in actōi/

bus immanentibus vel intrinse-
cis Nam et sepe multa cogita-
mus multa diligimus sub omi
facilitace que nec cogitare nec
diligere iudicamus. Precedit
nihilominus ⁊ comitatur natu-
raliter in omi dilectione preser-
tim elicita ⁊ meritoria cognitō
dilectionem. etsi nō cognitio re
flexa. tamē recta Hec est tradi-
tio omniū tam philosophorū
q̄ theologorū et moraliū cum
experientia dicentiū per vocem
augustini Inuisa diligere possu
mus incognita nequaq̄.

Nona cōsideratio

Stat simplices
ideotas per fidē spem
et charitatem citius et sublimi⁹
peruenire ad theologiaz mysti-
cam. q̄ eruditos in theologia
scholastica et discursiua Sunt
ad hoc multe rationes quaruz
aliquas notat sāctus thomas
inquirens cur simplices sūt ali-
quādo deuotiores q̄ litterati.
Itaq̄ fides taliuz minus est in
quieta per fantasias cōnriarū
opinionū quas nec audiūt nec
cogitant Sunt insuper humilio-
res quātalibet gratiā dat de⁹
qui cum simplicibus graditur.
omniū vero superborū et subli-
mium colla propria virtute cal-
cauit Preterea simplices habēt
aliquando curam de salute sua
maiorem in timore et tremore.
Qualiter autem sit istis simpli-
cibus imo et pueris ābulandū
pro mystica sapientia tetigim⁹
in opusculo quodam de simpli
ficatiōe cordis via secūda Di-
cebat vnus Ego per q̄dragin
ta annos et amplius versaui ⁊
reuersaui multa studendo legē-
do orando meditando in ocio
temporis mulo. tnihil inueni cō-
pendiosius efficacius ve ad cō-
secutionē theologie mystice. q̄
vt fiat spirit⁹ et anima sub deo
tanquā paruulus ⁊ paruula iu-
xta metaphorā antedictaz vbi
mendicitas spiritualis locū ha
bet precipuū. cum fide simplici
q̄ deus puer natus est nobis ⁊
paruulus datus est nobis.
xp̄m cui⁹ clamor triplex repit̄
vox absq̄ raucedinis simulato
litici vbi rhetoricā vigē docui⁹
ꝓprios q̄b⁹ docemur. erudimur
gica p̄or. alit̄ i moralib⁹ atz po
ulas in loquēdo. modos insup
Pora deq̄tiorei intellc̄e ad intel
ermocinal'a q̄busdā nōiat̄ reg
speculatis sciētijs ad q̄s d̄ſuit
āt vtraq̄ logica hmōi suas dū
nis. aliter iudicādū ē et req̄rē
intellectū practicū spectā sermo
cui⁹ ſm vim vocis aut ꝓprieta-
ciētijs moralib⁹ politicis etali
dum q̄rit̄ de veritate ꝓpōnis
ancillat̄ seruit ⁊ āminiculumm⁹
affc̄m seu p̄cticū intellc̄m. Dica

De Elucidatione mystice theologie.

Decima cõsideratio

Stat concordia theologorũ de theologia mystica loquentiũ. premissꝫ considerationibus sicut arbitramur attentis. Cuꝫ philosophis autem fide carentibus nequit esse conuentio in hac parte. Ratio quia nolũt credere vt intelligant. incedentes crassa cerui ce et erecto collo nolentes captiuare omnẽ intellectum neque voluntatem in obsequiũ christi. Quãobrem verissime enũciatũ est. ꝙ hec est ꝓprie propria sapientia christianorũ. tanquam fons signatus. cui non cõmunicat alienus. quoniam carnalis homo non percipit ea que dei sunt. Stultitia est enim illi. dum fit ei christus petra scandali ꝙ signum cui contradicitur. dum nõ intrat per hostia vt pascua inueniat. maxime quia nõ vult mãducare panez de celo verũ. nec bibere vinum germinans virgines. Per cuius tamẽ sacre cõmunionis frequentationẽ super omnia fit homo deuotus ꝙ habilis ad theologiã mysticã. si vitam et mores huic salutifero sacramento conformare nõ omittat prout alibi sub cõsideratione multiplici notatũ est

mystice theologie.

Undecima cõsideratio

Stare nequit vt theologia mystica sit in hominis mente sine qualicunqz dei cognitione. Fuerunt qui dicerent nihil nos cognoscere de deo nisi per abnegationem. Contra quos est cum ratione et auctoritate articulus parisi⁹ condemnatus. Sed aliunde deducitur cõsideratio presens notando ꝙ omnis apprehensio vl motõ intellectualis siue de deo vel de alijs dici potest cognitõ imo et visio per illum loquẽdi modũ quo vtimur sensibus exterioribus. vbi omnis sensatio visio nominatur. vt dicim⁹ vide qualiter hoc sapit hoc olet. sonat suaue est ledit. Sed materia de his sensibus in intellectu ꝓportionatur existentibus latioꝛ qz vt differatur pro presenti. Sic eni vocant Dionisius. et Basilius intellectũ sensum. Sic cõis vsus dicit de bñ iudicãte. Iste bñ sentit. iste clare videt in matẽia. Sic gregoꝛ⁹ in omelia. Amoꝛ inqt ipe cognitio est. Et vẽ sic est ꝑm tactũ gustũ ꝙ olfa/

ctum spirituales.imo tātū potior
pceptibilior et purior est ognitō
quāto intimior circa deū qualiter
ipm tangunt gustant et olfaciunt
mystice theologisantes.nō audi/
tores tātū sed inspectores sed fa/
ctores Ponatur exemplū paruu/
li super matrē suam dum sugit et
amplexatur eaz.qui plerūqz nihil
videt nihil audit aut saltem nō iu
dicat se videre vel audire quicqz.
totus in lactatione vñ delectatio
dicta est occupat⁹. Tūc nihil cog
noscit sub quacūqz ratōne reflexa
etiā ꝙ lac sit dulce vel bonum vel
ens vel nō ens.sed tm̄mō lactan/
dū se vberib⁹ imp̄mit Et mulcebrl.
quedā opatio expimentatiua nō
reflexa nec declaratiua nec enun/
ciatiua Felix puer ille etiāsi centū
sit ānoꝝ sub sapia matre sua q̄lis
erat magnific⁹ rex ille dauid par/
uulus in oculis suis et virilior ce/
teris ante deum Fundemus super
hanc similitudinē sensuū spūalium
ad corporales.similitudinē aliam
pro theologie mystice cognitione
cōuenientē Constituamus duos
homines coram oculis nostre cō/
siderationis quoruz vnus sit acu
tissimus in duplici sensu visus ⁊ au
ditus sed habeat hebetatos peni
tus ⁊ obtusos tres alios sensus q̄
sunt olfactus gustus et tactus Cō/
stituatur alter qui cecus sit et sur/
dus.sed habeat expeditos alios
et viuaces olfactū gustuz ⁊ tactū
Constat ꝙ iste scd̄us poterit ma/
iores expiri delectationes sensua
les q̄z primus Coniecturemus ex
ista similitudine ꝙ ph̄i vel theolo/
gi litterati vigent in visu ⁊ auditu
spiritualibus.sed euenit multis ꝙ
tribus alijs careant sensibus vel
impeditos vel obtusos ꝓrsus ha
bent. Prouenit ecōtra de simplici
bus illitteratis ꝙ velut ceci et sur
di sūt ad ph̄ie scholastice pceptō
nem qui ceteris sensibus vigent in
spiritualiū olfactu gustu et tactu
Nullus ergo mirabitur ista consi
derans si simplices illitterati ceci
et surdi nisi quantū fides insonat
oblectantur in deo quez desiderā
do et amando olfaciunt gustant
et amplexando tangunt Haben/
tes per vite puritatē et simplicita
tem sensus istos purgatos atque
reformatos.dum in alijs male vi
uentibus penitus stupidi sūt nec
percipiūt ea que de diuinis suaui/
ter redolent sapiunt et mulcēt q̄z/
uis videant et audiant Exemplū
simile de canibus venaticis respe
ctu non venaticorū posset induci
Reducūtur insuper isti quinqz sen
sus ad duos oculos qui sūt intel/
lectus et voluntas cognitiōis scz
et amoris Visus eniz et auditus
per appropriatiōz magis spectāt
ad intelligentiam. ceteri tres ad
affectum vel amorē.

De Elucidatione Cõsideratio.xy

Tant simul affectualis cognitio theologie mystice et alter modus contemplationis qui dicit pure ⁊ liquide veritatis diuine Sunt diuersi tractatores de vtraq; cõtemplatõne et varie quelibz figurat Affectualis in maria sedente et in sponsa q̃ delicijs affluit innixa taliter super dilectũ suũ Intellectualis vero in israel et rachel et in sponsa ascendente sicut aurora luna et sol Bz oportet ꝙ intelligentia feratur in deũ sine hic ⁊ nũc.hoc est sine ordinuo ⁊ tẽpore.et ita sine cõmixtione fãtasmatũ Hoc vero tãte difficultatis esse dicit Aug'.cõsonãs platoni et sequacibus ꝙ non nisi in raptu quodãmodo coruscationis possit sincera veritas hec cognosci.etiaz a paucis ⁊ raro Quẽadmodũ nõ ita senserunt de theologia mystica affectuali qui eam assequibilẽ tradũt Possibilitatez deniq; cõsiderationis huius suadent ea que in paulo facta sunt et in beatis cõplebũtur Sed ãplior ꝓsecutio nõ est opusculo presenti necessaria.nec sue possibilis breuitatiDeniq; distribuit vnicuiq; deus mysteria sua ꝓut vult qui hodierna solẽnitate ascẽdẽs in altũ dedit dona in hominib'.In cuius cõmemoratione solennitatis hec scripta sunt lugduni ad elucidatõ mystice theologie nem scholasticaz mystice theologie consistentis in amore

Per Jobez Gerson Cancellariũ Parisiensem.Anno.M.cccc.xxiiij. Prima Junij.

Volumẽ primũ tractatuũ et librorũ venerandi viri dñi Jobis de Gersõno sacraz lrarũ interpretis veracissimi. doctoris q; consolatorij per me Johannẽ Koelhoeff de Lubeck Colonie ciuem accuratissime impressũ ãno gratie.M.cccc.lxxxiij.in vigilia vrbani pape feliciter finit.

LANDES- STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

Inches
Centimetres
TIFFEN Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black

TIFFEN Gray Scale
© The Tiffen Company, 2007
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19
R G B W G K C Y M

M. Theol. W. Lib. 99 b